

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

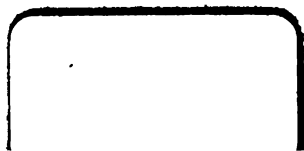
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BV 111
P33, L 311

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

PAUSANIAE
GRAECIAE DESCRIPTIO

EDIDIT, GRAECA EMENDAVIT, LATINAM AMASAEI
INTERPRETATIONEM CASTIGATAM ADIUNXIT ET
ADNOTATIONES ATQUE INDICES ADIECIT

CAROLUS GODOFREDUS SIEBELIS

VOLUMEN QUARTUM

CUI ET TABULAE IN DEXTRO LESCHAE DELPHICAE PARIETE
A POLYGNOTO PICTAE ADUMBRATIO, ET EXCERPTA EX
PRAEFATIONIBUS PRIORUM EDITIONUM PAUSANIAE
ADDITA SUNT

LIPSIAE
LIBRARIA WEIDMANNIA
G. REIMER
MDCCCXVII.

p. 2-3

NOY WEN
J. L. L.
Y. A. L.

**ΜΑΡΚΟΣ Ο ΜΟΥΣΟΥΤΡΟΣ ΙΑΝΩΙ ΛΑΣΚΑ-
ΡΕΙ ΤΩΙ ΠΑΝΤ ΧΑΙΡΕΙΝ.**

— — Ἄλδου τελευτῇ λίαν ἄωρον καὶ τοῖς λόγοις ἐπι-
ζημίῳ μεσολαβηθέντος, συνέβαινε τῶν γραικοτύπων τὴν
δαιδαλουργίαν χρητεῖν. οὐ μὴν ἀλλ' Ἀνδρέας Ἀσουλ-
λαῖος, οὗ δαπανῶντος οἱ περὶ τὸν Ἄλδον χρημάτων
καθ' αὐτοὺς ἐνδείξεις ὄντες ἐτυπούργουν, — οὐδὲν τῆς
πρὶν ὑφῆκε προθυμίας, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῇ
πολυμαθιστάτῃ τοῦ Πανσανίου συγγραφῇ,
περιήγησιν Ἑλλάδος ἐπισχόνυμέγγ. — τέλος
ἐπέθηκε σὺν θεῷ. Ταύτην δὲ σοὶ μάλιστα πάντων τὴν
βιβλον προπῶδες ἦν ἀνατιθέμεν. — Ἀπὸ Βενετιῶν,
μηνὸς Μαΐου εἰκάδι.

Ex Aldi Manutii Praefatione in Pausaniam.

— Hosce commentarios, etsi non ad unguem emen-
datos (nonnusquam enim insanabilibus ulceribus de-
pravati scatebant) codicibus tamen, qui manu scripti
circumferebantur, correctiores publicamus, non sine
titulis, qui ut supremos marginum vertices amplectun-
tur, ita quid quaeque pagina doceat, breviter per-
stringunt. Haec autem a nobis praestari tibi potue-
runt suasore adiutoreque M. Musuro.

***Ex Onesimi Xylandri F. Praefatione in Pau-
saniam a M. Guil. Xylandro patre correctum.***

— Quum pater meus ante septem annos pie defun-
ctus Pausaniam summa fide et industria correxisset,
aque maculis ac mendis serio purgavisset, at imma-

tura morte abreptus in lucem emittere non potuisset, mirabili patronorum meorum studio conservatus vix fuit. — Hunc autorem quum de consilio paternorum amicorum typographo excudendum tradere constituiissem, hanc meam cogitationem praeceptores mei comprobaverunt. — Basileae Nonis Febr. anno 1583.

Domino Hulderico Fuggero S. et F. S.

— Ego has in Pausaniam notas intra privatos parietes usque ad opportunum editionis tempus retinendas primum arbitrabar. At simulatque intellexi, quod opus Xylander vivus Tibi destinarat, id defuncti filium Tibi dedicasse, statim consilium mutavi, nec mihi vel opportunius editionis tempus expectandum, vel benigniorem Maecenatem quaerendum esse indicavi. Ad haec memineram, Te aliquoties per amicos apud Wechelum prius, deinde apud defuncti haeredes, sollicitè instigare, ut Pausaniae a Xylandro recogniti nova editione assidue DD. VV. petitioni tandem aliquando satisficeret. Haec itaque animo complectens existimavi me recte facturum, si optimo et desideratissimo auctori has annotationes adingerem. Est certe, ut ipsa Pausaniae recognitio, ita harum annotationum pars a Xylandro profecta; et quod felicibus auspiciis ab eo fuerat inchoatum, pari successu ad finem perductum fuisset, si Deus nos quotidianis doctissimi viri lucubrationibus diutius frui voluisset. Sed quoniam id nobis divinitus obtingere non potuit, ego doctorum virorum hortatu instinctus, lampade a defuncto accepta, opus sum aggressus. Quod nequaquam fecissem (ut qui et rei difficultati, et antecessoris insigni eruditioni, me imparem esse perspicerem) nisi valida mihi ad conficiendum hunc laborem in promptu fuissent subsidia. Ut enim candide profitear per quos in hoc opere profecerim, nec debita laude quempiam defraudem, quum Pausaniae novam editionem a Wechelia-

nis adornari percrebuisse, benigne ad eos missa fuere duo Pausaniae exemplaria, aliquot in locis emendata. Eorum alterum fuit magni Germaniae nostrae luminis, Joachimi Camerarii; quod eius filii, doctissimi et humanissimi viri, pro suo cum erga nos privato, tum erga omnes literatos publico studio ac fide suppeditarunt. Alterum nobis paulo ante obitum impertiit clarissimus vir Zacharias Ursinus, cui Xylander eum codicem a celeberrimo typographo Joanne Oporino acceptum donarat. In eo agnoscebam multa Jo. Hartungi doctissimi Graecarum litterarum professoris manu annotata. Eo ipso libro in sua versione usus fuerat Abrahamus Loescherus: qui, ut plerasque Hartungi notas fuerat secutus, ita quasdam illis non aspernandas adiecerat. Praeterea quae in eruditissimis Adversariorum, Commentariorum, Animadversorum, Novarum lectionum et emendationum libris Adrianus Turnebus, Dionysius Lambinus, Adrianus Junius, Guilielmus Canterus, et Paulus Leopardus in hoc autore menda deprehenderant, diligenter et ipsa conquisita erant, et suo quaeque loco a me posita. Quaedam etiam suggerebantur a Jo. Opsopoeo; qui ut aliis multis, ita et huic operi non sine magna diligentiae laude corrector praefuit. Sed omnium uberrimam mihi materiam subministrabat doctissima Romuli Amasaei, summi viri, interpretatio. Eam enim, cum Graeco textu conferre quum aggressus essem; eo consilio, ut si qua in versionem irrepsissent vitia, ea Graeci codicis adminiculo inde tollerentur; comperi quam plurimis in locis, non tam Graecum Latino, quam Latinum Graeco mutnam sanationis operam praestare. Unde conicio, Amasaeum in sua versione, praeter sagacissimum iudicii acumen, manuscriptos etiam codices, impressis emendatiores, ad manum habuisse. His fretus adiumentis, inchoatas a Xylandro annotationes, et ad quintum duntaxat librum perductas, redordiri coepi; et quae omissae fuerant, suo quasque loco posui, ad-

scripto eius a quo petita essent nomine. Ubi vero a propositis mihi ducibus nulla e labyrinthis aut salubris aperiebatur via, ceteros Graecorum monumentorum autores, quantum per temporis angustiam in quotidiana pensi tractatione licebat, consului; quaeque ad emendatam Pausaniae lectionem facerent, ab iisdem petii. (nam historiarum vel prolixiores vel diversas narrationes inquirere atque annotare, non semper mihi nec licuit nec libuit) Ex his praecipui sunt Herodotus, Thucydides, Xenophon, Diodorus, Polybius, Plutarchus, Arrianus, Aelianus, Polyaeus, Athenaeus, Apollodorus: Ptolemaeus item, Strabo, Stephanus: Harpocratio, Suidas, Hesychius, Etymologus, Eustathius: et apud Latinos Livius, Plinius, Justinus. Zonarae quoque Lexicon, quanquam paulo serius a clarissimo viro Joanne Sambuco ad nos missum, aliquid tamen et ipsum ad huius operis expolitionem contribuit. — Francof. ex Wecheli aedibus 6 Nou. Maii anno 1583.

T. G. P.

observant. et studios. cliens
Frider. Sylburgius
Veterensis.

[Titulos, quos supremo marginis vertici Musurus in Aldina editione apposuerat ad indicandum cuiusque paginae argumentum, omisit editio Francofurtana ut minus necessarios. Neque hoc dissimulandum, ea verba quae nonnunquam et praecedentem librum claudabant, et sequentem inchoabant, velut otiosa, in librorum fine a Xylandro fuisse deleta. Qua re si quid detrimenti allatum operi putes, ex Aldino codice Corinthiaca sic claudes, *μετὰ δὲ τοὺς Ἑρμᾶς ἔστιν ἡ δὴ Λακωνικὴ τὰ πρὸς ἐσπέρας*. Eliacōn primum sic, *ἔπεται δὲ μοι τῷ λόγῳ τῷ ἐς τὰ ἀναθήματα*. Eliacōn secundum sic, *ἡ δὲ τῆς Ἠλείας μέση καὶ Σικωνίας καθήκουσα κτλ.* Achaica sic, *Ἀθηναίοις δὲ ἡ Βοιωτία καὶ κτλ.* Animadverti autem istiusmodi duplicationem

ab aliis etiam factam esse, propterea fortasse, ut inde perspiciatur, nihil in librorum continuatione deesse. Sylburg.]

Dn. Hulderico Fuggero S. et F. S.

— Primum Aldini exemplaris Xylandri sagacitate ab innumeris mendis repurgati vestigia diligenter et fideliter observata sunt; deinde adiectum est quidquid vel a Xylandro ante obitum, vel a me postea cum ex interpretum, tum ex aliorum nostri saeculi doctorum virorum publicis privatisve annotationibus, quin etiam e veterum scriptorum monumentis, aut propriis coniecturis ad accuratam huius auctoris editionem conquiri ac comportari potuit. — Quemadmodum Amasaei versio non modo ad impressos verum etiam ad manuscriptos codices examinata multa et praeclara suggerbat ad graeci contextus interpolationem, ita vicissim graecus textus adminiculo aliquo emendatus, vel accuratiori examine ponderatus, saepenumero ad Latini emendationem aut illustrationem non levia conferebat adiumenta: quorum pars in contextum est recepta, ubi hoc sine interpretis iniuria fieri posse videbatur, pars in notis exposita. — Fateri non erubuit Loescherus, si Amasaei versio (de qua inaudierat) ante suam in lucem prodisset, se interpretationis palma libenter ei cessurum fuisse. — Francofurti e Museo Wecheliano Idib. Aug. anno 1583.

T. G. Pr.

observ. et studios. cliens

Frid. Sylburgius

Veterensis.

Fr. Sylburgius candido lectori S.

— Correcta in hac editione (interpretationis Amasaei) sunt primum ea menda, quae vel ab interpretis amanuense vel a typographicis operis erant profecta. —

Occurrerant etiam menda quae auctori potius quam amanuensi tribuenda videbantur. In his omnibus graeci codicis fidem secutus sum; ubi autem certo consilio a graeci codicis auctoritate discessisse interpretes videbatur, diversitatem in notis indicavi. — Addere quae ab interprete fuerant omissa, nihil plane dubitavi, aut apertas versionis mendas corrigere. — Ambiguae significationis vocabula non sunt omnia a me suis locis explicata. *Aediles* saepe vocat ἑλλανοδίκας i. e. *ludorum praesides*, ad verbum *Graecorum* (solenmibus videlicet ludis decertantium) *arbitros*. *Jugum* pro colle seu loco edito usurpat: atque inde *Jugalis* pro graeco Κολωνάτας *cella* pro οἶκημα, quod interdum totam domum seu aedificium significat, interdum eiusdem partem, habitationem, conclave. Nonnunquam hoc ipso *cellae* vocabulo interpretatur graecum ἱερὸν, quod est aedes sacra, sacellum. Graeca vocabula non iisdem semper Latinis interpretamentis enunciat: τέμνος alias *lucum*, alias *delubrum*, alias *fanum* vertit. *Pronepote*m aliquot in locis vertit quem Pausanias τρίτον ἀπόγονον vocat i. e. *tertium in generis propagatione*. Sed Pausaniam hoc vocabulo *nepote*m intelligere non pronepote[m] etc. (quae ad Paus. VIII, 22, 1 in nostra editione leges. Sieb.)

Id etiam praeter cactera in versione operam dedit, ut quae concisa et obscura sunt in Graeco plenius atque dilucidius exponeret, et contra quae luxuriosam habent verborum redundantiam, ea in concinniore[m] brevitatem contraheret; atque ita saepe una periodo complectitur quae autor in duas aut tres diffudit. Non raro verbum unum et alterum, quum in praecedente sententia non satis aptum invenirent locum, transtulit in sequentem. Singula singulis reddere non usquequaque studuit: nonnullis in locis non contentus assequi et aequare Pausaniam, eundem videtur superasse vel saltem sperare voluisse, ita ut ingeniosae atque artificiosae versionis multa ex hac interpretatione peti

possint exempla. Quod ut clarius perspicui possit, habuit duarum primarum paginarum aliam hic subiicere versionem, quae graeci quidem textus vestigiis tenacius insistit, sed ab artificiosae tamen atque elegantis interpretationis norma longius abest.

„Continentis Graecanicae, iuxta Cyclades et Aegaeum mare, promontorium Sunium praeiacet terrae Atticae. Id promontorium navi praetervecto portus occurrit, in vertice autem Suniadis Minervae templum conspicitur. Longius navi progresso Laurium offertur; (ubi quondam Atheniensibus argenti metalla fuerunt) et insula deserta, non magna, quae Patrocli dicitur, quod eam Patroclus Aegyptiae classis praefectus, cum triremibus, quas Ptolemaeus Lagi, filius Atheniensibus auxilio mittebat, clam ingressus, muro excitato valloque ducto muniit, quum Antigonus Demetrii filius, ipse, cum exercitu irruptione facta, regionem popularetur, simulque navalibus copiis e mari urgeret. Piraeus vero antiquitus oppidulum fuit, antequam enim Themistocles ad imperium apud Athenienses accessit, Piraeus non fuit navale: sed Phalerum (hac enim parte minimum ab urbe distat mare) ipsis navale fuit. Ac Menestheum aiunt inde cum suis navibus Troiam versus solvisse; et ante hunc, Theseum, Minoi pro Androgei interitu daturum poenas. Themistocles vero, quum praecesset imperio, quoniam ei Piraeus opportuniore navigantibus loco situs esse videbatur, eo tres habere portus, loco unius qui est in Phalero, id eis navale adornavit. Naviumque ibi domicilia vel ad mea usque tempora fuerunt; et ad maximum portum, Themistoclis sepulcrum. Aiunt enim, Athenienses eorum, quae in Themistoclem statuerant, poenituisse; eiusque propinquos ossa defuncti e Magnesia sustulisse, atque eo deportasse. quinetiam liberi eius et rediisse videntur, et in Parthenone tabulam suspendisse, in qua Themistocles est depictus. Porro eorum quae in Piraeo sunt, spectatu maxime dignum est Minervae et Iovis delubrum, et utriusque simulacrum ex aere. habet autem

hic sceptrum et victoriam; Minerva vero, hastam. Hic Leosthenem, eum qui Atheniensibus et Graecis universis dux praefectus, Macedones in Boeotia praelio superavit; et rursus extra Thermopylas profligatos, intra Lamiā Oetae e regione oppositam vi compulsos clausit: hunc inquam Leosthenem et liberos eius ibi pinxit Arcesilana. Sunt autem in porticu longa, ubi forum exstructum est maritimum (nam iis qui longius a porta abeunt, aliud est forum) in huius inquam maritimae porticus extrema parte stant Iupiter et Populus, Leoscharis opus. Ad mare autem Conon Veneris aedificavit templum, postquam Lacedaemoniorum triremes circa Cnidum in Carica Chersonneso sitam devicit. Cnidii enim Venerem maxime colunt; eisque deae illius sunt sacella. Quod enim antiquius est, Doritidis Veneris appellatur: post illud, Acrasae: novissimum vero eius quam plerique Cnidiam, Cnidii vero ipsi Euploeam vocant. Sed sunt Atheniensibus etiam alii portus; unus, in Munychia; ibique Munychiae Dianae templum: alter in Phalero, (ut ante quoque a me dictum est) ibique Cereris fanum. Est ibi et Sciradis Minervae templum, et Iovis paulo remotius; ad hanc arae deerum qui nominantur ignoti, et heroum, et Thesei Phalerique liberorum. hunc enim Phalerum Athenienses in Colchos cum Iasone navigasse ferunt. Est etiam Androgei Minois filii ara, quae vocatur heroa: Androgei vero esse sciunt, quibus res huius regionis certius nosse cura est. Abest etiam ad viginti stadia promontorium Colias: quo, pessundata Medorum classe, fragmenta navium fluctus detulit. Ibi Coliadis Veneris est statua, et deae quae nominantur Gennetyllides: quas existimo easdem esse cum eis, quae a Phocensibus in Ionia vocantur Gennaides. Iuxta viam, quae ex Phalero Athenas fert, templum est Iunonis, neo fores habens, nec tectum: quod a Mardonio Gobryae filio incensum perhibent. At statua, quae nunc illic est, Alcamenis (ut aiunt) opus est. Id sane Medus non violaverit. Urbem ingressis occurrit Antiopae Amazonis

monumentum: quam Antiopen Pisidarus a Pirithoo et Theseo raptam dicit: Hegias vero poeta Troezenius, talia in eam scripsit: Herculem, quum Themiszyram ad Thermodontem obsideret, capere non potuisse: sed Antiopen Thesei amore captam (Theseum enim cum Hercule in ea expeditione fuisse) locum dedidisse. haec scripsit Hegias poeta. Athenienses autem dicunt, postquam Amazones advenierant, Antiopam quidem a Molpadia sagittis confosam esse, Molpadiam vero a Theseo interfectam. ac sane Molpadiae quoque monumentum est Atheniensibus. Ex Piraeo autem ascendentes sunt rudera murorum quos Cōnon post navale praelium ad Caidum, excitavit. Themistoclis enim muri, qui post Medorum egressum fuerunt aedificati, deiecti sunt sub imperio eorum, qui triginta nominabantur. Sunt autem ad eam viam notissima sepulcra Menandri Diopithis filii, et monumentum Euripidis vacuum. Sepultus enim Euripides est in Macedonia ad Archelaum regem profectus: cuius mors, quoniam a multis de ea dictum est, eo se modo habeat quo affirmant. (Versabantur autem eo quoque tempore cum regibus poetae: et ante Euripidem Anacreon fuit apud Polycratem Sami tyrannum: Aeschylusque ac Simonides Syracusae ad Hieronem sunt profecti. Sic Philoxenus apud Dionysium fuit, qui post Siciliae tyrannidem tenuit: Antagorasque Rhodius et Aratus Solensis apud Antigonum regem Macedoniae. Hesiodus vero et Homerus aut fortunae invidia cum regibus versati non sunt, aut etiam ultro cum illis versari neglexerunt; hic quidem, ob vitam rusticam aut oberrandi tedium; Homerus autem, qui longissime peregrinatus est, emolumento pecuniario, quod e potentibus percipere poterat, postposito gloriae, quam apud vulgus erat habiturus: siquidem et Homerus in sua poësi Demodocum Alcino conversatum canit, et Agamemnonem apud uxorem suam poetam quendam reliquisse). Non procul a porta sepulcrum est, impositum habens militem equo adstantem: quem equidem haud novi: at Praxiteles et

equum et militem fecit. Ingressis in urbem occurrit aedificium pompis adornandis factum, quarum alias quotannis, alias interiecto temporis spatio celebrant. Prope id, templum est Cereris: in quo statuæ sunt et matris ipsius, et filiae, et facem tenentis Iacchi. Parieti literis Atticis inscriptum est, opera esse Praxitelis. Non procul a templo Neptunus est, equo insidens, hastamque in Polyboten gigantem mittens, in quem Cois fabula est de promontorio Chelones, id est Testudinis. Epigramma vero quod nostro tempore visitur, simulacrum istud alii dat, non Neptuno. A porta in Ceramicum usque porticus sunt, et ante illas simulacra aenea mulierum pariter et virorum, a quibus singulare aliquod facinus est editum; et quorum inter gloria celebres aliqua habetur ratio. Ex his porticibus altera, Deorum habet sacella: habet etiam gymnasium quod dicitur Mercurii. In eadem est Polytionis domus, in qua Eleusiniarum sacrorum caeremonias quidam ex Atheniensibus non obscuro dicuntur imitati. Mea vero aetate Baccho ea dicata erat: quem Bacchum Melpomenon vocant, ea ratione qua Apollinem Musegeten. Ibidem est simulacrum Minervæ Pæoniæ; Iovis etiam, et Mnemosynes, et Musarum: Apollinis quoque, dedicatum et factum ab Eubulide: et Acratus, unus ex Bacchum comitantibus geniis: cui sola est facies, parieti inaedificata. Post Bacchi delubrum, aedificium est: in quo simulacra sunt et luto, Amphictyon rex Atheniensium, tum alios deos, tum Bacchum convivio excipiens. Ibidem est etiam Pegasus Eleutherensis, qui Atheniensibus deum illum introduxit, adiutus ab oraculo Delphico, quippe quod in memoriam ei revocaret, deum Icarii temporibus in regionem venisse. Regnum vero Amphictyon obtinuit hoc modo: Actæum, aiunt in ea quæ nunc Attica dicitur, regnasse primum. Defuncto Actæo Cecrops in imperio succedit, cui nupta erat Actæi filia. Ei filiae nascuntur Erse, Aglaurus, Pandrosus; et filius Erysichthon.“

ROMULUS AMASAEUS

Alexandro Farnesio Cardinali

Pauli III Pontificis Maximi Nepoti

S. P. D.

— Latine iam, ni fallor, mea opera loquentem Pausaniam tibi nominatim dedendum censi. Atque is quidem veterem Graeciam *in libros decem* descriptam oculis pene subiiciet. — Habuit sane nihil olim Graecia, quod spectaretur dignum — quod hic noster non eleganter atque intelligenter explicaverit. Qui praeterea ludorum et munerum apparatus, aut quae in his eventorum varietas festivi spectatorem detinere possit, quam elegantissimi scriptoris, athletarum auri-garumve, Olympici vel Pythici pulveris palmas expetentium, certamina, elogia, statuas accuratissime exprimentis et adumbrantis pura ac polita oratio? — Sed inter haec tam variae tamque eruditae lectionis oblectamenta, dum quibus vetus olim Graecia domi forisque artibus atque opibus effloruerit, considerabis, non magis illorum temporum felicitatem admiratione, quam eas, quibus nunc oppressa et confecta est, calamitates miseratione prosequere. — Romae Idibus Martii MDXLVII.

Lectori Benevolo S. D.

Ioachimns Kuhnns

P. P. Argentorati.

Non erat committendum ut te lateret B. L. qua occasione quove animo notulas quasdam in Pausaniam conscripsi. Annus scilicet quartus est et quod excurrit, quum Lipsia mihi significatum fuit, Pausaniam nova veste indutum ibi proditurum in publicum: symbolam darem, si quid in manuscriptis domi lateret, quo melior illa posset fieri editio. Ego vero tum tem-

poris de Pausania plane securus, simpliciter respondi, nihil harum rerum suppetere: irent, et aliam quercum concuterent. At illi nescio qua de causa contra niti, hortari, orare usque adeo, donec animo scrupulum iniecerunt. Malé enim metuebam, ne mihi ignaviae crimen tacitumque *ειρωνείας* convitium impingeretur, si laborem a studiis, in quibus versabar, non valde alienum pertinacius detrectarem. Ex altera parte occurrebat, nimis calidum et arrogantiae proximum esse, ab omnibus imparatam novam gravemque suscipere provinciam. In hoc cogitationum bivio haerenti commodum litterae redduntur Lutetia, quibus certior fio, in Regia Bibliotheca extare quatuor MStos Codices chartaceos Pausaniae, et primum N. 2064 incipere hunc in modum: τῆς Ἡπείρου τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ νήσους τὰς Κυκλάδας καὶ πύλαος τὸ Αἰγαῖον etc. et finire ita: ἐν τῇ δέλτῳ γεγραμμένον στατήρας δισχιλλίους χρυσοῦ. Πέτρος ὁ ὑψηλεῖς Αἰγινήτης αὐτόχειρ ἔγραψεν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐννεηκοστῷ ἐβδόμῳ πέντε, ἐπὶ δέκα Μουνυχιῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς χρυστοῦ γεννήσεως ---- μεδιολανόθι. Secundum N. 3043 totidem numerare στατήρας, scriptum esse Anno Mundi 6999, Christi 1491. Tertium N. 3042 in hoc tantum abire a prioribus, quod στατήρας χιλίους habet. Quartum N. 2819 inscribi quidem Πίναξ Πανσανίου. Πανσανίου Ἑλλάδος περιήγησις Ἀττικὰ, Κορινθιακὰ, Λακωνικὰ, Μεσσηνιακὰ, καὶ τὰ λοιπὰ εὐριχόμενα Πανσανίου, sed sola tantum Ἀττικὰ continere. Quae quum ex Amici literis intellexissem, non mediocriter gavisus sum, nec mihi temperare potui, quin statim periculum facerem, num quid praesidii in tot Codicibus scriptis resideret. Propterea in chartam conieci loca quaedam mendis lacunisque maioribus obsita, quam ut ingenio expleri corrigive possent, et ad dictos libros exigenda transmissi Lutetiam. Simulatque facta est comparatio, illico apparuit, scriptos cum editis libris in eodem cubare morbo: adeoque ab Al-

dino exemplari, unde Veneta est expressa editio, aut parum aut nihil distare, si modo fas est de toto panno ex locinla indicare. Desertus ab hac spe, quam nondum ad liquidum deductam passim, me plane inscio, typis divulgatam nollem, oblatum negotium non deponere sed abicere volui. Idque iam certum deliberatumque habebam; quum praeter omnem opinionem supervenit Aldinum Pausaniae exemplar, quod olim triverat eruditissimus Casaubonus, et inter legendum non margines tantum, verum frontem etiam calcemque libri manu sua compleverat. Debetur ille praestantissimo Burdelotio, illustrissimi Franciae Cancellarii medico, a quo illud Parisiis acceperat Lipsiensis Bibliopola, ut cum notis manuscriptis edendum curaret. Huius subsidii interventus effecit, ut manum referrem ad tabulam. Videbam equidem a Sylburgio pridem occupatam esse partem bene magnam e notis Casauboni: veruntamen quia plura restabant Pausaniae profutura, non debuerunt ea luce defraudari publica. Praeter dictum Codicem mecum etiam communicati sunt Dialogi Stephani Nigri a Cl. Nicasio Divionensi, viro ad literas provehendas maxime strenuo. In eo libro reperi totius Pausaniae compendium, et unius alteriusque loci variam lectionem: quamvis alias mendosa quaevis sedulo vitet autor ille, ut Ulysses Sirenum cantus et Circes pocula. Praecipuum vero, quod animum ad scribendum impulit, fuit, quod deprehendebam, Herodotum, Thucydidem, aliosque antiquissimos scriptores, saepius affecto Pausaniae succurrere. Etenim quum ab assidua illorum lectione suae dictioni colorem sanguinemque mutuatus sit Pausanias, abesse non potest, quin iidem magistri etiamnum suo commodent discipulo. Hanc igitur viam ingressus, textum spero paulo emendatiorem dedi; de aliis accessionibus ne dicam. Interim non dissimulo, - esse adhuc ubi maior corruptio textus omnes ingenii conatus elusit, et proinde melioribus libris expurganda relinquitur.

Quod porro ipsum Autorem attinet, non diversum eum existimo ab illo, cuius vitam inter Sophistas retulit Philostratus et inter alia commemorat, quod Herodes Atticus eum interioris admissionis auditoribus adscripsit. *τῶν τοῦ Κλεψυδρίου μετεχόντων εἰς ἐγένετο*, inquit. Clepsydrī vero nomine denotantur decem selecti discipuli, quibus post publicam acroasin, dimissis caeteris, seorsim vacabat Herodes, iisque ad clepsydrā recitabat orationem ex centum versibus conflata, ita, ut orator nullis interpellatus plausibus perpetuo diceret, et auditores summo cum silentio dicta combiberent. Eosdem assuefecerat idem magister, ut convivā et congressus alios animis laxandis datos eruditū colloquiū condirent, eademque opera corpus epulis animum vero sermonibus pascere. Tales fuerunt οἱ ἀπὸ Κλεψυδρίου, dicti etiam *Διψῶντες* sitientes, vel quod crebro rorantibus humescerent poculis, vel quod publica informatione non contenti, privatam insuper sitirent. Videatur Philostratus in vita Adriani Sophistae. Unde, credo, apparet, meruisse Pausaniae ingenium, ut in paucis imbueretur bonis artibus. Cui non repugnat, quod Philostratus tradit, quod Graecam linguam durius pronunciarit, quam delicata eius rotunditas patiebatur. Hoc enim toti Cappadocum nationi commune vitium, orisque fuit *ἐλαττωμα*, nulla exercitatione emendandum, uti clare indicat notum epigramma:

*Θάττον ἔην λευκοῦς κύρακας πετῆνάς τε χελώνας
Εὐρεῖν, ἣ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.*

Rarius alata testudine, rarius albo

Invenias corvo Rhetora Cappadocem.

Caeterum nostra non interest, rectene an secus linguam Graecam pronunciarit Pausanias: sufficit, quod stylus eius si non optimus, optimis tamen proximus sit, et antiquitatis genuinae plurimum redoleat: uti nec Philostratus negat, et ipsum orationis filum satis ostendit.

Restat ut paucis moneam, Nostrum distinxisse hanc periegesin in λόγους et συγγραφὰς adeoque videas saepe ab ipso laudari Ἀτθίδα συγγραφὴν, Μεγαρίδα συγγραφὴν, λόγον Λακωνικὸν et sic deinceps. Stephanus de Urbibus etiam Pausaniae λόγους citat, quamvis nec distinctionem in libros ignoret. Exemplum succurrit in Σχοτινᾷ, ubi Pausanias ἐν δεκάτῳ allegatur. Mersius de libro sermonem esse existimans, reponit ἐν τρίτῳ. Servari autem lectio vulgata posset, si Stephanus loquatur de λόγοις. Nam Attica continent tres λόγους. Si τὰ Ὠρωπικὰ appendix fiant τῆς Ἀτθίδος συγγραφῆς, nempe Ἀττικὸν, Σαλαμίνιον et Μεγαρικόν. Secundo libro insunt λόγοι, Κορινθιακὸς, Σικυνίος, cuius brevis appendix est Φλιάσιος, Ἀργολικὸς, Ἐπιδάυριος, Αἰγινάιος, Τροιζήνιος. Ita λόγος Λακωνικὸς erit decimus, in quo adhuc extant quae de Σχοτινᾷ habentur apud Stephanum. Sic et alibi, ubi numerus in Stephano non respondet libris editis, secundum λόγους poni potest calculus, dummodo corruptela absit. MDCXCVI.

Jo. Frid. Facii Praefatio.

— Illud mihi praecipue agendum esse censi, ut textum Pausaniae constituerem; ad quem emendandum et castigandum potissimum varia lectione duorum librorum manuscriptorum et Amasaei versione adiutus sum. Quod ad hos Codd. collatos attinet, alter est Caesar. Vindobonensis, qui in Catalogo Bibl. Caesar. Vindob. a D. de Nessel vulgato n. XXIII notatur, cuius lectioni in multis locis lectio Cod. Vindob. n. LI subiecta est; alter autem Mosquensis. Neuter eorum ex altero, nec uterque ex uno eodemque descriptus est exemplari, quippe cuique sua lectionis varietas.

Nec mihi defuerunt virorum eruditorum ad Pausaniam emendandam coniecturae, quas quidem in no-

tis proposui, nullam vero in textum recepi nisi maxime probabilem et eo demum loco, qui manifesto corruptus et mendosus esset.

Altera pars operae, quam Pausaniae navavi, nec illa mediocris, recta verborum interpunctione continetur, cuius beneficio quot loci corrupti sint restituti, quot obscuri et impediti sint expliciti, experiri licet cum textu Kuhnii collatione.

Nec minor negotii suscepti pars fuit in *summariis*, quae dicunt, disponendis. Qui vero Pausaniae scribendi morem paullo duriores et crebris interpositionibus impeditum novit, summaria ista non ad amussim exigi potuisse intelliget. [Summaria quidem singulorum capitum iam Kuhnus delineaverat, sed ea in unum locum collecta ante limen cuiusque libri posuerat. Sieb.]

Capitum quidem distinctio identidem prava forsann fuisset emendanda; sed ne in locis ex Pausania a tot scriptoribus secundum capita a *Kuhnio* distincta excitatis et in hac ipsa editione excitandis confusio quaedam enasceretur, illam retinui, et, ubi commodius huiusmodi distinctio ponenda fuisset, abrupto *στίχῳ* et in animadversionibus notavi.

In interpretatione denique et illustratione illud imprimis spectavi, ut sententias paullo obscuriores redderem claras et scribendi ac sententias enunciandi rationem Pausaniae familiarem explicarem et adnotarem, nec, quae ex aliis scriptoribus ad Pansaniam illustrandum laudari possent, praetermitterem. cclcccxcix.

PRAEFATIO EDITORIS.

Extremas Pausaniae commentariorum de vetere Graecia partes quum nostra nunc protulerit editio, iam eius quae sint (si sunt) virtutes, quae sint vitia, et quid ea nobis ipsis, quid aliis, quos suo nunquam honore fraudavimus, debeat, ab eo quidem, qui quaerere simulque iustitia uti volet, facile inveniri poterit atque indicari. Idem quid mihi propositum fuerit quid non, bene memor nihil quod ultra illud sit, a me postulabit, neque me quod non dederim quod dare nolui frustra reprehendet. Quod vero in Pausaniae hac editione industriae meae curriculum fuerit quanquam saepius significasse videor, tamen ne cui quid incerti dubique remaneat, non piget iterum iterumque, quod meum consilium fuerit, declarare. Nihil enim volui nisi ab oratione Pausaniae maculas iniuria negligentiaque hominum adspersas quantum fieri posset abstergere; deinde quid quoque loco ille dixisset aut dixisse videretur planum reddere,

idque ubi opus esset aliorum scriptorum testimoniis confirmare; tum rerum, quas ille persequutus est, ubi et quam possem explicationem addere; denique reprehensiones quae viderentur iniquae esse ab eius opere defendere; postremo, si fieri posset, efficere, ut qui mea uteretur, prioribus non indigeret editionibus. Horum quid ego non perfecero ut facile ad videndum, ita aequum quoque erit causam, cur hoc illud ex mea desideretur editione, tenere. Duplex hic mihi persona sustinenda fuit, quarum altera est grammatici, altera rerum interpretis; saepius igitur accidere potuit, ut neutras partes recte commodeque agerem. Qua in re neque virium mearum imbecillitatem, neque otii raritatem, neque subsidiorum vel paucitatem vel tenuitatem excuso, muneris autem duplicis illius functio quam non facilis quum per se tum praecipue in Pausania sit, licebit certe paucis admonere. Aenigmata, inquiunt, loquitur Pausanias, colore illa Herodoteo tincta, neque eius commentarii hominum semidoctorum rudiumve manibus pessime depravati nisi a principibus possunt grammaticis corrigi; quod autem et quomodo quidque narrat, ad id explicandum summa ingeniosissimi interpretis doctrina requiritur. Quae quamquam rhetoricae potius amplificationis quam simplicis veritatis speciem ferant, negari tamen non potest, duplicis illius officii onus uni homini mei

ordinis modulique impositum gravius esse eius hu-
 meris. Deinde quum tam diversa hominum sint
 iudicia, ut Pausaniae ipsis multi exstiterunt re-
 prehensores, ita metuo ne non pauci sint mei.
 Alii volunt omnia uberius explicari, alii ubi hoc
 ipsum factum vident, hanc esse dicunt copias do-
 ctrinae e sacco collectaneorum effundendi rationem
 dignam quae subsannetur. Quorum utrisque ego
 an ullo modo satisfecerim, valde dubito. Sunt
 fortasse etiam qui reprehendant, quod critica non
 separaverim ab exegeticis, namque alium aliis de-
 lectari, quem hoc iuvet, ei molestum esse illud.
 Quam meam rationem etsi summorum exemplo-
 rum auctoritate excusare possim, eam tamen ut
 adhibeam opus esse non existimo. Videtur enim
 adhuc iure dubitari posse, an quae nostris tempo-
 ribus hic illic recepta est consuetudo, critice,
 prosodiam et interpretationem inter se disiungendi
 et alteram complectendi ac tenendi, alteram ren-
 ciendi atque excludendi vere salutaris nostris ha-
 benda sit studiis. Quibus, ut veterum monimen-
 torum *παίδευται* habeantur, unum opus est un-
 dique congestis editionum codicumque lectionibus
 utramque complere paginam, sunt illi quidem valde
 laudandi praesertim si iudicii acumen industriae
 assiduitatem consequutum fuerit, hanc vero utram
 esse dicere bene merendi de iis, qui harum lite-
 rarum cultores sunt vel amatores, viam, hominis

esset parum aequè iudicantis, quum sua tantum aestimare, aliena omnia prae iis contemnere videretur. Quum quanta sit earum artium, quae modo nominatae sunt, necessitudo nemo eruditus possit ignorare, id tantum dico, qui historiae vel populorum vel artis operum studio deditus criticorum dumeta reformidet, eum rosas quaerere sine spinis natus, suoque eum abuti tempore et ingenio videri. *Sed defendat quod quisque sentit, sunt enim iudicia libera.*

Quod autem vel a summis viris ausus sum hic illic discedere, causa esse potuit quod non quantum illi oculis contenderem. Huc accedit, quod quantum ab affirmandi arrogantia, tantum a temeritate assentiendi me remotum esse volui, quum earum utraque a nostra valde abhorreret conditione, qua meminisse decet, homines nos esse, quorum studium veri investigandi nunquam quidem labore defatigari debeat, saepe tamen a recta via soleat cupiditate abduci. Quare etiam ubi mihi visus sum certiora sequutus iure ab aliis dissentire, cavendum putavi certe cavere volui, ne unquam effunderem ἔπος μῆγα.

In verbis explicandis, in remediis orationis depravatae inveniendis, in rebus illustrandis ne saepe parum felix fuerim metuo, idem tamen spero fore, ut hi errores magnam certe partem excusabiles videantur; in iis quidem rebus, quae obscuriores

sunt, si cum aliis caecptivissae deprehendar, facilis parata erit venia, quum neque cognoscendi ea quae tenenda sunt iudici, neque ignoscendi ratio, si quis se omnes errores cavere non potuisse libere fateatur, iam sublata sit e censorum iudiciis.

Quae in hac editione vel non praetereunda vel melius tradenda fuerant, eorum nonnulla et supplebit et emendabit quam me libraria Metzleriana ut scriberem rogavit interpretatio Pausaniae germanica. Quum vero eorum quae addenda sunt acervus valde crevisset, ea omnia in unum corpus collecta putavi quinto volumine concludenda esse; neque in iis, quae scripsi, turpem habens lituram, quae promisi addendis inseram quidquid corrigendum existimavi, quod quidem vel ipse vel ab aliis monitus corrigere potui.

De tabulae in dextro Leschae Delphicae pariete a Polygnoto pictae adumbratione, quam nobis Buddissae fecit de Gersheim, pingendi magister, in adnotationibus ad decimum Pausaniae librum, ubi ea inserenda est, dicitur.

Im. Bekkeri editione in mea uti per temporis rationem non potui nisi quum ad decimum Pausaniae librum operis tradendum pervenissem; quod et mea et legentium causa indicandum est. Illius enim editionis tomus quidem prior sex libros continens post volumen tertium nostrae editionis prodit, tomus autem posterior, in quo libri quattuor

reliqui sunt, tum demum in regionem nostram venit, quum nonus Pausaniae liber cum adnotationibus, qui hoc quarto editionis nostrae volumine continetur, typis iam erat excusus. Diversas tamen lectiones libri noni memorabiles, quibus Bekkeri editio a nostra discessit simul cum coniecturis in illa propositis huic praefationi coniunctas subiunximus, e reliquis quae enotandae videbuntur libris, eae addendis suo quaeque loco inserentur. Bekkeri editionem Pausaniae cum nostra contendere non nostrum est, sed aliorum sit et eorum quidem, qui inimicitiae amicitiaeque causas procul habentes nihil sequuntur nisi veritatem, quae Germaniae nostrae populis sancta et diutissime fuit, et adhuc est, et in omne tempus maneat. Scr. Budissae d. VI ante Nonas Iul. MDCCCXXVII.

LIBRI NONI LECTIONES CUM CONIECTURIS IN
IM. BEKKERI EDITIONE.

- Cap. I, 3 ἀπὸ τῶν Θηβῶν τὴν παιδιάδα, τὴν δὲ ἐπὶ Ὑσιὰς
ἦγε πρὸς Ἐλευθερῶν τε καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἥ — ἐτέτακτο
ὑπὸ τῶν Πλαταιέων . . . γενήσασθαι. Bekk. putat hanc
fere excidisse ταύτην δὲ ὁδεύων ὑπὸ τὸ Πλαταιέων
ibid. Λακεδαιμόνιοι μὲν γε αὐτούς
- II, 3 καλοῦσι δὲ τὴν μὲν Ἀχταίωνος κόλτην· ἐπὶ ταύτῃ κα-
θεύδουν φάμενοι τῇ. In cod. 1410 est καὶ τὴν — φασὶν οἱ ἱβ.
Κιθαιρωνίας 1410, quod et ipsum Bek. verum putat siqui-
dem exciderint nonnulla inter Κιθαιρωνίου et Κιθαιρωνίας;
- III, 5 ὑπὸ δὲ τῆς κορυφῆς coniectura
- IV, 1 Πλαταιᾶσι δὲ Ἀθηνᾶς e Buttmanni coniectura.
2 Ὀνασία δὲ Ἀργείων sed in 1410 est ὄνασι
- V, 4 τὰ δὲ ἐς τὴν τιμωρ. conī.
- VII, 2 ἐπελήφθη pro ἐπλήσθη
4 ὑπελείποντο malit quam ὑπέλειπ.
- VIII, 1 ἔτους ὥραν ἐν Λαδώνῃ φασὶν ἐπὶ . . . λόγῳ
- IX, 1 τὴν σὺν δλέθρῳ — ὀνομαζόμεν νίκην
- XI, 1 εἰλξάτο
4 τὴν τῶν τριακ.
ib. τοῦ δὲ Ἡρακλείου e Buttmann. conī.
5 σποδίου
- XII, 1 σποδίων pro πολίων e Boeckhii conī.
- XIII, 1 σχόντα malit Bek. quam ἔχοντα
- XV, 1 ἡγεμόνας μὲν τῆς ἐξόδου Κλεομένην καὶ Ὑπατον
ἐποίησαντο βοιωταρχοῦντας ἐν τῷ τότε, ubi Accusat. plu-
ral. e Corayi conī.
- XVII, 3 γῆς χῶμα οὐ μέγα conī. Boeckh.
- XVIII, 3 ἐπηγάγοντο
- XX, 3 Πόλος· τε ὀνομαζόμενον χωρ.
- XXI, 3 διαλύσουσιν sed 1410 διαλύσῃσι
1 ἐγγύθεν τε ἀμυν. vult. Bek.
ibid. αὐτοῦ, καθὼς ὅτε — ἐδόκει
- XII, 2 Ἑλλήνων· χωρὶς μὲν γε αἱ (γὰρ 1410) οἰκίαι σφί-
σι — ὑπὲρ αὐτὰς
- XXIII, 3 ἐπερέσθαι τε (1410 δὲ) φωνῇ
- XXV, 6 Ἀθήμητρος δ' οὖν Καβειραίοις
ib. ὅτι δὲ τῶν ὄρων — ἀρχαίων, Τηλώνδης καὶ ὄσοι —
κατελθούσιν pro hoc Bek. vult κατὰγουσιν nisi quid exciderit
- XXV, 6 Πέλαργῇ — ἐμμελλον
- XXVI, 2 γενόμενον — εἰδεῖεν ἄν
5 ἄγαλμα· ἐπιλέγουσι conī.

ib. τῆς τε Ἀθηνᾶς conl.

XXVII, 3 λίθου τοῦ Πεντελῆσι

ib. πάρεξ ἢ τὰ ἐς

XXX, 1 Διονύσος, οἱ μὲν Λυσ.

5 ἀπολομένῃ malit Bek.

XXXI, 4 ἰδόμενα, ὡς μεγάλας omisso καὶ e Schleiermacheri conl.

6 γῆ Λονακῶν omisso ἢ e Buttm. conl.

XXXII, 2 οὐ Πελαγίῳ pro οὐκ ἄνω conl. Bek.

3 αὐτόθεν pro αὐτόθι

5 τὰς πλείους pro τὰ πλοῖα conl.

XXXIII, 3 ἐπὼν τε ἀριθμὸν ὧν γεγρ.

2 οἷς τισὶν ἐποιήθησαν cum Boeckhio

3 ἐντυχεῖν τε δὴ αὐτῷ παραγενομένῳ τὸν υἱὸν e Buttm. conl.

4 αὐτῇ τὸ ὄνομα οἱ μὲν ἀπὸ ubi οἱ Bek. de suo addidit

XXXIV, 1 μαθητοῦ τε καὶ

5 extr. τῇ κόμῃ Ὀλυμνας

XXXV, 1 Ἀγγελίων τε καὶ Τεκταῖας οἱ [γε] Διπολίου τὸν Ἀπόλλωνα

XXXVI, 2 πολέμῳ μάλιστα. 1410 πολέμῳ

ib. ἐνταῦθα (ἐμοὶ δοκεῖν) — ἡπείρω λέγει. sed λέγει de-
est etiam in 1410.

3 οὐδὲν ὄντα ἔλατ. Sed οὐδὲ etiam 1410

XXXVII, 2 ἐπιτραφέας ἐν Θήβαις

XXXVIII, 4 κρίναι γῆ. 1410 etiam omittit τῇ

5 Κηφισίδα οὖσαν sed Bek. mavult φῦσαν

6 ἐπὶ σφίσι α

ib. τοῦδε τοῦ Χερσίον τῶν

XXXIX, 2 τὸ ἄλσος τοῦ Τροφωνίου φασὶν

5 ἀποδέουσα

ib. οὐκ ἀκοήν

XL, 5 εἶδεν ἑσμὸν μελισσῶν ὅποι. Buttmanno indice
excidit καὶ οἱ παρέστη vel simile quid

3 Ἰππότη δέ οἱ

4 τε τὸ τρόπαιον ἀφανισθῆναι γνώμῃ, Κά-
ρανον δέ

ib. εἰ ἐς εὐνοίαν e 1410 consentiente cum Mosq.

5 ἐπιγέγραπται μὲν δὴ ἐπίγραμμα οὐδὲν, ἐπίθημα δέ

ib. ὅτι οὐδὲ λοιπὸν

XLI, 1 ἡκολούθηκεν ἢ φήμῃ

2 ἔστι. λίθοι χλωροί, συνδέοντες. sed συνδέοντες etiam
1410.

ΠΑΤΣΑΝΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΣ
ΒΟΙΩΤΙΚΑ.

Tom. III.

Α

ΒΟΙΩΤΙΚΑ SEU LIB. IX.

CAPUT I.

Boeotia Atticae finitima a Boeoto nomen accepit — de Plataeēsi-
bus eorumque regibus ac rebus contra Xerxam gestis — Pla-
taeēses his eieci et restitui.

Ἀθηναίοις δὲ ἡ Βοιωτία καὶ κατὰ ἄλλα τῆς Ἀττικῆς 711
ἔστιν ὁμορος, πρὸς δὲ Ἐλευθερῶν οἱ Πλαταιεῖς. Βοιω-
ταὶ δὲ τὸ μὲν πᾶν ἔθνος ἀπὸ Βοιωτοῦ τὸ ὄνομα ἔσχηκεν,
ὃν Ἰτῶντος παῖδα καὶ νύμφης δὴ Μελανίππης, Ἰτῶντος δὲ
Ἀμφικτύονος εἶναι λέγουσι· καλοῦνται δὲ κατὰ πόλεις
ἀπὸ τε ἀνδρῶν καὶ τὰ πλείω γυναικῶν. (2) Οἱ δὲ Πλα-
ταιεῖς τοξαρχῆς (ἐμοὶ δοκεῖν) εἰσὶν αὐτόχθονες· ὄνομα 712
δὲ σφισιν ἀπὸ Πλαταίας, ἣν θυματέρα εἶναι * τοῦ ποτα-
μοῦ νομίζουσιν. ὅτι μὲν δὴ καὶ οὔτοι τὸ ἀρχαῖον ἐβασι-
λεύοντο, δηλὰ ἔστιν· βασιλεῖαι γὰρ πανταχοῦ τῆς Ἑλλά-
δος, καὶ οὐ δημοκραταὶ πάλαι καθεστήκεισαν. τῶν δὲ

CAP. I. ATHENIENSIBVS vero Boeotia quum ex aliis par-
tibus Atticae finitima est, tum eos ad Eleutheras contin-
gunt Plataeenses. Boeoti quidem, tota in universum gens,
a Boeoto nomen accepere; quem Itoni et Melanippes Nym-
phae, Itonum ipsum Amphictyonis fuisse filium dicunt.
Oppidatim nomina multa a viris, sed a foeminis plura
nacti sunt. (2) Plataeenses quidem opinione mea indige-
nae sunt. Nomen illis inditum putant a Plataea amnis
filia. In regum et hos fuisse priscis temporibus imperio,
satis omnibus constat. Tota enim Graecia olim regibus

βασιλέων ἄλλον μὲν οὐδένα οἱ Πλαταιεῖς ἴσασι, μόνον δὲ Ἀσωπὸν, καὶ ἐτι πρότερον Κιθαιρῶνα· καὶ τὸν μὲν ἀπ' αὐτοῦ θέσθαι τῷ ὄρει τὸ ὄνομα, τὸν δὲ τῷ ποταμῷ λέγουσι. δοκῶ δὲ καὶ τὴν Πλάταιαν, ἀφ' ἧς κέκληται πόλις, βασιλέως Ἀσωποῦ, καὶ οὐ τοῦ ποταμοῦ παῖδα εἶναι. Πλαταεῦσι δὲ πρὸ μὲν τῆς μάχης, ἣν Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι ἐμαχέσαντο, οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐς δόξαν· μετασχόντες δὲ τοῦ Μαραθῶνι ἀγῶνος, ὕστερον καταβεβηκότος ἤδη Ξέρξου, καὶ ἐς τὰς ναῦς ἐτόλμησαν μετὰ Ἀθηναίων ἐσθῆναι, Μαρδόνιον δὲ τὸν Γωβρύου Ξέρξη στρατηγούντα ἡμύναντο ἐν τῇ σφετέρᾳ. (3) Δις δὲ σφᾶς κατέλαβε γενέσθαι τε ἀναστάτους καὶ αὐθις ἐς Βοιωτίαν καταχθῆναι. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πολέμου τοῦ Ἡλοποννησίου πρὸς Ἀθηναίους γενομένου Λακεδαιμόνιοι πολιορκία Πλάταιαν ἐξεῖλον. ἀνοικισθείσης δὲ ἐπὶ τῆς εἰρήνης, ἣν πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν γενέσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἐπραξεν Ἀνταλκίδας ἀνὴρ Σπαρτιάτης, καὶ τῶν Πλαταιέων κατελθόντων ἐξ Ἀθηνῶν, τοὺς δὲ αὐθις ἐμελλεν ἐπιλήψεσθαι κα-

paruit, quum nondum republicae institutae fuissent. Alium tamen e suis regibus neminem, quam Asopum, et eo superiorem Cithacronem norunt; a quorum altero flumini, ab altero monti nomen fuerit. Et ipsam sane Platacan, a qua urbs nomen acceperit, facile ut credam adducor, fuisse regis Asopi, non amnis filiam. Huius civitatis ante Marathonium pugnam nullum exstat memorabile facinus. In eo praelio quum Athenienses adiuvissent, post Xerxis in Graeciam irruptionem, cum iisdem Atheniensibus alacriter naves conscenderunt; et intra suosmet deinde fines Maradonium Gobryae filium, Xerxis copiarum praefectum, male multarunt. (3) Bis autem evenit, ut sedibus suis pellerentur, et rursus in Bocotiam restituerentur. Bello enim Peloponnesiaco Lacedaemonii diu obsessam Plataeam expugnarunt. Iam vero restituta per eam pacem, quam Graecis a Persarum rege Antalcidas homo Spartanus confecit, quum ii, qui Athenas confugerant, in patriam re-

κὸν δεύτερον. ἐκ μὲν γε τοῦ ἐμφανοῦς πόλεμος πρὸς τοὺς
 Θηβαίους οὐκ ἦν συνεστηκώς· ἀλλὰ οἱ Πλαταιεῖς μένειν
 τὴν εἰρήνην σφίσιον ἔρασαν, ὅτι τὴν Καδμειαὴν Λακεδαι-
 μονίοις κατασχοῦσιν οὔτε βουλευματος, οὔτε ἔργου με-
 τεσχήκεσαν. Θηβαῖοι δὲ ἀπέφαινον, τὴν τε εἰρήνην Λα-
 κεδαιμονίους εἶναι τοὺς πράξαντας, καὶ ὕστερον παρα-
 βάντων ἐκείνων, λελύσθαι καὶ ἅπασιν ἡξίουσι τὰς σπονδὰς.
 οὐκ ἀνύποπτα οὖν ἡγούμενοι οἱ Πλαταιεῖς τὰ ἐκ τῶν Θη-
 βαίων; διὰ φυλακῆς εἶχον ἰσχυρᾶς τὴν πόλιν, καὶ ἐς τοὺς
 ἀγροὺς, ὅπόσοι ἀπωτέρω τοῦ ἄστεως ἦσαν, οὐδὲ ἐς τού- 713
 τοὺς ἀνὰ πᾶσαν ἤρχοντο ἡμέραν· ἀλλὰ (ἡπίσταντο γὰρ
 τοὺς Θηβαίους πανδημεὶ καὶ ἅμα ἐπὶ πλεῖστον εἰώθεσαν
 βουλευέσθαι) παρεφύλασσον τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν, καὶ ἐν
 τῷ τοιούτῳ καθ' ἡσυχίαν ἐφεύρων τὰ ἑαυτῶν καὶ οἱ ἔσχα-
 τοι γεωργοῦντες. Νεοκλῆς δὲ, ὃς τότε Βοιωταρχῶν ἔτυ-
 χεν ἐν Θήβαις (οὐ γὰρ αὐτὸν οἱ Πλαταιεῖς ἐλελήθεσαν ἐπὶ
 τῇ τέχνῃ) προείπε τῶν Θηβαίων ἕκαστόν τινα εἶναι πρὸς

dissent, nova iterum clade afflicta est. Nam quum nul-
 lum omnino propalam bellum Thebanis indixissent, ac
 sibi cum illis pacem esse dicerent, quod dum Cadmea a
 Lacedaemoniis occuparetur, neque consilii, neque operis
 eius participes fuissent: Thebani tamen praetendebant,
 Lacedaemonios eam pacem fecisse: quam quum deinde
 violassent, eidem culpae affines esse interpretabantur om-
 nes, quibus communi foedere cautum fuisset. Quum ita-
 que Plataeensibus suspecta esset Thebanorum voluntas,
 urbem firmissimo praesidio tuebantur. Qui vero agros a
 moenibus longinquiores habebant, non quavis diei hora in
 eos veniebant; sed observatis concionum temporibus, quas
 illi et alias frequentes ex omni populi parte celebrare so-
 liti erant: tunc demum quum in unum consultandi causa
 convenissent, sua, qui extremum agrum colerent, quieto
 curabant. At Neocles Thebanus, qui summum tunc in
 Boeotiae magistratum gerebat, quum Plataeensium astutiam
 deprehendisset, suis imperavit, ut in concionem quilibet

τὴν ἐκκλησίαν ὁμοῦ τοῖς ὅπλοις, καὶ σφᾶς αἰτέσαι σὺ τὴν
 εὐθείαν ἀπὸ τῶν Θηβῶν τὴν δὲ ἐπὶ τὴν παιάδα, τὴν δὲ
 ἐπὶ Ὑσιᾶς ἦγε πρὸς Ἐλευθερῶν τε καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἣ μὴ
 δὲ σκοπὸς ἐτέτακτο, καὶ ὑπὸ τῶν Πλαταιέων γενήσεσθαι
 τείχη περὶ μεσοῦσαν μάλιστα ἔμελλε τὴν ἡμέραν. Πλα-
 ταιεῖς δὲ ἄγειν Θηβαίους νομίζοντες ἐκκλησίαν, ἐς τοὺς
 ἀγροὺς ἀποκεκλεισμένοι τῶν πυλῶν ἦσαν. πρὸς δὲ τοὺς
 ἐγκαταληφθέντας ἐποιήσαντο οἱ Θηβαῖοι σπονδὰς, ἀπεί-
 θειν σφᾶς πρὸ ἡλίου δύντος ἄνδρας μὲν σὺν ἐνὶ, γυναῖκας
 δὲ δύο ἱμάτια ἐκάστην ἔχουσαν. συνέβη τε ἐναντία τοῖς
 Πλαταιεῦσιν ἐν τῷ τότε ἡ τύχη, ἣ ὡς ὑπὸ Ἀρχιδάμου καὶ
 Λακεδαιμονίων τὸ πρότερον ἦλωσαν. Λακεδαιμόνιοι γε
 αὐτοὺς ἐξεπολιόρχησαν, ἀπειρογόντες διπλῶ τείχει μὴ ἐξελ-
 θεῖν τοῦ ἄστεως· Θηβαῖοι δὲ ἐν τῷ τότε ἀφελόμενοι μὴ
 ἐσελθεῖν σφᾶς ἐς τὸ τεῖχος. ἐγένετο δὲ ἡ ἄλωσις Πλαταιᾶς
 ἡ δευτέρα μάχης μετὰ τρίτῃ τῆς ἐν Λεύκτροις ἔτει πρότε-
 ρον, Ἀστέλου δὲ Ἀθήνησιν ἄρχοντος. καὶ ἡ μὲν πόλις
 ὑπὸ τῶν Θηβαίων καθηρέθη πλὴν τὰ ἱερά· τοῖς δὲ Πλα-
 714 ταιεῦσιν ὁ τρόπος τῆς ἀλώσεως σωτηρίαν παρέσχεν ἐν ἴσῳ

cum armis veniret. Quo facto, statim omnes Plataeos
 duxit, non sane recta per campestrē agri partem; sed
 Hysias versus qua scilicet Eleutheris et ex Attica acce-
 ditur; ubi speculator a Plataeensibus nullus erat. Meri-
 diana sane hora, qua oppidani concione occupatos Theba-
 nos rati, se in agros occlusis a tergo portis effuderant; cum
 iis qui intra muros deprehensi sunt hostes pepigerunt, ut
 cum singulis viri, mulieres cum binis vestimentis ante so-
 lis occasum exirent. Diverso autem longe casu oppressi
 tunc sunt Plataeenses, quam olim a Lacedaemoniis duce
 Archidamo. Tunc enim quum obsiderentur, duplici mu-
 ro interclusi sunt: at eos Thebani moenibus excluserunt.
 Accidit haec altera oppressio Plataeensibus anno tertio
 ante Leuctricam pugnam, Athenis Asteo principatum ob-
 tinente. Urbs tota a Thebanis praeter deorum templā
 excisa est. Excidii modus civibus aequē omnibus salutē

παύσαν· ἐκπεσόντας δὲ σφᾶς ἐδίξοντο αὐθις οἱ Ἀθηναῖοι· Φιλίππου δὲ, ὡς ἐκράτησεν ἐν Χαιρωνίᾳ, φρουράν τε παραγόντος ἐς Θήβας, καὶ ἄλλα ἐπὶ καταλίψει τῶν Θηβαίων πράσσοντος, οὕτω καὶ οἱ Πλαταιεῖς ἐκ αὐτοῦ κατήχθησαν.

C A P U T II.

Hysiarum et Erythrarum urbium reliquiae — Mardonii sepulcrum — Actaeonis petra et de Actaeone narratio — tamuli occisorum in pugna Plataeensi et Iudi Eleutheris dicti — de memorandis urbibus Plataeae, Iunonis Τηλεῖς templum et signo.

Γῆς δὲ τῆς Πλαταιίδος ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εὐθείας ἐκτραπέλαιν ἐς δεξιὰ, Ὑσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν ἐρείπια ἔστι. πόλεις ποτὲ τῶν Βοιωτῶν ἦσαν, καὶ νῦν ἔτι ἐν τοῖς ἐρείπιοις τῶν Ὑσιῶν ναός ἔστιν Ἀπόλλωνος ἡμιαργός, καὶ φρέαρ ἱερὸν· πάλαι δὲ ἐκ τοῦ φρέατος κατὰ τὸν Βοιωτῶν λόγον ἐμαντεύοντο πίνοντες. (2) Ἐπανελθοῦσι δὲ ἐς τὴν λεωφόρον, ἔστιν αὐθις ἐν δεξιᾷ Μαρδονίου λεγόμενον μνήμα εἶναι. καὶ ὅτι μὲν εὐθὺς ἦν μετὰ τὴν μάχην ἀφανῆς ὁ Μαρδονίου νεκρὸς, ἔστιν ὁμολογήμενον· τὸν δὲ

fuit. Eiecti enim *primum* ab Atheniensibus iterum recepti fuere: deinde Philippus victoria apud Chaeronean parta, quum Thebanis praesidium imposuisset, ac omnia ad eorum perniciem moliretur, ipsos etiam tunc Plataeenses in pristinas sedes reduxit.

CAP. II. Agri quidem Plataici sub Cithaerone paululum a recta digressis ad laevam, Hysiarum et Erythrarum rudera sunt. Urbes olim Boeotorum fuere: ac nunc etiam inter Hysiarum ruinas Apollinis templum est, dimidiata sui parte perfectum. Sacer praeterea putens; de quo (uti Boeoti ipsi sermone suo vulgarunt) bibentes olim vaticinabantur. (2) Hinc in militarem viam reversi, offendant ad dexteram, Mardonii quod esse aiunt, sepulcrum; cadaver quidem Mardonii statim a proelio et conspectu sublatum

θάματα οὐ κατὰ ταῦτα, ὅστις ἦν; λέγουσι γὰρ ὅτι
 δὲ Ἀρτόντης ὁ Μαρδονίου πλεῖστα μὲν δίδους Διονυσόφρατι
 δῶρα ἀνδρὶ Ἐφεσίῳ, δούς μέντοι καὶ ἄλλοις Ἴωνιν, ὡς
 οὐδὲ ἐκείνοις ἀμείλιχον γένόμενον ταφῆναι Μαρδόνιον. αὐ-
 τῇ μὲν ἀπ' Ἐλευθερῶν εἰς Πλάταιαν ἄγει. (3) Τοῖς δὲ ἐκ
 Μεγάρων ἰοῦσι πηγὴ τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ, καὶ προσελθούσιν
 ἄλγιον πέτρα· καθεύδει δὲ τὴν μὲν Ἀκταίωνος, καὶ ἐπὶ
 ταύτῃ καθεύδειν φασὶ τῇ πέτρᾳ τὸν Ἀκταίωνα, ὅποτε
 κάμοι θηρεύων· ἐς δὲ τὴν πηγὴν ἐνιδεῖν λέγουσιν αὐτὸν,
 λουμένῳς Ἀρτέμιδος ἐν τῇ πηγῇ. Στησίχορος δὲ ὁ Ἱμε-
 ραῖος ἔγραψεν, ἐλάφου περιβαλεῖν δέσμα Ἀκταίωνι τὴν
 θεὸν, παρασκευάζουσάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον,
 ἵνα δὴ μὴ γυναικα Σεμέλην λάβοι. ἐγὼ δὲ ἄνευ θεοῦ πεί-
 θομαι νόσον λύσσαν τοῦ Ἀκταίωνος ἐπιλαβεῖν τοὺς κύ-
 νας· μανέντες δὲ καὶ οὐ διαγιγνώσκοντες διαφορῆσιν
 ἔμελλον πάντα τινα, ὅτῳ περιτύχοιεν. καθότι δὲ τοῦ Κι-
 θαιρώνος Πενθεὶ τῷ Ἐχίονος ἐγένετο ἡ συμφορὰ, ἢ Οἰ-

fuisse; consentiente ab omnibus voce proditum est, sed in
 eo qui sepelierit, non item consentiunt. Satis illud con-
 stat, Artontem Mardonii filium lúculenta dona Dionyse-
 phani homini Ephesio, et aliis quibusdam Ionici nominis
 dedisse, ut nec illis Mardonii sepeliendi curam negligen-
 tibus. Atque haec quidem via ab Eleutheria Plataean
 ducit. (3) Eodem vero Megaris contendentibus ad dexte-
 ram fons et paulo progressis longius saxum est; Actaeonis
 nuncupant. Nam super eo dormire Actaeonem solitum
 dicunt, a venatione fatigatum; atque *inde* Dianam in fonte
proximo lavantem aspexisse. Stesichorus Himeraeus Actae-
 onem a Diana cervi pelle circumdatum scripsit; incitatis
 ad eum lacerandum canibus, ne Semelen uxorem duceret.
 Ego vero sine deae instinctu Actaeonis canes rabie cor-
 ruptos credo, eosque quum in furore neminem internos-
 cerent, obvium quemque fuisse discerpturos. Qua in
 parte Cithaeronis, Pantheo Echionis filio perniciēs evenie-
 rit, aut recens natus Oedipus ubinam expositus fuerit,

διποδα ὅποι τεχθέντες ἐξέβησαν, οἶδεν ἄνδεις· κατὰ περ
 ἴσμεν τὴν Σχιστὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Φωκίων, ἐφ' ἣ τὸν πατέρα 713
 Οἰδίπους ἀπέκτευνεν· ὃ δὲ Κιθαιρων τὸ ὄρος Διὸς ἱερὸν Κι-
 θαιρωνίου ἐστίν, ἃ δὴ καὶ ἐς πλὸν ἐπέξειμι, ἐπειδὴν
 ἐς αὐτὰ ὁ λόγος καθήκει μοι. (4) Κατὰ δὲ τὴν ἔσοδον
 μάλιστα τὴν ἐς Πλαταιὴν τάφοι τῶν πρὸς Μήδους μαχε-
 σαμένων εἰσὶ· τοῖς μὲν οὖν λοιποῖς ἐστὶν Ἑλλήσι μνημε-
 κοσόν· Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Ἀθηναίων τοῖς πεσοῦ-
 σιν ἰδίᾳ τέτιον οἱ τάφοι· καὶ ἐλεγείᾳ· ἐστὶ Σιμωνίδου γε-
 γραμένῃ ἐπ' αὐτοῖς. οὐ πάρος δὲ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν
 Ἑλλήνων Διὸς ἐστὶν Ἑλευθερίου βωμός· τοῦτο μὲν δὴ
 χαλκοῦ, ταῦτ' Διὸς δὲ τῶν τε βωμόν καὶ τὸ ἄγαλμα ἐποίη-
 σαν λευκοῦ λίθου. ἄγουσι δὲ καὶ νῦν ἐπὶ ἁγῶνα διὰ τε-
 τούς πέμπτου, τὰ δὲ Ἑλευθέρια, ἐν ᾗ μέγιστα γέρα
 πρόκειται δρόμου· θένουσι δὲ ὠπλισμένοι πρὸ τοῦ βωμοῦ.
 τρούπιον δὲ, ὃ τῆς μάχης τῆς Πλαταιάσιν ἀνέθεσαν οἱ
 Ἕλληνες, πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα, ἐστήκειν ἀπω-
 τέρω τῆς πόλεως.

novit plane nemo: nam hivium non ignoramus, in quo
 patrem Oedipus occidit. In Phocensibus enim vulgo mon-
 stratur. Est Cithaeron, Cithaeronio Iovi sacer; de quo
 tunc agemus copiosius, quum ad ea, quae illic exstant,
 pervenerit oratio. (4) Circa ipsum prope ad Plataean
 aditum, sepulcra eorum spectantur, qui cum Persis pu-
 gnantes ceciderunt. Ac reliquis sane Graecis unum est et
 commune conditorium. At Lacedaemoniis et Atheniensibus
 eo praelio peremptis sui separatim sunt tumuli, et in
 illis inscripti Simonidis elegi. A communi illo Graeco-
 rum monumento non procul ara dicata fuit Iovi Eleuthe-
 rio. Sepulcrum quidem ex aere factum, Iovis ara et si-
 gnum e candido lapide. Ad eam aram ludos quinto quo-
 que anno Eleutheria etiamnum faciunt, maximis de curru
 propositis praemiis. Armati ante aram decurrunt. Tre-
 phaeum, quod a Plataeensi pugna victores Graeci crexere,
 XY ut plurimum stadia ab urbe distat. (5) Intra urbem

(8) Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει προέδωκεν ἀπὸ τοῦ βω-
μοῦ καὶ τοῦ ἀγάλματος, ἃ τῇ Δῇ πεποιήται τῇ Ἐλευθε-
ρίῳ, Πλαταίας ἔστιν ἡρώον· καὶ μοι τὰ ἐκ αὐτῇ ἤδη
τὰ λεγόμενα, καὶ ὅπαια αὐτὸς εἶμαζον, ἔστιν εἰρημένα.
Πλαταιῦναι δὲ ναὸς ἔστιν Ἥρας θεᾶς ἁΐας μεγέθει τε
καὶ ἐς τῶν ἀγαλμάτων τὸν κόσμος... ἐπιλοῦσι μὲν Ῥέα
τὸν πέτρον κατεληγμένον σπαργάνους, οἷα δὲ τὸν παῖδα,
ὃν ἔκει, Κρόνος κομίζουσα ἔστι· τὴν δὲ Ἥραν Τελείαν
καλοῦσι· πεποιήται δὲ ὁρδὸν μεγέθει ἄγαλμα μέγα· λί-
θου δὲ ἀμφότερα τοῦ Πεντελικίου, Πραξιτέλους δὲ ἔστιν
ἔργα· ἐνταῦθα καὶ ἄλλο Ἥρας ἄγαλμα καθήμενον Καλ-
λίμαχος ἐποίησε· Διμυφνομένην δὲ τὴν θεὸν ἐπὶ λόγῳ
ποιῶδε ὀνομάζουσιν.

CAPUT III.

De Iunone Nymphæuomene dicta narratio — quænam signa anti-
quitas Daedala dicta, et inde Dædalum artificem nomen acce-
pisse asseritur — de festi Daedalorum ratione — de festis Dæ-
dalorum minorum et maiorum — antrum Nympharum Cithæ-
ronidum, Sphragidium dictum.

Ἥραν ἐφ' ὅτῳ δὴ πρὸς τὸν Δία ὠργισμένην ἐς Εὐβοίαν
716 φασιν ἀναχωρῆσαι· Δία δὲ, ὡς οὐκ ἐπειθεν αὐτὴν, πα-

ipsam quum introieris, ea parte, qua ara est signum Io-
vis Bleutherii, Plataeas heroicum videas monumentum.
De ea iam ante, et quæ dicantur, et quæ ipse opiner
exposui. Habent Plataenses Iunonis aedem multo spe-
ctatu dignissimam, tam magnitudine, quam signorum or-
natu. In primo ingressu Rhea saxum fasciis involutum
pro puero, quem pepererat, ad Saturnum defert. Tem-
pli numen Telea (*id est adultam*) Iunonem vocant.
Recto statu fabricatum signum est ingenti prope magnitu-
dine. Signum utrumque e Pentelico lapide Praxiteles fe-
cit. Sedentem vero Iunonem eodem in templo fecit Calli-
machus. Nymphæuomenen (*id est Desponsatam*) nomi-
nant ob huiusmodi rei eventum.

CAP. III. Iunonem aiunt iratam Iovī, incertum,
qua de causa, in Baboeam recessisse: Iovem, quum pla-

οὐκ ἔτι Κιθαιρώνα λέγουσιν ἔλθειν δυναστεύοντα ἐν Πλαταιαῖς τότε· εἶναι γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα οὐδενὸς σοφίαν ὕστερον. οὗτος οὖν κτείνει τὸν Δία ἄγαλμα ξύλου ποιησάμενον ἄγειν ἐπὶ βοῶν ζεύγους ἐγκεκαλυμμένον, λέγειν δὲ, ὡς ἄγοιτο γυναῖκα Πλαταίαν τὴν Ἀσωποῦ. καὶ ὁ μὲν ἐπρασσε κατὰ τὴν παραίνεσιν τοῦ Κιθαιρώνος· Ἦρα δὲ ἐπίευστό τε αὐτίκα, καὶ αὐτίκα ἀφίκετο. ὡς δὲ ἐπλησίαζε τῇ ἀμάξῃ, καὶ τοῦ ἀγάλματος τὴν ἰσθίαν περιέβλεπεν, ἦσθη τε τῇ ἀπάτῃ, ξόανον εὐρούσα ἀντὶ νόμφης γυναικὸς, καὶ διαλλαγὰς ποιῖται πρὸς τὸν Δία. (2) Ἐπὶ ταύταις ταῖς διαλλαγαῖς Δαίδαλα ἑορτὴν ἄγουσιν, ὅτι οἱ πάντες τὰ ξόανα ἐκάλουν δαίδαλα· ἐκάλουν δὲ (ἐμοὶ δοκεῖν) πρότερον ἔτι, ἢ Δαίδαλος ὁ Παλαμίουτος ἐγένετο Ἀθήνησι· τούτῳ δὲ ὕστερον ἀπὸ τῶν δαυδάλων ἐπικλήσιν γενέσθαι δοκῶ, καὶ οὐκ ἐκ γενετῆς πεποιητὴν τὸ ὄνομα. (3) Δαίδαλα οὖν ἄγουσιν οἱ Πλαταιεῖς ἑορτὴν δι' ἔτους ἐβδόμου μὲν, ὡς ἔφασκεν ὁ τῶν ἐπιχωρίων ἔξη-

care eam non potuisset, ad Cithaeronem, qui tunc Plataeensibus imperabat, venire: fuisse vero Cithaeronei nemini calliditate secundum. Eius monitu Iupiter simulacrum e ligno fabricavit, illudque plaustrum *vestimentis* velatum imposuit: in vulgus vero prodidit, Plataeam eam esse Asopi filiam, quae sibi esset desponsa. Id ubi ad Innonis aures pervasit, accurrit illico; et ad plaustrum accedens, veste cognita, ligneam esse effigiem comparit, quam novam esse nuptam putarat. Falsam se itaque luctanti animo ferens, facile in gratiam cum Iove rediit. (2) In eius rei memoriam festos celebrant dies, quae Daedala nuncupantur, quod prius lignea signa Daedala vocitabant. Quod sane nominis ante natum Athenis Daedalum Palamaonis filium usurpatum crediderim: quin post a daedaliis, *ligneis scilicet simulacris*, non autem proprio ac germano nomine, Daedalo ipsi cognomen impositum fuisse arbitror. (3) Referuntur Daedala (Indi) septimo quoque anno, sicuti mihi narrabat interpretes patriae suae antiquitatum; po-

γητής· ἀληθεὶ μέντοι λόγῳ, δι' ἐλάσσονος, καὶ οὗ το-
 σούτου χρόνου. ἐθελήσαντες δὲ ἀπὸ Δαιδάλων ἐς Δαί-
 δαλα ἑτερα ἀναριθμῆσαι τὸν μεταξὺ χρόνον ἐς τὸ ἀκρι-
 βέστατον, οὐκ ἐγενόμεθα οἱοί τε. ἄγουσι δὲ οὕτω τὴν
 ἐορτὴν. δρυμός ἐστιν Ἀλαλχομενῶν οὐ πόρῳ μέγιστος
 τῶν ἐν Βοιωτίᾳ· στελέχη δρυῶν ἐστὶν ἐνταῦθα. ἐς τοῦ-
 τον οἱ Πλαταιεῖς ἀφικόμενοι τὸν δρυμόν, προτίθενται
 μοίρας κρεῶν ἐφθῶν· ὄρνιθες δὲ οἱ μὲν ἄλλοι σφίσι
 ἥμιστά εἰσι δι' ὄχλου, τῶν κοράκων δὲ (οὗτοι γὰρ σφισιν
 ἀπφοιτῶσιν) ἔχουσιν ἀκριβῆ τὴν φρουράν· τὸν δὲ αὐτῶν
 ἀρπιάσαντα κρέας, ἐφ' ὅτε τῶν δένδρων καθιθεῖται, φυ-
 λάσσουσιν· ἐφ' οὗ δ' ἂν καθισθῇ, τεμόντες ποιοῦσιν
 ἀπὸ τούτου τὸ δαιδαλον· δαιδαλον γὰρ δὴ καὶ τὸ ξά-
 νον αὐτὸ ὀνομάζουσι. (4) Ταύτην μὲν ἰδίᾳ Πλαταιεῖς
 ἐορτὴν ἄγουσι, Δαιδαλα μικρὰ ὀνομάζοντες· Δαιδάλων
 δὲ ἐορτὴν τῶν μεγάλων καὶ οἱ Βοιωτοὶ σφισι συνεορτά-
 ζουσι, δι' ἐξηκοστοῦ δὲ ἄγουσιν ἔτους· ἐκλείπειν γὰρ το-
 717 σούτον χρόνον τὴν ἐορτὴν φασιν, ἥνικα οἱ Πλαταιεῖς

autem vera brevioris temporis ambitu. Verum quum sub-
 tiliter enumerare vellemus media tempora a Daedalis ad
 altera Daedala, neutiquam id consequi potuimus. Ludi
 certe tali peraguntur ritu. Lucus est in Boeotia, omnium
 maximus, non longe ab Alalcomenis: ibi caudices quer-
 eorum sunt. In eum lucum venientes Plataenses, car-
 nium frustra elixarum exponunt. Et sane cum avibus aliis
 minus est eis negotii: corvorum vero turbam, quod ti
 omnium maxime in esta inxolant, quam diligentissime
 arcent. Observant autem, si qua earum alitum carnem
 abripuerit, in qua consederit arbore. Nam ex ea sola
 materia caedunt ad daedalum fabricandum: hoc enim no-
 mine signum vocant. (4) Privatim Plataenses sacrum
 faciunt, quae parva Daedala appellant. Daedala sane
 magna, Boeotii omnes conventu suo celebrant, sexagesimo
 quoque demum anno. Tamdiu enim solenne sacrum in-
 terrimis tradunt, quum Plataenses interea domo eiecti

ἐφειγον. ξόανα δὲ τεσσαρεσκαίδεκα ἱστομά σφις ἐστὶ κατ' ἐναυτὸν ἕκαστον παρασκευασθέντα ἐν Δαιδάλοις τοῖς μικροῖς. ταῦτα ἀναιροῦνται κλήρω Πλαταιεῖς, Κορωναῖοι, Θεσπιαῖς, Ταναγραῖοι, Χαιρωνεῖς, Ὀρχομένιοι, Λεβαδεῖς, Θηβαῖοι. διαλλαγῆναι γὰρ καὶ οὗτοι Πλαταιεῦσιν ἐξίωσαν, καὶ συλλόγου μετασχεῖν κοινοῦ, καὶ ἐς Δαίδαλα θυσίαν ἀποστέλλειν, ὅτε Κάσσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου τὰς θήζας ἀνέφικε. τῶν δὲ πολισμάτων ὅποσα ἐστὶν ἐλάσσονος λόγου, συντέλειαν αἰροῦνται. Τὸ ἄγαλμα κοσμήσαντες παρὰ τὸν Ἀσωπὸν, καὶ ἀναθίντες ἐπὶ ἄμαξαν, ἡνκαῖα ἐκιστάσι νυμφεύτριαν· οἱ δὲ αὐθις κληροῦνται, καθ' ἣντινα τάξιν τὴν πομπὴν ἀνάξουσιν· τὸ δ' ἐντεῦθεν τὰς ἁμάξας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἄκρον τὸν Κιθαιρῶνα ἐλαύνουσιν. εὐτρέπισται δὲ σφισιν ἐπὶ κορυφῇ τοῦ ὄρους ἡμός· ποιοῦσι δὲ τρόπον τοιῷδε τὸν βωμόν· ξύλα τετραγύωνα ἀρμόζοντες πρὸς ἄλληλα συντιθέασιν κατὰ ταῦτά, καὶ εἰ λίθων ἐποιοῦντο οἰκοδομίαν· ἐξάραντες δὲ ἐς ὕψος φρύγαντα ἐπιφέρουσιν. αἱ μὲν δὲ πόλεις καὶ τὰ τέλη θή-

exularent. Et in parvis quidem Daedalis signa quotannis comparata quaternadena promunt: quae sortiti inter se, tollunt Plataeenses, Coronaci, Thespienses, Tanagraei, Chaeconenses, Orchomenii, Lebadenses, Thebaní. Nam et hi cum Plataeensibus in gratiam redire, communemque cum aliis conventum frequentare et victimam ad Daedala concelebranda mittere instituerunt, post restitutas nempe a Cassandro Antipatri filio Thebas. Quae vero oppida minores sunt dignatione, ea ubi sua cuique sors obtigerit, sacri eius ita sua obeunt mania. Ad Asopi-ripas simulacrum ornant eique in carrum imposito addunt muliebrem proutibam. Tum rursus sortiti quo quisque populus loco pompam ipsam traducat, plaustra a flumine in summum Cithaeronis vertieem agunt. Ara ibi in ipso iugo parata est: eam aram hoc exadificant modo. Quadrata ligna tam apte inter se componunt, ut lapidum structuram fecisse videri possint: sarmenta eo congesta in fastigium erigunt. Ex

λειαν θύσαντες τῇ Ἡρᾷ βούν ἑκαστοὶ καὶ ταῦρον τῷ Διὶ
 τὰ ἱερεῖα, οἶνου καὶ θυμιαμάτων πλήρη, καὶ τὰ δαίδαλα
 ὁμοῦ καθίζουσιν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ἰδιῶται δὲ, ὅποσα θύ-
 σουσιν, οἱ πλούσιοι· τοῖς δεισυχ ὁμοίως δύναμις, τὰ λε-
 πτότερα τῶν προβάτων θύειν καθέστηκε, καθαγίζειν δὲ
 τὰ ἱερεῖα ὁμοίως πάντα· σὺν δὲ σφισι καὶ αὐτὸν τὸν βω-
 μὸν ἐπιλαβὼν τὸ πῦρ ἐξανήλωσε· μεγίστην δὲ ταύτην φλόγα
 718 καὶ ἐκ μακροτάτου σύνοπτον οἶδα ἀρθεῖσαν. (5) Ὑπὲρ
 δὲ τῆς κορυφῆς, ἐφ' ἣ τὸν βωμὸν ποιοῦνται, πέντε πον-
 μάλιστα καὶ δέκα ὑποκαταβάντι σταδίους, νυμφῶν ἐστὶν
 ἄντρον Κιθαίωνιδων, Σφραγίδιον μὲν ὀνομαζόμενον·
 μαντεύεσθαι δὲ τὰς νύμφας τὸ ἀρχαῖον αὐτόθι ἔχει
 λόγος.

CAPUT IV.

De templo et signo Minervae Areae — reliquis Plataeae memoran-
 dis — fluvio Oeroë et de Scoli reliquiis.

*Πλαταιεῦσι δὲ Ἀθηναῖς ἐπικλησιν Ἀρείας ἐστὶν ἱερὸν·
 ὠκοδομήθη δὲ ἀπὸ λαφύρων, ἃ τῆς μάχης σφισιν Ἀθη-*

urbibus quidem singulis locupletiores Telean mactata bove,
 Iovem tauro, vino et odoribus refertis hostiis, venerantur;
 simulque daedala super ara collocant. Quibus vero minus
 est copiarum, ii reliqua eodem cum divitibus faciunt ritu,
 e minoribus tantum immolant gregibus. Aram correptam
 ignis cum iis omnibus, quae porrecta fuerint, comburit.
 Flammam in sublime attolli maximam, maximeque e longin-
 quo spectabilem novimus. (5) Supra iugum illud, in quo
 aram extruunt, ubi stadia ferme XV descenderis, antrum
 videas Cithaeronidum Nympharum: Sphragidium nomi-
 nant. Vaticinatas ibi priscis temporibus Nymphas, ser-
 mo hominum vulgavit.

CAP. IV. Minervae etiam Areae (ac si Martiae
 dicas) apud Plataenses fanum est: de manubiis erectum

καίς τῆς ἐν Μαραθῶνι ἀπέναντον. τὸ μὲν δὲ ἔγαλμα
ξοάν ἐστιν ἐπιχρυσόν, πρόσωπον δὲ οἱ καὶ χεῖρες ἄκρας
καὶ πόδες λίθου τοῦ Πεντελικίου εἰσί· μέγας μὲν οὐ
πολύ δὲ τι ἀποδίδει τῆς ἐν ἀκροπόλει χαλκῆς, ἣν καὶ αὐ-
τὴν Ἀθηναῖοι τοῦ Μαραθῶνι ἀπαρχὴν ἀγῶνος ἀνέθη-
καν. Φειδίας δὲ καὶ Πλαταιεῦσιν ἦν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ
ἄγαλμα ποιήσας. γραφαὶ δὲ εἰσι ἐν τῇ ναῷ, Πολυ-
γνώτου μὲν, Ὀδυσσεὺς τοὺς μνηστῆρας ἤδη κατωργα-
σμένος, Ὀνατᾶ δὲ, Ἀργείων ἐπὶ Θήβας ἡ προτέρα στρα-
τεία· αὗται μὲν δὴ εἰσι ἐπὶ τοῦ προναοῦ τῶν τοίχων αἱ
γραφαί. κεῖται δὲ τοῦ θγάλματος πρὸς τοῖς ποσὶν εἰ-
κὼν Ἀρμυνηστοῦ. ὁ δὲ Ἀρμυνηστος ἐν τι τῇ πρὸς Μαρ-
δόνιον μάχῃ καὶ ἐπὶ πρότερόν ἐς Μαραθῶνα Πλαταιεῦ-
σιν ἠγήσατο. (2) Ἔστι δὲ καὶ Δῆμητρος ἐπικλησὶν Ἐλευ-
σινίας ἱερὸν ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Ληϊτοῦ μνημα. τῶν δὲ
ἡγεμόνων, οἱ Βοιωτοὺς ἐς Τροίαν ἤγαγον, μόνος ἀνέ-
στρεψεν οἰκαδε οὗτος ὁ Λήϊτος. τὴν δὲ κρήνην τὴν
Γαργαφίαν Μαρδόнийος καὶ ἡ ἵππος συνέχευεν ἡ Περσῶν,
ὅτι τὸ Ἑλλήνων στράτευμα τὸ ἀντικαθήμενόν σφισιν ἀπ’

fuit, quas e pugna Marathonica cum Plataeensibus Athe-
nienses communicarunt. Signum e ligno est inauratum:
eius os, summae manus, et pedes, e Pentelico lapide:
magnitudine prope pari cum ea Minerva, quam Athenien-
ses in arce ex aere de Marathonica praeda seu primitias de-
dicarunt. Minervam sane illam Plataeensibus Phidias fe-
cit. Picturae in aede sunt, Polygnoti, Ulysses patrata
procorum caede: Onatas, Argivorum prior ad Thebas
expeditio. Atque hae quidem picturae in parietibus
primi aditus cernuntur. Ad pedes deae est Arimnesti
imago. Dux hic Plataeensium fuit in pugna contra Mar-
donium, et ante etiam ad Marathonem. (2) Est et Ce-
reris cognomento Eleusinae Plataeis sacellum; et Leiti
sepulcrum. Unus hic ex omnibus Boeotorum ducibus e
bello Troiano domum rediit. Gargaphiae ductum aquae
Mardonii equitatus corripit, quod Graccorum copiae,

αὐτῆς ἔτιθεν· ὕστερον μὲνται τὸ ὕδωρ ἀνελθόντων οἱ Πλαταεῖς. (3) Ἐκ Πλαταίας δὲ ἰούσιν ἐς Θήβας ποταμός ἐστιν Ὀρώη· θυγατέρα δὲ εἶναι τὴν Ὀρώην τοῦ Ἀσωποῦ λέγουσι· πρὶν δὲ ἢ διαβῆναι τὸν Ἀσωπὸν, παρ' αὐτὸ τὸ ρεύμα ἀποτραπείσθαι ἐς τὰ κάτω, καὶ προελθούσιν ὅσον τεσσαράκοντα στάδια, ἐστὶν ἐρείπια· Σκύλων· Δήμητρος δὲ καὶ Κόρης ἐν τοῖς ἐρείπιοις· οὐκ ἐξηρασμένος ὁ ναὸς, ἡμίσεα δὲ καὶ ταῖς θεαῖς ἐστὶ τὰ ἀγάλματα· ἀποκρίνει δὲ καὶ νῦν ἐκτὸς ἀπὸ τῆς Θηβαίων τὴν Πλαταίδα ὁ Ἀσωπός.

CAPUT V.

De primis Thebaidis incolis et regibus, Ogygo, Cadmo — Polydoro, Pentheo — Amphione et Zetho — de Amphionis musica arte varia narratio — de Laïo et Oedipode — Polynice et Eteocle — Thebis ab Argivis captis et de Thersandro — de Tisameno et reliquis Thebandarum regibus.

719 Ἦν δὲ τὴν Θηβαίδα οἰκῆσαι πρῶτον λέγουσιν Ἐκτῆνας, βασίλεια δὲ εἶναι τῶν Ἐκτῆνων ἄνδρα αὐτόχθονα Ὀγυγον· καὶ ἀπὸ τούτου τοῖς πολλοῖς τῶν ποιητῶν ἐπικλησις ἐς τὰς Θήβας ἐστὶν Ὀγύγαι· καὶ τούτους μὲν ἀπολέσθαι

quae contra se stabant, illa aqua utebantur. Est famen fons ille post a Plataeensibus restitutus. (3) In via, quae a Platea Thebas ducit, fluvius est Peroe. Filiam fuisse Asopi Peroen, dicunt. In citeriore Asopi ripa ad inferiora flectentibus, stadium intervallo prope XL, Scoli ruinae sunt; inter quas extat imperfecta aedes Cereris et Proserpinae, cum dimidiatis earum signis. Dividit adhuc a Thebano Plataensem agrum Asopus.

CAP. V. Qui primi Thebaidem terram tenuerint, Ectenas fuisse tradant, quorum rex fuerit Ogygus, homo indigena. Ab eo nempe poetarum complures Thebas Ogygias cognomine appellant. Periisse hunc populum ferunt

λοιμῶδες νόσφ φασίν, ἐσοικίσασθαι δὲ μετὰ τοὺς Ἐκτῆ-
 ρας ἐς τὴν χώραν Ὑαντας, καὶ Ἄονας, Βοιώτια (ἐμοὶ
 δοκεῖν) γένη, καὶ οὐκ ἐπηλύδων ἀνθρώπων. Κάδμου
 δὲ καὶ τῆς Φοινίκων στρατιᾶς ἐπελθούσης, μάχῃ νικηθέν-
 τες οἱ μὲν Ὑαντες ἐς τὴν νύκτα τὴν ἐπερχομένην ἐκδι-
 δράσκουσι· τοὺς δὲ Ἄονας ὁ Κάδμος γενομένους ἱκέτας
 καταμείναι, καὶ ἀναμιγθῆναι τοῖς Φοίνιξιν εἶπαι. τοῖς
 μὲν οὖν Ἄοσι κατὰ κώμας ἔτι ἦσαν αἱ οἰκῆσεις· Κάδμος
 δὲ τὴν πόλιν, τὴν καλουμένην ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς Καδμείαν,
 ᾤκισεν. αὐξηθείσης δὲ ὕστερον τῆς πόλεως, οὕτω τὴν
 Καδμείαν ἀκρόπολιν συνέβη τῶν κάτω γενέσθαι Θηβῶν.
 Κάδμω δὲ γάμος τε ἐπιτρανῆς ὑπῆρξεν, εἰ δὴ θυγατέρα
 Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως κατὰ λόγον τῶν Ἑλλήνων ἔσχε· καὶ
 αἱ θυγατέρες εἰλήφασιν αὐτῷ φήμην, Σεμέλη μὲν τεκεῖν
 ἐκ Διὸς, Ἴνῃ δὲ θεῶν εἶναι τῶν θαλασσίων. ἐπὶ μὲν
 δὴ Κάδμου μέγιστον μετὰ γε αὐτὸν Κάδμον ἠδύναντο οἱ
 Σπαρτοὶ, Χρόνιος, καὶ Ὑπερίων, καὶ Πέλωρος, καὶ
 Οὐδαῖος· Ἐχίονα δὲ ὡς προέχοντα κατ' ἀνδραγαθίαν

pestilentia. Successisse in eas sedes Hyantas et Aonas,
 Boeoticas (opinor), non alienigenas gentes. Iam vero
 quum in ea loca Cadmus Phoenicum copias adduxisset,
 praelio fusi Hyantes, postera nocte profugere. Aonas
 Cadmus *depraecantes et supplices*, manere, et cum Phoe-
 nicibus permisceri facile passus est: et illi quidem vicatim
 habitarunt; Cadmus vero oppidum, cui et nunc idem est
 nomen, Cadmeam condidit. Sed aucta postea urbe infe-
 rioribus moenibus, pro arce Cadmea fuit. Illustres omni-
 no Cadmi nuptiae fuere, si, quod Graecorum monumen-
 tis proditum est, Martis et Veneris filiam uxorem duxit.
 Ipsius quoque filiae in magna famae celebritate fuere, quod
 Semele ex Iove pepererit, Ino in marinas deas relata fue-
 rit. Eodem Cadmo regnante, magnae secundum Cadmum
 opes fuere Spartorum: *quorum nomina*: Chthonios, Hy-
 perenor, Pelorus, et Udaeus; nam Echionem virtutis
 ergo quem sibi generum adscisceret, dignum Cadmus

γαμβρόν ἡξίωσεν ὁ Κάδμος ποιήσασθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας
 τούτους (οὐ γάρ τι ἡδυνάμην ἐς αὐτοὺς παρενρεῖν) ἐπο-
 μαι τῷ μύθῳ, Σπαρτοὺς διὰ τὸν τρόπον, ὄντια ἐγέ-
 νοντο, ὀνομασθῆσαν. Κάδμου δὲ ἐς Ἰλλυριῶν καὶ Ἰλ-
 λυριῶν ἐς τοὺς καλουμένους Ἐγχέλεας μετοικήσαντος,
 Πολύδωρος ὁ Κάδμου τὴν ἀρχὴν ἔσχε. (2) Πενθεὺς
 δὲ ὁ Ἐχίονος ἔσχε μὲν καὶ αὐτὸς κατὰ γένους ἀξίωμα καὶ
 720 φιλίαν τοῦ βασιλέως· ὦν δὲ ἐς τὰ λοιπὰ ὑβριστής, καὶ
 ἀσεβὴς Διονύσου, δίκην ἔσχεν ἐκ τοῦ θεοῦ. Πολυδώρου
 δὲ ἦν Λάβδακος· ἐμελλε δὲ ἄρα αὐτόν, ὥς οἱ παρίστατο
 ἡ τελευταία, παῖδα ἐτι ἀπολείψειν· καὶ ἐπιτρέπει τὸν τε
 υἱὸν καὶ τὴν ἀρχὴν Νυκτεῖ. τὰ δὲ ἐφεξῆς τοῦ λόγου μοι
 προεδήλωσεν ἡ Σικωνία συγγραφὴ, τοῦ τε Νυκτεῶς τὸν
 θάνατον, ὅντια γένοιτο τρόπον, καὶ ὥς ἐς Λύκον ἀδελ-
 φὸν Νυκτεῶς ἡ τ' ἐπιμέλεια τοῦ παιδὸς περιήλθε, καὶ ἡ
 Θηβαίων δυναστεία. Λύκος δὲ παρέδωκε μὲν αὐξηθέντι
 Λαβδάκῳ τὴν ἀρχήν· γενομένης δὲ οὐ μεταπολὺ καὶ τού-
 τῳ τῆς τελευταίας, ὁ δὲ ἐπετρόπευσεν αὐτῷ Λαῖον Λαβ-

duxit. Hos sane viros, quod nihil amplius comperti ha-
 beam, fabulae assentiens, Spartos a satu, quo dicuntur e
 terra editi, appellatos crediderim. Post Cadmi in Illy-
 rios, et Encheleas Illyricum populum migrationem, Po-
 lydorus eius filius paternum imperium tenuit. (2) Pen-
 theus quidem Echionis filius, et generis dignitate, et re-
 gis amicitia plurimum pollebat: verum quum esset inso-
 lentior, et plane impius, Libero Patri violati numinis poe-
 nas dedit. Polydoro Labdacus filius fuit. Hunc pater,
 quum e vita decederet, una cum regno Nycteo in tutelam
 tradidit. Quae huc pertinent reliqua, mihi in Sicyonia-
 rum rerum commentario exposita sunt; eiusmodi scilicet
 mors Nyctei fuerit, et quemadmodum ad Lycum eius fra-
 trem pueri tutela, et Thebanorum principatus pervenerit.
 Et is quidem Labdaco iam adulto regnum restituit. Sed
 quum non ita multo post et ipse Labdacus diem suum obis-
 set, rursus Lycus Labdaci filium Laium in tutelam suam

δάκον παῖδα. (3) Λύκου δὲ ἐπιτροπαεύοντες δεύτερον, κατίσταν Ἀμφίων καὶ Ζηῆθος δύναμιν ἀγείραντες, καὶ Αἰών μὲν ὑποκλέπτουσιν, οἷς ἦν ἐπιμελὲς μὴ γενέσθαι τὸ Κάδμου γένος ἐς τοὺς ἔπειτα ἀνώνυμον. Λύκου δὲ οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες τῇ μάχῃ κρατοῦσιν. ὥς δὲ ἐβασίλευσαν, τὴν πόλιν τὴν κάτω προσέκτισαν τῇ Καδμείᾳ, καὶ Θήβας ὄνομα ἔθεντο κατὰ συγγένειαν τῆς Θήβης. μαρτυρεῖ δὲ μοι τῷ λόγῳ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ:

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 Ἰκύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 Ναίμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἰόντε.

(4) Ὅτι δὲ Ἀμφίων ἦδε, καὶ τεῖχος ἐξεργάζετο πρὸς τὴν λίραν, οὐδένα ἐποιήσατο λόγον ἐν τοῖς ἔπεισι. δόξαν δὲ ἔσχεν Ἀμφίων ἐπὶ μουσικῇ, τὴν τε ἀρμονίαν τὴν Λυδῶν κατὰ κῆδος τὸ Ταντάλου παρ' αὐτῶν μαθὼν, καὶ χορδὰς, ἐπὶ τέσσαρσι ταῖς πρότερον, τρεῖς ἀνευρών. ὁ δὲ

recepit. (3) Lyco iam iterum tutelam gerente, Amphion et Zethus collecta militum manu agrum invadunt: et Laium quidem periculo subtraxerunt ii, quibus curae fuit providere, ne Cadmei generis nomen in posterum aboleretur. Lycum Antiopés filii praelio vicerunt. Iidem regno potiti, oppidum inferius cum Cadmea coniunxerunt: urbem totam Thebas, ob cognationem quae cum Thebe *Nympha Promethei filia* ipsis fuit, nuncuparunt. Huius rei testimonio mihi sunt Homeri in *Odyssaea* versus:

Qui portis septingeminis, et turribus altis
 Cinxerunt Thebas. Neque enim sine turribus ausi
 Incolere, invicti quanquam illi viribus essent.

(4) De Amphionis vero cantu, et quod muros ad lyram crexerit, nullam prorsus fecit mentionem. Hanc in musicis famam idcirco est Amphion consecutus, quod a Lydis ob Tantalí affinitatem Lydios modos didicit, primusque chordas tres ad quatuor a superioribus inventas addi-

721 τὰ ἔπη τὰ ἐς Ἑυρώπην ποιήσας φησὶν, Ἀμφίονα χρή-
 σασθαι λύρα πρῶτον Ἑρμοῦ διδάξαντος. πεποίηκε δὲ
 καὶ λίθων καὶ θηρίων ὅτι καὶ ταῦτα ᾄδων ἦγε. Μυρῶ
 δὲ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη καὶ ἐλεγεία, Ἑρμῇ βωμόν φη-
 σιν ιδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ'
 αὐτοῦ λαβεῖν. λέγεται δὲ καὶ, ὡς ἐν ᾄδου δίκην δίδωσιν
 Ἀμφίων, ὦν ἐς Αἰτῶν καὶ τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸς ἀπέκρνε·
 κατὰ δὲ τὴν τιμωρίαν τοῦ Ἀμφίονος, ἔστι ποιήσεως Μινυ-
 ᾶδος· ἔχει δὲ ἐς Ἀμφίονα κοινῶς καὶ ἐς τὸν Θράκα Θάμυριν.
 (5) Ὡς δὲ τὸν οἶκον τὸν Ἀμφίονος καὶ Ζήθου, τὸν μὲν ἡ
 νόσος ἡ λοιμώδης ἠρήμωσε, Ζήθῳ δὲ τὸν παῖδα ἀπέκτεινεν
 ἡ τεκοῦσα κατὰ δὴ τινα ἁμαρτίαν, ἐτεθνήκει δὲ ὑπὸ λύ-
 πης καὶ αὐτὸς ὁ Ζήθος, οὕτω Λαῖον ἐπὶ βασιλείᾳ κατὰ-
 γουσιν οἱ Θηβαῖοι. Λαῖῳ δὲ βασιλεύοντι, καὶ γυναῖκα
 ἔχοντι Ἰοκάστην, μάντευμα ἦλθεν ἐκ Δελφῶν, ἐκ τοῦ
 παιδός οἱ τὴν τελευτήν, εἰ τέκοι τινα Ἰοκάστη, γενήσε-
 σθαι. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτῳ τὸν Οἰδίποδα ἐκτίθῃσιν· ὁ

dit. Atenim qui carmina in Europam fecit, is memoriae
 pròdidit, Amphionem Mercurio magistro lyrae primum
 usum didicisse, cantu vero saxa et feras duxisse. At My-
 ron Byzantius heroici carminis et elegorum scriptor, Am-
 phionem tradit primum omnium Mercurio aram dedicasse,
 et idcirco lyram ab eo accepisse. Aiunt etiam apud infe-
 ros Amphionem ob eas contumelias plecti, quibus Lato-
 nam et eius filios affecit. Ac de eius quidem poena in ea
 poesi mentio est, cui Minyas nomen: est vero communi
 argumento de Amphione et Thamyri Thrace conscripta.
 (5) Posteaquam vero Amphionis domus pestilentia deleta
 est; et Zethus, quum genitum ex se puerum ipsa ob cer-
 tam noxam mater peremisset, animi aegritudine contabuit:
 ibi Laio Thebani regnum detulerunt. Duxit Laius Ioca-
 stam uxorem. Accepit vero ab Apolline Delphico respon-
 sum, a filio, si quis ei ex Iocasta nasceretur, ipsum inter-
 fectum iri. Quare recens natum Oedipum exposuit. At

δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποκτενεῖν ἐμελλεν, ὥς ἠϋξήθη, καὶ τὴν μητέρα ἐγῆμε. παῖδας δ' ἐξ αὐτῆς οὐ δοκῶ οἱ γένεσθαι, μάρτυρι Ὀμήρῳ χρώμενος, ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ·

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἶδον καλὴν Ἐπικάστην,

ἥ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρείῃσι νόοιο,

Γημαμένη ᾧ νύϊ· ὃ δ' ὄν πατέρ' ἐξαναρίξας

Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.

πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ, εἰ δὴ τέσσαρες ἐξ Ἰοκάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ Οἰδίποδι, οἱ ἐξ Εὐρυγανείας 722 τῆς Ὑπερφαντοῦς ἐγεγάνεσαν; δηλοῖ δὲ καὶ ὃ τὰ ἐπη ποιήσας, ἃ Οἰδιπόδια ὀνομάζουσι· καὶ Ὀνιάς Πλατασίην ἔγραψε κατηφῇ τὴν Εὐρυγάνειαν ἐπὶ τῇ μάχῃ τῶν παιδῶν. (6) Πολυνείκης δὲ, περιόντος καὶ ἄρχοντος Οἰδίποδος, ἐξῆλθεν ἐκ Θηβῶν, δέει, μὴ τελεσθεῖεν ἐπὶ σφίσιν αἱ κατάραι τοῦ πατρὸς. ἀφικόμενος δὲ ἐς Ἀργὸς καὶ θυγατέρα Ἀδράστου λαβὼν, κατήλθεν ἐς Θήβας με-

ille quum adolevisset, et patrem occidit, et matrem ipsam uxorem duxit. Filios vero nullos ex ea omnino genuisse, testimonio mihi sunt qui in Odyssaea leguntur Homeri versus:

Vidi etiam Oedipodis matrem, formosam Epicasten,

Quae foedo imprudens temeravit crimine vitam,

Gnati iuncta toro: genitorem occiderat ille.

Mox tamen in lucem visum hoc proferre Diis est.

Qui igitur cogitari potest, Deos hoc mox patefecisse, si nimirum quatuor liberi nascebantur Oedipo ex Iocasta? Verum Euryganea illos Hyperphantis filia peperit: quod is qui carmina illa condidit quae Oedipodia nominant, declarat. Onasias etiam Plataeensibus, tristem demisso vultu, ob filiorum dimicationem, pinxit Eurygancam. (6) Polynices enimvero vivente adhuc et imperante Oedipo Thebis discessit, metuens ne diris, quibus ipsos pater devoverat, esset obnoxius. Quum autem Argos confugiasset, et iam filiam ei nuptum dediasset Adrastus, Eteoclis fratris

τάπεμπτος ὑπὸ Ἑτεοκλέους μετὰ τὴν τελευτὴν Οἰδίποδος·
κατελθὼν δὲ ἐς διαφορὰν προήχθη τῷ Ἑτεοκλεῖ, καὶ οὕ-
τω τὸ δεύτερον ἔφυγε. δεηθεὶς δὲ Ἀδράστου, δοῦναι οἱ
δύναμιν τὴν κατὰξουσαν, τὴν τε στρατιὰν ἀπόλλυσι, καὶ
πρὸς τὸν Ἑτεοκλέα αὐτὸς μονομαχεῖ κατὰ πρόκλησιν· καὶ
οἱ μὲν μονομαχοῦντες ἀποθνήσκουσιν. ἐς δὲ Λαοδάμαν-
πα τὸν Ἑτεοκλέους καθήκουσας τῆς βασιλείας, Κρέων δὲ
Μενουκίως ἐδυνάστευεν ἐπιτροπεύων τὸν παῖδα. (7) Ἦδη
δὲ Λαοδάμαντος ἠϋξημένου καὶ ἔχοντος τὴν ἀρχὴν, δεύ-
τερον τότε ἄγουσιν Ἀργεῖοι τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὰς Θήβας.
ἀντιστρατοπεδευμένων δὲ καὶ τῶν Θηβαίων περὶ Γλίσαν-
τα, ὥς ἐς χεῖρας συνῆλθον, Αἰγιαλέα μὲν τὸν Ἀδράστου
Λαοδάμας ἀποκτίννυσι. κρατησάντων δὲ τῇ μάχῃ τῶν
Ἀργείων, Λαοδάμας σὺν τοῖς ἐθελούσιν ἔπεσθαι Θηβαί-
ων ὑπὸ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἀπεχώρησεν ἐς Ἰλλυριοῦς.
τὰς δὲ Θήβας ἐλόντες οἱ Ἀργεῖοι, παραδιδόασι Θερσάν-
δρῳ Πολυνείκους παιδί. ὥς δὲ τοῖς σὺν Ἀγαμέμνονι ἐς
Τροίαν στρατεύουσιν ἡ διαμαρτία τοῦ πλοῦ γίνεται, καὶ

accersitu, post Oedipi mortem Thebas revertit. Orto
vero *de imperio* cum fratre dissidio, iterum exulavit:
fretusque soceri opibus, dum regnum conatur recipere,
exercitum quidem perdidit: congressi vero ex provoca-
tione singulari certamine fratres *ambo*, *mutuis conferti*
vulneribus ceciderunt. Successit Eteocli Laodamas filius,
imperium regente Creonte, Menoecei filio, pueri tutore.
(7) Adoleverat iam Laodamas, ac penes ipsum regnum
erat, quum iterum Argivi Thebas oppugnatum exercitum
misere. Iis cum exercitu Thebani occurrerunt ad Glisan-
tem: quumque ad manus ventum esset, ibi Aegialeum Adra-
sti filium Laodamas occidit. Ab Argivis vero praelio su-
peratus, cum ea Thebanorum manu quae illum ultro se-
cuta est, insequenti nocte fuga se in Illyrios recepit. Ho-
stes *haud magno negotio* captas Thebas Thersandro Po-
lynicis filio tradidere. Iam vero quum Agamemnonis co-
piarum pars, dum ad Troianum bellum contenderet, ab

ἡ πληγὴ παρὶ Μυσίαν, ἐνταῦθα καὶ τὸν Θερσάνδρον κατέλαβεν ἀποθανεῖν ὑπὸ Τηλέφου μάλιστα Ἑλλήνων ἀγαθὸν γενόμενον ἐν τῇ μάχῃ· καὶ οἱ τὸ μνημεῖον ἐς Καίκου πεδίων ἐλαύνοντι ἐστὶν ἐν Ἐλαίᾳ πόλει λίθος ὁ ἐν τῷ 723 ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς· καὶ ἐναγίζουσιν οἱ ἐπιχώριοι φασιν αὐτῷ. (8) Τελευτήσαντος δὲ Θερσάνδρου, καὶ δεύτερα ἐπὶ τε Ἀλέξανδρον καὶ ἐς Ἴλιον ἀθροιζομένου στόλου, Πηνέλεων ἄρχοντα εἶλοντο· οὐ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ πῶ Τισαμενὸς ἦν ὁ Θερσάνδρου. Πηνέλεω δὲ ἀποθανόντος ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου, Τισαμενὸν βασιλεῖα αἰροῦνται, Θερσάνδρου τε ὄντα καὶ Δημονάσσης τῆς Ἀμφιαράου. τῶν δὲ Ἐριννύων τῶν Λαίου καὶ Οἰδίποδος Τισαμενῷ μὲν οὐκ ἐγένετο μνημεῖον, Αὐτεσίῳ δὲ τῷ Τισαμενοῦ, ὥστε καὶ παρὰ τοὺς Λωρεῖας μετόκησε, τοῦ θεοῦ χηρῆσαντος. Αὐτεσίῳ δὲ ἀπελθόντος, οὕτω βασιλεῖα εἶλοντο Δαμασίχθονα Ὀφέλτου τοῦ Πηνέλεω. τούτου δὲ ἦν τοῦ Δαμασίχθονος Πτολεμαῖος, τοῦ δὲ Ξάνθος, ὃν ὁ

instituto navigationis cursu aberrasset, et in Mysia cladem accepisset, fors ita tulit, ut Thersander, cuius in ea pugna prae ceteris Graecis virtus enituerat, a Telepho occideretur: est vero ei monumentum erectum circa Caici campos, in Elaea urbe, lapis in subdiali fori parte; quo in loco ei parentant, ut ipsi dicunt, incolae. (8) Thersandro mortuo, altera iam classe contra Paridem et Troianos comparata, Peneleum sibi ducem delegerunt, quod Tisamenus Thersandri filius nondum per aetatem erat imperio capesando idoneus. Interfecto rursus ab Eurypylo Telephi filio Peneleo, regem Tisamenum declarant, Thersandro et Demonassa Amphiarai filia genitum. Ac is quidem dirarum Laii et Oedipi experts fuit: at eas non effugit Antesion Tisameni filius; qui nempe ad Dorienses ex oraculo migrare coactus est. Eo iam profecto, regem illi surrogarunt Damasichthonem nepotem Penelei, Opheltae filium. Damasichthoni Ptolemaeus filius fuit; Xanthus Ptolemaeo, is nempe quem Andropompus in singu-

Ἀνδροπόδμου μονομαχήσαντά οἱ δόλῳ καὶ οὐ σὺν τῷ δεικαίῳ κτείνει. τὸ δὲ ἐντεῦθεν διὰ πλειόνων πολιτεύεσθαι, μὴ δὲ ἀπ' ἀνδρὸς ἐνὸς ἡγεῖσθαι τὰ πάντα, ἄμεινον ἐφαινετο τοῖς Θηβαίοις.

CAPUT VI.

De Thebanorum rebus bello gestis — calamitatibus quibusdam divinitus significatis.

Τῶν δὲ σφισιν ἐν ἀγῶσι πολέμου γενομένων εὐτυχημάτων, καὶ ὡς ἑτέρως, τοσάδε φανερώτατα ὄντα εὗρισκον. ἐκρατήθησαν ὑπὸ Ἀθηναίων μάχῃ Πλαταιῶσιν ἀμυνάντων, ὅτε σφᾶς ἐπέλαβεν ὑπὲρ τῶν ὄρων πολεμῆσαι τῆς χώρας. προσέπταισαν δὲ καὶ δεύτερον Ἀθηναίοις ἀνταξάμενοι περὶ Πλάταιαν, ἥνικα δοκοῦσιν ἐλθεῖν τὰ βασιλέως Ξέρξου πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν. τῆς δὲ αἰτίας ταύτης δημοσίᾳ σφισιν οὐ μέτεστιν, ὅτι ἐν ταῖς Θήβαις ὀλιγαρχία, καὶ οὐχὶ ἡ πατριος πολιτεία τηρικαῦτα ἴσχυεν. εἰ γ' οὖν Πεισιστράτου τυραννοῦντος ἔτι ἢ τῶν παίδων Ἀθήνησιν ἀφίκετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὁ βάρβαρος, οὐκ ἔστιν

lari certamine non virtute, sed dolo perculit. Placuit in posterum Thebanis non uni amplius, sed pluribus reipubl. summam committere: ac sane secundiores omni ex parte de cetero usi videntur fortuna.

CAP. VI. Quae vero ipsis vel prospera, vel secus in belli certaminibus evenerunt, haec ego maxime memoratu digna comperi. Victi ab Atheniensibus praelio sunt, quum illi eo bello quod de agri finibus gerebatur, Plataeensibus opem tulissent. Alteram etiam cladem acceperunt ad Plataeam, cum iisdem Atheniensibus acie congressi, quo tempore Xerxis amicitiam Graecorum saluti antepone-re visi sunt. Verumtamen huius rei culpa non fuit pene universum populum; tunc enim paucorum principatus, non patria reipublicae administratio vigeat. At profecto si Pisistrati filii Barbaris in Graeciam invadentibus adhuc Athenis dominati fuissent, dubitari non potest, quin

ὥτως οὐ καὶ Ἀθηναίους κατέλαβεν ἂν ἐγκλημα Μηδισμού·
 ὕστερον μέντοι καὶ Θηβαίους νίκη κατ' Ἀθηναίων ἐπὶ 724
 Δηλῷ τῷ Ταναγραίων ἐγένετο, καὶ Ἱπποκράτης τε ὁ
 Ἀρίφρωνος, ὁ στρατηγῶν Ἀθηναίους, καὶ τῆς ἄλλης στρα-
 τίας τὸ πολὺ ἐπεσε. Λακεδαιμονίοις δὲ παραντίκα μὲν
 ἀπελθόντος τοῦ Μήδου, καὶ ἄχρι τοῦ Πελοποννησίων
 πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον τὰ ἐκ Θηβῶν εἶχεν ἐπιτηδείως.
 διαπολεμηθέντος δὲ τοῦ πόλεμου, καὶ Ἀθηναίους κατα-
 λυθέντος τοῦ ναυτικοῦ, μετ' οὐ πολὺ Θηβαῖοι μετὰ Κο-
 ρινθίων ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον προήχθη-
 σαν. κρατηθέντες δὲ μάχῃ περὶ Κόρινθόν τε καὶ ἐν
 Κορωνείᾳ, νικῶσιν αὐτοὺς ἐν Λεύκτροις ἐπιφανεστάτην νί-
 χην, ὁπόσας γενομένας Ἑλλήσιν ἴσμεν κατὰ Ἑλλήνων·
 καὶ δεκαδιοχίας τε, ἃς Λακεδαιμόνιοι κατέστησαν ἐν ταῖς
 πόλεσιν, ἔπαισαν, καὶ ἀρμοστάς τοὺς Σπαρτιάτας ἐκ-
 βάλλουσιν. ὕστερον δὲ καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ὀνο-
 μαζόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἱερὸν, συνεχῶς δέκα ἔτεσιν

ipsi quoque Athenienses, quod in Persarum studia propen-
 siores essent, crimine vacaturi non fuissent. Posteriore
 dein tempore rursus Athenienses ad Delium in Tanagrasis
 victi sunt a Thebanis, quum Hippocrates Aripheonis filius
 imperator cum magno militum numero cecidit. Lacedae-
 moniis certe statim post Persarum discessum, usque ad id
 bellum quod Peloponnesii Atheniensibus intulerunt, cum
 Thebanis optime convenit. Bello autem confecto, et ex-
 armata iam Atheniensium classe, non ita multo post The-
 bani una cum Corinthiis arma contra Lacedaemonios mo-
 verunt. Quum vero pugna ad Corinthum et Chaeroneam
 superati fuissent, mox ad Leuctra, omnium quas de Grae-
 cis Graecos unquam reportasse noverimus, maxime illu-
 strem sunt victoriam adepti. Tunc et decurionatus, quos
 in civitatibus constituerant Lacedaemonii, sustulerunt; et
 praefectos Harmostas, quos appellabant, eiecerunt. Pho-
 cicum deinde bellum, quod Sacrum Graeci appellarunt,
 annos perpetuos X gesserunt. (2) In rerum Atticarum

ἐπολέμησαν. (2) Εἴρηται δὲ μοι καὶ ἐν τῇ Ἀτθίδι συγγραφῇ, τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ σφάλμα συμφορὰν γενέσθαι τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσι· Θηβαίους δὲ καὶ ἐς πλεον κατέλαβεν, οἷς γε καὶ ἐσῆχθη ἐς τὴν πόλιν φρουρά. Φιλίππου δὲ ἀποθανόντος, καὶ ἐς Ἀλέξανδρον ἡκούσης τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς, Θηβαίους ἐπῆλθεν ἐξελεῖν τὴν φρουράν. ποιήσασι δὲ ταῦτα προσήμειναν αὐτίκα ὁ θεὸς τὸν ἐπιόντα ὀλεθρον, καὶ σφισιν ἐν Δήμητρος ἱερῷ Θεοδοφόρου σημεῖα ἐγένετο ἐναντία ἢ πρὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν Λεύκτροις. τότε μὲν γὰρ τοῦ ἱεροῦ τὰς θύρας ὑφάσματος ἀράχλαι λευκῷ, κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων ἐφοδὸν μέλαν ἐξύφηναν. λέγεται δὲ καὶ Ἀθηναίοις ὕσαι τέφραν ὁ θεὸς ἐναντιῷ πρότερον, πρὶν ἢ τὸν πόλεμον τὸν ἐπαχθέντα ὑπὸ Σύλλᾳ τὰ μεγάλα σφισιν ἐνεγκεῖν παθήματα.

CAPUT VII.

Thebani eiecti, a Cassandro restituantur — de Cassandri odio in Alexandri domum eiusque morte — Cassandri liberorum fatia — Thebanis in bello Mithridatico a Sylla multatis.

Τότε δὲ τοὺς Θηβαίους γενομένους ἀναστάτους ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ διαπεσόντας ἐς Ἀθήνας, ὕστερον Κάσσαν-

historia iam ante conscripsimus, cladem illam ad Chaeroneam universis Graecis calamitosam fuisse: Thebanorum tamen inprimis res vehementer attrivit. Sunt enim illi victorum praesidium coacti intra urbis moenia recipere; quod post Philippi demum mortem, regnante iam Alexandro, eiecere. Quo facto, futura eis perniciēs est divinitus significata. Nam quum in Legiferae Cereris, sub Leuctricae pugnae tempus, araneae albas circa templi valvas texuissent telas, adorientibus iam fines Macedonibus, longe diversa portendentes, nigro omnia opere compleverunt. Proditum etiam est *annalibus*; in Attica terra cinere pluuisse, anno uno antequam Syllae arma ingens Atheniensibus exitium importassent.

CAP. VII. Thebani ab Alexandro expulsi, quum Athenas profugi se recepissent, a Cassandro Antipatri fi-

δρος ὁ Ἀντιπάτρου κατήγαγεν. ἐς δὲ τῶν Θηβῶν τὸν οἰ-
 σμὸν προθυμύτατοι μὲν ἐγένοντο Ἀθηναῖοι· συνεπαλά-
 βοντο δὲ καὶ Μεσσηνιοὶ, καὶ Ἀρκάδων οἱ Μεγάλην πό- 725
 λιν ἔχοντες. (2) Δοκεῖ δέ μοι τὰς Θήβας οἰκίσαι ὁ Κάσ-
 σάνδρος κατὰ ἔχθος Ἀλεξάνδρου μάλιστα· ἐπεξῆλθε δὲ
 καὶ τὸν πάντα οἶκον Ἀλεξάνδρου φθείρων· ὃς Ὀλυμπιάδα
 γε παρέβαλε καταλεῦσαι τοῖς ἐπ' αὐτὴν Μακεδόνων πα-
 ρωξυσμένοις, καὶ τοὺς παῖδας Ἀλεξάνδρου, τὸν τε ἐκ
 Βαρσίνης Ἡρακλέα, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Ῥωξάνης,
 ἀπέκτεινεν ὑπὸ φαρμάκων. οὐ μὴν οὐδὲ αὐτὸς χαίρων
 τὸν βίον κατέστρεψεν· ἐπλήσθη γὰρ ὀδύρων, καὶ ἀπ' αὐ-
 τοῦ ζῶντι ἐγένοντο εὐλαί. (3) Τῶν δὲ οἱ παίδων, Φί-
 λιππον μὲν τὸν πρεσβύτατον, ὡς μετ' οὐ πολὺ παρέλαβε
 τὴν ἀρχὴν, ἀπήγαγεν ὑπολαβοῦσα νόσος φθινώδης· Ἀν-
 τίπατρος δὲ μετ' ἐκεῖνον Θεσσαλονίκην τὴν μητέρα ἀπο-
 κτίννυσι, Φιλίππου τε οὔσαν τοῦ Ἀμύντου καὶ Νικασιπό-
 λιδος· ἀπέκτεινε δὲ Ἀλεξάνδρῳ νέμειν πλέον εὐνοίας αἰτια-

lio restituti sunt. Ac ad Thebas quidem instaurandas egre-
 giam prae ceteris operam navarunt Athenienses, adiuvan-
 tibus certe Messeniis et Megalopolitanis. (2) Restituiss-
 vero Thebas Cassandrum crediderim Alexandri maximo
 odio. Eius enim domum totam funditus evertere conten-
 dit. Nam et Olympiadem *Alexandri matrem*, iis Mace-
 donum, qui in eam acerrimis flagrabant odiis, lapidibus
 obtruendam tradidit: et Alexandri filios Herculem ex Bar-
 sine, Alexandrum ex Rhoxane susceptos, venenis pere-
 mit. Neque ipse tamen satis fortunatus e vita discessit.
 Ex morbo enim aquae subter cutem fusae, vivens *etiam-*
num erumpentibus *undique* vermicibus extabuit. (3) Ex
 eius vero liberis Philippum nata maximum, regno iam
 inito, tabida corporis lues sustulit. Cui quum succes-
 sisset Antipater, Thessalonicen matrem interfecit. Phi-
 lippo Amyntae filio, et Nicasipolide genitam. Parricidii
 ea fuit causa, quod ea plus benevolentiae Alexandro, qui

ἐπολέμησαν.
γραφῇ, τὸ ἐν
πᾶσιν Ἑλλήσι
γε καὶ ἐσχήθη
νόντος, καὶ ἐς
Θηβαίους ἐπῆλ
τα προσήμεινε
σφισιν ἐν Δήμ
ἐναντία ἢ πρὸ τ
τοῦ ἱεροῦ. τὰς θ
τὴν Ἀλεξάνδρου
λέγεται δὲ καὶ Ἀ
πρότερον, πρὶν ἢ
τὰ μεγάλα σφίσιν

καὶ τοὺς Ἀργεῖον μάχῃ πρὸς Γλίσαντι ἐκρατήθησαν,
καὶ τὸν Ἀποδόμεντι τῷ Ἐπιοκλέους ὑπεξίσαισι οἱ πολ-
ταῖων οὐκ μοῖρα τὴν μὲν ἐς τοὺς Ἰλλυριοὺς πο-
ταῖων τραπεζομενοὶ δὲ ἐς Θεσσαλοὺς, καταλαμ-
πομένην, ὅρων τῶν Θεσσαλικῶν καὶ εὐγεων μά-
τα ὑπὸ τῶν ἐπιδοσσομένων. Θεοσάνδρου δὲ τοῦ Πο-
ταῖων κατακτεταμένου σφᾶς ἐπὶ τὰ οἰκεία, τὰς πύλας,
καὶ τὸν καθόδον ἐποιούτο, ἀπὸ τῆς Ὀμόλης ὀνομά-
ταῖων. ἐρχομένην δὲ ἐκ Πλαταίας ἔσοδος ἐς
κατὰ πύλας ἐστὶν Ἡλέκτρας· καὶ ταύτῃ Κα-
ταπύλου βαιοτέρως ποιοῦμενον πρὸς τὸ τεῖχος
κατὰ πύλας βληθῆναι κεραυνῷ λέγουσι.

CAPUT IX.

Thebani eiecti, a Cass
Alexandri domum
— Thebanis in bel

Thersandri et
bello contra Thebas suscepto — Thersandri et
bello contra Thebanos — carmine de hoc bello

Τότε δὲ τοὺς Θηβαί
ξάνδρου, καὶ διαπεσ

τοῦτον, ὃν ἐπολέμησαν Ἀργεῖοι, νομίζω
Ἡλέκτρας ἐπὶ τῶν καλουμένων Ἡρώων

historia iam ante cons
neam universis Graec
tamen inprimis res vi
victorum praesidium c
quod post Philippi dem
dro, eiecere. Quo fac
tus significata. Nam
Leuotricae pugnae tempu
vas texuissent telas, ado
longe diversa portendentes,
Proditum etiam est annali
iasse, anno uno antequam
bus exitium importassent.

Gliscantem accepta clade, quum
filium secuti profugissent, eo-
Illyrios capessendo abhorruit,
Homoloem occuparunt,
tantum maxime fertilem,
Polynicis filio post-
urbem introie-
na dum exularent
idem venientes
ipponoi filium
atur, ful-

Cap. VII. Thebani
Athenas profugi se recepiss

Thersandri et
bello contra Thebas suscepto — Thersandri et
bello contra Thebanos — carmine de hoc bello

ἐπολεμήθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, γενέσθαι λόγου μάλιστα
 ἔχον. ὁ μὲν γε Ἐλευσινίων πρὸς Ἀθηναίους τοὺς ἄλ-
 λους, ὡσαύτως δὲ καὶ Θηβαίων πρὸς Μινύας, τὴν τε
 ἔχον δι' ὀλίγων τῶν ἐπιστρατευσαμένων, καὶ ἐν μάχῃ
 παρέχοντο μὲν τὴν κρίσιν, ἐς ὁμολογίας τε αὐτίκα ἐτρέ-
 ποντο καὶ σπονδάς. ὁ δὲ Ἀργείων στρατὸς ἐς Βοιωτίαν
 τε μέσσην ἀφίκετο ἐκ μέσης Πελοποννήσου· καὶ ὁ Ἀδρά-
 στος ἐξ Ἀρκαδίας καὶ παρὰ Μεσσηνίων συμμαχικά ἤθηροι-
 ν. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς Θηβαίοις μισθοφορικῶς ἦλθε
 καὶ Φωκίων, καὶ ἐκ τῆς Μινυάδος χώρας οἱ Φλεγυαί. 729
 αὐτοὶ δὲ πρὸς τῷ Ἰσμηνίῳ μάχῃ, ἐκρατήθησαν οἱ
 αὐτοὶ τῇ συμβολῇ· καὶ ὡς ἐτρέποντο, καταφύγου-
 τὸ τείχος· ἅτε δὲ οὐκ ἐπισταμένων τῶν Πελοπον-
 νείων μάχεσθαι πρὸς τείχος, ποιουμένων δὲ θνητῶν μὲν
 ἐπιστήμῃ τὰς προσβολὰς, πολλοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ
 βάλλοντες φονεύουσιν αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι, χρό-
 νωτερον καὶ τοὺς ἄλλους ἐπεξελθόντες τετρα-
 τὸ σύμπαν στρατεύμα πλὴν Ἀδράστου φθά-

fuere, longe dignissimum, quod hominum
 etur, fuisse existimo. Est enim ab Eleu-
 Attici nominis populis, et a Thebanis
 natum, ut una fere exercituum excur-
 dictu debellatum fuerit, conversis mox
 lera hominum animis. At Argivo-
 um Boeotiam ex media venit Pelo-
 et Arcadia, et a Messeniis auxilia
 terca Thebanis auxilio copiae a
 ut et ex Minyade terra Phle-
 enum inito, in ipso congressu
 m versi intra moenia se rece-
 mnesii earum artium quibus
 nari, et ira incitati impro-
 multos. Thebanis
 uptione. Thebanis
 To

Ἀνδροπόδμου μονομαχήσαντά οἱ δόλω καὶ οὐ σὺν τῷ δικαίῳ κτείνει. τὸ δὲ ἐντεῦθεν διὰ πλειόνων πολιτεύεσθαι, μηδὲ ἀπ' ἀνδρὸς ἐνὸς ἡρτῆσθαι τὰ πάντα, ἄμεινον ἐφαίνεται τοῖς Θηβαίοις.

CAPUT VI.

De Thebanorum rebus bello gestis — calamitatibus quibusdam divinitus significatis.

Τῶν δὲ σφίσιν ἐν ἀγῶσι πολέμου γενομένων εὐτυχημάτων, καὶ ὡς ἑτέρως, τοσάδε φανερώτατα ὄντα εὗρισκον. ἐκρατήθησαν ὑπὸ Ἀθηναίων μάχῃ Πλαταιεῦσιν ἀμυνάντων, ὅτε σφᾶς ἐπέλαβεν ὑπὲρ τῶν ὄρων πολεμῆσαι τῆς χώρας. προσέπταισαν δὲ καὶ δεύτερον Ἀθηναίοις ἀνταξάμενοι περὶ Πλάταιαν, ἥνλικα δοκοῦσιν ἠλέσθαι τὰ βασιλέως Ξέρξου πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν. τῆς δὲ αἰτίας ταύτης δημοσίᾳ σφίσιν οὐ μέτεστιν, ὅτι ἐν ταῖς Θήβαις ὀλιγαρχία, καὶ οὐχὶ ἡ πάτριος πολιτεία τηρικαῦτα ἴσχυεν. εἰ γ' οὖν Πεισιστράτου τυραννοῦντος ἔτι ἢ τῶν παίδων Ἀθήνησιν ἀφίκετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὁ βάρβαρος, οὐκ ἔστιν

lari certamine non virtute, sed dolo perculit. Placuit in posterum Thebanis non uni amplius, sed pluribus reipubl. summam committere: ac sane secundioris omni ex parte de cetero usi videntur fortuna.

CAP. VI. Quae vero ipsis vel prospera, vel secus in belli certaminibus evenerunt, haec ego maxime memoratu digna comperi. Victi ab Atheniensibus praelio sunt, quum illi eo bello quod de agri finibus gerebatur, Plataeensibus opem tulissent. Alteram etiam cladem acceperunt ad Plataeam, cum iisdem Atheniensibus acie congressi, quo tempore Xerxis amicitiam Graecorum saluti antepone-re visi sunt. Verumtamen huius rei culpa non fuit penes universum populum; tunc enim paucorum principatus, non patria reipublicae administratio vigeat. At profecto si Pisistrati filii Barbaris in Graeciam invadentibus adhuc Athenis dominati fuissent, dubitari non potest, quin

ὅπως οὐ καὶ Ἀθηναίους κατέλαβεν ἂν ἐγκλημα Μηδισμοῦ· ὕστερον μέντοι καὶ Θηβαίους νίκη κατ' Ἀθηναίων ἐπὶ 24 Δηλῷ τῷ Ταναγραίων ἐγένετο, καὶ Ἱπποκράτης τε ὁ Ἀρίφρωνος, ὁ στρατηγῶν Ἀθηναίους, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς τὸ πολὺν ἔπεσε. Λακεδαιμονίους δὲ παραντίκα μὲν ἀπελθόντος τοῦ Μήδου, καὶ ἄχρι τοῦ Πελοποννησίων πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον τὰ ἐκ Θηβῶν εἶχεν ἐπιτηδείως. διαπολεμηθέντος δὲ τοῦ πόλεμου, καὶ Ἀθηναίους καταλυθέντος τοῦ ναυτικοῦ, μετ' οὐ πολὺ Θηβαῖοι μετὰ Κορινθίων ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον προήχθησαν. κρατηθέντες δὲ μάχῃ περὶ Κόρινθον τε καὶ ἐν Κορωνείᾳ, νικῶσιν αὐτοὺς ἐν Λεύκτροις ἐπιφανεστάτην νίκην, ὅπως γενομένης Ἑλλήσιν ἴσμεν κατὰ Ἑλλήνων· καὶ δεκαδαρχίας τε, ἃς Λακεδαιμόνιοι κατέστησαν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔπαυσαν, καὶ ἀρμοστάς τοὺς Σπαρτιάτας ἐβάλλουσιν. ὕστερον δὲ καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ὀνομαζόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἱερὸν, συνεχῶς δέκα ἔτεσιν

ipsi quoque Athenienses, quod in Persarum studia propensiores essent, crimine vacaturi non fuissent. Posteriore dein tempore rursus Athenienses ad Delium in Tanagraxis victi sunt a Thebanis, quum Hippocrates Ariphronis filius imperator cum magno militum numero eecidit. Lacedaemoniis certe statim post Persarum discessum, usque ad id bellum quod Peloponnesii Atheniensibus intulerunt, cum Thebanis optime convenit. Bello autem confecto, et exarmata iam Atheniensium classe, non ita multo post Thebani una eum Corinthiis arma contra Lacedaemonios moverunt. Quum vero pugna ad Corinthum et Chaeroneam superati fuissent, mox ad Leuctra, omnium quas de Graecis Graecos unquam reportasse noverimus, maxime illustrem sunt victoriam adepti. Tunc et decurionatus, quos in civitatibus constituerant Lacedaemonii, sustulerunt; et praefectos Harmostas, quos appellabant, eiecerunt. Phocicum deinde bellum, quod Sacrum Graeci appellant, annos perpetuos X gesserunt. (2) In rerum Atticarum

ἐπολύμησαν. (2) Εἰρηται δέ μοι καὶ ἐν τῇ Ἀτθίδι συγγραφῇ, τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ σφάλμα συμφορὰν γενέσθαι τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσι· Θηβαίους δὲ καὶ ἐς πλεον κατέλαβεν, οἷς γε καὶ ἐσχήθη ἐς τὴν πόλιν φρουρά. Φιλίππου δὲ ἀποδανόντος, καὶ ἐς Ἀλέξανδρον ἡκούσης τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς, Θηβαίους ἐπῆλθεν ἐξελεῖν τὴν φρουράν. ποιήσασι δὲ ταῦτα προσήμουνεν αὐτίκα ὁ θεὸς τὸν ἐπιόντα ὀλεθρον, καὶ σφισιν ἐν Δήμητρος ἱερῷ Θεσμοφόρου σημεῖα ἐγένετο ἐναντία ἢ πρὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν Λεύκτροις. τότε μὲν γὰρ τοῦ ἱεροῦ τὰς θύρας ὑφάσματι ἀράχην λευκῇ, κατὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων ἐροδον μέλανι ἐξύφηναν. λέγεται δὲ καὶ Ἀθηναίους ὕσαι τέφραν ὁ θεὸς ἐνιαυτῷ πρότερον, πρὶν ἢ τὸν πόλεμον τὸν ἐπαχθέντα ὑπὸ Σύλλᾳ τὰ μεγάλα σφίσιν ἐνεγκεῖν παθήματα.

CAPUT VII.

Thebani eiecti, a Cassandro restituantur — de Cassandri odio in Alexandri domum eiusque morte — Cassandri liberorum fatiis — Thebanis in bello Mithridatico a Sylla multatis.

Τότε δὲ τοὺς Θηβαίους γενομένους ἀναστάτους ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ διαπεσόντας ἐς Ἀθήνας, ὕστερον Κάσσαν-

historia iam ante conscripsimus, cladem illam ad Chaeroneam universis Graecis calamitosam fuisse: Thebanorum tamen inprimis res vehementer attrivit. Sunt enim illi victorum praesidium coacti intra urbis moenia recipere; quod post Philippi demum mortem, regnante iam Alexandro, eiecere. Quo facto, futura eis perniciēs est divinitus significata. Nam quum in Legiferae Cereris, sub Lenotricae pugnae tempus, araneae albas circa templi valvas texuissent telas, adorientibus iam fines Macedonibus, longe diversa portendentes, nigro omnia opere compleverunt. Proditum etiam est *annalibus*; in Attica terra cinere pluvisse, anno uno antequam Syllae arma ingens Atheniensibus exitium importassent.

CAP. VII. Thebani ab Alexandro expulsi, quum Athenas profugi se recepissent, a Cassandro Antipatri fi-

δρος ὁ Ἀντιπάτρου κατήγαγεν. ἐς δὲ τῶν Θηβῶν τὸν οἰ-
 κισμὸν προθυμότετοι μὲν ἐγένοντο Ἀθηναῖοι· συνεπιλά-
 βοντο δὲ καὶ Μεσσηνιοὶ, καὶ Ἀρκάδων οἱ Μεγάλην πό- 728
 λιν ἔχοντες. (2) Δοκεῖ δέ μοι τὰς Θήβας οἰκίσαι ὁ Κάσ-
 σανδρος κατὰ ἔχθος Ἀλεξάνδρου μάλιστα· ἐπεξῆλθε δὲ
 καὶ τὸν πάντα οἶκον Ἀλεξάνδρου φθείρων· ὃς Ὀλυμπιάδα
 γε παρέβαλε καταλεῦσαι τοῖς ἐπ' αὐτὴν Μακεδόνων πα-
 ρεχυσμένοις, καὶ τοὺς παῖδας Ἀλεξάνδρου, τὸν τε ἐκ
 Βαρσίνης Ἡρακλέα, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Ῥωξάνης,
 ἀπέκτεινεν ὑπὸ φαρμάκων. οὐ μὴν οὐδὲ αὐτὸς χαιρών
 τὸν βίον κατέστρεψεν· ἐπλήσθη γὰρ ὕδερω, καὶ ἀπ' αὐ-
 τοῦ ζῶντι ἐγένοντο εὐλαί. (3) Τῶν δὲ οἱ παίδων, Φί-
 λιππον μὲν τὸν πρεσβύτατον, ὥς μετ' οὐ πολὺν παρέλαβε
 τὴν ἀρχὴν, ἀπήγαγεν ὑπολαβοῦσα νόσος φθινώδης· Ἀν-
 τίπατρος δὲ μετ' ἐκείνον Θεσσαλονίκην τὴν μητέρα ἀπο-
 κτίννυσι, Φιλίππου τε οὔσαν τοῦ Ἀμύντου καὶ Νικασιπό-
 λidos· ἀπέκτεινε δὲ Ἀλεξάνδρῳ νέμειν πλέον εὐνοίας αἰτια-

lio restituti sunt. Ac ad Thebas quidem instaurandas egre-
 giam prae ceteris operam navarunt Athenienses, adiuvan-
 tibus certe Messeniis et Megalopolitanis. (2) Restituissse
 vero Thebas Cassandrum crediderim Alexandri maximo
 odio. Eius enim domum totam funditus evertere conten-
 dit. Nam et Olympiadem *Alexandri matrem*, iis Mace-
 donum, qui in eam acerrimis flagrabant odiis, lapidibus
 obruendam tradidit: et Alexandri filios Herulem ex Bar-
 sine, Alexandrum ex Rhoxane susceptos, venenis pere-
 mit. Neque ipso tamen satis fortunatus e vita discessit.
 Ex morbo enim aquae subter cutem fusae, vivens *etiam-*
num erumpentibus undique vermibus extabuit. (3) Ex
 eius vero liberis Philippum natu maximum, regno iam
 imito, tabida corporis lues sustulit. Cui quum succes-
 sisset Antipater, Thessalonicen matrem interfecit. Phi-
 lippo Amyntae filio, et Nicasipolide genitam. Parricidii
 ea fuit causa, quod ea plus benevolentiae Alexandro, qui

σάμενος, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἦν νωτῶτος τῶν Κασσάνδρου παίδων· ἐπαγόμενος δὲ Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου, καθεῖλε μὲν δι' ἐκείνου καὶ ἐτιμωρήσατο τὸν ἀδελφόν· Ἀντίπατρον· ἐράνη μὲντοι φονεῖα ἐξευρηκὼς ἑαυτῷ, καὶ οὐ σύμμαχον. Κασσάνδρῳ μὲν ὅστις δὴ θεῶν τὴν δίκην ἐμελλεν ἀποδώσειν. (4) Θηβαίους δὲ ἐπὶ μὲν Κασσάνδρου πᾶς ὁ ἀρχαῖος περίβολος ἀνῆλθισθη· ἔδει δὲ ἄρα καὶ ἕτερον κακῶν σφᾶς μεγάλων γενέσασθαι. Μιθριδάτῃ γὰρ καταστάντι ἐς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, προσαχώρησαν Θηβαῖοι κατ' ἄλλο (ἐμοὶ δοκεῖν) οὐδέν, τοῦ δὲ Ἀθηναίων δῆμον φιλία. Σύλλας δὲ ἐσβαλόντος ἐς τὴν Βουωτίαν, δῆμα ἔσχε τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐγνωσιμάχησάν τε αὐτίκα, καὶ ἐτράποντο αὐτίς ἐς τὴν Ῥωμαίων φιλίαν. Σύλλας δὲ ἐς αὐτοὺς ἐχρήτο ὅμως τῷ θυμῷ, καὶ ἄλλα τε ἐξεῦρεν ἐπὶ λύμῃ τῶν Θηβαίων, καὶ τὴν ἡμίσειαν ἀπετέμετο αὐτῶν τῆς χώρας κατὰ πρόφασιν τοιαύτην. ἤντικα ἤρχετο τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου, χρημάτων

erat Antipatri liberum minimus, impertiret. At Alexander, accito in auxilium Demetrio Antigoni filio, interempto fratre Antipatro, matris caedem ultus est: verum intellexit percussorem paratum, quem sibi socium adsciverat. A Cassandro itaque deorum aliquis, quisquis ille fuerit, meritam poenam exegit. (4) Thebanis Cassandri auspiciis vetus omnis murorum ambitus est restitutus. Sed oportuit etiam in posterum magnorum eos malorum minime expertes esse. Quum enim Mithridati cum Romanis bellanti se adiunxissent, nulla (opinor) alia ratione quam publica Atheniensium amicitia adducti, Sylla cum exercitu in Boeotiam ingresso, periculi terrore, studia statim sua, mutata sententia, ad Romanos converterunt. Non tamen Sylla propterea quicquam de sua in illos ira remisit. Nam et alia ad Thebanorum fortunas comminuendas excogitavit, et dimidia agri eos parte multavit. Factum vero suum huiusmodi praetexit causa. Quum primum bellum contra Mithridatem gerere coepit, ob pecuniae inopiam donaria

ἐσπάνξε· συνέλεξεν οὖν ἐκ τε Ὀλυμπίας ἀναδημίετα, καὶ 726
τὰ ἐξ Ἐπιδάουρου, καὶ τὰ ἐκ Δελφῶν, ὅποσα ὑπαλείπον-
το οἱ Φωκεῖς· ταῦτα μὲν δὴ διένειμε τῇ στρατιᾷ, τοῖς
θεοῖς δὲ ἀντέδωκεν ἀντὶ τῶν χρημάτων γῆς τὴν ἡμίσειαν
τῆς Θηβαίδος. τὴν μὲν δὴ ἀφαίρετον χώραν ὕστερον
Ῥωμαίων χάριτι ἀνεσώσαντο οἱ Θηβαῖοι· τὰ δὲ ἄλλα
ἐς τὸ ἀσθενέστατον ἀπ' ἐκείνου προήχθησαν. καὶ σφι-
σιν ἡ μὲν κάτω πόλις πᾶσα ἐρημος ἦν ἐπ' ἐμοῦ πληρὴ
τὰ ἱερά· τὴν δὲ ἀκρόπολιν οἰκουῖσι Θήβας καὶ οὐ Καδ-
μείαν καλουμένην.

C A P U T VIII.

De Potniarum reliquiis, memorandis et templo Bacchi Aegoboli —
loco, ubi Amphiarus terrae hiatus absorptus — septem Theba-
rum portis, earumque nominibus.

Διαβεβηκότι δὲ ἤδη τὸν Ἀσωπὸν, καὶ τῆς πόλεως δέκα
μάλιστα ἀφεστηκότι σταδίου, Ποτνιῶν ἐστὶν ἐρείπια,
καὶ ἐν αὐτοῖς ἄλλος Δῆμητρος καὶ Κόρης. τὰ δὲ ἀγάλ-
ματα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ παρὰ τὰς Ποτνιαδάς θεᾶς ὀνομά-
ζουσιν. ἐν χρόνῳ δὲ εἰρημένῳ δρῶσι καὶ ἄλλα, ὅποσα

omnia conflavit, ex Olympia, ex Epidauro, ex Delphici
etiam Apollinis templo, quae Phocenses reliqua fecerant:
inde coactum stipendium militi divisit. Quo vero sacri-
legii infamiam redimeret, dimidiam agri Thebani partem
diis adiudicavit. Sed Romanorum liberalitate ereptum
agrum postea Thebani receperunt. Ceteroquin ex eo tem-
pore ad summam reducti sunt imbecillitatem. Aetate mea
inferior urbs tota, delubris deorum exceptis, deserta est:
arx tantum habitatur, Thebarum, non Cadmeae amplius
nomine.

CAP. VIII. Vbi Asopum transieris, ab urbe ipsa X
intervallo stadium, Potniarum ruinae sunt; et inter ipsas,
Cereris et Proserpinae lucus. Signa fluminis accolae Pot-
nias deas appellant. Iis stato tempore et alia patrio ritu

καθίστηκέ σφισι, καὶ ἐς τὰ μέγαρά καλούμενα ἀφιάσιν ὕς τῶν νεογνῶν· τοὺς δὲ ὕς τούτους ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους ὦραν ἐν Δωδώνῃ φασίνι*. ἐπιλόγῃ τῷδε ἄλλος πού τις πεισθήσεται. ἐνταῦθα καὶ Διονύσου ναὸς ἐστὶν Αἰγοβόλου. θύοντες γὰρ τῷ θεῷ προήχθησάν ποτε ὑπὸ μέθης ἐς ὕβριν, ὥστε καὶ τοῦ Διονύσου τὸν ἱερέα ἀποκτείνουσιν· ἀποκτείναντας δὲ αὐτίκα ἐπέλαβε νόσος λοιμώδης· καὶ σφισιν ἀφίκετο ἅμα ἐκ Δελφῶν, τῷ Διονύσῳ θύειν παῖδα ὠραίαν· ἔτεσι δὲ οὐ πολλοῖς ὕστερον τὸν θεὸν φασιν αἶγα ἱερεῖον ὑπαλλάξαι σφίσιν ἀντὶ τοῦ παιδός. δεικνύται δὲ 727 ἐν Ποτνιαῖς καὶ φρέαρ· τὰς δὲ ἵππους τὰς ἐπιχωρίους τοῦ ὕδατος πιούσας τούτου μανῆναι λέγουσιν. (2) Ἐκ δὲ τῶν Ποτνιαῶν ἰούσιν ἐς Θήβας ἔστιν ἐν δεξιᾷ περίβολος τῆς ὁδοῦ τε οὐ μέγας, καὶ κίονες ἐν αὐτῷ· διαστῆναι δὲ Ἀμφικρατῶν τὴν γῆν ταύτη νομίζουσιν, ἐπιλέγοντες καὶ τὰδε ἔτι· μήτε ὄρνιθας ἐπὶ τῶν κίωνων καθῆξασθαι τούτῳ, μήτε πόαν τὴν ἐνταῦθα μήτε ἡμέρον ἤϊον, μήτε τῶν

faciunt sacra, et intra eas aedes quae Megara (ac si Basilicæ dicas) vocant, lactentes aues mittunt: eos exacto anno iisdem fere anniversariis diebus apud Dodonam pascere aiunt. Id ut credat, sibi qui volet in animum inducat. Est ibidem et Liberi Patris aedes, cognomine Aegoboli, id est Capram iaculantis. Ita enim aliquando accidit, ut, dum sacrificarent, per temulentiam eo vecordiae processerint, ut ipsum Liberi Patris sacerdotem occiderint. Quod piaculum quum atrox pestilentia consecuta esset, ex Delphici Apollinis responso puerum Libero iam pubescentem mactandum acceperunt. Sed non multis post annis deum ipsum capellam pro puero supposuisse tradunt. Potniis etiam puteus monstratur; e quo potantes equas in furorem agi praecipites tradunt. (2) Qua est a Potniis Thebas iter, ad viae dexteram circumsepta est area non utique magna, in eaque columnae positae. Ibi terram discessisse credunt, quum Amphiaræus subito soli hitu esset absorptus. Addunt ad fabulam, neque aves illis co-

ἀγρίων νέμεισθαι. (3) Θηβαίοις δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἀρχαίου τείχους ἐπὶ τὰ ἀριθμὸν ἦσαν πύλαι, μένουσι δὲ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι. τεθῆναι δὲ τὰ ὀνόματα ἐπυνθανόμεν σφίσι ἀπὸ τῆς Ἡλέκτρας ἀδελφῆς Κάδμου, καὶ Προΐτι-
σιν ἀπὸ ἀνδρὸς τῶν ἐπιχωρίων· ἡλικίαν δὲ Προίτου καὶ τὸ ἀνωτέρω γένος χαλεπὰ ἦν εὐρεῖν. τὰς δὲ Νηϊτας ὀνο-
μασθῆναι φασιν ἐπὶ τῷδε· ἐν ταῖς χορδαῖς νήτην καλοῦ-
σιν ἐξ αὐτῶν· ταύτην οὖν τὴν χορδὴν Ἀμφίονα ἐπὶ ταῖς
πύλαις ταύταις ἀνευρεῖν λέγουσιν. ἤδη δὲ ἤκουσα, καὶ
ὡς Ζήθου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀμφίονος τῷ παιδὶ ὄνομα
Νῆϊς γένοιτο· ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Νηϊδος τὰς πύλας
κληθῆναι ταύτας. πύλας δὲ Κρηναίας, τὰς δὲ Ὑψί-728
στας ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε ὀνομάζουσι· * πρὸς δὲ ταῖς Ὑψί-
σταις Διὸς ἱερὸν ἐπὶ κλησὶν ἔστιν Ὑψίστου. τὰς δὲ ἐπὶ
ταύταις πύλαις ὀνομάζουσιν Ὠγυγίας· τελευταῖαι δὲ εἰ-
σιν Ὀμολωίδες· ἐφαίνεται δὲ εἶναι μοι καὶ τὸ ὄνομα νεώ-
τατον ταῖς πύλαις ταύταις, αἱ δὲ Ὠγύγιοι τὸ ἀρχαιότα-
τον. τὰς δὲ Ὀμολωίδας κληθῆναι φασιν ἐπὶ τοιῷδε·

lumnis insidere, neque eius arcae herbam ullum vel ferum,
vel mansuetum animal attingere. (3) Thebani in veterum
murem ambitu portas VII habuere; quae adhuc manent.
Sumsisse audio nomina, *Electridem*, ab Electra Cadmi sorore:
Proetidem, a Procto homine indigena. Qua vero hic aetate
vixerit, et unde genus duxerit, perdifficile est inventu.
Neitidem nominarunt, quod in *cithara* chordarum unam,
cui Nete nomen, Amphion ante hanc portam invenisse di-
citur. Audivi etiam illud aliquando, Zethi, qui frater
Amphionis fuit, filio Neis nomen fuisse; et ab isto Nei-
dae portae nomen datum. Iam Crenaeam portam a
fonte denominant. Altissimam vero ex eo nominant
quod est ad eam portam Iovis Altissimi cognomine
sacellum. Praeter eas quas connumeravimus portas, est
quae Ogygia nominatur; et omnium postrema Homolois: cu-
ius nomen ita nuperrimum esse facile apparet, ut Ogygiae
antiquissimum. Dicta vero est Homolois ex eo, quod in

ήνίκα ὑπὸ Ἀργείων μάχῃ πρὸς Γλίσαντι ἐκρατήθησαν, τότε ὁμοῦ Λαοδάμαντι τῷ Ἐτεοκλέους ὑπεξίσαιν οἱ πολλοί· τούτων οὖν μοῖρα τὴν μὲν ἐς τοὺς Ἰλλυριοὺς πορείαν ἀπώκησε· τραπόμενοι δὲ ἐς Θεσσαλοὺς, καταλαμβάνουσιν Ὀμόλην, ὧν τῶν Θεσσαλικῶν καὶ εὐγεων μάλιστα, καὶ ὕδασιν ἐπιρρέομένην· Θερσάνδρου δὲ τοῦ Πολυνείκους ἀνακαλεσαμένου σφᾶς ἐπὶ τὰ οἰκεία, τὰς πύλας, διὰ ὧν τὴν καθόδον ἐποιοῦντο, ἀπὸ τῆς Ὀμόλης ὀνομάζουσιν Ὀμολωίδας. ἐρχομένῳ δὲ ἐκ Πλαταίας ἔσδοος ἐς τὰς Θήβας κατὰ πύλας ἐστὶν Ἡλέκτρας· καὶ ταύτῃ Καπανέα τὸν Ἱππόνου βριαυτέρας ποιούμενον πρὸς τὸ τεῖχος τὰς προσβολὰς βληθῆναι κεραυνῷ λέγουσι.

CAPUT IX.

De Argivorum primo bello contra Thebas suscepto — Thersandri et Epigonotum bello contra Thebanos — carmine de hoc bello composito.

Τὸν δὲ πόλεμον τοῦτον, ὃν ἐπολέμησαν Ἀργεῖοι, νομίζω πάντων, ὅσοι πρὸς Ἕλληνας ἐπὶ τῶν καλούμενων Ἡρώων

pugna cum Argivis ad Glisantem accepta clade, quum multi Laodamantem Eteoclis filium secuti profugissent, eorum pars una ab itinere in Illyrios capessendo abhorruit, conversi autem in Thessalos, Homoloen occuparunt, omnium qui in Thessalia sunt montium maxime fertilem, et aquis irriguum. Illinc a Thersandro Polynicis filio postliminio revocati, portam, qua redeuntē urbem introierunt, Homoloidem, ab Homole, in qua dum exularent consederant, nuncuparunt. A Plataea quidem venientes Electris porta accipit. Ad eam Capaneum Hipponoi filium dum vehementiore impetu muros ascendere conatur, fulmine ictum cornuisse memorant.

CAP. IX. Atque hoc quidem bellum quod Argivi gesserunt, eorum omnium quae heroicis temporibus inter

ἐπολεμήθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, γενέσθαι λόγου μάλιστα
 ἄξιον. ὁ μὲν γε Ἐλευσινίων πρὸς Ἀθηναίους τοὺς ἄλ-
 λους, ὡσαύτως δὲ καὶ Θηβαίων πρὸς Μινύας, τὴν τε
 ἐξοδὸν δὲ ὀλίγου τῶν ἐπιστρατευσαμένων, καὶ ἐν μάχῃ
 παρέσχοντο μὲν τὴν κρίσιν, ἐς ὁμολογίας τε αὐτίκα ἐτρά-
 ποντο καὶ σπονδὰς. ὁ δὲ Ἀργείων στρατὸς ἐς Βοιωτίαν
 τε μέσσην ἀφίκετο ἐκ μέσης Πελοποννήσου· καὶ ὁ Ἀδρα-
 στος ἐξ Ἀρκαδίας καὶ παρὰ Μεσσηνίων συμμαχικὰ ἤθρου-
 σεν. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς Θηβαίοις μισθοφορικὰ ἦλθε
 παρὰ Φωκίων, καὶ ἐκ τῆς Μιννάδος χώρας οἱ Φλεγύαι. 729
 γενομένης δὲ πρὸς τῇ Ἰσμηνίῳ μάχῃ, ἐκρατήθησαν οἱ
 Θηβαῖοι τῇ συμβολῇ· καὶ ὡς ἐτράποντο, καταφεύγου-
 σιν ἐς τὸ τεῖχος· ἅτε δὲ οὐκ ἐπισταμένων τῶν Πελοπον-
 νησίων μάχεσθαι πρὸς τεῖχος, ποιουμένων δὲ θυμῷ μᾶλ-
 λον ἢ σὺν ἐπιστήμῃ τὰς προσβολὰς, πολλοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ
 τείχους βάλλοντες φονεύουσιν αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι, κρα-
 τοῦσι δὲ ὕστερον καὶ τοὺς ἄλλους ἐπεξελθόντες τεταρα-
 γμένοις, ὡς τὸ σύμπαν στρατεύμα πλὴν Ἀδράστου φθα-

Graecos gesta fuere, longe dignissimum, quod hominum
 memoriae proderetur, fuisse existimo. Est enim ab Eleu-
 siniiis cum reliquis Attici nominis populis, et a Thebanis
 cum Minyis ita pugnatum, ut una fere exercituum excur-
 sione, et unico conflictu debellatum fuerit, conversis mox
 ad concordiam et foedera hominum animis. At Argivo-
 rum exercitus in mediam Boeotiam ex media venit Pelo-
 ponnese: et Adrastus ex Arcadia, et a Messeniis auxilia
 in unum cogit; quam interea Thebanis auxilio copiae a
 Phocensibus missae venirent et ex Minyade terra Phle-
 gyae. Praelio vero ad Ismenum inito, in ipso congressu
 Thebani superati, et in fugam versi intra moenia se rece-
 pere: quumque essent Peloponnesii earum artium quibus
 urbes oppugnantur, omnino ignari, et ira incitati impro-
 vide impetum facerent, eorum multos de muris Thebani
 occidebant: quin facta etiam eruptione dissipatos turbatis
 ordinibus reliquos perculerunt. Totus itaque exercitus

ρῆναι. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτοῖς τὸ ἔργον οὐκ ἄνευ κακῶν
 μεγάλων· καὶ ἀπ' ἐκείνου τὰ σὺν ὀλέθρῳ τῶν κρατησάν-
 των Καδμείαν ὀνομάζουσι νίκην. (2) Ἔτεσι δὲ οὐ πολ-
 λοῖς ὕστερον ὁμοῦ Θερσάνδρῳ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Θή-
 βας, οὓς Ἐπιγόνους καλοῦσιν Ἕλληνες. δῆλοι δὲ εἰσε
 καὶ τούτοις οὐ τὸ Ἀργολικὸν μόνον, οὐδὲ οἱ Μεσσήνιοι
 καὶ Ἀρκάδες ἠκολουθηκότες, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐκ Κορίνθου
 καὶ Μεγαρέων ἐπικληθέντες ἐς τὴν συμμαχίαν· ἤμυναν
 δὲ καὶ Θηβαίους οἱ πρόσοικοι, καὶ μάχη πρὸς Γλισάντι
 ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐγένετο ἰσχυρά. τῶν δὲ Θηβαίων οἱ μὲν
 αὐτίκα, ὡς ἡττήθησαν, ὁμοῦ Λαοδάμαντι ἐκδιδράσκου-
 σιν· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες πολιορκίᾳ παρέστησαν. (3) Ἐ-
 ποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαῖς· τὰ
 δὲ ἔπη ταῦτα Κάλαινος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην,
 ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλαίνῳ δὲ πολλοί
 τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτά ἐγνώσαν. ἐγὼ δὲ τὴν ποι-
 ησὶν ταύτην μετὰ γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσεά
 ἐπαινῶ μάλιστα. πολέμου μὲν δὴ, ὃν Ἀργεῖοι καὶ Θη-

uno Adrasto excepto, est ad internecionem caesus. Sed
 ea Thebanis victoria magna stetit clade. Ex eo usurpa-
 tum, ut, si qua victores perniciēs opprimat. Cadmea vi-
 ctoria dicatur. (2) Non multis post annis, Thersandro
 duce, Thebas adorti illi sunt quos Epigonos (*id est Poste-
 ros*) Graeci vocant. Satis autem constat, eorum signa se-
 cutos non tantum Argivos, Messenios, et Arcadas; sed in
 auxilium accitos Corinthios etiam et Megarenses. The-
 banis rursus opem finitimi tulere. Acriter utrinque est
 ad Glisantem dimicatum. E Thebanis multi statim post
 cladem acceptam cum Laodamante effugerunt; reliqui per
 odsidionem expugnati sunt. (3) Et hoc quidem bellum
 est versibus perscriptum. Eorum versuum Calaeus moni-
 tionem faciens, ab Homero factos censet; cui multi, et ii
 non ignobiles auctores assentiuntur. Ego certe poesin il-
 lam secundum Homeri sane Iliadem et Odysseam plurimi

βαῖοι τῶν Οἰδίποδος παίδων εἷνικα ἐπολέμησαν, ἐς το-
σόνδε ἔστω μῆμη.

CAPUT X.

De memorandis prope Thebas — Apolline Ismenio, Minerva ac
Mercurio Pronais — Mantus sella — Apollinis Ismenii annuo
sacerdote — Martis fonte et Caanthe.

Πολυάνδριον δὲ οὐ μακρὰν ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ· κί-
ν-
ται δὲ, ὁπόσους κατέλαβεν ἀποθανεῖν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
Μακεδόσιν ἀντιτεταγμένους. οὐ πόρῳ δὲ ἀποφαίνουσι
χωρίον, ἐνθα Κάδμον λέγουσιν (ὅτε πιστὰ) τοῦ δρά-
κοντος, ὃν ἀπέκτεινεν ἐπὶ τῇ κρήνῃ, τοὺς ὀδόντας σπεί-730
ραντα, ἄνδρας δὲ ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνεῖναι τὴν γῆν.
(2) Ἔστι δὲ λόφος ἐν δεξιᾷ τῶν πυλῶν ἱερὸς Ἀπόλλωνος·
καλεῖται δὲ ὁ τε λόφος καὶ ὁ θεὸς Ἰσμήνιος, παραφύτον-
τος τοῦ ποταμοῦ ταύτῃ τοῦ Ἰσμηνίου. πρῶτα μὲν δὴ
λίθου κατὰ τὴν ἑσδὸν ἐστὶν Ἀθηναῖ καὶ Ερμῆς, ὀνομα-
ζόμενοι Πρόναιοι· ποιῆσαι δὲ αὐτὸν Φειδίας, τὴν δὲ Ἀ-
θηνᾶν λέγεται Σκόπας· μετὰ δὲ ὁ ναὸς ὑποδόμηται. τὸ

facio. Et hactenus de bello quod gessere cum Thebanis Ar-
givi, Oedipi filiorum causa, satis multa.

CAP. X. Non longe a portis commune sepulcrum
exstat eorum qui in acie cum Alexandro Macedone con-
fliccentes mortem oppetiere. Monstrant proximo loco cam-
pum, in quo occisi a Cadmo ad vicinum fontem draconis
dentium facta semente, (si fabulae est fides habenda)
terra homines edidit. (2) Ad portae Homoloidis dexte-
ram collis est Apollini sacer: et collis et deus eodem no-
mine Ismenius dicitur, Ismeno fluvio praeterflucnte. Ab
ea parte, in ipso ad aedem aditu Minervae et Mercurii
marmoreis signa sunt: Pronai (ac si Vestibulares dicas) dii
appellantur: Mercurium Phidias, Minervam Scopas fe-
cisse dicitur. Templum proxime erectum est: in eo si-

δὲ ἄγαλμα μεγέθει τε ἰσὺν ἔστι τῷ ἐν Βραγχίδαις, καὶ τὸ εἶδος οὐδὲν διαφόρως ἔχον· ὅστις δὲ τῶν ἀγαλμάτων τούτων τὸ ἕτερον εἶδε, καὶ τὸν εἰργασμένον ἐπύθετο, οὐ μεγάλη οἱ σοφία καὶ τὸ ἕτερον θεασαμένη Κανάχου ποίημα ὄν ἐπίστασθαι. διαφέρουσι δὲ τοσόνδε· ὁ μὲν γὰρ ἐν Βραγχίδαις χαλκοῦ, ὁ δὲ Ἰσμήνιος ἔστι κέδρου. (3) Ἔστι δὲ ἐνταῦθα λίθος, ἐφ' ᾧ Μαντώ φασι τὴν Τιρεσίου καθέξεσθαι· οὗτος μὲν πρὸ τῆς ἐσόδου κεῖται, καὶ οἱ τὸ ὄνομά ἐστι καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι Μαντοῦς δίφρος. ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ ναοῦ λίθου πεποιημένας εἰκόνας Ἡνιόχης εἶναι, τὴν δὲ Πύρρας λέγουσι, θυγατέρας δὲ αὐτὰς εἶναι Κρέοντος, ὃς ἐδυνάστευεν ἐπιτροπεύων Λαοδάμαντα τὸν Ἐτεοκλέους. (4) Τόδε γε καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι γινόμενον οἶδα ἐν Θήβαις· τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ παῖδα οἶκον τε δοκίμου, καὶ αὐτῶν εὖ μὲν εἶδους, εὖ δ' ἔχοντα καὶ ῥώμης, ἱερέα ἐνιαύσιον ποιουῖν· ἐπικλήσις δὲ ἐστὶν οἱ δακρυφόρος· στεφάνους γὰρ φύλλων δάφνης φοροῦσιν οἱ παῖδες. εἰ μὲν οὖν πᾶσιν ὁμοίως καθέστηκεν ἀναθεῖναι

gnum magnitudine ei quod in Branchidis est, par; specie etiam ipsa ab illo nihil omnino differt. Eorum signorum si quis alterum viderit, et a quo factum fuerit cognoverit, nimirum ille haud magno negotio, quum alterum intueatur, Canachi opus esse cognoscat: tantum interest, quod ille in Branchidis Apollo ex aere, Ismenius hic e cedro est. (3) Est eodem in loco saxum, super quo Manto Tiraeiac filiam sedisse tradunt; prominet ante ipsum templi vestibulum: nostra etiamnum aetate Mantus sellam vocant. Ad templi dexteram effigies e marmore sunt: eas esse dicunt Heniochae et Pyrrhae filiarum Creontis qui dum Laodamanti Eteoclis filio tutor esset, imperium tenuit. (4) Apollini Ismenio hac etiam aetate Thebani puerum claris natalibus, forma et robore praestantem, annum sacerdotem deligunt. Lauriger ei cognomen est quod sarta e tauri foliis gestant pueri. Non habeo satis compertum, an omnes qui laurigeri munus obierint ex pa-

δαφνηφορήσαντας χαλκοῦν τῷ θεῷ τρίποδα, οὐκ ἔχω δη-
 λῶσαι· δοκῶ δὲ οὐ πᾶσιν εἶναι νόμον· οὐ γὰρ δὴ πολ-
 λούς, ἰώρων αὐτόθι ἀπαχειμένους· οἱ δ' ὅν εὐδαιμονέ-
 στεροι τῶν παιδῶν ἀνατιθέασιν. ἐπιφανὴς δὲ μάλιστα
 ἐπὶ τε ἀρχαιότητι καὶ τοῦ ἀναθέντος τῇ δόξῃ τρίπους
 ἔστιν, Ἀμφιτρύωνος ἀνάθημα ἐπὶ Ἡρακλεῖ δαφνηφορή-
 σαντι. (5) Ἀνωτέρω δὲ τοῦ Ἰσμηνίου τὴν κρήνην ἴδοις
 ἂν, ἥντινα Ἀρεῶς φασιν ἱερὰν εἶναι, καὶ δράκοντα ὑπὸ
 τοῦ Ἀρεῶς ἐπιτετάχθαι φύλακα τῇ πηγῇ. πρὸς ταύτην
 τῇ κρήνῃ τάφος ἔστι Καάνθου· Μελίας δὲ ἀδελφὸν καὶ 731
 Ὀκίανου παῖδα εἶναι Κάανθον λέγουσι, σταλῆναι δὲ
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς ζητήσοντα ἡρπασμένην τὴν ἀδελφὴν. ὥς
 δὲ Ἀπόλλωνα εὐρών ἔχοντα τὴν Μελίαν οὐκ ἐδύνατο ἀφε-
 λῆσθαι, πῦρ ἐτόλμησεν εἰς τὸ τέμενος ἐνεῖναι τοῦ Ἀπόλλω-
 νος τοῦτο δ' νῦν καλοῦσιν Ἰσμήνιον, καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς,
 κατὰ φασιν οἱ Θηβαῖοι, τοξεύει· Κάανθου μὲν ἐνταῦ-
 θά ἐστι μνήμα. Ἀπόλλωνι δὲ παῖδας ἐκ Μελίας γενέσθαι
 λέγουσι Τήνερον καὶ Ἰσμήνιον· Τήνερον μὲν Ἀπόλλων

trio instituto aeneum Apollini tripodem dedicent: existi-
 mo certe nulla lege illos teneri. Paucos enim illic tripodas
 vidi. E ditissimis certe orti parentibus pueri omnes
 dedicant. Eorum tripodum est maxime insignis tum opo-
 ris vetustate, tum hominis dignitate, quem Amphitruo
 dedicavit, Hercule laurum gestante. (5) Supra Ismenii,
 fontem videas quem Marti sacrum dictitant, et a Marte fon-
 tis custodiam draconi demandatam. Prope est Caanthi tu-
 mulus: Meliae fratrem, Oceani fuisse filium Caanthum
 dicunt: missum vero a patre sororem raptam quaesitum:
 quum in Apollinis eam esse potestate comperisset, neque
 omnino abducere puellam potuisset, ignem in lucum,
 quem Ismenium vocant, iniicere ausum: eo eam rem (uti
 arrant Thebani) sagittis ab Apolline confixum. Est illic
 quidem Caanthi sepulcrum. E Melia vero Apollinem aiunt
 filios duos suscepisse, Tenerum et Ismenium: illi divi-
 nationem dedisse, ab Ismenio fluvium nomen accepisse;

μαντικὴν δίδωσι· τοῦ δὲ Ἰσμηνίου τὸ ὄνομα ἔσχεν ὁ πο-
ταμός. οὐ μὲν οὐδὲ τὰ πρότερα ἦν ἀνώνυμος· ἤδη καὶ
Λάδων ἱκαλεῖτο, πρὶν Ἰσμήνιον γενέσθαι τὸν Ἀπόλλωνος.

CAPUT XI.

Memoranda Thebarum, Amphitryonis domus — imagines mulie-
rum, quae Pharmacidae dicuntur, et Herculis templum — de
Daedalo et Icaro — signis et ornamentis templi Herculis — ara
Apollinis Spondii.

Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν πυλῶν, αἱ ὀνομάζουσιν Ἠλέκτρας,
οἰκίας ἐστὶν ἐρείπια, ἐνθα οἰκῆσαι φασιν Ἀμφιτρύωνα διὰ
τὸν Ἠλεκτρώωνος θάνατον φεύγοντα ἐκ Τίρυνθος· καὶ
τῆς Ἀλκμήνης ἐστὶν ἐτι ὁ θάλαμος ἐν τοῖς ἐρείπιοις δῆλος.
οἰκοδομῆσαι δὲ αὐτὸν τῷ Ἀμφιτρώωνι Τροφώνιον φασι
καὶ Ἀγαμήδην, καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε·
Ἀμφιτρώων ὅτ' ἐμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐλλέξατο τοῦτον ἐαυτῷ
Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἡδ' Ἀγαμήδης.
τοῦτο μὲν ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι γράφῃναι λέγουσιν. ἐπι-
δεικνύουσι δὲ Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας

quum tamen neque ante nomine caruisset. Nam et prius-
quam Ismenius Apollini nasceretur, Ladon hic amnis nun-
cupabatur.

CAP. XI. Ad laevam eius portae, cui Electridi
nomen, domus rudera sunt, quam inhabitasse Amphitruo-
nem memorant, quum e Tirynthe ob Electryonis caedem
fugisset. Visitur adhuc inter ea rudera Alcmeneae thala-
mus; quem a Trophonio et Agamede Amphitruoni exaedi-
ficatum Thebani dicunt, id olim attestante inscriptione:

Vxorem Alcmenen olim quum huc ducere vellet
Amphitryon, thalamum hunc sibi legit, quem fabri-
carunt

Anchasis docta arte Trophonius, atque Agamedes.
Ostendunt etiam Herculis ex Megara liberum sepulcrum.

μήμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐκ τὸν θάνατον λέγοντες, ἢ Στη-
σίχαρος ὁ Ἱμεραῖος καὶ Πανύσις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν.
Θηβαῖοι δὲ καὶ τὰδε ἐπιλέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς
μανίας καὶ Ἀμφιτρύωνα ἐμὲν ἀποκτινύναι· πρότερον
δὲ ἄρα ὕπνος ἐπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ λίθου τῆς πληγῆς·
Ἀθηναῖν δὲ εἶναι τὴν ἐπαφείσαν οἱ τὸν λίθον τοῦτον,
ὅτινα Σωφρονοστῆρα ὀνομάζουσιν. (2) Ἐνταῦθα εἰ-
σὶν ἐπὶ τύπου γυναικῶν εἰκόνες· ἀμυδρότερα ἤδη τὰ ἀγάλ-
ματα· ταύτας καλοῦσιν οἱ Θηβαῖοι Φαρμακίδας, πεμ-732
φθῆναι δὲ ὑπὸ τῆς Ἥρας φασὶν ἐμπόδια εἶναι ταῖς ὠδι-
αι Ἀλκμήνης· αἱ μὲν δὲ ἐπείχον Ἀλκμήνην μὴ τεκεῖν.
Τειρεσίῳ δὲ θυγατρὶ Ἱστορίδι σόφισμα ἐπεισιν ἐς τὰς
Φαρμακίδας, ἃς ἐπήκουσεν αὐτῶν ὀλολύξαι· τετοκέναι γάρ
τὴν Ἀλκμήνην· οὕτω τὰς μὲν ἀπατηθείσας ἀπελθεῖν,
τὴν δὲ Ἀλκμήνην τεκεῖν φασιν. Ἐνταῦθα Ἡράκλειόν
ἔστιν, ἀγάλματα δὲ, τὸ μὲν λίθου λευκοῦ Ἡρόμαχος κα-
λούμενον, ἔργον δὲ Ξενοκρίτου καὶ Εὐβίου Θηβαίων· τὸ

Næque tamen de eorum morte iis omni ex parte assentiuntur,
quæ sunt ab Himeraeo Stesichoro et Panyasi in-
versus relata. Addunt enim Thebani, Herculem præ in-
sania ipsum etiam Amphitruonem occisurum fuisse, nisi
lapide ictus somno se dedisset: eum lapidem Minervam
iecissee: Sophronistera (*hoc est resipiscendi auctorem*) no-
minant. (2) Sunt eodem in loco foeminarum imagines,
minas eminenti figura; cuiusmodi Typi appellantur. Eo-
rum signorum parum est perspicua præ vetustate species.
Pharmacidas (*id est Veneficas*) vocant Thebani: mistas
vero a Iunone aiunt, quo parturienti Alcmenæ impedi-
mento essent. Sed eas, dum Alcmenæ partum inhi-
berent, Tiresiæ filiam Historidem tali astu elusisse. Ex eo
namque loco, unde ipsæ facile audire possent, alta voce
clamavit, peperisse iam Alcmenam: illas ea voce dece-
ptas statim abisse; Alcmenam illico puerum enixam. Her-
culis illic templum, cum signo e candido lapide; Proma-
cham (*id est propugnatorem*) vocant. Xenocrati et Eu-

δὲ ξόανον τὸ ἀρχαῖον Θηβαῖοι τε εἶπαι Δαίδαλον νομο-
 κασι, καὶ αὐτῷ μοι παρίστατο ἔχειν αὐτῷ. (3) Τοῦτον
 ἀνέθηκεν αὐτὸς, ὡς λέγεται, Δαίδαλος ἐκτίνων εὐεργεσίας
 χάριν. ἡνίκα γὰρ ἐφευγεν ἐκ Κρήτης, πλοῖα οὐ μεγάλα
 αὐτῷ καὶ τῷ παιδί Ἰκάρῳ ποιησάμενος, πρὸς δὲ καὶ ταῖς
 ναυσὶν (ὃ μὴ πω τοῖς τότε ἐξεύρητο) ἰστία ἐπιτεχνησάμε-
 νος, ὡς τοῦ Μίνω ναυτικοῦ τὴν εἰρσίαν φθάνοιεν ἐπι-
 φόρῳ τῷ ἀνέμῳ χρώμενοι, τότε αὐτὸς μὲν σώζεται Δαι-
 δαλος· Ἰκάρῳ δὲ κυβερνῶντι ἀμαθέστερον ἀνατραπῆναι
 τὴν ναῦν λέγουσιν· ἀποπνιγέντα δὲ ἐξήνεγκεν ὁ κλύδων
 ἐς τὴν ὑπὲρ Σάμου νῆσον ἔτι οὖσαν ἀνώνυμον. ἐπιτυ-
 χῶν δὲ Ἡρακλῆς γνωρίζει τὸν νεκρὸν, καὶ ἔθαπεν, ἐνθα
 καὶ νῦν ἔτι αὐτῷ χῶμα οὐ μέγα ἐπὶ ἄκρας ἐστὶν ἀνεχού-
 σης ἐς τὸ Αἰγαῖον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰκάρου τοῦτου ὄνομα ἦ
 τε νῆσος καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θάλασσα ἐσχηκε. (4) Θηβαί-
 οισι δὲ τὰ ἐν τοῖς αἰτοῖς Πραξιτέλης ἐποίησε τὰ πολλὰ τῶν

bii Thebanorum opus. Nam lignum simulacrum prisci
 operis, Daedali fuisse arbitrantur: quod ut credam, et
 ipse facile adducor. (3) Dedicasse ipse Daedalus fortur,
 ut bene de se merito gratias referret. Quum enim e
 Creta fugiens sibi et Icaro filio non magna aedificasset
 navigia, primusque omnium velificationem adinvenis-
 set; quo Minois classem, quae remis tantum utebatur,
 secundo impulsu vento anteverterent, tunc ipse quidem in-
 columis appulit: Icaro vero navem, imperitia gubernantis
 eveream tradunt: sub undis enectum, maris aestu dela-
 tum insulam iuxta Samum, cuius nomen nondum prodi-
 tum fuerat: Herculem quum forte in illa loca venisset,
 agnitum cadaver sepeliassē, ubi hac etiam aetate non ma-
 gnus terrae agger exstat, in promontorio, quod Aegaeo
 mari imminet. Ab Icaro sane et insulam, et quod eam
 incingit mare, nomen accopisse. (4) Thebanis sub ipso
 templi culmine circa tholum complures ex duodecim *Her-*
oulis laboribus fecit Praxiteles. Quae praetermisit, sunt

δώδεκα καλουμένων ἁδων· καὶ σφίσι τὰ ἐς τὰς θορυθας
ἐνδεῖ τὰς ἐπὶ Στυμφάλῳ, καὶ ὡς ἐκάθηρεν Ἡρακλῆς τὴν
Ἠλείαν χώραν· ἀντὶ τούτων δὲ ἡ πρὸς Ἀνταῖον πάλῃ 33
πεποιήται. Θρασύβουλος δὲ ὁ Αὔκου, καὶ Ἀθηναίων οἱ
σὺν αὐτῷ τυραννίδα τῶν τριάκοντα καταμύσαντες (ὁρμη-
θεῖσι γάρ σφισιν ἐκ Θηβῶν ἐγένετο ἡ κάθοδος) Ἀθηναῖν
καὶ Ἡρακλέα κολοσσούς ἐπὶ τύπον λίθου τοῦ Πεντέ-
ληςιν, ἔργα δὲ Ἀλκαμένους, ἀνέθηκαν ἐς τὰ Ἡράκλειον.
τοῦ δὲ Ἡρακλέους γυμνάσιον ἔχεται καὶ στάδιον, ἀμφό-
τερα ἐπώνυμα τοῦ θεοῦ. (5) Ὑπὲρ δὲ τὸν Σωφρο-
σιῆρα λίθον βωμός ἐστιν Ἀπόλλωνος ἐπὶ κλησιν Σπον-
δίου, πεποιήται δὲ ἀπὸ τῆς τέφρας τῶν ἱερῶν· μαντι-
κῇ δὲ καθίστηκεν αὐτόθι ἀπὸ κληδόνων, ἥ δὲ καὶ Σμυρ-
ναίους μάλιστα Ἑλλήνων χρωμένους οἶδα· ἐστὶ γὰρ καὶ
Σμυρναίους ὑπὲρ τὴν πόλιν κατὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ τείχους
Κληδόνων ἱερὸν.

Stymphali aves, et Eleae terrae purgatio: pro illis est
cum Antaeo lucta. Thrasybulus quidem Lyci filius, to-
taque illa Atheniensium *exulum* manus, quod Thebis mo-
ventes, expulsis XXX tyrannis patriam recepissent, in
Herculis fano, Minervam et Herculem *ipsum*, colossi spe-
cie, e Pentelico lapide, Alcamenis opus, posuerunt. Iam
vero gymnasium et stadium, utrumque de Herculis nomine
appellatum, cum templo coniuncta sunt. (5) Supra la-
pidem Sophronistera est Apollinis ara cognomento Spondii;
e victimarum cineribus congesta. Ominum ibi divinatio
observatur; qua prae ceteris maxime Graecis uti Smyr-
naeos novi. Est enim apud illos quoque extra moenia
supra urbem ad omnia captanda sacrata aedes.

CAPUT XII.

Apollinis Polii cultus apud Thebanos — de Cadmo Phoenicio, non Aegyptio, et Minervae Phoenicio et Aegyptio nomine — varia, quae de Harmoniae nuptiis ac de Semele narrantur — de Promomo tibicine et variis modorum generibus.

Τῷ δὲ Ἀπόλλωνι Θηβαῖοι τῷ Πολιῷ ταύρους ἔθνον τὸ ἀρχαῖον· καὶ ποτε παρούσης σφίσιτις ἑορτῆς ἢ τε ὥρα κατήπειγε τῆς θυσίας, καὶ οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὸν ταῦρον οὐχ ἦκον· οὕτω παρατυχούσης ἀμάξης τὸν ἕτερον τῶν βοῶν τῷ θεῷ θύουσι, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐργάτας βοῦς θύειν νομίζουσι. λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὑπ' αὐτῶν λόγος, ὡς ἀπιόντι ἐκ Δελφῶν Κάδμῳ τὴν ἐπὶ Φωκῶν βοῦς γένοιτο ἡγεμὼν τῆς πορείας, τὴν δὲ βοῦν ταύτην παρὰ βουκόλων εἶναι τῶν Πελάγοντος ὠνητήν· ἐπὶ δὲ ἑκατέρᾳ τῆς βοῦς πλευρᾷ σημεῖον ἐπεῖναι λευκὸν, εἰκασμένον κύκλῳ τῆς σελήνης, ὁπότε εἴη πλήρης. ἔδει δὲ ἄρα Κάδμον καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἐνταῦθα οἰκῆσαι κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν μαντείαν, ἐνθα ἡ βοῦς ἐμελλε καμουῖσα ὀκλάσειν· ἀπο-
734 φαίνουσαι οὖν καὶ τοῦτο τὸ χωρίον. (2) Ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἐν ὑπαίθρῳ βωμὸς καὶ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς· ἀναθεῖναι

CAP. XII. Apollini vero cognomine Cano, tauros priscis temporibus immolabant Thebani: sed quum ita accidisset ut stato festoque die hostiam caedendi tempus instaret, qui vero ut taurum adducerent missi fuerant, non venirent, de plastro praetereunte bovem alterum *arreptum* mactarunt: ex quo institutum, operario bove facere. Vulgatus est praeterea inter Thebanos sermo, Cadmum Delphis Phoenici via Thebas ducente venientem, ducem itineris bovem habuisse: emptam illam de Pelagontis bubulcis, et in utroque latere insignem fuisse candida nota in lunae speciem iam plenae. Oportebat autem Cadmum cum sociis et exercitu, ex oraculi responso ibi consistere, quo loco bos fessa procubnuisset. Illum ipsum locum hodie quoque ostendunt. (2) In eo sub divo ara est *Minervae*

δὲ αὐτὸ Κάδμον λέγουσι τοῖς οὖν νομίζουσιν εἰς γῆν ἀφικέσθαι Κάδμον τὴν Θηβαίδα, Αἰγύπτιον καὶ οὐ Φοινικαὶ ὄντα, ἔστιν ἐναντίον τῷ λόγῳ τῆς Ἀθηναῖς ταύτης τὸ ὄνομα, ὅτι Ὅγγα κατὰ γλῶσσαν τὴν Φοινίκων καλεῖται, καὶ οὐ Σαῖς κατὰ τὴν Αἰγυπτίων φωνήν. (3) Φασὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι, καθότι τῆς ἀκροπόλεως ἀγορὰ σφισιν ἐφ' ἡμῶν πεποιήται, Κάδμον τὸ ἀρχαῖον οἰκίαν εἶναι· θαλάμων δὲ ἀποφαίνουσι τοῦ τε Ἀρμονίας ἐρετρία, καὶ ὃν Σεμέλης φασὶν εἶναι· τοῦτον δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι ἄβατον φυλάσσουσαν ἀνθρώποις. Ἑλλήνων δὲ τοῖς ἀπαδειχομένοις, ἄσαι Μούσας εἰς τὸν Ἀρμονίας γάμον, τὸ χωρίον ἔστιν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ἐνθα δὴ φασὶ τὰς θεὰς ἄσαι· λέγεται δὲ καὶ τόδε, ὡς ὁμοῦ τῷ κερανῷ βληθέντι εἰς τὸν Σεμέλης θάλαμον πέσοι ξύλον ἐξ οὐρανοῦ· Πολύδωρον δὲ τὸ ξύλον τοῦτο χαλκῷ λέγουσιν ἐπικεσμήσαντα Διόνυσον καλέσαι Κάδμειον. πλησίον δὲ Διονύσου ἄγαλμα, καὶ τοῦτο Ὀνασσιμήδης ἐποίησε δι' ὅλου πλήρες ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ· τὸν βωμὸν δὲ οἱ παῖδες εἰργάσαντο οἱ Πραξι-

cum signo, quod a Cadmo dedicatum perhibent. Refellitur facile eorum error, qui in Thebanorum fines Aegyptium, non Phoenicem Cadmum veniasse putant, vel ipso huius Minervae nomine: Siga enim, Phoenicum; non Sais, Aegyptiorum lingua dicitur. (3) Tradunt praeterea Thebani, quo loco est Arcis nunc forum, Cadmi olim domum fuisse, Thalamorum quoque minas ostendunt, quorum unum Harmoniae, alterum Semeles fuisse dicunt, quem aetate etiam nostra ab hominum accessu custodiunt. Est a Graecis in litteras relatum, Musas Harmoniae nuptias carmine celebrasse. Fidem iis qui hoc credant facit, quod in foro est locus, ubi deas cantasse aiunt. Est etiam memoriae proditum, cum eo fulmine quo icta est Semele, de coelo lignum decidisse in eius thalamum; quod quum aere Polydorus exornasset, Liberum Cadmeum appellaverit. Prope est Liberi signum, quod Onassimedes e solido aere fecit. Nam Cadmum Praxite-

καθίστηκέ σφισι, καὶ ἐς τὰ μέγαρα καλούμενα ἀφίαν ὕς
 τῶν νεογνῶν· τοὺς δὲ ὕς τούτους ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους
 ὥραν ἐν Δωδώνῃ φασίνι*. ἐπιλόγῃ τῷδε ἄλλος πού τις πει-
 σθήσεται. ἐνταῦθα καὶ Διονύσου νάος ἐστὶν Αἰγοβάλου.
 θύοντες γὰρ τῷ θεῷ προήχθησάν ποτε ὑπὸ μέθης ἐς ὕβριν,
 ὥστε καὶ τοῦ Διονύσου τὸν ἱερέα ἀποκτείνουσιν· ἀπο-
 κτείναντας δὲ αὐτίκα ἐπέλαβε νόσος λοιμώδης· καὶ σφι-
 σιν ἀφίκετο ἅμα ἐκ Δελφῶν, τῷ Διονύσῳ θύειν παῖδα
 ὠραίον· ἔτεσι δὲ οὐ πολλοῖς ὕστερον τὸν θεόν φασιν αἶγα
 ἱερεῖον ὑπαλλάξαι σφίσιν ἀντὶ τοῦ παιδός. δεικνύται δὲ
 727 ἐν Ποτνιαῖς καὶ φρέαρ· τὰς δὲ ἵππους τὰς ἐπιχωρίους τοῦ
 ὕδατος πινούσας τούτου μανῆναι λέγουσιν. (2) Ἐκ δὲ
 τῶν Ποτνιαῶν ἰούσιν ἐς Θήβας ἔστιν ἐν δεξιᾷ περίβολος τῆς
 ὁδοῦ τε οὐ μέγας, καὶ κίονες ἐν αὐτῷ· διαστῆναι δὲ Ἀμ-
 φιαράῳ τὴν γῆν ταύτη νομίζουσιν, ἐπιλέγοντες καὶ τὰδε
 ἔτι· μήτε ὄρνιθας ἐπὶ τῶν κίωνων καθ᾽ ἕσθαι τούτῳ,
 μήτε πόαν τὴν ἐνταῦθα μήτε ἡμέρον ζῶον, μήτε τῶν

faciunt sacra, et intra eas aedes quae Megara (ac si Ba-
 silidas dicas) vocant, lactentes sues mittunt: eos exacto
 anno iisdem fere anniversariis diebus apud Dodonam pa-
 scere aiunt. Id ut credat, sibi qui volet in animum in-
 ducat. Est ibidem et Liberi Patris aedes, cognomine Ae-
 goboli, id est Capram iaculantis. Ita enim aliquando ac-
 cidit, ut, dum sacrificarent, per temulentiam eo vecor-
 diae processerint, ut ipsum Liberi Patris sacerdotem oc-
 ciderint. Quod piaculum quum atrox pestilentia conse-
 cuta esset, ex Delphici Apollinis responso puerum Libero
 iam pubescentem mactandum acceperunt. Sed non mul-
 tis post annis deum ipsum capellam pro puero supposuisse
 tradunt. Potniis etiam putens monstratur; e quo potan-
 tes equas in furorem agi praecipites tradunt. (2) Qua est
 a Potniis Thebas iter, ad viae dexteram circumsepta est
 arca non utique magna, in eaque columnae positae. Ibi
 terram discessisse credunt, quum Amphiaras subito soli hi-
 atu est absorptus. Addunt ad fabulam, neque aves illis co-

ἀγρίων νέμεσθαι. (3) Θηβαίους δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἀρχαίου τείχους ἐπὶ ἀριθμὸν ἦσαν πύλαι, μένουσι δὲ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι. τεθῆναι δὲ τὰ ὀνόματα ἐπυνθανόμεν οφίσιν ἀπὸ τε Ἡλέκτρας ἀδελφῆς Κάδμου, καὶ Προίτι-
σιν ἀπὸ ἀνδρὸς τῶν ἐπιχωρίων· ἡλικίαν δὲ Προίτου καὶ τὸ ἀνωτέρω γένος χαλεπὰ ἦν εὑρεῖν. τὰς δὲ Νηϊτας ὀνο-
μασθῆναι φασιν ἐπὶ τῷδε· ἐν ταῖς χορδαῖς νήτην καλοῦ-
σιν ἐξ αὐτῶν· ταύτην οὖν τὴν χορδὴν Ἀμφίονα ἐπὶ ταῖς
πύλαις ταύταις ἀνυρεῖν λέγουσιν. ἤδη δὲ ἤκουσα, καὶ
ὡς Ζήθου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀμφίονος τῷ παιδί ὄνομα,
Νῆϊς γένοιτο· ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Νηϊδὸς τὰς πύλας
κληθῆναι ταύτας. πύλας δὲ Κρηναίας, τὰς δὲ Ὑψί-728
στας ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε ὀνομάζουσι· * πρὸς δὲ ταῖς Ὑψί-
σταις Διὸς ἱερὸν ἐπὶ κλησίῳ ἐστὶν Ὑψίστου. τὰς δὲ ἐπὶ
ταύταις πύλαις ὀνομάζουσιν Ὀγυγίας· τελευταῖαι δὲ εἰ-
σιν Ὀμολωίδες· ἐφαίνεται δὲ εἶναι μοι καὶ τὸ ὄνομα νεώ-
τατον ταῖς πύλαις ταύταις, αἱ δὲ Ὀγύγιοι τὸ ἀρχαιότα-
τον. τὰς δὲ Ὀμολωίδας κληθῆναι φασιν ἐπὶ τοιῷδε·

lumnis insidere, neque eius arcae herbam ullum vel ferum,
vel mansuetam animal attingere. (3) Thebani in veterum
murorum ambitu portas VII habuere; quae adhuc manent.
Sumsisse audio nomina, *Electridem*, ab Electra Cadmi sorore:
Proetidem, a Proeto homine indigena. Qua vero hic aetate
vixerit, et unde genus duxerit, perdifficile est inventu.
Neitidem nominarunt, quod in *cithara* chordarum unam,
cui Nete nomen, Amphion ante hanc portam invenisse di-
citur. Audivi etiam illud aliquando, Zethi, qui frater
Amphionis fuit, filio Neis nomen fuisse; et ab isto Nei-
dae portae nomen datum. Iam Crenaeam portam a
fonte denominant. Altissimam vero ex eo nominant
quod est ad eam portam Iovis Altissimi cognomine
sacellum. Praeter eas quas *connumeravimus* portas, est
quae Ogygia nominatur; et omnium postrema Homolois: cu-
ius nomen ita nuperrimum esse facile apparet, ut Ogygiae
antiquissimum. Dicta vero est Homolois ex eo, quod in

ἤνικα ὑπὸ Ἀργείων μάχῃ πρὸς Γλίσαντι ἐκρατήθησαν, τότε ὁμοῦ Λαοδάμαντι τῷ Ἐτεοκλέους ὑπεξίασιν οἱ πολλοί· τούτων οὖν μοῖρα τὴν μὲν ἐς τοὺς Ἰλλυριοὺς πορείαν ἀπώκνησε· τραπόμενοι δὲ ἐς Θεσσαλοὺς, καταλαμβάνουσιν Ὀμόλην, ὁρῶν τῶν Θεσσαλικῶν καὶ εὐγεων μάλιστα, καὶ ὕδασιν ἐπιφρομένην· Θερσάνδρου δὲ τοῦ Πολυνείκους ἀνακαλεσαμένου σφᾶς ἐπὶ τὰ οἰκεία, τὰς πύλας, διὰ ὧν τὴν ἀθροδον ἐποιοῦντο, ἀπὸ τῆς Ὀμόλης ὀνομάζουσιν Ὀμολωτίδας. ἐρχομένῳ δὲ ἐκ Πλαταίας ἔσοδος ἐς τὰς Θήβας κατὰ πύλας ἐστὶν Ἠλέκτρας· καὶ ταύτῃ Καπανέα τὸν Ἰππώνου βιαιότερας ποιοῦμενον πρὸς τὸ τεῖχος τὰς προσβολὰς βληθῆναι κεραυνῷ λέγουσι.

CAPUT IX.

De Argivorum primo bello contra Thebas suscepto — Thersandri et Epigonorum bello contra Thebanos — carmine de hoc bello composito.

Τὸν δὲ πόλεμον τοῦτον, ὃν ἐπολέμησαν Ἀργεῖοι, νομίζω πάντων, ὅσοι πρὸς Ἕλληνας ἐπὶ τῶν καλουμένων Ἡρώων

pugna cum Argivis ad Glisantem accepta clade, quum multi Laodamantem Eteoclis filium secuti profugissent, eorum pars una ab itinere in Illyrios capessendo abhorruit, conversi autem in Thessalos, Homoloen occuparunt, omnium qui in Thessalia sunt montium maxime fertilem, et aquis irriguum. Illinc a Thersandro Polynicis filio postliminio revocati, portam, qua redeuntes urbem introierunt, Homoloidem, ab Homole, in qua dum exularent consederant, nuncuparunt. A Plataea quidem venientes Electris porta accipit. Ad eam Capaneum Hipponoi filium dum vehementiore impetu muros ascendere conatur, fulmine ictum corruisse memorant.

CAP. IX. Atque hoc quidem bellum quod Argivi gesserunt, eorum omnium quae heroicis temporibus inter

ἐπολεμήθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, γενέσθαι λόγου μάλιστα
 αἰών. ὁ μὲν γε Ἐλευσινίων πρὸς Ἀθηναίους τοὺς ἄλ-
 λους, ὡσαύτως δὲ καὶ Θηβαίων πρὸς Μινύας, τὴν τε
 ἐροδον δι' ὀλίγου τῶν ἐπιστρατευσαμένων, καὶ ἐν μάχῃ
 παρέσχοντο μᾶλλον τὴν κρίσιν, ἐς ὁμολογίας τε ἀντίκα ἐτρά-
 ποντο καὶ σπονδάς. ὁ δὲ Ἀργείων στρατὸς ἐς Βοιωτίαν
 τε μέσσην ἀφίκετο ἐκ μέσης Πελοποννήσου· καὶ ὁ Ἀδρα-
 στος ἐξ Ἀρκαδίας καὶ παρὰ Μεσσηνίων συμμαχικὰ ἤθροι-
 σεν. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς Θηβαίοις μισθοφορικὰ ἦλθε
 παρὰ Φωκίων, καὶ ἐκ τῆς Μινυάδος χώρας οἱ Φλεγυαί. 729
 γενομένης δὲ πρὸς τῷ Ἰσμηνίῳ μάχης, ἐκρατήθησαν οἱ
 Θηβαῖοι τῇ συμβολῇ· καὶ ὡς ἐτράποντο, καταφεύγου-
 σιν ἐς τὸ τεῖχος· ἅτε δὲ οὐκ ἐπισταμένων τῶν Πελοπον-
 νησίων μάχεσθαι πρὸς τεῖχος, ποιουμένων δὲ θύμῳ μάλ-
 λον ἢ σὺν ἐπιστήμῃ τὰς προσβολὰς, πολλοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ
 τείχους βάλλοντες φονεύουσιν αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι, κρα-
 τοῦσι δὲ ὑπερὶ καὶ τοὺς ἄλλους ἐπεξελθόντες τεταρα-
 χμένους, ὡς τὸ σύμπαν στρατεύμα πλὴν Ἀδράστου φθα-

Graecos gesta fuere, longe dignissimum, quod hominum
 memoriae proderetur, fuisse existimo. Est enim ab Eleu-
 siniiis cum reliquis Attici nominis populis, et a Thebanis
 cum Minyis ita pugnatum, ut una fere exercituum excur-
 sione, et unico conflictu debellatum fuerit, conversis mox
 ad concordiam et foedera hominum animis. At Argivo-
 rum exercitus in mediam Boeotiam ex media venit Pelo-
 ponnese: et Adrastus ex Arcadia, et a Messeniis auxilia
 in unum cogit; quam interea Thebanis auxilio copiae a
 Phocensibus missae venirent et ex Minyade terra Phle-
 gyae. Praelio vero ad Ismenum inito, in ipso congressu
 Thebani superati, et in fugam versi intra moenia se rece-
 dere: quumque essent Peloponnesii earum artium quibus
 Thebes oppugnantur, omnino ignari, et ira incitati impro-
 pter impetum facerent, eorum multos de muris Thebani
 occidebant: quin facta etiam eruptione dissipatos turbatis
 ordinibus reliquos perculerunt. Totus itaque exercitus

ρῆναι. ἐγένετο δὲ καὶ αὐτοῖς τὸ ἔργον οὐκ ἄνευ κακῶν
 μεγάλων· καὶ ἀπ' ἐκείνου τὰ σὺν ὀλέθρῳ τῶν κρατησάν-
 των Καδμείαν ὀνομάζουσι νίκην. (2) Ἔτεσι δὲ οὐ πολ-
 λοῖς ὕστερον ὁμοῦ Θερσάνδρῳ στρατεύουσιν ἐπὶ τὰς Θή-
 βας, οὐδ' Ἐπιγόνους καλοῦσιν Ἕλληνες. δῆλοι δὲ εἰσι
 καὶ τούτοις οὐ τὸ Ἀργολικὸν μόνον, οὐδὲ οἱ Μεσσήνιοι
 καὶ Ἀρχάδες ἠκαλουθηκότες, ἀλλὰ καὶ ἐτι ἐκ Κορίνθου
 καὶ Μεγαρέων ἐπικληθέντες ἐς τὴν συμμαχίαν· ἤμυναν
 δὲ καὶ Θηβαίους οἱ πρόσοικοι, καὶ μάχῃ πρὸς Γλισάντι
 ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐγένετο ἰσχυρά. τῶν δὲ Θηβαίων οἱ μὲν
 αὐτίκα, ὡς ἡττήθησαν, ὁμοῦ Λαοδάμαντι ἐκδιδράσκου-
 σιν· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες πολιορκίᾳ παρέστησαν. (3) Ἐ-
 ποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαῖς· τὰ
 δὲ ἔπη ταῦτα Κάλαινος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην,
 ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Κалаίνῳ δὲ πολλοί
 τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν. ἐγὼ δὲ τὴν ποι-
 ῆσιν ταύτην μετὰ γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσεῖα
 ἐπαινῶ μάλιστα πολέμου μὲν δὴ, ὃν Ἀργεῖοι καὶ Θη-

uno Adrasto excepto, est ad internecionem caesus. Sed
 ea Thebanis victoria magna stetit clade. Ex eo usurpa-
 tum, ut, si qua victores pernicies opprimat. Cadmea vi-
 etoria dicatur. (2) Non multis post annis, Thersandros
 duce, Thebas adorti illi sunt quos Epigonos (*id est Posté-
 ros*) Graeci vocant. Satis autem constat, eorum signa se-
 cutos non tantum Argivos, Messenios, et Arcadas; sed in
 auxilium accitos Corinthios etiam et Megarenenses. The-
 banis rursus opem finitimi tulere. Acriter utrinque es-
 ad Glisantem dimicatum. E Thebanis multi statim pos-
 cladem acceptam cum Laodamante effugerunt; reliqui per
 odsidionem expugnati sunt. (3) Et hoc quidem bellum
 est versibus perscriptum. Eorum versuum Calaeus moni-
 tionem faciens, ab Homero factos censet; cui multi, et
 non ignobiles auctores assentiuntur. Ego certe poesin il-
 lam secundum Homeri sane *Piadem* et *Odysscam* plurimam

βαῖοι τῶν Οιδίποδος παίδων αἰνικά ἐπολέμησαν, ἐς το-
σόνδε ἔστω μῆμη.

CAPUT X.

De memorandis prope Thebas — Apolline Ismenio, Minerva ac
Mercurio Pronais — Mantus sella — Apollinis Ismenil annuo
sacerdote — Martis fonte et Casantho.

Πολυάνδριον δὲ οὐ μακρὰν ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ· κείν-
ται δὲ, ὁπόσους κατέλαβεν ἀποθανεῖν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
Μακεδόσιν ἀντιτεταγμένους. οὐ πόρρω δὲ ἀποφαίνουσι
χωρίον, ἐνθα Κάδμον λέγουσιν (ὅτῳ πιστὰ) τοῦ δρα-
κοντος, ὃν ἀπέκτεινεν ἐπὶ τῇ κρήνῃ, τοὺς ὀδόντας σπεί-
ραντα, ἄνδρας δὲ ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνείναι τὴν γῆν.
(2) Ἔστι δὲ λόφος ἐν δεξιᾷ τῶν πυλῶν ἱερὸς Ἀπόλλωνος·
καλεῖται δὲ ὁ τε λόφος καὶ ὁ θεὸς Ἰσμήμιος, παραφύον-
τος τοῦ ποταμοῦ ταύτῃ τοῦ Ἰσμηνίου. πρῶτα μὲν δὴ
λίθον κατὰ τὴν ἑσοδὸν ἐστὶν Ἀθηναῖ καὶ Ἑρμῆς, ὀνομα-
ζόμενοι Πρόναιοι· ποιῆσαι δὲ αὐτὸν Φειδίας, τὴν δὲ Ἀ-
θηναῖν λέγεται Σκόπας· μετὰ δὲ ὁ ναὸς ᾠκοδόμηται. τὸ

facio. Et hactenus de bello quod gessere cum Thebanis Ar-
givi, Oedipi filiorum causa, satis multa.

CAP. X. Non longe a portis commune sepulcrum
exstat eorum qui in acie cum Alexandro Macedone con-
fidentes mortem oppetiere. Monstrant proximo loco cam-
pum, in quo occisi a Cadmo ad vicinum fontem draconis
dentium facta semente, (si fabulae est fides habenda)
terra homines edidit. (2) Ad portae Homoloidis dexte-
ram collis est Apollini sacer: et collis et deus eodem no-
mine Ismenius dicitur, Ismeno fluvio praeterflucnte. Ab
ea parte, in ipso ad aedem aditu Minervae et Mercurii
armorea signa sunt: Pronai (ac si Vestibulares dicas) dii
appelluntur: Mercurium Phidias, Minervam Scopas fe-
cit dicitur. Templum proxime erectum est: in eo si-

δὲ ἄγαλμα μεγέθει τε ἰσὺν ἔστι τῷ ἐν Βραγχίдайς, καὶ τὸ εἶδος οὐδὲν διαφόρως ἔχον· ὅστις δὲ τῶν ἀγαλμάτων τούτων τὸ ἕτερον εἶδε, καὶ τὸν ἐργασμένον ἐπύθετο, οὐ μεγάλη οἱ σοφία καὶ τὸ ἕτερον θεασαμένῳ Κανάχου ποίημα ὃν ἐπίστασθαι. διαφέρουσι δὲ τοσόνδε· ὁ μὲν γὰρ ἐν Βραγχίдайς χαλκοῦ, ὁ δὲ Ἰσμήνιος ἔστι κέδρου. (3)· Ἔστι δὲ ἐνταῦθα λίθος, ἐφ' ᾧ Μαντῷ φασι τὴν Τειρεσίῳ καθέζεσθαι· οὗτος μὲν πρὸ τῆς ἐσόδου κεῖται, καὶ οἱ τὸ ὄνομά ἐστι καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι Μαντοῦς δίφρος. ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ ναοῦ λίθου πεποιημένας εἰκόνας Ἠνιόχης εἶναι, τὴν δὲ Πύρρᾳς λέγουσι, θυγατέρας δὲ αὐτὰς εἶναι Κρέοντος, δς ἐδυνάστευεν ἐπιτροπεύων Λαοδάμαντα τὸν Ἐτεοκλέους. (4) Τόδε γε καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι γινόμενον οἶδα ἐν Θήβαις· τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ παῖδα οἶκον τε δοκίμου, καὶ αὐτῶν εὖ μὲν εἶδους, εὖ δ' ἔχοντα καὶ ῥώμης, ἱερέα ἐνιαύσιον ποιοῦσιν· ἐπίκλησις δὲ ἐστὶν οἱ δακρυφόρος· στεφάνους γὰρ φύλλων δάφνης φοροῦσιν οἱ παῖδες. εἰ μὲν οὖν πᾶσιν ὁμοίως καθέστηκεν ἀναθεῖναι

gnum magnitudine ei quod in Branchidis est, par; specie etiam ipsa ab illo nihil omnino differt. Eorum signorum si quis alterum viderit, et a quo factum fuerit cognoverit, nimirum ille haud magno negotio, quum alterum intueatur, Canachi opus esse cognoscat: tantum interest, quod ille in Branchidis Apollo ex aere, Ismenius hic e cedro est. (3) Est eodem in loco saxum, super quo Manto Tiresiac filiam sedisse tradunt; prominet ante ipsum templi vestibulum: nostra etiamnum aetate Mantus sellam vocant. Ad templi dexteram effigies e marmore sunt: eas esse dicunt Heniochae et Pyrrhae filiarum Creontis qui dum Laodamanti Eteoclis filio tutor esset, imperium tenuit. (4) Apollini Ismenio hac etiam aetate Thcbani puerum claris natalibus, forma et robore praestantem, annum sacerdotem deligunt. Lauriger ei cognomen est, quod sorta e tauri foliis gestant pueri. Non habeo satis compertum, an omnes qui laurigeri munus obierint ex pa-

δαφνηφορήσαντας χαλκοῦν τῷ θεῷ τρίποδα, οὐκ ἔχω δη-
 λῶσαι· δοκῶ δὲ οὐ πᾶσιν εἶναι νόμον· οὐ γὰρ δὴ πολ-
 λούς, ἑώραν αὐτόθι ἀπακειμένους· οἱ δ' οὖν εὐδαίμονε-
 στεροι τῶν παίδων ἀνατιθέασιν. ἐπιφανὴς δὲ μάλιστα
 ἐπὶ τε ἀρχαιότητι καὶ τοῦ ἀναθέντος τῇ δόξῃ τρίπους
 ἐστίν, Ἀμφιτρούωνος ἀνάθημα ἐπὶ Ἡρακλεῖ δαφνηφορή-
 σαντι. (5) Ἀνωτέρω δὲ τοῦ Ἰσμήνιου τὴν κρήνην ἴδοις
 ἂν, ἣντινα Ἀρεῖος φασιν ἱερὰν εἶναι, καὶ δράκοντα ὑπὸ
 τοῦ Ἀρεῖος ἐπιτετάχθαι φύλακα τῇ πηγῇ. πρὸς ταύτην
 τῇ κρήνῃ τάφος ἐστὶ Καάνθου· Μελίας δὲ ἀδελφὸν καὶ 731
 Ὠκεανοῦ παῖδα εἶναι Κάανθον λέγουσι, σταλῆναι δὲ
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς ζητήσοντα ἠρπασμένην τὴν ἀδελφήν. ὥς
 δὲ Ἀπόλλωνα εὐρών ἔχοντα τὴν Μελίαν οὐκ ἐδύνατο ἀφε-
 λῆσθαι, πῦρ ἐτόλμησεν εἰς τὸ τέμενος ἐνεῖναι τοῦ Ἀπόλλω-
 νος τοῦτο δ' νῦν καλοῦσιν Ἰσμήνιον, καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς,
 καθά φασιν οἱ Θηβαῖοι, τοξεύει· Κάανθου μὲν ἐνταῦ-
 θά ἐστι μνήμα. Ἀπόλλωνι δὲ παῖδας ἐκ Μελίας γενέσθαι
 λέγουσι Τήνερον καὶ Ἰσμήνιον· Τήνερον μὲν Ἀπόλλων

trio instituto aeneum Apollini tripodem dedissent: existi-
 mo certe nulla lege illos teneri. Paucos enim illic tripodas
 vidi. E ditissimis certe orti parentibus pueri omnes
 dedicant. Eorum tripodum est maxime insignis tum opus-
 ris vetustate, tum hominis dignitate, quem Amphitruo
 dedicavit, Hercule laurum gestante. (5) Supra Ismenii,
 fontem videas quem Marti sacrum dictitant, et a Marte fon-
 tis custodiam draconi demandatam. Prope est Caanthi tu-
 mulus: Meliae fratrem, Oceani fuisse filium Caanthum
 dicant: missum vero a patre sororem raptam quaesitum:
 quum in Apollinis eam esse potestate comperisset, neque
 omnino abducere puellam potuisset, ignem in lucum,
 quem Ismenium vocant, iniicere ausum: eo eam rem (uti
 narrant Thebani) sagittis ab Apolline confixum. Est illic
 quidem Caanthi sepulcrum. E Melia vero Apollinem aiunt
 filios duos suscepisse, Tenerum et Ismenium: illi divi-
 nationem dedisse, ab Ismenio fluvium nomen accepisse;

μαντικὴν δίδωσι· τοῦ δὲ Ἰσμηνίου τὸ ὄνομα ἔσχεν ὁ πο-
ταμός. οὐ μὲν οὐδὲ τὰ πρότερα ἦν ἀνώνυμος· ἤδη καὶ
Λάδων ἱκαλεῖτο, πρὶν Ἰσμήνιον γενέσθαι τὸν Ἀπόλλωνος.

CAPUT XI.

Memoranda Thebarum, Amphitryonis domus — imagines mulie-
rum, quae Pharmacides dicuntur, et Herculis templum — de
Daedalo et Icaro — signis et ornamentis templi Herculis — ara
Apollinis Spondii.

Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν πυλῶν, αἷς ὀνομάζουσιν Ἠλέκτρας,
οἰκίας ἐστὶν ἐρείπια, ἐνθα οἰκῆσαι φασιν Ἀμφιτρυῶνα διὰ
τὸν Ἠλεκτρυῶνος θάνατον φεύγοντα ἐκ Τίρυνθος· καὶ
τῆς Ἀλκμήνης ἐστὶν ἔτι ὁ θάλαμος ἐν τοῖς ἐρείπιοις δῆλος.
οἰκοδομῆσαι δὲ αὐτὸν τῷ Ἀμφιτρυῶνι Τροφώνιον φασι
καὶ Ἀγαμήδην, καὶ ἐπιγράμμα ἐπ' αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε·
Ἀμφιτρυῶν ὅτ' ἐμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐλλέξατο τοῦτον ἐκ τῶ
Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἡδ' Ἀγαμήδης.
τοῦτο μὲν ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι γράφῃναι λέγουσιν. ἐπι-
δεικνύουσι δὲ Ἡρακλέους τῶν παιδῶν τῶν ἐκ Μεγάρας

quum tamen neque ante nomine caruisset. Nam et prius-
quam Ismenius Apollini nasceretur, Ladon hic amnis nun-
cupabatur.

CAP. XI. Ad laevam eius portae, cui Electridi
nomen, domus rudera sunt, quam inhabitasse Amphitruo-
nem memorant, quum e Tirynthe ob Electryonis caedem
fugisset. Visitur adhuc inter ea rudera Alcmenae thala-
mus; quem a Trophonio et Agamede Amphitruoni exaedi-
ficatum Thebani dicunt, id olim attestante inscriptione:

Vxorem Alcmenen olim quum huc ducere vellet
Amphitryon, thalamum hunc sibi legit, quem fabri-
carunt

Anchasisus docta arte Trophonius, atque Agamedes.
Ostendunt etiam Herculis ex Megara liberum sepulcrum.

μηῆμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐξ τὸν θάνατον λέγοντες, ἢ Στε-
σίχορος ὁ Ἱμεραῖος καὶ Πανύσις ἐν τοῖς ἔπεισιν ἐποίησαν.
Θηβαῖοι δὲ καὶ τὰδε ἐπιλέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς
μανίας καὶ Ἀμφιτρυῶνα ἐμάλLEN ἀποκτείνῃναι· πρότερον
δὲ ἄρα ὕπνος ἐπέλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ λίθου τῆς πλεγγῆς·
Ἀθηναῖν δὲ εἶναι τὴν ἐπαφείσαν οἱ τὸν λίθον τοῦτον,
ὅτινα Σωφροσιστῆρα ὀνομάζουσιν. (2) Ἐνταῦθά ἐ-
σιν ἐπὶ τύπου γυναικῶν εἰκόνες· ἀκνυρότερα ἤδη τὰ ἀγάλ-
ματα· ταύτας καλοῦσιν οἱ Θηβαῖοι Φαρμακίδας, πεμ- 732
φθῆναι δὲ ὑπὸ τῆς Ἥρας φασὶν ἐμπόδια εἶναι ταῖς ὠδῖ-
ναι Ἀλκμήνης· αἱ μὲν δὲ ἐπεῖχον Ἀλκμήνην μὴ τεκεῖν.
Τειρεσίῳ δὲ θυγατρὶ Ἰστορίδι σόφισμα ἐπεισιν ἐς τὰς
Φαρμακίδας, ἐς ἐπήκοον αὐτῶν ὀλολύξαι· τετοκέναι γὰρ
τὴν Ἀλκμήνην· οὕτω τὰς μὲν ἀπατηθείσας ἀπελθεῖν,
τὴν δὲ Ἀλκμήνην τεκεῖν φασιν. Ἐνταῦθα Ἡράκλειόν
ἐστίν, ἀγάλματα δὲ, τὸ μὲν λίθου λευκοῦ Πρόμαχος κα-
λούμενον, ἔργον δὲ Ξενοκρίτου καὶ Εὐβλου Θηβαίων· τὸ

Néque tamen de eorum morte iis omni ex parte assentiuntur, quae sunt ab Himeræo Stesichoro et Panyasi in versus relata. Addunt enim Thebani, Herculem prae insania ipsum etiam Amphitruonem occisurum fuisse, nisi lapide ictus somno se dedisset: eum lapidem Minervam iecisse: Sophronistera (*hoc est resipiscendi auctorem*) nominant. (2) Sunt eodem in loco foeminarum imagines, minus eminenti figura; cuiusmodi Typi appellantur. Eorum signorum parum est perspicua prae vetustate species. Pharmacidas (*id est Veneficas*) vocant Thebani: missas vero a Iunone aiunt, quo parturienti Alcmenae impedimento essent. Sed eas, dum Alcmenae partum inhiberent, Tiresiae filiam Historidem tali astu elusisse. Ex eo namque loco, unde ipsae facile audire possent, alta voce clamavit, peperisse iam Alcmenam: illas ea voce deceptas statim abiisse; Alcmenam illico puerum enixam. Herculis illic templum, cum signo e candido lapide; Promachum (*id est propugnatorem*) vocant. Xenocrati et Eu-

δὲ ξόανον τὸ ἀρχαῖον Θηβαῖοι τε εἶναι Δαίδαλου νομο-
 κασι, καὶ αὐτῷ μοι παρίστατο ἔχειν αὐτῷ. (3) Τοῦτον
 ἀνέθηκεν αὐτὸς, ὡς λέγεται, Δαίδαλος ἐκτίων εὐεργεσίας
 χάριν. ἦν ἡ γὰρ ἔφρευγεν ἐκ Κρήτης, πλοῖα οὐ μεγάλα
 αὐτῷ καὶ τῷ παιδί Ἰκάρῳ ποιησάμενος, πρὸς δὲ καὶ ταῖς
 ναυσὶν (ὃ μὴ πω τοῖς τότε ἐξεύρητο) ἰστία ἐπιτεχνησάμε-
 νος, ὡς τοῦ Μίνω ναυτικοῦ τὴν εἰρσίαν φθάνουσιν ἐπι-
 φόρῳ τῷ ἀνέμῳ χρώμενοι, τότε αὐτὸς μὲν σώζεται Δαι-
 δαλος· Ἰκάρῳ δὲ κυβερνῶντι ἀμαθιέστερον ἀνατραπῆναι
 τὴν ναῦν λέγουσιν· ἀποπνιγέμενα δὲ ἐξήνεγκεν ὁ κλύδων
 ἐς τὴν ὑπὲρ Σάμου νῆσον ἔτι οὖσαν ἀνώνυμον. ἐπιτυ-
 χὼν δὲ Ἡρακλῆς γνωρίζει τὸν νεκρὸν, καὶ ἔθαψεν, ἐνθα
 καὶ νῦν ἔτι αὐτῷ χῶμα οὐ μέγα ἐπὶ ἄκρας ἐστὶν ἀνεχού-
 σης ἐς τὸ Αἰγαῖον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰκάρου τούτου ὄνομα ἦ
 τε νῆσος καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θάλασσα ἐσχηκε. (4). Θηβαί-
 οῖς δὲ τὰ ἐν τοῖς αἰετοῖς Πραξιτέλης ἐποίησε τὰ πολλὰ τῶν

bii Thebanorum opus. Nam ligneum simulacrum prisci
 operis, Daedali fuisse arbitrantur: quod ut credam, et
 ipso facile adducor. (3) Dedicasse ipse Daedalus fertur,
 ut bene de se merito gratias referret. Quum enim e
 Creta fugiens sibi et Icario filio non magna aedificasset
 navigia, primusque omnium velificationem adinvenis-
 set; quo Minois classem, quae remis tantum utebatur,
 secundo impulsu vento anteverterent, tunc ipse quidem in-
 columis appulit: Icari vero navem, imperitia gubernantis
 eveream tradunt: sub undis enectum, maris aestu dela-
 tum insulam iuxta Samum, cuius nomen nondum prodit-
 um fuerat: Herculem quum forte in illa loca venisset,
 agnitum cadaver sepelisse, ubi hac etiam aetate non ma-
 gnus terrae agger exstat, in promontorio, quod Aegaeo
 mari imminet. Ab Icario sane et insulam, et quod eam
 incingit mare, nomen accopisse. (4) Thebanis sub ipso
 templi culmine circa tholum complures ex duodecim *Her-
 coulīs* laboribus fecit Praxiteles. Quae praetermisit, sunt

δώδεκα καλουμένων ἄθλων· καὶ σφίσι τὰ ἐς τὰς θορυβίας
ἐνδεῖ τὰς ἐπὶ Στυμφάλῳ, καὶ ὡς ἐκάθηρεν Ἡρακλῆς τὴν
Ἠλείαν χώραν· ἀντὶ τούτων δὲ ἢ πρὸς Ἀνταῖον πάλη 733
πεποιήται. Θρασύβουλος δὲ ὁ Λύκων, καὶ Ἀθηναίων οἱ
σὺν αὐτῷ τυραννίδα τῶν τριάκοντα καταμύσαντες (ὁρμη-
θεῖσι γάρ σφισιν ἐκ Θηβῶν ἐγένετο ἡ κάθοδος) Ἀθηναίων
καὶ Ἡρακλέα κολοσσούς ἐπὶ τύπου λίθου τοῦ Πεντέ-
ληςιν, ἔργα δὲ Ἀλκαμένους, ἀνέθηκεν ἐς τὸ Ἡράκλειον.
τοῦ δὲ Ἡρακλέους γυμνάσιον ἔχεται καὶ στάδιον, ἀμφό-
τερα ἐπώνυμα τοῦ θεοῦ. (5) Ὑπὲρ δὲ τὸν Σωφρονι-
στήρα λίθον βωμός ἐστιν Ἀπόλλωνος ἐπὶ κλησίῳ Σπον-
δίου, πεποιήται δὲ ἀπὸ τῆς τέφρας τῶν ἱερῶν· μαντι-
κὴ δὲ καθίστηκεν αὐτόθι ἀπὸ κληδόνων, ἣ δὲ καὶ Σμυρ-
ναίους μάλιστα Ἑλλήνων χρωμένους οἶδα· ἐστὶ γάρ καὶ
Σμυρναίους ὑπὲρ τὴν πόλιν κατὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ τείχους
Κληδόνων ἱερὸν.

Stymphali aves, et Eleae terrae purgatio: pro illis est
cum Antaeo lucta. Thrasybulus quidem Lyci filius, to-
taque illa Atheniensium *exulium* manus, quod Thebis mo-
ventes, expulsis XXX tyrannis patriam receperissent, in
Herculis fano, Minervam et Herculem *ipsum*, colossi spe-
cie, e Pentelico lapide, Alcamenis opus, posuerunt. Iam
vero gymnasium et stadium, utrumque de Herculis nomine
appellatum, cum templo coniuncta sunt. (5) Supra la-
pidem Sophronistera est Apollinis ara cognomento Spondii;
e victimarum cineribus congesta. Ominum ibi divinatio
observatur; qua prae ceteris maxime Graecis uti Smyr-
naeos novi. Est enim apud illos quoque extra moenia
supra urbem ad omina captanda sacrata aedes.

CAPUT XII.

Apollinis Polii cultus apud Thebanos — de Cadmo Phoenice, non Aegypcio, et Minervae Phoenicio et Aegypcio nomine — varia, quae de Harmoniae nuptiis ac de Semele narrantur — de Pronomo tibicine et variis modorum generibus.

Τῷ δὲ Ἀπόλλωνι Θηβαῖοι τῷ Πολίῳ ταύρους ἐθνον τὸ ἀρχαῖον· καὶ ποτε παρούσης σφίσι τῆς ἐορτῆς ἣ τε ὥρα κατήπειγε τῆς θυσίας, καὶ οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὸν ταύρον οὐχ ἦκον· οὕτω παρατυχούσης ἀμάξης τὸν ἕτερον τῶν βοῶν τῷ θεῷ θύουσι, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐργάτας βοῦς θύειν νομίζουσι. λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὑπ' αὐτῶν λόγος, ὡς ἀπτόντι ἐκ Δελφῶν Κάδμῳ τὴν ἐπὶ Φωκίων βοῦς γένοιτο ἡγεμῶν τῆς πορείας, τὴν δὲ βοῦν ταύτην παρὰ βουκόλων εἶναι τῶν Πελάγοντος ὠνητήν· ἐπὶ δὲ ἑκατέρᾳ τῆς βοῦς πλευρᾷ σημεῖον ἐπεῖναι λευκόν, εἰκασμένον κύκλῳ τῆς σελήνης, ὁπότε εἴη πλήρης. ἔδει δὲ ἄρα Κάδμῳ καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν ἐνταῦθα οἰκῆσαι κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν μαντείαν, ἐνθα ἡ βοῦς ἐμελλε καμουῖσα ὀκλάσειν· ἀπο-
734 φαίνουσιν οὖν καὶ τοῦτο τὸ χωρίον. (2) Ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἐν ὑπαίθρῳ βωμὸς καὶ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς· ἀναθεῖναι

CAP. XII. Apollini verò cognomine Cano, tauros priscis temporibus immolabant Thebani: sed quum ita accidisset ut stato festoque die hostiam caedendi tempus instaret, qui vero ut taurum adducerent missi fuerant, non venirent; de plastro praetereunte bovem alterum *arreptum* mactarunt: ex quo institutum, operario bove facero. Vulgatus est praeterea inter Thebanos sermo, Cadmum Delphis Phocensi via Thebas ducente venientem, ducem itineris bovem habuisse: emptam illam de Pelagontis bubulcis, et in utroque latere insignem fuisse candida nota in lunae speciem iam plenae. Oportebat autem Cadmum cum sociis et exercitu, ex oraculi responso ibi consistere, quo loco bos fessa procubnisset. Illum ipsum locum *hodie* quoque ostendunt. (2) In eo sub divo ara est *Minervae*

δὲ αὐτὸ Κάδμου λέγουσι. τοῖς οὖν νομίζουσιν εἰς γῆν ἀφικέσθαι Κάδμον τὴν Θηβαίδα, Αἰγύπτιον καὶ οὐ Φοινικα ὄντα, ἔστιν ἑναντίον τῷ λόγῳ τῆς Ἀθηναῖς ταύτης τὸ ὄνομα, ὅτι Ὅγγα κατὰ γλῶσσαν τὴν Φοινίκων καλεῖται, καὶ οὐ Σαῖς κατὰ τὴν Αἰγυπτίων φωνήν. (3) Φασὶ δὲ οἱ Θηβαῖοι, καθότι τῆς ἀκροπόλεως ἀγορὰ σφισιν ἐφ' ἡμῶν πεποιήται, Κάδμου τὸ ἀρχαῖον οἰκίαν εἶναι· θαλάμῳ δὲ ἀποφραίνουσι τοῦ τε Ἀρμονίας ἐρετρία, καὶ ὃν Σεμέλης φασὶν εἶναι· τοῦτον δὲ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ἄβατον φυλάσσουσιν ἀνθρώποις. Ἑλλήνων δὲ τοῖς ἀποδοχομένοις, ᾗσαι Μούσας ἐς τὸν Ἀρμονίας γάμον, τὸ χωρίον ἔστιν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ἐνθα δὴ φασὶ τὰς θεὰς ᾗσαι. λέγεται δὲ καὶ τόδε, ὡς ὁμοῦ τῷ κεραννῷ βληθέντι ἐς τὸν Σεμέλης θάλαμον πέσοι ξύλον ἐξ οὐρανοῦ· Πολύδωρον δὲ τὸ ξύλον τοῦτο χαλκῷ λέγουσιν ἐπικοσμήσαντα Διώνυσον καλεῖσαι Κάδμειον. πλησίον δὲ Διονύσου ἀγαλμα, καὶ τοῦτο Ὀνασσιμήδης ἐποίησε δι' ὅλου πλήρης ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ· τὸν βωμὸν δὲ οἱ παῖδες εἰργάσαντο οἱ Πραξι-

cum signo, quod a Cadmo dedicatum perhibent. Refellitur facile eorum error, qui in Thebanorum fines Aegyptium, non Phoenicem Cadmum venisse putant, vel ipso huius Minervae nomine: Siga enim, Phoenicum; non Sais, Aegyptiorum lingua dicitur. (3) Tradunt praeterea Thebani, quo loco est Arcis nunc forum, Cadmi olim domum fuisse, Thalamorum quoque minas ostendunt, quorum unum Harmoniae, alterum Semeles fuisse dicunt, quem aetate etiam nostra ab hominum accessu custodiunt. Est a Graecis in litteras relatum, Musas Harmoniae nuptias carmine celebrasse. Fidem iis qui hoc credant facit, quod in foro est locus, ubi deas cantasse aiunt. Est etiam memoriae proditum, cum eo fulmine quo icta est Semele, de coelo lignum decidisse in eius thalamum; quod quum aere Polydorus exornasset, Liberum Cadmeum appellaverit. Prope est Liberi signum, quod Onassimedes e solido aere fecit. Nam Cadmum Praxito-

τέλους. (4) Ἀνδριάς τέ ἐστι-Πρόνομος ἀνδρὸς αὐλήσαν-
τος ἐπαγωγότατα ἐς τοὺς πολλούς. τέως μὲν γὰρ ἰδέας αἰ-
λῶν τρεῖς ἐκτῶντο οἱ αὐληταί· καὶ τοῖς μὲν αὐλημα
ἤλουν τὸ Δώριον· διάφοροι δὲ αὐτοῖς ἐς ἀρμονίαν τὴν
735 Φρύγιον ἐπεποίηντο οἱ αὐλοί· τὸ δὲ καλούμενον Λύδιον
ἐν αὐλοῖς ἠύλειτο ἄλλοις. Πρόνομος δὲ ἦν, ὃς πρῶτος
ἐπενόησεν αὐλοὺς ἐς ἅπαν ἀρμονίας ἔχοντας ἐπιτηδείως·
πρῶτος δὲ διάφορα ἐς τοσοῦτο μέλη ὑπ' αὐλοῖς ἠύλησε
τοῖς αὐτοῖς. λέγεται δὲ, ὡς καὶ τοῦ προσώπου τῷ σχή-
ματι καὶ ἔτι τοῦ παντὸς κινήσει σώματος περισσῶς δὴ τι
ἔτιπτε τὰ θεάτρα· καὶ οἱ καὶ ἄσμα πεποιημένον ἐστὶν
[ὡς] προσόδιον ἐς Ἀἴλόν τοῖς ἐπ' Εὐρίπῳ Χαλκιδεῦσι.
τούτῳ τε οὖν ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι καὶ Ἐπαμινώνδαν τὸν
Πολύμνιδος ἀνέθεσαν.

lis filii elaborarunt. (4) Posita illic etiam statua est Pro-
nomi tibicinis, qui unus maxime apposite *omnium* ad aures
multitudinis permulcendas tibiis cecinit. Antè id tempus
tres tibiatarum species tibicinibus erant comparatae; aliae
namque Doricis modis fabricatae, alii Phrygiam harmo-
niam exprimebant: et diversae ab his ad Lydicos adhibe-
bantur modos. At Pronomus eiusmodi primus excogita-
vit tibiis, quae ad omnia harmoniae genera essent accom-
modatae: primusque tam diversos generibus modos iisdem
tibiis effinxit. Idem etiam vultus habitu et insuper to-
tius corporis motu mirifice dicitur spectatores in theatris
delectasse. Exstat eius cantilena, quam Chalcidensibus
Euripi incolis fecit, ut eo carmine Delum venientes, loci
numina salutarerent. Huic itaque viro Thebani, et Epa-
minondae Polymnidis filio, in quo diximus loco statuas
posuere.

CAPUT XIII.

De Epaminonda eiusque rebus bello gestis — bello Lacedaemoniorum cum Thebanis — Seedasus eiusque filius — pugna apud Leuctra cum Lacedaemoniis commissa.

Τῷ δ' Ἐπαμινώνδῃ τὰ μὲν τῶν προγόνων ὑπῆρχεν ἐς γένους δόξαν, ὃ δὲ οἱ πατὴρ χρημάτων εἵνεκα μέσου ἑνδρὸς ἀπέδει Θεβαίου· διδάγματά τε αὐτοῖς τὰ τε ἐπιχώρια ἔμαθεν ἐς τὸ ἀκριβεστάτον, καὶ ὧν ἤδη μειράκιον, ἐφοίτησεν ὡς Ἀύσιν, ἄνδρα γένος μὲν Ταραντῖνον, ἐπιστάμενον δὲ [τοῦ] Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου λόγους. λέγεται δὲ ὁ Ἐπαμινώνας, ἥνικα ἐπολέμουν Λακεδαιμόνιοι Μαντινεῦσι, πεμφθῆναι σὺν ἄλλοις ἀνδράσιν ἐκ Θεβῶν Λακεδαιμονίοις ἐπαμύνειν· ἔχοντα δὲ τραύματα ἐν τῇ μάχῃ Πελοπίδαν ἐξέσωσεν ἐς ἅπαν ἀρικόμενος κινδύνου. χρόνῳ δὲ ὕστερον κατὰ πρεσβειαν ἐς Σπάρτην ἦγοντα Ἐπαμινώναν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι συντίθεσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἔφασαν εἰρήνην τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου καλουμένην, τῆνικαῦτα Ἐπαμινώναν ἤρετο Ἀγισίλαος, εἰ κατὰ πόλιν ὀμνῆναι Βοιωτοὺς ἑάσουσιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης· οὐ πρότε-

CAP. XIII. Epaminondae quidem maiores valde illustres generis claritate fuerunt, eius vero pater tenuiore fuit inter Thebanos re familiari, quam alius permediocris quivis; filium tamen a puero patriis omnibus disciplinis accuratissime erudiendum curavit: ipse ab ineunte iam adolescentia ad Lysin Tarentinum se discendi causa contulit, hominem Pythagorae Samii praeceptis egregie instructum. Bello quod gessere cum Mantinensibus Lacedaemonii, missus esse dicitur cum aliis Thebanis in Lacedaemoniorum auxilium Epaminondas. Is Pelopidam auxilium magno suo periculo in pugna servavit. Ac deinde quum legatus venisset Spartam, quo tempore Lacedaemonii pacem eam quae Antalcidae vocatur, sancire decreverant; et Epaminondam rogasset Agesilaus, numquid singulas Boeotiae urbes in pacem iurare situri essent Thebani:

ρόν γε, εἶπαν, ὦ Σπαρτιᾶται, πρὶν ἢ καὶ τοὺς περιολ-
 κους ὀμνύοντας κατὰ πόλιν ἰδῶμεν τοὺς ὑμετέροους. (2)
 Ὡς δὲ ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων ἐξῆρτο ἡδὴ πόλε-
 μος, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι δυνάμει καὶ αὐτῶν καὶ τῶν
 συμμάχων ἐπὶ τοὺς Θηβαίους ἦσαν, Ἐπαμινώνδας μὲν
 ἔχων τοῦ στρατοῦ μοῖραν, ἀντεκάθητο ὑπὲρ τῆς Κηφισ-
 σίδος λίμνης, ὡς ποιησομένων ταύτῃ Πελοποννησίων τὴν
 736 σείσβολην. Κλεόμβροτος δὲ ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς
 ἐπὶ Ἀμβρύσου τρέπεται τῆς Φωκίων· ἀποκτείνας δὲ Χαί-
 ρεαν, ὃς φυλάσσειν διετέτακτο τὰς παρόδους, καὶ ἄλ-
 λους τοὺς σὺν αὐτῷ Θηβαίους, ὑπερέβη, καὶ ἐς Λεῦκτρα
 ἀφικνεῖται τὰ Βοιώτια· ἐνταῦθα καὶ αὐτῷ Κλεομβρότῳ
 καὶ Λακεδαιμονίων τῷ κοινῷ σημεῖα ἐγένετο ἐκ τοῦ Θεοῦ.
 τοῖς βασιλεῦσιν αὐτῶν ἐς τὰς ἐξόδους πρόβατα εἶπετο
 θεοῖς τε εἶναι θυσίας, καὶ πρὸ τῶν ἀγώνων καλλιερεῖν·
 ταῖς δὲ ποιμναῖς ἡγεμόνες τῆς πορείας ἦσαν αἴγες· κα-
 τοιάδας οἱ ποιμένες ὀνομάζουσιν αὐτάς. τότε οὖν ὁρμή-

respondit ille: Non utique, Spartane, priusquam ve-
 stros videamus singularum urbium finitimos iurasse. (2)
 Iam vero quum bellum inter Lacedaemonios et Thebanos
 coeptum esset geri, et Lacedaemonii quum suis, tum so-
 ciorum opibus freti *vehementer* Thebanos urgerent, ipse
 cum exercitus parte supra Cephissidem paludem, qua Pe-
 loponnesii eruptionem facturi videbantur, castra posuit.
 At Cleombrotus Lacedaemoniorum rex ad Ambryssum in
 Phocenses agmen vertit: *mox* Chaerea, et iis quibus fue-
 rat eius aditus custodia commissa, interfectis, ad Lenetra
 in Boeotiam penetravit. Eo in loco quum ipsi Cleom-
 broto, tum universis Lacedaemoniorum copiis, *dura* osten-
 ta evenerunt. Mos fuit regibus Spartanis ad bellum pro-
 ficiscentibus, ovium greges in extremo agmine habere, ut
 inde quum hostias diis mactarent, tum ante certamina ri-
 marentur, an lactos exta successus portenderent. Earum
 pecudum duces itineris erant caprae, quas Catocadas nomi-
 nant pastores. Tunc quidem gregem invadentes lupi, ovi-

σαντες ἐς τὴν πολέμην λύκοι, τοῖς μὲν προβάτοις ἐγίνοντο οὐδὲν βλάβος. οἱ δὲ τὰς αἰγας τὰς κατοιάδας ἐκτενον. (3) Ἐλέγετο δὲ καὶ μήνιμα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐκ θυγατέρων εἶναι τῶν Σκεδάσου. Σκεδάσῳ γὰρ περὶ Λεῦκτρα οἰκοῦντι θυγατέρες Μολπία γίνεται καὶ Ἰππὴ· ταύτας ἐς ὥραν ἤδη προηκούσας Λακεδαιμονίων ἄνδρες βιάζονται παρὰ Θέμιδα καὶ Φρουδαρχίδας καὶ Παρθένιος. καὶ αἱ τε παρθέναι παραντίκας (οὐ γὰρ σφισιν ἀνεκτὰ ἐφαίνετο εἶναι τὰ τῆς ὕβρεως) ἀπάγχουσιν αὐτάς· καὶ Σκεδάσος (ἐς Λακεδαίμονα γὰρ ἐλθόντι οὐδεμία ἐγένετο αὐτῷ δίκη) οὗτος ἐς τὰ Λεῦκτρα ἐπανήκων αὐτὸν διεργάζεται. τότε δὲ ὁ Ἐπαμινώνδας Σκεδάσῳ καὶ ταῖς παυσὶν ἐναγίξει τε καὶ εὐχεται, ὥς οὐ μᾶλλον ὑπὲρ σωτηρίας Θεβαίων, ἢ καὶ τιμωρίας ἐκείνῳ τὸν ἀγῶνα ἐσόμενον. τῶν δὲ Βουταρχούντων οὐ κατὰ ταῦτα ἐγίνοντο αἱ γνώμαι, διαστηκυῖαι δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων· Ἐπαμινώδῃ μὲν γὰρ ἤρεσκε, καὶ Μάλγιδι, καὶ Ξενοκράτει, κατὰ τάχος πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ποιεῖσθαι μάχην· Δαμοκλείδας δὲ, καὶ Δαμόφιλος, καὶ Σιμάγγελος, συμ-

bus nullam eane noxam intulerunt, solas vero Catoeadas necarunt. (3) Dicuntur etiam Lacedaemonii filiarum Scedasi diras clade illa luisse. Scedaso Leuctris domicilium habenti filiae fuere Molpia et Hippo. Eas iam nubile Lacedaemonii homines, Parathemidas, Phrudarchidas, et Parthenius, per vim vitiarunt. Puellae tam insignem contumeliam minime ferendam ratae, laqueo vitam finierunt. Ipse etiam Scedasus, quum Spartaee iudicium postulanti datum non fuisset, Leuctra reversus, voluntaria morte dedecus effugit. Huic Scedaso tunc Epaminondas, eiusque filiabus parentavit, votisque nuncupavit, professus praelium non magis pro Thebanorum salute, quam eam iniuriam ulciscendi causa commissum iri. Sed Boeotii nominis ducum non una omnino fuit sententia. Nam Epaminondae, Malgidi et Xenocrati placebat quamcelerrime pugnam capessere: Damoclidas vero, Damophilus et Si-

βάλλειν μὲν οὐκ εἶων, ἐκέλευόν δὲ ὑπεκθεμένους ἐς τὴν Ἀττικὴν γυναῖκας καὶ παῖδας, ὡς πολιορκησομένους αὐ-
 737 τοὺς παρασκευάζεσθαι. τῶν μὲν δὴ ἐξ ἐς τοσοῦτον ἦν
 καχωρισμένα τὰ βουλευματα· προσγινομένου δὲ ψήφου
 τοῖς περὶ τὸν Ἐπαμινώνδαν τοῦ ἐβδόμου τῶν Βοιωτῶ-
 νων, ὃς ἐφρούρει μὲν τὴν κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα ἐσβολήν,
 (ὄνομα δὲ ἦν οἱ Βραγχυλίδης) τούτου τοῦ ἀνδρός, ὡς
 ἐπανήλθεν ἐς τὸ στρατόπεδον, προσθεμένου τοῖς περὶ τὸν
 Ἐπαμινώνδαν, τότε καὶ πᾶσιν ἐδέδοκτο ἀγῶνι διακρίνε-
 σθαι. τῷ δὲ Ἐπαμινώνδᾳ καὶ ἐς ἄλλους Βοιωτῶν ὑπο-
 πτα ἦν, ἐς δὲ τοὺς Θεσπιεῖς καὶ περισσότερον· δεισας
 οὖν, μὴ σφᾶς παρὰ τὸ ἔργον προδῶσιν, ἀποχώρησιν πα-
 ρεῖχεν ἀπὸ στρατοπέδου τοῖς ἐθέλουσιν οἰκαδε· καὶ οἱ
 Θεσπιεῖς τε ἀπαλλάσσονται πανδημεῖ, καὶ οἴστισιν ἄλ-
 λους Βοιωτῶν ὑπῆν δύσνοια ἐς τοὺς Θηβαίους. (4) Ὡς
 δὲ ἐς χεῖρας συνήεσαν, ἐνταῦθα οἱ σύμμαχοι τῶν Λακε-
 δαιμονίων, ἅτε αὐτοῖς καὶ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον οὐκ ἀρε-
 σκόμενοι, τὸ ἐχθρὸς μάλιστα ἐπεδείκνυντο, οὔτε κατὰ χώ-

mangelus congregiendum neutiquam censebant; sed con-
 iugibus et liberis in Atticam amandatis, ad obsidionem su-
 stinendam quae pertinerent esse omnia comparanda. At-
 que horum quidem sex in hunc modum consilia variarunt.
 Ubi vero septimi, qui ad Cithaeronis angustias praesidio
 fuerat praefectus (Branchyllides ei nomen fuit) suffragio
 est eorum qui Epaminondae assensi fuerant sententia com-
 probata, decreverunt omnes praelio belli fortunam expe-
 riri. Erant quum alii ex Boeotis Epaminondae suspecti;
 sed prae ceteris Thespienses. Veritus igitur ne dum ma-
 nus consererentur, partes proderent, potestatem fecit omni-
 bus qui vellent, e castris domum concedendi. Quare
 quum Thespienses, tum reliqui Boeoti, qui a Thebanis
 erant alieniores, sub suae suisque nationis signis discessero.
 (4) Quum vero ad manus ventum esset, Lacedaemonio-
 rum socii conceptum in illos iam ante animo odium facile
 declararunt; nempe qui neque locum tenuerint, et in quam

ραν μένειν ἐθέλοντες, ἐνδιδόντες δὲ, ὅπῃ σφίσι οἱ πο-
λέμιοι προσφέροντο. αὐτοὺς δὲ Λακεδαιμονίους καὶ Θη-
βαίους ἐξ ἴσου καθίστη, τοὺς μὲν ἐμπειρία τε ἢ προὔ-
παρχουσα, καὶ ἅμα αἰδουμένους μὴ καταλύσαι τῆς
Σπάρτης τὸ ἀξίωμα· Θηβαῖοι δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ
πρὸ γυναικῶν τε καὶ παιδῶν τὸν κίνδυνον ἐφεισθηκότα ἐώ-
ρων. ὥς δὲ ἄλλοι τε Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τέλει καὶ ὁ
βασιλεὺς ἐτεθνήκει Κλεόμβροτος, ἐνταῦθα τοὺς Σπαρτιά-
τας καὶ ταλαιπωρουμένους ἐπελάμβανεν ἀνάγκη μὴ ἐνδι-
δόναι. παρὰ γὰρ τοῖς Λακεδαιμονίοις αἰσχιστον ἐδίδο-
πτο εἶναι, βασιλέως νεκρὸν ἐπὶ ἀνδράσι πολεμίοις γενόμε-
ρον περισθῆναι. Θηβαίοις μὲν ἡ νίκη κατείργαστο ἐπι-
φανεστάτη πιασῶν, ὅποσας κατὰ Ἑλλήνων ἀνείλκοντο Ἑλ-
ληνες· Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐς τὴν ὑστεραίαν τοὺς τεθνεώ-
τας διεννοοῦντο ὥς θάψοντες, καὶ ἀποστέλλουσι κήρυκα
ἐς τοὺς Θηβαίους. Ἐπαμινώνδας δὲ ἐπιστάμενος, ὥς ἐπι-
κρύπτεσθαι τὰς συμφορὰς αἰεί ποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι πε-
ρύκασιν, ἐφασκεν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν προτέροις αὐτῶν

partem hostis impressionem fecisset, terga dederint. Ae-
quavit inter duas acies certamen, quod pristina rei mili-
taris scientia, et patriae gloriae retinendae cura Spartanos
incitabat: Thebani sibi pro patria, pro coniugibus et li-
beris propositum certamen videbant. Postea vero quam
et alii de Lacedaemoniorum primoribus, et rex ipse
Cleombrotus occubuit, ibi Spartanos, tametsi graviter af-
fectos, adegit necessitas, ut locum pugnando tuerentur
suam. Erat enim magno apud Lacedaemonios dedecori,
regis cadaver sinere in hostium esse potestate. Thebani
certe victoriam adepti sunt omnium praeclarissimam, quas
de Graecis Graeci unquam reportaverint. Postero die
Lacedaemonii snorum cadavera ad sepulturam, misso ad
Thebanos caduceatore, poposcerunt. Epaminondas vero
quam sciret maximo in dissimulandis calamitatibus suis cal-
lidos esse Spartanos, sociis se prius eorum cadavera tol-
lendi facultatem daturum respondit; ac deinde so facile

·διδόναι τοῖς συμμάχοις· ἐπὶ δ' ἐκείνοις ἀνελομένοις οὕτω καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἡξίου θάπτειν τοὺς αὐτῶν. ὥς δὲ τῶν συμμάχων οἱ μὲν οὐδὲν ἀρχὴν ἀνηροῦντο, ἅτε οὐ
 738 τεθνεῶτός σφισιν οὐδενός, τῶν δὲ ὀλίγον ἐφαίνετο εἶναι τὸ διεφθαρμένον, οὕτω Λακεδαιμόνιοί τε ἔθαπτον τοὺς αὐτῶν, καὶ ἤδη Σπαρτιάτας ἐξελέλκετο εἶναι τοὺς κειμένους. ἀπέθαναν δὲ Θηβαίων καὶ ὅσοι παρέμειναν Βοιωτῶν ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἄνδρες, Λακεδαιμονίων δὲ αὐτῶν πλείους ἢ χίλιοι.

CAPUT XIV.

De iis, quae Leutricam pugnam consecuta sunt — Epaminondas Thespienses, qui Ceressum confugerant, eiicit — Epaminondas ab Arcadibus arcessitur, Megalopolin condit et Messenen restituit — Epam. Iphicratem fugat — Epam. capitis arcessitur.

Τὸ μὲν δὴ παραντίκα ὁ Ἐπαμινώνδας μετὰ τὴν μάχην Πελοποννησίων τοῖς λοιποῖς ἀπύκναι προειπὼν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, Λακεδαιμονίους ἐν τοῖς Λεύκτροις εἶχεν ἀπειλημένους· ὥς δὲ ἤκουε τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Σπαρτιάτας βοηθήσοντας τοῖς σφετέροις εἰς Λεύκτρα ἰέναι πανδημεῖ,

suos a Lacedaemoniis huiusmodi passurum. Quod quum ita constitutum esset, sociorum aliis suos non fuit omnino quod tollerent, quum neminem amisissent: alii quam paucissimos desiderarunt: Lacedaemoniis confiteri necesse fuit suorum illam stragem fuisse maxime. De Thebanorum quidem et eorum qui permanserant Boeotorum numero, septem duntaxat et XL desiderati fuere, quum e Lacedaemoniis ipsis plures quam mille cecidissent.

CAP. XIV. Post pugnam edicto permisit ceteris Peloponnesiis, ut domos quique suas redirent; solos Lacedaemonios ad Leuctra interclusos tenuit. Verum quum certior factus esset populariter Spartanos ex urbe effusos suis in auxilium venire, hostibus quo vellet abscondi sub

δίδωσιν οὕτω τοῖς ἀνδράσιν, ἀπαλθάν ὑποσπόνδους· ἔφη
 τε ἄμεινον ἔσσεσθαι τὸν πόλεμόν σφισιν ἐκ Βοιωτῶν ἐς τὴν
 Λακεδαιμόνα ἀπώσασθαι. Θεσπιεῦσι δὲ ὑφορωμένοις
 τὴν τε ἑξαρχῆς ἐκ τῶν Θηβαίων δυσμένειαν, καὶ τὴν ἐν
 τῷ παρόντι αὐτῶν τύχην, τὴν μὲν πόλιν ἔδοξεν ἐκλιπεῖν
 ἀναφεύγειν δὲ ἐς Κερησσόν. ἔστι δὲ ἐχυρὸν χωρίον ὃ Κε-
 ρησσὸς ἐς τὴν Θεσπιέων, ἐς ὃ καὶ πάλαι ποτὲ ἀνισχευά-
 σαντο κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τὴν Θεσσαλῶν. οἱ δὲ Θε-
 σαλοὶ τότε, ὡς ἔλειν τὸν Κερησσόν σφισι πειρωμένοις
 ἐφαίνετο ἐλπίδος κρείσσον, ἀγίχοντο ἐς Δελφοὺς παρὰ
 τὸν θεόν, καὶ αὐτοῖς γίνεται μάντευμα τοιόνδε·

Λεῦκτρά τέ μοι σκίοντα μέλει, καὶ Ἀλήσιον οὐδας,
 Καί μοι τῷ Σκεδάσου μέλετον δυσπενθέι κούρα.
 Ἐνθα μάχη πολύδακρυς ἐπέρχεται· οὐδέ τις αὐτὴν
 Φράσσεται ἀνθρώπων, πρὶν κούριον ἀγλαὸν ἦβην
 Δωριέες ὀλέσωσ', ὅταν αἰσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
 Τοῦτάκι δ' ἔστι Κερησσὸς ἀλώσιμος, ἄλλοτε δ' οὐχί. 739

certis conditionibus potestatem dedit, suis asserens multo
 esse optabilius, ex Boeotia bellum in Laconiam propulsare.
 Thespiensibus, quod et vetera in se Thebanorum odia,
 et recentem eorum felicitatem suspectam haberent, vi-
 sum est urbe relicta Ceressum confugere. Est Cereesus
 castellum in Thespiensi agro munitissimum, quo et ante
 multo se, in agrum suum cum exercitu invadentibus Thes-
 salis, receperant. Quo tempore quum Ceressi expu-
 gnandi spes post longos conatus Thessalos frustrata esset,
 Delphos dei consulendi causa miserunt, a quo huiusmodi
 oraculum est redditum:

Leuctra mihi umbrosa, est curae quoque Alesia tellus:
 Et Scedasi soboles geminae miseranda puellas.
 Pugna illic atrox miscebitur: haud erit ullus
 Qui sciat hoc hominum, lumen iuvenile priusquam
 Perdiderint Doras, fatalis, ubi ingruet hora.
 Tunc quoque non alio capietur Marte Ceressus.

(2) Τότε δὲ, ὡς Ἐπαμινώνδας Θεσπιεὺς καταφεύγοντας ἐς τὸν Κερησσὸν ἐξείλε, πρὸς τὰ ἐν Πελοποννήσῳ παρίαι-
 τικά ἐσπευδεν, αἵτε καὶ τῶν Ἀρκάδων προθύμως μεταπεμ-
 πομένων· ἐλθὼν δὲ, Ἀργείους μὲν προσελάβετο ἐκουσίως
 συμμάχους, Μαντινέας δὲ κατὰ κώμας ὑπὸ Ἀγησιπόλι-
 τος διωκισμένους ἐς τὴν ἀρχαίαν συνήγαγεν αὐθις πόλιν.
 τὰ δὲ πολίσματα τὰ Ἀρκάδων, ὅποσα εἶχεν ἀσθενῶς, κα-
 ταλῦσαι πείσας τοὺς Ἀρκάδας, πατρίδα ἐν κοινῷ σφισιν
 ᾤκισεν, ἣ Μεγάλη καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι καλεῖται πόλις. ὁ μὲν
 δὴ χρόνος βουλευταρχοῦντι Ἐπαμινώνδῃ διήνυστο· τεθνά-
 ναι δὲ ἐτέτακτο ἐπιλαβόντα ἄνδρα τῆς ἀρχῆς. ὁ οὖν
 Ἐπαμινώνδας ὑπεριδὼν ὡς οὐκ ὄντα ἐν καιρῷ τὸν νόμον,
 ἐβουτάρχει· καὶ ἀφικόμενος τῷ στρατῷ πρὸς τὴν Σπάρ-
 την, ὡς οὐκ ἀντεπῆγεν Ἀγησίλαος μαχοῦμενος, σὺν τῷ
 πρὸς οἰκισμὸν τρέπεται Μεσσήνης· καὶ οἰκιστὴς Μεσση-
 νίοις τοῖς νῦν ἐστὶν Ἐπαμινώνδας· καὶ μοι τὰ ἐς τὸν οἰ-
 κισμὸν ἐδήλωσε τὰ ἐς αὐτοὺς ἔχοντα Μεσσηνίους. (3) Ἐν

(2) Epaminondas expugnato Ceresso, ac Thespiensibus qui illuc confugerant eiectis, ad Peloponnesi res ordinan-
 das maturavit, magno studio accersentibus Arcadibus: ac
 primo statim adventu Argivos eius amicitiam expetentes
 socios adscivit: Mantinenses in vicis ab Agesipolide di-
 spersos in veterem urbem reduxit: Arcadibus auctor fuit,
 ut parvis oppidis, quibus ad se tuendum deerant vires,
 deletis, communem sibi patriam conderent; quae ad no-
 stra usque tempora Megale polis (magna urbs) nominatur,
 illius auspiciis aedificata. Exacto imperii tempore, quum
 lex capitis poenam ei qui imperium continuasset, irrogaret,
 alienissimo reipublicae tempore non esse existimans legis
 rationem habendam, imperium retinuit: profectusque cum
 exercitu Spartam, quum Agesilaus ad pugnam suos non
 eduxisset, ad Messenem restituendam cogitationem con-
 vertit suam. Eos enim qui nunc nomen servant, Messe-
 nios, ipse restituit Epaminondas: qua de re, in exponen-
 dis Messeniorum rebus quae opus fuere, a me sunt ex-

τούτω δὲ οἱ τῶν Θηβαίων σύμμαχοι κατέτρεχον διασπασθέντες χώραν τὴν Λακωνικὴν, καὶ ἤρπαζόν τὰ ἐξ αὐτῆς· τοῦτο Ἐπαμινώνδας παρέστησεν ὀπίσω Θηβαίους εἰς Βοιωτίαν ἀπαγαγεῖν· καὶ ὡς προῖων τῇ στρατῷ κατὰ Λέχαιον ἐγίνετο, καὶ διεξιέναι τῆς ὁδοῦ τὰ στενὰ καὶ δύσβατα ἐμελλεν, Ἰφικράτης ὁ Τιμοθέου πελταστὰς καὶ ἄλλην Ἀθηναίων ἔχων δύναμιν, ἐπιχειρεῖ τοῖς Θηβαίοις. Ἐπαμινώδας δὲ τοὺς ἐπιδημένους τρέπεται, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀρπυζόμενος Ἀθηναίων τὸ ἄστυ, ὡς ἐπιξιέναι μαχουμένους τοὺς Ἀθηναίους ἐκώλυεν Ἰφικράτης, ὁ δὲ αὖθις εἰς τὰς Θήβας ἀπήλαυνε. (4) Καὶ δίκην μὲν ἔρευσεν ὑπὲρ θανάτου, διότι ἐβρωιτάρχησεν ἐξήκοντος ἤδη τοῦ χρόνου· λέγονται δὲ οἱ δικάζειν λαχόντες οὐδὲ ἀρχὴν περὶ αὐτοῦ δέσθαι τὴν ψῆφον.

plicata. (3) Interea quum Thebanorum socii dissipati, fines Laconici agri excursionibus et direptionibus infestos reddidissent, adduxit ea res Epaminondas, ut in Boeotiam exercitum reportaret: quumque iam ad Lechaenum accederet, ac prope esset ut ex locorum angustis et difficultatibus evaderet, occurrit Iphicrates Timothei filius cum cetratis, et aliis Atheniensium copiis, quas contra Thebanos ducebat. Ibi Epaminondas invadentes in fugam vertit; et ad ipsa Athenarum moenia persecutus, simulac egredi ad pugnam snos vetuit Iphicrates, Thebas agmen retro egit. (4) Iam vero quum domi causam capitis dixisset, maiestatis accersitus, quod exacto iam imperii tempore Boeoticam praeturam continuasset, ii quibus iudicandi sors obtigerat, ne suffragium quidem eorum quicquam inierunt.

CAPUT XV.

Thebani Alexandro, Thessalorum tyranno, Pelopidam in vinculis tenenti bellum inferunt — Thebani Orehomenios expellunt — Epaminondas ad Mantineam a Gryllo Atheniensi occiditur — quae signo Epaminondae inscripta fuerunt, memorantur.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν Θεσσαλίᾳ δυναστεύων Ἀλέξανδρος Πελοπίδαν ἐλθόντα (ἀφίκετο δὲ ὡς παρὰ ἄνδρα ἰδίᾳ τε εὐνοὺν αὐτῷ καὶ Θηβαίων φίλον τῷ κοινῷ) παραγενόμενον δὴ τὸν Πελοπίδαν ὃ Ἀλέξανδρος δῆσας εἶχεν ὑπὸ ἀπιστίας τε καὶ ὕβρεως. Θηβαῖοι δὲ ἐπεξιέναι παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὤρμητο. ἡγεμόνα μὲν τῆς ἐξόδου Κλεομένη, καὶ ὑπ' αὐτὸν ἐποιήσαντο βουλευταρχοῦντα ἐν τῷ τότε τὴν στρατιάν· Ἐπαμινώνδαν δὲ συνέβαινεν ἐν τοῖς στρατευομένοις τετάχθαι. γεγονυίας δὲ ἐκτὸς Πυλῶν οἱ τῆς δυνάμεως, ἐπιτίθεται σφισιν ἐν δυσχωρίαις λοχήσας ὁ Ἀλέξανδρος. ὡς δὲ ἐφαίνετο ἄπορα εἶναι τὰ τῆς σωτηρίας, οὕτω δὴ ὃ τε λοιπὸς στρατὸς ἡγεμόνα ποιοῦνται τὸν Ἐπαμινώνδαν, καὶ οἱ Βοιωτάρχαι παραχωροῦσιν ἐκουσίως τῆς ἀρχῆς. Ἀλέξανδρος δὲ οὔτε ἐτι ἐθάρρει τὸν

CAP. XV. Postea vero quum Alexander Thessaliae tyrannus Pelopidam ad se quum privata tum publica fretum amicitia venientem, in vincula coniecisset, ut eam hominis perfidiam et contumeliam ulciscerentur, Thebani contra illum statim exercitum compararunt, ducemque eius expeditionis Cleomenem declararunt; eiusque potestati, ut summi eo tempore Boeotorum magistratus, totum exercitum subiecerunt. *Privatus* erat et inter ordinarios milites Epaminondas. Ad angustias iam Thermopylarum pervenerant, quum Alexander ex insidiis inter aspreta erumpens, hosti negotium coepit facessere. Universus itaque exercitus quum spem salutis in dubium vocari animadverteret, Epaminondae, ipsis Boeotiae praefectis summa voluntate assentientibus, imperium decrevit. Enimvero Alexander se belli aleae, simulac ad Epaminondam impe-

πόλεμον, στρατηγοῦντα ὄρῳ τοῖς ἐναντίοις Ἐπαμινώ-
 δαν, καὶ ἐκὼν Πελοπίδαν ἀφίησιν. (2) Ἐν ᾧ δὲ ἀπὴν
 ὁ Ἐπαμινώνδας, Ὀρχομενίους Θηβαῖοι ποιοῦσιν ἀναστά-
 τους ἐκ τῆς χώρας· συμφορὰν δὲ τὴν ἀνάστασιν τοῖς Ὀρ-
 χομενίοις ἐνόμιζεν ὁ Ἐπαμινώνδας, καὶ οὐ ποτ' ἂν ἐξεργα-
 σθῆναι τόλμημα τοιοῦτον αὐτοῦ γε παρόντος ἐφασκεν ὑπὸ
 Θηβαίων. ὥς δὲ βοιωταρχεῖν [οὐδεὶς] ἤρητο, καὶ στρατῷ
 Βοιωτῶν ἀφίκετο αὐθις ἐς Πελοπόννησον, ἐκράτησε μὲν
 περὶ Λέχαιον Λακεδαιμονίους μάχῃ, σὺν δὲ σφισιν Ἀχαιῶν
 Πελληνέας καὶ Ἀθηναίων, οὓς Χαβρίας ἤγεν ἐξ Ἀθηναίων.
 Θηβαίοις δὲ ἦν καθεστῆκος, τοὺς μὲν ἄλλους, ὅποσους
 αἰχμαλώτους ἔλαιεν, ἄφίεναι χρημάτων, τοὺς δὲ ἐκ Βοιω-
 τῶν φεύγοντας ζημιοῦν θανάτῳ. πόλισμα οὖν ἐλὼν Σι-
 κωνίων Φοιβίαν, ἐνθα ἦσαν τὸ πολὺ οἱ Βοιωτικοὶ γι-
 γάδες, στιγμὴν ἀφίησι τοὺς ἐγκαταληφθέντας, ἄλλην
 σφίσιν ἦν ἔτuche πατρίδα ἐπονομάζων ἐκάστω. (3) 741
 δὲ ἀφίκετο πρὸς Μαντίνειαν τῇ στρατιᾷ, νικῶν καὶ τότε

rium translatum intellexit, committere non est ausus, ac
 Pelopidam ultro dimisit. (2) Dum aberat Epaminondas,
 Orchomenios Thebani suis sedibus expulerant: quod illo
 tulit indignissime, neque omnino factum ex republica cen-
 suit: quin etiam affirmavit: si adfuisset, nullo pacto tan-
 tum se a Thebanis facinus committi passurum fuisse. In-
 terea quum alii nemini imperium decerneretur, cum ex-
 exercitu rursus in Peloponnesum veniens, Lacedaemonios
 ad Lechaenum praelio fudit; cumque iis, ex Achacis Pel-
 lenenses, et ex Atheniensibus eos quos duxerat Chabrias.
 Erat Thebanis patrium institutum, ut quoscunque ex aliis
 populis captivos haberent, precio dimitterent; Bocotici
 vero nominis exules capitis damnatos occiderent. At Epa-
 minondas quum Sicyoniorum oppidum Phoebiam expugnas-
 set, in quo maxima pars erat Boeotorum exulum, notis
 compunctos, qui comprehensi fuerant, omnes dimisit.
 Nam alienae singulos patriae nominibus, uti ei in mentem
 venisset, recensuit. (3) Iam vero quum ad Mantinean

ὑπὸ ἀνδρὸς ἀπέθανεν Ἀθηναίου, καὶ Ἀθήνησιν ἐν ἱππων μάχῃ τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ ἀνὴρ οὗτος γέγραπται φόνευν Γρύλλος ὁ Ξενοφώντος, Ξενοφώντος δὲ τοῦ Κύρου ὁδοῦ μετασχόντος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξη, καὶ ὀπίσω τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ θάλασσαν ἡγησαμένον.

(4) Τῷ δὲ ἀνδριάντι τοῦ Ἐπαμινώνδα καὶ ἐλεγεία ἔπεστιν ἄλλα τε ἐς αὐτὸν λέγοντα, καὶ ὅτι Μεσσήνης γενοίτο οἰκιστῆς, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρξαι ἐλευθερία δι' αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἐλεγεία·

Ἡμετέρας βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θῆβαι δ' ὅπλοισιν μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
Αὐτόνομος δ' Ἑλλὰς πᾶς ἐν ἐλευθερίῃ.

τούτῳ μὲν τοσαῦτα ἦν ἐς δόξαν.

victoriam esset adeptus, ab Atheniensi milite est interfectus: et Athenis, ubi equestris pugna picta est, miles ille, Gryllus Xenophonis filius, Epaminondam occidens ostenditur. Eius pater Xenophon nempe is fuit, qui se Cyro minori contra fratrem Artaxerxen susceptae expeditionis comitem praebuit, idemque reduces ad mare Graecos reportavit. (4) Ad Epaminondae statuam elegi adscripti sunt, quibus et alia de eo praedicantur, et quod per ipsum fuerit Messeno restituta, et Graecis parta libertas. Elegi huiusmodi sunt:

Consiliis nostris laus est attrita Laconum,
Messenen tandem pulsa redit soboles,
Iam valido armorum septae munimine Thebae,
Legibus et fruitur Graecia tota suis.
Atque haec quidem ad viri gloriam pertinent.

CAPUT XVI.

Reliqua Thebarum memoranda, Ammonis delubrum a Pindaro dedicatum — de tribus Veneris cognominibus ab Harmonia indictis — Cereris Θεσμοφόρον templum et signum — Bacchi Lysii delubrum.

Οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἀμμωνος· καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε· μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δέ ἐστιν ἔργον. ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίου τῷ Ἀμμωνι ὕμνον· καὶ οὗτος ἐς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγον τῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Θηβαίοις δὲ μετὰ τοῦ Ἀμμωνος τὸ ἱερὸν οἰωνοσχοπεῖόν τε Τειρεσίδῃ καλούμενον, καὶ πλησίον Τύχης ἐστὶν ἱερὸν· φέρει μὲν δὴ Πλούτον παῖδα· ὥς δὲ Θηβαῖοι λέγουσι, χεῖρας μὲν τοῦ ἀγάλματος καὶ πρόσωπον Ξενοφῶν ἐργάσατο Ἀθηναῖος, Καλλιστόνικος δὲ τὰ λοιπὰ ἐπιχώριος. σοφὸν μὲν δὴ καὶ τούτοις τὸ βούλευμα, ἐσθῆναι Πλούτον ἐς τὰς χεῖρας ἅτε μητρὶ ἢ τροφῇ τῇ Τύχῃ· σοφὸν δὲ οὐχ ἥσσον Κηφισοδότου· καὶ γὰρ 742 οὗτος τῆς Εἰρήνης τὸ ἄγαλμα Ἀθηναίοις Πλούτον ἔχουσαν πεποίηκεν. (2) Ἀφροδίτης δὲ Θηβαίοις ξοανὰ ἐστίν,

CAP. XVI. Proxime abest ab Epaminondae statua Ammonis delubrum; cui signum, Calamidis opus, Pindarus dedicavit. Idem etiam ad Ammonios usque in Libyam Ammoni hymnos misit. Mea quidem aetate in triangula pila hymnus iste Pindari exstabat, ad aram, quam Lagi filius Ptolemaeus Ammoni statuit. Secundum Ammonis, apud Thebanos Tiresiae est, quod Auguraculum appellatur. Proxime Fortunae aedes: fert dea Plutum infantem. Tradunt Thebani, manus et os eius signi fabricasse Xenophontem Atheniensem, reliqua Callistonicum civem suum. Callidum sane fuit commentum, in manus Fortunae tanquam vel matris vel nutricis, Plutum ponere. Neque minus prudenter Cephisodotus, qui Pacem Atheniensibus fecit, Plutum in sinu habentem. (2) Sunt

οὕτω δὴ ἀρχαῖα, ὥστε καὶ ἀναθήματα Ἀρμονίας εἶναι φασιν αὐτὰ, ἐργασθῆναι δὲ αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀκροστολίων, ἃ ταῖς Κάδμου ναυσὶν ἦν ξύλου πεποιημένα· καλοῦσι δὲ Οὐρανίαν, τὴν δὲ αὐτῶν Πάνδημον, καὶ Ἀποστροφίαν τὴν τρίτην· ἔθτετο δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ τὰς ἐπωνυμίας ἡ Ἀρμονία· τὴν μὲν Οὐρανίαν ἐπὶ ἔρωτι καθαρῷ, καὶ ἀπηλλαγμένῳ πόθου σωμάτων· Πάνδημον δὲ ἐπὶ ταῖς μίξεσι· τρίτην δὲ Ἀποστροφίαν, ἵνα ἐπιθυμίας τε ἀνόμου καὶ ἔργων ἀνοσίῳ ἀποστρέφῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. πολλὰ γὰρ τὰ μὲν ἐν Βαρβάροις ἠπίστατο ἡ Ἀρμονία, τὰ δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσιν ἤδη τετολμημένα, ὅποια καὶ ὕστερον ἐπὶ τῇ Ἀδώνιδος μητρὶ, καὶ ἐς Φαίδραν τε τὴν Μίνω, καὶ ἐς τὸν Θοῤῃα Τηρέα ἄδεται. (3) Τὸ δὲ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Θεσμοφόρου Κάδμου καὶ τῶν ἀπογόνων οἰκίαν ποτὲ εἶναι λέγουσι· Δήμητρος δὲ ἄγαλμα ὅσον ἐς στέρνα ἐστὶν ἐν τῷ φανερῷ· καὶ ἀσπίδες ἐνταῦθα ἀνάκεινται χαλκαῖ· Λακεδαιμονίων δὲ ὁπόσοι τῶν ἐν τέλει

etiam Thebanis Veneris signa lignea, tam antiqua, ut ab Harmonia posita dicantur. Fabricata ea quidem sunt de rostris Cadmi navium. Tres Veneres sunt, quarum unam Coelestem, Popularem alteram, tertiam Apostrophiam nominant: cognomina imposuit Harmonia; Uraniae, purum significans, et corporum cupiditate vacantem amorem: Popularis, ob Venerios congressus: iam vero Apostrophiae numen coli instituit (id est Aversatricis), quo ab exlege cupiditate et incestis stupris hominum genus averteret. Multa enim apud Barbaros, multa apud Graecos sciebat Harmonia per nefarios concubitus turpiter commissa, qualia postea de Adonidis matre, de Phaedra Minois filia, deque Tereo Thraciae rege decantata sunt. (3) Cereris quidem legiferae fanum, Cadmi et eius posteram domum aliquando fuisse dicunt. Deae simulacrum supra pectus duntaxat in aperto est. Fixa eo in loco sunt aenea scuta: fuisse illa procerum Lacedaemoniorum aiunt, qui ad Leu-

περὶ Λεῦκτρα ἐτελεύτησαν, φασὶν εἶναι. (4) Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις πύλαις Προετίσι θέατρον ᾠκοδομήται, καὶ ἐγγυτάτω τοῦ θεάτρου Διονύσου ναὸς ἐστὶν ἐπὶ κλησὶν Ἀνσίου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτους ἄνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρακῶν, ὡς ἄγομενοι κατὰ τὴν Ἀλιαρτίαν ἐγένοντο, ἔλυσεν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκτεῖναι σφίσι τοὺς Θρακᾶς παρέδωκεν ἐπινυμένους, ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι τὸ θεῖον τῶν ἀγαλμάτων φασὶν εἶναι Σεμέλης· ἐν αὐτοῦ δὲ ἅπασι ἐκάστου τὸ ἱερὸν ἀνοιγνύναι σφίσι ἐθος ἐν ἡμέραις τακταῖς· καὶ οἰκίας τῆς Ἀνκου τὰ κρύψαι, καὶ Σεμέλης μνημᾶ ἐστίν· Ἀλκμήνης δὲ οὐ μνήμα, γενέσθαι δὲ αὐτὴν, ὡς ἀπέθανε, λίθον φασὶν ἐξ ἀνθρώπου, καὶ Με- 743 γαρεῦσι τὰ ἐς αὐτὴν οὐχ ὁμολογοῦσι· διάφορα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τὸ πολὺ ἀλλήλοις λέγουσιν Ἕλληνες. Θηβαίους δὲ ἐνταῦθα καὶ τὰ μνήματα παποιοῦνται τῶν Ἀμφιάρους παίδων, χωρὶς μὲν τῶν ἀρσένων, ἰδίᾳ δὲ ταῖς παρθέναις.

contra ceciderant. (4) Ad eam portam quae Proetis dicitur, theatrum surgit. Theatro proxima est Liberi Patris aedes cognomento Lysii. Cognominis causa, quod quum olim captivos complures ex Thebanis vinctos Thraces abducerent, eos quam ad Haliartiorum fines ventum esset, vinculis solutos deus dimisit; moxque illis Thracae somno oppressos occidendos praebuit. Alterum quod in ea aede signum est, Semeles esse dicunt Thebani: ac statim quidem diebus quotannis templum aperire patrius illis mos. Sunt ibidem Lyci domus ruinae, et sepulcrum Semeles: nam Alcmeneae sepulcrum non est; sed eam post mortem in lapidem conversam memorant: neque omnino de ea idem est Thebanis qui Megarensibus sermo. Dissentiunt enim plerumque inter se aliis item de rebus plerisque omnibus Graeci. Erecta etiam ibi sunt a Thebanis Amphionis liberis monumenta, seorsum maribus a foeminis,

CAPUT XVII.

De aliis Thebarum memorandis, Dianae Eucleae delubro et Antipoeni filiabus pro patria mortem sponte oppetentibus — Minervae Zosteriae signis — Zethi et Amphionis sepulcro — de Phoco et Antiope narratio — de saxis, quae Amphionis cantum secuta sunt.

Πλησιον δὲ Ἀρτέμιδος ναὸς ἐστὶν Εὐκλείας· Σκόπα δὲ τὸ ἄγαλμα ἔργον. ταφῆναι δὲ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ θυγατέρας Ἀντιποίνου λέγουσιν, Ἀνδρόκλειάν τε καὶ Ἀλκίδα. μελλούσης γὰρ πρὸς Ὀρχομενίους γίγνεσθαι μάχης Θεβαίους καὶ Ἡρακλεῖ, λόγιόν σφισιν ἦλθεν ἔσεσθαι τοῦ πολέμου κράτος, ἀποθανεῖν αὐτοχειρὶ θελήσαντος, ὃς ἂν τῶν ἀσπῶν ἐπιφανέστατος κατὰ γένους ἀξίωμα ᾗ. Ἀντιποίνῳ μὲν οὖν (τούτῳ γὰρ τὰ ἐς τοὺς προγόνους μάλιστα ὑπῆρχεν ἔνδοξα) οὐχ ἡδὺ ἦν ἀποθνήσκειν πρὸ τοῦ δήμου, ταῖς δὲ Ἀντιποίνου θυγατράσιν ἤρεσκε· διεργασάμεναι δὲ αὐτάς, τιμὰς ἀντὶ τούτων ἔχουσι. τοῦ ναοῦ δὲ τῆς Εὐκλείας Ἀρτέμιδος λίων ἐστὶν ἐμπροσθεν, λίθου πεποιημένος· ἀναθῆναι δὲ ἐλέγτο Ἡρακλῆς, Ὀρχομενίους καὶ τὸν βασιλέα αὐτῶν Ἐργίνον τὸν Κλυμένου νικῆ-

CAP. XVII. Prope est Dianae delubrum Eucleae, quod est ac si Gloriosae dixeris. Signum Scopae opus est. Sepultas in templo Antipoeni filias dicunt, Androcleam et Alcidem. Quum enim Thebani duce Hercule cum Orchomeniis praelium commissuri essent, oraculum redditum est, eius belli victoriam penes eos fore, quorum civis, qui generis claritate praestaret, sibi ipsi manus ultro conscisceret. Erat Antipoenus natalium dignitate omnium suorum civium facile princeps; sed adduci is non poterat ut libenter mortem pro populi salute oppeteret: at eius filiae alacriter se devoverunt. Necem itaque quum sibi ipsae conscissent, publicos promeritae sunt honores. Ante aedem Eucleae Dianae, leo e lapide factus collocatus est. Dedicasse dicitur Hercules, victis in pugna Orchomeniis, et eorum rege Ergino Clymeni filio. Proxime abest Apol-

σας τῇ μάχῃ. πλησίον δὲ Ἀπόλλων τέ ἐστιν ἐπικλησὶν
 Βοηδρόμιος, καὶ Ἀγοραῖος Ἑρμῆς καλούμενος. Πινδάρου
 καὶ τοῦτο ἀνάθημα. ἀπέχει δὲ ἡ πύρρα τῶν Ἀμφι-
 ονος παίδων ἡμῖς σταδίου μάλιστα ἀπὸ τῶν τάφων· μέ-
 νει δὲ ἡ τέφρα καὶ ἐς τόδε ἐτι ἀπὸ τῆς πυρᾶς. (2) Πλη-
 σίον δὲ Ἀμφιτρούωνος δύο ἀγάλματα λίθινα λέγουσιν
 Ἀθηναῖς ἐπικλησὶν Ζωστηρίας· λαβεῖν γὰρ τὰ ὄπλα αὐ-
 τὸν ἐνταῦθα, ἥνικα Εὐβοεῦσι καὶ Χαλκιδόντι ἐμελλεν
 ἀντιτάξεσθαι· τὸ δὲ ἐνδύναί τὰ ὄπλα ἐκάλουν ἄρα οἱ πα-
 λαιοὶ ζώσασθαι· καὶ δὴ Ὅμηρον Ἄρει τὸν Ἀγαμέμνονα
 ποιήσαντα εἰκέναι τὴν ζώνην, τῶν ὀπλῶν τὴν σκευὴν
 φασιν εἰκάζειν. (3) Ζήθῳ δὲ μνῆμα καὶ Ἀμφίονι ἐν κοι-
 νῷ, γῆς χῶμά τι οὐ μέγα. ὑφαίρεισθαι δ' ἐθέλουσιν⁷⁴⁴
 ἀπ' αὐτοῦ τῆς γῆς οἱ Τιθορεῖαν ἐν τῇ Φωκίδι ἔχοντες·
 ἐθέλουσι δὲ, ἐπειδὴν τὸν ἐν οὐρανῷ ταῦρον ὁ ἥλιος διεξ-
 ῖη· τηρικαῦτα γὰρ, ἣν ἀπ' αὐτοῦ λαβόντες γῆν τῷ Ἀν-
 τιόπῃ μνήματι περιάψωσι, Τιθορεῦσιν οἴσει καρπὸν ἢ
 χῶρα, Θηβαίους δὲ οὐχ ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τούτῳ φρουρὰν

Io Boedromius, et qui Agoraeus (*id est Forensis*) vocatur
 Mercurius: fuit et hoc Pindari donum. Distat liberorum
 Amphionis rogos a sepulcris dimidium stadii. Permanet
 adhuc in eo rogo cinis. (2) Prope Amphitruonem duo
 sunt Minervae lapidea signa, Zosteriae cognomento: illic
 enim dicitur arma induisse Amphitruo, cum Euboeensibus
 et Chalcodonte congressurus. Ipsum vero arma induere;
 veteres Cingere dixerunt. Nam et Homerum, quum
 Agamemnonem Marti similem zona fecisset, de armorum
 ornatu id intelligi voluisse putant. (3) Exstat Zethi et
 Amphionis commune monumentum, terrae non sane ma-
 gnus tumulus, ex eo, qui Tithorean Phocensium incolunt,
 terram surripere *magnopere* student: eo vero id agunt
 tempore, quum Sol Taurum permeat. Tunc enim si *amo-*
tam ex eo tumulo terram ad Antiopes monumentum adie-
 cerint, ager suus Tithorensibus foecundior redditur, The-
 banis longe secus: quare per eos dies diligenter sepulcrum

οἱ Θηβαῖοι τότε ἔχουσι τοῦ μνήματος. (4) Ταῦτα δὲ αἱ πόλεις αὐταὶ πεπιστεύκασιν ἐκ χρησμῶν τῶν Βάκιδος. ἔστι γὰρ καὶ τάδε ἐν τοῖς χρησμοῖς·

Ἄλλ' ὁπότεν Τιθορεὺς Ἀμφιονί τε Ζήθῳ τε
Χύτλα καὶ εὐχολὰς, καλλίγματα, ἐν χθονὶ χεύη,
Θερμομένον ταύροιο κλυτοῦ μένει ἡέλιου·

Καὶ τότε δὴ πεφύλαξο πόλει κακὸν σὺν ἀλαπαδόν·
Ἐρχόμενον· καρποὶ γὰρ ἀποφθινύθουσιν ἐν αὐτῇ

Γαίης δασσαμένων, Φώκου δ' ἐπὶ σῆμα φερόντων.

Φώκου δὲ μνήμα ὁ Βάκιδος εἰρηκεν ἐπὶ αἰτίᾳ τοιαύτῃ. ἡ γυνὴ τοῦ Λύκου Διόνυσον θεῶν μάλιστα ἤγεν ἐν τιμῇ· παθούσης δὲ αὐτῆς τὰ λεγόμενα, Διόνυσος νεμεσᾷ τῇ Ἀντιόπῃ· ἐπύφθονοι δὲ αἰεὶ πως παρὰ θεῶν αἱ ὑπερβολαὶ τῶν τιμωριῶν εἰδὶ· λέγουσιν οὖν, Ἀντιόπην μανῆναι, καὶ ἐκαστᾶσαν τῶν φρενῶν· ἀνὰ πᾶσαν πλανᾶσθαι τὴν Ἑλλάδα· Φώκου δὲ τὸν Ὀρνυτιῶνος τοῦ Σισύφου περιτυ-

745 χεῖν αὐτῇ, καὶ ἔχειν γυναῖκα ἰασάμενον· καὶ δὴ ὁ τάφος

custodiunt Thebani. (4) Id ita esse ex fatidicis Bacidis carminibus persuasum est utrique urbi. Sunt vero ea carmina huiusmodi:

Inferias quando a Tithorensi plebe, precesque

Et vota accipiet cum fratre Amphione Zethus

Phoebus *Agenoreum* irradiat cum lumine Taurum:

Tum noxam ingentem vitato, quae ingruit urbi.

Nam fruges in agris pereunt, si siveris illos

Demere de terra, Phocique apponere busto:

Phoci monumentum Bacis ideo dixit, quod Lyci uxor prae ceteris diis Libero Patri honorem habebat. Quum vero passa esset quae vulgo prodita sunt, Bacchum Antiopae aiunt *vehementer* succensuisse; et ex eo (uti immodicae semper fere apud deos sunt invidiosae animadversiones) immisso furore mepte captam per totam Graeciam Antio-pen errasse: Phocum vero Ornytione Sisyphei filio genitum, *insaniae* morbo eam liberasse, et uxorem duxisse: quocirca commune Antiopae et Phoco monumentum posi-

ἐν κοινῷ τῇ Ἀντιόπῃ καὶ Φώκῃ πεποιήται. (5) Τοῦς δὲ παρὰ Ἀμφίονος μνήμα λίθους, οἱ κάτωθεν ὑποβέβληνται, μήτε ἄλλως ἐργασμένοι πρὸς τὸ ἀκριδέστατον, ἐκείνας εἶναι φασὶ τὰς πέτρας, αἱ τῇ ψδῇ τοῦ Ἀμφίονος ἠκούθησαν. τοιαῦτα δὲ ἕτερα λέγεται καὶ περὶ Ὀρφείως, ὃς κισσαρφοδῶντι πεποιήται αὐτῷ ἀκολουθεῖν τὰ θηρία.

C A P U T. XVIII.

Memoranda sepulcra in via a Thebis Chalcidem versus, Menalippi — Tydei — sepulcra Oedipi filiorum et sacra, quae ibi sunt — sepulcrum Hectoris et Oedipodius fons.

Ἐκ Θηβῶν δὲ ὁδὸς ἐς Χαλκίδα κατὰ πύλας ἐστὶ τὰς Προτιδας. τάφος δὲ ἐπὶ τῇ λεωφόρῳ δείκνυται Μελανίππου, Θηβαίων ἐν τοῖς μάλιστα ἀγαθοῦ τὰ πολεμικά· καὶ ἡνίκα ἐπεστράτευσαν οἱ Ἀργεῖοι, Τυδεία τε ὁ Μελάνιππος οὗτος καὶ ἀδελφῶν τῶν Ἀδράστου Μημιστία ἀπέκτεινε· καὶ οἱ καὶ αὐτῷ τὴν τελευταίην ὑπὸ Ἀμφιαράου γενέσθαι λέγουσι. (2) Τούτου δὲ ἐγγύτατα τρεῖς εἰσὶν ἀργοὶ λίθοι· Θηβαίων δὲ οἱ τὰ ἀρχαῖα μνημονεύοντες Τυδεία φασὶν ἐνταῦθα εἶναι τὸν κείμενον, ταφῆναι δὲ αὐτὸν

tum fuit. (5) At eos lapides qui Amphionis tumulo subiacent, nulla cura aut arte elaborati, ea tradunt esse saxa, quae Amphionis tantum secuta fuerant. Nam et de Orpheo carminibus proditum est, feras fidibus canentem secutas.

CAP. XVIII. Thebis Chalcidem a Proetide porta iter est. In ipsa militari via Melanippi sepulcrum ostenditur, viri bellicis laudibus Thebanorum longe praestantissimi; qui, quum Thebas Argivi oppugnatum venissent, Tydeum et Mecisteum Adrasti fratrem occidit: interfectus vero et ipse ab Amphiarao dicitur. (2) Huic tumulo proximi sunt rudes lapides tres. Qui Thebanorum vetustas res commemorant, ibi Tydeum situm esse autumant, et

ὑπὸ Μαίονος· καὶ ἐς μαρτυρίαν τοῦ λόγου παρέχουσι τὸ ἐν Ἰλιάδι ἔπος·

Τυδεός, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

(3) Ἐξῆς δέ ἐστι τῶν Οιδίποδος παίδων μνήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς δρώμενα οὐ θεασάμενος πιστὰ ὁμῶς ὑπέιληφα εἰ-
ναλ· φασὶ γὰρ καὶ ἄλλοις οἱ Θηβαῖοι τῶν καλουμένων
ἡρώων καὶ τοῖς παισὶν ἐναγίζειν τοῖς Οιδίποδος· τούτοις
δὲ ἐναγίζοντων αὐτῶν, τὴν φλόγα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν
ἀπ' αὐτῆς καπνὸν διχῇ διδοσθαι. ἐμὲ δὲ ἐπηγάγετο
ὧν λέγουσιν ἐς πίστιν, ἰδόντα ἄλλο τοιόνδε. ἐν Μυσίᾳ
τῇ ὑπὲρ Καίχου πόλισμά ἐστι Πιονίαι· τὸν δὲ οἰκιστὴν
οἱ ἐνταῦθα Πιονιν τῶν τινα ἀπογόνων τῶν Ἡρακλέους
φασὶν εἶναι· μελλόντων δ' ἐναγίζειν αὐτῷ, καπνὸς αὐ-
τόματος ἄνεισιν ἐκ τοῦ τάφου· ταῦτα μὲν οὖν συμβαί-
νοντα εἶδον. Θηβαῖοι δὲ καὶ Τειρεσίου μνῆμα ἀποφαί-
νουσι, πέντε μάλιστα καὶ δέκα ἀπωτέρω σταδίοις ἢ Οἰ-
δίποδος τοῖς παισὶν ἐστὶν ὁ τάφος· ὁμολογοῦντες δὲ καὶ
οὗτοι συμβῆναι Τειρεσίᾳ τὴν τελευταίην ἐν τῇ Ἀλιαρτίᾳ, τὸ

a Maeone sepultum. Homeri vero ex Iliade versum in
huius rei testimonium proferunt:

Tydeos, alta tegit Thebis quem terra sepultum.

(3) Exin proxima sunt Oedipi filiorum sepulcra. Ad ea,
quae fiunt *sacra*, etsi ipse non spectavi, narrantibus tamen
fidem habui. Aiunt enim Thebani, et aliis ex iis, qui
heroes vocantur, et Oedipi filiis inferias a se mitti. His
certe dum adolent, quum flammam, tum emissum ex ea
fumum, in partes duas discedere. Id ego ut crederem,
facile me adduxit, quod in Mysia, quae supra Caicum
est, vidi. Est ibi modica urbs, Pioniae appellata; cuius
conditorem Pionin de posteris Herculis unum perhibent.
Huic dum parentant, sponte fumus e sepulcro exilit. Hoc
ipse dum accideret vidi. Tiresiae etiam monumentum,
quod abest a sepulcro filiorum Oedipi stadia ferme XV,
ostendunt Thebani. Verum quum et ipsi fateantur Tire-
siam in Haliartia e vita excessisse, honorarium esse, qui

τὸ παρὰ σφίσις ἐθέλουσιν εἶναι κενὸν μνήμα. (4) Ἔστι 746
δὲ καὶ Ἑκτορος Θηβαίους τάφος τοῦ Πριάμου πρὸς Οἰδι-
ποδία καλούμενη κρήνη· κομίσαι δὲ αὐτοῦ τὰ ὀστέα ἐξ
Ἰλίου φασὶν ἐπὶ τοιῷδε μάντεϊματι·

Θηβαῖοι Κάδμιο πόλιν καταναϊτάοντες,
Αἰκ' ἐθέλητε πάτραν οἰκῆν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
Ἑκτορος ὅστέα Πριαμίδου κομίσαντες ἐς οἶκους
Ἐξ Ἀσίας, Διὸς ἐννεσίης ἤρῳα σέβεισθαι.

τῇ δὲ Οἰδιποδία κρήνῃ τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὅτι ἐς αὐτὴν τὸ
αἷμα ἐνέφατο Οἰδίοπος τοῦ πατρὸς φόνου. πρὸς δὲ
τῇ πηγῇ τάφος ἐστὶν Ἀσφοδίκου· καὶ ὁ Ἀσφόδικος οὗτος
ἀπέκτεινεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Ἀργεῖους Παρθενοπαῖον
τὸν Τυταῖον, καθὰ οἱ Θηβαῖοι λέγουσιν· ἐπεὶ τὰ γε ἐν
Θηβαῖδι ἐπὶ τὰ ἐς τὴν Παρθενοπαίου τελευτὴν Περικλύ-
μενον τὸν ἀνελόντα φησὶν εἶναι.

apud se est, tumulum credunt. (4) Est etiam ad eam, quae
Oedipodia appellatur, aquam Hectoris Priami filii apud
Thebanos monumentum. Eius enim ossa ex huiusmodi
oraculo ab Illo se deportasse tradunt:

Excelsa incolitis Cadmi qui moenia Thebas,
Si patriam optatis nunquam non esse beatam,
Ex Asia transferite domum magni Hectoris ossa:
Hic Iovis imperio heroem sua iusta manebunt.

Oedipodia vero aqua idcirco est nuncupata, quod in ea
paternae caedis cruorem Oedipus abluerit. Proxime ad
eius aquae fontem est Asphodici sepulcrum. Hic Aspho-
dicus, sicuti narrant Thebani, Parthenopaeum Talai filium,
dum pugna cum Argivis committeretur, occidit. Nam
Thebaidis carmina, quae sunt de Parthenopaci caede, Pe-
riclymenum eius interfectorem fuisse testantur.

ὑπὸ Μαίονος· καὶ ἐς μαρτυρίαν τοῦ λόγου παρέχουσι τὸ ἐν Ἰλιάδι ἔπος·

Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

(3) Ἐξῆς δέ ἐστι τῶν Οιδίποδος παίδων μνήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς δρώμενα οὐ θεασάμενος πιστὰ ὅμως ὑπείληφα εἶνα· φασὶ γὰρ καὶ ἄλλοις οἱ Θηβαῖοι τῶν καλουμένων ἡρώων καὶ τοῖς παισὶν ἐναγίζειν τοῖς Οιδίποδος· τούτοις δὲ ἐναγίζοντων αὐτῶν, τὴν φλόγα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν ἀπ' αὐτῆς καπνὸν διχῇ διδοσθαι. ἐμὲ δὲ ἐπηγάγετο ὧν λέγουσιν ἐς πίστιν, ἰδόντα ἄλλο τοιόνδε. ἐν Μυσίᾳ τῇ ὑπὲρ Καίχου πόλισμά ἐστι Πιονίαι· τὸν δὲ οἰκιστὴν οἱ ἐνταῦθα Πιονιν τῶν τινα ἀπογόνων τῶν Ἡρακλέους φασὶν εἶναι· μελλόντων δ' ἐναγίζειν αὐτῷ, καπνὸς ἀντόματος ἄνεισιν ἐκ τοῦ τάφου· ταῦτα μὲν οὖν συμβαίνοντα εἶδον. Θηβαῖοι δὲ καὶ Τειρεσίου μνῆμα ἀποφαινοῦσι, πέντε μάλιστα καὶ δέκα ἀπωτέρω σταδίοις ἢ Οιδίποδος τοῖς παισὶν ἐστὶν ὁ τάφος· ὁμολογοῦντες δὲ καὶ οὗτοι συμβῆναι Τειρεσίᾳ τὴν τελευταίην ἐν τῇ Ἀλιαρτίᾳ, τὸ

a Maeone sepultum. Homeri vero ex Iliade versum in huius rei testimonium proferunt:

Tydeos, alta tegit Thebis quem terra sepultum.

(3) Exin proxima sunt Oedipi filiorum sepulcra. Ad ea, quae fiunt *sacra*, etsi ipse non spectavi, narrantibus tamen fidem habui. Aiunt enim Thebani, et aliis ex iis, qui heroes vocantur; et Oedipi filiis inferias a se mitti. His certe dum adolent, quum flammam, tum emissum ex ea fumum, in partes duas discedere. Id ego ut crederem, facile me adduxit, quod in Mysia, quae supra Caicum est, vidi. Est ibi modica urbs, Pioniae appellata; cuius conditorem Pionin de posteris Herculis unum perhibent. Huic dum parentant, sponte fumus e sepulcro exilit. Hoc ipse dum accideret vidi. Tiresiae etiam monumentum, quod abest a sepulcro filiorum Oedipi stadia ferme XV, ostendunt Thebani. Verum quum et ipsi fateantur Tiresiam in Haliartia e vita excessisse, honorarium esse, qui

τὸ παρὰ σφίσιον ἐθέλουσιν εἶναι κενὸν μνήμα. (4) Ἔστι 746
 δὲ καὶ Ἑκτορος Θηβαίους τάφος τοῦ Πριάμου πρὸς Οἰδι-
 ποδία καλονύκην κρήνη· κομισαὶ δὲ αὐτοῦ τὰ ὅσῃ ἐξ
 Πίου φασὶν ἐπὶ τοῦδε μαντεύματι·

Θηβαῖοι Κάδμιο πόλιν καταναϊτάοντες,
 Αἰεὶ ἐθέλητε πάτρην οἰκεῖν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,
 Ἑκτορος ὅστις Πριάμιδον κομισαντες ἐς οἶκους
 Ἐξ Ἀσίας, Διὸς ἐννεσίης ἥρωα σέβεσθαι.

τῇ δὲ Οἰδιποδία κρήνῃ τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὅτι ἐς αὐτὴν τὸ
 αἷμα ἐνίψατο Οἰδίου τοῦ πατρὸς φόνου. πρὸς δὲ
 τῇ πηγῇ τάφος ἐστὶν Ἀσφοδίκου· καὶ ὁ Ἀσφοδίκος οὗτος
 ἀπέχτεινεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Ἀργείους Παρθενοπαῖον
 τὸν Τалаοῦ, καθὰ οἱ Θηβαῖοι λέγουσιν· ἐπεὶ τὰ γε ἐν
 Θηβαδίᾳ ἐπὶ τὰ ἐς τὴν Παρθενοπαίου τελευτὴν Περικλύ-
 μενον τὸν ἀνελόντα φησὶν εἶναι.

apud se est, tumulum credunt. (4) Est etiam ad eam, quae
 Oedipodia appellatur, aquam Hectoris Priami filii apud
 Thebanos monumentum. Eius enim ossa ex huiusmodi
 oraculo ab Ilio se deportasse tradunt:

Excelsa incolitis Cadmi qui moenia Thebas,
 Si patriam optatis nunquam non esse beatam,
 Ex Asia transferite domum magni Hectoris ossa:
 Hic Iovis imperio heroem sua iusta manebunt.

Oedipodia vero aqua idcirco est nuncupata, quod in ea
 paternae caedis cruorem Oedipus abluerit. Proxime ad
 eius aquae fontem est Asphodici sepulcrum. Hic Aspho-
 dicus, sicuti narrant Thebani, Parthenopaeum Talai filium,
 dum pugna cum Argivis committeretur, occidit. Nam
 Thebaidis carmina, quae sunt de Parthenopaei caede, Pe-
 riclymenum eius interfectorem fuisse testantur.

CAPUT XIX.

Do loco Teumessō et Minervae Telchiniae templo — GHeanthis reliquiis et loco *Serpentis Caput* dicto — monte et Iove Hypato — Harmatis et Mycalessi urbium reliquiis ac Cereris Mycalessiae templo — Aulide et memorandis ibi.

Ἐπὶ ταύτῃ τῇ λεωφόρῳ χωρίον ἐστὶ Τευμησσός· Εὐρώπην δὲ ὑπὸ Διὸς κρυφθῆναι φασὶν ἐνταῦθα. ἕτερος δὲ ἐς ἀλώπεκα ἐπέκλῃσιν Τευμησσίαν λόγος ἐστίν, ὡς ἐκ μηνύματος Διονύσου τὸ θηρίον ἐπ' ὀλίθῳ τραπέλῃ Θηβαίων, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ κυνὸς, ὃν Πρόκριδι τῇ Ἐρεχθέως ἔδωκεν Ἀρτεμις, ἀλλοκεσθαι μέλλουσα, αἶψα τε λίθος ἐγένετο ἢ ἀλώπηξ καὶ ὁ κύων οὗτος. καὶ Ἀθηναῖς ἐν Τευμησσῷ Τελχινίας ἐστὶν ἱερὸν, ἄγαλμα οὐκ ἔχον· ἐς δὲ τὴν ἐπέκλῃσιν αὐτῆς ἔστιν αἰκάζειν, ὡς τῶν ἐν Κύπρῳ ποτὲ οἰκησάντων Τελχίνων ἀφικομένη μοῖρα ἐς Βοιωτοὺς, ἱερὸν ἰδρύσατο Ἀθηναῖς Τελχινίας. (2) Τευμησσοῦ δὲ ἐν ἀριστερᾷ σταδίοις προελθόντι ἑπτὰ, Γλίσαντός ἐστιν ἐρείπια, πρὸς δὲ αὐτῶν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ χῶμα οὐ μέγα, 747 ὅλη τε ἀγρία σύσκιον καὶ ἡμέροις δένδροις· ἐτάφησαν δὲ

CAP. XIX. In hac eadem militari via vicus est Teumessus, ubi occultatam a Iove Europam ferunt. Est et alius de Teumessia vulpe sermo hinc ortus, Bacchum scilicet iratum ad Thebanorum perniciem eam feram alii voluisse: quae quum iam prope ab eo cane, quem Procridi Erechthei filiae Diana dono dedit, caperetur, et vulpes et canis in lapidem sunt conversi. Est Teumessi etiam Minervae Telchiniae aedes, in qua nullum exstat signum. Deae cognomen coniici potest a Telchinibus, qui in Cypro olim fuerunt, exstitisse. Eorum enim partem, quum in Boeotos venissent, ibi Minervae credibile est templum Telchiniae dedicasse. (2) A Teumesso stadia ad laevam VII progressis, Glisanis ruinae se ostendunt. Adiacet ad viae dexteram tumultus non sane magnus, quum agresti sylva, tum consitis arboribus opacus. Illic humati sunt, qui Aegialeum Adrasti filium sunt ad bellum Theba-

αὐτόθι οἱ μετὰ Αἰγιαλῆος ποιησάμενοι τοῦ Ἀδράστου τὴν
 ἐς Θήβας στρατείαν, ἄλλοι τε Ἀργείων τῶν ἐν τέλει καὶ
 Πρύμαχος ὁ Παρθενόπατος· τῷ δὲ Αἰγιαλεῖ γενέσθαι τὸ
 μῆμα ἐν Πηγαῖς, πρότερον ἔτι ἐν τῇ συγγραφῇ τῇ Με-
 γαρίδι ἐδήλωσα. κατὰ δὲ τὴν ἐς Γλισαντα εὐθείαν ἐκ
 Θηβῶν λίθοις χωρίον περιεχόμενον λογάσιν Ὅφριος κα-
 λῶσιν οἱ Θηβαῖοι κεφαλὴν, τὸν ὄφιν τοῦτον, ὅστις δὴ
 ἦν, ἀνασχεῖν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ φωλιτοῦ λέγοντες τὴν κε-
 φαλὴν, Τειρεσίαν δὲ ἐπιτυγχάντα ἀποκόψαι μαχαίρᾳ· τὸ
 μὲν δὲ χωρίον τοῦτο ἐπὶ λόγῳ καλεῖται τοιαῦδε. (3) Ὑπὲρ
 δὲ Γλισαντός ἐστιν ὄρος Ὑπάτος καλούμενον· ἐπὶ δὲ αὐ-
 τῷ Διὸς Ὑπάτου ναὸς καὶ ἄγαλμα. τὸν δὲ ποταμὸν τὸν
 χεῖμαρρον Θερμόδοντα ὀνομάζουσιν. ἀναστρέφοντι δὲ
 ἐπὶ τε Τευμησσὸν καὶ ὁδὸν τὴν ἐς Χαλκίδα, Χαλκῶδον-
 τος μῆμά ἐστιν, ὃς ἀπέθανεν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, μά-
 χης πρὸς Θηβαίους Εὐβοεῦσι γενομένης. (4) Ἐξῆς δὲ
 πόλεων ἑκστά ἐστιν Ἄρματος καὶ Μυκαλησσοῦ· καὶ τῇ
 μὲν τὸ ὄνομα ἐγένετο ἀφανισθέντος, ὥς οἱ Ταναγραῖοί

num secuti, Argivorum proceres, et inter eos Promachus
 Parthenopaei filius. Aegialeq. vero ipsi Pagis monimen-
 tum erectum esse, iam ante, dum Megarensium res per-
 sequeretur, exposui. Qua Thebis recta Glisantem iter est;
 regiunculam videns selectis lapidibus circumseptam: Ser-
 pentis caput Thebani vocant. Serpentem sane, quocun-
 que ille fuerit nomine appellandus, ex caverna lustrī sui
 caput ibi exerentem, gladio a Tiresiā, quum forte illuc
 venisset, percussum tradunt; atque ex eo, loco nomen
 inditum. (3) Supra Glisantem mons est, cui nomen Sa-
 premo; *Hypaton* ipsi nominant: et in eo Supremi Iovis est
 templum cum signo. Torrentem fluvium praeterlabentem
 Thermodontem nuncupant. Temnessum versus et in viam,
 quae Chalcidam ducit, regressis in conspectu est Chalco-
 dontis monumentum: qui quum praelium inter Thebanos
 et Eubocenses fieret, ab Amphitryone est occisus. (4) Cer-
 nuntur exinde urbium Harmatos et Mycalessi ruinae: illi

γραφῶν ταύτην τε τὴν χώραν καὶ ὕψος περὶ Μυκαλησσὸν
ἔστι καὶ Ἄρμα.

CAPUT XX.

De Delio, Apollinis templo — Tanagrae confitore, denominatione
et memorandis — de Tritone et Baccho narratio.

Ἔστι δὲ τῆς Ταναγραίας ἐπὶ θαλάσῃ καλούμενον Δή-
λιον· ἐν δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθηοῦς ἔστιν ἀγάλ-
ματα. (2) Ταναγραῖοι δὲ οἰκιστὴν κεραι Πόιμανδρον
γενέσθαι λεγοῦσι Χαιρησίλῳ παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευ-
θῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς
Ποσειδῶνος· Πόιμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγεσθαι
Τάναγραν θυγατέρα Ἀόλου. Κορίνην δὲ ἔστιν ἐς αὐτὴν
πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι. ταύτης τοῦ βίου
προελθούσης ἐπὶ μακρότατον, τοὺς περιοίχους φασὶν
ἀφελόντας τὸ ὄνομα, τὴν τε γυναῖκα αὐτὴν καλεῖν
Γραῖαν, καὶ ἀνὰ χρόνον τὴν πόλιν· διαμεῖναι τε τὸ
ὄνομα ἐς τοσοῦτον, ὥς καὶ Ὅμηρον ἐν καταλόγῳ ποιῆσαι·

749. Θέσπειαν, Γραῖαν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν.

omnes figulinam exprocent. Agrum istam colunt Tana-
graci, et tota Mycalessi atque Harmatos vicinia.

CAP. XX. In Tanagracorum finibus ad mare, est,
quod Delium vocatur. In eo sunt Dianae et Latonae si-
gna. (2) Urbis suae primordia Tanagraei Poemandro
Chaeresilai filio, Iasii nepoti, Eleutheris pronepoti, ac-
cepta referunt: et Eleutherem quidem ex Apollino et Ae-
thusa Neptuni filia genitum dicunt: Poemandrum ipsum
in matrimonio habuisse Tanagram, Acoli filiam; quum
tamen Corinna versibus mandavit, Asopi illam fuisse.
Hanc eo aetatis vivendo processisse, ut vicini dempto ei
hoc nomine quum mulierem ipsam tam progressu temporis
urbem quoque Graean (anum) appellarint, ac nomen istud
eiusque permansisse, ut Homerus, quo loco Graccorum
populos recenset, hoc utatur versu:

Thespian, Graeanque, et latam arvis Mycalessum.

χρόνῳ δὲ ἕστερον τὸ ὄνομα τὸ ἀρχαῖον ἀνέσώσατο. (3)
 Ἔσται καὶ Ὀρίωνος μνημα ἐν Τανάγρα, καὶ ὄρος Κηρύ-
 κιον, ἐνθα Ἐμφὴν τεχθῆναι λήγουσι· Πολοσὸν τε ὀνο-
 μάσουσι χωρίον· ἐνταῦθα Ἀτλαντα καθήμενον πολυ-
 πραγμονεῖν τά τε ὑπὸ γῆν φασὶ καὶ τὰ οὐράνια· πεποιή-
 σθαι δὲ καὶ Ὅμηρον περὶ τοῦ Ἀτλαντος·

Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης

Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δὲ τε πύονας αὐτὸς

Μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.

(4) Ἐν δὲ τοῦ Διονύσου τῷ ναῷ θείας μὲν καὶ τὸ ἄγαλμα
 αἷσιον, λίθου τε ὃν Παρίου καὶ ἔργον Καλάμιδος· θαῦ-
 μα δὲ παρέχεται ἔτι μῆζον ὁ Τρίτων. ὁ μὲν δὴ σεμνότε-
 ρος ἐς αὐτὸν λόγος τὰς γυναῖκας φησὶ τὰς Ταναγραίων,
 πρώτας Διονύσου τὰ ὄργια μνηθεύσας, ἐπὶ θάλασσαν κα-
 ταβῆναι καθαρσίῳ εἶνεκα· νηχομέναις δὲ ἐπιχειρῆσαι τὸν
 Τρίτωνα, καὶ τὰς γυναῖκας εὖξασθαι, Διόνυσόν σφισιν
 ἀφικέσθαι βοηθόν· ὑπακοῦσάι τε δὴ τὸν θεόν, καὶ τοῦ

Sed interiecto dein tempore pristinum nomen recepit.

(3) Est etiam Tanagrae Orionis monumentum, et Cery-
 cius mons, in quo editum in lucem Mercurium tradunt.
 Poloson praeterea, qui dicitur, vicus. In eo Atlantem
 consedissee ferunt, et quae sub terra sunt; et res coele-
 stes exacta nimis diligentia investigantem. Quod ab Ho-
 mero etiam dictum norant:

Filia magnanimi Atlantis, qui caerulea ponti,

Qui coelum ac terras prospectat, quique columnis

Proceris gemini dirimit confinia mundi.

(4) Est in Liberi Patris aede dignum quod spectetur si-
 mulacrum ex Pario marmore, Calamidis opus. Admira-
 tionem intuentibus maiorem Triton affert, de quo dignita-
 tis est quidam plenior sermo: Tanagraeorum primarias
 matrones, arcanis Liberi Patris sacris initiatas, ad mare,
 quo expiationis causa lavarent, descendisse: in eas natan-
 tes Tritonem impetum fecisse: implorantibus numinis
 opem, Bacchum praesto fuisse, et ab eo pugna Trito-

Τρίτωνος κρατῆσαι τῇ μάχῃ· ὁ δὲ ἑτέρος λόγος ἀξιωμα-
 μὲν ἀποδεῖ τοῦ προτέρου, πιθανώτερος δὲ ἐστὶ· φησὶ
 γὰρ δὴ οὗτος, ὅποσα ἐλαύνοντο ἐπὶ θάλασσαν βοσκήμα-
 τα, ὡς ἐλόχα τε ὁ Τρίτων καὶ ἡσπάζειν· ἐπιχειρεῖν δὲ
 αὐτὸν καὶ τῶν πλοίων τοῖς λεπτοῖς· ἐς ὃ οἱ Ταναγραῖοι
 κρατῆρα οἶνου προτιθέασιν αὐτῷ, καὶ τὸν αὐτίκα ἐρχε-
 σθαι λέγουσιν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς, πίνοντα δὲ ἐκρίβδαι κατὰ
 τῆς ἡόνος ὑπνωμένον· Ταναγραῖον δὲ ἄνδρα παλέει παί-
 σαντα ἀποκόψαι τὸν αὐχένα αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ
 ἐστὶν αὐτῷ κεφαλὴ· ὅτι δὲ μεθυσθέντα εἶλον, ἐπὶ τοῦ-
 τῳ ὑπὸ Διονύσου νομίζουσιν ἀποθανεῖν αὐτόν.

CAPUT XXI.

Tritonum forma describitur — de tauris Aethiopicis — alce —
 martiohora seu androphago, et serpentibus volucris.

750 Εἶδον δὲ καὶ ἄλλον Τρίτωνα ἐν τοῖς Ῥωμαίων θαύμασι,
 μεγέθει τοῦ παρὰ Ταναγραῖοις ἀποδόντα· παρέχονται
 δὲ ἰδεῖν οἱ Τρίτωνες· ἔχουσιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κόμην οἷα
 τὰ βατράχια ἐν ταῖς λίμναις χροῶν τε, καὶ ὅτι τῶν τρι-

nem superatum. Alter vero est sermo, non ille qui-
 dem superiori par dignitate, sed a fide hominum mi-
 nus abhorrens: Quaecunque ad mare agerentur pe-
 cora, ex insidiis Tritonem adoriri, et rapere: in-
 vadere etiam leviora navigia solitum. Tandem Tana-
 graei vini craterem exponunt: ad eum quum accurrisset
 Triton odore allectus, potum, et somno correptum in lit-
 tore se prostravisse; mox a Tanagraeo homine bipenni ca-
 put ei a cervice abscissum: eo factum, ut et nunc sine ca-
 pite cernatur. Quoniam vero tunc eum temulentum vi-
 dere, a Baccho occisum crediderunt.

CAP. XXI. Vidi ego et alium Tritonem inter Ro-
 manorum spectacula cetera; sed hoc, qui apud Tanagraeos
 est, magnitudine certe inferiorem. Hanc prae se ferunt
 Tritones figuram: Capitis coma persimilis est palustri

χῶν οὐκ ἂν ἀποκρίναιτο μίαν ἀπὸ τῶν ἄλλων· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα φορτίδι λεπτῇ πέφρικέ σφισι κατὰ ἰσχυρὴν ῥήνῃς. βοάγχιαι δὲ ὑπὸ τοῖς ὤσιν ἔχουσι καὶ ῥίνα ἀνθρώπου, στόμα δὲ εὐρύτερον καὶ ὀδόντας θηρίου· τὰ δὲ ὀφθαλμοὶ (ἐμοὶ δοκεῖ) γλαυκὰ, καὶ χεῖρες εἰσιν αὐτοῖς καὶ δάκτυλοι καὶ ὄνυχες τοῖς ἐπιθήμασιν ἐμφορεῖς τῶν κόχλων· ὑπὸ δὲ στέρονον καὶ τὴν γαστέρα οὐρά σφισιν ἀντὶ ποδῶν, οἷα περ τοῖς δαλφυσίν ἐστιν. (2) Εἶδον δὲ καὶ ταύρους τοὺς τε Αἰθιοπικοὺς, οὓς ἐπὶ τῇ συμβεβηκότι ὀνομάζουσι 'Ρινόκερος, ὅτι σφισιν ἐπ' ἄκρᾳ τῇ ῥίνῃ ἐν ἑκάστῳ κέρας, καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ οὐ μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς οὐδὲ ἀρχὴν κέρατά ἐστι καὶ τοὺς ἐκ Παιόνων· οὗτοι δὲ οἱ ἐκ Παιόνων ἔς τε τὸ ἄλλο σῶμα δασεῖς, καὶ ἀμφὶ τὸ στέρονον μάλιστα εἰσι καὶ τὴν γένυν· καμύλους τε Ἰνδικὰς χρωῖμα εἰκασμένους παρδάλεσιν. (3) Ἔστι δὲ ἄλλη καλούμενον θηρίον, εἶδος μὲν ἐλάφου καὶ καμύλου μεταξὺ, 751 γίνεται δὲ ἐν τῇ Κελτῶν γῇ· θηρίων δὲ, ὧν ἴσμεν, μόνην ἀνιχνεύσαι καὶ προῖδεῖν οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων· σταλεῖσι

apio, tum colore, tum quod capillum omnino nullum ab aliis possis discernere: reliquum corpus aquama inherrescit minutis, sed eadem prope, qua lima est, duritia: branchias infra aures habent, nares hominis, fictum oris latiore, et pantherae dentes: oculi glauci mihi esse visi sunt: manus etiam illis sunt, digitique et ungues ea forma, qua superiores conchyliorum testae: pinnulae sub ventre et pectore pro pedibus, uti delphinis. (2) Vidi etiam Aethiopicos tauros, quos ex re ipsa Rhinocerotas nominant, quod illis e nare extrema cornu prominet; et paulo superius alterum, non sane magnum: in capite nullum prorsus habent. Praeterea et Paconios tanros spectavi, hirtio corpore quum omni ex parte, tum praecipue pectoribus et mentis. Nec minus Indicos camelos; eodem prope, quo pardi sunt, colore. (3) Est etiam fera, quam Alcen dicunt, media quadam inter cervum et camelum specie: gignitur in terra Gallia. belluarum hanc unam

δὲ ἐς ἄγρην ἄλλων καὶ τήνδε ἐς χεῖρά ποτε δαίμων ἄγει·
 ὁσφράται μὲν γε ἀνθρώπου καὶ πολὺ ἔτι ἀπέχουσα, ὡς
 φασι, καταδύεται δ' ἐς φάραγγας καὶ σπήλαια τὰ βαθύ-
 τατα· οἱ θηρεύοντες οὖν, ὅποτε ἐπὶ βραχύτατον, στα-
 δίων τὴν πεδιίδα χιλίων ἢ καὶ ὄρος περιλαβόντες, τὸν
 κύκλον μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως διαλύσαν· ἐπισυνιόντες δὲ
 αἰεὶ τὰ ἐντὸς γιγνόμενα τοῦ κύκλου πάντα αἰροῦσι τὰ τε
 ἄλλα καὶ τὰς ἄλλας· εἰ δὲ μὴ τύχοι ταύτη φωλευούσα,
 ἑτέρα γε ἄλλην ἐλεῖν ἔστιν σὺδεμία μηχανή. (4) Θη-
 ριον δὲ ἐν τῷ Κτηρίῳ λόγῳ τῷ ἐς Ἴνδους, (Μαρτιόρα
 ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λε-
 λέχθαι) εἶναι πείθομαι τὸν τίγριν· ὀδόντας δὲ αὐτὸ τρι-
 στοίχους καθ' ἑκατέραν τὴν γένυν, καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας
 ἔχειν τῆς οὐρᾶς· τοῦτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνε-
 σθαι, καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξότου ἀνδρὸς
 δίοτῳ ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην εἰ Ἴνδοι δέ-

nequeunt homines aut investigare, aut praevidere: sed
 alias indagantibus feras, hanc non consulto, sed fortuito
 nanciscuntur. Praesentit *alloqui* hominem olfactu, ex
 longo intervallo; ac *statim* in retrusos anfractus et spe-
 luncas confugit. Venatores ubi campestris vel montanos
 saltus ad stadia ferme mille in orbem continenti indagine
 cinxerint, ita ut constanter omnes, quem quisque ceperit,
 in eo ambitu locum obtineant, *ad intimos eadem agminis*
forma recessus progressi, feras omnes in medio compre-
 hendunt, et inter eas Alcan; quae si forte lustrum in ea,
quam obsederint, regione non habuerit, nulla utique re-
 liqua est ad capiendum solertia. (4) Iam vero eam bel-
 luam, quam Ctesias in historia de India Mantichoram ab
 illis scribit appellari, a Graecia (*ob praecipuam in homi-
 nes saevitiam*) Androphagum, non aliam a Tigride esso
 crediderim. Dentium illi in maxilla altera triplex ordo:
 et in extrema cauda aculeos habet, quibus et se cominus
 tueatur, et venatores eminus tanquam sagittis petat. Ilanc
 ego famam, quae veluti per manus tradita, inter Indos

δοκῶν δὲ μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἁγαν ἐς τὸ
 θηρίον δειμάτος· ἠπατήθησαν δὲ καὶ ἐν τὴν χρόαν αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁπότε κατὰ τοῦ ἡλίου φανείη σαφίαιν ὁ τίγρις,
 ἐνυδρὸς τε δοκεῖ καὶ ὁμόχρους, ἢ ὑπὸ τῆς ὠκύτητος, ἢ
 εἰ μὴ θεοί, διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς συνεχὲς, ἄλλως
 τε καὶ οὐκ ἐγγύθεν γενομένης τῆς θείας. δοκῶ δὲ, εἰ
 καὶ Λιβύης τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ⁷⁵²
 ἔσχατα, ἐθελῶν θηρία, ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν, ἐξενρεῖν,
 τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτά
 ἔχει φανεῖσθαι οἱ. οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ
 τῷ αἵρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὔσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ
 εἶδος· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πάσχοι τοῦτο. ἐπεὶ
 καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Λιβύσσαι
 παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χρόαν· τοῦτο δ' ἐν Αἰθιοπίας
 μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἐνθρώπους ἢ
 γῇ τρέφει. οὕτω γὰρ πάντα τινὰ μῆτε ἐπιδρομον τὴν
 γνώμην, μῆτε ἀπίστως ἔχων ἐς τὰ σπανιώτερα. ἐπεὶ τοι

increbuit, minime veram esse arbitror; sed prae nimio
 terrore fuisse homines hallucinatos. Nam in colore etiam
 decepti sunt, quum rubrum esse dixerint; quod videlicet,
 si quando eam in sole viderint, talem, ac similem propo
 soli colorem, prae se ferre visa sit. Aut id fortassis ex
 celeritate accidit. Ut enim nullam omnino suscipiat cur-
 sum, continuo tamen se huc illuc convertit, nec ex pro-
 pinquo sine periculo spectare licet. Equidem existimo,
 si quis vel Africae vel Indiae aut Arabiae extremos fines
 peragret, ut cognoscat, numquid sint illis in locis quot-
 cunque sunt apud Graecos animalium formae, primum
 multas non inventurum: deinde, quas sunt eiusdem ge-
 neris, feras alia longe esse specie ei visum iri. Neque
 enim homines tantum ex coeli terraeque varietate diver-
 sam obtinent formam, sed idem et reliquis accidit animan-
 tibua. Nam quum Libycae aspidēs eodem sint quo Ae-
 gyptiacae colore, in Aethiopia haud minus quam homines
 nigras terra abit. Quocirca neque ad asseutiendum procli-

καὶ ἐγὼ πτερωτοὺς ὄφεις οὐ θρασυμένους πείθομαι, διότι
ἀνὴρ Φρύξ ἤγαγεν ἐς Ἴωνίαν σκορπίον ταῖς ἀκρίειν ὁμοί-
οτατα πτερὰ ἔχοντα.

CAPUT XXII.

De templis et signis, quae Tanagrae sunt — Mercurio Criophoro et
Promacho — Corinnae monumento — gallinaceorum duobus
generibus — monte Mesapio, urbe Anthedone eiusque memo-
randis, Cabirorum templo — loco, qui Glauci saltus appellatur.

Ἐν Τανάγρα δὲ παρὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου Θέμιδος
ἐστιν, ὃ δὲ Ἀφροδίτης, καὶ ὁ τρίτος τῶν ναῶν Ἀπόλλω-
νος, ὁμοῦ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρτεμίδι τε καὶ Ἀητῷ. (2) Ἐς
δὲ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ ἱερὰ τοῦ τε Κριοφόρου καὶ ὃν Προμα-
χον καλοῦσι, τοῦ μὲν ἐς τὴν ἐπικλησιν λέγουσιν, ὥς ὁ Ἑρ-
μῆς σφισιν ἀποτρέψαι νόσον λοιμώδη περὶ τὸ τεῖχος κριὸν
περιενεγκῶν, καὶ ἐπὶ ταύτῳ Κάλαμις ἐποίησεν ἄγαλμα
Ἑρμοῦ φέροντα κριὸν ἐπὶ τῶν ὤμων. ὃς δ' ἂν εἶναι τῶν
ἐφήβων προκριθῇ τὸ εἶδος κάλλιστος, οὗτος ἐν τοῦ Ἑρ-

vior quisquam esse debet, neque se omnino incredulum
ad ea, quae sint rariora, praebere. Volucres ego ser-
pentes nuspiam spectavi: ut reperiri tamen credam, eo
maxime adducor, quod homo Phryx scorpium locustis si-
millimas pinnas habentem in Ioniam attulit.

CAP. XXII. Sunt Tanagrae iuxta Liberi Patris, *de-
lubra tria*; Themidis *unum* alterum Veneris *delubrum*,
Apollinis *tertium*. (2) In hoc eodem Diana et Latona
coluntur. Quod vero ad Mercurii templa *duo* attinet,
quorum alterum Criophori, (*id est Arietem portantis*)
Promachi (*hoc est Propugnatoris*) alterum nuncupant:
superioris quidem cognominis eam esse causam dicunt,
quod pestilentiam Mercurius averterit, circumlato in mu-
rorum ambitum ariete: ob eamque rem Mercurium *Tana-
graeis* Calamis fecit, arietem humeris portantem. Qui

μὲν τῇ ἐσθρῇ περιέσσω ἐν κύκλῳ τοῦ τειχέως ἔχων ἄρνη
 ἐπὶ τῶν ὤμων. τὸν δὲ Ἑρμῆν λέγουσι τὸν Προμάχον,
 Ἑρετριέων ναυσὶν ἐξ Εὐβοίας ἐς τὴν Ταναγραίαν σχόντων,
 τοὺς τε ἐρήβους ἐξαγαγεῖν ἐπὶ τὴν μάχην, καὶ αὐτὸν, ἅτα
 ἐφηβον, στλεγγίδι ἀμυνόμενον μάλιστα ἐργάσασθαι τῶν
 Εὐβοέων τροπὴν. καί ται δὲ ἐν τοῦ Προμάχου τῷ ἱερῷ
 τῆς τε ἀνδράχνου τὸ ὑπόλοιπον· τραφεῖται δὲ ὑπὸ τῶν
 δένδρων τὸν Ἑρμῆν τούτων νομίζουσιν. οὐ πόρρω δὲ
 θιατρὸν τε, καὶ πρὸς αὐτῷ στοὰ πεποιήται. εὐ δέ μοι
 Ταναγραῖοι νομίσαι τὰ ἐς τοὺς θεοὺς μάλιστα δοκοῦσιν 753
 Ἑλλήνων, χωρὶς μὲν οἰκίαι σφίσι, χωρὶς δὲ τὰ ἱερὰ, ἅπτερ
 αὐτοῖς ἐν καθαρῷ τέ ἐστι καὶ ἐκτὸς ἀνδρώπων. (3) Κο-
 ρίννης δὲ, ἥ μόνη δὴ ἐν Τανάγρα ἔσματα ἐποίησε, ταύ-
 τῆς ἐστὶ μὲν μνήμα ἐν περιφανεί τῆς πόλεως· ἐστὶ δὲ ἐν
 τῷ γυμνασίῳ γραφὴ, ταυνία τὴν κεφαλὴν ἡ Κόριννα ἀνα-
 δουμένη τῆς νίκης εἵνεκα, ἣν Πίνδαρον ἔσματι ἐνίκησεν
 ἐν Θήβαις. φαίνεται δέ μοι νικῆσαι τῆς διαλέκτου τε

sane puberibus ceteris forma praestare indicatus fuerit, is
 festo Mercurii die agnum humeris portans muros circum-
 ambulat. Propugnatores vero Mercurium idcirco vo-
 cari aiunt, quod invadentibus aliquando classe ex Euboea
 Tanagraeum agrum Eretriensibus, ephebos in pugnam
 eduxerit; et ipse etiam, velut ephebus, strigili armatus,
 prae ceteris Euboenses in fugam verterit. In Promachi,
 portulacae arboris, (quae est Graecis andrachne) quod plan-
 tae eius fructu nutritum Mercurium prodidere, reliquiae
 dedicatae sunt. Non procul theatrum, et porticum ere-
 xerunt. In eo sane Tanagraei praecipuam quandam prae
 cunctis Graecis religionis rationem mihi habuisse videntur,
 quod seorsum a profanis aedibus deorum templa aedifi-
 canda curarunt, in pura scilicet area, et ab hominum ne-
 gotiationibus seiuncta. (3) Corinnae quidem, quae sola
 apud Tanagraeos cantica fecit, in celebri urbis loco est
 monumentum: in gymnasio ipsa picta est, taenia redimita:
 victoriae illud insigne, quod Thebis carmine Pindarum

εἶνεκα, ὅτι ἦδεν οὐ τῇ φωνῇ τῇ Δωρίδι, ὥσπερ ὁ Πίνδαρος, ἀλλὰ ὅποια συνήσειν ἐμῶν Αἰολεῖς, καὶ ὅτι ἦν γυναικῶν τῶν τότε ἦδε καλλίστη τὸ εἶδος, εἰ τι ἐπὶ τῇ εἰκόρῃ δεῖ τεκμαίρεσθαι. (4) Ἔστι δὲ καὶ γένη δύο ἐν ταῦθα ἀλεκτρούων, οἳ τε μάχμοι, καὶ οἱ κόσσυφοι καλούμενοι· τούτων τῶν κοσσύφων μέγεθος μὲν κατὰ τοὺς Λυδῶν ἐστιν ὄρνιθας, χροὰ δὲ ἐμμερῆς κόρακι· κάλλαια δὲ καὶ ὁ λόφος κατὰ ἀνεμώνην μάλιστα· λευκὰ δὲ σημεῖα οὐ μεγάλα ἐπὶ τε ἄκρῳ τῷ ῥάμφει, καὶ ἐπὶ ἄκρας ἔχουσι τῆς οὐρᾶς. οὗτοι μὲν τοιοῦτο παρέχονται τὸ εἶδος, (5) Τῆς δὲ Βοιωτίας τὰ ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Εὐρίπου Μεσσήπιον ὄρος καλούμενον, καὶ ὑπ' αὐτῷ Βοιωτῶν ἐπὶ θαλάσσης πόλις ἐστὶν Ἀνθηδών. γενέσθαι δὲ τῇ πόλει τὸ ὄνομα οἱ μὲν ἀπὸ Ἀνθηδόνο νύμφης, οἱ δὲ Ἀνθαν δυναστεῦσαι λέγουσιν ἐντεῦθα, Ποσειδῶνός τε παῖδα καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἀτλαντος. Ἀνθηδονίοις δὲ, μάλιστα πού κατὰ μέσον τῆς πόλεως, Καβείρων ἱερὸν, καὶ ἄλλος 75 περὶ αὐτὸ ἐστὶ· πλησίον Δήμητρος καὶ τῆς παιδὸς ναὸς,

vicerit. Vicissè eam arbitror et linguæ causa: neque enim Dorica, uti Pindarus, cecinit; sed ea, quam essent facile Aeolenses percepturi: et quod fuerit ea sui temporis foeminarum formosissima, si qua ex imagine potenda est coniectura. (4) Sunt Tanagrae gallinaceorum genera duo, pugnaces; et qui Merulae dicuntur. Hi eadem sunt quæ Lydorum aves magnitudine, colore corvo similes, palearia et crista ad anemones similitudinem: notas habent candidas in rostri et caudæ extrema parte, non utique magnas. Haec propemodum eorum forma est. (5) In ea Boeotiae parte, quæ ad laevam Euripo est, Messapius mons se attollit. Infra eum est maritima Boeotiorum urbs Anthedon. Nomen ei contigiisse tradunt vel ab Anthedone Nympha, vel ab Anthane Neptuni filio, ex Alcyone Atlantis filia; quod is huius loci dominatu fuerit aliquando potitus. Est apud Anthedonios medijs maximo urbis loco Cabirom templum: et ab eo proximo abest sacer

καὶ ἀγάλμα λίθῳ λευκοῦ. Διόνυσον τε ἱερὸν πεποιήται
 καὶ ἀγάλμα πρὸ τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἐς τὴν ἡπειρον. ἐν-
 ταῦτά ἐστι μὲν τάφοι τῶν Ἰφιμεδείας καὶ Ἀλωεύς καί-
 δων· γενέσθαι δὲ σφισι τοῦ βίου τὴν τελευταίην ὑπὸ Ἀπόλ-
 λωνος κατὰ τὰ αὐτὰ Ὅμηρος πεποιήκασι καὶ Πίνδαρος,
 ὡς ἐπιλάβοι τὸ χρεῖν αὐτοὺς ἐν Νάξῳ τῇ ὑπὲρ Πάρου
 κημένῃ. (6) Τούτων τε δὴ ἐστὶ τῇ Ἀνθηδόνι μνημεῖατα,
 καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι
 δὲ αὐτὸν ἄλκιον, καὶ ἐπὶ τῆς πόας ἔραγε, δαίμονα ἐν θα-
 λάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προ-
 λέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγνηται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν
 πλείοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κα-
 τὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πίνδαρος δὲ καὶ Αἰσχύλος πυν-
 θανόμενοι παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλ-
 θεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον· Αἰσχύλος δὲ καὶ ἐς ποιήσιν δρά-
 ματος ἐξήρασε.

Cereris lucus, cum Proserpinae aede. Signum *dae* e can-
 dido marmore. Liberi vero Patris templum cum simula-
 tro fecerunt ante urbis moenia, quae ad agrum interiorem
 iter est. Sunt eo in loco Iphimedeae et Aloeii filiorum se-
 pulcra. Fuisse ab Apolline interemptos in Naxo, quae
 supra Paron est, Pindaro cum Homero convenit: (6) sed
 eorum sunt Anthedone monumenta. Est praeterea ad
 mare locus, quem Glauci saltum nuncupant. Piscatorem
 fuisse Glaucum, et repente herba quaedam gustata inter
 maris deos receptum, et futura etiamnum praedicere,
 quum alii credidere, tum praecipue naviculatores multa
 quotannis de eius divinatione memorant. Quae quum ab
 Anthedoniis Pindarus et Aeschylus accepissent, illi qui-
 dem curae non fuit multa de Glaucio versibus suis man-
 dare, quum Aeschylus totius fabulae argumentum a Glaucio
 deduxisset.

CAPUT XXIII.

Memoranda ad Thebarum portam Proetidem — Pindari monumentum et varia de Pindaro — de urbe Acastrophania et monte Ptoe — urbe Larymna.

Θηβαίοις δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ τῶν Προειδῶν καὶ τὸ Ἰολάου καλούμενον γυμνάσιον, καὶ στάδιον κατὰ ταῦτα τῷ τε ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τῷ Ἐπιδαυρίῳ, γῆς χῶμα· ἐν ταῦθα δεικνύται καὶ ἡρῶν Ἰολάου. τελευτῆσαι δὲ ἐν Σαρδοὶ τὸν τε Ἰόλαον αὐτὸν, καὶ Ἀθηναίων καὶ Θεσπιῶν τοὺς συνδιαβάντας, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ Θηβαῖοι. (2) Ὑπερβάντι δὲ τοῦ σταδίου τὰ ἐν δεξιᾷ δρόμος ἱππῶν, καὶ ἐν αὐτῷ Πινδάρου μνημῆα ἐστὶ. Πινδάρου δὲ ἡλικίαν ὄντα νεανίσχον, καὶ ἰόντα ἐς Θεσπιάς θέρους ὥρα καύματος περὶ μεσοῦσαν μάλιστα ἡμέραν κόπος καὶ ὕπνος ἀπ' αὐτοῦ κατελάμβανεν. ὁ μὲν δὴ, ὡς εἶχε, κατακλίνεται βραχὺ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ· μέλισσαι δὲ αὐτῷ καθεύδοντι προσεπένοντό τε καὶ ἐπλάσσον πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ πηροῦ· ἀρχὴ μὲν Πινδάρῳ ποιεῖν ᾄσματα ἐγένετο τοιαύτη. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐς 755 πλεον δόξης ἤρην ἢ Ηυθία ἀνεμποῦσα Δελφοῖς, ὁπόσων

CAP. XXIII. Apud Thebanos ad Proetidem portam, est quod Iolai vocatur gymnasium: et item stadium, quale in Olympia, et apud Epidaurios, terrae scilicet agger. Ostenditur etiam eo in loco Iolai heroicum monumentum. E vita vero illum in Sardinia excessisse, simulque ex Atheniensibus et Thespiensibus, qui cum eo illuc transmiserant, ipsi etiam Thebani confitentur. (2) Superata dextra stadii parte, est Hippodromus, et in eo Pindari monumentum. Pindarum, quum esset adhuc adolescentulus, Thespias proficiscentem, per aestatem meridiano calore fessum somnus arctior complectebatur. Is igitur, quo erat habitu, paululum supra viam decumbit. Apes ad dormientem advolant, et ad labia favos ei affingunt. Hoc fuit carmina pangendi Pindaro initium. Quum vero

ἐπήγοντο τῷ Ἀπόλλωνι, μολῶν καὶ Πινδάρῳ τῇ
 ἰσὴν ἀπάντων νέμειν· λέγεται δὲ καὶ ὀνείρατος ἔμην
 αὐτῷ γενέσθαι προσήκοντι ἐς γῆρας· ἀλλοτῶσα ἡ Περ-
 σεφόνη οἱ καθιέδοντι οὐκ ἔρασαν ὑμνηθῆναι· μέλη
 δὲ τῶν ὑπὸ Πινδάρου· ποιήσιν μέντοι καὶ ἐς αὐτὴν ἄσμα
 Πινδάρου ἐλθόντα ὡς αὐτῇ· καὶ τῶν μὲν αὐτίκα τὸ
 χροῶν ἐπιλαμβάνει, πρὶν ἐξήκων ἡμέραν δεκάτην ἀπὸ
 τοῦ ὀνείρατος· ἦν δὲ ἐν Θήβαις γυνὴ· πρεσβύτις γένους
 εἵνεκα προσήκουσα Πινδάρῳ, καὶ τὰ πολλὰ μεμελετηκνύα
 ἔδειν τῶν ἁσμάτων· ταύτῃ Πινδάρους ἐνέπνιον τῇ Περσε-
 φόνιδι ἐπιστάς, ὕμνον ἦσεν ἐς Περσεφόνην· ἡ δὲ αὐ-
 τίκα, ὡς ἀπέλεπεν αὐτὴν ὁ ὕπνος, ἔγραψε ταῦτα, ὁπό-
 τε τοῦ ὀνείρατος ἦκουσεν ἄδοντας· ἐν τούτῳ τῷ ἁσμάτι
 εἶλαι τε ἐς τὸν Ἀἰδὸν εἰσὶν ἐπακλήσεις· καὶ ὁ χρυσή-
 νος· δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ὑμνῶν· (3) Ἐνταῦθεν
 ἐς Ἀχραιφνίων ἐστὶν ὁδὸς τὰ πλείω παιδῶς· εἶναι δὲ ἐξ

iam late per totam Græciam magnâ esset famâ celebri-
 tate, ad summum gloriæ fastigium eundem evexit Pythiæ
 vox, quæ Delphi iussu sunt: æqualem omnium, quæ Apol-
 lini deferrentur, præmiarum partem Pindaron tribuere.
 Exacta iam ætate in somnis videre visps est assistere Per-
 sephonem, et queri, unam se ex omnibus diis non fuisse
 ipsius carminibus exornatam: verum ubi ad eam venie-
 set, suum etiam ipse hymnum esse facturum. Paulo
 certe post, atque adde ante decimum ab eo somnio diem,
 vitæ muneribus est perfunctus. Erat Thebis anus quæ-
 dam Pindaro genere coniuncta, et in plerisque eius can-
 tibus decantandis valde exercitata. Ei Pindarus se per
 quietem ostendens, hymnum in Persephonem cecinit.
 Illa mox expectata, conscripsit omnia, quæ cantantem
 Pindarum per visum in quiete audierat. In eo sane
 cantico, inter alia Ditis cognomina, est Chrysenius, ab
 æreis nempe habens, quod ad Proserpinæ raptum per-
 tinere satis constat. (3) A Pindari monumento ad Acræ-
 phium itur, via magna ex parte plana. Fuisse ab

ἀρχῆς τε μοῖραν τῆς Θηβαίδος τὴν πόλιν φασί, καὶ
 ὕστερον διαπεσόντας Θηβαίων ἐς αὐτὴν ἄνδρας εὐ-
 ρισκον, ἡνίκα Ἀλέξανδρος ἐποίει τὰς Θήβας ἀναστάτους·
 ὅτε δὲ ἀσθενείας καὶ γήρως οὐδὲ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἀπο-
 σωθῆναι δυνηθέντες ἐνταῦθα ᾤκησαν. καί ται μὲν τὸ
 πόλισμα ἐν ὄρει τῷ Πτώφ· θίας δὲ ἄξια ἐνταῦθα Διο-
 νύσου ταός ἐστι καὶ ἄγαλμα. προελθάντι δὲ ἀπὸ τῆς
 πόλεως ἐν δεξιᾷ πέντε πον καὶ δέκα σταδίους, τοῦ
 Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτώου τὸ ἱερόν. εἶναι δὲ Ἀθάμαν-
 τος καὶ Θιμιστοῦς παῖδα τὸν Πτώον, ἀφ' οὗ τῷ τε
 Ἀπόλλωνι ἐπικλήσις καὶ τῷ ὄρει τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὡς
 Ἄσιος ἐν τοῖς ἔπαισι εἴρηκε. πρὸ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου
 καὶ Μακεδόνων ἐπιστρατείας καὶ ὀλέθρου τοῦ Θηβαίων
 μαντεῖον ἦν αὐτόθι ἀπρευδές· καὶ ποτὲ ἄνδρα Εὐρωπέα,
 ὄνομα δὲ οἱ εἶναι Μῦν, τοῦτον ἀποσταλέντα ὑπὸ Μαρ-
 δονίου τὸν Μῦν ἐπέραισθαι τῇ φωνῇ τῇ σφετέρᾳ, καὶ
 756 οἱ χρῆσαι τὸν θεὸν οὐχ ἐλληνίσαντα οὐδὲ αὐτὸν, δια-
 λέκτω τῇ Καρικῇ. (4) Ὑπερβαλόντων δὲ τὸ ὄρος τὸ

initio eam urbem tradunt in Thebani agri parte: et
 compertum habeo confugisse illuc postea profugos e
 Thebanis homines, quo tempore Thebas Alexander ever-
 tit. Illi enim prae corporis imbecillitate, et senectate,
 quum ne in Atticam quidem recipere se petuissent,
 hoc loco considerunt. Situm est oppidum in Ptoe mon-
 te. Quae spectentur illic digna, Laëri Patris aedes,
 et signum. Progressus stadia ferme XV ab urbe, ad
 dexteram Apellinis Ptoi templum videas. Athamantis
 et Themistüs filius fuit Ptous; ab eo Apollini cogno-
 men, et monti nomen datum, sicuti Asius versibus pro-
 didit. Ante excisas ab Alexandro Thebas, fuit eo in
 loco oraculum minime fallax. Venisse aliquando nar-
 rant Europensem hominem, Myn nomine, a Mardonio
 missum, consulendi causa: ei roganti suae linguae ver-
 bis, respondiisse Deum non Graeca, sed ipsum etiam Bar-
 barica lingua. (4) Superato iam Ptoe monte, est ad

Πτώον, ἔστιν ἐπὶ θαλάσσης Βοιωτῶν πόλις Λάρυμνα· γενέσθαι δὲ αὐτῇ τὸ ὄνομα φασιν ἀπὸ Λαρήμνης τῆς Κύνου· τοὺς δὲ ἀνωτέρω προχόνους δηλώσει μοι τὰ ἔχοντα ἐς Λοκρούς τοῦ λόγου. καὶ συνετέλει δὲ ἐς Ὀλοῦντα ἢ Λάρυμνα τὸ ἀρχαῖον· Θηβαίων δὲ ἐπὶ μέγα ἰσχύος προελθόντων, τηλικαῦτα ἐκουσίως μετετάξαντο ἐς Βοιωτοὺς. Διονύσιον δὲ ἐνταῦθα πρὸς καὶ ἀγαθία ὀρθῶν τεποιῆται. λίμνη δὲ σφισιν ἔστιν ἀρχιβαθῆς, καὶ τὸ ὄνομα τὰ ὑπὲρ τὴν πόλιν ὕψος παρέχεται θήραν ἀγρίων.

C A P U T. XXIV.

Lacus Cephiassus seu Copais et campus Athamantius — urbs Copae — Olmones et Hyettus urbes — urbs Cyrtones vel Cyrtone — Corsea et Halae urbes.

Ἐξ Ἀκραφινίου δὲ ἰόντι εὐθείαν ἐπὶ λίμνην τὴν Κηφισίδα, (οἱ δὲ Κωπαίδα ὀνομάζουσι τὴν αὐτὴν) πεδίου καλούμενόν ἔστιν Ἀθάμαντιον· οἰκῆσαι δὲ Ἀθάμαντα ἐν αὐτῷ φασιν. ἐς δὲ τὴν λίμνην ὅτε ποταμὸς ὁ Κηφισὸς ἐκδίδωσιν, ἀρχόμενος ἐκ Λιλαίας τῆς Φωκίων, καὶ

mare Boeotorum urbs Larymna: nomen inditum ferunt a Larymna Gyni filia. Eius natalis altius repetam in exponendis Locrorum rebus. Cum Opunte olim censebatur Larymna: auctis deinde Thebanorum opibus, ultro se ad Boeotos adiunxerunt. Est illic Liberi Patria delubrum, et recto statu simulacrum. Lacus proximus est praecalti gurgitis. Qui supra urbem sunt montes luculentam praebent venatoribus aprorum copiam.

CAP. XXIV. Acraephnia recta ad lacum, cui Cephiassus nomen, (Copaidem alii nominant) pergentes, campi accipiunt Athamantii dicti. Habitasse eo in loco Athamantem ferunt. Influit in lacum Cephiassus amnis, a Lilaea Phocensium ortus; per

δὲ ἐς ἀγρὸν ἄλλων καὶ τήνδε ἐς χεῖρά ποτε δαίμων ἄγει·
 ὁσφραῖται μὲν γε ἀνθρώπου καὶ πολὺν ἔτι ἀπέχουσα, ὥς
 φασί, καταδύεται δ' ἐς φάραγγας καὶ σπήλαια τὰ βαθύ-
 τατα· οἱ θηρεύοντες οὖν, ὅποτε ἐπὶ βραχύτατον, στα-
 δίων τὴν πεδυνίδα χιλίων ἢ καὶ ὄρος περιλαβόντες, τὸν
 κύκλον μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως διαλύουσιν· επισυννιόντες δὲ
 αἰεὶ τὰ ἐντὸς γιγνόμενα τοῦ κύκλου πάντα αἰροῦσι τὰ τε
 ἄλλα καὶ τὰς ἄλλας· εἰ δὲ μὴ τύχοι ταύτη φωλεύουσα,
 ἑτέρα γε ἄλκην εἰεῖν ἔστιν οὐδαμῶς μηχανή. (4) Θη-
 ριον δὲ ἐν τῷ Κτηναίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς, (Μαρτιόρα
 ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λε-
 λέχθαι) εἶναι πείθομαι τὸν τίγριν· ὁδόντας δὲ αὐτὸ τρι-
 στοίχους κατ' ἐκατέραν τὴν γένυν, καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας
 ἔχειν τῆς οὐρᾶς· τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνε-
 σθαι, καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρώτερω τοξότου ἀνδρὸς
 ὁίστῳ ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην εἰ Ἰνδοὶ δέ-

nequeunt homines aut investigare, aut praevidere: sed
 alias indagentibus feras, hanc non consulto, sed fortuito
 nanciscuntur. Praesentit *alloqui* hominem olfactu, ex
 longo intervallo; ac *statim* in retrusos anfractus et spe-
 luncas confugit. Venatores ubi campestris vel montanos
 saltus ad stadia ferme mille in orbem continenti indagine
 cinxerint, ita ut constanter omnes, quem quisque coperit,
 in eo ambitu locum obtineant, *ad intimos eadem agminis*
forma recessus progressi, feras omnes in medio compre-
 hondunt, et inter eas Alcen; quae si forte lustrum in ea,
quam obsederint, regione non habuerit, nulla utique re-
 liqua est ad capiendum solertia. (4) Iam vero eam bol-
 lnam, quam Ctesias in historia de Indis Mantichoram ab
 illis scribit appellari, a Graecis (*ob praecipuam in homi-
 nes saevitiam*) Androphagum, non aliam a Tigride esse
 crediderim. Dentium illi in maxilla altera triplex ordo:
 et in extrema cauda aculeos habet, quibus et se cominus
 tueatur, et venatores eminus tanquam sagittis petat. Hanc
 ego famam, quae veluti per manus tradita, inter Indos

ἔσθαι δοκοῦσι μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἁγαν ἐς τὸ
θηρίον δειμάτος· ἠπατήθησαν δὲ καὶ ἐς τὴν χρόαν αὐ-
τοῦ, καὶ ὅποτε κατὰ τοῦ ἡλίου φανείη αἰεσίην ὁ τίγρις,
ἐνθρόος τε δοκεῖ καὶ ὁμόχρους, ἢ ὑπὸ τῆς ἀκύτητος, ἢ,
εἰ μὴ θεοί, διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς συνεχές, ἄλλως
τε καὶ οὐκ ἐγγύθεν γενομένης τῆς θείας. δοκῶ δὲ, εἰ
καὶ Αἰθῦς τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ⁷⁵²
ἔσχατα, ἐθάλων θηρία, ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν, ἐξευρεῖν,
τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτα
ἔχειν φανείσθαι οἱ. οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ
τῷ ἀέρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὔσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ
εἶδος· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πάσχοι τοῦτο. ἐπεὶ
καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Αἰθυσσαι
παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χρόαν· τοῦτο δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ
μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἐνθρώπους ἢ
γῇ τρέφει. οὕτω γοῦν πάντα τινὰ μήτε ἐπιδρομον τὴν
γνώμην, μήτε ἀπίστως ἔχειν ἐς τὰ σπανιώτερα. ἐπεὶ τοι

increbuit, minime veram esse arbitror; sed prae nimio
terrore fuisse homines hallucinatos. Nam in colore etiam
decepti sunt, quum rubrum esse dixerint; quod videlicet,
si quando eam in sole viderint, talem, ac similem prope
soli colorem, prae se ferre visa sit. Aut id fortassis ex
celeritate accidit. Ut enim nullum omnino suscipiat cur-
sum, continuo tamen se huc illuc convertit, nec ex pro-
pinquo sine periculo spectare licet. Equidem existimo,
si quis vel Africae vel Indiae aut Arabiae extremos fines
peragret, ut cognoscat, numquid sint illis in locis quot-
cunque sunt apud Graecos animalium formae, primum
multas non inventurum: deinde, quas sunt eiusdem ge-
neris, feras alia longe esse specie ei visum iri. Neque
enim homines tantum ex coeli terraeque varietate diver-
sam obtinent formam, sed idem et reliquis accidit animan-
tibus. Nam quum Libyae aspides eodem sint quo Ae-
gyptiaca colore, in Aethiopia haud minus quam homines
nigras terra abit. Quocirca neque ad assentiendum procli-

δὲ ἐς ἄγρῳν ἄλλων καὶ τήνδε ἐς χεῖρά ποτε δαίμων ἄγει·
 δαφρᾷται μὲν γε ἀνθρώπου καὶ πολὺ ἔτι ἀπέχουσα, ὥς
 φασί, καταδύεται δ' ἐς φάραγγας καὶ σπήλαια τὰ βαθύ-
 τατα· οἱ θηρεύοντες οὖν, ὅπότε ἐπὶ βραχύτατον, στα-
 δίων τὴν πεδαιίδα χιλίων ἢ καὶ ὄρος περιλαβόντες, τὸν
 κύκλον μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως διαλύουσιν· ἐπισυνιόντες δὲ
 αἰεὶ τὰ ἐντὸς γιγνόμενα τοῦ κύκλου πάντα αἰροῦσι τὰ τε
 ἄλλα καὶ τὰς ἄλλας· εἰ δὲ μὴ τύχοι ταύτη φωλεῦνσα,
 ἑτέρα γε ἄλλην εἶναι ἔστιν οὐδεμία μηχανή. (4) Θη-
 ριον δὲ ἐν τῷ Κτησίῳ λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς, (Μαρτιόρα
 ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λε-
 λέχθαι) εἶναι πείθεται τὸν τίγριν· ὁδόντας δὲ αὐτὸ τρι-
 στοίχους καθ' ἑκατέραν τὴν γένυν, καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας
 ἔχειν τῆς οὐρᾶς· τοῦτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνε-
 σθαι, καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρώτερον τοξότου ἀνδρὸς
 οἷσι τῷ ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέ-

nequeunt homines aut investigare, aut praevidere: sed
 alias indagantibus feras, hanc non consulto, sed fortuito
 nanciscuntur. Praesentit alloqui hominem olfactu, ex
 longo intervallo; ac statim in retrusos anfractus et spe-
 luncas confugit. Venatores ubi campestris vel montanos
 saltus ad stadia ferme mille in orbem continenti indagine
 cinxerint, ita ut constanter omnes, quem quisque ceperit,
 in eo ambitu locum obtineant, ad intimos eadem agminis
 forma recessus progressi, feras omnes in medio compre-
 hendunt, et inter eas Alcen; quae si forte lustrum in ea,
 quam obsederint, regione non habuerit, nulla utique re-
 liqua est ad capiendum solertia. (4) Iam vero eam bel-
 lnam, quam Ctesias in historia de India Mantichoram ab
 illis scribit appellari, a Graecis (ob praecipuam in homi-
 nes saevitiam) Androphagum, non aliam a Tigride esso
 crediderim. Dentium illi in maxilla altera triplex ordo:
 et in extrema cauda aculeos habet, quibus et se cominus
 tueatur, et venatores eminens tanquam sagittis petat. Hanc
 ego famam, quae veluti per manus tradita, inter Indos

ξασθαι δοκοῦσθαι μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ
 θηρίον δειμάτος· ἠπατήθησαν δὲ καὶ ἐν τὴν χρόαν αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁπότε κατὰ τοῦ ἡλίου φανείη παρῖσιν ὁ τίγρις,
 ἐρυθρός τε δοκεῖ καὶ ὁμόχρους, ἢ ὑπὸ τῆς ἀκύττης, ἢ,
 εἰ μὴ θεοί, διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς συνεχές, ἄλλως
 τε καὶ οὐκ ἐγγύθεν γενομένης τῆς θέας. δοκῶ δὲ, εἰ
 καὶ Αἰθῦς τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ⁷⁵²
 ἔσχατα, ἐθελῶν θηρία, ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν, ἐξευρεῖν,
 τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτα
 ἔχειν φανείσθαι οἱ. οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ
 τῷ αἵρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὔσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ
 εἶδος· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πάσχοι τοῦτο. ἐπεὶ
 καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Αἰθῦσαι
 παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χρόαν· τοῦτο δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ
 μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἐνθρώπους ἢ
 γῇ τρέφει. οὕτω γὰρ πάντα τινὰ μήτε ἐπίδρομον τὴν
 γνῶμην, μήτε ἀπίστως ἔχειν ἐς τὰ σπανιώτερα. ἐπεὶ τοι

increbuit, minime veram esse arbitror; sed prae nimio
 terrore fuisse homines hallucinatos. Nam in colore etiam
 decepti sunt, quum rubrum esse dixerint; quod videlicet,
 si quando eam in sole viderint, talem, ac similem prope
 soli colorem, prae se ferre visa sit. Aut id fortassis ex
 celeritate accidit. Ut enim nullum omnino suscipiat cur-
 sum, continuo tamen se huc illuc convertit, nec ex pro-
 pinquo sine periculo spectare licet. Equidem existimo,
 si quis vel Africae vel Indiae aut Arabiae extremos fines
 peragret, ut cognoscat, numquid sint illis in locis quot-
 cunque sunt apud Graecos animalium formae, primum
 multas non inventurum: deinde, quas sunt eiusdem ge-
 neris, feras alia longe esse specie ei visum iri. Neque
 enim homines tantum ex coeli terraeque varietate diver-
 sam obtinent formam, sed idem et reliquis accidit animan-
 tibus. Nam quum Libycae aspidēs eodem sint quo Ae-
 gyptiacae colore, in Aethiopia haud minus quam homines
 nigras terra alit. Quocirca neque ad assentiendum procli-

δὲ ἐς ἀγρὸν ἄλλων καὶ τήνδε ἐς χεῖρά ποτε δαίμων ἄγει·
 ὁσφράται μὲν γὰρ ἀνθρώπου καὶ πρὸν ἔτι ἀπέχουσα, ὥς
 φασί, καταδύεται δ' ἐς φάραγγας καὶ σπήλαια τὰ βαθύ-
 τατα· οἱ θηρεύοντες οὖν, ὅποτε ἐπὶ βραχύτατον, στα-
 δίων τὴν πεδυνίδα χιλίων ἢ καὶ ὄρος περιλαβόντες, τὸν
 κύκλον μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως διαλύουσιν· ἐπισυνιόντες δὲ
 αἰεὶ τὰ ἐντὸς γιγνόμενα τοῦ κύκλου πάντα αἰροῦσι τὰ τε
 ἄλλα καὶ τὰς ἄλλας· εἰ δὲ μὴ τύχοι ταύτη φωλευούσα,
 ἑτέρα γὰρ ἄλλην ἐλεῖν ἔστιν οὐδαμῶς μηχανή. (4) Θη-
 ρίον δὲ ἐν τῷ Κτηναίῳ λόγῳ τῷ ἐς Ἴνδους, (Μαρτιόρα
 ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λε-
 λέχθαι) εἶναι πείθομαι τὸν τίγριν· ὁδόντας δὲ αὐτὸ τρι-
 στοίχους καθ' ἑκατέραν τὴν γένυν, καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας
 ἔχειν τῆς οὐρᾶς· τοῖτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνε-
 σθαι, καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρώτερον τοξότον ἀνδρὸς
 οἷσι τῷ ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἴνδοι δέ-

nequeunt homines aut investigare, aut praevidere: sed
 alias indagantibus feras, hanc non consulto, sed fortuito
 nanciscuntur. Praesentit alloqui hominem olfactu, ex
 longo intervallo; ac statim in retrusos anfractus et spe-
 luncas confugit. Venatores ubi campestris vel montanos
 saltus ad stadia ferme mille in orbem continenti indagine
 cinxerint, ita ut constanter omnes, quem quisque ceperit,
 in eo ambitu locum obtineant, ad intimos eadem agminis
 forma recessus progressi, feras omnes in medio compre-
 hendant, et inter eas Alcen; quae si forte lustrum in ea,
 quam obsederint, regione non habuerit, nulla utique re-
 liqua est ad capiendum solertia. (4) Iam vero eam bel-
 lnam, quam Ctesias in historia de India Mantichoram ab
 illis scribit appellari, a Graecis (ob praecipuam in homi-
 nes saevitiam) Androphagum, non aliam a Tigride esse
 crediderim. Dentium illi in maxilla altera triplex ordo:
 et in extrema cauda aculeos habet, quibus et se cominus
 tueatur, et venatores eminens tanquam sagittis petat. Hanc
 ego famam, quae veluti per manus tradita, inter Indos

ἔσθαι δοκοῦσά μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ
 θηρίον δειμάτος· ἠπατήθησαν δὲ καὶ ἐν τῇ χρόαν αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁπότε κατὰ τοῦ ἡλίου φανείη παρῖσιν ὁ τίγρις,
 ἐρυθρὸς τε δοκεῖ καὶ ὁμόχρους, ἢ ὑπὸ τῆς ἀκύτητος, ἢ
 εἰ μὴ θεοί, διὰ τὸ ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς συνεχὲς, ἄλλως
 τε καὶ οὐκ ἐγγύθεν γυνομένης τῆς θέας. δοκῶ δὲ, εἰ
 καὶ Αἰθῦης τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ⁷⁵²
 ἔσχατα, ἐθάλων θηρία, ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν, ἐξευρεῖν,
 τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτα
 ἔχειν φανείσθαι οἱ. οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ
 τῷ ἀέρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὔσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ
 εἶδος· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πάσχοι τοῦτο. ἐπεὶ
 καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Αἰθυσσαι
 παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χρόαν· τοῦτο δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ
 μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἐνθρώπους ἢ
 γῇ τρέφει. οὕτω γὰρ πάντα τινὰ μήτε ἐπίδρομον τὴν
 γνῶμην, μήτε ἀπίστως ἔχειν ἐς τὰ σπανιώτερα. ἐπεὶ τοι

increbuit, minime veram esse arbitror; sed prae nimio
 terrore fuisse homines hallucinatos. Nam in colore etiam
 decepti sunt, quum rubrum esse dixerint; quod videlicet,
 si quando eam in sole viderint, talem, ac similem prope
 soli colorem, prae se ferre visa sit. Aut id fortassis ex
 celeritate accidit. Ut enim nullum omnino suscipiat cur-
 sum, continuo tamen se huc illuc convertit, nec ex pro-
 pinquo sine periculo spectare licet. Equidem existimo,
 si quis vel Africae vel Indiae aut Arabiae extremos fines
 peragret, ut cognoscat, numquid sint illis in locis quot-
 cunque sunt apud Graecos animalium formae, primum
 multas non inventurum: deinde, quas sunt eiusdem ge-
 neris, feras alia longe esse specie ei visum iri. Neque
 enim homines tantum ex coeli terraeque varietate diver-
 sam obtinent formam, sed idem et reliquis accidit animan-
 tibus. Nam quum Libycae aspidēs eodem sint quo Ae-
 gyptiacae colore, in Aethiopia haud minus quam homines
 nigras terra alit. Quocirca neque ad assentiendum procli-

καὶ ἐγὼ πτερωτοὺς ὄφεις οὐ θιασάμενος παίδομαι, διότι
 ἀνὴρ Φρυγὴς ἤγαγεν ἐς Ἰωνίαν σκορπίον ταῖς ἀκρίσιν ὁμοιό-
 τατα πτερά ἔχοντα.

CAPUT XXII.

De templis et signis, quae Tanagras sunt — Mercurio Criophoro et
 Promacho — Corinnae monumento — gallinaeorum duobus
 generibus — monte Mesapio, urbe Anthedone eiusque memo-
 randis, Cabiroom templo — loco, qui Glauci saltus appellatur.

Ἐν Τανάγρα δὲ παρὰ τὸ ἱερόν τοῦ Διονύσου Θέμιδος
 ἐστίν, ὃ δὲ Ἀφροδίτης, καὶ ὁ τρίτος τῶν ναῶν Ἀπόλλω-
 νος, ὁμοῦ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀρτεμίδι τε καὶ Ἀητῷ. (2) Ἐς
 δὲ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ ἱερά τοῦ τε Κριοφόρου καὶ ὃν Πρόμα-
 χον καλοῦσι, τοῦ μὲν ἐς τὴν ἐπὶ κλήσιν λέγουσιν, ὡς ὁ Ἑρ-
 μῆς σφίσιν ἀποτρέψαι νόσον λοιμῶδη περὶ τὸ τεῖχος κριὸν
 περιένεγκων, καὶ ἐπὶ τούτῳ Κάλამις ἐποίησεν ἄγαλμα
 Ἑρμοῦ φέροντα κριὸν ἐπὶ τῶν ὤμων. ὃς δ' ἂν εἶναι τῶν
 ἐρήβων προκριθῇ τὸ εἶδος κάλλιστος, οὗτος ἐν τοῦ Ἑρ-

vior quisquam esse debet, neque se omnino incredulum
 ad ea, quae sint rariora, praebere. Volucres ego ser-
 pentes nuspiam spectavi: ut reperiri tamen credam, eo
 maxime adducor, quod homo Phryx scorpium locustis si-
 millimas pinnas habentem in Ioniam attulit.

CAP. XXII. Sunt Tanagrae iuxta Liberi Patris, *de-*
lubra tria; Themidis *unum* alterum Veneris *delubrum*,
 Apollinis *tertium*. (2) In hoc eodem Diana et Latona
coluntur. Quod vero ad Mercurii *templa duo* attinet,
 quorum *alterum* Criophori, (*id est Arietem portantis*)
 Promachi (*hoc est Propugnatoris*) alterum nuncupant:
 superioris quidem cognominis eam esse causam dicunt,
 quod pestilentiam Mercurius averterit, circumlato in mu-
 rorum ambitum ariete: ob eamque rem Mercurium *Tana-*
graeis Calamis fecit, arietem humeris portantem. Qui

μοῦ τῇ ἑορτῇ παρίεντων ἐν κύκλῳ τοῦ τείχους ἔχων ἄρνα
 ἐπὶ τῶν ὤμων. τὸν δὲ Ἑρμῆν λέγουσι τὸν Προμάχον,
 Ἑρετριέων ναυσὶν ἐξ Εὐβοίας ἐς τὴν Ταναγραίαν σθέντων,
 τοὺς τε ἐρήβους ἐξαγαγεῖν ἐπὶ τὴν μάχην, καὶ αὐτὸν, ἅτα
 ἐρήβον, στλεγγίδι ἀμυνόμενον μάλιστα ἐργάσασθαι τῶν
 Εὐβοέων τροπὴν. καῖται δὲ ἐν τοῦ Προμάχου τῷ ἱερῷ
 τῆς τε ἀνδράχου τοῦ ὑπόλοιπον· τραπῆται δὲ ὑπὸ τῶν
 δένδρων τὸν Ἑρμῆν τούτων νομίζουσιν. οὐ πόρρω δὲ
 διατρήν τε, καὶ πρὸς αὐτῷ στοὰ πεποιηται. εὖ δέ μοι
 Ταναγραῖοι νομίσαι τὰ ἐς τοὺς θεοὺς μάλιστα δοκοῦσιν
 Ἑλλήνων, χωρὶς μὲν οἰκίαι σφίσι, χωρὶς δὲ τὰ ἱερὰ, ἅπερ
 αὐτοῖς ἐν καθαρῷ τέ ἐστι καὶ ἐκτὸς ἀνθρώπων. (3) Κο-
 ρίννης δὲ, ἥ μόνη δὴ ἐν Ταναγραῖ ἄσματα ἐποίησε, ταύ-
 της ἐστὶ μὲν μνημα ἐν περιφανεί τῆς πόλεως· ἐστὶ δὲ ἐν
 τῷ γυμνασίῳ γραφή, ταυρία τὴν κεφαλὴν ἡ Κόριννα ἀνα-
 δουμένη τῆς νίκης εἵνεκα, ἣν Πίνδαρον ἄσματι ἐνίκησεν
 ἐν Θήβαις. φαίνεται δέ μοι νικῆσαι τῆς διαλέκτου τε

sane puberibus ceteris forma praestare indicatus fuerit, is
 festo Mercurii die agnum humeris portans muros circum-
 ambulat. Propugnatorem vero Mercurium idcirco vo-
 cari aiunt, quod invadentibus aliquando classe ex Euboea
 Tanagraeum agrum Eretriensibus, ephebos in pugnam
 eduxerit; et ipse etiam, velut ephebus, strigili armatus,
 prae ceteris Euboeenses in fugam verterit. In Promachi,
 portulacae arboris, (quae est Graecis andrachne) quod plan-
 tae eius fructu nutritum Mercurium prodidere, reliquiae
 dedicatae sunt. Non procul theatrum, et porticum ere-
 xerunt. In eo sane Tanagraei praecipuam quandam prae
 cunctis Graecis religionis rationem mihi habuisse videntur,
 quod seorsum a profanis aedibus deorum templa aedifi-
 canda curarunt, in pura scilicet area, et ab hominum ne-
 gotiationibus seiuncta. (3) Corinnae quidem, quae sola
 apud Tanagraeos cantica fecit, in celebri urbis loco est
 monumentum: in gymnasio ipsa picta est, taenia redimita:
 victoriae illud insigne, quod Thebis carmine Pindarum

εἶνεκα, ὅτι ἦδεν οὐ τῇ φωνῇ τῇ Δωρίδι, ὥσπερ ὁ Πίνδαρος, ἀλλὰ ὅποια συνήσειεν ἑμῶν Αἰολεῖς, καὶ ἔτι τῇ γυναικῶν τῶν τότε ἦδε καλλίστῃ τὸ εἶδος, εἴ τι ἐπὶ τῇ ἐλκόνι δεῖ τεχμαίρεσθαι. (4) Ἔστι δὲ καὶ γένη δύο ἐνταῦθα ἀλεκτρονίων, οἳ τε μάχμοι, καὶ οἱ κοσσύφοι καλούμενοι· τούτων τῶν κοσσύφων μέγεθος μὲν κατὰ τοὺς Ἀνδρῶς ἐστὶν ὄρνιθας, χροῖα δὲ ἐμπεριῆς κόρακι· κάλαμα δὲ καὶ ὁ λόφος κατὰ ἀνεμώνην μάλιστα· λευκὰ δὲ σημεῖα οὐ μεγάλα ἐπὶ τε ἄκρῳ τῷ ῥάμφει, καὶ ἐπὶ ἄκρῳ ἔχουσι τῆς οὐρᾶς. οὗτοι μὲν τοιοῦτο παρέχονται τὸ εἶδος. (5) Τῆς δὲ Βοιωτίας τὰ ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Εὐρίπου Μεσσήπιον ὄρος καλούμενον, καὶ ὑπ' αὐτῷ Βοιωτῶν ἐπὶ θαλάσσης πόλις ἐστὶν Ἀνθηδών. γενέσθαι δὲ τῇ πόλει τὸ ὄνομα οἱ μὲν ἀπὸ Ἀνθηδόνης νύμφης, οἱ δὲ Ἀνθαν δυναστεῦσαι λέγουσιν ἐνταῦθα, Ποσειδῶνός τε παῖδα καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἀτλαντος. Ἀνθηδονίοις δὲ, μάλιστα που κατὰ μέσον τῆς πόλεως, Καβείρων ἱερὸν, καὶ ἄλλος 754 περὶ αὐτὸ ἐστὶ· πλησίον Δήμητρος καὶ τῆς παιδὸς ναὸς,

vicerit. Vicissè eam arbitror et lingua causa: neque enim Dorica, uti Pindarus, cecinit; sed ea, quam essent facile Aeolenses percepturi: et quod fuerit ea sui temporis foeminarum formosissima, si qua ex imagine petenda est coniectura. (4) Sunt Tanagrae gallinaceorum genera duo, pugnaces; et qui Merulae dicuntur. Hi eadem sunt qua Lydorum aves magnitudine, colore corvo similes, pallearia et crista ad anemones similitudinem: notas habent candidas in rostri et caudae extrema parte, non utique magnas. Haec propemodum eorum forma est. (5) In ea Boeotiae parte, quae ad laevam Euripo est, Messapius mons se attollit. Infra eum est maritima Boeotiorum urbs Anthedon. Nomen ei contigisse tradunt vel ab Anthedone Nympha, vel ab Anthane Neptuni filio, ex Alcyone Atlantis filia; quod is huius loci dominatu fuerit aliquando potitus. Est apud Anthedonios mediq̃ maximo urbis loco Cabirom templum: et ab eo proximo abest sacer

καὶ ἀγάλμα λίσσας λευκοῦ. Διονύσου τε ἱερὸν πεποιήται
καὶ ἀγάλμα πρὸ τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἐς τὴν ἡπειρον. ἐν-
ταῦθά εἰσι μὲν τάφοι τῶν Ἰφιμεδείας καὶ Ἀλώεως παι-
δων· γενέσθαι δὲ σφισι τοῦ βίου τὴν τελευτὴν ὑπὸ Ἀπόλ-
λωνος κατὰ τὰ αὐτὰ Ὅμηρος πεποιήκασι καὶ Πίνδαρος,
ὡς ἐπιλάβοι τὸ χρεὼν αὐτοὺς ἐν Νάξῳ τῇ ὑπὲρ Πάριου
κιμένῃ. (6) Τούτων τε δὴ ἐστὶ τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα,
καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι
δὲ αὐτὸν ἁλίεα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόντος ἔραγε, δαίμονα ἐν θα-
λάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προ-
λέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγνηται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν
πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κα-
τὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυν-
θανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπιῆλ-
θεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον· Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποιήσιν δρά-
ματος ἐξήρκεσε.

Cereri lucus, cum Proserpinae aede. Signum deae e can-
dido marmore. Liberi vero Patris templum cum simula-
cro fecerunt arcte urbis moenia, quae ad agrum interiorem
iter est. Sunt eo in loco Iphimedeas et Aloeï filiorum se-
pulcra. Fuisse ab Apolline interemptos in Naxo, quae
supra Paron est, Pindaro cum Homero convenit: (6) sed
eorum sunt Anthedone monumenta. Est praeterea ad
mare locus, quem Glauci saltum nuncupant. Piscatorem
fuisse Glaucum, et repente herba quadam gustata inter
maris deos receptum, et futura etiamnum praedicere,
quum alii credidere; tum praecipue naviculatores multa
quotannis de eius divinatione memorant. Quae quum ab
Anthedoniis Pindarus et Aeschylus acceperissent, illi qui-
dem curae non fuit multa de Glaucō versibus suis man-
dare, quum Aeschylus totius fabulae argumentum a Glaucō
deduxisset.

CAPUT XXIII.

Memoranda ad Thebarum portam Proctidem — Pindari monumentum et varia de Pindaro — de urbe Acastrophulo et monte Pico — urbe Larymna.

Θηβαίους δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐστὶ τῶν Προϊτίδων καὶ τὸ Ἰολάου καλούμενον γυμνάσιον, καὶ στάδιον κατὰ ταῦτα τῷ τε ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τῷ Ἐπιδαυρίῳ, γῆς χῶμα· ἐν ταῦθα δεικνύται καὶ ἡρῶν Ἰολάου. τελευτῆσαι δὲ ἐν Σαρδοὶ τὸν τε Ἰόλαον αὐτὸν, καὶ Ἀθηναίων καὶ Θεσπιῶν τοὺς συνδιαβάοντας, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ Θηβαῖοι. (2) Ὑπερβάντι δὲ τοῦ σταδίου τὰ ἐν δεξιᾷ δρόμος ἵππων, καὶ ἐν αὐτῷ Πινδάρου μνημῆα ἐστὶ. Πίνδαρον δὲ ἡλικίαν ὄντα νεανίσκον, καὶ λόντα ἐς Θεσπιάς θέρους ὥρα καύματος περὶ μεσοῦσαν μάλιστα ἡμέραν κόπος καὶ ὕπνος ἀπ' αὐτοῦ κατελάμβανεν. ὁ μὲν δὴ, ὡς εἶχε, κατακλίνεται βραχὺ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ· μέλισσαι δὲ αὐτῷ καθεύδοντι προσεπέτοντό τε καὶ ἐπλάσσαν πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ πηροῦ· ἀρχὴ μὲν Πινδάρῳ ποιεῖν ᾠσματα ἐγένετο τοιαύτη. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐς 755 πλέον δόξης ἤρην ἢ Πυθία ἀνσιποῦσα Δελφοῖς, ὁπόσων

CAP. XXIII. Apud Thebanos ad Proctidem portam, est quod Iolai vocatur gymnasium: et item stadium, quale in Olympia, et apud Epidaurios, terrae scilicet agger. Ostenditur etiam eo in loco Iolai heroicum monumentum. E vita vero illum in Sardinia excessisse, simulque ex Atheniensibus et Thespiensibus, qui cum eo illuc transmiserant, ipsi etiam Thebani confitentur. (2) Superata dextra stadii parte, est Hippodromus, et in eo Pindari monumentum. Pindarum, quum esset adhuc adolescentulus, Thespias proficiscentem, per aestatem meridiano calore fessum somnus arctior complectebatur. Is igitur, quo erat habitu, paululum supra viam decumbit. Apes ad dormientem advolant, et ad labia favos ei affingunt. Hoc fuit carmina pangendi Pindaro initium. Quum vero

ἐπὶ ἰσὺν ἀπάντων νέμειν· λέγεται δὲ καὶ ὀνειράτος ἔμην
αὐτῷ γενέσθαι προσήκοντι ἐς γῆρας· ἐπιστάσα ἡ Περ-
σεφόνη οἱ καθεύδοντι οὐκ ἔρασαν ὑμνηθῆναι· μὲντοι
ἔπειτα ὑπὸ Πινδάρου· ποιήσας μέντοι καὶ ἐς αὐτὴν ἔρασαν
Πινδάρου ἐλθόντα ὡς αὐτῇ· καὶ τῶν μὲν αὐτίκα τὰ
χρῶν ἐπιλαμβάνει· πρὶν ἐξήκον ἡμέραν δεκάτην ὑπὸ
τοῦ ὀνειράτος· ἦν δὲ ἐν Θήβαις γυνή· πρεσβύτης γένους
εἵνεκα προσήκουσα Πινδάρῳ, καὶ τὰ πολλὰ μεμελετηκυῖα
ᾄδειν τῶν ἑσμάτων· ταύτῃ Πινδάρους ἐνέπαινον τῇ προσ-
ήκτι ἐπιστάς, ὕμνον ἤσεν ἐς Περσεφόνην· ἡ δὲ αὐ-
τίκα, ὡς ἀπέλεπεν αὐτὴν ὁ ὕπνος, ἔγραψε ταῦτα, ὁπώ-
τε τοῦ ὀνειράτος ἦκουσαν ἄδοντας· ἐν τούτῳ τῷ ἔρασι
εἶλαι τε ἐς τὸν Ἀἰδὸν εἰσὶν ἐπακλήσεις· καὶ ὁ χρυσή-
μιος· δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ὑμνῳγῇ· (3) Ἐκτεῦθεν
ἐς Ἀκραίφνιον ἐστὶν ὁδὸς τὰ πλείω παδίας· εἶναι δὲ ἐξ

iam late per totam Græciam magnæ esset famæ celebritate, ad summum gloriæ fastigium eundem evexit Pythiæ vox, quæ Delphi iussu sunt: hequeant omnium, quæ Apollini deferrentur, præmiiarum partem Pindaro tribuere. Exacta iam ætate in somnis videre visus est assistere Persephonem, et queri, unam se ex omnibus diis non fuisse ipsius carminibus exornatam: verum ab ea ad eam venisset, summum etiam ipsi hymnum esse facturum. Paulo certe post, atque addo ante decimum ab eo somnio diem, vitæ muneribus est perfunctus. Erat Thebis anus quædam Pindaro genere coniuncta, et in plerisque eius canticis decantandis valde exercitata. Ei Pindarus se per quietem ostendens, hymnum in Persephonem cecinit. Illa mox expectata, conscripsit omnia, quæ cantantem Pindarum per visum in quiete audierat. In eo sane cantico, inter alia Ditis cognomina, est Chrysenius, ab arceis nempe habens, quod ad Proserpinæ raptum pertinere satis constat. (3) A Pindari monumento ad Acræphium itur, via magna ex parte plana. Fuisse ab

ἀρχῆς τε μοῖραν τῆς Θηβαίδος τὴν πόλιν φασί, καὶ ὕστερον διαπεσόντας Θηβαίων ἐς αὐτὴν ἄνδρας εὐρισκον, ἥνικα Ἀλέξανδρος ἐποίμους Θήβας ἀναστάνους· ὅπερ δὲ ἀσθενείας καὶ γήρως οὐδὲ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἀποσώθῃναι δυνηθέντες ἐνταῦθα ὤκησαν. καί ται μὲν τὸ πόλισμα ἐν ὄρει τῷ Πτώφ· θείας δὲ ἄξια ἐνταῦθα Διούσου ναός ἐστι καὶ ἄγαλμα, προελθάντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν δεξιᾷ πέντε πον καὶ δέκα σταδίους, τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτώου, τὸ ἱερόν. εἶναι δὲ Ἀθάμαντος καὶ Θημιστοῦς παῖδα τὸν Πτώον, ἀφ' οὗ τῷ τε Ἀπόλλωνι ἐπικλήσεις καὶ τῷ ὄρει τὸ ὄνομα ἐγένετο, ὡς Ἄσιος ἐν τοῖς ἔπαισιν εἴρηκε. πρὸ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων ἐπιστρατείας καὶ ὀλέθρου τοῦ Θηβαίων μαντεῖον ἦν αὐτόθι ἀψευδές· καὶ ποτε ἄνδρα Εὐρώπεια, ὄνομα δὲ οἱ εἶναι Μῦν, τοῦτον ἀποσταλέντα ὑπὸ Μαρδονίου τὸν Μῦν ἐπέραισθαι τῇ φωνῇ τῇ σφετέρᾳ, καὶ 756 οἱ χρῆσαι τὸν θεὸν οὐχ ἑλληνίσαντα οὐδὲ αὐτὸν, διὰ λέκτω τῇ Καρικῇ. (4) Ὑπερβαλόντων δὲ τὸ ὄρος τὸ

initio eam urbem tradunt in Thebani agri parte: et compertum habere confugisse illuc postea profugos e Thebanis homines, quo tempore Thebas Alexander evertebat. Illi enim prae corporis imbecillitate, et senectute, quum ne in Atticam quidem recipere se petuissent, hoc loco considerunt. Situm est oppidum in Ptooo monte. Quae spectentur illic digna, Liberi Patris aedes et signum. Progressus stadia ferme XV ab urbe, a dexteram Apollinis Ptoi templum videas. Athamantis et Themistis filius fuit Ptous; ab eo Apollini cognomen, et monti nomen datum, sicuti Asius versibus prodidit. Ante excisas ab Alexandre Thebas, fuit eo in loco oraculum minime fallax. Veniasse aliquando narrant Europensem hominem, Myn nomine, a Mardonio missum, consulendi causa: ei roganti suae linguae verbis, respondisse Deum non Graeca, sed ipsum etiam Barbarica lingua. (4) Superato iam Ptooo monte, est a

Πῶον, ἔστιν ἐπὶ θαλάσσης Βοιωτῶν πόλις Λάρυμνα· γενέσθαι δὲ αὐτῇ τὸ ὄνομα φασιν ἀπὸ Λαρόμνης τῆς Κύνου· τοὺς δὲ ἀντιέρω προχόνους δηλώσει μοι τὰ ἔχοντα ἐς Λακρούς τοῦ λόγου. καὶ συνετέλει δὲ ἐς Ὀλοῦντα ἡ Λάρυμνα τὸ ἀρχαῖον· Θηβαίων δὲ ἐπὶ μέγα ισχύος προελθόντων, τηλικαῦτα ἐκουσίως μετετάξαντο ἐς Βοιωτοὺς. Διονύσου δὲ ἐνταῦθα ναὸς καὶ ἄγαλμα ὀρθόν τεποιῆται. λίμνη δὲ ὀφίσιν ἔστιν ἀρχιβαθῆς, καὶ τὰ ὅλη καὶ ὑπὲρ τὴν πόλιν ὕψιν παρέχεται θήραν ἀγρίων.

CAPUT. XXIV.

Lacus Cephiassē seu Copais et campus Athamantius — urbs Copae — Olmones et Hyettus urbes — urbs Cyrtones vel Cyrtone — Coronea et Halae urbes.

Ἐξ Ἀκραφηνίου δὲ ἰόντι εὐθείαν ἐπὶ λίμνην τὴν Κηφισίδα, (οἱ δὲ Κωπαῖδα ὀνομάζουσι τὴν αὐτὴν) πεδίον καλούμενόν ἔστιν Ἀθαμάντιον· οἰκῆσαι δὲ Ἀθάμαντα ἐν αὐτῷ φασιν. ἐς δὲ τὴν λίμνην ὃ τε ποταμὸς ὁ Κηφισὸς ἐκδίδωσιν, ἀρχόμενος ἐκ Λιλαίας τῆς Φωκίων, καὶ

mare Boeotorum urbs Larymna: nomen inditum ferunt a Larymna Gyni filia. Eius natales altius repetam in exponendis Locorum rebus. Cum Opunte olim censebatur Larymna: auctis deinde Thebanorum opibus, ultro se ad Boeotos adiunxerunt. Est illic Liberi Patria delubrum, et recto statu simulacrum. Lacus proximus est praecalti gurgitis. Qui supra urbem sunt montes *luculentam* praebent venatoribus aprorum copiam.

CAP. XXIV. Acraephnie recta ad lacum, cui Cephiassē nomen, (Copaidei alii nominant) pergentes, campi accipiunt Athamantii dicti. Habitasse eo in loco Athamantem ferunt. Inluit in lacum Cephiassus amnis, a Lilaea Phocensium ortus; per

διαπλεύσαντι ἐς Κώπας· κείνται δὲ αἱ Κώπαι πόλιμα ἐπὶ τῇ λίμνῃ. (2) Τητύον δὲ καὶ Ὀμηρος ἐποίησατο ἐν καταλόγῳ μνημῶν· ἐνταῦθα Δήμητρος καὶ Διονύσου καὶ Σαρᾶπιδός ἐστιν ἱερά. λέγουσι δὲ οἱ Βοιωτοί, καὶ πολίσματα ἄλλα πρὸς τῇ λίμνῃ ποτε, καὶ Ἀθήνας καὶ Ἐλευσίνα, οἰκίσθαι, καὶ ὥς ὥρα χειμῶνος ἐπικλύσασα ἤφραυσεν αὐτὰ ἡ λίμνη. οἱ μὲν δὴ ἰχθῦς οἱ ἐν τῇ Κηφισίδι οὐδέν τι διάφορον ἐς ἄλλους ἰχθῦς τοὺς λιμναίους ἔχουσιν· αἱ δὲ ἐγγέλεις αὐτόθι καὶ μεγέθει μέγισται, καὶ ἐσθίων εἰσὶν ἥδιστα. (3) Κωπῶν δὲ ἐν ἀριστερᾷ σταδίου προελθόντι ὥς δώδεκα εἰσὶν Ὀλμωνες· Ὀλμωνέων δὲ ἐπὶ τοῦ στάδια Ὑήττος ἀφίστηκε, κῶμαι νῦν τε οὔσαι καὶ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς· μοίρας δὲ (ἡμοὶ δοκεῖν) τῆς Ὀρχομενίας εἰσὶ καὶ αὗται, καὶ πεδίον τὸ Ἀθαμάντιον. καὶ ὅσα μὲν ἐς Ὑήττον, ἄνδρα Ἀργεῖον, καὶ Ὀλμον τὸν Σισύφου λεγόμενα ἤκουον, προσέεται καὶ 767 αὐτὰ τῇ Ὀρχομενίᾳ συγχραφεῖ. θίας δὲ ἄξιον ἐν μὲν Ὀλμωσιν οὐδ' ἐπὶ βραχύτατον παρῆχον οὐδέν· ἐν

quem Copas navibus iter. (2) Sunt Copae parvum oppidum, ad lacum sitae: eius in recensenda classe mentionem fecit Homerus. Cereris ibi sunt, Liberi, et Sarapidis delubra. Aiunt Boeotii ad eum lacum etiam alia quondam oppida, Athenas et Eleusinem, habitata, quae per hybernos dies lacus eluvione fuerint deleta. Cephissidis pisces nihil ab aliorum lacuum piscibus praecipuum habent. Anguillae certe ex eo lacu maximae, et esu suavissimae. (3) Copis ad laevam stadia prope XII progresso sunt Holmone: Ab Holmonibus stadia VII distat Hyettus. Vici nunc sunt, uti ab initio semper fuerunt: et mea quidem opinione ad Orchomeniorum fines pertinent cum Athamantiis campis. De Hyetto vero homine Argivo quae accepi, et Holmo Sisyphi filio, in Orchomeniorum historiam conferam. Holmonibus ne minima quidem res ulla satis digna quae spe-

Ἰγίττω δὲ γὰρ ἐστὶν Ἡρακλεῖους, καὶ ἱεράματα εἶρασθαι
 παρ' αὐτοῦ τοῖς κάμνουσιν ἐστίν, ὄντος οὐχὶ ἀγάλμα-
 τος σὺν τέχνῃ, λήθου δὲ ἀργοῦ κατὰ τὸ ἀρχαῖον. (4)
 Ἰγίττου δὲ στάδια ὡς εἰκοσὶν ἀπέχουσι Κυρτώνες· τὸ
 δὲ ἀρχαῖον τῷ πόλισματι ὄνομα φασιν εἶναι Κυρτώνην·
 ὤκισται δὲ ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ Ἀπόλλωνός ἐστιν
 ἐπαυῖθα καὶς τε καὶ ἄλλος· ἀγάλματα δὲ ὀρθὰ Ἀπόλ-
 λωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἐστίν. ἔστι δὲ αὐτόθι καὶ ὕδωρ
 ψυχρὸν ἐκ πέτρας ἀνερχόμενον· νυμφῶν δὲ ἱερὸν ἐπὶ
 τῇ πηγῇ, καὶ ἄλλος οὐ μέγα ἐστίν· ἡμεῖρα δὲ ὁμοίως
 πάντα ἐν τῷ ἄλσει δένδρα. (5) Ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερ-
 βάλλοντι τὸ ὄρος, πόλισμά ἐστι Κορσεῖα· ὑπὸ δὲ αὐ-
 τῷ δένδρων ἄλλος οὐχ ἡμέρων, πρῖνοι τὸ πολὺ εἰσιν·
 Ἐρμού δὲ ἄγαλμα οὐ μέγα ἐν ὑπαίθρῳ τοῦ ἄλλους
 ἔστηκε· τοῦτο ἀπέχει Κορσεῖας ὅσον τε ἡμῖς σταδίου.
 καταβάντων δὲ ἐς τὸ χθαμαλὸν, ποταμὸς Πλατάνιος κα-
 λούμενος ἐκδίδωσιν ἐς θάλασσαν· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ ποταμοῦ
 Βοιωτῶν ἔσχατοι ταύτῃ πόλιςμα οἰκοῦσιν Ἀλὰς ἐπὶ θα-

ctetur exstat. Hyetti Herculis delubrum visitur; et ex
 eo morborum remedia expetuntur. Signum non est arte
 elaboratum, sed rudis prisco more lapis. (4) Ab Hyetto
 absunt Cyrtones stadia circiter XX. Modico olim oppido
 priscum fuisse nomen Cyrtionem dicunt. Conditum est in
 summo monte; et Apollinis illi est templum, et lucus:
 Apollinis recto statu et Dianae sunt signa. Frigida ema-
 nat e saxo aqua. Proximum fonti est Nympharum sacel-
 lum, et exiguus lucus, in quo omnes arbores consititiae
 sunt. (5) A Cyrtionibus monte iam superato est oppidum
 Corsea: infra lucus sylvestrium arborum, flicum magna
 ex parte. In aprica luci regione sub divo est Mercurii
 signum non omnino magnum. Abest a Corsea lucus stadii
 fere dimidium. Ubi in planitiem descensum fuerit, Pla-
 tanus amnis hic in mare exit. Ad fluminis dexteram
 sunt Boeotorum extremi, ejus nempe accolae maris, quod

λάσση, ἡ τὴν Λοκρίδα ἡπειρὸν ἀπὸ τῆς Εὐβοίας διέτρεχε.

CAPUT XXV.

Prope Thebarum portam Neitin monumentum Menoecei — locus, ubi Oedipi filii singulari certamine occiderunt, et locus Syriae Antigones diftus — trans fluvium Dircei Pindari domus reliquiae et matris Diadymenes templum — Themidis templum et sigaeum — lucus Cereris Cabiriae et Cabirorum templum — de origine arcanorum sacrorum apud Thebanos et de Cabiraeis — de Cabirorum sacris violatis.

Θηβαῖοις δὲ τῶν πυλῶν ἐστὶν ἑγγύτατα τῶν Νηϊτέων Μενοικέως μνήμα τοῦ Κρέοντος· ἀπέκτεινε δὲ ἐκουσίως αὐτὸν κατὰ τὸ μάντευμα τὸ ἐκ Δελφῶν, ἥνικα Πολυνείκης καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς ἀφίκοντο ἐξ Ἀργεῶς. τοῦ δὲ Μενοικέως ἐπιτέφνυκε ῥοιὰ τῷ μνήματι· τοῦ καρποῦ δὲ ὄντας πεπείρου, διαφύλαξαντί σοι τὸ ἐκτὸς, λοιπὸν εὗρεῖν τὸ ἐνδον αἵματι ἐμφορές· αὕτη μὲν δὴ ταῖς τηλὸς δένδρον ἐστὶν ἡ ῥοιὰ. ἄμπελον δὲ φῦναι μὲν οἱ Θηβαῖοι παρὰ σφίσι πρώτοις φασὶν ἀνθρώπων, ἀποφῆναι δὲ οὐδὲν εἶς ἐς αὐτὴν ὑπόμνημα εἶχον. (2) Τοῦ δὲ Μενοικέως οὐ πόρῳ τάφῳ τοὺς παῖδας λέγουσιν Οἰδίπο-

Locrorum continentem agrum ab Euboea dividit: Halas oppidulum inhabitant.

CAP. XXV. Sed ut Thebas revertamur, ad Neitin portam est Menoecei Creontis filii monumentum; qui seipsum ultro occidit ex oraculo Delphici Apollinis, quo tempore Polymices cum Argivorum exercitu Thebas oppugnatum venit. Ad eius tumulum malus Punica enata est; cuius poma, quum maturuerint, rupto exteriore cortice, sanguinis nescio quid simile ostendunt. Habe quidem arbor ad perpetuitatem repullulavit. At vitem etiam Thebani quum apud se primum e terra prodisse dicant, eius tamen rei indicium, quod hoc tempore monstrent, nullum habent. (2) Non longe a Menoecei sepulcro, Oc-

δος μονομαχήσαντας ἀποθανεῖν ὑπὸ ἀλλήλων· σημείον
 δὲ τῆς μάχης αὐτῶν κίων, καὶ ἀσπίς, ἔπαιστιν ἐπ' αὐ-
 τῷ λίθου. δεικνύται δὲ τι χωρίον· ἐνταῦθα Ἦραν Θη- 758
 βαῖοι φασιν Ἡρακλεῖ παιδί ἐτι ἐπισχεῖν γάλα, κατὰ δὴ
 τινὰ ἀπάτην ἐκ Λιδῆς· καλεῖται δὲ ὁ σύμψας οὗτος
 Σύρμα Ἀντιγόνης. ὥς γὰρ τὸν τοῦ Πολυνείκου ἀρα-
 σδαί οἱ προθυμουμένη νεκρὸν οὐδαμία ἐφαίνετο ῥαστώ-
 τη, δεύτερα ἐπινόησεν ἔλκειν αὐτόν, ἐς ὃ εἰλκυσέ τε
 καὶ ἐτέβαλεν ἐπὶ τοῦ Ἐτεοκλέους ἐξημμένην τὴν πυράν.
 (3) Διαβάντων δὲ ποταμὸν καλούμενον ἀπὸ γυναικὸς
 τῆς Λύκου Λίρκην, (ὑπὸ ταύτης δὲ ἔχει λόγος Ἀντιό-
 πην κακοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἀντιόπης παίδων
 συμβῆναι τῇ Λίρκῃ τὴν τελευταίην) διαβάσιν οὖν τὴν Λίρ-
 κην, οἰκίας τε ἐρείπια τῆς Πινδάρου, καὶ μητρὸς Διν-
 θυμένης ἱερὸν· Πινδάρου μὲν ἀνάθημα, τέχνη δὲ τὸ
 ἄγαλμα Ἀριστομήδους τε καὶ Σωκράτους Θηβαίων. μιᾷ
 δὲ ἐφ' ἐκάστων ἐτῶν ἡμέρα, καὶ οὐ πέρα, τὸ ἱερὸν ἀνοί-
 γειν νομίζουσιν· ἐμοὶ δὲ ἀφικέσθαι τε ἐξεγεγόνει τὴν
 ἡμέραν ταύτην, καὶ τὸ ἄγαλμα εἶδον λίθου ὄν τοῦ

dipi filios aiunt singulari certamine pugnantes mutuis vul-
 neribus concidisse. Pugnae eius documentum pila erecta
 cum lapideo scuto. Ostenditur etiam locus, in quo Iuno-
 nem Herculi infanti mammam praeuisse quodam Iovis do-
 lo tradunt. Haec universa regio Syрма (*id est Tractus*)
 Antigones nuncupatur, quod Antigone, quum Polynicis
 cadaver nullo conatu tollere quivisset, trahere illud ag-
 gressa eo pertraxit, usquedum in accensum iam Eteoclis
 rogam coniecit. (3) Trans amnem, cui a Lyci uxore,
 Dirce nomen, (ab ea vero Antiopen fama fuit iniuriosius
 tractatam, et ob eam causam ab Antiopes filiis interfectam)
 sed amne Dirce transmissa, videas Pindari domus ruinas,
 et Dindyménæ matris sacrarium a Pindaro dedicatum.
 Signum deae Aristomedis et Socratis Thebanorum opus.
 Die unico anniversario sacrarium aperire solenne habent.
 Eo ipso die mihi ut adulescens contigit; quare signum id

Πεντέλῃσι καὶ αὐτὸ καὶ τὸν θρόνον. (4) Κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν πυλῶν τῶν Νηϊτέων τὸ μὲν Θέμιδος ἐστὶν ἱερόν, καὶ ἀγαλμα λευκοῦ λίθου· τὸ δὲ ἐφεξῆς Μοιρῶν· τὸ δὲ Ἀγοραίου Διός· οὗτος μὲν δὴ λίθου πεποιηται, ταῖς Μοίραις δὲ οὐκ ἐστὶν ἀγάλματα, καὶ ἀπωτέρω μικρὸν Ἡρακλῆς ἐστήκεν ἐν ὑπαίθρῳ, Ῥινόκολούστης ἐπωνυμίαν ἔχων, ὅτι τῶν κηρύκων, ὡς οἱ Θηβαῖοι λέγουσιν, ἀπέτεμεν ἐπὶ λώβῃ τὰς ῥίνας, οἱ παρὰ Ὀρχομενίων ἀφίχοντο ἐπὶ τοῦ διασμοῦ τὴν ἀπαίτησιν. (5) Σταδίους δὲ αὐτόθεν πέντε προσλθόντι καὶ εἰκσι, Δήμητρος Καβείριας καὶ Κόρης ἐστὶν ἄλσος· ἐσελθεῖν δὲ τοῖς τελεσθεῖσιν ἐστι. τούτου δὲ τοῦ ἄλσους ἐπὶ πρὸ σταδίου τῶν Καβείρων τὸ ἱερόν ἀφέστηκεν. οὔτινα; δὲ εἰσὶν οἱ Κάβειροι, καὶ ὅποιά ἐστιν αὐτοῖς καὶ τῇ μητρὶ τὰ δρωμένα, σιωπὴν ἄγοντι ὑπὲρ αὐτῶν συγγνώμη παρὰ ἀνδρῶν φιληκόων ἔστω μοι. (6) Τοσοῦτον δὲ δηλῶσαι με καὶ ἐς ἅπαντας ἐκώλυσεν οὐδέν, ἥντινα λέγουσιν ἀρ-
759 χῆν οἱ Θηβαῖοι γενέσθαι τοῖς δρωμένοις, πόλλιν γὰρ πατε

fuit mihi spectandi copia; est autem e Pentelico marmore, sicuti et solium. (4) Circa viam a porta Neitide, Themidis fanum est, cum signo e candido lapide; Parcarum quoque, et Iovis Forensis. Marmoreus est Iupiter; Parcis nulla sunt signa. Modico loci intervallo stat sub divo Hercules cognomine Rhinocolustes, quod caduceatoribus iis, qui ab Orchomeniis ad tributum poscendum missi fuerant, (sicuti narrant Thebani,) ad contumeliam nares praeccidisset. (5) Stadia progressus V et XX, Cabiriae Cereris et Proserpinae lucum videas; quo intrare initiatis sunt fas est. Ab hoc loco distat stadia ferme septem Cabirom aedes. Qui vero sunt Cabiri, et quo ritu ipsis et Magnae matri sacra fiant, reticenti mihi, ab iis hominibus, quos haec audiendi studium tenet, esto venia. (6) Hoc unum me nulla prohibet religio vel in vulgus efferre, tale fuisse sacrorum initium, cuiusmodi a Thebanis traditur. Civitatem enim quondam in hoc loco, et

ἐν τούτῳ φαίνεται εἶναι τῷ χωρίῳ, καὶ ἄνδρες ὀνομαζομένους Καβείρους. Προμηθεὶ δὲ ἐνὶ τῶν Καβειραίων καὶ Αἰτναίῳ τῷ Προμηθεὺς ἀφικομένην Δήμητραν ἐς γυνῶσιν παρακατατίθεσθαι εὖσιν· ἥτις μὲν δὴ ἦν ἡ παρακαταθήκη, καὶ τὰ ἐς αὐτὴν γινόμενα, οἷον ἐφαίνεται εὖσιν μοι γράφειν. Δήμητρος γοῦν Καβειραίοις δῶρόν ἐστιν ἡ τελετή. κατὰ δὲ τὴν Ἐπιγόνων στρατείαν καὶ ἄλλων τῶν Θηβῶν ἀνέστησαν μὲν ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων οἱ Καβειραῖοι, ἐξελεῖσθαι δὲ ἐπὶ χρόνον τινὰ καὶ ἡ τελετή. Πελαργὴν δὲ ὕστερον τὴν Ποτνέως καὶ Ἰσθμιάδην Πελαργῇ συνοικούντα καταστήσασθαι μὲν τὰ ὄργια αὐτῶν λέγουσιν ἐξ ἀρχῆς, μετενεγκεῖν δὲ αὐτὰ ἐπὶ τὸν Ἀλεξιάδην καλούμενον· ὅτι δὲ τῶν ὄρων ἐκτὸς ἐμύνησεν ἡ Πελαργὴ τῶν ἀρχαίων, Τηλῶνδης [δὲ,] καὶ ὅσοι γένους Καβειραίων ἐλείποντο κατελθούσιν, αὐτὴς εἰς τὴν Καβειραίαν Πελαργῇ μὲν δὴ κατὰ μάντευμα ἐκ Δωδώνης καὶ ἄλλα ἐμύνησεν ἐς τιμὴν καταστήσασθαι, καὶ οἱ θυσιὰ φέρων ἐν τῇ γαστρὶ ἱερῶν. (7), Τὸ δὲ μῆνυμα τὸ ἐκ τῶν Καβειραίων

homines fuisse memorant, qui Cabiri sint nominati: per
rum uni Prometheo, eiusque filio Aetnaeo, hospitibus
suis, Cererem depositi nescio quid commisisse. Quicquid
enim illud fuerit, et quid in ea re fieri contigerit, literis
mandare fas mihi non duxi. Initia certe fuere Cabiraeis,
Cereris donum. Quo tempore Argivorum exercitus, qui
sunt Epigoni (id est posteri) Graeca voce appellati, The-
bas expugnarunt, eiectione e sedibus suis Cabiraeis, inter-
missa per aliquod tempus initia fuerunt, donec Pelarge
Potnei filia cum Isthmiade viro suo mysteriorum ritum re-
stituit: extra fines tamen, in eum locum, qui est Alexia-
res dictus, initia Pelarge transtulit. Quum interea Te-
londes, et qui reliqui fuerunt de Cabirorum gente, in
Cabiracam terram redissent, Pelargae ipsi ex Dodones
responso et alii sunt honores decreti, et ut foeta hostia ei
fieret, institutum. (7) Cabirorum religiones qui violas-

ἀπαραιτητόν ἐστιν ἀνθρώποις, ὡς ἐπέδειξε δὴ πολλαχῇ.
 τὰ γὰρ δὴ δρώμενα ἐν Θήβαις ἐτόλμησαν ἐν Ναυπάκτῳ
 κατὰ ταῦτα ἰδιῶται δρᾶσαι, καὶ σφᾶς οὐ μετὰ πολὺ ἐπέ-
 λαθεν ἡ δίκη. ὅσοι δὲ ὁμοῦ Μαρδονίῳ τῆς στρατιᾶς τῆς
 Ξέρξου περὶ Βοιωτίαν ἐλαφθῆσαν, τοῖς παρελθούσιν αὐ-
 τῶν εἰς τὸ ἱερόν τῶν Καβειρῶν, τάχα μὲν πονεῖν καὶ χρη-
 ρμάτων μεγάλων ἐπιλίδι, τὸ πλεόν δὲ (ἐμοὶ δοκεῖ) τῇ ἐς τὸ
 θεῶν ὀλιγορῖα, τούτοις παραφρονῆσαι τε συνέπεσεν αὐ-
 τίκα, καὶ ἀπώλοντο ἐς θάλασσαν τε καὶ ἀπὸ τῶν χρη-
 μῶν αὐτοὺς ῥίπτοντες. Ἀλεξάνδρου δὲ, ὡς ἐνίκησε τῇ
 μάχῃ, Θήβας τε αὐτὰς καὶ σύμπασαν τὴν Θηβαίδα δι-
 δόντος πυρὶ, ἄνδρες τῶν ἐκ Μακεδονίας ἐλθόντες ἐς τῶν
 760 Καβειρῶν τὸ ἱερόν, ἅτε ἐν γῇ τῇ πολέμῳ, κεραυνοῖς τε
 ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀστραπαῖς ἐφθάρησαν. οὕτω μὲν ἱερόν
 τοῦτό ἐστιν ἐξ ἀρχῆς ἅγιον.

sent, inexpiable sceleris poenam effugere non potuisse,
 certissimis rerum eventis saepius compertum est. Nam
 quae Thebis fierent sacra, quum essent Naupacti profani
 homines ausi usurpare, non multo post fraudem luerunt.
 Ex illis etiam de Xerxis copiis, qui duce Mardonio in
 Boeotia stativa habuerunt, quae pars in Cabiromum fa-
 num introire non dubitavit, vel ingentis praedae *allecti*
 cupiditate, vel potius (uti ego arbitror) ad numinis con-
 temptum, subita *omnes* insania correpti partim se in mare
 abiecerunt, partim de praeruptis rupibus praecipites dedere.
 Quumque Alexander superatis praelio Thebanis urbem et
 agrum igni ferroque pervastasset, qui e Macedonibus intra
 Cabiromum fanum (velut in hostico) irruerunt, omnes
 aut fulminibus, aut e coelo *missis* ignibus exanimati sunt.
 Tanta fuit iam tum ab initio eius templi religio.

CAPUT XXVI.

Campus Teneri et templum Herculis Hippodoti — de Sphinge varia narratio — Onchesti reliquiae — urbs Theopis — signum Iovis Saetas et alia decorum signa Theopias posita.

Τοῦ Καβειρίου δὲ ἐν δεξιᾷ πεδίον ἐστὶν ἐπώνυμον Τηνέρου μάντεως, ὃν Ἀπόλλωνος παῖδα εἶναι καὶ Μελίας νομίζουσι· καὶ Ἡρακλέους ἱερὸν μέγα, ἐπικλησὶν Ἰπποδότην· τοὺς τε γὰρ Ὀρχομενίους φασὶν ἐς τοῦτο ἀφίχθαι στρατιᾷ, καὶ τὸν Ἡρακλέα νύκτωρ τοὺς ἵππους λαβόντα συνθῆσαι σφισι τοὺς ὑπὸ τοῖς ἄρμασι. (2) Προελθόντων δὲ τὸ ὄρος ἐστὶν, ὅθεν τὴν Σφίγγα λέγουσιν ὀρμασθαι ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν ἀρπαζομένων αἰνιγμα ἄδουσιν. οἱ δὲ κατὰ λήσταιαν σὺν δυνάμει ναυτικῇ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν ἐς τὴν πρὸς Ἀνθηδόνη σχεῖν θάλασσαν· καταλαβοῦσαν δὲ τὸ ὄρος τοῦτο, ἀρπαγὰς χρησθαι, πρὶν ἐξεῖλεν Οἰδίπους αὐτὴν ὑπερβαλόμενος πλήθει στρατιᾶς, ἣν ἀφίκετο ἔχων ἐκ Κορίνθου. λέγεται δὲ καὶ, ὥς νόθη Λαίου θυγάτηρ εἴη, καὶ ὥς τὸν χρησμὸν τῷ Κάδμῳ δοθέντα ἐκ Δελφῶν διδάξαι αὐτὴν κατὰ εὐνοίαν ὁ

CAP. XXVI. Ad dexteram Cabirom campus est, a Tenero vate, Teneri dictus: Apollinis hunc et Meliae filiam fuisse putant. Est etiam magnum Herculis templum cognomento Hippodoti. Herculem enim aiunt, quum ab Orchomeno exercitus in hunc locum venisset, Orchomeniorum equos noctu apprehensos ad currus vinculis impedisse. (2) Paululum hinc abest mons, unde Sphingem fama fuit ex insidiis erumpere solitam, decantato aenigmate, quotquot illud solvere non potuissent, eos abreptos interemisse: etsi dicunt alii, eam cum navalibus copiis praedonum more palantem ad Anthedonem e mari applicuisse: deinde hoc monte occupato latrocinia exercuisse, usquedum eam Oedipus interfecit, numero ex exercitu, quem Corintho eduxerat, superatam. Traditum etiam est Laii notham fuisse filiam; quam pater oraculum, quod Delphis Cadmus acceperat, pro sua in illam bene-

Λαῖος ἐπίστασθαι δὲ πρὶν τοὺς βασιλεὺς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ μάτευμα. ὁπότε οὖν τῇ Σφίγγι ἀμφισβητήσων τις ἀφίκετο τῆς ἀρχῆς, (γενέσθαι γὰρ τῷ Λαίῳ ἐκ παλλὰκων υἱοὺς, καὶ τὰ χρησθέντα ἐκ Δελφῶν ἐς Ἐπικαστήν μόνην καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης ἔχειν παῖδας) τὴν οὖν Σφίγγα χρῆσθαι σοφίσμασιν ἐς τοὺς ἀδελφούς, ὥς τὸν Κάδμω γινώμενον χρησμόν εἰδεῖν Λαίου γὰρ ὄντας· οὐκ ἔχοντας δὲ αὐτοὺς ἀποκρίνασθαι, θανάτῳ ζημιοῦν, ἅτε οὐ προσήκόντως ἀμφισβητοῦντας γένους τε καὶ ἀρχῆς. Οἰδίπους δὲ ἄρ' ἀφίκετο ὑπὸ ὀνείρατος δεδιδαγμένος τὸν 761 χρησμόν. (3) Ἀπὸ δὲ τοῦ ὄρους τούτου πέντε ἀπέχει καὶ δέκα σταδίους πόλειως ἐρείπια Ὀγγηστοῦ· φασὶ δὲ, ἐνταῦθα οἰκῆσαι Ποσειδῶνος παῖδα Ὀγγηστόν, ἐπ' ἐμοῦ δὲ ναός τε καὶ ἄγαλμα Ποσειδῶνος ἐλείπετο Ὀγγηστίου, καὶ τὸ ἄλσος, ὃ δὴ καὶ Ὀμηρὸς ἐπήνεσε. (4) Τραπεζομένῳ δὲ ἀπὸ τοῦ Καβειρίου τὴν ἐν ἀριστερᾷ, καὶ προελ-

volentia edocnisset. Eo quidem tempore nihil aliud reges quam quod ex oraculo cognovissent, pro certo habere solitos. Quoties itaque de regno esset controversia, ad Sphingem consulendæ causa finitimi ventitabant. Fuere Laius ex pellicibus filii: sed responsum illud Pythii Apollinis Epicastæ tantum, et liberis, quos Laius ex ea suscepisset, notum aiunt fuisse. A Sphinge autem dolo fratres ita circumventos, ut ex ipsis quaereret, num datum Cadmo responsum, si Laii filii essent, cognitum haberent: quod si negassent, capite eos statim condemnabat, eo scilicet crimine, quod non essent ex ea gente, ad quam regnum, de quo disceptabant, pertineret. Venisse vero ad illam Oedipum, ex quodam somnio de oraculo edoctum. (3) A monte, de quo iam diximus, XV absunt stadia Oncheati urbis ruinae: ubi quondam habitasse dicunt Onchestum Neptuni filium. Aetate quidem mea delubrum et signum extat Neptuni Onchestii; et lucus, quem suis Homerus carminibus ornavit. (4) Qui deflexerint a Cabirorum ad sinistram, stadia circiter L, Thespiam

θόντι ὡς πεντήκοντα σταδίους, Θέσπια ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Ἑλικῶνα φησὶται· θυγατέρα δὲ εἶναι Θέσπιαν λέγουσιν Ἀσωποῦ, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι τὴν πόλιν· οἱ δὲ Θέσπιόν φασιν ἐξ Ἀθηνῶν ἐλθόντα τὸ ὄνομα τῇ πόλει δοῦναι· γεγενῆσθαι δὲ ἀπὸ Ἐρεχθέως αὐτόν. (5) Θεσπιαῦσι δὲ ἐν τῇ πόλει Σαώτου Διὸς ἐστὶ χαλκοῦν ἄγαλμα ἐτι. λέγουσι δὲ, ὡς λυμαινομένης τὴν πόλιν ποτὲ αὐτοῖς δράκοντος προστάζειν ὁ θεὸς, τὸν κλήρε τῶν ἐρηβίων κατὰ ἔτος ἕκαστον λαχόντα δίδοσθαι τῷ θηρίῳ· τῶν μὲν δὴ διαφθαρέντων μνημονεύειν τὰ ὀνόματα οὐ φασιν· ἐπὶ δὲ Κλεοστράτῳ λαχόντι τὸν ἑραστὴν αὐτοῦ Μενέστρατον λέγουσιν ἐπιτεχνήσασθαι χαλκοῦν θώρηκα ἐποησάτω ἔχοντα ἐπὶ ἑκάστη τῶν φολίδων ἀγκίστρον ἐς τὸ ἄνω νεῦον· τοῦτον τὸν θώρηκα ἐνδύς, παρέδωκε τῷ δράκοντι ἐκουσίως· αὐτόν. παραδοὺς δὲ ἀπολεισθαι τε καὶ αὐτὰς ἀπολεῖν ἐμελλε τὸ θηρίον. ἀντὶ τούτου μὲν τῷ Αἰὶ γέγοναν ἐπικλήσις Σαώτης· τὸ δὲ ἄγαλμα τὸ Ἀστούσου, καὶ αὐτὸς Τύχης, ἐτέρωθε δὲ Ὑγείας· τὴν δὲ Ἀθηναίαν τὴν Ἐργάνην καὶ αὐτὴν καὶ Πλούτον οἱ παρεστηκότα ἐποίησε.

pervenient. Urbs ea infra Heliconem montem condita fuit. A Thespia Asopi filia vocatam avertit. Sunt qui dicant Thespium Athenis profectum urbi nomen dedisse, genus autem illum ab Erechtheo duxisse. (5) Est adhuc in oppido aeneum Sactae (id est Servatoris) Iovis signum. Inde ortum habuit religio, quod, quum in cives insigni feritate draco saeviret, deus imperaverit ephebos quotannis singulos sorte ductos ferae exponi: et ceterorum quidem qui periere nomina exoleverunt: eorum uni Cleostrato amatorem Menestratum loricae aeneae faciundam curasse, resupinatis extorsam hamis consertam: eam loricae puer indutus, quum ultro draconi occurrisset, mortem quidem appetiit, sed ipsam etiam feram exanimavit. Ex eo rei eventu Iovi Servatori cognomen extitit. Liberi signum, Fortunae deinceps, et Salubritatis, Minervam praeterea cognomento Erganen, et ei adstantem Plutem fecit.

C A P U T XXVII.

De praecipuo Cupidinis cultu apud Thespienses — de Cupidinis natalibus varia narratio — de Cupidinis signis a Lysippo et Praxitele confectis eiusque recentiore signo — Veneris et Phryne Praxitelis, aliisque memorandis Thespieae — Heronlis templum et de Thestii filiiabus narratio.

Θεῶν δὲ οἱ Θησπιεῖς τιμῶσιν Ἑρῶτα μάλιστα ἐξ ἀρχῆς καὶ σφισιν ἄγαλμα παλαιότατόν ἐστιν ἀργὸς λίθος. ὅστις δὲ ὁ καταστήσασμενος Θησπιῦναι Ἑρῶτα θεῶν σεβασθῆναι μάλιστα, οὐκ εἶδα. σεβόνται δὲ οὐδέν τι ἦσσαν καὶ Ἑλλησποντίων Παριανοί, τὸ μὲν ἀνέκαθεν ἐξ Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν ἐπικλισμένοι, τὰ δ' ἐφ' ἡμῶν τελούντες ἐς Ῥωμαίους. (2) Ἑρῶτα δὲ ἄνθρωποι μὲν οἱ πολλοὶ νεώτατον θεῶν εἶναι, καὶ Ἀφροδίτης παῖδα ἡγήνται.

762 Ἀνμος δὲ Ὠλῆν, ὃς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐποίησεν Ἑλλήσων, οὗτος ὁ Ὠλῆς ἐν Ἑλλειθυίας ὕμνῳ μητέρα Ἑρῶτος τὴν Ἑλλειθυίαν φησιν εἶναι. Ὠλῆνος δὲ ὕστερον Πάμφως τε ἔπη καὶ Ὀρφεὺς ἐποίησαν· καὶ σφισιν ἀμφοτέροις πεποιημένα ἐστὶν ἐς Ἑρῶτα, ἵνα ἐπὶ τοῖς δρωμένοις Λυκομίδαί καὶ ταῦτα ᾄδωσιν· ἐγὼ δὲ

CAP. XXVII. Venerantur Thespienses iam tum ab initio maxime deorum omnium Cupidinem; cuius est signum vetustissimum, rude quoddam saxum. Qui primus tantos apud Thespienses prae ceteris diis honores Cupidini habendos consuevit, compertum certe non habeo. Non minore vero culta Pariani qui circa Hellespontum sunt, ex Ionia oriundi, (Erythris nempe huc colonia deducta: at nostra aetate Romanis parent) eundem prosequuntur deum. (2) Cupidinem certe vulgus hominum, natu deorum minimum et Veneris filium putant. Lycius vero Olen, qui antiquissimos Graecis fecit hymnos, in Lucinae hymno, matrem esse Cupidinis Lucinam ipsam dicit. Et qui post Olenem carmina fecerunt, Pamphus et Orpheus, de Cupidine uterque nonnulla versibus mandarunt suis, quae Lycomedi initiis celebrandis cantarentur. Ego sane illa

ἐκλεξάμεν ἀνδρῶν ἐς λόγους* δαδουχοῦντι, καὶ τῶν μὲν οὐ πρόσω ποιήσομαι μῆμν. Ἡσιόδον δὲ ἢ τὸν Ἡσιόδῳ Θεογονίαν ἐκποιήσαντα οἶδα γράψαντα, ὡς Χάος πρῶτον, ἐπὶ δὲ αὐτῷ. Γῇ τε καὶ Τάρταρος καὶ Ἔρως γένοιτο. Σαπφῶ δὲ ἢ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογούντα ἀλλήλοις ἐς Ἔρωτα ᾔσα. (3) Θεσπιεῦσι δὲ ὕστερον χαλκοῦν ἐργάσατο Ἔρωτα Λύσιππος, καὶ ἐπὶ πρότερον τούτου Πραξιτέλης λέδου τοῦ Πεντηλαιοῦ, καὶ ὅσα μὲν εἶχεν ἐς Φρύνην καὶ τὸ ἐπὶ Πραξιτέλει τῆς γυναικὸς σόφισμα, ἐτέρωθεν ἤδη μοι δεδοῦλωται. πρῶτον δὲ τὸ ἀγαλμα κινήσαι τοῦ Ἔρωτος λέγουσι Γαῖον δυναστεύσαντα ἐν Ῥώμῃ, Κλαυδίου δὲ ὀπίσω Θεσπιεῦσιν ἀποπέμψαντος, Νέρωνα αὐτῷ δεύτερα ἀνάσπαστον ποιῆσαι· καὶ τὸν μὲν φλόξ αὐτόθεν διέφθνυρε. τῶν δὲ ἀσβεσάντων ἐς τὸν Θεόν, ὁ μὲν ἀνδρῶν στρατιῶτῃ διδοὺς αἰ τὸ αὐτὸ σὺνθημα μετὰ ὑπούλου χλευασίας, ἐς τοσοῦτο προήγαγε θυμοῦ τὸν ἀνδρῶνα, ὥστε σὺνθημα δίδόντα αὐτὸν διαγράφεται. Νέρων δὲ παρῆλθε

legi, quum in colloquium venissem cum homine qui sacras dare lampadas praefererat: sed prolixiorē de his non faciam mentionem. Hesiodum quidem, vel quicumque is fuerit, qui a se scriptum de origine deorum carmen Hesiodi nomine ediderit, satis scio prodidisse Chaos primum, Terram deinde, Tartaram et Cupidinem genitos. At Lesbia Sappho multa de Amore, et ea non satis inter se consentanea cecinit. (3) Thespiensibus post ex aere Cupidinem elaboravit Lysippus; et ante eum e marmore Pentelico Praxiteles. De Phrynes quidem in Praxitelem dolo alio iam loco res est a me exposita. Primum omnium e sede sua Cupidinem hunc Thespiensem amotum a Caio Romano Imperatore tradunt: Thespiensibus deinde remissum a Claudio, Nero iterum Romam reportavit; ibi est igni consumptus. Eorum vero, qui eius numen violaverant, alter a milite, cui tesseram obscenam eandem semper per ludibrium dare solebat, est occisus: Nero

τὰ ἐς τὴν μητέρα ἐστὶ καὶ ἐς γυναικας γαμετάς ἐνεργῇ
 τε καὶ ἀνέροισι τοιμῆματα. τὸν δὲ ἐξ ἡμῶν Ἐφωνα
 ἐν Θεσπιάς ἐποίησεν Ἀθηναῖος Μηνοδώρος, τὸ ἐργον
 τὸ Πραξιτέλους μιμούμενος. (4) Ἐνταῦθα καὶ αὐτοῦ
 763 Πραξιτέλους Ἀφροδίτη καὶ Φρύνης ἐστὶν εἰκὼν, λίθου
 καὶ ἡ Φρύνη καὶ ἡ Θεός. ἐστὶ δὲ καὶ ἐτέρωθεν Ἀφρο-
 δίτης Μελαινίδος ἱερὸν, καὶ θεατρὸν τε καὶ ἀγορὰ θείας
 δξια. ἐνταῦθα Ἡσίοδος ἀνίσταται χαλκοῦς. τῆς ἀγο-
 ρῆς τε οὐ πόρρω Νίκη τε χαλκοῦ καὶ ναὸς Μουσῶν
 ἐστὶν οὐ μέγας· ἀγάλματα δὲ ἐν αὐτῇ μικρὰ λίθου πεποιη-
 μένα. (5) Καὶ Ἡρακλέους Θεσπιεύδην ἐστὶν ἱερὸν.
 ἱεράται, δὲ αὐτοῦ παρθένος, ἐστὶ ἂν ἐπιλάβῃ τὸ χροῶν
 αὐτὴν. αἰτίων δὲ τούτων φασὶν εἶναι τοιόνδε· Ἡρακλῆα ταῖς
 θυγατράσι πεντηκόντ' οὐδαίς ταῖς Θεστίου, συγγενέσθαι
 πάσαις πλην μιᾶς ἐν τῇ αὐτῇ νύκτι. ταύτην δὲ οὐκ
 ἐθέλησαι οἱ τὴν μίαν μιχθῆναι. τὸν δὲ νομίζοντα δικά-
 σαι, μένειν παρθένον πάντα αὐτὴν τὸν βίον ἱερωμένην
 αὐτῷ. ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον λόγον, ὥς διὰ πασῶν

deinde in matrem et nuptas scelerata et ab amore longe
 aliena est ausus facinora. Qui aetate nostra Thespius est
 Cupido, eum fecit Menodorus Atheniensis, Praxitelis
 opus imitatus. (4) Est eo ipso in loco Venus, et Phry-
 nes effigies, utraque e marmore: utramque Praxiteles
 ipse fecit. In alia tribus parte est Melaeonidis Veneris
 aedes; forum praeterea, et theatrum, valde quae spe-
 ctentur digna. Ibi posita est Hesiodi ex aere statua: et
 non longe a foro, Victoria ex aere, et Musarum delu-
 brum non utique magnum: signa in eo e lapide parva.
 (5) Habent Herculis etiam Thespienses templum: sacer-
 dotio fungitur puella, ad extremum usque vitae tempus
 virginitatem retinens. Eius rei causam talem afferunt.
 Hereulem tradunt Thestii filias quinquaginta (tot enim
 erant) eadem nocte constaprasse, una excepta: eam quum
 sola obsequi recusasset, sacerdotem sibi, perpetuae vir-
 ginitatis lege data, legisset. Audivi tamen alios, qui om-

ὁ Ἡρακλῆς τῶν Θεστίου παρθένων διεξέλθοι τῇ αὐτῇ
 νυκτί, καὶ ὡς ἄρσενας παῖδας αὐτῷ πᾶσαι τέκοιεν, δι-
 δύμους δὲ ἢ τε νεωτάτη καὶ ἢ πρεσβυτάτη· ἐκεῖνο δὲ οὐκ
 ἔστιν ὅπως ἡγήσομαι πιστὸν, Ἡρακλέα ἐπὶ τοσοῦτον ὄργῃς
 ἀνδρὸς φίλου θυγατρὶ ἀφικέσθαι. πρὸς δὲ καὶ, ἥνίκα ἦν
 μετ' ἀνθρώπων, τιμωρούμενός τε ἄλλους ὑβρίζοντας, καὶ
 μάλιστα, ὅσοι θεῶν ἀσεβεῖς ἦσαν, οὐκ ἂν αὐτός γε κατε-
 στήσατο αὐτῷ νόον τε καὶ ἰέρειαν ὥσπερ δὴ θεός. ἀλλὰ
 γὰρ ἰφαίνεται μοι τὰ ἱερὸν τοῦτο ἀρχαιότερον ἢ κατὰ
 Ἡρακλέα εἶναι τὸν Ἀμφιτρούωνος, καὶ Ἡρακλέους τοῦ
 καλουμένου τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, οὗ δὴ καὶ Ἐρυθραί-
 ος τοὺς ἐς Ἰωνίαν καὶ Τυρίους ἱερὰ ἔχοντας εὗρισκον.
 οὐ μὲν οὐδ' οἱ Βοιωτοὶ τοῦ Ἡρακλέους ἡγνόουν τοῦτο
 τὸ ὄνομα· ὅπου γε αὐτοὶ τῆς Μυκαλησσίας Δῆμητρος
 Ἡρακλεῖ τῷ Ἰδαίῳ τὸ ἱερὸν ἐπιτετραφῆναι λέγουσιν.

nes plane Thestii quinquaginta filias ab Hercule eadem
 una nocte vitiatas, et ei singulas mares filios peperisse
 narrarent; et quidem geminos, natu maximam, et mi-
 nimam. Ego vero adduci nunquam possim ut credam,
 Herculem in amici hominis filiam ira tam acri incitari po-
 tuisse. Praeterea qui, dum inter homines esset, aliorum
 iniurias, et in deos in primis impietatem est severe ultus,
 qui sibi ipse aut templum aedificandum curasset, aut sa-
 cerdotio demandato, se pro deo haberi voluisset? Sed
 omnino hoc mihi templum multo vetustius esse visum est,
 quam ut Herculis, qui Amphitruonis fuit, aetate dedica-
 tum existimari possit. Et haud scio, an Herculi potius,
 qui de Idaeis Dactylis unus fuit, templi eius dedicatio
 sit tribuenda, quum et Erythraeos in Ionia, et Tyrios
 illi templa erexisse noverim. Neque vero Boeoti istius
 Herculis nomen ignorarunt, quum Cereris Mycalessiae
 dicant aedem Idaeo Herculi commissam.

CAPUT XXVIII

De monte Helicone — serpentum veneni varia natura,

Ὁ δὲ Ἑλικῶν ὄρων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐν τοῖς μάλιστα
 ἐστὶν εὔγεως καὶ δένδρων ἀνάπλεως· καὶ οἱ τῆς ἀνδράχου
 764 θάμνοι παρέχονται τῶν πανταχοῦ καρπὸν ἔξει ἡδιστον.
 λέγουσι δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες, καὶ ἀπάσας
 ἐν τῷ ὄρει τὰς πόας, καὶ τὰς ῥίζας ἥκιστα ἐπὶ ἀνθρώ-
 που θανάτῳ φύεσθαι. καὶ δὴ καὶ τοῖς ὄφεσι τὸν ἰὸν
 ποιῶσιν ἐνταῦθα ἀσθενέστερον αἱ νομαί· ὥστε καὶ δια-
 φεύγουσι τὰ πολλὰ οἱ δηχθέντες ἢ ἀνδρὶ Αἰβυί γένους
 τοῦ Ψάλλον, ἣ καὶ ἄλλως προσφόροις ἦν ἐπιτύχῃσι
 τοῖς φαρμάκοις. (2) Ἔστι μὲν δὴ ὁ ἰὸς τοῖς ἀγριω-
 τάτοις τῶν ὄφρων, καὶ ἄλλως ὀλέθριός ἐς τε ἀνθρώ-
 πους καὶ ζῶα ὁμοίως τὰ πάντα. συντελοῦσι δὲ οὐχ ἥκ-
 ιστα ἐς ἰσχὺν σφισι τοῦ ἰοῦ καὶ αἱ νομαί· ἐπεῖτοι καὶ
 ἀνδρὸς ἀκούσας οἶδα Φοῖνικος, ὡς ἐν τῇ ὄρεινῃ τῇ
 Φοινίκῃς ἀγριωτέρους τοὺς ἔχεις ποιῶσιν αἱ ῥίζαι. ἔφη
 δὲ ἄνθρωπον ἰδεῖν αὐτὸς ἀποφεύγοντα ὄρμην ἔχεως· καὶ

CAP. XXVIII. Helicon montium, qui in Graecia sunt,
 omnium, praestat soli bonitate, et arborum crebritate.
 In eo portulacae frutices passim longe suavissimi saporis
 fructum ferunt. Aiant incolae, earum quae ibi gignun-
 tur herbarum, aut radicum, nullas omnino esse homini
 mortiferas: quin et serpentum virus loci eius pastionibus
 infirmari; atque adeo, ut, si quem serpens ulla momor-
 derit, is ubi vel de genere Psyllorum, qui in Africa sunt,
 quenquam, aut aliquod ad id effectum medicamentum
 nancisci potuerit, facile periculo liberetur. (2) Est alio-
 qui teterrimae cuiusque serpentis venenum, et homini,
 et ceteris aequae animantibus per se lethale: fit vero illud
 ex pabuli natura ad perniciem valentius. Audivi siqui-
 dem Phoenicem hominem, quum diceret, in montana
 Phoenices parte radicum quarundam pastu viperas ma-
 gis elferari. Quin etiam se vidisse affirmabat hominem;

τὸν μὲν ἐπὶ τῷ ἀναδραμεῖν δένδρον, τὸν δὲ ἔχον ὡς ἤλθεν ὕστερος, ἀποπνεῦσαι πρὸς τὸ δένδρον τοῦ ἰοῦ, καὶ οὐ ζῆν ἐτι τὸν ἄνθρωπον. τούτου μὲν τοιαῦτα ἤκουσα. ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῇ Ἀράβων ὅσοι τῶν ἔχων περὶ τὰ δένδρα τὰ βάλσαμα οἰκοῦσι, τοιάδε ἄλλα ἐς αὐτοὺς συμβαίνοντα οἶδα. μέγεθος μὲν κατὰ μυρσίνης θάμνον τὰ βάλσαμά δοτι, φύλλα δὲ αὐτοῖς κατὰ τὴν πόαν τὸ σάμψουχον. ἔχων δὲ τῶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ καθ' ὁπόσους, καὶ πλείονες καὶ ἐλάσσονες ὑπὸ ἑκαστον ἀλλήλονται δένδρον· τροφή γὰρ αὐτοῖς ὁ τῶν βαλσάμων ἐστὶν ὁπὸς ἡδίστη· καὶ ἐτι καὶ ἄλλως τῇ σκιᾷ τῶν φυτῶν χαίρουσιν. ἐπὰν οὖν συλλέγειν τοῦ βαλσάμου τὸν ὁπὸν ἀφίκηται τοῖς Ἀραβιν ὥρα, ξύλων δύο ἑκαστος σκυτόλας ἐπὶ τοὺς ἔχεις ἐσφέρει, χρστοῦντες δὲ τὰ ξύλα, ἀπελαύνουσι τοὺς ἔχεις· ἀποκτείνουσι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐθέλουσιν ἱερὸς τῶν βαλσάμων κομίζοντες. ἦν δὲ καὶ ὑπὸ ἔχων δηχθῆναι τῷ συμβῆναι, τὸ μὲν τραῦμά ἐστιν, ὅποιον καὶ ὑπὸ σιδήρου, δαίμα δὲ ἄπεισι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ· ἄτε γὰρ

qui, ut insequentis viperæ impetum declinaret, in arborem quandam celeri se fuga receperit; viperamque paulo post, quum assè qui hominem non posset, venenum arbori afflasse, et hominem mox vivere desissee. Haec ille. De viperis vero iis; quae in Arabia inter balsami arbores versantur, diversum quiddam accepi: id huiusmodi est. Sunt balsami arbores ea qua myrti stirpes magnitudine: folia illis, qualla herbae amaraco. Habent sua circa eas plantas cubilla viperae, plures uno, alio pauciores loco: est enim eis balsami liquoribus multo suavissimus: ipsa etiam fruticis umbra maxime delectantur. Ubi sua fuerit legendo humori tempestivitas, veniunt in sacrum lucum Arabes cum binis ligneolis bacillis singuli; earum complosu bestias fugant: occidi vero magna est religio, quod sacras, et genios veluti quosdam esse balsami putant. Quod si quem morsu appetierint, plaga est qualis e ferri vulnere, sed

σιτουμένοις τοῖς ἔχει μύρων τὸ εὐοσμότερον μετακε-
ράννυσί σφισιν ἐκ τοῦ θανατώδους ἐς τὸ ἡπιώτερον ὁ
ἰός. ταῦτα μὲν δὴ ἔχοντά ἐστιν οὕτω.

CAPUT XXIX.

De Ephialte, Oto et urbe Ascra — Musis, earum nominibus numero-
que, ac de Piero — memorandis Helicónis, fonte Aganippe,
Eupheme Musarum nutrice, et de Lino.

Θῦσαι δὲ ἐν Ἑλικῶνι Μούσαις πρώτους, καὶ ἐπονομά-
σαι τὸ ὄρος ἱερὸν εἶναι Μουσῶν Ἐφιάλτην καὶ Ὀτον
λέγουσιν, οἰκίσαι δὲ αὐτοὺς καὶ Ἀσκρην, καὶ δὴ καὶ
Ἥγησίνους ἐπὶ τῷδε ἐν τῇ Ἀτθίδι ἐποίησεν·

Ἀσκρην δ' αὖ παρέλεκτο Ἑοσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἡ δὲ οἱ τέκε παῖδα περιπλομένων ἐνιαυτῶν

Οἶοκλον, ὃς πρῶτος μετ' Ἀλωῆος ἔκτισε παῖδων

Ἀσκρην, ἥθ' Ἑλικῶνος ἔχει πόδα πίδακόντα.

ταύτην τοῦ Ἥγησίνου τὴν ποιήσιν οὐκ ἐπελεξάμην· ἀλ-

veneni omnino expers, quod scilicet balsami pastu, li-
quoris *unius omnium* odore praestantissimi, veneni acer-
bitas *illa pristina* mitescit. Et haec quidem ita se
habent.

CAP. XXIX. In Helicone primos *omnium* sa-
cra Musis fecisse, et Musis eum montem consecrasse
Ephialten et Otum tradunt. Eosdem etiam Ascram con-
didisse. Hegesinous in eo quod de Attica terra scrip-
sit poemate, *his versibus* indicavit:

Ast Ascræ optato potitur Neptunus amore:

Mox illi quae progenuit volventibus annis

Oeoclum, natis olim qui iunctus Aloeï,

Udi ad radices Heliconis condidit Ascran:

Hanc Hegesinoi poesim ego nunquam legi, quando autē

ἢ πρότερον ἄρα ἐκλελοιπυῖα ἦν, πρὶν ἢ ἐμὲ γενέσθαι. Κάλλιππος δὲ Κορίνθιος ἐν τῇ ἐς Ὀρχομενίους συγγραφῇ μάρτυρα ποιεῖται τῷ λόγῳ τὰ Ἡγησίονος τὰ ἔπη· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡμεῖς πεποιήμεθα παρ' αὐτοῦ Καλλίππου διδασχθέντες. Ἀσκρας μὲν δὴ πύργος εἰς ἐπ' ἐμοῦ, καὶ ἄλλο οὐδὲν, ἐλείπετο ἐς μνήμην. (2) Οἱ δὲ τοῦ Ἀλωέως παῖδες ἀριθμὸν τε Μούσας ἐνόμισαν εἶναι τρεῖς, καὶ ὀνόματα αὐτοῖς ἔθεντο Μελέτην, καὶ Μνήμην, καὶ Ἀοιδήν. χρόνῳ δὲ ὕστερόν φασι Πιερον Μακεδόνα, ἀφ' οὗ καὶ Μακεδόσιν ὀνόμασται τὸ ὄρος, τοῦτον ἐλθόντα ἐς Θεσπίας, ἐνέα τε Μούσας καταστήσασθαι, καὶ τὰ ὀνόματα τὰ νῦν μεταθέσθαι σφίσι. ταῦτα δὲ ἐνόμιζεν οὕτως ὁ Πίερος, ἢ σοφώτερά οἱ εἶναι φανέντα, ἢ κατὰ τι μάντευμα, ἢ παρὰ του διδασχθεὶς τῶν Θρακῶν· δεξιώτερον γὰρ τὰ τε ἄλλα ἐδόκει τοῦ Μακεδονικοῦ τὸ ἔθνος εἶναι πάλαι τὸ Θράκιον, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐς τὰ δεξιὰ ὀλίγωρον. εἰσὶ δ' οἱ καὶ αὐτῷ θυγατέρας ἐνέα

me natam prorsus evanuerat: sed Callippus Corinthius in historia quam de Orchomeniorum rebus conscripsit, eorum Hegesinoi versuum testimonio utitur: eos itaque nos ab ipso Callippo sumimus. Ascræ ætate mea turris unica reliqua fuit, et præterea nihil quod posset memoriae prodi. (2) Aloei quidem filii Musas numero tres religionē sanxerunt, nomina vero illis imposuerunt, Meleten, Mnemen, et Aoeden; quasi dicas, meditatio-
nem, memoriam, et cansionem. Tempore dein satis multo post, Pierum Macedonem ferunt, a quo uni de Macedoniae montibus nomen, quum Thespias venisset, ut novem Musæ hisce quibus nunc appellantur nomini-
bus colerentur instituisse: aut quod rectius id duxisset, aut quod ex oraculo quopiam id ei imperatum fuisset, aut postremo quod ea in re Thracum esset disciplinam secutus: Thracica enim gens olim Macedonicam dexteritate cum aliis in rebus antecellere videbatur, tum in rebus divinis haud pari atque Macedones erant

Πιέρῳ γενέσθαι λέγουσι, καὶ τὰ ὀνόματα, ἅπερ ταῖς
 766 θεαῖς, τεθῆναι καὶ ταύταις· καὶ ὅσοι Μουσῶν παῖδες
 ἐκλήθησαν ὑπὸ Ἑλλήνων, θυγατρίδοὺς εἶναι σφᾶς Πιέ-
 ρου· Μίμνερμος δὲ ἐλεγεία ἐς τὴν μάχην ποιήσας τὴν
 Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδοὺς, φησὶν ἐν τῷ
 προοίμιῳ, θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μού-
 σας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας. (3) Ἐν
 Ἑλικῶνι δὲ πρὸς τὸ ἄλσος ἰόντι τῶν Μουσῶν, ἐν ἀριστερᾷ
 μὲν ἡ Ἀγανίππη πηγὴ· θυγατέρα δὲ εἶναι τὴν Ἀγανίπ-
 πην τοῦ Περμησσοῦ λέγουσι· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος ὁ Περ-
 μησσὸς περὶ τὸν Ἑλικῶνα. τὴν δὲ εὐθείαν ἐρχομένην
 πρὸς τὸ ἄλσος ἔστιν εἰκὼν Εὐφήμες ἐπιειργασμένη λίθῳ·
 τροφὸν δὲ εἶναι τὴν Εὐφήμεν λέγουσι τῶν Μουσῶν·
 ταύτης τε οὖν εἰκὼν καὶ μετ' αὐτὴν Αἶνος ἔστιν ἐν πέ-
 τρα μικρᾷ σπηλαίου τρόπον ἐργασμένη· τούτῳ κατὰ
 ἔτος ἕκαστον πρὸ τῆς θυσίας τῶν Μουσῶν ἐναγίζουσι.
 λέγεται δὲ, ὡς ὁ Αἶνος οὗτος παῖς μὲν Οὐρανίας εἴη,
 καὶ Ἀμφιμάρου τοῦ Ποσειδῶνος, μεγίστην δὲ τῶν τε

incuria. Sunt qui Pierum ipsum filias novem habuisse
 dicant, easque de Musarum nominibus appellasse; et
 quotquot a Graecis Musarum filii sunt appellati, eos
 Pieri e filiabus nepotes fuisse. At Mimnermus, qui ele-
 gis pugnam Smyrnaeorum contra Gygen et Lydos con-
 scripsit, in ipsa operis ingressione prima antiquiores
 Musas Coeli, alias illis natu posteriores Iovis filias memo-
 rat. (3) In Helicone qua iter ad Musarum lucum, ad
 laevam fons est Aganippe: filiam Aganippen Termessi
 fuisse dicunt: circumfluit autem hic Termessus Helico-
 nem. Recta ad lucum Musarum pergentibus est Eu-
 phemes effigies in lapide sculpta. Fuisse Euphemen
 tradunt Musarum nutricem. Est illi proxima Lini sta-
 tua e parvo saxo in speluncae modum cavato promi-
 nens: huic parentant quotannis, antequam sacra Musis
 faciant. Genitum Linum Amphimaro Neptuni filio ex
 Urania vulgo proditum est: Musices eum gloria supe-

ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὅσοι πρότερον ἐγένοντο, λάβοι δόξαν
ἐπὶ μουσικῇ· καὶ ὡς Ἀπόλλων ἀποκτείνειεν αὐτὸν ἐξιού-
μενον κατὰ τὴν ψῆδην. ἀποθανόντος δὲ τοῦ Λίνου, τὸ ἐπ'
αὐτῷ πένθος διῆλθεν ἄρα καὶ ἄχρι τῆς βαρβαρικῆς,
ὡς καὶ Αἰγυπτίοις ἔσχατον γενέσθαι Λίνον· καλοῦσι δὲ τὸ
ἔσχατον Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ Μαντέρων. οἱ δὲ
Ἕλλησιν ἔπη ποιήσαντες, Ὅμηρος μὲν, ὅτε ἔσχατον Ἕλ-
λησιν ὄν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ
Ἀχιλλεύς ἐρη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαι-
στον καὶ κυθαίρδον παῖδα ἄδοντα τὰ ἐς Λίνον·

Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λελιγῇ
Ἰμερόεν κυθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἀείδεν.

Πάμφως δὲ, ὃς Ἀθηναίοις τῶν ὕμνων ἐποίησε τοὺς 767,
ἀρχαιοτάτους, οὗτος ἀκμάζοντος ἐπὶ τῇ Λίνῳ τοῦ
πένθους Οἰτόλινον ἐκάλεσεν αὐτόν. Σαπφῶ δὲ ἡ Λεσβία
τοῦ Οἰτολίνου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Πάμφω μα-
θούσα Ἀδωνιν ὀνομαζομένη καὶ Οἰτόλινον ἤσεν. Θηβαῖοι δὲ

riores omnes anteisse, et ab Apolline, cui se cantu
conferebat, occisum. De Lini quidem morte ad Bar-
baras etiam gentes luctus pervenit: siquidem apud Ae-
gyptios carmen usurpatum est, quod Linum Graeci di-
xerunt: appellarunt ipsi tamen Aegyptii id patria voce
Manerem: sed Graeci poetae, et in primis Homerus,
eius cantilenae tanquam Graecae mentionem fecerunt.
Quum enim Lini casus cognitus haberet, in Achillia
scuto Vulcanum inter alia caelasse commentus est pue-
rum fidibus canentem Linum:

Quos inter medios invenit testudine dulei,
Suave Linum arguto cecinit modulamine pulchrum.

At Pamphus, qui Atheniensibus hymnos antiquissimos
fecit increbrescente ob Lini mortem luctu, Oetolinum
(id est *Flebilemlinum*) dixit; Sappho deinde Lesbia,
sumto • Pamphi versibus Oetolini nomine, Adonim ip-

λέγουσι, παρὰ σφίσι ταφῆναι τὸν Αἶνον, καὶ ὡς μετὰ τὸ πταῖσμα τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ τὸ Ἑλληνικὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου κατὰ δὴ τινα ὄψιν ὀνειράτος τὰ ὅσα ἀνελόμενος τοῦ Αἶνου κομίσειεν ἐς Μακεδονίαν· ἐκείνον μὲν δὴ αὖθις ἐξ ἐνυπνίων ἄλλων ὀπίσω τοῦ Αἶνου τὰ ὅσα ἐς Θήβας ἀποστεῖλαι· τὰ δὲ ἐπιθήματα τοῦ τάφου, καὶ ὅσα σημεῖα ἄλλα ἦν, ἀνὰ χρόνον φασὶν ἀφανισθῆναι. λέγεται δὲ καὶ ἄλλα τοιάδε ὑπὸ Θηβαίων, ὡς τοῦ Αἶνου τούτου γένοιτο ὕστερον ἕτερος Αἶνος καλούμενος Ἴσμηνίου, καὶ ὡς Ἡρακλῆς ἔτι παῖς ὦν ἀπέκτεινεν αὐτὸν, διδάσκαλον μουσικῆς ὄντα. ἔπη δὲ οὔτε ὁ Ἀμφιμάρου Αἶνος, οὔτε ὁ τούτου γενόμενος ὕστερον ἐποίησαν· ἢ καὶ ποιηθέντα ἐς τοὺς ἔπειτα οὐκ ἤλθε.

sa simul et Oetolinum decantavit. Thebani vero sepultum apud se Linum fuisse autumant, addentes, Philippum Amyntae filium profligatis ad Chaeroncam Graecis, somnii cuiusdam monitu Lini eruta ossa in Macedoniam transportasse; mox itidem alio commotum somnio Thebas reportanda curasse. Sepulcri vero omnem superficiem, ac plane vestigia omnia temporis diuturnitate abolita. Narrant etiam Thebani fuisse alterum minorem Linum, qui sit Ismenii dictus: quem Hercules puer, dum ab eo Musicam doceretur, occiderit, Carmina certe neque superior ille Amphimari, neque hic posterior ulla fecere: vel quae fortassis fecerunt, ad posteritatis memoriam non pervenerunt.

CAPUT XXX.

De Musarum aliorumque signis in Helicone — poetarum Musicae laude celebratarum signis — de Orpheo varia narratio — de fluvio Helicone — urbe Libethra et Orphei monumento — Lysimidia.

Ταῖς Μούσαις δὲ ἀγάλματα μὲν πρῶτὰ ἐστὶ Κηφισοδότου τέχνη πάσαις. προελθόντι δὲ οὐ πολὺ, τρεῖς μὲν εἰσιν αὐτῆς Κηφισοδότου, Στρογγυλλίωνος δὲ ἑτέρα τὸσαῦτα, ἀνδρὸς βοῦς καὶ ἵππους ἀριστα εἰργασμένου· τὰς δὲ ὑπολοίπους τρεῖς ἐποίησεν Ὀλυμπιοσθένης. καὶ Ἀπόλλων χαλκοῦς ἐστὶν ἐν Ἐλικῶνι καὶ Ἑρμῆς μαχόμενοι περὶ τῆς λύρας· καὶ Διόνυσος, ὁ μὲν Λυσιππου· τὸ δὲ ἄγαλμα ἀνέθηκε Σύλλας τοῦ Διονύσου τὸ ὀρθόν, ἔργον τῶν Μύρωνος, θείας μάλιστα ἄξιον μετὰ γε τὸν Ἀθήνησιν Ἐρεχθεῖα· ἀνέθηκε δὲ οὐκ οἰκοθεν, Ὀρχομενίους δὲ ἀφελόμενος τοὺς Μινύας· τοῦτό ἐστι τὸ ὑπὸ Ἑλλήνων λεγόμενον θυμιάμασιν ἀλλοτρίοις τὸ θεῖον σέβασθαι. (2) Ποιητὰς δὲ ἥ καὶ ἄλλως ἐπιφανεῖς ἐπὶ μουσικῇ, τόσων εἰκόνας ἀνέθεσαν· Θάμυριν μὲν αὐτόν

CAP. XXX. Musarum signa antiquiorum Cephisodoti sunt opus. Paulo hinc longius Cephisodoti aliae sunt Musae tres: Strongylionis totidem hominis qui boves et equos *unius omnium* optime expressit: reliquas tres fecit Olympiosthenes. Est praeterea in Helicone Apollo aeneus, et Mercurius, de Lyra inter se litigantes: Bacchus etiam Lysippi: nam erecto statu Liberi Patris simulacrum dedicavit Sylla, *omnium* Myronis operum (Erechtheo, qui Athenis est, excepto) longe quod spectetur dignissimum. Neque vero de suo Sylla donum dedit, sed *illud* Orchomeniis Minyis eripuit. Hoc illud est Graecis usurpatum *verbum*, Deos alienis sufficientis venerari. (2) Poetarum etiam, et aliorum Musicae laude insignium virorum, illic statuas videas: *inter* eos Thamyryn iam caecum fractam lyram attricientem:

768 τε ἤδη τυφλὸν, καὶ λύρας κατεδγύϊας ἐφαπτόμενον·
 Ἀρίων δὲ Μηθυμναῖός ἐστιν ἐπὶ δελφίνος. ὁ δὲ Σακάδα
 τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνίεις Πιν-
 δάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ
 μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν.
 κάθηται δὲ καὶ Ἡσίοδος κιθάραν ἐπὶ τοῖς γόνασιν ἔχων,
 οὐδὲν τι οἰκτεῖον Ἡσιόδῳ φόρημα· δηλα γὰρ δὴ καὶ ἐξ
 αἰτῶν τῶν ἐπῶν, ὅτι ἐπὶ ῥάβδῳ δάφνης ἦδε· περὶ δὲ Ἡσιώ-
 δου τε ἡλικίας καὶ Ὀμήρου πολυπραγμονήσαντι ἐς τὸ
 ἀκριβέστατον οὐ μοι γράφειν ἠδὺ ἦν, ἐπισταμένῳ τὸ
 φιλαίτιον ἄλλων τε καὶ οὐχ ἥκιστα, ὅσοι κατ' ἐμὲ ἐπὶ
 ποιήσει τῶν ἐπῶν καθεστήκεσαν. (3) Ὀρφεὺς δὲ τῷ
 Θρακί πεποιήται μὲν παρεστῶσα αὐτῷ Τελετῇ, πεποιή-
 ται δὲ περὶ αὐτὸν λίθου τε καὶ χαλκοῦ θηρία ἀκούοντα
 ἄδοντος. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα πιστεύουσιν οὐκ ὄντα
 Ἕλληνες, καὶ δὴ καὶ Ὀρφθα Καλλιόπης τε εἶναι Μού-
 σης, καὶ οὐ τῆς Πίερου, καὶ οἱ τὰ θηρία λέναι πρὸς τὸ
 μέλος ψυχαγωγούμενα· ἐλθεῖν δὲ καὶ ἐς τὸν ἄδην ζῶντα.

Arion Methymnaeus delphino insidet: Sacadae vero Ar-
 givi qui effigiem finxit, quod Pindari de eo carminis ex-
 ordium non intellexit, corporis magnitudine nihilo tibi-
 cinem tibiis grandiore fecit. Sedet ibidem Hesiodus
 oitharam genibus sustinens: quod tamen non fuit eius
 gestamen, quum (sicuti licet eius versibus colligere) ad
 Lauri virgam caneret. De Hesiodi vero et Homeri ae-
 tate, etsi mihi sunt omnia diligentius conquisita, non
 est tamen libitum meam ea de re sententiam explicare,
 quum sciam et alios et eos inprimis qui nostro tempo-
 re ad conscribenda poemata se applicant, contentiosos
 esse. (3) Thracio quidem Orpheo mysterii simulacrum
 adsistit: circumstant canentem forse im marmore et aere
 expressae. Graeci alia multa quae nunquam evenerunt
 pro veris habent, et illud inter cetera, Orpheum Cal-
 liopes filium fuisse, Musae scilicet, non eius quae Pieri
 filia fuerit: allicero solitum cantu foras: eundem ad in-

αἰτὸν παρὰ τῶν κάτω θεῶν τὴν γυναῖκα αἰτοῦντα. ὁ δὲ Ὀρφεὺς (ἔμοι δοκαῖν) ὑπερβάλλετο ἐπὶ τὸν κόσμον τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ μέγα ἦλθεν ἰσχύος, ὅλα πιστευόμενος εὐρηκέναι τελετὰς θεῶν, καὶ ἔργων ἀνοσιῶν καθαρμούς, νόσων τε λάματα καὶ τροπὰς μνημιῶν θείων. τὰς δὲ γυναῖκάς φασι τῶν Θράκων ἐπιβουλεύειν μὲν αὐτῷ θάνατον, ὅτι σφῶν τοὺς ἄνδρας ἀκολουθεῖν ἐπεισεν αὐτῷ πλακωμένῳ, φόβῳ δὲ τῶν ἀνδρῶν οὐ τόλμῃ· ὥς δὲ ἐνεφορήσαντο οἶνον, ἐξεργάζονται τὸ τόλμημα, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου κατέστη μεθυσκομένους ἐς τὰς μάχας χωρεῖν. εἰσὶ δὲ, οἳ φασι κεραυνωθέντι ὑπὸ τοῦ θεοῦ συμβῆναι τὴν τελευταίην Ὀρφεῖ· κεραυνωθῆναι δὲ αὐτὸν τῶν λόγων εἶνεκα, ὃν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀκηκοότας ἀνθρώπους. ἄλλοις δὲ προειρημένον ἐστίν, ὥς προαπαθανούσης οἱ τῆς γυναικὸς, ἐπὶ τὸ Ἄορνον δι' αὐτὴν τὸ ἐν τῇ Θεσπροτίδι 769 ἀφίκετο· εἶναι γὰρ πάλαι νεκρομαντεῖον αὐτόθι· νε-

feros vivum descendisse, quo exoratis inferum diis uxorem reciperet. Atenim opinione mea Orpheus carminis concinnitate omnes qui ante ipsum fuerunt, longo superavit intervallo. Magnam autem ex eo est auctoritatem consecutus, quod et deorum initia, et nefariorum facinorum expiationes creditus est adinvenisse: morborum etiam remedia, et iratorum numinum placationes. Thracum vero feminas insidias ei primum fecisse, quod secum viros quacunq[ue] errans huc illuc traheret, viro- rum tamen metu non statim ausas facinus perpetrare: deinde mero largius hausto, quod cogitaverant, perfecisse. Ex eo institutum, ut viri non nisi temulenti ad praelia exirent. Sunt qui dicant fulmine ictum concidisse: hoc mortis genere peremptum, quod initiorum ar- cana profanis et rudibus hominibus tradidisset. Est et illud memoriae proditum, uxore mortua venisse illum ad Aornum Thesprotiae, quod ibi pervetus esset per umbrarum evocationem oraculum: ibi quum Eurydices

μίζοντα δὲ οἱ ἔπισθαι τῆς Εὐρυδίκης τὴν ψυχὴν καὶ ἁμαρτόντα, ὥς ἐπιστράφη, αὐτόχειρα αὐτὸν ὑπὸ λύπης αὐτοῦ γενέσθαι. λέγουσι δὲ οἱ Θρᾷκες, αἱ τῶν ἀηδόνων ἔχουσι νεοσσιὰς ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ὀρφῆως, ταύτας ἡδίων καὶ μεῖζόν τι ἔδειν. Μακεδόνων δὲ οἱ χώραν τὴν ὑπὸ ὄρος τὴν Πιερίαν ἔχοντες καὶ πόλιν Δίον φασίν, ὑπὸ τῶν γυναικῶν γενέσθαι τὴν τελευταίην ἐνταῦθα τῷ Ὀρφεί. ἰόντι δὲ ἐκ Δίου τὴν ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ στάδια προελθούτι· εἴκοσι, κίων τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ, καὶ ἐπιθήμα ἐπὶ τῷ κίονι, ὕδρια λίθου· ἔχει, δὲ τὰ ὅσῃ τοῦ Ὀρφῆως ἢ ὕδρια, καθὰ οἱ ἐπιχώριοι λέγουσιν. (4) Ρεῖ δὲ καὶ ποταμὸς Ἑλικῶν ἄχρι σταδίων ἑβδομήκοντα πέντε· προελθόντι δὲ τὸ ρεῦμα ἀφανίζεται τὸ ἀπὸ τούτου κατὰ τῆς γῆς· διαλείπον δὲ μάλιστα δύο καὶ εἴκοσι στάδια, ἀνεισι τὸ ὕδωρ αὐτῆς, καὶ ὄνομα Βαφύρας ἀντὶ Ἑλικῶνος λαβὼν, κάτεισιν ἐς θάλασσαν ναυσίπορος. τοῦτον οἱ Δίασταὶ τὸν ποταμὸν ἐπιρρεῖν διὰ παντὸς τῇ γῇ τὰ ἐξαρχῆς φασί, τὰς γυναῖκας δὲ, αἱ τὸν

animam sequi se putasset, et sua se opinione falsum respiciens animadvertisset, ultro sibi ipsi, moerore confectum, manus conscivisse. Addunt Thraces, Inscinias, quae circa Orphei sepulcrum nidos habeant, suaviores quam ceteras, et vocaliores cantus edere. Macedones vero qui subiectam Pieriae monti terram incolunt, et urbem Dion, eo ipso in loco a foeminis occisum Orpheum autumant. A Dio montem versus stadia XX progressis, columna est ad dexteram: superimposita columnae est lapidea urna: in ea Orphei ossa condita esse, regionis eius incolae dicunt. (4) Praeterfluit hunc locum Helicon amnis. Is ultra stadium LXXV, infra terram se abdit: occulto dein meatu stadia XXII elapsus, se denuo ostendit, et Baphyrae nomine pro Helicone sumto, in mare se navigabilis infert. Hunc amnem Diatae aperto quondam alveo decurrisse aiunt: *ab eo vero primum tempore, quo mulieres illae quae Orphe-*

Ὀρφεία ἀπέκτειναν, ἐναπονήσασθαι οἱ θελήσας τὸ αἶμα,
καταδῦναι τε ἐπὶ τούτῳ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν γῆν,
ἵνα δὴ μὴ τοῦ φόνου καθάρσιν τὸ ὕδωρ παράσχηται.
(5) Ἦκουσα δὲ καὶ ἄλλον ἐν Λαρίσση λόγον, ὥς ἐν τῷ
Ὀλύμπῳ πόλις οἰκοῖτο Λιβηθρα, ἣ ἐπὶ Μακεδονίας τέ-
τραπται τὸ ὄρος, καὶ εἶναι οὐ πόρρω τῆς πόλεως τὸ
τοῦ Ὀρφείως μνημα. ἀφικέσθαι δὲ τοῖς Λιβηθροῖς πα-
ρὰ τοῦ Διονύσου μάντευμα ἐκ Θράκης, ἐπιδάμν ἰδὴ τὰ
ὅσα τοῦ Ὀρφείως ἥλιος, τηρικαῦτα ὑπὸ συνὸς ἀπολείσθαι
Λιβηθροῖς τὴν πόλιν. οἱ μὲν δι' οὐ πολλῆς φροντίδος
ἐποιῶντο τὸν χρησμὸν, οὐδὲ ἄλλο τι θηρίον οὕτω μέγα
καὶ ἄλκιμον ἔσεσθαι νομίζοντες, ὥς εἰλεῖν σφισι τὴν πό- 770
λιν, οὐδὲ θρασύτητος μετεῖναι μᾶλλον ἢ ἰσχύος. ἐπεὶ
δὲ ἐδόκει τῷ θεῷ, συνέβαινέ σφισι τοιαύδε· ποιμὴν περὶ
μεσοῦσαν μάλιστα τὴν ἡμέραν ἐπικλίνων αὐτὸν πρὸς
τοῦ Ὀρφείως τὸν τάφον, ὁ μὲν ἐκάθευδεν ὁ ποιμὴν·
ἐπῆει δὲ οἱ καὶ καθεύδοντι ἔπη τε ᾄδειν τῶν Ὀρφείως
καὶ μέγα καὶ ἡδὺ φωνεῖν. οἱ οὖν ἐγγύτατα νέμοντες ἦ

um occiderant, sanguinem abluere conatae sunt, terram
subiisse, ne *pollutis ea casae foeminis* ad expiandum sce-
lus aquas praeberet suas. (5) Ab hoc *longe* diversum
Larissae sermonem audiui: urbem olim in Olympo ce-
lebrem, Libethra nomine, fuisse, qua mons in Macedo-
niam se immittit: ab ea urbe non longe Orphei monu-
mentum abesse: Libethriis *olim* e Thracia a Liberi Pa-
tris oraculo responsum allatum, a sua urbe deletum
iri, quum primum Orphei ossa sol aspexisset: de hoc
illos oraculo sollicitos esse oportere se nihil putasse,
quod nullam omnino feram vel tantam, vel tantis prae-
ditam viribus existere posse crederent, quae urbem eius-
modi posset excindere, quum ea non magis fiducia
quadam, quam suo robore niteretur. Atqui ubi diis vi-
sum est, haec acciderunt. Pastor quidam meridie recu-
buit *fessus* ad Orphei tumulum. Is quum forte somno
se dedisset, in somnis coepit Orphei versus magna et

καὶ ἀροῦντες, ἕκαστοι τὰ ἔργα ἀπολείποντες, ἡθροίζοντο ἐπὶ τοῦ ποιμένου τὴν ἐν τῷ ὕπνῳ ῥῆδην· καὶ ποτε ὠθοῦντες ἀλλήλους καὶ ἐρίζοντες, ὅστις ἐγγύτατα ἔσται τῷ ποιμένι, ἀνατρέπουσι τὸν κίονα, καὶ κατεάγη τε ἀπ' αὐτοῦ πεσοῦσα ἡ θήκη, καὶ εἶδεν ἥλιος τὰ ὀδῶτα τοῦ Ὀρφῆως. λοιπόν. αὐτίκα δὲ, ἐν τῇ ἐπερχομένῃ νυχτὶ ὃ τε θεὸς κατέχει πολὺ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ποταμὸς Σῦς (τῶν δὲ περὶ τὸν Ὀλυμπον χειμάρρων καὶ ὁ Σῦς ἐστὶ) τότε οὖν οὗτος ὁ ποταμὸς κατέβαλε μὲν τὰ τείχη Λιβηθρίοις, θεῶν δὲ ἱερὰ καὶ οἴκους ἀνέτρεψεν ἀνθρώπων, ἀπέπνιξε δὲ τοὺς τε ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει ζῶα ὁμοίως τὰ πάντα. ἀπολλυμένων δὲ ἤδη Λιβηθρίων, οὕτως οἱ ἐν Δίῳ Μακεδόνες, κατὰ γε τὸν λόγον τοῦ Λαρισαίου ξένου, ἐς τὴν ἐαυτῶν τὰ ὀσῶτα κομίζουσι τοῦ Ὀρφῆως. ὅστις δὲ περὶ ποιήσεως ἐπολυπραγμόθησεν, ἤδη τοὺς Ὀρφῆως ὕμνους οἶδεν ὄντας, ἕκαστόν τε αὐτῶν ἐπὶ βραχύτατον, καὶ τὸ σύμπαν οὐκ ἐς ἀριθμὸν πολὺν πεποιημένους· (6) *Λυκομίδα* δὲ

suavi voce decantare. Ea voce qui proximis locis vel pascebant, vel forte arabant, commoti, intermisso opere, ad illam dormientis pastoris cantilenam accurrerunt. Ibi quum *ita, ut fit*, alterum alter trudentes impellerent, dum proxime quisque ad pastorem certant accedere, columnam evertunt: ea ruente fracta est urna: quo factum ut Orphei ossa sol aspiceret. Ea deinde quae insecuta est nocte ingenti aquae vi de coelo effusa, Sus amnis (unus hic est de Olympi-torrentibus) Libethriorum muros deiecit, sacras et profanas aedes evertit; homines ipsos, et animalia cuncta quae intra moenia fuerunt, extinxit. Deletis iam Libethriis, Macedones qui Dion tenebant (uti *mihi* Larissaeus hospes narrabat) Orphei ossa Dion translata sibi viudicarunt. Iam vero qui sunt in poetarum scriptis non indiligenter versati, satis norunt in Orphei hymnis singulis brevitatem summam quaesitam: neque omnino multos numero esse:

ἔασσι τε καὶ ἐπαύδουσι τοῖς δραμένοις· κόσμῳ μὲν δὴ τῶν ἐπῶν δευτερεῖα φέροντο ἂν μετὰ Ὀμήρου γε τοὺς ἵμνους, τιμῆς δὲ ἐκ τοῦ θαύου καὶ ἐς πλεον ἐκείνων ἔχουσιν.

CAPUT XXXI.

Arsinoës signum in Helicone — Priapi signum et cultus — tripodes in Helicone positi, festum Musea dictum, Hippocrene — de Hesiodi carminibus — Hesiodi morte — Flavio Lamo, Narcissii fonte et de ipso Narcisso varia narratio.

Καὶ Ἀρσινόης ἐστὶν ἐν Ἑλικῶνι εἰκὼν, ἣν Πτολεμαῖός 771
ἐγήμεν ἀδελφὸς ὢν· τὴν δὲ Ἀρσινόην στρουθὸς φέρει
χαλκῇ τῶν ἀπτήνων· περὰ μὲν γε καὶ αὐταὶ κατὰ τὰ αὐ-
τὰ ταῖς ἄλλαις φύουσιν, ὑπὸ δὲ βάρους καὶ διὰ μέγεθος
οὐχ οἷα τέ ἐστιν ἀνέχειν σφᾶς ἐς τὸν ἄερα τὰ περὰ. (2)
Ἐνταῦθα καὶ Τηλέφῳ τῷ Ἡρακλέους γάλα ἐστὶν ἑλαφὸς
παιδί μικρῷ διδοῦσα, καὶ βοῦς τε παρ' αὐτὸν, καὶ ἄγαλμα
Πριάπου θίας ἄξιον· τούτῳ τιμαὶ τῷ θεῷ δέδονται μὲν καὶ
ἄλλως, ἐνθα εἰσὶν αἰγῶν νομαὶ καὶ προβάτων, ἥ καὶ ἱσμοὶ
μελισσῶν· Λαμψακηναὶ δὲ ἐς πλεον ἢ θεοὺς τοὺς ἄλλους

(6) Lycomedae eos plane qui sint, sciunt, et initiis suis concinunt: ac sunt illi quidem carminis elegantia et ornatu primi secundum Homeri hymnos: honor eis sane maior quam illis divinitus obtigit.

CAP. XXX. Arsinoes etiam in Helicone statua est; quam Ptolemaeus, etsi germanus frater erat, uxorem tamen duxit. Ea statua aeneo insidet passeri (*id est struthocamelo*) ex involucrum genere. Habent hi quidem alas, uti *alites* ceteri, sed prae corporis mole *humo* se in sublime nequeunt attollere. (2) Est ibidem cerva Telepho Herculis filio infanti mammam praebens, et bos proximo loco. Inter cetera eius loci insignia spectacula est Priapi signum. Huic deo et alibi honorem habent, quibus capellarum et ovium greges, vel apum alvearia

νομίζουσι, Διονύσου τε αὐτὸν παῖδα εἶναι καὶ Ἀφροδίτης λέγοντες. (3) Ἐν δὲ τῷ Ἑλικῶνι καὶ ἄλλοι τρίποδες κεῖνται, καὶ ἀρχαιότατος, ὃν ἐν Χαλκίδι λαβεῖν τῇ ἐπ' Εὐρίπῳ λέγουσιν Ἡσίοδον νικήσαντα ᾧδῃ. περιοικοῦσι δὲ καὶ ἄνδρες τὸ ἄλσος, καὶ ἐορτήν τε ἐνταῦθα οἱ Θεσπιεῖς καὶ ἀγῶνα ἄγουσι Μουσεία· ἄγουσι δὲ καὶ τῷ Ἑρωτι, ἄθλα οὐ μουσικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀθληταῖς τιθέντες. ἐπαναβάντι δὲ στάδια ἀπὸ τοῦ ἄλσους τούτου ὡς εἰκοσιν, ἔστιν ἡ τοῦ ἵππου καλουμένη κρήνη· ταύτην τὸν Βελλεροφόντου ποιῆσαι φασιν ἵππον, ἐπιψεύσαντα ὀπλῇ τῆς γῆς. (4) Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρειλημμένη δόξῃ λέγουσιν, ὡς ἄλλο Ἡσίοδος ποιῆσαι οὐδὲν ἢ τὰ ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προοίμιον, ἀρχὴν τῆς ποιήσεως εἶναι τὸ ἐς τὰς Ἑρίδας λέγοντες· καὶ μοι μόλιβδον ἐδείκνυσαν, ἔνθα ἡ πηγὴ, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμασμένον· ἐγ-

curae sunt: sed eum prae Dis cunctis venerantur Lam-
psaceni, Libero Patri e Venere genitum dictitantes. (3)
Sunt in Helicone et alii tripodes dedicati, et unus inter
hos antiquissimus, quem Chalcide ad Euripum Euboeae
de carminibus praemium tulisse Hesiodum tradunt. Lu-
cum circumquaque¹ accolunt finitimi. Thespienses dies
festos agitant, et ludos Musarum, quae Musaea vocant.
Cupidinis etiam ludos faciunt; quibus non solum musicis
hominibus, sed athleticis etiam sua exposita praemia. Su-
pra lucum stadia ferme XX ascendentibus, est fons, qui
Equi dicitur. Elícuisse hunc ungula terram fodientem
Bellerophontis equum tradunt; ob eam rem Hippucrenen
nominatum. (4) Boeotiorum quidem populi, qui circa
Heliconem domicilia habent, ex opinione quadam a ma-
ioribus accepta, Hesiodum negant aliud quicquam, prae-
ter illud poema, quae Opera appellantur, scriptum reli-
quisse; quin et ex eo Musarum invocationem, quae in
exordio est, removent; principium statuentes carminis
eum locum fuisse, qui de Contentionibus est. Quin et

γέγραπται ἰδὲ αὐτῷ τὰ Ἔργα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα περὶ
 ρισμένη τῆς προτέρας, ὡς πολὺν τινα ἐπῶν ὁ Ἡσίοδος
 ἀριθμὸν ποιήσεν· ἐς γυναικάς τε ᾄδόμενα, καὶ αἷ με-
 γάλας ἐπονομάζουσιν Ἥολας, καὶ Θεογονίαν τε, καὶ ἐς
 τὸν μάντιν Μελάμποδα, καὶ ὡς Θησεὺς εἰς τὸν ἄδην 772
 ὁμοῦ Πειρίθῳ καταβαίη· παραίνουςίς τε Χείρωνος ἐπὶ
 διδασκαλίᾳ δὴ τῇ Ἀχιλλέως, καὶ ὅσα ἐπὶ ἔργοις τε καὶ
 ἡμέραις. οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, καὶ ὡς μαντικὴν
 Ἡσίοδος διδασκαλίᾳ παρὰ Ἀκαρνάνων· καὶ ἔστιν ἐπὶ
 μαντικᾷ, ὅποσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγή-
 σεις ἐπὶ τέραςιν. (5) Ἐναντία δὲ καὶ ἐς τοῦ Ἡσιόδου
 τὴν τελευταίην ἔστιν εἰρημένα. ὅτι μὲν γὰρ οἱ παῖδες τοῦ
 Γανύκτορος Κτίμενος καὶ Ἀντιφός ἔφυγον ἐς Μολυκρίαν
 ἐκ Ναυπάκτου διὰ τοῦ Ἡσιόδου τὸν φόνον, καὶ αὐτό-
 θι ἀσεβήσασιν ἐς Ποσειδῶνα ἐγένετο τῇ Μολυκρίδι
 σφίσιν ἡ δίκη, τάδε μὲν καὶ οἱ πάντες κατὰ ταῦτα εἰρή-
 κασι. τὴν δὲ ἀδελφὴν τῶν νεανίσκων οἱ μὲν ἄλλου τοῦ

plumbæam mihi tabulam ostenderunt iuxta fontem posi-
 tam, sed vetustate magna ex parte vitiatam. In ea
 scriptum est *carmen illud ipsum, quæ Opera inscribuntur*,
 Diversa est ab hac eorum sententia, qui multa alia ver-
 sum volumina Hesiodo adscribunt, ea videlicet quæ in
 mulieres decantata sunt; et quas magnas Eoæas nominant;
 Deorum gentilitatem; in Melampodem vatem carmen;
 Thesei cum Pirithoo ad inferos descensum; Chironis
 præceptionem ad Achillem scilicet instituendum: tum
 quæ Operibus et Diebus continentur. Didicisse iidem
 Hesiodum divinandi artem tradunt ab Acarnanibus; et
 exstant sane *æius* de divinatione carmina, quæ ipsi legi-
 mus, cum iis, quæ ad finem additæ sunt, explicationi-
 bus. (5) Contraria etiam *quædam* de Hesiodi morte
 narrantur. Nam Ganycoris filios ob Hesiodi necem,
 Ctimenum et Antiphum, ex Naupacto Molucriam confu-
 gisse; et quod illic ob violatum Neptuni numen poenam
 susceperint, omnium hæc eadem sunt sermonibus vul-

φασὶν αἰσχύναντος Ἡσιόδον λαβεῖν οὐκ ἄληθῆ τὴν τοῦ ἀδικήματος δόξαν· οἱ δὲ, ἐκείνου γενέσθαι τὸ ἔργον. τὰ μὲν δὴ ἐς Ἡσιόδον καὶ αὐτὸν καὶ ἐς τὰ ἑπὶ διάφορα ἐπὶ τοσοῦτον εἴρηται. (6) Ἐπὶ δὲ ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνος ποταμός οὐ μέγας ἐστὶν ὁ Λάμος. Θεσπικίων δὲ ἐν τῇ γῇ Δονακῶν ἐστὶν ὀνομαζόμενος· ἐνταῦθά ἐστι Ναρκίσσου πηγὴ, καὶ τὸν Νάρκισσον ἰδεῖν ἐς τοῦτο τὸ ὕδωρ φασὶν, οὐ συνέντα δὲ, ὅτι ἑώρα σκιὰν τὴν ἑαυτοῦ, λαθεῖν τε αὐτὸν ἐρασθέντα αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπὶ τῇ πηγῇ οἱ συμβῆναι τὴν τελευτήν. τοῦτο μὲν δὴ παντάπασιν εὐήθες, ἡλικίας ἤδη τινὰ ἐς τοῦτο ἤκοντα, ὥς ὑπὸ ἔρωτος ἀλίσκεσθαι, μηδὲ, ὁποῖόν τι ἄνθρωπος καὶ ὁποῖόν τι ἀνθρώπου σκιὰ, διαγνῶναι. ἔχει δὲ καὶ ἕτερος εἰς αὐτὸν λόγος, ἦσσαν μὲν τοῦ προτέρου γνώριμος, λεγόμενος δὲ καὶ οὗτος· ἀδελφὴν γενέσθαι Ναρκίσσῳ διδυμον, 773 τὰ τε ἄλλα ἐς ἅπαν ὁμοῖον τὸ εἶδος καὶ ἀμφοτέροις ὡσαύτως κόμην εἶναι, καὶ ἐσθῆτα εὐκλείαν αὐτοὺς ἐνδύεσθαι,

gata: sed adolescentum sororem quum alius vitiasset, in stupri suspicionem falso Hesiodum vocatum alii dixere: alii vero illum haud dubie culpa non vacasse. Ac de iis quidem, quae de Hesiodo, eiusque versibus valde inter se dissidentia memorantur, satis dictum hactenus fuerit. (6) In summo Heliconis iugo fluvius est Lamus, non magnus ille quidem. In Thespiensium vero finibus vicus est, qui Hedonacon dicitur. In eo fons, Narcissi appellatus; quod in ea se aqua Narcissus aspexisse dicatur, donec suam illam esse umbram non intelligens sui ipsius imprudens amore caperetur, atque ex eo ad eundem fontem extabesceret. Absurdum enimvero, eo quemquam stoliditatis prolabi, ut sui amore capiatur, et omnino quid inter hominem et umbram intersit non videat. Alius etiam de Narcisso sermo proditus est, minus quam superior vulgatus; auctores tamen et hic suos habet: sororem ei geminam fuisse, quum oris specie omni ex parte similem, tum vero coma et vestitu nihil

καὶ δὴ καὶ ἐπὶ θήσαν ἵνα μετὰ ἀλλήλων· Νάρκισσον δὲ ἐρασθῆναι τῆς ἀδελφῆς, καὶ ὥς ἀπέθανεν ἡ παῖς, φοιτῶντα ἐπὶ τὴν πηγὴν, συνιέναι μὲν, ὅτι τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν εἶφα, εἶναι δὲ οἱ καὶ συνιέντι ῥαστώνῃ τοῦ ἔρωτος, ἅτε οὐχ ἑαυτοῦ σκιὰν δοξάζοντι, ἀλλὰ εἰκόνα ὁρᾶν τῆς ἀδελφῆς. νάρκισσον δὲ ἄνθρωπος ἡ γῆ καὶ πρότερον ἔρυνεν (ἐμοὶ δοκεῖν), εἰ τοῖς Πάμφω τεκμαιρεσθαι χρή τι ἡμᾶς ἐπεσι. γεγωνὺς γὰρ πολλοῖς πρότερον ἔτεσιν, ἡ Νάρκισσος ὁ Θεσπιεύς, κόρην τὴν Δήμητρος φησιν ἀρπασθῆναι παίζουσαν καὶ ἄνθρωπον συλλέγουσαν· ἀρπασθῆναι δὲ οὐχ ἰοῖς ἀπατηθεῖσαν, ἀλλὰ νάρκισσος.

CAPUT XXXII.

De Creuside navali Thespiensium — urbe Thisbe — urbe Tipha — urbe Haliarte — Lysandri praeclare factis — de Lysandri flagitiose factis.

Τοῖς δὲ ἐν Κρεύσιδι, ἐπυνείω τῷ Θεσπιέων, οἰκοῦσιν ἐν κοινῷ μὲν ἔστιν οὐδέν· ἐν ἰδιώτῳ δὲ ἄνθρωπος ἄγαλμα ἦν

differenti: solitos simul venari: a puero sororem amatam: ea quum forte diem suum obisset, ventitare illum ad fontem solitum: in quo quum suam intueretur umbram, ac suam omnino esse non ignoraret, ob similitudinem tamen, quas inter ipsos fuerat, tanquam si non suam, sed sororis imaginem prae oculis haberet, desiderii ex eo sui solatium aliquod capere consuesse. Narcissum vero florem et ante multo e terra editum puto, quantum ex Pamphi versibus licet conicere. Multis enim ante Thespiensem Narcissum annis, Proserpinam Cereris filiam a Dite raptam scripsit, dum luderet, et flores legeret: neque violis illam, sed narcissis deceptam.

CAP. XXXII. Qui Creuside (quod est Thespiensium navale) habitant, nihil illi publice habent memoratu dignum. In privati hominis aedibus est Liberi Pa-

Λιονύσου, γήψου πεποιημένον καὶ ἐπιγεκοσμημένον
 γραφῇ. πλοῦς δὲ ἐς Κρεῦσιν ἐστὶν ἐκ Πελοποννήσου σκο-
 λιὸς τε καὶ ἄλλως οὐκ εὐδῖος· ἄκραι τε γὰρ ἀνέχουσιν, ὥς
 μὴ κατ' εὐθὺ τῆς θαλάσσης περαινοῦσθαι, καὶ ἅμα ἐκ
 τῶν ὁρῶν καταπνέουσιν ἄνεμοι βταιοί. (2) Πλέοντι δὲ
 ἐκ Κρεῦσιδος οὐκ ἄνω, παρὰ δὲ αὐτὴν Βοιωτίαν, πό-
 λης ἐστὶν ἐν δεξιᾷ Θίσβη. πρῶτα μὲν ὄρος ἐστὶν πρὸς θα-
 λάσση· τοῦτο δὲ ὑπερβάλλοντα πεδῖον σε ἐκδέχεται, καὶ
 μετὰ τοῦτο ἄλλο ὄρος· ἐν δὲ ταῖς ὑπωρεῖαις ἐστὶ πόλις.
 Ἡρακλέους δὲ ἱερὸν, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν ἐνταῦθ' ἐστὶ
 λίθου, καὶ Ἡράκλεια ἑορτὴν ἄγουσι. τὸ δὲ πεδῖον τὸ
 μεταξὺ τῶν ὁρῶν ἐκώλυεν οὐδὲν λίμνην ὑπὸ πλήθους
 εἶναι τοῦ ὕδατος, εἰ μὴ διὰ μέσου χῶμά σφισιν ἐπεποιή-
 το ἰσχυρόν· καὶ οὕτω παρὰ ἔτος ἐς μὲν τὰ ἐπέκεινα τοῦ
 χώματος ἐκτρέπονσι τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ἔτερα αὐτοῦ
 γεωργοῦσι. Θίσβην δὲ λέγουσιν ἐπιχώριον εἶναι νύμφην,
 774 ἅρ' ἧς ἡ πόλις τὸ ὄνομα ἔσχηκε. (3) Παραπλέοντι δὲ

trīs signum e gypso, pictura illuminatum. Creusin e
 Peloponneso navigatio est obliqua, et omnino parum tran-
 quillo mari *minus tuta*. Nam excurrentibus in mare
 promontoriis ita sinuantur littora, ut recti cursus teneri
 nequeant: ex proximis praeterea montibus venti spirant
 concitatus. (2) Boeotiae oram ipsam a Creuside legen-
 tibus, neque in altum proVectis, Thisbe urbs occurrit
 ad dexteram. Ac primum quidem proximus mari mons
 est: hunc ubi superaveris, te planities excipiet: alius
 subinde mons: in eius ima-parte urbs ipsa: in ea Her-
 culis templum, in quo signum recto statu e lapide. *Her-
 culi* ludos quae Heraclea appellantur, faciunt. Quod
 inter montes camporum iacet, nihil, quin *defluentium* aqua-
 rum copia stagnum *perpetuum* sit, prohibet, nisi valido
 aggere per medium ducto quotannis aquam in alteram
 partem avertant, et alteram *interea campi* partem colant.
 Thisben ipsam, a qua urbi nomen, nympham esse indige-
 nam dicunt. (3) Hinc praeternavigantibus modicum est

αὐτόθι, πόλισμά ἐστιν οὐ μέγα ἐπὶ θαλάσῃ Τίφα. Ἡρά-
κλειόν τε Τιφαιεύσιν ἐστι, καὶ ἑορτὴν ἄγουσιν ἐπέτειον.
οὗτοι Βοιωτῶν μάλιστα ἐκ παλαιοῦ τὰ θαλάσσια θέλου-
σιν εἶναι σοφοί, Τίφυν ἄνδρα μνημονεύοντες ἐπιχώριον,
ὡς προκριθεῖν γενέσθαι τῆς Ἀργοῦς κυβερνήτης· ἀπο-
φαίνουσι δὲ καὶ πρὸ τῆς πόλεως, ἔνθα ἐκ Κόλχων ὀπί-
σω κομιζομένην ὁρμίσασθαι τὴν Ἀργὴν λέγουσιν. (4)
Ἀπὸ δὲ Θεσπίας λόντι ἄνω πρὸς ἡπειρον, ἐστὶν Ἀλιαρτος.
ὅστις δὲ Ἀλιαρτου γέγονεν ἡ Κορωνείας οἰκιστὴς, οὐ με ἀπὸ
τῶν ἐξ Ὀρχομενίων ἐχόντων εἰκὸς ἦν χωρίζειν. κατὰ δὲ
τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ Μήδου φρονήσασιν Ἀλιαρτίοις τὰ
Ἑλλήνων, μοῖρα τῆς ἑξέξου στρατιᾶς γῆν τε σφίσι ὁμοῦ
καὶ τὴν πόλιν ἐπεξῆλθε καίουσα. ἐν Ἀλιάρτῳ δὲ ἐστὶ Λυ-
σάνδρου τοῦ Λακεδαιμονίου μνῆμα. προσβαλὼν γὰρ τῷ
Ἀλιάρτῳ πρὸς τὸ τεῖχος, στρατιᾶς ἐκ τε Θηβῶν ἐνούσης ἐν-
δον καὶ ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἐπεξεληθόντων τῶν πολεμίων, ἐπε-
σεν ἐν τῇ μάχῃ. (5) Λυσάνδρον δὲ τὰ μὲν ἐς τὰ μάλιστα

oppidum maritimum Tipha. Herculis illio delubrum;
in quo sacrum faciunt anniversarium. Tiphacenses prae-
cipuam sibi prae cunctis Bocotiiis maritimarum rerum pe-
ritiam iam tum ab initio vindicant, Tiphyn praedicantes,
cui nominatim Argus navis gubernacula credita sunt,
suum fuisse indigenam. Ostendunt etiam extra oppidum
locum, quo Argo ipsam Colchis reversam applicuisse di-
cunt. (4) Supra Thespiensium fines interius est Haliar-
tus. Huius urbis, et item Coroneae, quisnam fuerit
conditor, seorsum ab Orchomeniorum historia exponere,
non erat consentaneum. Persico certe bello, quod in
Graecorum amicitia *constanter* perstitisset Haliartus, pars
una Xerxis copiarum, agrum et urbem Haliartiorum igni
ferroque vastavit. Est Haliarti Lysandri Lacedaemonii
monumentum. Quum enim ad-muros oppugnandi causa
accessisset, defenderetur autem oppidum Atheniensium
et Thebanorum praesidio, eruptione ab hostibus facta in
pugna occubuit. (5) Lysandrum quidem summis laudi-

ἐπαινέσαι; τὰ δὲ καὶ πικρῶς ἐστὶ μὲμψασθαι. σοφίαν μὲν γε τοιαύτην ἐπεδείξατο, ἡγούμενος Πελοποννησίων ταῖς τριήρεσιν Ἀντίοχον κυβερνήτην ὄντα Ἀλκιβιάδου, φυλάξας Ἀλκιβιάδην ἀπόντα τοῦ ναυτικοῦ, τηνικαῦτα τὸν Ἀντίοχον ἐπηγάγετο ἐς ἐλπίδα, ὥς ὄντα ἀξιόμαχον ναυμαχῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ ἀναγαγόμενον ὑπὸ θράσους τε καὶ ἀλαζονείας ἐνίκησεν αὐτὸν οὐ πόρρω τοῦ Κολοφωνίων ἄστεως· ὥς δὲ καὶ δεύτερα ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τὰς τριήρεις ἀφίκετο ἐκ Σπάρτης, ἡμερώσατο μὲν οὕτω Κύρον, ὥς χρήματα, ὅποτε ἐς τὸ ναυτικὸν αἰτοίη, παρεῖναι οἱ κατὰ καιρὸν τε καὶ ἀφθονα. ὁρ-
 775 μόντων δὲ ναυσὶν ἑκατὸν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς Ἀθηναίων, εἶλεν αὐτῶν τὰ πλοῖα, ἐσκαδασμένους ἐπὶ τε ὕδωρ τοὺς ναύτας καὶ ἐπὶ ἀγορὰν φυλάξας. παρέσχετο δὲ καὶ ἔργον τοιόνδε ἐς δικαιοσύνην. Αὐτολύκῳ τῷ παγκρατιάσαντι (οὐ δὲ καὶ εἰκόνα ἰδὼν οἶδα ἐν Πρυτανείῳ τῷ Ἀθηναίων) τοῦ-
 τῳ τῷ ἀνδρὶ ἐς ἀμφισβήτησιν ὅτου δὴ κτήματος Ἐτεόνι-

bus ornandum; et eundem acriter accusandum censuerim. Nam prudentiam in re bellica tunc maximam ostendit, quum Peloponnesiacae ipse classis imperator, Antiochum Alcibiadis gubernatorem, eo tempore observato, quo aberat imperator, in spem adduxit Lacedaemoniis sc parem esse posse ad congregiendum navali praelio, ac deinde eum non longe a Colophoniorum moenibus arrogantia et temeritate suffultum vicit. Iam vero triremium iterum a Spartanis imperio accepto, Cyrum minorem ita delinivit, ut pecuniam ille ad classem tuendam, quoties et quantum petisset, quoque maxime tempore opus esset, perliberaliter suppeditaret. Quumque Athenienses ad Aegospotamos centum navium stativa haberent, tempus illud speculatus, quo navales socii aequatum, et ad com-
 meatus sibi e foro curandos profecti fuerant, classem illam occupavit. Iustitiae etiam tale specimen dedit. Autolyco pancratiastae, cuius ego imaginem in Prytaneo

κος ἦλθεν ὁ Σπαρτιάτης. ὥς δὲ ἄρα λέγων ἤλλοικτο σὴ
 δίκαια, (ἦν γὰρ δὴ τῆνικαῦτα Ἀθηναίοις τῶν τριάκοντα
 ἡ ἀρχή, καὶ παρῆν ἐπὶ ὁ Λύσανδρος) τούτων εἴνεκα Ἑτεό-
 νικος πληγῶν τε ἄρχειν ἐπὶ ῥῆθι, καὶ ἀμυνάμενον τὸν Αἰτό-
 λυκον ἤγεν ἐπὶ Λύσανδρον, παντάπασιν ἐκείνων ἐς χάριν
 τὴν ἑαυτοῦ δικάσειν ἐλπίζων. Λύσανδρος δὲ ἀδικεῖν
 Ἑτεόνικον κατέγνω, καὶ ἀπέπεμψεν αἰτιάσας τῷ λόγῳ
 (6) Τάδε μὲν Λυσάνδρῳ τὰ ἐς δύξαν ὑπάρχοντα ἦν· ἄλ-
 λα δὲ τόσα ὄνειδη. Φιλοκλέα γάρ, Ἀθηναῖον ἐν Αἰγὸς
 ποταμοῖς καὶ αὐτὸν στρατηγοῦντα, καὶ Ἀθηναίων τῶν
 ἄλλων ὅσον τετρακισχιλίους αἰχμαλώτους ὄντας ἀπέ-
 κτεινεν ὁ Λύσανδρος, καὶ σφισιν· οὐδὲ ἀποθανοῦσιν
 ἐπήνεγκε γῆν, ὃ καὶ Μήδων τοῖς ἀποβᾶσιν ἐς Μαραθῶνα
 ὑπῆραξε παρ' Ἀθηναίων, καὶ αὐτῶν Λακεδαιμονίων τοῖς
 πεσοῦσιν ἐν Θερμοπύλαις ἐκ βασιλείᾳ Ξέρξου. μείζονα
 δὲ ἐπὶ Λακεδαιμονίοις ὄνειδη γενέσθαι παρεσκεύασεν ὁ
 Λύσανδρος ἐπὶ τε δεκάδαρχiais, ἃς κατέστησε ταῖς πό-

Athenis vidi, cum Eteonico Spartano homine erat de pe-
 cunia nescio quia controversia. Ibi Spartanus, qui iure
 causae multo esset disceptando inferior, quod erat tunc
 Atheniensium civitas in triginta virum potestate, et ade-
 rat adhuc Lysander, eo processit insolentiae, ut non du-
 bitaverit adversarium plagis laceessere, eundemque *prae-*
senti se animo defendentem, ad Lysandrum pertraxerit;
 confisus nempe ad gratiam illum pronunciaturum. At
 Lysander Eteonicum iniuriarum damnatum, cum infamia
 et convicio dimisit. (6) Et haec quidem Lysandro ma-
 guam existimationem pepererunt. Alia vero fere totidem
 eius facta magno illi dedecori fuere. Ad Aegospotamos
 Philoclem Atheniensem de classis praetoribus unum, et
 Atheniensium ad quatuor millia deditionum occidit, ac
 mortuis terram iniici vetuit; quum et Persis qui ad Ma-
 rathonem ceciderant, Atheniensium; et iis Lacedaemo-
 niis, qui ad Thermopylas mortem oppetierant, Xerxis
 concessu sepultura contigerit. Deinde maiorem Lacedae-

λεσι, καὶ ἐπὶ τοῖς Λάκωσιν ἀρμοσταῖς. Λακεδαιμονίων
 δὲ χρήματα οὐ νομιζόντων πταῖσθαι κατὰ δὴ τι μάντευ-
 μα, ὡς ἡ φιλοχρηματία μόνῃ γένοιτο ἂν ἀπώλεια τῇ
 Σπάρτῃ, ὁ δὲ καὶ χρημάτων πόθον σφίσιν ἐνεποίησεν
 776 ἰσχυρόν. ἐγὼ μὲν δὴ Πέρσαις τε ἐπόμενος καὶ δικάζων
 νόμῳ γε τῷ ἐκείνων, βλάβος κρίνω Λακεδαιμονίους μάλ-
 λον ἢ ὠφέλειαν γενέσθαι Λυσάνδρον.

CAPUT XXXIII.

De monte Tilphuso, fonte Tilphusa ac de Tiresia — memorandis
 Haliartiorum, templo dearum Praxidicarum — fluvio Lophi —
 vico Alalcomenis — Syllae flagitiose factis ac mortui — fluvio
 Tritone.

Ἐν Ἀλιάρτῳ δὲ τοῦ τε Λυσάνδρου μνημα, καὶ Κέκροπος
 τοῦ Πανδίωνος ἐστὶν ἡρώων. τὸ δὲ ὄρος τὸ Τιλφούσιον,
 καὶ ἡ Τιλφούσα καλουμένη πηγὴ σταδίους μάλιστα
 Ἀλιάρτου πεντήκοντα ἀπέχουσι. λέγεται δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων,
 Ἀργείους μετὰ τῶν Πολυνείκους παίδων ἐλόντας Θήβας

monii ex eo invidiam concitavit, quod et Decemviratus
 in sociis civitatibus, et Laconicos Harmostas, constituit.
 Postremo quum Spartani nullam omnino acquirendae pe-
 cuniae rationem haberent, quod ex quodam oraculo acce-
 perant, Spartaе solam pecuniae cupiditatem fatalem fore,
 hic eos ad pecuniae studium vehementer incitavit. Qui-
 bus ego rebus adductus, et simul Persarum auctoritatem
 ac legem secutus, Lysandri principatum Spartanis pern-
 ciosiore potius, quam utiliore existisse censuerim.

CAP. XXXIII. Ad Haliartum vero ut redeam, est
 illic et Lysandri monumentum et Cecropis Pandionis filii
 heroica cella. Mons Tilphussius, et Tilphussa item
 fons, qui dicitur, ab Haliarto stadia abest quinquaginta,
 ut maxime. Traditum est Graecorum monumentis, Ar-
 givos, quum Polynicis filios secuti Thebas cepissent, dum

ἐς Διελφούς τῷ θεῷ καὶ ἄλλα τῶν λαφύρων καὶ Τιρε-
σίαν ἄγειν· καὶ (εἶχετο γὰρ δίψη) καθ' ὁδὸν φασιν αὐ-
τὸν πίνοντα ἀπὸ τῆς Τιλφούσης ἀφείναι τὴν ψυχὴν·
καὶ ἔστι τάφος αὐτῷ πρὸς τῇ πηγῇ. τὴν δὲ θυγατέρα
τοῦ Τιρεσίου δοθῆναι μὲν φασι τῷ Ἀπόλλωνι ὑπὸ τῶν
Ἀργείων· προστάξαντος δὲ τοῦ θεοῦ, ναυσὶν ἐς τὴν
νῦν Ἰωνίαν, καὶ Ἰωνίας ἐς τὴν Κολοφωνίαν περαιωθῆ-
ναι· ἣ μὲν αὐτόθι συνώκησε Μαντῷ Ῥαχίῳ Κρητί. τὰ
δὲ ἄλλα ἐς Τιρεσίαν, ἐτῶν τε ἀριθμοῦ ὡς γεγράφασιν
αὐτὸν βιώναι, καὶ ὡς ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα ἡλλάγη,
καὶ ὅτι Ὅμηρος ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, συνετὸν εἶναι
γνώμην Τιρεσίαν τῶν ἐν ᾧδου μόνον, ταῦτα μὲν καὶ εἰ
πάντες ἴσασιν ἀκοῇ. (2) Ἀλιαρτίοις δὲ ἔστιν ἐν ὑπαί-
θρῳ θεῶν ἱερὸν, ὃς Πραξιδικας καλοῦσιν· ἐνταῦθα
ὁμνύουσι μὲν, ποιοῦνται δὲ οὐκ ἐπιδρομον τὸν ὄρκο·
ταύταις μὲν ἔστι πρὸς τῷ ὄρει τῷ Τιλφουσίῳ τὸ ἱερὸν.
ἐν Ἀλιάρτῳ δὲ εἰσι ναοὶ, καὶ σφισιν οὐκ ἀγάλματα ἐν-
στίν, οὐχ ὄροφος ἐπιστίν· οὐ μὴν οὐδὲ οἷσι τι ἐποίησαν,

ad Delphicum Apollinem cum reliqua praeda vatem etiam
Tiresiam pertraherent, sitientem illum in via hansta de
Tilphussa fonte aqua, animam statim egisse. Est eius
sepulcrum ad ipsum fontem. Vatis filiam Manto ab Ar-
giviis Apollini aiunt sacratam: sed transmisisse eam classe
(iubente deo) Colophonem in Ioniam, ibique Rhacio
Cretensi nuptam. Quae de Tiresia dicuntur alia, de
annorum scilicet quem vixisse scripserunt numero, et
quod vir evaserit ex foemina, quodque in Odyssea He-
merus eum unum sapientem esse apud inferos dixerit,
omnia haec omnes iam toties audita norunt. (2) Est
apud Haliartios sub divo dearum aedes, quas vocant Pra-
xidicas, ac si *Vindioes* dicas: ad earum aram insiuran-
dum concipiunt, quod irritum neutiquam habent. Est
haec aedes dearum ad montem Tilphussium. Haliarti ve-
ro delubra sunt, in quibus signa nulla, quum tecto etiam
careant. Quibus dicata fuerint *numinibus*, quum percon-

οὐδὲ τοῦτο ἡδυνάμην πνύεσθαι. (3) Ἔστι δὲ ἐν τῇ Ἀλιαρτίδι ποταμὸς Λόφισ. λέγεται δὲ τῆς χώρας ἀνχημῆρας οὐσης τὸ ἐξαρχῆς, καὶ ὕδατος οὐκ ὄντος ἐν αὐτῇ, ἀνδρά τῶν δυναστευόντων ἐλθόντα εἰς Δελφούς ἐπερῆσθαι, τρόπον ὅντινα ὕδωρ εὐρήσουσιν ἐν τῇ γῇ· τὴν 777 δὲ Πνυθίαν προστάσσειν, ὃς ἂν ἐπανήκοντι εἰς Ἀλιαρτον ἐντύχη οἱ πρὸ τῶν ἄλλων, τούτου δὴ φρονέα γενέσθαι αὐτόν· ἐντυχεῖν τε δὴ αὐτῷ Παρθενονμένους τὸν υἱὸν Λόφιν, καὶ τὸν οὐ μελλήσαντα τῷ ξίφει τὸν νεανίσκον παῖσαι· καὶ τὸν μὲν ἐτι ἔμπνουν περὶθεῖν, ὅπου δὲ ῥυῆναι τὸ αἷμα, ὕδωρ ἐντεῦθεν ἀνείναι τὴν γῆν· ἐπὶ τούτῳ μὲν ὁ ποταμὸς καλεῖται Λόφισ. (4) Ἀλαλκομεναὶ δὲ κώμη μὲν ἐστὶν οὐ μεγάλη, καίται δὲ ὄρους οὐκ ἄγαν ὑψηλοῦ πρὸς τοῖς ποσὶν ἐσχάτοις· γενέσθαι δὲ αὐτῇ τὸ ὄνομα μὲν ἀπὸ Ἀλαλκομενῆος ἀνδρός αὐτόχθονος, ὑπὸ τούτου δὲ Ἀθηναῖν τραφῆναι λέγουσιν· οἱ δὲ εἶναι καὶ τὴν Ἀλαλκομενίαν τῶν Ὠγύγου θυγατέρων φασίν. ἀπωτέρω δὲ τῆς κώμης ἐπεπολήτο ἐν τῷ χῶμα-

tatus fuerim, cognoscere tamen non potui. (3) Perfluit Haliartidem terram Lophis fluvius. Aiunt quum regio ab initio squalida siccitate laboraret, nec ullas haberet aquas, virum eo tempore unum de primoribus Delphos venisse ad consulendum, qua ratione aqua inveniri posset; responsum accepisse, ut qui primus Haliartum redeunti obvius factus esset, illum occideret: quare quum primus ei Parthenomenis filius Lophis occurrisset, nihil cunctatum stricto gladio puerum percussisse: illum adhuc spirantem huc illuc cursitasse; ubicunque vero humi fusus esset cruor, inde aquas e terra erupisse: ex eo fluvium nomen accepisse. (4) Alalcomenae non magnus est vicus, ad radices imas modice editi montis. Loco nomen datum ferunt ab Alalcomene homine indigena, a quo fuerit Minerva enutrita. Dixere alii Ogygi filiam Alalcomeniam fuisse. Non ita procul a vico, plano loco erecta

λαὸ τῆς Ἀθηνᾶς ναὸς, καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον ἑλλενιστὸς. Σύλλα δὲ ἐστὶ μὲν καὶ τὰ ἐς Ἀθηναίους ἀνήμερα καὶ ἡθους ἀλλότρια τοῦ Ῥωμαίων· τοιχότα δὲ τούτοις καὶ τὰ ἐς Θηβαίους τε καὶ Ὀρχομενίους· προσεξεργάσατο δὲ καὶ ἐν ταῖς Ἀλαλκομεναῖς, τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα αὐτὸ συλίσας. τούτων μὲν τοιαῦτα ἐς τε Ἑλληνίδας πόλεις καὶ θεοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐκμανέντα ἐπέλαβεν ἀχαριστοτάτη νόσος πασῶν· φθιρῶν γὰρ ἦνθησεν, ἥ τε πρότερον εὐτυχία δοκούσα ἐς τοιοῦτο περιῆλθεν αὐτῷ τέλος. τὸ δὲ ἱερὸν ἐν ταῖς Ἀλαλκομεναῖς ἡμελήθη τὸ ἀπὸ τοῦδε, ὅτε ἡρηκωμένον τῆς θεοῦ· ἐγένετο δὲ καὶ ἄλλο ἐπ' ἐμοῦ τοιόνδε ἐς κατάλυσιν τοῦ ναοῦ· κισσὸς οἱ προσπεφυκὼς μέγας καὶ ἰσχυρὸς διέλυσεν ἐκ τῶν ἀρμονιῶν καὶ διέσπα τούς λίθους ἀπ' ἀλλήλων. (5) Πρὶν δὲ καὶ ποταμὸς ἐνταῦθα οἱ μέγας χεῖμαρρος· ὀνομάζουσι δὲ Τρίτωνα αὐτὸν, ὅτι τὴν Ἀθηναίαν τραφήναι παρὰ ποταμῷ Τρίτωνι ἔχει λόγος, ὥς δὴ τοῦτον τὸν

fuit Minervae aedes: in ea priscum fuit ex ebore signum. Sylla quidem multa in Athenienses crudelia admisit facinora, et a Romanorum more aliena. Diasimilia non fuerunt, quae in Thebanos et Orchomenibus fecit. Quibus et addidit, quod illud ipsum, quod Alalcomenis fuit, Minervae signum eripuit. Hunc hominem, qui Graecorum civitates et patrios deos tam furenter vexarat, morbus omnium teterrimus oppressit, pediculis e toto corpore erumpentibus: hac pristina hominis felicitas recidit. Ipsum certe templum erepto signo deseri deinceps ac negligi coeptum, numine veluti orbatum. Contigit ad eius eversionem aetate mea alia huiusmodi calamitas. Agnata parietibus hedera magno et praevalido trunco, ita se intra iuncturas et coagmenta serpendo immisit, ut lapides disiunxerit. (5) Hac torrens praeterlabitur non magnus quem Tritonem nuncupant, quod Minervam ad amnem Tritonem educatam vulgo proditum est: quasi hic ille

Τρίτωνα ὄντα, καὶ οὐχὶ τὸν Αἰθύων, ὃς ἐς τὴν πρὸς Αἰθὺν θάλασσαν ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Τριτωνίδος λίμνης.

C A P U T XXXIV.

De templo Minervae Itoniae — memorandis Coroneae, Iunonis signo Sirenas manu tenente — monte Libethrio — monte Laphystio, Hercule Charope et fluvio Phalaro — Orchomeno urbe eiusque conditoribus.

778 **Ἡ**ρὸν δὲ ἐς Κορώνειαν ἐξ Ἀλαλκομενῶν ἀφικέσθαι, τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἐστὶ τὸ ἱερὸν· καλεῖται δὲ ἀπὸ Ἰώνου τοῦ Ἀμφικτύονος, καὶ ἐς τὸν κοινὸν συνίασιν ἐπαυῖθα οἱ Βοιωτοὶ σύλλογον. ἐν δὲ τῷ ναῷ χαλκοῦ πεποιημένα Ἀθηνᾶς Ἰτωνίας καὶ Διὸς ἐστὶν ἀγάλματα· τέχνη δὲ Ἀγορακρίτου, μαθητοῦ δὲ καὶ ἐρωμένου Φειδίου. ἀνέθεσαν δὲ καὶ Χαρίτων ἀγάλματα ἐπ' ἐμοῦ. λέγεται δὲ καὶ τοιόνδε· Ἰοδάμαν ἱερωμένην τῇ θεῷ νύκτωρ ἐς τὸ νέμενος ἐσελθεῖν, καὶ αὐτῇ τὴν Ἀθηνᾶν φανῆναι. τῷ χιτῶνι δὲ τῆς θεοῦ τὴν Μεδοίσης ἐπεῖναι τῆς Γοργόνος κεφαλὴν· Ἰοδάμαν δὲ, ὡς εἶδεν, γενέσθαι λίθον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτιθεῖσα γυνὴ πῦρ ἀνὰ

Triton sit, non autem qui ex Tritonide palude, quae in Africa est, in Libycum mare descendit.

CAP. XXXIV. Antequam Coroneam ab Alalcomenis venias, Minervae Itoniae templum videas. Cognominis auctor fuit Itonus Amphictyponis filius. Huc ad commune concilium conveniunt Boeoti. In eo templo Itoniae ipsius Minervae et Iovis ex aere signa sunt, Agoracriti Phidiae discipuli, quique ei in amore fuit, opera. Gratiarum etiam aetate mea signa dedicata sunt. Memoriae proditum est Iodamiam deae sacerdotium gerentem noctu intra sacrum templi septum venisse; Minervam ei se obtulisse cum palla, in qua Medusae Gorgonis caput inerat; eo conspecto statim Iodamiam in lapidem obrixisse; eamque ob rem mulierem quotidie ad Iodamias

πᾶσαν ἡμέραν ἐπὶ τῆς Ἰοδάμας τὸν βωμὸν, ἐς τρεῖς ἐπι-
 λέγει τῇ Βοιωτῶν φωνῇ, Ἰοδάμαν ζῆν καὶ αἰτεῖν πῦρ.
 (2) Κορωνεία δὲ παρέλκετο μὲν ἐς μνήμην ἐπὶ τῆς ἀγο-
 ρᾶς Ἐρμου βωμὸν Ἐπιμηλίου, τὸν δὲ ἀνέμων. κατω-
 τέρω δὲ ὀλίγον Ἦρας ἐστὶν ἱερὸν καὶ ἄγαλμα ἀρχαῖον,
 Πυθοδώρου τέχνη Θηβαίου· φέρει δὲ ἐπὶ τῇ χειρὶ Σει-
 ρῆτας. τὰς γὰρ δὴ Ἀχελώου θυγατέρας ἀναπεισθείσας
 φασὶν ὑπὸ Ἦρας καταστῆναι πρὸς τὰς Μούσας ἐς ὥδης
 ἔργον· αἱ δὲ, ὡς ἐνίκησαν, ἀποτίλασαι τῶν Σειρήνων
 τὰ περὰ, ποιήσασθαι στεφάνους ἀπ' αὐτῶν λέγονται.
 (3) Κορωνείας δὲ σταδίους ὡς τεσσαράκοντα ὅρος ἀπέχει
 τὸ Λιβηθρίον· ἄγαλματα δὲ ἐν αὐτῷ Μουσῶν τε καὶ Νυμ-
 φῶν ἐπικλησίη ἐστι Λιβηθρίων· καὶ πηγαὶ (τὴν μὲν Λι-
 βηθριάδα ὀνομάζουσιν, ἥ δὲ ἑτέρα Πέτρα) γυναικὸς μα-
 στοῖς εἰσιν εἰκασμένοι, καὶ ὅμοιον γάλακτι ὕδωρ ἀπ' αὐ-
 τῶν ἄνεισιν. (4) Ἐς δὲ τὸ ὅρος τὸ Λαφύστιον καὶ ἐς τοῦ
 Διὸς τοῦ Λαφυστίου τὸ τέμενός εἰσιν ἐκ Κορωνείας στά-
 διοι μάλιστα εἰκοσι· λίθου μὲν τὸ ἄγαλμά ἐστιν. Ἀθά-

aram ignem apponentem, ter Boeotorum voce effari, Io-
 damen vivere: ignemque sibi deprecare. (2) Coronea
 habuit ad memoriam insignia, Mercurii Epimelii in foro
 aram; et item Ventorum alteram. Paulo infra eas aras
 Iunonis sacellum est cum pervetero signo: Pythodorus
 illud Thebanus fecit: Sirenas manu praefert. Acheloi
 enim filias narrant Iunonis suasu in cantus certamen Mu-
 sas provocare ausas: victis Musas pinnae ex alis convellis-
 se, deque illis coronas sibi fecisse. (3) Abest a Coronea
 stadia ferme XL mons Libethrius: signa in eo Musarum
 et Nympharum sunt cognomine Libethridum: fontes ibi-
 dem (alterum Libethriadem nominant, alter Petra est)
 muliebrum mammarum similitudinem gerunt, et aqua
 inde lacti similis scaturit. (4) Ad Laphystium montem,
 et sacram Iovi Laphystio aream, a Coronea stadium XX
 iter ut longissimum. Dei signum e lapide est. Quum

μαντος δὲ θύειν Φρίξον καὶ Ἑλλήν ἐνταῦθα μέλλοντος, πεμφθῆναι κριὸν τοῖς παισὶ φασιν ὑπὸ Διὸς, ἔχοντα τὸ κριὸν χρυσοῦν καὶ ἀποδρᾶναι σφᾶς ἐπὶ τοῦ κριοῦ τούτου.

779 ἀνωτέρω δὲ ἐστὶν Ἡρακλῆς Χάροψ ἐπὶ κλησιν· ἐνταῦθα δὲ οἱ Βοιωτοὶ λέγουσιν ἀναβῆναι τὸν Ἡρακλέα ἄγοντα τοῦ ἄδου τὸν κύνα. ἐκ δὲ Λαφυστίου κατιόντι ἐς τῆς Ἰωνίας Ἀθηνᾶς τὸ ἱερόν, ποταμός ἐστι Φάλαρος ἐς τὴν Κηφισίδα ἐκδιδούς λίμνην. (5) Τοῦ δὲ ὄρους τοῦ Λαφυστίου πέραν ἐστὶν Ὀρχομενός, εἴ τις Ἑλλήσιν ἄλλη πόλις ἐπιφανής καὶ αὕτη ἐς δύοξάν. εὐδαιμονίας δὲ ποτε ἐπὶ μέγιστον προαχθεῖσαν ἐμελλεν ἄρα ὑποδέξεσθαι τέλος καὶ ταύτην οὐ πολὺ τι ἀποδέον ἢ Μυκῆνας τε καὶ Ἀθῆλον. περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων τοιαῦτα ἦν, ὅποσα καὶ μνημονεύουσιν. Ἀνδρέα πρῶτον ἐνταῦθα Πηνειοῦ παῖδα τοῦ ποταμοῦ λέγουσιν ἐποικῆσαι, καὶ ἀπὸ τούτου τὴν γῆν Ἀνδρηίδα ὀνομασθῆναι. παραγενομένου δὲ ὡς αὐτὸν Ἀθάμαντος, ἀπένειμε τῆς αὐτοῦ τῷ Ἀθάμαντι τὴν τε περὶ τὸ Λαφύστιον χώραν, καὶ τὴν νῦν Κορώ-

esset Athamas hic Phrixum et Hellen immolaturus, submissum a Iove pueris aurei velleris arietem dicunt, quo vecti illi aufugerint. Superius aliquanto est Hercules cognomento Charops, quasi paetis vel caesiis oculis dixeris. Hac ascendisse Herculem Bocoti dicunt Ditis canem trahentem. Qua a Laphystio ad Itoniae Minervae descenditur, est amnis Phalarus, qui in Cephissidem influit paludem. (5) Trans Laphystium montem est Orchomenus, illustris, si qua est alia Graecis urbs, et rerum gestarum gloria insignis. Ad opes vero summas et felicitatem maximam evectam, idem prope qui Mycenae et Delon rerum exitus perculit. De priscis vero eius rebus haec propemodum memoriae mandata fuere. Consedis hoc in loco primum omnium tradunt Andream Penei fluminis filium; et ab eo Andreidem terram nominatam: ad eum quum venisset Athamas, communicato imperio, concessisse ei agro toto, qui circa Laphystium est, nec non

νιαν καὶ Ἀλιάρτιαν. Ἀθάμας δὲ ἄτι οὐδένα οἱ παλ-
δων τῶν ἀρσένων λελείφθαι νομίζων (τὰ μὲν γὰρ ἐς
Λεαρχόν τε καὶ Μελικέρτην ἐτόλμησεν αὐτός, Λεύκωνι
δὲ ὑπὸ νόσου τελευτῆσαι συνέβη, Φρίξον δ' ἄρα οὐκ
ἠπίστατο ἢ αὐτὸν περιόντα ἢ γένος ὑπολειπόμενον
Φρίξου) τούτων ἕνακα ἐποίησατο Ἀλλιαρτον καὶ Κό-
ρωνον τοὺς Θερασάνδρου τοῦ Σισύφου· Σισύφου γὰρ
ἀδελφὸς ἦν ὁ Ἀθάμας. ὕστερον δὲ ἀναστρέψαντος ἐκ
Κόλχων οἱ μὲν αὐτοῦ Φρίξου φασίν, οἱ δὲ Πρέσβωνος
(γεγονέναι δὲ Φρίξῳ τὸν Πρέσβωνα ἐκ τῆς Αἰήτου θυγα-
τρός) οὕτω συγχωροῦσιν οἱ Θερασάνδρου παῖδες, οἶκον
μὲν τὸν Ἀθάμαντος Ἀθάμαντι καὶ τοῖς ἀπὸ ἐκείνου.
προσῆκειν, αὐτοὶ δὲ (μοῖραν γὰρ δίδωσι σφισιν Ἀθά-
μας τῆς γῆς) Ἀλλιαρτον καὶ Κορωνείας ἐγένοντο οἰκ-
σται. πρότερον δὲ ἔτι τούτων Ἀνδρεὺς Εὐίππην θυγα-
τέρα Λεύκωνος λαμβάνει παρὰ Ἀθάμαντος γυναῖκα,
καὶ υἱὸς Ἐτεοκλῆς αὐτῇ γίνεται, Κηφισοῦ δὲ τοῦ πο-
ταμοῦ κατὰ πολιτῶν τὴν φήμην· ὥστε καὶ τῶν ποιη-

eam regionem quae nunc Coronea et Haliartia dicitur.
Athamas quum nullam sibi virilem prolem superstitem
esse putaret, (quod nempe quae per insaniam in Lear-
chum et Melicerten ipsemet fecisset, meminerat, et Leu-
coni morbus vitam ademerat, Phrixum vero adhuc vivere,
aut liberos ei susceptos omnino ignorabat) ob hanc causam
Thersandri (filius is erat Sisyphi) liberos Coronum et Ha-
liartum adoptarat. Nam Sisyphi ipse frater erat. Quum
redisset autem e Colchis, vel Phrixus ipse, ut quidam
dicunt; vel (ut alii malunt) Presbon, quem ex Aeetac filia
genuerat Phrixus, censuerunt Thersandri filii, Athaman-
tis regnum iure quasi postliminii ipsi Athamanti et eius
soboli reddendum: accepta itaque ab Athamante agri parte,
Coroneae et Haliarti conditores fuere. Sed et ante ho-
rum reditum Andreus Euippen Leuconis filiam despon-
dente Athamante uxorem duxerat; ex qua natus est ei.
Eteocles: etsi pervulgata inter cives fama, Cephisi amnis.

πάντων τινὲς Κηφισιάδην τὸν Ἑτεοκλέα ἐκάλεσαν ἐν τοῖς
 ἑπεσιν. οὗτος ὡς ἐβασίλευσεν ὁ Ἑτεοκλῆς, τὴν μὲν χώραν
 780 ἀπὸ Ἀνδρείως ἔχειν τὸ ὄνομα εἶασε, φυλὰς δὲ Κηφισιάδα,
 τὴν δὲ ἑτέραν ἐπώνυμον αὐτῷ κατεστήσατο. ἀφικομένῳ
 δὲ πρὸς αὐτὸν Ἄλμω τῷ Σισύφου δίδωσιν οἰκῆσαι τῆς
 χώρας οὐ πολλήν· καὶ αἱ κῶμαι τότε ἐκλήθησαν Ἀλ-
 μωνες ἀπὸ τοῦ Ἄλμου τούτου· χρόνῳ δὲ ἐξενίκησεν ὅστε-
 ρον εἶναι τῇ κώμῃ Ἀλμωνας.

CAPUT XXXV.

De Gratiarum vario numero et nominibus — Gratiarum imaginibus
 et signis.

Τὸν δὲ Ἑτεοκλέα λέγουσιν οἱ Βοιωτοὶ Χάρισιν ἀνθρώ-
 πων θῦσαι πρῶτον· καὶ ὅτι μὲν τρεῖς εἶναι Χάριτας κα-
 τεστήσατο, ἴσασιν· ὀνόματα δὲ, ὅλα ἔθετο αὐταῖς, οὐ
 μνημονεύουσιν. ἐπεὶ Λακεδαιμόνιοι γε εἶναι Χάριτας
 δύο καὶ Λακεδαιμόνα ιδρύσασθαι τὸν Ταῦγέτης φασὶν
 αὐτάς, καὶ ὀνόματα θεῖσθαι Κλῆταν καὶ Φαένναν. εἰ-

satu genitus est: quocirca et poetarum quidam Cephisia-
 den Eteoclem carminibus appellarunt. Suscepto Eteocles
 regno, agrum ab Andreo vocari facile sivit: tribus vero
duas constituit; *quarum unam* Cephisiadem; alteram, de
 suo nomine *Eteoclean* iussit appellari. Venienti autem ad
 se Halmo Sisyphei filio, soli non magnam utique partem
 concessit: ab Halmo itaque vici tunc Halmones nuncupati
 fuere. Iis deinde, quae insecuta sunt temporibus, usus
 obtinuit ut *unicus* vicus Halmones appellaretur.

CAP. XXXV. Eteoclem sane Boeoti primum om-
 nium Gratiis sacra fecisse memorant: ac tres quidem *re-*
Ugione sanxisse norunt *omnes*, quae vero eis nomina in-
 diderit, non meminerunt. Nam Lacedaemonii Gratias
 duntaxat duas colunt: quas Lacedaemonem Taygetae
 filium dedicasse tradunt, easque Clitam. et Phaennan

χότα μὲν δὴ Χάρισιν ὀνόματα καὶ ταῦτα, δοκῶτα δὲ
καὶ παρ' Ἀθηναίους· τιμῶσι γὰρ ἐκ παλαιοῦ καὶ Ἀθη-
ναῖοι Χάριτας, Αὐξὼ καὶ Ἡγεμόνην. τὸ γὰρ τῆς Καρ-
ποῦς ἐστὶν οὐ Χάριτος, ἀλλὰ Ὡρας ὄνομα· τῇ δὲ ἐτέ-
ρα τῶν Ὡρῶν νέμουσιν ὁμοῦ τῇ Πανδρόσῳ τιμὰς οἱ
Ἀθηναῖοι, Θαλλῶ τὴν θεὸν ὀνομάζοντες. παρὰ δὲ
Ἐτεοκλέους τοῦ Ὀρχομενίου μαθόντες τρισὶν ἤδη νο-
μίζομεν Χάρισιν εὐχεσθαι· καὶ Ἀγγελίων τε καὶ Τε-
κταῖος, οἳ γε [Διονύσου] τὸν Ἀπόλλωνα ἐργαζόμενοι
Δηλίοις, τρεῖς ἐποίησαν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ Χάριτας·
καὶ Ἀθήνησι πρὸ τῆς ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἐσόδου Χάρι-
τές εἰσι καὶ αὗται τρεῖς· παρὰ δὲ αὐταῖς τελετὴν ἄγου-
σιν ἐς τοὺς πολλοὺς ἀπόρροητον. Πάμφως μὲν δὴ πρῶ- 781
τος, ὣν ἴσμεν, ἦσεν ἐς Χάριτας· πέρα δὲ οὔτε ἀριθμοῦ
περὶ, οὔτε ἐς τὰ ὀνόματά ἐστιν οὐδὲν αὐτῷ πεποιη-
μένον. Ὅμηρος δὲ (ἐμνημόνευσε γὰρ Χαρίτων καὶ οὐ-
τος) τὴν μὲν Ἠφαίστου γυναῖκα εἶναι λέγει, καὶ ὄνομα

nominasse. Consentanea sane Gratiis ista nomina: consen-
tanea etiam quae Athenienses usurparunt. Nam et ipsi iam
tum ab antiquis temporibus Grantias venerantur, Auxo, et
Hegemonen. Nam Carpus nomen, non Gratiae, sed Horae
(*id est fructuum tempestivitatibus*) est. Horarum alteri, com-
munes cum Pandroso honores Athenienses habent, Thallo-
tenque (*hoc est Germinatricem*) nominant. Accepto sane ab
Orchomenio Eteocle ritu, tribus iam Gratiis vota concipimus.
Iam qui Nunciorum numina, qui Liberum Patrem, qui
Apollinem Delius fecerunt, tres in eorum signorum mani-
bus Grantias posuere. Athenis in arcis vestibulo Gratiae
sunt, et ipsae numero tres, quarum initia vulgo incognita
eo ipso in loco peragunt. Pamphus omnium (quos ipsi
novimus) primus carmina in Grantias cecinit; earum ta-
men neque numerum definivit, neque nomina tradidit.
Et ipsae Gratiarum mentionem Homerus fecit. Vulcani
uxorem earum unam dixit; quam Gratiā proprio appel-

αὐτῇ τίθεται Χάριν· Πασιθέας δὲ εἶναι φησιν ἔρα-
στην *· ἐν δὲ Ὑπνου τοῖς λόγοις τὸ ἔπος ἐποίησεν·

Ἥ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτέρων.

τούτου δὲ εἵνεκα ὑπόνοια δὴ παρέστη τισιν, ὡς Χάριτας
ἄρα καὶ πρεσβυτέρας οἶδεν ἄλλας Ὅμηρος. Ἡσιόδος δὲ
ἐν Θεογονίᾳ (προσιεσθῶ δὲ, ὅτῳ φίλον, τὴν Θεογο-
νίαν) ἐν γοῦν τῇ ποιήσει ταύτη τὰς Χαρίτας φησιν εἶναι
Διὸς τε καὶ Εὐρυνόμης, καὶ σφισιν ὀνόματα Εὐφρο-
σύνην τε καὶ Ἀγλαίαν εἶναι καὶ Θαλίαν· κατὰ ταῦτά δὲ
ἐν ἑπεσὶν ἐστὶ τοῖς Ὀνομακρίτου. Ἀντίμαχος δὲ οὔτε
ἀριθμὸν Χαρίτων, οὔτε ὄνομα εἰπὼν, Ἀγλῆς εἶναι
θυγατέρας καὶ Ἥλιου φησὶν αὐτάς. Ἑρμῆσιάννακτι δὲ τῷ
τὰ ἐλεγεία γράψαντι τοσόνδε οὐ κατὰ τὴν τῶν πρότερον
δόξαν ἐστὶν αὐτῷ πεποιημένον, ὡς ἡ Πειθῷ Χαρίτων
εἷη καὶ αὐτὴ μία. (2) Ὅστις δὲ ἦν ἀνδρώπων ὁ γυ-

lavit nomine. Pasitheae vero amatorem eundem perhibet
deum. Idem ubi Somnam loquentem inducit, talem re-
liquit versum :

Iuncturam mihi te Charitum unam posteriorum
Pasithean.

Ex eo suspicati quidam sunt, quum iuniores Gratias no-
minet, vetustiores illam scisse alias fuisse. Iam vero in
eo poemate, quo deorum Hesiodus originem explicat,
(licet enim per me, Hesiodo qui volet Theogoniam as-
serat) sed eo in libro Gratias Ioviset Eurynomes filias
Hesiodus esse dixit, et nomina protulit, Euphrosynen,
Aglaiam, et Thalam. Eademque quoque nomina suis
versibus mandavit Onomacritus. Antimachus neque cer-
tum numerum Gratiarum, neque nomina prodidit; Ae-
gles tantum et Solis filias esse dixit. Hermesianacti ele-
gorum scriptori (quod nemo ante eum tradidit) Pitho
(id est Suadela) una est de Gratiarum numero. (2) At

μνὰς πρῶτος Χάριτας ἦτοι πλάσας ἢ γραφῇ μιμησάμε-
 νος, οὐχ οἶόν τε ἐγένετο πυθέσθαι με· ἐπεὶ τὰ γε ἀρ-
 χαιότερα ἐχούσας ἐσθῆτα οἱ τε πλάσται καὶ κατὰ ταύ-
 τὰ ἐποιοῦν οἱ ζωγράφοι· καὶ Συμυρναίοις τοῦτο μὲν ἐν
 τῷ ἱερῷ τῶν Νεμέσεων ὑπὲρ τῶν ἀγαλμάτων χρυσοῦν
 Χάριτες ἀνάκρινται, τέχνη Βουπάλου· τοῦτο δὲ σφι-
 σιν ἐν τῷ ᾧδεῖο Χάριτός ἐστιν εἰκὼν, Ἀπελλοῦ γρα-
 φή. Περκαμηνοῖς δὲ ὡσαύτως ἐν τῷ Ἀττάλου θαλά- 782
 μῳ, Βουπάλου καὶ αὐταί· καὶ πρὸς τῷ ὀνομαζομένῳ
 Πυθίῳ Χάριτες καὶ ἐνταῦθά εἰσι, Πυθαγόρου γρά-
 ψαντος Παρίου· Σωκράτης τε ὁ Σωφρονίσκου πρὸ τῆς
 ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἐσόδου Χαρίτων εἰργάσατο ἀγάλματα
 Ἀθηναίοις· καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ὁμοίως ἅπαντα ἐν ἐσθῆ-
 τι· οἱ δὲ ὕστερον, οὐχ οἶδα ἐφ' ὅτῳ, μεταβεβλήκασι
 τὸ σχῆμα αὐταῖς. Χάριτας γοῦν οἱ κατ' ἐμὲ ἐπλασ-
 σόν τε καὶ ἔγραφον γυμνάς.

qui primus Gratias vel finxerit nudas, vel pingendo nu-
 das ostenderit, nusquam comperi. Apud priscos enim
 homines cum vestimento eas tam a fictoribus, quam a
 pictoribus factas novi. Nam et apud Smyrnæos, quum
 in Nemesium fano supra Nemesium simulacra Gratiae au-
 reae (?) positae sunt, quas Bupalus fecit: tum vero in
 Cantorum statione (*Odeum ipsi vocant*), Gratiae imago
 Apellis opus est. [Pergameni etiam in Attali thalamo; et in
 eo templo quod Pythium nuncupant, suas habent et ipsi
 Gratias, quas pinxit Pythagoras Parius: Socrates ad haec
 Sophronisci filius ante arcis vestibulum Gratiarum Athē-
 niensibus e marmore signa fecit. Ea sane omnia sunt
 veste velata. Quae vero his posteriores ratione ita Gra-
 tiarum ornatum immutaverint, ut omnes plane nudas fe-
 cerint, quibus eas vel fingendo vel pingendo exprimere
 curae fuit, mihi certe compertum non est. Sed iam ad
 Orchomenios redeamus.

CAPUT XXXVL

De reliquis Orchomeni regibus, Almo, Phlegya — Phlegyarum bello contra Delphos et exitio — Minya et Minyis — Orchomeno et Hyeto,

Γενομένης δὲ Ἐτεοκλεί τῆς τελευταίας, ἡ βασιλεία περιήλθεν εἰς τὸ Ἄλμου γένος· Ἄλμω δὲ αὐτῷ μὲν θυγατέρες Χρυσογένεια ἐγένετο καὶ Χρύση· Χρύσης δὲ τῆς Ἄλμου καὶ Ἀρεως ἔχει φήμη γενέσθαι Φλεγύαν· καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν Ἐτεοκλέους, ἀποθανόντος ἁπαιδος, ὁ Φλεγύας ἔσχεν οὗτος. τῇ μὲν δὴ χώρα τῇ πάσῃ Φλεγυαντίδα ὄνομα εἶναι μετέθεντο ἀντὶ Ἀνδρηίδος· πόλις τε ἐγένετο ἥ τε ἐξαρχῆς οἰκισθεῖσα ἡ Ἀνδρηΐς, καὶ προσέκτισεν ὁ Φλεγύας ὁμώνυμον αὐτῷ, τοὺς τὰ πολεμικὰ ἀρίστους Ἑλλήνων συλλέξας εἰς αὐτήν. (2) Καὶ ἀπέστησάν τε ἀνὰ χρόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων Ὀρχομενίων ὑπὸ ἀνοίας καὶ τόλμης οἱ Φλεγύαι, καὶ ἦγον καὶ ἔφερον τοὺς προσοίκους· τέλος δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν συλήσουσιν στρατεύουσι τὸ ἐν Δελφοῖς· ὅτε καὶ Φιλάμμων λογάσων Ἀργείων ἐπ' αὐτοὺς βοηθήσας αὐτὸς τε ἀπέθα-

CAP. XXXVL. Quum vivendi finem fecisset Eteocles, ad Halmi posteritatem regnum pervenit. Filiae Halmo fuere Chrysogenea, et Chryse. E Chryse fama est Phlegyan Marti genitum. In Eteoclis imperium hic ipse Phlegyas successit, quum ille *mares* filios non reliquisset. Totius tunc regionis immutatum est nomen; ut quae Andreis prius vocabatur, Phlegyantia dicta fuerit. Fuit etiam iam tum ab initio condita urbs Andreis; cui aliam de se appellatam addidit Phlegyas, congregatis in eam bellica virtute praestantissimis quibusque e tota Graecia. (2) Abiunxerunt vero se insequentibus dein temporibus, amentia et audacia impulsī, a reliquis Orchomeniis Phlegyae, finitimorum bona agere et rapere aggressi: postremo arma converterunt sua ad Apollinis Delphici fanum diripiendum. Contra quos quum Philam-

γεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων λογάδες· τοὺς δὲ
Φλεγύας πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαλεπὴν μαρτυρεῖ
μοι καὶ ἔπη τῶν ἐν Πριάδι περὶ Ἄρεως καὶ Φόβου τοῦ
Ἄρεως πεποιημένα,

Τὰ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρους πόλεμον μέγα θωρήσει-
σθον,

Ἦε μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας.

Ἐφύρους δὲ ἐνταῦθα ἐμοὶ δοκεῖν τοὺς ἐν τῇ Θεσπρωτίδι 783
ἡμίρῳ λέγει. τὸ μὲν δὴ Φλεγυῶν γένος ἀνέτρεψεν ἐκ
βάθρων ὁ θεὸς κερανοῖς συνεχέσι, καὶ λοχυροῖς σει-
σμοῖς· τοὺς δὲ ὑπολειπομένους νόσος ἐπιπνεύουσα ἐ-
φθαίρε λοιμώδης· ὀλίγοι δὲ καὶ ἐς τὴν Φωκίδα διαφεύ-
γουσιν ἐξ αὐτῶν. (3) Φλεγύα δὲ οὐ γενομένων παι-
δων, ἐκδέχεται Χρύσης τὴν ἀρχὴν, Χρυσογενείας τε
ὦν τῆς Ἄλμου, καὶ Ποσειδῶνος. τούτῳ δὲ υἱὸς γίνεται
Χρύση Μινίας, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Μινύαι καὶ νῦν ἔτι, ὧν

mon Delphis opem ferens lectam Argivorum manum du-
xisset, ipse una cum fortissimis viris pugnans cecidit.
Bellicae in primis rei studia prae cunctis Graeciae populis
Phlegyas fuisse consecratos, testimonio mihi sunt Homeri
versus, quos in Iliade fecit de Marte, et Terrore Mar-
tis filio:

Illi Ephyros ambo contra, tunc arma ferebant,
Sive acreis animi Phlegyas.

Ephyros ibi (ut mihi quidem videtur) nominat qui The-
sproticum Epirum incolunt: at Phlegyarum genus *prope*
omne crebris fulminibus, et telluris vehementissimis mo-
tibus dens funditus abolevit: qui reliqui fuere, eos pesti-
lencia absumsit, praeter paucos, qui in Phocidem effu-
gerunt. (3) Phlegya sine liberis extincto, imperium
excepit Chryses, e Chrysogenea Halmi filia et Neptuno
natus. Huius Chrysaе filius fuit Minyas; a quo ii, qui-
bus imperavit, populi hac etiam aetate Minyae nomi-

ἦρχεν, ὀνομάζονται. πρόσοδοι δὲ ἐγίνοντο τῷ Μινύᾳ
 τηλικαῦται. μέγεθος, ὡς ὑπερβάλλεσθαι τοὺς πρὸ αὐ-
 τοῦ πλούτῳ· θησαυρόν τε ἀνθρώπων, ὧν ἴσμεν, Μι-
 νύας πρῶτος ἐς ὑποδοχὴν χρημάτων ὠκοδομήσατο. Ἐλ-
 ληνες δὲ ἄρα εἰσὶ δεινὰ τὰ ὑπερόρια ἐν θαύματι τίθεσθαι
 μείζονι ἢ τὰ οἰκεῖα· ὁπότε γε ἀνδράσιν ἐπιφανέσιν ἐς
 συγγραφὴν πυραμίδας μὲν τὰς παρὰ Αἰγυπτίοις ἐπὶ ἡλ-
 θεν. ἐξηγήσασθαι πρὸς τὸ ἀκριβέστατον, θησαυρόν δὲ
 τὸν Μινύου καὶ τὰ τείχη τὰ ἐν Τίρυνθι οὐδὲ ἐπὶ βρα-
 χὺ ἡγαγον μνήμης, οὐδὲν ἄντα ἐλάττονος θαύματος.
 (4) Μινύου δὲ ἦν Ὁρχομενός· καὶ ἐπὶ τούτῳ βασι-
 λεύοντος ἢ τε πόλις Ὁρχομενός καὶ οἱ ἄνδρες ἐκλήθη-
 σαν Ὁρχομενιοί. διέμεινε δὲ οὐδὲν ἥσσον καὶ Μινύας
 ἐπονομάζεσθαι σφᾶς ἐς διάκρισιν ἀπὸ Ὁρχομενίων τῶν
 ἐν Ἀρκαδίᾳ. παρὰ τούτῳ τὸν Ὁρχομενὸν βασιλεύον-
 τα Ὑήττος ἀφίκετο ἐξ Ἀργούς, φεύγων ἐπὶ τῷ Μολύ-
 ρου φόνῳ τοῦ Ἀρίσβαντος, ὄντινα ἀπέκτεινεν ἐπὶ γυ-
 ναικί. ἐλὼν γαμετῇ· καὶ αὐτῷ τῆς χώρας ἀπένειμεν

nantur. Huic tam ampla fuere vectigalia, ut superio-
 res omnes divitiis vicerit: primusque omnium, de quibus
 aliud accepimus, Minyas aerarium ad pecuniam servan-
 dam aedificavit. At Graeci exterarum gentium res ac-
 curatius exornantes, in maiori eas quam suas ipsorum mi-
 raculo posuere; quandoquidem clarissimi historiarum
 scriptores Aegyptiorum pyramidas accuratius et magni-
 ficentius extulerunt, quum de Minyae aerario, et Ti-
 rynthi muris, operibus nihilo minore dignis admiratione,
 ne brevem quidem fecerint mentionem. (4) Minyae filius
 fuit Orchomenus. Eo regnante et Urbs Orchomenus,
 et populus Orchomenii appellati. Mansit tamen nihilo-
 minus Minyarum etiam cognomen, quo ab iis, qui in
 Arcadia sunt, Orchomeniis distinguerentur. Ad hunc
 Orchomenum regnum iam obtinentem, Hyettus venit
 Argis, fugiens ob Moluri Arisbantis filii caedem, quem
 in uxoris adulterio deprehensum interfecerat. Ei partem

Ὀρχομενός, ὅση νῦν περὶ τὴν Ὑήτιον ἐστὶ τὴν κόμην,
καὶ ἡ ταύτη προσεχῆς. Ὑήτιου δὲ ἐποιήσατο μνήμην
καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθεῖς, ὥς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἑλ-
ληνες.

Ὑήτιος δὲ Μόλυρον Ἀρισβαντος φίλον υἱὸν
Κτεῖνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
Ὄκion ἀποπρολιπὼν φεύγ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
Ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καὶ μιν ὁ γ' ἦρως
δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπεικές.

784

πρῶτος δὲ οὗτος ὁ Ὑήτιος δίκην μοιχίας λαβὼν δῆλός
ἐστὶ καὶ χρόνῳ ἕσπερον, Δράκοντος Ἀθηναίους θεσμο-
θετήσαντος, ἐκ τῶν κτείνων κατέστη νόμων εὐς ἔγραψεν
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἄλλων τε ὁπόσων ἄδειαν εἶναι χρή, καὶ
δὴ καὶ τιμωρίας μοιχευῶ. τὸ δὲ ἀξίωμα τῶν Μινυῶν ἐπὶ
τοσοῦτον ἤδη προῆλθε ὥστε καὶ Νηλεὺς Κρηθίως βα-

agri Orchomenus concessit eam, quae circa Hyettum vi-
cum est, cum tota vicinitate. Hyetti mentionem fecit is
etiam, qui ea carmina composuit, quae sunt Eoae ma-
gnae (hoc est, Orientis monumenta) appellatae.

Hyettus, casti temerata ob foedera lecti,
Filium Arisbantis quum stravit caede Molurum,
Herbosis longe profugus discessit ab Argis,
Orchomenumque adiit Minyeum: excepit amicis
Aedibus illum heros, fortunarumque benigno
Pectore participem non abnuvit esse suarum.

Satis constat primum omnium Hyettum hunc de adulterio
poenam sumsisse. Multo enim post Dracon, quum le-
ges Athenis in magistratu ferret, quibus de poena et
impunitate factorum cavit, de adulteriis quoque libero
poenas sumi posse promulgavit. Eo iam Minyarum no-
men dignitatis profectum fuerat, ut et Neleus Cre-

σιλεύων Πύλου γυναῖκα ἔσχεν ἐξ Ὀρχομενοῦ Κλωρὶν Ἀμφίονος τοῦ Ἰάσου.

CAPUT XXXVII.

Almi genere extincto, regnum Orchomeni ad Clymenum transit — dein ad Erginum — de Trophonio et Agamede narratio — Ascalapho et Ialmeno regnantibus Minyae ad Troiam tendunt — Orchomenii a Thebanis eieci a Philippo Amyntae filio prestignatur.

Ἐδεῖ δὲ ἄρα πανσθῆναι καὶ τὸ Ἄλμου γένος· οὐχ ὑπολείπεται γὰρ παῖδα Ὀρχομενός· καὶ οὕτως ἐς Κλύμενον τὸν Πρέσβωνος τοῦ Φριξοῦ περιῆλθεν ἡ ἀρχή· Κλυμένου δὲ γίνονται παῖδες, πρεσβύτατος μὲν Ἐργίνος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Στράτιος, καὶ Ἀρρῶν, καὶ Πύλεος, νεώτατος δὲ Ἀξεύς. (2) Κλύμενον μὲν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ὀρχηστίου Ποσειδῶνος Θηβαίων φονεύουσιν ἄνδρες, ἐξ ἀφορμῆς μικρᾶς ἐς ἅπαν θυμοῦ προαχθέντες· Ἐργίνος δὲ ὁ πρεσβύτατος τῶν Κλυμένου παιδῶν τὴν βασιλείαν παραλαμβάνει· δύνανται δὲ αὐτίκα αὐτός τε καὶ οἱ ἀδελφοὶ συλλέξαντες ἦλθον ἐπὶ τὰς Θήβας· καὶ μάχη μὲν ἐκράτησαν, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου χωροῦσιν ἐς ὁμολογίαν,

thei filius Pyli rex, ex Orchomeno uxorem Aorin Amphionis ex Hilasio geniti filiam duxerit.

CAP. XXXVII. At evenit ut Halmi etiam proles aliquando interiret. Nam quum liberos Orchomenus non suscepisset, ad Clymenum Presbonis filium, Phrixi nepotem, imperium transiit. Filios hic habuit nati maximum Erginum: minores Stratium, Arrhonem, Pyleum, et postremum Axeum. (2) Clymenum ipsum, dum festi dies Onchestii Neptuni agitarentur, Thebani homines ex causa *admodum* levi vehementi ira concitati occiderunt. Erginus patri Clymeno aetatis iure in regnum successit. Is mos cum fratribus exercitu comparato Thebas adortus, praelio *primum* hostes fudit:

θηβαίους κατὰ ἕτος ἕκαστον τιλεῖν δασμὸν τοῦ Κλυμένου φόβου. Ἡρακλέους δὲ ἐπιστραφέντος ἐν Θήβαις, οὕτω τοῦ δασμοῦ τε ἡλευθερώθησαν οἱ Θηβαῖοι, καὶ οἱ Μινυαὶ μεγάλως τῷ πολέμῳ προσέπταισαν. Ἐργίνος δὲ, ἅτε κεκακωμένων ἐς τὸ ἔσχατον τῶν πολιτῶν, πρὸς μὲν τὸν Ἡρακλέα ἐποιήσατο εἰρήνην· πλοῦτον δὲ τὸν πρότερον καὶ εὐδαιμονίαν ἐκείνην ἀνασώσασθαι ζητῶν ἡμέλη-785 σεν ἀπάντων ὁμοίως τῶν ἄλλων, ὥστε καὶ ἔλαθεν ἄγαμος καὶ ἄπαις ἀφικόμενος ἐς γῆρας. ὥς δὲ αὐτῷ χρήματα συνίλεκτο, ἐνταῦθα ἐπεθύμησέν οἱ γενέσθαι παῖδας· ἰδόντι δὲ ἐς Δελφοὺς καὶ ἐρομένῳ περὶ παιδων, χρῆ τάδε ἢ Πυθία·

Ἐργίνε Κλυμένουο πάϊ Πρεσβονιάδαο;

Ὅψ' ἤλθες γενεὴν διζήμενος, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

Ἰστοβοῆι γέροντι νέην ποτίβαλλε κορώνην.

(3) Λαβόντι δὲ αὐτῷ νέαν γυναῖκα κατὰ τὸ μάντευμα,

icto deinde foedere, pecunia se annua Thebani de Clymeni caede satisfacturos pacti sunt. Sedenim quum Hercules ad Thebanorum res tuendas se convertisset, tributo liberati sunt Thebani, et Minyarum opes bello magnopere accisae. *Eo tempore* Erginus, ut qui confectos iam prope belli calamitatibus cives suos videret, pacem quidem cum Hercule fecit: ad pristinas autem opes et felicitatem redintegrandam conversus, ita prae hac una cura omnia contempsit cetera, ut senectus eum coelibem et orbem opprimerit. Magna demum congesta pecunia, cupiditas eum liberum suscipiendi cepit. Quare quum Delphos ea de re consulturus venisset, huiusmodi responsum accepit:

Ergine o Clymeni proles Presbonidae, ad aram

Exquirens sobolem venisti sero: sed et nunc

Temoni vetulo validum praetendito rostrum.

(3) Quum igitur oraculi monitu adolescentulam uxorem

Τροφώνιος γίνεταί καὶ Ἀγαμήδης. λέγεται δὲ ὁ Τροφώνιος Ἀπόλλωνος εἶναι, καὶ οὐκ Ἐργίνου· καὶ ἐγὼ τε πείθομαι, καὶ ὅστις παρὰ Τροφώνιον ἦλθε δὴ μαντευόμενος. τούτους φασὶν, ὡς ἠϋξήθησαν, γενέσθαι δεινούς θεοῖς τε ἱερὰ κατασκευάσασθαι καὶ βασιλεία ἀνθρώποις· καὶ γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι τὸν ναὸν ᾠκοδόμησαν τὸν ἐν Δελφοῖς, καὶ Ὑριεὶ τὸν θησαυρόν. ἐποίησαν δὲ ἐνταῦθα τῶν λίθων εἶναι ἓνα σφίσις ἀφαιρεῖν κατὰ τὸ ἐκτός· καὶ οἱ μὲν αἰεὶ τι ἀπὸ τῶν τιθεμένων ἐλάμβανον. Ὑριεύς δὲ εἶχετο ἀφασία, κλεῖς μὲν καὶ σημεῖα τὰ ἄλλα ὁρῶν ἀκίνητα, τὸν δὲ ἀριθμὸν αἰεὶ τῶν χρημάτων ἐλάττονα. ἴστησιν οὖν ὑπὲρ τῶν ἀγγέλων, ἐν οἷς ὁ τε ἄργυρος ἐνῆν καὶ ὁ χρυσός οἱ, πάγας, ἥ τι καὶ ἄλλο, ὃ τὸν ἐσελθόντα καὶ ἀπτόμενον τῶν χρημάτων καθέξειν ἔμελλεν, ἐσελθόντος δὲ τοῦ Ἀγαμήδους, τὸν μὲν ὁ δεσμός κατεῖχε· Τροφώνιος δὲ ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κε-

duxisset, Trophonius et Agamedes ex eo matrimonio nati sunt: etsi traditum est, Apollinis, non Ergini filium fuisse Trophonium: quod ego ut credam facile adducor; et facile sibi id persuasum habeat quicumque ad Trophonii oraculum accesserit. Li quum ad virilem aetatem pervenissent, sollertia in deorum templis, et hominum regalibus tectis aedificandis praestiterunt. Errexerunt itaque Delphis Apollini templum, et Hyrieo aecarium. In eius pariete lapidem unum ita collocarant, ut extrorsum eum, quum vellent, adductum eximerent. Quoties itaque libitum esset, clam introeuntes aliquid repositae pecuniae auferebant. Enimvero Hyrieum ea res vehementer sollicitum habebat, praesertim quum et claves et signa cetera incorrupta cerneret, pecuniae tamen numerum quotidie comminui animadverteret. Super vasis igitur in quibus erat reposita pecunia, laqueos disposuit, vel aliud quid eiusmodi, quo, simulac pecuniam quis esset attingere conatus, captus teneretur. Ingressus itaque Agamedes in vinculis haesit. Trophonius fratris

γαλήν, ὅπως μὴ ἡμέρας ἐπισχούσης ἐκείνος γένηται ἐν αἰκίαις, καὶ αὐτὸς μηνυθεὶς μετέχων τοῦ πολυμήματος. 786 καὶ Τροφώνιον μὲν ἐνταῦθα ἐδίεξατο ἡ γῆ διασπᾶσα, ἐνθα ἐστὶν ἐν τῷ ἄλλῳ τῷ ἐν Λεβαδείᾳ βῆθρος τε Ἀγαμέδους καλούμενος καὶ πρὸς αὐτῷ στήλη. Τὴν δὲ ἑωχὴν τῶν Ὀρχομενίων ἔσχεν Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἀρεως εἶναι λεγόμενοι· μητρὸς δὲ Ἀστυόχης ἦσαν τῆς Ἀκτορος τοῦ Κλυμένου· καὶ ὑπὸ τούτοις ἡγεμόσι Μικῆαι στρατεύουσιν ἐς Τροίαν. μετέχον Ὀρχομενιοὶ καὶ τοῖς Κόδρου παῖσιν ἐς Ἴωνίαν τοῦ στόλου. Γενομένους δὲ ἀνασιάτους ὑπὸ Θηβαίων κατήγαγεν αὐτοὺς ἐς Ὀρχομενὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαιμονίου σφίσιν ἐς τὸ ἀσθενέστερον ἐμαλλεν αἰεὶ ῥέψεν.

caput statim praecidit, *veritus nempe* ne quum illuxisset, per tormenta quaestione habita, et ipse ab illo, quod furti fuisset socius, indicaretur. Trophonius quidem terrae haustus est hiatu eo ipso in loco, quo exstat in luco, qui est Lebedaeae, fovea, quae Agamedis dicitur, columna supereminente. Orchomeniorum *posthaec* regnum obtinere Ascalaphus et Ialmenus, quos Marti Astyoche Actoris filia, Axi neptis, Clymeni proneptis, peperisse dicebatur. Hos ad Troiam duces Orchomenii secuti sunt. Eius etiam coloniae, quam in Ioniam Codri filii deduxerunt, consortes Orchomenii fuere. Suis vero a Thebanis eiectionibus, Orchomenum Philippus Amyntae filius reduxit. Sed eorum res adversa fortuna gravius semper afflixit.

CAPUT XXXVIII.

Memoranda apud Orchomenios — Minyae thesaurus — Minyae et Hesiodi sepulcra — de Actaeonis cultu — Melane et Cephisso fluvii — Orchomeniorum divitiis et urbe Aspledone.

Ὁρχομενίοις δὲ πεποιήται καὶ Διονύσου, τὸ δὲ ἀρχαϊότατον Χαρίτων ἐστὶν ἱερόν. τὰς μὲν δὴ πέτρας σέβουσιν τε μάλιστα, καὶ τῷ Ἐτεοκλεΐ φασὶν αὐτὰς πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· τὰ δὲ ἀγάλματα σὺν κόσμῳ πεποιημένα ἀνέτεθῃ μὲν ἐπ' ἐμοῦ, λίθου δὲ ἐστὶ καὶ ταῦτα. (2) Ἔστι δὲ σφισι καὶ κρήνη θίας ἀξία· καταβαίνουσι δὲ ἐς αὐτὴν ὕδωρ οἰσόντες. Θησαυρὸς δὲ ὁ Μινύου, θαῦμα ὃν τῶν ἐν Ἑλλάδι αὐτῇ καὶ ἐτέρωθι οὐδενὸς ὕστερον, πεποιήται τρόπον τοιόνδε. λίθου μὲν εἰργασται, σχῆμά δὲ περιφερές ἐστιν αὐτῷ, κορυφὴ δὲ οὐκ ἐς ἄγαν ὀξὺ ἀνηγμένη· τὸν δὲ ἀνωτάτω τῶν λίθων φασὶν ἀρμονίαν παντὶ εἶναι τῷ οἰκοδομήματι. τάφοι δὲ Μινύου τε καὶ Ἡσιόδου. (3) Καταδέξασθαι δὲ φασιν οὕτω τοῦ Ἡσιόδου τὰ ὄστα· νόσου καταλαμβανούσης λοιμώ-

CAP. XXXVIII. Apud Orchomenios Liberi Patris templum exstat, et (quod maxime priscum est) Gratiarum. Saxa vero quaedam praecipua colunt veneratione, quae excepisse Eteoclem e coelo delapsa ferunt: nam quae expolitius fabricata sunt signa, et ipsa e lapide, aetate mea dedicata fuere. (2) Fons etiam illic est insigni opere exornatus: in eum descendunt, qui aquatum veniunt. Minyae aerarium, unum est de Graeciae miraculis, nulli omnino eorum quae uspiam alibi sint, operum magnificentia secundum. Ad hunc autem modum exstructum est. Lapidei sunt omnes parietes, rotunda operis forma, non valde in acutum se attollente fastigio: supremum lapidem toti aedificio modulum convenientiae esse dicunt. Sepulcra visuntur Minyae, et Hesiodi. (3) Hesiodi quidem ossa hoc se modo recepisse narrant. Sacviente in homines et pecudes pesti-

δους καὶ ἀνθρώπους καὶ τὰ βοσκήματα, ἀποστέλλουσι
 θεωροὺς παρὰ τὸν θεόν. τούτοις δὲ ἀποκρίνασθαι λέ-
 γουσι τὴν Πυθίαν, Ἡσιόδου τὰ ὅσα ἐκ τῆς Ναυπα-
 κτίας ἀγαγοῦσιν ἐς τὴν Ὀρχομενίαν, ἄλλο δὲ εἶναι σφι-
 σιν οὐδὲν ἴαμα· τότε δὲ ἐπερίσθαι δεύτερα, ὅπου τῆς 787
 Ναυπακτίας αὐτὰ ἐξευρήσουσι, καὶ αὐτίς τὴν Πυθίαν
 ἑπαιν, ὥς μηνύσει κορώνη σφίσι· οὕτω τοῖς θεοπρό-
 ποις ἀποβάσιν ἐς τὴν γῆν, πέτραι τε οὐ πόρρω τῆς
 ὁδοῦ, καὶ τὴν ὄρνυθα ἐπὶ τῇ πέτρᾳ φασὶν ὀφθῆναι· καὶ
 τοῦ Ἡσιόδου τε τὰ ὅσα εὗρον ἐν χηραμῷ τῆς πέτρας,
 καὶ ἐλεγεία ἐπὶ τῷ μνήματι ἐπετέγραπτο·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος

Ὅστις πληξίαπων γῇ Μινυῶν κατέχει

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται

Ἀνδρῶν κτενομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

(4) Περὶ δὲ Ἀκταίωνος λεγόμενα ἦν Ὀρχομενίους, λυ-

lencia, missos ad oraculum consultores, responsum tu-
 lisse, ad sedandam luem unicum illud fore remedium;
 si ex Naupactio agro in Orchomenium Hesiodi ossa de-
 portassent: aliam sane nullam reperiri posse mali leva-
 tionem. Percontatos rursus eos, in qua tandem Nau-
 pactii agri parte essent illa reperturi: respondiisse Py-
 thiam, locum cornicem monstraturam. Quum itaque in
 terram e navi exscendissent qui sciscitatum missi fue-
 rant, non longe a via cornicem conspexisse saxo insi-
 dentem; ibique Hesiodi ossa inventa in eius saxi late-
 bra, cum hac elegorum inscriptione: (imo ossa invene-
 runt — et hi elegi sepulcro eius inscripti sunt.)

Hesiodi patria est frumenti fertilis Ascra,

Sed bello insignes ossa tenent Minyae:

Huius in Argolicis excellit gloria terris,

Iudicium quibus est, ingeniumque sagax.

(4) Iam vero de Actaeone vulgatum inter Orchomenios

μαίνεσθαι τὴν γῆν πέτρῳ ἐχόν· εἰδῶλόν. ὥς δὲ ἐχρῶντο
ἐν Δελφοῖς, κελεύει σφίσιν ὁ θεὸς, ἀνευρόντας, εἴ τι
ἦν Ἀκταίωνος λοιπὸν, κούψαι τῇ γῇ· κελεύει δὲ καὶ
τῷ εἰδῶλῳ χαλκῇν ποιησαμένους εἰκόνα, πρὸς τῇ πέτρῳ
συνήρῳ δῆσαι τοῦτο· καὶ αὐτὸς δεδεμένον τὸ ἄγαλ-
μα εἶδον· καὶ τῷ Ἀκταίῳ ἐναγίζουσιν ἀνὰ πᾶν
ἔτος. σταδίου δὲ ἀξίωσθηκεν ἑπτὰ Ὀρχομενοῦ νᾶος τε
Ἡρακλέους, καὶ ἄγαλμα οὐ μέγα. (5) Ἐνταῦθα τοῦ
ποταμοῦ Μελανὸς εἰσὶν αἱ πηγαί, καὶ ὁ Μέλας ἐς λί-
μνην καὶ οὗτος τὴν Κηφισίδα ἐκδιδῶσιν. ἐπέχει μὲν δὴ
καὶ ἄλλως τῆς Ὀρχομενίας τὸ πολὺ ἢ λίμνη, χειμῶνος
δὲ ὥρα νότου τὰ πλείω πνεύσαντος, ἐπισιν ἐπὶ πλεον
τῆς χώρας τὸ ὕδωρ. Θηβαῖοι δὲ τὸν ποταμὸν τὸν Κη-
φισὸν ὑπὸ Ἡρακλέους ἐς τὸ πεδῖον ἀποστραφῆναι φασί
τὸ Ὀρχομένιον· τέως δὲ αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὄρος ἐς θάλασσαν
ἐξίεναι, πρὶν ἢ τὸν Ἡρακλῆα τὸ χάσμα ἐμφράξαι τὸ
788 διὰ τοῦ ὄρους. ἐπίσταται μὲν οὖν καὶ Ὅμηρος λίμνην
ἄλλως τὴν Κηφισίδα οὔσαν, καὶ οὐχ ὑπὸ Ἡρακλέους
πεποιημένην· καὶ ἐπὶ τῷδε εἶρηκε·

fuit, vexari agrum ab ea larva quae saxo insideret. Ea
de re consulto oraculo Delphico, iussi sunt, si quas re-
perissent Actaeonis reliquias, eas ut terra tegerent:
praeterea ut larvae simulacrum ex aere factum ad saxum
ferro adligarent: quod ipse adligatum vidi. Actaeoni
quidem quotannis parentant. Abest ab Orchomeno sta-
dia septem Herculis templum, in quo non magnum uti-
que signum. (5) Sunt ibi Melanis fluvii fontes, qui et
ipse in Cephissidem paludem influit. Magnam sane par-
tem Orchomenii agri ea palus occupat, ex eaque hyeme
anni, flantibus vehementius Austris, late stagnat aqua.
Narrant Thebani ab Hercule Cephissum amnem in Or-
chomeniorum campos aversum, quum antea per monta-
nos cuniculos in mare exiret: eos meatus occlusisse Her-
culem. Sed novit sane Homerus fuisse paludem Cephis-
sidem absque Herculis opera: Paludi enim inquit, accli-

Αἶμνη κεκλιμένος Κηφισίδι.

(6) Ἔχει δὲ οὐδὲ εἰκότα λόγον, τοὺς Ὀρχομενίους μὴ καὶ τὸ χάσμα ἐξευρεῖν, καὶ τοῦ Ἑρκαλίου ἀναρρήξαν-
τας τὸ ἔργον, ἀποδοῦναι τὴν δαΐξοδον τῷ Κηφισῷ τὴν
ἀρχαίαν· ἐπεὶ μὴδὲ ἄχρι τῶν Τρωϊκῶν χρήμασιν ἀδυ-
νάτως εἶχον. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος ἐν Ἀχιλλεύῳ
ἀποχρίσει πρὸς τοὺς παρὰ Ἀγαμέμνονος πρόσβεις·

Οὐδ' ὅς' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται.

δῆλα δῆπουθεν ὥς καὶ τότε προσιόντων τοῖς Ὀρχομενίοις
χρημάτων πολλῶν. Ἀσπληδόνα δὲ ἐκλιπεῖν τοὺς οἰκή-
τοράς φασιν, ὑδάτος σπανίζοντας· γενέσθαι δὲ τὸ
ὄνομα ἀπὸ Ἀσπληδόνης τῇ πόλει· τοῦτον δὲ εἶναι νύμ-
φης τε Μιδείας καὶ Ποσειδῶνος. ὁμολογεῖ δὲ καὶ ἔπη
σφίσιν, ἃ ἐποίησε Χερσίας, ἀνὴρ Ὀρχομενίος·

Ἐκ δὲ Ποσειδάωνος ἀγαυαυτῆς τε Μιδείας

Ἀσπληδὼν γένεθ' υἱὸς ἄν' εὐρύχορον πτολίεθρον.

vis Cephissidi. (6) Neque satis est verisimile, non fuisse
Orchomenios apertis cuniculis, et Herculis obice disiecto,
pristinum exitum flumini reddiduros, quando ne Troi-
cis quidem temporibus opes illi desiderarunt. Testis est
idem Homerus eo loco, quo Agamemnonis legatis re-
spondentem Achilleus facit:

Non ea quae Orchomenum portantur cuncta.

Ex quo plane colligi potest, magnam Orchomeniis tunc
quoque pecuniam suppeditasse. Aspledonem quidem
ob aquarum penuriam desertam tradunt: nomen vero
urbi contigisse ab Aspledone, quem Midea Nymphe
Neptuno pepererit. Id confirmant versus a Chersia fa-
cti, viro (ut aiunt) Orchomenio:

Neptunoque tridentifero, insignique Midea

Aspledon satus est, ampla spectandus in urbe.

οὐδὲ τοῦ Χερσίου τῶν ἐπῶν οὐδεμία ἦν ἔτι κατ' ἐμὴ μνήμη· ἀλλὰ καὶ τάδε ἐπηγάγετο ὁ Κάλλιππος ἐς τὸν αὐτὸν λόγον τὸν ἔχοντα ἐς Ὀρχομενίους. τούτου δὲ τοῦ Χερσίου καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομενιοὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἡσιόδου τάφῳ μνημονεύουσα.

CAPUT XXXIX.

De Lebadia, olim Midea dicta — Hercyna puella et fluvio eiusque antro — Trophonii templo ac signo aliisque memorandis — Trophonii oraculum consulendi ratione — Trophonii oraculo.

Τὰ μὲν δὴ πρὸς τῶν ὀρῶν Φωκεῖς ὑπεροικοῦσιν Ὀρχομενίων· ἐν δὲ τῷ πεδίῳ Λεβάδεια ἔστιν αὐτοῖς ὄμορος· αὕτη τὸ μὲν ἐξαρχῆς ὤκειτο ἐπὶ μετεώρου, καὶ ὠνομάζετο Μίδεια ἀπὸ τῆς Ἀσπληδόνης μητρός· Λεβάδου δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ἐς αὐτὴν ἀφικομένου, κατέβησάν τε ἐς τὸ χθαμαλὸν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐκλήθη Λεβάδεια ἡ πόλις ἀπ' αὐτοῦ. πατέρα δὲ τοῦ Λεβάδου, καὶ κατ' ἥντινα 789 αἰτίαν ἦλθεν, οὐκ ἴσασιν ἄλλο ἢ γυναῖκα εἶναι Λεβάδου Διονίχην. (2) Κακόσμηται μὲν δὴ τὰ ἄλλα σφίσιν ἢ

Aetate certe mea Chersiae carmina iam vetustas aboleverat: hos tamen ipsos versus Callippus retulit in oratione de Orchomeniis. Eidem sane Chersiae epigramma Orchomenii attribuunt, quod Hesiodi sepulcro inscriptum fuit.

CAP. XXXIX. Qua montes consurgunt, Phocenses supra Orchomenios habitant: in campestri vero planicie Lebadea illis est finitima. Haec olim et ipsa in edita regionis parte habitabatur, Mideae nomine, ab Aspledonis nempe matre. Lebado vero Athenis in ea loca profecto, in plana incolae descenderunt, et Lebadea a Lebado ipso nomen accepit: cuius neque pater quis fuerit, norunt; neque quam ob causam illuc venerit: tantum illud sciunt, uxorem ei Nicen fuisse. (2), Ex-

πόλις ὁμοίως τοῖσι Ἑλλήνων μάλιστα ἐδδαίμοσι· διέλογε
 ἡ δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸ ἄλσος τοῦ Τροφωνίου. φασὶ δὲ ἐν-
 ταῦθα Ἑρκυναν ὁμοῦ Κόρη τῇ Δήμητρος παίζουσιν καὶ
 ἔχουσαν χῆνα ἀφείναι τοῦτον ἄκουσαν· ἐς δὲ ἄντρον
 κοῖλον ἱσπῶντος καὶ ὑπὸ λίθον ἀποκρύψαντος αὐτόν,
 ἐσελθούσα ἡ Κόρη λαμβάνει τὸν ὄρνιθα ὑπὸ τῇ λίθῳ
 κατακείμενον· ῥυῆναι τε δὴ τὸ ὕδωρ, ὅθεν ἀνείλετο ἡ
 Κόρη τὸν λίθον, καὶ ὀνομασθῆναι τὸν ποταμὸν ἐπὶ
 τούτῳ λέγουσιν Ἑρκύναν· καὶ ἔστι μὲν πρὸς τῇ ὕχθῃ
 τοῦ ποταμοῦ ναὸς Ἑρκύνης, ἐν δὲ αὐτῷ παρθένος χῆνα
 ἔχουσα ἐν ταῖς χερσίν. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ποτα-
 μοῦ τε αἱ πηγαὶ καὶ ἀγάλματα ὀρθά· περιεπιγμένον δὲ
 εἰσιν αὐτῶν τοῖς σπήπτροις δράκοντες· ταῦτα εἰκάσαι
 μὲν ἂν τις Ἀσκληπιοῦ τε εἶναι καὶ Ὑγίας· εἴεν δ' ἂν
 Τροφώνιος καὶ Ἑρκυνα· ἐπεὶ μηδὲ τοὺς δράκοντας
 Ἀσκληπιοῦ μᾶλλον ἢ καὶ Τροφωνίου νομίζουσιν ἱεροὺς
 εἶναι· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ μνήμῃ ἔστιν Ἀρκεσιλίου·
 Αἰήτιον δὲ ἀνακομίσαι τοῦ Ἀρκεσιλίου τὰ ὅσα ἐκ

ornata trās est operibus, haud minus quam alia quaevis
 maxime florentium Graeciae urbium. *Modice* ab ea re-
 cedit Trophonii locus: quo loco Hercynam tradunt cum
 Cereris filia Indentem, anserem e manibus invitam di-
 misisse: volitantem illum subisse cavernosum antrum;
 ibique se sub lapide occultasse: Proserpinam subingres-
 sam, avem a fuga retraxisse: quo loco lapidem submove-
 rat, aquam erupisse; qui postea fuerit Hercynae amnis
 appellatus. Manet ad fluminis ripas, Hercynae fanum,
 et signum in eo, virgo anserem manibus praeferens:
 Fluvii fontes intra speluncam sunt: et stantia simulacra,
 quorum aseptis dracones circumvoluti sunt. Coniiciat
 quis esse illa Aeschulapii et Hygiae. Sed suspicari etiam li-
 ceat esse Trophonii et Hercynae, quum non magis Ae-
 sculapio quam Trophonio dracones consecratos censeant.
 Prope amnem est Arcesilai monumentum. Reportasse e

Τροίας. (3) Τὰ δὲ ἐπιφανέστατα ἐν τῷ ἄλσει Τροφωνίου ναὸς καὶ ἄγαλμά ἐστιν, Ἀσκληπιῷ καὶ τοῦτο εἰκασμένον. Πραξιτέλης δὲ ἐποίησε τὸ ἄγαλμα. ἔστι δὲ καὶ Δήμητρος ἱερὸν ἐπὶ κλησιν Εὐρώπης· καὶ Ζεὺς Ὑέτιος ἐν ὑπαίθρῳ. ἀναβᾶσι δὲ ἐπὶ τὸ μαντεῖον, καὶ αὐτόθεν λούσιν ἐς τὸ πρὸσω τοῦ ἄρου, Κόρης ἔστι καλουμένη θήρα καὶ Διὸς Βασιλέως ναὸς· τοῦτον μὲν δὴ διὰ τὸ μέγεθος ἢ καὶ τῶν πολέμων τὸ ἀλλεπάλληλον ἀφελκασιν ἡμέτερον. ἐν δὲ ἐτέρῳ ναῷ Κρόνου καὶ Ἥρας καὶ Διὸς ἔστιν ἄγάλματα. ἔστι δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἱερὸν. (4) Κατὰ δὲ τὸ μαντεῖον τοιάδε γίνεται. ἐπειδὴν ἄνδρὶ ἐς τοῦ Τροφωνίου κατιέναι δόξη, πρῶτα μὲν τεταγμένων ἡμερῶν διαίταν ἐν οἰκίῳ ἐχει· τὸ δὲ οἶκον Δαίμονός τε ἀγαθοῦ καὶ Τύχης ἱερὸν ἔστιν ἀγαθῆς· διαιτώμενός τε ἐνταῦθα, τὰ τε ἄλλα καθαρεύει, καὶ λου-
790 τρῶν εἶσθεται θερμῶν· τὸ δὲ λουτρὸν ὁ πρταμός ἐστιν ἢ Ἐρκίνα· καὶ οἱ κρέα ἀφθονά ἐστιν ἀπὸ τῶν θυσιαῶν.

Troia Arcesilai ossa Leitum dicunt. (3) In luco maxime insignia sunt, Trophonii templum, et signum, quod Aesculapii esse facile existimes: Praxiteles illud fecit. Est ibidem Cereris, cognomento Europae, sacellum, et sub divo Iupiter Pluvius. Ad oraculum ascendentibus atque inde ad ulteriora montis pergentibus occurrit Proserpinae (ut vocant) Venatio, et Iovis Regis templum; quod propter spatii magnitudinem, vel propter continuata bella, dimidia tantum ex parte perfectum reliquerunt. In alio templo, Saturni, Iunonis, et Iovis simulacra sunt. Apollinis etiam illic est fanum. (4) Quod ad oraculum pertinet, observatur ritus huiusmodi. Ubi statuerit quis in Trophonii descendere, primum dierum certum numerum est ei in aedicula quadam commorandum: est illa Bono Genio, et Bonae Fortunae sacra. Illic degens et alia suscipit expiationum genera, et calidis abstinet aquis; Hercyna fluvio se abluit. Carnes ei de victimis large suppedit.

θύει γὰρ δὴ ὁ κατιῶν αὐτῷ τε τῷ Τροφωνίῳ καὶ τοῦ Τροφωνίου τοῖς παισὶ, πρὸς δὲ Ἀπόλλωνί τε καὶ Κρόνῳ, καὶ Διὶ ἐπὶ κλησιν Βασιλεῖ, καὶ Ἑρᾷ τε Ἠνιόχῃ, καὶ Δήμητρει, ἣν ἐπονομάζοντες Εὐρώπην τοῦ Τροφωνίου γαστρίν εἶναι τροφόν. καθ' ἑκάστην δὲ τῶν θυσιῶν ἀνὴρ μάντις παρὼν, ἐς τοῦ ἱερέου τὰ σπλάγχνα ἐνορᾷ· ἐνιδὼν δὲ προεισπίζει τῷ κατιῶντι, εἰ δὴ αὐτὸν εὐμενὴς ὁ Τροφώνιος καὶ ἱλεως δέξεται· τῶν μὲν δὲ ἄλλων ἱερέων τὰ σπλάγχνα οὐχ ὁμοίως δηλοῖ τοῦ Τροφωνίου τὴν γνώμην. ἐν δὲ νυκτὶ, ἣ κατείσειν ἕκαστος, ἐν ταύτῃ κριὸν θύουσιν ἐς βόθρον, ἐπικαλούμενοι τὸν Ἀγαμέδην· θυμάτων δὲ τῶν πρότερον πεφηγνόντων αἰσίων λόγος ἐστὶν οὐδεὶς, εἰ μὴ καὶ ταῦδε τοῦ κριοῦ τὰ σπλάγχνα τὸ αὐτὸ θέλει λέγειν. ὁμολογούντων δὲ καὶ τούτων, τότε ἕκαστος ἥδη κατείσειν εὐελπίς· κατείσει δὲ οὕτω. πρῶτα μὲν ἐν τῇ νυκτὶ αὐτὸν ἄγουσιν ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὴν Ἑρκυναν· ἀγαγόντες δὲ, ἐλαίῳ χροῦσιν καὶ λούουσι δύο παῖδες τῶν ἀστῶν ἐτη τρία πον καὶ

tant. Immolat enim qui huc descendit, Trophonio, et filiis: Apollini praeterea, Saturno, Iovi, cui Regi cognomen: Iunoni Heniochae, et Cereri, quam Europen nominant, ac fuisse Trophonii nutricem perhibent. Adest aruspex, qui caesarum hostiarum viscera inspectat: ex ea inspectione vaticinatur, numquid Trophonius placatus iam et propitius consultorem sit accepturus. Aliae tamen exta non tam perspicue Trophonii mentem denunciant, verum ea, qua quis nocte descendit, arietem mactat ad ipsam foveam, invocato Agamedis numine. Exta priora pro nihilo ducuntur, etiam si maxime fuerint laeta, nisi huius quoque arietis exta idem portentant. Id ubi ita evenerit, ut extorum consentiat significatio, bona cum spe descendit consultor: atque hoc maxime modo *initiat* hocque ritu descendit. Deducunt *sacrificuli* eum noctu ad Hercynam silvium; ibi hominem oleo perungunt et ablaunt pueri duo ex op-

δέκα γεγονότες, οὗς Ἑρμᾶς ἐπονομάζουσιν· οὗτοι κατα-
 βαίνοντά εἰσιν οἱ λούοντες, καὶ ὅποσα χρὴ διακονούμενοι,
 αἶτε παῖδες. τὸ ἐντεῦθεν ὑπὸ τῶν ἱερέων οὐκ αὐτίκα
 ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐπὶ δὲ ὕδατος πηγᾶς ἄγεται· αἱ δὲ
 ἐγγύτατά εἰσιν ἀλλήλων. ἐνταῦθα δὴ χρὴ πιεῖν αὐτὸν
 Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθῃ γένηται οἱ πάν-
 των, ᾧ τίως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὖθις ὕδωρ
 πίνειν Μνημοσύνης· ἀπὸ τούτου τὸ μνημονεύειν τὰ
 ὀφθέντα οἱ καταβάντι. Θεασάμενος δὲ ἄγαλμα, ὃ ποι-
 791 ῆσαι Δαίδαλόν φασιν, (ὑπὸ δὲ τῶν ἱερέων οὐκ ἐπιδεί-
 κνυται, πλὴν ὅσοι παρὰ τὸν Τροφώνιον μέλλουσιν ἐρ-
 χεσθαι) τοῦτο τὸ ἄγαλμα ἰδὼν, καὶ θεραπεύσας τε καὶ
 εὐξάμενος, ἔρχεται πρὸς τὸ μαντεῖον, χιτῶνα ἐνδεδυ-
 κὼς λινοῦν, καὶ ταινίαις τὸν χιτῶνα ἐπιζωσθεὶς, καὶ
 ὑποδησάμενος ἐπιχωρίας κρηπίδας. (5) Ἔστι δὲ τὸ
 μαντεῖον ὑπὲρ τὸ ἄλσος ἐπὶ τοῦ ὄρους. κρηπὶς μὲν ἐν

pidanorum liberis, annos ferme tredecim nati: Hermas
 (*id est Mercurios*) illos nuncupant. Hi sunt qui de-
 scendentem ablunnt, quique ministrant, quae sunt opus
 omnia, ut puerorum est captus. Hinc non statim ad
 oraculum a sacrificulis, sed prius ad aquae fontes du-
 citur: sunt vero duo inter se proximi. Bibenda illic
 est Lethes quae dicitur aqua, quo cunctorum ei, quae
 antea illi erant curae, oblivio contingat; Mnemosynes
 deinde (*id est Memoriae*) aquas potat, ut ne mens ef-
 fluat, quo minus quae intra ea penetralia viderit, om-
 nia memoria contineat. Iam simulacrum, quod fecisse
 Daedalum autumant, contemplatus, (nemini prorsus id
 ostendunt sacerdotes, praeterquam iis, qui ad Tropho-
 nium sunt accessuri) eo signo conspecto, et cum multa
 religione votis nuncupatis, ad oraculum progreditur,
 tunicam indutus lineam, ac taeniis incinctus, soleis po-
 pularibus in pedes inductis. (5) Est vero oraculum su-
 pra lucum in monte, crepido in orbem candido saxo

κύκλῳ περιβέβληται λίθου λευκοῦ, περίοδος δὲ τῆς κρη-
πίδος κατὰ ἄλλων τὴν ἐλαχίστην ἐστίν· ὕψος δὲ ἀπο-
δίδουσι δύο εἶναι πήχεις. ἐφροστήκασι δὲ ἐπὶ τῇ κρηπίδι
ὀβελοὶ καὶ αὐτοὶ χαλκοῖ, καὶ αἱ συνέχουσαι σφας ζῶναι·
διὰ δὲ αὐτῶν θύραι πεποιήνται. τοῦ περιβόλου δ' ἐντὸς
χάσμα γῆς ἐστίν οὐκ αὐτόματον, ἀλλὰ σὺν τέχνῃ καὶ
ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον οἰκοδομημένον. τοῦ δὲ
οἰκοδομήματος τούτου τὸ σχῆμα εἰκασταὶ κριβάνῳ· τὸ
δὲ εὖρος ἢ διάμετρος αὐτοῦ τέσσαρας παρέχοιτο ἂν ὡς
εἰκάσαι πήχεις· βάθος δὲ τοῦ οἰκοδομήματος, οὐκ ἂν
οὐδὲ τοῦτο εἰκάξοι τις ἐς πλεον ὀκτὼ καθήκειν πηχῶν.
κατάβασις δὲ οὐκ ἐστὶ πεποιημένη· σφίσιν ἐς τὸ ἔδαφος·
ἐπειδὴν δὲ ἀνὴρ ἔρχεται παρὰ τὸν Τροφώνιον, κλίμακα
αὐτῷ χομίζουσι στενὴν καὶ ἐλαφράν· καταβάντι δὲ ἐστίν
ὀπὴ μεταξὺ τοῦ τε ἔδαφους καὶ τοῦ οἰκοδομήματος· σπι-
θαμῶν τὸ εὖρος δύο, τὸ δὲ ὕψος φαίνεται εἶναι σπιθα-
μῆς. ὁ οὖν κατιῶν κατακλίνας ἑαυτὸν ἐς τὸ ἔδαφος,
ἔχων μᾶζας μεμαγμένας μέλιτι προεμβάλλει τε ἐς τὴν

circumducta. Crepidinis ambitus est instar areae mini-
mae, altitudine minore quam cubitum duum. Erecti
sunt super crepidine obelisci, tam ipsi, quam zonae,
quibus continentur, aenei. Inter eos media sunt ostia.
Intra ambitum specus est, non natura, sed arto, et
certo proportionis modulo quam sollertissime excisus.
Eius *subterraneae* cellulae forma furno persimilis: cuius
latitudo dimensa per rectam lineam *ab imo ambitu ad*
summum, cubita acquarit plus minus IV. In altum sub-
sidit hiatus haud amplius octo fere cubitum. Nulli ve-
rò gradus constructi sunt, qui ingressus ad imum so-
lum demittant: sed ad Trophonium descensuri scalas ad-
movent, angustas *aeque* atque habiles. Ubi descensum
fuerit, medium inter solum et antri testudinem caver-
nula est latitudine duarum spithamarum; altitudo vero
unius esse spithamae videbatur. Qui eo penetrarit, hu-
mi procumbens, melle subactas offas tenens, pedes prius

ὁπῆν τοὺς πόδας, καὶ αὐτὸς ἐπιχώρει, τὰ γόνατά οἱ τῆς ὁπῆς ἐντὸς γενέσθαι προθυμούμενος· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα αὐτίκα ἐφειλκύνετο τε καὶ τοῖς γόνασιν ἐπέδραμεν, ὥσπερ ποταμῶν ὁ μέγιστος καὶ ὠκύτατος συνδεθέντα ὑπὸ δίνης ἀποκρούειν ἄνθρωπον. τὸ δὲ ἐντεῦθεν τοῖς ἐντὸς τοῦ ἀδύτου γενομένοις οὐχ εἰς οὐδὲ ὁ αὐτὸς τρόπος ἐστίν, ὅτῳ διδάσκονται τὰ μέλλοντα· ἀλλὰ πού τις καὶ εἶδε καὶ ἄλλος ἤκουσεν. ἀναστρέψαι δὲ ὀπίσω 792 τοῖς καταβάσι διὰ στομίου τέ ἐστι τοῦ αὐτοῦ, καὶ προεκθεόντων σφίσι τῶν ποδῶν. ἀποθάνειν δὲ οὐδένα τῶν καταβάντων λέγουσιν, ὅτι μὴ μόνον τῶν Δημητρίου τινα δορυφόρων· τοῦτον δὲ οὔτε ποιῆσαι περὶ τὸ ἱερόν φασιν οὐδὲν τῶν νενομισμένων, οὔτε χρησόμενον τῷ θεῷ καταβῆναι, χρυσὸν δὲ καὶ ἄργυρον ἐκκομιεῖν ἐλπίσαντα ἐκ τοῦ ἀδύτου· λέγεται δὲ καὶ, τούτου τὸν νεκρὸν ἐτέρωθι ἀναφανῆναι, καὶ οὐ κατὰ στόμα ἐκβληθῆναι τὸ ἱερόν. ἐς μὲν δὴ τὸν ἄνθρωπον λεγομένων καὶ

in cavernulam illam immittit: mox toto ipse cum corpore sequens genua in cavernam inserere nititur: ibi statim reliquum corpus veluti attractum genua sequitur, non aliter ac si maximus et velocissimus amnis vorticibus correptum hominem ex oculis subducatur. Qui certe intra penetrale descenderint, futura non uno et eodem cognoscunt modo: ex visis alius, ex auditis alius id consequitur. Per easdem fauces patet omnibus reditus: pedes vero praecedunt. Neminem omnino ex iis, qui eo pervaserint, non reducem evasisse affirmant, uno excepto, qui de spiculatoribus Demetrii fuit: illum certe neque eorum quicquam sacrorum, quae fieri ad fanum illud religione sancitum est, fecisse: et non sciscitandi causa, sed quod argentum et aurum se, quod illic esset, asportaturum sperarat, introisse aiunt. Eius itaque cadaver alibi visum aiunt, et non per sacrum hiatus illius ostium eiectionum. De quo quidem homine quum multa

ἄλλων, εἰρηται μοι τὰ ἀξιολογώτατα. τὸν δὲ ἀναβάντα
 παρὰ τοῦ Τροφωνίου παραλαβόντες αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, κα-
 θίζουσιν ἐπὶ θρόνον Μνημοσύνης καλούμενον· κεῖται δὲ
 οὐ πόρρω τοῦ αὐτοῦ· καθεσθέντα δὲ ἐνταῦθα, ἀνερω-
 τῶσιν, ὅποσα εἰδὲ τε καὶ ἐπύθετο· μαθόντες δὲ ἐπιτρέ-
 πουσιν αὐτὸν ἤδη τοῖς προσήκουσιν· οἱ δὲ ἐς τὸ οἶκημα,
 ἐνθα καὶ πρότερον διητᾶτο παρὰ τε Τύχῃ καὶ Δαίμονι
 ἀγαθῷ, ἐς τοῦτο ἀράμενοι κομίζουσι, κάτοχόν τε ἐτι τῷ
 δείματι καὶ ἀγνώτῃ ὁμοίως αὐτοῦ τε καὶ τῶν πέλας. ὅστε-
 ρον μέντοι τά τε ἄλλα οὐδέν τι φρονήσει μείον ἢ πρότερον,
 καὶ γέλως ἐπάνεισιν οἱ. γράφω δὲ οὐκ ἀκοῇ, ἀλλὰ ἐτέρους
 τε ἰδὼν καὶ αὐτὸς τῷ Τροφωνίῳ χρησάμενος. τοὺς δὲ ἐς
 τοῦ Τροφωνίου κατελθόντας, ἀνάγκη σφᾶς, ὅποσα ἤκου-
 σεν ἕκαστος ἢ εἶδεν, ἀναθεῖναι γεγραμμένα ἐν πίνακι.
 Λεῖπεται δ' ἐτι καὶ τοῦ Ἀριστομένου ἐνταῦθα ἡ ἀσπίς·
 τὰ δὲ ἐς αὐτὴν ὅποια ἐγένετο, ἐδήλωσα ἐν τοῖς προτέροις
 τοῦ λόγου.

dicantur alia, ea ipse quae narratu duxi dignissima ex-
 posui. Consultorem a Trophonio reversum sacrificuli
 in solio statim collocant, quod Mnemosynes vocant: po-
 situm illud est non procul ab adyto. Ab eo percontan-
 tur, quaecunque vel visa, vel audita reportarit. Ea
 ubi acceperit, suis illum reddunt. Hi sublatum homi-
 nem, in cellam Bonae Fortunae, et Boni Genii, in qua
 veniens primum commoratus fuerat, reducunt, multo il-
 lum quidem adhuc terrore attonitum, et suimet, atque
 omnium adistentium oblitum. Resipiscit tamen paulo
 post; et pristina ei mens et risus redit. Scribo autem
 non solum audita, sed quae et aliis accidisse vidi, et
 egomet sum expertus, quum ad Trophonium consulendi
 causa ipse etiam venerim. Coguntur sane omnes, qui
 a Trophonio redeunt, quaecunque vel audierunt, vel vide-
 runt, tabulae inscriptae illic suspendere. Servatur illic Aristo-
 menis scutum in hanc usque diem; de quo iam ante, quae
 dicenda fuerunt, in alia a me sunt historiae parte exposita.

CAPUT XL.

Urbs Boeotiae praeclara Trophonii innotuerit, memoratur — de Daedali operibus — urbe Chaeronea, olim Arne dicta — binis tropaeis in regione Chaeroneensium ac de Macedonibus tropaea non admittentibus — polyandrio Thebanorum prope urbem Chaeroneam — Chaeroneensium cultu sceptri Agamemnonis, quod hestam vocant.

Τὸ δὲ μαντεῖον οἱ Βοιωτοὶ τοῦτο οὐ πεπισμένοι πρό-
τερον, ἐπ' αἰτία τοιαύδε ἐγνώσαν. θεωροὺς ἀφ' ἐκά-
στης πόλεως ἄνδρας ἀποστέλλουσιν ἐς Δελφούς· οὐ γὰρ
δὴ σφισιν ἔτος δεύτερον ἔνεν ὁ θεός· τούτοις αἰτοῦσιν
ἐπανόρθωμα τοῦ αὐχμοῦ προσέταξεν ἡ Πυθία, παρὰ
793 Τροφώνιον ἐς Λεβάδειαν ἐλθοῦσιν εὔρασθαι παρὰ ἐκεί-
νου τὸ ἱαμα. ὥς δὲ ἐς τὴν Λεβάδειαν ἐλθόντες οὐκ
ἐδύναντο εὐρεῖν τὸ μαντεῖον, ἐνταῦθα τῶν ἐξ Ἀκραι-
φνίου πόλεως Σάων (οὗτος δὲ ἦν καὶ ἡλικία τῶν θεω-
ρῶν προσβύτατος) εἶδεν ἐσμὸν μελισσῶν ὅποι ποτ' ἂν
ἀποτράπωνται καὶ αὐτοὺς ἐπεσθαι· αὐτίκα δὴ τὰς με-
λίσσας ἐς τὸντο ἐσπετομένας ὁρᾷ τῆς γῆς, καὶ συνεισ-
ῆλθε σφισιν ἐς τὸ μαντεῖον. τούτον τὸν Σάωνα καὶ τὴν
φερουργίαν τὴν καθεστηκυῖαν, καὶ ὅποσα περὶ τὸ χρηστή-

CAP. XL. Hoc oraculum quum antea prorsus igno-
raretur, ex huiusmodi casu ad Boeotos eius pervenit no-
titia. Quum *unum* et alterum iam annum nullis terra
imbribus irrigaretur, e singulis civitatibus Delphos missi
sunt, qui opem implorarent. His siccitatis remedium
exposcentibus, Pythius Apollo imperavit, ut Lebadean
euntes a Trophonio mali auxilium quaerent. Leba-
dean itaque profecti, quum oraculum reperire non pos-
sent, Saon quidam Acraephniensis, collegarum natu ma-
ximus, quum apum examen conspexisset, quocunque
illae divertissent sequi statuit. Ubi igitur eas ad spe-
cum advolantes vidit, et ipse subiens, oraculum *quod*
quaerebant, illud esse intellexit. Saonem hunc quum ea,
quorum causa missus fuerat tum sacrorum omnem ri-

ριον δρῶσιν ἄλλα, διδασθῆναι παρὰ τοῦ Τροφωνίου
 φασί. (2) Δαίδαλου δὲ τῶν ἔργων δύο μὲν ταῦτά ἐστιν
 ἐν Βοιωτίᾳ, Ἡρακλῆς τε ἐν Θήβαις, καὶ παρὰ Λεβα-
 δεῦσιν ὁ Τροφώνιος· τοσαῦτα δὲ ἕτερα ξόανα ἐν Κρήτῃ,
 Βριτόμαρτις ἐπ' Ὀλοῦντι, καὶ Ἀθηνᾶ παρὰ Κνωσίοις·
 παρὰ τούτοις δὲ καὶ ὁ τῆς Ἀριάδνης χορὸς, οὗ καὶ Ὀμη-
 ρος ἐν Ἰλιάδι μνήμην ἐποιήσατο, ἐπιγραφασμένος ἐστίν
 ἐπὶ λευκοῦ λίθου. καὶ Ἀηλίοις Ἀφροδίτης ἐστίν οὐ μέγα
 ξόانون, λελυμᾶσμένον τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ τοῦ χρό-
 νου· κάτεισι δὲ ἀντὶ ποδῶν ἐς τετράγωνον σχῆμα. πεί-
 θομαι τοῦτο Ἀριάδνην λαβεῖν παρὰ Δαίδαλου, καὶ ἥνικα
 ἠκολούθησε τῷ Θησεῖ, τὸ ἄγαλμα ἐπεκομίζετο οἰκοθεν·
 ἀφαιρεθέντα δὲ αὐτῆς τὸν Θησέα οὕτω φασὶν οἱ Ἀῆλιοι
 τὸ ξόانون τῆς θεοῦ ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀηλῇ,
 ἵνα μὴ οἴκαδε ἐπαγόμενος ἐς ἀνάμνησιν τε Ἀριάδνης
 ἐφέλκηται, καὶ αἰὲν νέας ἐπὶ τῷ ἔρωτι εὐρίσκηται τὰς
 συμφοράς· παρὰ δὲ ταῦτα οὐκ οἶδα ὑπόλοιπα ὄντα τῶν

tum, et quae inter consulendum fieri fas est, edoctum
 a Trophonio memorant. (2) Ex omnibus Daedali ope-
 ribus apud Boeotos duo exstant, Hercules Thebis; apud
 Lebadenses Trophonius: totidem in Cræta e ligno, Bri-
 tomartis ad Oluntem, et apud Gnossios Minerva. Ha-
 bent iidem et Ariadnae chorum, cuius in Iliade Home-
 rus mentionem fecit; in candido lapide. Est et apud
 Delios Venus eiusdem artificis opus, non magnum sane
 signum e ligno, et exesa vetustate manu dextera: pedum
 loco in quadrangulam figuram desinit. Crediderim
 signum hoc a Daedalo Ariadnam accepisse, secumque il-
 lud abentem cum Theseo asportasse: Theseum certe
 Delii tradunt Ariadna ei adempta Apollini Delio dedicas-
 se, ne scilicet sibi, si illud retinuisset, iam domum re-
 verso, Ariadnae desiderium commoveret, atque ita ex
 ea recordatione novis amoris aculeis ureretur. Praeter
 haec, quae enumeravi, nulla (quod sciam) iam reliqua

Δαιδάλου· τοῖς γὰρ ἀνατεθεῖσιν ὑπὸ Ἀργείων ἐς τὸ Ἡραῖον, καὶ ἐς Γέλαν τὴν ἐν Σικελίᾳ κομισθεῖσιν ἐξ Ὀμφάκης, ἀφανισθῆναι σφισιν ὁ χρόνος καθίστηκεν αἴτιος. (3) Λεβαδέων δὲ ἔχονται Χαιρωνεῖς· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ τούτοις Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον· θυγατέρα δὲ εἶναι λέγουσιν Διόλου τὴν Ἄρνην, ἀπὸ δὲ ταύτης κληθῆναι καὶ ἑτέραν ἐν Θεσσαλίᾳ πόλιν· τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα γεγονέναι ἀπὸ Χαιρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος 794 εἶναι. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὥπνιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
 Λιπεφίλην· ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ νιδὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
 Θηρῶ τ' εὐειδῇ ἰκέλην φάεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκόλῳ πασοῦσα
 Γέλνατο Χαιρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο.

sunt Daedali opera. Nam quae in Iunonis dedicarunt Argivi, et quae in Sicilia ab Omphace Gelam depoſitata fuere, cuncta temporis abolevit diurnitas. (3) Lebadensibus vicini proximi sunt Chaeronenses. Eorum urbs olim Arne est appellata: filium Aeoli Arnen fuisse dicunt, a qua urbs altera etiam in Thessalia Arne fuerit nuncupata. Hoc autem quod nunc habent nominis, contigisse eis a Chaerone, quem Apollinis fuisse filium arbitrantur, ex Thero Phylantis filia. Testatur hoc qui magnas fecit *Matutinas*, quas Eoëas *inscripsit*, his versibus;

Illustri Phylas iunxit sibi natam Iolao
 Lipephilam, divas quae formae aequabat honore;
 Hac illi natus praeceſsa est editus aula;
 Et Thero formosa, oculis aequanda Dianae.
 Thero dein Phoebi sacro dignata cubili,
 Chaeronem generavit equos clarum arte domandi.

Ὁμηρος δ' ἐπιστάμενος (ἡμολ δοκεῖν) Χαιρώνειάν τε ἦδη καὶ Λεβάρειαν καλουμένας, ὅμως τοῖς ἀρχαίοις ἐχρήσατο ὀνόμασιν ἐς αὐτάς, καθότι καὶ Αἴγυπτου τὸν ποταμὸν εἶπεν, οὐ Νεῖλον. (4) Χαιρωνεῦσι δὲ δύο ἐστὶν ἐν τῇ χώρᾳ τρόπαια, ἃ Ῥωμαῖοι καὶ Σύλλας ἐστήσαν, Τάξιλον καὶ στρατιὰν τὴν Μιθριδάτου κρατήσαντες. Φίλιππος δὲ οὐκ ἀνέθηκεν ὁ Ἀμύντου τρόπαιον, οὔτε ἐπαῦθα, οὔτε ὁπόσας μάχας ἄλλας βαρβάρους ἢ καὶ Ἕλληνας ἐνίκησεν· οὐ γάρ τι Μακεδόσιν ἐστάναι τρόπαια ἦν νενομισμένον. λέγεται δὲ ὑπὸ Μακεδόνων, Κάρανον βασιλεύοντα ἐν Μακεδοσίᾳ κρατῆσαι μάχῃ Κισσέως, ὃς ἐδυνάστευεν ἐν χώρᾳ τῇ ὁμόρῳ· καὶ ὁ μὲν τρόπαιον ὁ Κάρανος κατὰ νόμους τοὺς Ἀργείων ἐστήσεν ἐπὶ τῇ νίκῃ. ἐξελθόντα δὲ φασιν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου λέοντα ἀνατρέψαι τε τὸ τρόπαιον, καὶ ἀφανισθῆναι· συνεῖναι δὲ γνώμῃ, Κάρανόν οὐκ εὖ βουλευσασθαι, βαρβάρους τοῖς περιοικοῦσιν ἐς ἐχθραν ἐλθόντα ἀδιάλλακτον καταστήναι· χρῆναι γὰρ μῆτε ὑπὸ αὐτοῦ Κάρανου, μῆτε

Mea quidem sententia norat Homerus Chaeroneam et Lebeadean appellari; sed maluit priscis uti earum urbium nominibus, sicuti et flumen Aegyptum potius quam Nilum dixit. (4) In Chaeronensium agro duo sunt trophaea: ea dux Romanorum Sylla erexit, Taxilo fuso Mithridatis copiarum duce. Amyntae quidem filius Philippus, neque ad Chaeroneam, neque uspiam, vel de Barbaris, vel de Graecis a se victis ullum erexit trophaeum: neque fuit omnino patrias Macedonibus mos, victorias suas trophaeis ullis testatas relinquere. Est a Macedonibus ipsis traditum, Caranum regem suum victo in pugna Cisseo, qui finitimis imperabat, Argivorum ritu trophaeum constituuisse. Erumpentem autem ex Olympo leonem ita illud subvertisse, ut prorsus fuerit abolitum. Intellexisse Caranum id sibi merito contigisse, quod eo monumento erecto, spem sibi reditus in gratiam finitimis praecidisset: reliquo dehinc tempore,

ὑπὸ τῶν ὕστερον βασιλευσόντων Μακεδονίας τρόπαιον
 795 ἵστασθαι, ἐν' ἐς εὐνοϊάν ποτε τοὺς προσχώρους ὑπά-
 ξονται. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀλέξανδρος, οὐκ ἀνα-
 στήσας οὔτε ἐπὶ Δαρείῳ τρόπαια, οὔτε ἐπὶ ταῖς Ἰνδικαῖς
 νίκαις. (5) Προσίωντων δὲ τῇ πόλει, πολυάνδριον Θη-
 βαίων ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἀγῶνι ἀποθανόντων.
 οὐκ ἐπιγέγραπται μὲν δὴ ἐπίγραμμα, ἐπίσημα δὲ ἐπε-
 στιν αὐτῷ λέων· φέροι δ' ἂν ἐς τῶν ἀνδρῶν μάλιστα τὸν
 θυμὸν· ἐπίγραμμα δὲ ἄπειστιν, (ἐμοὶ δοκεῖν) ὅτι οὐκ
 εὐκότα τῇ τόλμῃ σφίσι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος ἠκολούθησε.
 (6) Θεῶν δὲ μάλιστα Χαιρώνεις τιμᾶσι τὸ σκῆπτρον, ὃ
 ποιῆσαι Διὶ φησιν Ὅμηρος Ἡφαιστόν, παρὰ δὲ Διὶ
 λαβόντα Ἑρμῆν δοῦναι Πέλοπι, Πέλοπα δὲ Ἀτρεῖ κατα-
 λπεῖν, τὸν δὲ Ἀτρεῖα Θυέστη, παρὰ Θυέστου δὲ ἔχειν
 Ἀγαμέμνονα· τοῦτο οὖν τὸ σκῆπτρον σέβουσι, δόρυ
 ὀνομάζοντες· καὶ εἶναι μὲν τι θεϊότερον, οὐχ ἥκιστα
 δηλοῖ τὸ ἐς τοὺς ἀνθρώπους ἐπιφανὲς ἐξ αὐτοῦ. φασὶ δὲ

neque Caranum, neque successorem quonquam trophaeum
 ullum excitasse; quod nempe sibi ad reditum in gratiam
 cum hostibus, loci aliquid relictum voluerunt. Satis cer-
 tum fuit huius rei argumentum, quod Alexander neque
 de Dario, neque de Indicis victoriis trophaeum ullum eri-
 gendum curavit. (5) Proximo urbi loco est commune
 Thebanis sepulcrum, iis qui in acie contra Philippum
 stantes ceciderunt. Nulla est apposita inscriptio. Insi-
 gne tumuli leo est, ad eorum virorum animi magnitudi-
 nem significandam. Inscriptum (ut optior) propterea ni-
 hil est, quod illorum hominum virtutem dii non fortu-
 nassent. (6) Deorum omnium maxime colunt Chacro-
 nenses sceptrum illud, quod Iovi fabricasse Vulcanum
 cecinit Homerus: a Iove acceptum] Mercurium dedisse
 Pelopi, Pelopem Atreo reliquisse, Atreum Thyesti; a
 Thyeste per manus traditum tenuisse Agamemnonem.
 Hoc praecipue sceptrum venerantur, Hastam nominan-
 tes. Divinitatis ei nescio quid inesse declarat id, quod

ἐπὶ τοῖς ὄροις αὐτῶν καὶ Πανοπέων τῶν ἐν τῇ Φωκίδι εἵρεσθῆναι· σὺν δὲ αὐτῷ καὶ χρυσὸν εὐρασθαι τοὺς Φωκεῖς· σφίσι δὲ ἀσμένους ἀντὶ χρυσοῦ γενέσθαι τὸ σκῆπτρον. κομισθῆναι δὲ αὐτὸ ἐς τὴν Φωκίδα ὑπὸ Ἠλέκτρας τῆς Ἀγαμέμνονος πείθομαι. ναὸς δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῷ δημοσίᾳ πεποιημένος· ἀλλὰ κατὰ ἔτος ἕκαστον ὁ ἱερωμενος ἐν οἰκίᾳ ἔχει τὸ σκῆπτρον· καὶ οἱ θυσίαι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν θύονται, καὶ τράπεζα παράκειται παντοδαπῶν κρεῶν καὶ περμάτων πλήρης.

CAPUT XLI.

De Vulcani artis operibus — Eriphyles menill — praecipitio supra Chaeroncam, quod Petrachus appellatur.

Ὅποσα δὲ εἶναι τῶν Ἡφαίστου ποιηταὶ τε ᾄδουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἠκολούθησεν ἡ φήμη, τούτων, ὅτι μὴ τὸ Ἀγαμέμνονος σκῆπτρον, ἄλλο γε οὐδὲν ἀξιοχρεῶν ἔστιν ἐς πίστιν. Λύκιοι μὲν γε ἐν Πατάροις ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος χαλκοῦν ἐπιδεικνύουσι κρατῆρα, ἀνάδημα εἶναι φάμενοι Τηλέφου, καὶ ἔργον Ἡφαίστου· καὶ 796

ex ipso ad homines illustris quidam splendor pervenit. In suo et Phocensium Panopeorum confinio illud reperiunt Chaeronenses dicunt; aurum etiam cum eo: sed facile a Phocensibus aurum retineri passos, modo ut ipsi sceptrum haberent. Ab Electra Agamemnonis filia in Phocidem exportatum putarim. Templum ei nullum est publice dedicatum; sed quotannis sacri eius curator in suis aedibus sceptrum statuit. Ei res divina quotidie fit, mensa apposita cuivis generis carnibus et bellariis referta.

CAP. XLI. Omnium vero Vulcani operum, quae et poetarum carmina, et assentiens hominum fama celebravit, aliud sane nullum, quam sceptrum hoc, magna dignandum aestimatione, est fide hominum receptum. Lycii quidem Pataris in Apollinis, aeneam ostentant craterem, Telephi donum esse dictitantes, et Vulcani opus:

σφαῖς, ὡς γε εἰκός; κέληθε Θεόδωρον καὶ Ροῖνον Σαμίου εἶναι τοὺς διαχεαντάς χαλκὸν πρώτους. Πατρεῖς δὲ οἱ Ἀχαιοὶ λόγῳ μὲν λέγουσιν, ὅτι Ἡφαιστοῦ ποίημά ἐστι ἡ λάρναξ, ἣν Εὐρύπυλος ἤνεγκεν ἐξ Ἰλίου, ἔργῳ δὲ οἱ παρέχουσιν αὐτὴν θεάσασθαι. (2) Ἔστι δὲ Ἀμαθοῦς ἐν Κύπρῳ πόλις· Ἀδώνιδος ἐν αὐτῇ καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐστὶν ἀρχαῖον· ἀνακείσθαι δὲ ἐνταῦθα λέγουσιν ὄρμον, Ἀρμονίαν μὲν δοθέντα ἐξαρχῆς, καλούμενον δὲ Ἐριφύλης, ὅτι αὐτὴ δῶρον ἔλαβεν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ· ὃν ἀνέθεσαν μὲν οἱ παῖδες ἐς Δελφοὺς οἱ Φηγέως, τρόπον δὲ ὄντως ἐκτήσαντο αὐτόν, ἐδήλωσεν ἤδη μοι τὰ ἐς Ἀρκάδας ἔχοντα· ἐσλήθη δὲ ὑπὸ τυράννων τῶν ἐν Φωκεῦσιν. οὐ μὲν παρὰ Ἀμαθουσίους γε ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀδώνιδος (ἐμοὶ δοκεῖν) ἐστὶν· ἐν Ἀμαθοῦντι μὲν γάρ ἐστι λίθων χλωρῶν, συνδέοντος χρυσοῦ σφαῖς, ὁ ὄρμος· τὸν δὲ τῇ Ἐριφύλῃ δοθέντα Ὀμηρὸς φησιν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ πεποιησθαι χρυσοῦ, καὶ οὕτως ἔχει·

ignorant scilicet illi (ut par est) primos, qui aes fuderint, Theodorum et Rhoecum Samios fuisse. Patten-
ses in Achaeis Vulcani, verbo *duntaxat*, opus esse di-
cunt arcam eam, quam Eurypylus ab illo exportavit: re-
nuham in conspectu ponunt. (2) Est in Cypro urbs
Amathus: in ea Adonidis et Veneris fanum vetustissi-
mum; in quo positum tradunt monile Harmoniae ab ini-
tio datum; quod Eriphyles tamen vocatur, quod hoc illa
dono accepto virum suum prodiderit. Id Phegei filii Del-
phis dedicarunt. Ad eos vero quemadmodum pervene-
rit, ubi de Arcadum rebus egimus, expositum est. Illud
postea Phocensium tyranni templo spoliato abstulerunt.
Neque enim est (sententia mea) apud Amathusios in Ado-
nidis, quod Eriphyles fuit; quum hoc Amathusiorum mo-
nile sit e viridibus lapidibus, auro revinctum; Homerus
vero illud quod Eriphylae donatum fuit, in Odyssea au-
reum, dicat fuisse:

Ἢ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἔδξατο τιμήντα.

οὐ μὴν οὐδὲ ἡγνόει τοὺς ὄρμους τοὺς ποικίλους· ἐν μὲν
γε τοῖς Εὐμαίου λόγοις πρὸς Ὀδυσσεῖα, πρὶν ἢ ἐκ Πύλου
Τηλέμαχον ἀφικέσθαι σφισιν ἐπὶ τὴν αὐλήν, ἐν τούτοις
τοῖς λόγοις ἐστίν·

**Ἦλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς,
Χρῦσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἑρπτο.**

καὶ ἐν Πηνελόπης δώροις· ἄλλους τε γὰρ τῶν μνηστῆ-
ρων δῶρα καὶ Εὐρύμαχον διδόντα Πηνελόπη πεποίηκεν·

**Ὀρμον δ' Εὐρύμαχος πολυδαίδαλον ἀντίκ' ἐννεκα
Χρῦσειον, ἡλέκτροισιν ἑρμένον, ἥελιον ὥς.**

Ἐριφύλην δὲ οὐ χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλον· δέξασθαι
φησιν ὄρμον. οὕτω τὸ εἶκος τῷ σκήπτρῳ πρόσεστιν, εἶ-
ναι μόνον ποίημα Ἡφαίστου.

(3) Ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν πόλιν κρημνὸς Πιπραχὸς καλού-797

Dura, viri sacro vitam quae vendidit auro:

quam non ignoraret tamen poeta variorum etiam moni-
lium opificium. Quo enim loco cum Ulysse loquitur Eu-
macus, priusquam e Pylo Telemachus veniens ad stabula
divertisset, versus ibi eius huiusmodi sunt:

**Namque mei sollers subiens vir tecta parentis,
Attulit electro fulgens auroque monile.**

inter ea etiam dona, quae Penelope a procis accipit, ab
Eurymacho *monile perbellè distinctum*, datum memorat:

**Ornatum varic Eurymachus torquem attulit aureum,
Lucentem electro, Phoebi velut ignea lampas.**

At Eriphylen, non distinctum auro et lapidibus monile,
dicit accepisse. Eo fit, ut unicum hoc superesse sceptrum
statui possit ex omnibus Vulcani operibus. (3) Supra
Chaeroneae moenia, est praerupta montis crepido, qui Pe-

μενος· Κρόνον δὲ ἐθέλουσιν ἐνταῦθα ἀπατηθῆναι δεξά-
μενον ἀντὶ Διὸς πέτρον παρὰ τῆς Ῥέας· καὶ ἄγαλμα
Διὸς οὐ μέγα ἐστὶν ἐπὶ κορυφῇ τοῦ ὄρους. ἐνταῦθα ἐν
τῇ Χαιρωνείᾳ μύρα ἀπὸ ἀνθρώπων ἔψουσι κρίνου καὶ ῥόδου
καὶ ναρκίσσου καὶ ἰριως· ταῦτα ἀλγηδόνων λάματα ἀν-
θρώποις γίνεται. τὸ δὲ ἐκ τῶν ῥόδων ποιούμενον, εἰ καὶ
ἀγάλματα εἰργασμένα ξύλου χοίροις, φύεται καὶ ταῦτα
σηπεδόνος. ἡ δὲ ἰρις φύεται μὲν ἐν ἔλεσι, μέγεθος δ'
ἐστὶν ἴση κρίνῳ, χοίριαν δὲ οὐ λευκὴ, καὶ ὁσμὴν ἀποδεῖ
κρίνου.

trachus appellatur. Eo loco deceptam a Rheæ Saturnum
credi volunt oblato lapide pro Iove. In montis vertice non
magna est Iovis simulacrum. Unguenta e floribus co-
quendo conficiunt Chaeronenses, rosa, lilio, narcisso,
gladiolo, (quæ est Graecis iris) praesens contra hominum
dolores remedium. Rosaceo quidem si lignea simulacra per-
unxeris, facile contra omnem materiae tabem defenderis.
Nascitur iris palustribus locis, lilio par magnitudine, colore
minime candida, odore minus quam lilium vehementi,

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΣ

ΦΩΚΙΚΑ.

Tom., IV.

L

2

ΦΩΚΙΚΑ SEU LIB. X.

C A P U T I

Phocidis nominis origo et situs — Phocensium res contra Thessalos gestae — Phocensium clades, et *Phocica desperatio* — Phocensium victoria de Thessalis — Phocensium alia victoria de Thessalis astutia parata — Phocensium a Persarum partibus defectio.

Τῆς δὲ τῆς Φωκίδος ὅσον μὲν περὶ Τιθορέαν καὶ Δελ- 798
φούς ἐστιν αὐτῆς, ἐκ παλαιωτάτου φανερὰ τὸ ὄνομα
τοῦτο εἰληφυσία ἐστιν ἀπὸ ἀνδρὸς Κορινθίου Φώκου τοῦ
Ὀρνυτίωνος. ἔτισι δ' ὕστερον οὐ πολλοῖς ἐξενίκησε καὶ
ἀπάσῃ γενέσθαι τῇ ἐφ' ἡμῶν καλουμένῃ Φωκίδι, Αἰγι-
νητῶν ναυσὶν ἐς τὴν χώραν διαβάντων ὁμοῦ Φώκῃ τῷ
Αἰακοῦ. τὰ μὲν δὲ ἀπαντικρὺ Πελοποννήσου καὶ τὰ ἐπὶ
Βοιωτίας, καθήκουσιν ἐπὶ θάλασσαν οἱ Φωκεῖς, τῇ μὲν
ἐς Κίρραν, τὸ ἐπὶ νειὸν Δελφῶν, τῇ δὲ ἐπὶ Ἀντικυραν

CAP. I. PHOCIDIS partem eam, quae circa Tithoream et Delphos est, satis constat ab initio nomen a Phoco Ornytionis filio, homine Corinthio, sumsisse: non ita multis vero post annis, Aeginetis cum Phoco Aeaci filio classe in ea loca appulsis, ut regio, quanta nunc est, Phocis a coloniae novo auctore perpetuo nomine vocaretur, usus obtinuit. Enimvero Phocenses, quae Peloponnesum ex adverso prospectant, quaque Bocotiam contingunt, maritimi sunt, inter Cirrham Delphorum navale, et Anti-

πόλιν. τὰ δὲ πρὸς τοῦ Λαμιακοῦ κόλπου, Λοκροὶ σφᾶς παραθαλασσίους οἱ Ὑποκνημίδιοι κωλύουσιν εἶναι· οὐτοι γὰρ δὴ εἰσιν οἱ ταύτη τὴν Φωκίδα ὑπεροικοῦντες. Σκαρφεῖς μέντοι τὰ ἐπέκαινα Ἐλατείας· ὑπὲρ δὲ Ὑάμπολιν καὶ Ἄβας οἱ πόλιν τε Ὀποῦντα καὶ Ὀποντίων ἐπίνειον νεμόμενοι Κῦνον. (2) Τὰ δὲ ἐπιφανέστατα Φωκεῦσιν ἐστίν· ἐν κοινῇ ταῦτα. πολέμοι γὰρ τοῦ πρὸς Ἰλλῷ μετισσγήκασι, καὶ Θεσσαλῶν ἐναντία ἐπολέμησαν πρότερον ἢ ἡ ἐλάσαι τὸν Μῆδον ἐπὶ Ἑλλήνας· ὅτε δὴ
 799 καὶ ἐπαδείξαντο οἱ Φωκεῖς ἔργα ἐς μνήμην. κατὰ γὰρ τὴν Ὑάμπολιν, ἥ τοὺς Θεσσαλοὺς προσεδέχοντο ἐμβαλεῖν σφισιν ἐς τὴν χώραν, ὕδριας κεράμου πεποιημένας κατορύξαντες, καὶ ἐπ' αὐτὰς γῆν ἐπιφορήσαντες, ὑπέμενον τὴν ἵππον τῶν Θεσσαλῶν· οἱ δὲ, ἅτε οὐ προεπυσσμένοι τῶν Φωκίων τὴν τέχνην, ἐπελάσαντες τοὺς ἵππους λανθάνουσιν ἐπὶ τὰς ὕδριας. ἐνταῦθα ἀπεχλωοῦντο μὲν οἱ ἵπποι, τῶν ποδῶν ἐσπιπτόντων σφισίν· ἐς τὰς ὕδριας, ἔκτεινοντο δὲ καὶ ἀπέπιπτον οἱ ἄνδρες ἀπὸ τῶν

cyram urbem medii. Nam quo minus ad mare proxime accedant, ex ea parte, qua est sinus Maliacus, prohibent Locri Hypocnemidii; hi enim ex ea parte supra Phocidem habitant; Scarphenses quidem trans Elateam sedes habent, super Hyampolin autem et Abas incolunt ii, qui Opuntem et Opuntiorum navale Cynum tenent. (2) Quae Phocenses ad gloriam maxime illustria publicis opibus et consilio gesserunt, haec fere commemorari possunt. Primum ad bellum Troianum auxilia misere: deinde ante Persarum in Graeciam irruptionem cum Thessalis bellarunt; quo tempore insigne ad memoriam facinus ediderunt. Ad Hyampolim enim qua intra ipsorum fines invasurum Thessalorum equitatum exploratum habebant, urnas fictiles defodere, iisque terra superaggesta opertis, hostilis equitatus impetum sustinuerunt. Hostes, ut qui eas insidias non providerant, citatis equis excursione facta, incauti in eas urnas inciderunt. Ibi quum eo casu

ἵππων. ὥς δὲ οἱ Θεσσαλοὶ μίλζον· ἢ τὰ πρότερα ἐς τοὺς Φωκέας χρώμενοι· τῇ ὁρῇ συνελέχθησαν ἀπὸ τῶν πόλεων πασῶν, καὶ ἐς τὴν Φωκίδα ἐστρατεύοντο, ἐν ταῖς αὖτε οἱ Φωκεῖς ἐν οὐ σμικρῷ ποιοῦμενοι δαίματι τὴν τε ἄλλην τῶν Θεσσαλῶν ἐς τὸν πόλεμον παρασκευὴν, καὶ οὐκ ἥκιστα τῆς ἵππου τὸ πλῆθος, καὶ ὁμοῦ τῷ ἀριθμῷ τῇ ἐς τοὺς ἀγῶνας τῶν τε ἵππων καὶ αὐτῶν μελέτην τῶν ἱππέων, ἀποστέλλουσιν ἐς Δελφοὺς αἰτούντες τὸν θεὸν ἐκφυγεῖν τὸν ἐπὶ ὄντα κίνδυνον· καὶ αὐτοῖς ἀφίκετο μάντευμα·

Συμβαλέω θνητὸν τε καὶ ἀθάνατον μαχέσασθαι·

Νίκην δ' ἀμφοτέροις δώσω, θνητῷ δὲ νυ μᾶλλον.

(3) Ταῦτα ὥς ἐπύθοντο οἱ Φωκεῖς, λογάδας τριακοσίους καὶ Γέλωνα ἐπ' αὐτοῖς ἄρχοντα ἀποστέλλουσιν ἐς τοὺς πολεμίους, ἄρτι ἀρχομένης νυκτὸς, προστάξαντές σφισι κατοπτεῦσαί τε τὰ τῶν Θεσσαλῶν, ὅτινα ἀφανέ-

fracti et debilitati fuissent equorum pedes, viri ex equis prolapsi passim caesi. Ea re vehementius quam ante multo ira Thessali inflammati ex omnibus civitatibus accitis auxiliis, rursus Phocenses cum apparatissimo exercitu adorti sunt. Magnus Phocensibus incessit terror; tum apparatus reliquum hostium, tum maxime equestres copias metuentibus, quod non ipso tantum numero, sed equorum et hominum in equestribus praeliis peritia atque exercitatione, facile excellabant Thessali. Mittunt itaque Delphos, qui de periculo propulsando oraculum consulant. Qui missi fuerant, tale retulerunt responsum :

Mortalem atque denum committam cernere ferro,

Vincet uterque horum, sed plus mortalis habebit.

(3) Hoc Phocenses accepto oraculo, delectos viros CCC duce Gelone in hostes mittunt: mandata vero illis dedere, ut noctis initio ex occulto quam maxime possent, quid Thessali molirentur speculatum irent; deinde in castra

στατον δύνανται τρόπον, καὶ αὐθις εἰς τὸ στρατεύμα
 ἱππνήκειν κατὰ τῶν ὁδῶν τὴν μάλοστα ἄγνωστον, μηδὲ
 ἐκόντας μάχης ἄρχιν. αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Θεσσαλῶν οἱ λο-
 γάδες ἀπώλαντο ἄθροοι, καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ ἡγούμενός
 σφισι Γέλων, συμπατούμενοί τε ὑπὸ τῶν ἱππῶν καὶ ὑπὸ
 τῶν ἀνδρῶν φονευόμενοι. καὶ ἡ συμφορὰ σφῶν κατὰ-
 πληξεν τοὺς ἐπὶ στρατοπέδῳ τῶν Φωκίων τηλικαύτην
 800 ἐνεποίησεν, ὥστε καὶ τὰς γυναῖκας καὶ παῖδας, καὶ ὅσα
 τῶν κτημάτων ἄγειν ἦν σφισιν ἢ φέρειν, ἐκὶ δὲ ἐσθῆτα
 καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν
 εἰς ταῦτ' οὐ συλλέξαντες, πυρὰν ὡς μεγίστην ἐποίησαν, καὶ
 ἐπ' αὐταῖς ἀριθμὸν τριάκοντα ἀνδρας ἀπολείποναι. προσε-
 τέτακτο δὲ τοῖς ἀνδράσιν, εἰ ἤττασθαι τοὺς Φωκίας συμ-
 βαῖνοι τῇ μάχῃ, τότε δὴ προαποσφάζει μὲν τὰς γυναῖ-
 κὰς τε καὶ παῖδας, καὶ ὅση λεία, ἀναθέντας τε ταύτας
 καὶ τὰ χρήματα ἐπὶ τὴν πυρὰν, καὶ ἐνέντας πῦρ, οὐ-
 τως ἤδη διαφθαρῆναι καὶ αὐτοὺς, ἥτοι ὑπ' ἁλλήλων,
 ἢ εἰς τὴν ἱππὴν τῶν Θεσσαλῶν ἐμπίπτοντας, ἀκτὶ τού-

reverterentur, caeco maxime itinere: ac ut omniū ne
 manus voluntate sua consererent. Hi omnes ad unum
 cum ipse Gelone duce suo perierunt, partim equorum
 pedibus conculcati, partim ab hostibus occisi. Ingentem
 ea clades pavorem in castra pertulit; atque eo ventum
 est desperationis, ut conjuges, liberos, fortunas ceteras,
 quas agere quisque aut ferre posset: vestem, aurum,
 argentum, deorum signa, in unum coegerint. Ibi ma-
 ximo exstructo rogo, viros XXX duntaxat reliquerunt:
 quibus imperarunt, si ita accidisset ut qui ad praelium
 exissent, hostibus succumberent, primo foeminas ac im-
 puberes omnes iugularent: deinde quas congesserant opes,
 in rogam conicerent, atque in eas ignem immitterent:
 postremo et ipsi vel mutua confoderent ac vulneribus,
 vel ultro in medium hostium equitatum ruerent. Ex eo
 aeva omnia et immania consilia, Graecorum verbo Pho-
 cica desperatio appellari coepta. (4) His ita constitutis,

του μὲν ἅπαντα τὰ ἀνάληγτα βουλευόμενα ἀπόνοια ὑπὸ
 Ἑλλήνων ὀνομάζεται Φωκική. (4) Τότε δὲ οἱ Φωκεῖς
 ποιοῦντο ἀντίκα ἐπὶ τοὺς Θεσσαλοὺς ἔξοδον· στρατι-
 οὶ δὲ ἦσαν σφισι Ροῶς τε Ἀμφρυσσεύς, καὶ Ὑαμπο-
 λιτὴς Δαϊφράνης· οὗτος μὲν δὴ ἐπὶ τῇ ἱππῃ, δυνάμει
 δὲ τῆς πεζῆς ἤρχεν ὁ Ἀμφρυσσεύς. ὁ δὲ χώραν ἐν τοῖς
 ἄρχουσιν ἔχων τὴν μεγίστην μάντις ἦν Τελλίας ὁ Ἥλειος,
 καὶ ἐς τὸν Τελλίαν τοῖς Φωκεῦσι τῆς σωτηρίας ἀπέκαινον
 αἱ υἱίδες. ὥς δὲ ἐς χεῖρας συνήεσαν, ἐνταῦθα τοῖς Φω-
 κεῦσι ἐγένετο ἐν ὀφθαλμοῖς τὰ ἐς τὰς γυναῖκας καὶ ἐς
 τὰ τέκνα δόξαντα, τὴν τε σωτηρίαν οὐκ ἐν βεβαίῳ σφί-
 σιν ἔχων σαλεύουσιν, καὶ τούτων εἵνεκα ἐς παντοία
 ἱμνηοῦντο τολμήματα· προσγενομένου δὲ καὶ τοῦ ἐκ
 θεῶν εὐμενοῦς, νίκην τῶν τότε ἀνείλοντο ἐμφανιστάτην.
 τὸ τε λόγιον τὸ γεγενημένον τοῖς Φωκεῦσι παρὰ τοῦ 801
 Ἀπολλωνος καὶ τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσιν ἐγνώσθη. τὸ γὰρ
 σύνθημα κατὰ τὰ αὐτὰ ὑπὸ τῶν στρατηγησάντων ἐδίδото
 ἐν μάχῃς, Θεσσαλοῖς μὲν Ἀθηναῖς Ἰωνίαις, τοῖς δὲ ὁ

contra Thessalos statim copias educunt: duces fuere Rhoe-
 cus Amphrysensis, et Hyampolitanus Daiphanes: hic equi-
 tum, peditum ille agmen ducebat. Erat apud impera-
 tores perhonorificus Eleo vati locus: Tellias hic fuit; in
 quo magnam salutis repositam spem Phocenses habuerunt.
 Ubi ad manus ventum est, continuo Phocensibus ante
 ipsos prope oculos fuerunt, quæ de coniugibus et libe-
 ris statuerant: animo verò obversabatur, quam anxietate
 nutantis fortunæ quasi quodam salo, sua suspensa esset
 salus. Haec in causa fuerunt, ut alacres cuiusvis disci-
 minis aleam subirent. Confirmati etiam sunt maxime,
 quod ab extorum significatione in certissimam spem ve-
 nerunt, fore sibi propitios deos. Victoriā igitur adepti
 sunt omnium, quæ quibusvis ante populis evenissent,
 maxime insignem. Ac tunc Apollinis ambiguum illud
 responsum omnibus Graecis innotuit. Tesserae namque
 a ducibus eadem dabantur in conflictu; Thessalis qui-

ρὸν καταλαβεῖν τὸ ἐν Δελφοῖς, λέγων καὶ ἄλλα ἐπαγώγαι,
καὶ ὡς τὰ Ἀθηναίων καὶ ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπιτήδεια
ἐξαρχῆς ἐστὶν αὐτοῖς, Θηβαίων δὲ, καὶ εἴ τις ἄλλος κα-
τασταίῃ σφίσιν ἐς πόλεμον, περιέσεσθαι καὶ ἀρετῇ σφῆς
καὶ δαπάνῃ χρημάτων, ταῦτα τοῦ Φιλομήλου λέγοντος
οὐκ ἐγένετο ἀκούσια τῷ πλήθει τῶν Φωκίων, εἴτε τὴν
γνώμην σφίσι τοῦ θεοῦ βλέποντας, εἴτε καὶ αὐτοῖς πε-
φυκόσιν ἐπιπροσθεῖν εὐσεβείας τὰ κέρδη ποιῆσθαι.
(2) Τὴν δὲ τῶν Δελφῶν κατάληψιν ἐποιήσαντο οἱ Φω-
κεῖς Ἡρακλείδου μὲν πρωτανεύοντος ἐν Δελφοῖς, καὶ
Ἀγαθοκλέους Ἀθήνησιν ἀρχόντος, τετάρτῳ δὲ ἔτι πέμ-
πτῃς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἣν Πρωῶρος ἐνέκα
Κυρηναῖος ἀτάδιον. καταλαβούσι δὲ αὐτοῖς τὸ ἱερὸν ξε-
νικά τε αὐτίκα τὰ ἰσχυρότατα τῶν ἐν Ἑλλήσιν ἡθροίσθη,
καὶ οἱ Θηβαῖοι σφίσιν ἐς πόλεμον ἐκ τοῦ φανεροῦ κα-
θεστήκεισαν, διάφοροι καὶ τὰ πρότερα ὄντες. χρόνος μὲν
δὴ ἐγένετο, ὃν ἐπολέμησαν, δέκα ἔτη συνεχῶς· καὶ ἐν
τοσούτῳ πολέμῳ μήκει πολλῶς μὲν αἱ Φωκεῖς καὶ τὰ

dendum apposita afferret, et illud in primis, quod quum
ab Atheniensibus et Lacedaemoniis iampridem sibi pacata
essent omnia, facile Thebanos, et alios quoscunque, qui
se armis laecassent, tum virtute, tum pecuniae impen-
diis possent superare; Philomeli oratio multitudinis valde
secunda voluntate est accepta, sive quod mentem deus
a rectis consiliis avertisset, seu quod is populus snapte
natura religioni solitus esset quae stum anteponere. (2) Del-
phos occupare aggressi sunt Phocenses, principatum Del-
phis Heraclide, Agathoele Athenis obtinente; Olympia-
dis quintae et centesimae, e qua etadii palmam meruit
Probus Cyrenaeus, anno quarto. Sacra pecunia potiti,
statim ex omnibus Graeciae partibus, firmissimas merce-
narium militum cohortes conduxerunt. Thebani qui-
dem aperte contra eos arma moverunt, nempe qui et
ante offensiore in illos fuissent animo. Bellatum est con-
tinenter annos ipsos decem: quo temporis intervallo mo-

παρ' αὐτοῖς ξυγκά ἐνίκησε, πολλάκις δὲ ἦν τὰ τῶν Θηβαίων ἐπικρατέστερα. γενομένης δὲ κατὰ Νέωνα πόλιν συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ Φωκεῖς, καὶ ὁ Φιλόμηλος ὀρίπτει τε αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ κατὰ ὑψηλοῦ καὶ ἀποτόμου κρημνοῦ, καὶ ἀφίησιν οὕτω τὴν ψυχὴν. ἐτέτακτο δὲ καὶ ἄλλως τοῖς Ἀμφικτύουσιν ἐς τοὺς συνόντας αὕτη δίκη. (3) Μετὰ δὲ Φιλόμηλον τελειώσαντα Ὀνομάρχῳ μὲν τὴν ἡγεμονίαν διδοῦσιν οἱ Φωκεῖς. ἐς δὲ τῶν Θηβαίων τὴν συμμαχίαν προσεχώρησε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου· καὶ, ἐκράτησε γὰρ Φίλιππος τῆς συμβολῆς, φεύγων δ' Ὀνομάρχος καὶ ἐπὶ θάλασσαν ἀφικόμενος, ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν κπηκοντίσθη τῶν οὐκείων, ὡς τὴν ἡσάαν σφισιν ὑπὲρ ἀτολμίας συμβᾶσαν τῆς ἐκείνου καὶ ἐς τὰ στρατηγεῖν ἀπειρίας· Ὀνομάρχῳ μὲν τέλος τοῦ βίου τοιοῦτον ἐπήγαγεν ὁ δαίμων. (4) Στρατηγὸν δὲ αὐτο- 803 κράτορα εἶλοντο ἀδελφὸν τοῦ Ὀνομάρχου Φαῦλλον. παρεληλυθέναι τε δὴ ἄρτι ἐπὶ τῶν Φωκίων τὴν ἀρχὴν, καὶ ὅππην ἀνείρατος ἰδεῖν τοιᾶνδε· ἐν τοῖς ἀναδημάσει τοῦ

do Phocenses cum suis conductitiis, modo Thebanī in-
tis praeliis, variante (ita ut sit) Fortuna victores dis-
cesserunt. Collatis demum apud Neonem urbem signis,
Phocenses terga vertere: Philomelus in fuga ex arduo
et praerupto saxo quum se praecipitem dedisset, exani-
matus est. Idem necis genus, Amphictyenum decreto,
erat iis omnibus, qui eum secuti fuerant, constitutum.
(3) Philomeli imperium Onomarcho Phocenses detule-
runt: cum Thebanis vero societatem coivit Philippus
Amyntae filius: et sane eius belli gerendi imperio su-
scepto, hostes acie fudit. Onomarchus ad mare fugiens
a suis militibus est iaculis confixus; ipsius ignavia, et
imperandi insoetia, ea se clade affectos interpretantibus.
Talem vitae finem divina veluti quaedam sors Onomar-
cho attulit. (4) Phocenses eius fratri Phayllo summa
cum potestate imperium decreverunt. Ei vixdum ad im-
perandum aggresso, talis oblata est per somnium species.

Ἀπόλλωνος μίμημα ἦν χαλκοῦν χροιοτέρον, κατεφύνη-
 κότες τε ἤδη τὰς σάρκας, καὶ τὰ ὅσῃ ὑπολειπομένου
 μόνα· ἀνάθημα δὲ ὑπὸ Δελφῶν Ἱπποκράτους ἐλέγτο
 εἶναι τοῦ ἱατροῦ. ταύτῃ δὲ ἑαυτὸν εἰκέναι τῷ ἀναθη-
 ματι ἔδοξεν ὁ Φαῦλλος· αὐτίκα δὲ ὑπολαβοῦσα αὐτὸν
 φθινώδης νόσος ἐπετίλει τοῦ ἐνυπνίου τὴν μαντεία.
 (5) Φαῦλλον δὲ ἀποθανόντος, ἐς Φάλακον τὸν παῖδα
 αὐτοῦ περιχώρησεν ἡ Φωκεῦσι δυναστεία· καὶ ἐπεὶ
 ἔσχεν ὁ Φάλακος*, ἰδίᾳ περιποιεῖσθαι τῶν ἱερῶν χρη-
 μάτων, ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς. διαβάς δὲ ναυσὶν ἐς Κορί-
 νθην ὁμοῦ Φωκίων τοῖς ἡραμένοις τὰ ἐκείνου καὶ μοῖρα
 τοῦ ξενικοῦ, Κυδωνία προσκαθήμενος (οὐ γάρ οἱ δίδό-
 ναι χρήματα ἐβούλοντο αἰτοῦντι) τῆς στρατιᾶς τὸ πολὺ
 ἀπόλλυσι, καὶ αὐτὸς ἀπώλετο.

Inter Apollinis donaria pervetus effigies quaedam fuit ex
 aere, hominis, cui diuturniore morbo carne consumpta,
 sola essent reliqua ossa: aiebant Delphi ab Hippocrate
 medico dedicatam. Huic Phayllus se similem factum vi-
 dere visus est: ac paucis post diebus macie contabescens
 somnii eventum implevit. (5) Phayllo extincto, ad
 Phalaecum filium patris principatus transiit. Huic, quod
 sacram pecuniam depeculatus esset, imperium est abro-
 gatum: ac deinde, quum in Cretam classe transmisisset,
 una cum Phocensium et mercenariorum militum manu,
 qui videlicet eius sequi partes volebant, et Cydoniam
 urbem obsideret, quod imperatam pecuniam illa civitas
 pendere recusasset, amisso exercitu ipse etiam periit.

CAPUT III.

Belli Phocici vel sacri finis — nomina urbium Phocicarum ever-
 sarum ac restitutarum — de aliis bellis, quibus Phocenses inter-
 fuerunt.

Δεκάτῳ δὲ ἔτει μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν ἐπέθη-
 κεν ὁ Φίλιππος πέντε τῷ πολέμῳ, Φωκικῷ τε καὶ ἱερῷ
 κληθέντι τῷ αὐτῷ, Θεοφίλου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος,
 ὀγδόῃς δὲ Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοστῆς ἔτει πρώτῳ, ἣν
 Πολυκλῆς ἐνίκᾳ στάδιον Κυρηναῖος. (2) Καὶ ἐς ἔθα-
 ρος ἀλοῦσαι κατεβλήθησαν τῶν Φωκίων αἱ πόλεις·
 ἀριθμὸς δὲ ἦν αὐτῶν, Λίλαια, καὶ Ὑάμπολις, καὶ
 Ἀντίκυρα, καὶ Παράποτάμιοι, καὶ Πανοπεῦς τε, καὶ
 Δαυλὶς. τούτων μὲν δὴ ὄνομα ἦν ἐκ παλαιοῦ, καὶ
 οὐχ ἥκιστα ἐπαῶν ἦν ἐκ τῶν Ὀμήρου. τὰς δὲ αὐτῶν ἡ
 στρατιὰ κατακρήσασα ἢ μετὰ Ξέρξου γνωριμώτερας ἐς 804
 τὸ Ἑλληνικὸν ἐποίησεν, Ἐρωχον, καὶ Χαράδραν, καὶ
 Ἀμφικλῆαν, καὶ Νέων, καὶ Τιθρόνιον, καὶ Δρυμαίαν.
 αἱ δὲ ἄλλαι, πλὴν γὰρ δὴ Ἐλατείας, τὰ πρότερον οὐκ

CAP. III. Decimo anno post quam templum ex-
 spoliatum est, bello huic, quod idem Phocicum et Sa-
 crum appellarunt, finem Philippus imposuit, principa-
 tum apud Athenienses obtinente Theophilo, octavae et
 centesimae Olympiadis, qua de stadio Polycles Cyrenaeus
 victor renunciatus est, anno primo. (2) Phocensium
 quidem urbes expugnatae, et solo aequatae fuere, quae
 iam enumerabuntur Lilaia, Hyampolis, Anticyra, Pa-
 rapotamii, Panopeus, Daulis. Harum nomina sunt a
 priscis iam tum temporibus, neque non ex Homeri plu-
 rimum versibus celebrata. Alias obscuras ante, Ero-
 chum, Charadran, Amphiclean, et Neonem, quum eas
 Xerxis exercitus concremasset, sua calamitas Graecia
 notiores reddidit. In quo etiam numero fuere Teithro-
 nium, et Drymace. Nam ceterae, praeter Elatean, ante

ἐμφανείς ἦσαν, Θρακίς τε ἡ Φωκιή, καὶ Μεδεῶν ὁ Φωκικός, καὶ Ἐχιδάμεια, καὶ Ἀμβρυσος, καὶ Λέδων, καὶ Φληγόνιον ἐτι καὶ Στερρῆς. τότε δὲ κατεσκάφησαν αἱ κατελειγμέναι· καὶ ἐς κόμας, πλὴν Ἀβας, φέκοθυσαν αἱ ἄλλαι. Ἀβαίοις δὲ ἐκτὸς ἀσεβείας ὑπῆρχε καθιστηκέναι, καὶ οὔτε τοῦ ἱεροῦ τῆς καταλήψεως, οὔτε τοῦ πολέμου μετεσχῆκεσαν. ἀφηρεθήσαν δὲ οἱ Φωκεῖς καὶ μετῆναι σφισιν ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς καὶ συνόδου τῆς ἐς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ τὰς ψήφους αὐτῶν Μακεδόσιν ἔδωσαν οἱ Ἀμφικτύονες. ἀνὰ χρόνον μέντοι τοῖς Φωκεῦσιν αἱ πόλεις ἀνοικισθήσαν, καὶ ἐς τὰς πατρίδας κατήχθησαν ἐκ τῶν κωμῶν· πλὴν εἰ ἀνοικισθῆναι τινας ἐκώλυσεν ἀσθένειά τε ἢ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἡ τῶν χρημάτων ἐν τῷ τότε ἐνδεα· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι σφᾶς ἦσαν οἱ κατάγοντες, πρηνὴ τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ δυνεβῆναι παῖσμα Ἕλλησι. (3) Καὶ ἀγῶνος τοῦ ἐν Χαιρωνείᾳ μετέσχον οἱ Φωκεῖς, καὶ ὕστερον περὶ Ἀσπίαν,

hunc Phocii belli exitum minime illustres fuerunt, Thracis scilicet, Phocica Medeon, Phocicus, Echedamia: ad has Ambrysus adicienda, Ledon et Phlygonium; amplius etiam Sterrhis. Omnes quas percensuimus, deletae, et ad formam vicorum redactae, praeter Abas. Nam Abaci sacrilegii prorsus expertes fuerant, et non modo a templi direptione manus abstinuerant, sed ad belli etiam societate abhorruerant. Est autem Phocensibus et fani Delphici, et publici Graecorum conventus communione interdictum: ius vero suffragii, quod penes ipsos fuerat, ad Macedonas Amphictyones transtulerunt. Non longo interiecto deinde tempore, ex vicis in suas quique patrias restituti, urbes instaurarunt; praeter eas tamen, quae ob pristinam tenuitatem et praesentem pecuniae inopiam reſtici non poterant. Restitutionis eius duces et auctores Athenienses et Thebani fuerunt, antequam clado ad Chaeronean accepta, Graecorum vires accisae essent. (3) Steterunt in acie ad Chaeronean ipsi

καὶ ἐν Κράνῳ ἐναντία Ἀντιπάτρου καὶ Μακεδόνων 805
 ἐμαχέσαντο· Γαλάτας δὲ καὶ τὴν Κελτικὴν στρατίαν
 προθυμώτατα ἠμύνοντο Ἑλλήνων, θεῶ τε τιμωροῦντας
 τῷ ἐν Δελφοῖς, καὶ ἐς ἀπολογίαν ἅμα (ἐμοὶ δοκεῖν) τῶν
 ἀρχαίων ἐγκλημάτων· τούτοις μὲν δὴ τοιαῦτα ἐπῆρχεν
 ἐς μνήμην.

CAPUT IV.

De Paesepae urbe — Thyadibus feminis — reliquiis luti, ex quo
 Prometheus homines confecit — de Tityo — urbe Daulide —
 memorandis Daulidis — regione Tronis dicta.

Στάδια δὲ ἐκ Χαιρωνείας εἰκοσὶν ἐς Πανοπέας· ἔστι δὲ
 πόλις Φωκίων, εἶγε ὀνομάσαι τις πόλιν καὶ τούτους, οἷς
 γε οὐκ ἀρχεῖα, οὐ γυμνάσιόν ἐστιν· οὐ θέατρον, οὐκ
 ἀγορὰν ἔχουσιν, οὐχ ὕδωρ κατερχόμενον ἐς κρήνην· ἀλλὰ
 ἐν στέγαις κοίλαις κατὰ τὰς καλύβας μάλιστα τὰς ἐν
 τοῖς ὄρεσιν, ἐνταῦθα οἰκοῦσιν ἐπὶ χαράδρᾳ. ὅμως δὲ
 ὄροι γε τῆς χώρας εἰσὶν αὐτοῖς ἐς τοὺς ὁμούς, καὶ ἐς

etiam Phocenses: et postea ad Lamiam et Cranonem cum
 Antipatro Macedonum rege pugnarunt. Gallorum iidem
 exercitum omnium Graecorum acerrime persecuti sunt;
 simul ut Apollinis Delphici iniuriam ulciscerentur, si-
 mul vero ut veterem infamiam abolerent. Atque haec
 de rebus gestis Phocensium commemorari possunt.

CAP. IV. A Chaeronea stadium XX via Pano-
 peum ducit. Urbs ea est Phocensium; si modo urbem
 eam appellare par fuerit, in qua cives non praetorium,
 non gymnasium, non theatrum, non forum ullum ha-
 bent; non denique ullum perennis aquae conceptaculum.
 Concavas habitant casas, qualia sunt montana tuguria,
 ad profunde cavatum torrentis alveum: suis tamen li-
 mitibus a finitimis dividantur; mittuntque certos homines,

τὸν σάλλογον συνέδρους καὶ οὗτοι πέμπουσι τὸν Φωκί-
κόν. καὶ γενέσθαι μὲν τῇ πόλει τὸ ὄνομα λέγουσιν ἀπὸ
τοῦ Ἐπειοῦ πατρός· αὐτοὶ δὲ οἱ Φωκίς Φλεγθαί τε
εἶναι τοῦδε ἀρχῆς, καὶ ἐς τὴν γῆν διαφυγεῖν φασὶ τὴν
Φωκίδα ἐκ τῆς Ὀρχομενίας. Πανοπέων δὲ τὸν ἀρχαῖον
θεώμενοι περίβολον, ἐπτα εἶναι σταδίων μάλιστα εἰκά-
ζομεν· ὑπῆει τε ἐπῶν ἡμᾶς τῶν Ὀμήρου μνήμη, ὃν
ἐποίησεν ἐς Τίτυδν, καλλιχορον τῶν Πανοπέων ὀνομά-
σας τὴν πόλιν· καὶ ὡς ἐν τῇ μάχῃ τῇ γε ἐπὶ τῷ Πα-
τρόκλῳ νεκρῷ, καὶ Σχιδίῳ τὸν Ἰφίτου βασιλεύοντα
Φωκίων, καὶ ἀποθανόντα ὑφ' Ἑκτορος, κατοικεῖν εἶπεν
ἐν τῷ Πανοπέῳ. τοῦτο μὲν δὴ ἐφαίνετο ἡμῖν ἔχειν αἰ-
τίαν, φόβῳ τῶν Βοιωτῶν (κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἐκ
τῆς Βοιωτίας ἢ ἐς τὴν Φωκίδα ἐσβολὴ ῥάστη) ἐνταῦθα
οἰκεῖν τὸν βασιλέα, ἅτε φρουρίῳ τῷ Πανοπέῳ χρώμε-
νον· τὸ ἕτερον δὲ οὐκ ἐδυνηθῆν συμβαλίσθαι πρότε-
806 ρον, ἐφ' ὅτῳ καλλιχορον τὸν Πανοπέα εἶρηκε, πρηνῇ
ἐδιδέχθην ὑπὸ τῶν παρ' Ἀθηναίους καλουμένων Θυιά-
δων. (2) Αἱ δὲ Θυιάδες γυναῖκες μὲν εἰσιν Ἀττικαί,

qui sibi attributum aedendi locum in Phocensiam conventu
teneant. Nomen urbi ab Epei patre ductum aiunt, quum
ab initio se Phlegyas fuisse dicant, et in Phocidem ex
Orchomeniorum finibus profugos transisse. Veterem Pa-
nopei ambitum vidimus; quem stadium fuisse septem con-
iicimus. Scilicet Homeri versuum recordatio, de Tityo;
quibus Panopeum urbem καλλιχορον (*id est choris deco-
ram*) nominat. At in dimicatione de Patrocli cadavere,
Schedium Iphiti filium, Phocensium regem, qui ab Hec-
tore occisus est, *idem* Homerus Panopei domicilium di-
cit habuisse. Huius quidem rei fuisse causam Boeotorum
metum arbitror. Nam quum iis ex partibus Boeoticae
genti valde esset pervia Phocis, Panopeo ille veluti pro
arce utebatur. Alteram vero illud, quidnam ita Pano-
peum callichoron vocaverit, non potui coniectura conse-
qui, priusquam a Thyadibus id didicerim. (2) Sunt vero

ποταῖσαι δὲ ἐς τὸν Παρνασσὸν παρὰ ἔτος, αὐταὶ τε καὶ αἱ γυναῖκες Δελφῶν ἔχουσιν ὄργια Διονύσου· ταύταις ταῖς Θυιάσι κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ὁδὸν καὶ ἀλλαχοῦ χοροὺς ἱστάναι, καὶ παρὰ τοῖς Πανοπεῦσι καθέστηκε· καὶ ἡ ἐπικλησις ἐς τὸν Πανοπέα Ὀμήρου ὑποσημαίνειν τῶν θυιάδων δοκεῖ τὸν χορόν. (3) Πανοπεῦσι δέ ἐστιν ἐπὶ τῇ ὁδῷ πλίνθου τε ὠμῆς οἶκημα οὐ μέγα, καὶ ἐν αὐτῷ λίθου τοῦ Πεντέλῃσιν ἄγαλμα, ὃν Ἀσκληπιὸν, οἱ δὲ Προμηθεά εἶναι φασί· καὶ παρέχονται γε τοῦ λόγου μαρτύρια. λίθοι κεῖνται σφισιν ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ, μέγθος μὲν ἑκαδτος, ὡς φόρτον ἀποχρῶντα ἀμάξης εἶναι, χρῶμα δέ ἐστι πηλοῦ σφισιν, οὐ γεώδους, ἀλλ' οἷος ἂν χαράδρας γένοιτο ἢ χειμάρρου ψαμμύδης· παρέχονται δὲ καὶ ὁσμὴν ἐγγύτατα χρωτὶ ἀνθρώπου· ταῦτα ἔτι λείπεσθαι τοῦ πηλοῦ λέγουσιν, ἐξ οὗ καὶ ἅπαν ὑπὸ τοῦ Προμηθέως τὸ γένος πλασθῆναι τῶν ἀνθρώπων. (4) Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ χαράδρᾳ Τιβυοῦ μνημῆα ἐστι· πε-

Thyades Atticae foeminae, quae in Parnassum quotannis venientes, una cum Delphicis mulieribus arcana Libero Patri agitant sacra. His inter vias, et alibi et apud Panopenses choros instituere solennis ritus est. Quare videtur Homerus, quum eo nomine Panopeum ornat, Thyadum chorum significare voluisse. (3) Est Panopensibus in ipsa via e crudo laterculo sacellum, et in eo signum e lapide Pentelico: quidam Aesculapium, alii Prometheum esse dicunt. Eius rei testimonia haud dubia se habere putant, quod ad praeruptas proximi torrentis ripas saxa iacent magnitudine nihilo minore, quam ut plaustrum onerare queant singula. Color illis non terreni luti, sed qualis in sabulo rivorum et torrentium cernitur. Odorem etiam humani prope corporis referunt: reliquias esse aiunt has luti illius, e quo primum illum hominem, unde universum hominum genus exstitit, Prometheus finxerit. (4) Ad eundem torrentis alveum est

οδοσ μὲν τοῦ χώματος τρίτον μάλιστα πον σταδίου.
τὸ δὲ ἔπος ἱατὶν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ·

Κείμενον ἐν δαπέδῳ, ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα.
οὐκ ἐπὶ μεγέθει πεποιῆσθαι τοῦ Τιτυοῦ φασιν, ἀλλ'
ἐνθα ὁ Τιτυὸς ἐτέθη, πλέθρα ἐννέα εἶναι τῷ χωρίῳ.
Κλέων δὲ ἀνὴρ Μάγνης, οἱ τῷ Ἑρμῇ προσοικοῦσιν,
ἔφρασκεν ἐς τὰ παράδοξα ἀπίστους εἶναι τῶν ἀνθρώπων,
οἷς ἂν μὴ παρὰ τὸν αὐτῶν γένηται βίον θεάμασιν ἐπι-
τυχεῖν λόγῳ μείζουσιν· αὐτὸς δὲ καὶ Τιτυὸν καὶ ἄλ-
λους ἔρη πείθεσθαι γεγονέναι κατὰ τὴν φήμην· τυχεῖν
γὰρ δὴ ὦν ἐν Γαδείροις, καὶ ἐκπλεῦσαι μὲν αὐτὸς τε
καὶ τὸν ἄλλον πάντα ὄχλον ἐκ τῆς νήσου κατὰ τὸ Ἡρα-
κλέους πρόσταγμα· ὥς δὲ αὖθις ἐπανήκειν ἐς τὰ Γά-
807 δειρα, ἄνδρα εὐρεῖν θαλάσσιον ἐκπεπτωκότα ἐς τὴν γῆν·
τοῦτον πλέθρα μὲν πέντε μάλιστα ἐπέχειν, κεραννω-
θέντα δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ καίεσθαι. οὗτος μὲν δὴ ταῦτα
ἔλεγε. (5) Πανοπίως δὲ ὅσον στάδια ἑπτὰ ἀπέχει Δαν-

Tityi sepulcrum: aggeris ambitus nihilō maior unius sta-
dii tricente. *De Tityo versus in Odyssea est:*

Porrectumque novem Tityon per iugera terrae.

Hunc versum non ad Tityi magnitudinem, sed ad illam,
in qua situs est, arcam pertinere existimant, quod no-
vem ea iugerum sit. At Cleon Magnes (*ex iis Magnesiis*, qui Hermi sunt accolae) eos maxime homines re-
rum miraculis fidem habere non consuecisse dicebat, qui-
bus in tota vita non contigisset quicquam intueri, quod
esset communi hominum opinione maius: se certe adduci
posse ut crederet, et Tityum, et alios ea magnitudine,
quam fama prodidit, fuisse. Venisse enim forte se ali-
quando Gades; et ab ea insula cum tota sui comitatus
turba, quod id Hercules imperasset, enavigasse: mox
iterum Gades reversum, marinum hominem in litus eiec-
tum invenisse, nihilo breviorum iugerum quinque spa-
tio, qui fulmine ictus conflagraret. (5) Distat a Pano-

λῖς. οἱ δὲ ἐνταῦθα ἄνθρωποι πλῆθος μὲν εἰσιν οὐ πολλοί, μεγέθει δὲ καὶ ἀλκῇ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι δοκιμώτατοι Φωκίων. τὸ δὲ ὄνομα τῇ πόλει τεθῆναι λέγουσιν ἀπὸ Δαυλίδος νύμφης· θνητάτῃ δὲ εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ τὴν Δαυλίδα. τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένον, ὡς τὸ χωρίον, ἐνθα ἡ πόλις ῥηϊσθή, παρείχετο συνεχῇ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεα ὑπῆλθον ὠνομαξέειν δαῦλον. (6) Ἐνταῦθα ἐν τῇ Δαυλίδι παραθῆναι τῷ Τηρεῖ τὸν παῖδα αἱ γυναῖκες λέγονται, καὶ ἀνθρώποις τῶν ἐπὶ τραπέζῃ μiasμάτων τοῦτο ἤρξεν. ὁ δὲ ἔποιε, ἐς ὃν ἔχει λόγος τὸν Τηρεῖα ἀλλαγῆναι, οὗτος ὅρως μέγεθος μὲν ὀλίγον ἐστὶν ὑπὲρ ὄστρυγα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ οἱ τὰ πτερά ἐς λόφον σχῆμα ἐξήρται. θαυμάσαι δὲ ἄξιον, ὅτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ χελιδόνες οὕτε τίττουσι, οὕτε ἐκλέπουσι γὰρ τὰ ὠά· οὐδ' ἂν ἀρχὴν πρὸς οἰκήματος ὀρόφῳ νεοσσιᾶν χελιδῶν ποιήσαιτο. λέγουσι δὲ οἱ Φωκεῖς, ὡς τῇ Φιλομήλῃ καὶ

peo stadia plus minus VII Daulis. Oppidani in ea numero non multi sane sunt: proceritate vero et robore Phocensium hac ipsa etiam actate longe praestantissimi. Nomen oppido a Daulide Nympha, Cephissi filia, impositum tradunt. Tradiderunt alii locum, in quo urbs munita est, condensum olim arboribus fuisse; a veteribus vero concepta sylvis loca Daulia appellata; et ex eo Aeschylum Glanci Anthedonii mentum Daulum dixisse. (6) In hac urbe Tereo filium epulandum apposuisse foeminae dicuntur; quod fuit pollutarum mensarum hominibus exordium. Upupa vero, in quam mutatum Tereum fama vulgavit, avis est paulo coturnice maior, surgentibus e vertice in cristae modum pinnulis. Dignum illud admiratione, quod intra huius terrae fines, hirundines neque pariunt, neque ex ovis pullos excludunt, nec omnino tectorum laquearibus ullos affigunt nidos. De Philomela vero Phocenses dicunt, etiam avem factam, Te-

δρῶντι οὐσῃ Τηρέως δεῖμα ἐφάνη, καὶ οὕτω πατρίδος
ἀπέστη τῆς Τηρέως. Δαυλιεῦσι δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν καὶ
ἄγαλμά ἐστιν ἀρχαῖον· τὸ δὲ ξόανον τὸ ἐν παλαιότε-
ρον λέγουσιν ἐπαγαγέσθαι Πρόκνην ἐξ Ἀθηνῶν. (7) Ἔστι
δὲ τῆς Δαυλίας χώρα καλουμένη Τρωνίς· ἐνταῦθα ἡρῶν
ἦρω. Ἀρχηγέτου πεποιήται· τὸν δὲ ἦρω τοῦτον Ξάνθιπ-
πον οὐκ ἀφανῆ τὰ ἐς πόλεμον, οἱ δὲ Φῶκον εἶναι τὸν
Ὀρνυτιῶνος τοῦ Σισύφου φασίν. ἔχει δ' οὖν ἐπὶ ἡμέρα
τε πάσῃ τιμᾷ, καὶ ἄγοντες ἱερεῖα οἱ Φῶκεῖς, τὸ μὲν
αἷμα δι' ὁπῆς ἐσχέουσιν ἐς τὸν τάφον, τὰ δὲ κρέα ταύτη
σφίσιον ἀναλοῦν καθέστηκεν. ἔστι δὲ καὶ ἄνοδος διὰ
806 τῆς Δαυλίδος ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνασσοῦ, μακροτέρα
τῆς ἐκ Δελφῶν, οὐ μέντοι καὶ κατὰ ταῦτά χαλεπή.

rei perculsam terrore, extra eius patriae fines evolasse.
Est apud Daulienses Minervae fanum, in quo pervetus
Deae signum. Quod vero e ligno est, illo adhuc vetu-
stius, deportasse Procnem Athenis ferunt. (7) Daulia-
dis terrae pars est regiuncula Thronis; in qua est he-
roicum monumentum, heroi illi dicatum, a quo gentis
primordia exstiterunt. Hunc sunt quid dicant Xanthippum,
hominem bello clarum: alii Phocum Ornytionis filium,
Sisyphi nepotem fuisse. Ei quotidianos habent honores;
et hostiis mactatis, sanguinem per cavernulam in sepul-
crum infundunt: viscera eodem in loco consumere pa-
trium illis est. E Daulide ad Parnassi iuga ascenditur;
via illa quidem longiore, minus tamen multo, quam ea
est, quae Delphis eodem ducit, difficili.

CAPUT V.

Memoranda in via Delphos versus, aedes Phocicum dicta — via Schiste dicta et Oedipi fata — de Delphis et oraculo Delphico — Phemonoë, prima Apollinis sacerdote, et Boco poetria — Apollinis Delphici V templis paulatim extractis.

Ἐς δὲ τὴν ἐπὶ Διλαρῶν εὐθείαν ἀναστρέφοντι ἐκ Δαυ-
λίδος, καὶ ἰόντι ἐπὶ τὸ πρῶτον, ἔστιν οἰκοδόμημα ἐν ἀρι-
στερᾷ τῆς ὁδοῦ, καλούμενον Φωκικόν, ἐς δ' ἀπὸ ἐκά-
στης πόλεως συνίασιν οἱ Φωκεῖς· μεγάθυοι μὲν μέγα τὸ
οἶκον, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ κίονες κατὰ μήκος εἰσὶν ἑστη-
κότες· ἀναβασμοὶ δὲ ἀπὸ τῶν κίωνων ἀνέχουσιν ἐς ἐκά-
τερον τοῖχον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβασμῶν τούτων οἱ συν-
ιόντες τῶν Φωκίων καθίζονται. πρὸς δὲ τῷ πέρατι
κίονες μὲν οὐκ αἰσίν, οὐδὲ ἀναβασμοὶ, Διὸς δὲ ἄγαλμα
καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας· τὸ μὲν ἐν θρόνῳ τοῦ Διὸς,
ἐκατέρωθεν δὲ ἡ μὲν κατὰ δεξιὰ, ἡ δὲ ἀριστερὰ παρε-
στῶσα Ἀθηνᾶ πεποιήται. (2) Προῖων αὐτόθεν ἐπὶ
ὁδὸν ἀφίξη καλαυμένην Σχιστήν· ἐπ' αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ
τὰ ἐς τὸν φόνον τοῦ πατρὸς Οἰδίποδι εἰργάσθη· ἔδει

CAP. V. Reversis ad eam viam, quae recta Del-
phos e Daulide fert, atque inde progressis, ad viae lae-
vum aedificium est, quod Phocicum vocant. Eo e sin-
gulis Phocici nominis urbibus conveniunt, qui ad con-
sultandum missi fuerint. Aedificij ingens est magnitudo;
quam longe spatium interius patet, columnis tectum sua-
tinentibus. Gradus a columnis ad utrumque parietem
attolluntur: in illis gradibus sua est Phocensium conven-
tui sessio. In extremo aedificio neque columnae, neque
gradus ulli sunt: sed Iovis illic signum in solio, Iuno
ad dexteram, ad laevam Minerva adsistit. (2) Hinc
progressus, ad viam pervenias, quam Schisten (hoc est
scissam) nuncupant: in ea patris caedem Oedipus patra-
vit. Et sane Oedipi ipsius casuum Gracciae pars quae-

δὲ ἄρα παθημάτων τῶν Οἰδίποδος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑποκειρθῆναι μνημόσυνα. τεχθέντος μὲν γε διαπείραντες διὰ τῶν σφυρῶν κέντρα, ἐκτιθήσιν αὐτὸν ἐς τὴν Πλαταιίδα, ὅρος τὸν Κιθαιῶνα. Κόρινθος δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τῷ Ἴσθμῳ χώρα τροφὸς τῷ Οἰδίποδι ἐγένετο· γῇ δὲ ἡ Φωκίς καὶ ὁδὸς ἡ Σχιστὴ τοῦ πατρῷου φόνου τὸ μίasma ὑπέδεξατο. Θηβαίους δὲ καὶ ἐς πλείον γάμων τέ σφισι τῶν Οἰδίποδος, καὶ ἀδικιῶν τῶν Ἐτεοκλέους ἔστιν ἡ φήμη. Οἰδίποδι μὲν ὁδὸς ἡ Σχιστὴ καὶ τόλμημα τὸ ἐπ' αὐτῇ κακῶν ἤρξε· καὶ τὰ τοῦ Λαίου τε μνήματα καὶ οἰκέτου τοῦ ἐπομένου, ταῦτα ἔτι ἐν μεταίτη τῆς τριόδου, καὶ ἐπ' αὐτῶν λίθοι λογάδες σεσωρευμένοι. Δαμασίστρατον δὲ ἄνδρα ἐν Πλαταιαῖς βασιλεύοντα ἐπιτυχεῖν τε κειμένους τοῖς νεκροῖς, καὶ θάψαι φασὶν αὐτούς. (3) Ἡ δὲ λεωφόρος αὐτόθεν ἡ ἐς Δελφούς καὶ προσάντης γίνεται μᾶλλον καὶ ἀνδρὶ εὐζώνῳ χαλεπωτέρα. λέγεται δὲ πολλὰ μὲν καὶ διάφορα ἐς αὐτοὺς τοὺς Δελφούς, πλείω δὲ ἔτι ἐς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ μαντεῖον. φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα Γῆς εἶ-

libet aliquod servat monumentum. Nam et recens, natum, plantis pedum transfixis, in Cithaerone Platacidis terrae monte exponi parentes iusserunt. Eum Corinthus, et quae ad Isthmum iacet regio, aluit. Phocidis trivium paternae caedis est scelere pollutum. Thebanis incestarum Oedipi nuptiarum et Eteoclis perfidiae perpetua fuit infamia sustinenda. Sed omnino Oedipo quod in trivio commisit facinus, omnium exstitit malorum initium. Laii certe, et servuli, qui eum sequebatur, sepulcra in medio exstant trivio, congestis in tumulum selectis lapidibus. Damasistratum Plataeis regnantem, in cadavera incidisse, eaque ad sepulturam sustulisse narrant. (3) Militaris hinc via, aequalis illa quidem, et vel expedito homini difficilior, Delphos ducit. De ipsis quidem Delphis multa ac diversa traduntur, atque in primis de oraculo Apollinis. Aiant enim fuisse ab initio

και τὸ χρηστήριον, καὶ Δάφνην ἐπ' αὐτῷ τετάχθαι πρό-
μαντιν ὑπὸ τῆς Γῆς· εἶναι δὲ αὐτὴν τῶν περὶ τὸ ὄρος 809
τυμφῶν. ἔστι δὲ ἐν Ἑλλήσι ποίησις, ὄνομα μὲν τοῖς
ἐπισὶν ἔστιν Εὐμολπία, Μουσαίῳ δὲ τῷ Ἀντιοφήμου
προσποιοῦσι τὰ ἔπη· πεποιημένον οὖν ἔστιν ἐν τούτοις,
Ποσειδῶνος ἐν κοινῷ καὶ Γῆς εἶναι τὸ μαντεῖον, καὶ
τὴν μὲν χρῆν αὐτὴν, Ποσειδῶνι δὲ ὑπηρετήν ἐς τὰ μαν-
τεύματα εἶναι Πύρκωνα. καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη·

Αὐτίκα δὲ Χθονίη σφῶν δὴ πυνντόν φατε μῦθον,
Σὺν δέ τε Πύρκων ἀμφίπαλος κλυτοῦ Ἐννοσιγαίου.

χρόνῳ δὲ ὕστερον, ὅσον τῇ Γῇ μετῆν, δοθῆναι Θέμιδι
ὑπ' αὐτῆς λέγουσιν, Ἀπόλλωνα δὲ παρὰ Θέμιδος λαβεῖν
δωρεάν· Ποσειδῶνι δὲ ἀντὶ τοῦ μαντείου Καλαυρίαν
ἀντιδοῦναι φασὶν αὐτόν τὴν πρὸ Τροίξῃνος. ἤκουσα
δὲ καὶ, ὥς ἄνδρες ποιμαίνοντες ἐπιτύχοιεν τῷ μαντεῖῳ,
καὶ ἐνθεοὶ τε ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αἵμου, καὶ ἐμαντεύ-

Telluris eam oraculorum aedem; et ab ipsa Telluro
Daphnen, quae praesideret, delectam: de Nymphis, quae
montem incolerent, Daphnen unam fuisse. Poesin Graeci
habent, quae Eumolpia appellantur: eius auctorem Mu-
saeum perhibent, Antiophemi filium. In ea proditum
est memoriae, commune telluri et Neptuno oraculum il-
lud fuisse: ipsam quidem Tellurem ore suo responsa de-
disse: Neptunum interpretem habuisse Pyrconem. *Ex
de re* versus huiusmodi sunt:

Vestra statim, Tellus, canitis sapientia verba,
Praelustrisque simul Neptuni Pyrco minister.

Postea Tellurem dicunt suam oraculi partem Themidi
dedisse; Themidem vero eam donasse Apollini: Apolli-
nem a Neptuno alteram etiam partem accepisse, redon-
ato ei pro isto oraculo Calauraea, quae ante Troezenem
sita est insula. Audivi etiam qui dicerent, pastores quos-
dam dum pecus illas agerent, quum prope ad eum lo-

σαντα ἐξ Ἀπόλλωνος. (4) Μεγίστη δὲ καὶ παρὰ πλεί-
στον ἐς Φημονόην δόξα ἐστίν, ὡς πρόμαντις γένοιτο ἡ
Φημονόη τοῦ θεοῦ πρώτη, καὶ πρώτη τὸ ἐξάμετρον
ἦσε. Βοιωτὴ δὲ ἐπιχωρία γυνή ποιήσασα ὕμνον Δελφοῖς
ἐξη κατασκευάσασθαι τὸ μαντεῖον. τῷ θεῷ τοὺς ἀφικο-
μένους ἐξ Ὑπερβορέων τοὺς τε ἄλλους καὶ Ὀλῆνα ταῦ-
τον δὲ καὶ μαντεύσασθαι πρῶτον, καὶ ᾄσαι πρῶτον τὸ
ἐξάμετρον· πεποίηκε δὲ ἡ Βοιωτὴ τοιαύτη·

Ἐνθα τοι εὐμνηστον χρηστήριον ἐκτελέσαντο

Παῖδες Ὑπερβορέων Παγασὸς καὶ διος Ἀγνιεύς.

810 ἐπαρθε μοῦσα δὲ καὶ ἄλλους τῶν Ὑπερβορέων, ἐπὶ τε-
λευτῇ τοῦ ὕμνου τὸν Ὀλῆνα ἀνάμασεν·

Ὀλῆν δ', ὃς γένητο πρῶτος Φοῖβου προφάτας,

Πρῶτος δ' ἀρχαίων ἐπέων τεκμήριον αἰδάν.

οὐ μέντοι τά γε ἤκουσα ἐς μνήμην ἐς ἄλλον τινα, ἐς δὲ
γυναικῶν μαντεῖαν ἀνῆκε μόνων. (5) Ποιηθῆναι δὲ

cum, ubi oraculum est, accessissent, repente terrae ha-
bitu divinitus afflatus, Apollinis ipsius impulsu vaticinari
coepisse. (4) Maxima vero fuit nominis celebritate Phe-
monoe; ut quae dei interpret prima fuerit, prima etiam
senariis *longioribus* oracula decantaret. Boeo tamen in-
digena mulier Delphis hymno composito, advenas ab Hy-
perboreis profectos, oraculum Apollini dedicasse tradidit,
tum alios, tum Olenam, qui primus vaticinatus *eo in loco*
fuerit, primusque senarios *longiores* repererit. Hi sunt,
quos Boco fecit versus:

Hic posuere tibi iuvenes penetralia Phoebae,

Olim ab Hyperboreis Pagasusque et dios Agyieus.

Enumeratis aliis Hyperboreis, in ipso hymni fine Olenam
nominavit;

Atque Olenam, primus coecinit qui oracula Phoebi,

Et veterum primus modulari carmina coepit.

Communis tamen hominum opinio praeae memoriae aucto-
ritatem secuta, solas agnoscit mulieres oraculorum inter-

τὸν ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι τὸ ἀρχαιότατον δάφνης φασί, κομισθῆναι δὲ τοὺς κλάδους ἀπὸ τῆς δάφνης τῆς ἐν τοῖς Τέμπεσι· καλύβης δ' αὖ σχῆμα οὗτός γε αὖ εἴη παρεσχηματισμένος ὁ ναός. δεῦτερά δὲ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ γενέσθαι ὑπὸ μελισσῶν τὸν ναὸν, ἀπὸ τε τοῦ κηροῦ τῶν μελισσῶν καὶ ἐκ πτερῶν· πεμφθῆναι δὲ ἐς Ὑπερβορέους φασὶν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. λέγεται δὲ καὶ ἕτερος λόγος, ὡς τὸν ναὸν κατεσκευάσατο ἀνὴρ Δελφός, ὄνομα δὲ αὐτῷ Πτερᾶν εἶναι· κατὰ τοῦτο οὖν γενέσθαι καὶ τῷ ναῷ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ οἰκοδομήσαντος· ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Πτερᾶ καὶ πόλιν Κρητικὴν προσθήκη γράμματος Ἀπτεραῖους φασὶν ὀνομάζεσθαι. τὸν γὰρ δὴ λόγον τὸν ἔχοντα ἐς τὴν ἐν τοῖς ὕρεσιν ἀνδρομένην πτέρην, ὡς ἐκ τῆς πύας ταύτης χλωρᾶς ἐτι διεπλέξαντο ναὸν, οὐδὲ ἀρχὴν προσίεμαι τὸν λόγον τούτου. τὰ δὲ ἐς τὸν τρίτον τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα οὐδὲν, εἴ γε Ἀκρίσιος μὲν θάλαμον χαλκοῦν τῇ θυγατρὶ ἐποίησατο, Λακεδαιμονίοις δὲ Ἀθηναῖς ἱερὸν Χαλ-

pretes. (5) Antiquissimam dei aedem · e lauro erectam tradunt: et lauri quidem ramos ex ea arbore decerptos, quae ad Tempe est. Fuit aedis eius forma quasi tugurium quoddam. Alteram aediculam narrant ab apibus o teta et pinnulis compactam, quam ad Hyperboreos Apollo miserit. Alius etiam est ea de re sermo: aedem fabricasse hominem Delphum, cui nomen fuerit Pteras; eamque ob rem templo quoque nomen ab opifice inditum fuisse. Ab eodem Ptera Cretitam etiam civitatem, una litera addita Apteraeos appellatam. Quod vero ex ea herba, quae in montibus crescens, Pteris (id est filix) dicitur, adhuc viridi fuerit illud opus contextum, omnino ut credam non adducor. Nam tertium delubrum ex aere aedificatum fuisse, quod fama prodidit, mirum videri non debet, siquidem et filiae Acrisius thalamum ex aere fecit; et hac etiamnum aetate existat apud Lacedaemonios Minervae fanum, cui a materia Chalciocto

κιοίκον καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι λείπεται. Ῥωμαίοις δὲ ἡ ἀγορὰ
 μεγέθους εἵνεκα καὶ κατασκευῆς τῆς ἄλλης θαῦμα οὔσα
 παρέχεται τὸν ὄρατον χαλκοῦν· οὕτω καὶ ναὸν τῷ
 Ἀπόλλωνι οὐκ ἂν ἀπο γε τοῦ εἰκότος εἶη γενέσθαι χαλ-
 κοῦν. τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἐπιιδεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαι-
 στου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ὤδους τὰς
 χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ἦσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ.

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερφύου ἄειδον Κηληδόνες.

811 οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν (ἔμοι δοκεῖν) τῶν παρ'
 Ὀμήρῳ Σιρηνῶν ἐποίησαν. οὐ μὴν οὐδὲ τρόπον ὄντινα
 ἀφανισθῆναι συνέπεσε τῷ ναῷ, κατὰ ταυτὰ εἰρημένα
 εὑρισκον· καὶ γὰρ ἐς χάσμα γῆς ἐκπεσεῖν αὐτὸν, καὶ
 ὑπὸ πυρὸς τακῆναι λέγουσι. τέταρτος δὲ ὑπὸ Τροφω-
 νίου μὲν εἰργάσθη καὶ Ἀγαμήδους· λίθου δὲ αὐτὸν
 ποιηθῆναι, μνημονεύουσι· κατακαύθη δὲ Ἐρξικλειδου
 μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντας, πρῶτῳ δὲ τῆς ὀγδόης, Ὀλυμ-
 πιάδος ἔτει καὶ πεντηκαστῆς, ἣν Κροτωνιάτης ἐνίκη

cognomen est. Romae quoque forum tum magnitudine et
 ornatu reliquo spectantibus est admirationi, tum vero ae-
 neo contegitur lacunari. Quare non omnino a vero alie-
 num videri possit, aeneum fuisse Apollinis templum.
 Nam cetera iure fabulosa videantur, vel a Vulcano aedem
 illam exaedificatam, vel aureas in eo templo virgines can-
 tasse, quod Pindarus commentus est, quum cecinit:

Aureae cantabant e laquearibus Elexanimae.

In quo plane Homerum videtur imitari voluisse, de Si-
 renibus fabulantem. Sed neque quo casu fanum aboli-
 tum fuerit, ab omnibus ad eundem modum rem expo-
 sitam comperi. Sunt qui terrae hiatus haustum; alii
 qui igne colliquefactum dicant. Quartum sane templum
 Trophonius et Agamedes metati sunt; e lapide vero ex-
 structum memorant. Conflagnavit hoc principatum abli-
 nepte Athenis Erxclide, octavae et quinquagesimae Olym-
 piadis anno primo, quo palmam tulit Diogenetus Croti-

Διόγνητος. τὸν δ' ἐφ' ἡμῶν τῷ θεῷ ναὸν ἐκδοόμεσαν
 μὲν ἀπὸ τῶν ἱερῶν οἱ Ἀμφικτύονες χρημάτων· ἀρχι-
 τέκτων δὲ τις Σπίνθαρος ἐγένετο αὐτοῦ Κορίνθιος.

CAPUT VI.

De vetustissimae urbis Delphorum conditore Parnasso — de urbis
 Lycorae nomine varia narratio et de Delpho — cur Delphi
 Pytho appellati fuerint, varie narratur.

Πόλιν δὲ ἀρχαιοτάτην οἰκισθῆναι φασιν ἐνταῦθα ὑπὸ
 Παρνασσού, Κλεοδώρας δὲ εἶναι νύμφης παῖδα αὐτόν·
 καὶ οἱ πατέρας, καθάπερ γε καὶ ἄλλοις τῶν καλουμέ-
 νων ἡρώων, Ποσειδῶνά τε θεῶν καὶ Κλεόπομπον ἀν-
 δρα ἐπονομάζουσι· καὶ ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Παρνασσού
 τῷ τε ὄρει τὸ ὄνομα τεθῆναι λένουσι, καὶ [ἀπὸ τού-
 του] Παρνασσίαν ὀνομασθῆναι νάπην· τῶν πετομένων
 τε ὀρνίθων τὴν ἀπ' αὐτῶν μαντείαν γενέσθαι Παρνασ-
 σοῦ τὸ εὔρημα· ταύτην μὲν οὖν κατακλυσθῆναι τὴν
 πόλιν ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν κατὰ Λευκαλίωνα συμβάν-
 των. (2) Τῶν δὲ ἀνθρώπων ὅσοι διαφρυγεῖν τὸν χει-
 μῶνα ἠδυνήθησαν, λύκων ὠρυγᾶς ἀπασώθησαν ἐς τοῦ

niates. Quod hac aetate exstat, crexerunt de sacra pe-
 cunia Amphictyones. Eius operis architectus fuit Spin-
 tharus Corinthius.

CAP. VI. Vetustissimam sane urbem olim eodem
 in loco a Parnasso conditam tradunt: Cleodoraē Nym-
 phae hunc filium fuisse, cui, sicuti et ceteris heroibus,
 e diis patrem Neptunum, ex hominibus Cleopompum at-
 tribuunt: et ab eo tum montem Parnassum, tum vero
 saltum Parnassium nominatum. Ab eodem praeterca
 Parnasso inventam affirmant ex avium volatu futurorum
 praedictionem: urbem vero ab ipso conditam, imbris
 deletam Dencalionis temporibus. (2) Ac tunc quidem,
 qui aquarum vi oppressi non fuerat, luporum ululatum

Παρνασσῷ τὰ ἄκρα ὑπὸ ἡγεμόσι τῆς πορείας τοῖς θη-
ρίοις· πόλιν δὲ, ἣν ἔκτισαν, ἐκάλεσαν ἐπὶ τούτῳ Λυ-
κώρειαν. λέγεται δὲ καὶ ἄλλος διάφορος λόγος τῷ πρό-
τερον, Ἀπόλλωνι ἐκ νύμφης Κωρυκίας γενέσθαι Λυκώ-
ρον, καὶ ἀπὸ μὲν Λυκώρου πόλιν Λυκώρειαν, τὸ ἀντρον
δὲ ὀνομασθῆναι τὸ Κωρύκιον ἀπὸ τῆς νύμφης. λέγε-
ται δὲ καὶ τάδε· Κελαινὴ θυγάτηρ Ἰάμφος Λυκώ-
ρου γενέσθαι, Δελφὸν δὲ, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῇ πόλει τὸ
ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ, Κελαινῶς τε αὐτὸν τῆς Ἰάμου καὶ
Ἀπόλλωνος εἶναι. οἱ δὲ Καστάλιόν τε ἄνδρα αὐτό-
812 χθονα καὶ θυγατέρα ἐθέλουσιν αὐτῷ γενέσθαι Θυίαν,
καὶ ἱερᾶσθαι τε τὴν Θυίαν Διονύσῳ· πρῶτον καὶ ὄργια
ἀγαγεῖν τῷ θεῷ· ἀπὸ ταύτης δὲ καὶ ὕστερον, ὅσαι τῷ
Διονύσῳ μαίονται, Θυιάδας καλεῖσθαι σφᾶς ὑπὸ ἀν-
θρώπων· Ἀπόλλωνος δ' οὖν παῖδα καὶ Θυίας νομι-
ζουσιν εἶναι Δελφόν. οἱ δὲ μητρὸς μὲν Μελαίνης φα-
σὶν αὐτὸν, θυγατρὸς Κηφισσοῦ. (3) Χρόνῳ δὲ ὕστε-
ρον καὶ Πυθῶ τὴν πόλιν, αὐὸ Δελφοῦς μόνον ἐκάλεσαν

ascuti, feris ducibus ad Parnassi iuga confugerunt: quare
quam illic urbem innuerunt, Lycorean vocarunt. Sed
ab hoc etiam diversus vulgatus est sermo, Apollini ex
Corycia Nympha genitum Lycorum; et ab eo Lycorean
dictam; antrum vero Corycium de Nymphae nomine ap-
pellatum. Adjiciunt ad haec, Hyamio Lycori filio Ce-
laeno filiam fuisse, e qua Delphum Apollo suscepit;
unde nomen, quod etiamnum nostra aetate usurpatur,
urbs acceperit. Alii Castalium tradunt hominem indi-
genam, filiam habuisse Thyian nomine, quae quum Li-
beri sacerdotio fungeretur, prima Libero Patri Orgia
agitaverit: et ab ea, quae furore impulsae sacra Baccho
faciant, ab hominibus Thyiadas nuncupari: Apollinis
nempe filium, et Thyiae, Delphum fuisse autumant. sed
alii matrem eius Melacnen perhibent Cephissi filiam. (3)
Interiecto dein tempore urbem ipsam non solum Del-
phos, sed etiam Pytho nominarunt finitimi. Testantur

οἱ περιοικοῦντες· καθὰ καὶ Ὀμήρῳ πεπονημένα ἐν κα-
ταλύγῳ Φωκίων ἐστίν. οἱ μὲν δὴ γενεαλογεῖν τὰ πάντα
ἐθέλοντες παῖδα εἶναι Δελφοῦ Πυθίν, καὶ ἀπὸ τοῦ βα-
σιλεύσαντος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἡγῆνται. λό-
γος δὲ, ὃς ἤκει τῶν ἀνθρώπων ἐς τοὺς πολλοὺς, τὸν
ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοξευθέντα σήπασθαι φησιν ἐνταῦ-
θα, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τῇ πόλει γενέσθαι Πυθώ-
πιδεσθαι γὰρ δὴ τὰ σηπόμενα οἱ τότε ἔλεγον· καὶ
τοῦδε ἕνεκα Ὀμηρος πεποίηκεν, ὡς ἡ τῶν Σειρήνων νῆ-
σος ἀνάπλεως ὕστων εἴη, ὅτι οἱ τῆς φῶδης αὐτῶν ἀκού-
οντες ἐπύθοντο ἄνθρωποι. τὸν δὲ ἀποθανόντα ὑπὸ
τοῦ Ἀπόλλωνος ποιηταὶ μὲν δράκοντα εἶναι, καὶ ἐπὶ τῷ
μαντείῳ φύλακα ὑπὸ Γῆς ταχθῆναι φασί. λέγεται δὲ
καὶ, ὡς Κρίου θναστεύοντος ἀνδρὸς περὶ Εὐβοίαν παῖς
γένοιτο ὑβριστής· καὶ ἐσύλησε μὲν τοῦ θεοῦ τὸ ἱερόν,
ἐσύλησε δὲ καὶ οἴκους ἀνδρῶν εὐδαιμόνων. ὡς δὲ ἐπε-
στράτευε καὶ δεύτερον, ἐνταῦθα οἱ Δελφοὶ τὸν Ἀπόλ-

id Homeri versus de Phocensium delectu. Sedenim qui
subtilius populorum origines exquirant, Delphi existi-
mant filium fuisse Pythin; et ab eo, dum regnaret, urbi
nomen impositum. Est insuper pervagato inter homines
sermone vulgatum, ab Apolline sagittis confixum ibi com-
putruisse, eaque de causa urbem Pytho appellatam fuisse,
quia eius temporis homines, si qua putrescerent, ea di-
cebant *πύθεσθαι*. Neque Homerus aliam ob causam
Sirenum insulam fuisse ossium plenam dixit, quam quod
in ea putrescerent eorum cadavera, qui Sirenum canti-
lenis aures praebuissent. Qui ab Apolline occisus fue-
rit, draconem eum fuisse poetae scribere, cui custodiam
Tellus oraculi mandasset. Memoriae etiam proditum
est. Cuiusdam potentis in Euboea hominis filium in-
iuriosum, *latrociniis viciniam illam totam quāvis vexaret*,
Apollinis templum violasse, et simul diripere solitum
locupletium domos. Quare quum iam iterum adfuturus
eum infesta latronum manu expectaretur, Delphis de vi

λωνα ἐκέλευον, ἀμύναι σφισι τὸν ἐπιόντα κίνδυνον· καὶ ἡ Φημονόρῃ πρόμαντις τήνικαῦτα οὕσα ἐν ἑξαμέτρῳ (φασίν) ἔχρησεν·

813

Ἀγχοῦ δὲ βαρὺν ἰὼν ἐπ' ἀνέρι Φοῖβος ἐρήσει
Σίντη Παρησσοῖο· φόνου δὲ Κρήσιοι ἄνδρες
Χείρας ἀγιστεύουσι· τὸ δὲ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

CAPUT VII.

Templi Delphici spoliatores varii memorantur — de antiquissimis certaminis Pythici ratione et victoribus — tempore et ratione certaminum ab Amphictyonibus institutorum — corona laurea victoriae Pythicae praemio.

* Ἔοικε δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ ἀνθρώπων ἐμβουλευέσθαι πλείστον ἤδη. οὗτός τε ὁ Εὐβοεὺς ληστὴς, καὶ ἔτεσιν ὕστερον τὸ ἔθνος τὸ Φλεγυνῶν, ἔτι δὲ Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως ἐπεχείρησεν αὐτῷ, καὶ δυνάμει μοῖρα τῆς Ξέρξου, καὶ οἱ χρόνον τε ἐπὶ πλείστον καὶ μάλιστα τοῦ θεῶν τοῖς χρήμασιν ἐπιελθόντες, οἱ ἐν Φωκεῦσι δυνασταὶ, καὶ ἡ Γαλατῶν στρατιά. ἐμὲ δὲ

repellenda consulentibus, aedituam et internunciam dei Phemonoen senariis hisce longioribus responsum dedisse:

Phoebi missa manu sternet lethalis arundo
Parnassī vastatorem. Tunc caede piabunt
Hunc Cretes; facti nec fama abolebitur unquam.

CAP. VII. Res certe ita tulit, ut multorum sacri-legiū Delphici Apollinis templum fuerit expositum. Post Euboeensem enim, de quo iam diximus, latronem, et Phlegyarum natiū, et Pyrrhus Achillis filius illud spoliare aggressi sunt: copiarum dehinc Xerxis pars, et (qui omnium maxime ac diutissime in dei pecunias involarunt) Phocensium principes, tum vero Gallorum ex-

ἀρα οὐδὲ τῆς Νέρονος ἐς πάντα ὀλεσφόρας ἀπειράτως
ἔειπεν· ὃς τὸν Ἀπόλλωνα πενταχοσίας θεῶν ἀναμὶξ ἀφεί-
λετο καὶ ἀνθρώπων εἰκόνας χαλκᾶς.

(2) Ἀρχαιοτάτον δὲ ἀγώνισμα γενέσθαι μνημονεύ-
ουσι, καὶ ἐφ' ᾧ πρῶτον ἄθλα ἔδιδον, ᾗσαι ὕμνον ἐς
τὸν θεόν· καὶ ἦσε καὶ ἐνίκησεν ἄδων Χρυσόθεμις ἐκ
Κρήτης, οὗ δὲ ὁ πατήρ λέγεται Καρμάνωρ καθήρσαι
Ἀπόλλωνα. Χρυσοθέμιδος ὕστερον Φιλάμμωνα τε ᾠδῇ
μνημονεύουσι νικῆσαι, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ Θάμυριν τὸν Φι-
λάμμωνος. Ὀρφέα δὲ σεμνολογίᾳ τῇ ἐπὶ τελευταῖς καὶ
ἐνὶ φρονήματι τοῦ ἄλλου, καὶ Μουσαῖον τῇ ἐς πάντα
μιμήσει τοῦ Ὀρφέως, οὐκ ἐδελῆσαι φασιν αὐτοὺς ἐπὶ
ἀγῶνι μουσικῆς ἐξετάζεσθαι. φασὶ δὲ Ἐλενθήρα ἀνέ-
λίσθαι Πυθικὴν νίκην μέγα καὶ ἡδὺ φωνοῦντα, ἐπεὶ
ἔδειν γε αὐτὸν οὐχ αὐτοῦ τὴν ᾠδὴν. λέγεται δὲ καὶ
Ἡσίοδον ἀπελασθῆναι τοῦ ἀγώνισματος, ἅτε οὐ κιθα-
ρίζειν ὁμοῦ τῇ ᾠδῇ δεδιδαγμένον. Ὅμηρος δὲ ἀφίχετο

exercitus sacram pecuniam diripuerunt. Non postrema
Neronis impietatem dei donaria effugere potuerunt. Is
enim quingentas aeneas partim deorum, partim vero ho-
minum sustulit imagines. (2) Quum coepti iam essent
Pythici ludi celebrari, antiquissimum fuisse omnium cer-
tamen memorant inter eos, qui praemio proposito hymnum
in Apollinis honorem cecinissent: et primum quidem om-
nium psallentem vicisse Chrysothemem e Creta; cuius
pater Carmanor Apollinem de cade purgasset. Post
Chrysothemem Philammonem cantu vicisse memorant:
post hunc Philammonis filium Thamyrim. Nam Orpheum
mysteriorum scientia, et reliqua vitae dignitate elatum;
tum etiam Musaeum, quod Orpheum sibi quem aemula-
retur proposuisset, negant in musicum illud certamen
descendere voluisse. Talisse narrant Eleutherem Pythi-
cam palman vocis causa, quum alioqui cantilenam non
suam decantasset. Hesiodum tradunt repulsam tulisse,
quod carmina sua ad lyram canere non didicisset. Ho-

μὲν ἐς Δελφοὺς ἐρηδόμενος, ὅποσα καὶ εἶδετο· ἐμελλε
 δὲ αὐτῷ καὶ καθαρίζειν διδαχθέντι ἀχρεῖον τὸ μάθημα
 ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συμφορᾶς γενήσεσθαι. (3) Τῆς
 δὲ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδῆς, ἣν Γλαυκίας
 ὁ Κροτωνιάτης ἐνίκησε, ταύτης ἔτει τρίτῳ ἄθλα ἐθε-
 σαν οἱ Ἀμφικτύονες κιθαρωδίας μὲν, καθὰ καὶ ἐξ ἀρ-
 χῆς, προσέθεσαν δὲ καὶ αὐλωδίας ἀγώνισμα, καὶ αὐ-
 λῶν· ἀνηγορεύθησαν δὲ νικῶντες Κεφαλὴν τε ὁ Λάμ-
 που κιθαρωδία, καὶ αὐλωδὸς Ἀρκὰς Ἐχέμβροτος, Σα-
 814 κάδας δὲ Ἀργεῖος ἐπὶ τοῖς αὐλοῖς· ἀνείλετο δὲ ὁ Σα-
 κάδας οὗτος καὶ ἄλλας δύο τὰς ἐφεξῆς ταύτης Πυθιά-
 δας, ἔθισαν δὲ καὶ ἄθλα τότε ἀθληταῖς πρῶτον, τὰ
 τε ἐν Ὀλυμπίᾳ, πλὴν τεθρίππου, καὶ αὐτοὶ νομοθετή-
 σαντες, δολίχου καὶ διαύλου παισὶν εἶναι δρόμον· δευ-
 τέρα δὲ Πυθιάδι οὐκ ἐπὶ ἄθλοις ἐκάλεσαν ἔτι ἀγωνί-
 ζεσθαι, στεφανίτην δὲ τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τούτου κατεστή-
 σαντο· καὶ αὐλωδίαν τε κατέλυσαν, καταγνόντες οὐκ
 εἶναι τὸ ἄκουσμα εὐφημον· ἢ γὰρ αὐλωδία μελέτη τε

merus Delphos quidem venit consulendi, quod opus fuit,
 causa: sed ei, etiam si fidibus didicisset, propter oculo-
 rum calamitatem, nulli usui ars esse potuisset. (3) Qua-
 dragesimae demum et octavae Olympiadis; qua vicit
 Glaucias Crotoniata, anno tertio, certamina instituerunt
 Amphictyones; cantus ad citharam ut pridem; cantus
 item ad tibiam, ipsarum etiam *per se* tibiaram. Renun-
 ciati victores sunt de citharoedis, Cephalon Lampi filius:
 de auloedis, Echembrotus Arcas: de tibis, Sacades Ar-
 givus. Idem vero postea Sacadas binis deinceps Pythicis
 ludis vicit. Eadem praeterea tunc quae in Olympia,
 athleticis indicta sunt certamina, quadrigis tamen excep-
 tis; lege item lata, ut *soli* pueri tum longiore, tum re-
 petito cursu certarent. Altera iam Pythiade, submotis
 praemiis, coronarium *duntaxat* certamen ut esset statue-
 runt; auloedorum arte repudiata, quod *triste* nescio quid
auditu, et minime Iacti ominis tibiis congruebant. Te-

ἐν αὐλῶν τὰ σκυθρωπότατα, καὶ ἐλεγεία καὶ θρήνοι
προσάδόμενα τοῖς αὐλοῖς. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ
Ἐχέμβροτου τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθείς
τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους
εἶχεν·

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκε τῷ Ἡρακλεῖ
Νικήσας τόδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησιν δ' ἄδων μέλεα καὶ ἐλέγους.

κατὰ τοῦτο μὲν τῆς αὐλοφτίας ἐπαύσθη τὸ ἀγώνισμα.
προσέβρισαν δὲ καὶ ἵππων δρόμον· ἀνηγορεύθη δὲ ἐπὶ
τῷ ἄρματι Κλεισθένης ὁ Σικυῶνος τυραννήσας. ὁγδόῃ
δὲ Πυθιάδι προσενομοθέτησαν κιθαριστὰς τοὺς ἐπὶ τῶν
χορευμάτων τῶν ἀφώνων· καὶ Τεγεάτης Ἰστέφανοῦτο
Ἀγέλαος. τρίτῃ δὲ Πυθιάδι ἐπὶ ταῖς εἴκοσι προστιθέτα-
σιν ὀλίγην δρόμον· καὶ ἐπ' αὐτῷ Τιμαίνετος ἐκ Φλι-
οῦντος ἀνέειλετο τὴν δάφνην, Ὀλυμπιάσιν ὕστερον πέντε
ἢ Ἀμαράτος Ἡρακλῆς ἐνίκησεν. ὁγδόῃ δὲ ἐπὶ τεσσα-
ράκοντα Πυθιάδι καὶ συνωρίδος εἶναι κατεστήσαντο

stimonio mihi fuerit Echembroti donum; aeneus tripas
Herculi Thebis dedicatus, cum huiusmodi inscriptione:
EHEMBROTUS ARCAS DEDICAVIT HOC SIMU-
LACRUM HERCULI, QUUM PRAEMIUM LUDIS
AMPHICTYONUM MERUISSET, DECANTATIS IN-
TER GRAECOS MODULIS ET ELEGIS. Et haec sane
fuit causa, quamobrem ad ludos auloedi amplius non ad-
mitterentur. Addiderunt deinde equorum cursum; et de
quadrigis victor renunciatus est Clisthenes, is qui Sicyo-
norum tyrannus fuit. Octava Pythiade addita haec lex
est, ut assis fidibus canerent: coronam cepit Tegeates
Agelaus. Vicesima demum tertia accessit ad cetera lu-
dica armatorum cursus; de quo lauream reportavit Ti-
maenetus Phliasius, Olympiadibus quinque postea quam
vicerat Demaratus Heraeensis. Octava post haec et qua-
dragesima Pythiade bigis certari coeptum. Vicere Pho-

Tom. IV.

N

δρομον· καὶ Ἐξηκεστίδου Φωκίως ἐνίκησεν ἢ συνωρίς.
 πέμπτη δὲ Πυθιάδι ἀπὸ ταύτης πώλους ἐξευξεν ὑπὸ
 ἄρματι· καὶ παρέδραμεν Ὀρφάνδα Θεβαίου τέθριπ-
 πον. παγκράτιον δ' ἐν παισὶ καὶ συνωρίδα τε πώλων
 καὶ πῶλον κέλῃτα πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον κατεδίξαντο
 Ἠλείων, τὸ μὲν πρώτη Πυθιάδι ἐπὶ ταῖς ἐξήκοντα, καὶ
 [δ] Λαίδας ἐνίκᾳ Θεβαίος· διαλιπόντες δὲ ἀπὸ ταύ-
 τῃς μίαν, κέλῃτι ἔθεσαν δρόμον πῶλῳ, ἐννάτῃ δὲ ἐπὶ
 ταῖς ἐξήκοντα συνωρίδι πωλικῇ· καὶ ἐπὶ μὲν τῷ πῶλῳ
 845 τῷ κέλῃτι Λυκόρμας ἀνηγχορεύθη Λαρισαῖος, Πτολε-
 μαῖος δὲ ἐπὶ τῇ συνωρίδι Μακεδόν· ἔχαιρεν γὰρ δὴ
 Μακεδόνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καλούμενοι βασιλεῖς, καθά-
 περ γε ἦσαν. (4) Λάφνης δὲ στέφανος ἐπὶ πῶν Πυ-
 θίων τῇ νίκῃ κατ' ἄλλο μὲν (ἔμοι δοκεῖν) ἔστιν οὐδὲν,
 ὅτι δὲ τῆς Λάδωνος θυγατρὸς Ἀπόλλωνα ἐρασθῆναι κα-
 τέσχηκεν ἢ φήμῃ.

censis Exceestidae iugales. Quinta ab ea, pullis ad tur-
 rum iunctis decursum est: antevertit Orphondae Thebani
 quadriga. Iam pancratium inter pueros, biugum et in-
 iugem pullam multis serius quam Elei annis admiserunt:
 pancratium scilicet prima et sexagesima Pythiade, qua
 Thebanus Laidas vicit: una post hanc interiecta, pul-
 lum induxerunt iniugem: nona vero et sexagesima pul-
 lorum bigas. Singulari pullo Lycormas Larissaeus, bi-
 gis victor renunciatus Macedo Ptolemaeus. Aegyptiorum
 enim reges Macedonas dici se (sicuti nunc fuerunt) facil-
 lime passi sunt. (4) Lauream quidem Pythicis ludis
 peculiarem fuisse nulla alia de causa existimo, quam
 quod *Daphnen* Ladonis filiam adamatam ab Apolline fama
 vulgavit.

CAPUT VIII.

De Amphictyonum consessus origine et denominatione — populis ab Amphictyone in commune consilium vocatis, et de Nicopolitani ab Augusto adiectis — XXX Amphictyonibus, qui Pausaniae tempore fuerunt — memorandis urbis Delphorum, templo Minervae Pronoeae et Massaliotarum gentis — fluvio Plisto et aqua Castaliae — sacro Apollinis septo.

Καταστήσασθαι δὲ συνέδριον ἐνταῦθα Ἑλλήνων, οἱ μὲν Ἀμφικτύονα τὸν Δευκαλίωνος νομίζουσι, καὶ ἀπὸ τοῦτον τοῖς συνέλθουσιν ἐπικλησὶν Ἀμφικτύονας γενέσθαι. Ἀνδρῶτιων δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι ἐφη συγγραφῇ, ὡς τοξερχῆς ἀφίκοντο ἐς Δελφοὺς παρὰ τῶν προσοικούντων συνεδρεύοντες· καὶ ὀνομασθῆναι μὲν Ἀμφικτύονας τοὺς συνέλθόντας, ἐκνικῆσαι δὲ ἀνὰ χρόνον τὸ νῦν σφισιν ὄνομα. (2) Ὑπὸ μὲν δὴ Ἀμφικτύονος αὐτοῦ φασιν ἐς συνέδριον κοινὸν τοσάδε γένη τοῦ Ἑλληνικοῦ συναχθῆναι· Ἴωνας, Δόλοπας, Θεσσαλοὺς, Αἰνείανας, Μάγνητας, Μαλίας, Φθιώτας, Δωριεῖς, Φωκίας, Λοκροὺς τῇ Φωκίδι ὁμόρους ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Κνήμεϊδι καταλαβόντων δὲ Φωκίων τὸ ἱερόν, καὶ ὕστερον δεκάτῳ 816

CAP. VIII. Conventum hoc in loco Graecis constitutum ab Amphictyone *primum* Deucalionis filio, *satis constanti* hominum sententia traditur; et ab eo consessum illum Amphictyonas appellatos. Androtio vero in Attica historia scribit, in Delphicum consessum initio e circumvicinis convenisse consiliarios: eosque qui eo convenire solerent *ἀμφικτύονας* (circumvicinos) nominatos fuisse: postmodum vero id obtinuisse nomen quo nunc appellatur, *Ἀμφικτύονες*. (2) Ab ipso quidem Amphictyone in commune consilium vocatos tradunt hos Graeci nominis populos, Ionas, Dolopas, Thessalos, Aenianas, Magnetas, Maleenses, Phthiotas, Dorienses, Phocenses; et Locros Phocidi finitimos, Cnemidis montis accolae. Postea vero quam Phocenses templum diripuerunt, de-

ἔτι λαβόντος πέρας τοῦ πολέμου, μεταβολὴν καὶ τὰ Ἀμφικτυόνων ἔσχε. Μακεδόνες μὲν γὰρ τελεῖν ἐς Ἀμφικτυόνας εὗραντο, Φωκέων δὲ τὸ ἔθνος καὶ ἐκ τοῦ Δωρικοῦ Λακεδαιμόνιοι μετασχόντες ἐπαύσαντο Ἀμφικτυονίας· οἱ μὲν τοῦ τολμήματος ἕνεκα οἱ Φωκεῖς, οἱ δὲ συμμαχίας εὗραντο οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς Φωκέων ζημίας. Βρέννου δὲ τῶν Γαλατῶν στρατὸν ἀγαγόντος ἐς Δελφούς, προθυμίαν ἐς τὸν πόλεμον οἱ Φωκεῖς πλείστην τοῦ Ἑλληνικοῦ παρέσχοντο· καὶ ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ μετασχεῖν Ἀμφικτυονίας αὐτοῖς, καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἐγένετο ἀξίωμα αὐτοῖς ἀνασώσασθαι τὸ ἀρχαῖον. βασιλεὺς δὲ Αὐγουστος μετεῖναι καὶ Νικοπολίταις τοῖς πρὸς τῷ Ἀκτίῳ συνεδρίου τοῦ Ἀμφικτυόνων ἡγήθησε· Μάγνητας μὲν σὺν καὶ Μαλιεῖς, καὶ Αἰνειῶνας, καὶ Φθιώτας Θεσσαλοῖς συντελεῖν· τὰς ψήφους δὲ, ὅσαι τούτων τε καὶ Δολόπων, (οὐ γὰρ ἔτι ἦν Δολόπων γένος) Νικοπολίτας φέρειν. (3) Οἱ δὲ Ἀμφικτύονες οἱ ἐπ' ἐμοῦ τριάκοντα ἀριδμῶ ἦσαν. ἐκ Νικοπόλεως μὲν καὶ

cennali iam bello confecto, mutationem etiam sensit Amphictyonum curia: siquidem Macedones locum in ea sunt adepti: Phocensium vero natio, et ex Dorico nomine Lacedaemonii, sunt ordine moti: illi ob admissum sacrilegium; hi, quod opem Phocensibus tulissent, multa affecti. Verum quum Galli duce Brenno Delphos adorti fuissent, prae cunctis Graecis Phocenses strenue rem gessere: quare et Amphictyonatum, et pristinam omnem veterem dignitatem receperunt. Augustus deinde Imperator Nicopolitanis etiam, qui ad Actium sunt, locum esse inter Amphictyonas voluit: quum Magnetas, Maleenses, Aenianas, et Phthiotas, contribuere se Thessalis iussisset: suffragia vero quae illorum et Dolopum fuerant, (interierat enim iam Dolopum gens) ad Nicopolitanos transtulit. (3) Faerunt aetate mea Amphictyones numero XXX. A Nicopoli, Macedonia et Thes-

Μακεδονίας τε καὶ Θεσσαλῶν, ἀπὸ ἐκάστων δύο ἀρι-
 θυῶ ἦσαν· ἐκ δὲ Βοιωτῶν. (Θεσσαλίας γὰρ καὶ οὗτοι
 τὰ ἀρχαιότερα ᾤκησαν, καὶ Αἰολεῖς τηνικαῦτα ἐκα-
 λοῦντο) καὶ ἐκ Φωκίων τε καὶ Δελφῶν, παρὰ τοιούτων
 δύο ἐκάστων· εἰς δ' ἐκ Δωρίδος τῆς ἀρχαίας· πέμ-
 πους δὲ καὶ Λοκροὶ, οἳ τε καλούμενοι Ὀζόλαι καὶ οἱ
 πέραν Εὐβοίας, ἕνα ἐκάτεροι· καὶ Εὐβοεὺς ἐστὶν εἰς.
 Πελοποννησίων δὲ ἐξ Ἀργούς καὶ Σικυνῶνος καὶ Κορίν-
 θου σὺν Μεγαρεῦσιν ἐστὶν εἰς, καὶ εἰς Ἀθηναῖος. αἱ
 μὲν δὴ πόλεις Ἀθῆναι καὶ Δελφοὶ καὶ ἡ Νικόπολις, αὐ-
 ται μὲν ἀποστέλλουσι συνεδρεύοντας ἐς Ἀμφικτυονίαν
 πᾶσαν· ἀπὸ δὲ ἔθνων τῶν κατειλεγμένων ἐκάστη πό-
 λις ἀνὰ μέρος ἐς Ἀμφικτύονα καὶ ἐν χρόνῳ περιόδῳ
 συντελεῖν ἐστὶν.

(4) Ἐσελθόντι δὲ ἐς τὴν πόλιν, εἰσὶν ἐφεξῆς ναοὶ·
 καὶ ὁ μὲν πρῶτος αὐτῶν ἐρείπια ἦν· ὁ ἐπὶ τούτῳ δὲ
 κενὸς καὶ ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων· ὁ δὲ αὐτῶν τρί-
 τος καὶ ὁ τέταρτος, ὁ μὲν τῶν ἐν Ῥώμῃ βασιλευσάντων
 εἶχεν οὐ πολλῶν τιμῶν εἰκόνας, ὁ τέταρτος δὲ Ἀθηναῖος
 καλεῖται Προνοίας· τῶν δὲ ἀγαλμάτων τὸ ἐν τῷ προ-

salis bini: ex Boeotia vero (nam et hi priscis tempori-
 bus Thessaliae partem tenuerunt, Acolenses appellati)
 ex Phocensibus item et Delphis bini: unus ex vetere
 Dorica terra. Mittunt praeterea Locri, qui Ozolae ap-
 pellantur, et simul qui e regione Euboeae sunt, unum
 utrique. Unus Euboeensis, et item unius Atheniensis
 accedit. Athenae quidem, Delphi, et Nicopolis, omnes
 obveniunt Amphictyonum conventus. Nam ex ceteris, quas
 enumeravimus, populis, per vias et stato temporis in-
 tervallo singulae urbes in Amphictyonum consessum con-
 veniunt. (4) In primo urbis ingressu continentes sunt
 sacrae aedes quatuor: earum una ruinosae est: vacua est
 altera signis et statu: tertia Romanorum Imperatorum
 non sane multorum habet imagines: quarta sane Miner-
 vae vocatur Pronocae. E signis quod est in primo tem-

νάφ, Μασσαλιωτῶν ἀνάθημα, ἐστὶ μέγθει τοῦ ἔνδον
 817 ἀγάλματος μείζον. οἱ δὲ Μασσαλιῶται Φωκαίων εἰσὶν
 ἄποικοι τῶν ἐν Ἰωνίᾳ, μοῖρα καὶ αὐτοὶ τῶν ποτὲ Ἄρ-
 παγον τὸν Μῆδον φυγόντων ἐκ Φωκαίας· γενόμενοι δὲ
 ντασίη ἐπικρατέστεροι Καρχηδονίων, τήν τε γῆν, ἣν
 ἔχουσιν, ἐκτήσαντο, καὶ ἐπὶ μέγα ἀφίκοντα εὐδαιμονίας.
 τῶν μὲν δὲ Μασσαλιωτῶν χαλκαῦν τὸ ἀνάθημά ἐστι
 χροσοῦ δὲ ἀσπίδα ὑπὸ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ τῇ Ἀθηνῇ
 τῇ Προναίᾳ δοθεῖσαν, ἐλέγτο ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὡς Φι-
 λόμηλος αὐτὴν ἐσύλησε. πρὸς δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Προ-
 νοίας Φυλάκου τέμενός ἐστιν [ἡρῶν]· καὶ ὁ Φύλακος
 αὐτός ὑπὸ Δελφῶν ἔχει φήμην κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν
 σφίσις ἀμῦναι τὴν Περσῶν. ἐν δὲ τοῦ γυμνασίου τῷ
 ὑπαίθρῳ πεφυκέναι ποτὲ ἀγρίαν φασὶν ὕν, καὶ Ὀδυσ-
 σεία, ἥνικα πρὸς τὸν Αὐτόλυκον ἀφίκετο, καὶ μετὰ τοῦ
 Αὐτόλυκου τῶν παιδῶν ἐθήρευσε, τότε αὐτὸν τὰ τραῦμα
 τὸ ὑπὲρ τοῦ γόνατος ἐνταῦθα σχεῖν ὑπὸ τοῦ στυ-
 (5) Τραπεζομένῳ δὲ ἐς ἀριστεράν ἀπὸ τοῦ γυμνασίου, καὶ

pli aditu, quodque maius est, quam id, quod intus est,
 Massiliensium donum fuit. Sunt hi Phocaensium (quae
 Ioniae gens fuit) colonia, eorum nempe hominum pars,
 qui ex Phocaea Harpagum Medum fugere. Illi namque
 quum navali pugna Carthaginenses vicissent, occupata ea
 quam nunc incolunt regione, ad magnas opes et luculen-
 tam fortunam sunt provecti. Et Massiliensium quidem
 aeneum est donum. Aureum vero scutum a Croeso Ly-
 dorum rege dedicatum, Minervae Pronocae aiebant Del-
 phi Philomelum eripuisse. Adiunctum est Pronocae
 templo Phylaci sacellum heroicum. Hunc Phylacum in-
 ter Delphos fama proditum est, auxilium ipsis tulisse
 Persis irrudentibus. In ea gymnasii parte, quae sub dio
 est, feram aliquando suam natam tradunt: eam Ulyssem
 ad Autolycum proficiscentem, una cum ipsius Autoly-
 ci filiis venatione persecutum; et ab ea sane vulnus supra
 genu accepisse. (5) Flectentibus ad laevam a gymna-

ὑποκαταβάντι οὐ πλεον (ἔμοι δοκεῖν) ἢ τρεῖς στάδια,
 ποταμός ἐστιν ὀνομαζόμενος Πλειστός· οὗτος ὁ Πλει-
 στός ἐπὶ Κίρραν τὸ ἐπίνειον Δελφῶν καὶ τὴν ταύτη χά-
 τεισι θάλασσαν. ἐκ δὲ τοῦ γυμνασίου τὴν ἐς τὸ ἱερὸν
 ἀνίστι, ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ τῆς Καστα-
 λίας, καὶ πινὲν ἡδύ. δοῦναι δὲ τὸ ὄνομα τῇ πηγῇ
 γυναῖκα λέγουσιν ἐπιχωρίαν, οἱ δὲ ἄνδρα Καστάλιον·
 Πανύασις δὲ ὁ Πολυάρχου πεποιηκώς ἐς Ἡρακλέα ἔπη,
 θυγατέρα Ἀχελώου τὴν Κασταλίαν φησὶν εἶναι· λέγει
 γὰρ περὶ τοῦ Ἡρακλέους,

Παρνησσὼν κρόνεντα θοοῖς διὰ ποσσὶ περίσας
 ἔκτετο Κασταλίης Ἀχελωίδος ἀμβροτον ὕδωρ.

ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· τὸ ὕδωρ τῇ Κασταλίᾳ
 ποταμοῦ δῶρον εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε
 καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοίμῳ τῷ ἐς Ἀπόλλωνα· βεβαιοῦν-
 ται δὲ ὡς ἤκουσα οἱ Λιλαεῖς, οἱ ἐς τοῦ Κηφισσοῦ

sio, ac nihilo ferme longius quam stadia III descenden-
 tibus, fluvius est Plistus nomine. Is ad Cirrham Del-
 phorum navalem stationem, et proximum mare defluit.
 Rursus a gymnasio sursum ad fanum tendenti, ad viae
 dexteram Castaliae aqua praeterfluit, suavis illa quidem
 potu. Fonti nomen indigenam quandam mulierem de-
 disse ferunt: virum alii Castalium. Panyassis autem
 Polyarchi filius in ista versibus, quos in Herculem fecit,
 Acheloi filiam fuisse Castalam perhibet: Sic enim de
 Hereacle loquens scripsit:

Parnassi ut celeri pede saxa nivalla liquit,
 Castaliae tetigit iuges Acheloidos undas.

Audivi etiam, qui dicerent, aquam illam Castaliae dono
 datam a Cephisso amne. Hoc Alcaeus quoque versibus
 mandavit, in prolusione quadam suorum in Apollinem
 versuum, et confirmant Lilaenses; qui quum in Ce-
 phissi fontem patria quaedam bellaria, et alia, quae sunt

τὴν πηγὴν πέμματα ἐπιχώρια καὶ ἄλλα, ὅποσα νομίζου-
 σιν, ἀφιάσιν ἐν τισιν εἰρημέναις ἡμέραις, καὶ αὐτοὶ ἐν
 818 τῇ Κασταλίᾳ φασὶν αὐτὰ ἀναφαίνεσθαι. Δελφοὶ δὲ ἡ
 πόλις ἀνάντες διὰ πάσης παρέχεται σχῆμα· κατὰ τὰ
 αὐτὰ δὲ τῇ πόλει τῇ ἄλλῃ καὶ ὁ ἱεὺς περιβολὸς τοῦ
 Ἀπόλλωνος· οὗτος δὲ μεγέθει μέγας καὶ ἀνωτάτω τοῦ
 ἄστεως ἐστὶ· τέμνηται δὲ καὶ ἔξοδοι δι' αὐτοῦ συνεχεῖς.

CAPUT IX.

Donaria inprimis memoranda Delphis posita enumerantur — tauri
 aeneum signum et de eo narratio — Tegestorum donaria —
 Lacedaemoniorum donaria — cladem Atheniensium ad Aegos
 potamos ducum prodictione accidisse, oraculis firmatur — equi
 Dithii signum aeneum ab Argiis dedicatum.

Ὅποσα δὲ τῶν ἀναθημάτων εἶναι μοι λόγου μάλιστα
 φαίνεται*, ποιησόμεθα αὐτῶν μνήμην. Ἀθλητὰς μὲν
 οὖν καὶ ὅσοι ἀγωνισταὶ μουσικῆς τῶν ἀνθρώπων τοῖς
 πλείοσιν ἐγένοντο μετὰ οὐδενὸς λογισμοῦ, οὐ πᾶν τι
 ἡγοῦμαι σπουδῆς ἄξιον· ἄθλητὰς δὲ, ὅποσοι τι καὶ
 ὑπελείποντο ἐς δόξαν, ἐν λόγῳ σφᾶς ἐδήλωσα τῷ ἐς

more maiorum tradita, statis quibusdam diebus quotannis
 porriciant, eadem in Castalia rursus emergentia conspici
 dicunt. Urbs ipsa Delphis quavis ex parte in clivum
 resupinatur. Et eodem sane est quo oppidum situ sa-
 crum Apollinis seipsum: spatio illud quidem peramplum
 in suprema urbis parte eminet: scindunt se illinc mul-
 tifici exitus.

CAP. IX. Ea certe donaria, quae memoria in pri-
 mis digna visa mihi fuerunt, persequar. Nam athle-
 tas, et eos, qui in musices certamen descenderunt, non
 magnae apud plerosque aestimationis homines non dignos
 iudico qui accurato studio memorentur, iis vero athle-
 tis, qui illustria posteris gloriae monumenta relique-

Πλείους. Φαῦλλῳ δὲ Κροτωνιάτῃ (Ὀλυμπίασι μὲν οὐκ ἔστιν αὐτῷ νίκη· τὰς δὲ Πυθοὶ πεντάθλου δύο ἀνείλετο καὶ σταδίου τὴν τρίτην· ἐνανμάχησε δὲ καὶ ἐναντία τοῦ Μήδου νῆπν τε παρασκευασάμενος οἰκείαν, καὶ Κροτωνιατῶν ὅποσοι ἐπεδήμουν τῇ· Ἑλλάδι ἀνεβίβασεν) ἔστιν ἀνδριάς ἐν Δελφοῖς. τὰ μὲν δὴ ἐς τὸν Κροτωνιάτῃ οὕτως εἶχεν. (2) Ἐσελθόντι δὲ ἐς τὸ τέμενος χαλκοῦς ταῦρος τέχνη μὲν Θεοπρόπου ἔστιν Αἰγινήτου, Κορκυραίων δὲ ἀνάθημα. λέγεται δὲ, ὡς ταῦρος ἐν τῇ Κορκύρᾳ καταλιπὼν τὰς ἄλλας βοῦς καὶ ἀπὸ τῆς νομῆς κατερχόμενος ἐμυκάτο ἐπὶ θαλάσῃ· γινομένου δὲ ἐπὶ ἡμέρᾳ πάσῃ τοῦ αὐτοῦ, κάτεισιν ἐπὶ θάλασσαν ὁ βουκόλος, καὶ εἶδεν ἐχθρῶν τῶν θύννων ἀτέκμαρτόν· τι αἰριθμῷ πλήθος. καὶ ὁ μὲν δῆλα τοῖς ἐν τῇ πόλει Κορκυραίοις ἐποίησεν· οἱ δὲ (ἐλείν γὰρ τοὺς θύννους προαιρούμενοι, τηράλλως ταιλαιπωρίαν εἶχον) θέωρους ἀποστέλλουσιν ἐς Δελφοὺς· καὶ οὕτω Ποσειδῶνι τε ἐκεί-

runt, in iis, quos de Eleis conscripsimus, commentariis locum suum dedimus. In eum tamen numerum non venit Phayllus Crotoniata, quod nulla ei contigit Olympica palma: Pythicis vero ludis de quinquertio duas, de stadio tertiam tulit. Idem navali praelio cum Persis conflictit, quum propriam sibi navem edificasset, et in eam Crotoniatas omnes, qui forte in Graecia tum peregrinabantur, imposuisset. Ei Delphis statua posita fuit. Haec, quae de Crotoniata homine dicere, habui. (2) Sacram ingressis aream taurus ex aere prae oculis est, Theopropi Aeginetae opus, Corcyraeorum donum. Proditum memoriae est, Corcyrae aliquando aliis hobus relictis, taurum e pastu abeuntem, contra pelagus mugitus edidisse: quumque idem singulis diebus faceret, bubulcum ad mare descendisse: conspexisse vero infinitum prope thunnorum numerum. Quod quum indicasset Corcyraeis, illi (quod thunnos capere conati, operam luserant) sciscitatum Delphos misere. Ex

νον θύουσι τὸν ταῦρον, καὶ αὐτίκα μετὰ τὴν θυσίαν
 αἱροῦσι τοὺς ἰχθύς· καὶ σφίσι τὸ ἀνάθημα ἐν Ὀλυμ-
 πῳ τε καὶ ἐν Δελφοῖς ἐστὶν ἡ δεκάτῃ τῆς ἄγρας. (3)
 819 Ἐφεξῆς δὲ Τεγεατῶν ἀναθήματα ἀπὸ Λακεδαιμονίων,
 Ἀπόλλων τε ἐστὶ καὶ Νίκη, καὶ οἱ ἐπιχώριοι τῶν ἡρώων,
 Καλλιστὴν τε ἡ Λυκάονος, καὶ Ἀρκὰς ὁ ἐπώνυμος τῆς
 γῆς, καὶ οἱ τοῦ Ἀρκάδος παῖδες, Ἐλατος, καὶ Ἀφείδας,
 καὶ Ἀζάν· ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Τρίφυλος· τοῦτ' ὃ δὲ ἦν οὐκ
 Ἐρατὴ Τριφύλῃ μητρί, ἀλλὰ Λαοδάμεια ἡ Ἀμύκλα
 τοῦ ἐν Λακεδαίμονι βασιλεύσαντος· ἀνάκειται δὲ καὶ
 Ἐρασος Τριφύλου παῖς. οἱ δὲ εὐρασμένοι τὰ ἀγάλ-
 ματα, Πausanίας ἐστὶν Ἀπολλωνιάτης, οὗτος μὲν τὸν
 τε Ἀπόλλωνα καὶ Καλλιστὴν, τὴν δὲ Νίκην καὶ τοῦ
 Ἀρκάδος εἰκόνα Σικυνῶντος Δαίδαλος· Ἀντιφάνης δὲ
 Ἀργεῖος, καὶ Σαμόλας Ἀρκὰς, οὗτος μὲν τὸν Τρίφυ-
 λον καὶ Ἀζάνα, Ἐλατον δὲ καὶ Ἀφείδαντά τε καὶ Ἐρα-
 σον ὁ Ἀργεῖος. ταῦτα μὲν δὴ, οἱ Τεγεᾶται ἐπεμψαν ἐς
 Δελφοὺς, Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐπὶ σφῶν ἐστρατεύσαντο,
 αἰχμαλώτους ἐλόντες. (4) Λακεδαιμονίῳ δὲ ἀπαντι-

*Apollinis vero responso taurum Neptuno mactant, con-
 fecto que mox sacro pisces capiunt. Donnū e decima
 praedae in Olympiam et Delphos mittunt. (3) Subinde
 sunt Tegeatarum de Lacedaemoniorum manubiis dona,
 Apollo, et Victoria, et indigenae heroes, Callisto Ly-
 caonis filia; Arcas, a quo regioni nomen; et Arcadis filii
 Elatus, Aphidas, et Azan: eumque his Triphylus; cuius
 mater non Erato fuit, sed Laodamea Amyclae Lacedae-
 moniarum regis filia. Dedicarunt etiam Erasum Tri-
 phyli filium. Apollinem et Callisto, Pausanias Apollo-
 niata: Victoriam, et Arcadis effigiem, Daedalus Sicyo-
 nius: Triphylum et Azana, Samolas Arcas: Elatum,
 Aphidantem, et Erasum, Antiphanes Argivus fecit. Haec
 Tegeatae signa Delphos misere, Lacedaemoniis bello
 captis, qui hostiliter eorum fines invaserant. (4) Sunt
 his e regione, quae Lacedaemonii Atheniensibus supera-*

καὶ τούτων ἀναθήματά ἐστιν ἀπ' Ἀθηναίων Δαδσκού-
ροι, καὶ Ζεὺς, καὶ Ἀπόλλων τε καὶ Ἄρτεμις· ἐπὶ δὲ
αὐτοῖς Ποσειδῶν τε καὶ Λύσανδρος· ὁ Ἀριστοκρίτου στα-
φανούμενος ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος· Ἄβας τε, ὃς τῷ
Λυσάνδρῳ τάτα ἐμαντεύετο, καὶ Ἑρμῶν ὁ τὴν ναῦν τὴν
Λυσάνδρου τὴν στρατηγίδα κυβερνῶν. τούτων μὲν δὴ
τὸν Ἑρμῶνα Θεόκοσμος ποιήσειν ἐμελλεν· ὁ Μεγαρεὺς,
αἰετὸς ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐγγραφέντα ἐς τὴν πολιτείαν·
οἱ δὲ Δύσκοιροι Ἀντιφάνους εἰσὶν Ἀργείου, καὶ ὁ μὲν
τις τέχνη Πίσωνος ἐκ Καλαυρείας τῆς Τροϊζηνίων·
Ἀθηνόδωρος δὲ καὶ Δαμίας, ὁ μὲν τὴν Ἄρτεμιν τε
καὶ Ποσειδῶνα εἰργάσατο, ἐπεὶ δὲ τὸν Λύσανδρον· Ἀθη-
νόδωρος δὲ τὸν Ἀπόλλωνα ἐποίησε καὶ τὸν Δία· οὐ-
τοι δὲ Ἀρκάδες εἰσὶν ἐκ Κλείτορος. ἀνάγκηται δὲ καὶ
ὕπασθεν τῶν κατελεγμένων, ὅσοι συγκατεργάσαντο τῷ
Λυσάνδρῳ τὰ ἐν Ἀγῶς ποταμῶς, ἢ αὐτῶν Σπαρτια-
τῶν, ἢ ἀπὸ τῶν συμμαχησάντων· εἰσὶ δὲ οἷδε· Ἀρα-
κὸς μὲν καὶ Ἑρμιάνθης, ὁ μὲν αὐτῶν ἐκ Λακεδαιμό-
νος, ὁ δὲ Ἑρμιάνθης Βοιωτίας· * ὑπὲρ τοῦ Μίμαν- 820
τος, ἐντεῦθεν μὲν Ἀστυκράτης· Χίοι δὲ Κηφισοκλῆς,

tis dedicarunt, Castores, Iupiten, Apollo, Diana; cum-
que his Neptunus, et Aristocriti filius Lysander, a Ne-
ptuno coronam accipiens: Abas praeterea, quo vate usua
est Lysander: et qui fuit praetoriae navis gubernator
Lysandro, Hermon. Hunc Hermonem Theocosmus Me-
garensis finxit, quum fuisset ille in Megarensium civi-
tatem adscriptus. Castores Antiphaniae Argivi opus facere.
Vatem fecit Pison e Calauria Troezeniorum: Damias
Dianam, Neptunum, et Lysandrum; Athenodorus Apol-
linem et Iovem: Areades ambo ex Clitore fuerunt.
Sunt a tergo iis, quos iam recensuimus, positi, qui ad
Aegospotamos vel e Spartanis, vel e sociis Lysandro ope-
ram suam navarunt, Aracus et Brianthes; Laedaemo-
nius ille, hic Boeotius e Mimante: iam vero Astycra-
tes, Cephisocles, Hermophantus, Hiccius, Chii: Timar-

καὶ Ἐρμόφραντός τε καὶ Ἰκέσιος· Τίμαρχος δὲ καὶ Διαγόρας Ῥόδιοι· Κνίδιος δὲ Θεόδαμος· ἐκ δὲ Ἐφέσου Κιμμέριος· καὶ Μιλήσιος Αἰαντίδης· τούτους μὲν δὲ ἐποίησε Τίσανδρος, τοὺς δὲ ἐφεξῆς Ἄλυπος Σικυνώνιος Θεόπομπον Μίδειον, καὶ Κλεομήδη Σάμιον, καὶ Εὐβοίας Ἀριστοκλέα Καρύστιον, καὶ Ἀυτόνομον Ερετρίαν, καὶ Ἀριστόφραντον Κορίνθιον, καὶ Ἀπολλόδορον Τροεζήνιον, καὶ ἐξ Ἐπιδάουρου Δίωνα τῆς ἐν τῇ Ἀργολίδι· ἐχόμενοι δὲ τούτων Ἀξιόνικός ἐστιν Ἀγαῖος ἐκ Πελλήνης, ἐκ δὲ Ἐρμιόνης Θεάρης, καὶ Φωκεὺς τε Πυρίας, καὶ Κόνων Μεγαρεὺς, καὶ Ἀγαμέμνης Σικυνώνιος· ἐκ δὲ Ἀμβρακίας καὶ Κορίνθου τε καὶ Λευκάδος Τηλεκράτης, καὶ Πυθόδοτος Κορίνθιος, καὶ Ἀμβρακιώτης Εὐαντίδας· τελευτᾷ δὲ Ἐπικυρίδας καὶ Ἐτεονικός οἱ Λακεδαιμόνιοι· Πατροκλέους δὲ καὶ Κανάχου φασὶν ἔργα. (5) Τὴν δὲ πληγὴν Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οὐ μετὰ τοῦ δικαίου συμβῆναι σφισιν ὁμολογοῦσι· προδοθῆναι γὰρ ἐπὶ χρήμασιν ὑπὸ τῶν στρατηγησάντων· Τυδεία δὲ εἶναι καὶ Ἀδεύμαντον, οἳ τὰ

clus et Diagoras, Rhodii: Cnidius Theodamus, Ephesius Cimmerius, Milesius Aeantides. Hos omnes Tisander fecit. Qui deinceps nominabuntur, Alypus fecit Sicyonius, Theopompum Midensem, Cleomedem Samium: ex Euboea Aristoclem Carystium, Autonomum Eretriensem, Aristophantum Corinthium, Apollodorum Troezenium: ex Epidauro, quae in finibus Argivorum est Dionem. Adhaerent his Axionicus Achivus ex Pellaene, ab Hermione Theares, Phocensis Pyrias, Conon Megarensis, Agimenes Sicyonius, Pythodotus Corinthius, Telecrates Leucadius, Euantidas Ambraciotes. Postremi sunt omnium Epicyridas et Eteonicus Lacedaemonii. Opera haec esse dicunt Patroclis et Canachi. (5) Cladem certe, qua affecti sunt ad Aegospotamos Athenienses, dictitant illatam sibi non iusto praelio, sed praetorum suorum proditiōe, quos pecunia hostes corrupissent: dona enim

δῶρα εἰδέξαντο παρὰ Λυσάνδρον· καὶ ἐς ἀπόδειξιν τοῦ
ἰῶγον Σιβύλλης παρέχονται τῶν χρησμῶν·

Καὶ τότε Ἀθηναίοισι βαρύντονα κήδεα θήσει
Ζεὺς ὑμυβρεμέτης, οὐπερ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Νησοὶ φέροι πολέμοιο μάχην καὶ δηϊοτήτα,

Ὀλλυμέναις δολεροῖσι τρόποις, κακότητι νομήων.

τὰ δὲ ἱερεῖα ἐκ Μουσαίου χρησμῶν μνημονεύουσι·

Καὶ γὰρ Ἀθηναίοισιν ἐπέροχεται ἄγριος ἔμβρος

Ἰγυμόνων κακότητι· παραφασίη δὲ τις ἔσται, 821

Ἢ γ' αἴλις ἡμύσσουσι πόλιν, τίσσουσι δὲ ποινήν.

ταῦτα μὲν δὴ ἐπὶ τοσούτον εἰρήσθω. (6) Τὸν δὲ ὑπὲρ
τῆς καλουμένης Θυρέας Λακεδαιμονίων ἀγῶνα καὶ Ἀρ-
γείων, Σιβύλλα φέει καὶ τοῦτον προσθέσπισεν, ὡς συμ-
βήσοιτο ἐξίσου ταῖς πόλεσιν. Ἀργεῖοι δὲ ἀξιοῦντες
ἰσχυρέναι πλέον ἐν τῷ ἔργῳ, χαλκοῦν ἵππον, τὸν Δού-
ριον δῆθεν, ἀπέστειλαν ἐς Δελφοὺς· τὸ δὲ ἔργον Ἀν-
τιφάνους ἐστὶν Ἀργεῖου.

1 Lysandro Tydeum et Adimantum accepisse. Eius rei
testimonium ex Sibyllinis carminibus afferunt:

Ac tum Cecropidis luctum gemitusque ciebit

Iupiter altitonans, rerum cui summa potestas.

Navibus infesti mittet certamina belli,

Quas dolus exitio dabit improbitasque regentum.

Alia etiam e Musaei oraculis memorant:

Et fera tempestas urgebit Cecrope cretos

Fraude ducum: sed certa aderunt salatia victis.

Namque urbem hostilem evertent, poenasque reposcent.

(6) Et haec quidem hactenus de pugna illa dicta sint.
Nam eius etiam praelii, quod super Thyrea inter Lace-
daemonios et Argivos commissum est, ancipitem even-
tum fore eadem Sibylla praedixerat. Sed Argivi secum
praeclarior quam cum hostibus actum rati, aeneum equum
ad effigiem Durii Delphos miserunt, ab Antiphano Ar-
givo fabricatum.

CAPUT X.

Signa ex decima Marathoniae pugnae dedicata — donaria Argivorum — Tarentinorum donaria et de turbe Tarento ex oraculo conditi narratio — de Tarante.

Τῷ βάθρῳ δὲ τῷ ὑπὸ τὸν ἱππὸν τὸν Δούριον δὴ ἐπι-
γραμματα μὲν ἐστίν, ἀπὸ δεκάτης τοῦ Μαραθωνίου ἐρ-
γού τεθῆναι τὰς εἰκόνας· εἰσὶ δὲ Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἀπόλ-
λων, καὶ ἀνὴρ τῶν στρατηγησάντων Μιλτιάδης· ἐκ δὲ
τῶν ἡρώων καλουμένων Ἐρεχθεύς, καὶ Κέκροψ, καὶ
Πανδίων, οὗτοι μὲν δὴ καὶ Ἀεὼς τε, καὶ Ἀντίοχος· ὁ
ἐκ Μιδείας Ἡρακλεῖ γενόμενος τῆς Φύλαντος· ἐτι δὲ
Αἰγεὺς τε καὶ παῖδων τῶν Θεσείως Ἀκάμας· οὗτοι μὲν
καὶ φυλαῖς Ἀθήνησιν ὀνόματα κατὰ μάντευμα ἔδοσαν
τὸ ἐκ Δελφῶν. ὁ δὲ Μελάνθου Κόδρος, καὶ Θεσεύς,
καὶ Φυλεὺς οὗτοι δὲ οὐκέτι τῶν ἐπωνύμων εἰσὶ. τοῖς
μὲν δὴ κατελεγμένους Φειδίας ἐποίησε, καὶ ἀληθεῖ
λόγῳ δεκάτη καὶ οὗτοι τῆς μάχης εἰσὶν. Ἀντίγονον
δὲ, καὶ τὸν παῖδα Δημήτριον, καὶ Πτολεμαῖον τὸν Αἰ-
γύπτιον χρόνῳ ὕστερον ἀπέστειλαν ἐς Δελφούς· τὸν

CAP. X. In eius basi inscriptio indicabat, *proxima* signa ex decima Marathoniae pugnae dedicata. Ea sunt Minerva et Apollo: et ex iis, qui imperium gesserunt, Miltiades: ex iis vero, qui heroum nomine celebrantur, Erechtheus, Cecrops, et Pamliion: Celeus etiam, et Antiochus, quem suscepit Hercules ex Midea Phylantis filia: tum Aegeus, et de Thesei filiis Acamas. Hi enim Atheniensium tribubus ex Apolliniis Delphici oraculo cognomina dedere. In hoc numero sunt Melanthi filius Codrus, Theseus, et Phyleus; quum ab his tamen non acceperint tribus nomina. Atque hos quidem, quos percensuimus, Phidias fecit, et omnino de Marathoniae pugnae decima sunt. Antigonum postea, et eius filium Demetrium, ac simul Ptolemaeum Aegyptium Delphos

μὲν Ἀργύππειον καὶ εἰνολίαν τινα ἐς αὐτὸν, τοὺς δὲ Μα-
κεδόνας τῷ ἐς αὐτοὺς δέει. (2) Πλησίον δὲ τοῦ ἵππου
καὶ ἄλλα ἀναθήματά ἐστιν Ἀργείων, οἱ ἡγεμόνες τῶν
ἐς Θήβας ὁμοῦ Πολυνεῖκει στρατευσάντων, Ἀδραστός
τε ὁ Ταλαοῦ, καὶ Τυδεὺς Οἰνέως· καὶ οἱ ἀπέγονοι
Προῖτου, Καπανεύς Ἰππώνου, καὶ Ἐτεόκλης ὁ Ἴφιους.
Πολυνεῖκης τε καὶ Ἱππομέδων ἀδελφῆς Ἀδράστου παῖς.
Ἀμφιαράου δὲ καὶ ἄρμα ἐγγὺς πεποιεῖται, καὶ ἐφεστη-
κώς Βάτων ἐπὶ τῷ ἄρματι, ὑνολόγος τε τῶν ἵππων καὶ 822
τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ ἄλλως προσήκων κατὰ οἰκειότητα.
τελευταῖος δὲ Ἀλιθέρσης ἐστὶν αὐτῶν. οὗτοι μὲν δὲ
ὑπατοδώρου καὶ Ἀριστογείτονός τισιν ἔργα, καὶ ἐποίη-
σαν σφᾶς, ὥς αὐτοὶ Ἀργεῖοι λέγουσιν, ἀπὸ τῆς νίκης,
ἦντινα ἐν Οἰνῷ τῇ Ἀργείᾳ αὐτοὶ τε καὶ Ἀθηναίων
ἐπικούροι Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ
(ἔμοι δοκεῖν) ἔργον καὶ τοὺς Ἐπιφόνους ὑπὸ Ἑλλήνων
καλουμένους ἀνέθεσαν οἱ Ἀργεῖοι. κείνται γὰρ δὴ εἰ-
κόνες καὶ τούτων, Σθένελος καὶ Ἀλκμαίων, κατὰ ἡλι-

miserant; hunc, benevolentia adducti; illos, metu. (2)
Sunt non precul ab illo equo alia etiam donaria Argi-
vorum, ii videlicet duces, qui Polynicia partes secuti,
Thebas oppugnatum iere, Adrastus Talai, Tydeus Oenei
filius: Proeti etiam nepotes, Capaneusque Hipponoi, et
Eteocles Iphis filius: Polynices item, et Hippomedon ex
Adrasti sorore genitus. Positus est illic Amphiarai etiam
currus: in eo Baton stat Amphiarai auriga, et eidem etiam
generis necessitudine coniunctus. Eorum postremus est
Alitherses. Opifices horum fuere Hypatodorus et Ari-
stogiton. Dedicatos Argivi dicunt de manubiis eius vi-
ctoriae, qua ipsi ad Genoen Argolicae terrae urbem,
Atheniensibus adiuvantibus, de Lacedaemoniis potiti sunt.
Ex eadem (opinor) pecunia eos etiam dedicarunt Argivi,
qui sunt a Graecis Epigoni (id est posteri) appellati.
Eorum enim sunt ibi positae imagines, Sthenelus, et
Alcmaeon aetatis causa, ut mihi quidem videtur, An-

κίαν (ἔμοι δοκεῖν) πρὸ Ἀμφιλόχου τετιμημένος· ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Πρόμαχος, καὶ Θέρσανδρος, καὶ Αἰγιαλεὺς τε, καὶ Διομήδης· ἐν μέσῳ δὲ Διομήδους καὶ τοῦ Αἰγιαλέως ἐστὶν Εὐρύαλος· ἀπαντικρὺ δὲ αἰτῶν ἀνδριάντες· τέ εἰσιν ἄλλοι· τούτους δὲ ἀνέθεσαν οἱ Ἀργεῖοι, τοῦ οἰκισμοῦ τοῦ Μεσσηνίων Θηβαίοις καὶ Ἐπαμινώνδα μετασχόντες· ἡρώων δὲ εἰσὶν αἱ εἰκόνες, Δαναὸς μὲν βασιλέων ἰσχύσας ἐν τῷ Ἀργεῖ μέγιστον· Ὑπερμνήστρα δὲ, ἅτε καθαρὰ χεῖρας μόνῃ τῶν ἀδελφῶν· παρὰ δὲ αὐτὴν καὶ [ὁ] Αὐγχεὺς, καὶ ἅπαν τὸ ἐφεξῆς αὐτῶν γένος τὸ ἐς Ἡρακλέα τε καὶ ἔτι πρότερον καθῆκον ἐς Περσέα. (3) Ταραντίνων δὲ οἱ ἴπποι οἱ χαλκοὶ καὶ αἰχμαλῶτοι γυναικες ἀπὸ Μεσσηπίων εἰσὶν, ὁμόρων τῇ Ταραντίνων βαρβάρων, Ἀγελάδα δὲ ἔργα τοῦ Ἀργείου. Τάραια δὲ ἐπῆλθον μὲν Λακεδαιμόνιοι· οἰκιστὴς δὲ ἐγένετο Σπαρτιάτης Φύλανθος· στελλομένῳ δὲ ἐς ἀποικίαν τῷ Φαλάνθῳ λόγιον ἦλθεν ἐκ Δελφῶν, ὑετοῦ αὐ-

823 τὸν αἰσθόμενον ὑπὸ αἰθρᾷ τρηκαῦτα καὶ χώραν κτή-

philochos praepositus. His adiuncti Promachus, Thersander, Aegialeus, et Diomedes. Inter Diomedem et Aegialeum medius est Euryalus. Sunt ex adverso aliae statucae. Eas miserunt Argivi, quum in Messeniis restituendis Epaminondam Thebanorum ducem invissent. Heroum ibi sunt effigies: Danaus rex, cuius maximae fuerunt Argis opes: Hypermnestra, quod una ex eius filiarum numero manus puras habuisset: prope eam Lynceus, ut omnes, qui ab Hercule, et eo altius repetitum a Perseo genus ducerent. (3) Iam Tarentinorum equi aenei, et captivae foeminae, dona sunt, quae Messapiis (Barbara gente, finitimis suis) victis miserunt: Ageladae sunt Argivi opera, Tarentum quidem coloniam Lacedaemonii deduxere, duce Phalantho Spartano. Huic coloniam deducturo Delphis oraculum redditum est, quum sub aethra pluviam animadvertisset, tunc se agri et urbis compotem fore. Sed quum neque per se, quid illud

σασθαι καὶ πόλιν. τὸ μὲν δὴ παραντίκα οὔτε ἰδίᾳ τὸ μάντευμα ἐπισκεψάμενος, οὔτε πρὸς τῶν ἐξηγητῶν τινὰ ἀνακοινώσας, κατέσχε τὰς ναυσὶν ἐς Ἰταλίαν. ὥς δέ οἱ νικῶντι τοὺς βαρβάρους οὐκ ἐγίνετο οὔτε τινὰ ἐλεῖν τῶν πόλεων, οὔτε ἐπικρατῆσαι χώρας, ἐς ἀνάμνησιν ἀφικνίτο τοῦ χρησμοῦ, καὶ ἀδύνατα ἐνόμζεν οἱ τὸν θεὸν χρῆσαι, μὴ γὰρ ἂν ποτε ἐν καθαρῷ καὶ αἰθρῷ τῷ αἴρι ὑσθῆναι. καὶ αὐτὸν ἡ γυνὴ ἀθύμως ἔχοντα (ἠκολουθήκει γὰρ οἰκοθεν) τὰ τε ἄλλα ἐφιλοφρονεῖτο, καὶ ἐς τὰ γόνата ἐσθιμένα τὰ αὐτῆς τοῦ ἀνδρὸς τὴν κεφαλὴν, ἐξέλεγε τοὺς φθειρας· καὶ πῶς ὑπὸ εὐνοίας δακρύσαι παρίσταται τῇ γυναικί, ὁρώσῃ τοῦ ἀνδρὸς ἐς οὐδὲν προχωροῦντα τὰ πράγματα· προσέχει δὲ ἀφειδέστερον τῶν δακρύων, καὶ (ἐβρεχε γὰρ τοῦ Φαλάνθου τὴν κεφαλὴν) συνίησί τε τῆς μαντείας (ὄνομα γὰρ δὴ ἦν Αἰθρα τῇ γυναικί) καὶ οὕτω τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ Τάραντα τῶν βαρβάρων εἴλε μεγίστην καὶ εὐδαιμονεστάτην τῶν ἐπὶ θαλάσῃ πόλεων. (4) Τάραντα δὲ τὸν ἥρωα

responsum innueret, satis considerasset, neque omnino quenquam interpretum consulisset, classe in Italiam applicuit. Ibi quum Barbaros vicisset, neque tamen vel urbe vel agro ullo potiri posset, oraculi *e re nata* ei in mentem venit, ac plane sibi, quod fieri nullo pacto posset, dei voce significatum suscipari coepit; quod scilicet nunquam eventurum esset, ut puro serenoque coelo (*quam aethra Graeci vocant*) plueret. Hunc uxor animum despondentem (consecuta enim domo fuerat) amanter multis modis solabatur: et eius aliquando caput genibus sustentans, dum pediculos legit, lacrymae prae mariti amore, ob adversos eius casus *et irritam spem* mulieri abortae. Quare effusius flens, viri caput perfudit. Tunc primum evolutae sunt oraculi ambages. Aethra enim uxori nomen erat. Ea itaque nocte, quae diem illum consecuta est, Tarentum hostium urbem maximam et opulentissimam cepit. (4) Taranta

Ποσειδῶνός φασι καὶ ἐπιχωρίας Νύμφης παῖδα εἶναι· ἀπὸ δὲ τοῦ ἥρωος τεθῆναι τὰ ὀνόματα τῇ πόλει τε καὶ τῷ ποταμῷ· καλεῖται γὰρ δὴ Τάρας κατὰ τὰ αὐτὰ τῇ πόλει καὶ ὁ ποταμός.

CAPUT XI.

De Sicyoniorum thesauro Delphis et Cnidiorum donariis — Siphniorum thesauro — de Liparacis — Thebanorum, Atheniensium et Potidaearum thesauris — porticu ab Atheniensibus exstructa et aliis donariis.

Πηλοῖον δὲ τοῦ ἀναδήματος τοῦ Ταραντίνων Σικωνίων ἐστὶ θησαυρός· χρήματα δὲ οὐτ' ἐνταῦθα ἴδωμεν, οὔτε ἐν ἄλλῳ τῶν θησαυρῶν. Κνίδιοι δὲ ἐχόμισαν ἀγάλματα ἐς Δελφοὺς, Τριόπαν οἰκιστὴν τῆς Κνίδου παρεστῶτα ἵππῳ, καὶ Ἀητῷ, καὶ Ἀπόλλωνά τε καὶ Ἀρτεμιν ἀφιέντας τῶν βελῶν ἐπὶ Τιτυόν· τὰ δὲ καὶ τετρωμένος ἐστὶν ἤδη τὸ σῶμα. ταῦτα ἔστηκε παρὰ τὸν Σικωνίων θησαυρόν. (2) Ἐποιήθη δὲ καὶ ὑπὸ Σιφνίων ἐπὶ αἰτίᾳ τοιαύδε θησαυρός. Σιφνίοις ἡ νῆσος χρυσοῦ μέταλλα ἤνεγκε, καὶ αὐτοὺς τῶν προσιόντων

quidem heroem Neptuni et indigenae Nymphae filium fuisse dicunt: ab eo vero nomen impositum et urbi et flumini. Eodem enim fluvius, quae urbs, nomine vocatur, Taras.

CAP. XI. Proximum est Tarentinorum dono, Sicyoniorum thesaurus. Pecuniae id sacrae receptaculum est: verum pecunia neque in eo, neque in thesauro alio quoquam Delphici templi ulla est. Cnidii etiam signa Delphos attulerunt, Triopan Cnidi conditorem, equo adstantem; Latonam, Apollinem, et Dianam sagittis Tityum petentes, saucio illum iam corpore. (2) Haec iuxta Sicyoniorum thesaurum sunt. A Siphniis etiam factus est thesaurus ob causam huiusmodi. Siphnio-

ἐκέλευσεν ὁ θεὸς ἀποφέρειν δεκάτην ἐς Δελφούς· οἱ δὲ τὸν θησαυρὸν ἐικοδομήσαντο, καὶ ἀπέφερον τὴν δεκάτην. ὥς δὲ ὑπὸ ἀπληστίας ἐξέλιπον τὴν φορὰν, ἐπι- 824 κλίσασα ἢ θάλασσα ἀφανῇ τὰ μέταλλά σφισιν ἐποίησεν. (3) Ἀνέθεσαν δὲ καὶ ἀνδριάντας Λιπαράιοι, ναυμαχίᾳ κρατήσαντες Τυρρηνῶν. οἱ δὲ Λιπαράιοι οὗτοι Κνιδίων μὲν ἦσαν ἀποικοι, τῆς δὲ ἀποικίας ἡγεμόνα γενέσθαι φασὶν ἄνδρα Κνίδιον· ὄνομα δὲ εἶναι οἱ Πένταθλον, Ἀντίοχος ὁ Ξενοφάνους Συρακούσιος ἐν τῇ Σικελιώτιδι συγγραφεῇ φησι. λέγει δὲ καί, ὥς ἐπὶ Παχύνῳ τῇ ἄκρᾳ τῇ ἐν Σικελίᾳ κτίσαντες πόλιν, αὐτοὶ μὲν ἐκπίπτουσιν ὑπὸ Ἑλύμων καὶ Φοινίκων πολέμῳ πιεσθέντες· τὰς νήσους δὲ ἔσχον ἐρήμους ἔτι, ἣ ἀναστήσαντες τοὺς ἐνοικοῦντας, ἃς καὶ κατὰ τὰ ἔπη τὰ Ὀμήρεια Διόλου καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ὀνομάζουσι. τούτων Λιπάραν μὲν, κτίσαντες πόλιν ἐνταῦθα, οἰκοῦσιν· Ἴεραν δὲ καὶ Στρογγύλην καὶ Διδύμας γεωργοῦσι, διαβαίνοντες ναοὶν ἐς αὐτάς. ἐν δὲ τῇ Στρογγύλῃ καὶ πῦρ δῆλόν

rum insula aurifodinas habet; de quarum fructibus iussit Apollo sibi decimam offerri. Illi certe thesauro condito decimam obtulerunt: postea vero quam nimio pecuniae retinendae studio ab ea religione desciverunt, maris aluvie metalla prorsus abolita sunt. (3) Statuas etiam Liparaci, Tyrrhenis navali praelio victis, dedicarunt. Liparaci ipsi Gnidiorum colonia fuerunt, cuius ducem hominem Gnidium Pentathlum nomine fuisse, Antiochus Syracusanus Xenophanis filius in Siciliensi historia scriptum reliquit. Addit, Gnidios ex ea urbe, quam ad Pachynum Siciliae promontorium condiderant, ab Elymis et Phoenicibus bello pulsos, insulas desertas tenuisse, eiectionis prioribus colonis, quae ex Homericis versibus nostra etiamnum aetate Aeoli nuncupantur. Earum unam, cui Lipare nomen, quum munissent, in ea domicilia statuerunt sua: Hieran, Strongylen, et Didymas ad arationes reservarunt, et in eas sane navibus agri colendi

ἔστιν ἀνὸν ἐκ τῆς γῆς· καὶ ἐν Ἱερά δὲ πῦρ τε αὐτό-
ματον ἐπὶ ἀκρας ἀνακαίεται τῆς νήσου, καὶ ἐπὶ θα-
λάσῃ λουτρά ἐστιν ἐπιτήδεια· δέξεται σε ἡπίως τὸ
ὔδωρ, ἐπεὶ ἄλλως γε χαλεπὸν ὑπὸ ζεστότητός ἐστιν ἐμ-
βαίνεσθαι. (4) Οἱ δὲ θησαυροὶ Θηβαίων ἀπὸ ἔργου
τῶν ἐς πόλεμον, καὶ Ἀθηναίων εἰσὶν ὡσαύτως· Κνι-
δίους δὲ οὐκ οἶδα, εἰ ἐπὶ νίκη τινι, ἣ ἐς ἐπίδειξιν εὐ-
δαιμονίας ἐκδομήσαντο· ἐπεὶ Θηβαίους γε ἀπὸ τοῦ
ἔργου τοῦ ἐν Λεύκτροις, καὶ Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν ἐς
Μαραθῶνα ἀποβάντων ὁμοῦ διὰ τὰδε εἰσὶν οἱ θησαυ-
ροί. Κλεωναῖοι δὲ ἐπέσθθησαν μὲν κατὰ τὸ αὐτὸ Ἀθη-
ναίοις ὑπὸ νόσου τῆς λοιμώδους· κατὰ δὲ μάντευμα
825 ἐκ Δελφῶν ἔθυσαν τράγον ἀνίσχοντι ἔτι τῷ ἡλίῳ, καὶ
(εὗραντο γὰρ λύσιν τοῦ κακοῦ) τράγον χαλκοῦν ἀπο-
πέμπουσι τῷ Ἀπόλλωνι. Ποτιδαίαια τῶν δὲ τῶν ἐν Θρά-
κη καὶ Συρακουσίων, τῶν μὲν ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ἀπὸ
τοῦ Ἀττικοῦ τοῦ μεγάλου πταίσματος· Ποτιδαῖαια

causa transmittunt. In Strongyle haud dubie e terra
ignis erumpit. In Hiera ignis e summo eius insulae
promontorio sponte sua accensus evomitur. Proxime ad
mare balneae salubrium aquarum sunt: et ibi lavantes
aqua temperatior excipit: nam alibi prae fervore in eam
descendentibus incommodior est. (4) *Sed ut ad templi*
donaria redeamus, dedicarunt Thebani et Athe-
nienses ob rem in praeliis bene gestam, quos thesauros
appellant. De Gnidiis non habeo dicere, victoriae ne
votum miserint, an vero suas opes ostentandi causa the-
saurum aedificarint. Nam Thebani Leuctricae pugnae,
Athenienses Marathoniae, thesauris dedicatis, memoriam
exstare voluerunt. Cleonaei quum pestilentia nihil mi-
nus quam Athenienses laborassent, oraculi monitu Soli
primum orienti caprum immolarunt; ac deinde Iue se-
data aeneum caprum Apollini miserunt. *Coniuncta* sunt
Potidaeatarum, qui sunt in Thracia, et Syracusanorum
dona: hi cladem Atheniensium insignem, illi pietatem

δὲ εὐσεβείας τῆς ἐς τὸν θεὸν ἐποίησαν. (5) Ὀικοδόμησαν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι στοὰν ἀπὸ χρημάτων, ἃ ἐν τῷ πολέμῳ σφίσιν ἐγένετο ἀπὸ τε Πελοποννησίων, καὶ ὅσοι Πελοποννησίοις ἦσαν τῷ Ἑλληνικοῦ σύμμαχοι. ἀνάκειται δὲ καὶ πλοίων τὰ ἄκρα κοσμήματα. καὶ ἀσπίδες χαλκαῖ· τὸ δὲ ἐπιγράμμα τὸ ἐπ' αὐτοῖς ἀριθμεῖ τὰς πόλεις, ἀφ' ὧν Ἀθηναῖοι τὰ ἀκροθίνια ἀπέστειλαν, τὴν τε Ἡλείων, καὶ Λακεδαιμονίων, Σικυνῶνά τε καὶ Μίγαρα, καὶ Πελλήνης Ἀχαιῶν, Ἀμβρακίαν τε καὶ Λευκάδα, καὶ αὐτὴν Κόρινθον. γενέσθαι δὲ ἀπὸ τῶν ναυμαχιῶν τούτων καὶ θυσίαν Θησεῖ, καὶ τῷ Ποσειδῶνι ἐπὶ τῷ ὀνομαζομένῳ Ῥίῳ καὶ μοι φαίνεται. τὸ ἐπιγράμμα ἐς Φορμίωνα τὸν Ἀσωπύχον ἐστὶ καὶ ἐς τοῦ Φορμίωνος τὰ ἔργα.

dunatae in deum suam, thesauris eoNoeandis testificati sunt. (5) Porticum etiam Athenienses de manubiis, quas tum Peloponnesiis, tum vero eorum sociis Graeci nominis eripuerant, dedicarunt. Affixa etiam eodem in loco sunt extrema navium ornamenta, et simul scuta aenea. Civitates enumerat inscriptio, de quibus manubiarum primitias misere Athenienses, Elin, Lacedaemonem, Sicyonem, Megara, Pellenenses Achaeorum, Ambraciam, Leucadem, Corinthum ipsam. De navalibus hisce proeliis mihi quoque videtur sacrificatum esse et Theseo et Neptuno in Rhio quod dicitur. Eadem inscriptio (uti mihi videtur) Phormionem Asopichi filium, et eas res gestas ornat.

CAPUT XII.

De Herophile Sibylla eisque carminibus et oraculis — Marpesso urbe — continuatur de Herophile narratio — de Sibylla Cumana, Demo dicta — Hebraeorum femina fatidica, Sabbe, et Phaënni ac Peleadibus fatidicis — viris fatidicis.

Πέτρα δὲ ἐστὶν ἀνίσχουσα ὑπὲρ τῆς γῆς· ἐπὶ ταύτῃ Δελφοὶ σταῖσάν φασιν ἄσαι τοὺς χρησμούς· ὄνομα Ἡροφίλην, Σίβυλλαν δὲ ἐπὶ κλησὶν τὴν πρότερον γενομένην ταύτην ταῖς μάλιστα ὁμοίως οὖσαν ἀρχαίαν εὗρισκον, ἣν θυγατέρα Ἑλλήνες Διὸς καὶ Λαμίας τῆς Ποσειδῶνός φασιν εἶναι, καὶ χρησμούς τε αὐτὴν γυναικῶν πρώτην ἄσαι, καὶ ὑπὸ τῶν Λιβύων Σίβυλλαν λέγουσιν ὀνομασθῆναι. ἡ δὲ Ἡροφίλη νεωτέρα μὲν ἐκείνης, φαίνεται δὲ ὅμως πρὸ τοῦ πολέμου γεγυνυῖα καὶ αὕτη τοῦ Τρωϊκοῦ· καὶ Ἑλένην τε προεδήλωσεν ἐν τοῖς χρησμοῖς ὥς ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τραπήσοιτο ἐν Σπάρτῃ, καὶ ὥς Ἴλιον ἀλώσεται δι' αὐτὴν ὑπὸ Ἑλλήνων. Δίηλοι δὲ καὶ ὕμνον μέμνηνται τῆς γυναικὸς ἐς Ἀπόλλωνα. καλεῖ δὲ οὐκ Ἡροφίλην μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀρτεμιν ἐν ταῖς ἐπεσὶν αὐτὴν, καὶ Ἀπόλλωνος γυνή

CAP. XII. Saxum illic eminet, in quo narrant Delphi stetisse et oracula cecinisse Herophilen priorem cognomine Sibyllam. Hanc vetustissimam fuisse comperi, quam Graeci e Iove et Lamia Neptuni filia natam ferunt, primamque omnium mulierum oracula cecinisse et ab Afris Libyassam nominatam fuisse. Herophilen vero alteram illa recentiore constat tamen et ipsam ante Troianum bellum viguisse. Praedixit enim, ad Asiae et Europae perniciem Spartae Helenam educatum iri; propter quam futurum esset, ut Ilium everteretur a Graecis. Eius foeminae hymnorum in Apollinem Delii mentionem faciunt: ipsa vero se non Herophilen solum, sed Dianam etiam suis versibus vocat. Est ubi uxorem se, et ubi vel sororem, vel filiam Apollinis esse dicit;

γαμετή, τοτὲ δὲ ἀδελφῇ, καὶ αὐτῆς θυγάτηρ φησὶν εἶναι· ταῦτα μὲν δὴ μαινομένη τε καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ κάτοχος πεποιήκεν. ἑτέρωθεν δὲ εἶπε τῶν χρησμῶν, ὡς μητρὸς μὲν ἀθανάτης εἶη μιᾶς τῶν ἐν Ἰδῇ Νυμφῶν, πατρὸς δὲ ἀνθρώπου· καὶ οὕτω λέγει τὰ ἑστῆ-

Εἰμὶ δ' ἐγὼ γεγαυῖα μέσον θνητοῦ τε θεᾶς τε,
 Νυμφῆς δ' ἀθανάτης, πατρὸς δ' αὖ κητοφάγοιο,
 Μητρόθεν Ἰδογενῆς, πατρὶς δέ μοι ἐστὶν ἐρυθρῇ
 Μάρπησος, μητρὸς ἱερῇ, ποταμὸς δ' Αἰδωνεύς.

(2) Ἦν δὲ ἔτι καὶ ἐν τῇ Ἰδῇ τῇ Τρωϊκῇ πόλει Μαργήσων τὰ ἐρεῖλια, καὶ ἐν αὐτοῖς οἰκήτορες ὡς ἐξήκοντα ἄνθρωποι· ὑπέρουθος δὲ πᾶσα περὶ τὴν Μάρπησσον γῆ, καὶ δυνῶς ἐστὶν αὐχμώδης· ὥστε καὶ τῷ Αἰδωνεῖ ποταμῷ καταδύεσθαι τε ἐς τὴν χώραν, καὶ ἀνασχόντι τὸ αὐτὸ αὐτῆς πᾶσχειν, τέλος δὲ καὶ ἀφανίζεσθαι κατὰ τῆς γῆς, αἷτιον (ἐμοὶ δοκεῖν) ἐστίν, ὅτι λεπτὴ τε κατὰ 827 τοῦτο καὶ σθηραγγώδης ἐστὶν ἡ Ἰδῆ· ἀπέχει δὲ Ἀλεξαν-

sed haec scilicet furens, et divinò afflatu percussa. Alibi vero immortalī matre, (Idaeorum scilicet nymphaeum) patre homine se natam dixit, hisce versibus:

Inter utrumque sequor medium divusque hominesque,
 Nympha immortalī sata, cetophago genitore.

Ida meae matri patria est, mihi patria rubra

Marpessus, matri quae sacra, amnisque Aidoneus.

(2) Extant autem adhuc in Ida Phrygiae Marpessi urbis vestigia, quo loco sunt inquilini circiter LX. Tota est circa Marpessum terra subrussa, et mire torrida. Quocirca quod Aidoneus amnis modo se subter terram abdat, modo rursus emergat, ac eiusmodi saepius repetitis vicibus postremo penitus occultetur, ad Idae montis naturam arbitror referendum, quod rarum est, ac pertinet solum, et multis euniculis cavernosum. Abest ab Alexandria, quae est in Troade, Marpessus stadia ferme

δρείας τῆς ἐν τῇ Τρωάδι τεσσαράκοντα ἡ Μάρπησσαν
καὶ διακόσια στάδια. (3) Τὴν δὲ Ἡροφίλην οἱ ἐν τῇ
Ἀλεξανδρείᾳ ταύτην πεωκόρον τε τοῦ Ἀπόλλωνος γενέ-
σθαι τοῦ Σμινθέως, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνειράτι τῷ Ἐκάβῃ
χρησαί φασιν αὐτήν, ἃ δὴ καὶ ἐπιταλεσθέντα ἴσμεν
αὕτη ἡ Σίβυλλα ὥκησε μὲν τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν Σά-
μῳ, ἀφίκετο δὲ καὶ ἐς Κλάρον τὴν Κολοφωνίων, καὶ ἐς
Δηλὸν τε καὶ ἐς Δελφούς· ὁπότε δὲ ἀφίκοιτο, ἐπὶ ταύ-
της ἱαταμένη τῆς πέτρας ἦδε. τὸ μέντοι χρεὼν αὐτήν
ἐπέλαβεν ἐν τῇ Τρωάδι· καὶ οἱ τὸ μνήμα ἐν τῷ ἁλ-
σει τοῦ Σμινθέως ἔστι, καὶ ἐλεγείον ἐπὶ στήλης.

Ἄδ' ἐγὼ ἃ Φοῖβοιο σαφηγορίς εἰμι Σίβυλλα,
Τῷδ' ὑπὸ λαϊνῷ σάματι πνυδομένα.
Παρθένος ἀνδάεσσα ταπρὶν, νῦν δ' αἰὲν ἀναυδος,
Μοῖρα ὑπὸ στιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδῃ.
Ἄλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ἑρμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι,
Μοῖραν ἔχουσα Ἐκάτῃ τῆς τῶς ἀνακτορίας.

ducenta et quadraginta. (3) Et Herophilen quidem, qui
Alexandreae degunt, Apollinis aiunt Sminthei fuisse ae-
dituam: Hecubae vero somnium interpretatam ita, ut
rei, qui vulgo notissimus est, eventum divinavit. Ma-
gnam vitae partem egit haec Sibylla Sami; sed Claron
etiam, quae Colophoniorum urbs est, venit: eadem De-
lon. et Delphos: ac Delphis quidem de quo diximus saxo
vaticinia edebat sua. Mors ei in Troade contigit: eius
est sepulcrum in Sminthei lueo, incisae columnae elegis:

Πῶς ἐγὼ Φοίβου ἑρμηνεύς, οὐκ ἄνθη Σίβυλλα,
Ἰνὸς μαρμαίοντος στήθεος ὀνυχομένη.
Παρθένος ἀνδάεσσα ταπρὶν, νῦν δ' αἰὲν ἀναυδος,
Μοῖρα ὑπὸ στιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδῃ.
Ἄλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ἑρμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι,
Μοῖραν ἔχουσα Ἐκάτῃ τῆς τῶς ἀνακτορίας.

ὁ μὲν δὴ παρὰ τὸ μνήμα ἔστηκεν Ἑρμῆς λίθου τετρα-
γωνον σχῆμα· ἐξ ἀριστερᾶς δὲ ὕδωρ τε κατερχόμενον
ἐς κρήνην, καὶ τῶν Νυμφῶν ἔστι τὰ ἀγάλματα. (4)
Ἐρυθραῖοι δὲ (ἀμφισβητοῦσι γὰρ τῆς Ἡεροφίλης προ-
θυμώτατα Ἑλλήνων) Κώρυκόν τε καλούμενον ὄρος, καὶ
ἐν τῷ ὄρει σπήλαιον ἀποφαίνουσι, τεχθῆναι τὴν Ἡρο-
φίλην ἐν αὐτῷ λέγοντες, Θεοδώρου δὲ ἐπιχωρίου ποι-
μένος καὶ Νύμφης παῖδα εἶναι· Ἰδαίην δὲ ἐπὶ κλησιν
γενέσθαι τῇ Νύμφῃ, κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, τῶν δὲ χω-
ρίων τὰ δασέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἰδας τότε ὀνομάζε-
σθαι. τὸ δὲ ἔπος τὸ ἐς τὴν Μάρπησσον, καὶ τὸν πο-
ταμὸν τὸν Αἰδωνέα, τοῦτο οἱ Ἐρυθραῖοι τὸ ἔπος ἀφαι-
ροῦσιν ἀπὸ τῶν χρησμῶν. τὴν δὲ ἐπὶ ταύτῃ χρησμούς
κατὰ ταῦτά εἰποῦσαν ἐκ Κύμης τῆς ἐν Ὀπικοῖς εἶναι, 828
καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δημῶ, συνέγραψεν Ὑπερόχος ἀνὴρ
Κυμαῖος. χρησμῶν δὲ οἱ Κυμαῖοι τῆς γυναίκος ταύτης
οὐδένα ἔχον ἐπιδειξασθαι, λίθου δὲ ὕδριαν ἐν Ἀπόλλω-
νος ἱερῷ δεικνύουσιν οὐ μεγάλην, τῆς Σιβύλλης ἐνταῦθα

*Iuxta sepulcrum erectus est Mercurius e lapide figura
quadrangula. Ad laevam aqua in conceptaculum delabi-
tur, ubi Nympharum signa sunt. (4) Erythraei (de
Herophile enim hi acerrime Graecorum omnium cer-
tant) Corycum montem et in eo autrum ostendunt, in
quo natam Herophilem dicunt. Parentes eius fuisse Theo-
dorum pastorem indigenam, et Nympham, cui fuerit co-
gnomen Idaeae. Cognominis non esse aliam rationem,
quam quod condensae arboribus loca Idas tunc homines
appellarint. Versum quidem de Marpesso, deque Ai-
doneo flumine, eximunt Erythraei ex Herophiles car-
mine. Eam vero quae post hunc similiter oracula edi-
dit, Cumanam ex Opicis fuisse ac Dema nominatam,
Hyperochus vir Cumanus scripsit. Eius tamen foemi-
nae praedictionem omnino nullam Cumani, quam cui-
quam ostenderent, habuerunt: ostendunt tantum urnu-
lam in Apollinis lapideam, huic urnae postea inscriptum*

κείσθαι φάμενοι τὰ ὅσα· ἐπεγράφη δὲ καὶ ὕστερον τῆς Δημοῦς. (5) Παρὰ Ἑβραίοις τοῖς ὑπὲρ τῆς Παλαιστίνης γυνὴ χρησμολόγος, ὄνομα δὲ αὐτῇ Σάββη· Βηρώθου δὲ εἶναι πατὴρ, καὶ Ἐρυμάνθης μητὴρ φασὶ Σάββην· οἱ δὲ αὐτὴν Βαβυλωνίαν, ἕτεροι δὲ Σίβυλλαν καλοῦσιν Αἰγυπτίαν. Φαιννίς δὲ θυγάτηρ βασιλεύσαντος ἀνδρὸς ἐν Χάοσι, καὶ αἱ Πίλειαι παρὰ Δωδωναίοις ἐμαντεύσαντο μὲν ἐκ Θεοῦ καὶ αὐταί, Σίβυλλαι δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων οὐκ ἐκλήθησαν· τῆς μὲν δὴ πύθοσθαι τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιλέξασθαι ἔστι τοὺς χρησμούς· Ἀντιόχου γὰρ μετὰ τὰ ἀλῶναι Δημήτριον αὐτίκα ἐς τὴν ἀρχὴν καθισταμένον γέγονε Φαιννίς· τὰς Πελειάδας δὲ Φημονόης τε ἔτι προτέρας γενέσθαι λέγονται, καὶ φασὶ γυναικῶν πρώτας τάδε τὰ ἔπη·

Ζεὺς ἦν, Ζεὺς ἐστι, Ζεὺς ἔσσεται, ὦ μεγάλε Ζεῦ·

Γὰρ καρπὸς ἀνέμω, διὸ κλήζετε μητέρα γαῖαν.

est nomen Demo. (5) In fatidicarum foeminarum numerum conscripserunt Hebraei, qui supra Palaestinam sunt, gentilem suam, Sabbam nomine; quam Beroso patre, matre Erymanthe genitam tradunt. Hanc alii Babyloniam, Aegyptiam alii Sibyllam vocant. Phaennis vero, hominis in Chaonibus regnantis filia, et Peleae apud Dodonaeos, (quas columbus fuisse fabulati sunt) divinarunt illae quidem, Sibyllae tamen non fuerunt ab hominibus vocitatae. Phaenidis certe neque actatem inquirere, neque vaticinia colligere est difficile: iisdem enim temporibus exstitit, quibus regnum Antiochus capto Demetrio occupavit. Peleades vero Phemonoe fuisse dicunt actate superiores, et mulierum omnium primas versus illos decantasse:

Iupiter est, fuit, atque erit: o bone Iupiter alme!

Quae tribuit fruges, tellurem dicite matrem.

(6) Χρησμολόγους δὲ ἄνδρας Κύπριόν τε Εὐκλόον, καὶ Ἀθηναῖον Μουσαῖον τὸν Ἀντιοφήμον, καὶ Λύκον τὸν Πανδίωνος, τούτους τε γενέσθαι καὶ ἐκ Βοιωτίας Βάκιν φασὶ κατάσχετον ἄνδρα ἐκ Νυμφῶν· τούτων πλήν Λύκον τῶν ἄλλων ἐπελεξάμην τοὺς χρησμούς. τοσαῦται μὲν ἄχρι ἐμοῦ λέγονται γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐκ θεοῦ μαντεύσασθαι· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τῷ πολλῷ καὶ αὐτῆς γένοιτο ἂν ἕτερα τοιαῦτα.

CAPUT XIII.

Donaria Delphis posita porro enumerantur. — de bisonum, Paeonicorum taurorum, venatione — de Andriorum, Phocensium, Pharsaliorum, Macedonum, Corinthiorum, Thebanorum et Philiasiorum donariis — Mantinensium donarium et de Herculis cum Apolline pugna de Tripode narratio — de Graecorum ob pugnam Plataeensem et Tarantinorum, donario.

Βίσωνος δὲ ταύρου τῶν Παιονικῶν χαλκοῦ πεποιημένην κεφαλὴν Δραπίων Δέοντος ἐπεμψεν ἐς Δελφοὺς βασιλεὺς Παιόνων. (2) Οὗτοι οἱ βίσωνες χαλεπώτατοι θηρίων εἰσὶν ἀλίσχεσθαι ζῶντες, καὶ δίχτυα οὐκ ἂν 829

(6) Inter viros autem vates numerantur Euclus Cyprius, Atheniensis Musaeus Antiophemi filius, Lycus Pandionis, et ex Boeotia Bacis; quem Nympharum instinctu divinasse credunt. Horum omnium vaticinia, praeterquam Lyci, perlegi. Et haec quidem de foeminis et viris, quibus ad hunc usque diem divinandi scientia divinitus contigit, memoriae prodita sunt. Inaequentibus dehinc seculis credi facile potest alios eiusmodi homines, qui futura praedicant, non defuturos.

CAP. XIII. Bisonis vero Paeonici tauri caput ex aere fabricatum Dropion Deontis filius, Paeoniorum rex, Delphos misit. (2) Bidentes belluarum omnium vivi difficillime capiuntur: nullae enim sunt adeo validae pla-

οὕτω γίνεται ἰσχυρὰ τῇ ἐμβολῇ. θηρεύονται δὲ οὗτο
τρόπον τοιόνδε· ἐπειδὴν χωρίον οἱ ἀγρεύοντες πρὴν
εἰσῶσι καθήκον ἐς κοιλότητα, πρῶτα μὲν φράγματι
ἰσχυρῷ πέραξ ὠχυρώσαντο· δεύτερον δὲ τὸ κάταντες
καὶ τὸ [περὶ τῷ] πέρασι ὁμαλὸν αὐτοῦ νεοδάρτοις βύρ-
σαις κατεστόρεσαν· ἦν δὲ ἀποροῦντες τύχῃσι βύρσων
τότε καὶ τὰ αὐτὰ τῶν δερμάτων ὑπὸ ἐλαίου σφίσιν ὀλι-
σθηρὰ ποιεῖται. τὸ δὲ ἐντεῦθεν οἱ μάλιστα ἱππεύειν
ἀγαθοὶ συνελαύνουσι ἐς τὸ εἰρημένον χωρίον τοὺς βί-
σοντας· οἱ δὲ εὐθύς ἐν ταῖς πρώταις τῶν βύρσων ὀλι-
σθόντες, κατὰ τοῦ πρᾶνοῦς κυλίνδονται, ἕως κατενεχθῶ-
σι ἐς τὸ ὁμαλόν· ἐφόιμμενοι δὲ ἐνταῦθα ἡμέληνται
καταρχάς· τετάρτη δὲ ἢ πέμπτη μάλιστα ἡμέρα τῶν
μὲν ἤδη τοῦ θυμοῦ τὸ πολὺ ὁ λιμὸς ἀφαιρεῖ καὶ ἡ τα-
λαιπωρία. οἱ δὲ σφίσι, οἷς τέχνη τιθασσεύειν, προσ-
φέρουσαι ἐτι κεμένρις πίτνος τῆς ἡμέρου καρπὸν, προεκ-
λέψαντες ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐλύτρων· ἑτέρας δὲ οὐκ
ἂν τροφῆς τοπαραντικά ἄψαιτο τὰ θηρία· τέλος δὲ
διαλαβόντες δεσμοῖς ἄγονσι. καὶ τοὺς μὲν τρόπον αἰ-

gae, quae irruentis ferae impetum sustineant. Eius ve-
natio ita comparatur. Supinum deligunt locum, et in
convallē declivē: eum praevalido septo undique mu-
niant: clivum deinde et proximam clivo planitiem re-
centibus boum coriis insternunt: recentium, si non sup-
peditarit copia, arida aspersione olei lubricant. Ibi in
equis exercitatissimi homines bisontes intra illum ambi-
tum cogunt; qui per uncta coria delapsi in praecipitium,
ad imam usque planitiem devolvuntur, illic ad quartum
aut quintum ad summum diem neglecti relinquuntur: eo-
rum iam plurimam ferociae partem, fames et fatigatio abs-
tulit. Sunt qui ad eos mansuefaciendos artem adhi-
beant, et iacentibus adhuc pincae nucis nucleos interio-
ribus exemptos testulis apponant: alium enim cibum nul-
lum bellua tunc appeteret: postremo vinculis districtos
abigunt. Et ad hunc bisontes modum capiuntur. (3) Ex

ῥῶσι τὸν εἰρημένον. (3) Τοῦ βίσωνος δὲ τῆς κεφαλῆς
 πεπτακτὸν τῆς χαλκῆς ἀνδριάς ἐστι θώρακά τε ἐνδεδυ-
 κώς καὶ χλαμύδα ἐπὶ τῷ θώρακι. Ἀνδρίων δὲ ἀνάθη-
 κα οἱ Δελφοὶ λέγουσιν Ἀνδρέα εἶναι τὸν οἰκιστήν. τὸ
 τε ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀθηνᾶς τε καὶ Ἀρτέμι-
 δος Φωκίων ἀναθήματά ἐστιν ἀπὸ Θεσσαλῶν ὁμόρων
 τε, πλὴν ὅσον οἱ Λοκροὶ σφᾶς οἱ Ὑποκνημίδιοι διειρ-
 γουσι, καὶ αἱ πολέμιων ὄντων. ἀνέθεσαν δὲ καὶ οἱ
 ἐν Φαρσάλῳ Θεσσαλοὶ, καὶ Μακεδόνων οἱ ὑπὸ τῇ Πιε-
 ρίᾳ πόλιν Διον οἰκοῦντες, Κυρηναῖοι τε τοῦ Ἑλληνικοῦ
 τοῦ ἐν Λιβύῃ, οὗτοι μὲν τὸ ἄρμα, καὶ ἐπὶ τῷ ἄρματι
 ἄγαλμα Ἀμμωνος, Μακεδόνες δὲ οἱ ἐν Δίῳ τὸν Ἀπόλ-
 λωνα, ὃς εἰλημμένος ἐστὶ τῆς ἐλάφου, Φαρσάλιοι δὲ
 Ἀχιλλέα τε ἐπὶ ἵππῳ, καὶ Πάτροκλος συμπαραθεῖ οἱ
 τῷ ἵππῳ. Κορίνθιοι δὲ οἱ Λωριεῖς ἐκδομήσαν θη-
 σαυρὸν καὶ οὔτοι· καὶ ὁ χρυσὸς ὃ ἐκ Ἀιδῶν ἀνέκειτο
 ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Ἡρακλέους ἀνάθημά ἐστι
 Θηβαίων, ὅτε Φωκεῦσιν ἐπολέμησαν τὸν ἱερὸν καλούμε- 830
 νον πόλεμον. εἰσὶ καὶ εἰκόνες χαλκαῖ Φωκίων ἀναθέν-

adverso bisontis capiti aeneo, statua est loricam induta,
 et supra loricam clamydem: positam aiunt Delphi ab
 Andriis, Andreo suae gentis auctori. Apollinis, Miner-
 vae, et Dianae signa, Phocensium dona sunt, de vicinis
 Thessalis sempiternis hostibus suis, et finitimis illis qui-
 dem, praeterquam ex ea parte, qua a Phocide dirimun-
 tur, Locris Hypocnemidiis interiectis. Dedicarunt etiam
 Thessali, qui ad Pharsalum sunt, et Macedones, qui sub
 Pieria Dion urbem incolunt: tum vero Cyrenaei Graeci
 nominis in Libya: currum hī, et in curru Ammonem:
 Dianae vero Apollinem cervam prensantem: Pharsalii
 Achillem equo insidentem. Iam vero et Corinthii, qui
 in Doriensibus censentur, thesaurum aedificarunt, et in
 eo aurum a Lydis acceptum reposuerunt. Herculis si-
 gnum, donum est Thebanorum, de bello quod cum Pho-
 censis gestum, Sacrum appellarunt. Sunt et aeneae

των, ἤνικα δευτέρα συμβολῇ τὸ ἱππικὸν ἐτρέψαντο τὸ ἐκ Θεσσαλίας. Φλιάσιοι δὲ ἐκόμισαν ἐς Δελφοὺς διατε χαλκοῦν, καὶ ὁμοῦ τῷ Διὶ ἀγάλμα Αἰγίνης. (4) Ἐκ δὲ Μαντινείας τῆς Ἀρκάδων Ἀπόλλων χαλκοῦς ἐστὶν ἀνάθημα· οὗτος οὐ πόμῳ τοῦ Κορινθίων ἐστὶ θησαυροῦ. Ἡρακλῆς δὲ καὶ Ἀπόλλων ἔχονται τοῦ τρίποδος, καὶ ἐς μάχην περὶ αὐτοῦ καθίστανται. Αἰτῶ μὲν δὴ καὶ Ἀρτεμις Ἀπόλλωνα, Ἀθηνᾶ δὲ Ἡρακλῆα ἐπὶ χουσι τοῦ θυμοῦ· Φωκέων καὶ τοῦτό ἐστιν ἀνάθημα, ὅτε σφίσι ἐπὶ τοὺς Θεσσαλοὺς Τελλίας ἡγήσατο ὁ Ἥλειος, τὰ μὲν δὴ ἄλλα ἀγάλματα Διυλλὸς τε ἐν κοινῷ καὶ Ἀμυκλαῖος, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀρτεμιν Χιονίς ἐστιν εὐρασμένος· Κορινθίους δὲ εἶναι φασιν αὐτούς. λέγεται δὲ ὑπὸ Δελφῶν, Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρυόνης ἐλθόντι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, τὴν πρόμαντιν Ξενόκλεαν οὐκ ἐτελῆσαι οἱ χρᾶν διὰ τοῦ Ἰφίτου τὸν φόνον· τὸν δὲ ἀράμενον τὸν τρίποδα ἐκ τοῦ ναοῦ φέρειν ἔξω, εἰπεῖν τε δὴ τὴν πρόμαντιν·

effigies, quas iidem posuerunt Phocenses, fuso altero congressu Thessalorum equitatu. Delphos Phliasii comportarunt aeneum Iovem, et cum Iove Aeginae simulacrum. (4) Ex arcadum Mantinea Apollo aeneus est, non procul a Corinthiorum thesauro. Hercules et Apollo tripodem prensitant, ac de eo iam prope sunt pugnam commissuri: sed Latona et Diana Apollinis, Minerva Herculis iram leniunt. Hoc ipsum etiam fuit Phocensium donum. Eo *dedicarunt* tempore, quo ipsos contra Thessalos Tellias Eleus duxit. Signa cetera Diyllus et Amyclaeus communi opera fecerunt; Minervam et Dianam Chionis elaboravit. Fuisset hos opifices dicunt Corinthios. Tradunt Delphi venienti ad oraculum Herculi Amphitruonis filio, Xenoclean dei interpretem responsum dare recusasse, quod caede Iphiti erat pollutus. Ibi sublatum e templo tripodem Herculem foras asportasse: ipsam vero interpretem *ex tempore* dixisse:

Ἄλλος δ' Ἡρακλῆς Τιρύνθιος, οὐχὶ Κανωβεύς.

πρότερον γὰρ ἔτι ὁ Αἰγύπτιος Ἡρακλῆς ἀφίκετο ἐς Δελφούς. τότε δὲ ὁ Ἀμφιτρώωνος τὸν τε τρίποδα ἀποδίδωσι τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ παρὰ τῆς Ξενοκλείας, ὅποσα εἶδετο, ἐδιδάχθη. παραδεξάμενοι δὲ οἱ ποιηταὶ τὸν λόγον, μάχην Ἡρακλείους πρὸς Ἀπόλλωνα ὑπὲρ τρίποδος ἄδουσιν. (5) Ἐν κοινῷ δὲ ἔθεσαν ἀπὸ ἔργου τοῦ Πλαταίαν οἱ Ἕλληνας χουσοῦν τρίποδα δράκοντι επικείμενον χαλκῷ. ὅσον μὲν δὴ χαλκὸς ἦν τοῦ ἀναδήματος, πῶον καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἦν. οὐ μέντοι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὸν χουσὸν οἱ Φωκίων ὑπελείποντο ἡγεμόνες. Ταράντινοι δὲ καὶ ἄλλην δεκάτην ἐς Δελφούς ἀπὸ βαρβάρων Πευκετίων ἀπέστειλαν· τέχνη μὲν τὰ ἀναθήματα Ὀνατῆ τοῦ Αἰγινήτου, καὶ Καλύνθου τέ ἐστι τοῦ συντρογοῦ, εἰκόνες δὲ καὶ πεζῶν καὶ ἵππεων· βασιλεὺς Ἰαπύγων Ὡπὺς ἦκων τοῖς Πευκετίοις σύμμαχος· οὗτος μὲν δὴ εἰλασται τεθνεῶτι ἐν τῇ μάχῃ· οἱ δὲ αὐτῷ χειμένῃ ἐφεστηχότες ὁ ἥρωες Τῆρας ἐστὶ καὶ Φάλανθος ὁ ἐκ Λα- 831 κedaίμονος, καὶ οὐ πόρρω τοῦ Φαλάνθου δελφίς· πρὶν

Heraclēs alius Tirynthius, haudque Canobeus.

Nam et ante Aegyptius Hercules Delphos venerat. Sed Amphitruonis filius reddito tunc Apollini tripode quicquid voluit, a Xenoclea didicit. Hinc poëtae sumto argumento, fabulae mandarunt Herculis cum Apolline de tripode pugnam. (5) Commune fuit Graecorum de Platacensi praelio donum, aureus tripos, sustinente aeneo dracone. Sed aes adhuc manet ex eo donario integrum; auri quod fuit, Phocensium duces amoverunt. Tarentini etiam aliam de Peucetiis (Barbara natione) a se vicis decimam Delphos miserunt. Signa elaborarunt Onatas Aegineta, et Calynthus. Equestres et pedestres sunt imagines; Opis rex Iapygium, Peucetiis auxilium ferens; atque hic quidem in pugna interempto persimilis: qui vero iacenti adstant, Taras heros est, et Phalanthus La-

γὰρ δὴ εἰς Ἰταλίαν ἀρκεῖσθαι, καὶ παναγίᾳ τε ἐν τῷ πελάγει τῷ Κριῶσαίῳ τὸν Φάλανθον χρήσασθαι, καὶ ὑπὸ δελφίνος ἐκχομισθῆναι φασιν εἰς τὴν γῆν.

C A P U T XIV.

Bipennes Delphis dedicatae — de Cycno et Tenne narratio — de Graecorum, qui contra Persas pugnarunt, donariis ac de Themistoclis donariis a Pythia repudiatis — Delphiorum donario — Phrynes signo.

Οἱ δὲ πελέκαις Περικλύτου τοῦ Εὐθυμάχου Τενεδίου ἀνδρὸς ἐπὶ λόγῳ ἀνάσχημά εἰσιν ἀρχαίῳ. (2) Κύκνον παῖδα εἶναι Ποσειδῶνος, καὶ βασιλεύειν φασιν ἐν Κολώναις. αἱ δὲ ψοῦντο ἐν τῇ γῇ τῇ Τρωάδι αἱ Κολῶναι κατὰ νῆσον κείμεναι Λεύκοφρον. ἔχοντες δὲ θυγατέρα ὄνομα Ἡμιθέαν τοῦ Κύκνου, καὶ υἱὸν καλούμενον Τέννην ἐκ Προκλείας, ἥ Κλυτίου μὲν ἦν θυγάτηρ, ἀδελφὴ δὲ Καλήτερος, ὃν Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι ἀποθανεῖν φησιν ὑπὸ Αἴαντος, ὅτε ὑπὸ τῇ Πρωτεσίλαου ναυῇ ἔφερεν ὁ Καλήτωρ το πῦρ· ταύτης οὖν προαποθανούσης, ἡ ἐπεισελθοῦσα Φιλονόμη ἡ Τραγάσου (διη-

cedaemonius, et ab eo non longe delphinus. Ante enim quam in Italiam perveniret, navi in Crissaeo mari fracta, ad litus delphino evectum Phalanthum tradunt.

CAP. XIV. At Bipennes Periclyti Euthymachi filii, Tenedii hominis, donum. Vetus fabula dedicationi occasionem praebuit. (2) Cycnum ajunt Neptuni fuisse filium: regnasse eum Colonis: oppidum hoc in Troade fuit, ad Leucophryn insulam. Filiam is habuit Hemithean, et Tennen filium ex Proclea Clytii filia, Calce-toris illius germana sorore, quem ab Aiace in Niade interfectum memorat Homerus, quum faces in Protesilai navem immitteret. Proclea mortua, alteram Cycnus uxorem duxit Philonomen, Craugasi filiam. Ea quam

μαρτε γὰρ ἱρασθεῖσθαι τοῦ Τέννου) ψεύδεται πρὸς τὸν
 ἄνδρα, ὡς αὐτὴ μὲν οὐκ ἐθέλουσα, τὸν δὲ αὐτῇ Τέν-
 νῃ συγγενέσθαι θελήσαντα· καὶ ὁ Κύκνος πείθεται
 τῇ ἀπάτῃ, καὶ ἐς λάρνακα ἐνθήμενος ὁμοῦ τῇ ἀδελφῇ
 Τέννῃ, ἐς θάλασσαν σφᾶς ἀφίησι. σώζονται τε δὴ
 πρὸς τὴν νῆσον οἱ παῖδες τὴν Λεύκοφρυν, καὶ ὄνομα
 ἡ νῆσος τὸ νῦν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ Τέννου. Κύκνος δὲ (οὐ
 γὰρ τὸν πάντα ἐμάλ्लε χρόνον ἀγνοήσκειν ἀπατώμενος)
 ἔλει παρὰ τὸν υἱὸν, ἄγνοιάν τε ὁμολογήσων τὴν αὐ-
 τοῦ καὶ παραιτησόμενος τὸ ἀμάρτημα· προσορμισαμέ-
 νου δὲ τῇ νήσῳ, καὶ ἐξάψαντος ἀπὸ τῆς νειῶς πρὸς τινα
 ἢ πέτραν ἢ δένδρον τοὺς κάλως, Τέννης πελέκει σφᾶς
 ἀπέκοψεν ὑπὸ τοῦ θυμοῦ. ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐς τοὺς ἀρ-
 νομένους στερεῶς λέγεσθαι καθέστηκεν, ὡς ὁ δαῖνα
 ὅστις δὴ Τενεδίῳ πελέκει τόδε τι ἀποκόψει. Τέννην
 μὲν ὑπὸ Ἀχαιῶς ἀποθανεῖν ἀμύνοντα τῇ αἰκείᾳ φη-
 σιν Ἕλληνες. Τενεδίῳ δὲ ἀνὰ χρόνον ὑπὸ ἀσθενείας

in privigni incidisset amorem, repulsam aegre ferens;
 Tennen ficta calumnia apud virum criminata est suum,
 quod ille invitam et repugnantem constuprare conatus
 esset. Mendacio captus Cynus, iuvenem cum sorore in
 arcam inclusos, in mare abiicit. Incolumes illi in insu-
 lam exponuntur; cui quum ante Leucophrys nomen fuis-
 set, de Tennae postea nomine *Tenedos* fuit appellata.
 Sed fraude aliquando detecta, ad filium Cynus naviga-
 vit, quo se illi purgaret, et eius, quod per credulitatem
 temere commisisset, facti veniam posceret. Quum ita-
 que ad insulam appulisset, et ad saxum sive arboris trun-
 cum navem religasset, Tennes ira impulsus, bipenni re-
 tinacula abscidit. Ex eo in *proverbii* consuetudinem ve-
 nit, ut, quicquid quisvis prae fracte negarit, id tenedia
 bipenni praecidiisse dicatur. Tennen ipsum ab Achille,
 dum *praedas ex insula agentibus* Graecis occurrit, occi-
 sum autumant. Tenedii insequentibus dein seculis ob

Tom. IV.

P

προσεχώρησαν τοῖς Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ ἡπείρῳ τῇ Τροάδι
 ἔχουσιν. (3) Ἕλληνες δὲ αἱ ἐναντία τοῦ βασιλέως πο-
 832 λεμήσαντες ἀνέθεσαν μὲν Δία ἐς Ὀλυμπίαν χαλκοῦν,
 ἀνέθεσαν δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς Ἀπόλλωνα ἀπὸ ἔργων τῶν
 ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπὶ τῇ Ἀρτεμισίῳ καὶ ἐν Σαλαμῖνι. λί-
 γεται δὲ καὶ, ὡς Θεμιστοκλῆς ἀφίκοιτο ἐς Δελφοὺς λα-
 φύρων τῶν Μηδικῶν κομίζων τῷ Ἀπόλλωνι. ἐρωτή-
 σατα δὲ ὑπὲρ τῶν ἀναθημάτων, εἰ ἐντὸς ἀναθήσει
 τοῦ ναοῦ, ἐκέλευε αὐτὸν ἡ Πυθία τὸ παράπαν ἀποφε-
 ρειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἔχει οὕτω τὰ ἐς τοῦτο τοῦ
 χρησμοῦ.

Μή μοι Περσῆος σκύλων περικαλλέα κόσμον,
 Νηῶ ἔγκαταθῆς· οἶκον δ' ἀπόπεμπε τάχιστα.

θαῦμα οὖν ἐπιποιούμεθα, εἰ ἀπηξιώσεν ἐκαίνοῦ μόνου μὴ
 προσέσθαι τὰ ἀπὸ τῶν Μήδων. καὶ οἱ μὲν ἀπαῶσαι ἄν
 τὸν θεὸν καὶ ἅπαντα ὁμοίως ἡγοῦντο, ὅσα ἀπὸ τοῦ
 Πέρσου, εἰ, ὥσπερ ὁ Θεμιστοκλῆς, καὶ οἱ ἄλλοι, προ-

virium imbecillitatem se Alexandrinis, qui in Troade
 continenti sunt, contribuērunt. (3) Iam Graeci qui con-
 tra Persarum regem bellarunt, Iovem in Olympia ae-
 neum, Apollinem Delphis, vota, de victoria ad Artemi-
 sium et Salaminem dedicarunt. Añunt etiam Themisto-
 clem Delphos profectum, Apollini Medorum exuvias at-
 tulisse: percontantem vero nunquid intra templum ea
 dona locaret, iussisse Pythiam, ut eas omnino extra
 fani limen auferret. Versus, quibus illa responsum de-
 dit, hi sunt:

In templo pulchras nostra ne figito Persei
 Exuvias, subita sed vestras mittite in aedes.

Cum admiratione certe causa quaeri potest, cur ab uno
 Themistocle oblata dona de Medis, accepta deus non ha-
 buerit. Sunt enimvero, qui Persica omnia apolia itidem
 repudiaturum fuisse credant, si antequam dedicarentur,

προν ἢ ἀναθῆναι σφᾶς, ἐπὶ ἔργον τὸν Ἀπόλλωνα· οὐ
 δὲ εἰδότες τὸν θεόν, ὅτι ἐκείνης τοῦ Πέρσου γενήσοιτο
 ὁ θεμιστοκλῆς, ἐπὶ τούτῳ τὰ δῶρα ἔρασαν οὐκ ἐθέλη-
 σαι λαβεῖν, ἵνα μὴ ἀναθῆντι τὸ ἐχθρὸς ἄπανστον ποιήσῃ
 ἀπὸ τοῦ Μήδου. στρατεῖαν δὲ τὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ
 τοῦ βαρβάρου ἔστιν εὐρεῖν προρηθῆσαν μὲν ἐν τοῖς Βά-
 κιδος χρησμοῖς· πρότερον δὲ ἐκ Εὐκλῶ τὰ ἐς αὐτὴν
 πεποιημένα ἔστι. (4) Δελφῶν δὲ ἀνάθημά ἐστιν αὐ-
 τῶν πλησίον τοῦ βωμοῦ τοῦ μεγάλου, λύκος χαλκοῦς.
 λέγουσι δὲ τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων συλῆσαντα ἀνθρω-
 πον, τὸν μὲν ὁμοῦ τῷ χρυσίῳ κατακρίψαντα ἔχειν αὐ-
 τόν, ἔνθα τοῦ Παρνασσοῦ μάλιστα ἦν συνεχὲς ὑπὸ
 ἄγριων δένδρων· λύκον δὲ ἐπιθεσθαι οἱ καθυέδοντι,
 καὶ ἀποθανεῖν τε ὑπὸ τοῦ λύκου τὸν ἀνθρώπον· καὶ
 ὡς ἐς τὴν πόλιν ὁσημέραι φοιτῶν ὠρύετο ὁ λύκος, ἐπὶ
 δὲ οὐκ ἄνευ θεοῦ παραγίνεσθαι σφισιν ὑπελάμβανον,
 οὕτως ἐπακολουθοῦσι τῷ θηρίῳ, καὶ ἀνευρίσκουσι τε
 τὸ ἱερὸν χρυσίον, καὶ ἀνέλθισαν λύκον τῷ θεῷ χαλ- 833

nunquid sibi ea vellet offerri, quæsitum esset. Non
 desunt, qui dicant, Apollinem, quum præsciret suppli-
 cem ad Persas iturum Themistoclem, idcirco sibi exu-
 vias illas dedicari prohibuisse, ne religiosis monumentis
 testatum odium, fidem deprecationi abrogaret. Hanc
 Barbarorum in Graeciam irruptionem prædictam Bacidis
 oraculis invenias. Ante etiam ab Euclo ea de re car-
 mina edita sunt. (4) Delphorum est ipsorum, prope
 aram maximam, donum lupus æneus. Hominem quen-
 dam vident se cum sacra pecunia, quam compilasset, ab-
 didisse in ea Parnassi parte, quæ maxime esset sylve-
 stribus arboribus condensa: lupum vero in dormientem
 impetu facto, illum occidisse; ac deinde quotidie cum
 ululatu solitum intra urbem penetrare. Id quum non
 nisi divinitus fieri existimare homines coepissent, feram
 secuti, aurum sacrilegio ereptum reperiunt et ad rei

κούν. (5) Φρύνης δὲ εἰκόνα ἐπὶ χρύσειον Πράξιτέλης μὲν
ἀνέλασσε, ἑραστής καὶ οὗτος· ἀνάθημα δὲ αὐτῆς Φρύ-
νης ἐστὶν ἡ εἰκών.

CAPUT XV.

Varia donaria Delphis dedicata porro enumerantur — oraculum
quod Phaënnis de Gallorum expeditione protulit — Athenien-
sium donarium — Cyrenaeorum donarium, et de Batto loque-
lam recuperante.

Τὰ δὲ ἐρεξῆς ταύτη, τὰ μὲν ἀγάλματα τοῦ Ἀπόλλω-
νος, Ἐπιδαύριοι τὸ ἕτερον οἱ ἐν τῇ Ἀργολίδι ἀπὸ Μή-
δων, τὸ δὲ αὐτῶν Μεγαρεῖς ἀνέθεσαν, Ἀθηναίους μάρ-
τὸς Νισαίαι κρατήσαντες, Πλαταιῶν δὲ βούς ἐστιν
ἦν ἵκα ἐν τῇ σφετέρᾳ· καὶ οὗτοι Μαρδόνιον τὸν Γωβρύου
μετὰ Ἑλλήνων ἡμύναντο ἄλλων. καὶ αὐτῶς δύο Ἀπόλ-
λωνος, τὸ μὲν Ἡρακλεωτῶν πρὸς τῷ Εὐξείνῳ, τὸ δὲ
Ἀμφικτυόνων ἐστὶν, ὅτε Φωκεῦσιν ἐπεργαζομένοις τοῦ
θεοῦ τὴν χώραν ἐπέβαλλον χρημάτων ζημίαν. ὁ δὲ
Ἀπόλλων οὗτος καλεῖται μὲν ὑπὸ Δελφῶν Σιτάλκας, μὲν

memoriam lupum ex aere dedicarunt. (5) Phrynes in-
auratam effigiem elaboravit Praxiteles, unus et ipse de
mulieris amatoribus: ipsamet dedicavit.

CAP. XV.: Quae huic adiuncta sunt Apollinis si-
gna, alterum Epidaurii, qui sunt in Argivorum finibus
de Medorum manubiis, alterum Megarenses, victis a
Nissaeis Atheniensibus, posuerunt. Bacula a Plataeen-
sibus dedicata, eius est temporis monumentum, quo in-
tra suos fines ii, cum aliis Graecis Mardonium Gobrya-
filium ulii sunt. Sunt alia rursus duo Apollinis signa
Heraeotiarum alterum, qui ad Euxinum pontum sunt
Amphictyonum alterum, de multa; quam Phocensibus in-
rogarunt, ob id, quod Sacrum solum coluissent. Ea
apud Delphos huic Apollini cognomen Sitalcas, magni

γεθος δὲ πέντε πηχῶν καὶ τριακοντά ἐσσι. στρατηγοὶ
 δὲ οἱ πολλοὶ, καὶ Ἀρτίμιδος, τὸ δὲ Ἀθηναῖς, δύο τε
 Ἀπόλλωνος ἀγάλματα ἔστιν Ἀτταλῶν, ἥνικα σφίσιν
 ἐξοργάσθη τὰ ἐς Γαλάτας. (2) Στρατὶν δὲ τὴν Βελ-
 τῶν, ὡς ἐκ τῆς Εὐρώπης διαβήσοιτο ἐς τὴν Ἀσίαν ἐκ
 ὁλέθρου τῶν πάγων, Φωκνὶς προειδήλωσεν ἐν τοῖς χρη-
 σμαῖς γυναικῶ πρότερον, ἢ ἐπράχθη τὸ ἔργον.

Δι' τὸτ' ἀμειψάμενος σταινὸν πόρον Ἑλλησπόντου
 Αἰλήσει Γαλατῶν ὁλοὺς στρατός, οἱ ὃ ἀθεμίτως
 Ἀσίδα πόρθησούσι. Θεὸς δ' ἐτι κύντερα θήσει
 Πάγχυ μάλ', οἱ ναλοῦσι παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 Εἰς ὀλγόν· τάχα γάρ σφιν ἀσσοσητῆρα Κρονίων
 Ὀρμήσει, ταύροδι διωτρεφτός φίλον υἱόν,
 Ὅς πᾶσιν Γαλατῆσιν ὁλέθριον ἡμᾶρ ἐφήσει.

παῖδα δὲ εἶπε ταύρου τὸν ἐν Περγάμῳ βασιλεύσαντα
 Ἀτταλον· τὸν δὲ αὐτὸν τοῦτον καὶ ταυρόκερον προσ-
 εῖρηκε χρηστήριον. λαπυκοῦ δὲ ἡγεμένους ἀναβιβηκό-

tudine quinque et triginta cubitorum. Sunt illæ dædæ
 multi: Dianæ præterea, et Minervæ, quoque Apolli-
 nis signa, ab Aetolis indigata, de Gallis in pugna su-
 peratis. (2) Gallorum quidam exercitum ex Europa in
 Asiam ad urbium perniciem transmissurum, prædixit in
 oraculis suis Phaënnia ætate una antequam res gereretur:

Hostilis Gallorum acies tunc milite multo
 Littora complebit: transmissis fluctibus Heiles
 Vastabit populans Asiæ. Sed dii graviora
 Intentant illis, pelagi prope cærule sedes
 Qui posuere suas. Sedehim his quoque Iupiter ipse
 Auxilio clari mittet tauri generosam
 Progeniem; tristi quæ sternet funere Gallos.

Tauri filium dixit Attalum Pergami regem, quæ ipsam
 Tauricornem etiam idem Apollo nominavit. Equitatus
 duces equis insidentes Asiæ equestribus Atheniensium co-

τας ἐπὶ ἵπποισι Φερατοὶ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἕστησαν
 τρεφάμενοι τὴν Ἀντικὴν ἵππον. (3) Τὸν δὲ φοίνικα
 834 ἀνέθεσαν Ἀθηναῖοι τὸν χαλκοῦν, καὶ αὐτὸν καὶ Ἀθη-
 ναῖς ἀγάλμα ἐπέχρισον ἐπὶ τῷ φοίνικι, ἀπὸ ἔργων, ὧν
 ἐκ Εὐρυμίδου ἐν ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ τὸ μὲν πεζῇ, τὸ δὲ
 ναυαῖν ἐν τῷ ποταμῷ κατέρχουσιν, τούτου τοῦ ἀγάλ-
 ματος ἐνιαχοῦ τὸν ἐπὶ αὐτῷ χρυσὸν ἐδωμήν. λαλῦμασμέ-
 νον. ἐγὼ μὲν δὴ τὸ ἐγκλημα ἐς κακούργους τε ἦγον
 καὶ φῶρας ἀνθρώπους. Κλειτόδημος δὲ, ὅποσοι τὰ
 Ἀθηναίων ἐπιχώρια ἔγραψαν, ὁ ἀρχαιότατος, οὗτος ἐν
 τῷ λόγῳ φησὶ τῷ Ἀττικῷ, ὅτε Ἀθηναῖοι παρεσκευά-
 ζοντο ἐπὶ Σικελίαν τὴν στόλον, ὡς ἔθνος τι ἄπειρον
 κορακίων κατῆς τότε ἐς Δελφοὺς, καὶ περιτοκπτόν τε
 τοῦ ἀγάλματος τούτου, καὶ ἀπέβησαν τοῖς ῥάμφεσιν
 ἀπ' αὐτοῦ τὸν χρυσόν. λέγει δὲ καὶ, ὡς τὸ δόρυ, καὶ
 ἀντρίλας, καὶ ἄλλοι κέρπες ἐπὶ τῷ φοίνικι ἐπεποίητο
 ἐς μίσην τῇ ὑπέρᾳ, κατακλίσαι καὶ τὰντα οἱ κό-
 ραες. Ἀθηναίους μὲν δὴ καὶ ἄλλα σημεῖα μὴ ἐκπλεῖ-

pit, Apollini statuerunt Phœcol. (3) At palmam ac-
 ceptam dicunt Athenienses cum Minervæ signo inaura-
 to; duplicis victoriæ monumentum, quæ uno eodemque
 die potuit sunt ad Eurymedontem, pedestri acie, et na-
 vali pugna prospere in ipso flumine commissa. A mul-
 tis vetus signi partibus quum aurum revulsam vidissem,
 culpam ego in homines improbos et scortilagos confere-
 bam priusquam ex Atticarum rerum commentario, quem
 scripsit Clitodemus, eorum qui literis res Atticas man-
 darunt vetustissimus auctor, cognovissem, comparata ab
 Atheniensibus classe ad Siciliensem expeditionem, ma-
 gnum corvorum numerum Delphos convolasse, irruen-
 tesque in illud signum, aurum rostris avellisse. Addi-
 tum est ibidem, hastam, noctuas, et caryotas, quæ in
 palma illa ad palmularum similitudinem et auro factæ
 fuerant, eosdem illos corvos abruptisse. Sed et alia pro-
 digia idem commemorat Clitodemus, quæ ab ea naviga-

σαι σφᾶς ἀπαγορεύοντα εἰς Σικελίαν διηγήσατο ὁ Κλει-
 τόδημος. (4) Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάτ-
 τον ἐπὶ ἄρματι, ὃς εἰς Λιβύην ἤγαγε σφᾶς ναυσὶν ἐκ
 Θήρας· ἡνίοχος μὲν τοῦ ἄρματος ἐστὶ Κυρήνη, ἐπὶ δὲ
 τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσά ἐστιν αὐ-
 τόν· ἐποίησε δὲ Ἀμφίων Ἀκιστορος Κνωσσιος. ἐπεὶ
 δὲ ᾤκησε Βάττος τὴν Κυρήνην, λέγεται καὶ τῆς φωνῆς
 γενέσθαι οἱ τοιόνδε ἱαμα. ἐπιὼν τῶν Κυρηναίων τὴν
 χώραν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις αὐτῆς, ἐρήμοις ἔτι οὖσι, θεᾶ-
 ται λίοντα, καὶ αὐτὸν τὸ δαῖμα τὸ ἐκ τῆς θύρας βοῆσαι
 σαφές καὶ μέγα ἠγάγκασεν. οὐ πόρρω δὲ τοῦ Βάττου
 καὶ ἄλλον ἐστήσαν οἱ Ἀμφικτύονες Ἀπόλλωνα ἀπὸ τοῦ
 ὠδιχήματος τοῦ εἰς τὸν θεὸν τῶν Φωκίων.

tione suscipienda Athenienses deterrere debuerant. (4)
 Cyrenaei Delphis Batti statuam posuerunt in curru, quod
 is ex insula Thera eos in Africam classe deduxisset in
 coloniam. Anriga currus est eius mater Cyrene. In
 curru Libye Nympha Batto corenam imponit. Opus fe-
 cit Amphion Acestoris filius Gnossius. Deducta iam
 Cyrene colonia, Battus vocis huiusmodi medelam repe-
 rit. Dum Cyrenaei in extrema Africae deserta excur-
 runt, leonem conspexit: re improvisa territus, magnum
 et clarum necessitate cogente sustulit clamorem. Non
 longe a Batti statua Apollinem alium Amphictyones de-
 dicarunt de muleta, quam Phocensibus ob noxam in deum
 commissam irrogarunt.

CAPUT XVI.

Reliquias donariorum regum Lydiae, Alyattis crater — de umbilico Delphico orbis terrarum medio et Lacedaemoniorum atque Aetolorum donariis — Elyriorum aliorumque — Liparaeorum donariis — primo omnium donario Delphico,

Τῶν δὲ ἀναθημάτων, ἃ οἱ βασιλεῖς ἀπέστειλαν οἱ Λυδῶν, οὐδὲν ἔτι ἦν αὐτῶν εἰ μὴ σιδήρευν μόνον τὸ ὑπόδημα τοῦ Ἀλυάττου κρατῆρος. τοῦτο Γλαύκην μὲν ἔστιν ἔργον τοῦ Χίου, σιδήρευν κόλλησιν ἀνδρὸς εἰρόντος· ἑλάσμα δὲ ἑκαστον τοῦ ὑποδήματος ἑλάσματι ἀλλήλῃ προσεχὲς οὐ περόναις ἔστιν ἢ κέντροις, μᾶνῃ δὲ ἡ κόλλα συνέχει τε, καὶ ἔστιν αὕτη τῷ σιδήρῳ δεσμός· σχῆμα δὲ τοῦ ὑποδήματος κατὰ πύργον μάλιστα ἐς μείλουρον ἀνιόντα ἀπὸ εὐρυτέρου τοῦ κάτω· ἑκάστη δὲ πλευρὰ τοῦ ὑποδήματος οὐ διὰ πάσης πέφρακται, ἀλλὰ εἰσιν αἱ πλάγαι τοῦ σιδήρου ζῶναι, ὥσπερ ἐν χλίμακι οἱ ἀναβασμοί· τὰ δὲ ἑλάσματα τοῦ σιδήρου τὰ ὀρθὰ ἀνέστραπται κατὰ τὰ ἄκρα ἐς τὸ ἐκτὸς· καὶ ἔδρα τοῦτο ἦν τῷ κρατῆρι. (2) Τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ῥμφαλὸν, λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν

CAP. XVI. Ex tam multis, quae Apollini miserunt Lydorum reges, donis, reliquum iam nullum est, praeter ferream Halyattis craterae basin. Eam fecit Glaucus Chius, qui primus ferri artem ferruminandi excogitavit. Illius certe basis iuncturae singulae nullis aut fibulis, aut clavis, sed solo coagmentatae sunt ferrumine. Basis forma est eadem prope qua turris; ima parte latior, in obtusum fastigium surgens. Latus quodlibet non continentis ferro clauditur, sed transversis incingitur e ferro zonulis: eae perinde sunt ac in scalis gradus. Ducti e ferro scapi, qui recta in altum assurgunt, summa sui parte sunt extrorsum resupinati. Atque haec fuit illius craterae sedes. (2) Iam qui a Delphis Umbilicus vocatur, e candido marmore, esse cum aiunt medium terrae univer-

μίσω γῆς πάσης αἶψαι λίγυσεν οἱ Ἀἰετοί, καὶ ἐν φθῆ
τινι Πίνδαρος ἐμολογοῦντά σφισιν ἐποίησε. Λακεδαι-
μονίων δὲ ἀνέδοξμά ἐστιν ἑταῦθα, Καλάμιδος δὲ ἐρ-
γον, Ἑρμιόνη ἡ Μενελάου θυγάτηρ, καὶ συνωικήσασα
Ὀρέστη τῷ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἐτε πρότερον Νεοπτολέμῳ
τῷ Ἀχιλλέως. Εὐρύδαμον δὲ στρατηγόν τε Αἰτωλῶν,
καὶ στρατοῦ τοῦ Γαλατῶν ἐναντία ἡγήσάμενον, ἀνέθε-
σαν οἱ Αἰτωλοί. (3) Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Κρητικαῖς ὄρεσι
καὶ κατ' ἐμὲ ἐτε Ἐλυρος πόλις· οὗτοι εὖν αἶψα χαλ-
κὴν ἀπέστειλαν ἐς Ἀἰετούς· δίδωαι δὲ νηπιούς ἢ αἰξ
Φυλακίδι καὶ Φυλάνδρῳ γάλα. παῖδας δὲ αὐτοὺς οἱ
Ἐλύριοι φασιν Ἀπόλλωνός τε εἶναι καὶ Ἀκακαλλίδος νύμ-
φης· συγγενέσθαι δὲ τῇ Ἀκακαλλίδι Ἀπόλλωνα ἐν πέ-
λει Τάρφῳ, καὶ οἴκῳ Καρμάνορος. Καρυστίοι δὲ οἱ
Εὐβοεῖς βούν καὶ οὗτοι χαλκοῦν παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι
ἔστησαν ἀπὸ ἔργου τοῦ Μηδικοῦ. βούς δὲ οἱ Καρύστιοι
καὶ οἱ Πλαταιεῖς τὰ ἀναθήματα ἐποίησαντο, ὅτι (ἐμοὶ
δοκεῖν) ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον, τήν τε ἄλλην βα-
βαίως ἐκίχησαντο εὐδαμονίαν; καὶ ἀροῦν ἐλευθέρῃ τῇ γῇ.

sae punctam. Congruunt cum hac opinione, quae in
quodam carmine cecinit Pindarus. Lacedaemoniorum il-
lic dona sunt, Hermione Menelai filia, quae fuit cum
Oreste Agamemnonis, quum prius tamen nupta fuisset
Neoptolemo Achillis filio; eam Calamis fecit. Eurydamo
statuam, quod eo duce contra Gallorum exercitum pu-
gnarunt, Aetoli posuerunt. (3) Exstat adhuc in Cretae
montibus urbs Elyros. Ea civitas capellam aeneam Apol-
lini donavit misit. Lac praebere videtur infantibus Phy-
lacidi et Philandro. Liberos fuisse eos Elyrii dicunt
Apollinis et Nymphae Acacallidis. Cum ea congressum
Apollinem in urbe Tarrha, et Carmanoris domo. Ca-
rystii ex Euboea bovem et ipsi aeneum Apollini statu-
runt de Persica victoria. Boves quidem et Carystii et
Plataeenses ideirco dedicarunt, quod (uti ego opinor)
Barbaris e Graecia expulsis, et alias fortunas incolumes

στρατηγῶν δὲ εἰκόνας, καὶ Ἀπόλλωνα τε καὶ Ἀρτεμιν
 ἔθνος τὸ Αἰτωλικὸν ἀπέστειλαν καταστρεφόμενοι τοὶ
 ὁμόρους σφίσιον Ἀκαρνᾶνας. (A) Παράλογότατον ἔ
 πεινθανόμην ὑπάρξαι Λιπαράιους ἐς Τυρσηνοὺς. τοὶ
 γὰρ δὴ Λιπαράιους ἐναντία ναυμαχῆσαι τῶν Τυρσηνῶν
 836 ναυσὶν ὡς ἐλαχίστατος ἐκέλευσαν ἡ Πηνθία. πέντε οὖν
 ἀνάγονται τριήρεις ἐπὶ τοὺς Τυρσηνοὺς· οἱ δὲ (ἀπὸ
 ξίου γὰρ μὴ ἀποδοῖν Λιπαράτων τὰ ναυτικά) ἀνταγ
 γονται σφίσιον ἑκατὸς ναοί. τέσσερας οὖν αἰραῦσιν οἱ Λι
 παράιοι, καὶ ἄλλας πέντε φάτερας σφίσιον ἀντακαχθῆ
 σας, καὶ τρίτην νεὴν πεντάδα, καὶ ὁππότεως ταχυτέ
 ρηκευώσαντο. ἀνέθισαν οὖν ἐς Δελφοὺς πᾶσις ἀλούσαι
 ναυσὶν ἀριθμὸν ἴσα Ἀπόλλωνος ἀγάλματα. Ἐχεκράτι
 δης δὲ ἀνὴρ Λαρισαῖος τὸν Ἀπόλλωνα ἀνέθηκε τὸν με
 κρόν, καὶ ἀπάντων πρῶτον ταθῆναι τῶν ἀναθημάτων
 τοῦτό φασιν οἱ Δελφοί.

habuerunt, et libero solo terram arare potuerunt. Du
 cum effigies, et cum iis Apollinem et Dianam, Aetolo
 rum gens, Acarnanibus finitimis suis debellatis, dedica
 runt. (A) Incredibile prope dictu est, quod Liparæii
 narrant evenisse. Oraculo iussos cum Tyrrhenis pau
 cissimarum navium classe configere, triremes contra eos
 quinque deduxisse. Illos, quum se Liparæis handqua
 quam inferiores navalibus rebus fore confiderent, pari
 navium numero congressos. Sed quum quinque eorum
 triremes Liparæi cepissent, mox Tyrrhenos totidem ite
 rum, ac tertio, et postremo quarto eduxisse: omnes
 vero eas classes a Liparæis captas. In huius rei memo
 riam Apollinis sigas pari numero superatis a se iam to
 tles navibus, dicarunt. Echekratides homo Larissæus
 Apollinem parvum dedicavit: hunc Delphi dicunt anti
 quissimum esse, ac sane primum donariorum omnium.

CAPUT XVII.

Donarium Sarderum — de insula Sardinia, eiusque denominatione et incolis — de Aristaeo — urbibus in Sardinia conditis, — insula Cyro seu Corfica — insulae Sardiniae natura, coelo et animalibus — de risu Sardonio.

Βαρβάρων δὲ τῶν πρὸς τῆς ἐσπέρας οἱ ἔχοντες Σαρδῶν, εἰκόνα οὗτοι χαλκῇ τοῦ ἐπωνύμου σφίσιν ἀπέστυλαν. (2) Ἡ δὲ Σαρδὼ μέγεθος μὲν καὶ εὐδαιμονίαν ἔστιν ὅμοια ταῖς μάλιστα ἐπαινουμέναις· ὄνομα δὲ αὐτῇ τὸ ἀρχαῖον ὃ τι μὲν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἐγένετο, οὐκ οἶδα· Ἑλλήνων δὲ οἱ κατ' ἐμπορίαν ἐσπλέοντες Ἰχνοῦσαν ἐκάλεσαν, ὅτι τὸ σχῆμα τῇ νήσῳ κατ' ἔχνος μάλιστα ἔστιν ἀνθρώπου. μῆκος δὲ [ἐπ'] αὐτῆς εἰκοσι στάδια καὶ ἑκατὸν εἰς καὶ χίλιοι· εὖρος δὲ ἐς εἰκοσι τε καὶ τετρακοστούς πεντήκοντα. πρῶτοι δὲ διαβῆναι λέγονται ταυσίη ἐς τὴν νῆσον Αἰθυσ· ἡγεμῶν δὲ τοῖς Αἰθυσίη ἦν Σάρδης ὁ Μακρήριδος, Ἡρακλέους δὲ ἐπονομασθέντος ὑπὸ Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθύων. Μακρήριδὲ μὲν δὴ αὐτῷ τὰ ἐπιφανέστατα ὁδὸς ἐγένετο ἢ ἐς Δελφούς· Σάρδην δὲ ἡγεμονία τε ὑπῆρξε τῶν Αἰθύων ἢ

CAP. XVII. Barbari, qui ad Occidentem Sardiniam insulam incolunt, statuam eius, a quo ipsi nomen acceperunt, ex aere Delphos miserunt. (2) Est ipsa Sardinia magnitudine et felicitate cum ffs, quae maxime celebrantur, insulis comparanda. Nomen eius praeiis temporibus quodnam fuerit patria lingua, compertum non habeo. Qui illuc e Graecis commercii causa adnavigarunt, Ichmussam (quod formam habeat humani vestigii) insulam vocarunt. Longitudo eius perhibetur stadium MOXX: latitudo CCCCLXX. Primi in eam transmissi navibus Libyes dicuntur, duce Sardo Maceridis filio; cui apud Aegyptios et Libyas Herculis cognomen fuit. Eius patri Maceridi nihil illustrius ad memoriam contigit, quam quod venit aliquando Delphos. Sardus

ες τὴν Ἰχνοῦσαν, καὶ τὸ ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ Σάρδου τού-
 του μετέβαλεν ἡ νῆσος. οὐ μὲντοὶ τοὺς γε αὐτόχθονας
 ἐξέβαλεν ὁ τῶν Ἀθηνῶν στόλος· σύνοικοι δὲ ὑπ' αὐτῶν
 οἱ ἐπαλθόντες ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ὑπὸ εὐνοίας ἐδέχθησαν.
 καὶ πόλεις μὲν οὔτε οἱ Αἰθῦες, οὔτε τὸ γένος τὸ ἐγχώ-
 ριον ἠπίσταντο ποιήσασθαι· σποράδες δὲ ἐν καλύβαις
 τῇ καὶ σπηλαίοις, ὡς ἑαστοὶ τύχουν, ᾤκησαν. (3) Ἐπει-
 δὲ ὕστερον μετὰ τοὺς Αἰθῦας ἀφίκοντο ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 837 ες τὴν νῆσον οἱ μετὰ Ἀρισταίου. παῖδα δὲ λέγουσιν
 Ἀρισταίου Ἀπόλλωνός τε εἶναι καὶ Κυρήνης· ἐπὶ δὲ
 τοῦ Ἀκταίωνος περισσῶς ἀλγέσαντα τῇ συμφορᾷ, καὶ
 Βοιωτίᾳ τε καὶ πάσῃ τῇ Ἑλλάδι κατὰ ταῦτα ἀχθόμε-
 νων, οὕτως ες τὴν Σαρδῶ μετοικησάαι φασιν αὐτόν. οἱ
 δὲ καὶ Δαιδαλον ἀποδρᾶναι τηρικαῦτα Ἰνύκου διὰ τὴν
 ἐπιστρατείαν τὴν Κρητῶν, καὶ ἀποικίας ες τὴν Σαρδῶ
 μετασχεῖν τῷ Ἀρισταίῳ νομίζουσιν. ἔχοι δ' ἂν λόγον
 οὐδένα, Αὐτονόῃ τῇ Κάδμου συνοικήσαντι τῷ Ἀρισταίῳ

coloniam Libyū Ichnussam deducendam suscepit: quare
 priore nomine obsoleto, est de Sardi nomine insula ap-
 pellata. Non tamen indigenas eiecit ea Libyū manus;
 sed in domiciliū societatem recepti ab indigenis sunt
 novī inquilini; atque id necessitate magis quam benevo-
 lentiae gratia. Urbes certe non plus Libyēs tunc, quam
 in ipsa insula genitus populus, norant condere; dispersi
 in tugariis et speluncis, ut sua cuiusque sors tulerat,
 ita habitabat. (3) Aliquot annis post Libyēs e Graecia
 in insulam eam venerunt, qui Aristaei ductam, et au-
 spicia secuti fuerant. Apollinis et Cyrenes Nymphas
 fuisse filium Aristaeum tradunt: eum quod Actaeonis ca-
 sum acri confectum dolore, ac Boeotiae iam et Graeciae
 toti infensum, in Sardiniam migrasse. Sunt qui putent
 eodem tempore Daedalum, Cretensium arma metuentem,
 aufugisse; ac domiciliū coloniaeque in Sardiniam dedu-
 cendae consortem Aristaeo fuisse. Probari vero nulla
 ratione possit, Aristaeo, quicum nupta erat Cadmi filia

Δαίδαλον ἢ ἀποικίας ἢ ἄλλον τινὸς μετεσχημέναι· δε-
 ῖλικιαν κατὰ Οἰδίποδα ἦν βασιλεύοντα ἐν Θήβαις. πό-
 λιν δ' οὖν οἰκίζουσιν οὐδεμίαν οὐδ' οὗτοι, ὅτι ἀριθυμῶ
 τε καὶ ἰσχυρεῖς ἐλάσσονες (ἐμοὶ δοκεῖν) ἢ κατὰ πόλεων ἦσαν
 οἰκισμὸν. (4) Μετὰ δὲ Ἀρισταῖον Ἰβηρες ἐς τὴν Σαρ-
 δῶ διαβαίνουσιν ὑπὸ ἡγεμόνι τοῦ στόλου Νώρακι, καὶ
 ἠκίσθη Νώρα πόλις ὑπὸ αὐτῶν· ταύτην πρώτην γε-
 κέναι πόλιν μνημονεύουσιν ἐν τῇ νήσῳ· παῖδα δὲ Ἐρυ-
 θίας τε τῆς Γηρυόνου καὶ Ἐρμού λεγούσιν εἶναι τὸν
 Νώρακα. τετάρτη δὲ μοῖρα Ἰολάου Θεσπιέων τε καὶ ἐκ
 τῆς Ἀττικῆς στρατιὰ κατήρην ἐς Σαρδῶ· καὶ Ὀλβίαν
 μὲν πόλιν οἰκίζουσιν, ἰδίᾳ δὲ Ἀγρυλὴν οἱ Ἀθηναῖοι
 διασώζοντες τῶν δῆμων τῶν οἴκοι τινὸς τὸ ὄνομα· ἢ
 καὶ αὐτὸς τοῦ στόλου μετείχεν ὁ Γρύλλος. ἔστι δ' οὖν
 καὶ κατ' ἐμὲ ἔτι χωρία τε Ἰολαία ἐν τῇ Σαρδοί, καὶ
 Ἰόλαος παρὰ τῶν οἰκητόρων ἔχει τιμὰς. Ἰλίου δὲ ἀλι-
 σκομένης, ἄλλοι τε ἐκφεύγουσι τῶν Τρώων, καὶ οἱ ἀπο-

Autonoe, Daedalum, qui eadem fuit aetate, qua Thebis
 regnavit Oedipus, potuisse vel coloniae, vel alius cuius-
 quam rei participem esse. Verum neque haec manus
 oppidum ullum munivit, quod erat numero et viribus
 minor, quam quantum sat esset ad novam civitatem con-
 stituendam. (4) Post Aristaeum Iberi in Sardiniam ex
 Hispania transmiserunt duce Norace, a quo novam ur-
 bem Noram vocarunt. Et hanc primam omnium, quae
 in ea insula fuerint, urbem norunt. Filium Noracem
 fuisse dicunt Mercurii, et Erythea Geryonis filia. Quarta
 inquilinorum cohors, Iolao duce in Sardiniam contendit,
 e Thespiensibus et Attica terra. Hi Olbiam urbem con-
 dunt, seorsum vero Athenienses Ogryllen, vel translatio
 ab aliqua de Atticis curiis nomine; vel quod unus de
 classis ducibus Gryllus fuerit. Hac ipsa etiam aetate in
 Sardinia vici manent, qui Iolai nuncupantur, et ab in-
 colis honores Iolae habentur. Post Ilium eversum, ex
 Troianis et alii profugerunt, et ii, qui cum Aenea in-

σωθέντες μετὰ Αἰνείου· τούτων μοῖρα ἀπενεχθῆσα
 ὑπὸ ἀνέμων ἐς Σαρδῶν, ἀνελίχθησαν τοῖς προενοικοῦσιν
 Ἕλλησι· καταστῆναι δὲ ἐς μάχην τῷ Ἑλληνικῷ καὶ
 τοῖς Τρωσὶν ἐκάλυνσε τοὺς βαρβάρους· παρασκευῇ τε
 838 γὰρ ἴσοι τῇ ἀπάσῃ τὰ ἐς πόλεμον ἦσαν, καὶ ὁ Θόρσος
 ποταμός διὰ μέσου σφίσι ῥέων τῆς χώρας ἐπίσης καὶ
 ἀμφοτέροις διαβαίνειν παρεῖχε δέος· ὕστερον μέντοι πολ-
 λοῖς ἔτεσιν οἱ Αἰβυες ἐπεραιώθησάν τε αὐτίς ἐς τὴν νῆ-
 σον στόλῳ μείζονι, καὶ ἤρξαν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν πολέμον.
 τὸ μὲν δὴ Ἑλληνικὸν ἐς ἅπαν ἐπέλαβε φθορῆναι, ἡ
 ὀλίγον ἐγένετο ἐξ αὐτοῦ τὸ ὑπολειφθέν· οἳ τε Τρῶες
 ἐς τῆς νήσου τὰ ὑψηλὰ ἀναφεύγουσι· καταλαβόντες δὲ
 ἄρῃ δύσβατα ὑπὸ σχολόπων τε καὶ κρημνῶν, Ἴλιεις μὲν
 ὄνομα καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἔχουσι· Αἰβυσι μέντοι τὰς μορ-
 φὰς καὶ τῶν ὄπλων τὴν σκευὴν καὶ ἐς τὴν πᾶσαν διαί-
 ταν ἐοίκασιν. (5) Ἔστι δὲ νῆσος οὐ πολὺ ἀπέχουσα
 τῆς Σαρδοῦς, Κύρνος ὑπὸ Ἑλλήνων, ὑπὸ δὲ Αἰβύων
 τῶν ἐνοικούντων καλουμένη Κορσική· ἐκ ταύτης μοῖρα

columae evaserunt. Horum pars una acti tempestatibus
 in Sardiniam, Graecis, qui ante illic consederant, per-
 misti sunt. Quo minus vero cum Graecis et Troianis
 Barbari bello configerent, id primum vetuit, quod belli
 apparatu neutra pars alteri cedebat: deinde Thorsus flu-
 vius, qui mediam praeterfluit insulam, utramque aciem
 transmittere metuentem coercebat. Multis post annis Li-
 byes maiore classe in Sardiniam appulsi, Graecosque bello
 adorti, omnes ad internecionem exciderunt, vel certe
 quam paucissimos reliquos fecere. Nam Troiani quum
 in montanam insulae regionem confugissent, montesque
 praeacutis vallis et pendulis rupibus impervios occupa-
 sent, Iliensium ibi nomen adhuc retinent; facie illi qui-
 dem, armatura, totaque victus ratione Afris persimiles.
 (5) Abest non longe a Sardinia insula, Corsica ab in-
 quilinis e Libya, a Graecis Cynos nominata. Ex hoc
 non parva utique manus seditione pulsae in Sardiniam

οὐκ ἐλαχίστη στέσει πεισθείσα ἐφίκετο ἐς τὴν Σαρδῶν,
καὶ ᾤκησαν τῆς χώρας ἀποτερόμενοι τῆς ἐν τοῖς ὄρεσιν
ὑπὸ μέντοι τῶν ἐν τῇ Σαρδοὶ τῷ ὀνόματι ὀνομάζονται
τῷ οὐκ ὄντι Κορσοί. Καρχηδόνιοι δὲ, ὅτε ναυτικῶ μά-
λιστα ἴσχυσαν, κατεστρέψαντο μὲν καὶ ἅπαντας τοὺς ἐν
τῇ Σαρδοὶ, πλὴν τῶν Ἰλιέων τε καὶ Κορσῶν, (τούτοις
δὲ μὴ ἐς δουλείαν ὑπαχθῆναι τὸ ἐχυρὸν ἤρκασε τῶν
ὄρων) ᾤκισαν δὲ ἐν τῇ νήσῳ καὶ αὐτοὶ πόλιν οἱ Καρχηδό-
νιοι, Κάρναλιν τε καὶ Σύλλους, τοῦ δὲ ἐπικουρικοῦ τῶν
Καρχηδονίων Ἀλβες ἢ Ἰβηρες ἐς ἀμφισβήτησιν λαφύρων
ἀφικόμενοι, καὶ, ὥς εἶχον ὀργῆς, ἀποστάντες ἐσφικίσαντο
ἐς τὰ ἐψηγὰ καὶ οὗτοι τῆς νήσου. Βαλαροὶ τὸ ὄνομά
ἐστιν αὐτοῖς κατὰ γλῶσσαν τὴν Κυρηνίων. Βαλαροὺς
γὰρ τοὺς φυγάδας καλοῦσιν οἱ Κύριοι. γένη μὲν το-
σαῦτα τὴν Σαρδῶ καὶ ἐσφικισμένα οὕτω νέμεται. (6)
Τῆς δὲ νήσου τὰ πρὸς τῆς ἄρκτου καὶ ἡπείρου τῆς κατὰ
Ἰταλίαν, ἐστὶν ὄρη δύο βᾶτα τὰ πέρατα συνάπτοντα ἀλ-
λήλοις· καὶ ἦν παραπλήγῃς, ναυσὶ τε ὅρμους παρέχεται

transiere, montibusque occupatis oppida sibi muniere: a
Sardis certe patrio ipsorum nómine Corsi appellantur.
Carthaginenses quum essent maritimis rebus praepollen-
tes, omnes e Sardinia, praeter Ilienses et Corsos, eie-
cerunt: nam illos quominus potuerint in potestatem re-
digere, praerupti et muniti montes obstiterunt. Munie-
runt in ea insula Poeni urbes duas, Carnalin, et Syl-
los. Quum vero Carthaginensium socii, sive Libyes
sive Iberi, orta de spoliis controversia, ira in Poenos
exarsissent, facta secessionis et ipsi domicilia in excel-
sis insulae ingis sibi posuere: eos patria lingua sua Ba-
laros Corsi appellarunt, quod eodem nomine exules vo-
cant. Atque hae quidem gentes, et in eas quas diximus
divisi urbes, Sardiniam incolunt. (6) Eius ora, quae
est ad Aquilonem et Italiam littora conversa, in montes
consurgit invios, quorum extremitates alias alias contin-
gunt: adnavigantes vero opportunis accipit stationibus.

κατὰ τοῦτο ἡ νῆσος, πνεύματά τε ἄτακτα καὶ ἰσχυρά
 ἄκραι τῶν ὀρῶν καταπέμπουσιν ἐς τὴν θάλασσαν. ἔστι
 839 δὲ καὶ ἄλλα διὰ μέσης αὐτῆς ὄρη χθαμαλώτερα. ὁ δὲ
 ἀήρ ὁ ἐνταῦθα θολερός τε ὥς ἐπίπην ἐστὶ καὶ νοσώδης
 αἵτιοι δὲ οἱ τε ἅλεις οἱ πηγνύμενοι, καὶ ὁ νότος βαρὺς
 καὶ βίαιος ἐγκείμενος· οἱ ἄνεμοί τε οἱ ἀπὸ τῆς ἄρκτου
 διὰ τὸ ὑψηλὸν τῶν ὀρῶν τῶν πρὸς τῆς Ἰταλίας κωλύον-
 ται, πνέοντες θέρους ὥρα, τὸν τε ἀέρα τὸν ταύτη καὶ
 τὴν γῆν ἀναψύχειν. οἱ δὲ τὴν Κύρνον σταδίους φασὶν
 οὐ πλείονας ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς ἢ ὀκτὼ τῇ θαλάσῃ διειργε-
 σθαι, ὀρεινὴν τε οὖσαν καὶ ἐς ὕψος διὰ πάσης ἀνή-
 κουσιν, τὸν Ζέφυρον οὖν καὶ Βορέαν ὑπὸ τῆς Κύρνου
 κωλύεσθαι νομίζουσι, μὴ καὶ ἄχρι τῆς Σαρδαῦς ἐξι-
 κνεῖσθαι. ὅφεις δὲ οὔτε οἱ ἐπὶ συμφορᾷ τῇ ἀνθρώπων,
 οὔτε ὅσον ἀνώλεθρον αὐτῶν, οὔδὲ οἱ λύκοι τρέφεσθαι
 πεφύκασιν. οἱ δὲ κριοὶ μέγεθος μὲν τοὺς ἐτέρωθεν οὐχ
 ὑπερβάλλουσιν, εἶδος δὲ ἐστὶν αὐτοῖς, ὅποιον ἐν πλα-
 στικῇ τις ἂν τῇ Αἰγιναιᾷ ποιήσειεν ἀγρίου κριοῦ· τὰ
 μέντοι ἀμφὶ τὸ στῆθος δασύτερά ἐστιν αὐτοῖς, ἢ ὥς

E proximis montium iugis praevalidi et incerti ventorum
 flatus in mare irruunt. Sunt et alii interior montes
 multo ascensu faciliores: sed inter eos plerumque turbi-
 dus et pestilens intercluditur aër. In causa est sal qui
 ibi cogitur, et praegravis ac violenter incumbens Auster.
 Obstant praeterea praealti montes, quo minus a Septen-
 trionibus flantes venti, coeli et terrae vaporem aestate
 anni tempestivo frigore leniant. Existimant alii Corsi-
 cam insulam, quae a Sardinia non amplius quam octo
 stadia lato mari dividitur, excelsis se undique montibus
 attollentem, Favonio et Aquiloni obtendi, quo minus eo-
 rum in Sardiniam flatus pervadant. Serpentes certe ne-
 que hominum generi infensi, neque veneni expertes; aut
 lupi uspiam in ea insula gignuntur. Arietes quidem ma-
 gnitudine nihilo aliis praestant, tali propemodum specie,
 qua in Aeginaeis officinis sylvestrem fingunt arietem: pe-

πρὸς Αἰγινάϊαν τέχνην εἰκάσαι· κέρατα δὲ οὐ διεστη-
κότα ἀπὸ τῆς καρφαλῆς, ἀλλὰ ἐς εὐθὺν παρὰ τὰ ὦτα ἔχου-
σιν ἐκτεταγμένα· ὥσπερ τε δὲ ἅπαντα τὰ θηρία ὑπερήρα-
σι. (7) Πλὴν δὲ βοτάνης μιᾶς καθαρεύει καὶ ἀπὸ φαρ-
μάκων ἡ νῆσος, ἃ ἐργάζεται θάνατον· ἡ πόα δὲ ἡ
ὀϊέριος σελίνω μὲν ἔστιν ἑμφορῆς, τοῖς φαρμακοῖσι δὲ γε-
λῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν τελευτὴν λέγουσιν. ἐπὶ τούτῳ
δὲ Ὅμηρος τε καὶ οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸν ἐπὶ σὺνδνὶ
ἡμί Σαρδόνηον γέλωτα ὀνομάζουσι. φύεται δὲ μάλι-
στα ἡ πόα περὶ τὰς πηγὰς· οὐ μέντοι μεταδίδωσι γε
καὶ τῷ ὕδατι τοῦ ἰοῦ. τὸν μὲν δὲ γὰρ τῆς Σαρδόνος
λόγον ἐπισημαγόμεθα ἐς τὴν Φωκίδα συγγραφὴν, ὅτι
οὐχ ἥμισυ καὶ ἐς ταύτην δι' Ἕλληνας τὴν νῆσον ἀνη-
κόως εἶχον.

ctore tantum hispidiore sunt quam ut cum Aeginacis ope-
ribus comparari queant: cornua in capite gerunt non
recto statu divaricata, sed protinus secundum aures in
gyrum retorta: velocitate feras omnes antecunt. (7) Ea-
dem insula est venenorum omnium et lethalium stirpem
expers. Una est herba pernicioza, apio persimilis: qui
eam comederint, ridentes emoriuntur. Ex eo Homerus
primum alii deinde post eum, Sardoniam eum dixerunt
risum, qui in re minime commoda et mente parum sana
ederetur. Gignitur circa fontes maxime, nec tamen cum
ipsis aquis veneni naturam communicat. Ac de Sardinia
quidem sermonem huic de Phocensium rebus commen-
tario inseruimus, quod perexigua adhuc ad Graecos eius
insulae notitia pervenerit.

CAPUT XVIII.

Calliae Atheniensis et Achaeorum donarium — urbis Phanae obsidio et expugnatio — Rhodiorum et Ambraciotarum — Orneatarum — Tisagorae donarium e ferro elaboratum — Elatensium et Massaliotarum donaria — Actoliae signum, Aetolorum et Gorgiae Leontini donarium.

840 Τὸν δὲ ἵππον, ὃς ἐφεξῆς τῇ εἰκόνι ἐστὶ τοῦ Σάρδου, Ἀθηναῖος Καλλίας Λυσιμαχίδου πατρὸς ἀναθεῖναι φησὶν ἰδίᾳ, περιποιησάμενος ἀπὸ τοῦ πρὸς Πέρσας πολέμου χρήματα. (2) Ἀχαιοὶ δὲ ἀνέθεσαν Ἀθηναῖς ἀγαλμα πόλιν τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ παραστησάμενοι πολιορκίᾳ· τῇ πόλει δὲ, ἣν εἶλον, Φανὰ τοῦνομα ἦν. γενέσθαι δὲ χερόνιον φασὶν οὐκ ὀλίγον τῇ πολιορκίᾳ· καὶ ὥς ἀδυνάτως εἶχον ἐλεῖν τὴν πόλιν, θεωροὺς ἀποστελλουσιν ἐς Δελφοὺς, καὶ αὐτοῖς ἀφίκετο μάντευμα·

Γῆς Πέλοπος ναῖται καὶ Ἀχαιῖδος, ὅππότε Πυθῶ
Ἦλθετε πεισόμενοι, ὥς κε πολλέεθρον ἔλητε,
Ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθε, λάχος πόσον, ἧμαρ ἕκαστον,
Λαῶν πινόντων, ῥύεται πόλιν, ἣ δὲ πέπωκεν.
Οὔτω γάρ κεν ἔλοιτε Φανὰν πυργήρεα κώμην.

CAP. XVIII. Equus deinde Sardi statuæ proximus est; quem Callias Atheniensis Lysimachidae filius, ac dedicasse testatur de pecunia privata, quam de Persico bello fuerat adeptus. (2) Achaei Minervæ signum posuerunt, Aetoliae urbe per obsidionem expugnata, cui nomen Phana. Quum autem obsidionis tempus duceretur, neque ulla urbis capiendae ratio iniri posset, qui missi fuerant Apollinem sciscitatum, huiusmodi responsum acceperunt:

Qui Pelopis terras, quique arva tenetis Achivum,
Pytho venistis scitatum, qua ratione
Urbs obsessa iugum accipiat. Curae vobis sit
Observare, bibant quantum, qui moenia servant.
Sicque Phana imperium vestrum turrita subibit.

οὐ συνιέντας οὖν, ὁποῖόν τι ἤθελεν ὁ χρησμὸς λέγειν, οἱ μὲν οἴκαδ' ἀποπλεῖν ἐβουλευόντο διαλύσαντες τὴν πολιορκίαν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους [οἱ δὲ ἄλλῃ] ἐν οὐδενὶ λόγῳ σφᾶς ἐποιούντο· καὶ γυνὴ πρόεισιν ἐκ τοῦ τείχους ὕδωρ· ἐκ τῆς ὑπὸ τῷ τείχει λαβεῖν πίδακος. ἐπιδραμόντες δὲ ἐκ τοῦ στρατεύματος αἰχμάλωτόν τε τὴν γυναῖκα αἰροῦσι, καὶ διδάσκονται παρ' αὐτῆς οἱ Ἀχαιοί, ὅτι τὸ ὀλίγον τὸ ἐκ τῆς πίδακος ὕδωρ, ὅποτε ἐφ' ἐκάστης λάβουσι τῆς νυκτός, διεμετροῦντο αὐτὸ, καὶ ἄλλο ἦν τοῖς ἔκδοι. ἀλέξημα οὐδὲν ἐς δίψαν. οὕτω δὲ συγγέντες οἱ Ἀχαιοὶ τὴν πηγὴν τὸ πόλισμα αἰροῦσι. (3) Ῥόδιοι δὲ οἱ ἐν Λίνδῳ παρὰ ταύτην τὴν Ἀθηναῖν τὸ ἄγαλμα ἔστησαν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀνέθεσαν δὲ καὶ Ἀμβρακικῶται χαλκοῦν ὄνον, νυκτομαχίᾳ Μολοσσούς νικῆσαντες. λόχον μὲν σφισιν ἐν νυκτὶ οἱ Μολοσσοὶ παρεσκεύασαν· ὄνου δὲ, ὃς ἐλαυνόμενος ἐκ τοῦ ἀγροῦ 841 τότε ἔτυχεν, ὄνον θήλειαν διώκοντος σὺν ὕβρει τε τῇ ἄλλῃ καὶ τραχύτητι τοῦ φθόγγου, ὡσαύτως δὲ καὶ

Hoc oraculum quidnam sibi vellet quum non intelligerent, soluta obsidione domum retro navigare decreverant. Hostem plane contemnebant, qui obsidebantur: quare mulier quaedam ad proximum fontem aquatum e portis egressa fuerat. Eam militum globus excursionem facta captivam in castra pertrahunt. Docentur ab eo Achaei oppidanos noctu ex eo fonte aquam haustam suis dividere; neque eos ad sitim levandam, aliud quicquam praesidii habere. Conturbato itaque fonte oppidum Achaei capiunt. (3) Rhodii Lindi incolae prope hanc Minervam Apollinis signum statuerunt. Dedicarunt etiam Ambraciotae aeneum asinum, victis nocturna pugna Molossis. Nam quum in illos noctu insidias disposuissent Molossi, asinus, qui forte ex agro in oppidum agebatur, asellam insectans cum multa lascivia, vehementem rudium sustulit. Ipse etiam agaso per tenebras, obscura et incondita voce inclamabat. Iniecit ea res tantam Mo-

τοῦ ἀνδρός, ὃς τὸν ὕδρον ἤλαυνε, βραχὺς ἀσκή τε καὶ ἄκοςμα, οὕτως οἱ τε ἐκ τῆς ἐνέδρας τῶν Μολοσσῶν ἐξανίστανται ταραχθέντες, καὶ οἱ Ἀμβρακιῶται φερόσαντες τὰ ἐπὶ σφισι βεβουλευμένα ἐπιχειροῦσιν ἐν τῇ νυκτι, καὶ ἐκράτησαν μάχη τῶν Μολοσσῶν. (4) Ὀρνεῖται δὲ οἱ ἐν τῇ Ἀργολίδι, πόλεμος σφῶς Σικωνίων πεζόντων, τῷ Ἀπόλλωνι εὐξάντο, εἰ ἀπώσαιοτο ἐκ τῆς πατρίδος τῶν Σικωνίων τὸν στρατὸν, πομπὴν τε ἐν Δελφοῖς αὐτῷ στελεῖν ὁσημέραι, καὶ ἱερῖα θύσαν οἷα δὴ καὶ ὅσα ἀριθμόν. νικῶναι τε δὴ μάχῃ τοὺς Σικωνίους, καὶ ὥς σφισιν ἐφ' ἡμέρας πάσης ἀποδιδούσι τὰ κατὰ τὴν εὐχὴν δαπάνη τε ἥν μεγάλη, καὶ μείζων ἔτι τοῦ ἀναλώματος ἢ ταισπωρία, οὕτω δὲ σόφισμα εὐρίσκουσιν ἀναθεῖναι τῷ θεῷ θυσίαν τε καὶ πομπήν, χαλκᾶ ποιήματα. (5) Ἔστιν ἐνταῦθα καὶ ἄθλων τῶν Ἡρακλέους τὸ ἐς τὴν ὕδραν, ἀνάθημά τε ὁμοῦ Τισαγόρου καὶ τέχνη, σιδήρου καὶ ἡ ὕδρα καὶ ὁ Ἡρακλῆς. σιδήρου δὲ ἐργασίαν τὴν ἐπὶ ἀγάλμασι χαλεπωτάτην καὶ πό-

lossis trepidationem, ut statim insidiarum locum deseruerint. Eos Ambraciotæ detecta fraude noctu invadentes praelio superant. (4) Orneatae, qui sunt in Argolica terra, quum Sicyoniorum bello premerentur, votum Apollini nuncuparunt, si hostibus repulsis patriam periculo liberare potuissent, quotidianam se illi pompam Delphis exsequuturos et hostias generis numerique haud scio cuius et quanti immolatueros. Verum quum Sicyoniis praelio victis voti rei facti essent, pompam quotidie ex voto mittentibus, non tam impensa gravis, quam laboris et molestiae continuatio visa est. Venit igitur in mentem satis deo factum iri, si et sacrificii et pompae simulacra Apollini dedicassent. Aenea sunt itaque votum testantia illic opera. (5) Exin Herculis contra hydram acrumna, Tisagorae donum pariter et opificium. E ferro tam Hercules est quam hydra. Facere sane e ferro signa res longè difficillima; et laboris plurimi. Sed

νον συμβέβηκεν εἶναι κλειστόν· θαύματος μὲν δὴ καὶ
 τοῦ Τισαγόρου τὸ ἔργον, ὅστις δὴ ὁ Τισαγόρας. θαύ-
 ματος δὲ οὐκ ἐλαχίστου καὶ ἐν Περγᾶμιν λέοντός τε καὶ
 υἱὸς ἀγρίου κεφαλᾷ, σιδήρου. καὶ αὐταί· Διονύσιον τε
 ἀναθήματα σφᾶς ἐποίησαντο. (6) Φωκίαν δὲ οἱ ἔχον-
 τες Ἐλάτειαν (ἀντίσχεον γὰρ τῇ Κασσάνδρου πολιορκίᾳ,
 Ὀλυμπιοδώρου σφίσι ἐξ Ἀθηνῶν ἀμύνοντος) λέοντα
 τῷ Ἀπόλλωνι χαλκοῦν ἀποτέμπουσιν ἐς Δελφούς. ὁ δὲ
 Ἀπόλλων ὁ ἐγγυτάτω τοῦ λέοντος Μασσαλιωτῶν ἔσται
 ἀπὸ τῆς πρὸς Καρχηδονίους ἀπαρχὴ ναυμαχίας. (7) Πε-
 ποιῆται δὲ ὑπὸ Αἰτωλῶν τροπαιὸν τε καὶ γυναικὸς ἄγαλ-
 μα ὠπλισμένης, ἣ Αἰτωλία δῆθεν· ταῦτα ἀνέθεσαν
 ἐπιθέτες οἱ Αἰτωλοὶ Γαλάταις δίκην ὠμότητος ἐς Καλ-
 λίας. ἐπίχρυσος δὲ εἰκὼν, ἀνάθημα Γοργίου τοῦ ἐκ
 Λεοντίνων, αὐτὸς Γοργίας ἐστὶν [εἰκὼν].

ipsum Tisagorae artificium, quicumque ille fuerit Tisa-
 goras, iure dignum admiratione videatur. Spectantur si-
 quidem etiam cum admiratione Pergami, leonis et apri
 capita, et ipsa ferrea, Libero Patri consecrata. (6) Ex
 Phocensibus, qui Elatean incolunt, obsidione, qua a Cas-
 sandro urgebantur, liberati, Athenis misso ad opem fe-
 rendam Olympiodoro, Delphico Apollini leonem aeneum
 miserunt. Qui vero leoni proximus est Apollo, Massi-
 liensium decima est, de Carthaginiensibus navali praelio
 superatis. (7) Dedicarunt Actoli trophaeum, et arma-
 tae mulieris (Aetolia scilicet ea est) simulacrum: atque
 haec de pecunia Gallis imperata ob crudelitatem, qua
 sunt Callienses persecuti. Inaurata statua, Gorgiae Leon-
 tini donum est: ipsa nempe Gorgiae effigies.

CAPUT XIX.

Scyllis urinandi arte insignis signum, Amphictyonum donarium, et Cyane signum a Nerone ablatum — narratio Lesbica de Baccho Cephallene — signa in pinnaculis fastigatis templi Delphici — Gallorum expeditiones — Gallorum Brenno duce in Graeciam irruptio uberius exponitur — numerus exercitus Gallorum et equitatus singularis ratio, cum Persarum Immortalibus comparata.

Παρά δὲ τὸν Γοργίαν ἀνάθημά ἐστιν Ἀμφικτυόνων, Σκιωναῖος Σκύλλης, ὃς καταδύναι καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης ἔχει φήμην· ἐδιδάξατο δὲ Κυνάναν τὴν θυγατέρα δύεσθαι. οὗτοι περὶ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον ἐπιπλεόντος ναυτικῷ πρὸ Ξέρξου βιαίου χειμῶνος προσεξ-
εργάσαντο σφισιν ἀπώλειαν, τὰς τε ἀγκύρας καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο ἔρημα ταῖς τριήρεσιν ἦν, ὑφέλκοντες· ἀντὶ τού-
του μὲν οἱ Ἀμφικτύονες καὶ αὐτὸν Σκύλλιν καὶ τὴν παῖδα ἀνέθρασαν, ἐν δὲ τοῖς ἀνδριάσιν, ὁπόσους Νέρων
ἔλαβεν ἐκ Δελφῶν, ἐν τούτοις τὸν ἀριθμὸν καὶ τῆς Κυνάνης ἀπεπλήρωσεν ἡ εἰκὼν. καταδύνονται δὲ ἐς θά-
λασσαν γένους τοῦ θήλεως αἱ καθαρῶς ἐτι παρθέναι.
(2) Τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἐρχομαι διηγησόμενος λόγον Ἀέ-

CAP. XIX. Ei adhaeret Amphictyonum donum Soionaeus Scyllis, homo urinandi peritia clarus. Is eandem artem, natandi scilicet subter altissimas cuiusvis maris aquas, Cyanam filiam edocuerat. Ambo itaque quum circa Pelion vehemens tempestas Xerxis classem oppres-
sisset, ancoris et aliis (si qua forte fuerant infra aquas) navium retinaculis abscissis, perniciem triremibus appor-
tarunt. Eius in Graecos universos meriti memoriam, patri et filiae statuis positis, extare Amphictyones vo-
luerunt. Sed ad cetera ornamenta, quae Delphis crepta in urbem Nero asportavit, Cyanae quoque statua acces-
sit. Dicuntur infra mare se demergere foeminae quae sunt adhuc pura virginitate. (2) Locus admonet, ut

σβιον. αλιεύσαν ἐν Μεθύμνῃ τὰ δεικνυα ἀνέλκυσαν ἐκ θαλάσσης πρόσωπον, ἑλίας ξύλου παποιημένον· τοῦτο ἰδὼν παρείχετο φέρουσαν μέντοι ἐς τὸ θεῖον, ξένην δὲ καὶ ἐπὶ θεοῖς Ἑλληνικοῖς οὐ καθιστῶσαν. εἶροντο οὖν οἱ Μεθυμναῖοι τὴν Πυθίαν, ὅτου θεῶν ἢ καὶ ἡρώων ἔστιν ἡ εἰκών· ἢ δὲ αὐτοὺς σέβεισθαι διόνυσσον Κεφαλῆνα ἐκέλευσεν. ἐπὶ τούτῳ οἱ Μεθυμναῖοι ξόανον μὲν τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης παρὰ σφίσιν ἔχοντες, καὶ θυσίαις καὶ εὐχαῖς τιμῶσι, χαλκοῦν δὲ ἀποπέμπουσιν ἐς Δελφοὺς.

(3) Τὰ δὲ ἐν τοῖς αἰτοῖς, ἔστιν Ἀρτεμις, καὶ Ἀθηνῶ, καὶ Ἀπόλλων, καὶ Μοῦσαι, δύσις τε Ἥλιον, καὶ Διόνυσός τε καὶ αἱ γυναῖκες αἱ Θυιάδες· τὰ μὲν δὴ πρῶτα αὐτῶν Ἀθηναῖος Πραξίας μαθητῆς Καλάμιδός ἐστιν ἐργασάμενος· χρόνου δὲ, ὡς ὁ ναὸς ἐποιεῖτο, ἐγγιγνομένου, Πραξίαν μὲν ἐμελλεν ἀπάξειν τὸ χρεῶν, τὰ 843 δὲ ὑπολιπόμενα τοῦ ἐν τοῖς αἰτοῖς κόσμου ἐποίησεν Ἀνδροσθένης, γένος μὲν καὶ οὗτος Ἀθηναῖος, μαθητῆς δὲ Εὐκάδμου. ὅπλα δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων χρυσαῖ,

Lesbi vulgatam narratiunculam exponam. Methymnaei aliquando piscatores retibus e mari extraxerunt ex olcae ligno fabricatum caput, divina illud quidem facie, sed peregrina, atque omnino diversa quam Graecorum dii esse consueverint. Consulentiis Methymnaeis, cuius ea vel deorum vel heroum imago esset, responsum est, Bacchum Cephallenem venerarentur. Eductam igitur e mari ligneam effigiem Methymnaei sibi retinuerunt, sacrisque faciendis et votis nuncupandis coluerunt: pro ea vero Delphos aeneam misere. (3) In ipsis fastigium sustinentibus aquilis sunt, Diana, Latona, Apollo, Musae, Sol occidens, Liber Pater, foeminae quae Thyiades dicuntur. Horum omnium signorum ora elaboravit Atheniensis Praxias Calamidis, discipulus. Nam quum templo nondum expolito mora Praxian oppressisset, reliqua aquilarum ornamenta absolvit Androsthenes, et ipse patria Atheniensis, Eucadmi discipulus. Affixa sunt columna-

Ἀθηναῖοι μὲν τὰς ἀσπίδας ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἀνέθισαν, Αἰτωλοὶ δὲ τὰ τε ὀπισθεὶ καὶ τὰ ἐν ἀριστερᾷ Γαλατῶν δὴ ὄπλα· σχῆμα δὲ αὐτῶν ἐστὶν ἐγγυτάτω τῶν Περσικῶν γέρων.

(4) Γαλατῶν δὲ τῆς ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστρατείας ἔχει μὲν τινα μνήμην καὶ ἡ ἐς τὸ βουλευτήριον ἡμῶν τὸ Ἀττικὸν συγγραφὴ· προάγειν δὲ ἐς τὸ σαφέστερον τὰ ἐς αὐτοὺς ἠθέλησα ἐν τῷ λόγῳ. τῷ ἐς Δελφοὺς, ὅτι ἔργων τῶν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους τὰ μάλιστα Ἕλλησιν ἐνταῦθα ἦν. ὑπερόρριον μὲν οἱ Κελτοὶ στρατεῖαν πρώτην ὑπὸ ἡγεμόνι ἐποίησαντο Καμβαύλῃ· προελθόντες δὲ ἄχρι τῆς Θράκης, τὸ πρόσω τῆς πορείας οὐκ ἀπεθάρσυσαν, καταγνόντες αὐτῶν, ὅτι ὀλῆγοι τε ἦσαν, καὶ οὐκ ἀξιόμαχοι κατ' ἀριθμὸν Ἕλλησιν. ἐπεὶ δὲ καὶ δεύτερον ἐπιφέρειν ἐδόκει ὄπλα ἐπὶ τὴν ἄλλων, ἐνήγον δὲ μάλιστα οἱ ὁμοῦ Καμβαύλῃ ἐκστρατεύσαντες, ἅτε ληστεῶν τε ἤδη γεγενημένοι καὶ ἀρπαγῆς καὶ κερδῶν ἐς ἔρωτα

rum capitulis aurea arma. Ex iis dedicarunt Athenienses scuta, de victoria ad Marathonem: Aetoli quae in tergo, quaeque ad laevam sunt, Gallorum spolia. Scuta iis eadem prope forma sunt, qua Persarum gerrha. (4) Gallorum in Graeciam irruptionis nonnulla mentio nobis fit eo etiam loco, quo de Atheniensium curia agimus. Latius autem et planius in hoc, qui de rebus Delphicis conscriptus est commentario, rem totam explicandam putavi, quod in hac maxime parte Graeci virtutis contra Barbaros egregia documenta dederunt. Expeditionem primam Galli extra suos fines Cambaule duce susceperunt. Hi ad Thraciam usque progressi, ulterius proficisci non sunt ausi quod plane intelligebant, minores esse quas eduxerant copias, quam ut numero Graecorum populis pares esse possent. Quum itaque exteris nationibus iterum bellum inferre decrevissent, iis incitantibus quos ante Cambaulen serutos lucri cupiditas, et gustatae

ἦγοντες, πολλὰς μὲν δὴ πιζὺς, οὐκ εὐχίστοι δὲ ἡθρο-
σθησαν καὶ ἐς τὸ ἱππικόν, ἐς μοίρας οὖν τρεῖς ἐνέμουν
οἱ ἡγεμόνες τὸν στρατὸν, καὶ ἄλλος ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ἄλ-
λην ἐτέτακτο ἔναι χεῖραν. ἐπὶ μὲν οὖν Θράκης καὶ τὸ
ἐθνος τὸ Τριβαλλῶν ἐμύλλα Κερσίθριος ἡγήσεισθαι· τοῖς
δὲ ἐς Παιονίαν ἰούσι Βρέννος ἦσαν καὶ Ἀχιχόριος ἄρ-
χοντες· Βόλγιος δὲ ἐπὶ Μακεδόνας τε καὶ Ἰλλυριοὺς
ἤλασε, καὶ ἐς ἀγῶνα πρὸς Πτολεμαῖον κατίσθη, τότε
ἔχοντα τὴν Μακεδόνων βασιλείαν. Πτολεμαῖος δὲ ἦν
οὗτος, ὃς Σέλευκον ἰδοιοφόνῃσι τὸν Ἀντιόχου, κατα-
πεφυγὼς ὁμῶς ἐκείνης ὡς αὐτὸν, καὶ εἶχεν ἐπικλησέν
Κεραννὸς διὰ τὸ ἄγαν τολμηρόν. καὶ ὁ μὲν αὐτὸς τε
ὁ Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τῶν Μακεδό-
νων ἐγένετο οὐκ εὐχίστη φθορά. προελθεῖν δὲ ὡς ἐπὶ
τὴν Ἑλλάδα οὐδὲ τότε ἐθάρῃσαν οἱ Κελτοί, καὶ ὁ δεύ- 844
τερος οὕτω στόλος ἐπανήλθεν ἐς τὴν οἰκίαν. (5) Ἐνθα
δὲ ὁ Βρέννος πολλὰς μὲν ἐν συλλόγοις τοῖς κοινοῖς, πο-
λὺς δὲ καθ' ἑκάστον ἦν τῶν ἐν τέλει Γαλατῶν, ἐπὶ τὴν

praedae amor ac rapiendi licentia impellebat, ingens pe-
ditum manus, neque multo equitum minor in unum con-
venerunt. Tripartito vero agmine duces in *Graeciam*
moverant; ac sua cuique *parti* provincia attributa. In
Thracas et Triballorum gentem copiae ducendae Cere-
thrio traditae sunt. In Pannoniam contendentibus Bren-
nus et Acichorius praefuerunt. In Macedonas et Illyrios
agmen duxit Bolgia. Is cum Ptolemaeo Macedonum
rege signa contulit. Hic nempe ille fuit Ptolemaeus, qui
Seleucum Antiochi filium, ad quem ante-supplex confu-
gerat, dolo tamen occidit; cognomento Fulmen appella-
tus, ob immodicam audaciam. Ipse certe in eo praelio
Ptolemaeus cecidit, et cum eo non minima Macedonici
roboris pars deleta. Sed quum neque tunc Galli ausi
essent ad Graecos armis lacessendos longius progredi,
breui intra fines suos rediere. (5) Non desinebat Bren-
nus modo publice universos conventus, modo, vere Gal-

Ἑλλάδα ἐπαύρων στρατεύεσθαι, ἀσθίνειάν τε Ἑλλήνων τὴν ἐν τῷ παρόντι διηγούμενος, καὶ ὥς χρήματα πολλὰ μὲν ἐν τῷ κοινῷ, πλείονα δὲ ἐν ἱεροῖς, τὰ τε ἀναθήματα καὶ ἄργυρος καὶ χρυσός ἐστιν ἐπίσημος· ἀνέπαισ τε δὴ τοὺς Γαλάτας ἐλαύνειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτῷ συνάρχοντας ἄλλους τε προσείλετο τῶν ἐν τέλει, καὶ τὸν Ἀχιλῆϊον. (6) Ὁ δὲ ἀθροισθεὶς στρατός, πεζοὶ μὲν μυριάδες ἐγένοντο πεντεκαίδεκα προσόντων σφίσι διχιλίων· οἱ δὲ ἱππεύοντας τετρακόσιοι καὶ δισμύριοι τοσοῦτοι μὲν ἦσαν τῶν ἱππέων τὸ ἀεὶ ἐνεργόν· ἄριθμός δὲ αὐτῶν ὁ ἀληθὴς διακόσιοι τε καὶ χίλιοι καὶ ἐξ μυριάδες· δύο γὰρ αἰκέται περὶ ἕκαστον τῶν ἱππεύοντων ἦσαν ἀγαθοὶ καὶ αὐτοὶ τὰ ἱππικὰ, καὶ ἵππους ὁμοίως ἔχοντες. Γαλατῶν δὲ τοῖς ἱππεύουσιν ἀγῶνος συνιστηκότος, ὑπομένοντες τῆς τάξεως ὀπισθεν αἰκέται τοσάδε σφίσιν ἐγένοντο χρήσιμοι· τῷ γὰρ ἱππῷ συμβάν ἢ τῷ ἵππῳ πεσεῖν, τῷ μὲν ἵππον παρῆχεν ἀναβῆναι τῷ ἀνδρὶ, τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀνδρός, ὁ δαῦλος

lorum principes ad novam in Graecos expeditionem sollicitare, quum et longe esse illos quam ante virtute inferiores diceret; et tam publicae singularum civitatum pecuniae magnitudinem, quam donaria templorum, ac elaborati argenti et auri vim commemoraret, perpulit eadem repetita saepius oratione, ut novas ad invadendam Graeciam copias mitterent. Collegas ex Gallorum primoribus tum alios, tum vero Aciohorium sibi cooptavit. (6) Nomina in hanc iam tertiam expeditionem dederunt perditum centum et quinquaginta duo millia; equites vicies mille et quadringenti. Atque haec quidem equitum manus tota ad pugnam idonea. Nam verior numerus fuisse supra sexaginta equitum millia, amplius mille et CC. Nam singulos equites famuli sequebantur duo, in equis et ipsi et equestrium artium maxime gnari. Ii praeliantibus dominis in extrema acie consistentes, ei erant usui, ut si forte equus esset amissus, statim suum submitte-

ἀπὶ τοῦ δεσπότου τὸν ἵππον ἀνίστανται· εἰ δὲ ἀμφο-
 τέροις ἐπιλάβοι τὸ χρεῖον, ἐνταῦθα ἵτοιμος ἦν ἵππεύς.
 λαμβανόντων δὲ τραύματα, ὁ μὲν ὑπεξῆγε τῶν δούλων
 ἐς τὸ στρατόπεδον τὸν τραυματίαν, ὁ δὲ καθίστατο ἐς
 τὴν τάξιν ἀντὶ τοῦ ἀπελθόντος. ταῦτα (ἱμοὶ δοκεῖν)
 ἐπομίσθη τοῖς Γαλάταις ἐς μίμησιν τοῦ ἐν Πέρσαις ἀρι-
 θμοῦ τῶν μυρίων, αἳ ἐκαλοῦντο Ἀθάνατοι. διαφορὰ
 δὲ ἦν, ὅτι καταλέγοντο ἀντὶ τῶν ἀποδνησκόντων ὑπὸ
 μὲν Περσῶν τῆς μάχης ὕστερον, Γαλάταις δὲ ὑπὸ αὐ-
 τῆν τοῦ ἔργου τὴν ἀκμὴν ὁ ἀριθμὸς ἀπεπληροῦτο τῶν 843
 ἱππέων. τοῦτο ἐνόμαζον τὸ σύνταγμα Τριμαρχισίαν τῇ
 ἐπιγραφῇ φωνῇ· καὶ ἵππων τὸ ὄνομα ἴστω τις Μάρκαν
 ὄντα ὑπὸ τῶν Κελτῶν. παρασκευῇ μὲν τοσαύτῃ καὶ
 μετὰ διατοίας τοιαύτης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ὁ Βρέννος
 ἤλαυνε.

rent: si vir concidisset, servus in eius locum succede-
 ret: quod si utrumque belli impetus evertisset, iam
 praesto erat tertius, qui pro demortuis locum teneret.
 iam vero si vulnera primarius ille accepisset, e secun-
 dariis alter ex acie illam subducebat, alter vero saucii
 vicem obibat. Haec (ut mea fert opinio) apud Gallos
 ad imitationem Persarum militia fuit instituta. Nam et
 illi selectos habebant milites decies mille, quos immor-
 tales vocabant. Tantum interest, quod a Persis post pug-
 nam in occisorum locum alii sufficiebantur: a Galatis
 vero in ipso proelii fervore equitum numerus supplebar-
 tur. Atque hanc quidem equestris pugnae institutionem
 voce patria Trimarcisiam nominant: equum enim Marcam
 appellant. Hoc apparatu, et ea quam ante diximus fre-
 tus confidentia Brennus, in Graeciam exercitum duxit.

CAPUT XX.

Graeci ad Gallos propulsandos consilia capiant et eodant. — de Graecorum exercitu contra Persas ad Thermopylas congregato — exercitu Graecorum contra Gallos collecto — Gallorum pars Sperchium fluvium nando superat.

Τοῖς δὲ γε Ἕλλησι καταπειπνύει μὲν ἐς ἅπαν τὰ φοβήματα, τὸ δὲ ἰσχυρὸν τοῦ δειματος προῆγεν ἐς ἀνάγκην τῇ Ἑλλάδι ἀρμένειν. ἑώρων δὲ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἀγῶνα οὐχ ὑπὲρ ἐλευθερίας γενησόμενον, καθὰ ἐπὶ τοῦ Μήδου ποτὲ, οὐδὲ δοῦσιν ὕδωρ καὶ γῆν τὰ ἀπὸ τούτου σπείων ἄδειαν φέροντα· ἀλλὰ τὰ τε ἐς Μακεδόνας καὶ Θράκας καὶ Παίονας τὰ ἐπὶ τῆς προτέρας καταδρομῆς τῶν Γαλατῶν ἔτι σφίσις ἔκειτο ἐν μνήμῃ, καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι τὰ ἐς Θεσσαλοὺς παρανομήματα ἀπηγγέλλετο. ὥς οὖν ἀπολωλέναι δεῖον ἢ ἐπικρατεστέρους εἶναι, κατ' ἀνδρα τε ἰδίᾳ καὶ αἱ πόλεις δέκοντο ἐν κοινῷ. (2) Πάρεστι δὲ, ὅστις ἐθέλοι, καὶ ἀνταριθμῆσαι τοὺς τε ἐπὶ βασιλεῖα Ξέρξην ἐς Πύλας, καὶ τοὺς τότε ἐναντία Γα-

CAP. XX. Graeci etsi prorsus animis conciderant; imminuentis tamen periculi terror facile in eam sententiam universos adduxit, ut laboranti patriae opem ferre sibi necessarium esse ducerent. Perspicue videbant non iam de libertate (ut olim cum Persis) decertandum: neque enim si aquam et terram hostibus dedidissent, reliquae incolumitati et securitati propterea consuli posse sperabant. Recens erat earum memoria calamitatum, quibus priore excursionē Barbari Macedonas, Thracas, et Paeonas affixerant. Quam iniuriose Thessalos paulo ante tractassent, ex certis nunciis cognoverant. (2) Fuit igitur tam privatim singulis hominibus, quam publice civitatibus una et communis omnibus sententia, aut funditus pereundum, aut bello hostem superandum. Potest non difficillime, qui velit, enumerando persequi, quoniam cas Graecorum civitates, quas ad Thermopylas Xerxi

λατῶν ἀφροισθέντας. ἐπὶ μὲν γὰρ τὸν Μῆδον ἀφίκοντο
 τοσούτοι Ἕλληνες. Λακεδαιμόνιοι οἱ μετὰ Λεωνίδου
 τριακοσίαν οὐ πλείους. Τεγεᾶται πεντακόσιοι, καὶ ἐκ
 Μαντινείας ἴσοι· παρὰ Ὀρχομενίων Ἀρκάδων εἰκοσί τε
 καὶ ἑκατὸν, ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων χίλιοι τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ
 πόλεων· ὑγδοήκοντα δὲ ἐκ Μυκηνηῶν, καὶ ἐκ Φλισῦν-
 τος διακόσιοι· διπλάσιοι δὲ τούτων Κερνυθιοί· πα-
 ρεγένοντο δὲ καὶ Βοιωτῶν ἑπτακόσιοι ἐκ Θεσπίας καὶ
 Θηβῶν τετρακόσιοι· χίλιοι δὲ Φωκίων ἐφύλασσαν μὲν
 τὴν ἀτραπὸν ἐν τῇ Οὐγῇ· προσίστω δὲ τῷ παντὶ Ἑλ- 846
 ληνικῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων. Λοκροὺς δὲ τοὺς ὑπὸ
 τῷ ὄρει τῇ Κνημίδι Ἡρόδοτος μὲν οὐχ ὑπήγαγεν εἰς
 ἀριθμὸν, ἀλλ' ἀφικέσθαι σφᾶς ἀπὸ πασῶν ἐφη τῶν πό-
 λεων· ταμῆρασθαι δὲ ἀριθμὸν καὶ τούτων ἔστιν ἐγ-
 γύτατα τοῦ ἀληθοῦς· ἐς Μαραθῶνα γὰρ Ἀθηναῖοι σὺν
 ἡλικίᾳ τε τῇ ἀχρεῖᾳ καὶ δούλοις ἐννεακισχιλίων ἀφίκοντο
 οὐ πλείους· τὸ σὺν μάχιμον Λοκρῶν τὸ ἐς Θερμοπύ-

restituerunt, tum vero quae contra Gallos arma cepere.
 Adversus Persas quidem hi Graecorum populi, cumque
 hoc militum numero prodire. Lacedaemonii Leonidem
 secuti, haud plures quam CCC fuere: Tegeatae D, to-
 tidem e Mantinea. Ab Orchomeniis ex Arcadia missi
 CXX: ex aliis Arcadiae civitatibus mille: e Mycenis
 LXXX: e Phliunte CC. Hunc numerum duplicarunt
 Corinthii. Iam vero praesto fuere ex Boeotia DCC: e
 Thespia et Thebis CCCC. Octae quidem tramitem cu-
 stodiebant Phocensium M: si horum etiam ratio in hac
 Graecorum recensione sit habenda. Nam Locros, qui sub
 Cnemide monte sunt, certo numero Herodotus non com-
 prehendit: venisse tantum eos ex omnibus civitatibus
 scripsit. Horum tamen proxime ad verum quam magnus
 numerus fuerit, facile possis conicere. Athenienses
 enim ad Marathonem hosti occurrerunt, non maiore nu-
 mero, quam novem millibus hominum; in quo et inu-
 tilis ad pugnam aetas, et servi censebantur. Quare exi-

λας ἐλθόν οὐκ ἄν ἦτο γὰρ ἑξακισχιλίους ἦν ἀριθμὸν
 οὕτω γένοιτο· ἀν' ὃ σύμπας στρατὸς διακόσιοι καὶ χίλιοι
 καὶ μύριοι... φαίνονται δὲ οὐδὲ οὗτοι τὸν χρόνον πάντα
 ἐπὶ τῇ φρουρᾷ τῶν Πυλῶν καταμεινάντες· πλὴν γὰρ
 Λακεδαιμονίων τε αὐτῶν καὶ Θεσπιῶν καὶ Μυκηνάων,
 προαπέλειπον τὸ πέρας τῆς μάχης εἰ ληιστοί. (3) Ἐπὶ
 δὲ τοὺς ἀπὸ Ὠκεανοῦ βαρβάρους τοσαύτοις ἐς Θερμοπύλας
 ἀφίκοντο Ἕλληνες· ἠπλῆται μύριοι, καὶ ἵππος πεντα-
 κοσία παρὰ Βοιωτῶν· ἐβοιωτάρχουν δὲ Κηφισόδοτος,
 καὶ Θεαρίδας, καὶ Διογένης, καὶ Λύσανδρος. ἐκ δὲ Φω-
 κίων ἱππεῖς πεντακόσιοι, καὶ ἐς τρισχιλίους ὁ ἀριθμὸς
 τῶν πεζῶν· στρατηγοὶ δὲ Φωκίων Κριτόβουλος τε ἦν
 καὶ Ἀντιόχος· Λοκροὺς δὲ τοὺς ἐπὶ Ἀταλάντῃ τῇ νήσῳ
 Μειδίας ἦγον· ἀριθμὸς δὲ αὐτῶν ἑπτακόσιοι, καὶ ἱπ-
 πικὸν σφισιν οὐ προσῆν· παρὰ δὲ Μεγαρέων ἀφίκοντο
 ἠπλῆται τετρακόσιοι· τούτων ἦγε τὸ ἱππικὸν Μεγαρεὺς
 Αἰκωλῶν δὲ πλεῖστη τε ἐγένετο στρατιὰ, καὶ ἐς πᾶσαν

stimandum reliquitur, militarem Locorum manum, quae
 ad Thermopylas venit, sex millibus hominum nihilo ple-
 niorum fuisse. Fuerit itaque universus ille exercitus
 hominum undecim millium et ducentorum. Satis vero
 constat non perstitisse omnes, qui Thermopylas praesidio
 occupaverant. Praeter Lacedaemonios enim, Thespien-
 ses et Mycenaeos, reliqui non expectato pugnae eventu
 recessere. (3) At contra Barbaros qui ab ultimis Oceani
 finibus in Graeciam irruperant, ad Thermopylas praesi-
 dium ex his Graeciae populis missum. Ex Boeotia pe-
 ditum gravis armaturae decem millia, equites D. His
 duces quatuor praecerant, Boeotarchi appellati, Cephis-
 odotus, Thearidas, Diogenes, et Lysander. A Phocen-
 sibus missi equites D, pedites ter mille: duces fuere
 Critobulus et Antiochus. Locros, qui sunt ad insulam
 Atalantem, Midias duxit, pedites DCC: equestres hi co-
 pias nullas habuere. A Megarensibus adfuere gravis ar-
 maturae pedites CCCC. Equitatum Megareus duxit. Ae-

μάχης ἰδεάν· ἡ μὲν ἑκτος, οὐ λέγουσιν, ὁπόση· φι-
λοι δὲ ἐννεμήκοντα, καὶ ἑπτακισχιλίων ἀριθμὸν ἦσαν οἱ
ὀπλιτεύοντες· Αἰτωλοὺς δὲ ἦγον Πολύαρχος καὶ Πο-
λίφρων τε καὶ Λακράτης· Ἀθηναίων δὲ στρατηγὸς μὲν
Κάλλιππος ἦν ὁ Μοιροκλέους, καθὰ ἐδήλωσα καὶ ἐν
τοῖς προτέροις τοῦ λόγου· δύναμις δὲ τριήρεις τε πλώϊ-
μοι πᾶσαι, πενταχόσιοι δὲ ἐς τὸ ἑπαικὸν, χίλιοι δὲ ἐτάσ-
σοντο ἐν τοῖς πεζοῖς· καὶ ἡγεμόντες οὗτοι κατ' ἀξίωμα
εἶχον τὸ ἀρχαῖον βασιλῆων δὲ ξενικά, πενταχόσιοί τε
ἐκ Μακεδονίας, καὶ ἐκ τῆς Ἀσίας ἴσοι σφισιν ἀφίκοντο 847
ἀριθμὸν· ἄρχοντες δὲ τῶν μὲν παρ' Ἀντιγόνου πεμ-
φθέντων Ἀριστόδημος ἦν Μακεδὼν, τῶν δὲ παρὰ Ἀν-
τιόχου τε καὶ ἐκ τῆς Ἀσίας Τελέσαρχος τῶν ἐπὶ Ὀρόντη
Σύρων· (4) Τοῖς δὲ ἐς Θερμοπύλας ἀθροισθεῖσιν Ἑλ-
λήνων, ὥς ἐπύθοντο περὶ τε Μαγνησίαν καὶ γῆν τὴν

tolorum agmen quum numero praestitit, tum vero fuit
ad omne pugnae genus instructissimum. Quae fuerint
equestres eorum copiae, non est proditum: sed gravis
armaturae fuere haud minus peditum septem millia: ex-
pediti vero milites nonaginta. His imperarunt Polyar-
chus, Polyphron, et Lacrates. Atheniensium imperator
fuit Callippus Meerochlis filius; quod est a me superius
etiam expositum. Copiae ipsorum fuere; primum trire-
mes, omnes quae deduci potuerunt: equites deinde quin-
genti: pedites in acie steterunt mille. Atque Athenien-
sibus quidem ob veterem dignitatem est imperium om-
nium consentienti voluntate decretum. Misce reges con-
ductitiam militem: quingenti ex Macedonia, totidem ex
Asia venire. Fuit universa huius delectus summa, pe-
ditum viginti tria millia, centum et nonaginta: equi-
tum plus minus tria millia. Ab Antigono rege Aristo-
demus Macedo, ab Antiocho ex Asia missis auxiliis Te-
lesarchus praefuit: e Syria is fuit, quae ad Orontem flu-
men est. (4) His in unum ad Thermopylas copiis con-
gregatis, ubi cognitum est Gallorum exercitum intra Ma-

Φθιώτην ὄντα ἤδη τῶν Γαλατῶν τὸν στρατὸν, ἴδεν
 ἤδη ψιλοῦς τε ἐς χιλιούς καὶ ἐς τὴν ἑκατον ἀπολλέαν-
 τας, ἀποστεῖλαι εὐρᾶς ἐπὶ τὸν Σπερχεῖον, ἵνα μηδὲ τὸν
 ποταμὸν διαβῆναι τοῖς βαρβάροις ἀνευ ἀγῶνός τε καὶ
 κινδύνων ἐγγένηται· οἱ δὲ ἐλθόντες τὰς γέφυρας τε κα-
 τάλυνον, καὶ αὐτοὶ παρὰ τὴν ἔχθρην ἐστρατοπεδεύοντο.
 ἦν δὲ οὐδὲ ὁ Βρέννος οὔτε πάντα ἀσύνετος, οὔτε ἀπει-
 ρως εἶχεν, ὥς ἂν τις βάρβαρος, σοφίσματα ἐς πολέμιους
 ἐξευρεῖν. εὐθύς οὖν τῇ ἐπισύσῃ νυκτὶ οὐ, καθότι ἦν
 τὰ ἀρχαῖα τῷ ποταμῷ ζεύγματα, ἀλλὰ ἐς τὸ κάτω, ὥς
 μή τις τοῖς Ἕλλησι διαβαινόντων γένοιτο αἰσθησις, καὶ
 ἢ μάλιστα ὁ Σπερχεῖος διεχέιτο ἐς πλεον τοῦ πεδίου,
 καὶ ἔλος τε ἐποίει καὶ λίμνην ἀντὶ βιαίου καὶ στενοῦ
 ρεύματος, κατὰ τοῦτο ὁ Βρέννος ὅσον μύριους τῶν Γα-
 λατῶν ἀπέστειλεν, ὅποσοι τε νήχων ἡπίσταντο ἐξ αὐ-
 τῶν, καὶ ὅστις τῷ μήκει τοῦ σώματος ἐτύγγανεν ὡς
 ὑπὲρ τοῖς πολλοῖς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλως οἱ Κελτοὶ μα-

• gnesiae et Phthiotidis terrae fines castra iam habere,
 mitti placuit expeditorum globum hominum mille, et cum
 his optimam equitatus partem, ad Sperchium amnem;
 quo difficilem et periculosam Barbaris traiectionem osten-
 tato certamine redderent. Hi quum eo pervenissent,
 pontes, quos Galli fecerant, solverunt: solutis pontibus,
 ipsi quoque ad fluminis ripam castra posuere. Erat
 Brennus handquaquam incallidus aut rudis: quin, ut
 Barbarus homo, satis acutus et experiens ad eas artes,
 quibus hostem falleret, excogitandas. Ea igitur, quae
 consecuta est nocte, relicto vetere pontium transitu, ad
 inferiores amnis partes militum decem millia, natandi
 peritissimum quemque, et corporis statura (ut sunt Galli
 prae ceteris hominibus eximia corporum proceritate) emi-
 nentissimum misit. Quid ageretur, hostes, qui longius
 aberant, animadvertere non potuerunt: et inferior amnis
 per campos late stagnans, non ut superiore alveo rapi-
 dus et altus devolvitur, sed in paludem se ac stagnum

καὶ πάντας ὑπερηκότας μήκει τοὺς ἀνθρώπους· οὗτοι μὲν οὖν διαβαίνουσιν ἐν τῇ νυκτὶ διανηχόμενοι ὥδε τὸ λιμῶδες τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὰ ὅπλα, τοὺς ἐπιχωρίους θύρεους, ἐποιεῖτο ἕκαστος ἀντὶ σχεδίας· οἱ δὲ αὐτῶν μήμιστοι διελθεῖν ἐμβαδὸν τὸ ὕδωρ ἐδυνήθησαν. οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ ἐπὶ τῷ Σπερχειῷ, (πυνθάνονται γὰρ, ὅτι κατὰ τὸ ἔλος διέβη μοῖρα τῶν βαρβάρων) αὐτίκα ἐς τὸ στρατεύμα ἀναχωροῦσι.

C A P U T XXI.

Brennus totum Gallorum exercitum ponte Sperchium iuncto traiecit et Heracleensium agros depopulatur. — Brennus ulterius progreditur, cum Graecis proelium committit et fugatur — de Cydia inter Athenienses virtute insigni — Gallis nulla occisorum humandorum cura.

Βρέννος δὲ τοῖς περὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον οἰκοῦσι ἐγγύναι τὸν Σπερχεῖον ἐπέτασεν· οἱ δὲ ἤγνον τὸ ἐξ ὀν σπουδῇ, τῷ τε ἐκείνου δέει, καὶ ἀπελθεῖν ἐκ τῆς χώρας σφισιν ἐπιθυμοῦντες τοὺς βαρβάρους, μηδὲ ἐπιλέον κακουργεῖν μένοντας. ὁ δὲ ὡς κατὰ τὰς γεφυράς 848 διεβίβασε τὴν στρατιάν, ἐχώρει πρὸς τὴν Ἡράκλειαν·

liffundit. Ea igitur ex parte per paludes manus illa nota transivit, eorum partim scutis patriis (qui thyrei nominantur) pro ratibus utentes; partim pedibus vada (quae ait corporum proceritas) transmeantes. At Graeci, qui ad Sperchium constiterant, re statim cognita, ad exercitum, qui ad Thermopylas erat, retrocesserunt.

CAP. XXI. Brennus populis Maliaci sinus accolis imperavit, ut ponte Sperchium iungerent: qui sane summa celeritate opus perfecerunt, tum quod illum vehementer metuebant, tum vero quod Barbares discedere eis finibus quamprimum cupiebant; ne, si longiora haberent stativa, indices detrimentis maioribus afficerentur.

Tom. IV.

R

καὶ διήρπασαν μὲν τὰ ἐκ τῆς χώρας οἱ Ταλάται, καὶ ἀνθρώπους τοὺς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐγκαταληφθέντας ἐρόνευσαν· τὴν πόλιν δὲ οὐχ εἶλον. ἔπει γὰρ πρότερον τούτων οἱ Αἰτωλοὶ συντελεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας ἠνάγκασαν ἐς τὸ Αἰτωλικόν· τότε οὖν ἡμύνοντο ὡς περὶ πόλεως οὐδὲν τι Ἡρακλεώταις μᾶλλον ἢ καὶ αὐτοῖς προσηκούσης. ἦν δὲ καὶ τῷ Βρέννῳ τὰ μὲν Ἡρακλεωτῶν ἐλάσσοнос φροντίδος, ἀγώνισμα δὲ ἐποιεῖτο ἐξελάσαι ἐκ τῶν στενῶν τοὺς ἀντικαθημένους, καὶ παρελθεῖν τὴν ἐντὸς Θερμοπυλῶν Ἑλλάδα (2) Προέλθων οὐκ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας, (ἐπυνθάνετο γὰρ παρὰ αὐτομόλῳ τοὺς συνειλεγμένους ἐς Πύλας ἀπὸ ἐκάστης πόλεως ὑπεραφρόνει τε τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἤρχεν ἐς τὴν ἐπιστάσαν μάχης ἅμα ἀνίσχοντι τῷ ἡλίῳ, ὅτε Ἕλληνα ἔχον μάντιν, ὅτε ἱερῶς ἐπιχωρίοις χρώμενος· εἰ δὲ ἐστὶ μαντεία Κελτική. ἐνταῦθα οὐ Ἕλληνες ἐν συγγῇ τε ἐπύσαν καὶ ἐν κόσμῳ· καὶ ὡς ἀφίκοντο ἐς χεῖρας, οὐ

Flavio per pontes transmisso, ad Heracleam accedente agrum quidem depopulati sunt, et deprehensos in agro homines occidere. Urbem certe non ceperunt, quod superiore proximo anno Aetoli Heracleotas, ut secum cerent, coegerant: opem igitur tunc illis tanquam suae conditionis hominibus impigre tulerunt. Sed et Brennus omnino de Heracleotis in suam potestatem redigendis laborabat: verum eo totis viribus annitebatur ut praesidio ex angustiis deiecto et Thermopylis superatis Graeciam interiorem penetraret. (2) Heracleam igitur praetergressus, quum de perfugis quibusdam cognovisset quae copiae ex singularum civitatum delectibus in unum convenissent, contempsit plane Graecorum apparatus ac postero die sub ipsum solis ortum pugnam statuit committere; nullis ille quidem, vel cuiuspiam Graeci aspectus usus consilio, vel dis ullis per sacra patrio receptis consultis; si tamen ulla est Gallis res futura divinitus praesentiendi ars. Graeci cum silentio, et a

οἰσίν οἱ πῆλοὶ προσαῖτον ἀπὸ τῆς τάξεως ἐξέειδον, ὥστε
τὴν φάλαγγα ἐπιταράσσειν τὴν οἰκίαν· καὶ οἱ ψιλοὶ
μένοντες κατὰ χώραν, τὰ τε ἀκόντια ἔαμπον καὶ ὅσα
ἀπὸ τόξων ἢ σφαιδανῶν. τὰ δὲ ἱππικὰ ἀμφοτέροις
ἀρχεῖα ἐγένετο, αἷτε οὐ στενοῦ μόνον χώριον τοῦ κατὰ
τὰς Πύλας ὄντος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ αὐτοφουοῦς πέτρας λείου,
καὶ διὰ τῶν ρευμάτων τὸ συνεχὲς τὰ πλέονα καὶ ὀλισθη-
ροῦ. τοῖς δὲ Γαλάταις τὰ μὲν τῆς σκευῆς ἀσθενέστερα
ἦν· θυρεοὺς γὰρ τοὺς ἐπιχωρίους εἶχον, καὶ ἄλλο σφι-
σιν οὐκ ἦν ὄπλον σκέπη σώματος· πλέον δὲ ἔτι ἐμπει-
ρίᾳ τῇ ἐς τὰ πολεμικὰ ἀπέδεον. οἱ δὲ ἐν ὀργῇ τε ἐπὶ
τοὺς ἐναντίους καὶ θυμῷ μετὰ οὐδενὸς λογισμοῦ, κα-
θάπερ τὰ θηρία, ἐχώρουν· καὶ οὔτε πελέκεισι διαιρου- 849
μένους ἢ ὑπὸ μαχαιρῶν ἢ ἀπόνοντα τοὺς ἔτι ἐμπνέοντας
ἐκίλιπεν, οὔτε ὅσοι βέλεισι καὶ ἀκοντίοις διεπείροντο,
ὑφάρουν τοῦ θυμοῦ, μέχρῃς οὗ παρήμενεν ἡ ψυχὴ· οἱ

quabili ac temperato grege, in pugnam processerunt.
Ubi ad manus ventum est, *gravis armaturae* peditatus
tam longe ab acie excurrit, ut suam ipsi phalangem *la-*
salis ordinibus turbaverint: levis armatura ordinem con-
servavit, et hostem *eminus* iaculis, sagittis et fundis la-
cessivit. Equitatus in utroque exercitu prorans nulli fuit
usui; neque id solum propter montis (quae porta appel-
latur) angustias, sed quod etiam in lubrico saxo quum
loci ipsius natura, tum vero ob aquarum interfluentium
crebritatem, equorum vestigia haerere non poterant.
Erat Gallis armatura infirmior: nam praeter suos illos
thyreos, nullo armorum genere corpora munierant: et,
quod caput fuit, rei militaris scientia multo erant hoste
inferiores: furore tantum, et animi impetu oppressa ra-
tione, ritu ferarum in hostes ruebant. Neque vero aut
bipennibus divisos, aut gladiis concisos, sua illa efferatae
mentis cunctatio, dum animam agerent, deficiebat; aut
sagittis et missilibus confixi, quandiu vitae reliquiae su-
peressent, saevire desinebant. Fuerunt qui e suis ipso-

δὲ καὶ ἐν τῶν τραυμάτων τὰ δόρατα, οἷς ἐβέβλητο, ἀνα-
σπῶντες ἠφίεσαν τε ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐχρῶντο ἐκ
χειρός. ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐπὶ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι μό-
γῃς μὲν καὶ οὐκ ἄνευ κινδύνου παραπλεύσαντες δὲ ὅμως
διὰ τῆς ἰλύος, ἐπεὶ πλείστον ἐπέχει τῆς θαλάσσης, καὶ
τὰς ναῦς ὅτι ἐγγύτατα τῶν βαρβάρων σχόντες βέλεσι τε
παντοίοις ἐς τὰ πλάγια καὶ τοξεύμασιν ἐς αὐτοὺς ἐχρῶν-
το. καμνόντων δὲ λόγου μαιζόνως τῶν Κελτῶν, καὶ αἶτε
ἐν στενοχωρίᾳ μικρὰ μὲν δρώντων, διπλάσια δὲ καὶ τε-
τραπλάσια πασχόντων, ἀναχωρεῖν ἐς τὸ στρατόπεδον
ἐσημαίνον σφισιν οἱ ἡγεμόνες. οἱ δὲ ἀτάκτως καὶ σὺν
οὐδενὶ ἀναστρέφοντες κόσῳ, πολλοὶ μὲν συνεπατήθη-
σαν ὑπὸ ἀλλήλων, πολλοὶ δὲ ἐς τὸ τέλμα ἐμπεσόντες
ἠφανίσθησαν κατὰ τοῦ πηλοῦ, καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐλάό-
σων ἀναχωροῦσιν αὐτοῖς, ἣ ἐν τοῦ ἀγῶνος συνέβη τῇ
ἀκμῇ. (3) Τούτους μὲν δὴ Ἕλληνας τὸ Ἀττικὸν ὑπερ-
βάλλετο ἀρετῇ τὴν ἡμέραν ταύτην· αὐτῶν δὲ Ἀθη-

rum vulneribus evulsa spicula in Graecos retorserint,
vel cominus impresserint. Interea Atheniensium classis
vix, neque omnino sine periculo, per paludis coenum,
quo late etiam procul a litore maris pars ea obducitur,
quamproxime ad Barbaros appropinquans, latera et fron-
tem hostilis agminis omni iaculorum genere et sagittis fe-
riebat. Laborantibus igitur vehementer Gallis, quippe
qui in illis angustiis Graecis parum omnino obsessent,
multis vero ipsi partibus maioribus afficerentur incommo-
dis, duces receptui cani iusserunt. Temere illi, et un-
dique conturbatis ordinibus, quum in castra se recipere
conarentur, in ipsa fugae trepidatione multi sunt a se
invicem conculcati: multi etiam in paludem collapsi, caeca
sunt limi voragine absorpti. Quare non minore retro-
cedentes clade affecti sunt, quam quantam ante in ipso
praelii discrimine plagam acceperant. (3) Atheniensium
in primis eo die virtus enituit: ipsis vero Atheniensibus

καὶ τὸν Κυδίας μάλιστα ἐγένετο ἀγαθός, νέος τε ἡλικίαν
καὶ τότε ἐς ἀγῶνα ἐλθὼν πολέμου πρῶτον. ἀποθανόν-
τος δὲ ὑπὸ τῶν Γαλατῶν, τὴν ἀσπίδα οἱ προσήκοντες
ἀνέθεσαν τῷ Ἐλευθερίῳ Διὶ, καὶ ἦν τὸ ἐπίγραμμα·

Ἥ μάλα δὴ ποθέουσα νέαν εἴη Κυδίου ἦβην
Ἀσπίς ἀριζήλου φωτὸς, ἀγαλμα Διὶ,
Ἄς διὰ δὴ πρῶτας λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν,
Εὐτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε θούρος Ἄρης.

τοῦτα μὲν δὴ ἐπεγέγραπτο, πρὶν ἢ τοὺς ὁμοῦ Σύλλα
καὶ ἄλλα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὰς ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Ἐλευ-
θερίου Διὸς καθελῆναι ἀσπίδας. (4) Τὰς δὲ ἐν ταῖς
θερμοπύλαις οἱ μὲν Ἕλληνες μετὰ τὴν μάχην τοὺς τε
αὐτῶν ἔθαπτον, καὶ ἐσκύλευον τοὺς βραβύρους. οἱ Γα- 850
λίται δὲ οὐτὲ ὑπὲρ ἀναίρεσεως τῶν νεκρῶν ἐπακηρυ-
κεύοντο, ἐκποιῶντό τε ἐπίσης, γῆς σφᾶς τυχεῖν ἢ θηρί-
α αὐτῶν ἐμφορηθῆναι, καὶ ὅσων τεθχεῖσι πολέμιόν.

antecellunt Cydias; qui peradolescens ac plane tiro, pri-
ma eo bello militiae rudimenta posuerat. Eius a Gallis
occisi, cum hac inscriptione propinqui acutum Iovi Li-
beratori dicarunt:

Cydiae adhuc iuvenis florem desiderat iste,

Quem clypeum sacrum conspicias esse Iovi:

Hanc cubitum inseruit flammato corde sinistrum

Quum premeret Mavors armipotens Galatas.

Mansit ea inscriptio usquedum Syllae milites et alia Athe-
niensium insignia, et scuta e Liberatoris Iovis particu-
laster sustulerunt. (4) Tum vero Gracci post pugnam ad Ther-
mopylas commissam suorum cadavera sepulturae man-
dant, et hostibus spolia detraxerunt. At Barbari nul-
las omnino per caduceatorem, quantisper suos ad sepul-
torem tollerent, inducias poposcerunt; ac plane osten-
derunt, se nihil interesse putare, humone tegerentur,
an vero a feris et volucris, iis quae solent infestae

ἔστιν ὁρῶντες αὐτοὺς ἐς τῶν ἀπογινόμε-
νων ἐξέειπεν τοῖς ταφῆς, δύο (ἑμοὶ δοκεῖν) τὰ ἀναπεύδοντα
ἦν, πολέμους τε ἄνδρας ἐκπληῆσαι, καὶ ὅτι ἐστὶ τεθνεώ-
των, οὐδὲ ἐξ ὧς οἶκος αὐτοῖς. ἀπέθανον δὲ παρὰ τὴν
μάχην τεσσαράκοντα μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοὺς δὲ τῶν
βαρβάρων οὐχ οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς ἐξευρεῖν. πολὺ γὰρ
καὶ τὸ ἀφανισθὲν κατὰ τῆς ἰλῦος ἐγένετο ἐξ αὐτῶν.

CAPUT XXII.

Galli Octam ascendere conati superantur — Brennus Aetoliam in-
vadit, et illius duces in Callienses atrocissima edunt facinora
— Aetoli contra Gallos arma parant — Aetoli Gallos caedunt
— quae Graecia ad Thermopylas propter Gallos acciderunt,
enarrantur.

Ἐβδόμη δὲ ὕστερον μετὰ τὴν μάχην λόχος τῶν Γαλα-
τῶν ἀνελθεῖν ἐς τὴν Οἶτην ἐπαχείρησε κατὰ Ἡράκλειαν.
ἀτραπὸς δὲ στενὴ καὶ ἀνάντης μετὰ τὰ ἐρείπια ἀνέκει-
τὰ Τραχίνος· ἦν δὲ καὶ ἱερὸν Ἀθηναῖς τότε ὑπὲρ τῆς
Τραχηνίδος, καὶ ἀνωδήματα ἐν αὐτῇ. ἐς τε αὐτὴν Οἶ-

ad cadavera advolare, dilaniarentur. Ad duplex (opi-
nor) causa est, quamobrem nulla illis cura sit, eos qui
in pugna ceciderint sepeliendi: una, quod maiorem ex
hac *de immanitate sua* opinione iniici hostibus terrorem
existimant: altera, quod non est omnino ipsis cum ce-
teris communis, in eos, qui e vita excesserint, misera-
tio. Desiderati sunt ex omni Graecorum numero XL.
At qui caesi sunt ex Barbaris, accurate recenseri non
potuerunt, quum nusquam apparuissent, quos palus ab-
sumserat; atque is quidem magnus fuit hominum numerus.

CAP. XXII. Septimo a pugna die, *reliquae* Gallo-
rum cohortes, secundum Heracleam Octam ascendere co-
natae sunt: verum perangusto et hao in parte tramite
iter erat faciendum, supra quem Trachinis ruinae fuere
et ultra Trachiniae terrae fines erat Minervae templum.

την ἀναβήσεσθαι κατὰ τὴν ἀτραπὸν ἡλιζον, καὶ ἅμα προσέσεσθαι σφισιν ἐν παρέργῳ τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. τῇ δὲ φρουρᾷ οἱ ἔχοντες ἡγουμένου Τηλεσάρχου νικῶσι μὲν τοὺς βαρβάρους τῇ μάχῃ, αὐτὸς δὲ ἔπεσεν ὁ Τηλεσάρχος, ἀνὴρ, εἴτερ' τις καὶ ἄλλος, πρόθυμος ἐς τὰ Ἑλλήνων. (2) Οἱ μὲν δὴ ἡγούμενος τῶν βαρβάρων οἱ ἄλλοι κατεπεπλήγησαν τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἠπόρουν ἅμα ὑπὲρ τῶν μελλόντων, ἐς οὐδέν σφισι πλέον προχωροῦντα ὄντες τὰ ἐν χερσὶ. τῷ δὲ Βρέννῳ λογισμὸς παρίστατο, ὥς, εἰ ἀναγκάσει τοὺς Αἰτωλοὺς οἰκαδε ἐς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρῆσαι, ῥέων ἤδη γενήσονται, ὁ πόλεμος αὐτῷ πρὸς τὸ Ἑλληνικόν. ἀπολέξας οὖν τῆς στρατιᾶς μυριάδας τῆς πεζῆς τέσσαρας, καὶ ὅσον ὀκτακοσίους ἱππέας, Ὀρεστόριον τε αὐτοῖς καὶ Κόμβαντιν ἐπιστήσιν ἄρχοντας· οἱ ὀπίσω κατὰ τοῦ Σπερχεῖος τὰς γεφύρας, καὶ 851 αὐτοῖς διὰ Θεσσαλίας ὁδούσαντες ἐμβάλλουσιν ἐς τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὰ ἐς Καλλιέας Κόμβαντις οἱ ἐργασάμε-

in quo donaria multa. Ao certe per arctissimum illum callem sperarunt tamen se Oetae iugum Galli occupaturos; et simul sibi, dum aliud agerent, templi diripiendi potestatem fore. Sed quum illis praesidium, quod in aditu montis collocatum fuerat, Telesarcho duce occurrisset, altero praelio Barbari victi sunt: Telesarchus quidem ipse dimicans cecidit, vir, ut qui maxime, in Graecorum causa acer. (2) Hic quum ceteros iam Gallorum duces hostium virtus exterruisset et de futuris rebus animos desponderent, nempe quibus prima quaeque adversa evenissent: Brenno in mentem venit, facilem sibi fore belli conficiendi rationem, modo Aetelos cogere posset, ut domum redirent. Delectis itaque e toto exercitu pedibus quadragies mille, equitibus octingentis, iis Orestorium et Computin praeficit: quibus mandat, ut per Sperchii pontes, in Thessaliam primum adeant, atque illinc in Aetoliam invadant. Fuerunt duo hi, quos nominavi, qui in Callienses direxerunt, et omnium quae unquam

δὲ καὶ ἐν τῶν τραυμάτων τὰ δόρατα, ὥς ἐβέβληντο, ἀνασπῶντες ἠφίσαν τε ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐχρῶντο ἐκ χειρός. ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐπὶ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι μόγεις μὲν καὶ οὐκ ἄνευ κινδύνου παραπλευσάντες δὲ ὁμῶς διὰ τῆς ἱλῦος, ἐπεὶ πλεῖστον ἐπέχει τῆς θαλάσσης, καὶ τὰς ναῦς ὅτι ἐγγύτατα τῶν βαρβάρων σχόντες βέλεσι τε παντοίοις ἐς τὰ πλάγια καὶ τοξεύμασιν ἐς αὐτοὺς ἐχρῶντο. καμνόντων δὲ λόγου μειζόνως τῶν Κελτῶν, καὶ αἶτε ἐν στενοχωρίᾳ μικρὰ μὲν δρώντων, διπλάσια δὲ καὶ τετραπλάσια πασχόντων, ἀναχωρεῖν ἐς τὸ στρατόπεδον ἐσημαινόν σφισιν οἱ ἡγεμόνες. οἱ δὲ ἀτάκτως καὶ σὺν οὐδενὶ ἀναστρέφοντες κόσμῳ, πολλοὶ μὲν συνεπατήθησαν ὑπὸ ἁλλήλων, πολλοὶ δὲ ἐς τὸ τέλμα ἐμπεσόντες ἠφανίσθησαν κατὰ τοῦ πηλοῦ, καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐλάσσων ἀναχωροῦσιν αὐτοῖς, ἢ ἐν τοῦ ἀγῶνος συνέβη τῇ ἀκμῇ. (3) Τοὺς μὲν δὴ Ἕλληνας τὸ Ἀττικὸν ὑπερβάλλετο ἀρετῇ τὴν ἡμέραν ταύτην· αὐτῶν δὲ Ἀθη-

rum vulneribus evulsa spicula in Graecos retorserint, vel cominus impresserint. Interea Atheniensium classis vix, neque omnino sine periculo, per paludis coenum, quo late etiam procul a litore maris pars ea obducitur, quamproxime ad Barbaros appropinquans, latera et frontem hostilis agminis omni iaculorum genere et sagittis feriebat. Laborantibus igitur vehementer Gallis, quippe qui in illis angustiis Graecis parum omnino obsessent, multis vero ipsi partibus maioribus afficerentur incommo- dis, duces receptui cani iusserunt. Temere illi, et undique conturbatis ordinibus, quam in castra se recipere conarentur, in ipsa fugae trepidatione multi sunt a se invicem conculcati: multi etiam in paludem collapsi, caeca sunt limi voragine absorpti. Quare non minore retrocedentes clade affecti sunt, quam quantam ante in ipso praelii discrimine plagam acceperant. (3) Atheniensium in primis eo die virtus enituit: ipsi vero Atheniensibus

καὶ τὸν Κυδίας μάλιστα ἐγένετο ἀγαθός, νέος τε ἡλικίαν
καὶ τότε ἐς ἀγῶνα ἐλθὼν πολέμου πρῶτον. ἀποθανόν-
τος δὲ ὑπὸ τῶν Γαλατῶν, τὴν ἀσπίδα οἱ προσήκοντες
ἀντίθεσαν τῷ Ἑλευθιρίῳ Διὶ, καὶ ἦν τὸ ἐπίγραμμα·

Ἡ μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἐτι Κυδίου ἦβην
Ἀσπίς ἀριζήλου φωτός, ἄγαλμα Διὶ,
Ἄς διὰ δὴ πρῶτας λαίον ποτε πῆχυν ἔτεινεν,
Εὐτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤχμασε θοῦρος Ἄρης.

τοῦτα μὲν δὴ ἐπεγέγραπτο, πρὶν ἢ τοὺς ὁμοῦ Σύλλα
καὶ ἄλλα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὰς ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Ἑλευ-
θερίου Διὸς καθελὼν ἀσπίδας. (4) Τότε δὲ ἐν ταῖς
θερμοπύλαις οἱ μὲν Ἕλληνες μετὰ τὴν μάχην τοὺς τε
αὐτῶν ἔθαπτον, καὶ ἐσκύλευον τοὺς βαρβάρους. οἱ Γα- 850
λάται δὲ οὐτε ὑπὲρ ἀναίρεσεως τῶν νεκρῶν ἐπακρου-
κεύοντο, ἐποιούντό τε ἐπίσης, γῆς σφᾶς τυχεῖν ἢ θηρί-
α τε αὐτῶν ἰμφορηθῆναι, καὶ ὅσων τεθνεῶσι πολέμιόν

antecehluit Cydias; qui peradolescens ac plane tiro, pri-
ma eo bello militiae rudimenta posuerat. Eius a Gallis
occisi, cum hac inscriptione propinqui scutum Iovi Li-
beratori dicarunt:

Cydiae adhuc iuvenis florem desiderat iste,
Quem clypeum sacrum conspicis esse Iovi:
Huic, eubitum inseruit flammato corde sinistrum
Quum premeret Mavors armipotens Galatas.

Manit ea inscriptio usquedum Syllae milites et alia Athe-
niensium insignia, et scuta e Liberatoria Iovis particu-
sustulerant. (4) Tum vero Graeci post pugnam ad Ther-
mopylas commissam suorum cadavera sepulturae man-
darent, et hostibus spolia detraxerunt. At Barbari nul-
las omnino per caduceatorem, quantisper suos ad sepul-
turam tollerent, inducias poposcerant; ac plane osten-
derunt, se nihil interesse putare, humone tegerentur,
an vero a feris et volucris, iis quae solent infestae

ἐστὶν ὀρνίθων. ὀλιγώρως δὲ αὐτοὺς ἐς τῶν ἀπογινόμενων ἔχειν τὰς ταφάς, δύο (ἑμοὶ δοκεῖν) τὰ ἀναπεύθοντα ἦν, πολεμίους τε ἄνδρας ἐκπληῆσαι, καὶ ὅτι ἐστὶ τεθνεώτων οἰδὴ ἔθος οἶκτος αὐτοῖς. ἀπέθανον δὲ παρὰ τὴν μάχην τεσσαράκοντα μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων οὐχ οἶόν τε ἦν ἀκριβῶς ἐξευρεῖν· πολὺ γὰρ καὶ τὸ ἀφανισθὲν κατὰ τῆς ἰλῦος ἐγένετο ἐξ αὐτῶν.

CAPUT XXII.

Galli Octam ascendere conati superantur — Brennus Aetoliam invadit, et illius duces in Callenses atrocissima edunt facinora — Aetoli contra Gallos arma parant — Aetoli Gallos caedunt — quae Graecia ad Thermopylas propter Gallos acciderunt, enarrantur.

Ἐβδόμη δὲ ὕστατον μετὰ τὴν μάχην λόχος τῶν Γαλατῶν ἀνελθεῖν ἐς τὴν Οἶτην ἐπεχείρησε κατὰ Ἡράκλειαν. ἀτραπὸς δὲ στενὴ καὶ ἀνάντης μετὰ τὰ ἐρείπια ἀνήκει τὰ Τραχίνοις· ἦν δὲ καὶ ἱερὸν Ἀθηναῖς τότε ὑπὲρ τῆς Τραχινίδος, καὶ ἀναθήματα ἐν αὐτῷ. ἐς τε αὐτὴν Οἶ-

ad cadavera advolare, dilaniarentur. Ac duplex (opinor) causa est, quamobrem nulla illis cura sit, eos qui in pugna ceciderint sepeliendi: una, quod maiorem ex hac *de immanitate sua* opinione iniici hostibus terrorem existimant: altera, quod non est omnino ipsis cum ceteris communis, in eos, qui e vita excesserint, miseratione. Desiderati sunt ex omni Graecorum numero XL. At qui caesi sunt ex Barbaris, accurate recenseri non potuerunt, quum nuspiam apparuissent, quos palus absumserat; atque is quidem magnus fuit hominum numerus.

CAP. XXII. Septimo a pugna die, reliquas Gallorum cohortes, secundum Heracleam Octam ascendere conatae sunt: verum perangusto et hao in parte tramite iter erat faciendum, supra quem Trachinis ruinae fuere: et ultra Trachiniae terrae fines erat Minervae templum,

την ἀναβήσεσθαι κατὰ τὴν ἀτραπὸν ἤλπιζον, καὶ ἅμα προσέειπεν οἱ ἔχοντες ἡγουμένου Τηλεσάρχου νικῶσι μὲν τοὺς βαρβάρους τῇ μάχῃ, εὐτὸς δὲ ἐπισεν ὁ Τηλεσάρχος, ἀνὴρ, εἴτερ' τις καὶ ἄλλος, πρόθυμος ἐς τὰ Ἑλλήνων. (2) Οἱ μὲν δὴ ἡγούμενος τῶν βαρβάρων οἱ ἄλλοι κατεπεπλήγησαν τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἠπόρουν ἅμα ὑπὲρ τῶν μαλλόντων, ἐς οὐδὲν σφισι πλέον προχωροῦντα ὀρῶντες τὰ ἐν χειρσί. τῷ δὲ Βρεννῷ λογισμὸς παρίστατο, ὡς, εἰ ἀναγκάσει τοὺς Αἰτωλοὺς οἴκαδε ἐς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρῆσαι, ῥάων ἤδη γενήσοιτο, ὁ πόλεμος αὐτῷ πρὸς τὸ Ἑλληνικόν. ἀπολέξας οὖν τῆς στρατιᾶς μυριάδας τῆς πεζῆς τέσσαρας, καὶ ὅσον ὀπταχοσίους ἱππείας, Ὀρεστόριόν τε αὐτοῖς καὶ Κόμβαντιν ἐφίστησιν ἄρχοντας· οἱ ὀπίσω κατὰ τοῦ Σπερχεῖος τὰς γειύρας, καὶ 851 αὐτοὺς διὰ Θεσσαλίας ὁδεύσαντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὰ ἐς Καλλιέας Κόμβαντις οἱ ἐργασάμε-

in quo donaria multa. Ad certe per arctissimum illum callem sperarunt tamen se Oetae iugum Galli occupaturos; et simul sibi, dum aliud agerent, templi diripiendi potestatem fore. Sed quum illis praesidium, quod in aditu montis collocatum fuerat, Telesarcho duce occurrisset, altero praelio Barbari victi sunt: Telesarchus quidem ipse dimicans cecidit, vir, ut qui maxime, in Graecorum causa, acer. (2) Hic quum ceteros iam Gallorum duces hostium virtus exterruisset et de futuris rebus animos desponderent, nempe quibus prima quaeque adversa evenissent; Brenno in mentem venit, facilem sibi fore belli conficiendi rationem, modo Aetolos cogere posset, ut domum redirent. Delectis itaque e toto exercitu peditibus quadragies mille, equitibus octingentis, iis Orestorium et Computin praeficit: quibus mandat, ut per Sperchii pontes, in Thessaliam primum adeant, atque illinc in Aetoliam invadant. Fuerunt duo hi, quos nominavi, qui in Callienses dira, et omnium quae unquam

νοι καὶ Ὀρεισφόριος ἦσαν, ἀνοσιώτατά τε, ὃν ἀποῆ ἐπιστάμεθα, καὶ οὐδὲν τοῖς ἀνθρώπων τολμήμασιν ὅμοια. γένος μὲν γὰρ πᾶν ἐξέκοψαν τὸ ἄρσεν, καὶ ὁμοίως γέροντας τε καὶ τὰ νήπια ἐπὶ τῶν μητέρων τοῖς μαστοῖς ἐφύγεον· τούτων δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ γάλακτος πιότιστα ἀποκτείνοντες, ἐπινόησαν οἱ Γαλάται τοῦ αἵματος, καὶ ἤπιοντο τῶν σαρκῶν. γυναῖκες δὲ καὶ ὅσαι ἐν ᾠρᾷ τῶν παρθένων, ὅσαι μὲν φρονήματός τι αὐτῶν εἶχον, ἐσπύοντο ἐφθόθησαν, ὥς ἡλλόχετο ἡ πόλις, διωργασμένη· τὰς δὲ ἐτι περιούσας ἐς ἰδέαν ὑβρεως πᾶσαν μετὰ ἀνάγκης ἤγον ἰσχυράς, αἵτε ἴσον μὲν ἔλεον, ἴσον δὲ τὰς φύσεις καὶ ἔρωτος ἀπέχοντες· καὶ ὅσαι μὲν τῶν γυναικῶν ταῖς μαχαίραις τῶν Γαλατῶν ἐπετύγγανον, αὐτοχειρὰ τὰς ψυχὰς ἤφθισαν· ταῖς δὲ οὐ μετὰ πολὺ ὑπάρξειν τὸ χρεὼν ἐμελλεν ἢ τε ἀσιτία καὶ ἡ αὔπνια, ἀσφόδρον βαρβάρων ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις ὑβρίζοντων· οἱ δὲ καὶ ἀφισλαῖς τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ καὶ ἤδη νεκραῖς συνεγίνοντο ὁμῶς. (3) Αἰτωλοὶ δὲ πεπνυμένοι τε παρὰ ἀγγέλων

ad aures nostras pervenerint, atrocissima edidere facinora; et quae omnino ausos unquam homines fuisse, verumtamen simile videri possit. Quicquid marium fuit, ad internecionem exciderunt: senes et parvulos ab ipsis matrum uberibus abreptos immaniter trucidarunt. Horum, si qui erant lactis alimonia melius curati, sanguinem hauserunt, et ipsis etiam carnibus in cibum sunt abusi. Mulieres, et nobiles puellae, urbe expugnata, quae fuerunt elatioris animi, sua sibi manu mortem consciverunt: quae superstites fuere, eas barbari ad omne insolentiae genus adegerunt, quippe quorum animus tam misericordiae quam amoris esset expertus. Et earum sano multae Gallorum enses nactae, in eos ultro incubuerunt. Aliae non ita multo post immaniter Barbaris in eas vicissim irruentibus, inedia et vigilia mortem oppetiere: quibus neque spiritum exhalantibus, neque iam exanimis, quo minus libidinem explerent suam, illi parcebant. (3)

ἦσαν, ὅποια σπᾶς κατελήφεσαν συμφοραὶ, καὶ αὐτίκα,
 ὡς τάχους εἶχον, ἀναστήσαντες ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν
 τὴν δύναμιν, ἤπαιλόντο ἐς τὴν Αἰτωλίαν, τὰ τε παθή-
 ματα τῶν Καλλιῶν ἐν ὁρῇ ποιοῦμενοι, καὶ πλεον ἐτι-
 τας οὐχ ἐλπωρίας πῶ διασώσασθαι πόλεις προθυμού-
 μενοι. ἔξιστρατεύοντο δὲ καὶ οἰκοθεν ἀπὸ τῶν πόλεων
 παῶν οἱ ἐν ἡλικίᾳ· ἀναμειγμένοι δ' ἦσαν ὑπὸ ἀνά-
 γης τε καὶ φρονήματος καὶ οἱ γεγηρακότες· συνεστρα-
 τέοντο δὲ σφισι καὶ αἱ γυναῖκες ἐκονσίως, πλεον ἐς
 τοὺς Γαλάτας καὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ θυμῷ χρώμεναι. (4)
 Ὡς δὲ οἱ βάρβαροι συλήσαντες τοὺς τε οἴκους καὶ τὰ
 ἱερά, καὶ ἐνέντες πῦρ ἐς τὸ Κάλλιον, ἐκομίζοντο τὴν
 αὐτὴν, ἐνταῦθα Πατρεῖς μὲν ἐπικουροῦντες Αἰτωλοῖς
 Ἀχαιῶν μόνον, προσέκειντο ἐξεναντίας τοῖς βαρβάροις,
 αἱ δὲ ὀλιτεύειν δεδιδαγμένοι· καὶ ὑπὸ πλῆθους τε τῶν
 Γαλατῶν, καὶ τῆς ἐς τὰ ἔργα ἀπονοίας μάλιστα ἰταλαι- 852
 πώρησαν. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ Αἰτωλαί

Aetoli audita ex certis nunciis domestica clade, quam co-
 lerrime potuerunt cum suis copiis a Thermopylis in Ae-
 toliam contenderunt: tum ob Calliensium exitium vehe-
 menti ira incensi; tum vero maxime consulendum rati
 earum urbium salutē, ad quas nondum hostilis furor per-
 vasisset. Confluxit undique in castra ex oppidis omnis
 militaris aetas; et ei etiam permisti senes, tum neces-
 sitate tum pristina virtute impulsi. Foeminae certe ipsae
 maiore quam viri in Gallos ira incensae, ultro arma ce-
 pere. (4) Iam Barbari domibus et sacris aedibus dire-
 ptis ac spoliatis, Callioque, immixtis ignibus exusto,
 praeda onusti, eadem via ad suos redibant; quum soli
 Patrenses ex omnibus Achaels, Aetolis opem ferentes,
 cum gravi armatura, qua omnium scientissime utebantur,
 illis occurrere. Sed quum ob ingentem hostium nume-
 rum, iam debilitatis animis prope affligerentur, Aetoli,
 neque minus foeminae quam viri, via utrinque armato-
 rum ordinibus obsessa, iaculis Gallos figebant; quos pe-

παρὰ πᾶσαν ταταγμένοι τὴν ὁδὸν, ἐσηκόντιζόν τε ἐς τοὺς βαρβάρους, καὶ οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ τοὺς ἐπιχωρίους ἐχόντων θυρεοὺς, ὀλίγα αὐτῶν ἡμάρτανον· διώκοντάς τε ἀπέφευγον οὐ χαλεπῶς, καὶ ἀνυστρέφουσιν ἀπὸ τῆς διώξεως ἐπέχειντο αὐτίς σπύδῃ. Καλλιεῦσαι δὲ καὶ περ δεινὰ οὕτω παθοῦσιν, ὥς μηδὲ τὰ ὑπὸ Ὀμήρου πεποιημένα ἐς τε Λαιστρυγόνα καὶ ἐς Κύκλωπα ἐκτός εἶναι δοκεῖν ἀληθείας, ὅμως κατὰ τὴν ἀξίαν ἐγένετο ἡ ὑπὲρ αὐτῶν δίκη· ἀπὸ γὰρ τεσσάρων μυριάδων προσόντων σφίσι καὶ ὀκταχοσίων ἐλάσσονες ἡμίσεων ἐς τὸ στρατόπεδον οἱ βαρβάροι τὸ πρὸς Θερμοπύλαις ἀπεσφώθησαν. (5) Περὶ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τοὺς ἐν Θερμοπύλαις συνέβαινεν ἄλλα τοιαῦτα, ἀτραπὸς ἔστι διὰ τοῦ ὄρους τῆς Οἰτης, μία μὲν ἡ ὑπὲρ Τραχίνος, ἀπότομός τε τὰ πλείω καὶ ὀρθίως δεινῶς· ἑτέρα δὲ ἡ διὰ τῆς Αἰνιάνων ὁδεῦσαι στρατῷ ῥᾶν, δι' ἧς καὶ Ὑδάρνης ποτὲ Μῆδος κατὰ νότου τοῖς περὶ Λεωνίδην ἐπέθετο Ἕλλησι κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπηγγέλλοντο

tere, thyreis tantum suis protectos, non erat difficile: atque insequentes quidem Gallos quamfacillime effugiebant: eosdem simulac insequi desiissent, missilibus urgebant. Effectum certe est, ut Callienses calamitatum suarum, quae tantae fuerunt, ut quae ab Homero de Laestrygonibus et Cyclopibus dicta sunt, fabulosa videri iam non possint, vindicem tamen non magnopere desiderare debuerint. Siquidem ex eo Gallorum numero, qui fuit (ut ante diximus) hominum quadraginta millia et octingenti, vix dimidia pars ad Thermopylas in castra se sua recepit. (5) Reliquae interea Graecorum res apud ipsas Thermopylas ad hunc modum gestae sunt. Tramites per Oetam montem duo fuere: unus supra Trachinem, praeruptus et arduus valde; per Aenianas alter multo, vel cum exercitu iter facientibus, faciliior. Hic nempe ille fuit, quo unus Medus Hydarnes, Graecorum praesidium, cui Leonides praecerat, a tergo circumvenit. Per hanc

ἄξιον Βρέννον οἱ Ἡρακλεῶται καὶ οἱ Αἰνιάτιες, οὐ κα-
 κοινοῖα τῇ ἐς τὸ Ἑλληνικόν, τοὺς δὲ Κέλτοὺς ἐκ τῆς χώ-
 ρας σφίσις ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐγκαθημένους φθεῖραι περὶ
 πολλοῦ ποιοῦμενοι. καὶ μοι φαίνεται Πίνδαρος ἀληθῆ
 καὶ ἐν τῷδε εἰπεῖν, ὅς πάντα τινὰ ὑπὸ κακῶν οἰκείων
 ἔρη πύξουσθαι, ἐπὶ δὲ ἀλλοτρίους κήδεσιν ἀπῆμαντον εἴ-
 ναι. τότε δὲ ἡ τῶν Αἰνιάτων καὶ ἡ τῶν Ἡρακλεωτῶν
 ὑπόσχεσις ἐπηγεῖρα τὸν Βρέννον· καὶ Ἀχιχῶριον μὲν
 κατέλειπεν ἐπὶ τῇ στρατιᾷ, προειπὼν, ἐπειδὴν περιλάβω-
 σιν αὐτοὶ τὸ Ἑλληνικόν, τηνικαῦτα καὶ ἐκείνοις ἐφόδου
 καιρὸν εἶναι· ἀπολέξας δὲ αὐτὸς μυριάδας τοῦ στρα-
 τοῦ τέσσαρας, ἐποιεῖτο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς ἀτραποῦ· καὶ 853
 πῶς ἐπ' ἐκείνης συνέβαινε τῆς ἡμέρας, τὴν τε ὁμίχλην
 κατὰ τοῦ ὕρου καταχεῖσθαι πολλήν, καὶ ἄμαυρόν ἀπ'
 αὐτῆς εἶναι τὸν ἥλιον, ὥστε τῶν Φωκίων τοῖς ἔχουσιν
 ἐπὶ τῇ ἀτραπῷ τὴν φρουρὰν οὐ πρότερον ἐπιόντες οἱ
 βάρβαροι παρέσχοντο αἰσθησιν, πρηνὴ πλησίον ἐγγίνε-

viam Heracleotae et Aenianes pollicebantur se Brennum
 ducturos, non quod in Graecia animo essent infenso, sed
 quo bene secum actum iri putarent, si e finibus suis
 Barbari discessissent, priusquam omnia pessum darent.
 Quare verissime (ut mihi quidem videtur) Pindarus, quum
 vehementer suis quemque malia affici dixit, calamitatis
 vero alienae sensum haud utiquam gravem percipere.
 Tunc itaque excitatus Aenianum et Heracleotarum mo-
 nitu ac promissis Brennus, Acichorium in castris reli-
 quit, docens tempestivum ei fore in hostes invadere, ubi
 a tergo a se oppressos certior esset factus. Ipse cum
 delecta e toto exercitu manu hominum quadraginta mil-
 lium, per tramitia monstratum sibi diverticulum, ut Grae-
 cos a tergo adoriretur, contendit. Forte ita accidit, ut
 mons totus ea die densa nebula obduceretur. Quo fa-
 ctum, ut ea caligine sole obscurato, Phocenses, qui eas
 angustiarum fances cum praesidio obtinebant, non ante
 Gallos adesse animadvertere potuerint, quam se prope

παρὰ πᾶσαν ταταγμένοι τὴν ὁδὸν, ἐσηκόντιζόν τε ἐς τοὺς βαρβάρους, καὶ οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ τοὺς ἐπιχωρίους ἐχόντων θυρεοὺς, ὀλίγα αὐτῶν ἡμάρτανον· διώκοντάς τε ἀπέφευγον αὐτὰ χαλεπῶς, καὶ ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τῆς διώξεως ἐπέκειντο αὐτίς σπουδῇ. Καλλιεῦσι δὲ καὶ περ δεινὰ οὕτω παθοῦσιν, ὥς μηδὲ τὰ ὑπὸ Ὀμήρου πεποιημένα ἐς τε Λαιστρυγόνα καὶ ἐς Κύκλωπα ἐκτός εἶναι δοκεῖν ἀληθείας, ὅμως κατὰ τὴν ἀξίαν ἐγένετο ἡ ὑπὲρ αὐτῶν δίκη· ἀπὸ γὰρ τεσσάρων μυριάδων προσόντων σφίσι καὶ ὀκτακοσίων ἐλάσσονες ἡμίσεων ἐς τὸ στρατόπεδον οἱ βάρβαροι τὸ πρὸς Θερμοπύλαις ἀπεσώθησαν. (5) Περὶ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τοὺς ἐν Θερμοπύλαις συνέβαινεν ἄλλα τοιαῦτα, ἀτραπὸς ἐστὶ διὰ τοῦ ὄρους τῆς Οἰτης, μία μὲν ἡ ὑπὲρ Τραχίνος, ἀπότομός τε τὰ πλεῖω καὶ ὄρθιος δεινῶς· ἑτέρα δὲ ἡ διὰ τῆς Αἰνιάνων ὁδεῦσαι στρατῷ ῥᾶν, δι' ἧς καὶ Ὑδάρνης ποτὲ Μῆδος κατὰ νότου τοῖς περὶ Λεωνίδην ἐπέθετο Ἕλλησι· κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπηγγέλλοντο

tere, thyreis tantum suis protectos, non erat difficile: atque insequentes quidem Gallos quamfacillime effugiebant: eosdem simulac insequi desiissent, missilibus urgebant. Effectum certe est, ut Callienses calamitatum suarum, quae tantae fuerunt, ut quae ab Homero de Laestrygonibus et Cyclopibus dicta sunt, fabulosa videri iam non possint, vindicem tamen non magnopere desiderare debuerint. Siquidem ex eo Gallorum numero, qui fuit (uti ante diximus) hominum quadraginta millia et octingenti, vix dimidia pars ad Thermopylas in castra se sua recepit. (5) Reliquae interea Graecorum res apud ipsas Thermopylas ad hunc modum gestae sunt. Tramites per Oetam montem duo fuere: unus supra Trachinem, praeruptus et arduus valde: per Aenianas alter multo, vel cum exercitu iter facientibus, faciliior. Hic nempe ille fuit, quo usus Medus Hydarnes, Graecorum praesidium, cui Leonides praeerat, a tergo circumvenit. Per hanc

ἄξεν Βρέννον οἱ Ἡρακλειῶται καὶ οἱ Αἰνιᾶνες, οὐ κα-
 χονοία τῇ ἐς τὸ Ἑλληνικόν, τοὺς δὲ Κέλτοὺς ἐκ τῆς χεί-
 ρας σφίσιον ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐγκαθημένους φθεῖραι περὶ
 πολλοῦ ποιοῦμενοι. καὶ μοι φαίνεται Πίνδαρος ἀληθῆ
 καὶ ἐν τῷδε εἰπεῖν, ὅς πάντα τινὰ ὑπὸ κακῶν οἰκείων
 ἔφη πιέζεσθαι, ἐπὶ δὲ ἀλλοτρίοις κήδεσιν ἀπῆμαντον εἴ-
 ραι. τότε δὲ ἡ τῶν Αἰνιάνων καὶ ἡ τῶν Ἡρακλειωτῶν
 ὑπόσχεσις ἐπῆγειρε τὸν Βρέννον· καὶ Ἀχιχῶριον μὲν
 κατέλειπεν ἐπὶ τῇ στρατιᾷ, προειπὼν, ἐπειδὴν περιλάβω-
 σιν αὐτοὶ τὸ Ἑλληνικόν, τηρῆκαῦτα καὶ ἐκείνοις ἐφόδου
 καιρὸν εἶναι· ἀπολέξας δὲ αὐτὸς μυριάδας τοῦ στρα-
 τοῦ τέσσαρας, ἐποιεῖτο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς ἀτραποῦ· καὶ 853
 πῶς ἐπ' ἐκείνης συνέβαινε τῆς ἡμέρας, τὴν τε ὁμίλην
 κατὰ τοῦ ὄρους καταχεῖσθαι πολλήν, καὶ ἄμαυρόν ἀπ'
 αὐτῆς εἶναι τὸν ἥλιον, ὥστε τῶν Φωκίων τοῖς ἔχουσιν
 ἐπὶ τῇ ἀτραπῷ τὴν φρουράν οὐ πρότερον ἐπύοντες οἱ
 βάρβαροι παρέσχοντο αἰσθησιν, πρὶν ἢ πλησίον ἐγγένοι-

viam Heracleotae et Aenianes pollicebantur se Brennum
 ducturos, non quod in Graecos animo essent infenso, sed
 quo bene secum actum iri putarent, si e finibus suis
 Barbari discessissent, priusquam omnia pessum darent.
 Quare verissime (ut mihi quidem videtur) Pindarus, quum
 vehementer suis quemque malia affici dixit, calamitatis
 vero alienae sensum haud utiquam gravem percipere.
 Tunc itaque excitatus Aenianum et Heracleotarum mo-
 nitu ac promissis Brennus, Acichorium in castris reli-
 quit, docens tempestivum ei fore in hostes invadere, ubi
 a tergo a se oppressos certior esset factus. Ipse cum
 delecta e toto exercitu manu hominum quadraginta mil-
 lium, per tramitia monstratum sibi diverticulum, ut Grae-
 cos a tergo adoriretur, contendit. Forte ita accidit, ut
 mons totus ea die densa nebula obduceretur. Quo fa-
 ctum, ut ea caligine sole obscurato, Phocenses, qui eas
 angustiarum fances cum praesidio obtinebant, non ante
 Gallos adesse animadvertere potuerint, quam se prope

σαν. ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν μάχης ἤρχον, οἱ δὲ ἡμένοντο ἐφ' ὡμότητος, τέλος δὲ ἐβιάσθησαν, καὶ ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τῆς ἀτραποῦ· καταδραμόντες μέντοι παρὰ τοὺς συμμάχους, καὶ ἀπαγγέλλαντες τὰ παρόντα ἐφθησαν, πρὶν ἁκριβῆ καὶ πανταχόθεν τελείαν γενέσθαι τοῦ Ἑλληνικοῦ τὴν κύκλωσιν. ἔνθα δὴ οἱ ἐπὶ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι φθάνουσιν ἐπεξαγαγόντες ἐκ τῶν Θερμοπυλῶν τὸ Ἑλληνικόν· καὶ οἱ μὲν κατὰ τὰς πατρίδας ἕκαστοι τὰς αὐτῶν ἐκαθάσθησαν.

CAPUT XXIII.

Brennus Delphos recta contendit — Graecorum copias, quae ad hostem a Delphis propulsandum convenerant, recensentur — prodigia, quae in Gallos exstiterunt, memorantur — proelium committitur, in quo Brennus vulneratur — Galli Panico terrore turbantur et a Phocensibus omni compectu privantur — numerus Gallorum, qui varia ratione ibi perierunt — Athenienses cum Boeotis Gallos insectantur et caedunt — Brennus ultro mortem appetit, et reliquae Gallorum copiae prorsus deleantur — de tempore Gallorum cladis.

Ὁ δὲ Βρέννος οὐδένα ἔτι ἐπισχῶν χρόνον, πρὶν ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ ἐν τῇ Ἀχιχωρίῳ παραγενέ-

circumventos senserunt. In ea trepidatione pugnam alii inire, alii strenue hostis impetum sustinere: postremo loco pulsī, ab angustiis illis retrocedere coacti sunt. Cum festinatione itaque et cursu ad socios reversi, antequam ex omni parte Graeci prorsus circumvallarentur, qui foret rerum status nunciarunt. Athenienses re cognita, exercitum Graecorum e Thermopylarum castris in trirēmes receptam, periculo eximere maturarunt. Atque illi sane omnes in suam quisque patriam dilapsi sunt.

CAP. XXIII. At Brennus ne tantisper quidem commoratus, dum Acichorius cum sua manu e castris adve-

οἶται, τὴν ὁδὸν ἐποιεῖτο ἐπὶ τοὺς Δελφούς. οἱ δὲ καταφεύγουσιν ὑπὸ δαίματος ἐπὶ τὸ χρηστήριον· καὶ ὁ θεὸς σφᾶς οὐκ εἶα φοβεῖσθαι, φυλάξιν δὲ αὐτοὺς ἐπηγίλλετο τὰ ἑαυτοῦ. (2) Οἱ δὲ ἀφικόμενοι τιμωρεῖν τῷ θεῷ, τοσοῦδε ἐγένοντο Ἑλλήνων· Φωκίς μὲν ἀπὸ τῶν πόλεων πασῶν, ἐκ δὲ Ἀμφίσσης ὀπλῖται τετρακόσιοι· παρὰ δὲ Αἰτωλῶν ὀλίγοι μὲν τινες αὐτίκα, ὅτε ἐπύθοντο ἐς τὸ πρόσω χωροῦντας τοὺς βαρβάρους· διακοσίους δὲ καὶ χιλίους Φιλόμηλος ἤγαγεν ὕστεροί· τὸ δὲ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῶν Αἰτωλῶν ἐτράπετο ἐπὶ τὴν μετὰ τοῦ Ἀχιλίου στρατιάν· καὶ μάχης μὲν οὐκ ἦρχεν, ὁδονόντων δὲ ἐπέκειντο αἰὲ τοῖς ἐσχάτοις, ἀρπάζοντες τε τὰ τῶν σκευαγωγούντων, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνδρας φονεύοντες· καὶ ἡ πορεία κατὰ ταύτην μάλιστα ἐγένετο σφισι βραδεία τὴν αἴτλαν. κατέλειπε δὲ καὶ περὶ τὴν Ἡράκλειαν ὁ Ἀχιλῆος μοῖραν, οἱ ἑμελλον φρουρήσειν τὰ 854 ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου χρήματα. (3) Βρέννῳ δὲ καὶ τῇ στρατιᾷ τῶν θ' Ἑλλήνων οἱ ἐς Δελφούς ἀθροισθέντες

nisset, recta Delphos contendit. Oppidenos prae metu ad oraculum confugientes, bono animo esse, ac nihil formidare inquit deus; se sua defensurum pollicitus. (2) Qui pro aris et focis pugnaturi arma cepere, hi fuerunt Graecorum populi: Phocenses ex omnibus undecunque civitatibus: ab Amphissa gravis armaturae pedites CCCO. Ab Aetolis pauci quidam ad primum de Barbarorum progressionem nuncium, accurrerunt: mille deinde et ducentos duxit Philomelus. Aetoli earum, quas habuerunt, copiarum robur, in Acichorii agmen converterunt: neque tamen acie dimicarunt, sed iter facientium tergum lacerabant; quum impedimenta diripientes, tum homines ipsos qui clitellaria iumenta agebant, trucidantes: quam ob causam fuit Barbaris iter illud tanto tardius. Relicta vero est ab Acichorio pars copiarum apud Heracleam, quae pecuniam in castris repositam asservaret. (3) Adversus Brennum, qui Delphos convenerant Graeci in acie

ἀντετάξαντο, καὶ τοῖς βαρβάροις ἀντεσήμεναι τὰ ἐκ τοῦ
 θεοῦ ταχὺ τε καὶ ὧν ἴσμεν φαναρώτατα. ἥ τε γὰρ γῆ
 πᾶσα, ὅσην ἐπαίχεν ἡ τῶν Γαλατῶν στρατιὰ, βιαίως
 καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐσείστο τῆς ἡμέρας, βρονταὶ τε καὶ κε-
 ραυροὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο· καὶ οἱ μὲν ἐξέπληκτόν τε τοῖς
 Κελτοῦς, καὶ δέχασθαι τοῖς ὥσιν τὰ παραγγελλόμενα ἐκώ-
 λυνον· τὰ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἐς ὄντινα κατασκή-
 ψαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλησίον καὶ αὐτοὺς ὁμοίως
 καὶ τὰ ὄπλα ἐξῆπτε. τὰ τε τῶν ἡρώων τηνικαυτὰ σφι-
 σιν ἐφάνη φάσματα, [ὁ] Ὑπέρροχος καὶ [ὁ] Λαοδόκος
 τε καὶ Πύρρος· οἱ δὲ καὶ τέταρτον Φύλακον ἐπιχώ-
 ριον Δελφοῖς ἀπαριθμοῦσιν ἦρωα. ἀπέθανον δὲ καὶ
 αὐτῶν παρὰ τὸ ἔργον τῶν Φωκίων ἄλλοι τε ἀριθμῶν
 πολλοὶ, καὶ Ἀλεξίμαχος, ὃς ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ μάλιστα
 Ἑλλήνων ἡλικίας τῷ ἀκμάζοντι, καὶ ἰσχυρῷ σώματος, καὶ
 τῷ ἑφρώμενῳ τοῦ θυμοῦ κατεχρήσατο ἐς τῶν βαρβάρων
 τὸν φόνον· Φωκεῖς δὲ εἰκόνα τοῦ Ἀλεξιμάχου ποιήσα-

stetere. Prodigia vero repentina, et omnium quae un-
 quam audierimus evidentissima in Barbaros divinitus ex-
 stitere. Primum enim terra, quantum soli Gallorum acies
 occupaverat, ingenti motu ad multas horas contremuit:
 crebra deinde tonitrua et fulmina Gallos non solum acri-
 ter exterruerunt sed ad exaudienda quae dabantur a du-
 cibus signa hebetato aurium sensu prope attonitos reddi-
 derunt. Neque vero singuli tantum homines coelestibus
 ignibus corripiebantur; sed loco etiam proximi quique,
 cum ipsis armis conflabant. Virae praeterea in eos
 consurgere heroum species, Hyperochus, Laodocus, et
 Pyrrhus; quibus Phylacum civem suum Delphi quantum
 adnumerant. Conciderunt tamen in praelio e Phocensi-
 bus et alii complures, et Aleximachus, qui in ea pugna
 quum animi egregiam quandam alacritatem ad florentis
 aetatis vigorem et corporis robur adiunxisset, magnas
 ediderat hostium strages. Eius effigiem Phocenses ad
 viventis imaginem expressam Delphos ad Apollinem mi-

μενοι ἀπέστειλαν τῷ Ἀπόλλωνι ἐς Δελφοὺς τοιοῦτοις
 μὲν οἱ βάρβαροι παρὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν παυήμασι τε
 καὶ ἐκπλήξεσι συνείχοντο· τὰ δὲ ἐν τῇ νυκτὶ πολλὰ
 σφᾶς ἐμελλεν ἀλγεινότερα ἐπιλήψοθαι· ὅτῳς τε γὰρ
 ἰσχυρὸν καὶ νεφετὸς ἦν ὁμοῦ τῷ ῥίγῃ· πέτραι τε ἀπο-
 λισθάνουσαι τοῦ Παρνασσοῦ μεγάλαι καὶ κρημνοὶ πε-
 ταφώγνυμενοι σκοπὸν τοὺς βαρβάρους εἶχον, καὶ αὐ-
 τοῖς οὐ κατὰ ἓνα ἢ δύο, ἀλλὰ κατὰ τριάκοντα καὶ ἑτε-
 κλίον, ὥς ἕκαστοι ἐν τῷ αἰτῷ φρουροῦντες ἢ καὶ
 ἀναπαυόμενοι τύχαιεν, ἀθρόοις ἢ ἀπώλεια ἐγένετο ὑπὸ
 τῆς ἐμβολῆς τῶν κρημνῶν. (4) Ἀμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνι-
 σχοντι οἱ Ἕλληνες ἐπὶ σφίσιν ἐκ τῶν Δελφῶν· οἱ
 μὲν ἄλλοι τὴν ἐπὶ στρατεύμα εὐθείαν, οἱ Φωκαῖς δὲ,
 ἅτε καὶ μᾶλλον ἔχοντες τῶν χωρίων ἐμπείρους, κατέβη-
 σάν τε διὰ τῆς χιόνος, κατὰ τὰ ἀπότομα τοῦ Παρνασ- 855
 σοῦ, καὶ λαθόν κατὰ νότον γενόμενοι τοῖς Κελτοῖς,
 ἠκόντιζόν τε ἐς αὐτοὺς καὶ ἐτόξουν σὺν οὐδενὶ ἀπὸ
 τῶν βαρβάρων δέματι· οἱ δὲ ἀρχομένης μὲν τῆς μά-

sere. Atque huiusmodi quidem interdicta Galli terrori-
 bus et cladibus percussi, ea quae diem illum consecuta
 est nocte, funestioribus percussi fuerunt casibus. Acer-
 rimum frigus eos cum nive plurima vehementer afflixit.
 Saxa praeterea ingentia, et montis crepidinea, sponte e
 Parnasso avulsa, in Barbaros, quasi unicum illud esset
 quod peteretur signum propositum, corruerunt. Neque
 vero aut singuli aut bini opprimebantur; sed triceni, et
 eo plures, uti forte simul, aut ad certi loci praesidium
 constitissent, aut una quiescerent, ab ingruentibus ru-
 pibus collidebantur. (4) Ac prima quidem luce Graeci
 Delphis erumpentes, ceteri recta in ipsam hostilis exer-
 citus frontem impetum fecerunt: Phocenses vero locorum
 notitia freti, per medias nivos, ex arduis et praeruptis
 Parnassi anfractibus descendentes, ac de improvviso Gal-
 los a tergo adorti, missilibus illos et sagittis impune fige-
 bant. Inito praetio omnes, et praecipue praetoria Brenni

χης, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὸν Βρέννον, (οὔτοι δὲ μή-
μιστοί τε ἦσαν καὶ ἀλκιμώτατοι τῶν Γαλατῶν) τότε μὲν
ὑπὸ προθυμίας ἔτι ἀντιῆχον βαλλόμενοι τε πανταχόθεν,
καὶ σὺχ ἦσσαν ὑπὸ τοῦ ῥίγους, μάλιστα οἱ τραυματιαί,
ταλαιπωροῦντες. ὥς δὲ καὶ ὁ Βρέννος ἔλαβε τραύματα,
ἐκείνον μὲν λιποψυχήσαντα ἐκκομίζουσιν ἐκ τῆς μάχης·
οἱ δὲ βάρβαροι, πανταχόθεν σφίσι ἐγκυμένῳ τῶν Ἑλ-
λῆνων, ὑπέφρυγόν τε ἄκοντες, καὶ ἐαυτῶν τοὺς ἀδυνά-
τους διὰ τραύματα ἔπαισαι καὶ ἀφρώστιαν φρονέουσιν
καὶ οἱ μὲν ἑσπυροῦντες, ἔνθα νῦν κατελάμβανον
ἀναχωροῦντας. (5) Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φόβος σφίσι ἐπι-
πίπτει Πανικός· τὰ γὰρ ἀπὸ αἰτίας οὐδεμιᾶς δαίματα
ἐκ τούτου φασὶ γίνεσθαι. ἐνέπεσε μὲν ἐς τὸ στράτευμα
ἡ ταραχὴ περὶ βαθεῖαν τὴν ἑσπέραν, καὶ ὀλίγοι τοκα-
ταρχὰς ἐγένοντο οἱ παραχθέντες ἐκ τοῦ νοῦ· ἐδόξαζον
τε οὔτοι, κτύπου τε ἐπελαυνομένων ἱππῶν καὶ ἐφόδου
πολεμίων αἰσθάνεσθαι· μετὰ δὲ οὐ πολὺ καὶ ἐς ἀπαν-

cohors, ut erant eminentibus corporibus, et omnium for-
tissimi, praesenti animo restiterunt. Ii enim etsi undi-
que iaculis petebantur, nec minus ex frigore sentiebant
molestiae, ii maxime qui vulnera acceperant; non tamen
prius loco sunt deturbati, quam Brennum aliquot acce-
ptis vulneribus, iam prope animam agentem, extra aciem
extulerunt. Tum Barbari universi, urgentibus ab omni
parte Graecis, fugam malo suo coacti fecerunt: ac eos
quidem, qui vel ob vulnera, vel aliquam corporis im-
becillitatem sequi non possent, occidere. Fugientes ca-
stra habuerunt, quo loco nox eos primum oppressit. (5)
Ea nocte Panicus illis incessit terror. Quibus enim
nulla subest causa trepidationibus, eas Panos numine im-
mitti autumant. Coeptum est hoc pavoris genere agmen
exagitari intempesta iam nocte: et pauci sane ab initio
eo mentis errore conturbati, ut audire sibi viderentur
sonitum pulsati equorum pedibus soli, ac iam prope cer-
nere insultantes hostes. Non ita multo post ad omnes

τας διόδους ἢ ἀγνοία. ἀναλαβόντες οὖν τὰ ὄπλα καὶ
 διαστάντες ἔκτεινόν τε ἀλλήλους, καὶ ἀνὰ μέρος ἐκτεί-
 νοντο, οὔτε γλώσσης τῆς ἐπιχωρίου συνιέντες, οὔτε τὰς
 ἀλλήλων μορφάς, οὔδ' ἐ τῶν θυρεῶν καθορῶντες τὰ σχή-
 ματα· ἀλλὰ ἀμφοτέραις ταῖς τάξεσιν ὁμοίως ὑπὸ τῆς
 ἐν τῷ παρόντι ἀγνοίας οἷ τε ἄνδρες οἱ ἀνδρεστηχότες εἴ-
 ναι σφισιν Ἕλληνες καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ ὄπλα ἐφάνοντο,
 καὶ Ἑλλάδα ἀφίεναι τὴν φωνήν· ἥ τε ἐκ τοῦ θεοῦ
 μαρία πλείστον ἐξεργάσατο ὑπ' ἀλλήλων τοῖς Γαλάταις
 τοῦ φόνου. τῶν δὲ Φωκίων ὅσοι κατελείποντο κατὰ 865
 τοὺς ἀγροὺς φυλακῆς βοσκημάτων εἵνεκα, πρῶτοί τε
 ἦσθοντο, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐν τῇ νυκτὶ
 κατασχόντα τοὺς βαρβάρους, ἀναθαρσύναντες δὲ οἱ Φω-
 κεῖς προθυμώταρον ἔτι ἐνέκειντο τοῖς Κελτοῖς, διὰ φυλα-
 κῆς τε πλείονος τὰς ἐπαύλεις ἐποιούντο, καὶ τὰ ἐς βίον
 χρεῖαν οὐ περαιώρων σφᾶς ἐκ τῆς χώρας ἀμαχεῖ λαμβά-
 νοντας· ἐγγόνει τε ἀντίκα τοῖς Γαλάταις διὰ παντός

eadem pervasit insania. Arreptis igitur armis, et inter
 se facto agminis dissidio, vicissim et occidebant alii alios,
 et occidebantur; quum neque per tenebras et amentiam
 illam, patriam linguam intelligerent, neque vultus inter
 se, nec scutorum signa possent agnoscere: sed contrariis
 ordinibus utrinque per caeci illius erroris vecordiam,
 Graeci esse, qui contra pugnarent, videntur, et Graeca
 esse arma putarent, quin et Graecam esse vocem crede-
 rent, quam homines mitterent. Furorque hic divinitus
 immisus effecit, ut maxima Barbarorum multitudo mu-
 tuis vulneribus caderet. Primi hanc rem animadvertere;
 qui e Phocensibus in agris relictis fuerant ad pecoris cu-
 stodiam. Ii igitur, quae Barbaris per noctem accidissent,
 Graecis annuntiarent. Excitati eo nuncio Phocenses,
 lacrius multo in hostes irruerunt. Greges praeterea ac-
 curatiores multa custodia servarunt; ab eis comitatus ex
 agris sine pugna sumi possent, providerunt. Quo factum;
 ut max. ingenti cum frumenti, tum cibarij omnium
 Tom. IV.

τοῦ στρατοῦ καὶ σίτου, καὶ ὅσα ἐς τροφήν ἄλλα, ἐν-
 δειὰ ἰσχυρά. (6) Πλήθος δὲ τὸ ἐν τῇ Φωκίδι αὐτῶν
 ἀναλωθὲν, ὀλίγω μὲν ἑξακισχιλίων ἐλάσσονες οἱ ἐν ταῖς
 μάχαις, οἱ δὲ ἐν τῇ χειμερίῳ διασφαρέντες νυκτὶ, καὶ
 ὕστερον ἐν τῷ Πανικῷ δαίματι, ἐγένοντο ὑπὲρ τοὺς μυ-
 ρίους· τοσοῦτοι δὲ ἄλλοι καὶ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. (?)
 Ἀθηναίων δὲ ἄνδρες ἐπισκεψόμενοι μὲν ἀφίκοντο ἐς
 Δελφούς· τότε δὲ ἐπανήκοντες τὰ τε ἄλλα ἠγγέλλον,
 ὅποια συμβεβήκει τοῖς βαρβάροις, καὶ τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ
 κατεληφύτα. οἱ δὲ αὐτίκα ἐξεστρατεύοντο, καὶ ὡς τὴν
 Βοιωτίαν διώδεναν, οἱ Βοιωτοὶ σφισιν ἀνεμίχθησαν·
 οὕτω δὴ ἀμφοτέρω τοῖς βαρβάροις ἐπακολουθοῦντες,
 ἐλόχων τε καὶ ἔκτεινον τοὺς αἰεὶ ἐσχάτους. τοῖς δὲ φαί-
 γουσιν ὁμοῦ τῷ Βρέννῳ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀχιχώραιον ἐν
 τῇ προτέρᾳ νυκτὶ ἀνεμίχθησαν· βραδείαν γὰρ τὴν πο-
 ρεῖαν ἐποίησάν σφισιν οἱ Αἰτωλοὶ, τοῖς τε ἀκοντίους ἐς
 αὐτοὺς ἀφειδέστερον, καὶ ὅτω τύχοιεν καὶ ἄλλῳ χρώμε-
 νοι· ὥστε ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ πρὸς τῇ Ἡρακλείᾳ

penuria, universus Gallorum exercitus vehementer labo-
 rarit. (6) Fuere eorum, qui in Phocide praeliantes pe-
 rierunt, non multo pauciores quam sex hominum millia:
 nocturno gelu, et postea Panico terrore confecti amplius
 decem millia: non minor numerus fame consumti. (7)
 Qui ex Atheniensibus Delphos speculatum missi sunt, et
 alia, quae Gallis evenerant, et quibus a Deo cladibus af-
 facti essent, ad suos reversi nuntiaverunt. Hi vero sta-
 tim copias eduxerunt, et dum per Boeotiam iter faciunt,
 ac Boeoti illis adiunxerunt: utrique vero Barbaros in-
 sectantes, passim ex insidiis extremos interficiebant.
 Brenni agmen Aëichorii copiae superiorem tantum nocte
 assecutae fuerant: siquidem Aetolis incessantibus quum
 iaculis, tum fortuitorum quovis missilium genere, len-
 tius iter fecerant. Quare ad ea castra, quae ad Hera-
 cleam metati fuerant, non magna omnino ipsorum manus

μοῖρα οὐ πολλὴ διέφυγεν ἐξ αὐτῶν. (8) Τῷ δὲ Βρέν-
 τῳ κατὰ μὲν τὰ τραύματα ἐλείπετο ἔτι σωτηρίας ἐλπίς·
 τῶν δὲ πολιτῶν φόβῳ φασὶν αὐτὸν, καὶ τῇ αἰδοῖ πλείον,
 ἅτε τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κακῶν αἴτιον, ἐκουσίως ἀφεῖναι
 τὴν ψυχὴν, ἀκράτου πίνοντα τοῦ οἴνου. καὶ τὸ ἀπὸ
 τούτου δὲ οἱ βάρβαροι μέχρι μὲν τοῦ Σπερχειοῦ χαλε-
 πῶς ἐκοιμήθησαν, τῶν Αἰτωλῶν βιαίως σφρίσιν ἐγκειμέ-
 νων· ὥς δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Σπερχεῖον, οἱ ἐντεῦθεν
 ὑποκαθήμενοι Θεσσαλοὶ καὶ οἱ Μαλιεῖς ἐνεφορήθησαν
 οὕτω σφῶν, ὥς μηδὲνα οἰκαδε ἀποσωθῆναι. (9) Ἐγέ- 857
 νετο δὲ τῶν Κελτῶν στρατεία τε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ
 ἡ ἀπώλεια, Ἀναξικράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ
 δὲ ἔτει τῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν,
 ἦν Λάδας Αἰγιδεύς ἐνίκα στάδιον· τῷ δὲ ἔτει τῷ ἑφε-
 ξῆς Δημοκλέους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, οἱ δὲ αὐθις ἐς τὴν
 Ἀσίαν διαβαίνουσιν οἱ Κελτοί. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω γε-
 νόμενα ἴστω τις.

effugit. (8) Brenno certe vulnera reliquam fecerant ali-
 quam vitae spem: metu tamen, vel pudore potius, quod
 auctor ipse civibus suis fuisset auscipiendae in Graeciam
 tam calamitosae expeditionis, ultro aiunt hausto mero
 post accepta vulnera mortem oppetiisse. Eo mortuo vix,
 et periculoso maxime itinere, Aetolis acriter urgenti-
 bus, Barbari ad Sperchion retrocessere. Ibi eos ex in-
 sidiis Thessali et Malienses adorti, ita sunt hostium caede
 satiiati, ut ex tanto hominum numero ne unus quidem
 salvus domum redierit. (9) Gallorum haec in Graeciam
 irruptio pariter et strages facta est summum Athenis ma-
 gistratum gerente Anaxicrate, anno altero Olympiadis
 centesimae et vicesimae quintae, qua de stadio vicit La-
 das Aegiensis. Insequenti vero anno, Democle Athenis
 eundem honorem gerente, rursus in Asiam Galli trans-
 misere. Atque haec ad historiae fidem exposita hacte-
 nus fuerint.

τοῦ στρατοῦ καὶ σίτου, καὶ ὅσα ἐς τροφήν ἄλλα, ἐνδεῖα ἰσχυρά. (6) Πληθὺς δὲ τὸ ἐν τῇ Φωκίδι αὐτῶν ἀναλωθέν, ὀλίγω μὲν ἑξακισχιλίων ἐλάσσονες οἱ ἐν ταῖς μάχαις, οἱ δὲ ἐν τῇ χειμερίῳ διασπαρθέντες νυκτὶ, καὶ ὕστερον ἐν τῷ Πανικῷ δείματι, ἐγένοντο ὑπὲρ τοὺς μύριους· τοσοῦτοι δὲ ἄλλοι καὶ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. (?) Ἀθηναίων δὲ ἄνδρες ἐπισκεψόμενοι μὲν ἀφίκοντο ἐς Δελφούς· τότε δὲ ἐπανήκοντες τὰ τε ἄλλα ἡγγέλλον, ὅποια συμβεβήκει τοῖς βαρβάροις, καὶ τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ κατεληφότα. οἱ δὲ αὐτίκα ἐξεστρατεύοντο, καὶ ὡς τὴν Βοιωτίαν διώδευαν, οἱ Βοιωτοὶ σφισιν ἀνemiχθήσαν· οὕτω δὲ ἀμφοτέρωι ταῖς βαρβάροις ἐπακολουθοῦντες, ἐλόχων τε καὶ ἔκτεινον τοὺς αἰεὶ ἐσχάτους. τοῖς δὲ φεύγουσιν ὁμοῦ τῷ Βρέννῳ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀχιχώραιον ἐν τῇ προτέρᾳ νυκτὶ ἀνemiχθήσαν· βραδείαν γὰρ τὴν πορείαν ἐποίησάν σφισιν οἱ Αἰτωλοὶ, τοῖς τε ἀκοντίοις ἐς αὐτοὺς ἀφειδίστερον, καὶ ὅτε τύχοιεν καὶ ἄλλῳ χρώμενοι· ὥστε ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ πρὸς τῇ Ἡρακλείᾳ

penuria, universis Gallorum exercitus vehementer laboravit. (6). Fugerunt enim, qui in Phocide praefigantes perierunt, non multo pauciores quam sex hominum millia: nocturno gelu, et postea Panico terrore confecti amplius decem millia: non minor numerus fame consumti. (?) Qui ex Atheniensibus Delphos speculatum missi sunt, et alia, quae Gallis evenerant, et quibus a Deo cladibus affacti essent, ad suos reversi nuntiaverunt. Hi vero statim copias eduxerunt, et dum per Boeotiam iter faciunt, ab Aetolis illis adiunxerunt: utrique vero Barbaros insectantes, passim ex insidiis extremos interficiebant. Brenni agmen Aecharii copiae superiore tantum nocte asecutae fuerant: siquidem Aetolis incessantibus quum iaculis, tum fortuitorum quovis missilium genere, lentius iter fecerant. Quare ad ea castra, quae ad Heracliam metati fuerant, non magna omnino ipsorum manus

μοῖρα οὐ πολλὴ διέφυγεν ἐξ αὐτῶν. (8) Τῷ δὲ Βρέν-
 νῳ κατὰ μὲν τὰ τραύματα ἐλείπετο ἔτι σωτηρίας ἐλπίς·
 τῶν δὲ πολιτῶν φόβῳ φασὶν αὐτὸν, καὶ τῇ αἰδοῖ πλέον,
 ἅτε τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κακῶν αἴτιον, ἐκουσίως ἀφείναι
 τὴν ψυχὴν, ἀκράτου πίνοντα τοῦ οἴνου. καὶ τὸ ἀπὸ
 τούτου δὲ οἱ βάρβαροι μέχρι μὲν τοῦ Σπερχείου χαλε-
 πῶς ἐκομίσθησαν, τῶν Αἰτωλῶν βιαλῶς σφίσις ἐγκειμέ-
 νων· ὥς δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Σπερχεῖον, οἱ ἐντεῦθεν
 ὑποκαθήμενοι Θεσσαλοὶ καὶ οἱ Μαλιεῖς ἐνεφορήθησαν
 οὕτω σφῶν, ὥς μηδένα οἴκαδε ἀποσωθῆναι. (9) Ἐγέ- 857
 νετο δὲ τῶν Κελτῶν στρατεία τε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ
 ἡ ἀπώλεια, Ἀναξικράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ
 δὲ ἔτει τῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν,
 ἦν Λάδας Αἰγίεὺς ἐνίκα στάδιον· τῷ δὲ ἔτει τῷ ἑφε-
 ξῆς Δημοκλίου Ἀθήνησιν ἄρχοντος, οἱ δὲ αὐθις ἐς τὴν
 Ἀσίαν διαβαίνουσιν οἱ Κελτοί. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω γε-
 νόμενα ἴστω τις.

effugit. (8) Brenno certe vulnera reliquam fecerant ali-
 quam vitae spem: metu tamen, vel pudore potius, quod
 auctor ipse civibus suis fuisset auscipiendae in Graeciam
 tam calamitosae expeditionis, ultro aiunt hausto mero
 post accepta vulnera mortem oppetiisse. Eo mortuo vix,
 et periculoso maxime itinere, Aetolis acriter urgenti-
 bus, Barbari ad Sperchion retrocessere. Ibi eos ex in-
 sidiis Thessali et Malienses adorti, ita sunt hostium caede
 satiati, ut ex tanto hominum numero ne unus quidem
 salvus domum redierit. (9) Gallorum haec in Graeciam
 irruptio pariter et strages facta est summum Athenis ma-
 gistratum gerente Anaxicrate, anno altero Olympiadis
 centesimae et vicesimae quintae, qua de stadio vicit La-
 das Aegiensis. Insequenti vero anno, Democle Athenis
 eundem honorem gerente, rursus in Asiam Galli trans-
 misere. Atque haec ad historiae fidem exposita hacte-
 nus fuerint.

CAPUT XXIV.

Memoranda in templi Delphici vestibulo, VII Septentum Graeciae nomina et sententiae templo inscriptae — Homeri signum cum inscriptione — de Homeri et Clymenes sepulcro et Homeri matre — memoranda in templo Delphico, Iovis Moeragetae et Apollinis Moeragetae signum, Pindari sella e ferro fabricata — memoranda extra templum Delphicum, Neoptolami sepulcrum, lapis Saturni, fons Cassotis.

Ἐν δὲ τῷ προνάῳ τῷ ἐν Δελφοῖς γεγραμμένα ἐστὶν ὡς ἐλήματα ἀνθρώποις ἐς βίον· ἐγράφη δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν, οὓς γενέσθαι σοφοὺς λέγουσιν Ἕλληνες. οὗτοι δὲ ἦσαν ἐκ μὲν Ἰωνίας Θαλῆς τε Μιλήσιος, καὶ Πριηνεὺς Βίας· Αἰολέων δὲ τῶν ἐν Λέσβῳ Πιττακὸς Μιτυληναῖος· ἐκ Δωριέων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Κλεόβουλος Λινδιος, καὶ Ἀθηναῖος τε Σόλων, καὶ Σπαρτιάτης Χίλων· τὸν δὲ ἔβδον Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἀντὶ Περιάνδρου τοῦ Κυψέλου Μύσωνα κατέλιχε τὸν Χηνέα· κώμη δὲ ἐν τῇ Οἰτῇ τῷ ὄρει ὥκοῦντο αἱ Χῆναι. οὗτοι οὖν οἱ ἄνδρες ἀφικόμενοι ἐς Δελφοὺς ἀνέθεσαν τῷ Ἀπόλλωνι τὰ ἀδόμενα, Γυνῶθι σαυτὸν, καὶ, Μηδὲν ἄγαν. οὗτοι μὲν δὴ ἐνταῦθα ἐγραψαν τὰ εἰρημένα. (2) Θεάσαιο δ' ἂν καὶ

CAP. XXIV. Pro Delphici templi foribus leguntur perutilia vitae hominum documenta, ab iis hominibus conscripta, quos Graeci sapientes et habuerunt, et appellarunt. Fuerunt illi, ex Ionia quidem, Thales Milesius, et Priensis Bias: ex Aeolica vero natione, e Lesbo insula, Pittacus Mitylenaeus: ex iis, qui in Asia sunt Doriensibus, Cleobulus Lindius: Atheniensis praeterea Solon, et Spartanus Chilon: septimum Plato Aristonis filius, pro Periendo Corinthio Cypseli filio, enumerat Chenensem Mysonem. Incolebatur olim in Oeta montis vicus Chenae. Hi sane Delphos profecti, celebratas illas hominum sermone sententias Apollini dedicarunt: Cognosce te ipsum: nequid nimis. Haec inquam illi scripta eo in loco reliquerunt. (2) Videas ibidem

εἰκόνα Ὀμήρου χαλκῆν ἐπὶ στήλῃ, καὶ ἐπιλέξει τὸ μάν-
τευμα, ὃ γενέσθαι τῷ Ὀμήρῳ λέγουσιν·

Ὀλβιε καὶ δύσδαμον, (ἔφες γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι)
Πατρίδα δίζηαι. μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρὶς ἐστίν.
Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣ σε θανόντα
Δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνυγμα φύλαξαι.

(3) Δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰῆται καὶ Ὀμήρου μνημᾶ ἐν τῇ 858
νῆσῳ, καὶ ἐτέρωδι Κλυμένης, τὴν Κλυμένην μητέρα εἶ-
ναι τοῦ Ὀμήρου λέγοντες. Κύπριοι δὲ, (οἰκειοῦνται
γὰρ δὴ καὶ οὗτοι Ὀμηρον) Θεμιστῷ τε αὐτῷ μητέρα
εἶναι τῶν τινα ἐπιχωρίων γυναικῶν λέγουσι, καὶ ὑπὸ
Εὐκλον προθιςπισθῆναι τὰ ἐς τὴν γένεσιν τὴν Ὀμήρου
γασὶν ἐν τοῖσδε·

Καὶ τότε ἐν εἰναλίῃ Κύπρῳ μέγας ἔσσει' αἰοιδὺς,
Ὅν τε Θεμιστῷ τέξει ἐπ' ἀγροῦ δια γυναικῶν
Νόσφι πολυχτεάνοιο πολύκλειτον Σαλαμῖνος.

et acream coluquinæ superimpositam Homeri statuam. In
eadem columna leges illud *Apollinis* responsum, quod
ipsi poëtae *de patria sua sciscitanti* editum memorant:

Felix atque miser, (nam sora te ad utrumque creavit.)
De patria quaeris; tibi patria, non patria illa est.
Insula Ios matris patria est, quae colliget ossa
Exanguis: sed enim puerorum aenigma caveto.

(3) Monstrant Ietao in insula Homeri sepulcrum, et se-
orsum Clymenes, Homeri Clymenen matrem fuisse di-
citantēs. Cyprii vero (nam et hi sibi Homerum vindic-
cant) Themisto indigenam foeminam Homeri fuisse ma-
trem dicunt: Euclum vero de ipsius ortu hisce versibus
fuisse vaticinatum:

Fluctisona in Cypro tunc vatem dia Themisto
Altiloquum Salaminem extra generabit in agris.
Posthabita hic Cypro longè propectus in altum

Κύπρον δὲ προλιπὼν, διερύς θ' ὑπὸ κύμασιν ἀρθεῖς,
 Ἑλλάδος εὐρυχόρου μούνος κακὰ πρῶτος αἶσας,
 Ἔσσεται ἀθάνατος, καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

ταῦτα ἡμεῖς ἀκούσαντές τε καὶ ἐπιλεξάμενοι τοὺς χρη-
 σμούς, ἰδίᾳ δὲ οὐδένα αὐτῶν λόγον, οὔτε ἐς πατρίδα,
 οὔτε περὶ ἡλικίας Ὀμήρου γράφομεν. (4) Ἐν δὲ τῷ
 ναῷ πεποιήται μὲν Ποσειδῶνος βωμός, ὅτι τὸ μαντεῖον
 τὸ ἀρχαιότατον κτῆμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος. ἔστηκε δὲ
 καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν δύο· ἀντὶ δὲ αὐτῶν τῆς τρίτης
 Ζεὺς τε Μοιραγέτης, καὶ Ἀπόλλων σφίσι παρέστηκε Μοι-
 ραγέτης. θεάσαιο δὲ ἐνταῦθα καὶ ἐστίαν, ἐφ' ἣ Νεο-
 πτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως ὁ ἱερεὺς ἀπέκτεινε τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος. τὰ δὲ ἐς τοῦ Νεοπτολέμου τὴν τελευταίην ἐστίν
 ἡμῖν ἐτέρωθι εἰρημένα. ἀνάκειται δὲ οὐ πόρῳ τῆς
 ἐστίας θρόνος Πινδάρου· σιδήρου μὲν ἐστίν ὁ θρόνος·
 ἐπὶ δὲ αὐτῷ φασιν, ὅποτε ἀφίκοιτο ἐς Δελφούς, καθέ-
 ζεσθαι τε τὸν Πίνδαρον καὶ ᾄδειν, ὅποσα τῶν ψαμά-
 των ἐς Ἀπόλλωνα ἐστίν. ἐς δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἐσωτάτω

Helladicae primus mala terrae carmine dicet:

Expers mortis erit senisque in secula cuncta.

Haec nos ab aliis audita et in oraculis lecta scribimus,
 privatim autem nihil nec de patria nec de aetate Homeri
 prodimus. (4) Intra templum dicata fuit Neptuno ara.
 Erat enim iam tum ab initio id oraculum propria Ne-
 ptuno sedes. Exstant et Parcarum duarum simulacra:
 tertiae locum Iupiter Moeragetes, et item Moeragetes
 Apollo (*id est Parcarum duces*) tenent. Ostenditur ibi-
 dem focus ille, in quo Achillis filium Neoptolemmum Apol-
 linis sacerdos occidit: qua de re multa alio loco expo-
 suimus. Non procul hinc Pindari sella sita est, e ferro
 fabricata: in ea Pindarum quoties Delphos venisset, se-
 dere, et cantica omnia, quae fecit in Apollinis honorem,
 decantare solitum tradunt. In templi recessu intimo,

παρίας τε ἐς αὐτὸ ὀλίγοι, καὶ χρυσοῦν Ἀπόλλωνος ἑτε-
ρον ἄγαλμα ἀνάκειται.

(5) Ἐξελθόντι δὲ τοῦ ναοῦ, καὶ τραπέντι ἐς ἀρι-
στεράν, περίβολός ἐστι, καὶ Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως 859
ἐν αὐτῷ τάφος· καὶ οἱ κατὰ ἔτος ἐναγίζουσιν οἱ Δελ-
φοί. ἐπαναβάντι δὲ ἀπὸ τοῦ μνήματος λίθος ἐστὶν οὗ
μέγας· τούτου καὶ ἔλαιον ὀσημέραι καταχέουσι, καὶ
κατὰ δορτὴν ἐκάστην ἔρια ἐπιτιθέασι τὰ ἀργά· ἐστὶ
δὲ καὶ δόξα ἐς αὐτὸν, δοθῆναι Κρόνῳ τὸν λίθον ἀντὶ
τοῦ παιδός, καὶ ὥς αὐθις ἤμεσεν αὐτὸν ὁ Κρόνος.
ιοῦσι δὲ ὥς ἐπὶ τὸν νεῶν αὐθις μετὰ τοῦ λίθου τὴν
θίαν, ἐστὶν ἡ Κασσωτὶς καλουμένη πηγὴ· τεῖχος δὲ οὐ
μέγα ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἡ ἀνοδος διὰ τοῦ τεύχους ἐστὶν ἐπὶ
τὴν πηγὴν. ταύτης τῆς Κασσωτίδος δίδεσθαι τε κατὰ
τῆς γῆς λέγουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ἐν τῇ ἀδύτῳ τῶ θεοῦ
τὰς γυναῖκας μαντικὰς ποιεῖν· τὴν δὲ τῇ κρήνῃ δεδω-
κυῖαν τὸ ὄνομα τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν Νυμφῶν φα-
σιν εἶναι.

quo paucis admodum est aditus, alterum positum est au-
reum Apollinis signum. (5) E templo egressis, et ad
laevam conversis, circumsepta quaedam est area, in qua
Neoptolemi Achillis filii sepulcrum; cui parentant quot-
annis Delphi. Ab eo monumento quum rursum ascen-
dere inceperis, lapidem videas modice magnum. Hunc
quotidie perfundunt oleo, singulisque festis lanam in eo
ponunt nondum tractatam. De eo lapide percubuit opi-
nio, illum ipsum esse, quem pro puero appositum ac do-
voratum, Saturnus per vomitum eiecerit. Ubi lapidem
spectaveris, si pedem retuleris quasi ad fanum reditu-
rus, fontem videas, cui nomen Cassotis. Murus ei ob-
iectus est, non utique magnus: per murum ad fontem
ascenditur: huius Cassotidis aquas terram subire dicunt,
et in adyto Apollinis mulieres efficere fatidicas: eam
vero quae fonti nomen dedit, unam esse de Parnassidum
nympharum numero.

CAPUT XXV.

Lesche Delphorum, Polygnoti picturis exornata — dextrae partis picturae, quae Troiam captam et Graecorum classem domum solventem exhibet, descriptio.

Ὑπὲρ δὲ τὴν Κασσωτίδα ἐστὶν οἶκημα γραφὰς ἔχον τῶν Πολυγνώτου, ἀναθήματα μὲν Κνιδίων· καλεῖται δὲ ὑπὸ Δελφῶν Λέσχη, ὅτι ἐνταῦθα συνιόντες τὰ ἀρχαῖον τὰ τε σπουδαιότερα διελέγοντο, καὶ ὅποσα μυθώδη τοιαῦτ' εἶναι πολλὰ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, Ὅμηρος ἐν Μελανθοῦς λοιδορίᾳ πρὸς Ὀδυσσεά ἐδήλωσεν·

Οὐδ' ἐθέλεις εὖδειν χαλκήρεϊ ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἥέ που ἐς Λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.

(2) Ἐς τοῦτο οὖν ἐσελθόντι τὸ οἶκημα τὰ μὲν σύμπαν τὸ ἐν δεξιᾷ τῆς γραφῆς Ἰλίος τέ ἐστιν ἐαλωκυῖα καὶ ἀπόπλους ὁ Ἑλλήνων. Μενελάω δὲ τὰ ἐς τὴν ἀναγωγὴν εὐτρεπίζουσι, καὶ ναῦς τε γεγραμμένη, καὶ ἄνδρες ἐν τοῖσι ναύταις καὶ ἀναμιξὶ παῖδες· ἐν μέσῃ δὲ ἐστὶ

CAP. XXV. Supra Cassotidem aedificium quoddam est: in eo picturae aliquot Polygnoti, quas Gnidii dedicarunt: locu. Delphi Leschen vocant, (*quasi confabulationem, aut stationem dicas*) quod eo convenientes pri-scis olim temporibus, seria et ioca inter se conferebant. Talia fuisse multa in omni Graecia *conciliabula* Homerus docuit, quae loca Melanthus in Ulyssem convicium exponit:

Non somnum ut capias aeraria tecta fabrorum

Non Leschen celebras, sed multa hic raucida garris.

(2) Ubi in hoc aedificium introieris, pictam videas in dextero templi pariete Ilii eversionem, et Graecorum classem domum solventem. Menelao ibi sunt, qui omnia ad reditum adornant. Navis item picta, et inter Nautas permisti viris pueri. In media navi cernitur

τῇ γῇ ὁ κυβερνήτης Φρόντις κοπιῶν διέκωπ. Ὅμηρος
 δὲ Νέστορα ἐποίησεν ἄλλα τε διαλεγόμενον πρὸς Τηλέ-
 μαχον, καὶ περὶ τοῦ Φρόντιδος, ὡς πατὴρ μὲν Ὀνήτο-
 ρος, Μενελάου δὲ ἦν κυβερνήτης, δοκιμώτατος δὲ ἐς τὴν
 τέχνην, καὶ ὡς Σούνιον ἤδη τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ παρα- 860
 πλέοντα, ἐπέλαβεν αὐτὸν τὸ χρεῖον· καὶ τέως ὁμοῦ Νέ-
 στορ ὁ Μενέλαος πλέων, τότε κατὰ αἰτίαν ἀπελείφθη
 ταύτην, ἵνα μνήματος καὶ ὅσα ἐπὶ νεκροῖς ἄλλα ἀξιώ-
 σιαι τὸν Φρόντιν, οὗτός τε οὖν ἐν τοῦ Πολυγνώτου
 τῇ γραφῇ, καὶ ὑπ' αὐτὸν Ἰθαίμενης τέ τις κομίζων
 ἐσθῆτα, καὶ Ἐχολαῆς διὰ τῆς ἀποβάθρας κατιῶν ἐστιν,
 ὑδρίαν ἔχων χαλκῇν. καταλύουσι δὲ καὶ τοῦ Μενελάου
 τὴν σκηπὴν οὐ πόρρω τῆς νεὸς οὖσαν Πολίτης, καὶ
 Στροφίως τε καὶ Ἀλφιος· καὶ ἄλλην διαλύων σκηπὴν
 ἐστὶν Ἀμφιάλος· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἀμφιάλου τοῖς ποσὶ κά-
 θηται παῖς· ἐπίγραμμα δὲ οἷα ἐστὶ τῷ παιδί, γένεια
 δὲ μόνῃ τῷ Φρόντιδι. καὶ μόνου τούτου τὸ ὄνομα ἐκ
 τῆς ἐς Ὀδυσσεῖα ποιήσεως ἔμαθε· τῶν δὲ ἄλλων (ἐμοὶ

Phrontis gubernator contos disponens. Nestorem Ho-
 merus et alia Telemacho dicentem fecit, et nonnulla de
 Phrontide, Onetoris scilicet filium fuisse, Menelai guber-
 natorem, artis suae peritissimum: quodque is e vita de-
 cesserit, quum Sunium Atticae terrae promontorium iam
 praetervecti essent; et sane Menelaum acum una illuc
 naque navigasse refert Nestor: eo vero in loco commo-
 ratum, tum tumulum Phrontidi extruendum curat, et
 alia pro viri dignitate iusta facit. Spectatur ille quidem
 in Polygnotti opere. Paulo infra ipsum, Ithacmenes ne-
 cio quia vestimentum portans; et Echocax per nauticum
 pontem cum urna aenea descendens. Tollunt Menelai
 tabernaculum, quod fuerat non longe a navi collocatum,
 Polites, Strophius, et Alphius. et aliud tabernaculum
 refigit Amphialus. Sub Amphiali pedibus sedet puer:
 eius nomen nulla indicat inscriptio. Barbarus unus ex
 omnibus Phrontis est: et huius unius ex Homeri de Ulyssae

δοκῆν) τὰ ὀνόματα συνέθηκεν αὐτὸς ὁ Πολύγνωτος. Βρισηΐς δὲ ἐστῶσα, καὶ Διομήδη τε ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ Ἴφης πρὸ ἀμφοτέρων, εἰκάσιν ἀνασκοπουμεναὶς τὸ Ἑλένης εἶδος. κάθεται δὲ αὐτὴ τε ἡ Ἑλένη καὶ Εὐρυβάτης πλησίον· τὸν Ὀδυσσεὺς εἶναι κήρυκα εἰκάζομεν οὐ μὴν εἶχεν ἤδη γένεια. Θεράπαινα δὲ Ἠλέκτρα καὶ Πανθαλῆς, ἡ μὲν τῇ Ἑλένῃ παρέστηκεν, ἡ δὲ ὑποδαίτην δέσποιναν ἡ Ἠλέκτρα. διάφορα δὲ καὶ τὰντα τὰ ὀνόματα Ὅμηρος ἔθηκε ἐν Ἰλιάδι, ἥ καὶ Ἑλένην καὶ ἰούσας ὁμοῦ τῇ Ἑλένῃ τὰς δούλας ἐπὶ τὸ τεῖχος πεποίηκε. (3) Κάθεται δὲ ὑπὲρ τὴν Ἑλένην πορφυρεῶν ἀνὴρ ἀμπεχόμενος ἱμάτιον, καὶ ἐς τὰ μάλιστα κατηφής· Ἑλένον εἶναι τεκμήριον ἂν τὸν Πριάμῳ, καὶ πρὶν ἢ καὶ τὸ ἐπιγράμμα ἐπιλέξασθαι. πλησίον δὲ τοῦ Ἑλένου Μέγης ἐστὶ· τέτρωται δὲ τὸν βραχίονα ὁ Μέγης, καθὰ δὴ καὶ Λέσχως ὁ Λισχυλῆνον Πυρρῶος ἐν Ἰλίου πέρσειδι ἐποίησε· τρωθῆναι δὲ ὑπὸ τὴν μάχην τοῦτον ἦν ἐν τῇ νυκτὶ ἐμαχίσαντο οἱ Τρῶες, ὑπὸ Ἀδμήτου

carminibus nomen sumit: nam cetera (ut opinor) nomina ipse sibi Polygnotus finxit. Stat Briseis, Diomedes supra ipsam, et apud eos Iphigeneia, Helenae formam admirantibus simillimi. Sedet ipsa Helena, et prope eam Eurybates, Ulysses esse hunc praeconem coniecimus: est tamen adhuc imberbis. Ancillae ibidem sunt duae; e quibus Panthalis Helenae adsiatit, Electra herae calceum subligat. Diversa ab his nomina sunt, quae Homerus in Iliade usurpat, quo loco Helenam, et cum ea ancillas ad muros euntes facit. (3) Sedet supra Helenam vir purpureo velatus amiculo, moestus ut qui maxime: Helenum esse, Priami filium, facile intelligas, vel priusquam inscriptionem legas. Prope Helenum Megeas est, brachio saucio; quod iis versibus mandavit Lescheus Pyrrhus, Aeschyleni filius, quod de Ilii populatione fecit: et vulneratum quidem ab Admeto Argivo in ea pugna, quam Troiani postrema excidii sui nocte commiserunt.

φησὶ τοῦ Ἀργείου. γέγραπται κατ' Ἀνκομήδης παρὰ 861
 τὸν Μέγητα ὁ Κρίοντος, ἔχων τραῦμα ἐπὶ τῷ καρπῷ.
 Δίσχεως οὕτω φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ἀγήνορος τραδηῖναι.
 δῆλα οὖν, ὥς ἄλλως γε οὐκ ἂν ὁ Πολύγνωτος ἔγραψεν
 οὕτω τὰ ἔλκη σφίσιν, εἰ μὴ ἐπιλέξατο τὴν ποιήσιν τοῦ
 Δίσχεω. προσεπείθηκε μέντοι καὶ σφυροῦ τῷ Ἀνκομή-
 δι, καὶ τρίτον τραῦμα ἐν τῇ κεφαλῇ. τέτρωται δὲ καὶ
 Εὐρύαλος, ὁ Μηκιστεύς κεφαλὴν τε καὶ ἐπὶ τῇ χειρὶ τὸν
 καρπὸν. οὗτοι μὲν δὴ ἀνωτέρω τῆς Ἑλένης εἰσὶν ἐν τῇ
 γραφῇ· ἐφ' ἑξῆς δὲ τῇ Ἑλένῃ μήτηρ τε ἡ Θησείως ἐν
 χρόῳ κεκαρμένη, καὶ παιδων τῶν Θησείως Δημοφῶν ἔστι
 φροντίζων, ὅσα γε ἀπὸ τοῦ σχήματος, εἰ ἀνασώσασθαι
 οἱ τὴν Αἴδραν ἐνέσται. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἐκ τῆς Σίν-
 δος θυγατρὸς γενέσθαι Θησιῖ Μελάνιππον λέγουσι, καὶ
 ὡς ἀνέλοιτο ὁ Μελάνιππος δρόμον νίκην, ὅτε οἱ Ἐπι-
 γονοὶ καλούμενοι Νέμεα δεύτεροὶ οὗτοι ἔθρεσαν μετὰ
 Ἀδραστον. Δίσχεως δὲ ἐς τὴν Αἴδραν ἐποίησεν, ἡνίκα

Pictus est proxime ad Megetem Lycomedes Creontis filius,
 et ipso saucius in eo articulo, quo cum lacerto manus
 iungitur, καρπὸν *Graeci* vocant: ea enim in parte vul-
 neratum scripsit Lescheus ab Agenore: quod ut pingeret
 non fuisse Polygnoto in mentem venturum facile credi
 potest, ni Leschei poësin legisset. Sed alia etiam duo
 vulnera accepit Lycomedes, quae penicillo expressit Po-
 lygnotus: in talo unum, in capite alterum. Enryalus
 etiam Mecistei filius, vulneribus affectus est *duobus*, in
 capite, et manus iunctura. Sunt hi *omnes* in ea pictura
 supra Helenam collocati. Adinuncti Helenae sunt, Ae-
 thra Thesei mater, detonso ad cutem capillo; et Thesei
 filius Demophon, meditans (quantum oris figura osten-
 dit) num qua ratione queat aviam paternam in libertatem
 auerere. Argivi Theseo e Synnidis filia Menalippum ge-
 nitum ferunt, qui de cursu palmam tulerit, quo tem-
 pore ii, qui Epigoni (*id est posterī*) sunt appellati, Ne-
 meorum ludicra, edita primum ab Adraστο, retulerunt.

ἡλλοικτο Ἴλιον, ὑπεξελθοῦσαν ἐς τὸ στρατόπεδον αὐτὴν ἀφικέσθαι τὸ Ἑλλήνων, καὶ ὑπὸ τῶν παίδων γνωρισθῆναι τῶν Θησέως, καὶ ὡς παρ' Ἀγαμέμνονος αἰτήσαι Δημοφῶν αὐτήν· ὁ δὲ ἐκείνῳ μὲν ἐθέλειν χαρίζεσθαι, ποιήσῃν δὲ οὐ πρότερον ἔφη, πρὶν Ἑλένην πῆσαι· ἀποστείλαντι δὲ αὐτῷ κήρυκα ἔδωκεν Ἑλένη τὴν χάριν. εἰσικεν οὖν ὁ Εὐρυβάτης ὁ ἐν τῇ γραφῇ ἀφικθαι τε ὡς τὴν Ἑλένην τῆς Αἰθρας εἵνεκα, καὶ τὰ ἐντεταλμένα ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαγγέλλειν. (4) Γυναῖκες δὲ αἱ Τρωάδες αἰχμαλώτοι· τε ἤδη καὶ ὀδυρομέναις εἴκοσι· γέγραπται μὲν Ἀνδρομάχῃ, καὶ ὁ παῖς αἱ προσέστηκεν ἐλόμενος τοῦ μαστοῦ. τούτῳ Λέσχεως ῥηθῆντι ἀπὸ τοῦ πύργου συμβῆναι λέγει τὴν τελευταίαν, αὐτὴ μὲν ὑπὸ δόγματός γε Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ Νεοπτόλεμον αὐτόχειρα ἐθελῆσαι γενέσθαι. γέγραπται δὲ Μηδευσικάστῃ, θυγατέρων μὲν Πηδίου καὶ αὐτῇ τῶν τόθων· ἐξωκίσθαι δὲ ἐς Πηδαιον πόλιν φησὶν αὐτὴν

862 Ὅμηρος, Ἰμβρίῳ Μέντορος παιδί ἀνδρὶ συνοικαῦσαν. ἡ

Lescheus carminibus prodidit sua, Illo capto elapsam e medio tumultu Aethran in Graecorum castra venisse: ibi à Thesei filiis agnitam esse, Demophontemque eam ab Agamemnone repetisse: et illum quidem quum gratificari Demophonti maxime vellet, non prius tamen se id facturum dixisse, quam Helenae idem placere intellexisset. Misso igitur caduceatore, facile Helenam exorasse. Videtur igitur in ea pictura Eurybates ad Helenam Aethrae causa, ut quae mandata fuerant perferret, venisse. (4) Troianae ibidem mulieres, captivarum et lugentium habitu agnoscuntur. Andromache primum; cui filius adstat mammam prensans. Hunc e turri deiectum perisse scribit Lescheus: non tamen Graecorum decreto in eum saevitum, sed privato Neoptolemi odio, qui sibi eius necem depoposcerat. Picta praeterea est Medesicaste: una haec Priami filiarum, non illa quidem ex legitimo toro genita; nupta fuit Pedaei (urbs ea est, ut inquit Home-

μὲν δὴ Ἀνδρομάχῃ καὶ ἡ Μηδεσικαστὴ καλέμματα ἐ-
 σιν ἐπικέιμεναι· Πολυξένη δὲ κατὰ τὰ εἰδισμένα παρ-
 θένους ἀναπέπλεκται τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας. ἀπο-
 θανὲν δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως μνήματι, ποιηταὶ τε
 ᾄδουσι, καὶ γραφὰς ἐν τῇ Ἀθήναις καὶ Περγᾶμιν τῇ
 ὑπὲρ Καίκου θιασάμενος οἶδα ἐχούσας, ἐς τῆς Πολυξέ-
 νης τὰ παθήματα. ἔγραψε δὲ καὶ Νέστορα τῇ κεφαλῇ
 τε ἐπικέιμενον πῖλον καὶ ἐν τῇ χειρὶ δόρυ ἔχοντα· καὶ
 ἵππος κονίεσθαι μέλλοντες παρέχεται σχῆμα. ἔχρα μὲν
 δὴ τοῦ ἵππου αἰγιάλος τε, καὶ ἐν αὐτῷ ψηφίδες ὑπο-
 φαίνονται, τὸ δὲ ἐντεθῆεν οὐκέτι ἔοικεν εἶναι θαλάσσιας

CAPUT XXVI.

Picturae dextrae partis Lesches Delphicae descriptio continuatur —
 loricæ antiquæ descriptio.

Τῶν δὲ γυναικῶν τῶν μεταξὺ τῆς τε Αἰθρας καὶ Νέ-
 στορός εἰσιν ἄνωθεν τούτων αἰχμάλωτοὶ καὶ αὐταί, Κλυ-
 μένη τε καὶ Κρέουσα, καὶ Ἀριστομάχη, καὶ Ξενοδόκη.

rus) cum Imbrio Mentoris filio. Andromache et Mede-
 sicaste velato sunt capite: Polyxena virginum more col-
 lecto in nodum crine: mactatam illam fuisse ad Achillis
 tumulum, et poetæ decantarunt, et tabulae testantur,
 quas tum Athenis, tum Pergami (quæ urbs supra Cai-
 cum est) mihi ipsi contigit intueri: sunt vero in illis
 expressi Polyxenæ casus. Pinxit eodem in loco Poly-
 gnotus etiam Nestorem, pileo velatum, hastam tenentem.
 Equus prope in pulvere volutare parantis speciem prae-
 bet. Usque ad equum expressa est littoris facies, in eo-
 que cernuntur calculi. Quae deinceps area sequitur, nul-
 lam amplius maris formam praefert.

CAP. XXVI. Supra eas foeminas, quæ mediae sunt
 inter Aethram et Nestorem, aliae captivæ cernuntur,
 Clymene, Creusa, Aristomache, et Xenodice. Clymenen

Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι κατη-
 ριθμικὴν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀριστο-
 μάχην ἣν ἐποίησαν ἐν Νόστοις θυγατέρα μὲν Πριάμου,
 Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάονος. Ξενοδίκης
 δὲ μνημονεύσαντα οὐκ οἶδα οὔτε ποιητὴν, οὔτε ὅσοι λό-
 γων συνθίσκονται. ἐπὶ δὲ τῇ Κρεούσῃ λέγουσιν, ὡς ἡ θεῶν
 μήτηρ καὶ Ἀφροδίτῃ δουλείας ἅπο Ἑλλήνων αὐτὴν ἐβ-
 ῥύσαντο· εἶναι γὰρ δὴ καὶ Αἰνείου τὴν Κρέουσσαν γυ-
 ναῖκα. Λέσχεως δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια διδόασιν Εὐ-
 ρυδίκην γυναῖκα Αἰνεία. γεγραμμένοι δὲ ἐπὶ κλίνης
 ὑπὲρ ταύτας Δηϊνόμῃ τε καὶ Μητιόχῃ, καὶ Πείσις ἐστὶ
 καὶ Κλεοδίκη· τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένη μικρὰ μό-
 νης ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς Δηϊνόμης· τῶν δ' ἄλλων (ἐμοὶ
 δοκεῖν) συνέβηκε τὰ ὀνόματα ὁ Πολύγνωτος. γέγραπται
 δὲ καὶ Ἐπειὸς γυμνὸς καταβάλλων ἐς ἑδάφος τῶν Τρώων
 τὸ τεῖχος· ἀνέχει δὲ ὑπὲρ αὐτῶν κεφαλὴ τοῦ ἵππου
 μόνη τοῦ δουρείου. Πολυπόιτης δὲ ὁ Πειρίδου, δαδε-
 μένος τὴν κεφαλὴν ταινίᾳ, καὶ παρ' αὐτὸν Ἀκάμας ἐστίν

Stesichorus iis, quae fecit de Ilii excidio carminibus,
 inter captivas numerat. Aristomachen Priami fuisae filiam
 Ennus poëta scripsit; Critolao nuptam Icetaonis filio.
 Xenodices qui mentionem fecerit, neque carminis, neque
 solutae orationis auctorem ullum comperi. De Creusa
 memoriae proditum est, a Deum matre et Venere Graecis
 ereptam, et in libertatem vindicatam: fuisse vero eam
 Aeneae uxorem. Lescheus tamen, et qui Cypria carmina
 scripsit, Aeneae uxorem Eurydicen nominant. Supra
 has, in lectulo decumbentes pictae sunt Deinome,
 Metioche, Pisis, et Cleodice. Harum unius mentio Dei-
 nomes fit in eo opere, quae Parva inscribitur Ilias: ce-
 teris (uti ego sentio) Polygnotus ipse nomina imposuit.
 Pinxit vero etiam Epeum, Troiae muros aequantem solo:
 prominet inter ruinas caput solum equi Duratei. Adest
 et Polypoetes Pirithoi filius, vitta praecincto capite. Ad-
 sistit Acamas Thesei filius, caput cristata galea tegente.

ὁ Θεσίως, ἐπικείμενος τῇ κεφαλῇ κράνος· λόφος δὲ ἐπὶ τοῦ κράνι πεποιήται· καὶ Ὀδυσσεύς τέ ἐστι, καὶ ἐνδεδυκε θώρακα Ὀδυσσεύς. Αἴας δὲ ὁ Οἰλέως ἔχων ἀσπίδα βρωμῇ προσέστηκεν, ὀμνύμενος ὑπὲρ τοῦ ἐς Κασ- 863
σάνδραν τολμήματος· ἡ δὲ κάθηται τε ἡ Κασσάνδρα χαμαι, καὶ τὸ ἄγαλμα ἔχει τῆς Ἀθηνᾶς, εἶγε δὴ ἀνέ-
τριψεν ἐκ βάθρων τὸ ξόανον, ὅτε ἀπὸ τῆς ἱερείας αὐ-
τὴν ὁ Αἴας ἀφείλκε· γιγραμμένοι δὲ καὶ οἱ παῖδεις εἰ-
σιν οἱ Ἀτρεΐς, ἐπικείμενοι καὶ οὗτοι κράνη· Μενελάω
δὲ ἀσπίδα ἔχοντι, δράκων ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ἐστὶν ἐργασμέ-
νος, τοῦ ἐν Ἀυλίδι φανέντος ἐπὶ τοῖς ἱερείοις τέρατος
εἵνεκα· ἐπὶ τούτοις τὸν Αἴαντα ἐξορκουσι. Κατευθὺ
δὲ τοῦ ἱππου τοῦ παρὰ τῷ Νέστορι Νεοπτόλεμος ἀπε-
κονίως ἔσταν Ἐλασσον, ὅστις δὴ ὁ Ἐλασσος· οὗτος
μὲν δὴ ὀλίγον ἐμπνέοντι ἔτι εἴκασται. Ἀστυνόον δὲ, οὗ
δὴ ἐποίησατο καὶ Λέσχειως μνήμην, πεπτωκότα ἐς γόνυ
ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παῖει. Νεοπτόλεμον δὲ μόνον τοῦ
Ἑλληνικοῦ φονεύοντα ἔτι τοὺς Τρῶας ἐποίησεν ὁ Πο-
λύγνωτος, ὅτι ὑπὲρ τοῦ Νεοπτολέμου τὸν τάφον ἡ γρα-

Adest et Ulysses lorica indutus. Ajax Oilei cum scute ad aram accedit iusiurandum concepturus, priusquam Cassandrae vim afferat. Sedet ipsa Cassandra humi, Pal-
ladium complexa; quod ipsum e suis sedibus virgo avel-
lit, quum supplicem ab ara Ajax abstraxit. Picti etiam sunt Atrei filii, et ipsi cum galeis: Menelaus scutum tenet. In eo expressius draco, is nempe, qui Aulide inter sacra *repens*, pro ostento fuit. Aiaci iusiurandum hi deferunt. Ex adverso illi eqno, prope Nestorem Neoptolemus conspicitur Elassum occidens: quisquis ille Elassus fuerit, iam prope expiranti similis est. Asty-
norum etiam, cuius Lescheus meminit, in genu collapsum ense Neoptolemus ferit. Ac solum quidem ex omnibus Graecis Neoptoleum fecit Polygnotus, nondum desi-
nentem Troianos caedere: quod totum eius picturae ar-
gumentum Neoptolemi maxime tumulto convenire voluit.

φῇ πᾶσα ἐμελλεν αὐτῷ γενήσεσθαι. τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὀμηρος μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἀπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει· τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν, ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύρρον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικίᾳ ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο. (2) Γέγραπται δὲ βωμός τε καὶ ὑπὸ δείματος παῖς μικρὸς ἐχόμενος τοῦ βωμοῦ· κίῃται δὲ καὶ θώραξ ἐπὶ τῷ βωμῷ χαλκοῦς. Κατὰ δὲ ἐμὲ σπᾶνον τῶν θωράκων τὸ σχῆμα ἦν τούτων, τὸ δὲ ἀρχαῖον ἐφόρουν αὐτούς· δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν στήθεσσι καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἀρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτου σκέπην εἶναι· γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἐμπροσθεν, τὸ δὲ ὕπισθεν ἔπειτα περὶναὶ συνήπτον πρὸς ἀλλήλα. ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι καὶ ἀσπίδος χωρὶς· ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὀμηρος Φόρκυνά τὸν Φρύγα οὐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν, ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. ἐγὼ δὲ γραφῇ μεμνημένον τοῦτον ἐδια-
864 σάμην ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου· καὶ ἐν Ἀρτέμιδος τῆς

Achillis quidem filium ubique Homerus Neoptolemum nominat: et Cypria carmina testantur, a Lycomedæ Pyrrhum, a Phoenice deinde nomen ei Neoptolemum impositum; ex ea scilicet re, quod Achilles admodum iuvenis ad bellum venerit. (2) Ad hæc ara picta est, et parvulus puer prae metu aram prensans. Super ara posita est lorica aenea, forma plane his temporibus inusitata: sed tali utebantur prisci illi heroes. Duæ sunt aeneae laminae, altera pectori et toti ventris regioni aptata, altera tergo muniendo facta; γύαλα vocabant prisci; anticam et posticam partem tum fibulae constringebant inter se. Satis id firmum esse corporis munimentum videbatur, etiam sine clypeo. Ob eam rem Homerus Phorcyne Phrygem sine clypeo pugnantem fecit, quod gylothorace id est, habili utrinque lorica) uteretur. Ego etiam loricae imaginem in Polygnoti opere conspexi. Et in Dianæ Ephesiae, Calliphon Samius Patroelo foemi-

Ἐπειὶς Κάλλιφῶν ὁ Σάμιος Πατρόκλη τοῦ Θύρακος
τὰ γύαλα ἀρμολογούσας ἔγραψε γυναῖκας. (3) Τοῦ βω-
μοῦ δὲ ἐπὶ κύβητα Λαοδίκην ἔγραψεν ἰστῶσαν. ταύτην
εἶπε ὑπὸ ποιητοῦ καταλεγμένην ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις ταῖς
Τρωιάσιν εὐρισκόν, ὅτε ἄλλως ἐφαίνετο ἔχειν μοι τὸ
εἶκος ἢ ἀφελθῆναι τὴν Λαοδίκην ὑπὸ Ἑλλήνων. Ὅμη-
ρος μὲν γε ἰδὴ λῶσεν ἐν Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσεὺς
ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι, καὶ ὡς Ἑλικάονι ἡ Λαοδίκη
συννοική τῷ Ἀντήνορος. Λεσχίως δὲ τετραμένον τὸν
Ἑλικάονα ἐν τῇ νυκτομαχίᾳ γνωρισθῆναι τε ὑπὸ Ὀδυσ-
σεὺς καὶ ἐξαχθῆναι ζῶντα ἐκ τῆς μάχης φησὶν. ἔπειτα
αὖν οὖν τῇ Μενελάου καὶ Ὀδυσσεὺς κηδεμονίᾳ περὶ οὖ-
κον τὸν Ἀντήνορος, μηδὲ ἐς τοῦ Ἑλικάονος τὴν γυ-
ναῖκα ἔργον δυσμενὲς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου
γενέσθαι. Εὐφορίων δὲ ἀνὴρ Χαλκιδεὺς σὺν οὐδενὶ εἰ-
κότι τὰ ἐς τὴν Λαοδίκην ἐποίησεν. ἐπιξῆς δὲ τῇ Λαο-
δίκῃ ἵποστάτης τε λίθου καὶ λουτήριόν ἐστιν ἐπὶ τῷ
ἵποστάτῃ χαλκοῦν. Μίδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν

nas nescio quas pinxit loricae guala aptantes. (3) Lao-
dicen pinxit Polygnotus stantem ultra aram. Hanc ne-
minem poetam inveni, qui inter captivās Troianas recen-
suerit: neque consentaneum mihi ullo pacto videri potest,
non fuisse eam statim a Graecis dimissam. Sane Home-
rus in Iliade ab Antenore hospitio acceptos Menelaum et
Ulyssem memoravit; et cum Helicaone Antenor filio,
Laodicen matrimonii causa fuisse. Lescheus vulneratum
in pugna nocturna Helicaonem, ab Ulysse agnitum tra-
didit, vivumque e pugnae periculo liberatum. Conse-
quens ergo fuerit, ut quum Menelao et Ulyssi curae fue-
rit domus Antenor, neque in Helicaonis uxorem quid-
quam hostile commissum sit ab Agamemnone et Mene-
lao: etsi Euphorion Chalcidensis de Laodice commen-
tus est, quae prorsus ab omni veri abhorrent similitu-
dine. Statim post Laodicen est fulcrum lapideum; cui
aeneum labrum impositum est: Medusa utraque manu

ἀμφοτέραις τὸν ὑποστάτην ἐπὶ τῷ ἰσχυρῶς κέκληται·
 ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατράσιν ἀρριθμῆσαι τις αὖ καὶ
 ταύτην κατὰ τοῦ Ἰμεραίου τὴν φθῆν. παρὰ δὲ τὴν
 Μεδουσαν ἐν χρῶ κεκαρμένη προσβῆτας ἢ ἀνδραπό-
 δος ἐστὶν εὐνούχος, παιδίον δὲ ἐν τοῖς γόμασιν ἔχει γυμνόν·
 τὸ δὲ τὴν χεῖρα ὑπὸ δέματος ἐπιπροσθεῖν τῶν ὀφθαλ-
 μῶν παύσεται.

CAPUT XXVII.

Picturae dextrae partis Lesches Delphicae descriptio continuatur et
 absolvitur.

Νεκροὶ δὲ, ὁ μὲν γυμνὸς Πῆλις ὄνομα ἐπὶ τὸν νῦν
 ἐστὶν ἐρριθμῆτος, ὑπὸ δὲ τὸν Πῆλιν Ἡσιεύς τε καὶ
 Ἀδμητος ἐνδεδυκάτες ἔτι τοὺς θώρακας· καὶ αὐ-
 τῶν Λέσχως Ἡίοντα ὑπὸ Νεοπτολέμου, τὸν δὲ ὑπὸ Φι-
 λокτήκου φησὶν ἀποθανεῖν τὸν Ἀδμητον· ἄλλοι δὲ
 ἀνωτέρω τούτων, ὑπὲρ μὲν τὸ λουτήριον Λεώκριτός ἐστιν
 ὁ Πρυλδάμαντος τεθνεὺς ὑπὸ Ὀδυσσεύς, ὑπὲρ δὲ
 Ἡίοντα τε καὶ Ἀδμητον Κόροιβος ὁ Μύγδονος· τού-

fulcrum id sustinens, in imo solo sedet; Hanc etiam
 inter Priami filias numeraverit, qui Himeraei poëtae can-
 ticum audierit. Prope Medusan est anus ad cutem de-
 tonsa, sive ille eunuchus est: nudum infantem genibus
 sustinet: manum infans prae metu ob oculos opponere
 videtur.

CAP. XXVII. Mortui illic, Pelis nomine una,
 nudus et pronus in dorsum abiectus. Infra eum Eioneus
 et Admetus iacent, nondum detractis loriciis. Eioneum
 a Neoptolemo, a Philoctete Admetum interfectos scribit
 Lescheus. Alia supra hos iacent cadavera: sub ipso la-
 bro Leocritus Polydamenti filius, ab Ulyssae occisus: su-
 pra Eioneum et Admetum Coroeus Mygdonis filius.

τὸν μὲν τὰ λαομέδοντος ἐν ὄρεσι κηρύσσεται Φρυγῶν ἐκ-
τετορήσας, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ποιηταὶ Μυγδόνας ὄνομα 865
ἐπὶ τοῖς Φρυγῶν τιθεσθαι καθέστησαν. ἀφίκετο μὲν δὲ
ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δὲ,
ὡς μὲν ὁ πλεῖον λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου. Δίωχεως
δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν. εἰσε δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ τοῦ Κο-
ροΐβου Πριάμου καὶ Ἀξίων τε καὶ Ἀγήνωρ. Πριάμου
δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Δίωχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάτῃ τοῦ Ἑρ-
κίου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ
Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις. ἐς
δὲ Ἑκάβην Στεσίχορος ἐν Ἰλίου πέλασσι ἐποίησεν, ἐς
Ἀνκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι. Ἀξίονα δὲ
παῖδα εἶναι Πριάμου Δίωχεως, καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν
ὑπὸ Εὐρυπίλου τοῦ Εὐαίμονος φησι. τοῦ Ἀγήνωρος δὲ
κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Νεοπτόλεμος αὐτόχρως ἐστὶ καὶ
οὕτω φαίνεται ἂν Ἐχέκλος μὲν φονευθεὶς ὁ Ἀγήνωρος
ὑπὸ Ἀχιλλεύς, Ἀγήνωρ δὲ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου.
Λαομέδοντος δὲ τὸν νεκρὸν Σίνων τε ἑταῖρος Ὀδυσσεύς

Est nobile Mygdonis monumentum intra Phrygum fines
in Tectorenis: et ab eo poetis translaticium, Phrygas
Mygdonas appellare. Venerat Coroeus ad Cassandrae
nuptias, quae ipsi desponsa fuerat. Interemptum a Neo-
ptolemo fama vulgavit: Lescheus a Diomede occisum car-
minibus prodidit. Sunt supra Coroeum, Priamus, Axion,
et Agenor. Priamum non fuisse ad aram Hercei Iovis
mactatum scribit Lescheus, sed ab ara abstractum, quum
pro regiae foribus obvius esset Neoptolemo factus, ab
eo obtruncatum. De Hecuba Stesichorus iis carminibus,
quae de Ilii everione scripta reliquit, fuisse eam ab
Apolline in Lyciam transportatam cecinit: Axionem Pria-
mi filium fuisse, et ab Eurypylo Euaemonis filio occi-
sum tradidit Lescheus. Agenoris idem poeta testatur
Neoptolemmum interfectorem fuisse. Ita ergo accidit, ut
huius Agenoris filius Echeclus ab Achille, Agenor ipse
a Neoptolemo fuerint interfecti. Laomedontis cadaver

καὶ Ἀγχιάλος εἶσιν ἑκκορίζοντες· γέγραπται δὲ καὶ ἄλ-
 λος τεθνηώς, ὀνομαί οἱ Ἔρεσος· τὰ δὲ ἐς Ἐρεσὸν τε
 καὶ Λαομέδοντα, ὅσα γε ἡμεῖς ἐπιστάμεθα, ἦσεν οὐ-
 δείς. (2) Ἔστι δὲ οἰκία τε ἡ Ἀντήνορος, καὶ παρδά-
 λως κρεμάμενον δέσμα ὑπὲρ τῆς ἐσόδου, σύνθημα εἶναι
 τοῖς Ἑλλήσιν, ἀπέχεσθαι σφᾶς οἴκου τοῦ Ἀντήνορος.
 γέγραπται δὲ Θεανῶ τε καὶ οἱ παῖδες, Φλαῦκος μὲν κα-
 θήμενος ἐπὶ θώρακι γυνάλοισι συνηρμοσμένῳ, Εὐρύμαχος
 δὲ ἐπὶ πέτρᾳ· παρὰ δὲ αὐτὸν ἐστῆκεν Ἀντήνωρ, καὶ
 ἐφιξῆς θυγάτηρ Ἀντήνορος Κρινῶ· παιδίον δὲ ἡ Κρι-
 νῶ φέρει νήπιον· τῶν προσώπων δὲ ἅπασιν ὅλον ἐπὶ
 866 συμφορᾷ σχῆμά ἐστι· κιβωτὸν δὲ ἐπὶ ὄνον καὶ ἄλλα
 τῶν σκευῶν εἰσιν ἀνατιθέντες οἰκέται· κάθηται δὲ ἐπὶ
 ὄνου παιδίον μικρόν· κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλ-
 γείον ἐστι Σιμωνίδου·

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
 Υἱός, περδομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

Simon Ulyssis socius, et Anchialus efferunt. Est et alius
 illic inter caesos, cui nomen Eresus. De Ereso quidem
 et Laomedonte, quod sciam, nihil quisquam versibus man-
 davit. (2) Pro Antenor's aedibus suspensa est pardi-
 pellis supra vestibulum. Tessera fuit ea Graecis, ne
 Antenor's domum violarent. Picta Theano etiam est cum
 filiis. Eorum Glaucus, loricae bipartita lamina excusae;
 saxo insidet Eurymachus. Huic adsistit Antenor, et con-
 tinenter Antenor's filia Crino: infantem ea puerum ge-
 stat. Is est omnium vultus, qui adversis percussis casi-
 bus esse consuevit. Cistam aselli dorso, et alia impe-
 dimenta imponunt servi: insidet aello parvulus puer.
 Sunt in ea picturae parte Simonidis elegi:

Sacra Polygnotus Thasio satus Aglaophonte,
 Argivum pinxit Pergama capta manu.

CAPUT XXVIII.

Picturae laevae partis Lescheae Delphicae, Ulyssae descensum ad inferos exprimentis, descriptio — fratrum Catanensium pictus in parentes — pictatis in deos nonnulla exempla — de Euryclaeo Inferorum dactylon;

Τὸ δὲ ἑκτερον μέρος τῆς γραφῆς, τὸ ἐξ ἀριστερᾶς χει-
ρός, ἐστὶν Ὀδυσσεὺς καταβεβηκώς ἐς τὸν ἄδην ὀνομα-
ζόμενον, ὅπως Τιρυσίου τὴν ψυχὴν περὶ τῆς ἐς τὴν
οἰκίαν ἐπύρηνται σωτηρίας· ἔχει δὲ οὕτω τὰ ἐς τὴν γρα-
φὴν. ὕδωρ μὲν ποταμὸς ἔοικε, δῆλα ὡς ὁ Ἀχέρων,
καὶ κάλαμοί τε ἐν αὐτῷ πεφυκάτες, καὶ ἀμυνδρά οὕτω
δὴ τε τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων σκιὰς μᾶλλον ἢ ἰχθύς εἰκά-
σεις. καὶ νῆς ἐστὶν ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ ὁ πορθμὲς
ἐπὶ ταῖς κίπαις. ἐπηκολούθησε δὲ ὁ Πολύγνωτος (ἱμοὶ
δοκεῖν) ποιῆσαι Μινυάδε· ἐστὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Μινυάδι
ἐς Θησίᾳ ἔχοντα καὶ Πειρίθων·

Ἐνθ' ἦτοι νία μὲν νεκράμβατον, ἣν ὁ γεραιὸς
Πορθμὲς ἦγε Χάρων, οὐκ ἔλλαβον ἔνδοθεν ὁμίου.

Cap. XXVIII. Habet altera picturae pars, quae
ad laevam est, Ulyssae ad inferos descendentem, ut Ti-
resiae manes de sep. domum reditu et salute consulat.
Est vero talis eius picturae forma. Aqua conspicitur;
quem Acherontem esse fluvium facile existimare possis.
Phasma in eius luto palustris atundo; et piscium formae
adeo exili corpore, ut piscium potius sublustres umbras,
quam pisces ducas. Navis est in eodem amne, et ad
remos portitor. Secutus est (ni fallor) Polygnotus Mi-
nyadem poësin; in qua, abi de Thesaeo et Pirithoo agi-
tur, hi sunt versus:

Hic ergo umbriveham, quam grandis portitor egit,
Naviculam in portu non offendere paratam.

ἐπὶ τούτῳ οὖν καὶ Πολύγνωτος φέροντα ἔγραψεν ἥδη
 τῇ ἡλικίᾳ τὸν Χάρωνα. οἱ δὲ επιβεβηκότες τῆς νεῆς
 οὐκ ἐπιφανεῖς εἰς ἅπαν εἰσὶν, οἷς προσήκουσι. Τέλλης
 μὲν ὑλικίαν ἐφήβου, χαλκῶς φαίνεται, Κλεοβοία δὲ ἐκ
 παρθένος, ἔχει δὲ ἐν τοῖς γόνασι κίβητον, ὁποῖας ποι-
 εῖσθαι νομίζουσι Δῆμητρι. ἐς μὲν δὴ τὸν Τέλλον προ-
 σούτον ἤκουσα, ὡς ὁ ποιητὴς Ἀρχιλόχος ἀπόγονος εἴη
 τρίτος Τέλλιδος. Κλεοβοίαν δὲ ἐς Θάσον τὰ ἔργα τῆς
 Δῆμητρος ἐνεγκέντων πρώτην ἐκ Πάρου φασίν. ἐπὶ δὲ τοῦ
 867 Ἀχιερῶντος τῇ ὀχθῇ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Χάρωντος τὴν ναῦν
 ἀνὴρ οὐ δίκαιος ἐς πατέρα ἀγχόμενός ἐστιν ὑπὸ τοῦ πα-
 τρός. (2) Περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ παλαιοὶ γο-
 νίας ὥσπερ ἐστὶν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κα-
 τάνῃ τοῖς καλούμενοις Εὐσεβέσιν, οἱ, ἥντεκα ἐπέφρε τῇ
 Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἰτνῆς, χύουσάν μὲν καὶ ἔργυ-
 ρον ἐν οὐδενὸς μερίδι ἐποίησαντο, οἱ δὲ ἔφρευγον, ὁ μὲν
 ἀράμενος μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα προτόντας

Hic adductus Polygnotus, iam grandem natu pinxit Cha-
 rontem. Qui navi vehuntur, non satis internoſci pos-
 sunt; ita parum sunt evidenti specie. *Inter eos Tellis*
notato puer; et Cleoboea adhuc virgo. Ostiam sustinet
gēnibus, eadem forma, quia Cereri fieri cistas solebat.
De Tellide aliud nihil compartum habeo, quam
Archileobum poetam esse Tellidis nepotem. Cleoboeam
verae primam tradunt ex Paro insula Thason Cereris ini-
tiis transtulisse. In Achierontis cipa expressa est res
exempli non contemnendi. Pado infra Charontis na-
vēm, iniquus in patrē filius, ab ipso parente suo la-
phreo strangulatur. (2) Prisci enim illi, parentes prae-
ſentis rebus plurime dignabantur honore: quod facile
quum ex aliis exemplis colligas, tum vero ex eorum
facto et eventu, qui apud Catanen Siciliae urbem, Pū-
stus cognomento appellati. Quum enim ex proxima
Actna igneus rivus in eam urbem deſuēretur, nulla
vel auri vel argenti habita ratione, fugientes matrem hic,

δὲ οὐδὲ σὺν βασάνῃ καταλαμβάνει σφῶν τὸ πῦρ ἐπιγόμενον τῇ φλογί· καὶ (οὐ γὰρ κατετίθεντο οὐδὲ οὕτω τοῖς γυνίαις) δεχθῆναι ὀχισθῆναι λέγεται τὸν ῥύακα, καὶ αὐτοῖς τοῖς νεανίσκοις σὺν δὲ αὐτοῖς τοῖς γυνίαις τὸ πῦρ, οὐδὲν σφισι λυμνημένον, παρεξήλθεν· οὗτοι μὲν δὲ τῇ Πολυγνώτῃ γραφῇ πλησίον τοῦ ἀνδρός, ὡς τῷ πατρὶ ἐλθμαίνετο, καὶ δι' αὐτὸ ἐν ἔδρῳ κατὰ ἀνακίρην πλησι, τούτου πλησίον ἐκὰς σεούλικώς ἀπὸ ὑπὸ χεῖρ. δι. κη· γυνὴ δὲ ἡ κολλίζουσα αὐτὸν φάρμακα, ἄλλα τε καὶ ἐς αἰκίαν οἶδεν ἀνθρώπων. (3) Περισσῶς δὲ ἀρετῆς βίβλα θείων ἐτι προσέκειντο οἱ ἄνθρωποι· ὡς Ἀθηναῖοι δηλὰ τε ἐποίησαν, ἥνικα εἶλον Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Συρακούσαις ἱερὸν, οὗτε κινήσαντες τῶν ἀναθημάτων οὐδὲν, τὸν ἱερεῖα τε τὸν Συρακούσιον φύλακα ἐπ' αὐτοῖς ἐτάσαντες. ἐδήλωσε δὲ καὶ ὁ Μῆδης Δάτις λόγοις τε,

patrem ille, *humeris sustulerunt*. Sedenim quum handquaquam otiose festinantes incendium tamen urgeret, neque illi propterea parentes dimitterent, ita *illum flammarum quasi torrentem* in duas aiunt partes discessisse, ut per medios ignes cum ipsis parentibus adolescentes incolantes evaserint. His apud Catanaeos hac etiam aetate certi et solennes honores pietatis ergo habentur. Prope eius effigiem, qui quod patrem insolentius tractasset, apud inferos poenas luit, est in eodem Polygnoti opere homo, qui ob sacrilegium plectitur: apparet mulierem, cui ille puniendus traditur, quum veneficiorum, tam aliorum tormentorum in homines commiscendorum esse gnaram. (3) Egregio sane, et supra quam dici possit, in religionis studium homines incumbabant. Præclara eius rei documenta Athenienses dedere, quum capto Iovis Olympii apud Syracusas templo, nihil quicquam ex omnibus donariis amoverunt: Syracusanum etiam sacerdotem, qui ea custodiret, reliquerunt. Declaravit et Datis Medus homo, quam impense deos veneratur, neque magis ora-

οὐδ' εἶπε πρὸς Δηλίους, καὶ τῶν ἔργων εἴηκα· ἐν Φοινίσσῃ νηὶ ἄγαλμα εὐρῶν Ἀπόλλωνος, ἀπιδύκεν αὐθις Ταναγραίοις ἐς Δήλιον. οὕτω μὲν τὸ θεῖον καὶ οἱ πάντες τότε ἦγον ἐν τιμῇ, καὶ ἐπὶ λόγῳ τοιούτῳ τὰ ἐς τὸν συλήσαντα ἱερὰ ἔγραψε Πολύγνωτος. (Α) Ἔστι δὲ ἀνω-
 868 τέρω τῶν κατελεγμένων Εὐρύνομος· δαίμονα εἶναι τῶν ἐν ᾧδου φασὶν οἱ Δελφῶν ἐξηγῆται τὸν Εὐρύνομον, καὶ ὥς τὰς σάρκας περιεσθίει τῶν νεκρῶν, μόνῃ σφίσιν ἀπολείπων τὰ ὀσᾶ. ἡ δὲ Ὀμήρου ποιήσις ἐς Ὀδυσσεῖα, καὶ ἡ Μινυᾶς τε καλουμένη, καὶ οἱ Νόστοι (μνήμη γὰρ ἐν ταύταις καὶ ᾧδου καὶ τῶν ἐκεί δαυμάτων ἐστίν) ἴσασιν οὐδένα Εὐρύνομον δαίμονα. τοσοῦτο μέντοι δηλώσω, ὁποῖός τε ὁ Εὐρύνομος καὶ ἐπὶ ποίῳ γέγραπται σχήματος· κυανοῦ τὴν χροῖαν μεταξὺ ἐστὶ καὶ μέλανος, ὁποῖαι καὶ τῶν μυμῶν αἱ πρὸς τὰ κρέα εἰσὶ προσιζάνουσαι· τοὺς δὲ ὀδόντας φαίνει, καθ' ἑξομίνην δὲ ἰπείστρω-

tionē, qua ad Delios usus est, quam re ipsa. Nam quum Apollinis signum in Phoenissa navi reperisset, illud statim Tanagraeis Delium reportandum tradidit. Erat enim vero omnibus olim gentibus praecepuae curae deorum cultus: cuius rei non inscius Polygnotus, sacrorum expilatores ad eum modum pinxerat. Supra eos quos iam enumeravimus, est Eurynomus. Inter deos inferos Eury-nomum numerant, qui Delphis sunt sacrorum interpretes, et circumrodere eum dicunt mortuorum carnes, ita ut nuda relinquat ossa. Sed neque Homeri de Ulyssō Carmina, neque poësis ea quae Minyas appellata, nec postremo quae Nosti (id est reditus) inscribitur (in iis enim potissimum libris, de Orco, deque inferum terroribus multa exposita sunt) ullum norunt inter manium deos Eurynomum. Illud mihi fuerit reliquum, ut qualis hic sit, et qua adumbratus forma, ostendam. Colore est igitur caeruleum et nigrum medio, quales muscae sunt, quae carnibus insident: dentes ostentat: sedenti, vultu-

ταὶ οἱ δῆρμα γυνὸς. ἐφεξῆς δὲ μετὰ τὸν Εὐρύνομον ἢ
 τε ἐξ Ἀρκαδίας Ἀβγῆ καὶ Ἰφιδεύα ἔστι· καὶ ἡ μὲν
 παρὰ Τεύθραντα [ἢ Ἀβγῆ] ἀφίκετο εἰς Μυσίαν, καὶ γυ-
 ναικῶν, ὁπόσους εἰς τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆα ἀφικέσθαι λέγουσι,
 μάλιστα δὲ παῖδα λοιπὸν ἔτεκα τῷ πατρί· τῇ δ' Ἰφι-
 μείδῃ γέρας δέδοται μεγάλα ὑπὸ τῶν ἐν Μυλάσῃς
 Κερῶν.

C A P U T XXIX.

Picturae laevae partis Lesebes Delphicae descriptio continuatur —
 de Oeno et Ionum proverbio inde petito.

Τῶν δὲ ἤδη μοι καταλεγμένων εἰσὶν ἀνώτεροι τούτων
 ἱερεῖα καὶ οἱ ἑταῖροι τοῦ Ὀδυσσεύος Περιμήδης καὶ Εὐ-
 ρύλοχος φέροντες· τὰ δὲ ἔστι μέλανες κριοὶ τὰ ἱερεῖα.
 (2) Μετὰ δὲ αὐτοὺς ἀνὴρ ἔστι καθήμενος, ἐπιγραμμα-
 δὲ Ὀκνον εἶναι λέγει τὸν ἄνθρωπον· παποιῆται μὲν πλέ-
 κων σχοινίον, παρέστηκε δὲ θήλεια ὄνος ἐπισθίουσα τὸ
 πεπλεγμένον αἰὲ τοῦ σχοινίου. τοῦτον εἶναι τὸν Ὀκνον
 φίλεργόν φασιν ἄνθρωπον, γυναῖκα δὲ ἔχειν δαπανηράν

ris est substrata pellis. Continenti post Eurynomum spa-
 tio, proxima est Auge ex Arcadia et Iphimedeae. Auge
 in Mysiam ad Teuthrantem venit; ubi una prae ceteris
 omnibus, quibus cum familiaris fuerit Hercules con-
 gressus foeminis, patri simillimum filium peperit. Iphi-
 medeae vero Mylassis (Cariae ea civitas est) magni fue-
 runt honores tributi.

CAP. XXIX. Loco in ea tabula superiore iis, quos
 nominavimus, sunt socii Ulyssis, Perimedes et Eurylo-
 chus, hostias afferentes. Nigri eae hostiae arietes sunt.
 (2) Secundum illos vir quidam sedet: inscriptio indicat
 Ocnum esse: textit e iunco restim: adest asella, totum
 id quod ille iam texuerit, pertinaciter abrodens. Hunc
 Ocnum aiunt gnavum et industrium hominem fuisse, qui

καὶ ὅποσα συλλέξαιτ' ἐργαζόμενος, οὐ πολὺ ἂν ὑπέρτερον
 ὑπὸ ἐκείνης ἀνήλωτο· τὰ οὖν ἐξ τοῦ Ὀκνου τὴν γυ-
 869 ναιῖκα ἐθέλουσιν αἰνίξασθαι τὸν Πολύγνωτον. οἶδα δὲ
 καὶ ὑπὸ Ἰώνων, ὅποτε ἰδοιέν τινα πορεύοντα ἐπὶ οὐδαίᾳ
 ὄνῃσιν φέραντι, ὑπὸ τούτων εἰρημένον; ὥς ὁ ἀνὴρ σὺ-
 τος συνάγει τοῦ Ὀκνου τὴν θώμην. Ὅσον δ' ὅν
 καὶ μάντεων οἱ ὀρῶντες τοὺς οἰωνοὺς καλοῦσι τινα ὀρ-
 νιδα· καὶ ἔστιν οὗτος ὁ ὄκνος μέγιστος μὲν καὶ κάλ-
 λιστος-ἐρωδιῶν· εἰ δὲ ἄλλος τις θορῶντων σπάνιός ἐστι
 καὶ οὗτος. γέγραπται δὲ καὶ Τιτυὸς οὐ κολαζόμενος
 ἔτι, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς τῆς τιμωρίας ἐς ἅπαν ἐσ-
 νηλωμένος· ἀμυδρὸν καὶ οὐδὲ ὀλόκληρον εἰδῶλον. ἐκίνη
 δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἐν τῇ γραφῇ ἔστιν ἐγγυτάτω τοῦ ἀτρέφα-
 τος τὸ καλῶδιον Ἀριάδνη· κάθηται μὲν ἐπὶ πέτρᾳ,
 ὅρῃ δὲ ἐς τὴν ἀδελφὴν Φαίδραν, τὸ τε ἄλλο αἰωρου-
 μένην σῶμα ἐκ σειρᾶ, καὶ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέρωθεν τῆς
 σειρᾶς ἔχουμένην. παρῆχε δὲ τὸ σχῆμα καὶ πρὸς τὸ ὠ-

uxorem sumtuosam et prodigam habuerit; quae quicquid
 illi opere faciendo per summam laborem quaeritasset,
 profundere solita esset. Eam rem credunt per ambages
 voluisse Polygnotum significare. Satis scio Ionum ver-
 bum esse, quoties viderint hominem in re quae nullam
 afferat utilitatem, laborare, Vir ille, inquit, Oeni funi-
 culum torquet. Inter praepetes etiam volucres Ocnium
 augures numerant: est ea in ardearum genere maxima
 et pulcherrima, et quae tam raro, quam avis alia quae-
 vis, conspicitur. Iam vero Tityus ita se in ea pictura
 habet, ut non plecti amplius, sed ipsa poenae diuturni-
 tate iam prope absumtus et confectus videatur: subob-
 scura enim quaedam umbra est, ac vix iam sub oculo-
 rum sensum cadens. Reliquas oculis picturae partes per-
 sequentibus, proxime ab eo qui funem torquet, Ariadna
 in conspectu est. E saxo, super quo sedet, Phaedram
 sororem aspicit, reliquo pendente corpore e funiculo,
 funiculum vero utraque manu prehensum. Nimirum

πρότερον πεπονημένον συμβάλλουσιν τὰ ἐς τῆς Φαι-
δρας τὴν τελευτήν. τὴν δὲ Ἀριάδην ἢ κατὰ τινὰ ἐπι-
τοχὴν δαίμονα; ἢ καὶ ἐπιτήδεις αὐτὴν λοχίσας, ἐπι-
λετο Θησέα ἐπιπλεύσας Διώνυσος στόλον· μείζονι· οὐκ
ἄλλος κατὰ ἐλπίν ὄψαν, ἀλλὰ ὁ πρῶτος μὲν ἰλάσας ἐπὶ
Ἰνδοῦς στρατιᾷ, πρῶτος δὲ Εὐφράτην γεφυρώσας ποτα-
μόν. Ζεῦγμα τε ὀνομάσθη πόλις, καθότι ἐξώχθη τῆς
χώρας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ κάλως καὶ
ἐς ἡμᾶς, ἐν ᾧ τὸν ποταμὸν ἔκρυψεν Ἀμπελίνους ὄρου
πεπλεγμένοις καὶ κειτοῦ κλήμασι· τὰ μὲν δὲ ἐς Διόνυ-
σον πολλὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνων λεγόμενα καὶ ὑπὸ Αἰγυ-
πτίων ἔστιν. (3) Ὑπὸ δὲ τὴν Φαίδραν ἔστιν ἀναμ- 870
κλυμένη Χλῶρις ἐπὶ τοῖς Θυίας γόνασιν. οὐχ ἁμαρτή-
σεται μὲν δὴ οὐτε δότις φησὶ φιλίαν εἶναι ἐς ἀλλήλας,
ἦνίκα ἔνυχον αἱ γυναῖκες ζῶσαι· ἦσαν γὰρ δὴ ἡ μὲν
ἐξ Ὀρχομενεῦ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Χλῶρις· εἶπον δὲ καὶ
ἄλλοι τὸν ἐς αὐτὰς λόγον, τῇ μὲν συγγενέσθαι Ποσει-
δῶνι τῇ Θυίᾳ, Χλῶριν δὲ Ποσειδῶνος παιδί Νηλεῖ οὐν-

quae de Phaedrae necē prodita memoriae sunt, videntur
honestiēre arguēnti specie significata. Ariadnam certe
vel fortuito rei eventu, vel consulto insidiis factis, The-
seo eripuit Liber Pater; quum esset illo classe multo
superior: neque fuit opinione mea hic Liber alius ab eo,
qui primus ad Tados cum exercitu penetravit, quum Eu-
phrātem ponte funxisset; quo loco urbi Zeugma nomen
fuit: in ea ad hanc usque aetatem servatur funis, quo
ad Arvium iungendum usus dicitur, vitigineis et hedera-
ceis confortus sarmentis. De Libero quidem Patre multa
sunt priscarum rerum monumentis, et a Graecis et ab
Aegyptiis mandata. (3) Inferius aliquanto quam Pha-
dra est, recumbit Chloris sub Thyiae genua. Nihil om-
nino fallitur, qui eas, dum viverent, eximia quadam se
mutuo benevolentia prosecutas putat. Fuit Chloris ex
Orchomeno; quae est in Boeotia. De ipsa vulgatus est
etiā sermo, eam Thyia Neptunum fuisse congressum,

οὐκ ἔστι· παρὰ δὲ τὴν Θύϊαν Προκρίς τε ἔσθην ἢ
 Ἐρεχθίδος, καὶ μετ' αὐτὴν Κλυμένη· ἐπιστρέφει δὲ αὐτὴ
 τὰ νῦντα ἢ Κλυμένη· ἔστι δὲ παλαιήμια ἐν Νόστοις,
 Μινύου μὲν τὴν Κλυμένην θυγατέρα εἶναι, γήμασθαι
 δὲ αὐτὴν Κεφάλῳ τῷ Διόνος, καὶ γενέσθαι σφίσι
 Ἰφικλον παῖδα· τὰ δὲ ἐς αὐτὴν τὴν Πρόκριν καὶ οἱ
 πάντες ἄδουσιν, ὥς προτέρα Κεφάλῳ ἢ Κλυμένη σφρα-
 κῆσι, καὶ ὃν τρόπον ἐτελεύτησεν ὑπὸ τοῦ ἀνδρός· ἐσ-
 τέρω δὲ τῆς Κλυμένης Μεγάραν τὴν ἐκ Θηβῶν ὄφει·
 ταύτην γυναῖκα ἔαχεν Ἡρακλῆς τὴν Μεγάραν, καὶ ἀπ-
 πέμψατο ἀνὰ χρώων, αἵτε παῖδες τε ἰστορημένους τῶν
 ἐξ αὐτῆς, καὶ αὐτὴν ἡγμένος οὐκ ἐπὶ ἀμείνοισι δαίμονι
 χυκακῶν δὲ τῶν κατελεγμένων ὑπὲρ τῆς καραλῆς ἢ τε
 Σαλμωνίδος θυγάτηρ ἐπὶ πέτρας καθιζομένη, καὶ Ἐρι-
 φύλῃ παρ' αὐτὴν ἔστιν ἑστῶσα, διὰ μὲν τοῦ χιτῶνος
 ἀνέχουσα ἄκρους παρὰ τὸν τράχηλον τοὺς δακτύλους·
 τοῦ χιτῶνος δὲ ἐν τοῖς κοίλοις εἰκάσει· τῶν χειρῶν ἐκ-
 νῶν τὸν ὄρμον αὐτὴν ἔχειν. (4) Ὑπὲρ δὲ τὴν Ἐριφύ-

Chlorin cum Neleo Neptuni filio, nuptam fuisset. Ad-
 stat proxime ad Thyian Procris Erechthei filia, et post
 ipsam Clymene; sed avertit se Clymene. In ea poësi,
 cui Nosti nomen, scriptum est, Minyae filiam Clymenen
 fuisse, ac Cephalo Deionis filio nuptam, e qua ille Iphi-
 clum genuerit. De Procri vero sunt passim pervulgata,
 fuisse illam cum Cephalo nulla ante Clymenen, et ab
 eo ipso viro suo fuisse interemptam. Interius post Cly-
 menem Megaram Thebanam videas: fuit haec Herculis
 uxor: sed posteaquam iis, quos ex ea ille susceperat,
 filiis est orbatum, mulierem sibi ratus non satis sanctis
 coniunctam auspiciis, dimisit. Supra eargum, quas re-
 censavimus, foeminarum caput, est Salmonei filia saxo
 insidens, prope adstante Eriphylo: ea per tuniceam sum-
 mos digitos iuxta collum exserit. Facile vere coniciamus
 intra tunicae sinus manibus eam occultare celebratam il-
 lud poetarum verbum memile. (4) Supra Eriphylen,

λην ἔγραψαν Ἐλπινόρῃ τε καὶ Ὀδυσσεΐ ἐκλέζοντα ἐπὶ τοῖς πασίν, ἔχοντα ὅπερ τοῦ βόθρου τὸ ξέρος· καὶ ὁ μάντις Τειρεσίης πρόμισιν ἐπὶ τὸν βόθρον· μετὰ δὲ τὸν Τειρεσίαν ἐπὶ πέτρας ἡ Ὀδυσσεΐως μήτηρ Ἀντίκλαιά ἐστιν· ὁ δὲ Ἐλπίνωρ ἀμπεύχεται φορμὸν ἀντὶ ἐσθῆτος, σὺνηθες τοῖς ταύταις φόρημα. κατωτέρω δὲ τοῦ Ὀδυσσεΐως ἐπὶ θρόνων καθιζόμενοι, Θησεὺς μὲν τὰ ξίφη, τό τε Πειρίθου, καὶ τὸ ἱαντοῦ, ταῖς χερσίν ἀμφοτέραις ἔχει, ὁ δὲ ἐς τὰ ξίφη βλέπων ἐστὶν ὁ Πειρίθους· εἰκάσαις ἂν ἔχθεσθαι τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν ὡς ἀχρείοις καὶ δρελὸς σφισιν οὐ γεγενημένοις ἐς τὰ τολμήματα. Πανύα-871
σις δὲ ἐποίησεν, ὡς Θησεὺς καὶ Πειρίθους ἐπὶ τῶν θρόνων παράσχοιντο σχῆμα οὐ κατὰ δεσμώτας, προσφυεῖς δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς ἀντὶ δεσμῶν σφισιν ἔρη τὴν πέτραν. Θησεΐως δὲ καὶ Πειρίθου τὴν λεγομένην φιλίαν ἐν ἀμφοτέραις ἐδήλωσεν Ὅμηρος ταῖς ποιήσεσι. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν πρὸς Φαίλακας λέγων ἐστίν·

Καὶ νῦν ἄ' ἐπὶ προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἰδελὸν περ,
Θησεῖα, Πειρίθουόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.

Elpenorem pinxit, et Ulyssem primum demisso poplite, et supra acrochem gladium stringentem. Ad acrochem accedit Tiresias yates. Secundum Tiresiam saxo insistit Anticlea Ulyssis mater. Elpenor pro vestimento, nautarum more, storea velatur. Infra Ulyssem in solii sedent Theseus et Pirithous: Theseus Pirithoi ensē, et suum ipsius, ambabus manibus stringit. Ad gladios respicit Pirithous: indignari videtur, quod ad facinus capessendum, quod animo agitabant, nulli sibi sint illi enses usui. Panyasis versibus testatus est suis, non fuisse illos tanquam captivos ad solia religatos, sed quasi agnatum adhaesisse pro vinculis corpori saxum. Celebrem hominum sermone eorum amicitiam utraque poësi nobilitavit Homerus. Ulysses enim apud Phaeacas sic est de ipsis locutus:

Vidi etiam, fūvit quos tunc vidisec, priores,
Theseu, Pirithoumque, deūm de semine cretos,

πεισώμεναι δὲ αὐτῶν καὶ ἐν Ἰλιάδι ὁ Νέστωρ· ἄλλα τι ἐπὶ
Ἀγαμέμνωνος καὶ Ἀχιλλέως νοσήσῃ, καὶ ἐπη-τάδε
εἰρημῶς·

Οὐ γὰρ πῶ τοιόντος ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθουον τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην ἐπιείκελον ἄθανάτοισιν.

C A P U T . XXX.

Pictura laevae partis Lesches Delphicae porro describitur: de Pan-
darei filiabus, de Phoco et Iaseo narratio.

Ἐφεξῆς δὲ τὰς Πανδάρω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πο-
λύγνωτος. Ὀμήρῳ δὲ ἐν Πηνελόπης λόχοις ἐστίν, ὡς
ἀποθάνουσι μὲν τὰς παρθένους, οἱ γενησάμενοι κατὰ μή-
νημα ἐκ θεῶν· οὐκ αὖτε δὲ ὁρῶντας τραφῆναι μὲν ὑπὲρ
Ἀφροδίτης, λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἰδρας μὲν
φρονεῖν τε ἱκανὰς εἶναι καὶ εἶδος καλὰς· μήκος δὲ τοῦ
σώματος Ἀρτεμὶν φησὶν αὐταῖς δωρήσασθαι· ἔργα δὲ

Et in Iliade quum alia Nestor, Agamemnonem et Achil-
lem ad reditum in gratiam adhortans, tum illa memo-
rat, quae sunt his versibus perscripta:

Namque viros nunquam vidi, talesve videbo,
Qualem Pirithoum fortem, regemque Dryanta,
Caenea et Exadium, et superis similem Polyphemum,
Theseaque Aegiden dis immortalibus aequum.

CAP. XXX. Pinxit deinceps idem Polygnotos Pan-
dari filias, de quibus Penelopen Homerus dicentem fecit:
dum virgines *etiamnum* essent, creptas illis deorum ira
parentes, orbas a Vénere educatas: Tribuisse vero illis
et alias deas *certa munera*: Iunonem. certe prudentiam
et formositatem, corporis praeclatitatem Dianam, elargi-
tas. Iam vero a Minerva edoctas *laniatorem*, et quicquid

καταβῆναι ἠρμόζοντα, ὑπὲρ Ἀθηνᾶς διδάσσειναι. Ἀργε-
δίτην μὲν οὖν ἐς οὐρανὸν ἀνέλασθαι, παρὰ Διὸς γά-
μων εὐδαίμονα ἐθέλουσαν ταῖς παισὶν εὐρασθαι, τὰς
δὲ ἀπαύσης ἐκείνης ἀρπασθῆναι τε ὑπὸ Ἀρπυιῶν, καὶ
Ἐρινύσιν ὑπὲρ αὐτῶν δοθῆναι. τὰδε μὲν ἐστὶν ἐς αὐ- 872
τὰς Ὀμήρου πεποιημένα. Πολύγνωτος δὲ κόρας τε ἰστο-
φανώμενας ἀνθισι καὶ παιζούσας, ἔγραψεν ἀστραγάλαις·
ὄνομα δὲ αὐταῖς Καμειρῶ τε καὶ Κλυτίῃ. τὸν δὲ Παν-
δάρεων Μιλήσιόν τε ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ὄντα
ἴστω τις, καὶ ἀδικήματος ἐς τὴν κλοπὴν Ταντάλω καὶ
τοῦ ἐπὶ τῷ ὄρκῳ μετασχόντα σοφίσματος. μετὰ δὲ τοῦ
Πανδάρεω τὰς κόρας Ἀντίλοχος τὸν μὲν ἔτερον ἐπὶ πέ-
τρας τῶν ποδῶν, τὸ δὲ πρόσωπον καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ
ταῖς χερσὶν ἀμφοτέρωθεν ἔχων ἴστικ. Ἀγαμέμνων δὲ μετὰ
τὸν Ἀντίλοχον σκήπτρῳ τε ὑπὸ τὴν ἀριστεράν μασχάλῃ
ἐκρειδόμενος, καὶ ταῖς χερσὶν ἐπανεχὼν ῥάβδον. Πρω-
τεσίλαος δὲ πρὸς Ἀχιλλεῖα ἀφορᾷ κωιδόμενον, καὶ ὁ
Πρωτεσίλαος τοιοῦτον παρέχεται σχῆμα· ὑπὲρ δὲ τὸν
Ἀχιλλεῖα Πάτροκλός ἐστιν ἰστηκώς. οὗτοι πλὴν τοῦ

mulieribus didicisse in laude ducitur. Postremo Vene-
rem in coelum ascendisse, quo a Iove puellis faustas nu-
ptias conficeret; quum interea Venere absente ab Har-
pyiis abreptae, Diris traditae fuerint. Haec de illis Ho-
merus. Sed Polygnotus florcis eas corollis exornavit, et
talibus ludentes fecit. Nomina puellarum fuere Camiro,
et Clytie. Pandarum earum patrem constat fuisse Mi-
lesiam, e Mileto Cretae urbe; Tantaloque quum in furto
per somnium seclis committendo, tum vero in iureiu-
rando subdole concipiendo, socium fuisse. Post Pan-
dari filias, Antilochus cernitur saxum altero pede pre-
mens, os et caput utraque manu sustinens. Agamemnon
Antiloche proximus sinistra ala sceptro innititur: mani-
bus virgam tenet. Protesilaus Achillem aedens aspicit.
Stat supra Achillem Patroclus. Imberbes omnes, excepto

Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔχουσι γένεια οἱ ἄλλοι. (2) Γέγραπται δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Φῶκος τε ἡλικίαν μεράκιον καὶ Ἰασεύς· γενεῶν δὲ εὖ ἔχει· δακτύλιον δὲ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Φῶκου περιαιρούμενος χειρὸς ἐπὶ τοιῷδὲ ἐστὶ λόγῳ. Φῶκῳ τῷ Αἰάκου διαβάντι ἐξ Αἰγίνης ἐς τὴν νῦν καλουμένην Φωκίδα, καὶ ἀνθρώπων τε ἀρχὴν τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ ταύτῃ κτήσασθαι, καὶ αὐτῷ θέλοντι ἐν ταῦθα οἰκῆσαι, ἀφίκετο ἐπὶ πλεῖστον ὁ Ἰασεύς φίλιας, καὶ οἱ δῶρα ἄλλα τε, ὡς τὸ εἶκος, ἐδωρήσατο, καὶ λίθου σφραγίδα ἐνδεδεμένην χρυσῷ. Φῶκῳ δὲ οὐ μετὰ πολλὸν χρόνον ἀνατομισθέντι ἐς Αἰγίνα, Πηλεὺς αὐτίκα ἐβούλευσε τοῦ βίου τὴν τελευτήν· καὶ τοῦδε εἵνεκα ἐν τῇ γραφῇ ἐς ἀνάμνησιν ἐκείνης τῆς φίλιας ὃ τε Ἰασεύς τὴν σφραγιδά ἐστιν ἐθέλων θεάσασθαι, καὶ ὁ Φῶκος παριεὶς λαβεῖν αὐτήν. (3) Ὑπὲρ τούτους Μαῖρά ἐστιν ἐπὶ πέτρᾳ καθεζομένη. περὶ δὲ αὐτῆς πεποιημένα ἐστὶν ἐν Νόστοις, ἀπελθεῖν μὲν παρθένον ἔτι ἐξ ἀνθρώπων, θυγατέρα δὲ αὐτὴν εἶναι Προίτου τοῦ Θερσάνδρου, τὸν

Agamemnone. (2) Phocus superior loco pictus est, im-
puberi adhuc ætate, praeclara admodum indole. An-
nulum ei de sinistræ manus digito demit Iasæus. Id cuius-
modi sit, iam exponetur. Quam Phocus Acaci filias ex
Aegina transmisisset in eam regionem, quæ nunc Pho-
cis dicitur; ibique, parto sibi eius continentis terræ im-
perio, domicilium suum statuisset, cum eo Iasæus sin-
gularem quandam amicitiam conciliavit; et alia quidem
illi pro dignitate dona dedit, et caelatum lapidem anulo
aureo inclusum. Sed quum non multo post Phocus in
Aeginam revertisset, Pelei insidiis vitam amisit. Veto-
ris igitur amicitiae monumentum ex anuli signo in ea
tabula Iasæus postulat agnoscere: ac facile quidem Pho-
cus patitur gemmam inspicere. (3) Supra hos est Maera,
saxo insidens. De ea scriptum in iis libris reperias, qui
Nosti appellantur, virginem adhuc e vita excessisse:
filiam Proeti fuisse, qui Thersandro genitas est Sisyphus

δε εἶναι Σισύφου. ἐφεξῆς δὲ τῆς Μαιράς Ἀκταίων
 ὅτιν ὁ Ἀρισταίου, καὶ ἡ τοῦ Ἀκταίωνος μήτηρ, νε-
 βρόν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ἐλάφου, καὶ ἐπὶ δέσματι 873
 ἐλάφου καθιζόμενοι· κύων τε θηρευτικὴ παρακατάκει-
 ται σφίσι βίου τοῦ Ἀκταίωνος εἶνακα, καὶ τοῦ ἐς τὴν
 τελευταίην τρόπον. ἀποβλέψαντι δὲ αὐτοῖς ἐς τὰ κάτω
 τῆς γραφῆς, ὅτιν ἐφεξῆς μετὰ τὸν Πάτροκλον οἶα ἐπὶ
 λάφου τινὸς Ὀρφεὺς καθιζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῇ
 ἀριστερᾷ κηθάρας, τῇ δὲ ἐτέρᾳ χειρὶ ἰτιάς ψαύει· κλῶ-
 νίς αἰσιν, ὣν ψαύει, προσανακέλνεται δὲ τῷ δένδρῳ· τὸ
 ἄλλος ἔοικαν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἔνθα αἰγυροὶ καὶ
 ἰτιάς δόξη τοῦ Ὀμήρου περὶ κασίαν· Ἑλληνικὸν δὲ τὸ
 σχῆμά ἐστι τῷ Ὀρφεϊ, καὶ οὔτε ἡ ἑσθῆς, οὔτε ἐπίδη-
 μά ἐστιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ Θράκιον· τῷ δένδρῳ δὲ τῇ
 ἰτέᾳ κατὰ τὸ ἔτερον μέρος προσανατεκλιμένος ἐστὶν αὐ-
 τῇ Προμέδων. αἰοὶ μὲν δὴ οἱ νομίζουσι καθάπερ ἐς
 ποιήσιν ἐπισηῆσθαι τὸ Προμέδοντος ὄνομα ὑπὸ τοῦ
 Πολυγνώτου· τοῖς δὲ ἐρημένον ἐστὶν, ἄνδρα Ἑλληνα

filio. Proxime abest Actaeon Aristaei filius, et mater
 eius, cervae hirsuleum manu tenentes, ac cervinae in-
 sidentes pelli: adiacet venaticus canis: ad vitam haec
 omnia, et Actaeonis interitum pertinent. Iam si ad in-
 feriores tabulae partes oculos demiseris, Orpheum statim
 post Patroelum videas, in quodam tumuli vertice seden-
 tem: laeva citharam contingit, altera salicis frondes con-
 trectat: ipse arboris trunco acclivis est. Lucus ille Pro-
 serpinae sacer existimari potest: in eo (uti visum est Ho-
 mero versibus mandare) nigrae populi et salices exsur-
 gunt. Orpheo Graecus est ornatus. Nam neque vesti-
 mentum, neque capitis integumentum, quicquam Thra-
 cium prae se ferunt. Aversae salicis parti innititur Pro-
 medon. Sunt qui nomen hoc in *picturam*, tanquam in
 poesin inductum, a Polygnoto arbitrentur. Tradiderunt
 alii Graecum fuisse hominem, cui praecipuum fuerit stu-

ἐς τε τὴν ἄλλην ἅπασαν γενέσθαι φιλήροον μουσικῇν, καὶ ἐπὶ τῇ ᾠδῇ μάλιστα τῇ Ὀρφείῳ. (4) Κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς Σχεδῖος ὁ Φωκεῦσιν ἡγήσάμενος ἐς Τροίαν, καὶ μετὰ τοῦτον Πελίας ἐστὶν ἐν ὄθρονῳ καθεζόμενος, τὰ γένηα ὁμοίως καὶ τὴν κεφαλὴν πολὺς· ἐνορᾷ δὲ ἐς τὸν Ὀρφέα· ὁ δὲ Σχεδῖος ἐγχειρίδιόν τε ἔχων καὶ ἄγρωστίν ἐστιν ἐστειφανώμενος. Θαρύριδι ἐγγὺς τε καθεζόμενον τοῦ Πελίου διεφθαρμέναι αἱ ὄψεις, καὶ ταπεινὸν ἐς ἅπαν σχῆμά ἐστι, καὶ ἡ κόμη πολλὴ μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, πολλὴ δὲ αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς γενείοις· λύρα δὲ ἔρριπται πρὸς τοῖς ποσὶ, κατεαγότες αὐτῆς οἱ πῆχεις, καὶ αἱ χορδαὶ κατερόωγνται. (5) Ὑπὲρ τούτου ἐστὶν ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος Μαρσύας, καὶ Ὀλυμπος παρ' αὐτὸν παιδὸς ἐστὶν ὥραλον καὶ αὐλεῖν διδασκομένου σχῆμα ἔχων. οἱ δὲ ἐν Κελαιναῖς Φρύγες ἐθέλουσι μὲν τὸν ποταμὸν, ὃς διεξιῖν αὐτοῖς διὰ τῆς πόλεως, ἐκείνόν ποτὲ εἶναι τὸν αὐλητὴν· ἐθέλουσι δὲ καὶ εὐρημα εἶναι τοῦ Μαρσύου τὸ Μητρώων αὐλημα· φασὶ

dium, tum omnes alios vocum numeros, tum maxime Orphei cantus audire. (4) In eadem tabulae parte est Schedius, qui Phocenses ad Troiam duxit: et post eum Pelias in solio sedens, cana aequae barba, ac capite. Intraetur is Orpheum. Schedius pugiunculum stringit, gramine coronatus. Assidet Peliae Thamyris iam calamitate oculorum affectus: fracto illum esse et abiecto animo indicat habitus corporis obsoletus, promissa caesarie et barba. Iacet ante pedes lyra fractis cornibus, disruptis omnibus nervis. (5) Paulo superius saxo insidet Marsyas; prope Olympus: habitus est pueri iam pubescentis; tibiis discere videtur. Phryges qui Colaenas incolunt, amnem qui per oppidum labitur, et Marsyas dicitur, tibicinem olim illum nobilem fuisse dictitant. Ad dunt Marsyae inventum fuisse eum tibiarum cantum, quem Matronum vocant: credo ob eam causam, quod in Magnae matris sacris usurparetur. Eundem vero Marsyam con-

δι, ὥς καὶ τὴν Γαλατῶν ἀπώσαντο στρατιῶν, τοῦ Μαρ-
σίου σφίσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ὑδατὶ τε ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ καὶ μέλει τῶν αὐλῶν ἀμέταντος.

CAPUT XXXI.

Descriptio picturae laevae partis Lemae Delphicae continuatur et
finiuntur — de Meleagri morte varia peripetia.

Ἐπὶ δὲ ἀπιδούς πάλιν ἐς τὸ ἄνω τῆς γραφῆς, ἔστιν ἐφε-874
ξῆς τῷ Ἀχαιῶνι Αἴας ὃς ἐκ Σαλαμίνος, καὶ Παλαμή-
δης τε καὶ Θερσίτης κύβοις χρωμένοι παιδιᾷ, τῷ Πα-
λαμήδους εὐρήματι. Αἴας δὲ ὁ ἕτερος ἐς αὐτοὺς δρεῖ
πιζύοντας. τούτῳ τῷ Αἴαντι τὸ χρωμᾶ ἐστίν, ὅλον ἂν
ἀνδρὶ ναυαγῷ γένοιτο, ἐπανθούσης τῷ χρωτὶ ἐκ τῆς
ἀλυσ. ἐς δὲ τὸ αὐτὸ ἐπίτηδες τοῦ Ὀδυσσεύς τοὺς ἐχ-
θρούς ἤγαγεν ὁ Πόλυγκωτος. ἀφίκετο δὲ ἐς Ὀδυσσεύς
δυσμένειαν ὁ τοῦ Ὀϊλέως, ὅτι τοῖς Ἕλλησιν Ὀδυσσεὺς
παρήναι καταλιθῶσαι τὸν Αἴαντα ἐπὶ τῷ ἐς Κασσάν-
δραν τολμήματι. Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι προελ-

tra Gallos sibi opem tulisse, quum irrumpentes in Phry-
giam, et amnis late stagnantibus aquis, et tibiarum mo-
dis exterruisset.

CAP. XXXI. Quod si rursus oculos ad superiores
tabulae partes sustuleris, cernes illic continenti serie
Actaeoni proximum Aiacem Salaminium. Mox Palamedem
et Theraiten tesseriis (quod *histicrum* ipse Palamedes ex-
cogitavit) lussitantes, alter Ajax aspicit. Huic Aiaci idem
est, qui naufragis esse solet color, perfuso etiamnum
corpore multa maris aspergine. Videtur Polygnotus de-
dita opera Ulyssis inimicos uno in loco constituisse. Id-
circo vero Ajax Oilei filius cum Ulysse inimicitias ex-
ercuit, quod post nefarium Cassandrae stuprum, senten-
tia sua censuerat Ulysses Aiacem lapidibus obruendum.
Nam Palamedem quum piscatum isset, ab Ulysse et Dio-

θόντα ἐπὶ ἰχθύων θήραν, Διομήδην δὲ τὸν ἐποικτι-
 ναντα εἶναι καὶ Ὀδυσσεύα, ἐπιλεξάμενος ἐν ἐπεσὶν οἶδα
 τοῖς Κυπρίοις. Μελέαγρος δὲ ὁ Οἰκίως ἀνωτέρω μὲν
 ἢ ὁ τοῦ Ὀϊλέως Αἴας ἐστὶν ἐν τῇ γραφῇ· εἴκει δὲ
 ὀρῶντι ἐς τὸν Αἰαντα· τούτοις πλὴν τῷ Παλαμῆδει
 γέναιά ἐστι τοῖς ἄλλοις. (2) Ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν
 τελευταίην Ὀμήρῳ μὲν ἐστὶν εἰρημένα, ὡς Ἐριννὺς κατα-
 ρῶν ἀκούσαι τῶν Ἀλθαιῶν, καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην
 ὁ Μελέαγρος τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἥοιαι τε καλούμεναι
 καὶ ἡ Μινυὰς ὠμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ
 αὐταὶ φασιν αἱ πδιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰ-
 τωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος. τὸν
 δὲ ἐπὶ τῷ δαλῶ λόγον, ὡς δοδεῖχ μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ
 Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευταίην
 συμβῆναι, πρηνὴ ὑπὸ πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλὸν,
 καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία,
 τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμωνος πρῶτος
 ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρωνίαις·

mode demersum in aquis perisse, ex iis carminibus co-
 gnovi, quae Cypria dicuntur. Aliquanto superior loco
 est quam Ajax, Oenei filius Meleager: is Aiacem intueri
 videtur. Cum barba ceteri; solus Palamedes imberbis.
 (2) De Melcagro scriptum Homerus reliquit, Althaeae
 imprecationibus diris confixum e vita excessisse. At ii
 libri, quae sunt magnae Eoeae appellatae, et Minyas,
 in idem utraque poësis consentit, adiutos ab Apolline
 contra Aetolos Curetas; in eo bello ab ipso Apolline oc-
 cisum Meleagram. Torrem vero a Parcis Althaeae da-
 tum, quo demum igni consumto Meleagram extingui
 necesse foret, et illum torrem ab Althaea acri ira con-
 citata exustum: eam rem primus omnium versibus man-
 davit Phrynichus Polyphradmonis filius, quum Pleuronem
 fabulam docuit. Versus in ea fabula sunt:

— — — κριφὸν γὰρ οὐκ

ἤλυθεν μόρον, ὡκεία δέ νιν φλόξ κατεδαίσατο
Δαλοῦ περθεμένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου.

οὐ μὴν φαίνεται γὰρ ὁ Φρύγιχος προαγαγὼν τὸν λόγον 876
ἐς πλεον; ὡς εὖρημα ἂν τις οἰκίσον, προσσπᾶμενος δὲ
αὐτοῦ μόνον ἄτε ἐς ἅπαν ἤδη διαβεβημένου τὸ Ἑλλη-
νικόν. ἐν δὲ τοῖς κάτω τῆς γραφῆς μετὰ τὸν Θρακί-
αισι Θάμνρων Ἐκτωρ μὲν καθεζόμενος· ἀμφοτέρως ἔχει
τὰς χεῖρας περὶ τὸ ἀριστερὸν γόνυ, ἀνωμένου σχῆμα
ἐμφαίνων· μετὰ δὲ αὐτὸν Μίμνων ἐστὶν ἐπὶ πέτρᾳ
καθεζόμενος, καὶ Σαρπηδὼν συνεχρὶς τῷ Μίμνωνι· ἐπι-
κίλται δὲ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὰς χεῖρας ἀμφοτέρως ὁ
Σαρπηδὼν· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν χειρῶν τοῦ Μίμνωνος ἐπὶ
τῷ ὤμῳ τοῦ Σαρπηδότος κεῖται· γένεια μὲν πᾶσιν
ἐστὶν αὐτοῖς· ἐν δὲ τοῦ Μίμνωνος τῇ χλαμύδι καὶ ὀρ-
νιθὶς εἰσὶν ἐπειρασμένοι· Μιμνονίδες τὰς ὀρνισί-
ν ἐστιν ὄνομα· κατὰ δὲ ἔτος οἱ Ἑλλησπόντιοί φασιν αὐ-

Atræ neque ille mortis laqueos
Effugit: vorax peredit virum
Inextincti flammula stipitis
Insidiosae matris heu dolo.

Non tamen pluribus est eam rem versibus persecutus
Phrynichus: quod facturus fuisse videri posset, si pecu-
liare ipsius hoc inventum fuisset. Satis vero (opinor)
habuit, uti rem inter Graecos pervagatam, locum hunc
paucis perstringere. Infima tabula post Thracem Tha-
myrin, Hectorem habet sedentem, et utraque manu lae-
vum genu prementem, tristi admodum facie, et lugubri
habitu. Et post Hectorem saxo insidens Memnon: ad-
haeret Sarpedon. Sarpedon capite in utramque manum
incumbit: Memnon alteram manum eius humero imponit.
Promissa est his omnibus a mento barba. In Memno-
nis chlamyde aves pictae, quae sunt Memnonides appel-
latae. Eas volucres dicunt Hellespontii ad Memnonis se-

τὰς ἐν εἰρημέναις ἡμέραις ἵεναι τε ἐπὶ τοῦ Μένονος τὸν τάφον, καὶ ὅπασον τοῦ μνήματος δένδρων ἔστιν ἡ πῶας ψιλὸν, τοῦτο καὶ σαίρουσιν ὄρνιθες, καὶ ὑγραῖς τοῖς πτεροῖς τοῦ Αἰσῆπου τῷ ὕδατι ῥαίνουσι. παρὰ δὲ τῷ Μένονι καὶ παῖς Αἰθίου πεποιήται γυμνός, ὅτι ὁ Μένων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιοπῶν γένους. ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα, ὅσα ᾔκει μεταξὺ, ὑποχείρια πεποιημένος. Φρύγες δὲ καὶ τὴν ὁδὸν ἐτι ἀποφαίνουσι, δι' ἧς τὴν στρατιὰν ἤγαγε, τὰ ἐπιτομα ἐκλεγόμενος τῆς χώρας· τέτμηται δὲ διὰ τῶν μονῶν ἡ ὁδός. (3) Ὑπὲρ δὲ τὸν Σαρπηδόνα τε καὶ Μένονα, ἔστιν ὑπὲρ αὐτοὺς [ὁ] Πάρις οὐκ ἔχων πω γένεια· κροτεῖ δὲ ταῖς χερσίν, οἷός ἂν γένοιτο ἀνδρὸς ἀγροίκου κρότος· εὐκίεσθαι τὸν Πάριον φήσεις τῷ ψόφῳ τῶν χειρῶν Πενθεσίλειαν παρ' αὐτὸν καλοῦντι· ἔστι δὲ καὶ ἡ Πενθεσίλεια ὁρῶσα ἐς τὸν Πάριν· τοῦ προσώπου δὲ ἔοικε τῷ νεύματι ὑπερορῶν τε αὐτὸν καὶ ἐν οὐδενὸς τίθεσθαι λόγῳ· τό τε σχῆμα

pulcrum statis diebus quotannis advolantes, everrere soli aream, quae circa tumulum pura, et arboribus undique atque herba nuda sit, et eam collecta pinnis ex amne Aesepe aqua, aspergere. Prope Memnonem nudus est puer ex Aethiopia, quod nempe Aethiopum rex fuit Memnon. Venit tamen ad bellum Troianum non ex Aethiopia, sed a Susis Persarum urbe, debellatis iis omnibus nationibus, quae mediae sunt usque ad Choespen flumen. Monstrant etiamnum Phryges, quo itinere exercitum duxerit, dum locorum compendia consecraretur. Intersecta vero est per mansiones via. (3) Supra Sarpedonem et Memnonem est Paris impuber adhuc: plausum dat manibus, qualem agrestes homines solent: facile conicias ea manuum complosione Penthesilean accersiri. Aspicit Paridem Penthesilea, et eo saepe vultu, ut appareat contemni illum, et omnino pro nihilo haberi. Vir-

ἔστι τῇ Πενθεσίλειᾳ, παρθένος τόξον ἔχουσα τοῖς Σκυ-
δικαῖς ἔμφορῃς, καὶ παρδάλλειας δέριμα ἐπὶ τῶν ὤμων. 876
αἱ δὲ ὑπὲρ τὴν Πενθεσίλειαν φέρονσαι μὲν εἰσὶν ὕδαρ
ἐν κατεργασίᾳ ὀστράχοις· πεποιήται δὲ ἡ μὲν ἔτι ὥραια
τὸ εἶδος, ἡ δὲ ἤδη τῆς ἡλικίας προήκουσα· ἰδίᾳ μὲν
δὴ οὐδὲν ἐπιγράμμα ἐπὶ ἑκατέρᾳ τῶν γυναικῶν, ἐν κο-
τῇ δὲ ἔστιν ἐπὶ ἀμφοτέραις, εἶναι σφᾶς τῶν οὐ μνη-
μένων· τῶν γυναικῶν ἀνωτέρω τούτων ἔστιν ἡ Λυκάο-
νος Καλλιστώ, καὶ Νομία τε καὶ ἡ Νηλέως Πηνελόπεια· τάν-
της ἰδὼνα τῶν γάμων βούς ὁ Νηλεὺς ἤτει τὰς Ἰφίκλουν.
τῇ Καλλιστοῖ δὲ ἀντὶ μὲν στρωμνῆς ἔστιν αὐτῇ δέριμα
ἄρκτου· τοὺς πόδας δὲ ἐν τοῖς Νομίας γόνασιν ἔχει
κεκλιμένους· ἰδὼν δὲ μοι τὰ πρότερα τοῦ λόγου, φά-
ναι τοὺς Ἀρκάδας, Νομίαν εἶναι σφισιν ἐπιχώριον Νύμ-
φην· τὰς Νόμφας δὲ εἶναι πολὺν μὲν τινα ἀριθμὸν
βιούσας ἐτῶν, οὐ μέντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένους θά-
νάτου, ποιητῶν ἔστιν ἐς αὐτὰς λόγος. μετὰ δὲ τὴν
Καλλιστὴν, καὶ ὅσαι σὺν ἑκείνῃ γυναῖκες, κρημνοῦ τε

ginis in morem ornata est: arcum gerit Scythicis persi-
mitem, pardī pelle ab humeris demissa. Quae supra
eum locum ubi Penthesilea est, aquam pertusis fictili-
bus urnulis portant; earum altera specie adolescentula
est, altera aetate iam adultior. Neutri est quicquam pri-
vatim adscriptum: communis testatur inscriptio, esse de
numero earum, quibus *interdictum sit sacris arcanis, quod*
initiae non fuerint. Superiores iis loco sunt Lycaonis
Callisto, Nomia, et Nelei filia Pero: pro qua Nelus
sponsalium nomine Iphicli boves poposcit. Callisto pro
stragula veste ursae pellem habet: pedibus imminet No-
miae genibus. Expositum est superius, vulgatum Arca-
dum sermone, Nomiam unam fuisse de Nymphis Arca-
diae indigenis: ac Nymphas quidem annos vivere pene
innumerabiles, non tamen esse mortis immunes, poeta-
rum est carminibus decantatum. Post Callisto et eas,
quae cum ipsa sunt mulieres, rupes consurgere videtur;

σχῆμά, ἐστι, καὶ ὁ Αἰόλου Σίσυφος ἀνῶσαι πρὸς τὸν κρημνὸν βιαζόμενος τὴν πέτραν. (4) Ἔστι δὲ καὶ πῖθος ἐν τῇ γραφῇ, πρεσβύτης δὲ ἄνθρωπος, ὁ δὲ, ἔτι παῖς, καὶ γυναῖκες, νέα μὲν ἐπὶ τῇ πέτρᾳ, παρὰ δὲ τὸν πρεσβύτερον τοικυῖα ἐκείνῳ τὴν ἡλικίαν· οἱ μὲν ἄλλοι φέροντες ὕδωρ ἔτι, - τῇ δὲ γρατὶ κατεάχθαι τὴν ὕδαριν εἰκάσεις· ὅσον δὲ ἐν τῷ ὀστράκῳ λοιπὸν ἦν τοῦ ὕδατος, ἐκχέουσά ἐστιν αὖθις ἐς τὸν πῖθον. ἡμεῖς δ' ἐπικμαιρόμεθα, εἶναι καὶ τούτους τῶν τὰ δρώμενα Ἐλευσίνι ἐν οὐδενὸς θεμένων λόγῳ· οἱ γὰρ ἀρχαιότεροι τῶν Ἑλλήνων τελευτήν τὴν Ἐλευσινίαν πάντων, ὅποσα ἐς εὐσέβειαν ἦκει, τοσούτῳ ἦγον ἐντιμοτέραν, ὅσω καὶ θεοὺς ἐπιπροσθεν ἡρώων. ὑπὸ τούτῳ δὲ τῷ πῖθῳ Τάνταλος καὶ ἄλλα ἔχων ἐστὶν ἀλγυνά, ὅποσα Ὅμηρος ἐπ' αὐτῷ πεποίηκεν, ἐπὶ δὲ αὐταῖς πρόσεστιν οἱ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐπηροτημένου λίθου δαῖμα. Πολύγνῳτος μὲν δηλὸς ἐστὶν ἐπακολουθήσας τῷ Ἀρχιλόχῳ λόγῳ· Ἀρχιλόχος δ', οὐκ οἶδα, εἴτε ἐδιδάχθη παρὰ ἄλλων τὰ ἐς τὸν Μ-

in cuius summum verticem Sisyphus Aeoli filius saxum nititur subvolvere. (4) In eadem tabulae parte dolium, et senex vir atque puer; porro duae foeminae, altera iuvenilis aetatis prope illud Sisyphi saxum, altera seni adstat, aequali aetate. *Haustam* reliqui aquam portant. Annus illa, fracta urna, quod reliquum est aquae, e testa in dolium rursus transfundit. Quantum coniectura assequi possum, significatos eos pntarim, qui in *operto* quae Eleusine sunt sacra, nancifaciant. Veteres enim Graeci initia Eleusinia religione quanta non alia quacvis sacra sanxerunt, tantoque *ceteris initiis* augustiora duxerunt, quanto dii heroibus praestent. Infra dolium est Tantalus, inter eos cruciatus, quos versibus suis exposuit Homerus: ad quos accedit silicis impendentis, *et iam casurae*, terror. Ab Archilochus id sumsisse Polygnotton perspicuum est: acceperitne vero Archilochus ipse de saxo, quod dixit, ab aliis, an ipse primus id in poemu

τον, εἶπε καὶ αὐτὸς ἐς τὴν ποίησιν ἐισηγέκατο. το-
σαύτη μὲν πλῆθος, καὶ εὐηρεπείας ἐς τοσοῦτόν ἐστιν
ἤκουσα ἢ τοῦ θαύλου γραφή.

C A P U T XXXII.

Reliqua memoranda Delphorum — memoranda in via Parnassum
versus, antrum Corycium — antra maxime memoranda in orbe
terrarum, antrum Steanos — antrum Apollini sacrum et Apel-
linis signum corporis robur augens — antri Corycii descriptio
— de urbe Tithorea — Antiopæ et Phoco ac fluvio Cachali —
templo et signo Aesculapii cognomine Archagetæ — sanctis-
simo Isidis adyto et cultu — simili Isidis apud Aegyptios cultu
eximio Tithoræacæ regionis oleo.

Τοῦ περιβόλου δὲ τοῦ ἱεροῦ θέατρον ἔχεται θίας 877
ἄξιον. ἐκαναβάντι ἐκ τοῦ περιβόλου Διονύσου ἄγαλμα
ἐνταῦθα Κνιδίων ἐστὶν ἀνάθημα. στάδιον δὲ σφιδιν
ἀνωτάτω τῆς πόλεως τοῦτό ἐστιν· ἐπεποίητο δὲ ἐκ τῆς
πέτρας, ὅποιαί παρὰ τὸν Παρνασσὸν εἰσιν αἱ πολλαί·
ἄχρι Ἀθηναίως Ἡρώδης λίθῳ τῷ Πεντέλειον αὐτὸ με-
τεκόσμησε. τὰ μὲν δὴ ἀνήκοντα ἐς συγγραφὴν τοσαῦ-
τά τε καὶ τοιαῦτα κατ' ἐμὲ ἦν τὰ ληυόμενα ἐν Δελφοῖς.

induxerit, non satis mihi liquet. Ac tam multa sunt nu-
mero, tamque decore et eleganter expressa, quæ Tha-
sius pictor tabulis illis mandavit.

CAP. XXXII. Adiunctum est sacro septo insigni
opere theatrum. Qua disceditur a septo, superiore loco
est Liberi Patris signum. Cnidii dedicarunt. Est in su-
prema urbis parte stadium, eo saxi genere, quo Parnas-
sus mons abundat, exstructum: sed illud postea Pente-
lico lapide exornavit Herodes Atticus. Atque ea quidem,
quæ literarum monumentis cum aliqua dignitate mandari
posse videantur; neque plura illic, neque aliter se ha-
bentia, ad ætatem usque meam vetustas reliqua fecit.

(2) Ἰόντί δὲ ἐκ Δελφῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα τοῦ Παρνασσὸς σταδίοις μὲν ὅσον ἐξήκοντα ἀπωτέρω Δελφῶν ἐστὶν ἄγαλμα χαλκοῦν καὶ ῥάων εὐζώνῃ ἀνδρὶ ἡμίονοις τε καὶ ἵπποις ἐπὶ τὸ ἄντρον ἐστὶν ἀνοδος τὸ Κωρύκιον· τοῦτω δὲ τῷ ἄντρῳ γενέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἐδήλωσα ὀλίγῳ τινὶ ἔμπροσθεν· σπηλαιῶν δὲ ὧν εἶδον, θείας ἄξιον μάλιστα ἐφαίνετο εἶναι μοι. (3) Ὅσα μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ αἰγιαλῷ καὶ ἀγχιβαθεὶ τῇ θαλάσῃ, τούτων μὲν οὐδὲ ἀριθμὸν ἂν τις ἐθέλων ἐξείροι· ὀνομαστόταται δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν γῇ τῇ βαρβάρων ἐστὶ· Φρύγες οἱ ἐπὶ ποταμῷ Πενκέλλῃ, τὰ δὲ ἄνωθεν ἐξ Ἀρκαδίας καὶ Ἀζάνων ἐς ταύτην ἀφικόμενοι τὴν χώραν, δεικνύουσιν ἄντρον καλούμενον Στεῦνος, περιφερέες τε καὶ ὕψους ἔχον εὐπρεπῶς· Μητρὸς δὲ ἐστὶν ἱερὸν, καὶ ἄγαλμα Μητρὸς πεποιήται. Θεμισώνιον δὲ τὸ ὑπὲρ Λαοδικείας Φρύγες μὲν καὶ τοῦτο οἰκοῦσιν· ὅτε δὲ ὁ Γαλατῶν στρατὸς ἔφερε καὶ ἦγεν Ἰωνίαν καὶ Ἰωνίας τὰ ὄμορα, οἱ Θεμισωνεῖς φασιν αὐτοῖς Ἡρα-

(2) Qua Delphis ad Parnassi iuga iter est, intervallo stadiūm ferme LX, est aeneum signum. * Et facilius iam expedito viatori, mulis etiam et equis clivus ad antrum Corycium. Huic antro nomen inditum a Corycia Nympha paulo superius docui. Omnium vero quae unquam viderim antrorum, quod spectetur dignissimum hoc mihi visum est. (3) Nam in litoribus et profundo mari vicinis partibus quam sit magnus huiusmodi cavernarum numerus, nemo me diligenti quidem investigatione assequi possit. Sed maximi sunt nominis quaedam tum in Graecia, tum in Barbarorum terris. Nam Phryges amnis Peucellae accolae, oriundi ab Arcadiae Azanum gente, ad se venientibus antrum monstrant: Steunos nuncupant. forma illud est orbiculari, altitudine decenti: sacrum est magnae Matri, Matrisque in eo signum positum. Themisonium urbe supra Laodiceam est: incolant Phryges. Quum Gallorum exercitus Ioniam, et finitimas Ioniae oras,

κλέα βαρὺν καὶ Ἀπόλλωνα γενέσθαι καὶ Ἑρμῆν· τού-
τους γὰρ τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν ἄντρον τε δι' ὀνει-
ράτων δαΐσαι, καὶ ἀποκαρυφθῆναι Θεμισωνεῦσι καὶ γυ-
ναιξιν αὐτῶν καὶ παισιν ἐς τοῦτο προεστιάσαι τὸ ἄντρον·
καὶ ἐπὶ τούτῳ πρὸ τοῦ σπηλαιοῦ σφίσειν ἀγάλματα οὐ
μεγάλα ἐστὶν Ἑρακλῆους, καὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλω- 878
νος, Σπηλαίται καλούμενα· τὸ δὲ ἀπέχει ὅσον τριά-
κοντα τοῦ ἄστως σταδίου· ὕδατος δὲ εἰσιν ἐν αὐτῷ
πηγαί· οὔτε δὲ ἔσοδος ἐς αὐτὸ φέρει, οὔτε ἐπὶ πολὺ ἡ
αἰγὴ διέεισι τοῦ ἡλίου, τοῦ τε ὀρέφου τὰ πλείονα ἐγγυ-
τάτῳ τοῦ ἑδάφους γίνεται. (4) Ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ
ποταμῷ Αἰθραίῳ Μάγνησιν Ὑλαὶ καλούμενον χωρίον·
ἐνταῦθα Ἀπόλλωνι ἀνεῖται σπήλαιον, μεγέθους μὲν εἴ-
νεκα οὐ πολλοῦ θαύματος· τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλ-
λωνος τὰ μάλιστα ἀρχαῖον, καὶ ἰσχὺν ἐπὶ ἔργῳ παρέ-
χεται παντί· καὶ αὐτῷ ἄνδρες ἱεροὶ κατὰ κρημνῶν τε

cuncta ferens et agens vexaret, Herculem, Apollinem,
et Mercurium Themisonenses narrant ad ferendum auxi-
lium praesto fuisse: eorum numinum monita, per som-
nium iussos qui summae reipublicae praeserant, popula-
ribus suis imperare, ut in antrum, quod iidem dii osten-
derant, et ipsi descenderent, et in eo uxores et liberos
occultarent. In huius rei memoriam signa non sane ma-
gna pro speluncae faucibus Herculi, Apollini, et Mer-
curio erecta; et ea sigilla Spelaitae appellati. Abesseq
aiunt ab oppido stadia XXX. Intra speluncam sunt per-
ennis aquae fontes. Ad eam neque semita ulla viam in-
dicat, neque solis lumen longe pervadit: et fornicis uti-
que pars maior non valde se supra solum attollit. (4)
Est praeterea apud Magnetas Lethaei fluminis accolas vi-
cus, cui nomen Hylae. In eo specus Apollini sacer, et
magnitudine; quae sane nullam afferat admirationem: in-
tra specum vero signum Apollinis valde prisenum. Ex eo
corporibus mirificum ad omne opus robur afflari autu-
mant. Quo fit, ut sacri Apollini homines desiliant il-

ἀποτόμων καὶ πετρῶν πηδῶσιν ὑψηλῶν, καὶ ὑπεριήκη δένδρα ἐριπόντες ἐκ ριζῶν κατὰ τὰ στενώτατα τῶν ἀτραπῶν ὁμοῦ τοῖς ἄχθουσιν ὁδεύουσι. (5) Τὸ δὲ ἄντρον τὸ Κωρύκιον μεγέθει τε ὑπερβάλλει τὰ εἰρημένα, καὶ ἔστιν ἐπὶ πλείστον ὁδεῦσαι δι' αὐτοῦ καὶ ἄνευ λαμπτήρος· ὃ τε ὁροφος ἐς αὐταρκες ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀνίστηκε, καὶ ὕδωρ τὸ μὲν ἀνερχόμενον ἐκ πηγῶν, πλέον δὲ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὁρόφου στάζει, ὥστε καὶ δῆλα ἐν τῷ ἐδάφει σταλαγμῶν τὰ ἔχρη διὰ παντός ἐστι τοῦ ἄντρον. ἱερὸν δὲ αὐτὸ οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν Κωρυκίων τε εἶναι Νυμφῶν καὶ Πανὸς μάλιστα ἡγνῆται. ἀπὸ δὲ τοῦ Κωρυκίου χαλεπὸν ἤδη καὶ ἀνδρὶ εὐζώνῳ τρὸς τὰ ἄκρα ἀφικέσθαι τοῦ Παρνασσού· τὰ δὲ νεφῶν τέ εἰσιν ἀνωτέρω τὰ ἄκρα, καὶ αἱ Θυιάδες ἐπὶ τούτοις τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι μαινόνται.

(6) Τιθορέα δὲ ἀπωτέρω Δελφῶν ὀγδοήκοντα, ὡς εἰκάσαι, σταδίοις ἐστίν, ἰόντι τὴν διὰ τοῦ Παρνασσού· τὴν δὲ οὐ πάντα ὁρεινὴν, ἀλλὰ καὶ ὀχήμασιν ἐπιτήδειον,

laesi de summis rupibus, praeruptisque saxis: iidemque praeceles arbores radicitus evulsas haud magno negotio portantes, per angustissimos tramites et anfractus iter faciant. (5) Verum haec omnia, quae enumeravimus, magnitudine facile superat antrum Corycium: qui introierit, sine ulla face longissime progredi possit. Ab imo solo ad superiorem partem, quae pro tecto est, satis multum interest spatii: multi *hinc illinc* e vivis fontibus fluitant rivi; sed humoris multo plus ex ipsa quasi antri testudine destillat. Cernuntur vero passim in ipso solo guttarum vestigia. Parnassi accolae sacrum Coryciarum Nympharum, et Panos maxime, putant. A Corycio antro vel expedito iter arduum ac difficile ad Parnassi iuga. Sunt enim ea fere supra nubes, et illic Thyiades per furorem sacra Libero et Apollini faciunt. (6) Abest a Delphis Tithorea stadia plus minus LXXX, iter per Parnassum facienti: viam vero non prorsus montanam,

πλεόντων ἔτι ἐλέγξεν εἶναι σταδίον. διὰφορα δὲ ἐς τὸ
 ὄνομα οἶδα τῆς πόλεως Ἡροδότῃ τε εἰρημένα ἐν ἐπιστρα-
 τείᾳ τοῦ Μήδου, καὶ Βάκιδι ἐν χρησμοῖς. Βάκεις μὲν
 γε Τιθορείας τοὺς ἐνθάδε ἐκάλεσεν ἀνθρώπους· Ἡρο-
 δότου δὲ ὁ ἐς αὐτοὺς λόγος ἐπιόντες φησὶ ταῦ βαρβά-
 ρον τοὺς ἐνταῦθα οἰκοῦντας ἀναφυγεῖν ἐς τὴν κορυφὴν·
 ὄνομα δὲ Νέωνα μὲν τῇ πόλει, Τιθορείαν δὲ εἶναι τοῦ
 Παρνασσοῦ τὴν ἄκραν. τοῖσιν οὖν ἀνὰ χρόνον, πρῶτα 879
 μὲν δὴ τῇ ἀπασῇ χώρᾳ, μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀνφικ-
 εσθῆσαν ἀπὸ τῶν κυμῶν, ἐκκηῆσαι καὶ ἐπὶ τῇ πόλει Τι-
 θορείαν μὴδὲ ἔτι Νέωνα ὀνομάζεσθαι. Τιθορείαν δὲ οἱ
 ἐκχώριοι κληθῆναι φασιν ἀπὸ Τιθορείας νύμφης, οἶαι
 τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ τῷ πρηνεῶν ἐφύοντο ἀπὸ τε ἄλλων
 δένδρων, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν δρυῶν. γενεὴ δὲ, ἣ με-
 γαλύνεται, μᾶλλον πρότερον ἐς τὸ χεῖρον ἔκρηπεν ὁ δαίμων
 τὰ ἐν τῇ Τιθορείᾳ. διατρεφὲν μὲν δὴ [καὶ] κατασκευῇ
 καὶ περιβολῇ ἐστὶν ἀγορᾶς ἀρχαιοτέρας. τὰ δὲ τῶν ἐν

sed qua vehicula etiam agi possint, tenenti, aliquot sta-
 diis longior esse dicitur. Quod ad urbis nomen perti-
 net, diversa ab Herodoto, quo loco agit de Persarum in
 Graeciam irruptione, dicta scio ab iis, quae Bacidis ora-
 culis prodita sunt. Bacis enim hunc populum Tithoreen-
 ses vocavit: Herodotus vero, invadente Barbaro milite,
 horum locorum incolas in montis verticem effugisse dicit:
 urbemque Neonem, at Parnasi iugum Tithorean nomi-
 nat. Quare credibile fuerit totam aliquando regionem
 Tithorean nuncupatam: temporis vero longiore curriculo
 ita accidisse, ut, quum e dispersis pagis in unam se ur-
 bem denuo contulissent, eam non Neonem amplius, sed
 de regionis nomine Tithoream appellari obtinuerit. Sum-
 tum hoc nomen incolae dicunt a Tithorea Nympha, de
 iis una, quas prisci poetarum sermones, quum ex ceteris
 arboribus, tum vero e quercubus maxime genitas prodi-
 derunt. Aetate sane una ante me natum, Tithoreae res
 adverse fortunae impulsu pessum ire coeperunt. Manet

τῇ πόλει μάλιστα ἐς λόγον ἤκοντα Ἀθηναῖς ἔστιν ἄλλος
καὶ ναὸς τε καὶ ἄγαλμα· καὶ ἐς μνήμην Ἀντιόπης μνή-
μῃ ἔστι καὶ Φώκον. (7) Καὶ μοι τοῦ λόγου τὰ ἔχοντα
ἐς Θηβαίους ἐδήλωσε μὲν, ὡς ἡ Ἀντιόπη δι' ὄργην ἐκ
Διονύσου μανίῃ, καὶ κατὰ αἰτίαν ἦντα ἐπεσπένετο ἐκ
τοῦ θεοῦ τὸ μῆνυμα, ἐδήλωσε δὲ καὶ, ὡς ἐρασθέντι
Φώκῳ τῷ Ὀρνυτιωνὸς συνώκησε, καὶ τέθαιπται ὁμοῦ
τῷ Φώκῳ, καὶ Βάκιδι ὅποιά ἐστι τῷ χρησμολόγῳ κοινὰ
ἐς τοῦτον τὸν τάφον καὶ ἐς τὸν Σήθου τε ἐν Θήβας
καὶ Ἀμφιονος· τὰ μὲν δὴ ἐς συγγράφην τῶν ἐν τῷ πο-
λίματι, ὅτι μὴ τὰ ἐρημμένα, ἄλλο ἦν οὐδέν. ποτα-
μός δὲ παρὰ τῶν Τιθορέων τὴν πόλιν ποτὲν σφραγι-
νεται καταβαίνουσι τε ἐπὶ τὴν ὀχθηήν, καὶ ἀρουμένοις
τὸ ὕδωρ· ὄνομα δὲ ἔστιν αὐτῷ Καχάλης. (8) Στα-
δίοις δὲ ἀπωτέρω Τιθορέας ἐβδομήκοντα ναὸς ἔστιν Ἀ-
καλησιῶν, καλεῖται δὲ Ἀρχαγέτας· τριῶς δὲ παρὰ αὐ-
τῶν ἔχει Τιθορέων, καὶ ἐπίσης παρὰ Φωκίων τῶν δι-

*adhuc theatrum praefatae superficiae, et vetustioris fori am-
bitus. Intra oppidum sunt non indigna, quae litteris man-
dentur, Minervae laevis, fanum, et signum; et in me-
moriam Antiope et Phocae monumentum. (7) Iam tum,
quum res Thebanorum stylo persequeremur, Antiope
fra Liberi in furorem actam, quaque fuerit culpa eam
noxam commerita, commemoravimus. Ostendimus eodem
loco Phoco Ornytionis filio eam nupsisse, et una cum eo
sepultam fuisse: et simul indicavimus, quae cecinerit
fatidicus Bacis eodem carmine tam de hoc, quam de Ze-
lli et Amphionis apud Thebanos sepulcro. Et haec in
oppido extant, quae merito fuerint historia comprehen-
denda: aliud praetera nihil. Praeter Tithoreae moenia
labitur amnis: aquatum ad eius ripas descendunt oppi-
dani: fluvio nomen Cachales. (8) Tithorea stadia LXX
dilat Aesculapii fanum. Cognomēto deus Archagetas
(id est, originum auctor) vocatur. Colitur multa eam
religione a Tithorensibus, atque omnino pari a ceteris*

λων. Ἐντός μὲν δὲ τοῦ περιβάλλοντος τε ἱεταῖς, καὶ
 ὁδοῖ τοῦ θεοῦ ὁδοῖαι, τούτοις μὲν ἐνταῦθα εἰσι καὶ οἱ-
 κήσεις· ἐν μέσῳ δὲ ὁ τε ναὸς καὶ ἄγαλμα λίθου πα-
 ποιημένον, γένεια ἔχον μέγεθος καὶ ὑπὲρ δύο πόδας·
 κλίνη δὲ ἐν δεξιᾷ κείται τοῦ ἀγάλματος· θύειν δὲ αὐ-
 τῷ τὰ πάντα ὁμοίως νομίζουσι, πλην αἰγῶν. (9) Τοῦ 880
 δὲ Ἀσκληπιοῦ περὶ τεσσαράκοντα ἀπέχει σταδίους περι-
 βολος, καὶ ἄδυντον ἱερὸν Ἰσιδος, ἀγνώτατον, ὑπόστα Ἑλ-
 ληνες θεῶ τῇ Αἰγυπτίᾳ παποιήνται. οὔτε γὰρ περιού-
 κων ἐνταῦθα οἱ Τιθοραεῖς νομίζουσιν, οὔτε ἔσοδος ἐς
 τὸ ἄδυντον ἄλλοις γὰρ ἢ ἐκείνοις ἐστίν, οὓς ἂν αὐτῇ προ-
 τιμήσασα ἡ Ἴσις καλέσῃ σφᾶς δι' ἐνυπνίων. τὸ δὲ αὐτὸ
 καὶ ἐν ταῖς ὑπὲρ Μαιάνδρου πόλεσι θεοὶ ποιοῦσιν οἱ
 καταχθόνιοι· οὓς γὰρ ἂν ἐς τὰ ἄδυντα ἐκίπται θελή-
 σουσιν, ἀποστέλλουσιν αὐτοῖς ὕπνιόντων ὄφεις. ἐς δὲ
 τὴν Τιθορείαν καὶ δις ἐκάστου τοῦ ἔτους τῇ Ἰσιδι πα-
 γήγοριν ἄγουσι, τὴν μὲν τῷ ἥρι, τὴν δὲ μετοπωρινῇ·

Phocensibus. Intra sacrum arcae septum, qui supplices
 ad deum confugerint, et simul sacrae deo servi, domi-
 cilia habent. In medio templum, et marmoreum simu-
 lacrum cum barba, densum et amplius pedum altitudine.
 Ad simulacri dexteram lectus collocatus est. Deo qui-
 busvis hostiis praeterquam capellis faciunt. (9) Ab Ae-
 sculapio, stadia ferme XL abest circumseptae arcae, cum
 penetrali sacrario Isidis: religione sanctissimum hoc est
 eorum omnium, quocumque Graeci Aegyptiae deae con-
 secrarunt. Neque enim, quantum soli in ambitum pa-
 tet, habitari Tithoreenses fas ducunt: neque ad id pe-
 netrale accessus est aliis, quam quos Isis ipsa per som-
 nipiā viam sibi prae ceteris delectos advocaverit. Quod
 ipsum in his quae supra Maeandrum sunt urbibus fa-
 ciunt subterranei dii. Quos enim intra penetralia descen-
 dere facile patiantur, per nocturnas imagines exsuscitant.
 Et Isidi sane Tithoreae binae celebrantur quotannis nun-
 dinae, vere scilicet anni, et autumnus. Tertio vero ante

τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πρότερον κατὰ ἐκαστὴν τῶν πανηγύρεων, ὅσοις ἐσθὶν ἐσελθεῖν ἄδεια, τὸ ἄδυτον ἐκαθαίρουσι τρόπον τινα ἀπόφρητον, καὶ δὴ καὶ τῶν ἱερῶν, ἃ ἐπὶ τῆς προτέρας ἐνεβλήθη πανηγύρεως, τούτων ὅποσα ἂν ὑπολειπόμενα εὕρωσι, κομίζουσιν εἰς τὸ αὐτὸ αἰὲ χωρίον, καὶ κατορύσσουσιν ἐνταῦθα· δύο τε ἀπὸ τοῦ ἁδύτου στάδια ἐτεκμαιρόμεθα εἰς τοῦτο εἶναι τὸ χωρίον. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ τοσαῦτα παρὶ τὸ ἱερὸν δρωσι· τῇ δὲ ἐπιούσῃ σκηρὰς οἱ καπηλεύοντες ποιοῦνται καλᾶμον τε καὶ ἄλλης ὕλης αὐτοσχιδίου· τῇ τελευταίᾳ δὲ τῶν τριῶν πανηγυρίζουσι πιπράσκοντες καὶ ἀνδράποδα καὶ κτήνη τὰ πάντα, ἔτι δὲ ἐσθῆτας καὶ ἀργυρον καὶ χρυσόν· μετὰ δὲ μεσοῦσαν τὴν ἡμέραν τρέπονται πρὸς θυσίαν. θύουσι δὲ καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους οἱ εὐδαιμονέστεροι, ὅσοι δὲ εἰσιν ἀποδέοντες πλοῦτω, καὶ χῆνας καὶ θρνιδας τὰς μελεαγρίδας· ὅς δὲ εἰς τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσιν, αὐτοὶ ὑπὸ χρησθῆαι καὶ αἰεῖν. ὅσιον μὲν δὴ καθαρῶσαι τὰ ἱερεῖα εἰς τὸ ἄδυτον ἀποστεῖλαι πεποιημένοις πυρᾶν κα-

ambas nundinas die, quibus introire fas, arcano illi penetralia ritu lustrant; si quas etiam victimarum, quae superioribus nundinis in penetrale immisae fuerunt, reliquias invenerint, eas omnes in eundem semper locum deportatas defodiunt. Abest locus ille (quantum coniicimus) a penetrali stadia duo. Sollemnis hic est illius diei ritus. Postero die institores tabernas sibi erigunt ex arundine, et alia fortuita quavis materia. Postremo tertio die, qui ad eum mercatum convenere, vendunt mancipia, et quodvis genus pecudes: vestem etiam, argentum, et aurum. Pomeridianis iam horis ad sacra animum adiiciunt: immolant lautiores, boves et cervos: tenuiores, anseres, et meleagrides aves. Impuras hostias suam et capram ducunt: eas idcirco non caedunt. Summa est religio, ubi adoleverint, victimas intra adytum, ubi exstructa iam pyra est, demittere. Obvolvere vero illas necesse habent lineis vel byssinis fasciis; modus autem

θυλίζαι δὲ δεῖ σφᾶς τὰ ἱερῶα λίνον τελαμῶσιν ἢ βύσ-
σου. τρόπος δὲ τῆς σκευασίας ἐστὶν ὁ Αἰγύπτιος· πομ-
πεύει τε δὴ πάντα, ὅσα ἔδυσαν, καὶ οἱ μὲν εἰς τὸ ἄδυ-
τον τὰ ἱερῶα ἐσπέμπουσιν, οἱ δὲ ἐμπροσθὶν τοῦ ἄδυ-
του καθαρρίζουσι τὰς σκητὰς, καὶ ἀποχωροῦσιν αὐτοὶ
σπουδῇ, καὶ φασὶ ποτε ἄνθρωπον, οὐ τῶν καταβαίνόν- 881
των εἰς τὸ ἄδυτον, βέβηλον δὲ, ἡνίκᾳ ἤρχετο ἡ πυρὰ
καίεσθαι, τηνικαῦτα ἐσελθεῖν εἰς τὸ ἄδυτον ὑπὸ πολυ-
πραγμοσύνης τε καὶ τόλμης· καὶ οἱ πάντα ἀνάπλευ εἰ-
δώλων φαίνεσθαι· καὶ ἀναστρέψαι μὲν αὐτὸν εἰς τὴν
Τιθοραϊαν, διηγησάμενον δὲ, ἃ ἐδιείασατο, ἀφείναι τὴν
ψυχὴν. (10) Ἐοικότα δὲ ἀνδρὸς ἤκουσα Φοίνικος, ἄγειν
τῇ Ἰσίδι Αἰγυπτίους τὴν ἑορτὴν, ὅτε αὐτὴν τὸν Ὅσιριν
πενθεῖν λέγουσι· τηνικαῦτα δὲ καὶ ὁ Νεῖλος ἀναβαί-
νειν σφίσι ἀρχεται, καὶ τῶν ἐπιχωρίων πολλοῖς ἐστὶν
εἰρημένα, ὥς τὰ αὖξοντα τὸν ποταμὸν καὶ ἄρδειν τὰς
ἀρούρας ποιοῦντα δάκρυά ἐστι τῆς Ἰσίδος. τότε οὖν
τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπιστέτραπτο Αἰγύπτου, ἄνδρα ἔφη χρή-
μασι ἀναπέσαντα εἰς τὸ ἄδυτον καταπέμψαι τῆς Ἰσι-

cas conficiendi est Aegyptius. Cum pompa vero quae
immolantur omnia transmittuntur: et alii victimas in ady-
tum immittunt, alii qui ante adytum constitierunt, taber-
nis exustis propere abeunt. Hominem aliquando aiunt,
non illum quidem ex eorum numero, quibus non est
adyto interdictum, sed plane profanum, quum coepta es-
set iam pyra incendi, prae curiositate et confidentia in-
gredi ausum; ac sibi illum visum videre lemnrum plena
omnia: reversumque Tithoraeam, quum quae viderat *cun-*
cta enarrasset, statim animam efflasse. (10) Illis con-
similia de Phoenice quodam homine audiui: Aegyptios
Isidi festos dies agitare, qua anni parte lugeri ab ea Osi-
rin dicunt: ac per illos sane dies incipere Nilum *anni-*
versario auctis excreseere. Quo fit, ut incolarum turba
dictitet, augeri Nilum atque impleri, latequo *ex eo* arva
irrigari, Isidis lacrymis. Eo ipso tempore Romanum ho-

δος τὸ ἐν Κόπτῳ· καὶ ὁ ἱσπεμφθεὶς ἀνίσταται μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου, διηγησάμενον δὲ, ὅποσα ἐθιάσατο, καὶ τοῦτον αὐτίκα ἐπυθιανόμην τελευτῆσαι. τὸ ἔπος οὖν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὀμήρου, σὺν οὐδενὶ αἰσίῳ τοὺς θεοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι. (11) Τὸ δὲ ἔλαιον τὸ ἐν τῇ Τιθοραΐῳ ἀποδεῖ μὲν πλήθει τοῦ τε Ἀττικοῦ καὶ τῆς Σικυωνίας, χροῶν δὲ ὑπερβάλλει καὶ ἡδονῇ τό τε Ἰβηρικὸν καὶ τὸ ἐκ τῆς νήσου τῆς Ἰστροφίας καὶ μύρα τε ἀπ' αὐτοῦ παντοῖα ἔψουσι, καὶ τὸ ἔλαιον ὡς βασιλεία ἄγουσιν.

C A P U T XXXIII.

Urbs Ledon — Lilaea eiusque memoranda — Charadra et fluvius Charadros — regio ad Cephissum fertilissima et de Parapotamiis — urbs Amphiclea seu Ophitea et Dionysi sacra — Tithronium et Drymaea.

Ἐτέρα δὲ ἐκ Τιθοραΐας ὁδὸς ἢ ἐπὶ Λεδοντά ἐστιν· πόλιν δὲ ποτὶ ἐνομιζετο καὶ αὕτη· κατ' ἐμὲ δὲ ἐπὶ ἀσθενείας ἐξελελοίπασαν οἱ Λεδόντιοι τὴν πόλιν, καὶ ἀν-

minem, qui Aegyptum provinciam obtinebat, quendam mercede conductum iussisse Isidis adytum intrare, quod Copti erat; redisse illum; sed mox, ubi, quae conspexerat, exposuit, e vita discessisse. Homeri igitur illud facile existimari potest nihil a verò abhorrere. Non posse cuiquam hominum bene vertere, cui deos perspicue cernere contigerit. (11) Abundat oleo Tithorae minus omnino quam vel Atticus vel Sicyonius ager: sed colore et saporis bonitate anteit id, quod ex Hispania, quodque item ex Istria mittitur. Hoc varia incoquunt unguenta: hoc ipsi Caesari munus gratissimum perfertur.

CAP. XXXIII. A Tithoraea via altera Ledontem ducit. Et haec olim in urbium numero fuit: sed haec aetate, rebus prorsus acciais, oppidum relinquare Le-

ἄνθρωποι πᾶσι ἑβδομήκοντα οἱ οἰκοῦντες ἦσαν ἐπὶ τῇ Κη-
 ρισσῷ. Αἰδων δ' οὖν ὄνομα ταῖς οἰκίσεις αὐτῶν 882
 ἐστὶ, καὶ ἐς τὸν Φωκίων σύλλογον κοινὸν τελεῖν ἡξίω-
 νται καὶ οὗτοι, καθάπερ γε καὶ οἱ Πανοπεῖς. τῶν δὲ
 ἀνθρώπων, οἱ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῇ Κηρρισσῷ, τεσσαράκοντά
 ἐστιν ἀνωτέρω σταδίοις Αἰδόντος τῆς ἀρχαίας τὰ ἐρε-
 ῖα, καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ ἀνδρὸς λαβεῖν τὴν πόλιν φασὶν
 αὐτόχθονος. κακῶν δὲ ἀπέλαυσαν μὲν ἀνιάτων καὶ ἄλ-
 λαι πόλεις δι' ἀδικίαν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν. ἐς τελείαν δὲ
 ἀπώλειαν ὤλισθον Ἴλιον μὲν διὰ τὴν ἐς Μενέλαον ὕβριν
 τοῦ Ἀλεξάνδρου. Μιλήσιοι δὲ διὰ τὸ ἐς τὰς ἐπιθυμίας
 Ἑστιάου πρόχειρον καὶ ἔρωτα ἄλλοτε μὲν τῆς ἐν Ἠδω-
 τοῖς πόλεως, τότε δὲ εἶναι Δαρείου σύμβουλον, ἄλλοτε
 δὲ ἐπανάγειν ἐς Ἴωνίαν. καὶ ὃν καὶ Αἰδοντίους Φιλό-
 μηλος ἀσέβειαν τὴν ἐαυτοῦ δημοσίᾳ παρέσχε σφίσις ἀνα-
 μάσασθαι. (2) Λίλαια δὲ ἡμέρας μὲν ὁδὸν καὶ ὥρα
 χειμῶνος ἀπέχει Δελφῶν κατιούσι διὰ τοῦ Παρνασσού·
 στάδια δὲ τεκμαιρόμεθα εἶναι ὀγδοήκοντα τῆς ὁδοῦ καὶ
 ἑκατόν. τοὺς δὲ ἐνταῦθα ἀνθρώπους, καὶ ἐπειδὴ ἀνφ-

dontii coacti sunt. Eorum ad LXX ad Cephissum ac-
 colunt. Manet nomen vico, ubi domicilia habent, Le-
 don. Recepti et hi in Phocensium conventum sunt, si-
 cuti Panopenses. Ab eo vico ubi nunc ad Cephissum
 habitant, qua ad superiora iter est, absunt priscae urbis
 ruinae stadia XL. Nomen urbem accepisse tradunt ab
 homine indigena. Multas enimvero alias urbes magnis
 affecit calamitatibus civitum snorum scelus. Sed fundi-
 tus quidem perierunt, Ilium ob Alexandri in Menelaum
 contumeliam; Milesi autem propter Hestiasii animum ad
 cupiditates pronum, eiusque studium modo urbis in Edo-
 nis condendae, modo Dario consulendi, modo in Ioniam
 revertendi. Sic et Philomelus Ledontii suam impieta-
 tem publico exitio luendam praeiuit. (2) Lilaea iter
 duntaxat abest unius vel hyherni diei a Delphis, per
 Parnassum contendentibus. Viae spatium esse conici

κίσθη αὐτοῖς ἡ πόλις, ἀτίχῃμα ἐκ Μακεδονίας δαΐτε-
ρον σφαῖς ἐμελλεν ἐπιλήψεσθαι. πολιορκηθέντες ὑπὸ Φι-
λίππου τοῦ Δημητρίου παρέστησαν κατὰ συνθήκας, καὶ
ἐσῆχθη φρουρά σφισιν ἐς τὴν πόλιν, ἕως οὗ ἀνὴρ ἐπι-
χώριος, ὄνομα δὲ οἱ ἦν Πάτρων, τοὺς τε ἐν ἡλικίᾳ τῶν
πολιτῶν συνίστησεν ἐπὶ τὴν φρουράν, καὶ κρατήσας τοῖς
Μακεδόνας μάχῃ, ἠνάγκασεν ἀπελθεῖν σφαῖς ὑποσπόν-
δους· Λιλαίεις δὲ αὐτὸν ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας ταύτης
ἀνέθεσαν ἐς Δελφούς. ἔστι δὲ ἐν Λιλαίᾳ θέατρον, καὶ
ἀγορά τε καὶ λουτρά· ἔστι δὲ καὶ θεῶν ἱερὰ, Ἀπόλ-
λωνος, τὸ δὲ Ἀρτέμιδος· ἀγάλματα δὲ ὀρθὰ ἐργασίας
τε τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Πεντέλῃσι λιθοτομίας. Λι-
λαϊαν δὲ τῶν καλουμένων Ναιδῶν, καὶ θυγατέρα εἶναι
τοῦ Κηφισσοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς νύμφης τὸ ὄνομα τεθῆναι
τῇ πόλει φασί· καὶ ὁ ποταμὸς ἐνταῦθα ἔχει τὰς πη-
γὰς· ἀνέεισι δὲ ἐκ τῆς γῆς οὐ τὰ πάντα μεθ' ἡσυχίας,
883 ἀλλ' ὥς τὰ πλείω συμβαίνει, μεσούσης μάλιστα τῆς ἡμέ-
ρας παρέχεται φωνὴν ἀνερχόμενος· εἰκάσαις δ' ἂν μυ-

potest stadiūm CLXXX. Hanc civitatem, posteaquam
restituta est, alterum e Macedonia infortunium oppres-
sit. Obsessi a Demetrio, quum ad pacis conditiones ad-
acti oppidani fuissent, quin praesidium intra moenia ac-
ciperent, recusare non potuerunt. Neque prius ea ca-
lamitate liberati sunt, quam de indigenis unus, cui fuit
nomen Patron, ad arma omnibus, qui militari essent ac-
tate, concitatis, victos pugna Macedonas, pacto foedere
abire coegit. Ei Lilaeenacs ob tanti erga se meriti me-
moriā statuam Delphis posuerunt. Est Lilaeae thea-
trum, forum, lavacra: decorum vero templa duo, Apol-
linis unum, Dianae alterum. Signa recto statu, Attici
operis, e lapidinis Pentelicis. Lilaeā de Naidibus
unam, Cephissi filiam fuisse, et ab ea urbi nomen datum
putant. Hic sunt amnis ipsius fontes: erumpit e terra
non perpetuo quietus, sed plerunque (meridiana maxime
hora) cum sonitu, et taurinis mugitibus persimili voce.

καμένην ταύτην τὸν ἤχον τοῦ ὕδατος. ἔχει δὲ ἡ Λίλαια καὶ πρὸς τὰς τοῦ ἔτους ὥρας μεταπάρου καὶ ἐν θέρει καὶ ἡρος ἐπιτηδείως· τὸν δὲ χειμῶνα μὴ ὁμοίως ἤπιον γίνεσθαι, κωλύει τὸ ὄρος ὁ Παρνασσός. (3) Χαράδρα δὲ εἰκοσι σταδίοις ἀπὸ τέρου ἐστὶν ὑπὲρ ὑψηλοῦ καμένη κρημνοῦ, καὶ ὕδατος οἱ ἐνταῦθα σπανίζουσιν ἄνθρωποι· ποτὸν δὲ σφίσι ποταμός ἐστι Χάραδρος κατερχόμενος ὅσον τρία ἐκ αὐτὸν στάδια· ἐκδίδωσι δὲ ἐς τὸν Κηφισὸν, καὶ μοι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ποταμῶν φαίνεται τιθῆναι τοῦ Χαράδρου τῇ πόλει. Χαράδραϊσι δὲ ἡρώων καλουμένων εἰσὶν ἐν τῇ ἀγορᾷ βωμοί, καὶ αὐτοὺς οἱ μὲν Διοσκούρων, οἱ δὲ ἐπιχωρίων εἶναι φασιν ἡρώων. (4) Γῇ δὲ διακεκριμένως ἀρίστη τῆς Φωκίδος ἐστὶν ἡ παρὰ τὸν Κηφισὸν καὶ φυτεῦσαι καὶ σπείρειν καὶ ἀνείναι νόμας· καὶ γεωργεῖται ταῦτα μάλιστα τῆς χώρας· ὥστε καὶ λόγος ἐστὶ, πόλιν μὲν Παραποταμίους μὴ ὀνομασθῆναι, ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὸν Κηφισὸν γεωργούντων παποιῆσθαι τὸ ἔπος·

Utitur Lilaea coeli temperie anni tribus temporibus, vero aestate et autumnno: quo sit hyems minus clemens, efficit Parnassus. (3) Abest stadia ferme XX castellum in praecelsa rupe situm, nomine Charadra. Aquae illi summa penuria homines laborant. Quod potent, e fluvio Charadro petendum. Labens is per declivia, tria procul stadia, in Cephissum influit. Nomen sumsisse oppidum a flumine crediderim. Sunt Charadraeis erectae sub divo arae, iis, qui apud ipsos heroes appellantur: Gemellos alii esse existimant, patrios alii heroas. (4) Ager circa Cephissum, solum omne Phocidis ubertate superat, ferendis arboribus idoneus, frugibus foecundus, et pabulo. Iure itaque tractus hic diligentissime colitur, Quare nonnulli dicunt, non civitatem Parapotamios esse nominatos, sed de iis qui ad Cephissum agros colant hanc ab Homero versum esse factum:

Οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κυρσιὸν διὸν ἔβαιον.

ταύτῳ τῷ λόγῳ διάφορα μὲν ἐν τῇ Ἡροδότου συγγραφῇ, διάφορα δὲ ἐστὶν αὐτῷ καὶ ὅσα ἐπὶ ταῖς νικαῖς ταῖς Πυθικαῖς μνημονεύουσιν· Ἀμφικτύονες γὰρ Πύθια ἐτίθεισαν πρώτων, καὶ Αἰχμίας Παραποτάμιος πυγυὴν ἐνίκησεν ἐν παῖσιν· ὡσαύτως δὲ Ἡρόδοτος καταλέγων τὰς πόλεις, ὅσας βασιλεῖς Ξέρξης τῶν ἐν Φωκεῦσιν ἐνέπρησε, καὶ Παραποταμίους κατείλοχεν ἐν αὐταῖς πόλιν. οὐ μέντοι οἱ Παραποτάμιοι γε ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν ἀνυψίσθησαν, ἀλλὰ ἐς τὰς ἑλλας πόλεις οἱ ἀνθρωποι κατενεμήθησαν ὑπὸ ἀσθενείας, καὶ σπάνει χρημάτων· Παραποταμίῳν μὲν δὴ οὔτε ἐρείπια ἔτι ἦν, οὔτε, ἔκθα τῆς χώρας ᾠκίσθη ἡ πόλις, μνημονεύουσιν. (5) Ὅδὸς δὲ ἡ ἐς Ἀμφικλειαν σταδίῳν ἐκ Αἰλίας ἐστὶν ἐξήκοντα· ταύτην τὴν Ἀμφικλειαν ἐλημύναντο οἱ τι ἐπιχώριοι τῷ ὀνόματι καὶ Ἡρόδοτος μὲν Ἀμφικλειαν ἐκάλεισαν, ἐπόμενος τῷ ἀρχαιοτάτῳ τῶν λόγων· Ἀμφικτύονες δὲ δόγμα ἐπὶ τῇ τῶν πόλεων ἀπώλειᾳ τῶν ἐν Φω-

Quique habitant propter Cephissi flumina amoeni.

Sed eorum opinio quum ex Herodoti historia, tum vero ex iis, quae de victoriis Pythicis memorant, facile arguitur. Amphictyones enim primi instituerunt Pythicos ludos, et in iis Aschimaças Parapotamius pugilatu pueros vicit. Herodotus item urbes Phocensium enumerans, quas Xerxes exussit, inter eas Parapotamios recensuit. Non tamen sunt ii ab Atheniensibus et Boeotiis restituti: sed adversis ac duris rebus debilitati, et ad magnam penuniae egestatem redacti, in alias dissipati sunt civitates. Oppidi vestigia nulla iam relicta; neque ~~οποῖο~~ ^{οποῖο} quo maxime loco fuerit, memorare possunt. (5) A Lilaea ducit Amphiclean via stadium LX. Urbis vocabulum sive ipsi depravarunt. Herodotus veterem famam secutus, Ophitean nominavit. Amphictyones vero decreto de Phocensium urbibus delendis edito, Ophitean ei nomen po-

κῆσον ἐξαναγκάσας, ὄνομα ἔδοντο αὐτῇ Ἀμφικλείαν· οἱ
 δὲ ἐπιχώριοι τοιαῦτα ἐπ' αὐτῇ λέγουσι· δύναστην ἄνδρα
 ἐπιβουλὴν ἐχθρῶν ὑποπτεύσαντα ἐς νήπιον παῖδα, κα-
 τατίσθαι τὸν παῖδα ἐς ἄγγελον, καὶ ἀποκρίψαι τῆς χώ-
 ρας, ἔνθα οἱ ἄδειαν βασιδαί πλείστην ἠπίσταντο· λύ-
 κον μὲν δὴ ἐπιχειρεῖν τῷ παιδί· δράκοντα δὲ ἰσχυρὰν
 ἔχον τὴν φρουρὰν ἐσπιραμένον περὶ τὸ ἄγγελον, ὥς
 δὲ ὁ πατὴρ ἤλθε τοῦ παιδὸς, τὸν δράκοντα ἐπιβουλεύ-
 σαι τῷ παιδί ἐπιτίζων, ἀφίησι τὸ ἀκόντιον, καὶ ἐκκινῶν
 τε καὶ ὁμοῦ τῷ δράκοντι τὸν παῖδα ἀπέκτεινε· διδα-
 χθεὺς δὲ ὑπὸ τῶν ποιμαίνοντων, ὥς εὐεργέτην καὶ φύ-
 λακα τοῦ παιδὸς ἀπεκτονῶς εἶη, πυρὰν τῷ δράκοντι καὶ
 τῷ παιδί ἐποίησιν ἐν κοινῷ· τό τε δὴ χωρίον δοικέναι
 ἐς τότε κρισμένη πυρᾷ φασί, καὶ ἀπὸ τοῦ δράκοντος
 ἐκείνου τὴν πόλιν ἐθέλουσιν Ὀφίτειαν ὀνομασθῆναι. Θίας
 δὲ μάλιστα ἄξιον Διονίῳ δρῶσιν ὄργια· ἔσοδος ἐς τὸ
 ἄδυτον, εὐδὲ ἐν φανερῷ σφισιν ἄγαλμα οὐκ ἔστι· λή-
 γεται δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμφικλείων, μάντιν τί σφισι τὸν θεὸν

fuerunt. Incolas haec de ea memorant. Potentem quen-
 dam et factionum hominem, inimicorum metuentem in-
 sidias, parvulum filium in cistam impositum, in eum lo-
 cum abdidiisse, ubi tutam maxime fore confidebat: con-
 tra lupum in puerum iam impetum facturum, praevalli-
 dum draconem cistam spiris complexum, puero praesi-
 dio fuisse: patrem, quum filium reviseret, a dracone
 puerum appeti suspicatum: missa itaque iaculo, una cum
 dracone filium etiam confixisse. Verum ubi de pastori-
 bus cognovit, a se pueri custodem occisum, communi
 draconem et filium rogo cremasse; et adhuc locum illum
 pyrae ardentis speciem praebere, urbemque a dracone
 illo fuisse Ophitean nuncupatam. Quod spectes illic
 dignum est adytum; in quo *arcana* Libero Patri sacra
 fiant: acceditur certa semita: signum in conspectu nul-
 lum. Narrant Amphicleenses, et futura sibi deo auctore
 praedici, et contra morbos in promptu esse remedia:

τοῦτον καὶ βοηθὸν νόσων καθεστηκέναι· τὰ μὲν δὴ νόσήματα αὐτοῖς Ἀμφικλειεῦσι καὶ τοῖς προσοικουσιν ἴαται δι' ὀνειράτων· πρόματις δὲ ὁ ἱερεὺς ἐστὶ· χαρὰ δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ κάτοχος. (6) Ἀμφικλείας δὲ ἀπωτέρω σταδίοις πεντεκαίδεκά ἐστι Τιθρωνίων ἐν πεδίῳ κείμενον· παρέχεται δὲ οὐδὲν ἐς μνήμην. ἐκ Τιθρωνίου δὲ εἰκοσιν ἐς Ἀρυμαίαν στάδιοι· καθότι δὲ αὕτη ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἐς Ἀρυμαίαν ἐξ Ἀμφικλείας ἡ εὐθεία περὶ τὸν Κηφισὸν συμμίσγουσιν, ἔστιν Ἀπόλλωνος Τιθρωνεῦσιν ἐνταῦθα ἄλλος τε καὶ βωμοί· πεποιήται δὲ καὶ ναὸς ἄγαλμα δὲ οὐκ ἔστιν. ἀπέχει δὲ Ἀμφικλείας ἡ Ἀρυμαία σταδίους ὀγδοήκοντα ἀπ'τραπέντι ἐς ἀριστεράν * [κα- 885 τὰ Ἡροδότου λόγους], Ναυβολεῖς δὲ τὰ ἀρχαιότερα· καὶ οἰκιστὴν οἱ ἐνταῦθα γενέσθαι σφίσι Φῶκον παῖδα τοῦ Αἰακοῦ. Δήμητρος δὲ Θεσμοφόρου Ἀρυμαίοις ἱερὸν ἔστιν ἀρχαῖον, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν λίθου πεποιήται· καὶ αὐτῇ Θεσμοφορία ἐορτὴν ἄγουσιν ἐπέτειον.

quod et in somnis tam ipsi. quam finitimi de morborum
medicis ab eo moneantur; et sacrificulus divino afflatu
instinctus, de futuris consulentes certiores faciat. (6)
Stadia XV ab Amphiclea abest Tithronium, situm plano
loco oppidum. Nihil in eo ad memoriam insigne. Hinc
ad Drymaean stadia intersunt XX. Eo loco quo et haec
via, et quae ex Amphiclea Drymaean recta fert, ad Ce-
phissem amnem coniunguntur, ibi Tithronenses Apolli-
nis luctum habent et aras: delubrum etiam, sine ullo
simulacro. Quod si ad laevam flexeris, ab Amphiclea
stadia ferme LXXX abest Drymaea. Id. ei nominis in
Herodoti historia; Naubolenses antiquiore nomine appel-
lati. Origines referunt suas ad Phocum Aeaci filium:
Habent Drymaei pervetus Legiferae Cereris fanum: si-
gnum in eo e lapido, stantis habitu. Thesmophoria sa-
crum anniversarium faciunt.

CAPUT XXXIV.

De Elatea — Elateensium rebus bello gestis et calamitatibus —
 Elateae memorandis — templo Minervae Cranacae eiusque cultu.

Ἐλάτεια δὲ τῶν ἐν Φωκεῦσι μεγίστη πόλειον ἔστι τῶν ἄλλων μετὰ γὰρ τοῖς Δελφοῖς· καί ται δὲ κατὰ Ἀμφικλεια, καὶ ἐς αὐτὴν ὁδοῦντα καὶ ἑκατὸν ὁδὸς ἔστιν ἐς Ἀμφικλείας σταδίων πεδιάς ἢ πολλή· καὶ αὐτὶς οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀνάτης ἢ ἑγγυτάτω τοῦ Ἐλατειαίων ἄστεως· ῥεῖ δὲ ἐν τῇ πεδιάδι ὁ Κηφισσός· αἱ δὲ ὠτίδες καλούμεναι παρὰ τὸν Κηφισσὸν νέμονται μάλιστα ὀρνίθων.
 (2) Ἐλατειαῖοι δὲ ἐξεγένετο μὲν Κάσσανδρον καὶ τὴν Μακεδόνων ἀπώσασθαι στρατιάν· ὑπῆρξε δὲ καὶ Ταξιλου Μιθριδάτῃ στρατηγοῦντος τὸν πόλεμον σφισιν ἐκφυγεῖν· ἀπὸ τοῦτο τοῦ ἔργου Ῥωμαῖοι δεδώκασι αὐτοῖς, ἐλευθέρους ὄντας ἀτελῇ νέμεισθαι τὴν χώραν. ἀμφισβητοῦσι δὲ οὗτοι ξενικοῦ γένους, καὶ Ἀρκάδες φασὶν εἶναι τὸ ἀρχαῖον· Ἐλάτον γὰρ τὸν Ἀρκάδος, ἡνίκα ἐπὶ τὸ ἱερὸν Φλεγύαι τὸ ἐν Δελφοῖς ἑστρατεύσαντο, ἀμύ-

CAP. XXXIV. Elatea omnium quae in Phocide sunt urbium, exceptis Delphis, multo est maxima. Amphicleae ex adverso sita est: intervallo abest ab ea stadium CLXXX. Via magna ex parte plana, molliter asurgit proxime ad Elateae moenia. Fluit per campos Copheissus: circa eam frequentes pascuntur aves, Otides appellatae; sive Tardae sint aves, ut nonnulli eas a Latinis appellari posse crediderunt. (2) Inter ea, quae de Elateensibus ad laudem commemorari possunt, ea minime obscura, quod Cassandri Macedonum regis exercitum repulerunt; quodque se Taxilo Mithridatis praefecto non dediderunt, quo merito sunt a Romanis et libertate, et agri immunitate donati. Controversia est de eorum originibus. Ipsi quidem se esse affirmant inquilinos ex Arcadia. Elatum enim dicunt, Arcadis filium, quo tempore Phlegyae eum exercitu Delphici Apollinis templum

ναί τε τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῇ Φωκίδι ὁμοῦ τῷ στρατεύματι αὐτὸν καταμείναντα Ἐλατείας οἰκιστὴν γενέσθαι· ἐν δὲ ταῖς Φωκέων πόλεσιν, ἃς ὁ Μῆδος ἐνέπρησεν, ἀριθμῆσαι καὶ τὴν Ἐλατεῖαν ἔστιν ἐν ταύταις. συμφοραὶ δὲ αἱ μὲν πρὸς Φωκίας τοὺς ἄλλους γεγονασί σφισιν ἐν κοινῷ· τὰς δὲ καὶ ἰδίᾳ τοῖς Ἐλατειεῦσιν ἐκ Μακεδόνων παρεσκέψασεν ὁ δαίμων. καὶ ἐπὶ μὲν Κασσάνδρου πολεμήσαντος· Ὀλυμπιόδωρος κατέστη μάλιστα αἴτιος, ἀπράκτον τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι πολιορκίαν· Φίλιππος δὲ ὁ Ἀθηναίου τὸν τε ἐν Ἐλατεῖᾳ δῆμον πρὸς τὸ
 886 ἔσχατον δέους ἤγαγε, καὶ ὑπηγάγετο ἅμα τοὺς δυνατωτέρους δωρεᾷ. Τίτος μὲν δὴ ὁ ἄρχων Ῥωμαίων (τὸ γὰρ δὴ Ἑλληνικὸν ἅπαν ἐλευθερώσων ἀπέσταλτο ἐκ Ῥώμης) πολιτείαν τε Ἐλατεῦσιν ἀποδώσειν τὴν ἀρχαίαν ἐπηγγέλλετο, καὶ δι' ἀγγέλων ἐπεκηρυκεῖτό σφισιν ἀπὸ Μακεδόνων ἀφίστασθαι· οἱ δὲ ὑπὸ ἀγνώμοσύνης ὁ δῆμος ἢ οἱ ἔχοντες τὰς ἀρχάς, Φιλίππῳ τε ἦσαν πιστοὶ, καὶ ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου πολιορκίᾳ παρεύθησαν. χρόνῳ δὲ οἱ

adorti sunt, praesto fuisse ad arcendam iniuriam: ac deinde cum suis copiis in Phocide permansisse; ubi fuerit ab eo primum Elatea munita. Inter Phocensium urbes, quas Persae incenderunt, ipsa etiam Elatea numeranda. Ac multae sane fuerunt ei civitati cum reliquis Phocensibus communes calamitates: multas etiam propria sua ipsius fortuna, dum a Macedonibus oppugnaretur, importavit. Factum vero est Olympiodori opera, ut Cassandro et Macedonibus obsidio irrita fuerit. At Philippus Demetrii filius, civitatis principibus largitione corruptis, facile multitudinem iniecto metu in ordinem redegit. Interea Titus Flaminius, cum imperio ad Graeciam liberandam missus, redditurus se Elateensibus pristinam rempublicam per legatos edixit, modo ut a Macedonibus desisterent: sed sive universi populi vecordia, sive magistratuum suorum persuasu, in Philippi fide permanentes, obsideri se a Romanis passi sunt. Interiecto

Ἐλατεῖς ὕστατον Ταξίλου τε Μιθριδάτη στρατηγούσας
καὶ τῶν ἐκ τοῦ Πόντου βαρβάρων ἀπείσχον τῇ πολιορ-
χίᾳ· ἐπὶ τούτῳ δὲ φλυαθίρας εἶναι τῷ Ἰσχυρῷ δίδονται
σφισιν ὑπὸ Ῥωμαίων. τὸ δὲ Καστοβώκων [τε] τῶν λη-
στικῶν τὸ κατ' ἐμὲ τὴν Ἑλλάδα ἐπιδραμόν ἀφίκετο καὶ
ἐπὶ τὴν Ἐλάτειον· ἐνθα δὴ ἀνὴρ Μνησιβούλος λόχον
τε περὶ αὐτῶν ἀνδρῶν συνίστησι, καὶ καταγονεύσας πολ-
λοὺς τῶν βαρβάρων, ἔκασεν ἐν τῇ μάχῃ. οὗτος ὁ Μνη-
σιβούλος δρόμον νίκας καὶ ἄλλας ἀνέλετο, καὶ Ὀλυμ-
πιάδι πέμπτη πρὸς ταῖς τριάκοντά τε καὶ διακοσίαις στα-
δίου καὶ τοῦ σὺν τῇ ἀσπίδι διαύλου· ἐν Ἐλατείᾳ δὲ
κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ δρομῆως Μνησιβούλου χαλκοῦς ἵστη-
κιν ἀνδριάς. (3) Ἡ δὲ ἀγορὰ αὐτῇ τέ ἐστι θείας ἀξία,
καὶ ὁ Ἐλάτος ἐπιγραφασμένος στήλη· σαφῶς δὲ οὐκ οἶ-
δα, εἴτε τιμῶντες οἱ αὐτοὶ οἰκιστὴν, εἴτε καὶ μνήματος ἐπί-
θημα ἐποιήσαντο τὴν στήλην. τῷ δὲ Ἀσκληπιῷ τοὺς
ῥυτιδόμεναι, καὶ ἄγαλμα γένεια ἔχον ἐστὶ· τοῖς δὲ ἐρ-
χασαμένοις τὸ ἄγαλμα ὀνόματα μὲν Τιμοκλῆς καὶ Τι-

dein tempore Taxili Mithridatis praefecti, et Barbaro-
rum e Ponto obsidionem sustinuerunt: quod factum Ro-
mani libertate data remunerati sunt. Quum vero ae-
tate mea Costoboci (latronum haec manus fuit) excu-
sionibus in Graeciam factis Elatean usque penetrassent,
Mnesibulus, comparata voluntariarum cohorte, quum ma-
gnam Barbarorum stragem edidisset, et ipse fortiter di-
micans cecidit. Idem hic Mnesibulus, et alias de cursu
victor palmas tulit, et Olympiade quinta ac tricesima su-
pra ducentesimam, stadii, et duplicati cum clypeo curru-
culi. Erecta est cursori Mnesibulo aenea statua Elateae
in ipsa militari via. (3) Forum egregie conspicuum est:
in eo columna cum Elati statua. Mihi certe non satis
constat, utrum honorem habitum vulneris conditori suo,
an vero sepulchro inaigne columnam illem imposuerint.
Aesculapio templum erexere; in quo signum dei barba-
tum. Opus qui fecerant, his nomina facere Timocles et

μαρχίδης, γένους δὲ εἰσι τοῦ Ἀττικοῦ. ἐπὶ τῷ πέρατι
 τῷ ἐν δεξιᾷ τῆς πόλεως θεατρόν τε ἐστὶ καὶ χαλκοῦν
 Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἀρχαῖον· ταύτην τὴν θεὸν λέγονσιν
 ἀμύναι σφισιν ἐπὶ τοὺς ὁμοῦ Ταξίλων βαρβάρους. (4)
 Ἐλατείας δὲ ὅσον σταδίους εἴκοσιν ἀφίστηκεν Ἀθηνᾶς
 ἐπίκλησιν Κραναίας ἱερὸν. ἡ δὲ ὁδὸς ἐπὶ τοσοῦτον ἀναν-
 τεστέρα, ὥς ἀνιόντι μηδὲν, καὶ λεληθέναι μᾶλλον αὐ-
 887 τῆς τὸ ἄναντες· λόφος δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῷ πέρατι τὰ
 πλείω μὲν ἀπότομος, οὐ μέντοι ἄγαν ἢ μεγέθους ἔχων
 ἐστὶν ἢ ὕψους· ἐπὶ τούτῳ τῷ λόφῳ τὸ ἱερὸν πεποίη-
 ται· καὶ στοαὶ τὲ εἰσι καὶ οἰκήσεις διὰ τῶν στοῶν,
 ἐνθα οἰκοῦσιν, οἷς τὴν θεὸν θεραπεύειν καθέστηκε, καὶ
 ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῷ ἱερωμένῳ. τὸν δὲ ἱερεῖα ἐκ παί-
 δων αἱροῦνται τῶν ἀνήβων, πρόνοιαν ποιούμενοι πρό-
 τερον τῆς ἱερωσύνης ἐξήκειν οἱ τὸν χρόνον, πρὶν ἢ ἡβῆ-
 σαι· ἱεροῦται δὲ ἔτη συνεχῇ πέντε, ἐν οἷς τὴν τε ἁλ-
 λην διαίταν ἔχει παρὰ τῇ θεῷ, καὶ λουτρὰ ἀσάμινδοι
 κατὰ τρόπον εἰσὶν αὐτῷ τὸν ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἄγαλμα

Timarchides: genus illis ex Attica terra. In extrema
 urbe ad dexteram est theatrum, et Minervae pervetus
 ex aere signum. Deam hanc opem sibi tulisse aiunt con-
 tra Taxili copias. (4) Distat ab Elatea stadia ferme
 XX, Minervae cognomento Cranatae. Via ipsa qua ad
 templum iter est, paulo acclivior; sed ita, ut, qui pro-
 grediantur, ne ascendere se quidem sentiant. In extrema
 via vertex consurgit praeruptus magna sui parte; non ta-
 men late patens, aut valde eminens. In eo vertice tem-
 plum exaedificatum est, et porticus, in quibus cellae
 per intervalla; ubi et alii habitant, deae ministri, et is
 etiam, qui sacris praest. Eum ex impuberum numero
 deligunt: provident vero religione summa, ut eo munere
 se abdicet, priusquam pubescere incipiat. Annis scilicet
 quinque perpetuis sacerdotium terminatur; quo toto sane
 tempore vivit apud deam; et in solis vero veterum more

ποίησαν μὲν καὶ τοῦτο οἱ Πολυκλήους παῖδες· ἔστι δὲ ἱστυασμένον ὡς ἐς μάχην, καὶ ἐπιείργασται τῇ ἄσπιδι τῶν Ἀθήνησι μίμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων Παρθένου.

C A P U T XXXV.

Urbs Abas — Abas Apollini sacrae et oraculo antiquitus inclytæ —
Aberum memoranda — urbs Hyampolis eiusque memoranda —
urbs Sciris et templum Cæceris Sciritidæ,

Ἐς Ἄβας δὲ ἀφικέσθαι καὶ ἐς Ὑάμπολιν ἔστι μὲν [καὶ] ἐξ Ἐλατίας ὁρεινήν ὁδὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἐλατέων ἄστεως· ἡ δὲ ἐπὶ Ὀποῦντα λεωφόρος ἡ ἐξ Ὀρχομενοῦ καὶ ἐς ταύτας φέρει τὰς πόλεις. ἴοντι οὖν ἐς Ὀποῦντα ἐξ Ὀρχομενοῦ καὶ ἐκτραπέντι οὐ πολὺ ἐπ' ἀριστεράν, ὁδὸς ἡ ἐς Ἄβας. οἱ δὲ ἐν ταῖς Ἀβαῖς ἐς γῆν τὴν Φωκίδα ἀφικέσθαι λέγουσιν ἐξ Ἀργους, καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ Ἀβαντος τοῦ οἰκιστοῦ λαβεῖν τὴν πόλιν· τὸν δὲ Δυγκέως τε καὶ Ὑπερμνήστρας τῆς Δαναοῦ παῖδα εἶναι. (2) Ἀπόλλωνος δὲ ἱερὰς νεομίσχασιν εἶναι καὶ Ἄβας ἐκ παλαιοῦ.

lavat. Simulacrum fecerunt Polycelis filii, eo sane habitu, ut dea in pugnam vadere videatur. In clypeo expressa imitando sunt eadem quæ Athenis in clypeo Minervæ cognomento Virginis.

CAP. XXXV. Abas et Hyampolim ex Elatensibus via est montana, ad dexteram Elateæ, quæ vero ex Orchomeno Opuntem militaris est via, eadem in hæc quoque oppida deducit. Si ergo e via quæ Orchomeno fert Opuntem deflectas ad sinistram, modico viæ spatio Abas venies. Qui eam urbem incolunt, Argis venisse in Phocidem terram se dictitant: nomen oppido positum esse a conditore Abante, Abantem vero Lynceo et Hypermnestra Danai filia genitum: (2) et antiquitus quidem sacras duxerunt Apollini Abas. Oraculum illic

καὶ χρηστήριον καὶ αὐτόθι ἦν Ἀπόλλωνος. Θυῶ δὲ τῷ
 ἐν Ἀβαίῃ οὐχ ὁμοίως Ῥωμαῖοι τε ἀπένειμαν τὰ ἐς τιμὴν
 καὶ ὁ Πέρσης· ἀλλὰ Ῥωμαῖοι μὲν εὐσεβεῖα τῇ ἐς τὸν
 Ἀπόλλωνα Ἀβαίοις δεδώκασιν, αὐτονόμους σφᾶς εἶναι,
 στρατιὰ δὲ ἢ μετὰ Ξέρξου κατέπρησε καὶ τὸ ἐν Ἀβαίῃ
 ἱερόν. Ἑλλήνων δὲ τοῖς ἀντισταῖσι τῷ βαρβάρῳ τὰ κα-
 τακαυθέντα ἱερὰ μὴ ἀνιστάναι σφίσιν ἔδοξεν, ἀλλὰ ἐς
 τὸν πάντα ὑπολείπεσθαι χρόνον τοῦ ἔχθρους ὑπομνήμα-
 τα· καὶ τοῦδε εἵνεκα οἱ τε ἐν τῇ Ἀλιαρτίᾳ ναοὶ καὶ
 Ἀθηναίοις τῆς Ἑρας ἐπὶ ὁδῷ τῇ Φαληρικῇ, καὶ ὁ ἐπὶ
 Φαλήρῳ τῆς Δήμητρος καὶ κατ' ἐμὲ ἔτι ἡμικαντοὶ με-
 888 νουσί· τοιαύτην θείαν καὶ τοῦ ἐν Ἀβαίῃ ἱεροῦ τότε γε
 εἶναι δοκῶ, ἐς ὃ ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Φωκικῷ βιασθέν-
 τας μάχῃ Φωκίων ἄνδρας καὶ ἐς Ἀβας ἐκπεφηνότας,
 αὐτοὺς τε οἱ Θηβαῖοι τοὺς ἰκέτας καὶ τὸ ἱερόν, δεύτε-
 ρον δὲ οὗτοι μετὰ Μήδους, ἔδосαν πυρὶ· εἰστήκει δ'
 οὖν καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι οἰκοδομημάτων ἀσθενέστατον, ὅπως

Apollinis fuit. Neque vero eadem Persae olim, qua
 post Romam veneratione sunt deum prosecuti. Abaeis
 enim Romani ut suis legibus uterentur, deī cultu adduc-
 ti, concesserunt: Xerxis vero exercitus, ipsum etiam,
 quod Abis templum fuit, exussit. Et sane Graeci, qui
 contra Persas arma ceperunt, non esse, quae illi con-
 cremassent deorum templa restituenda censerunt; quo
 sempiterna exstarent inimicitiarum monumenta; eamque
 ob rem in Haliartiorum finibus delubra multa, et apud
 Athenienses Iunonis in Phalerica via, Cereris in ipso
 Phalero hac etiam aetate semiusta ostenduntur. Eandem
 olim fuisse faciem existimo templi apud Abaeos, eoque
 donec Phocico bello pugna superatos Phocensium *lectissi-
 mos quosque* viros, qui Abas confugerant, et ipsos sup-
 plices ignibus circumdati Thebani perdiderunt, et una
 templum iam iterum post Persicum illud incendium in-
 flamarunt: quo factum, ut omnium, quae igni corru-
 pta sunt, aedificiorum, hoc usque ad meam aetatem es-

ἤδη φλόξ ἐλυμήνατο, ὅτε ἐπὶ τῷ Μηδικῷ προλωβησα-
μένη πυρὶ, αὐτῇς ὑπὸ τοῦ Βοιωτίου πυρὸς κατεργα-
σμένη. (3) Παρὰ δὲ τὸν ναὸν τὸν μέγαν ἐστὶν ἄλλος
ναὸς, ἀποδίων ἐκείνου μέγεθος· βασιλεὺς δὲ Ἀδριανὸς
ἐποίησε τῷ Ἀπόλλωνι· τὰ δὲ ἀγάλματα ἀρχαιότερα,
καὶ αὐτῶν ἐστὶν Ἀβαίων ἀναθήματα, χαλκοῦ δὲ εἰργα-
σται, καὶ ὁμοίως ἐστὶν ὄρθα, Ἀπόλλων καὶ Ἀητώ τε
καὶ Ἀρταμῖς. Ἀβαίοις δὲ ἐστὶ μὲν θίατρον, ἐστὶ δὲ καὶ
ἀγορά σφισι, κατασκευῆς ἀμφότερα ἀρχαίας. (4) Ἐπα-
νιθόντα δὲ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ὀποῦντα εὐθείαν,
Ἰάμπολις τὸ ἀπὸ τούτου σε ἐκδίδεται. τῶν δὲ ἐνταῦθα
ἀνθρώπων καὶ αὐτὸ κατηγορεῖ τὸ ὄνομα, οἵτινες ἦσαν
ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὁπόθεν ἐξαναστάντες ἀφίκοντο εἰς ταύτην
τὴν χώραν· Ὑάντες γὰρ οἱ ἐκ Θηβῶν Κάδμον καὶ τὸν
σὺν ἐκείνῳ φυγόντες στρατὸν, ἀφίκοντο ἐνταῦθα. τὰ
μὲν δὲ ἀρχαιότερα ὑπὸ τῶν προσχώρων ἐκαλοῦντο Ἰάν-
των πόλις· χρόνῳ μὲντοι ὕστερον Ἰάμπολιν ἐξενίκη-
σεν ὀνομασθῆναι. ὅτε δὲ καὶ βασιλέως Ξέρξου κατα-
πρήσαντος τὴν πόλιν, καὶ αὐτῇς Φιλίππου κατασκήσαν-

set maxime ruinosum. Nam quod reliquum fecerant Per-
sarum flammæ, postea fere *funditus* deletum fuit igne
a Boeotiis immisso. (3) Coniuncta est magno illi tem-
plo aedes alia, *multo* inferior magnitudine; quam Apol-
lini dedicavit Adrianus Imperator. Simulacra tamen ve-
tustiora sunt: et quæ ipsi Abæi statuerunt, ex ære om-
nia, erecto statu, Apollo, Latona, Diana. Est in eo-
dem oppido theatrum et forum, utrumque prisci operis.
(4) In viam, quæ recta Opuntem ducit, reversos Hy-
ampolis excipiet. Ipsum urbis nomen, quæ fuerint ho-
minum origines, et unde pulsi huc venerint, indicat.
Hyantes enim a Cadmo et eius copiis superati, Thebis
profagi huc se receperunt: et a finitimis iam tum ab
initio Hyanton polis (*id est Hyantium urbs*) appellata:
pervicit deinde temporis diuturnitas, ut Hyampolis dice-
retur. Incendit eam Xerxes, funditus evertit Philip-

τος, ὅμως τὰ ὑπολειπόμενα ἦν ἀγορᾶς τε ἀρχαίας κα-
τασκευὴ καὶ βουλευτήριον, οἶκῆμα οὐ μέγα, καὶ θέα-
τρον οὐ πόρρω τῶν πυλῶν. Ἀδριανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς
στοὰν ᾠκοδομήσατο, καὶ ἐπώνυμος ἡ στοὰ τοῦ ἀναθέν-
τος βασιλέως ἐστὶ. φρέαρ δὲ σφίσις ἐστὶν ἐν· ἀπὸ
τούτου μόνου καὶ πίνουσι καὶ λούονται, ἀπ' ἄλλου δὲ
ἔχουσιν οὐδενός, πληρὴν γε δὴ ὥρα χειμῶνος τὸ ἐκ τοῦ
θιοῦ. σέβονται δὲ μάλιστα Ἀρτεμιν, καὶ νυὸς Ἀρτέμι-
δός ἐστιν αὐτοῖς· τὸ δὲ ἄγαλμα ὁποῖόν τι ἐστὶν, οὐκ
ἐδήλωσαν· δις γάρ, καὶ οὐ πλέον, ἐκάστου ἐνιαυτοῦ
τὸ ἱερὸν ἀποιγνύναι νομίζουσιν. ὅποσα δ' ἂν τῶν βο-
σκημάτων ἱερὰ ἐπονομάσωσιν εἶναι τῇ Ἀρτέμιδι, ἀντι-
889 νόσου ταῦτα καὶ πιότερα τῶν ἄλλων ἐκτρέφεσθαι λέγου-
σιν. (5) Ἐσβολὴ δὲ ἐκ Χαιρωνείας ἐς γῆν τὴν Φω-
κίδα οὐ μόνον ἡ εὐθεῖα ἐστὶν ἐς Δελφούς, ἡ διὰ τε Πα-
νοπέως καὶ παρὰ τὴν Δαυλίδα καὶ ὁδὸν τὴν Σχιστὴν·
φέρει δὲ ἐκ Χαιρωνείας καὶ ἑτέρα τραχεῖά τε ὁδὸς καὶ
ὄρεινὴ τὰ πλεονα ἐς πόλιν Φωκίων Στίριν· μῆκος δὲ

pus. Reliqua tamen adhuc sunt, veteris fori forma, et
senatus habendi locus, non magnum utique aedificium:
theatrum etiam non procul a portis. Adrianus Impera-
tor porticum erexit, quae de nomine auctoris est nun-
cupata. Puteum unicum habent, neque aliam vel ad la-
vandum, vel ad bibendum aquam, nisi ex imbris col-
lectam nonnunquam per tempestatem. Venerantur prae-
cipuo cultu Dianam: ei deae sua est apud ipsos aedes.
Signum quale sit, non habeo dicere. Bis enim tantum
quotannis, et saepius nunquam, eam aedem aperire fas
ducunt. Ex omni quidem pecudum numero, quas Dia-
nae huncuparint victimas, eas neque ullo morbo tentari,
et ceteris pinguiores inter pascendum reddi autumant.
(5) A Chaeronea in Phocidem penetratur non modo re-
cta illa via quae per Panopeum praeter Daulidem et
viam scissam Delphos ducit, sed altera etiam, aspera
illa quidem, et sui maiore parte montana, Stiria, quae

είκοσι στάδιοι τῆς ὁδοῦ καὶ ἑκατόν, οἱ δὲ ἐνταυθα φα-
 αν οὐ Φωκεῖς, Ἀθηναῖοι δὲ εἶναι τὰ ἀνωθεν, καὶ ἐκ
 τῆς Ἀττικῆς ὁμοῦ Πετει τῷ Ὀρνέως ἀγικέσθαι διω-
 χθῆντι ὑπὸ Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· ὅτι δὲ τῷ Πετει πολὺ
 ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Στειριέων ἠκολούθησεν, ἐπὶ τούτῳ
 κληθῆναι τὴν πόλιν Στίριν. Στιρίταις δὲ ἐστὶν ἐπὶ
 ὑψηλοῖ καὶ πετρώδους ἢ οἰκησις· σπανίζουσιν οὖν
 κατὰ τοῦτο ὕδατος θέρους ὥρα· φρέατα γάρ. αὐτόθι
 οὔτε πολλὰ, οὔτε ὕδωρ παραχόμενά· ἐστὶν ἐπιτηδειον·
 ταῦτα μὲν δὴ λουτρά σφισι καὶ ὑποζυγίοις ποτὸν γίνε-
 ται· τὸ δὲ ὕδωρ οἱ ἄνθρωποι τὸ πότιμον ὅσον στά-
 δια τέσσαρα ὑποκαταβαίνοντες λαμβάνουσιν ἐκ πηγῆς·
 ἣ δὲ ἐν πέτραις ἐστὶν ὀρωρυγμένη, καὶ ἀρδύονται κατι-
 όντες ἐς τὴν πηγὴν. Δήμητρος δὲ ἐπὶ κλησὶν Στιρίτιδος
 ἱερόν ἐστιν ἐν Στίριδι· πλίνθου μὲν τῆς ὥρῃς τὸ ἱε-
 ρόν, λίθου δὲ τοῦ Πεντελῆσιου τὸ ἄγαλμα· δῆδας ἡ
 θεὸς ἔχουσα· παρὰ δὲ αὐτὴν κατελημμένον ταινίαις
 ἄγαλμα ἀρχαῖόν ἐστιν ἄλλο * ὅπῃσά Δήμητρι ἐς τιμὴν.

Phocensium urbs est, contenditur. Est ea longa haud minus stadium C et XX. Qui eos incolunt fines, Athenien-
 ses olim se fuisse praedicant; et cum Peteo Ornei filio ab
 Aegeo Athenis eiecto, se in ea loca venisse; et ex eo Stirin
 urbem appellatam, quod magna Petei comitum pars fuerit e
 Stiriensium curia, quae in tribu censetur Pandionide. In
 valde edito et saxoso loco sunt Stiritarum domus: ob eam-
 que rem aquarum penuria aestivis mensibus laborant. Pu-
 teos enim neque multos habent, neque ex illis aquam satis
 expetendam hauriunt. Lavacra tantum suppeditat, veterinis
 quidem potum. Nam homines ad potionis usum aquatum de-
 scendunt ad fontem, qui stadia ferme quatuor infra oppidum
 in saxis fossus est. Quo fit, ut hausturis illic descendendum
 sit. Est Stiride Cereris cognomento Stiritidis fanum, e
 crudo exstructum laterculo: Deae signum e Pentelico la-
 pide; et faces praefert. Adhaeret ei alterum signum valde pri-
 scum vittis redimitum. * quoscunque Cereri honores habent.

CAPUT XXXVI

Fruticis 'cocci descriptio — urbs Ambryssus eiusque memoranda —
 urbs Anticyra, Diana Dictynnaea, Anticyrae calamitates — de
 elleboro et Anticyrae memorandis.

Ἐς δὲ Ἀμβρουσον στάδιοι περὶ ἐξήκοντά εἰσιν ἐκ Στι-
 ρεως· πεδιάς ἡ ὁδὸς, ὁρῶν ἐν μέσῳ πεδίων χείμενον·
 890 ἄμπελοι δὲ τὸ πολὺ εἰσι τοῦ πεδίου, καὶ ἐν γῇ τῇ Ἀμ-
 βρουσίων συνεχεῖς μὲν, ὥσπερ αἱ ἄμπελοι, πεφύκασιν οἱ
 θάμνοι· τὴν δὲ θάμνον ταύτην Ἴωνες μὲν καὶ τὸ
 ἄλλο Ἑλληνικὸν κόκκον, Γαλάται δὲ οἱ ὑπὲρ Φρυγίας
 φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ σφίσιν ὀνομάζουσιν ὕς· γίνεται δὲ
 αὕτη μέγεθος μὲν ἡ κόκκος κατὰ τὴν θάμνον καλον-
 μένην, φύλλα δὲ μελάντερά μὲν καὶ μαλακώτερα ἢ ἡ
 σχίνος· τὰ μέντοι ἄλλα εἰκότα ἔχει τῇ σχίνῳ. ὁ δὲ
 αὐτῆς καρπὸς ὁμοῖος τῷ καρπῷ τῆς στρύχνου, μέγε-
 θος μὲν ἐστὶ κατὰ ὄροβον· γίνεται δέ τι ἐν τῷ καρ-
 πῷ τῆς κόκκου βραχὺ ζῶον· τοῦτο εἰ ἀφίκοιτο ἐς τὴν
 ἄερα πέπανθόντος τοῦ καρποῦ, πέτεται αἰτίκα, καὶ
 εἰκόδς κώνωπι φαίνεται ἄν· νῦν δὲ πρότερον, πρὶν
 τὸ ζῶον κινηθῆναι, συλλέγουσι τῆς κόκκου τὸν καρπὸν·

CAP. XXXVI. Stiride Ambryssum intersunt stadia
 circiter LX. Via admodum plana: iacent enim inter
 montes campi. Vites tum in toto Ambryssensium agro
 quamplurimae. Perpetui inter vites eius fruticis ordi-
 nes, quem Iones et reliqui Graeci coccum, (id est gra-
 num) Galli, qui supra Phrygiam sunt (Gallograeci sci-
 licet), patria voce hys nominant. Magnitudo eadem fere,
 quae spinae albae, folia nigriora et molliora quam len-
 tisci: nam cetera lentisco persimilis. Fructus qualis fere
 solani, ervi magnitudine. Gignitur in huius plantae fru-
 ctu pusillum animal: id si maturo graho exilierit, volu-
 cre iam libero fertur coelo, culici simillimum. Verum
 eas baccas, priusquam insectum conceptum maturetur
 legunt: est tamen etiam bestiolae eius sanguis inficiendis

καὶ ἐστὶ τοῖς ἑλλήσις ἡ βασιλὴ τὸ αἶμα τοῦ ζώου. (2)
 Ἡ δὲ Ἀμβρυσσὸς καίται μὲν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Παρνασσόν, τὰ ἐπείκεινα δὲ οἱ Δεῖλοι· τεθῆναι δὲ τὸ ὄνομα τῇ πόλει ἀπὸ ἥρωός φασιν Ἀμβρύσσου. Θηβαῖοι δὲ ἐς τὸν Μακεδόνων καὶ Φιλίππου καθιστάμενοι πόλεμον, περιέβαλον τῇ Ἀμβρύσσῳ διπλοῦν τεῖχος· τὸ δὲ ἐστὶν ἐπιχωρίου λίθου, χροιάν μέλανος, ἐς τὰ μάλιστα ἰσχυροῦ· κύκλος δὲ ἐκότερος τοῦ τεύχους πλάτος μὲν ἀποδίων ὀλίγον ἐστὶν ὀργυιάς, τὸ δὲ ὕψος ἐστὶν ἐς ἡμισείαν τε καὶ δύο ὀργυιάς, ὅπου μὴ τὸ τεῖχος πεπόνηκε· διάστημα δὲ ἀπὸ τοῦ προτέρου τῶν κύκλων ἐπὶ τὸν δευτέρον ἐστὶν ὀργυιά· κάτασκευὴ δὲ πύργων, ἣ ἐπάλξεων, ἣ εἴ τι ἄλλο ἐς εὐπρέπειαν τεύχους, παρεῖται καὶ πάντα σφίσιν, ἅτε τειχίζουσιν ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀντίκα ἀμύνεσθαι. ἔστι δὲ ἀγορά τε Ἀμβρυσεῦσιν οὐ μεγάλη· καὶ ἀνδριάντων ἐν αὐτῇ λίθου πεποιημένων κατεάγασιν οἱ πολλοί. (3) Τραπέντι δὲ ἐπὶ Ἀντίκυραν, ἀνάντης τὰ πρῶτά ἐστιν ὁδός· ἀγαβάντι δὲ ὅσον δύο στάδια

lanis utilis. (2) Sub monte Parnasso sita est Ambryssus: ulterius Delphi sunt. Nomen oppido ab Ambryssso heroe impositum putant. Thebani certe bello contra Philippum Macedonem suscepto duplici muro urbem cinxerunt. Ad eum exstruendum usi sunt vernaculo lapide: niger is est colore, materia oppido quam durus. Utriusque muri structura in ambitum lata est paulo minus quam passum unum: altitudo duorum est passuum, et amplius dimidii, ubi murus nondum est collapsus. Intervallum est inter utrumque murum passus unius: Pinnæ, et turres ac caetera, quæ ad speciem et ornatum addi consueverunt, prætermissa, quod eas munitiones ex tempore ad subitam solum propugnationem substruxere. Est Ambryssensibus non magnum sane forum; et e statuis mar, moreis, quæ in eo fuerunt positæ, multæ fractæ sunt. (3) Iam Anticyram flectentibus via est acclivis primum: qui stadia duo ascenderint, eos plana excipit area. Ad

ὁμαλές τε χωρίον, καὶ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ Δικτυνναίας ἐπικλήσιν ἱερὸν ἔστιν Ἀρτέμιδος· ταύτην οἱ Ἀμβρυσσις
 891 ἄγουσι μάλιστα ἐν τῇμῃ· τῷ δὲ ἀγάλματι ἐργασία τέ
 ἔστιν Αἰγιναία, καὶ μέλανος τοῦ λίθου πεποίηται· τὸ
 δὲ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς Δικτυνναίας κατάντης ὁδὸς ἐς Ἀν-
 τίκυραν πᾶσά ἐστι· τὰ δὲ ἀρχαιότερα ὄνομα εἶναι Κυ-
 πᾶρισσον τῇ πόλει φασί· καὶ Ὅμηρον ἐν Φωκίᾳ κα-
 ταλόγῳ τὸ ὄνομα θελῆσαι θέσθαι γε αὐτὸν, ὅτι ἦδη
 τηρικαῦτα ἐκαλεῖτο Ἀντίκυρα· εἶναι γὰρ δὴ τὸν Ἀν-
 τικυρέα κατὰ Ἡρακλέα ἡλικίαν· καίτοι μὲν δὴ ἡ πό-
 λις κατὰ Μεδεῶνος τὰ ἐρείπια· ἐδήλωσα δὲ ἀρχομένης
 τῆς ἐς Φωκίας ἐς τὸ ἱερὸν ἀσεβῆσαι τὸ ἐν Δελφοῖς.
 Ἀντικυρέας δ' ἐποίησεν ἀναστάτους καὶ ὁ Ἀμύντων
 Φίλιππος· ἐποίησε δὲ καὶ δευτέρα [ὁ] Ἀτίλιος ὁ Ρω-
 μαῖος, ὅτι ἦσαν ὑπήκοοι καὶ οὗτοι Φιλίππου τοῦ Δη-
 μητρίου βασιλεύοντος Μακεδόνων· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Φί-
 λιππον ἀμύνειν Ἀθηναίους ὁ Ἀτίλιος ἀπέσταλτο ἐκ

viae dexteram, Dictynnaeae cognomento Dianae templum
 exsurgit. Huic Ambryssenses deae praecipuos habent
 honores: signum Aeginaeae artis est, e nigro lapide. A
 templo Dictynnaeae Anticyram usque declivis tota via
 est. Priscis olim temporibus Cyparissum urbi nomen
 fuisse dicunt: et Homerum quidem in recensendis Pho-
 censibus ipsum antiquius nomen memoriae prodere vo-
 luisse: fuisse enim tunc Anticyram iam coeptam appel-
 lari; nam Anticyreum, a quo urbi nomen, fuisse Her-
 culi aequalem. Sitā urbs est iuxta Medeonis ruinas. In
 huius vero ipsius de Phocensium rebus commentarii ini-
 tio expositum est a me, *Medeonem de iis civitatibus
 fuisse, quas Delphici Apollinis templum spoliarent.* An-
 ticyrenses vero a Philippo, Amyntae filio sedibus eiecti
 suis fuere. Eadem clade eos postea affecit Titus Flami-
 nius Romani exercitus imperator, eo nempe nomine, quod
 ipsi quoque se dicto audientes praebuissent Philippo De-
 metrii filio in Macedonia regnanti. Missus ex Urbe cum

Ῥώμης. (4) Τὰ δὲ ὄρη τὰ ἐπὶ τὴν Ἀντικύραν πε-
 τρώδη τε ἄγαν ἐστί, καὶ ἐν αὐτοῖς φύεται μάλιστα ὁ
 ἑλλέβορος. ὁ μὲν αὐτοῦ μέλας χωρεῖται ἀνθρώποις, καὶ
 ἐστὶ γαστρὶ καθάρσιον· ὁ δὲ ἑταρος λευκὸς δι' ἐμέτου
 καθαίρειν πέφυκε· τὸ δὲ φάρμακον τὸ ἐς τὴν κάθα-
 ρσιν ἢ τοῦ ἑλλεβόρου ῥίζα ἐστίν. Ἀντικυραῖσι δὲ εἰσὶ
 μὲν ἀνδριάντες ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοί, ἐστὶ δὲ σφισιν ἐπὶ
 τῷ λιμένι Ποσειδῶνι οὐ μέγα ἱερὸν, λογάσιν ὠκοδομη- 892
 μένον λίθοις· κακονίαται δὲ τὰ ἐντός· τὸ δὲ ἄγαλμα,
 ὀρθὸν χαλκοῦ παποιημένον, βέβηκε δὲ ἐπὶ δελφίνι τῷ
 ἐτέρῳ τῶν ποδῶν· κατὰ τοῦτο δὲ ἔχει καὶ τὴν χεῖρα
 ἐπὶ τῷ μηρῷ· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ χεὶρὶ τριανῶ ἐστὶν αὐ-
 τῷ. τοῦ γυμνασίου δὲ, ἐν ᾧ καὶ τὰ λουτρά σφισι πε-
 ποίηται, τούτου πέραν ἄλλο γυμνάσιόν ἐστιν ἀρχαῖον·
 ἀνδριάς δὲ ἔστηκεν ἐν αὐτῷ χαλκοῦς. φησὶ δὲ ἐπ' αὐ-
 τῷ τὸ ἐπιγράμμα, Ξενοδάμον παγκρατιαστήν Ἀντικυρία
 ἐν ἀνδράσιν Ὀλυμπικὴν ἀνηρῆσθαι νίκην. εἰ δὲ ἄλη-

imperio fuerat Titus ad ferendam contra Philippum Athe-
 niensibus opem. (4) Qui Anticyrae imminent montes,
 valde sunt saxosi. In his frequens elleborum nascitur:
 et nigrum quidem in usum hominum venit; (alvum enim
 purgat) candidum (quae est eius altera forma) stomachi
 molestias per vomitum levat. Et haec utique ad pur-
 gandum corpus apposita medela, ex ellebori radice eve-
 nit. Sunt apud Anticyrenses aeneae statucae in foro. In
 portu modica Neptuni aedes, vilibus lapidibus exstructa:
 interiorum parietum dealbatus est tectorium. Signum
 ex aere factum est, recto statu: pedum altero insistit
 delphini, ab eoque latere femori impositam habet manum:
 altera manu tridentem tenet. Gymnasia duo habent: in
 altero lavacra aedificata: in eo quod e regione est, su-
 periore multo antiquius, statua spectatur aenea, indi-
 cante inscriptione, esse illum Xenodamum paucratiasten
 Anticyrensem, qui viros Olympicis ludis vicerit. Quod
 si ea inscriptio vera est, iudicari facile possit, oleastrum

θεύει τὸ ἐπιγράμμα, Ὀλυμπιάδι τῇ πρώτῃ μετὰ δέκα καὶ διακοσίας φαίνοντο ἂν τὸν κότινον ὁ Ξενόδαμος εἰληφώς· αὕτη δὲ ἐν τοῖς Ἑλλείων γραμμασι παρῆται μόνῃ πασῶν ἡ Ὀλυμπιάς. ἔστι δὲ ὑπὲρ τὴν ἀγορὰν ἐν φρέατι ὕδατος πηγὴ· σκέπη δὲ ἀπὸ ἡλίου τῷ φρέατι ὄροφός τε καὶ ἀνέχοντες τὸν ὄροφον κίονες. ἔστι δὲ οὐ πολὺ ἀνωτέρω τοῦ φρέατος λίθοις τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὠκοδομημένον μνῆμα· ταφῆναι δὲ φασιν ἐνταῦθα τοὺς Ἰφίτην παῖδας· τὸν μὲν ἀνασωθέντα ἐξ Ἰλίου, καὶ ἀποθανόντα ἐν τῇ οἰκίᾳ· Σχεδίῳ δὲ ἐν μὲν γῇ τῇ Τρωάδι τὴν τελευτήν συμβῆναι λέγουσιν, ἀχθῆναι δὲ οἴκαδε καὶ τοῦτον τὰ ὅσα.

CAPUT XXXVII.

Memoranda extra urbem Anticyram — Bulis urbs Phocidi finitima — fluvius Heracleus et memoranda Bulidis — Cirrha navale Delphorum et Pythiorum circus, qui equos torritare ferebatur — Solonis strategmata in Cirrhaeos — memoranda Cirrhae.

Τῆς πόλεως δὲ ἐν δεξιᾷ, δύο μάλιστα προελθόντι ἀπ' αὐτῆς σταδίους, πέτρα τέ ἐστιν ὑψηλὴ, μοῖρα ὄρους ἢ

accepisse Xenodamum Olympiade undecima supra ducentessimam; atque haec una Olympias ex omnibus in Eleorum literis praeterita est. Supra forum fons est in puteo perennis aquae: solem arcet fastigium columnis ful-tum. Paulo superiore quam puteus est loco, monumentum exstructum e lapide vulgari: in eo sepultos tradunt Iphiti filios; quorum alterum e bello Troiano reducem, domi suae mori contigerit: alter, Schedius nempe, ad Troiam mortem oppetierit; cuius tamen ipsius essa domum fuerint reportata.

CAP. XXXVII. Ad dexteram duobus circiter ab urbe stadiis saxum eminet excelsum, montis pars. Ere-

πίτρα, καὶ ἱερὸν ἐπ' αὐτῆς πεποιημένον ἔστιν Ἀρτέμι-
δος· ἔργων τῶν Πραξιτέλους, δᾶδα ἔχουσα τῇ δεξιᾷ,
καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων φαρέτραν· παρὰ δὲ αὐτὴν κύων
ἐν ἀριστερᾷ· μέγας δὲ ὑπὲρ τὴν μέγιστην γυναῖκα
τὸ ἀγαλμα.

(2) Τῇ δὲ γῇ τῇ Φωκίδι ἔστιν ὅμορος, ἡ ὀνομά-
ζεται μὲν ἀπὸ Βούλωνος ἀγαθόντος τὴν ἀποικίαν ἀν-
δρὸς, συνωκισθῆ δὲ ἐκ πόλεως τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Δο-
ριδί· λέγονται δὲ οἱ Βουλίδιοι Φιλομήλον καὶ Φω-
κίων σύλλογον τὸν κοινόν*. ἐς δὲ τὴν Βούλιν ἐκ μὲν
τῆς Βοιωτίας Θίσβης σταδίων ἔστιν ὁδὸς ὀγδοήκοντα,
ἐξ Ἀντικύρας δὲ τῆς Φωκίων δι' ἡπείρου μὲν καὶ εἰ
ἀρχὴν ἔστιν, οὐκ οἶδα· οὕτω δύσβατα ὄρη καὶ τραχέα
τὰ μεταξὺ Ἀντικύρας τέ ἐστι καὶ Βουλίδος· ἐς δὲ τὸν 893.
λίμνα σταδίων ἐξ Ἀντικύρας ἔστιν ἑκατόν· τὰ δὲ ἀπὸ
τοῦ λίμνος στάδια ὁδοῦ τῆς πεζῆς τὰ ἐς Βούλιν ἑπτά
εἶναι μάλιστα εἰκάζομεν. (3) Κάτεισι δὲ καὶ ποταμὸς
ἐς θάλασσαν ταύτῃ χεῖμαρρος, ὃν οἱ ἐπιχώριοι ὀνομά-
ζουσιν Ἡρακλεῖον. κεῖται δὲ ἐπὶ ὑψηλοῦ τε ἡ Βούλις,

ctum ibi Dianae templum. *Deas signum*, unum de Pra-
xitelis operibus, dextera facem gerit, ab humeris pen-
dente pharetra: canis ad laevam adsistit: superat simu-
lacrum illud maximae cuiusque foeminae proceritatem.

(2) Finitima est Phocidi urbs Bulis. Nomen ei a Bu-
lone, qui coloniam illam deduxit ex priscae Doridis ur-
bibus. Contribuerunt se Bulidii Philomelo et Phocen-
sibus in eundem conventum. Bulin a Thisbe Boeotiae
oppido via *media* est stadium LXXX. Ab Anticyra
vero per continentem terram num ulla eo pateat via,
compertam certe non habeo. Montes enim sane quam
ardui et asperi intersunt. Ab Anticyra ad portum sta-
dium C iter. A portu Bulim usque nihilo longiorem,
quam stadium VII pedestrem viam esse coniecimus. (3):
Descendit ea via in mare torrens fluvius, quem apcolae
Herculeum nominant. Sita est Bulis excelso loco, cam-

καὶ ἐν παράπλῳ περαιουμένοις ἐξ Ἀντικύρας ἐς Λέχαιον τὸ Κορινθίων. οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐνταῦθα πλείον ἡμίσεις κόχλων ἐς βαφὴν πορφύρας εἰσὶν ἄλιεῖς. κατασκευὴ δὲ ἢ ἐν τῇ Βουλίδι οὔτε ἢ ἄλλῃ θαύματος πολλοῦ, καὶ ἱερὰ θεῶν ἐστὶν Ἀρτέμιδος, τὸ δὲ αὐτῶν Διονύσου· τὰ δὲ ἀγάλματα ξύλου μὲν ἐστὶν εἰργασμένα· ὅστις δὲ ἦν ὃ ποιήσας, οὐχ ὅλοι τε ἐγινόμεθα συμβαλίσθαι. θεῶν δὲ ὄντινα οἱ Βουλίδιοι σέβουσι μάλιστα, Μέγιστον μὲν ὀνομάζουσι· Διὸς δὲ κατὰ ἡμετέραν δόξαν ἐστὶν ἐπικλήσις. καὶ πηγὴ Βουλιδίους ἐστὶ καλουμένη Σαῦνιον. (4) Ἐς δὲ Κίρραν τὸ ἐπίνειον Δελφῶν ὁδὸς μὲν σταδίων ἐξήκοντά ἐστιν ἐκ Δελφῶν· καταβάντι δὲ ἐς τὸ πεδῖον ἱππόδρομός τέ ἐστι, καὶ ἀγῶνα Πύθια ἄγουσιν ἐνταῦθα τὸν ἱππικόν. τὰ μὲν δὴ ἐς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ Ταράξιπον ἐδήλωσέ μοι τὰ ἐς Ἡλείους τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἱππόδρομος ἔοικε τοῦ Ἀπόλλωνος τάχα μὲν πού καὶ αὐτὸς τῶν ἱππευόντων τινὰ ἀνιάσας,

que praetervehuntur, qui ex Anticyra Lechaëum Corinthiorum navibus petunt. Eius loci incolarum pars plusquam dimidia conchas ad purpuream tincturam piscantur. Ornamenta intra eius urbis moenia neque alia ulla sunt, quae visentibus admirationem efficiant: et duarum aedium, quarum una Dianae, altera Liberi est, simulacra e ligno elaborata fuerunt: neque omnino quis ea fecerit, ulla coniectura consequi possumus. Ex omnibus dis, quem prae ceteris venerantur Bulidii, Maximum illum nominant: cognomentum id ex nostra opinione Iovis est. Iidem Bulidii Sauniam fontem habent. (4) Cirrham, quod est Delphorum navale, ab ipso Delphorum oppido via stadium LX perducit. Quum in campos descensum fuerit, circus illic est, ubi equestres Pythiorum ludi fiunt. De Taraxippo (id est, inani quodam equorum terriculo) quo in Olympia equi consternantur, tunc diximus, quum res Eleorum stylo persequeremur. Sed in hoc circo Apollinai dedicato, gravis aurigis noxa aliquando est in-

αἰετὶ ἀνθρώποις τοῦ δαίμονος ὁμοίως ἐπὶ ἔργῳ παντὶ καὶ ἀμείνω καὶ τὰ χεῖρῳ νέμοντος· οὐ μέντοι καὶ αὐτὸ παραχρῆν τοῖς ἵπποις ὁ ἵππόδρομος οὔτε κατὰ αἰτία ἔρωτος, οὔτε ἐπ' ἄλλῃ πέφυκεν ἐργάζεσθαι προφάσει· τὸ δὲ πεδίον τὸ ἀπὸ τῆς Κίρρας ψιλὸν ἐστὶν ἅπαν, καὶ φυτεύειν δένδρα οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ ἐκ τινος ἀραῆς, ἀχρεῖον τὴν γῆν ἐς δένδρων τροφήν εἰδότες. λέγεται δ' ἐς τὴν Κίρραν* καὶ ἀπὸ τῆς Κίρρας τὸ ὄνομα τὸ ἐξ ἡμῶν τεθῆναι τῷ χωρίῳ φασίν. Ὅμηρος μέντοι Κρίσαν ἐν τε Ἰλιάδι ὁμοίως καὶ ὕμνῳ τῷ ἐς Ἀπόλλων ὀνομάτι τῷ ἐξ ἀρχῆς καλεῖ τὴν πόλιν. χρόνῳ δ' ὕστερον οἱ ἐν τῇ Κίρρᾳ ἄλλα τε ἡσέβησαν ἐς τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ἀπέτεμνον τοῦ θεοῦ τῆς χώρας. πολυμῆν οὐ πρὸς τοὺς Κίρραίους ἔδοξεν Ἀμφικτύοσι, καὶ Κλεισθέει τὴν τε Σικωνίων τυραννοῦντα προσεστήσαντο ἡγεμόναι καὶ Σόλωνα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπηγάγοντο συμβουλευεῖν· χρωμένους δὲ σφίσις ὑπὲρ νίκης, ἀνείπεν ἡ Πυθία

cussa, ut est in rebus omnibus modo infensior, modo aequior fortuna. Non tamen vel ipse hippodromus, vel heros aliquis infensior, vel alia quaequam res ad equos consternandos ibi comparata est. Campi Cirrhæ adiacentes puri undique sunt, sive quod vestiri eos dirae execrationes prohibeant, seu quod soli natura non est arboribus educandis opportuna. Urbi nomen hoc, quae hac aetate in usu est, a Cirrha Nympha exstitisse arbitrantur. Homerus tamen et in Iliade, et item in hymno quem fecit in Apollinem, Crissam prisco nomine appellat. Longo deinde post tempore quum incolae et alii impietatis generibus Apollinis numen laesissent, et in sacrorum finium possessionem temere irruissent, publici Amphictyonum decreto arma sunt in sacrilegos mota. Bellum id Clistheni Sicyoniorum tyranno mandatum Athenisque, cuius ille consilio uteretur, Solonem evocaverunt: ac de victoria consulentibus oraculum Delphi Apollinis, ita responsum est:

Οὐ πρὶν τῇσδε πόλῃος ῥεῖψετε πύργον ἐλόντες,
 Πρὶν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
 Κύμα ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

(5) Ἐπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιεῶσαι τῷ θεῷ τὴν
 Κιρραϊάν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται
 γείτων ἡ θάλασσα. εὐρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι
 σύστημα ἐς τοὺς Κιρραίους. τοῦ γὰρ Πλειστοῦ τὸ ὕδωρ
 ῥέον διὰ ὀχετοῦ σφισιν ἐς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἄλλα-
 χόσα ὁ Σόλων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἐτι-
 ἀντεῖχον, ἐκ τε φρεάτων καὶ ὕδωρ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ πί-
 νοντες· ὁ δὲ τοῦ ἑλλεβόρου τὰς ῥίζας ἐμβάλων ἐς τὸν
 Πλειστόν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἡσθετο
 ἔχον, ἀνέστρεψεν αὐθις ἐς τὸν ὀχετόν· καὶ (ἐνεφορή-
 σαντο γὰρ ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος) καὶ οἱ μὲν
 ὑπὸ ἀπαύστου τῆς διαβρόχας ἐξέλιπον οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους
 τὴν φρουράν. Ἀμφικτύονες δὲ ὡς εἶλον τὴν πόλιν,
 ἐπράξαντο ὑπὲρ θεοῦ δίκας παρὰ Κιρραίων. (6) Καὶ

Non datur ante urbis celsas evertere turres,
 Cacrula quam lucis immiserit Amphitrite
 Rauca fluenta meis, vasti de gurgite ponti.

(5) Persuasit igitur Solon, ut Cirrhaeum agrum sacra-
 rent Apollini, quo sacro dei agro mare vicinum fieret.
 Alio etiam idem Solon est in Cirrhaeos usus astu, quod
 aquam Plisti amnis ex alyco, unde intra urbem influe-
 bat, alio avertit. Sed quum obsidentibus resisterent op-
 pidani, et partim puteanas, partim pluvias aquas e ci-
 sternis potarent, ellebori radices *quamplurimas* in Pli-
 stum coniiciendas curavit; atque ubi satis infectam me-
 dicamento aquam intellexit, in pristinum alveum amnem
 reposuit. Cirrhaei quum avidius de aqua illa bibissent,
 alvi perpetua profluentia laborantes, moenium praesidium
 deserere coacti sunt. Amphictyones urbe potiti, ad Cir-
 rhaeis male multatis; dei iniurias ulți sunt. (6) Et tunc

ἐπὶ τῶν Δελφῶν ἐστὶν ἡ Κίρρα· παρέχεται δὲ καὶ ἐς
θῆαν· Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀητοῦς ναὸς τε
καὶ ἀγάλματα μεγέθει μεγάλα, καὶ ἐργασίας Ἀττικῆς·
ἡ δὲ Ἀδράστεια ἰδρῦται μὲν ἐν τῷ αὐτῷ σφισι, μεγέ- 895
θει δὲ τῶν ἄλλων ἀποδέουσα ἀγαλμάτων ἐστίν.

C A P U T XXXVIII.

De Locris confinibus Phocensium et de eorum denominatione mira
et varia narratio — Amphissa urbs — memoranda Amphissae
et ipitlia celebrata pueris, qui Ἀνακτες appellantur — Locrorum
urbs, Myonia eiusque memoranda — Oeanthea eiusque me-
moranda ac Naupactus — carmina Naupactia et memoranda
Naupacti — templi Aesculapii rudera.

Ἡ δὲ γῆ ἡ Λοκρῶν τῶν καλουμένων Ὀζολῶν προσεχῆς
τῇ Φωκίδι ἐστὶ κατὰ τὴν Κίρραν· ἐς δὲ τὴν ἐπὶ κλησιν
τῶν Λοκρῶν τούτων διάφορα ἤκουσα, ὁμοίως δὲ ἅπαντα
δηλώσω. Ὀρεσθεὶ τῷ Δευκαλίωνος βασιλεύοντι ἐν τῇ
χώρᾳ κύων ἔτεκεν ἀντὶ σκύλακος ξύλον· κατορύξαντος
δὲ τοῦ Ὀρεσθέως τὸ ξύλον, ἅμα τῷ ἦρι πῦναι ἄμπειλον
ἀπ' αὐτοῦ λέγουσι, καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῶν ὄζων γενέ-

sane coepit Cirrha Delphorum navale esse. Extant ad-
huc, quae spectentur digna, Apollinis, Dianae, Lato-
nae, commune fanum: signa in eo praegranda Attici
operis. In eadem aede Adrastea dedicata est, inferior
magnitudine signis ceteris.

CAP. XXXVIII. Ager Locrorum, qui sunt Ozo-
lae vocati, iuxta Cirrham Phocidi contiguus est. De
huius populi cognomine diversa sunt, ac dissidentia inter
se, quae audivi: referam pariter omnia. Orestheo Deu-
calionis filio, regnum in hac regione obtinenti, sua ca-
nis pro catulo lignum peperit. Id quum Orestheus de-
fodisset, vere appetente vitam ex ea materia enatam

σθαι τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ Νέσσον πορ-
θμεύοντα ἐπὶ τῷ Εὐήνῳ τρωθῆναι μὲν ὑπὸ Ἡρακλέους,
οὐ μέντοι καὶ αὐτίκα γε ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ἐς τὴν γῆν
ταύτην ἐκφυγεῖν νομίζουσι· καὶ ὥς ἀπέθανεν, σήπ-
σθαι τε ἄταφον, καὶ ὁσμῆς τῷ ἐνταῦθα ἀέρι μεταδοῖ-
ται δυσώδους. ὁ δὲ τρίτος τῶν λόγων καὶ ὁ τέταρτος,
ὃ μὲν ποταμοῦ τινος ἄτοπον τὴν τε ἀτμίδα καὶ αὐτὸ
γῆσιν εἶναι τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ τὸν ἀσφόδελον φύεσθαι πο-
λὺν καὶ ἀνθούντα ὑπὸ τῆς ὁσμῆς* λέγεται δὲ καί, ὥς
οἱ πρῶτοι τῶν ἐνταῦθα ἀνθρώπων ἦσαν αὐτόχθονες·
ἐσθῆτα δὲ οὐκ ἐπιστάμενοί πω ὑφαίνεσθαι, σκέπην πρὸς
τὸ ῥίγος θηρίων δέρματα ἐποιοῦντο ἀδέφητα, τὸ δασὺ
τῶν δερμάτων ἐς τὸ ἐκτὸς ὑπὲρ εὐπρεπείας τρέποντες·
ἐμελλεν οὖν κατὰ τὸ αὐτὸ ταῖς βύρσαις καὶ ὁ χρώς σφι-
σιν ἔσεσθαι δυσώδης. (2) Δελφῶν δὲ ἀπωτέρω στα-
δίοις εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐστὶν Ἀμφισσα μεγίστη καὶ ὀνο-
μαστοτάτη πόλις τῶν Λοκρῶν· ἐσποιοῦσι δὲ αὐτοὺς ἐς

tradunt. A ramis itaque ex eo candice editis (qui *Oxi a Graecis appellantur*) nomen gentem duxisse. Narrant alii Nessum, qui portitoris ad Euenum annum operam viatpribus navabat, non statim ab Hercule accepto vulnere occubuisse; sed intra huius terrae fines effugisse. Ibi quum animam efflasset, a tetro insepulti cadaveris odore, noxam aërem contraxisse. Tertius quidam dissipatus est sermo: graviter olentem vaporem e foetida proxime fluminis aqua exhalari. Sunt qui dicant, illic *hastulam regiam* plurimam (*Asphodelon vocant*) gigni, e cuius florum odore nomen hoc exstiterit. Accedit ad nominis originem investigandam, quod hos homines fuisse indigenas accepimus: eos quum vestem texere nondum didicissent, velare corpora solitos ad frigus propulsandum ferarum recentibus coriis, pilo extrorsum converse, quo vestitus plus decoris haberet. Oportuisse itaque consimilem tergoribus odorem membra redolere. (2) Stadium CXX itinere Delphis abest Amphissa, Lo-

τὸ Αἰτωλικὸν, αἰσχύνῃ τῶν Ὀζολῶν τοῦ ὀνόματος· καὶ 896
 δὴ καὶ ἔχει λόγον εἰκότα, ὅτε βασιλεὺς ὁ Ῥωμαίων ἀνα-
 στάτους ἐς τὸν Νικοπόλειως συνοικισμὸν ἐποίησεν Αἰ-
 τωλοὺς, ἀποχωρῆσαι τοῦ δήμου τὸ πολὺ ἐς τὴν Ἀμ-
 φισσαν. τὸ μέντοι ἐξαρχῆς γένους τοῦ Λοκρῶν εἰσι-
 τεθῆναι δὲ τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἀπὸ Ἀμφίσσης τῆς Μά-
 καρος τοῦ Αἰόλου φασιν, καὶ Ἀπόλλωνα ἱεραστὴν γενέ-
 σθαι τῆς Ἀμφίσσης. (3) Κεκόσμηται δὲ ἡ πόλις κα-
 τασκευῇ τε τῇ ἄλλῃ, καὶ τὰ μάλιστα ἦκοντα ἐς μνήμην
 ἔστι μὲν μνῆμα Ἀμφίσσης, ἔστι δὲ Ἀνδραίμονος· σὺν
 δὲ αὐτῷ ταφῆναι λέγουσι καὶ Γόργην τὴν Οἰνέως συνοι-
 κήσασαν τῷ Ἀνδραίμονι. ἐν δὲ τῇ ἀκροπόλει ναὸς σφι-
 σιν Ἀθηνᾶς, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν χαλκοῦ πεποιημένον·
 κομισθῆναι δὲ ὑπὸ Θόαντός φασιν αὐτὴν ἐξ Ἰλίου, καὶ
 εἶναι λαφύρων τῶν ἐκ Τροίας· οὐ μὴν γε καὶ ἐμὲ ἐπει-
 θον. ἐδήλωσα δὲ ἐν τοῖς προτέροις τοῦ λόγου, Σα-
 μίους Ῥοῖκον Φιλαίου καὶ Θεόδωρον Τηλεκλίου εἶναι

erorum urbe maxima et nobilissima: sed Ozolatum quod
 nominis suppedebat, cum Aetolis censeri se maluerunt.
 ac probabilem sane rationem habet quod aiunt, quum
 Romanus Imperator Aetolos suis sedibus excitatos Nico-
 polim transferret (ut scilicet novam illam coloniam in-
 quilinis locupletaret) maiorem Aetolicae plebis multitudi-
 nem se Amphissam recepisse. Sed omnino ab ipsis ori-
 ginibus, civitas haec Locrorum fuit: et nomen ei quidem
 inditum ab Amphiasa, quam a Macareo Acoli filio geni-
 tam Apollo adamavit. (3) Multis est ea operibus ex-
 ornata; sed omnium, quae memoriae commendentur di-
 gnissima, Amphissae monumentum; et item Andraemo-
 nis: una cum eo sepultam dicunt Gorgen uxorem, Oenei
 filiam. In arce est Minervae aedes cum aeneo signo,
 quod erecto statu est. Deportatum a Thoante ab Illo
 credi volunt, e Troiana praeda exemptum. Mihi certe
 id minus persuadent. Docuimus in alia huius historiae
 parto, Samios homines, Rhoecum Philaei, et Theodorum

τοὺς εὐρόντας χαλκὸν ἐς τὸ ἀκριβέστατον τῆξαι· καὶ
 ἐχώνευσαν οὗτοι πρῶτοι. Θεοδώρου μὲν δὴ οὐδὲν ἔτι
 οἶδα ἐξενρῶν, ὅσα γε χαλκοῦ πεποιημένα· ἐν δὲ Ἀρ-
 τέμιδος τῆς Ἐφεσσίας πρὸς τὸ οἶκημα ἐρχομένῳ τὸ ἔχον
 τὰς γραφὰς, λίθῳ θριγγός ἐστιν ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ τῆς
 Πρωτοθρονίης καλουμένης Ἀρτέμιδος· ἀγάλματα δὲ
 ἄλλα τε ἐπὶ τοῦ θριγγοῦ, καὶ γυναικὸς εἰκὼν πρὸς τῷ
 πέρατι ἔστηκε, τέχνη τοῦ Ροίκου, Νύκτα δὲ οἱ Ἐφε-
 σιοὶ καλοῦσι. τοῦτο οὖν τὸ ἄγαλμα τῆς ἐν τῇ Ἀμ-
 φίσσῃ Ἀθηνᾶς καὶ ἰδεῖν ἐστὶν ἀρχαιότερον, καὶ ἀργό-
 τερον τὴν τέχνην. ἄγουσι δὲ καὶ τελετὴν οἱ Ἀμφισσεῖς
 Ἀνάκων καλουμένην παίδων· οἵτινες δὲ θεῶν εἰσιν οἱ
 Ἀνακес παῖδες, οὐ κατὰ ταῦτά ἐστιν εἰρημένον, ἀλλὰ
 897 οἱ μὲν εἶναι Διοσκούρους, οἱ δὲ Κούρητας, οἱ δὲ πλεον
 τὶ ἐπίστασθαι νομίζοντες, Καβεῖρους λέγουσι. (4) Τού-
 των δὲ τῶν Λοκρῶν τοσαῖδε ἄλλαι πόλεις εἰσὶν· ἅνῃ
 μὲν ὑπὲρ Ἀμφίσσης πρὸς ἡπειρον Μυωνία, σταδίοις ἀνω-

Teleclis filium primos omnium aeris fundendi rationem
 quam exactissimam monstrasse: iidem sane primi *aes* con-
 flarunt. Nullum tamen Theodori opus, *etsi nihil* quod
 fuerit ex aere fabricatum, *me omnia investigantem prae-*
teriiit, reperire usquam potui. Nam in Dianae Ephesiac,
 qua ad cellam itur, quae multis depicta est rerum argu-
 mentis, super ara Dianae, cui Prothothroniae cognomen,
 scriptum est e lapidibus structum. Eminent ex eo et alia
 signa, et foeminae cuiusdam effigies in extremo septo:
 Rhoeci ea opus est; Noctem Ephesi vocant. Hoc igitur
 simulacrum ea Minerva, quae Amphissae visitur, tum
 aspectu est vetustius, tum arte rudius. Initia quoque
 celebrant Amphissenses, quae Anactum (*id est, praesi-*
dum) puerorum appellant. Quinam di sint Anactes
 pueri, variat hominum opinio. Alii Castoras, Curetas
 alii: qui plus intelligendo se assecutos putant, Cabiros
 esse consent. (4) Huius cognominis Locrorum aliae sunt
 urbes, superiore quam Amphissa est loco, et a mari in-

τὴν τριάκοντα Ἀμφίσσης· οὗτοι καὶ τῇ δὴ ἐν Ὀλυμ-
πιά οἱ ἀναθέντες εἰσὶ Μυωνεῖς τὴν ἀσπίδα. κεῖται δὲ
τὸ πόλισμα ἐπὶ ὑψηλοῦ· καὶ σφίσις ἄστος καὶ βωμὸς
θεῶν Μελιχίων ἐστὶ· νυκτεριναὶ δὲ αἱ θυσίαι θεοῖς
τε τοῖς Μελιχίοις εἰσὶ, καὶ ἀναλῶσαι τὰ κρέα αὐτόθι.
πρὶν ἢ ἡλίου ἐπισχεῖν, νομίζουσι· καὶ Ποσειδῶνός ἐστι
ὑπὲρ τὴν πόλιν τέμενος, καλούμενον Ποσειδώνιον, ἐν
δὲ αὐτῷ ναὸς Ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἄγαλμα ἐς ἐμὲ οὐκ
ἦν. (5) Οὗτοι μὲν δὴ ὑπεροικοῦσιν Ἀμφίσσης· ἐπὶ
θαλάσσης δὲ Οἰάνθεια, καὶ ταύτῃ ὁμοροῦσά ἐστι Ναύ-
πακτος. πλὴν δὲ Ἀμφίσσης ὑπὲρ Ἀχαιῶν οἱ ἄλλοι Πα-
τρέων ἄρχονται, βασιλέως σφίσι δόντος Αὐγούστου. ἐν
Οἰανθείᾳ δὲ Ἀφροδίτης τε ἱερὸν, καὶ ὀλίγον ὑπὲρ τὴν
πόλιν κυπαρίσσου τε ἀναμιξ καὶ τῆς πίτνης ἐστὶν ἄστος·
καὶ ναὸς τε Ἀρτέμιδος, καὶ ἄγαλμα ἐν τῷ ἄλλει· γρα-
φαὶ δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐξίτηλοι τε ἦσαν ὑπὸ τοῦ χρό-
νου, καὶ οὐδὲν ἔτι ἐλείπετο ἐς θείαν αὐτῶν. κληθῆ-

terius. Ex iis una est Myonia. Abest ea ab Amphissa
stadia XXX. Haec civitas in Olympia clypeum Iovi de-
dicavit. Praeclso loco oppidum situm est. Lucus est
apud Myonenses, et ara Mitium deorum: *Milichios vo-*
cant. His nocturna fiunt sacra; in quibus ante solis ex-
ortum carnes *victimarum* absumere eodem ipso in loco
solenne habent. Neptuno supra urbem sacra arca est:
Posidonium appellant. In ea est Neptuni aedes: sed ae-
tate mea iam nullum reliquum fuit simulacrum. (5) In-
terius igitur hi quam Amphissenses habitant. Mari pro-
xima est Oeanthea; cui finitima Naupactus. Praeter Am-
phissam, alii omnes Locrorum populi, sub ditione Patren-
sium sunt. Hunc Patrensibus honorem seorsum a ceteris
Achaeis Augustus Imperator habuit. Oeantheae est Ve-
neris fanum; et paulum supra oppidum lucus mistim cu-
presso et pino condensus. In ipso luco Dianae templum
et signum. Obsoleverunt vetustate picturae parietum;
neque ex illis quicquam restat spectabile. Appellatam

ναι δὲ ἀπὸ γυναικὸς ἢ νύμφης ταχμαίρομαι τὴν πόλιν·
 ἐπεὶ ἐπὶ Ναυπάκτῳ γε οἶδα εἰρημένον, ὥς Δωριεῖς οἱ
 ὁμοῦ τοῖς Ἀριστομάχου παισὶ τὰ πλοῖα αὐτόθι ἐποίη-
 σαντο, οἷς ἐς Πελοπόννησον ἐπεραιώθησαν· καὶ ἀντι-
 τούτου γενέσθαι τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ φασί. τὰ δὲ μοι
 Ναυπακτίων, ὥς τοῖς ἐς Ἰθώμην ἀποσταῖσιν ὁμοῦ τῷ
 σεισμῷ τῷ ἐν Λακεδαιμόνι Ἀθηναῖοι Νάυπακτον ἐνο-
 κῆσαι σφισιν ἔδοσαν, ἀφελόμενοι τοῖς Λοκροῦς, καὶ ὥς
 τοῦ Ἀθηναίων ὕστερον πταίσματος τοῦ ἐν Αἰγὸς πο-
 ταμοῖς Λακεδαιμόνιοι τοὺς Μεσσηνίους ἐδίωξαν καὶ ἐκ
 τῆς Ναυπάκτου, τάδε μὲν ἐπεξηλθέ μοι καὶ ἐς πλεον
 ἢ Μεσσηνία συγγραφῇ. ἐκλειπόντων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης
 τῶν Μεσσηνίων, οὕτως οἱ Λοκροὶ συνελέχθησαν αὐθις
 ἐς τὴν Νάυπακτον. (6) Τὰ δὲ ἔπη τὰ Ναυπάκτια ὀνο-
 898 μαζόμενα ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνδρὶ ἐσποιοῦσιν οἱ πολλοὶ Μι-
 λησίῳ· Χάρων δὲ ὁ Πύθελός φησιν αὐτὰ ποιῆσαι Ναυ-
 πάκτιον Καρκίνον· ἐπόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς, τῇ τοῦ Λαμ-

urbem sive a foemina, seu a Nympha suspicor. Nam
 quod ad Naupactum attinet, traditum scio Dorienses, qui
 sunt Aristomachi filios secuti, hoc in loco classem aedi-
 ficasse, qua in Peloponnesum transmiserunt; et a navium
 compactu urbi nomen datum. De Naupactiis ipsis, quem-
 admodum Messeniis, qui in Ithomen montem secesse-
 rant, deleta prope terrae motu Sparta, Naupactum Lo-
 cris creptam, in qua habitarent, Athenienses assignave-
 rint; atque uti post cladem Atheniensium ad Aegospota-
 mos Messenios e Naupacto quoque eiecerint Lacedaemo-
 nii: haec satis copiose a nobis exposita sunt in eo libro,
 quem de rebus Messeniorum conscripsimus. Coactis ita-
 que novis inquilinis Naupactum descrere, rursus Locri
 in unum convenientes, eam occuparunt. (6) Iam quae
 a Graecis Naupactia carmina dicuntur, attribuuntur ea
 vulgo Milesio homini: sed Charon Pythae filius, aucto-
 rem eorum perhibet Naupactium Carcinum: Nobis certe
 Lampsaceni hominis probatur sententia. Nam quae tan-

μακροῦ δόξῃ· τίνα γάρ καὶ λόγον ἔχει ἂν ἔπαιον ἀν-
δρὸς Μιλησίον πεπονημένοις ἐς γυναῖκας, τεθῆναι σφι-
ν ὄνομα Ναυπάκτια; Ἐνταῦθα ἔστι μὲν ἐπὶ θάλασση
πρὸς Ποσειδῶνος, καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν χαλκοῦ πεποιη-
μένον· ἔστι δὲ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ ἄγαλμα λευ-
κοῦ λίθου· σχῆμα δὲ ἀκοντιζούσης παρέχεται, καὶ ἐπί-
κλησιν εἰληφεν Αἰτωλή· Ἀφροδίτῃ δὲ ἔχει μὲν ἐν σπη-
λαίῳ τιμὰς· εὐχονται δὲ καὶ ἄλλων εἴνεκα, καὶ αἱ γυ-
ναῖκες μάλιστα αἱ χῆραι γάμον αἰτοῦσι παρὰ τῆς θεοῦ.
(7) Τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν· ἐξ ἀρχῆς
δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτὸ ἀνὴρ ιδιώτης Φαλύσιος. νοσήσαντι
γάρ οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οὐ πολὺ ἀποδέοντι τυ-
φλοῦ, ὃ ἐν Ἐπιδαύρῳ πέμπει θεὸς Ἀνύτην τὴν ποιή-
σασαν τὰ ἔπη φέρουσαν σεσημασμένην δέλτον· τοῦτο
ἔβανη τῇ γυναικὶ ὄψις ὀνείρατος· ὕπαρ μέντοι ἦν αὐ-
τίκα· καὶ εὐρὲ τε ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῆς σεσημα-
σμένην δέλτον, καὶ πλεύσασα ἐς τὴν Ναύπακτον, ἐκέ-

dem ratio afferri potest, quamobrem versus, quos in foe-
minas Milesius homo fecisset, Naupactiorum nomine cir-
cumferantur? Est Naupacti proxime ad mare Neptuni
aedes. Stat signum ex aere factum. Est etiam Dianae
delubrum, cum signo e candido lapide, iaculantis habitu.
Deae cognomen Aetola. Veneri in spelunca suos habent
honores, vota ei nuncupant et aliis de causis; sed in
primis viduae mulieres sibi a dea alteras nuptias expo-
nunt. (7) Aesculapii fanum iam nihil est praeter ru-
ras: sed a fundamentis illud olim erexit vir privatus
halysius. Ei aliquando graviter ex oculis et fere us-
que ad caecitatem laboranti, qui Epidauri colitur deus,
Nyten misit nobilem versibus faciendis foeminam, cum
bulis obsignatis. Eas per visum in quiete mulier sibi
recipere visa fuerat; sed vero eventu res est compro-
bata. Quum enim evigilasset, in manibus suis obsigna-
tum libellum invenit. Naupactum igitur quum appulis-

λευσεν ἀφελόντα τὴν σφραγίδα Φαλύσιον ἐπιλέγεισθαι γεγραμμένα· τῷ δὲ ἄλλως μὲν οὐ δυνατὰ ἐφαί
 ἰδεῖν τὰ γράμματα ἔχοντι οὕτω τῶν ὀφθαλμῶν· ἔ
 ζων δὲ τι ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ χρηστὸν, ἀφαίρει
 σφραγίδα, καὶ ἰδὼν ἐς τὸν κηρὸν, ὕγιής τε ἦν,
 δίδωσι τῇ Ἀνύτῃ τὸ ἐν τῇ δέλτῳ γεγραμμένον, στα
 ρας διαχίλους χρυσοῦ.

set, iubet Phalysium amoto signo literas perlegere. I
 primo putare literas a se aspici non posse, qui oc
 captus esset: in spem deinde erectus, salutare sibi f
 tasse aliquid ab Aesculapio apportari, tabulis resigna
 in ceras aspexit, et simul se *oculorum calamitate* le
 tum sensit. Et Anytæ quidem, quæ *ei* in illis tabu
 scripta fuerat, pecuniam expendit, bis mille nummi
 aureorum.

ADNOTATIONES

AD PAUSANIAE BOEOTICA SEU LIBRUM NONUM.

Βοιωτικά hunc librum ipse appellat Pausanias I, 24, 5. composita esse ante Phocica patet e X, 32, 7. *Leo Byzantius* (v. Plut. de fluv. p. 435. Hutt.) *Βοιωτικά* etiam scripsisse nec non *Hellanicus* et *Aristophanes* dicuntur. v. Schol. ad Hom. *Iliad.* II, 494. (Fragm. p. 67) et Photii Lex. cum Stephan. B. s. v. *Χαιρώνεια*. cf. c. 40, 3. Estne ab hoc *Aristophanes* diversus ὁ τοὺς Θηβαίους ὄρωνς (an ὄρωνς? v. indic. Athen. T. IX. p. 278.) γεγραφώς apud Steph. B. v. *Ἀντιχονδυλεῖς*? *Βοιωτικός* Nicandri ap. Athen. Boeotiae geographiae et rebus illustrandis utilis est C. O. *Muelleri Orchomenos*. „The tour of all Boeotia might certainly be made in two days without baggage.“ Hobhous I, p. 275. qui ibid; p. 268. omnes Boeotiae chartas dicit non satis correctas esse. Boeotiae longitudo 500, latitudo 270 stadiorum est in Dicaearchi ἀναγρῇ τῆς Ἑλλάδος. sed cf. Mannert VIII, 184.

CAP. I—IV. De *Plataeis*. τὰ εἰς *Πλαταιάς* ἀνγγράψαι plures, Pausanias ipse significat V, 23, 2 extr.

CAPUT I.

§. 1. πρὸς δὲ—*Πλαταιεῖς*. Cf. I, 38, 8. et de πρὸς ad II, 24, 6. Animo addendum esse ὁμοροὶ εἶσι, iam alii monuerunt. *Ἐλευθέρων* Mosq. *Βοιωτοὶ δὲ τὸ μὲν πᾶν ἔθνος*. Appositio similis est VI, 15, 3. Deinde toti huic opponuntur ut pars οἱ δὲ *Πλαταιεῖς*. Sic cap. 3, 4. *ἰδιῶ-*
ad Tom. IV.

ται—οὐ κλύουσιν, οἷς δὲ οὐχ ὁμοίως δύναμεις. De Boeoto et Itono item de diversitate eorum, quae narrat Diodorus dictum est in Not. ad Hellen. p. 203 et 200. adde Muelleri librum laudatum p. 391 sq. Eustathius ad Iliad. p. 270. ita: Ἀργὴ νύμφη παῖδα ὑπὸ τῷ Ποσειδῶνι γενέσθαι Βοιωτὸν ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλεσαν. His addit Euphorionis fragmentum.

Idem Müller *Itonum Amphictyonis filium* suspicatur dictum esse, quod circa Itoniae Minervae templum in Thessalia Amphictyonia quaedam fuerit. *Μελανίτης* Mdsq. De v. δῆ cf. ad II, 31, 4.

§. 2. sq. Plataeensium historia. Apud Thucydidem III, 61 Thebanij dicunt (fortasse propter Actaeonem. v. ad cap. 2, 3), serius quam reliquam Boeotiam se condidisse Plataeas, et alia loca cum iis, eaque se expulsa hominum colluvie tenuisse. Alia habet Etym. M. v. Βουκέρας.

§. 2. ὄνομα δὲ φασιν Vulgata, Kuhnus subintelligendum putabat ὡς. Nos et in Hellenicis p. 56 et in minore ed. scripsimus ὄν. δὲ φασιν quum ita iam emendasset Sylburgius: sequutus est Clavier. Fluit haec emendatio etiam e Mosq. lectione φησιν. φασιν, φησιν, φασιν saepe confusa esse notum est. cf. VI. 18, 2. IV, 31, 6. VII, 13, 5. ἀπὸ Πλαταιῶς Vulgata, paulo post autem Πλάταιαν, cap. 2, 5. Πλαταίας, cap. 3, 1 Πλαταιαν eadem. Πλαταιῶς secundum Eustathium ad Hom. Iliad. II, 504 esset Accusativus pluralis nominis gentilis. Ut igitur urbem singulari numero scribimus Πλάταια, ita in mulieris nomine, unde nobis ductum auctore Pausania est, accentum retrahendum putavimus cum Sylburgio. Contra Politum alia sentientem dicebamus in Observ. ad Hellen. p. 18, ἣν θυγατέρα εἶναι τοῦ ποταμοῦ νομίζουσιν Vulgata. Post εἶναι nomen fluminis Ἀσωποῦ excidisse, Facius iam monuit, quod nos stellula inserta indicavimus. Clavier εἶναι [Ἀσωποῦ] τοῦ ποταμοῦ edidit. βασιλεὺς καθιστήκεσαν. „Principio rerum gentium nationumque imperium penes reges erat.“ Justinus Hist. Phil. princ. ubi multi citantur similes loci. βασιλεὺς Mosq. μὲν δὲ Ἀσωποῦ idem. De regē Cithaeronis iterum cap. 3. init. Μοῦντις nomen Bochartus in Chan. II. lib. I cap. 16 p. 468 ab Oriente duxit. Cf. de hoc monte ad cap. 2, 3 adn. Pro ἀπ' αὐτοῦ videtur ἀφ' αὐτοῦ scribendum esse. Assentior Corayo corrigenti κέκληται ἡ πόλις. Μοχ πρὸς μὲν τῆς—καταβεβηκότος ἤδη Ξέρξη Ald. καὶ ἐς τὰς—ἐςβῆται. Hoc illustrat Herodotus VIII, 1 et ibi Valcken. συμβῆναι

pro *Γαλατίας* Mosq. Pugna Plataeensis pugmata est Olymp. 75, 2, vid. Jos. Scaliger de emend. temp. p. 44 sq.

6. 3. *αεσάτους* Mosq. *ἐπὶ μὲν — ἐξέλειον*. De hac Plataearum expugnatione cf. III, 7, 9, 9, 1. Diod. S. XII, 56. *Πλαταιῶν* Mosq. τοῖς Ἕλλησι πράξαι Ἀντισεινίδας — καὶ τῷ Πλατ. idem. De hac *ραυ* Xenoph. Hell. V, 1, 27. 28. 33. *ἐξ Ἀθηναίων* τοὺς δὲ Vulgata; nos maiorem distinctionem mutavimus in minimam; cum Porsono autem τοῦσδε non scripsimus. cf. ad cap. 5, 2. De posteriore Plataearum excidio cf. IV, 27, 5. Diod. S. XV, 46. *ἐν τοῦ Ἐμφανίως* etiam Herod. III, 150. *ἐν τοῦ προφανοῦς* Thuc. 3, 109. *Καδύλειον* — *κατασχεύουσιν* at supra *κατασχεύειν* Mosq. De hac *re* Xenoph. Hellen. V, 2, 11 — 21. Distinctionem, quae fuit post *ἀλλήλοισι*, Facius sustulit; quod Sylb. iam voluerat, cuius nomen omisit Kuhn. editio. *ἐν ὑποπτα* Mosq. *διὰ φυλακῆς ἔχειν* id est *φυλάσσειν* cf. Viger p. 585. Pro eo est *ἐν φυλακῇ ἔχειν* I, 6, 3. Quae interiecta sunt inter *ἀλλὰ* et *παρεφύλασσαν*, parenthetically accipienda esse, Sylb. iam monuerat, quod sequutus est Facius. *ἡλπίσαντο γὰρ τοὺς Θηβαίους πανδημίαι καὶ ἅμα ἐπὶ πλείστον εἰσθότας βουλεύεσθαι*. Vulgata. *ἡλπίσαντο* Kuhnus recte emendaverat, quamquam Facius *ἡλπίσαντο* ferendum putavit; nos Kuhnium sequuti sumus; idem fecerunt Goldhagenus, Clavier, Porsonus. *καὶ ἅμα* Sylb. mutandum suspicabatur in *καθὰ*. Palmerius ac Porsonus malebant *ὡς* inseri, ille aut *ἐπὶ πλείστον* (probantibus Facio et Clavierio), hic post *Θηβαίους*. Clavier praeterea corrigendum putabat *εἰσθότας* et scribendum *καὶ ἅμα ὡς ἐπὶ πλείστον εἰσθότας*. Nobis videtur ita emendandum esse: *τοὺς Θηβαίους πανδημίαι καὶ ἅμα ἐπὶ πλείστον εἰσθὲν βουλεύεσθαι*. Neocles enim dicitur *περὶ μεσούσαν μάλιστα τὴν ἡμέραν* ad urbem Plataeensium venisse cum Thebanis a concione neque via recta domo profectis; et quia longius tempus ab ortu luce in concionibus Thebani consumeabant, poterant Plataeensium etiam ii, qui extrema colebant, tuto sua rura obire. Pro *παρεφύλασσαν* est simplex apud Herod. III, 150 de simili re: *φυλάξαντες τοὺς Σαρυναίους δετὴν ποταμῶν*. An pro *οἱ ἔσχατοι γεωργοὺντες* est *οἱ ἔσχατοι γεωργοὺντες* legendum? *ἐλελύθεισαν* Mosq. *ἐκαστὸν τοιαῦτα πρὸς τὴν ἐκλήθειαν* Vulgata. Sylburgio magis placebat *εἶναι* sed similiter *εἶναι* cum *εἰς* in motu significando fuit VIII, 10 extr. *ἀπὸ τῶν Θηβαίων* ante Facium, qui Sylburgii emendationem *ἀπὸ τῶν Θηβαίων* recepit. *τὴν*

τε ἐπὶ τὴν Πεδιάδα τὴν τε ἐπὶ 'Τσιῶν ἦγε ante Facium, qui recte quidem Sylburgio auctore πεδιάδα scripsit, sed eodem non intellecto prius τὴν τε perperam mutavit in πῆν δέ, hoc enim ille in altero τὴν τε fieri voluit. ἐπὶ ante τὴν πεδιάδα Mosq. omisit. Hinc cum Clavierio scripsi ἀπὸ τῶν Θηβῶν τὴν πεδιάδα, τὴν δὲ ἐπὶ. Deinde vulgo legitur ἐπὶ 'Τσιῶν sed in Mosq. ἐπὶ 'Τολαν, pro quo Facius voluit ἐπὶ 'Τολας, imo 'Τουας, quod recepinus. Quanquam enim ἐπὶ hanc significationem habens etiam cum Genitivo iungitur, hic tamen propter sequentia πρὸς Ἐλευθερῶν Accusativum praetulit. Cf. adn. ad II, 3, 2, ubi exempla utriusque casus. Apud Strabonem Accusativum frequentiore esse, monuerunt interpretes ad IX, 408 (457). τῆς Ἀττικῆς. Erant enim Plataeae κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθήνας teste Strabone IX, 411 (461). ἡ μὲν δὲ σκοπὸς ἐτέτακτο. Haec negatio spectat ad cogitationem rei, et Pausanias significat rem negandam videri. Quod recte animadvertit Hermannus, qui hunc ipsum locum nostrum in Vigerio p. 806 ita interpretatur: *wo wohl nicht einmal eine Wache ausgestellt war.* Ante Facium legebatur ἐτέτακτο ὑπὸ τῶν Πλαταιέων, γενήσεσθαι τύχη περὶ μεσοῦσαν κ. τ. λ. Kühnii acumen vidit, distinctionem post Πλαταιέων sublatam post ἐτέτακτο ponendam, deinde ante ὑπὸ inserendum καὶ et τύχη mutandum esse in τεύχη, quae omnia in contextu retulit Facius, praesertim quum vidisset, τεύχη etiam a Mosq. codice suppeditari. Corayus autem vult ὑπὸ τὰ τῶν Πλαταιέων—τεύχη legi. ἐμμελεν Mosq. Ut hic est ἀποκλείεσθαι τῶν πυλῶν, ita ἀποκλείειν πύλας τινί VIII, 51, 1. Herod. III. 150. cf. Hemsterh. ad Thom. Mag. p. 95. πρὸς ἡλλίου Mosq. Pro γε post Λακεδαιμόνιοι rectius legi γάρ putabat Sylb. idem tamen passim apud hunc μέν γε legi pro μὲν γάρ meminerat. cf. ad VI, 3. 6. De hac Plataearum obsidione et duplici Spartanorum muro Thuc. II, 71 sqq. III, 21. ἀφελόμενοι „scil. τὸ ἄστυ, ὥστε μὴ etc.“ Facius male; recte enim Schaefer ad Lamb. Bosium de Ell. p. 320. ait: „arcte innegenda verba ἀφελόμενοι μὴ ἐξελθεῖν, et hoc perinde dictum ac quod modo praecessit ἀπελθόντες — μὴ ἐξελθεῖν.“ Quod similibus confirmatur locis, veluti VIII, 36, 3. ὅν οἱ δὲ τυραννοῦντα ἀφελόντο μὴ ἐνοσημαίαι χρηστόν. cap. 52, 2 τὸν μὲν τὰ ὑστερον ἀφείλετο ἀδικήματα εὐεργέτην μὴ ὀνομασθῆναι. Pro vulg. Πλαταιῆς scripsimus Πλαταίας ut §. 2. De tempore Aetici.

archontis, cf. VIII, 25, 2. *Χερωνία* — *ἰσαγόντες* Mosq. *οὐκ — πατήσθησαν*: quod iam significaverat IV, 27. 5.

C A P U T II.

§. 1. *Ῥυσιῶν καὶ Ἐρυθρῶν*. De utraque cf. Thuc. III, 24 cum Wass. et Duck. Illarum locum pagos *Gondaram* et *Foliam*, harum autem pagum *Pigadhiam* occupasse suspicatur Squire in Walpol. Turk. 338. Strabo postquam Hyriam Homericam dixerat vicinam esse Aulidi, addit IX, p. 404 (410), nonnullis Hyriam esse *Hyrias τῆς Παρασωπίας οὐσίας ὑπὸ τῇ Κιθαιρῶνι πλησίον Ἐρυθρῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ, ἀποικίον Ῥυσιῶν, κτίσμα δὲ Νυκτίως*. De *Hysiarum* positu cf. et cap. 1, 3 et Muel-leri Orchomenos p. 488 sq. Sed ex hoc Strabonis loco non est cur ὑπὸ τῇ Κιθαιρῶνι scribamus cum Sylburgio, quum *ἐν* sit *ad*. Idem quum Amasaenus *ἐν Κιθαιρῶνι* omisisset, ipse interpretationi *sub Cithaerone* inseruit. Hae *Ἐρυθραὶ* Boeoticae commemoratae sunt VI, 21, 7. *κατὰ τὸν Β. λόγον* ex Sylb. correctione, quam tacite recepit Kuhnias, quum antea *κατὰ τῶν Β. λόγον* scriptum esset.

§. 2. *καὶ ὅτι — Μαρδόνιον*. Haustum hoc est partim quidem ex Herod. IX, 84. Censemus autem a Pausania scriptum esse *φαίνεταί — πλείστα μὲν δοῦς Διονυσίου — δοῦς μέντοι*. Loquitur ergo Pausanias ut de re satis comperta, nec videtur eam voluisse in dubium vocare Wesselingius ad d. l. Herod. *Ἀντιόχης* Mosq. *αἰς — Μαρδόνιον* i. e. *νομῶν οὐδὲ ἐκείνοις ἀμείλις γενέσθαι ταφῆναι Μαρδόνιον*. De *Eleutheris* earumque positu I, 38, 8. 9. *Eleutheræ n. Aegyptio-Kastro* in Dodwel. Itin. cap. 9.

§. 3. *Μαγάρων* Mosq. *προελθαῦσιν ὄλγον πέραν* ante Facium, qui in locum ultimae vocis e Mosq. substituit *πέτρα* idem in cod. Casaub. repertum probavit Kuhnias. Sed cur siletur, qui hanc emendationem et hic et 58, 3 invenerat, Sylburgius? confirmat eam Amasaenus. *καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ καθέδρην φασιν οἱ τῇ πέτρᾳ Mosq. ἐνδοῦν αἰς* etiam VII, 21, 6. *ἵνα — λάβοι*. cf. Apollod. III, 4, 4. *Στησίχωρος δὲ ὁ ἡμετέριος* Mosq. *κοινῶν* pro *κυνῶν* Mosq. *Ἀχταίωνος*. De hac forma in Bekkeri Anecd. p.

1515 ita: ἀναλογώτερόν ἐστι φυλάττον τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, ὅλον· ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἀθλιον μόρον. (Euripides in Bacchis) τοῦτο γὰρ παρῶνυμόν ἐστι, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῶν συνθέτων εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀκτὴ γέγονεν ἀκταῖος καὶ ἀκταίων, ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ὄ, ὅλον Ἀκταίωνος τε μητέρ' Αὐτονόην λέγω, γινώσκει ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνεστάλη τὸ ὦ εἰς τὸ ὄ ἐν τῇ γενικῇ. Cf. et Heynius ad Apollod. III, 4, 4. Heros Actaeon ἐν ἀρχηγέταις Πλαταίων fuit teste Plutarcho in Arist. c. 11. cf. adn. ad cap. I, 2. Nomen ducendum a v. ἀκτὴ fruges fractas, non θαρσάν significante, καθότι—ἡ συμφορά. Strabo IX, 408 (438) ubi loquitur de *Scolo*, pago τῆς Παρρασηνίας ὑπὸ τῇ Κιθαίρῳ, addit τὸν Πενθεία ἐνθ' ἐνδε κατεργόμενον διασπασθῆναι φασιν. Via Σχιστὴ iterum commemoratur X, 5, 2. Mons Cithaero quomodo porrigatur, monstrat Strabo IX, 405 (419) 409 (440). Cf. de eo Mülleri Orchom. p. 22. 479. Nunc vocatur *Elatias* seu *Elátas* propter multas pinus (ἐλάτας), quas ibi nascuntur indice Hobhouse in Journey vol. 1. p. 461. adde Walpolii Turkey p. 64. 304. Dodwel. cap. 9. ἀ δὲ—μοι. Capite tertio. Pro vitioso καθήκει, quod Clavier cum Facio retinuit, scripsi καθήκει· nunc video idem velle Porsonum et Corayum.

§. 4. *Campus Plataearum*. Stanhopii et Allasonis *Plan of the Plain of Plataea* laudatur. τάφοι τῶν κ. τ. λ. De his sepulcris v. Herod. IX, 85. Strabo IX, 412 ml nisi ταφὴν δημοσίαν commemorat. sed apud Plutarchum de Her. malig. sunt ibi παλινάνδρια καὶ θῆκαι τοσαῦται καὶ μνήματα, ἐν οἷς ἐναγίζουσιν ἄχρι νῦν Πλαταιῆς. Haec ἐλεγεία γεγρ. ἐπ' αὐτοῖς sunt fortasse Simonidis in Ἐπιθυμβλοῖς Anthol. Palat. 250—254. Nostrum hunc locum Facius perperam excitavit ad III, 8, 1. οὐ πόρρω—ἔσθου. Facius ad κοινοῦ intelligit τάφον, eamque vocem excidisse putat, ad illam enim referendum esse τοῦτον, quod subsequatur, manifesto patere. At in Ald. Francof. Hanov. legitur τούτων, quod Kuhnii auctore Sylburgio sed tacite mutavit in τοῦτον, ut referretur ad vocabulum intelligendum τὸν τάφον. Facius sola Kühnii editione usus non vidit, lectionem τοῦτον a Kuhnio in contexta esse illatam, et haud dubie male, nam τοῦτον referendum esset ad proximum voc. βωμὸς, quod fieri nullo pacto potest. Pro vulgato τούτων in Mosq. est τοῦτον. Hinc erui lectionem τοῦτο, quod refertur ad proxi-

μὴν τοῦ αἰῶνος, quod non postulat ut intelligatur τὰ-
 ρον, sed τὸ νέον est quod paulo ante dictum erat
 μῆμα νέον. Palmerius Vulgatam τοῦτων sequutus pu-
 tabat inter βωμός et τοῦτων nomina quorundam deorum
 deesse; quod eam quoque ob causam probabile non
 est, quod nec Simonidis epigramma in hunc βωμόν
 Διὸς Ἐλευθερίου in Ἀναθηματικοῖς Anthol. Pal. N. 50
 aliorum deorum mentionem fecit. Denique, ne quod quis
 scire velit praetermissum videtur, Clavier hanc propo-
 suit conjecturam: ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων τὰρου
 ἱερῶν, καὶ Διὸς. Voc. τρόπαιον hinc alienum esse,
 docent proxima. Mox vulgo ita legitur: ἀγούσι δὲ καὶ
 τῶν ἰσο ἀγῶνα διὰ ἑτοὺς πέμπτον, τὰ δὲ Ἐλευθέρια, ἐν
 ᾧ μέγιστα θῶρα πρόκειται δρόμου. Sed τὰ δὲ ante Ἐλυ-
 θέρια fuit offensioni; Sylburgius putabat melius esse δὴ,
 scilicet, quam δὲ. Schneider et Corayus δὲ exterminatum
 volebant; atque adeo τὰ δὲ possis delendum censere, si
 contuleris ἀγῶνα ἀγούσι Μόναστα cap. 31, 3. Ἡράκλεια
 ἱερὴν ἀγούσι cap. 32, 2. ἀγῶνα Πύθια ἀγούσι, ἀγῶνα
 ἀγούσιν Εἰρηναία X, 37, 4. VIII, 14, 7. Mihi tamen
 verba τὰ δὲ Ἐλευθέρια videntur πάρενθετικῶς accipien-
 da esse, ut sensus sit: haec vero sunt Eleutheria. Locus
 nostro non dissimilis est in Strab. IX p. 430 (577): Ὑπὸ
 δὲ τειμαῶν ἐγγράτος γενομένου (τὰ νῦν καλούμενα Τέμνη)
 καὶ τὴν Ὀρεῶν ἀποσχίζοντος ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, διεξέ-
 πτε ταύτη ὁ Πενιός. i. e. haec sunt quae nunc vocantur
 Tempe, ubi pauci erunt, qui haec cum Tzschuckio ali-
 unde inserta putent. De his Eleutheriis cf. Plutarch.
 Arist. cap. 21. Strab. IX, 412 et Meurs. Graec. fer. de
 Jove Eleutherio apud Plataeenses culto Kuhnii citavit
 πρὸς τοῦ Πλαταίων Ἐλευθερίου ex Aristidis tom. 2.
 orat. 4 Leuctr. ad Strab. l. c. Denique pro θῶρα in
 Mosq. est γέρα idem in codd. Paris. invenit Clavier;
 cuius in editione, ubi legitur πέμπτον, τὰ γέρα Ἐλευ-
 θέρια, ἐν ᾧ μέγιστα πρόκειται δρόμου ordinem turbatum
 et γέρα ante πρόκειται inserendum esse, Corayus iam
 animadvertit. γέρα de certaminum praemiis sunt etiam in
 his Eustathii ad Iliad. p. 331: γέρα θετταλικά, αἱ θεττα-
 λικαὶ χλαμύδες, διότι ἐπαθλα ἦσαν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσιν.

§. 5. Urbs Plataearum usque ad cap. 4, 2. Parva fuit
 paucorum civium tempore belli Peloponnesiaci. v. Thuc.
 II, 77. 76. „The ruins of Plataea are to be seen about
 six miles to the southwest of Thebes near a village cal-
 led Cocli (Cocla apud Walpolium I, p. 65). To the

west is the flat plain of Thebes; and for off beyond Livadia to the south-west is seen the mountain Zagari, the modern name of *Helicon*." Hobhouse's Journ. thr. Albania I, p. 273. Cf. de Plataeis Gellii Itinerary of Greece p. 110 sqq. Hoc auctore *Thebes to Kokla or Plataea* 2. h. 7 m. sed Thucydide teste II, 5 spatium intercedit septuaginta stadiorum; et utrique urbi interiectus est Asopus Müllerus in Orchomeno p. 28 octoginta sumit stadia, ut Dicaearchus in *Βίῳ Ἑλλάδος* lib. 2. A Tanagra ad Plataeas 200 stadia ap. Dicaearch. Cf. de Plataeatum positu etiam Strabo IX, 411 sq. ubi et p. 408 sq. (439 sq.) pariter Asopus interponitur: quod confirmat Pausanias cap. 4, 3, add. Mülleri Orchom. 488. Commemoratur etiam in Peut. tab. VII. *Πλαταιᾶς* Mosq. καὶ μοι τὰ ἐπ' αὐτὴν ἤδη τὰ λεγόμενα, καὶ ὅποια αὐτοὶ εἰκάζον, εἰσιν εἰρημένα Vulgata. Sylburgii emendationem αὐτὸς εἰκάζον repetitam e cap. 1, 2 receperam; idem fecit Clavier. Idem Sylb. putabat pro ἐπ' αὐτὴν legendum esse εἰς αὐτὴν vel ἐπ' αὐτῇ. quorum posterius probavit Corayus et praeterea scribendum censuit τὰ ἐπ' αὐτῇ ἤδη τε λεγόμενα. Sed nulla nobis quidem videtur opus esse correctione ita orationem construentibus: καὶ μοι ἤδη ἐστὶν εἰρημένα τὰ ἐπ' αὐτὴν, τὰ λεγόμενα, καὶ ὅποια αὐτὸς εἰκάζον. iam exposui ad eam spectantia, quae narrantur, et qualia ea esse ipse opinarer. De ἐπὶ ite cum Accusativo constructa dicebamus ad I, 25, 5. adde VIII, 15, 4. Quod Corayus inseruit τε, iubet nos ἤδη τε λεγόμενα coniungere, quod a mente Pausaniae alienum videtur. κατελειμμένον σπαργάνοις Vulgata. Scripsi κατελειμμένον idem voluerunt Valckenarius, Corayus et Porsonus, idem est in Mosq. est enim verbi κατελείω non καταλαμβάνω. Eadem confusio fuit III, 16, 2. *Ἡρα Τελέα* cf. VIII, 22, 2. Boettigeri Mythol. der Juno p. 97. Ante Fœcium ἔργα ἐνταῦθα καὶ ἄλλο distinctum erat, quanquam Amasaëus meliora docuerat. *Νυμφευμένη*, quae nubit, nubens, ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε, hanc ob fabulam, reddidit Kuhn.

CAPUT III.

§. 1. *Ἦσαν—ἀναχωρῆσαι*. Similiter Iuno dicitur *διερχομένη ἐφ' ὅτῳ δὴ ἐς τὸν Δία ἐπανήκειν ἐς τὴν Στύμφαλον* VIII, 22, 2. Pro vulg. *ἐφ' ὅτῳ* Facius e Mosq. dedit *ἐφ' ὅτῳ* quod Sylb. iam voluerat, a Kuhnio praeteritas. Haec *Εὐβοεα* videtur Argolidis mons esse prope Heraeum, de quo monte scriptor dixit II, 17, 2. *Ἀσπὸν* pro *Ἀσποῦ* Mosq. Caeterum eandem hanc fabulam Plutarchus narravit in Euseb. Praep. Evang. lib. 3 incunt qui tamen pro Cithaerone Alalcomenem et pro Plataea Daedalam habet.

§. 2. *δαίδαλα* h. l. ampliore potestate ut in Hom. II, V, 60 *ἐπιστάτο δαίδαλα πάντα τεύχειν*. similiter in Bibl. Coisl. I. p. 232 *Δαίδαλου ποιήματα, ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς τε τεχνάσματα ποιούντων*. et in Etym. M. 250 (227) *δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα, τὰ ἐκ θαύσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα* παρὰ τὸ *δαῖον* (σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι) *δαίματος, ὃ ἐπιστήμων καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ' δαίδαλος*. Quae notatio probata est Apollonio Alex. in Bekk. Anecd. p. 562. pro *Παλαμάστος* possit quispiam suspicari legendum esse *Εὐπαλάμου*. Cf. Obs. Crit. ad Hellen. nostra p. 13. Sed *Παλαμαίων* videtur, quod ad significationem attinet, idem esse qui *Εὐπαλάμος*. v. Schneideri Lex. gr. v. *παλαμάομαι παλάμαι, αἱ τέχναι. παλαμάσθαι, τεχνάζεσθαι. ἀπάλαμος, ὁ ἀτεχνος* Said. Haec *ἐκάλουν—ὄνομα* opposita sunt nonnullorum errori, quem refert Etym. M. l. c. *δαίδαλα ἀπὸ τοῦ Δαίδαλου*.

§. 3 et 4. De hoc *duplici Daedalarum festo* nuperime dixerunt O. Müller in Orchom. p. 221. sq. et Welcker in Appendice libri Schwenkiani Etym. Mythol. Andent. p. 278 sqq. Plutarchus quoque *περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων* scripserat, cuius libri fragmenta ex Eusebii Praep. Evang. lib. 3 sunt in T. 14 ed. Hutt. p. 287.

§. 5. Verba omnia *ἐορτὴν δὲ—ἐξηγητὴς* absunt a cod. Mosq. Quod autem hic de *septenis* annis et postea §. 4. de *sexagenis* dicitur, quod Pausaniae ipsi difficile erat ad intelligendum, Müllerus ita interpretandum putat eo quem dixi loco: „Zwölf unvollkommene Mondmonate zu 29 Tagen bilden ein unvollkommenes Mondjahr zu 348 Tagen. 63 dergleichen Mondjahre sind nun um 9 Tage grösser als 60 Iulianische Sonnenjahre. Dies führt

auf 9 Perioden, deren jede aus 7 Mondjahren besteht, von denen jedesmal das letzte um einen Tag verkürzt werden musste. Dann hatte der Exeget von Plataee vollkommen Recht. Nach Verlauf von 7 Mondjahren (6½ Sonnenjahren) feierten die Plataeer die kleinen Daedalen; bei der neunten Feier traf der Schluss des Monden- und Sonnenjahres überein, und ganz Boeotien beging das grosse Daedalenfest. "οὗτος τοῦ pro οὐ τοσοῦτου deinde Δαιδαλίου pro Δαιδάλων et ἔτερ ἀναριθμησάι Mosq. Ἀλαλκομένων — μέγιστα τῶν ἐν idem, qui et ἔτα post θρυῶν omisit. στελέχη θρυῶν caudices quercuum, in quibus posuisse videntur carnes. σπλιν εἰσὶ δὲ ὄχλου. Similia collegit Jacobs. ad Philost. Im. p. 406. καθ' ἑαυτῇ. Cf.] Matth. Gr. gr. I, p. 449 ed. 2. τὸν δὲ αὐτὸν Mosq. δαιδαλον — ὄνομα. Phavorinus: δαιδαλον, συγκοπὴν ἐκ τοῦ δαιδαλεον· δαιδαλον καὶ τὸ κοσμούμενον ὑπὸ Πλαταίων (ita leg. cf. Hesych.) ἔϋλον.

§. 4. οἱ ante Βοιωτοὶ abest a Mosq. ἐκλείπειν — ἔφηνον. Dolemus quod hoc ut a vero alienum Müller quoque l. c. reiecerit dicens, Plataeenses primum quidem quadraginta et unum annum, deinde autem triginta quinque extorres fuisse, quum Pausaniam non quam diu Plataeenses patria carnerint sed id potius dixisse videamus, sexaginta annos huius festi celebrationem intermissam esse illo tempore, quo Plataeenses exsules fuerint. Et redeuntes multum temporis haud dubie consumserunt in aliis ac necessariis rebus curandis antequam de festo illo renovando cogitarent. ξόανα δὲ — τοῖς μικροῖς. Hic κατ' ἐνιαυτὸν ἑκάστον videtur intelligi non posse nisi de sexagesimo quoque anno in quem inciderunt magna Daedala; sic et Müller l. c. ἐνιαυτὸν interdum de orbe quodam annorum usurpatum esse notum est. Eustathius iam ad Iliad. II, 134 et Odys. I, 16 illud Aristophanis e Ranis 548 attulit ἐτῶν ἐνιαυτούς. In rebus Cadmi est apud Apollodorum III, 4, 2 ἣν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε οὐκ ἔτη. Ergo redeunte magnorum Daedalorum festo iis, qui ea celebrabant, parata erant bis septena simulacra, facta illa in parvis Daedalis. Cur autem bis septena? Fortasse primum quidem septena tantum fabricata sunt secundum numerum septenarium maiorum Boeotiae urbium, quae hoc festum concelebrabant, nam Thebae serius ad sacrum hanc societatem accesserunt; postea duplicatus est hic numerus, quum plures minores civitates se horum sa-

erorum participes esse voluissent. Maiores autem inter
 se sortiebantur septem simulacra, quae reliqua erant
 septem postea sex daedala, ea minoribus committebantur
 urbibus, quae in societates coibant. *Ταναγρέος, Χερ-
 νείς* — *συλλόγου κατασχέειν* Mosq. *ἀποσταλῆν* Vulgata. *ἀπο-
 στέλλειν* e Mosq. Sic. et Clav. *ὄρε* — *ἀνέμους*. De Thebis
 per Cassandrum restitutis cap. 7. *τῶν δὲ* — *αἰρουνται*. non
αἰρεῖται, quum homines harum urbium significantur. Di-
 stinctionem, quae antea non fuit post *αἰρουνται*, fecit
 Kuhnus a Sylb. monitus. Sensus est: *minores civitates
 socios sibi eligunt quibuscum Daedala communibus sum-
 tibus concelebrent; societates inter se ineunt ad Daedala
 communibus sumtibus concelebranda. αἰρουνται συνδαπα-
 νῶντας* namque *οἱ συνδαπανῶντες συντέλεια καλέται* inter-
 prete Phavorino. Iisdem his urbium minorum societatibus
 inactis sex seu septem daedala relinquebantur inter se
 distribuenda post sortitionem daedalorum a maioribus fa-
 ctam urbibus. Kuhnii coniectura *συντέλειαν κληρουνται*
 aliena est ab hoc loco: neque Facius nobis persuasit, post
αἰρουνται excidisse *καὶ*, vel scribendum esse *τὸ δ' ἄγαλ-
 μα* Clav. tamen *Τὸ [δὲ] ἄγαλμα* scripsit. Nos Sylburgio
 suctore post *αἰρουνται* posuimus distinctionem periodicam.
 In Mosq. *συντέλεια* est. *Τὸ ἄγαλμα* n. r. l. Primum in-
 dicat, quid quaeque faciat pars: suum quique simulacrum
 deportant ad Asopum, imponunt plastro et addunt mu-
 liebrem pronubam. Deinde narrat, eos nova sortitione
 constituere pompae ducendae ordinem. Vulgatae *κοσμή-
 σαιτες* Sylburgii emendationem *κομίσαντες* praetulerim. *οἱ
 δὲ* — *κληρουνται* Facius refert ad solos illos octo Boeotiae
 populos, qui antea recensiti sunt, sed reliquis etiam ci-
 vitatibus locus in pompa videtur post maiores sorte datus
 esse. *τὴν πομπὴν ἀνάξουσιν* Vulgata. Corayus iussit scribi
ἄξουσιν sed cum scriptor dicat hanc pompam duci in Ci-
 thaeronis verticem, quis sibi velit eripi Vulgatam huic
 rei aptissimam? et quis ignorat illa Herodotea *θυσιαν*,
ἐργὴν ἀνάγειν? v. Schweighauseri Lex. Herodoteum h.
 v. *πρὸς ἄκρον τὸν Θηβαῖον Κιθαιρῶνα* ante Facium, qui
 cum Mosq. et Amaseo *Θηβαῖον* omisit. De v. *οὐκ ὁδοῖα*
 cf. Lob. ad Phryn. 487. *τα τέλη* videntur h. l. esse illa
πολιεματα, *ἃ συντέλειαν εἶλετο* et opposita erant illis octo
 maioribus civitatibus: similiter Müller l. c. sed Facius eum
 Sylburgio interpretatur *τοὺς ἐν τέλει magistratus. θύσαν-
 τες* post Foemininum et Neutrum, sed viros significantia.
τέλειαν — *βούν* ante Facium, qui e Mosq. *θήλειαν* resti-

tuit. καθίζουσιν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ Vulgata. , Facius opinabatur legendum esse καθαρίζουσιν *concremant*; et hoc ipsum paulo post sequitur; et occupaverat hanc coniecturam Goldhagenus. In Theocrit. I, 51 quaeri fortasse potest an ἐπὶ ξηροῖο καθίξῃ legendum sit, quum et Thacyd. I, 109 ταῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησας dixerit. ἰδιῶται—δύναμις. Sylb. vertit: *Privati etiam homines tot et tanta offerunt quot divites*; Kuhnus autem legendum putabat: ὅποσα καὶ ἰδιῶται θύουσιν οἱ πλ. *qualia & privati ditiores immolant*. Sed hi non videntur satis animadvertisse, inter se αἱ μὲν πόλεις et ἰδιῶται δὲ opponi. Facius ad ἰδιῶται—οἱ πλούσιοι intelligens καθίζουσιν vel, quod ipse mavult, καθαρίζουσιν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ interpretatur: *privati autem divites quaecunque immolant supra ara concremant*. at hoc istis non proprium sed commune erat cum omnibus hic sacra facientibus. Clavier emendationem in margine positam ἰδιῶται δὲ, ὅποσα αἱ πόλεις, θύουσιν in versione ita expressit: *Quant aux particuliers, les gens riches font comme les villes*. Sed non opus erit correctione, si post δὲ et θύουσιν nobiscum distinctiones, quae absunt a Vulgata, posueris. Hi ἰδιῶται ταῖς πόλεσιν et τέλεσιν oppositi duorum generum sunt. in altero οἱ πλούσιοι, in altero οἷς οὐχ ὁμοίως δύναμις. Sensus nobis quidem videtur is esse: *Privatorum autem hominum qui sunt divites, quanta illae urbes urbiumque societates, ferunt sacra, ergo boves et tauros, sed qui non aequae divites sunt mactant minores pecudes*. Genus loquendi ἰδιῶται—οἱ πλούσιοι, οἷς δὲ οὐχ ὁμοίως δύναμις simile est illi de quo cap. I, 1 dicebamus. Porsonus denique legi voluit: ἰδιῶται δὲ καθ' ὅποσα θύουσιν οἱ πλ. nulla addita interpretatione. In Mosq. pro οἱ πλούσιοι est οὐ πλούσιοι. In τοῖς δὲ, quod Vulgata habet, Sylb. vult esse ionismum, Porsonus autem mavult οἷς δὲ scribi, quod praefero. Cf. X, 4, 4. τὰ λεπτότερα τῶν προβάτων. Similiter Herodotus VIII, 137 τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων quae ibi opponuntur ἄποις et βοσσί· sunt igitur oves et caprae. καθαρίζειν—πάντα pendet quidem a καθίσταται, pertinet autem ad omnes hic sacra facientes. De verbo καθαρίζειν Wessel. ad Diod. S. IV, 23. Locos Herodoteos vides in Lex. Herodot. Schweigh. ταύτην φλόγα *flammam quae hic incenditur*. An ταύτην τὴν φλ.; Hoc autem μεγίστην ταύτην φλόγα—οἶδα ἀρθρῖσαν comparandum cum ἤρετο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα ap. Thuc. II, 75. Caeterum idem III, 22 φροντοὶ ἤρποντο dixit.

§. 5. *Ἐπεὶ α. τ. 2. Si Plataeis profectus Clithae-
ronis verticem adscenderis et altera parte 15 stadia de-
scenderis. Clavierii coniectura est: Σφραγισθὼν μὲν ὀρε-
μαζομένων. De his nymphis dicebamus ad Clitodemi
fragm. p. 39.*

CAPUT IV.

§. 1. De hoc *Minervae Aréus* templo afferetur pau-
lo post Plutarchi locus. ἀρεῖς pro ἀραις et ἀπὸ δὲ pro vul-
gato ἀποδείξι Mosq. Sed pro ἀποδείξι (de qua forma cf.
Lobeckius ad Phryn. p. 200) est cap. 20, 4 VII, 22, 7
ἀποδεί. Fortasse autem nostro loco Pausanias scripserat
ἀποδείας magnitudine prope par sit ei *Minervae*. τῆς ἐν
— ἀνέθικαν de illo *Minervae* simulacro dixerat I, 28, 2
et de hoc nostro VII, 27, 1. ἐν ἀκροπόλει. cf. Add. ad
IV, 36, 4. Vix autem Clavierii coniectura τῆς — χαλκῆς
Ἀθηνᾶς commemoranda fuit. ἀπαρχῆς Mosq. γραφαί —
αἱ γραφαί. De his tabulis pictis in hoc templo Plutar-
chus Arist. c. 20 ita: ἑξήκοντα ὀγδοήκοντα τέλαντα τοῖς
Πλαταιῦσιν, ἀφ' ὧν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς φιλοδόμησαν ἱερὸν
καὶ τὸ ἔδος ἔστησαν, καὶ γραφαῖς τὸν ναὸν διακόσμησαν,
αἱ μέγροι νῦν ἀκμάζουσιν διαμένουσιν. Cf. de his picturis
Fernow in Winckelmanni Opp. I p. 507 et Meyeri Hi-
storia artium inter Graecos T. II, p. 147 sq. Pro Ὀνατᾷ
δὲ Ἀργείων mira haec lectio est in Mosq. Ὀνασι δὲ ἄρ-
γους τοῦ καὶ ἀργείου. ex qua minime hoc eruendum
Ὀνατᾷ δὲ, Ἄργος τε καὶ Ἀργείων ἐν ἑθῆβας ἡ προτέρα
στρατιά, ut Argorum urbem et Argivorum agmen Thebas
petens tabula ostenderit. nam repugnat c. 5, 5. ubi haec
Onatae pictura iterum memoratur. Ex hoc nostro loco
Thierschius de Epooch. art. fing. 41 not. 116 colligit ratio-
nem, Onatam post Marathonicam pugnam nasci non pos-
tuisse, quia Onatas paulo post illam pugnam cum Phi-
dia hoc templum ornaverit. Unde vero paulo post?
Phidias Pericle rempublicam gubernante floruit. Hic au-
tem ad rempublicam accessit 444 a. C. id est 46 annis
post pugnam Marathonicam. Denique ubi Onatas di-
citur eodem tempore cum Phidia hoc templum ornavisse?
Cf. adn. ad VIII, 42, 4 et ibi Add. Huius *Arinnestis*
etiam Herodotus IX, 72 mentionem iniecit (cf. ibid:

Valok. ad cap. 64.) et Plutarchus in Arist. cap. 11, ut nomen certum esse videatur.

§. 2. *Διμήτρος* — *Πλαταιαῖς*. Hoc dicitur Herodoto IX, 62. *Διμήτριον*. cap. 65 *τῆς Διμήτρος τὸ ἄλσος τέμενος* et *ιερόν* iterumque cap. 101. *Διμήτρος τέμενος Ἐλευσίνης*. In Delphico autem responso τὸ πιδίον τὰς *Δάμαιρος* τὰς *Ἐλευσινίας* καὶ τὰς κόρας in Plutarchi Arist. cap. 11. Fuit autem hoc templum, ut idem l. c. testatur τῶν *Τσιῶν* πλησίον ὑπὸ τὸν *Κιθαιρῶνα*. Hinc patet ἐν *Πλαταιαῖς* h. l. non esse *Platadeis* sed ad *Plataeas*. Confer Herodoti verba IX, 101 ἐν τῇ *Πλαταιίδι* παρ' αὐτὸ τὸ *Διμήτριον* ἐγένετο ἡ μάχη. Idem c. 65 dixerat ἐν *Πλαταιαῖς* οἱ *Πέρσαι* ὡς *ἐιράποντο* ἐφευγον. cf. mox cap. 8, 1. Hic *Leitus* notus est ex Hom. Iliad. II, 494 μόνον pro μόνος Mosq. τὴν δὲ κρήνην — συνέχευν. Sic et X, 18, 2 συγχέαντες τὴν πηγήν sed Herodotus IX, 48 (49) dixit τὴν κρήνην τὴν *Γαργαφίην* συνέχευαν. cf. Schw. Lex. Herod. v. συγχούν. Est autem et hic et IV, 16, 2 p. 318. συνέχει Aoristus. Cf. Lobeckius ad Phryn. p. 222. Pro *Gargaphia*, quod etiam apud Herodotum est l. c., *Argaphia* quoque et *Ergaphia* reperitur teste Etym. M. p. 135, 32. praetermisit hunc fontem Bochartus in Chan. II, 1, 16. p. 465. „On the left of the road leading from the *Three Heads* to Plataea is a copious fountain, now called *Vergentiani*, and was perhaps the *Gargaphia*.” Walpolii Turk. 338.

§. 3. *Πλαταιαῖς* vulgo. ποταμός *ἔστι Περόη* Vulgata, scribendum certe esset *Βερόη*, ut in Virgil. G. IV, 341 Oceanitis; sed non dubitavi scribere *Ῥερόη* ex Herod. IX, 50 (51), unde hoc sumtum est; idem fecit Clavier. Apud Herodotum autem ipsum miratus sum, qui Ortelius Hobhousius et Larcherius hanc *Οἰρόην* habere potuerint pro insula, quum ea ab Herodoto dicatur *ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος περισχίζεσθαι χῆρόν τινα*. Stanhopius in Topography illustrative of the battle of Plataea et Letronnius (censor huius topographiae in Journ. des Savans Decemb. 1817 p. 723.) recte illi quidem animadverterunt, *Οἰρόην* non esse insulam, sed iisdem τὸν ποταμὸν apud Herodotum non *Asopum* sed *Οἰρόην* interpretantibus, duosque amnes sumentibus insulam illam, quam Herodotus commemorat, cōgentes, equidem assentiri non possum, namque ὁ ποταμός non potest per leges grammaticas nisi ad *Asopum* referri. Ex Herodoti loco nos

id erimus: Asopus e Cithaerone lapsus ab eo loco, ubi in duo brachia diremtus illam insulam clauderat usque ad eum, ubi ea iterum coniungebantur, vocatus est Oëroe, quae causa est cur Nostro dicatur ποταμός. Nolo tamen praeterire quae Squire in Walpolii Turkey. p. 338 scripsit: „the Asopus having its rise in Cithaeron discharges itself into the sea of Euboea, while another river which it may be coniectured was the Aëroe, also flowing of Cithaeron, has its course through the plain of Plataea, passes before the city, and then falls into the gulf of Corinth near Livadostro. Both these rivers have separate branches in the mountain, and the latter precisely forms the same sort of island, so minutely described by the historian IX, 56.“ quod sequitur Müller in Orchom. 488. Hobhouseius, qui uno Asopo in duas partes diviso illam insulam Plataeis oppositam, nec dimidium milliarit latitudine explentem circumdari narrat, addit „about a mile to the north-west of the fountain Gargaphia the two branches of the Asopus reunite“ p. 471. 472, θυγατέρα — λέγουσι ex Herodoti loco citato, ubi additur οὐ ἐπιχώριον. Oëroe non in Achaici Asopi filia, ut quae-renda fuit; cogitatur Boeotiae Asopus, cui Antiope quodque filia tribuitur II, 6, 2. πρὶν δὲ ἢ διαβῆναι τὸν Ἀσπόν. Asopus apud Thucyd. II, 5. μέγας ἐξέβη καὶ οὐ ῥαδίως διαβαρὺς ἦν. Gellius in Itin. of Greece p. 109 commemorat pontem, quo Asopus iunctus sit, et addit: „the distance from the bridge of the Asopus to Thebes is about four miles.“ Scolus ex Hom. Iliad, II, 497 notus. cf. de eo Strabo IX, 408. 409 (438. 440). ἀνορύσσας x. r. λ. Cf. II, 6, 2. Quod autem h. l. ait ἀνορύσσας καὶ τὸν ἱεῖ, id referendum est ad id, quod Herodotus VI, 108 narrat, Athenienses Cleomenis Anaxandrida nati tempore inter Plataenses et Thebanos Asopum constituisse terminum.

CAPUT V.

Locum de Thebaide, Thebis ac Thebanorum rebus, qui pertinet usque ad cap. 26, 3, auctor ipse appellat τοῦ λόγου καὶ ἔχοντα ἐς Θηβαίους X, 32, 7. De rebus Thebanorum exposuerant Aristodemus (apud Schol. Apollon.

II, 906. Schol. Hom. ad Iliad, IV init. Sch. ad Eurip. Phoen. 159. Phot. in Lex. Suid. v. *Τελμησολα*. Thebanus vocatur in Phavorino v. *Ομόλος*) *Timagoras* (in O. Muel-leri Orchomeno p. 461.) *Armenidas* seu *Antimerides* (in Schol. Apollon. I, 551 ubi tamen in Paris. cod. est *Ἀρμενίδης ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς*. *Ἀρμενίδας* citatur a Steph. B. v. *Ἀλλετρος*. adde Creuzeri Comm. Herod. p. 91. *Ly-simachus* (in Schol. Apollon. III, 1179. fortasse etiam apud Suidam s. v. *Καδμεία νίκη*), *Aristophanes* (apud Steph. Byz. v. *Ἀντικονδυλεύς*), *Lycus* (apud Tzetz. ad Lycophr. T. II, p. 95 Müller). Denique οἱ τὰ Θηβαῖα γεγραφότες ab Hesychio v. *Τελμησολαι* et οἱ τὴν Θηβαῖδα συγγράψαντες commemorantur in Schol. Apollon. I, 308. in quibus fuit *Antimachus* (at *populus tumido gaudeat Antimacho*. Catul. 95. adde Strabo IX, 409.) plures nominat Schellenberg ad Antim. p. 22. sqq. adde a Pausania c. 9, 5 laudatam. De aliis Heynius ad Apoll. III, 4 init. et cap. 1 init.

§ 1. Τὴν δὲ κ. τ. λ. De antiquissimis Boeotiae incolis cf. Strabo VII, 321. IX, 401. 410. Mülleri Orchom. 130. ἀκτῆνας pro *Ἐκτῆνας* Mosq. sed *Ἐκτῆνες* etiam apud Lycophron. 433 et Tzetzam. In Etym. M. *Ἐκτῆνες* vocantur. De *Ogygo* cf. Acusilai Fragm. p. 232 sq. Tzetz. ad Lyc. 1206. ἀπὸ τούτου — *ᾠγύγαι*. Sic apud Aeschylum VII Theb. 523 πόλιν τήνδ' ᾠγύγαν Ἀἰδὲ προῖάσαι. Apollon. III, 1178. *ᾠγυγίη ἐνὶ Θήβῃ*. In Mosq. *ᾠγυγία* et *στρατιέας* pro *στρατιᾶς* legitur. *ᾠγυγίαι* Ald. Francf. quod Sylb. correxit. ἐς τὴν νύκτα pro ἐν τῇ νυκτί. Sylburgius iam animadvertit, ἐν et εἰς interdum inter se commutatas esse, veluti IX, 14 p. 758. X, 35 p. 883. IV, 9 p. 301 ubi εἰς pro ἐν. adde IV, 35, 4. I, 29, 7. De *Hyantibus* in Phocidem fugientibus X, 35, 4. τοῖς μὲν — ἐπήεσαν αἱ οἰκήσεις ante Facium. ἐπήεσαν Mosq. πεπήγεσαν pro ἐπεπήγεσαν, fixas erant, corrigebat Sylburgius; ἔτι ἦσαν Kuhnus, quod a Facio receptum aegre non ferimus. οἰκίστις Mosq. *Κάδμος* — ᾤκισεν. Cf. de his ad cap. 7, 4 extr. adn. *Καδμύλαν* Mosq. *Ἄρεος* idem. αἱ θυγατέρες εἰλήφασιν αὐτῷ φήμην. Vulgata. αὐτοῦ edidit Clavier, quod non imiter memor exemplorum Dativi pro Genitivo frequentati a Pausania; de qua eius consuetudine dicendum nobis iterum fuit ad VI, 3, 2. Σεμέλην δὲ pro Σεμέλῃ μὲν Mosq. De *Spartis* his cf. VIII, 11, 5, et Not. ad Hellen. p. 207. *Ἐχίονα* — ποιήσασθαι cf.

Apollod. III, 4, 3. *παρρυπλοῦν* etiam apud Herodotum, veluti I, 26. adde Lex. Herodot. Schw. *ἐγέρετο* pro *ἐγέρτο* Mosq. *Ἐγγύλας* sic scribitur etiam in Herod. V, 61. ubi v. intrpp. *Ἐγγύλας* Mosq. De hac *Cadmi ad Illyrios migratione* Mülleri Orchom. p. 231. 232.

§. 2. De v. *ἰαχύνειν* IV, 1, 2. *γύλια* Mosq. *ἀεβής* cum Genitivo etiam cap. 27, 5. IV, 8, 1. Distinctionem post *ἀεβής* monente Sylburgio Facius sustulit. Polydorus e *Nyctēide*, quae *Nyctei* filia, *Chthonii*, Sparti, neptis fuit, sustulerat *Labdacum*. v. Apollod. III, 5, 5. *ἔμειλλε* κ. τ. λ. *relicturus ipsum erat puerum. καὶ* ante *ἐπιτρέπεις* abest a Mosq. τὰ δὲ *ἐφεξής* κ. τ. λ. Haec exposita sunt II, 6. *γραφῇ* pro *συγγραφῇ* Mosq. cf. ad VII, 4, 6. *ὁ δὲ* Sylb. p. 926 ed. Kuhn. interpretatur *οὔτος*, sed *δὲ* est in apodosis et *ὁ* pro *οὔτος*. cf. cap. 1, 3. 32, 6. V, 2, 2.

§. 3. *τῆθος* pro *Ζῆθος* Mosq. *δύναμιν ἐγέλκοντες* Vulgata. Hartungus correxit *ἀγέλκοντες* teste Sylburgio, qui compositum *ἐπαγέλκον* excitat ex VIII, 27, 2. sed ibi legendum fuit *ἐπαγέλκας*. Hic autem praetulimus *ἀγέλκοντες*. idem fecit Clavier. Sic loquuti sunt Hesiodus Opp. 652. *πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν*, et Herodotus VII, 5. *ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιέετο τὴν στρατιῆς ἄγειραν*, ubi ante Wesselingium scribebatur *ἔγειραν*. cap. 48 *στρατοῦ ἄγειραν πορεύεσθαι*. Etiam Amaseus ita videtur legisse. Teste Apollodoro III, 5, 5. *Laius* eiectus Thebis ad Pelopem se contulit. *τὴν πόλιν* κ. τ. λ. Socium in condendis Thebis habuerant *Locrum*. v. Eust. et Pherecyd. in Sch. ad Hom. Od. XI, 326. *Καδμία* iterum Mosq. ut 31. *καὶ Θῆβας — Θήβης*. Haec non Pansaniae ipsius sententia, sed Phliasiorum ac Thebanorum fabula est, (repetita e Pind. Schol. Ol. VI, 143 in Etym. M. 450) ut patet ex II, 5, 2. ubi Noster tradit, Phliasios quidem narrare, Asopi Phliasiorum fluvii filiam fuisse *Theben*, et de hac Thebe urbem Cadmeae subiectam appellatam esse *Thebas*, Thebanos autem contendere hanc Theben Boeotico Asopo natam fuisse. Caeterum alios aliunde nomen Thebanum ducere notum est. Cf. Bocharti Chan. II, lib. 1. cap. 16. p. 462 sq. In Etym. M. p. 450, 41 est: *Θήβα, Συριεὶ λέγεται ἡ βούς· ὅθεν ἐκλήθησαν αἱ Θήβας*. ergo ut Boeotia ipsa de bobus. In Etym. Gud. est *Θήβης, τὸ κισιώτιον πλεονικόν* (cf. not. ad Greg. Cor. p. 532). quod quodam modo conspiraret cum Scaligeri opinione, nomen fluxisse a *τιβη*, Hesiodum illud Theog. 978 de urbe positum *ἑυερέπατο* ad Tom. LV.

ἐν Θήβη God. Hermannus de Mythol. Graecor. antiquist. p. XXII. interpretatur *florentis in Caltua*, putans eo nomine *vinetum* designari, dictum ita a verbo Θήνω. Eidem Κάδμος est *Instruus* i. e. cultor vineae, aliis δόρυ, λόφος, ἀσπίς. v. O. Müller. Orch. 217. aliis *qui ordinat, ornat* a κάω, κάαδμας. Cf. Beck. Obs. hist. et crit. IV) Σεμλή *Solsequa* i. e. vitis; Πολύδωρος *Multifrus*. cf. c. 25, 1. κατὰ συγγένειαν τῆς Θήβης ob matrimonium, in quod Theben Zethus duxisse dicitur. Odyssaeae locus est X, 263. Θήβας ἔδος ante Kuhnium, quod correxit Syburtius. Homericum ἔδος ἐκτίσαν Pausaniam accepisse de *munitione*, adnotavit Barthius ad Stat. Theb. IV, 558. ductus, ut videtur, Amasaei versione verborum αὐξηθείσης—Θηβῶν §. 1. Quomodo Pausanias intellexerit, videmus ex II, 6, 2, ubi Ὀμηρος Θήβας φησὶν εἰλίσσαι πρώτους ait. οὐ μιν Vulgatā et Harleianus Homeri codex. E Mosq. dedi αὐ μὲν, ut legitur in Homeri editionibus. εὐρύχωρον Mosq.

§. 4. Haec de *Amphione* cf. cum Eustathio ad l. c. Hom. Apollod. III, 5, 5 et Philostr. Sen. Imag. I. 10. Pro ἥδε καὶ est ἡ δὲ η in Mosq. κατὰ πῆδος etiam apud Herod. VII, 189. De hac *cognatione* seu potius confusione cf. ad cap. 16, 4. ἄρμεν. v. Αὐδῶν. cf. Schneid. Lex. v. νόμος. ὁ καὶ ἔπη καὶ ἐς Εὐρώπην ποιήσας. Hunc Heynius ad Apollod. III, 1 princ. suspicabatur *Eumelum* fuisse. Idem antea opinatus erat C. Barthius. v. cum ad Stat. Theb. IV, 401 p. 1063. Causa est, quod in Schol. ad Hom. Iliad. VI, 158 Εὐμηλος ὁ τὴν Εὐρώπην ποιεῖν citatur. Ab hac ipsum opinione alienum fuisse Pausaniam, colligas ex IV, 4, 1. Ἐρμού δίδαξε. Heraclides apud Plut. de Mus. princ. a Iove patre doctam tradidit Amphionem. Pherecydes in Schol. ad Hom. Il. V, 302 narrat, a Musis ei datam esse lyram, δι' ἧς κατέδωκε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν ταχυδρομίαν αὐτομάτως ἐπέρχεσθαι. Idem cūr Thebae muris circumdatae sint, avertit in Fragm. p. 134. πεποίηται δὲ καὶ λίθων καὶ Θηρίων ὅτι καὶ ταῦτα ᾄδων ἤγε. Genitivi λίθων καὶ Θηρίων pendent a verbo πεποίηται. Saepe enim cum verbis *dicere* significantibus Genitivum simpliciter coniungi eius rei, de qua quid dicatur, Hermannus iam declaravit exemplis in Mus. Antiq. I, 1 p. 155. Similiter reperitur λόγος τινός, *fama, narratio de aliquo*, ut l. 2, 4. X, 17, 7. ubi v. adn. Μύρων δὲ Βυζάντιος ποιήσας ἔπη καὶ ἑλεγεία Vulgata. Mosquensis ἐς post ποιήσας

inserit. Sed apud Suidam est *Μυρῶ, Βυζαντία, ποιήτρια* *ἰωνῶν καὶ ἱεγυῶν καὶ μελῶν.* apud Athenaeum XI, 490 e et 491 a *Μοῖρῶ ἢ Βυζαντία.* similiter in Anthol. Pal. T. I. p. 69 et 54 *Μοῖρῶ, Μοῖρῶ Βυζαντίας* ubi cf. Iacobii Annot. T. III. p. 42. Hinc fortasse nostro loco corrigendum: *Μυρῶ δὲ Βυζαντίας ἢ ποιήσασα ἔπη.* Clavier scripsit *Μυρῶ δὲ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη,* in quo acquievi. *κατὰ δὲ τὴν τιμωρίαν τοῦ Ἀμφίονος, ἔστι ποιήσας Μινυάδης* Vulgata. Post *ἔστι* Sylburgio *ἔπη* videtur deesse: idem *κατὰ τὴν τιμωρίαν* accipit pro *περὶ τῆς τιμωρίας.* Nos interpretamur: *quas attingunt Amphionis poënam, ea sunt pars carminis Minyadis.* ergo *κατὰ* pro *τὰ κατὰ,* ut interdum apud Herodotum. v. Lex. Herodot. Schw. P. II. p. 10. et *ἔσσι* cum Genitivo, ubi pars significatur, notum est. Haec *Minyas* *εἶχε ἐξ Ἀμφίονα κοινῶς καὶ ἐξ τὸν Θάρνα Θάρμυρον* spectabat *Amphionis aequae ac Thamyridis poënam;* quod confirmatur loco IV, 33, 7, ubi scriptor huius poëmatis auctorem *Prodicum Phocensem* sed dubitanter perhibens *Πρόδικος Φωκαεὺς,* inquit, (*αἱ δὲ τοῦτου τὰ ἔπη ἔστιν ἢ Μινυάς*) *προσέτιθεσθαι φησι Θαρμύρῃ ἐν ᾧδου δίκην τοῦ ἐξ τὰς Μούσας αὐτήματος.* Eadem *Minyas* et de Meleagri morte per Apollinem allata (X, 31, 2) et de Thesei ac Pirithoi descensu ad inferos (X, 28, 1) exposuit, sed nihil habuit de Eurytnomo, qui fuit *δαίμων τῶν ἐν ᾧδου* secundum Delphicorum exegetarum narrationes (X, 28, 4). Quum igitur huius carminis argumentum essent inferi, sequutus *Minyadem* hanc Nostro videtur esse Polygnotus in rebus inferorum pingendis X, 28, 1. Quid praeterea O. Müller suspicatus sit de hoc carmine et illo *Prodicto,* vides in eius Orchomeno p. 18. *ἦν — ἀνιέδωκε* *quas iecerat.* Cf. *iacere* in Clav. Cicéron. *καὶ αὐτὸς ἴπες quoque,* non tantum Niobe.

§. 5. *Τὸν μὲν — ἡγήμας* est interpretatio fabulae de Niobes liberorum interitu, quorum de sepulcris v. cap. 16. extr. De verbo *ἡγήμας* sic usurpato I, 10, 3. *Ζῆθος — ἀμαγίας.* Hanc rem Homerus quidem Od. XIX, 518 leviter tetigit, Scholiasta autem ex Pherecyde haec aëst: *Zethus ex coniuge Aëdone, Pandarei filia, duos procreavit filios, Itylum et Neïdem (cuius posterioris meminit etiam Pausanias IX, 8, 5). Itylum mater nocturno interfecit tempore, Amphionis putans filium esse, quem quia Niobae, Amphionis uxori, liberorum invidabat copiam, occidera voluerat. Cuius maleficii causa Aëdon*

facta est ἀηδών, luscinia, παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰνύλον. Nomen Λαῖος ductum a λῆϊος, λῆϊον. v. Bekkeri Anecd. p. 567. *Laius* aequalis fuit Aegeo (Apollod. III, 15, 7) et Amphitryoni (Herod. V, 59). ἐπὶ βασιλείᾳ κατέγονει ante Facium, qui Sylburgii Kuhniique emendatione suam Pausaniae reddidit. v. II, 21, 9. I, 17, 6 et adn. ἦλθε in ante Facium, qui e Mosq. ἦλθεν restituit. De causa oraculi consulti vide adn. ad §. 8. ἦμῶν Vulgata, quae forma reperitur apud Diod. S. XIII, 66 et Apollonium I, 1309, ubi Scholiasta monet, hoc esse poetarum Homero iuniorum ἀμάρτημα κοινόν. revocavi igitur usitatam formam a Mosq. oblatam: recepit etiam Clavier. De rebus Oedipodis dicit Paus. etiam X, 5, 2. ἦτέθη pro ἠτέθη Mosq. παῖδας—γενέσθαι. Ex locasta cum hos liberos sustulisset alii tradiderent veluti Euripides Phoen. 55. sqq. Apollodorus III, 5, 8. Androtio in Schol. ad Hom. Od. XI, 271. Homeri locus est is ipse, quem modo indicavimus. Ἐπ' ἰουκάστην Mosq. sic et 26, 2. duplex forma eiusdem nominis coniuncta. Quae Homero *Epicaste*, recentioribus plerumque *Locaste* vocatur, etiam Pausaniae. *Locasta* Menoecei filia et Creontis soror fuit. v. Eurip. Phoen. 10 sq. Argum. gr. Aeschyli VII. Theb. Apollod. l. c. Creon autem nobili inter Thebanos genere Spartorum natus erat. cf. Schol. ad Eurip. Phoen. 674. ὁ δ' pro ὁ δ' Mosq. In sensu verborum Homericorum ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεῶν θέσαν ἀνθρώποις explicando errari non potest, quum quid ἀνάπυστα denotet, veteres ipsi abunde declaraverint, interpretantes φανερά, διάδηλα, ἐκδηλα, ἐξάκουστα, ἀκουστά, περιβόητα, ἐκπυστα. Ducitur ab ἀναπνύθαι seū a πέπυσμαι, πέπυσται, πυστόν ut ἐκπυστόν, διάπυστον, ἄπυστον, non ab ἀπύω et ἀνά ut sit *hervorgerufen*, quod Koësio placuit. Eandem quam Homerus huic voci potestatem tribuit Herodotus VI, 64. 66. IX, 109. cum Orpheo in Argon. 1166. Tryphiod. 107 et Philost. Iqn. Im. c. 11. Homericus Apollodorus III. 5, 9 ita reddidit: φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Diodorus autem IV, 65 τῶν περὶ τὴν οἰκίαν ἀσεβημάτων γνωσθέντων. Nos igitur quid Homerus dixerit videmur scire; nescivisse autem Pausaniam credibile est? et tamen credidit Gesner, qui ad l. c. Orphod. ita: „Sic argumentatur Pausanias: Si Polynices, Eteocles, Ismene et Antigone essent nati ex incesto Oedipi coniugio cum locaste, poeta non posset dicere, a locaste statim abolitam eius esse notitiam et memoriam: ponit-

que adeo *ἀνάνυτον* esse, *de quo non auditur*.“ Quod ille quidem non ut reprehenderet Pausaniam, sed ut moneret, antiquam esse hanc contrariam interpretationem, scripsit. Heynius autem ad Apoll. III, 5, 9 ausus est dicere, haec Homericam Pausaniam *male accepisse de fama abolita*. Atque etiam Lobeckius, vir praestantissimus, calculo Gesneri opinioni addite ait in Phrynicho suo p. 728: „pro *inaudito* (quae significatio Lexicis ignota) in Homeri loco *ἀνάνυτον* accepit Pausanias.“ Vereor autem ne Gesneri errorem error Amasaei pepererit, qui ultima Homeri verba et proxima Pausaniae ita vertit: *Mox facinus visum est superis abolere nefandum. Qui enim eius flagitii fama statim potuisset abolere, si etc.* imo eorum, quae Pausanias dixit, sensus hic est: *Si igitur incestum (Oedipi et Epicastes matrimonium) mox in lucem protractum est, fieri non potuit, ut quatuor ex eo liberi nascerentur, namque impietate eius cognita illico dissolutum est.* Quod perspexerat iam Goldhagenus ita interpretans: *aber die Götter machten die Sache bald unter den Menschen bekannt. Wie haben sie denn die Sache bald bekannt gemacht, wenn Oedipus mit der Iokasta vier Kinder gezeugt hat?* Magis laudanda est Clavierii versio: *mais les dieux divulgèrent cela sur le champ. Comment les dieux auroient ils divulgué cela sur le champ,* quam Nibbyi: *ma inaudito ed improvise mostrar portentò all'uom mortale i Numi. Come adunque fecero un inaudito ed improvise portentò.* Amasaeus quem sequutus est Gedoynus, a recta via, ad quam eum a Sylburgio revocatum non esse miror, videtur aberrasse *ἀνάνυτον* et *ἀνάνυτον* inter se confundens, quorum posterius legitur VII. 15, 3. Hinc quoque poterit intelligi, quam facile errores inter homines propagentur, occasione eos extirpandi non destitutos. Si Heynius Goldhageni saltem versionem dignatus esset adspectu, non esset temere Gesneri vestigia sequutus neque ea iniuria in Pausaniam usus. Mira lectio est haec Mosquensis: *ῥέσκαρος γενεᾷ ἐν Ἰωνίᾳ*. Mox *Εὐρυγανῶς* Mosq. Sed Apollodorus III, 5, 9: *εἰδὼ δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα πατρὶς ἐξ Εὐρυγανῶς τῆς Ἰνέκκαστρος*. In Scholiis ad Eurip. Phoen. 1760 e Pisandro scriptum est *Εὐρυγάνη*, ubi tamen quod additum legitur, Oedipum iam oculis orbam et mortua Iocasta duxisse Euryganen ex ea quatuor sustulisse liberos, absurdum est, quanquam non multum differt, quod ibidem ad vers. 53 ex Pherecyde

profertur; hic *Εὐρύγανειαν* quidem, sed *Παρθέναν* filiam dicit hanc Mulierem. Nonnullis *Euryganea* soror fuit *Iocastae*. v. Schol. ibid. *Iocasta* autem *Menoecel* filia. v. *Apollod.* III, 5, 7. ὁ τὰ ἐπη ποιήσας, ἃ *Οἰδιπόδῃ* ὀνομάζουσι *Vulgata*. Porsonus *Oidipodeia* malebat. Non satis certum videtur an huc pertineat, quod nunc in Scholiis ad *Eurip.* 1760 legitur: οἱ τὴν *Οἰδιπόδαν* γράφοντες. In Schol. *Platon.* quae sunt in *Lectio. Platon.* a *Gaisfordo* editis p. 170 de *Meleto* (sic) *Socratis* accusatore est *Οἰδιποδευανέθηνεν*, ubi videtur *tetralogia* tragica significari. *Valckenarius* autem suspicatus est, carmen fuisse cyclicum τὴν *Οἰδιπόδαν*, cuius quis auctor fuerit latere. *Όνασις* vulgo; scripsi *Όνατις*, ut iam *Sylburgius* correxerat e cap. 4, 1, ubi hoc nomen similiter in *Mosq.* corruptum est. ita et *Clav.* scripsit. *Πλαταιάων* vulgo. *Πλαταιάων* corrigebat *Porsonus*. Cf. VI, 10, 2. *Mosq.* δὲ inter ἐπὶ et τῇ inserit. Caeterum ex hoc loco videtur effici, ut *Onatas* quoque, quibus pinxit, hominibus sua nomina addiderit.

§. 6. *Πολυλίας* — δὲ pro δέει — εἰ ἐναντία pro εἰ παρὰ. *Mosq.* De his παρὰ. Cf. ad §. 3. εἰς διαφοράν — *Ετεοκλῆν*. *Eteocles* iniurias commemorat. X, 5, 2. Auctor discordiae *Eteocles* etiam apud *Apollod.* II, 6, 1, et *Pherecydem* in Sch. *Eurip. Phoen.* 71. πένοντες de iis etiam qui tristitia, iniuria, ira, metu similibusque commoti locum aliquem relinquunt: Cf. V, 1, 5. qua potestate coniunctum cum verbo μετακλῖν addeicit etiam infinitivum alius verbi, ut VI, 17, 4. κατέβουσαν — *εὐπρεπίαν* *Mosq.* πρὸς τὸν *Ετεοκλέα* κτλ. Idem apud *Apollodorum* III, 6. 8.

§. 7. ἄγρουσι omisso nomine *Αργεῖοι* *Mosq.* De Glisante c. 19, 2. *Γλισσάντα* *Mosq.* Cf. de scriptura ad I, 44, 7 adn. De proelio ad *Glisantem* commisso ibidem iam dixerat. τῶν *Αδράστου* *Mosq.* Ald. ἀπὸ τῶν *Vulgata*. Cf. ad VIII, 47, 4. κρατήσαντων — *Ἰλλυρίων*. idem est apud *Herodotum* V, 61, ubi qui vocantur *Enchelees* sunt iidem qui *Illyrii*. vide §. 1. Pars tamen *Cadmeorum* *Homolen* in *Thessalia* eo tempore occupavit. v. cap. 8, 3 sub fin. *Laodamas* hoc proelio occiditur ap. *Apoll.* 3, 7, 3. ὑπὸ — ἀπεχόρησεν. Similiter *Herodotus* ὑπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα ἀπέδρη VI, 2. adde IX, 58. ὡς δὲ — *Μυσῶν*. Cf. de his I, 4 extr. et adn. ἀποθανεῖν abest a *Mosq.* Κακῶν e *Mosq.* Facius resti-

tuit pro *Καίμων*. v. ad I, 10, 4 adn. De hac *Ελασα* Aeolidis urbe, cf. Steph. Byz. et Mannerti Geogr. VI, 3, 396. Post *Λίον* inserui ε ε Mosq.

§. 8. Pro οὐ γὰρ ἐν est οὖν ἐν in Mosq. *Πηλείην* — *Τηλέφον* quo id auctore Pausanias tradiderit nescio, namque Hom. *Iliad.* XVII, 597 sqq. vulneratum quidem leviter et in fugam versum a Polydamante Peneleum memorat, non item occisum. Cineres eius in Boeotia ad Cephissum conditos testatur epitaphium in Anth. Pal. II. p. 749. Eius qui mox commemoratur filius *Opheltas* an gentis Opheltiadarum in Plut. de S. N. V. cap. 13 conditor fuit? *Ἀμφιόνορος* Mosq. cf. ad III, 15, 6 adn. τῶν δὲ *Ἐργυρίων* — *Οιδίποδος*. Similiter Herodotus IV, 149 ait ἐκ *Θεογονίαν* *Ἐργυρίων* τῶν *Λαίων* τε καὶ *Οιδιπόδων* ἱερὸν Spartae dedicatum esse in Aegidarum tribu. Laius enim ab Amphione et Zetho rerum positus expulsus in Peloponnesum se ad Pelopem contulit, eiusque filium Chryseippum, nefando amore complexus, rapuit. Ob raptum filium diris Laium devovit Pelops, cuique interitum ex propria sobole imprecatus est. Quaram dirarum metu Laius quum sine prole diu vitam transigisset, tandem oraculum, an sibi expediret liberos procreare interrogavit. v. gr. argum. in Aesch. VII a. Th. De oraculi responso fuit oratio §. 5. Oedipi, qui ipse materis Furiis agitabatur (v. Hom. *Od.* XI, 280). imprecationes in filios commemoravit. Pausanias §. 6. adde Müllerii Orphom. p. 125. *Furias autem Laii et Oedipidis* sunt Laii caedem et iniurias Oedipedi factas in filii nepotibusque ulciscantes. v. adn. ad VIII, 34, 2. *μῦθος* pro *μῦθος* Mosq. *μῦθος* *Βυρσίδων* fuit etiam VIII, 34, 2. *Ἀντιόχων* v. τ. λ. cf. de eo IV, 3, 5. *Ἀποσπύδων* Mosq. Eadem varietas in eodem hoc nomine VII, 3, 1. *ὁ* *Ἀνδροκρόμος* — *πρὸς* Vulgata. pro *ὅς* est οὗ in Mosq. Non dubitavi Palmerii emendationem *ὅς* *Ἀνδροκρόμου* in contextu transferre, quum Pausanias ipse II, 18 extr. hoc factum *Melanthis Andropompi filio*, etiam VII, 1 commemorato, tribuerit cum aliis. Sylburgius corrigi voluerat *ὅς* *Μελανθὸς* *Ἀνδροκρόμου*. Similiter §. 7. *ὁ* exiderat *δὲ* *Ἰσχυρὸς* *Δικαίης* eodem modo loquutus est VIII, 4, 7. *Θηβαίων* pro *Θηβαίους* Mosq.

CAPUT VI.

§. I. ἀγῶνες πολέμου non est periphrasis belli, sed denotat *proelium*. Demosthenes *περὶ συμμορ.* p. 180 (T. I. p. 135 Dind.) distinguit τὸν πόλεμον et τὸν ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου i. e. *proelium*, ut totum et Partem, εὐν-
χημάτων—ἐτέρως: oppositio est ut in illot in arduis, non
secus ac bonis. καὶ ὡς ἐτέρως: e praecedentibus eru-
ndam animoque addendum est ἐμαχήσαντο, et quomodo u-
cus pugnauerint. ἐκρατήθησαν—χώρας. Quam rem ex-
posuit Herodotus VI, 108. προσέπαισαν—Πλάταιαν in-
telligendum est de celeberrima pugna Plataeensi, qua The-
bani in Mardonii exercitu oppositi Atheniensibus ab iis
victi sunt. Huc pertinet locus Herodoti IX non 86 sed
67. τῆς δὲ αἰτίας π. τ. λ. similiter loquitur et iudicat
VIII. 27, 10 sequens Thucydidem III, 62. adde Thuc. 3,
47 ubi etiam τῷ δήμῳ οἱ ὀλίγοι opponuntur. ὀλιγαρχία π.
τ. λ. ἡ πατριος πολιτεία Thebanorum fuit διὰ πλείοναν πο-
λιτεύεσθαι. v. cap. 5 extr. Huic ὀλιγαρχία. opponitur.
Cf. et Wessel. ad Herod. IX, 87. τυραννοῦντων ἐν τῶν
παίδων Vulgata et Amas. E Mosq. dedi τυραννοῦντος
ἐν τῶν παίδων. idem dedisse Clavierium nunc video.
τυραννοῦντος etiam Aldina habet. ὕστερον—ἔπειτα. Hu-
ius pugnae a Thucydide IV, 93 sqq. narratae iam facta
mentio est III, 6, 1. Ταναγρίων Mosq. ὁ Ἀρίφρωνος, ὁ
στρατηγὸς ἦν Ἀθηναῖος Vulgata; sed quoniam Mosq. obtu-
lisset στρατηγῶν, idemque omisisset ἦν, haec vestigia se-
quutus scripsi ὁ Ἀρίφρωνος, ὁ στρατηγῶν Ἀθηναῖος. De
vetbo στρατηγῶν ita constructo: cf. ad VII, 13, 1. στρα-
τίας pro στρατιᾷ Mosq. διαπολεμηθέντες idem. Κρα-
τηθέντες π. τ. λ. De pugna hac ad Corinthum, qua victi
sunt Thebani cum sociis a Lacedaemoniis v. Xenoph.
Hell. IV, 2, 8 usque ad fin. Dicitur hoc bellum *Corin-
thiacum*, de quo cf. III, 9 καὶ ἐν Χαιρωνείᾳ vulgo. Χαι-
ρωνία Mosq. In Clavierii editione legitur καὶ ἐν Χαι-
ρωνείᾳ, sed in versione: *vers Corinthi et a Chaeroneae*. Equi-
dem non dubitavi scribere ἐν Κορωνείᾳ e Xenoph. Hellen.
IV, 3, 9 sqq. Plut. Agesil. 17. 18. 19. et ex ipsius Pau-
saniae III, 9, 7, ubi est de Agesilao: Θηβαίους ἐν Κορ-
ωνείᾳ καὶ τὸ ἄλλο νικῶντας συμμαχικόν. Quod ab his scrip-
toribus ibidem commemoratur Minervae Itoniae templum,
id prope Coroneam fuisse discimus e Pausap. IX, 54. 1.
adde O. Mülleri Orchom. p. 70. De pugna ad Chaero-
neam est §. 2. Clavier non intelligens, quid Χαιρωνία

mut., videtur in versione Vulgatam retinuisse, *γυναῖ-
ρας* pro *γενεάς* Mosq. Formam *ἀναδραχίας*, quas
iterum cap. 52, 6 invenitur, intactam reliquerunt in
Diod. S. XIV, 13 Wesselingius et Eichstaedtius; Co-
rayus tamen malebat *δυναρχίας*, quod est apud Pausa-
niam VIII, 52, 2. ubi etiam de his et de *harmostis* v.
adn. ἀποστράς Mosq. τὰς et τῶν, *Φακ.* Mosq. τὸν — *τε-
ρὸν* Sic et X, 5 init. ubi et cap. 2 de hoc bello.

§. 2. *Κίρκης* — *συγγραφή* I, 25, 3, *Χαιρυνίης* Mosq.
κίρκης Mosq. omisit. *Θηβαίους ἐπὶ ἡλίου ἐξελθόν* τὴν
γραμμήν Vulgata. *ἐξελθόν* Mosq. Eodem sensu est *Ἐπα-
μεινίδας Θεσπιδίς ἐξελθὲς* cap. 14, 2, adde Thom. Mag.
p. 321 (ubi *ἐξῆλθε* videtur in *ἐξῆλθε* mutandum). Wyt-
tenbachius ad Plutarch. Praec. Sanit. Tuend. p. 127 seq.
828 (156 ed. Lips. T. II) accepit Infinitivum nostri lo-
ci *ἐξελθόν* pro Attica forma contracta *ἐξελθόντων*, in
quo vehementer vereor ne longé a vero aberraverit vix
praestantissimus. De constructione verbi *ἐπὶ ἡλίου* cum
Dativo personae et Infinitivo, qui fere Aoristi est, di-
cebamus ad V, 4, 4. Infinitivus Futuri alienus est ab
hoc loquendi genere. In simili re eodem verbo Pausa-
nias usus est II, 8, 5 de Arato: *Ἀρατὸς δεινὸν ἠγείτο
Περικλῆ καὶ Μενουόχην, ἔτα δὲ Βαλαρίην καὶ Σούριον
ἐχόμενα ἐπὶ Μανδρόντων περὶ οὐρανὸν, καὶ (ὡς γὰρ ἦν
δυνατὸς πρὸς βίαν αὐτὰ ἐξελθόν). Αἰγιόχην κατέχευε* ubi
est *eximere ista loca ex potestate Macedoniae*; ut apud
Liv. 31, 39: *Syracusas oppressas ab Karthaginensibus
in libertatem eximere*. In Plut. Cleom. 36 corrigo τὸ
ἐκένον ἐξαιρῶν In nostro autem loco habet significatio-
nem *exiciendi, expellendi*. De hac duplici potestate ver-
bi *ἐξαιρῶν*, quam ei Herodotus quoque tribuit, v. Lex.
Herodot. IX. 61. Sic πόλεμον ἐπιόντα apud Thuc. II,
36. cf. Paus. X, 1, 2. VI, 5 extr. σημεία ἐγένοντο ἐνα-
ρία Vulgata; cur autem dubitemus scribere *ἐγένετο*, quum
cap. 13, 2 legamus *σημεία ἐγένετο ἐκ τοῦ θεοῦ*? Rursus
cap. 5, 1 *ἐγένοντο* in *ἐγένετο* depravatum vidimus. Ostem-
tum his verbis comprehensum κατὰ δὲ τὴν — ἐξύφηναν
Diodorus S. XVII, 10 ita refert: *ἐν τῇ τῆς Δήμητρος
μερὶ λεπτόν. ἀράχνης ὑφασμά τι διαπεπτασμένον ὤφθη,
τὸ μὲν μέγεθος ἔχον ἱματίου, κύκλῳ δὲ περιβαλὼν ἴσον
τῇ κατ' οὐρανὸν ἰουμβίαν* atque de eo addit oraculorum
responsa, ubi Wesselingius iam citavit Aelianum V. H.
XII, 57 paulo aliter narrantem. *ἐκρυπταῖον ἀμυνέον* est

h. 1. *extendo tegere, webend' überziehen.* Pro *hōtēton* est *hōtēton* in Mosq.

CAPUT VII.

§. 1. De Thebis per Cassandrum OL. CXVI, 2 *restituta* cf. omnino Diod. S. XIN, 34. Paus. IV, 27, 5. sed non in integrum plane restituta esse monuit iam Wyttēb. ad Plut. de S. N. V. cap. 7. p. 236 Hutt. T. X. *Messenii ac Megalopolitani* ut conditi et restituti Thebanis, *Athenienses* fortasse quia Thebanos in belli societatem contra Philippum pertraxerant.

§. 2. *Monēv de mōnēvōn* ante Facium, qui alteram Sylburgii emendationem *Monēv* recepit. Sylburgius enim putavit posse etiam servata Vulgata; *Monēv* legi *quiesce*. Inter eas et *Θύβαρ* anatomate cedidis. Mosq. *μὲν* omisi, *δε* — *παρῳκῶμεθα*; his declaratur eadem de re obscurius dictam I, 25, 5. *καὶ τοῖς παῖδας* — *Παῖδας* Olymp. CXVII, 2 et 4. Pro *Βαυλὺν* Hartungus voluit, *Αρῶλιν*. Consentit cum Vulgata Arriani VII, 4, 6. *ἐπὶ τὴν γὰρ εὐρίαν* Vulgata *ἐπὶ τὴν* Mosq. sed ut *ἐπὶ τὴν* scriberetur recte, censuerunt Porsonus et Schaefer ad Greg. Cor. p. 540. cf. Phavorinus et Bekkeri Anecd. p. 169, ubi etiam cum Dativo. *ἐπὶ τὴν* in Hom. Iliad. VIII, 214 male interpretantur *ἐπὶ τὴν ποταμὸν* Schol. min. *καὶ* — *εὐλά*. Herod. IV extr. *οὕτω εὐλά* *ἐξέτερε*. De praecedentibus *ἀνέκτιστον* *ὕνα* *φαρμακὸν* cf. Mathiasi Gramm. §. 592.

§. 3. *ὑπολαβοῦσα* Vulg. Corripo *ἐπιλαβοῦσα*. Cf. c. 8, 1. I, 9, 3. VII, 10, 2. *ἀπὴγαγὲν* similiter *κατήγαγεν*. Post *Ἀντιπατρος* Mosq. *δε* omisit. *ἀποκρίθηναι* vulgo. *αἰτιαμένο* Mosq. *ἀνεφάνη* pro *ἐφάνη* Mosq. *τὴν δὲ τὴν ἀποδίδοναι* *τινὶ* est *ἀνταποδίδοναι* *τινὶ* κατ' *αἴτιαν*. cf. Plut. de S. N. V. cap. 6, p. 226 Hutt. Poenae quam Cassander numini dederit mentionem etiam Plutarchus fecit de S. N. V. p. 41 Wytt. Haec vero ille teterrimus morbus fuit, qui §. 2. commemoratus etiam in Pheretima pro poena divina habitus est ab Herodoto IV extr.

§. 4. *γίνομαι* *κακός* est in Eurip. Hec, 375. ut hic.

sed Pausanias etiam γ. ἀρχῆς dixit IV, 35, 4 γυναικῶν
Herodoteum verbum (v. Lex. Herod.) et Ionicis ἀφαινε-
ratum a Gregorio. Cor. p. 53y ubi v. editt. a quibus quod
affertur • Lexico Rhet. et in Etym. M. 237 legitur τὸ
γρόντα ὄτι πρὸς ἀρσίστους ἔσονται αὐτῶ ἡ μάχη, ἡσυχα-
σας nostro loco videtur accommodatum esse. Σύλλα πρὸ
Σύλλας Mosq. τοῦ post ἤρχετο idem omisit. ἀποτέμεσθαι
auferendi potestate etiam Plut. v. Lyc. cap. 2. Videtur
et h. l. ἐπικλείοντο pro vulgato ἐπικλείοντο legendum esse.
στρατὶς pro στρατῖ Mosq. καὶ σφίσιν — καλουμένην. The-
bas Bosotias sua aetate prorsus desolatas esse (cf. Dio
Chrys. ap. Wyttēnb. ad Plut. de S. N. V. p. 42) et The-
barum nomen ad solam arcem paucosque incolas perti-
nere, Pausanias iam testatus est VIII, 33, 1. Hic tradit
suo tempore, inferiore urbe vastata, solam arcem incoli,
neque eam Cadmeam sed Thebas vocari. Cum hic vide-
tur pugnare, quod idem LX, 5, 1 narravit, urbem a Cad-
mo conditam, quae postea Thebarum arx facta sit, etiam
nunc ad suam usque aetatem Cadmeam nominari; sed
nulla pugna est: qui accuratius loquebantur, hi arcem,
tum solam reliquam, appellabant Cadmeam, sed vulgo
eam nominabant Thebas. καλουμένου pro καλούμενην
Mosq.

CAPUT VIII.

§. 1. Pro δέμα est δὲ in Mosq. Πορνία scribitur
etiam in Strabone IX, 409, ubi v. Tzschuck; aliis est
proparoxytonon, ut in Etym. M. Haec Ceres et Pro-
serpina O. Müllero in Orchom. p. 125 Cabiraeae sunt.
τὰ δὲ ἀγάλματα ἐν τῷ ποταμῷ τῷ παρὰ τὰς Πορνιάς τὰς
θεὰς ὀνομάζουσιν Vulgata. Valckenarius cum Amasaes,
Sylburgio ac Kuhmio malebat legere τὰ δὲ ἀγάλματα οἱ
παρὰ τῷ ποταμῷ. Sylburgius ex Amasaes censuerat ut le-
geretur: τὰ δὲ ἀγάλματα οἱ τῷ ποταμῷ παροικοῦντες Πορ-
νιαδας θεὰς ὀνομάζουσιν nam Πορνιάδας non tantum ex
evidentibus hic vestigiis, verum etiam ex Euripide, Vir-
gilio et aliis eruere licere. idem visum est Kuhmio. Fa-
cius putabat, etiamsi quis Vulgatam probaret, ei tamen
ἐν mutandum esse in ἐνι atque ita edidit Clavier. at ἐν
saepe est ad, iustu, propter. Cf. ad III. 24; 4. VI, 19,

1. IX, 4, 2. adde Lex. Herod. Schw. Porsonus corrigebat τὰ δὲ ἀγάλματα τὰ παρὰ τῷ ποταμῷ τὰς Πορνιαδας θεὰς ὀνομάζουσιν. Nobis olim videbatur scribendum εἶσε τὰ δὲ ἀγάλματα τὰ ἐν τῷ ποταμῷ, τῷ παρὰ, τὰς Πορνιαδας θεὰς ὀνομάζουσιν. quas sunt propter fluvium, qui praeterfluit. Videtur autem significari *Asopus*. O. Müller in Orchom. p. 486 suspicionem proposuit, *Cnorum* esse. Nunc reliquis missis, quum incerta sint, retinimus τὰς Πορνιαδας θεὰς. quanquam in Herod. IX, 97 est τῶν Πορνιαδῶν ἱερὸν. Clavier scripsit: ἀγάλματα ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ παρὰ τὰς Πορνιαδῶν Πορνιαδας θεὰς ὀνομ. In Eurip. Orest. 308 Furiae dicuntur Πορνιαδες θεαί. hinc in Scholiis ad h. l., a Phavorino et Etym. M. auctore Πορνιαδες exponuntur *μανιοποιοί*. Sed haec videntur diversae esse a nostris Potniadibus. ἐς τὰ μέγαρον — ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἐν Δωδώνῃ φασὶν ἐπὶ λόγῳ. τῷ δὲ ἄλλος πού τις πεισθήσεται vulgo, nisi quod Facius stellulam inter ἐπὶ et λόγῳ interposuit. μέγαρον (sic legendum) Lobeckius de Spectaculis mysticis P. I. 1824. p. 8. interpretatur *cavernas terras fortasse cortis modo conceptas*. Sylburgius sumebat Amasaeum legisse φασὶν εἰσεσθαι, et hic finita periodo subiiciendum putabat λόγῳ τῷδε κ. τ. λ. O. Müller in Orchom. p. 61 lacunam explendam verbo ἐπιφανῆναι ante λόγῳ existimabat cum Kuhnio ac Clavierio. Corayus malebat: φασὶν ἐπιφανισθαι. Λόγῳ δὲ τῷδε. Lobeckius autem l. c. ἐν Δωδώνῃ vitiosum esse et pro eo ἀναδύνας vel ἀναδοθῆναι scriptum fuisse suspicatur h. e. *porcellos istos aut alio loco aut eodem post certum tempus emergere vivos*. Nobis ita restituendus hic corruptus locus videbatur: ἐς τὰ μέγαρον — ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἐν Δωδώνῃ φασὶν ἐπιλόγῳ τῷδε ἄλλος πού τις πεισθήσεται. nunc autem hiatus post φασὶν indicavimus. ἐς τὴν ἐπιούσαν simpliciter positum IV, 35, 4 est: *postero die*. Cum formula ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους comparari potest ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου in Anacreont. XLVIII (L) ext. et ἐς τὸ ἐπιόν, ἐς νεῖρα. Ergo ἐς τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἔτους scil. ὥραν erit *proxima aestas*, quum ἔτους ὥρα sit *aestas*. v. Bastii Epist. crit. p. 108 lat. Denique ἐπιλόγῳ coniunctim scriptum est in Mosq. Hic ἐπιλόγος est istud additamentum: *se proxima aestate videre ad Dodonam illos porcellos*. Hinc saepe ἐπιλέγω, ut §. 2. Creuzer in Symbol. IV, 178 et 473 hunc locum tangens confert cum Clem. Alex. Protr. p. 11. (Idem fecit Lobeckius l. c. simul autem Clementem inge-

niose ita emendat: *μυρίασις ὕδατος χερσὶν ἐκβάλλουσι*. Müller in Orchom. p. 61 hanc fabulam coniungit cum iis, quas de subterraneis Boeotiae meatibus narrabantur. Scribendum fuit *πεν*. In Mosq. est *ἄλλος* pro *ἄλλας* et *παισθήσεται*. Pro *Διγασέλει* Kuhnus scribi volebat *Διγασέρον*; quod iis, quas continuo narrantur, satis accommodatum est, et a Goldhageno redditum. *μάντευμα ἐν Ἀσθ* pro *ἄμα ἐν Α*. legendum. *δελνυται* — *λεγουται*. De fonte huius loci equis inde bibentibus furorem afferente cum Pausania Aelianus H. N. XV, 25, et Philargyrius ad Visg. G. III, 266, de herba quadam ibi nascente alii intelligebant, veluti Scholiastes ad Eurip. Orest. 318.

§. 2. *περίβολός τε τῆς ὁδοῦ* malebat Porsonus. *δισσῆνας* — *γῆν ταύτην* ante Facium, qui se dicit emendasse *ταύτην*, quum Sylburgius iam occupasset hanc emendationem. De re autem cf. cap. 19, 4. *μήτε πόλιν τοῦς ἐν ταῦθα* ante Facium, qui e Mosq. dedit *τὴν ἐν*, quod item Sylburgius iam voluerat. Eidem mox *μήτε εἰ τῶν ἀγρίων* legendum videbatur. cf. ad §. 3.

§. 5. Nunc accedit ad ipsam Thebarum urbem. Cf. ad cap. 2, 5, et Dicaearchi Vita Graeciae lib. 2. Idem in *ἐναγγ.* τ. *Ἑλλάδ.* 94 ambitum earam vult 45 stadiorum esse, „Theben 4 Stunden von Orchomenos, 3 Stunden 12 Minuten von den Ruinen der Stadt Haliartos, 1te Stunde 40 Minuten von den Trümmern nahe am Berge Phoinikios.“ Dodwellii Itin. T. I. p. 244 Sickl. „Enter the city of Thebes, now occupying the site of the ancient citadel or Cadmea. The time employed on the road between Athens and Thebes is usually reckoned at 12 hours, but about 13 seems nearer the truth. Of the walls there are no visible remains. Thebes, though on an insulated hill, is not in a very commanding situation. The situation of Thebes was probably selected on account of the fountains. An isthmus connects the Cadmea with the range of hills to the south.“ Gellii Itin. of Greece p. 56 et 109. His add. Mülleri Orchomenus p. 26 sq. 486. A recentioribus Graecis Thebae vocantur *Θεβα* teste Hobhousio, qui addit eas urbium locorumque nomina plurali numero apud veteres usitato efferre desiisse: idem monet, Thebas in nostris mappis geographicis esse iusto longius in austrum depressas T. I. p. 268.

De septem huius urbis portarum vicinibus per eas

regionibus Mülleri Orchom. 486. Ad ἐνὸς αὖ Ἠλέκτρας intelligitur Ἠλέκτρας, sed non excidit, quod Kuhnianus putabat. Sylburgius recte monuerat, concisam esse hanc orationem, et ex Electrae nomine intelligendas Ἠλέκτρας πύλας. Haec *Electra* Harmoniae Cadmi coniugis mater est Hellanico in Sch. ad Apol. Rh. I, 915. Proetidae Scholia ad Eurip. Phoen. 1109 de Proeto, Acrisii fratris Argis eiecto Thebisque habitante dictas volunt. Νῆταις pro Νῆταις Mobq. Sylburgius credidit Amasaeum Νῆτρίδας legisse. cf. ad c. 25, 1. In Iablonskyi Opp. T. I. p. 244. de Wat. nomen huius portae ducitur ἐνὸς τῆς Νῆτῆς, *Minerva Saitica*. Pariter de Minerva dictam vult hanc portam Schwenckius in Etym. Myth. And. p. 231, Νῆταις enim illam deam vocatam esse i. e. *virginem*, αἰετός. Quae qualia sint, poterit fortasse ex iis, quae nobis addenda sunt, quodammodo cognosci. In Aeschyl. enim VII. c. Theb. 462 et 489 distinguuntur *Neitae* portae ab *Oncas*, de Ὀγκᾶ Ἀθάνα, ut poeta ipse ait, ἀπ' ἑλπίδος. Duas autem Thebarum portas de una hac dea nominatas esse quam non est probabile! Contra Aegyptiam originem huius vocabuli afferri etiam potest quod Pausanias cap. 12, 2 scripsit. Quas huius nominis causas Pausanias protulit, certe iis, quae veteres tradiderunt non plane contrarias, earum prior haec est: ἐν ταῖς χειρδαῖς αὖ τ. 2. Valckenarius ad Schol. Eurip. Phoen. 1111 nostrum locum ita corrigendum putabat: ἐν ταῖς χειρδαῖς τῆς καλοῦσι τὴν Ἰσχυρῆς, et Clavier: καλοῦσι τὴν ὀνκάδα, Kuhnium sequutus. Sed illud melius esse docent Photius, Hesychius, Phavorinus, Thomas M. τῆς interpretantes τὴν Ἰσχυρῆς, τὴν τελευτάδα, *infimam*. add. Sch. Par. ad Apol. Rh. II, 520. Qui Vulgatae tenax est, ei animo addendum erit τῶν· quod pronomen saepe omisum esse adnotatum est ad IV, 24, 2. VI, 19, 9. Sensus esset: in chordis aliquam ex iis τῆς appellant. τῶν — λέγουσιν. cf. cap. 5, 4. De hoc *Neide* cf. adn. ad cap. 5, 5. Apud Alios *Neis* est filia vel Amphionis vel Zethi. v. Schol. ad Eurip. Phoen. 1104. De his tribus portis Hobhousius ita: „The gate that led towards Plataea was called Electris; it must have been therefore next on that side to the gate Neitis, and looking about to south-west by south. The road to the gate Proetis led to Chalcis, that is about to the north-east.“ πύλας δὲ Κρηνέας — ἰσχυρῆς Ὀνκάδα. Hiatum post ὀνομαζομένης notavimus; lacunam autem ita explendam censeamus: πρὸς μὲν ταῖς ἡ

Διὸς ὀφείνη πρὸς δὲ τοῖς *Ῥητοῖσι*. De Iove *Ῥητοῖσι* cf. Mülleri Orchom. 217. 487. et cap. 19, 3. Mox Clavier suspicabatur scribendum esse *Ῥηγίας* ἀπὸ *Ῥηθύου*. *Ogygiae* sunt eadem quae aliis *Oncasae* dicuntur. v. ad c. 12, 2. cf. Aesch. VII. c. Th. 488 sqq. cum Eurip. Phoen. 1120 (1113) *Ogygiae* portas nomen videbatur Pausanias τὸ ἀρχαῖότατον. idem legitur in Schöliis ad l. c. Eurip. ἀρχαίων, ὡς αὐτῶν πρωτοκτίστην ἐνέσθῃ τῇ πόλει. Vera scriptura est *Ὀμολοίδες*. Cf. Photii Lex, Eurip. Phoen. 1126. Stat Theb. VII, 152, VIII, 356. Istri Fragm. p. 56 sq. *Ὀμολοίδες* Mosq. et ita semper. In recentiore *Homoloidarum* appellatione assentiri videri Hyginum c. 69, monuit Barthius ad Stat. Theb. VIII, 356, sed idem erravit scribens, verbis Pausaniae duarum portarum nomina excidisse. *ἦντα ὑπὸ κ. τ. λ.* Cf. cap. 5, 7, ubi etiam ut hic *Γλέσαντι* Mosq. *πορῶν ἀπέναντες* Mosq. *τραπέμενοι*—*ἐπιρρομένην*. Hunc locum Stephanus B. v. *Ὀμόλῃ* respexit. ὄρων pro ὄρων Ald. *εὐγαιῶν* Mosq. *ἀρχομένην* pro *ἐρχομένην* et *πύλην* pro *πύλας* Mosq. Extrema καὶ ταύτη κ. τ. λ. concinunt cum Aesch. VII. c. Th. 423 sq.

CAPUT IX.

Quod capite 8 extremo commemoratum est, brevem narrationem de bello Thebano priore et posteriore inserendi ansam praebuit. De utroque cf. Diod. Sic. IV, 64—66 et ad h. l. Not. ad Hellenica p. 211 sqq.

§. 1. πρὸς Ἀθηναίους τοὺς ἄλλους, *religiosos Atticas incolas*. De hoc Eleusiniarum bello cf. I, 38; de bello autem Thebanorum adversus Minyas IX, 37. τὴν τε ἐφοδὸν δὲ ἔλθον τῶν ἐπιστρατευσαμένων καὶ ἐν μάχῃ παρίσταντο μὲν τὴν κρίσιν Vulgata. Mosquensis δὲ post τῶν inserit, postea autem καὶ omittit, quod accuratius spectatum probari desiit, nam *κρίσιν παρίσταντο* non potest ad solos *ἐπιστρατευσαμένους* pertinere, sed οἱ *μαχόμενοι διακρίνοντες* ut IV, 17, 2. eodem modo dicitur *ἀγωνίᾳ διακρίνεσθαι* (IX, 13, 3) uterque exercitus ad proelium concurrens. *ἐφοδὸς δὲ ὀλίγου brevis temporis incursio*. παρὰ ante *Μινυῶν* Mosq. omisit. *Μινυάδος* Mosq. Quod de *Phlegyas* hic traditur, et O. Müller in Orchom. p. 192

et Buttmannus in Diss. de Minyis antiquis. p. 301 non fama proditum sed a solis rerum Thebaicarum cantoribus inventum dicit (?) Sed *μυθογραφία* hic tantum orationis variandae causa pro *συμμαχικοῖς* posita existimamus, quum mercenarios alendi milites consuetudinem illa tempora ignorarent. *γενομένης κ. τ. λ.* De hac Thebæorum clade consentit Apollodorus III, 6, 7. *Ἰσμηνία*. Fluvium apud Pausaniam ubique scribi *Ἰσμηνίαν* debere, suspicatus est Spanhemius ad Callim. h. in Del. 80, quoniam ita scribatur ab aliis (etiam ab Aeschilo VII. c. Th. 580 Apollon. I, 537. Euripide Herc. Fur. 572 et apud Millingenum tab. 27, sed satis est hanc varietatem adnotasse, quum fabula ferretur, fluvium hoc nomen ab Ismenio Apollinis filio acceperisse. vide cap. 10 extr. *τετραγυμένους* Facius malebat; sed *ἐπελάθειν* ut *ἐπετίνας* etiam cum Datiyo construi notum est. v. Phavorin. v. *ἐπετίτοχος* et Bekkeri Anecd. p. 142. adde Pausaniam ipsum VII, 3, 1, et illud *ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἐπετίτοχος* e. Thuc. III, 38. *Καμῆλα νίκη* proverbium. v. Suidas h. v. Etym. Gud. p. 593. Phavorin. Photii Lex.

§. 2. *δῆλοι* — *συμμαχίαν*. idem memoriae prodidit Diod. S. IV, 66 de his auxiliis. Pro *Μεγαρέων* fortasse *Μεγάρων* legendum. *Ἰλισσαῖς* Mosq. *πολιορκίᾳ παρίσταν* cf. adn. ad VIII, 27, 1.

§. 3. *Ἐποικήθη δὲ εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔην Θηβαίους* Vulgata. *πόλεμον ταῦτα καὶ ἐνὶ* Mosq. et Parisia. 1410. 1411. Pro *Θηβαίους* scripsi *Θηβαίς* quae emendatio ab Hemsterhusio inventa probata est Ruhnkenio (ad Callimach. T. I. p. 439 Ern.), Schellenbergio (ad Antimach. p. 24), Franckio (ad Callin. p. 22) et Clavierio, qui eam pscuit in margine ac versione. *Calaeni* nomen in *Callini* plures post Sylburgium mutandum censuerunt, Ruhnkenius autem d. l. in *Callimachi*, quia Critici potius Callimachi quam Elegiographi Callini fuerit, incerta opera auctoribus suis assignare: quamquam graecus Leasingius aut Herderus possit cogitari. Franckius tamen Ruhnkenii argumento tantum tribuit, ut *Καλλίως* quidem legendum, sed alterutrum huius nominis philosophorum Peripateticorum (duos enim adducit), non Callinum Ephesium intelligendum diceret p. 25. Dum ita pugnatur de auctoris nomine restituendo, qui eius locum occupavit Calaeus, eum tuebitur. Sylburgio saltim *Καλαίως* scribendum videbatur, quum *Καλαίως* ipse accentus suspe-

ctum redderet. Recte, v. adnot. nostr. ad I, 51, 3, ubi simile nomen *Κόλαινος* est: *ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα ἄνα*. Fuerunt qui Homero et *Θηβαΐδα*, *ἔπη ἑπτὰ* et *Ἐπιγόνους*, adscriberent. v. Homeri et Hesiodi Certam. in Hesiodi Opp. ed. Loesn. p. 492. De Epigonis Homeri loquutus etiam Herodotus IV, 32 putatur, sed dubitatur a Wolfio in Prolegom. p. CLVII. Utriusque horum carminum auctor Homerus sine dubitatione perhibetur a Tzetza, cuius locum protulit Bentleius in Opusc. philol. p. 505 ed. Lips. *λόγου* supra *λόγοι* Mosq. Pro vulg. *ὃν Ἀργεῖος* Facius Mosq. lectionem *ὃν Ἀργ.* recepit.

CAPUT X.

De porta *Electra* (v. cap. 8 extr. et 11 init.) et iis, quae ei vicina fuerunt, usque ad c. 12, 2.

§. 1. *ὁπόςας* Mosq. *οὐ πόρῳ δὲ ἀποφαίνουσι χωρίον, ἔνθα Κάδμου λέγουσιν (ὅτῳ πιστὰ) τοῦ δράκοντος, ὃν ἀπείκτενον ἐπὶ τῇ κρήνῃ, τοὺς ὀδόντας σπείραντος, ἄνδρας δὲ ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀεῖναι τὴν γῆν* Vulgata. *Κάδμον — σπείραντα* Cod. Paris. 1399. *Κάδμον* etiam Mosq. *Κάδμω — σπείραντος* Cod. Paris. 1410. Hinc scripsimus *Κάδμον — σπείραντα*, *ἄνδρας δὲ ἀπὸ κ. τ. λ.* Sane *σπείραντα* pro *σπείρας* sed post *dicendi* verba interdum ponitur Participium loco Infinitivi, vide Matthiae Gramm. gr. 550 Not. 4. possit etiam anacoluthia participium excusari. Hoc codicis Parisini auxilio Clavier non usus retinuit Vulgatam, nisi quod *δὲ* post *ἄνδρας* eliminavit, quod Facius suaserat. Kuhnii in Vulgata haerens ut *δὴ* pro *δὲ* scriberetur censuerat. Cadmus aquam hausturus e fonte, quem draco custodit, in tab. 27 monumentorum veter. quae edidit Jac. Millingenus, et hunc draconem lapide petiturus in Millin's mythol. Galler. 395.

§. 2. Hic *λόφος*, haud dubie collis cum luco, postea §. 5. *τέμενος* τοῦ Ἀπόλλωνος appellatus et *Ἰσμήνιον* habebat aedem *Apollinis Ismenii* quae mox commemoratur. Tempia et aedes deorum crebro in collibus. cf. VIII, 31 extr. *παρὰ*. — *Ἰσμήνιον*. cf. c. 9, 1. *Ἰσμηνὸς ποταμὸς* κατὰ πόλιν *Θήβας* Plut. de fluviis p. 433 Hutt., ubi notat *Tqm. IV.*

minatus dicitur de *Ismeno* Niobis filio. Aliter de hoc Apollinis cognomine Plut. de Ei p. 217 Hüt. T. IX. αὐτὸν — τὴν δέ. Notabilis hic usus pronominis αὐτὸς in partitione pro ὁ μὲν, namque hic αὐτὸν positum est pro τὸν μὲν. Simillimo modo postquam duos colles commemoraverat pergit VII, 31 extr. ἐρεμία δὲ Ἀθηνᾶς ἱερῷ Πολιάδος ἐπὶ αὐτῷ, καὶ τῷ ἐτέρῳ ναὸς ἐστὶν Ἡρᾶς pro ἐρεμία δὲ ἐπὶ τῷ μὲν Ἀθηνᾶς Πολιάδος ἱερῷ, τῷ δὲ ἐτέρῳ. De utroque hoc *Apolline*, *Canachi opere*, *Ismenio et illo in Didymaeo*, iam dixit II, 10, 4. Hunc posteriorem C. O. Müller circa Olymp. LXXIII a Canacho factum putat im Kunstblatt 1891 N. 16. at iudice Meyero Canachus nonagesima quinta Olympiade floruit. v. eius Histor. art. inter Graecos I. p. 273. II. p. 74. τῷ ἐν Βραγχιδας abest a Mosq. οἶδε ante Facium, qui Sylburgii emendationem εἶδε in contexta transire iussit. ὁ — χαλκοῦ: Plinius XXXIV, 19, 14. „Canachus fecit Apollinem nudum, qui Philesius cognominatur in Didymaeo, Aeginetica aeris temperatura.“

§. 3 et 4. *Τηρεσίῳ* Mosq. *Henioche* in Hes. Scut. 85 et apud Sch. min. ad Hom. Iliad. 14, 325, qui ex Hesiodo sua hausit, est Creontis uxor. τὸ δέ vulgo. Coniuncte volebat iam Sylb. τότε, atque ita dedimus. εὐμενίδους pro εὐ μὲν εἰδους Mosq. Vulgata habet distinctionem post Ἰσμηνίῳ eam sublatam posui post Θήβαις, at τῷ Ἀπόλλωνι cum ἱερεῖα ἐνιαιύσιον ποιοῦσιν iungeretur. δαφνοφόρος. Kuhnio, qui malebat δαφνηφόρος, non poterat utraque forma ut obvia opponi; Cf. Schneideri Lex. gr. et sequitur continuo δαφνηφορήσαντας. Equidem Kuhnio quanquam laudando tamen assentiri non possum; Pausanias enim videtur hanc ἐπὶ κλησιν. δαφνοφόρος ex ore vulgi accepisse; ipsum quomodo pronunciandum scribendumque esset non ignorasse patet ex eo, quod non δαφνοφορήσαντας sed δαφνηφορήσαντας paulo post scripserit, et deinde δαφνηφορήσαντι. Ad licentiam carminis, (fuit τριποδοφορὶκόν v. Valck. ad Ammon. p. 98) unde hanc Pausanias formam sumserit, si malis, per me licet confugas. Alia autem huius istarum vocalium mutationis in similibus conguessit exempla Lobeckius in Phrynicho suo p. 634 sqq. φιλων pro φύλλον Mosq. εἰ μὲν οὖν — ἀνατιθέασιν. recte, nam solis Θηβαιγενεῖσι licebat τριποδοφορεῖν in Ismenium. Cf. omnino Ammonius p. 70 cum Anim. Valcken. p. 96—98. ubi quae Ephorus tradit (adde ibid. p. 243 et Bekker. in

Mus. Antiq. Stadior, p. 442 cum Mülleri Orchomeno p. 397.) nescio an verè sint aliena. *δαφνης φωρήσαντας* pro *δαφνηφορ.* Mosq. *ἐπιφνης* — *δαφνηφορήσαντι.* Quem in Ismenio illo dedicasse tripodam fertur Amphitryo apud Herodotum V, 59, diversum non fuisse putant a nostro Valckenarius d. l. et Wesselingius; sed alium fuisse illum atque hunc, ex inscriptione intelligas illius, quam affert Herodotus:

Ἀμφιτρώων μ' ἀνέθηκε νέων ἀπὸ Τηλεβοίων
nostrum autem ἐπὶ *Ἡρακλεῖ δαφνηφορήσαντι* Amphitryo sacrum esse voluerat.

§. 5. *Ἀρωτέρω τοῦ Ἰσμήνιου* Sylburgius putabat, intelligi Apollinem Ismenium, metonymice pro Apollinis Ismenii templo. Quid vero impedit, quominus accipiamus de templo Apollinis, quod *Ἰσμήνιον* appellatum esse scimus? v. Valcken. Anim. ad Ammon. c. l. et quod paulo post Pausanias ipse ait: *τοῦτο* — *Ἰσμήνιον.* Mox *ἰδοῖσαν* pro *ἰδοῖς* ἄν (cf. ad X, 10, 1) et τοῦ *Ἄρεος* Mosq. *ἀνιερῶν* pro *εὐρῶν* idem. τοῦ *Ἀπόλλωνος*, (*τοῦτο οὖν καλοῦσιν Ἰσμήνιον*) καὶ Vulgata. Cum Clavierio scripsi τοῦ *Ἀπόλλωνος* τοῦτο, ὃ νῦν καλοῦσιν *Ἰσμήνιον*, καὶ, quum Mosq. etiam ὃ post *τοῦτο* inserat. *Meliam* hanc etiam cap. 26, 1 dictam Pindarus Pyth. XI, 5 et Strabo IX, 413 (467) commemorant, ubi plures citantur auctores. *Τηνέροι* — *μαντικὴν δίδωσι.* Hic Tenerus *προφήτης τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτωὸν ὄρος* Straboni dicitur l. c. qui addit eundem ab Alcaeo vocari *ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλία.* adde Schol. ad Pind. Pyth. XI, 5. *εἰ δὲ* Francof. Kuhn. Fac. Clav. nescio unde; in Aldina est *ἦδη*, quod revocavimus. *ἦδη* suo loco movere etiam I, 10, 3 Porsonus tentavit.

CAPUT XI.

§. 1. *Τροφόνιον* Mosq. In hoc epigrammate Mozsquensis has offert lectiones varias: *Ἀμφιτρώωνος τ' ἐμελλεν ἀναθέσθαι* — *θαλαμὸν θ' ἐκλεξετο Ἀρχιάσιος* — *Τροφόνιος.* Vulgatam nostri loci sequitur Anthologia Palatina T. II. p. 796. In Brunckii editione epigramm. legebatur *θαλαμὸν γ' ἐκλεξετο.* Huius autem epigramma-

tis novitatem plane prodere unam contractionem *ἐσθλόν*. contendit Wolfius in Proleg. ad Hom. p. LVI. Cui assensu sunt O. Müller in Orchom. p. 243 et Hermannus in ed. Orphicor. p. 786. quanquam hic posterior secundum tertiumque versum ita corrigendum censuit: *θαλαμὸν οἱ ἐλέγαντο τοῦτον, ὃν αὐτῷ Ἀγχασίος τ' ἐποίησε*, quod et propius accedit ad Amasgei versionem, et codicis Mosq. vitio videtur confirmari. Caeterum ne quis Pausaniam hic accuset stultitiae, Pausanias non dicit suo aevo superstitem fuisse hanc inscriptionem, sed refert de ea, quae relata audiverat, ut ipse iis, quae proxima sunt ab hoc epigrammate, clare testatur, *τοῦτο μὲν λέγουσι*, quasi futuris reprehensoribus obviam iturus. Nihil autem efficiens quum diu in vocabulo *Ἀγχασίος* interpretando laboravissem, Lobeckius, civis meus, per litteras consultus mihi respondit, pro *Ἀγχασίος* videri *Ἀγχισίος* scribendum esse; *Anchisiam* enim fuisse Arcadiae montem Orchomeno vicinum (Paus. VIII, 12), Trophonium igitur Orchomenium forsitan per errorem, cuius causa idem duarum urbium nomen fuerit, Anchisium appellatum esse; fieri etiam potuisse ut sicut duo Orchomeni ita duae Anchisiae fuerint. Fuisse etiam in Arcadia fontem Alalcomenium (Paus. VIII, 12, 4) et in Boeotia pagum Alalcomenas. Haec ille: ego quoque *Ἀγχασίος* corruptum et *Ἀγχισίος* corrigendum putaveram; est enim *Ἀγχών* Boeotiae oppidum apud Strabonem IX, 406 et Plinium H. N. IV, 12. Ex eo ipso oppido Trophonium et Agamedem oriundos fuisse, sibi persuasum habere significavit U. Müller in Orchomeno scribens: "Trophonios und Agamedes selbst Anchasier, aus einem Orte Anchoe, zwischen Kopae und Orchomenos p. 157. auch Anchoe (Trophonios Anchasier) als Minyisch anzuerkennen p. 222." Vellem tamen huius suae persuasionis addidisset argumentum. Hermannus probabilis videbatur nostra coniectura, desiderabat tamen testimonia; itaque Strabonis Pliniique nunc addidimus. *τοῦτον μὲν λέγουσιν* Vulgata. Neutram *τοῦτον* (nam neutrum posuit Pausanias) ferri non potest. Cf. et editr. Gregor. Cor. p. 72. Quare iam auctore Hartungo Goldhagenus et post hunc Facius corrigendum *τοῦτο μὲν* censuerunt: ita scripsi vel Sylburgio repugnante, *ἐνδεῖν μνηστῆρα*, cf. I, 41, 1. De Megarae, Thebaeae, et Herculis matrimonio X, 29. p. 870 med. Mülleri Orchom. p. 208. *οὐδέτις ἐποίησε* — ἢ: quam constructionem exemplis

illustrat Schaefer ad Greg. Cor. p. 131. Sic et ἄλλας — ἢ X, 26, 5. alibi καὶ pro ἢ subiungitur. v. ad I, 22, 6 adn. Pro οὐδὲν τε est οὐδὲν τοι in Mosq. Sed alias etiam τὶ cum οὐδὲν conjunctum reperitur, veluti VII, 25, 6. similiter apud Herodotum. v. Lex. Herod. v. τε ἡμερῶν Mosq. *Sesichorus*. in Geryonidi, quam citavit VIII, 3, 1. De *Panyasi* cf. X, 8, 5. ἀποκτείνοντας Vulgata. Dedi ἀποκτείνοντας. cf. VIII, 4, 4. δὲ ante ἄρα Mosq. omisit: sed δὲ ἄρα saepe coniunxit Pausanias. ὑπὸ τοῦ λίθου — ὀνομαζομένην. Winckelmanni Descript. des pierr. grav. p. 287 n. 1768 iam citavit Facius. Hic lapis autem in ista estendebatur regione. v. §. 5.

§. 2. οἷα ἐπὶ τύπον. cf. VIII, 37, 1 et adn. ad II, 19, 6. τὰ ἀγάλματα. cf. Praef. vol. I p. XLII. μὴ τεκτεῖν. ἡρατοῦσας τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, ut ait Anton. Liberal. Met. 29. Ovidius reddit (Met. IX, 294) *Brachiaque in genibus digitis connexa tenentes*. Cur autem digitorum contumetio partum impediatur, Plinius commemorat XXVIII, 6 *adsidere gravidis*, inquit, *vel quum remedium alicui adhibeatur, digitis pertinaciter inter se implexis, veneficium est, idque compertum tradunt, Alcmena Herculem pariente; peius si circa unum ambove genua, item poplites alternis genibus imponi etc.* Caeterum quas auctor *φαρμακίδας* nominat, eas Anton. Lib. *Μοῖραν* fuisse et *Εὐλαθυαν* refert; et eam quae falso partus nuncio decepit veneficas, *Γαλινθιάδα* non *Ιστωρίδα* vocat. " Kuhn. Eandem hanc rem Boettiger in *Ilithya* tractavit. Semina fabulae sunt in Hom. Iliad. XIX, 119. *τηρεσίον* Mosq. ut c. 10, 3. ἐς τὰς *φαρμακίδας*, ἐπήκοον αὐτῶν ὀλοῦσαι Vulgata. Abreschius huc. p. 636. Facius et Schaefer ad Lamb. Bos. p. 274 ante ἐπήκοον inseri voluerunt ἐς. addidi ut VIII, 15, 1. p. 630. [ἐς] ἐπήκοον edidit Clav. ὀλοῦσαι, verbum Homericum, de quo dicebamus ad Hellen. p. 379. nos post αὐτῶ Mosq. omisit: sed cf. V, 16, 3. *Xenocriti* autem *Eubii*que aetatem Winckelmannus Opp. VI, 1, 37 non potuit non incertam relinquere non cognitorum nisi ex hoc loco. Hoc Herculis signum *Dac-dali manu* factum iterum commemoratur c. 40, 2. Caeterum corrigendum putavi ἀγάλματα (vulg. est ἄγαλμα) δὲ, τὰ μὲν πλ. Ut his quae sequuntur responderent, dicendum fuit τὸ δὲ ξόανον ὃ ἀρχαῖον Θηβαῖοι τε.

§. 3. ἐστίνων Mosq. Ald. ἐστίνων tacite in Francof. ed. correctum est. φανοῖεν pro φθάνουεν Mosq. ἐς τὴν *Πιερῆον νῆσον* Vulgata. Valckenarius cum Palmerio

vulnerunt corrigi ἐς τὴν περὶ Σάμον γ. Mihi videbatur e Strabonis loco XIV, 639 Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ ἡ Ἰκαρία noster ita restitui posse: ἐς τὴν παρὰ Σάμῳ ἡ Ἰκαρία. sed Clavierium, qui edidit ἐς τὴν ὑπὲρ Σάμου ἡ Ἰκαρία, hic sequi tutius visum est. ἐς τὸ Ἄγαρον ante Facium. Kuhnii corrigebat Ἀργυρον vel Ἀργενον promontorium intelligens maris Aegaei excurrens usque ad Icarium mare. Quanto melius cum Amasaeo atque Camerario Sylburgius volebat Αἰγαῖον seu Αἰγαῖον. Hoc ipsum autem offert Mosquensis receptumque est a Facio. Similiter hoc idem vocabulum corruptum vidimus V, 21, 5. Αἰγαῖον doricè dicitur pro Αἰγεῖον indice Etym. M. auctore p. 28 (26). saniora dat Steph. Byz. dictum esse de fluvio Aega descendente a monte ubi Pythium fuit, unde etiam campus Cirrhae finitimus nominatus sit Aegaeus, Vitium Aldinae ἡ περὶ αὐτὴν θάλασσαν correxit Sylb.

§. 4. τὰ ἐν τοῖς ἀετοῖς absolute dictum est. ἀετοῖς nimirum τοῦ Ἡρακλεῖος §. 2. ἐκάθηρεν vulg. sed cf. III, 15, 3. Antaei lucta cum Hercule in Phil. Imag. II, 21. σφισιν ἐκ Θηβῶν ἐγένετο κάθοδος ante Facium, qui ἡ κάθοδος e Mosq. reposuit; in Aldina σφισιν ἡ Θηβῶν ἐγένετο κάθοδος legitur. Ἀθηναῖν καὶ Ἡρακλέα κολοσσῶν ἐπὶ λίθου τύπου τοῦ Πεντέλῃσιν Vulgata. Iam Sylburgius correxerat κολοσσῶν seu κολοσσαίους, et Kuhnii ita ut transponerentur verba suaserat: ἐπὶ τύπων λίθου. Horum duumvirorum emendationes Facio, qui τύπου retinet, probatas Clavier textis intulit et in versione cum Nibbyo reddidit, iam in minorem editionem nostram receptas, Hi colossi videntur templi parieti fuisse ita inclusi, ut extra aream exstarent. ἐς τὸ Ἡράκλειον. τοῦ δὲ Ἡρακλείους γυμνάσιον ἔχεται — τοῦ Θεοῦ. Nomen Ἡρακλείους nobis e margine esse importatum videbatur, Genitivo Θεοῦ allitum. Caeterum constat deorum nomina pro templis eorum numini dedicatis non raro inveniri. Quod autem hic legitur ἐκ Θηβῶν ἐγένετο ἡ κάθοδος, et a Plutarcho Pelop. cap. 6. 7 confirmatur, facile conciliabis cum vulgari fama (Philoch. fragm. p. 68 sq.) quum Phye fuerit „one of the frontier castles of Attica toward Boeotia,“ Gell's Itin. of Greece p. 53.

§. 5. Σποδίου Vulgata. In Victorii adnotationibus est σποδίου sed non ut enotatum e codicibus. In Com. Natal. Mythol. IV, 10. p. 369 casu an industria scriptum est Spodius; idem placebat et Sylburgio, quo-

niam, mox cinericiæ aras mentio fiat, et Clavierio. Nos Vulgatum retinemus eodem cognomine Iōvem appellatum esse Σπονδειον memores. μαντική — κληδόνων. Cf. Philochori Fragm. p. 101. Wessel. ad Herod. IX, 101 et Lex. Herodot. v. κληδών. Facius et Clavier iota sub-
scripserunt. ἴδη pro ἡ δὴ et Σμυρναια pro Σμυρναίῳς Mosq. Posteriore loco in Francof. et Kuhn. ed. recte κληδόνων scriptum est, in Facii autem et Clav. κληδό-
νων et in Mosq. κλυδόνων supra.

CAPUT XII.

§. 1. Sylburgius putabat aptius esse Πολίω quam Πολιῷ quoniam perpetua tribuatur Apollini inventus; at vero ut cum Amasaeo et Goldhageno Canum interpre-
mur, nulla est necessitas, quum possit esse Candidus; notum est ἔαρ πολίων. Sin aliud desideres cognomen; obtulerim Πολιῷ. Mox ἐορτῆς ἡ ἑώρακα τῇ πηγῇ τῆς θυσίας καὶ πεμφέντες Mosq. Deinde ὅδε pro ὅδε idem. Ante Facium legebatur λόγος. Ἀπλέοντι κ. τ. λ. is prae-
eunte Valckenario in not. ad Sch. in Eur. Phoen. T. II, p. 120 ed. Lips. mutata distinctione scripsit λόγος, ὡς ἀπλέοντι idem a Sylburgio inventum Kuhnii praetermi-
serat negligentia. ἀπλέοντι ἐκ Δελφῶν Κάδμοι τὴν ἐπὶ Φω-
κίων. Sylburgio videbatur legendum esse τὴν ἐπὶ Θηβαί-
ων vel saltem τὴν ἀπὸ Φωκίων, Cadmus enim hic e Phocide in Thebaidem proficisci. ἡ ἐπὶ Φωκίων sane est via in Phocidem, ut cap. 2, 3 τὴν σχιστὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Φωκίων, et quum Cadmus tradatur Delphis relictis e Phocide in Boeotiam profectus esse, facile credas scrip-
tum esse quod Sylburgius putavit. Nihilominus Vulga-
ta nobis est tuenda: Thebani enim sunt, quorum ex ore hoc Pausanias refert hoc ipsum praemittens: λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὑπ' αὐτῶν λόγος, atque hi istam viam haud du-
bie vulgo τὴν ἐπὶ Φωκίων, (v. cap. 2, 3) ut Delphi ean-
dem τὴν ἐπὶ Θηβαίων vocabant. Nos sane hic τὴν ἐπὶ Θηβαίων scriberemus, sed ex eo non efficitur, ut ita scripserit Pausanias Thebanorum ipsam sequens narratio-
nem. Verterim: abeunti Delphis Phocensi via, quas The-
bas ducit. Licentia interpretum, Goldhageni als Kad-
mus von Delphi durch Phocis gieng, Clavierii den allant

de Delphes par la Phocide, Nibby nel viaggio pe' Focesi venia aliqua digna est. Valckenarius l. c. τὴν διὰ Φωκίων corrigendum putabat ex Apollodor. III, 4, 1 et Sch. Hom. ad init. Catalogi. Πελάγοντος etiam Apoll. 3, 4, 1. ἡγῶμαι — πορίας Mosq. ἐπὶ δὲ ἑκατέρωσ τοῦσ βοῦς πλευρᾷς σημεῖον ἔτι εἶναι λευκόν. Vulgata. — ἐκατέρω — πλευρᾷ Mosq, cui cum Kuhnii emendatione ἐπεῖναι pro ἔτι εἶναι locum dedi in contextis; idem nunc video factum a Clavierio. Similiter ἔπεισιν ἐπ' αὐτῷ cap. 25, 2. III, 22, 8. ἔδει — ὀκλάσειν. Kuhniius tumidum illud Nonni ex Dionys. IV. apposuit: καὶ βοῦς ὁμῆσσαν χαμηνιάδος ὀκλάσει χηλῇ, ἄσπερος ἰσομένοιο προαγγελοῦ. Corayus malebat vel ἀποφαίνουσιν οὖν τοῦτο τὸ χωρίον exclusiva καὶ, vel ἀποφαίνουσιν οὖν κατὰ τοῦτο τ. χ. ut per ellipsin explicaretur ἀποφαίνουσιν οὖν [τὴν ὀκλάσειν γενέσθαι] κατὰ τοῦτο τ. χ. Neutrum nobis probatur: Pausanias vult significare: ut illum lapidem, quo Minerva Herculem petivit (cap. 11, 5), ista hunc quoque locum, ubi ἡ βοῦς ὀκλάσειν, ostendunt. In Mosq. hic est verborum ordo τὸ χωρίον τοῦτο.

§. 2. ἔστι μὲν ὑπαίθρῳ ante Facium, qui ἐν post μὲν inseruit, idem voluerat Sylburgius. Porsonus scribens ἔστιν ἐν ὑπαίθρῳ deleta μὲν non est probandus. βωμὸς καὶ ἄγαλμα· ἀναθεῖναι Vulgata. Deesse hic nomen Ἀθηνᾶς patet ex sequentibus; suum huic locum reddidimus inter ἄγαλμα et ἀναθεῖναι, unde quam facile excidere potuerit, manifestum est, praesertim quum in Mosq. ἀναθεῖναι scriptum sit pro ἀναθεῖναι. Clavier scripsit καὶ ἄγαλμα [Ἀθηνᾶς]· ἀναθεῖναι. Sylburgius cum Hartungo et Amasaeo legi voluerat: ἔστι μὲν Ἀθηνᾶς ἐν ὑπαίθρῳ βωμὸς καὶ ἄγαλμα. Utram opinionem de terra et gente, unde Cadmus cum colonis profectus in Graeciam migraverit, utri Pausanias praeferendam duxerit, clarissime docet hic locus insignis τοῖς οὖν νομιζουσιν κ. τ. λ. ubi vulgo legebatur; ὅτι Σίγα κατὰ γλῶσσαν τὴν Φοινίκων καλεῖται nos iam in minore editione scripsimus Ὀγγα pro Σίγα· idem nunc video receptum in Clavierii editionem; cuius nostrae lectionis causa breviter expedienda est. Σίγα Ἀθηνᾶ nusquam reperitur, Ὀγγαν autem seu Ὀγγαν propriam fuisse Thebanorum pluribus confirmatur testimoniis: in Aeschyli VII. c. Theb. 503 legitur Ὀγγα Παλλὰς ἥδ' ἀρχιπτολις, πύλαισι γειτῶν et 166: ἄνασσ' Ὀγγα πρὸ πόλεως. Scholia ad hunc Aeschyli locum et

ad Eurip. Phoen. 1069 (1062) nec non Stephanus Byz. h. v. tradunt, *Ὀγκαν* Minervam a Phoenicibus nominari. Sylburgius Canterum laudans quod Nov. Lect. lib. 6 cap. 10 ex Aeschilo *ὄγκῳ* imitaverit in *ὄγκῳ*, addit „confirmat hanc scripturam Hesychius, qui quum Aeschylus dicat *πύλας ἔχων Ὀγκας Ἀθῆνας*, ad eum locum respiciens, ponit primum Aeschyli verba, *Ὀγκας Ἀθῆνας*; mox subiicit ex positionis loco, *καὶ Ὀγκύλιος πύλας λέγει*. Arguoscit idem lexicographus *ὄγκῳ*, dum scribit: *Ὀγκῳ, Ἀθηνᾶ ἐν Θῆβαις ἐπιχώριον ἐπωνυμιον ἔχουσα*. Priorem scripturam per *α* habet etiam Stephanus; nam et ipse *Ὀγκίλιος πύλας* ex Euphorionis Thrace affert, et *Ὀγκαν τὴν Ἀθηνᾶν κατὰ Φοινίκας* nominati testatur. Apelladorus iatas Thebarum *πύλας* vocat *Ὀγκίδας*.“ cf. c. 8, 3. Aram huius Minervae et simulacrum dedicasse Cadmum tradiderant Tzetzes ad Lycophr. 1225 et Scholia ad Eurip. l. c. ubi adeo templum Minervae *Ογκᾶς* a Cadmo consecratum cum inscriptione commemoratur: *ἰδρύσαντο ταύτην Ὀγκαν πρόσταγον ἑστῆς τῆς αἰῶνος Φοινίκων διαλέκτῃ. Ἐπιγράφεται δὲ τῷ ἱερῷ ταύτῃ*.

Ὀγκας γὰρ ὁ δὲ ἱερὸν Ἀθηνᾶς, ὃν ποτε Κάδμος, *Εἰσατο βούκῃ θ' ἔκτισεν, ὅτ' ἐπιδὲν αὐτῷ τὸ Θῆβας*. Addi posset virorum doctorum auctoritas *Ὀγκῳ* seu *Ὀγκᾶ* legentium, et hoc nomen ab oriente aduentium, veluti Bouchart in Chan. p. 827, Seldeni de diis Syr. p. 295, Jablonskyi T. I. p. 244 de Wat. Simsoni in Chron. oethal. A. M. 2555 cum anim. Wessel, et aliorum in Stephani Thes. Vol. I. Part. II. Lond. ubi haec vox *prominens, exalta, Ἀγρία, Ἐπιπυργίς* explicatur praecedente Valckenario, qui in Not. ad Eurip. Phoen. 1068 opinatur, Minervam quoque *Πολιάδα, Πολιοῦχον, Πυλιντολιν* ita dici potuisse. O. Müller in Orchom. p. 121 miratur, (car, paulo post aperietur), quod Minervam *Ογκαν* interpretantes pagi Thebani *Ογκάρων* non meminerint, ubi huius deae simulacrum fuerit, testantibus Scholiis ad Pind. Ol. 2, 39 et Tzetz. ad Lyc. 1225. Item in Phavorino legitur: *Ὀγκᾶς, κώμη τῆς Βοιωτίας, ὅθεν Ὀγκᾶς ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται γὰρ ἐν Ὀγκᾶς. Ὀγκᾶς Ἀθηνᾶ λέγεται, ὅτι ἄγαλμα ἐν Ὀγκᾶς ἔχει, κώμη τῆς Βοιωτίας, ὃ τὸν Κάδμον ἰδρύσασθαι αὐτῇ φασιν*. Satis videmus dixisse de causa lectionis a nobis receptae; scripsimus autem non *Ὀγκᾶ* sed *Ὀγκῳ*, quia in Mosq. est *Ὀγκῳ*; *ΟΓΓΑ* autem facile in *ΟΓΓΑ* depravari potuit. O. Müller l. c. cognomen *Ἦος* Minervae apud Thebanos *Ὀγκῳ*,

sed origines eius Aegyptiacas, Phoenicias, Ebraicas (de quibus multa in Crenzeri Symbol. II, 699) in dubium vocat cum ipso Phoenicio genere Cadmi, quem deum Tyrhenicorum Pelasgorum neque a Cadmilo Samothracum diversum fuisse existimat, *Oncas* has Thebanas animo coniungendas putans cum illo *Onceo* Argadiae apud Pausaniam VIII, 25, 3, Σαῖς. cf. ad II, 36, 8 adn. sed pro οἱ Σαῖς in Mosq. οὐσαῖς scriptum est.

A §. 3 usque ad cap. 16, § extr. videtur quae in arce erant, recensere.

§. 3. καθ' ὃ, et pro καθότι volebat Corayus: θαλάμων pro θαλάμων Mosq. *Musae* in his nuptiis canentes apud Theognidem v. 15, qui Grætius addit, *Onassimedes* nobis ignotus. Διόλου ante Facium qui Sylburgio Kuhnique auctoribus δι' ὅλου scripsit totum aere plenum; alibi διαπαντός. Facius citavit VIII, 31, 46. sed locus nostrum illustrans est III, 17, 6. Διὸς ἀγῶνα δι' ὅλου οὐκ ἔστω σιργασμένον, ἐπὶ λαμίνον δὲ ἰδίᾳ τῶν μερῶν καθ' αὐτὸ ἑκάστου, συνήρμοσταί τε πρὸς ἀλλήλα, καὶ ἥλοι σὺν ἔχουσιν αὐτά. Μοχ τὸν Κάδμιον δὲ οἱ παῖδες — Πραξιτέλεος Vulgata. E Mosq. dederam τὸν βαρὸν δὲ οἱ x. r. quod nunc in Clavarii quoque editione invenio. *Bacchi* intelligitur, *Cadmium pictum* habet Plinius XXXV, 57 et 40. de *Cadmi statua* non memini me legere. De *Praxitelis filiis* v. indices in Winckelm. Opp.

§. 4. Cum hoc loco de *Pronomo Thebano* cf. omnino Athen. XIV, 631, e et Animadv. Anthol. Pal. T. II, p. 633. Facius citavit Salmasii Exerc. p. 119. In Cambr. Classic. Research, June 1815 p. 82 contenditur, hunc Pronomum tertio ante Christum saeculo vixisse Pytharati tempore, qui 272 a. C. Archon Athenis fuerit, et argumentum petitur a titulo in Sponii Itiner. T. I, p. 399 Amstel, quod aperte pugnat cum Pausan. IV, 27, 4 ubi in condenda Messene dicuntur τὰ Σακάδα καὶ Προνόμου μίλη προαχθῆναι ἐς ἄμειλλαν, atqui Messene aedificata est statim post Leuctricam pugnam, quae incidit in Olymp. 102 i. e. annum ferme 370 ante Chr. ἐπαγωγότα Mosq. pro ἐπαγωγότατα, de quo cf. ad I, 54, 3. ἡλύοντο pro ἡλύον τὴ Mosq. διάφοροι δὲ αὐτῆς Mosq. Ald. Francof. Sylburgii emendationem αὐτοῖς Kuhnique tacite adscivit. ἐν αὐλοῖς ἡλύετο cur Facio fuerit offensionem, ut ἐν delendum censeret. non intelligitur, quum ἐν αὐλοῖς sit idem

quod ὑπ' αὐλοῖς, ut Sylburgius iam monuit, et Pausanias, ut constat, variare soleat orationem. Manus Pausaniae restitueretur, si δὲ πρῶτος μὲν scripseris, nam sequitur πρῶτος δέ. in hoc loquendi genere μὲν hic illic obliteratum est. v. adn. ad I, 43, 2. VI, 8, 1. IX, 31 extr. ἀρμονίαν pro ἀγμωνίαν Mosq. ἔχοντας Ald. τοσοῦτο pro vulgato τοσοῦτον Mosq. ὑπ' αὐτοῖς ἡύληας τοῖς αὐλοῖς Vulgata. Schweighaeuser ad d. I. Athen. volebat τοῖς αὐτοῖς pro ὑπ' αὐτοῖς. nos ἐπ' αὐλοῖς ἡύληας τοῖς αὐτοῖς scribi debere existimavimus, dubitantes tamen cum illo, an ὑπ' αὐλοῖς αὐλεῖν Graeci dixerint. λέγεται — θέατρον. Hoc est μορφαῖεν in Xenoph. Symp. VI, 4, ubi est de saltatrice. In locum Vulgatae καὶ ἐπὶ τοῦ παντός substituit Sylburgii correctionem καὶ ἐπὶ τ. π. idem nunc legimus in Clav. ed. Porsonus et post hunc Jacobseus ad Philostr. Imag. p. 337 malebat καὶ τῇ τοῦ π. scribi; ἄσπερ πεποιημένον ἐστὶν ὡς προσόδιον ἐς ἀπὸν τοῖς ἐπ' Εὐρίπῳ Χαλκιδεύῳ Vulgata. Scripsimus προσόδιον ut V, 19 extr. idem hic voluit Ὀράνῃ. Deinde ante προσόδιον putamus ὡς, pro quo Mosq. ἐς habet; natum illud, ut videtur, ex sequente ἐς; delendum esse. Denique videtur ἐπὶ τῷ Εὐρίπῳ legendum esse ex V, 23, 1 extr. VI, 13, 4, addo adn. ad V, 25, 1, καὶ Ἐπαμεινώνδαν. Ad hanc Epaminondas statim post digressionem redit cap. 15, 4.

CAPUT XIII.

§ 1. ἀποδεί pro ἀπέδει Mosq. διδάγματα δὲ αὐτὸς καὶ ἐπιχώρια ἔμαθεν scribendum esse Facius sibi persuasit. δὲ probo iam a Sylburgio commendatum, non item αὐτὸς. Kuhnus aberravit ad αὐτοῖς, quasi dicere scriptor voluisset, non tantum nobili genere natus erat sed didicit etiam, quum tamen apertum sit, haec διδάγματα αὐτοῖς ἐπιχώρια opponi Pythagoricae philosophiae, cuius discendae causa non Thebanorum aliquem sed Tarentinum Lysin adiit. καὶ ὡς ἤδη μετάνιον ἐποίησεν ὡς Vulg. Facius post καὶ et μετάνιον distinxit monitus a Sylburgio, qui vel ὡς — μετάνιον pro parenthetico enunciato habendum, vel prius ὡς delendum putabat. Porsonus optionem dat eligendi utrum velis καὶ ἤδη μετάνιον ὄν, an καὶ ὡν ἤδη μετάνιον, quorum posterius priori anteponen-

donum est; atque hoc ipsum dedit Clavier, ~~quod~~ enim peccatum operarum est. Secundum Cyrillum seu Philoponum *Αναλ.* scribendum esset. Articulus ante *Πυθαγόρου* videbatur perperam intrusus esse. *ἡνίκα — αὐθύνου*. Huius Lacedaemoniorum, ac Mantinensium belli mentio iam facta est VIII, 8, 5. Pro *ἐπαμύνειν* est *ἀμύνειν* in Mosq. sed *Λακεδαιμονίοις ἐπαμύνειν* videtur esse *Λακεδαιμονίοις ἀμύνειν ἐπὶ Μαντινίδος* ut X, 30 extr. *σιγήσῃν — καλοῦν*. cf. cap. 1, 8. *τῇ* post *σιγήσῃν* abest a Mosq. *ἤπειρο* Mosq. Ald. *Σπαρτιάται* Vulg. Restitui *Σπαρτιάταις* a Mosq. idem est in Clav. ed.

§. 2. usque ad finem capitis de bello Leuctrico. Bellum hoc scripserat *Hegema*. v. Stephan. Byz. v. *Ἀλεξάνδρου*. De *Leuctria* Boeotiae pago Mannert, Geogr. VIII, 238. In Plutarchi *Exotic.* p. 501 Frob. dicuntur *ἀμύνοντες τῶν Θεσπιέων πόλιν*. addo Gell's Itiner. of Gr. qui locus ad cap. 26, 4 afferetur. Mirum quod quae in Forssoni Annotatis invenitur lectio *ἐλπίσθαι — πόλεμος*, eadem in margine ed. Clavier. repetita est. Est lusus ingenii tacite Sylburgium imitans, nobis non probatum, *ἐλπίσθαι πόλεμος* defendentibus ad IV, 4, 3. Ut *ἐλπίσθαι*, ita et *ἐλπίσθαι πόλεμον excitῶν*, *κινεῖν πόλεμον* videntur dixisse; *αἰεσθαι* de *στρατῶν* legimus cap. 3, 4. *καὶ* inter *αὐτῶν* et *τῶν* deest in Mosq. *ὕπερ — ἡμῶν*, Die Engen von Koroneia zwischen diesen Bergen (Leibethrion und Helikon) und dem See hatte Epaminondas eingenommen. O. Müller in Orchom. p. 70 testibus praeter Nostrum usus Diodoro XV, 52 et Xenophonte Hell. IV, 3, 15. *Cephissis palus* eadem quae *Copais*, vide cap. 24, 1. *Κηφισίδος* Mosq. ut est in Vulgata cap. 34, 4; et in Hom. *Iliad.* V, 709. *ταύτης* pro *ταύτη* Mosq. *δὲ* post *Κλειόβροτος* desideratur in Mosq. *Ἀμφυπόου* Vulgata. *Ἀμφυπόου* Mosq. *Ἀμφυπόου* Ald. *προπαροξύνεσθαι* monuit Scholiasta Apollon. I, 54 et ita scribitur apud Pausan. IV, 31, 5, X, 3, a atque in Steph. Byz. Litera sibilans male geminatur iudice Brunckio in not. ad l. c. Apollon. cf. ad. ad X, 36, 1. *Ἀμφυπόου* est in Orph. Argon. 190. *διτίτακτο φυλάσσειν* ut *ἐπαρῶν διατίταται* Her. I. 110. *τοὺς παρὸδ.* Mosq. *ἀνύστραν* Mosq. *λύκτρα* Ald. cf. ad II, 19, 4. pro *τῶν* contractum in *πρώτων* in Mosq. *καλλιστῶν*. Sylburgii interpretationem in latina versione posui. *ἡγούμενος τῆς πόλεως* etiam IV, 22, 1. IX, 12, 1. ut apud Longum p. 99 Schaeff. *ἡγούμενος* οὐδὲν, et Herodotum. v.

Lex. Herodot. Pro *κατοιάδας*, quod vocabulum praetermisit Meursius in Laconicis, Sylburgius credidit legi posse *ἀγοιάδας*, παρὰ τὸ ἄγειν τὰς ὄϊς, quum eas *ἡγεμόνας* dicat scriptor. Alii quoque hoc vocabulum ab ὄϊς ducendum existimant, ut sint *ovium duces*; sed profectum potius videtur ab οἶω, fero unde οἶμος, οἶμη, *via* forsam ex οἶη, οἶα, unde *via*, v. Ruhken. Auct. ad Hes. 721. Lennep. Etym. Not. ad Varron. p. 288. Bip. Ergo *κατοιάδας* nil erit nisi *κατάγονσαι*: sic *κατοίσειςαι*, *κατάξει* Hesych. *κατὰ* in illo composito redundat non item in hoc, ut docet *κατάγειν*, quod est etiam: *verius*, in locum aliquem ducere. ὁρμήσαντες ἐς τὴν πολίμνην λύκοι τοῖς μὲν προβάτοις ἐγίνοντο οὐδὲν βλάβος, οἱ δὲ τὰς αἶγας τὰς *κατοιάδας* ἐκτείνον. Hic locus similis est Herodoteo VII, 125 *λέοντες οἱ ἐπεθήκωντο τῇσι σιτοφόροις καμήλοισι. καταφοιτούντες γὰρ οἱλέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ἥθεα ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἄπτοντο οὔτε ὑποζυγίου οὔτε ἀνθρώπου, οἱ δὲ τὰς καμήλους ἐκράτίζον μαύρας*. Sylburgius p. 926 ed. Kuhn. ait, in nostro loco *οἱ δὲ* nihil significare nisi *ἀλλά*. Equidem ubi particulae *μὲν* et negationi subiungitur ὁ δὲ, referendum ad praecedentem Subiecti Nominativum, puto id spectari, ut hac Subiecti repetitione perspicuitas adiuvetur orationis, et a nobis reddi posse *sondern er*. Cf. Paus. X, 28, 2. Herod. I, 196. Neque dissimilis est ratio loci VIII, 1, 2, ubi in *ἐπ' αὐτῷ* latet negatio, ut sit *τούτους μὲν οὐκ ἐτίμασεν ὁ Πηλεσγὸς σιτεῖσθαι ὀλκας*. quanquam et negatione nulla praecedente *δὲ* cum pronomine repetitur, ut Herod. I, 171 extr. Sic et ὁ δὲ Apollod. 3, 5, 7. In Mosq. est *ὁρμήσαντες — ἐγίνοντο*.

§. 3. *μήνιμα* de Deum heroumque ira saepe immortali proprie. v. Valck. ad Herod. VIII, 169. Hic cum *ἐκ* et *ἐς* constructum est: interdum est *ultio*, *poena* quam illi sumunt. cf. X, 32, 7. De hoc *Scedaso* eiusque filibus cf. Plut. Erot. 501. et Pelop. 20. Diod. S. XV, 54. add. Plut. de Herod. mal. 669. *Λεύκτρον* Mosq. Locus simillimus huic *θυγατέρες — Ἰππῶ* est c. 36, 1, ubi v. adn. pro *Μολπία* est in Plut. Erotic. cap. 3 *Μιλητία*. *Scedasi* filias, quae duae erant, *βιάζονται Παραθεμίδας καὶ Φρουδαρχίδας καὶ Παρθένιος* secundum Vulgatum, sed in Clav. ed. *βιάζονται παρὰ Θέμιδα, Φρουδαρχίδας, καὶ Παρθένιος* legitur et redditur *au mépris des lois. χαλεπή οὕτω καὶ παράνομος πράξις* vocatur a. Plut. l. c.

Nos scribendum *παρὰ Δίμωδα* et interpretandum putamus: *vim inferunt iura divina violantes*. In Plutarch. l. c. *δυο Σπαρτιάται νεανίας* id dicuntur commisisse. sunt qui haec ficta putent nomina. *ὑβρεος* — *αὐτὰς* Mosq. qui deinde *ὁ* ante *Στάδατος* omittit; idem pro *γὰρ Ἀθόντι* dat *Ἀθών*. Sylburgius suspicatus erat, malle fortasse quempiam *οὕτως* quam quod Vulgata praebet *οὕτος*, atque *οὕτως* videmus etiam in contextum editionis Clavier. translatum, sed, me quidem iudice, male, vide quae adnotata sunt ad I, 19, 4 de hoc loquendi genere, non semper agnito, veluti in VIII, 43, 3. *αὐτὸν* pro vulg. *αὐτὸν* Mosq. *τοῖς παισὶν* Vulg. Scribendum fuisse *ταῖς παισὶν* Sylburgius quoque animadverterat. *ἐνῆγιξέ τε καὶ ἡγήρο* Vulgata. *εὐαγίξεται καὶ εὐχεται* Mosq. Hinc nos scripsimus *ἐναγίξει τε καὶ εὐχεται*. Sylburgius pro *ἐκείνων* voluit *ἐκείνων*, sed ut *τιμωρῶν τιμῇ* (Herod. I, 103) ita *τιμωρία* recte cum Dativo eius, cuius in gratiam ultio sumitur ab aliquo. *οὐ κατὰ — ἀλλήλων*. Similiter loquitur VIII, 51, 3 et de hoc parallelismo ad VIII, 38, 1. *ἀλλήλων* Mosq. *ἤρησε* idem. v. de h. v. ad § 4. *Μαλαίται* forsitan legendum e Plut. Pel. 35. *Μάλαιδι* Vulg. Kuhnii cum Clav. malebat *Τιμαρχίδι*. Deinde *Δαμονκλίδας — ἔων* pro *εἰων* Mosq. *Δαμονκλίδης* minus bene Plut. Pelop. 8. sed cf. ibi cap. 11. *ἐκείνων* — *ὡς πολιορκησομένους αὐτοὺς παρασκευάζεσθαι* prorsus ut apud Herodotum V, 34 *παρασκευάσαντο δὲ ὡς πολιορκησόμενοι*. ubi Schweigh. in Lex. Herod. adnotavit, Futurum Medii *Ἰονίκο* more passiva notione pro *πολιορκηθήσομ.* positum esse. At idem Futurum Medii passive positum reperitur in Xenoph. Cyrop. VI, 1, 11 (15). Hellen. VII, 5, 18, et vide quos citavit Matthiae in Gram. gr. § 496, 9. add. Paus. IX, 26, 6. Theoc. I, 26. Xen. Anab. Bornem. 694. *προσγενομένου δὲ ψήφου τοῖς περὶ τὸν Ἐπαμινώνδαν τοῦ ἐβδόμου* Vulg. Anonymus voluit *ὁμοψήφου* seu *συμψήφου*, Sylburgius autem *ψήφου calculi suffragio*, sua sententia: quod recepi. Apud Herod. VI, 110 est: *προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης*. unde hic forsitan *προσγενομένης δὲ ψήφου* scribendum fuit. *Βοιωτάρχων* Vulg. sed cf. c. 15, 1. Liv. 53, 27 cum Polybio ibi citato. Thuc. 4, 91, ubi Schol. *βοιωτάρχος* et *βοιωτάρχης* affert. Ex eodem hoc Thueydidis loco discimus, *undecim* boeotarchas fuisse quod repetit Sch. ad Thuc. 2, 2. Livii locus 42, 43 obscurior videtur. Quibus circumdata erant verba *ὄνομα — Βραγχυλλίδης* parentheses signa sustuli, *Βρα*

γυλλίδης malebat Kuhnins. cf. Livius 53, 27. *προστίθεσθαι* *τινι assentiri alicui, ire in alicuius sententiam*. Sic et Herodotus. v. Lex. Herodot. *γνώμην* addit Plut. Pelop. 20. *προςθεμένους* Mosq. τῷ δὲ Ἐπαμινώνδῃ καὶ ἐς ἄλλους Βοιωτῶν ὑπόπτα ἦν. Haec primum legenti possit oriri suspicio, legendum esse vel ὑποψία ἦν, vel τὰ ἐς ἄλλους Βοιωτῶν ὑπόπτα ἦν. Sed Neutrum ὑπόπτον et ὑπόπτα habet etiam significationem *suspicionis*; de qua re dicebamus ad IV, 22, 3, ubi est *σχόντες δὲ τι καὶ ὑπόπτον ἐς αὐτόν*, et attulimus illud Euripidis: *εἰς ὑπόπτα μὴ μόλης ἐμοί*, quod etiam Pluralem nostri loci tutum praestat. adde Plutarch. Cleom. 36. Thuc. 6, 89. Simile est *ἐκλεπὲς* et *ἐλλεπὲς* apud Thuc. 4, 52. 55.

§. 4, Ὡς δὲ πλ. „Quid? Lacedaemonios, iniuste imperantes, nonne repente omnes fere socii deseruerunt spectatoresque se otiosos prae buerunt Leuctricae calamitatis?“ Cic. Off. II, 7, ubi Beier similem Isocratis locum citat. τὸν πρὸ τοῦ χρόνου Vulgata. Corrigendum esse χρόνον Sylburgius Kuhninsque iam monuerant, et nos scripseramus. In Clav. ed. idem factum: similiter VIII, 24, 4 τὰ πρὸ τοῦ ubi de corruptione huius formulae monitum est; hic quoque Facius de τούτου cogitavit, sed πρὸ τοῦ seu προτοῦ esse *antehac*, notum est. Cf. Thuc. I, 103. Aristoph. Plut. 1006. neque in Herodoto non reperitur. v. Lex. Herod. ἀρέσνομαι et ἀρέσνω, quod erat § 3, eodem modo inveniuntur apud Herodotum. v. Lex. Herod. *προφέρουσιν* Mosq. Ald. sed *πρόσφερισθαι* *τινι* ut *ἐπιφέρεισθαι* πρὸς *τινὰ* IV, 16, 2 de *iis*, qui *aliquem aggrediuntur*. cf. Lex. Herod. T. II. p. 254. δ' post Θηβαῖοι abest a Mosq. *γυναικῶν* δὲ ante Facium qui δὲ in *τε* mutavit. Post *ἐνταῦθα* Mosq. inserit καὶ (Facius e Mosq. καὶ τοὺς *ταλαιπωρουμένους* enotavit) et deinde ita ordinat *ἀνάγκη ἐπελάμβανε μὴ*. Idem *αἰσχυστον* — *πολεμίοις* omisit. *Θηβαίοις μὲν ἡ νίκη κατέλυστο ἐπιφανέστατα πασῶν ὁπόσας — ἀνέλοντο Ἕλληνες*. Vulgata. Scripsi *ἐπιφανεστάτην*. Sic IX, 1, 4 *νίκην* τῶν τότε ἀνέλοντο *ἐπιφανεστάτην*. X, 6, 1. *νικῶσι ἐπιφανεστάτην νίκην ὁπόσας γενομένης Ἕλλησιν ἴσμεν*. Hanc correctionem Sylburgius iam suaserat. *πάντας* Mosq. Sed ut hic *διανοεῖσθαι* ita apud Herodotum *ἐξάγειν*, *διαβαλντεῖν*. *ἐπίνειν* constituitur. cum *ὥς* et Participio Futuri VI, 91. 28. IX, 58 (59). Eadem constructio post verbum *παράσκειν* *εἶναι* paulo ante §. 3. *ἀποδτέλλουσι κήρυκα ἐς*

τοὺς Θηβαίους· similiter ἐς non semel apud Herodotum v. Lex. Herod. sed praecipue ubi plures seu multi ad quos mittitur cogitantur. ἐπιστάμενος — πεφύκασι. His illud IV, 11, 3 τοὺς δὲ — ἀριθμῶ illustratur. ἐπεὶ pro ἐπὶ Mosq. Post ἐκείνοις in Clav. ed. ἀνελόμενοις insertum legitur, quod ut a codice oblatum recepimus. ἡξίου ante Facium, qui ἡξίου scripsit: ita non tantum Kuhnii sed Sylburgius etiam correxerat ob praecedens ἔφασκεν. E Mosq. οὐδὲν pro vulg. οὐδέ ante ἀρχὴν dedi. Fortasse est qui οὐδένα malit. ἐξελήλεκτο Ald. Sylburgius addit, cum γ scriptum ex Camerario. ἐξελήλεκτο Mosq. ἀπέθανον κ. τ. λ. De numero occisorum Kuhnii ita: „Diodorus (XV, 56) 300 Thebanos et Lacedaemoniorum 4000 desiderata refert. Dionysius Hal. χιλίους ἑπτακισίλους Spartanos cecidisse vult lib. 2 A. R. Xenophon septingentos Lacedaemonios (imo Spartanos) proelio interfuisse, et ex illis 400 caesos tradit in hist. Graeca.“ lib. VI. c. 4 discernens Lacedaemonios et Spartanos et ex illis circiter 1000 ex his autem 400 occisos referens, adde Meursii Regn. Lac. cap. 18. ἄνδρας pro ἄνδρας Mosq.

CAPUT XIV.

§. 1. Καὶ μὲν δὴ παραντίκα Vulgata. Mosquensen lectionem τὸ μὲν δὴ π. praetulit etiam Schaefer in notis ad Dionys. Hal. παρ' αὐτίκα ante Facium. Sylburgio et Porsono ἦκουεν recte melius videbatur quam vulgatum ἦκουον. Similiter cap. 13, 4 ἡξίου in ἡξίου corruptum vidimus. Pro τύχην est ψύχην in Mosq. Ἀηρεσούς „On a lofty, bare, conic rock is a tower, possibly the site of the strong fortress *Ceressus*, or of *Ascrea*“ Gellii Itin. of Greece p. 121. ἐς τὴν Sylburgius ait accipiendum esse pro ἐν τῇ ut IV, 9, 1, vel scribendum γῆς τῆς. Facio magis placebat ἐν τῇ, atque hoc in contextum ed. Clav. migravit. Θεσπιαίων Mosq. ἀνασπενάξασθαι ut ἀρ-οικέσθαι positum IV, 9, 1. Hoc pertinet ad incursiones Thessalorum in Phocidem, de quibus v. X, 1. πειρωμένους Mosq. εἰλεῖν — ἐφαίνετο ἐλπίδος κρείσσειν maius spe, i. e. capere desperarent; de hoc loquendi genere ac similibus Viger, c. III, sect. II, reg. V, n. 76. cum Herm. adn. Ἀλῶν Mosq. Ἀλῶν οὐδας est ager ad montem

Aleium, qui prope Mantineam fuit. vide VIII, 10, 2. καὶ μοι τῶν Σπιδάσου μάλιστα δυσπενθέος κόρυς Vulgata. „Scribendum procul dubio τῷ, Attica generis enallage pro τῆ: ut apud Isocrat. τῷ πόλει τούτῳ. Plato: τούτῳ τῇ τέχνῃ. Xenoph. ἄμφω τούτῳ τῷ ἡμέρῃ (adde quae conguessit Fischer ad Weller. T. I, p. 316). Pro δυσπενθέος, quod sequitur, Camerarius in Epigrammatum editione habet πολυπενθέος. Sylb. δυσπενθέος graviter lugentes Fortasse pro κόρυϊον est κόρυϊον legendum. ὀλίωσιν Mosq. Ald. αἰσημον Mosq.

§. 2. ὁ Ἕκκμ. pro ὡς Ἕκ. Mosq. Estne καταφυγόν-
τας et postea ἐλευσίους legendum? De his Μαντινέας
— πόλιν dixit scriptor VIII, 8, et de his τὰ δὲ πολίσματα
— πόλεις VIII, 27, 2. Hic ἐπιλαμβάνειν cum Geni-
tivo, cui alias ἐπιλαμβάνεσθαι iungitur, est hic assumere
aliquid imperii, imperio tempus aliquod addere. ὁ ante
οὖν omisit Mosq. μαχουμένους idem. ἐδήλωσε τὰ π. τ. &
nimirum IV. 26.

§. 3. Ἐν τούτῳ οἱ vulgo. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ e Mosq.
etiam Clavier. παραστήσας cum Dativo personae sequen-
te Infinitivo mentem dare (de diis Dem. de Cor. init.)
adducere ad credendum, intelligendum, faciendum Paus.
IV, 19, 1. ἐπαγαγεῖν Vulgata. Auctore Sylburgio ἀπα-
γαγεῖν scripsi. Eadem horum verborum confusio notata
est I, 8, 5. Λέγειν — διεκτείνειν Mosq. ὁ δὲ αὐθις ut I,
25, 5. adde adn. ad IX, 5, 2. Antea ἐπιχειρεῖ τῆς Θη-
βαίοις Ald. Athenienses in agro Corinthio a Thebanis
tum victos narrat etiam Plutarchus Pelop. 24.

§. 4. διὰ τὴν ἔρσην ὑπὲρ θανάτου vereor ne Kuhnins
iniuria reprehenderit dicens alias περὶ θανάτου, vel τῆς
θανάτου usitatus esse, parumque apte addiderit: sed
Nostri stylus habet sibi propria. Nihil, puto, remanet
singulare, si interpretamur ὑπὲρ θανάτου propter mortem
i. e. propter supplicium mortis seu capitis; i. e. ut mor-
te multaretur, namque accusatus est, ut extremo affice-
retur supplicio. Caeterum de hac accusatione cf. et Plat.
Pelop. 24. 25.

CAPUT XV.

§. 1. Ad *θήσας εἶχεν* Kuhniius nullo iure desiderabat ἐν φρουρᾷ seu ἐν φυλακῇ. similiter dixit scriptor cap. 16, 4 *αἰχμαλώτους ἀνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρακῶν*. Quod Vulgata offert *ὑπεξίμναι παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὠρμηγτο* iam Sylburgio fuit offensionī, ut de correctione *ἐπεξίμναι* cogitaret respiciens locum cap. 14, 3. idem in mentem venit Corayo; nos suum Pausaniae reddidimus. *ἡγεμόνα μὲν οὖν τῆς ἐξόδου Κλεομένη, καὶ ὑπ' αὐτὸν ἐποίησαντο βοιωταρχοῦντα ἐν τῷ τότε τὴν στρατείαν* Vulgata. οὖν cum Mosq. omisi. *Κλεομένην* hic tacite et sine codicis auctoritate Facius scripsit. cf. adn. ad I, 1, 5. *τὴν στρατείαν* abest a Mosq. atque etiam a Clavierii editione. Quo factum est, ut caperentur coniecturae; atque in Clavierii quidem editionis margine proponitur *ὑπαιεν* pro *ὑπ' αὐτὸν*. Corayus autem suspicabatur excidisse nomen proprium alterius Boeotarchae et Cleomenis collegae, atque in locum eius substituta esse verba *ὑπ' αὐτὸν*. Vacuum igitur relinquens huius nominis locum inventu difficilis, quae reliquae sunt ita legenda censet plurali numero: *ἡγεμόνας μὲν οὖν τῆς ἐξόδου Κλεομένην καὶ [] ἐποίησαντο, βοιωταρχοῦντας ἐν τῷ τότε*. quae emendationes satis probabiles sunt, nam paulo post plures Boeotarchae interfuisse expeditioni dicuntur, quandam quod sequitur *γεγονυίας ἐκτός Πυλῶν οἱ δυναμεις* unum nos iubet cogitare dubem. Nos quoniam tutiora sequenda sunt, nihil mutamus nisi *στρατείαν* in *στρατίαν*, quod Sylburgius Kuhniiusque iam suaserant; atque hoc ipsum *στρατίαν* est in Aldina. Sensus est: *ducem expeditionis Cleomenem fecerunt eique tunc temporis Boeotarchae exercitum subiacerunt*. Ergo Cleomenes et Boeotarcha et dux copiarum fuit. *ἡγεμὼν τῆς ἐξόδου* est: *qui suis consiliis expeditionem regit*, is autem *ὑπ' ὃν ἐποίηθη ἡ στρατία*, est *στρατηγός*. Similiter Gelo Graeci certa conditione auxilia promittens ait *ἐπὶ λόγῳ τοῦτοῦ τὰδε ὑπεσχομαι, ἐπ' ᾧ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ἴσονται πρὸς τὸν βάρβαρον* apud Herod. VII 158. *ἔξοδος* de expeditione militari etiam in Herodoto V Lex. Herod. *ἡγεμονία* penes unum boeotarcham fuit (Thuc. 4, 91), *στρατηγοὶ* et *βοιωτάρχαι* distinguuntur in Plut. Dem. cap. 18. *ὑπ' αὐτὸν* et *ὑπ' αὐτῷ ποιεῖσθαι* promiscue. *γεγονυίας δὲ ἐκτός πυλῶν οἱ τῆς δυναμεις*. Et sic οἱ ad Cleomenem referendum, Facius iam monuit

idem non recte probavit Sylburgium iudicantem: „Verius cum Amasaeo leges *ἐντὸς Πυλῶν*, quia enim mox dicit *ἐν διεσπάραις*, apparet militem Thermopylarum angustias nondum egressum fuisse.“ Vulgatam optime defendit Wesselingius ad Diod. S. XV, 71 dicens, gestam rem esse in Thessalia, quae *ἐντὸς Πυλῶν*, sicut reliqua Graecia *ἢ ἐντὸς Πυλῶν Ἑλλάς* seu *ἐντὸς Θερμοπυλῶν* appellatur, ut X, 21, 1 extr. adde I, 1, 3. *οἱ Βοιωτάρχαι* plures quidem sequebantur exercitum sed sine imperio, quod penes Cleomenem fuit; qui militum dux quum expertus consilii de eorum salute desperaret, in eius locum alius Boeotarcharum poterat debebatque succedere, sed hi quoque quos se verterent non habentes ut Epaminondae duci facto imperium traderetur concesserunt. *ἑθαύρδον*. „Uthic sine praepositione legitur *ἑθαύρδον τὸν πόλεμον*, sic apud Synesium *ἑθαύρδον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ* est iter suscipere, et Philostratus *θαροῦν τὰς αἰχμὰς τῶν παράτων* fidenti animo acutas cornuum cuspidas excipere.“ Sylb. Similiter *θαροῦν πάντα* apud Herodot. VII, 50. *Πελοπίδην* Mosq. Rem h. l. narratam pluribus refert Plutarchus Pelop. 27 sqq. quanquam paulo aliter: idem huius Thebanorum exercitus *ἀργοντας* commemorat.

§. 2. *Ἔως δὲ ἀπὴν* Vulgata; *ἐνὸς αὐτῆς ἀπὴν* Mosq. ex quo *Ἐν ᾧ δὲ ἀπὴν* erui. Tempus, quo urbs Orchomeniorum capta et eversa est per Thebanos, iam indicavit IV, 27, 5. Wesselingius ad Diod. S. XV, 79 ex nostro loco colligit, Orchomeniis hoc accidisse infortunii, quo tempore Epaminondas absens fuerit bello Thessalico, ut Pelopidam liberaret, occupatus. Eorum utrumque absentem fuisse, etiam Plutarchus significat Comp. Pelop. c. Marcel. c. 1. *συμπορὰν δὲ τὴν ἀνάστασιν τοῖς Ὀρχομενίοις ἐνόμωσαν* Vulgata. *τὸν Ὀρχομενίων* rectius videbatur esse Sylburgio, atque ita scriptum est in Clav. edit. At Genitivi locum saepe obtinet Dativus in his Pausaniae commentariis. Si quis nostro contulerit locum simillimum VI, 3, 2 similiter sollicitatum; et quae ibi adnotata sunt, is sibi persuaderi non patietur, opus esse correctione, hunc Dativi usum valde frequentem esse apud Pausaniam aliosque animadvertens. Ad Thuc. 5, 98 *οἱ τοξόται ἔχον τὰ βέλη αὐτοῖς* scholiastes *αὐτοῖς* pro *αὐτῶν* vult etiam atticum esse idioma, *ὡς δὲ βοιωτάρχειν οὐδεὶς ἔφησεν, καὶ στρατὸς Βοιωτῶν ἀφίστατο αὐτοῖς ἐς Πελοπόννησον* Vulgata, unde Müller in Orchom.

p. 404 concludit, nullos interdum fuisse Boeotar-
chas, sed vitii suspecta est Vulgata. ἵππευς et στρατῷ
Mosq. Kuhnii pro οὐδαίς volebat ὄδε, ille, Epaminon-
das scilicet. In Clavierii ed. pro οὐδαίς scriptum est αὐ-
θίς. quod probandum foret nisi paucis verbis interiectis
eandem haec vox repetita legeretur. Goldhagenus tamen
idem fere senserat; vertit enim: *als er von neuen zum
Boeotarchen erwählt worden, ging er mit der Armee
wieder.* Forsan scribendum est αὐθίς ἥρπτο, deinde au-
tem αὐθίς post ἀφίστατο eliminandum; fortasse etiam est,
qui οὐδαίς mutatum in τούτοις malit i. e. Thebanis. Nib-
by Vulgatam reddidit: „Siccomo non era stato alcuno
scelto Boeotarco.“ Sed Vulgatae repugnat etiam lectio
Mosquensis στρατῷ, quam recipi oportuit. Λέγει Mosq.
ut c. 1/4, 3. De hac pugna prope Corinthum est locus in
Xenoph. Hellen. VII, 1, 4 sqq. καθεστηκότος Mosq. Ald.
causa erroris sequens τούς fuit. Φουβίαν vulgo. Φορ-
βίαν Stephan. Byz. (ubi additur πόλις Σικωνίων ut
ex nostro loco) et Amasaeus probante Sylburgio. φυγά-
δες, σιγμὴν ἀφίησι τοὺς ἐγκαταληφθέντας Vulgata vario
tentata. Amasaei versio, *notis compunctos*, videtur Por-
sano suppeditasse emendationem ἐσιγμένους. Hos si
ita notasset Epaminondas, ipse prodidisset, se contra
leges fecisse. Sylburgius legendum opinabatur ἐπὶ τιμῇ
vel simpliciter τιμῆς, sicut antea ἀφίησι χρημάτων, de-
positis pecuniis manamittere. quae Sylburgii emendatio
τιμῆς probata Valckenario atque etiam in Bibliotheca cri-
tica Part. X. p. 43, expressa est in Goldhageni versione
atque Clavierii; neque minus nobis placet; cogitatur
enim Epaminondas in ratione huius pecuniae publice red-
denda iis, quae in mentem venissent, patrias attribuisse.
Sed ne quid deesse videatur, Kuhnii coniectura ἐπὶ γι-
μῇ, nihilominus etiam, a Goldhageno conglutinata est
cum Sylburgii „er liess nichts desto weniger — um Geld
los.“ Denique Facius „Forte vera, inquit, lectio fae-
rit: φυγάδες, ἐς σιγμὴν ἀφίησι eos dimittit, ut notis
patrias iniustus signarentur. Equidem si hariolando emen-
dare licet, scriberem σίγα μὴν (clam) tacite eos dimittit.“
Neque Corayo displicuit illud Facii ἐς σιγμὴν, sed ali-
ter atque ille interpretatur; ait enim: „C'est une locution
elliptique pour ἐς σιγμὴν χρόνου, ad punctum tempo-
ris, à l'instant, sur-le-champ; locution conservée dans
le grec moderne. Nous disons εἰς μίαν σιγμὴν, dans
un instant.“

§. 3. 'Ὡς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς Μαντινέαν τῇ στρατῷ
 κινῶν, καὶ τότε ὑπὸ κ. τ. λ. ante Facium, qui distinctio-
 ne per Sylburgium correcte usus est. τὴν στρατὸν pro
 τῇ στρατῷ Mosq. ὑπὸ ἀνδρὸς κ. τ. λ. Eadem de re di-
 xerat VIII, 11, 4. 'Αθηναίων καὶ ἐν 'Αθήνῃ Mosq.
 De hac tabula picta I, 5, 3. φερύμεν Mosq. omisit. ὅδε
 ἐκλ. cf. ad VII, 6, 3.

§. 4. De hac Epaminondas statua dicere coeperat
 c. 12 extr. τοῦ Ἐπαμεινώνου vulgo, τοῦ Ἐπαμεινῶνα e
 Mosq. Primum huius epigrammatis versum Cicero Tusc.
 V, 17 ita reddidit: *Consiliis Nostris laus est attonsa La-*
conum. Dorvillium, qui verbo ἐκτετατο passivam tribue-
 rat significationem, iam Lobeckius ad Phryn. p. 519 ne-
 gavit recte id fecisse; eandem sententiam talit Hermannus
 de emend. gram. gr. rat. p. 236 vertens: *nostris con-*
siliis Sparta gloriam exuit. Possis interpretari: *nostris*
consiliis effectum est ut laudem sibi attonderet, ut ἀνε-
 τράπετο IV, 16, 5. Caeterum contulerunt iam ilud Pro-
 pertii IV, 11, 38 *Africa tonsa iacet*, ut docerent, ita
 bellicam cladem aliquando significatam esse. In luctu
 etiam usitatum eiusque signum fuit κτερασθαι, ut in Ly-
 siae Epitaph. c. 10: *ἄξιον ἦν κτερασθαι τῇ Ἑλλάδι.* adde.
 Lobeck. l. c. Verba μὲν ἐκτετατο — μεγάλη πόλις omissa
 sunt in Mosq. Pro maiore distinctione post δέχεται posui
 cum Anthol. Pal. T. II, p. 821 commaticam. Θῆβαι δ'
 ὀπλοισι μεγάλη πόλις ἰστεφάνωνται Vulgata. Cum Anth.
 Palat. ὀπλοισιν scripsi. Sylburgii coniectura Θῆβης δ'
 ὀπλοισι Μεγάλη πόλις ἰστεφάνωνται, Thebani exercitus
 praesidio Megalopolin moenibus seu corona fuisse cin-
 ctam, non mala visa est Facio, quanquam Sylburgius
 fassus esset, Nominativum Θῆβαι videri ipsum Pausa-
 niam quoque agnovisse. In Clav. ed. scriptum est Με-
 γάλη πόλις et in margine laudatur coniectura Θῆβης. At
 Θῆβαι dicuntur μεγάλη ὀπλοισι urbs magna armis, namque
 ἰστεφάνωσθαι non coniunxerim cum ὀπλοισι, sed interpre-
 ter: *coronata est gloria*, ut opposita sit Sparta κτεραμένη
 δόξαν. Cf. adn. ad. VI, 15, 3. Jacobseus ad l. c. Anthol.
 ait „Videtur Pausanias Θῆβαι scripsisse memoriae lap-
 su.“ hoc equidem quid velit non perspicio. Interpretes
 omnes Amasato excepto cogitarunt de Megalopoli per
 Thebanos munita, duci nimium fidentes.

CAPUT XVI.

§. 1. ἀνέθης scilicet ut Thebani solēbant narrare. Cf.
 §. 2. Καλάμιδος — ἔργον. Valckenarius proposuit lecti-
 onem Σκάλμιδος (voluit Σκάλμιδος imo Σπλίδος) haud du-
 bie propter aetatem, ne Calamidis aequalis videretur Pin-
 dari. ἀνέγεμψε — ἐν Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνος
 οὗτος καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος Vulgata. Cum Schneidero in
 Heynii Pindaro T. III, p. 48 scripsi ὕμνον pro ὕμνος et
 ex codice Mosq. καὶ οὗτος ἐς ἐμὲ. In Mosq. Κάλιστον
 γῆρος legitur. De hoc Xenophontis et Callistonico cf. Mey-
 eri Hist. art. eing. int. Graec. De hac Cephivodoti opere
 dixit iam I, 8, 3. σοφὸν βούλημα Philostrato seniori l. m.
 lib. 1. c. 4 est σόφισμα. Plutus persona indutus est
 iam a Pindaro Pyth. V init.

§. 2. Pro Θηβαίους est Ἀθηναίους in Mosq. causa
 aberrandi manifesta. οὕτω δὲ ἀρχαίᾳ ante Facium, qui e
 Mosq. δὴ pro δὲ scripsit, cum Mosq. conspirat Aldina.
 Pro vulgato ἀκροστόλων Facius scripsit ἀκροστολίαν ut
 Sylburgius correxerat e Diodoro, Arriano, Athenaeo et
 aliis. Interpres de rostris etiam in Diod. S. XVIII, 75,
 sed, iudice Wesselingio, non satis e vero, quum supra
 rostra fuerit στόλος, cuius summa pars ἀκροστόλων. Qui
 autem potuit in Bekkeri Anecd. 202 πρύμνη tribui? Sylb.
 quoque vertit: de extremarum navium partibus, quae in
 Cadmi classe de ligno erant factae. J. H. Vossius in epp.
 myth. II, p. 285 sq. ubi nostrum hunc locum tangit, im-
 probat hanc Veneris Uranias interpretationem; at ea non
 Pausaniae potius quam Thebanorum est, ad quos refer-
 tur praecedens φασίν. In Mosq. ita legitur: ἀπηλλαγμέ-
 ρον — μιξαίων — τριτή — ἐπιθυμίας ἀναιμόν — ἀποστρίψει.
 Kuhnins Ἀποστρίψει interpretatur Avortam, Aver-
 runctam.

§. 3. Τὸ δὲ — λέγουσι non possumus cum Müllerero in
 Orchom. p. 461 interpretari: in Theben wohnt Kadmos
 im Tempel der Demeter. De loco, ubi Cadmi domus fu-
 isse dicebatur, v. cap. 12, 3. Δημητρεας — φανερός non
 tantum πρόσπων, quale Acrati Athenis I, 2, 4, fuit sed
 ἔργαλα, eius autem superior tantum pars usque ad pe-
 ctus erat ἐν φανερός, conspici potest, reliquo corpore
 oculis non subiecto. Quae nobiscum sunt communicata de
 Viscontii opinione in Proleg. ad vol. VI. Musei Pio-
 Clement. proposita, ubi ἵστίον ἐν φανερός redditur, σκῆ-

al publico; nobis quidem sunt parum perspicua; Nibby vertit *la statua di Cerere è fino al petto scoperta*, Clavier autem *la statue de Cérès ne se voit que jusqu'à la poitrine*.

§. 4. Ad *Proctidem* portam transit. et ad ea, ad quae inde vise patebant.

Προκτίδα Mosq. Ad hunc *ναόν* postea *ἐστῆς* refertur. Bacchi cognomen *Αἰγέω Βαχχέω* oppositi legimus in rebus Corinthiorum et Sicyoniorum v. II, 2, 5, 7, 6. et adn. haud dubie, ut *Liberi* nomen, varie interpretati sunt. cf. Müller. Orch. 386. *ἀργυῦρας* in Kuhn. ed. Facius. e Mosq. *ἀργυῦρας* scripsit cum Clavierio: idem est in Ald. et Francof. sed Sylb. iam *ἀργυῦρας* scribi iusserat. *ἔδος* omisit Mosq. De hac *Alomenes transformatione* Kuhnus iam citavit Anton. Lib. v. 33, et de eius morte ac sepulcro apud Megarenses vide I, 41, 1 cum adn. *Θηβαίως δὲ κ. τ. λ.* Quum Amphio Niobes maritus confusus esset cum fratre Zethi, fabula de Niobe Lydia propria Thebas traducta est et in montem Cithaeronem e monte Siplylo. cf. Hygin. Niobidarum igitur sepulcrum apud Thebanos hic et c. 17, 1 atque in Euripid. Phoenissis 159, ubi tamen Scholiasta refert, Aristodemum negavisse, apud Thebanos esse Niobidarum sepulcrum, quod ipse verum esse dicit. *κῆδος* illud Thebanorum et Lydorum cap. 5, 4 indidem natum.

CAPUT XVII.

§. 1: *Εὐκλεία Ἀρεμὶς* οὕτω παρὰ Βοιωτοῖς τιμᾶται ait Scholiasta ad Soph. Oed. T. 165. Plutarchus autem in Aristide cap. 20 *τὴν Εὐκλείαν οἱ πολλοὶ καὶ καλοῦσι καὶ νομίζουσιν Ἀρεμιν* aliorum non praetermittens de ea opinionem. *Ἀνδροκλῆαν* Mosq. qui deinde γὰρ post *μελλούσης* omisit, tum *ἀξιώματι* pro *ἀξίωμα* ἢ et *ἡδύην* pro *ἡδὺ ἦν*, porro *θυγατράων* et *αὐτὰς* pro *αὐτὰς* habet. De hac pugna cap. 37, 2. *ἀναθῆνας* Vulgata ut Mosq. 40, 2, quanquam correxerat Sylb. *Ὀρχομενίας κ. τ. λ.* vide cap. 37, 2. *τοῦ Ἀμφιόνο*s Mosq. μὲν εἰ pro *μὲν* idem. Amasaeum legisse *ἐπὶ τῆς πυρᾶς* putaverunt. Caeterum satis repeti non potest: hanc et

similes narrationes non Pausaniae ipsius esse sed exegetarum.

§. 2. Πληστον Ἀμφιτρύωνος prope domum Amphitryonis illam, quam cap. 11, 1 dixit Electrae portae ad sinistram fuisse. Fuit ergo inter has duas portas, Electram et Proetidem. Minerva Ζωστήρια. Ab hac non videtur diversa esse illa, de qua hoc legitur apud Hesychium et Phavorinum: Ζώστεια, Ἀθηναῖς ἐπίθετον ἐν Βοιωτίᾳ, ubi causa non iusta suspicionis, Ζώστεια legendum esse. Apollinem Ζωστήριον invenimus in Etym. M. p. 414, 22 (376). idem Ζωστήριος ibid. et Ζωστήρ apud Hesych. appellatus est. Ut a δερῆρ, ὀλετήρ, σωτήρ facta sunt foemina proparoxytona in ιρα exeuntia, sic a Ζωστήρ duci potuit Ζώστεια. Winckelmanni locus de Minerva Zosteria Opp. I. 284 conferendus est cum eiusdem Descr. des pierr. grav. p. 62, ubi sardonix quidam dicitur Minervam ostendere habentem lateri sinistro parazonium adiunctum, et ita Winckelmannus Ζωστήριαν putat expressam esse ab artificibus, quod ille nomen interpretatur se accingens. Sed aliud docere videntur Αἰεῖς Πητορ. in Bekkeri Anecd. p. 261 ubi haec: Ζωστήρ Ἀπόλλων τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις. καὶ τόπος ἐνθα Ἀτὰρ ἔλυσαι τὴν ζώνην (v. Paus. I, 31, 1) καὶ Ἀθῆναι Ζωστήρα· ergo Ζωστήρ dedit Minervae hoc cognomen. Fuit etiam in Zostere, Atticae isthmo, Minervae ara teste Pausania I, 31, 1. Caeterum Minerva Ζωστήρια non tantum in Boeotia sed etiam apud Locros Epicnemidios colebatur. v. Steph. B. v. Ζωστήρ. Pro vulgato αὐτὸν est αὐτῶν in Mosq. ἦνικα — ἀντιτάξασθαι. Cf. VIII, 15, 3 et IX, 19, 3. τὸ δὲ — ζώσασθαι. Similia legas in Schol. Apollon. I, 426. Bekkeri Anecd. p. 261. Kuhnii etiam Proclum in Hesiod. fol. 46 ed. Venet. citavit. Rem explicat Boettiger in Vasengem. II. p. 84 sq. καὶ δὲ κ. τ. λ. Locus Homeri est Iliad. II, 478 sq. ubi Eustathius ait: Ζώνην ἐνταῦθα τὴν πολεμικὴν εἶπεν ὅλην ὀπλοισιν. In Mosq. est τοῦ Ἀγαμέμνονος sed Homericis Ἀγαμέμνων ἱερός Ἀρεῖ ζώνην magis respondet Vulgata τὸν Ἀγαμέμνονα. Deinde τῶν — εἰκάξεν interpreter volunt eum dicere, similem esse armorum ornatum.

§. 3. Ζήθω δὲ μνημα καὶ Ἀμφίονι ἐν κοινῷ γῆς χώματι οὐ μέγα. Vulgata. Scripsi ἐν κοινῷ γῆς χώματι οὐ μέγα nunc video eodem modo corrigere Porsonum;

esse in illis legendis videtur ideoque dupliciter scripsisse
 εἶναι et ἦτις ἦν, servato περὶ, quod legi poterat,

§. 5. τῶν παρὰ (omisso δὲ) — τοὺς ἄλθους Mosq.
 εἰ, κἀκὼθεν ἐκπεβλήνται, μήτε ἄλλως εἰργασμένοι πρὸς
 τὸ ἐκπεβέστατον Vulgata. Ut interdum τε ita hoc loco
 μήτε cum Nominativo Participii iunctum est Verbo; de τε
 cf. Hermannii adn. ad Viger. p. 772. Aliam idem μήτε
 anomaliam facit VII, 16, 5 ὅσοι τῶν ἐς ἐλευθερίαν ἀφελ-
 θήτων καὶ μαχεσμένων περὶ Ἀχαιῶν μήτε εὐθὺς ὑπὸ
 καὶ πολέμου τὸ ἔργον ἐκτενήσασαν, quod dictum est pro
 ὅσοι τῶν δυνάτων ἐς ἐλευθερίαν ἀφελθόντων καὶ ἐμαχίσαντο
 — μήτε — ἐκτενήσασαν: Nostro loco scriptor si vulgari
 ratione uti voluisset, scripsisset: ἄλθους τοὺς κἀκὼθεν
 ἐκπεβλημένους μήτε — εἰργασμένους — ἐκείνας εἶναι φασί
 περὶ τὰς lapides infra subiectos, neque alioqui accuratius
 elaboratos dicunt illa esse saxa. Quodsi Participio εἰρ-
 γασμένοι animo addere velis εἶναι, nulla relinquetur ano-
 malia, quum μὴ referatur ad iudicium quod Pausanias
 de his lapidibus interposuit. Eos Participiis interdum
 verbum substantivum adiungendum, concessit etiam Her-
 mannus in adn. ad Viger. p. 776. Idem tamen Herman-
 nus p. 805 nostram hunc locum, in quo μήτε mutat in
 μὴ τε, aliter accipit, hoc scriptorem dicere ratus: „nisi
 arte ita elaborati sunt. Nos, wenn es anders nicht mit
 Fleiss so zugehauen sind.“ Nonne vero hoc pugnat cum
 proximis, hos lapides fuisse illa saxa, quas Amphionis
 cantum sequuta sint? haec non videntur fuisse εἰργασμέ-
 νους πρὸς τὸ ἐκπεβέστατον. In Mosq. φασί emissum est, et
 deinde etiam ἀκολουθεῖν. Mihi εἰς, quod male repeti-
 tum est e fine praecedentis nominis, deleto, legen-
 dum videtur τοιαῦτα — περὶ Ὀρφέως: κἀκὼθεν εἶναι.

C A P U T XVIII.

§. 1. ἀδελφῶν τῶν Vulgata: cum femi posse VV. DD.
 viderant animadvertentes, Adraeto quatuor fratres fuis-
 se teste Apollodoro I, 9, 13. Amasaeum tamen ἀδελ-
 φῶν εἶναι legisse opinantur: atque ita scripsit Clavier.
 Possit qui huic pertinet afferri locus Herodoti V, 67.
 ubi est: Μελάριππον — ἔχθιστον εἶναι Ἀδρήστην: ἐς τὸν

τε ἀδελφῶν οἱ Μημιστῆς ἀγαυότεροι, καὶ τὸν γαμβρὸν Τυ-
 διά. Pro Μημιστῆς est Μηλῆν τε in Mosq. τὴν τελευταίην
 ὑπὸ Ἀμφιαράου γενέσθαι Vulgata. Quam haec structura
 sit poetica, Sylburgius mavult Ἀμφιαράου, ut est cap.
 22, 5 atque in Clav. ed. ita scriptam est: quod nemo
 vexabit illis usus Herodoteis ἀρχόμενος ἐπ' ἐκείνοις et
 ὑπὸ Πέρσης δεδούλωτο I, 91. 94, quae comparanda sunt
 cum γενέσθαι, ποιήσασθαι ὑπὸ τινί.

§. 2. εἰς omittit Mosq. Clavier hoc ordine εἰς
 τὸν ἱππῶδα μένοντα scribi volebat. αὐτὸν post τῶν
 δὲ melius abesset. Pro παρῆχοντι τὸ est παρῆχοντι
 in Mosq. Hic versus in Homeri Iliad. XIV, 114. unctis
 inclusus est in Wolf. ed. a Zenodoto iam reiectus nec ab
 Aristophane receptus; et ibidem ἀλὺν τε legitur. Τυδῖος
 Mosq. ἐν Θήβῃ σφύρη Ald.

§. 3. Ἐξ ὧν δὲ ποτε τῶν Οἰδιπόδου παίδων μνήματα,
 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς δράματα, ἃ οὐ διασάμενος πρὸς ἡμᾶς
 ὑπέλαβεν εἶναι Vulgata. καὶ τὰ omittit Mosq. μνήματα
 τὰ ἐν αὐτοῖς δράματα οὐ διασάμενος κ. τ. λ. scripsit
 Clavier, quum iam Facius a post δράματα delendum cen-
 suisset: bene et similiter Amaseus, sed post μνήματα
 maiore opus est distinctione. Locus nostro similis est
 cap. 21 extr. τὴν φλόγα — διασάσθαι. Cf. Hygin. fab.
 68 et 71 et Cyprian. de idol. vanit. p. 260 Lind. ubi male
 corrigitur Hygini locus posterior, ut patet, si contenda-
 tur cum prior. Ex Anth. Pal. T. I. p. 422 et 423 huc
 pertinent duo epigrammata 396 et 399 hanc eandem rem
 narrantia. τῶν pro τῶν ante ἐπ' αὐτῆς Mosq. Pro Μυαία
 Mosq. in margine Δολία habet. Καίῃ τε ante Facium qui
 Καίῃν restituit, cf. ad I, 10, 4. Καίῃν etiam Mosq.
 Πρωία apud Strabonem XIII, 610, sed codices ibi prae-
 bent, Πρωία. Pro vulgato ἴδον dedi εἶδον praeunte Por-
 sono. cf. VIII, 16, 2, ubi idem error, et IX, 25, 3. De-
 inde Τηροσίου — τελευταίην pro τελευταίην et εἰδοῦσαν pro εἶ-
 δούσαν Mosq.

§. 4. De Hectore apud Thebanos sepulto atque cul-
 tu heroico aucto est Tzet. ad Lyc. 1194 et Schek. ad
 Hom. Iliad. XIII, in. qui posterior docet, hoc tradidis-
 se Aristodemum. Locus hic Boeotiae ab eodem dicitur
 Διὸς γοῦρα, quod nomen rursus ex l. c. Tzetzae explican-
 dum est. Epitaphium Hectoris in Boeotia sepulti in
 Anth. Pal. II. p. 755. Θηβαῖες — αὐτὸν δὲν omittit Mosq.

uisse crediti sed fascinatores etiam habiti sint seu magi; *Ἀθηναῖν Τελχινῶν* esse *βαλκανοῖν*, *die Hese (?)*. Borcharto Telchines erant *Phoenices*, qui in Cypro etiam consederint. Lobeckius, monens, si *βαλκανοῖς* aut *invidae* esset, dicendum fuisse *Ἀθηναῖς Τελχίνος*, et adiungens Lindi Apollinem, Ialysi Nympharum Junonisque statuas *Telchinias* vocatas et Jovem *Telchinium* ex Hesychio; dubitat utrum Minerva hoc nomen a sacrorum suorum conditoribus Telchinibus, an a nutricis Alalcomeniae sorore Thelxinea acceperit de Bello Eleusinio I. p. 17 sq. ubi acute de Telchinibus disserit. Hermannō *Τελχίνες* dicti videntur quasi *Τευχίρες*.

§. 2. *Πλαῦρος* Vulg. *Πλαυρος* Mosq. atque eodem modo in proximis. Cf. ad I, 44, 7. *πρὸς δὲ αὐτῶν* Vulgata. i. e. *versus illas ruinas*. Sylburgius rectius volebat *πρὸς δὲ αὐτοῖς* quam Facius *πρὸ δὲ αὐτῶν*, quod tamen recepit Clavier. *Παγαῖς* ante Facium, qui *Παγαῖς* e Mosq. ubi hoc superscriptum est, revocavit. cf. I, 44, 7 qui ipse est locua, ad quem nos scriptor reiecit. *δὲ* post *τὸν* et ante *ἔφω* omisit Mosq. ex quo Facius *ὅτῃ ἦν* pro *ὅτῃ καὶ* restituit. *λέγουσι* Vulgata. *λέγοντες* Mosq. quod recepi omittens eum eodem praecedens *δὲ*, et mutans maiorem distinctionem post *καταλὴν* in minorem.

§. 3. Jupiter *Ἰπταρος* etiam *Ἰπταρος* appellatus est. vide cap. 8, 3. *χέλμαρον* Mosq. Hunc *Thermodontem* Plutarchus Demost. 19 narrat esse qui parvum amnem velint esse ad Chaeroneam, sed addit sua aetate hoc eum nomine ignotum esse, forsitan autem esse qui postea *Haemon* vocatus sit, ut multorum ibi caesorum sanguine cruentatus. *ἐπὶ Τευμυσσὸν* Vulg. *ἐπὶ τῇ Τευμ.* Mosq. quod Pausaniae restitui; et confirmatur initio capituli 18 et 19, *Χελιδόντος* x. τ. λ. Cf. c. 17, 2. *γεωαμένης* ante Facium, qui Sylburgii correctionem *γενομένης* in contexta transtulit, Mosquensi lectione *γεωαμένης* confirmatam.

§. 4. *πόλεως ἐρεῖναι* Vulgata; adnotaveram utique legendum esse *πόλεων ἐρ.* oblitus autem sum in minore editione corrigere; *πόλεων* habet etiam Clav. Satis ingeniosa est Porsoni coniectura *ἐνταῦθα δμ' Ἀμφιαράω*, cf. I, 34, 2; neque tamen ut in contexta inferatur, necesse, quum Dativus *Ἀμφιαράω* positus cogitari possit loco Genitivi, quod in Nostri commentariis non est rarum. Quod si quis dicat *Amphiarai currus terrae hiatus absorptus est*,

posait hoc de curru et de Amphiarao ipso intelligi. Videri autem potest suam Porsonas emendationem ex Amasaei hac interpretatione hausisse, *Amphiartum cum curru in terras voraginem descendisse Tanagrasi memorant. Harma et Mycalessus* pagi erant τῆς Ταναγρακῆς teste Strabone IX, 404 (405). Hoc Harma diversam erat ab ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου in agro Oropiorum inter Atticam et Tanagricam et ad viam sito, quae Potniis Thebas ferebat: ad hoc ἱερόν Thebani referebant Amphiarai casum, v. cap. 8, 2. Duplex haec narratio de loco, ubi Amphiarans evanuerit in caligines infernas, iam I, 54, 2 commemorata est, adde Mülleri Orchom. p. 487. δότι ἡ—ἐς Θῆβας. Haec αὐτολεξεί repetivit Stephanus Byz. v. Μυκαλησσός Pausania non nominato; augitum huius bovis non praetermisit Ovidius Met. III, 21. pro διότι Steph. habet ὅτι et ἀγαγοῦσα pro ἄγουσα. Quod apud eundem legitur πόλις μεσσηλια Βοιωτίας, est ex Pans. I, 23, 3, cf. Thuc. 7, 29. In Homeri Iliad. II, 498 Μυκαλησός scribitur non item ab Eustathio, qui sequitur Nostri, Strabonis et Thucydidis scripturam. βούν pro βούς Mosq. ὄντινα—λόγου est I, 23, 3. ὁ Μυκαλησσός apud Strabonem est IX, 404, sed Noster sequitur hic Thucyd. 7, 29. Idem eam πόλιν μεγάλην vocat. πρὸς θάλασσαν—ἱερόν, in Mycalessi agro, quae spectat mare, nam τῆς Μυκαλησσοῦ est τῆς χώρας τῆς Μυκαλησσοῦ, ut Nominativus sit non ἡ Μυκαλησσός sed ἡ Μυκαλησσοῦ. Cf. V, 14, 2. κλεισθῆαι—Δακτύλων. Cf. cap. 27, 5. ὁπάρη Mosq. Ald. Pro πέφυκε—ταῦτα δὲ est πέφυκεν ἡ γέφυρα in Mosq. quae corruptio ita fieri potuit. Verbis proximis τοῦ—διεργοντος alleverat nescio quis in margine γέφυρα, quum de ponte, quo Euripus iunctus est (v. Duker. ad Thucyd. VII, 30), andivisset, et hoc vocabulum librarius in locum illorum γίνεσθαι—δὲ, quae magnam partem evanuerant, vel ἐλιγμοῖς συμβαλλέσθαι χαλεποῖς scripta erant, substituit.

§. 5. Τοῦ δὲ—Αὔλις. Haec comparanda sunt cum cap. 22, 5. Constructio est κατὰ τοῦτο δὲ ἐν δεξιῇ τοῦ Εὐρίπου τὴν Εὐβοίαν ἀπὸ τῆς Βοιωτ. διεργοντος ἐστὶ τῆς τε Δ.—ἱερόν τ. Μυκ. καὶ. Hic ad dextrum Euripi brachium est et Cereris fanum et, ubi ab eo paulum progressus fueris, Aulis. De Aulidis posita Mülleri Orchom. p. 491. Gellius in Itin. of Greece p. 133 dubius est. Aulidi versus caurum Delium (v. ad 20, 1), versus

euronotum Oropum opponit Ptolemaei et Agathodaemonis charta in Bröndstedii Reisen u. Unters. in Griechl. lib. I. tab. 29. De *Aulide* Euonymi filia Cephissi nepte dictam perhibent Steph. B. Schol. et Eustath. ad Hom. Iliad. II, 496. De *Dianae aede* Facius Plinii excitavit locum XVI, 40. ἀντ' αὐτῆς — ποιῆσαι i. e. ἀντιδούνας ἑλαρον, ut ait. Etym. M. v. Ταυρονόλον. De hac *platano* et de *fonte* ad quem illa nata erat, cf. Hom. Iliad. II, 308. 307. ὡς — ἐν ἑλαρον· eodem modo loquutus erat de eadem rē VIII, 28, 3. Ἐλλῆς ante οὐκ Mosq. μὲν, quod Vulgata post οὐκ habet, cum Mosq. omisi, item Clav. διαμέμνηται Mosq. οὐδὲς idem. Pro χαλκοῦ Schneider dubitabat an non χαλκοῦς scribendum esset. φοίνικες δὲ π. τ. l. Vexatum hoc est sed nihil effectum: scilicet Bartholdyus in *Bruchstücken zur nachharn Kenntn. des heut. Griechentl.* p. 233 erroris reum agit Pausaniam, quoniam ipse ad Aulidem nulla viderit palmarum vestigia, nec fructus palmarum Europae usquam maturescant. Quorum posterius concedi potest (v. quos citarunt Vossius ad Virg. G. II, p. 285 et O. Müller in Orchom. p. 91) atque Pausanias ipse testatur, Aulidis palmas οὐκ ἐς ἀπαν ἐδάδιμον παρίχθους καρπὸν. Sed ex eo non continuo sequitur, imponi sibi passum esse Pausaniam, quem nemo facile dixerit in historia naturali adeo hospitem ac peregrinum fuisse, ut ne palmam quidem cognitam habuerit, quum palmas vidisset Palaestinae atque Ioniae, earumque fructus hic contendat cum Boeoticis. γῆς addidit vocabulo κρημῆς fortasse quod ad alia id transferri coeptum erat; certe κρημῆς κοινῶς ἀπὸ τοῦ κατεργάσθαι dictum est teste Phavorino. ὅσος περὶ Μυκαλησσὸν εἰσι ante Facium, qui Sylburgii emendationem ὅση — εἴτε e praecedentibus ταύτην τε erutam recepit, quum in Mosq. etiam εἴτε pro εἰσι scriptum invenisset. Adde quod Strabo IX, 406 (418) dicit, Tanagraicae pagos esse Heleona, Harma, Mycalessum et Phéras.

CAPUT XX

§. 3. *Delium* fuit oppidulum Tanagraeorum et templum Apollinis. v. Strabo IX, 403 (ubi Ἀγλιον τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Ἀγλιῳ ἀφιδρυμένον, καὶ Ταναγραίων

πολλύνιον ut legeretur suadimus), Stephan. Byz. (ubi *ἡ Tanagra* pro *ἐν Tanagrᾷ* scribendum), et Phavorinus, Auctore Diódoro S. XII, 69 iacebat *πληθὺς τῆς Ὠρωπίας καὶ τῶν ὄρων τῆς Βοιωτίας* imminebat autem mari et quinque millia passuum a Tanagra aberat referente Liviō XXXV, 51. cf. Thuc. IV, 76 ubi *πρὸς Εὐβοίαν Ἀπολλωνῶς ἱερὸν* dicitur), et adde Mülleri Orchom. p. 490. In Gellii Itin. of Greece p. 132 sqq. *Egrippὸ το Dramisi* à h. 53 m. et *prope pagum Dramisi seu Tramisi Delium*. In nostro loco templum intelligitur. In Ptolemaei et Agathodaemonis charta, quam Bröndsted in Reis. n. Unters. in Griechl. Kb. I, tab. 29 repetivit, Delium Aulidi versus castrum oppositum est.

§. 2. — cap. 22, 4 de Tanagra. Cf. Diccaearchi *Bios Ἑλλ.* lib. 2. „Fram Dramisi a road r. leads to the village of Skoimandari; near which at Graimada Mr. Cockerell found the ruins of Tanagra with its walls and theatre.“ Gellii Itin. of Greece p. 134. *Centum triginta stadia*, quibus Tanagra distare ab Oropo dicitur in Diccaearcho, (*Βίω Ἑλλάδ.* lib. 2, ubi Marx nihil adnotavit) idem murat in *triginta*. Quod prope conspirat cum his Dodwellii II, 1, p. 257: „Die Trümmer von Tanagra sind noch vorhanden unter dem Namen von Gremata gegen 6 Meilen westnordwestlich von Oropos.“ Sickl. adde Mülleri Orchom. p. 490. Urbs Tanagra *Ποιμανδρία*, ut Tzetta ad Lyc. 516, Phavorinus, Stephanus Byz. et Etym. M. auctor tradunt, sed teste Strabone IX, 404 tota Tanagraeorum regio *Ποιμανδρία* vocata est, quod nomen a boum pascuis Asopo irrigatis ducit Müller in Orch. p. 26, Tzetta et Phavorino praesudentibus, apud quos de Tanagra, Poimandria dicta, est, *ἐνθα ἀριστοὶ βοῆς γίνονται*. De Tanagras nomine cf. c. 22, 4. In Plut. *περ. καταρ. ἑλλ.* c. 37 dicitur *Poemander* Troiani belli tempore *Ποιμανδρίαν τεύχσαι*. Mosquensis *τοῦτον* omisit. *Αἰθούσης* vulgo. *ἰθούσης* Mosq. *Αἰθούσης* scripsi cum Amasaeo ex Apollod. III, 10, 1 et Clem. Alex. Cohort. p. 20. *τοῦ Ποσειδῶνος* vulgo; Heynius ad Apollod. correxit *τῆς Ποσ.* quod sequendum duximus: praeiverat Amasaeus. *Τανάγραν θυγατέρα Αἰόλου*: hoc de Tanagrae incolis Aeolicae gentis interpretatur Müller in Orch. p. 139. cf. c. 22, 3. In iis qui *Γραῖαν* in Hom. *ἱλιάδ.* II, 498 de Tanagra interpretarentur (v. Strabo IX, 404) fuit etiam Callimachus teste Stephano Byz.

§. 3. καὶ post Ἐστὶ Mosq. omisit. *Orionem* a plerisque Tanagraeum dictum esse, referunt Scholia ad Nicand. Ther. 15. adde Mülleri Orch. p. 215, et adn. ad cap. 37, 3. *Κηρύκειον* sic etiam in Hesychio, sed apud Phavorinum *Κηρύκειον* apud utrumque vero est ὄρος τῆς Ἐφέσου, ἐφ' οὗ μυθεύουσι τὸν Ἑρμῆν κηρύξαι τὰς γούνας Ἀρτέμιδος. In Etym. M. ubi p. 511 idem legitur, Hercules hoc nunciassse traditur. Mox *Πολοσσόν τε ὀνομαζόμενον χωρίον* Vulgata. E Mosq. ὀνομάζουσι dedi. Nomen factum videtur a πόλος seu πολέεισθαι πολυπραγμονεῖν τὰ τε ὑπὸ γῆν φασὶ καὶ τὰ οὐράνια· similiter in Platon. Apol. 2: ἐστὶ τὰ τε μετέωρα φροντιστῆς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν πάντα ἀνιζητηκῶς et 5: περιεργάζεται ζητῶν τὰ τε ὑπὸ γῆν καὶ τὰ ἐπουράνια, ubi Thomas M. p. 868 γῆς legit, quod putatur magis atticum esse. Ὁμήρῳ omisit Mosq. qui τοῦτον habet pro τοῦ post περὶ Facius mallet legi πεποιήται quam πεποιήσθαι sine iusta causa. Homeri locus est Od. I, 52.

§. 4. Ἐν δὲ τοῦ i. e. Est ibi (Tanagrae) etiam Bacchi templum atque in eo signum (Bacchi) spectatu dignum. A Vulgata Mosquensis ita recedit: *ὅας γυναῖκας φασὶ τὰς Ταναγραίων ἐκ τοῦ Διονύσου πρῶται τὰ ὄργια μυθεῖσθαι*, atque etiam in Ald. et Francof. *ἐστὶ φασὶ*, quod Sylb. correxit. *λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρὰ, Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ* Phavorinus. Pro τὸν αὐτίκα est τὰ ναυτικά in Mosq. et pro *ἐρχεσθαι* Clavier timebat ne legendum esset *ἄλσθαι*, sine causa; significatur *commotus, ductus odore venisse*. Similiter ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρεῖν εἰς Ἀθήνας Herodotus dixit V, 61, *νεκρὰ αὖ Βοιωτίαι ποιοῦντα* pro *πιόντα* Mosq. ἥ νότος Vulgata. „Malim divide *ἥ νότος*, nam *ἥων* poetis est usitatius.“ Sylb. Ex Orpheo et Quinto exempla vides in Hermanni ed. Orph. p. 820, *μεθυσθέντα εἶδον* Vulgata, quam permutare non dubitavi cum *μεθ. εἶλον*, quod in Clav. ed. legitur. Forsan autem scribendum est *μεθυσθέντα ἀντίλον. occiderunt*. Caeterum in Aeliani XIII, 21. de N. A. Demonstratus quidam narrat *ἐν Τανάγρα θεάσασθαι τάριχον Τρίτωνα* — τὴν δὲ οἱ κεφαλὴν ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένην οὐ πάντῃ σαφῆ εἶναι.

CAPUT XXI.

§. 1. τὰ Ῥωμίων θαύματα. v. adn. ad VIII, 46,
 2. παρέχοντας δὲ ἰδίαν οἱ Τριτώνες. Vulgata. Kuhnio
 excidisse videbatur τοιάνδε hanc praebent speciem. Fa-
 cius emendandum potius putabat παρέχοντας τήνδε ἰδίαν,
 atque ita scripsit Clavier. Corayus autem cum Kuhnio
 scribere mavult παρέχοντας δὲ τοιάνδε ἰδίαν. Nos intel-
 ligendum esse τοιάνδε non excidisse arbitramur, ut §. 3.
 ταύτην post μόνην, et τοιάνδε cap. 26, 5. similiter I, 21,
 8 post ἐξυρῆται σφισι excidisse ταῦτα falsa est opinio.
 Neque dubitabis nobis assentiri si sententiam ita τῶν δὲ
 Τριτῶνων ἰδία ἐστὶ expresseris. οἷα τὰ βατράχια „Came-
 rarius legit οἷαν” sed οἷα respicit sequens substantivum“
 Sylb. rectissime, non enim Tritonum comam cum ranun-
 culorum coma comparat, sed dicit Tritonum comam si-
 milem esse ranunculis colore. Kuhnio addit, Tritonem
 a Nonno vocari ἔγχλοον ἰχθύν, et ei μορφὴν χλοίουσαν
 tribui. Pausanias autem loquitur de colore non corporis
 sed comae. πέφρυκε—ρίνης Mosq. Pro κατὰ ἰσχὺν Syl-
 burgio videbatur κατ’ ἰσὴν legendum esse, ut sensus et-
 set ὁμοίως ταῖς ῥίνας. deinde ῥίνην h. l. interpretatur squa-
 tum piscem ex his Plinii XXXII, LIII (XI) „Rhina,
 quem squatum vocamus.” Quam interpretationem cum
 Facio Corayus probans emendat κατὰ ἰχθύν ῥίνην
 comme le poisson nommé rhiné (l’ange). Apud Aelia-
 num l. c. φολίδες dicuntur τραχίαι καὶ ἀντίκυποι εὐ μάλα.
 Deinde branchiae putantur etiam in facie capitis esse
 quod Tritonis dicitur in Winckelm. Monum. ant. ined. N.
 55. βράχχεια Mosq. Pro θηρίου putant Amasaem le-
 gisse πάνθηρος. Sylburgius maluit vertere belluas dentes
 s. belluinos. Pro ὄμματα Mosq. in margine ὀνόματα ha-
 bet. οὐρά Vulgata. ὠρα Mosq. πτερά legisse Amasaem
 putant: idem placuit Goldhageno et Clavierio, Flosse-
 dern, nageoires, vertentibus. Equidem Vulgatam reti-
 neo, namque apud Phavorinum Triton dicitur superne ho-
 mo, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐραίου δελφίς, καὶ ὡς
 ἰχθυοκένταυρος quod partim responder his Pausaniae
 δὲ—δελφίσις ἴστιν, partim illis χεῖρες εἰσὶν αὐτοῖς. Dein-
 de etiam duobus Tritonibus in opere fictili, quod Mo-
 numenta Peloponn. I. p. 144 exhibent (add. Hornem
 Bild. d. griech. Alterth. VIII, 45 B.), tales sunt caudae
 Distinguenda sunt duo Tritonum genera, alterum est fa-
 bularis, alterum naturalis historiae; tritones enim pisces

pelamydibus accensentur. Plinius XXXII, LHI (XI) primum belluis marinis inserit Tritones; deinde orcynum, pelamidum generis maximum comparat cum tritone. Denique addit: „pelamis: earum generis maxima apolectus vocatur, durior tritone.“ Quid autem fuerit quod Tanagrae et Romae Tritonis nomine ornatum ostenderint, equidem non dixerim. Tritonis autem παρθένους Welcker videtur recte interpretari in Philostr. Im. II, 18 p. 84 *Nereidas*, quum Triton habitus sit Neptuni et Amphitrites filius, atque Neptunus ipse ita vocatus, v. Phavor. οἶα pro οἷα Mosq.

§. 2. *Ῥινόκερως* Vulgata. In ea offendens Facius malebat *Ῥινόκέρωτας* quoniam ita legatur in Strab. p. 1120 B. atque hoc intulit in contexta Clavier. Sed habet Vulgata quo se defendat. *Ῥινόκερως* est Adiectivum contractum ex *Ῥινόκέρατος*, ut *ὑψίκερως* ex *ὑψίκέρατος* (*ὑψηλῶν ἑλαφῶν* habet Hom. Od. X, 158) *ἀκέρως*, ex *ἀκέρατος*. Ergo *Ῥινόκερως* est ταῦρος κέρα ἔχων ἐν βίῳ. Caeterum quod hoc loco idem V, 12, 2 de Aethiopicis tradit tauris, sed ab Aeliano N. A. XVII, 44 et 45 rhinoceros et Aethiopici tauri distinguuntur. ῥηνί Mosq. De Paenonicis tauris cf. X, 13. καμῖλους Mosq.

§. 3. *Ἄλκη* Vulgata. *Ἄλκησου* Mosq. Scripsi ἄλκη ut habet Vulgata V, 12, 1. idem voluit Sylburgius, ut accentu distingueretur hoc ab illo, quod est *robur*. De nomine huius bestiae cf. adn. ad V, 12, 2. *Alcen* commemorant Caesar B. G. VI, 27 (ubi Vossius *similitudinem cameli* refert ad collum) et Plinius VIII, XVI (XV). Similitudinem *cervi* testatur Polybius apud Strabon. IV. p. 207, ἐν ταῖς Ἄλκεσιν esse hoc animal scribens. Post μόνην intelligitur ταύτην. Cf. ad §. 1. προῖδέν οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων Vulgata. Sylburgio suadente et Schneidero in Eclog. phys. p. 25 praeunte dedi ἀνθρώπων, quum *ο* et *ων* saepe confusa sint. cf. II, 30, 1. Eodem modo scriptum in Clav. ed. Pro vulgato ἀνθρώπων scripsi *ο* Mosq. ἀνθρώπου ut Schneider l. c. qui Genitivus non ad ἀνθρώπου cum Facio referendus erit. οἱ θηρεύοντες — διαλύουσιν. Kuhnus putabat περιλαβόντες positum esse pro περιλάβουεν. Facio videbatur ὁπότε vel corruptum vel interpretandum esse *interdum, quandoque*. Quibus missis accipimus quod pro vulgato βαθύτατον Clavierii offert editio βραχύτατον. Constructio est: οἱ θηρεύοντες οὖν περιλαβόντες τὴν πεδιάδα σταδίων ὁπότε ἐπὶ βραχύ-

τατον χιλίων ἢ καὶ ὄρος. Clavier bene reddidit: *plaine de mille stades au moins*. Plene ita fere exprimeretur τὴν πεδιάδα σταδίων, ὅποτε ἐπὶ βραχύτατον ἐστὶ παρηγμένη, χιλίων, quando in minimum contracta est; brevius campum mille minimum stadiorum. Cf. c. 24, 3. Sic VI, 19, 3 γράμματα παρήκται ἐπὶ βραχύ. IX, 30, 5 ὕμνους ἐπὶ βραχύτατον πεποιημένους. Praecise autem dicitur ὅποτε etiam in illo Homeri Iliad. VIII, 230 πῇ ἔβαν εὐχέλαι, ἄς, ὅποι' ἐν Λήμνῳ, κενεαιχέες ἡγοράσθε. Dixit τὴν πεδιάδα significans eam regionem campestrē, in qua venatum exeant.

§. 4. Θηρίον δὲ ἐν τῷ Κτησίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς, Μαρτιόρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων σφίσι ἀνδροφάγον λελέχθαι οἱ πείθομαι τὸν Τίγριν Vulgata. Facius corrigebat — ἐς Ἰνδοὺς, ὃ Μαρτιόρα — Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι, εἶναι πείθομαι τὸν Τίγριν. Nos φησὶν pro σφίσι et εἶναι pro οἱ recepimus, non item ὃ, quo carere possumus, verba Μαρτιόρα — λελέχθαι parentheseos signis claudentes. Forsan scribendum etiam fuit Μαρτιχόρα ex ipso Ctesia, Philostr. V. A. III, 14 (45) Aelian. N. A. IV, 21, ubi Schneider etiam Aristotelis H. A. II, 1 eandem vindicat e codice scripturam. Tychsenius in periculo Indica Ctesiae vocabula e lingua Persica interpretandi, quod subiunctum est Heerenii Ideis de Polit. T. I. vocabulum Martichora ducit a Persicis *Mard* i. e. homo et *Chordest* i. e. comedere seu *Chor* i. e. comedens. αὐτῷ Mosq. Ald. Francf. αὐτὸ Sylburgii est correctio. τριστόχους κατὰ ἑτέρα τὴν γέ νυν Mosq. Pro ἑτέραν Sylburgius voluit ἑκατέραν idque confirmavit Aristotelis et Aeliani locis; scripsi igitur καθ' ἑκατέραν idem nunc video commendari a Corayo. κέντρα. Similiter de leone ἔχει ἐπὶ τῇ οὐρᾷ κέντρον in Etym. Gud. p. 36. ἔχει vulgo. E Mosq. ἔχειν dedi. ἐγγύθε ἐναμύνεσθαι Vulgata, quam Sylburgius et Porsonus ita correxerunt ut scripsimus, ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι. De ἐγγύθεν cf. ad cap. 23, 3 adn. Maximam distinctionem, quae fuit post ἴσον, Facius mutavit in minimam. Pro τίγρις est τίγρις τ' αὐτὴν in Mosq. Pro τε δοκεῖ scribendum τ' ἐδόκει videtur. αἰκνύητος, εἰ μὴ θεὸς διὰ τὸ κ. τ. λ. ante Facium, qui cum Kuhnio ἢ ante εἰ inseruit et cum Sylburgio post θεὸς distinxit. Sylburgius putaverat καὶ post εἰ inserendam esse; videri enim hanc coniunctionem hinc in proximam εἰ καὶ Λιβύης, ubi aptum locum non habeat, perperam transiisse. Pausanias igitur hoc videtur dicere: Animal

Indis Martichora vocatum, de quo fabulosa narrantur, forsitan non aliud est nisi tigris. Dissentiunt a Pausania G. I. Vossius de Theol. Gent. lib. III. p. 1117 et Schneider, qui ad d. I. Aeliani scribit, verisimile sibi videri, speciem aliquam *hystricis* nobis non satis notam intelligi, multa tamen fabulosa et falsa a Ctesia immisceri. Creuzero autem in Symbol. I, 721 Martichora est fictum monstrum idque compositum ex homine, leone atque scorpio, cuius imaginem adumbratam dedit in Abbild. zur Symbol. tab. I, N. 14. Symbolum fuisse mira expressum figura pluribus nunc placet. add. Baehr ad Ctesiae Indiq. cap. 7. ceterum *τίγρις* est communis generis. cf. Athen. XIII, 590, a. οὐ γὰρ — *εἶδος*. Hic locus fugit Stoeckhardtum meum *de coeli in generis humani cultum vi ac potestate* scribentem ea, quae leguntur p. 14 sq. *παρὰ τὰς — χερσας* Goldhagenus et Clavier interpretantur ut Amasaeus, Facius autem: *alio sunt, quam (atque) Aegyptiacas colore*, quem sequitur Corayus cum Nibbyo, neque ego illis potius quam his assentior, quum *παρὰ* etiam τὸ *ἐναιρίον*, ut est in Bekkeri Anecd. p. 163, 29, denotet. *μελας* Mosq. Ald. Francof. quod correxit Sylb. *ἐνιδρομον* est apud Phavor. *παρὰ τοὺς παλαιούς τὸ ἐνάλωτον*, quod ut plura militaria vocabula, de quibus v. Casaub. ad Suet. Caes. 1, ad animum translatum est et hic ad credulum, qui rerum narrationibus facile capitur ut iis fidem habeat quamvis miris. Cf. c. 33, 2. *περὶ τοὺς — δι' ὅτι* Mosq.

CAPUT XXII.

§. 1. Dictum pro *Ἐν — Διόνυσον νοοὶ εἰσιν, ὃ μὲν Θήμιδος, ὃ δὲ Ἀφροδίτης καὶ ὁ τρίτος αὐτῶν Ἀπόλλωνος*. cf. II, 30, 1. X, 31, 4. *ἑμοῦ καὶ*. Cum Apollinis et harum simulacra in hoc templo erant posita.

§. 2. De *Mercurio* *κριοφόρῳ* II, 3, 4. *ἀποστρέψαι — ἐπὶ τοῦτο* Mosq. τοῦτο etiam Ald. Francof. Correxerit Sylb. *ἄγαλμα Ἑρμοῦ φέροντα* Vulg. ita et Mosq. sed in margine *φέρων* habet, quod Corayus Vulgatae praefendum putabat, sed cf. X, 19 extr. *παρήσιν* ante Facium, qui Amasaeo et Sylburgio auctoribus scripsit *περίεσιν*, addens in Mosq. esse *παρίεσιν*, in meis schedis *παρήσιν* est.

ἐν ναυσίῳ ante Facium, qui ἐν cum Mosq. omisit. τῶν Εὐβοίων vulgo. τὴν Εὐβοίαν rectius esse videbatur Sylburgio. τῆς τε ἀνδράχου· cf. c. 28, 1. hic forsitan est lacuna, quum τῆς τε non videatur copulandum esse cum ἀνδράχου, neque istud τε solivagum nullam corruptionem prodatur. Ἀνδράχου Mosq. Schwenkii putabat Mercurio sacrum fuisse andrachnum, quia humillima sit. In Billerbeck. Flor. Class. ἀνδράχνη, ἀνδράχλη, ἀνδραχλας (?) scribitur. χωρὶς μὲν τὸ οἰκίας σφίσι, χωρὶς δὲ τὰ ἱερὰ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν καθαρῷ κ. τ. λ. Vulgata. Sylburgius corrigendum putabat αἱ οἰκίας vel τὰ οἰκίαι et ὑπὲρ αὐτῶν vel ἀπ' αὐτῶν. melius Kuhnii χωρὶς μὲν οἰκίας σφίσι, χωρὶς δὲ τὰ ἱερὰ, ἅπερ αὐτοῖς ἐν καθαρῷ· quod nos recepimus: idem factum est a Clavierio, cuius tamen editio οἰκίας retinuit. Kuhnii vestigia legens Corayus scribit χωρὶς μὲν γὰρ οἰκία σφίσι, χωρὶς δὲ π' ἱερὰ παρ' αὐτοῖς. Caeterum τὸ, quod Vulgata habet post χωρὶς μὲν, Mosq. omisit.

§. 3. Κορίνθης Mosq. qui deinde ἐν ante Ταναγρα omittit. περιφανὲς Ald. περιφανές Mosq. Suidae Corinna dicitur Θηβαία ἢ Ταναγραία, non mirum, quod Tanagra aliquamdiu Thebanorum fuit. Cf. quae O. Müller scripsit in Orchom. p. 215. ἢ Πίνδαρον Ald. ἢν Πίνδαρος Mosq. ἢν Porsonus quoque voluit, et a nobis receptum est. Corinnae quinque victorias de Pindaro narrant Aelianus V. H. XIII, 25 et Suidas. De Pindari dialecto scripsit Hermannus. Aeolica usam esse Corinnam, recte videtur Welcker confirmare in Creuz. Melet. II, 13. Grammatici Leidensis verbis in Gregor. Cor. p. 639, ubi Μυῖα dicitur Corinna, quod cognomen fuit Corinnae; et ἐν Διολεῦσι Βοιωτοί, ut ait Stephanus Byz. v. Ἰωνία, adde Paus. X, 8, 3. et adn. ad IX, 20, 2. VIII, 11, 5. ἢν γυναικῶν τῶν τότε ἦδη καλλίστη Vulgata. Kuhnii volebat corrigi γυναικῶν τῶν τότε καλ. Facilis γυναικῶν τότε ἦδη καλ. quod placuit Clavierio; Porsonus τῶν τότε ἦδε, et eodem modo Censor in ephem. Lips. litter. 1818 N. 46. atque hoc reddendum putavimus Pausaniae; denique Welcker l. c. p. 17. γυναικῶν τότε ἦδε ἢ καλλίστη. Luciani locum in Encon. musc. c. 11. ubi Myia poetria dicitur πᾶν καλῇ, Welcker p. 13 ad Corinnam referre non dubitavit. εἰ τις ἐτι εἰκόνι δεῖ τεκμαίρεσθαι Vulgata. Facius malebat εἰ τι ἐτι, Porsonus autem εἰ τι τῇ· nos scripsimus εἰ τι ἐπὶ τῇ εἰκόνι δεῖ τεκμ. Sic ἐπὶ ἀγάλματι τεκμαίροιτο VII, 4, 4. quanquam Dativus etiam simpliciter

huic verbo appositus reperitur, veluti cap. 31 sub fin. Articulus τῇ addendus fuit propter antecedens γραφή.

§. 4. De his *Tanagraeorum* gallis ἀθληταῖς et πλεγμαῖς laudant Suidam v. ἀλεκτρύονα. Diog. L. in v. Diogen. Aelian. V. H. Fragm. Βουλνός. adde Mülleri Orchom. p. 26. Ab his gallis nomen *Tanagrae* duxit Bochartus in Chan. II. lib. I. c. 16. p. 472. κόσσυφοι. v. omnino VIII, 17, 3. κόσσυφοι Mosq. Ald. κατὰ ἀντισμ. Amas. reddiderat *ad phenii similitudinem* ex Plin. 21 (non 22, quod vitium Kuhnii e Sylb. nota male repetivit) 23, 94, sed ibi nunc legitur, *phrenion*; vera tamen lectio Harduino videbatur *galyion* propter schol. ad Theocr. V, 92. Sylburgio autem *φόνιον* a cruento colore, vel *ηέμιον* ut est apud Dioscoridem. ῥάφει Mosq. τὰς οὐράς Vulgo. Sylburgii emendationem τῆς οὐράς non debui contemnere. μὲν τὰς τοῦτο Vulgata: cum Mosq. μὲν τοῦτο scripsi, *die Gestalt, die eine solche ist.*

§. 5. Τῆς δὲ Β. κ. τ. λ. Haec ad Euripum in Boeotia sita spectant septentrionem, sed illa, quae commemorata sunt cap. 19, 5, meridiem. Dextra enim et sinistra pars Euripi significant in his locis Euripi brachia; quae igitur Boeotiae loca Euripi dextro adiacebant brachio, ea ad meridiem, quae sinistro ad septentrionem vergebant. Μεσάρων ante Facium, qui se dicit Μεσάρων ex Amasaeo, Strabone ac Stephano Byz. restituisse; occupaverat hanc corsectionem Sylburgius. Hic mons Anthedoni versus occasum positus putatur etiam in Hom. h. in Apoll. 223 indicatus esse; vocatur nunc *Typo-Vouni* ut ait Hobhousius in Journ. thr. Alban. T. I. p. 446. Aliter Guil. Gellius, ut illico dicetur. Thebis versus Euroaquilonem opposita Ἀνθηδών ἐλατρώσαυ nota est ex Hom. II. II, 508. Inde ad Thebas 160 stadia apud Dicaearchum. „Are the ruins of *Anthedon* under Mt. *Ktyra* or *Messapins*, and six miles (two hours and a half, or at rather more than seven miles Walp. Turk. p. 301.) beyond is Egripo or Chalcis.“ Gell in Itin. of Greece p. 147. adde Mülleri Orchom. p. 491. Ἀνθῶνα ante Facium, qui recepit Sylburgii emendationem Ἀνθῶν et codice Mosq. confirmatam et Pausaniae ipsius testimonio, quod legimus II, 30, 7. Ποσειδῶνος κ. τ. λ. Paulo aliter Stephanus B. Ἀνθηδῶν - ἀπὸ Ἀνθηδῶνος τοῦ Ἄλου, τοῦ Ἀνθου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης τῆς Ἀσιαντοῦ sed valde vereor ne τὰ Ἄλου corruptam sit, et e duplici scriptura Ἀνθίου et Ἀνθα ortum. In Eusta-

thio ad l. c. Homeri et Phavorino est: *ἄνδ' Ἀνθηδώνος ἢ Ἀνθίου ἀπογόνου Ἰοασιδῶνος*. Quem Heraclides in τῇ συναγωγῇ τῶν ἐν μουσικῇ apud Plutarchum de Musica princ. dixit *Ἀνθην τὸν ἐξ Ἀνθηδώνος τῆς Βοιωτίας* Amphionis et Lini Euboeensis aetate hympnos fecisse, an idem sit, non liquet. Cum Mosq. codice in *Ἀλκυονίδος* Aldina conspirat. *Cabirorum templa in lucis* fuisse iam Gutherleth adnotavit de myst. Deor. Cab. cap. 12 et 14. Circa vicinam Tanagram fuit *λίθος μέγας πεκρυμμένος αὐτόθι ἐκ παλαιοῦ νυκτελλοῖς ἱεροῖς ἐπιτελούμενος* teste Plut. κεφ. κατάγρ. ἑλλην. 37. μέσου pro μέσον Mosq. Pacius et Corayus post Goldhagenum mallent *πλησίον δὲ Ἀθήναιος* at in locis bene multis omissae sunt particulae *δὲ, οὐν, γάρ*. cf. ad IV, 3, 3. *τάφοι κ. τ. λ.* *Abidarum*, de quibus dicet cap. 29. Hi duces putantur Thracum (v. Mülleri Orchom. 387.) at vero Thracas habitasse dicuntur Anthedonem. *γενέσθαι κ. τ. λ.* Homerus Od. XI, 918, Pindarus Pyth. IV. 156. (88) sed de Naxo in Homero nihil. Forsan hic lacuna est in hunc fere modum explenda; *καὶ Πίνδαρος προστίθῃσι δὲ Πίνδαρος, ὧς*.

§. 6. Fortasse scriptum fuit *ἔσεν ἐν τῇ*. De Glauci fabula nunc satis est nominasse Hermannii Diss. de Aeschyli Glaucis (in breve contractam in Aetis pemin. reg. Lips. II, 2.) et Mülleri Orchom. 264. De forma huius Glauci cf. ad X, 4, 5. *κατὰ ἔρος* Schneider. citat Sch. Platon, Ruhnke, p. 197. *Pindarum de hoc Glaucio* cecinisse suspicantur in Pacanibus. v. Fragm. Pind. in Heynii

ed. p. 57 sq. τῇ μὲν Vulgata. τῶν μὲν Mosq. neutrum illi praefendum. *Aeschyli Glaucum Pontium* h. l. intelligi contendit Hermannus l. c. Idem suspicatur, hoc *δράμα* ab aliis in tragoediis habitum *satyricam fabulam* potius fuisse. Anthedonii, qui fere omnes fuerunt piscatores, dixerunt se posteros esse Glauci marini, piscatoris communiter habitati, referente Dicaearcho in Vita Graeciae lib. 2.

C A P U T XXIII.

§. 1. *ἐν Ἀαυρίων* ante Facium, qui Sylburgii emendationem etiam Valokenario probatam in contextu re-

ταῖς ἐπιδεικνύουσιν Mosq. in *Lauris Amas. De Epidauriorum stadio* II, 27, 6. *De Isola in Sardiniam cum Atheniensibus et Theopiansibus profecto* VII, 2, 2. X, 17, 4. ἡρώων Ἰολαίου fortasse Ἰολαίων dictum est. v. ad X, 17, 4.

§. 2. *Πίνδαρον* δὲ κ. τ. λ. Res varie narrata v. Aelian. V. [H. XII, 45 et editt. Anthol. Pal. T. I. p. 53. Cf. Boettiger in *Amaltheae* I. p. 63. ὄντα ἐς Θεσπίας θέρους ὥρα καύματος περὶ μεσοῦσαν μάλιστα ἡμέραν Vulgata. Post καύματος Sylburgio inserendum videbatur particip. ὄντος, aut simile: vel tollendum id ipsum substantivum. Porsonus malebat θέρους deleri; quod valde placet (v. mox locum Clementis) quanquam legitur χειμῶτος ὥρα et ὥρα χειμῶτος cap. 24, 2. VIII, 22, 3. ὥρα θέρους VI, 5, 4. Schaefer ad Lamb. Bos. p. 267. καύματος vult absolute dictum ut νηνεμής. Si nihil delendum, potius καὶ ante καύματος inserendum censeo quam verba ita esse construenda: ὥρα καύματος θέρους, quamquam Clementis Alex. in *Protrept.* princ. ἐκθάρσειν ὥρα καύματος dixerit. Caeterum est παρθέρουν pro θέρους in Mosq. Deinde legendum quispiam putet ἐπλάσσειν πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ κηρύου. Sic de Platone apud Aelianum I. c. μελίττας εἰς τὸ στόμα κηρύου ἐργάζεσθαι, et in Olympiodori vita Platonis; πεπληρώσασσι τὸ στόμα κηρύων μέλιος. sed ecce de *Pindaro*: τιεκτομένον γὰρ ἐξόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτων μελίσσαι κηρὸν ἀνεπλάσσαντό, σοφῆς ἐπιμέλειαν μολπῆς, in Anth. Pal. I. c. Ibidem T. II. p. 718 est περὶ χεῖλεσιν ἰσμός ἐπλάσει κηρόδετον μέλι. De *aribus eloquentiae et poesios signo* cf. indices in Winckelmanni opp. T. VIII. p. 41. ἀρχή — τοιαύτη. Hoc primum *impulit Pindarum ad carmina pangenda. ἐς πλεον — νέμειν* idem traditur a Thoma Mag. et in versibus heroicis in genus Pindari p. 156. 159. Tom. II. ed. Heyn. adde Plutarch. de S. N. V. cap. 13. Kuhnus distinctionem post γενέσθαι sublatam post γῆρας posuit a Sylburgio monitus. ἐς αὐτὴν pro εἰς αὐτὴν Mosq. idem καὶ ante τὸν μὲν omisit. ἐπικλίσαις καὶ ὁ χρυσήριος Mosq. χρυσήριος in Orphei Argon. 565. Ἡὼς dicitur, et in Hom. Iliad. VI, 205. *Diana*.

§. 3. *Ἀρκιφνιον* ita etiam cap. 40, 1. et apud Suidam. Stephanus B. ex Ephoro et Theopompo profert *Ἀρκιφνίωνος, Ἀρκιφνείας, Ἀρκιφνία*, additque ἔθνηκόν, *Ἀρκιφνιεύς*. Idem hunc ipsum locum Pausaniae

nitat his verbis: 'Αρχαία, πάλαι Βαυρία' οὐ δὲ 'Αρχαί-
 ριον. Πλευραίας δὲ ['Αρχαίριον] καὶ οὐδένως unciis
 inclusimus antepenultimam vocem ut desideratam in Al-
 dina et Florenti edd. et in cod. Perusino. In Strabone
 IX, 410 (453) est 'Αρχαίαι, sed 413 (467 sq.) 'Αρχαί-
 ριον in Herodoto VIII, 135 'Αρχαίη, in Biblioth. Coisl.
 et Ptolemæo p. 648 'Αρχαία et 'Αρχαία. Fuit ubi nunc
 pagus Kartitza seu Carditza. Teste Gellio in Kin. of
 Greece p. 143, Thebes to Kartitza 4 h. 38 m. = 11
 geogr. miles. "Ab akia" in loco, ubi Acræphnium fuerit,
 ponitur Proscina. v. Mülleri Orch. 52. 484. κείρας — ἡ
 ὄρεϊ confirmat Strabō IX, 413. De loco ubi Apollinis
 Ptoi ἱερὸν i. e. τέμενος situm fuerit, Herod. VIII, 135.
 εἶναι δὲ — εἶρηται. Quod ante Λοῖος Vulgata habet αἶς,
 Facio delendum videbatur ut constructionem turbans, et
 ecce deleuit Clavier. ut VIII, 12, 2. ad quem locum ad-
 notata sunt quæ ad nostrum quoque pertinent. Atha-
 mantis et Themistus filius Ptous etiam apud Apollod. I,
 9, 2. Ptous, de quo monti nomen, apud Steph. B. est
 Apollinis filius et Euxippes (leg. cum Müllero Ζευξίπ-
 πης). Ibidem montis nomen inde etiam ducitur ὅτι Ἀχιῶ
 ἐκεί βουλομένην τετεῖν προσημαίνει κείρος ἐπτόνηται. Müll-
 ler in Orch. p. 85 huc traxit Paus. IX, 23, 4 extr.) Ste-
 phanus hoc hausit à Plut. Pelop. 16. Aliter de cognomi-
 mine hoc Apollini tributo Phavorinus p. 1196: λυκαίης
 λέγεται, ὅτι λύκος, φασὶν, ἐπεφάνη τῇ Ἀχίῳ ἐν τῷ τοιαύτῳ
 ὄρει καὶ πρῶτον τὸν ἐξ αὐτῆς Ἀχιλῶνα ἐπωνόμασται. De
 Asii ratione Apollinem ipsum de Ptois cognominatum
 esse, cf. adn. ad II, 35, 2. μαντεῖον — Καρικῇ. Hoc
 sumtum est ex Herod. VIII, 135. Oraculum commemo-
 rat etiam Strabo IX, 413 (467). μαντεῖον Mosq. Pro
 Vulgata αὐτόθεν non dubitavi scribere αὐτόθεν, quod
 nunc video Porsonum quoque restitutum voluisse. Eadem
 hæc confusio deprehenditur cap. 25, 5, ubi pro Vulgata
 αὐτόθεν in Mosq. αὐτόθεν legitur; rursus pro αὐτόθεν
 scribendum videtur αὐτόθεν cap. 32, 3. ἐγγύθεν et ἐγγύθεν
 vidimus cap. 21, 4. male inter se permutata. Εὐρωπῆς,
 Europensis, ut apud Herodotum VIII, 133, civis est
 Ευρώπῃ, Ευρώπου, urbis Cariae; sic apud Stephanum
 Byz. ubi corrigendum est Εὐρώπος, et in Etym. M. p.
 397 (360). Berkelio statuenti, Europum et Euromum
 apud Stephanum eandem esse Cariae urbem, assensi
 sunt interpretes Herodoti. Valckenarius ad l. c. Hero-
 doti causam aperuit, cur Mardonius homine Care ait

hanc rem usus sit. Pro *Ἀφῶν* in Mosq. primum est *μῦθος*,
deinde *μῦθ*. Post *δευκλίωνος* male excidit *δε*. *παρθενική*
vulgo; *παρθενή* Mosq. unde scripsi. *Καρία*. idem nunc
invenio in Clavierii ed. Apud Herodotum VIII., 155 est
Καρία μὲν γλαύσση χερσὶν.

§. 4. *Βοιωτῶν πόλις Λάρυμνα*. Sic Phaxorinus
Λάρυμνα, πόλις *Βοιωτίας*. „The remains of a city, per-
haps *Larymaes*, situated on a promontory between two
ports, is about four miles distant from Martini. Martini
to Talanta 4 h. 27 m. Talanta should be Opus“ Gellij Itin.
of Greece p. 148. 228 sqq. of. Müllerii Orchom. p. 52, ubi p.
55. e Meletio affertur *Λάρυμνα*, *νοτιῶς Λάρυμνα*. Quas ru-
inas Raikes duarum horarum via disinctas a pago Martini
vidit prope littus, Larymnae esse opinatus est in Wah-
polii Turk. p. 301. *Cynus* filius Loeri. cf. Schol. et Eu-
stath. ad Hom. Iliad. II, 531. ex his ut ex Homero ipso
et Paus. X, 2; 1. scribendam fuit. *Κίρεν* pro *Κυροῦ*.
add. Strabo IX, 425 (546) et Steph. B. *σεὺς δὲ ἀνω-
τέρω — τοῦ λόγου*. „Haec Pausanias in sequentibus omi-
sisse videtur; nihil equidem inveni, quod huc spectaret.“
Facijs; at non omisit: primum enim τὰ ἔξωθεν τοῦ *Λα-
ρυμνα* τοῦ λόγου sunt aperte ea, quae leguntur libri X.
capite 38. Deinde *οἱ ἀνωτέρω πρόγονοι* Larymnae et
Cyni ibidem dicuntur fuisse *Θροσθεὺς* et *Δευκαλίων*: pro-
sapia enim haec fuerit: Deucalio, Orestheus, Phytius
seu Physcus, Locrus, Cynus. cf. Athen. II. p. 35 b.
Eustath. l. c. p. 277. adde fabulam tertiam in Clavierii
Hist. d. prem. temps. Aliis Physcus est Amphictyonis,
Deucalionis nati, filius v. Clavier l. c. T. I. p. 93. Apud
Stephanum B. Physcus est filius Aetoli, nepos Amphi-
ctyonis, pronepos Deucalionis. Deucalionem cum Pyrrha
Opunte vel Cyni in Locride habitasse, tradunt Pindarus
Ol. IX, 63 sqq. eius Scholiastes et Strabo IX, 425.
Huc locus quoque pertinet Pausaniae II, 19 extr. *Οπυν-
θίος* narrare, Promethei sepulcrum apud ipsos esse. Urbs
Locrorum *Opus* Pindaro Ol. IX, 63 *Πρωτογενίας ἄστρ*
vocatur. *Protopenia* vulgo quidem Deucalionis et Pyr-
rhæ, sed, quod Scholia ad h. l. testantur, aliis Prome-
thæ filia perhibebatur. Praeterea Pindarus putatur d. l.
79 sqq. significasse, progeniem ex Iapeti, qui pater Pro-
methæ fuit, stirpe Locridem tenuisse iam ante Deucalionem,
neque praetermittendum, in vicina regione circa
Panopea Iuti, ex quo Prometheus hominum genus su-

zisse dicebatur, reliquias monstratas esse teste Pausania X, 4, 3. Recte igitur Pausanias II, 19 extr. dixit, maiori Opuntios iure quam Argivos sibi vindicare Promethei sepulcrum. *συνορίαι δὲ κ. τ. λ.* Cf. Mannert. VIII, 219, cui Strabonis locus continua excitandus videtur res turbare. Apud Strabonem enim IX, 406 distinguitur *Λαύρυνκα ἢ Λοκρίδος* seu *ἡ ἄρα* et *ἡ ἐπὶ Θυάλεισσι ἢ Βοιωτίῃ*; cui Strabone teste addiderunt Romani *τὴν ἄρα*. O. Müller in Orchom. de hac re ita: „Zu erst waren beyde Staedte Opuntisch; als Theben auf dem Gipfel der Macht war, fiel ihm die Unterstadt vermuthlich zu; nach Thebens Fall war auch diese wieder Locrisch; Ol. 137 wieder Boeotisch; die Roemer schlugen beyde zu Boeotien, und vereinigten sie wieder, wie es von Anfang an gewesen seyn mag, in eine Stadt“ p. 57. 485. *ἑσποῦντα* Mosq. *προελθόντων* Vulgata. *ἐπαυλθόντων* Mosq. *Ἄμνη — ἀγχιβαθής*. Meletius in. Mülleri Orch. p. 55. *Λαύρυνκα τὰ ἔχρη φαίνονταί, ὅπου εἶναι Ἄμνη ἀγχιβαθής, ἑγγὺς τῶν τευχῶν ταύτης ἔειρηται ὕδαρ*. Kuhnii *ἀγχιβαθής* interpretatur *statim a prima ripa profundius*; bene; Phavorinus non aliter: *ἡ ἑγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα θάλασσα*. Apud Polyb. IV, 41 sunt *χοίματα* *παρὰ τὴν χεῖραν ἀγχιβαθῆ*.

CAPUT XXIV.

§. 1. *Κυφισίδα* Mosq. idem §. 2. *Κηφισίδα* cf. c. 13, 2. De variis lacus Copaidis nominibus, quae ei loca dederunt adiacentia, cf. Strabo IX, 410 sq. (452 sqq.) et Mülleri Orchom. p. 42. *Ἀθαμάντιον — φασιν*. Schol. ad Apollon. I, 763. *πολλοὶ φασιν Ἀθαμάντα οἰκῆσαι ἐν τῷ Ὀρχομενῷ*. Acraiphnii conditor idem a nonnullis dicebatur. v. Steph. B. Habitasse eum in Boeotia antequam ob insaniam pelleretur, alii quoque tradiderant. Hic campus inter montem Talantam s. Klomo et lacum Cop. (v. Gell. p. 144.) fuit *Ὀρχομενίας*. v. §. 3. *ἐς δὲ τὴν Ἄμνην ὃ τε ποταμὸς ἔ Κηφισὸς ἐκδίδουσι, ἀρχόμενος ἐκ Αἰλαίας τῆς Φωνικῶν καὶ διαπλύνοντι ἐς Κωπας*. *Κεῖνται δὲ αἱ Κῶπαι πόλισμα ἐπὶ τῇ Ἄμνῃ* Vulgata, varie tentata; ac primum quidem Sylburgius, nisi ea quae inter *Κωπας* et quod infra sequitur *ἐνταῦθα*

inserta sunt, parentheticis accipias, constructionem consistere non posse putabat, quod Clavier ita sequutus est ut scriberet: — τῆς Φωκίας. Καὶ διαπλεύσαντι εἰς Κώπας (πεῖραι δὲ αἱ — μνήμην.) ἐνταῦθα. Sed ita deest quod antecedenti ὃ τε ποταμὸς respondeat; neque Clavierium probat Corayus, qui veterem revocans distinctionem τε ante ποταμὸς et καὶ ante διαπλεύσαντι delet ut sensus sit: „Le fleuve Céphissus, dont la source est à Lilée dans la Phocide, se décharge ce lac, à l'endroit où est la ville de Copes, à la quelle on se rend en traversant le lac.“ Allato deinde Strabonis loco IX, 406, cui suam hanc explicationem respondere putat, addit: „On voit par ce passage que la ville de Copes étoit placée à l'endroit même du lac où se jettoit le fleuve Cephissus.“ At Strabo p. 407 (429) de exitu Cephissi ita: εἰς διὰ τῆς Ὀρχομενίας καὶ τῆς Κορωνιαῖης εἰς τὴν Κωπαῖδα λίμνην ἔξεισι. ergo Cephissus in hunc lacum se exonerabat non eo loco, ubi fuerunt Copae, sed e regione Coparum, atque hoc ipsum est quod Pausanias dicit. Facius corrigit: καὶ διαπλεύσαντι εἰσι vel εἰς Κώπας. hanc correctionem tacite sequutus est O. Müller in Orchom. p. 42. Sed neque his neque Kuhnii correctione διαπλεύσαι εἰσι, potest quis traicere Copas, videtur opus esse, si καὶ διαπλεύσαντι coniungatur cum ἐκδοῦν hoc sensu: et quidem eo loco, ubi traiciunt Copas. i. e. e regione Coparum. cf. Mannert VIII, 215. De καὶ et quidem cf. ad IV, 5, 2. Quodsi praeferatur καὶ διαπλεύσαντι εἰς Κώπας, interpretandum censeo: et inde, ubi fluvius intrat, lacum traiciens venit Copas. εἰς τὴν λίμνην Mosq. De Cephissi origine cf. X, 33, 2, et de multorum erroribus in exitu monstrando Mülleri Orchom. p. 483. De vero exitu ibid. 78 et Mannert VIII, 213. cum utriusque ac Reichardi mappa geograph. De Copis v. ad §. 2.

§. 2. Τοῦτου — μνήμην. in Iliad. II, 502. τοῦτο Mosq. Copae in littore lacus euroaquilonem spectante. Gellius in Itin. of Greece p. 143. postquam de promontorio dixit, quod e monte Ptoos in lacum Copaidem procurrat, addit: „Toward the nord is seen a triangular island, on which are the walls of the ancient Copae, and more distant, on another island, is the modern village of Topolias, which gives the present name to the lake. (Aliis Topolias est ubi olim Copae fuerunt. v. Mülleri Orch. p. 42). It appears that the islands of

Copae and Topolias may at certain seasons be approached by a causey, but in June it was covered with water." Dodwellius in itinerario suo cap. 18. p. 120. Sickl. commemorat diobolos argenteos Thebis nuper inventos, quibus inscriptum sit *ΚΩΠΑΙΩΝ*, et Boeoticus impressus clypeus. καὶ ante *Ἀθῆνας* vulgatum Facius auctoritate codicis Mosq. sustulit. *Ἀθηνᾶς* Mosq. *Athenas et Eleusin* in Boeotia aquis huius lacus abolitas esse, refert etiam Strabo IX, 407 (428), ubi lacunam Müller in Orch. p. 58. ita explendam putat: *Λέγεται δὲ * (τισθῆν) αἰ κατὰ Κέκροπα — ἀφανισθῆναι δὲ ταύτας*. Meminit harum *Athenarum* et Stephanus B. addens: *ἐκ τῆς λίμνης ἀναφανείσα μετὰ τὸ πρότερον ἐπικλυσθῆναι τῆς Κωπαίδος, ὅτε Κράτης αὐτὴν διατάφρευσιν*. et aliis *Athenas*, Boeotis autem Orchomenum hanc urbem dictam esse: quod ex l. c. Strabonis sumtum est. De re ab utroque narrata v. Mülleri Orch. 58. De his anguillis libri ex libris citantur.

§. 3. *Κώπην* pro *Κωπῶν* Mosq. *Ὀλμωνες*. Stephanus ex Pausania ita: *Ὀλμωνες, κώμη Βοιωτίας ἀπὸ Ὀλμοῦ τοῦ Σισύφου. Πausanias ἐννάτω. τὸ ἔθνικόν, Ὀλμωνεύς*. Ex eodem Pausania sed non nominato est quod de *Hyetto* habet: *Τητὸς, κώμη Βοιωτίας ἀπὸ Τήτιον ἀνδρὸς Ἀργεῖου*. Deinde aliunde addit: *Ὠνόμασται δ' οὗτα διὰ τὸ καθύεσθαι σφοδροῖς ὄμβροις*. Ex his *μοῖρας* πῦται lucem accipiunt *ξύμοροι* ap. Thuc. 4, 93. Pluralis *κῶμαι* ad *Olmones* et *Hyettum* refertur. Mosquensis καὶ ante εὐθὺς omisit. idem *δοκεῖ* habet. *Ὀλμον* Vulgata. idem nomen cap. 34. vulgo scribitur *Ἄλμος*. quam scripturam Palmerius nostro quoque loco vindicandam putabat. ὄλμος est ἴγδη. *Ὀρχομενία* συγγραγῇ est cap. 34, 5 sqq. Fortasse scribendum *προσέεται* καὶ ταῦτα. Ad *παρεῖχον* intelliguntur *ἐξηγηταὶ* seu *Βοιωτοὶ* seu *ἄνθρωποι*. ἐπὶ *βραχύτατον* adverbii instar ut nostrum *im, geringesten*.

§. 4. *τὸ δὲ ἀρχαῖον τῷ πολισματι φασιν εἶναι Κυρτιώνην*. Vulgata. Quid Kuhnius cogitaverit corrigens *πολισμά τι* intelligere non poteris nisi etiam τῷ deleas. Post *φασιν* inserendum esse *ὄνομα* Sylburgii sententia fuit. Clavier edidit *τὸ δὲ ἀρχαῖον [ὄνομα] τῷ πολ.* suatore Facio. Ad verum autem inveniendum ducere potuit Stephanus B. qui hunc ipsum Pausaniae locum excitans hoc habet: *Κύρτινες, πόλις Βοιωτίας. Πausa-*

νίας ἐννάτη· τὸ δὲ ἀρχαῖον πολιματίον, Κυρτάνη· pro quo Berkelius sinistris avibus deceptus e Pausania scripsit: τὸ καὶ (unde καὶ?) ἀρχαῖον τῷ πολιματί φασιν εἶναι Κυρτάνη. unde quam res plena sit periculi damnique ex alio alium scriptorem corrigere, intelligitur. In Stephani πολιματίον latet πολιματι ὄνομα, quod nos recepimus; idem probatum est Porsono, qui vitii originem ita declaravit:

N

πολιματι ο (ὄνομα).

Ut hic in εν sic I, 35, 2 in ἐν depravatum videtur esse ὄνομα. Ubi olim κύριοντες fuerunt, nunc est oppidum Talanda teste Dodwellio in Itin. c. 18. p. 124. vers. Sickl. „Sie (Talanda) liegt gegen 6 (engl.) Meilen vom Meer entfernt in dem Winkel eines Thales am Fusse eines Gebirges, das denselben Namen mit ihr trägt.“

§. 5. *Ἐκ δὲ Κυρτάνων* — *Κορσίαι* Vulg. Hunc locum Stephanus B. v. *Χορσία* ita excitat: *Χορσία*, πόλις Βοιωτίας Πανσωνίας ἐννάτη. *Ἐκ δὲ Κυρτάνων ὑπερβάλλοντα τὸ ὄρος, πόλισμά ἐστι Κορσίας*. Additur etiam τὸ ἰθνηκὸν *Χορσίου*. Sylburgius putabat pro δὲ rectius legi δὲ ex Stephano. *Κορσία* est apud Suidam et Diodorum Sic. XVI, 58, ubi Wessel. iam citavit Harpocratonem testes producentem Demosthenem ac Theopompum (ubi *Κορσία* legitur). Propter has auctoritates Palmerius praefererat Pluralem. De hac urbe putant *Thebas Corsicas* appellatas esse apud Plinium IV, 4, nam cives inde Thebas esse traductos, quod ubi tradatur equidem nescio. πολὺν pro πολὺ Mosq. *ἐν ὑπάλθρῳ τοῦ ἄλσους* in loco aperto luci. Kuhnium ὅσον τὸ pro ὅσον τε scribi volentem nec Porsonus probavit. cf. adn. ad I, 24, 7. *Ἀλὰς* Xylander reposuit e Stephanó, qui hoc habet: *Ἀλαί*, πόλιμα Βοιωτίας. Πανσωνίας ἐννάτη. Strabo autem IX, 425 (544) εἰς *Ἀλὰς* κατέληξεν ἡ Βοιωτικὴ παραλλήλη ἡ πρὸς Εὐβοίᾳ. „Alos or Halae to Talanta 57 minutes“ Gel- lii Itin. of Greece p. 230. *Ἀλλάς* Ald. ἄλᾱς Mosq. Nomen aperte ductum a. v. ἄλς. In Mosq. est διήρυξις.

CAPUT XXV.

Pergit ad eas Boeotiae partes, in quas ex Neïte porta ibatur.

§. 1. πολλῶν pro πυλῶν Mosq. *Nḡtḡōn* Vulgata. ita etiam §. 4 in Aikina. Sylburgius ad cap. 8, 3 dixit, incertum esse, corruptumne hoc ex *Nḡtḡōn* an ionice positum esset pro *Nḡtḡōn*. quorum posterius verum est, quum constet Nominativum esse *Nḡtḡas*. cf. paulo post §. 4. et cap. 8, 3. In Aesch. VII. c. Theb. 462: est *πύλαισι Νḡtḡḡας*, et Eurip. Phoen. 1104 (1111) *Νḡtḡḡας πύλαις*. Hic *Menoecus*, cuius mortem etiam Plut. Pelop. 21. commemorat, se ipse occidit pro patria, *si Graecia vera*, addit Iuvenalis XIV, 240. Alia de alius *Menoecii* morte tradiderunt Sosiphanes et Nicostratus in Scholiis ad Eurip. Phoen. 1010 (1017). *μῦθ.* τὸ ἐν Δ. Apud Euripidem in Phoen. 913 (920) et Apollodorum III, 6, 7 ex vaticinio Tiresiae. *Μενεκίως* Mosq. Pro *πενκίρου* est *αἰγᾶλου* in Mosq. *πένκρου ἐπὶ ὀπώρας αἰγᾶλου* Phavor. et Hesych. *αὔτη* — *ροιά* haec *malus punica arbor est adhuc florens*. *πρώτοις φασὶν* omisit Mosq. qui deinde cum Aldina *ἀποφῦναι* habet. *ἄμπελον* — *ἀνθρώπων* cf. nominum notationes ad cap. 5, 2 prolatas.

§. 2. *ἔπειτα* Mosq. *δελνυται* — *Διός*. Diodorus S. IV, 9 narrat, Herculem infantem a matre Iunonis iram metuente expositum esse in eo loco, qui de eo *πιδῶν* *Ἡράκλειον* appellatus sit, Minervam autem quae cum Iunone eo venerit, huic persuasisse, ut infantem hunc suis applicaret mammis, eamque Minervae obsequutam esse nescientem, esse Herculem. Iuno Herculi lac praebens in Winckelm. Monum. Ant. Ined. p. 14. N. 14, ubi etiam epigramma *εἰς ἀγαλμα Ἡρας θηλαζούσης Ἡρακλέα* citatur ex Anthol. L. 4, 12, 66 p. 555. *καίεται δὲ ὁ σύμπας οὗτος Σύρμα Ἀντιγόνης* Vulgata. Barthius ad Stat. Th. XII, 411 legendum opinabatur — *ὁ σύμπας οὗτος τόπος Σ. Ἀ.* Clavier autem — *ὁ σύμπας τόπος Σ. Ἀ.* Fortasse scriptor in animo habuit voc. *χωρὸς* pro *χωρίον*, quod praecessit. *προθυμονμένη τὸν Mosq. ῥαστώνη* *facillius aliquid efficiendi sine molestia*, sed VII, 24, 6 *lenitas*, *ἡπιόν τε*. Pro *ἐπενόησεν* est *ἐπένησεν* in Mosq.

§. 3. *ποταμόν* — *Αἰφην*. In Eur. Phoen. 750 dicitur *βαθύς*. Cognominis fuit fonti monente Scholiasta ibi. cf. Mülleri Orch. p. 487. *ἀπὸ Ἀντιόπης παιδὸν*

συμβῆναι τῇ Διῳχῇ τὴν τελευταίην Vulgata. Nos scripsimus ὑπὸ Ἀντιόπης non enim diversum hoc est ab illa formula γενέσθαι τὴν τελευταίην ὑπὸ, quae legitur cap. 22, 5. De re ad c. 17, 4. Διαβάντων — διαβάσιν. cf. ad II, 7, 1. atque de *Aristomedie Socratisque* aetate Winckelm. Opp. VI, 1, 11. 2, 24. denique de hac *Rheae aede* Walcker ad Phil. imag. p. 464 sq. ἐξεγέρῃ contigerat; sic et ἐξεγένετο I, 28, 6. III, 4, 5. κατὰ ἡμέραν ταύτην coniectura est Clavierii. ἴδον vulgo; scripsi εἶδον, volente etiam Sylburgio ac Porsono. cf. adn. ad 18, 3. ἴδιον Mosq. λίθου ὄν Mosq. omisit.

§. 4. Νηϊτῶν vulgo. Νηιστῶν Mosq. νηϊτέων Ald. Hoc restitui. cf. §. 1. Πινοκολούσις. cf. Apollod. II, 4, 11. Haec autem de eo narratio, parum illa probabilis, Thebanorum fuit, non Pausaniae est, Pausania ipso teste. Sed φινοκολούσις potest etiam scuta comminuentem significare, cf. φινωτόρος.

§. 5. αὐτόθι pro αὐτόθεν Mosq. cf. ad 23, 3. De sacris *Cabirorum* reiiicimus ad O. Mülleri Orchomenum p. 124. 235. inpr. 450 sqq. Καβειράς pro Καβειρίας volebat Porsonus. οἱ Κάδαροι Mosq. καὶ τῇ μητρὶ Vulgata. Fortasse quispiam malit καὶ Δήμητρι. Amasaenus legit καὶ τῇ Μητρὶ de magna Deum matre hic cogitandum esse, Müller quoque censuit l. c. p. 454. equidem malum de *Cerere* tum propter hunc ipsum locum nostrum et §. 6, tum propter alios a Lobeckio de myster. gr. argum. I, p. 8. citatos, ubi frugum largitores esse Ceresisque satellites videntur Cabiri.

§. 6. Τσοῦτων δὲ δηλῶσαι Vulg. Τσοῦτω Mosq. Τσοῦτου scripsit Clavier. Τσοῦτον recte correxerunt Camerarius, Sylburgius, Corayus et Porsonus, quod a nobis receptum est. Pro Καβείρους Facius suspicabatur scribendum esse Καβειράλους, quae forma postea usurpatur, sed Stephanus B. videtur Καβειρίλους commendare, hunc ipsum Pausaniae locum ita excitans: εἰς Καβείρας ἔθνος Βοιωτίας, οἷς Πανσανίας ἐννῆτα. Afferit tamen alteram quoque, qua Pausaniae usus est, formam ita pergens: καὶ Κάβειρος, Καβειρία. ἀφ' οὗ τὸ Καβειρώσις καὶ Καβειρά. Rursus in Phavorino est: Κάβειροι, ὄνομα ἔθνους. Porsonus Καβειράλων in Καβειρών et Δήμητραν in Δήμητρα mutari iussit. De forma Δήμητραν cf. ad I, 37, 2. adde Tzetz. ad Lyc. 152. Quum Facius iudicasset Amasaenum recte legisse ἐς γυνῶσιν τι ad Tom. IV.

παράκατ. Clavier scripsit ἐς γνῶσιν [τε] παράκατ. Nobis non addendum sed intelligendum videtur τε. vide ad illud πρὸς ταῦτα ἐξευρίσκουσι IV, 15, 3 adnotata, παρακατατίθεσθαι et παρακαταθήκη ut inter bonos usitata fuerunt. v. Phrynich. p. 312 sq. et ibi Lobeck. adde Pausan. II, 18, 6. Wasse ad Thuc. 2, 73. Hanc παρακαταθήκην cistam fuisse, in qua antiqua fuerint idola, Creuzer in Symbol. II, 350 opinatur. ἐς αὐτὴν γινόμενα corrigebat Corayus. Δημήτριος γοῦν Καβειραίους δῶρον ἔστιν ἡ τελετή Vulgata. „Camerarius legit Καβειραίης sed vulgatam scripturam retinere nihil prohibet; sensus enim est: *Cereris munere ista Cabiraeiv obtigisse initia.*“ Sylb. Porsonus tamen Καβειραίας scribendum censuit. Πελαργὴ ista Müllero interprete in Orchom. p. 125 est mulier Pelasgica; idem pro Ποτνέως suspicatur Ποτνία; scriptum fuisse propter cap. 8, 1. καταστήσασθαι μὲν τὰ ὄργια αὐτοῦ Vulgata. Sylburgius Kuhniiusque corrigendum censuerunt — αὐτῶν scil. Καβείρων, quod nobiscum recepit Clavier. Ἀλεξιάρουν Mosq. Locus Alexiars nobis quidem ignotus forsitan commune aliquid habuit cum ἀλεξιάρη γῇ seu νεῖῳ, quae ex Hesiodi Opp, 464 Suida Etym. M. atque Phavorino nota est. Sed νεὼς etiam fuit, ubi Ἰασίωνι Δημήτηρ μίλην φιλότῃται καὶ εὐνῇ, ut est in Hom. Od. V, 125 sqq. fortasse igitur inde locus iste appellatus est Alexiars; certe sacrum hoc nomen fuit, quum Herculis quoque ex Hebe filius eo vocatus sit teste Apollodoro. Müllero in Orch. p. 453 hic locus est collis, cuius nomen interpretatur *Kriegabwehrer*. ὅτι τῶν ὄρων ἐκτὸς ἐμύησεν ἡ Πελαργὴ τῶν ἀρχαίων. Τηλώνδης δέ, καὶ ὅσοι γένους Καβειραιῶν ἐλίποντο, κατελθοῦσιν αὐτοῖς εἰς τὴν Καβειραίαν. Vulgata; Kuhniius corrigebat: τότε μὲν τῶν ὄρων ἐκτὸς ἐμύησεν ἡ Πελαργὴ τῶν ἀρχαίων. Τηλώνδης δέ κ. τ. λ. Codex Mosq. inter ὅτι et τῶν inserit δέ quod cum Goldhageno recepi; deinde maiorem distinctionem post ἀρχαίων mutavi in minimam et δέ post Τηλώνδης uncis inclusi; idem legitur in Clav. editione, ubi tamen δέ post Τηλώνδης omissum est. Corayus legi malebat ὅτι καὶ τῶν ὄρων. Pro Καβειραιῶν nescio cur Facius Καβειραίων scribi voluerit, quum illud tueatur Stephanus? sed pro ἐλίποντο scribendum fuit ἐλείποντο, recte admonente Porsono. similiter ὑπέλειπετο et ὑπελείπετο, ἐκλιπόντα et ἐκλείποντα confusa vidimus I, 16 extr. VIII, 26, 3. Pro κατελθοῦσιν Sylburgio aptius legi videbatur κατὰσιν qua emen-

datione opus non erit, si animo repetiveris *μετήνεγκον* cum Goldhageno, distinctione post *κατελθούσιν* posita, quae fuit post *ἔλειποντο*. Sensus: *Telondes, et qui de Cabiritarum gente reliqui erant reversi, transtulerunt haec sacra rursus in Cabiraeam. κατελθόντες* de omnibus, qui reversi sunt ex numero eorum, qui per Epigonos sedibus suis eiectioni fuerant. *Πελαργὴν* — καὶ ἄλλα ἔμελλεν εἰς τμήν καταστήσεσθαι, καὶ οἱ θυσία, φέρον ἐν τῇ γαστρὶ ἱερεῖον Vulgata. Iudice Facio Goldhagenum sequuto scribendum fuit *Πελαργῇ* et scripsit Clavier, nollem idem a me factum in minore editione, nem *Πελαργὴν* est Accusativus absolutus. *ἔμελλεν* — καταστήσεσθαι Vulg. — καταστήσεσθαι Mosq. quod a Clavierio male receptum est, quanquam interdum Aoristus appositus verbo μέλλω reperitur ut Apollon. III, 46 sq. cf. Schaef. ad Greg. Cor. p. 620 et adn. ad VIII, 28, 3. καταστήσεσθαι hic passive. Cf. adn. ad cap. 13, 3. Intelligendus autem hic est Dativus οἱ seu αὐτῇ, cuius absentia excusatur sequente οἱ, quod causa nulla erat cur in ἡ transmutatum vellet Facius. Vereor autem ne futuri sint qui hic multa desiderent, quae a me expediri non potuerunt, quum omnis hic locus de Cabirorum sacris non modo obscurus, sed etiam inprimis a verbis *Πελαργὴν δὲ ὕστερον* varie corruptus sit.

§. 7. στρατείας — ἐλήφθησαν Vulgata. Auctore Sylburgio scripsi στρατιᾶς — ἐληφθήσαν· idem fecit Clavier. Pro δοκεῖ videtur δοκεῖν scribendum. οὕτω μὲν ἱερὸν ἐστὶ τοῦτο τὸ ἐξ ἀρχῆς ἁγίων Vulgata; in Mosq. est τοῦτο ἐστίν, quod praetuli Vulgatae; sed videtur τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐστίν scribendum esse.

CAPUT XXVI

§. 1. Τοῦ Καβείρου vulgo; Kuhniius corrigebat τοῦ Καβείρων, Facius τοῦ Καβειρίων· sed hoc occupaverat Sylburgius etiam conferri iubens §. 4. nos ita scripsimus. Καβείριον Stephanus quoque habet. Nunc quae Cabirio ad dextram §. 4. quae ad sinistram erant persequitur. De hoc Tenero vate eiusque parentibus iam dixerat cap. 10 extr. Müller in Orchom. p. 148

susplicatur, *Τήνερος* Boeoticam formam nominis *Ταίνερος* esse. De *Tenerico campo* loquitur (praeter Sch. ad Pind. P. XI, 5.) Strabo IX, 412. 413 (465. 467), quo auctore ille Ptooo subiectus versus Onchestum extendebatur; sed G. Gellius de positu eius incertus fuit v. Itin. ol Greece p. 120. 126. *Ἰπποδότην* vulgo. Camerario et Sylburgio *Ἰπποδέτεον* legendum esse consentibus omnes assensi sunt, et ita nobiscum scripsit Clavier. In Hesychio ac Phavorino est *Ἰπποδότης Ἑρακλῆς, ὃ ἐν Ὀρχηστῇ τιμώμενος, οἱ δὲ ἐν Θήβαις*, ubi corrigendum. Vox *Ἰπποδέτης* reperitur etiam in Soph. Ai. 240. τοὺς τε κ. τ. λ. plures citavit scriptores Müller in Orch. p. 84. *στρατεία* Mosq. Coniectura *λαθόντα* pro *λαβόντα* legitur in margine ed. Clav. haud probabilis. τοὺς ὑπὸ τοῖς ἄρμασι σοι qui ad currus erant. Kuhnus et Goldhagenus hic nodi *Herculei* memores fuerunt.

§. 2. Hic mons dictus est *Φίνειον*. *Φίνειον* de antiquiore et domestico monstri nomine, quod fuit Φλ. v. Not. ad Hellen. p. 214. Plures de hoc monte citarunt testes Palmerius ad h. l. et Müller in Orch. p. 53. Apud Gellium in Itin. of Greece p. 125 nunc Mt. *Phaga* dicitur. *Φίνα* seu *Σφίγγα* Hermannus interpretatur *Anginam*, aestu enim et fumo suffocatos esse homines. v. eius Diss. de Mythol. Graec. ant. p. XIV. Legitur hoc *αἰνύμα* apud Androtionem in Sch. ad Hom. Od. XI, 271 et Apollodorum III, 5, 8. οἱ δὲ — *Κερίθον*. Haud ita dissimile est quod profert Palaephatus cap. 7 de Incredib. adiungit etiam insidias, quas illa Thebanis struxerit; καλοῦσι δὲ, pergit, οἱ *Καδμείοι τὴν ἐνδρόν αἰνύμα*. Mox Sylburgius malebat *τὸν Κάδμω δοθέντα* ut paulo post *τὸν Κάδμω γινόμενον*. Vulgatam *ἐπίστασθαι δὲ πρὶν τοὺς βασιλείας οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ μάντευμα* ut iucorruptam Kuhnus ita interpretatur: *nihil antiquiores Thebanorum reges scivisse, arcanum imperii scilicet et quasi tesseram, quam oraculum Cadmo datum Delphis*. Sylburgius depravationes animadversas ita tollebat: *ἐπίστασθαι δὲ πρὶν ἢ τοὺς βασιλείας οὐδένα ἄλλον τὸ μάντευμα* ante reges neminem de oraculo quippiam cognovisse, solos reges alium alii per successionem oraculum illud patefecisse: neque tamen si quis πλὴν velit quam πρὶν refragatur. Facio videbatur corrigendum esse *ἐπίστασθαι δὲ πρότερον τοὺς βασιλείας, οὐδένα δ' ἄλλον τὸ μάντευμα*. Porsonus similiter corrigit *οὐδένα ἄλλον*, abiciens ἢ post vulgatum *ἄλλο* idem, stellula post τοὺς

posita, *βασίλειος* delendum censet. Mihi Sylburgii ratio ut lenior magis placet reliquis. *οὐδὲν* et *οὐδέ* confusa etiam VII, 19, 2. τὸ *μάρτυμα*, *Cadmo datum* quale legitur in Schol. ad Eurip. Phoen. 638 sqq. ad Aristoph. Ran. 1256. sed τὰ *χρησθέντα ἐν Δελφῶν* sunt oraculi responsa Laio dato Delphis, quae postebant non ad pellices et ex iis natos, sed ad legitimam coniugem Epicasten et ad natos ex hac liberis *υἱὸς* pro *υἱούς* et *ἐπ' ἰονίστην* Mosq. cf. adn. ad ca 5, 5. Deinde in Mosq. ita legitur *ὡς — χρησθὲν εἰδὼν Ἀἰλῶν γε ἔντρος* inde sic scribendum et interpungendum esse suspicatur Facius: *ὡς — εἰδὼν Ἀἰλῶν γε ἄντα εἰς ἔντρος* *δε* etc. Nos incerti an locus integer sit nihil mutamus nisi *γινόμενον* in *γενόμενον* auctore Sylburgio. *δεγμένος* pro *δεδιδαγμένος* Mosq. Sylburgius ita venit: „Quum igitur Laius aliquot e pallacis suscepisset filios, et oraculum Delphis editum ad solam Epicastem ac liberis ex Epicaste natos pertineret si qui ex illis ad Sphingem venirent, Sphingem callido in fratres assumam quaesivisse ex illis oraculum, quod Cadmo datum esset: eos enim illud, quippe qui Laii essent filii procul dubio scituros; et quum non haberent quod responderent, eos morte mulctasse, quippe qui de genere et imperio controversiam adversum se nullo iure moverent.“ *Οἰδίνους — χρησθὲν*. Haec quoque pars istius narrationis fuit.

§. 3. *Onchestus*. Gellius in Itin. of Gr. p. 1. dicit non procul a *Megalo Mulchi* esse „on the ascent uniting Mt. Phaga, or Sphinx or Phoenicius on l. with the projecting hills, from Helicon r. (v. Alcaeus apud Strabon. IX, 412 seu 466. Mülleri Orch. p. 71.) immense tumulus l. of earth and stones, and many other vestiges, probably of Onchestus.“ adde Müller Orch. 71 et 482, quo iudice nunc ibi *Emenae*. In Hom. Iliad. II, 506 et Hom. h. in Apoll. 230. scribitur *Ὀγχερός*, sed *ὄφινός* ab Eustathio, Stephano B. Strabone IX, 412 et aliis: illud fortasse aeolicum est: scholiis autem ad Apollon. III, 1242. Homeri locum repetentibus *Ὀγχετόν* legimus. *καῖδα Ὀγχετόν* vulgus scripsi π. *Ὀγχετόν* ex Eustathio ad l. c. Hom. 270. et Phavorino, ubi hic Onchestus *Βεοτῶν* filii perhibetur. *ἐπ' ἐμὸν κ. τ. λ.* Strabo de Onchesto a *ἔχει Προσειδώνος ἱερὸν καὶ αὐτὸ ψιλόν. Οἱ δὲ ποιηταὶ κορυφαίαν αἰσὴν καλοῦντες τὰ ἑκρά πάντα, πάν τ' ὑψί*

Homeri locus et hymni Hom. indicatus antea est. Caeterum nostri huius loci rationem habuit Stephanus B. ita scribens: ἔστι καὶ πόλις Βοιωτίας, ὃς Πausanias ἐννάτω — ὁ πόλεως Ὀρχήστριος. Πausanias ἐννάτω. In iis autem quae Dōdwellius in Itinerario II, 1. p. 243. Sickl. de Onchesto scripsit, error est ex Strabonis, quem Müller in Orch. p. 69 recte interpretatur, [per-versa explicatione ortus.

§. 4. μορακίου pro Καβερίου Mosq. τὴν ἐν ἀρ-
στερῇ id est *versus libonotum* (south - west) ut ait Hob-
housius in Journ. thr. Alban. Θέσπεια vulgo, Θέσπια
constanter Mosq. ut in Hom. Iliad. II, 498, ubi v. Eu-
stath. p. 265 sq. De *Thespias* positu Strabo IX, 409
(141). Gellius in Itin. of Gr. p. 113 ita: Leuctra Pa-
rapungiae opposita sunt *in the direct line between Pla-
taea and Thespias, the ruins of which latter city are
in a plain beyond Leuctra.* Idem p. 119 addit ex Ere-
mo - Kastro prospectum patere in Thespias campum,
cuius urbis ruinas perfecte respondere *quingenta sta-
diis* a Pausania positis. Müller in Orch. p. 482 The-
spias in eo loco, ubi nunc Eremo - Kastro est, collo-
cat cum Sibthorpio in Walpol. Turk. p. 65. *Thespias*
et Tanagram Strabo melius vidit conservatas quam reli-
quas Boeotiae urbes, quae erant ruinae. θυγατέρα κ. τ. λ.
Eustathius ad Iliad. p. 266 et Phavorinus ita: πτέρμα
ἔστιν ἡ Θέσπια Θεσπιάδων (Θέσπεια Θεσπείαδων Phav.)
κατὰ δὲ τινος Θεσπιοῦ υἱοῦ Τεύθραντος τοῦ Πανδύρου
unde corrigi potest Stephanus B. *Thespius* Diodoro Sic.
IV, 29 Atheniensis est Erechthei filius citato iam a Syl-
burgio. cf. et ad cap. 27, 5.

§. 5. ἄγαλμα· ἐπιλέγουσι δὲ scribendum quispiam
auspicetur. τῷ κλήρῳ ante Facium, qui τὸν κλήρῳ e
Mosq. restituit, sed ita iam Sylb. correxerat. αὐτὸν
pro αὐτοῦ Mosq. Clavier opinabatur scribendum esse
Μενέστρατον τοιαύδε λέγουσιν ἐπιτεχνήσασθαι. haud dubie
male. Locus simillimus est illi I, 21, 8: πρὸς τὴν
ἀπορίαν ταύτην ἐξεύρηται σφισιν, quem aequè infelicitèr
tentarunt. adde adn. ad IX, 21, 1, ubi τοιαύδε inferunt
nulla necessitate. λέγουσι Mosq. φωλίδων vulgo; scripsi
φολίδων. cf. 21, 1. Pro vulgato ἄνω in Mosq. est ἄγων
εὔον, hinc feci ἄνω νεῦον. In Mosq. est τὴν δὲ Ἐγυ-
πτον, atque ita edidit Clavier, sed Corayus hoc iam ita
excusavit: „c' est par distraction que la conjonction a

été inséré dans le texte.“ Antea vulgo *Ἐγλας*. cf. ad I, 23, 5. *Plutus Minervae adstans Erganae*. alias Fortunae vel *Πυγί* coniungitur, ut cap. 16, 1., cf. Dörvill. ad Charit. p. 400. *ἐποίησε*. „Nullus dubito, quin hic nomen artificis exciderit, cuius arte signa memorata confecta fuerint. Illud vero nomen fuisse *Θήρων*, non temere suspicari mihi videor: *Theronem* enim Boeotium artificem memorat VI, 14, 5, et *Θήρων* ὅβ' sequens *Θεῶν* facilius excidere potuisse, e re critica satis liquet.“ Facius, et ecce, Clavier edidit *ἐποίησε* [*Θήρων*]; idem in versione expressit. Sylburgius tantum monet, non satis constare, an rectius sit plurale *ἐποίησαν* nos signum lacunae posuimus post *ἐποίησε* idem fecit Nibbyus.

CAPUT XXVII.

§. 1. *ἀγάλματα* pro *ἄγαλμα* Mosq. *καταϊτησάμενος* ante Facium, qui recte probam Sylburgii emendationem *καταστῆσάμενος* recepit, a Valckenario quoque commendatam. De formula *κατέστησε* s. *κατεστήσατο* *σέβεσθαι* dicebamus ad I, 22, 5. Similiter *καταστήσασθαι* τὰ ὄργανα cap. 25, 6. *ἐννέα Μούσας καταστήσασθαι* cap. 29, 2. *τοῖς εἶναι χάριτας καταστήσατο* cap. 35, 1. adde adn. ad IV, 1, 5. *τελεῖν ἐς Πρωμ.* censeri inter cives Romanos, ius civitatis habere. VIII, 43, 3. *τελεῖν ἐς τὸ Ἑλληνικὸν* est Graecis accenseri, inter peregrinos, qui ius civitatis non habent, referri interprete Kuhnio. *Παριανὸν*. v. Steph. B. v. *Πάριον* et intrpp. Hi quoque Praxitelis Cupidinem habuerunt. v. Excurs. ad §. 3.

§. 2. *Ὠλῆνος* pro *Ὠλῆν*, ὃς Mosq. qui mox ὁ post *οὗτος* omisit. *Ὠλῆνος* — *ἐποίησαν*. Iam Leisnerus in Praef. ad Lamb. Bos. *Elips.* animadvertit, a Kuhnio praeter ullam necessitatem ellipsin vocis *ὑμνους* hic fingi. In hymnis Orphei est 58 (57) in Cupidinem. *καὶ σφισσὶ καὶ* ante Facium, qui posterius *καὶ* cum Mosq. omisit. *Λυκομήδαι* ante Facium, qui se dicit e cap. 30 extr. restituisse *Λυκομήδαι*, ubi tamen pro *η* in Mosq. s. legitur. Nos scripsimus cum Palmerio *Λυκομήδαι*, de qua scriptura dicebamus ad I, 22, 7. atque etiam Kuhnus ad IV, 1. monet; hic *Λυκομήδαι* scribendum esse; acce-

dit codicis Mosq. auctoritas hic *Λυσιππίδα*, duabus ultimis litteris transpositis, exhibentis. Post λόγους excidit *ἑλθὼν*, quod omnes viderunt. Clavier λόγους [*ἑλθὼν*] scripsit. *μνημν* omisit Mosq. *Ἡσίοδον* Theog. 116 — 120. τὸν — ἐξποιήσαντα eum, qui ingenii filiolum *Hesiodo* contribuerit et velut in adoptionem emancipaverit, interpretatus est Valckenarius ad Herod. VII. 6. cf. ad cap. 31, 4. hinc εἰσποίητος, ὁ θετός. Pro *Ἔρω* est *Ἔρω* in Mosq. et *Ἔρος* in l. c. Hesiodi. Σαπφὴ — πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογούντα ἀλλήλοις ἐς *Ἐρωτα* ἦν. Ergo iudice Pausania ne hoc quidem satis firmum argumentum est, suppositum esse librum, si in eo οὐχ ὁμολογούντα ἀλλήλοις deprehendantur?

§. 3. ὕστερον — *Λύσιππος*. opponitur antiquissimo simulacro de quo dixit §. 1. De *Lysippi et Praxitelis Amore* cf. Boettigeri Andeut. zu 24 Vorles. p. 167 sqq. et Winkelmanni Opp. VIII. p. 16. 316. 327. τοῦ Πρωτοτύπου Vulg. τε Πρωτοτύπου Mosq. ἐτέρανθε. hoc factum I, 20, 1. Praxitelis Cupidinem Phryne ἀνέστην ἐν Θεσπιαῖς ipsa Thespiensis, auctore Athenaeo XIII, 590. 591. Cum Eustathio autem p. 266. Phavorinus ait, *Glyceram* Amorem a Praxitele acceptum dedicasse Thespiis indidem oriundam. πρῶτον δὲ — διέφθειρε. Lessingius Opp. T. X, p. 259 dicit, πρῶτον non ad Caium sed ad ἀγάλμα referendum esse, ut Lysippi intelligatur simulacrum Cupidinis aeneum, hoc enim videri cum urbe a Nerone incensa combustum esse, quum Praxitelis Cupido ille propter quem Thespieae visebantur, Plinii adhuc aetate in Octaviae scholis positus fuerit Plinio ipso testante XXXVI, 5, 4. p. 339. Bip. Quod quamvis libenter concedamus, Pausaniam non de Praxitelis, quod Haradinus putavit, sed de Lysippi signo loqui, negamus tamen πρῶτον iungendum esse cum voc. ἀγάλμα. nam πρῶτον hic est Adverbium, cui respondent αὐτίς δεύτερα, ut apud Homerum Iliad. III, 330 sq. πρῶτα — δεύτερον αὐ. Pausanias igitur Lysippi Cupidinem, qui serius a Thespiensibus acquisitus est, et Caligulae aetate adhuc Thespiis fuit, simpliciter dicit τὸ ἀγάλμα τοῦ Ἐρωτος. haec Amasaenus quod reddiderit *Cupidinem* hunc *Thespiensem* notandus erat, quod ea referri possunt ad Cupidinem Praxitelis proxime commemoratum. cf. Winkelmanni Opp. VIII, 390. Νέρων pro Νέρονα Mosq. ὁ μὲν — διεργάζεται. prorsus ut in Sueton. Calig. 56. 58.

διδόναι αὐτὸν Mosq. ἔξ ὑποκρίσεως προήγαγε θυμῷ Vulgata: scripsi — θυμῷ ut Sylburgius iam scribi iusserat probante Porson, qui citat etiam Victor V. L. 18, 21. idem est in Clav. editione. Θεοπίας Mosq. perperam, in Plurali enim ὁδυνονέϊται. cf. Stephan. B. Sed de toto hoc loco addes *Excursum* in extremo hoc libro. Denique in iis, qui athletas, et armatos, et venatores sacrificantesque fecerunt, *Menodorum* quendam ponit Plinius XXXIV, 19, 34.

§. 4. καὶ post *Ἐνραῦθα* Facius e Mosq. inseruit, In numis Thespiarum *Phryne* conspicitur teste Eckhelio D. N. V. vol. II, p. 205. *Μελαινίδος* vulgo, Facius volebat *Μελαιρίδος*, imo *Μελαινίδος* scribendum, quod Sylburgius quoque commendavit. cf. adn. ad II, 2, 4. τῆς ἀγορᾶς re Vulgata, quae hoc coniungit cum praecedentibus ἵσται δὲ — ἄξια. Facius malebat δὲ quam re, atque ita edidit Clavier.

§. 5. *ἱερᾶται δὲ αὐτοῦ παρθένος* ante Facium, qui edidit αὐτοῦ in errorem ductus ē Kuhnio, olim hic fuisse αὐτοῦ perperam narrante; Facium sequutus est Clavier; nos antiquam lectionem αὐτοῦ restituumus, quum de hac constructione dubitari non possit. v. adn. ad VII, 22, 5. *θυγατέρας* Mosq. *Θεοῦλου*. „Hartungus legit *Θεοῦλου*“ quam scripturam inveni apud Diqodorum 163, ibi enim constanter *Θέουης* et *Θεοπιάδες*; et scripturam confirmat quod ibidem *Θέουης* dicitur *βασιλεύων τῆς ὁμωνύμου χώρας*: qua de re Noster etiam supra cap. 26, 4. Attamen *Θέουιος* per *στ* non tantum apud Apollodorum legitur ut et apud Athenaeum, Clementem Alex. Nazianzenum, Arnobium, sed confirmat etiam alphabetica series apud Suidam.“ Sylburgius τὸν δὲ νομίζοντα *δικάσαι* Vulgata. τὸν δὲ abest a Mosq. Kuhniius malebat legi *μηνίσσαντα*, *iratum*; item Clavier; Corayus autem *μεμίσσαντα*. Sane mox ὄργῃ Herculis commemoratur, sed fortasse Vulgata ita possit explicari *pronunciasset constituentem* ut *δικάσαι* igitur de eo, quod celeriter transiit, νομίζοντα de eo, quod duraret. Potestas constituendi est huic verbo etiam III, 13, 6.tribuenda: *νομιλάσαι, τὰς μητέρας θύειν*. Iura ponit de Hercule aliquid constituente est in Propert. Eleg. IV, 9, 64. *ἱερουμένην* Mosq. cf. VII, 18, 7. *διὰ πασῶν διεξέλθοι*. Similiter Her. II, 143. *διεξιόντες διὰ πασίων* (αἰόνων). III, 11. *διὰ πάντων διεξιθόντες τῶν παίδων*.

Plut. de S. N. V. c. 18. αἱ διὰ τῶν παίδων ἰοῦσαι
 πελάσεις. Adde ib. c. 21. inpr. Thuc. 3, 45. τέκον
 Mosq. omisit. αὐτὸς τε Facius mutavit in αὐτὸς γε. Mox
 scripsimus Ἡρακλέους τοῦ καλουμένων τῶν Ἰδαίων Δακ-
 τύλων pro vulgato — καλουμένου. Sic cap. 19, 4. τὸν
 Ἡρακλῆα εἶναι τῶν Ἰδαίων καλουμένων Δακτύλων. Pro
 οὐ habet οὐς Mosq. τοὺς ἐς Ἰωνίαν scil. τελούοντας. cf.
 §. 1. De *Hercule apud Erythraeos* VII, 5, 3. τοῦτο τὸ
 ὄνομα Vulgata, recte; *nomen hoc, Herculis Idaei*; mox
 Ἡρακλεῖ τῶν Ἰδαίων. Sylburgio tamen legendum videba-
 tur τούτου τὸ ὄνομα, quod Facio probatum receptum est
 a Clavierio. Pro ὅπου γε Sylburgius suspicabatur ὅπου
 καὶ legi posse. Si καὶ ponendum fuisset, scripsisset
 ὅπου γε καὶ, ut IV, 35 extr. αὐτοὶ — λέγουσιν. v.
 cap. 19, 4.

C A P U T XXVIII.

De *Helicone* usque ad cap. 31 extr. Cf. de eo Stra-
 bo IX, 409, 410 (quo auctore extenditur usque ad si-
 num Crissaeum et ad Phocidis fines) Ovid. Met. V.
 265 sqq. Mannert. VIII, 227. et Mülleri Orchom. p.
 88 sq. Eustathius ad Homeri Catal. testatur sua adhuc
 aetate Heliconem vocari. Quid autem vult istud Pha-
 vorini Ἐλικῶν, ὅρος τῆς βαισιτικῶν χώρας ἐν τῇ βοιω-
 τικῇ? Nunc dicitur *Palaio Bouni* s. *Bouna* teste Gellio
 in Itin. of Greece p. 118 et 122, ut alii narrant *Za-
 gara, Sagara, Zagaro-Vouni*. Ab hoc distinguendus
 est fluvius *Helico* cap. 30, 4.

§. 1. καὶ οἱ — παρέχονται τὸν πανταχοῦ καρπὸν
 ἔξει ἥδιστον Vulgata. Sylburgius malebat γένει quem
 ἔξει, Kuhniius autem emendabat: τῶν πανταχοῦ καρπῶν.
 Nos scripsimus τῶν πανταχοῦ καρπὸν quod nunc vide-
 mus probatum Corayo, qui praeterea ἔξει mutatum vult
 in ἔσει· vocabulum enim ἔσει ab ἔδω esse synonymum
 vocabuli ἔδωδῃ· concedit tamen illud in Lexicis non
 reperiri, neque scriptorem eo utentem nobis indicavit.
 Sed ἔσει si ad cibum potumque transfertur est *virtus,
 sapor*. ἀνδραχνος c. 22, 2. Pro vulgatis ἄγουσι — ἡδι-
 στω Facius ex Sylburgii emendatione λέγουσι — ἡμῶσι

scripsit. *σέρπεις* — *φαρμάκεις*. Kuhnins ad *διαφεύγοντες* putabat *μᾶλλον* intelligendum esse hoc sensu: adeoque *quae serpentes momorderunt saepius effugiunt periculum magis, quam si Psyllorum de genere aliquem aut antidoton nacti essent*. quod sequutus est Wesselingius ad Diod. S XI, 11. sed nulla hic est ellipsis, quum sensus sit: *plerumque sanantur si inciderint vel* — *vel. ἢ καὶ ἄλλως* etiam cap. 30, 2. ubi opus non est Facii coniectura *ἄλλως*. De his *Psyllis* cf. G. J. Vossii lib. IV de idololatr. p. 1518 sq.

§. 2. *ἀγροτάτοις* Mosq. De *balsamo*, *dius patria et foliis* Vossius ad Virg. G. II, 118. p. 309. et Billerb. Flor. class. 99. Pro vulg. *πάλαμα* Facius *βάλσαμα* scripsit suadente Kuhnio. *σάμψυχον* etiam in uno codice Athen. XV, 681, b. legitur. Apud Dioscoridem III, 47. *σάμψυχον*, apud Hesychium *σαμψούχος* legi Sylb. iam monuerat. *Sampsucho* i. e. amaracō, *Maiorandosten* cf. Billerbeck, Flor. class. 156. Pro *καθ' ὁπόσους*, pro quo *καθενόσους* est in Mosq. Sylburgius volebat *καθ' ὁπόσων* i. *καθ' ὅσων* id est *καθότι quia*. Vulgatam Kuhnins Faciusque retinentes interpretantur, ille quidem *qualescunque sint*, hic autem *quot quantasque sunt*. Nobis videtur locus ita explicandus esse: *κατὰ δὲ τοὺς ἔχεις, ὁπόσοι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ εἰσὶ, καὶ πλείονες καὶ ἐλάσσονες ὑπὸ ἑαστον αὐλίζονται δένδρον quotquot autem viperas sunt in Arabia, earum vel plures vel pauciores cubilia ponunt sub unaquaque arbore. ἐπὶ τοὺς ἔχεις ἐσφίρει* Vulgate, *contra viperas affert*. sed forsan — *ἔχεις φέρει* legendum est. *κορύνας φέρουσιν*, et sunt *λόγχας ἐπὶ τὰ θηρία ἡμέτεροι* in Philost. Sen. Im. II, 17. p. 81 Iac. ἀπὸ τοῦδε pro ἀπὸ τοῦ ἰοῦ Mosq. *εὐνοσμίτατον* idem; *μεταμειράννυσσι* intransitive, *miscendo transit illis e letifera natura in mitiorem venenum*.

CAPUT XXIX.

§. 1. De his *Aloidis* iam c. 22, 5. commemoratis varia sunt tum in Symbol. a Creuzero, tum in Etymol. Myth. Andent. proposita a Schwencio et Welckero;

Müllerum in Orchom. p. 387 iam citavimus. E. scholiis Apollonii I, 482 discimus, Hesiodum tradidisse, dictos eos esse Iphimediae et Aloeï filios, parentem autem verum habitum esse Neptunum, et Eratosthenem scripsisse, fuisse eos terra natos, et quia ab Iphimedia nutriti sint, eius filios esse perhibitos. *Ῥωτον* Mosq. *ἱενομαίεαι τὸ ὄρος ἱερὸν εἶναι Μουσῶν* nominatim Musis sacrum esse voluerunt hunc montem; sic X, 35, 4. *ἐπόσα δ' αὖ τῶν βοσκομάτων ἱερὰ ἱενομαίεωσιν εἶναι τῇ Ἀγριμίδι*. De hoc *Hegesino* altum ubique silentium; qui enim homo huius nominis commemoratur in Diog. L. IV, 8, 4, alius est. *Οἰόνλερος* pro *Οἰόνλον*, *ὃς* Mosq. Hic *Oeoclus*, qui eundem cum Aloidis patrem habuit, Neptunum (v. Hom. Od. IX, 505. Apollod. I, 7, 4.) a quibus praeterea commemoretur, non habeo dicere. Pro *τοῦ Ἥγησιου* in Mosq. *τ' αἰῆδιν οὐ* legitur. Idem huius *Callippi* liber iterum citatur cap. 38, 6. *μάρτυρα* neutrum pluralis numeri, quum referatur ad *ἐπη*, quod defendi putamus posse simili neutro *ἐπηλυ* II, 5, 2. et *ἐπηλύδα* Herod. VIII, 73. *τὰ Ἥγησιου τὰ ἐπη* Vulgata; alter horum duorum articulorum auferendus est auctore Corayo aut legendum: *ταῦτα Ἥγησιου τὰ ἐπη*. Porsonus malebat *τοῦ Ἥγησιου* scribi: quas nobis emendationes necessarias videri negavimus ad V, 14, 5. ac forsitan ne illa quidem quam ibi dixi mutatio facienda est, quum insolentiores verborum structurae apud nostrum sint frequentiores. quid? quod similia his nostris ex Herod. VI, 46 et Thuc. I, 126. VIII, 77. congestit Matthiae in Gramm. sua gr. §. 276. *Ἥγησιου* Mosq. *διδαχθέντος* et *εἰς* pro *εἰς* idem. *Ascra* in Thespiensium agro ad Heliconis dextram in alto asperoque loco sita quadraginta circiter stadiis distabat a Thespiis auctore Strabone IX, 409 (442 sq.) cf. et de ea infra cap. 38, 3. Hesiod. Opp. et DD. 639 sq. Strab. IX, 413 (468). Gellius in Itin. of Gr. 121. de potitu Ascrae incertus fuit; Homerus eam nusquam commemoravit.

§. 2. *τοῦ παιδες* Mosq. omissio voc. *Ἀλκίως*. Idem *εἰνόμισαν* habet, et mutata ordine *ρῆσις εἶναι*. Tres Musae etiam a Sicyoniis et Delphis cultas esse iam Hermannus de Musis fluvialibus p. 8. docuit ex Plut. Quaest. Symp. IX, 14. p. 744. 746. adde intrpp. ad Cic. N. D. III, 21. de ternario Musarum numero. His autem trium Musarum nominibus studia veterum poetarum indicari

manifestum est. *Πιέρον* — ὄρος i. e. *Pierum ex illa regione, quam olim Thracæ postea Macedonæ tenuerunt, oriundum, de quo mons olim Thracibus, deinde Macedonibus ibi habitantibus, dictus est.* Hic mons est *Πυγία* vide cap. 30, 3. p. 769. De Thracibus olim ad Olympum et Heliconem sedes habentibus cf. Strabo IX, 410. X, 471. Mülleri Orchom. 381. *Θρανίας* — σοφόν — *Μοσκή* *εἰσι δ' οἱ* — *Πιέρον*. cf. Cicer. N. D. III, 21. *Γύργη τε καὶ Λυδὸν* Vulg. Scripsi — *Λυδὸν*, Sylburgio Kuhnioque ita corrigentibus recte accedente Frankio in Callino p. 66. De lectione et de re cf. IV, 21, 3. adde Larcher. ad Herod. I, 14 et in Chronol. Herodotea. ἀρχαιοτέρως κ. τ. λ. Hic ὄνο γενέσθαι Μουσῶν, apud Ciceronem l. c. tres v. ibi interpr.

§. 3. *Περμήσσω* Fac. Clav. Scripsi *Περμήσσω* ex Hesiodi Theog. 5, et Strabon. IX, 407 (430) 411 (460). Antea hic legebatur *Τερμήσσω* et *Τέρμησσος*, sed Hartungus assentiente Sylburgio correxit *Περμήσσω*, *Περμήσσος*. Cf. de hoc fluvio et *Aganippe* Mülleri Orch. p. 45. Vossius ad Virg. Ecl. p. 504. Pro *περὶ τὸν Ἑλ.* Sylb. suspicabatur *παρὰ τ. Ἑλ.* praeter, legendum esse. *Euphemen*, Musarum nutricem, etiam ab Hygino Poet. Astr. II, 27. commemoratam Chr. A. Schwarze in Com. I. de sacris trium antiquissimarum Musarum Gorlit. 1790. p. 9. recte interpretatus est *laudem, famam, honorem*, qui artes et sequatur plerumque et alat maxime. *τοῦτε παρα* usque ad finem huius capituli de *Linis* duobus, qui distinguuntur ut hic ita etiam II, 19, 7. Prior Musae Vreniae et Amphimari Neptuno nati filius ab Apolline, cui se parem cantu praedicaverat, interemptus est; ad hunc spectat primum Hesiodi carminum fragmentum ex Eustathio in Loesn. ed. et quod legitur in Philochoreis p. 98. De eodem nos Pausanias ad hunc nostrum locum reiicit. Posterior Ismenii (ut h. l.) seu ex vulgari fama Apollinis et Psamathe (apud Apollod. I, 3, 2. Calliopes) filius ab Hercule, quem musicam docebat, interfectus esse dicitur. Est tamen varietas quaedam animadvertenda: hoc quidem loco Pausanias negat, et hunc et illum carmina composuisse, aut, si composuerit, ad posteritatem transmisisse, superiore autem significaverat, priorem illum carmina fecisse perhiberi: sed ibi scriptor vulgi famam, hic suam sententiam sequitur. Porro hic narrat, Thebanos apud ipsos

Linum priorem sepultum esse velle, ibi autem Argivorum refert narrationem, apud ipsos utriusque Lini esse sepulcra: quod enim II, 19, 7 legitur, *τὸν δὲ λέγουσιν εἶναι*, respondet praecedenti *ὁ μὲν*, et utrumque refertur ad ea quae antecedunt, *τάφοι δὲ εἰσιν*, ut Amasaei interpretatio illius loci corrigenda sit. *Ἀμφιμάρου*, sed in Diog. L. Prooem. III, 4. *Ἐρμού* nomen utrumque habet Suidas. *τὸ ἐπ' αὐτὸ πένθος* Vulgata. Scripsi *τὸ ἐπ' αὐτῷ π.* idem volentibus Sylburgio ac Porsono: sic mox *ἀκμάζοντος ἐπὶ τῷ Ἄλφει τοῦ πένθους*. Pro vulgato *βαρβαρίου πάσης* in Mosq. est *βαρβαρικῆς*, quod recepi. *βάρβαρον αἶαν* Sophocles El. 95, non simpliciter *βαρβαρον* dixit. *ἐπιχωρίῳ φωνῇ Ἑμάνεων* ante Facium. — *ἡμανέων* Mosq. „Scribe *Μανέων*, dempto initiali η. sic vero scribendum esse, patet non modo ex Herodoto (II, 79), sed arguit etiam alphabetica series apud Suidam.“ Sylb. Recepit hanc correctionem Facius, qui praeterea citavit Polluc. IV, 54. Athen. XIV, 620 et Hesych. adde interpp. ad l. d. Herodoti. *αἶε ἄσμα Ἑλλήσιον ὃν ἐπιστάμ.* Vulg. *αἶε* omisit Mosq. qui deinde *Ἑλλήσιον ἐπιστ.* habet omisso *ὃν*. Quam inde cepit coniecturam Facius, legendum esse *αἶε* — *Ἑλλήσιον ὃν ἐπιστ.* recepit mecum Clavier. *ἄδοντα ἐς Ἄλφον* vulgo; acrispi *ἄδοντα τὰ ἐς Ἄ.* Homeri locus est Iliad. XVIII, 569. *Τοῖσι — μέσσοις — Ἄλφον — κάλονα εἶδεν* Mosq. *ὡς Ἀθηναίοις — τοὺς πένθους* Mosq. *Οἰτόλινον* vulgo. *οἱ τὸν λῖνον* et mox *οἱ τὸ λῖνον* Mosq. Cum Sylburgio et Schneidero in Lex. gr. *Οἰτόλινον* scribimus; similia sunt *αἰλινον*, *αἰλίνα*, et *Οἰτόσυρες* apud Herodot. IV, 59. *Ἀδωνιν* — *ἵστε nennet ihn Adonis und Oetolinus* Goldhagenus, non bene; non enim *τὸν αὐτὸν* dixit, quamquam Schweighauser ad Herod. l. c. animadvertit, Herodotum etiam carmen in Cypro et Phoenice canitum, quo quidem Adonis plangebatur, ad eundem Linum retulisse. *Θηβαῖοι — ταφῆναι τὸν Ἄλφον* Thebanos hunc sibi Linum vindicasse atque etiam eius sepulcrum, videmus e Diog. L. Prooem. III, 3, 4. et Phavorino. Diogenes eum in Euboea mortuum esse tradit Apollinis sagitta percussum, et *αὐτῷ ἐπιγεγραφεῖς*

ᾧ ὁδὸν Ἄλφον Θηβαῖον ἰδέεσθαι γαῖα θανόντα.

χερσὶν Mosq. *ὡς τοῦ Ἄλφου π. τ. λ.* De hoc posteriore Lino vide Theocr. XXIV, 103. Dionysium Milesium in Diod. S. III, 67. Aelian. V. H. III, 32. *ἐπὶ*

α. τ. λ. Priorem Linum πειῆσαι ποσσογονίαν, ἥλιον καὶ σιλήνης πορδαίαν, καὶ ζώων καὶ καρπῶν γένεσιν narrat Diogenes l. c.

CAPUT XXX.

§. 1. *Decem octo* hic fuerunt Musarum signa, *duodecim* a Cephisodoto, *tria* a Strongylione, *totidem* ab Olympiossthene facta. De his opificibus v. catalogum artificum in Meyeri Hist. art. int. Graec. *Strongylis* laudatus et Plinio 34, 19, 21. Post λύρας commaticam distinctionem mutavi in maiorem. Facii emendatio τὸ δὲ ἄγαλμα, ὃ ἀνέθηκε Σ. probari non potest. τὸν Ἀθ. Ἐρεχθίδα. de quo v. I, 5, 2. Formulae θυμιάμασιν ἄλλοις τὸ θεῖον σέβασθαι similis est Homericæ Od. XVII, 452. ἄλλοις χαρίσασθαι.

§. 2. *Ποιητὰς* — τόσων *Tot* postarum — *statuas*, τυφλὸν καὶ λύραν καταγυῖαν ἔφαπτε. Excerpta Cod. Pal. καταγυῖας Mosq. De *Thamyride* IV, 33, 4 et 7. Meyeri Hist. art. int. Gr. III, 80. Ἀρίων — ἐπὶ δελφίνος, ut ipsius Arionis ἀνάθημα χάλκεον ἐπὶ Ταυνάρω, ἐπὶ δελφίνος ἐπὶ ἄνθρωπος apud Herod. I, 24 extr. Narratio de Arione conservato ornata est in Plut. Conv. VII, sep. p. 160 sq. ubi v. Wyttenb. *Μηθουν.* cf. ad X, 19, 2. ὁ δὲ — αὐλητήν. In hoc Pindari prooemio Sacadae tibiae longae videntur celebratae esse; quo Pindari loco abusus hic statuarius nihil, quod attinet ad corporis longitudinem, tibicinem maiorem finxerat tibiis. Caeterum Welcker ad Philostr. p. 196. monendum putavit, incertum esse, num haec Sacadae statua aenea an marmorea fuerit, quum verba πλάσσειν, πλάστῃ late paterint. Cf. ad VI, 4, 2. Sed si aenea fuisset, id, puto, indicasset Pausanias. Pro συνίς est συνόλαι in Mosq. κισάραν — φόρημα nam λέγεται Ἡσιόδον ἀπελασθῆναι τοῦ ἀγώνισματος, ἅτε οὐ κισαρίζειν ὁμοῦ τῇ ψῆθι δέδιδαγμένον X, 7, 2. φόρημα Mosq. ἐξ αὐτοῦ τῶν ἐπῶν legi voluit Sylburgius, atque ita scripsit Clavier praeter necessitatem. ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπῶν est ex ipsis carminibus scil. Hesiodi. Sic αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι II, 16, 3. οὐ ἐπὶ φάβδω δάφνης ἦδε Vulg. Mosquensis ἐπὶ omi-

sit et habet ῥάβδον. Sed similiter in Callimachi Fragm. 138 p. 497. τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον. Respicit Pausanias locum Theog. Hes. 30, ubi poeta de se et Musis ita: καὶ μοι σκηπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθιλέος ὄζον. v. ibi Wolfium. ἡδὴ Mosq. De formula οὐ μοι γρῦφειν ἡδὴ ἦν. cf. VIII, 58, 5. καὶ ante οὐχ Mosq. omisit. καθεστῆσθαι ἐπὶ τινί quid sit, vide ad I, 26 extr. Cum toto hoc περὶ δὲ Ἡσιόδου — καθεστήκεισαν omn. cf. X, 24, 3 extr.

§. 3. De eadem hac Orphei statua Callistratum c. 7. loqui putant. Haec Τελετή, Initiatio, quomodo ficta fuerit, nec Wiückelmannus invenire potuit. v. eius Vers. e. Allegor. cap. 9. Θηρία — ἄδοντος. cf. Millins Galler. 423. Vulgatum δὴ post πολλὰ μὲν cum Mosq. omisi. Ἀῖδην vulgo. ἄδην scripsi cum Mosq. Haec igitur de Orpheo tradita Καλλιόπης — αἰτοῦντια Pausanias ad τὰ οὐκ ὄντα, quanquam a Graecis credita, refert, iisque suam opponit sententiam ὁ δὲ — θεῶν. Mosquensis habet δοκεῖ — οἷς pro οἷα et τελευτὰς pro τελετᾶς. Hic ἰσχυρὸν Amas. recte vertit *aucltoritatem*, quae significatio desideratur in Lexicis. Sic de Demosthene μηδέπω ἔχων ἰσχυρὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ μηδὲ δόξαν Plut. Dem. 12. Notabile autem, Pausaniam non dixisse εὐρηκῶς τελετὰς θεῶν sed πιστευόμενος εὐρηκῆναι, et paulo post εἰσὶ δὲ οἱ γασσι κ. τ. λ. Alias simpliciter τελεταὶ hic τελεταὶ θεῶν vocantur. ἔργων ἀνοσιῶν καθαρμούς Plato de rep. II, p. 221. Bip. dicit λύσεις τε καὶ καθαρμούς ἀδικημάτων διαθυσῶν. Hic τροπαὶ i. q. ἀποτροπαί. Sic τοῦ ΐμεσιον μῆνιμα ἀποτρέπειν III, 17 extr. οἶνον pro οἶνου Mosq. κεραυνοθέντι et κεραυνοθῆναι Mosq. ὑπὸ τοῦ θ. iungendum cum κεραυν. cf. X, 4, 4. προειρημένον Vulgata, cuius in locum vix dubito quin substituendum sit προειρημένον, ab aliis praeterea narratum est. vel εἰρημίζον. In Mosq. est Ἀορον, et ἄορρον in Ald. Xylander reposuit Ἀορρον. et Plinio IV init. locus Aornus est in Thesprotis et pestifera avibus exhalatio. Huc pertinet illud Herodoti πέμπαντι οἱ ἐς Θεσπρωτοὺς ἐπ' Ἀχέροντα ποταμὸν ἀγγέλους ἐπὶ τὸ νεκρομαντήιον V, 92, (7), 120. Auctore Hesychio erat ψυχοπομπεῖον ibi, ut ille ait, ἐν Μολοττοῖς. Ante Facium legebatur νεκυμάντιον, qui νεκυρμάντιον edidit, nos νεκρομαντείον, ut est apud Diod. Sic IV, 22. cf. Schneideri Lex. gr. h. v. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦ Mosq. λέγουσι δὲ οἱ Θράκες [ὡς], Clavier, qui ὡς de suo male addidit. οἷ pro αἷ Mosq. νοσεῖς

ante Facium, qui e Mosq. *μοσσαις* restituit; quod legitur etiam X, 4, 6. *ἡδεῖον* Mosq. *ἄγειν* pro *ἄδειν* Mosq. Ald. *Μακεδόνες* Vulg. *Μακεδόνων* Mosq. quod nobiscum recepit Clavier. Similiter cap. 31, 3. *Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ Ἐλικῶνα οἰκοῦντες*. X, 13, 5. *Μακεδόνων οἱ ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ πόλιν Δίον οἰκοῦντες*. Mox *χώρα* pro *χώραν* Mosq. Facius Pausaniam putat hic de regione potius *Pieria* quam de monte huius nominis loqui, ideoque *χώραν* — *τὴν Πιερίαν* iungenda, et *τὴν ὑπὸ ὄρος* dictum esse pro *τὴν ὑπάρχειαν* innui autem montem *Olympum*, sub quo *Pieria* et *Dion* sita fuerint. Ita quoque O. Müller über d. Wohns. — des Makedon. Volkes p. 11. An vero *ὑπὸ ὄρος* tam nude dicturus fuisset de *Olympo*? quid? nonne Pausanias *Dion* subiicit *Pieriae monti* X, 13, 3? qui locus iterum apponendus est: *Μακεδόνων οἱ ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ πόλιν Δίον οἰκοῦντες*, ubi de regione *Pieria* cogitari non potest. Mons autem *Pieria* vocatus in dubium vocari non potest contra hos testes, Schol. Apoll. Rh. I, 30. *Πιερία ὄρος Θρακίης, ἐν ᾗ διέριβεν Ὀρφεύς*. Cononem in Narrat. c. 1. *Ὀρφεύς κατὰ Πιερίαν τὸ ὄρος ἀκροατῆς γενόμενος* et ipsum Pausaniam cap. 29, 2. *ἀφ' οὗ (Πιέρου) καὶ Μακεδόσιν ὠνόμασται τὸ ὄρος*. Etiam in Boeotiam translatus est hic mons, Phavorinus ita: *Πιερία ὄρος Βοιωτίας, ἐν ᾗ αἱ Μοῦσαι ἐγεννήθησαν*. Ubi mons *Pieria* fuerit, discimus ex hoc Pausaniae loco et ex X, 13, 5, ubi *Dion* ei vicinum fuisse dicitur. *Dion* autem fuit teste Thucydide IV, 78. *ὑπὸ τῇ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλοῦς πόλις*, ubi ergo *Olympus* non *Thessaliae* sed *Macedoniae* significatur. cf. ibi Wasse. In O. Mülleri charta geogr. *Macedoniae* *Dium* *Baphyram* inter et *Enipeum* in maris littore positum est, ut *Olympum* versus occidentem habeat. *Dion* habet priorem longam, itaque rectius *Δίον* quam *Διον*, ut est in Bibl. Coisl. p. 645, scribitur. Hoc *Δίον* ab *Archestrato* apud Athen. VII, 326, d. dicitur τὸ *Πιερικόν*, ut distinguatur ab *Euboico* apud *Homerum* Iliad. II, 538. *λέγουσιν* Mosq. Neque hic praetermittendum istud καθὰ οἱ ἐπιχώριοι λέγουσιν.

§. 4. Fluvius *Helico* (an *Obliquus*? ut Müller de *Macedonibus* p. 53. interpretatur) *Dium* praeterfluens a quo praeterea commemoretur ignoro. *Baphyras* Pausaniae et *Bephyrus* (*Βήφυρος*) *Lycophronis* 275. *Ortelio* videbatur esse idem fluvius. *Baphyras* etiam *Archestrat-*
ad Tom. IV. g

to dictus est apud Athen. VII, 326 d. *Διατάς* ante Facium qui e Mosq. edidit *Διατάς* hunc sequutus est Clavier: nos scripsimus *Διασταί* e Stephano Byz. qui hunc ipsum nostrum locum citans haec habet v. *Διον*:—*ἔστι καὶ Μακεδονίας (πόλις Διός) ἐνθα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἐτέλουν. τὸ ἔθνικόν Διεύς. Πανσανίας δὲ Διαστάς φησι. Μακεδόνων γὰρ ὁ τύπος Ὀρεσταί, Λυγμισταί.* In Strab. VII, 326 (463 — 65) sunt *Ὀρεσταί* et *Λυγμισταί* an recte? cf. Thuc. II, 80. 99. IV, 79.

§. 5. *Λαρίση* Mosq. et ἡ pro ἡ idem. Est fortasse intelligenda Larissa *Θεσσαλίας πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ* apud Stephanum. *Λιβηθρα*, sed in Strabonis IX, 410 (448). X, 471 (195). *Λιβηθρον*, quanquam in hoc altero loco plures codd. et vett. edd. *Λιβηθρον* habent. v. ibi Tzsch. Pausanias iterum cap. 34, 5. *ὄρος τὸ Λιβηθριον* dixit. ubi v. adnotata. *παρὰ — Θράκης*. Bacchus fatidicus etiam apud Amphicleenses X, 35, 5. cf. Eurip. Bacch. 197. Apud eundem est ὁ *Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος* τὰδε in Hecuba 1241. *ἐπειδὴν ἰδὴ τὰ ὄσα τοῦ Ὀρφείως ἦλιος.* Facio excidisse videbatur ὁ ante *ἦλιος*. imo paulo post, ubi Vulgata habet *εἶδεν ὁ ἦλιος*, articulus auctoritate codicis Mosq. eliminandus fuit. v. adn. ad VIII, 38, 1. *δι' οὐ πολλῆς* inde a Kuhnio, quum antea fuisset *δὴ οὐ π.* quod Sylb. correxit, afferens etiam ex X, 25, 5. *διὰ φυλακῆς πλείονος τὰς ἐπαύλεις ἐποιούντο.* Inverso ordine *μέγα οὕτω* Mosq. *οὐδὲ θρασύτητος μετέναι μᾶλλον ἢ ἰσχυρός* Vulgata, quam Sylburgius ita vertit: *nec animalis ulli plus quam sibi vel audacias esse vel roboris.* In eo non acquiescens Kuhniius „Aldina, inquit, habet *εὐ δὲ*, unde facerem *εὐτ' δὲ ἀπο vero plus audacias inesse quam roboris.*“ quod iusto plausu exceptum a Facio in texta illatum est a Clavierio: neque Goldhagenus cum Nibbyo sprexit hanc coniecturam. *αὐτοῦ* pro *αὐτὸν* Mosq. *ἐπεὶ* pro *ἐπὶ* et *οἱ δεῦροι καὶ* pro *οἱ καὶ* idem, qui deinde etiam *καὶ* ante *ἡδὺ* omisit. *ἡ θήκη*, antea §. 3. *ὕδρια λίθου ἔχουσα τὰ ὄσα τοῦ Ὀρφείως.* Cum Mosq. omisi ὁ ante *ἦλιος*, quum in Vulgatam hic articulus perperam illatus videatur. Pro *εἶδεν* est *εἰ* in Mosq. Ex eodem Facius lectionem (quae in meis schedis non est) hanc profert *εἰς τὴν τῶν ὀστέων* pro vulgato *τὰ ὄσα*, unde ei legendum videtur ὁ *ἦλιος τὸ τῶν ὀστέων τοῦ Ὀρφείως λοιπόν*, quod in Clavierii editionis contexto locum invenit. Porsonus corrigebat *εἶδεν ὁ ἦλιος εἰ τι ἦν* seu *ὅτι ἦν τῶν ὀστέων τοῦ Ὀρφείως λοιπόν.* Sed *λοιπόν*

hic est adverbium, ab hoc inde tempore, deinceps, post-hac seu iam (v. Schaefer. ad Longum p. 400.) denotans; neque hic quaestio ponitur, an quid et quid illorum ossium reliquum fuerit; sed significatur, quod in oraculo fuerit, *ἐπειδὴν ἴδῃ τὰ ὀστέα τοῦ Ὀρφέως ἥλιος*, id nunc accidisse, *εἶδεν ἥλιος τὰ ὀστέα τοῦ Ὀρφέως λοιπὸν iam vidit sol ossa Orphei*. Itaque ad quem nos Porsonus relicit, locus cap. 38, 4. *κελεύει σφίσις ὁ θεός, ἀνευρόντας εἰ τι ἦν Ἀκταίωνος λοιπὸν κρύψαι τῇ γῇ* huc non pertinet. — *ὅτε θεός* ante Kuhnium, quod correxit Sylb. *κατέχει* de hac forma Thom. Mag. 366. Lob. ad Phryn. 222. *ὁ ποταμός ὁ Σῦς* Mosq. *κατέλαβε* ante Facium, qui Sylburgii correctionem ex Amasaei versione haustam recepit. *Λαρισαίου* Vulg. ut X, 7, 3. p. 815. ubi v. adn. etiam in numis apud Goltzium et Spanhemium teste Berkelio ad Steph. B. apud quem est *Λαρισαῖος*, quam scripturam etiam Porsonus praeferebat, *ξένον* Mosq. Caeterum Larissaei fortasse voluerunt hac narratione significare, Libethrios a Musarum cultu alienissimos fuisse. *ἤδη* — *πεποιημένους iam acit, Orphei hymnos esse et singulos eorum brevissimas, et cunctos numero paucos*. *εἶδῃ* pro *ἤδη* et *οἱ δὲ* pro *οἷδε* Mosq. *ἐπὶ βραχύντων* iungendum est cum *πεποιημένον* in brevissimum facti et in numerum non magnum facti i. e. brevissimi sunt neque multi.

§. 6. *Ἀνκομῆδας* Vulg. *Ἀνκομίδας* Mosq. Scripsi *Ἀνκομίδας*. cf. cap. 27, 2 et I, 22, 7. *δευρία* pro *δευτερία* Mosq. *τε* pro *γε* idem; sed Porsonus malebat *μετὰ γε Ὀμήρου*, an recte, dubito, si verum est, *γε* sequi id vocabulum, quod sono graviore distinguendum sit a reliquis. *τιμῆς δὲ ἐκ τοῦ θεῖου καὶ ἐς πλεόν ἐκείνων ἔχουσιν* Vulg. Facius deletum volebat *ἐκ* ut sententia esset: *honoris vero in deos*. Sylburgius quum animadvertisset, Amasaeum videri legisse *ἐς τὸ θεῖον*, recte negavit a vulgata scriptura discedere esse necesse, quum sensus esset, *id scilicet divinitus eis obtigisse, ut in maiore quam illi honore essent atque pretio. ἐς πλεόν ἔχειν τιμῆς* hic necesse est sit idem quod *πλεόν ἔχειν τιμῆς. ἔχουσιν* Mosq. Quod autem hymni Homerici sine dubitatione dicuntur Homeri, non magis miraberis in Pausania quam in Thucydide, cuius locus III, 104. notissimus est.

§. 1. *Καὶ Ἀρσινόης — πτερά.* Satyricam esse hanc consecrationis significationem videri, Winckelmannus scripsit in *Vers. e. Alleg.* cap. 3. p. 83. seu Opp. T. II. p. 565, namque struthiocamelum altius evolare non posse. Quam suspicionem, tacite probatam ab editoribus Winckelmanni operum, nos veram esse ibidem T. VIII. p. 27. negavimus existimantes, *Venerem Arsinoën*; quae et Zephyritis appellata est, hoc modo indicatam esse. v. index Athenaei s. v. Arsinoë. *Στρουθός* enim, *passer*, sacer erat Veneri; hinc Sappho apud Athenaeum IX, 391 f. *Venerem* dixit ἐπὶ στρουθῶν ὀχτῖσθαι i. e. *curru vehi a passeribus tracto*. Noster autem opifex, Arsinoën ipsi στρουθῶ impositurus, στρουθὸν μεγάλην (Aelian. N. A. IV, 37. 38.) finxit, quae avis in Aegypto tum quidem videtur ita mansuetifacata fuisse, ut non modo currum traheret (ut apud Athen. V, 200 f. in huius ipsius Ptolemaei Philadelphi, huius Arsinoës fratris et mariti, pompa, quam στρουθῶν συναγίδες ὀκτῶ dicuntur ornavisse) sed etiam sessorem ferret. Adde nummos et gemmas (in Meyeri Hist. art. int. Graec. III. p. 10.) in quibus non contumeliae causa effigiem huius Arsinoës positam videmus. *Arsinoës alitem equum* in Catul. 66, 54. ex hoc nostro loco explicandum et struthiocamelum esse, perperam videtur scripsisse Monti in Diss. *Del cavallo alato d' Arsinoe* Mediol. 1804, quum ille equus Berenices comam per aethérias auras tulerit et in Veneris gremio posuerit. στρουθός Mosq. omisit.

§. 2. *Τηλέφω — διδοῦσα.* Hoc expressum videas in basi statuæ inter Monumenta Pelopon. vol. I. p. 235. Telephus cum cerva etiam in Millin's myth. Galler. CXV, 460 et CXVI, 461, ἄλλως ut nostrum *sonst*, est hic *aliis in locis*. *ἔμποι* vulgo ut 40, 1. Scripsi *ἔμποι* cum Hermanno in Wolfii Anal. litter. III. p. 73 ducente ab *ἔω*. Eodem modo scribi voluerat Eustathius ad Iliad. II. p. 178. utens testimonio Aristotelis H. A. IX, 27, 6. *Ααμψαννοί* Mosq. *θεοῦς νομίζουσι*. Cf. de hac formula ad 1, 31, 1. *Priapus Bacchi et Veneris filius*, v. Diod. S. IV, 6. Schol. Apoll. Rh. I, 932. Tibul. I, 4, 7.

§. 3. De hoc Hesiodi certamine ac tripode locus notissimus est in ipsius Hesiodi Opp. 650 — 659, quem

tamen insertum ab aliena manu volunt Plutarchus (v. Wyttenb. ad eius Conv. VII. Sap. p. 153. E.) Heinrichius in Append. ad Epimen. p. 147 sqq. et Guilelmus. Inscriptio tripodis quae fertur fuisse, repetita est in Anthol. Pal. I. p. 322. τὸ ἄλλος scil. τῶν Μουσῶν. vide cap. 29, 3. περὶ τοῦ ἐν Ἑλικῶνι Μουσεῖου scripserat Amphio Thespiensis teste Athenaeo XIV. p. 629. a. Pro Μουσεῖα est Μουσῶν in Mosq. sed Vulgatam tuetur Pollux; nescio tamen an Μούσεια scribendum sit et distinguendum a periectico μουσεῖα. Pro τῇ Ἐρωτι Meursius in Graec. fer. v. Ἐρωτία volebat τὰ Ἐρωτικά scribi non memor, quanto opere Noster variare amet orationem. In Athenaeo XIII, 561, e, Ἐρωτίδια vocantur. ἡ τοῦ — κρίνη. cf. II, 31, 12.

§. 4. παρελημμένα δόξη λέγουσιν Vulgata. Facius animadvertit, Amasaeum legisse videri παρελημμένη atque hoc nos recepimus. Huic παρελημμένη δόξη opponitur deinde ἑτέρα πεχωρισμένη, et illa ἡ προτέρα vocatur. Porsonus malebat παρεληφέναι. Ad verba καὶ τούτων — λέγοντες cf. Fabricii Bibl. gr. I. p. 575. τὰ δὲ τὰς ante Facium, qui Sylburgii correctionem τὸ adscivit καὶ μοι — λελυμασμένα Mosq. omisit. Sed pro vulgato λελυμασμένα scribendum esse λελυμασμένον pulcre animadvertit Sylburgius, quod nobiscum Pausaniae restituit Clavier. γέγραπται δὲ αὐτῷ. Vulg. δὲ ἐν αὐτῷ corrigebat Facius. ἐγγέγραπται malebat Schaefer in Lamb. Bos. p. 137. quod codicis Mosq. lectione ἐγγέγραπται firmatum revocavi, idem nunc videns a Clavierio factum. ἑτέρα scil. δόξα. Quae his ἐς γυναῖκας — Ἠόλας, et in Sch. Apoll. II, 181. ut duo distinguuntur opera, multi habuerunt pro uno, veluti Wolfius in Proleg. ad Hom. p. CLVII, Heinrichius in Append. ad Epim. p. 161 sq. 151 sq. et in Proleg. de Hesiodi Scuto Herc. Vossius in Antisymb. p. 289. adde quos hac de re scriptores citavit Weichertus in libro doctissimo über das Leben u. Gedicht des Apollon. Rhod. p. 207. Quare Harlesius in Fabric. Bibl. gr. I, 580. nostrum locum ita corrigi volebat ἡ δόξα, ἃς καὶ μεγάλας ἔπον. Ἡ. Equidem Pausaniam, si hoc voluisset, non modo τε post γυναῖκας, sed etiam καὶ omissurum fuisse arbitror. Vt proximis Θεογονίαν τε καὶ ἐς τὸν ita etiam his ἐς γυναῖκας. τε ἡ δόξα καὶ ἃς — Ἠόλας diversa significantur. ἐς γυναῖκας ἡ δόξα I, 3. ἔπη τὰ εἰς τὰς γυναῖκας vocantur, ubi Kuhnius iam monuit, idem carmen modo Κατάλο-

γον, modo Κατάλογον γυναικῶν, modo Κατάλογον γυναικῶν ἡρώων appellari, et Pausaniam ab Eoeis hoc nostro loco distinguere videri. J. H. Vossius in Weltk. d. Alt p. XI, XVI. et in Antisymb. p. 289. Eoeas dubitanter ad Hesiodum refert auctorem; sin alius sint, negat eas post Olympiadem quadragesimam esse compositas. Pausanias ipse eas nusquam Hesiodo tribuit, sed citat vel simpliciter *Ῥοίας*, ut IV, 2, 1. II, 26, 3. vel τὰ ἔπη αὐτῶν δὲ Ἕλληνες καλοῦσιν *Ῥοίας μεγάλας*, ut II, 16, 3. vel τὸν τὰ ἔπη συνθέντα, ὡς μεγάλας *Ῥοίας καλοῦσιν Ἕλληνες*, ut IX, 36, 4. 40, 3. Cautē (ut in Schol. Apol. I, 118. IV, 57, 828.) dictum illud est apud Athen. VIII, 364, b, ἀπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς *Ῥοιδόν ἀναφερομένων μεγάλων Ῥοίων* — παρῴδηται. Rursus tamen apud eundem X, 428, b, legitur: *Ῥολοδὸς ἐν ταῖς Ῥοίαις εἶπεν*, ut in Sch. Apol. II, 1123. 181. In Hermesianactis, poetae, elegia apud Athen. XIII, 597 d. Hesiodus dicitur in vicum Ascrā venisse, et deinde additur de eodem: ἐνθεν ὃ γ' *Ῥολὴν μνῶμενος Ἀσκραίῃν πόλιν* ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους, ὕμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἀναρχόμενος. Suspicio est, auctorem huius carminis laudem cuiusque heroinae orsum esse. a verbis *Ῥ οἴη*, et inde nomen carmici datum *Ῥοίας*. cf. intrpp. ad Athen. l. c. et ad p. 590, b. ubi videmus commemorari τοὺς Σωσιγέρτους *Ῥ οἴους*, ἢ τὸν τῶν γυναικῶν κατάλογον Νικαινέτου, et istos Sosicratis, *Ῥ οἴους* dixeris Catalogum virorum ita compositum, ut omnia exempla initium caperent a verbis *Ῥ οἴος*. Ex locis autem Pausaniae antea allatis et ex nostro, ὡς μεγάλας ἐπονομάζουσιν *Ῥοίας* patet, auctorem carminis non ipsum id ei nomen inscripsisse. Caeterum cf. praeter Fabricii Bibl. gr. Heinrichius II. cc. ubi etiam de Pausaniae locis II, 26, 6. IV, 33, 3. dicitur. De *Theogonia* Pausanias ipse dubitavit. v. cap. 35, 1. p. 781. 27, 2. VIII, 18, 1. ἄδην Mosq. παραίνεσις τε Χείρωνος, ἐπὶ διδασκαλίᾳ δὲ τῇ Ἀχιλλέως Vulgata. Pro δὲ Sylb. volebat scribi δὴ, scilicet; recte, quum idem sit in Amasaeci versione; atque ita scripsit etiam Clavier. Equidem antea corripiebam παραίνεσις τε Χείρωνος ἐπὶ διδασκαλίᾳ τῇ Ἀχιλλέως idem Porsono placuisse nunc video. De *Achillis educatione* cf. III, 18, 7. Philostr. Sen. Imag. lib. 2. cap. 2. καὶ ὅσα ἐπὶ ἔργοις τε καὶ ἡμέραις praeter Opera et Dies; male autem vertit Amasaecus. Fuerunt iam inter veteres qui negarent,

Αειδα esse Hesiodi v. Bekkeri Aetecd. p. 672. 1165. adde Fabric. Bibl. gr. I, 577. *πέρασιν* ante Facium, qui Sylburgii emendationem *τέραςιν* recepit.

§. 6. *Βρανία* κτλ. Varia de Hesiodi morte congestit Wytttenbachius ad Plut. Conv. VII. Sap. p. 162. C. cap. 19. ibi et in Thuc. 3, 96. *caedis locus* accuratius indicatur. *Ganyctor* est Amphidamantis, Euboeae regis, filius in Homeri et Hesiodi Certamine p. 478. Hes. Loesn. *Ἀντιφός*. „Ita et Suidas. Tzetzes Hesiodum occisum refert ὑπὸ *Ἀμφιδάμου καὶ Γανύκτορος* ob violatam sororem *Κτεμένην* leg. *Κτιμένην*“ Kuhn. *Κλυμένην* voluit Wytttenb. ad l. c. Plut. Ante τῇ *Μολυκρίδι* bmissum esse vel potius excidisse *ἐν* omnes viderunt, et Clavier [ἐν] τῇ *Μολυκρίδι* edidit. *Μολυκρία* volebat Porsonus, ex *AI* putans *AI* ortum esse cf. ad 53, 3. Pro vulg. *τάδε* est *ἐν* in Mosq. *ἄλλος τοῦ* ante Facium, qui *ἄλλου του* scripsit ut correxerat Sylburgius. *ἄλλου* habet etiam Mosq. *οἱ δὲ, ἐκείνου γενέσθαι τὸ ἔργον* quum haec probanda sint, lectio codicis Mosq. *οὐδὲ* pro *οἱ δὲ* repudianda est. cf. et Amas. *τοσοῦτο* Mosq.

§. 6. *ὁ* ante *Λάμος* videtur eliminandum, ut \ III, 5, 5. ante *Αἶτας* ubi v. adn. *Θεσπιέων δὲ ἐν τῇ γῇ, ἢ Δονάκων ἐστὶν ὀνομαζομένη* Vulgata; *Ἡδονάκων* Ald. Amas. sed Hartungus et Xylander maluerunt *divise ἢ Δονάκων*. In Mosq. est *ὀνομαζόμενος* et Clavier *Ἡδονάκων* — *ὀνομαζόμενος* scripsit, ego vero — *γῇ Δονακίων ἐστὶν ὀνομαζόμενος*, quum ἡ ante *Δονακίων* e praecedente *γῇ* ortum existimari posset. Sensus: *locus est qui arundinetum vocatur*. Kuhnio quoque videbatur *tractus palustris et arundinibus obsitus* indicari. Comes Natalis Myth. IX, 16. *vicum Danacum* vocat, Mannert *Flecken oder Strich Donakon*, Müller in Orchom. p. 48. *Rohrschilfthal, Donakon*. Quod ibid. p. 78 sq. et Strabonem, qui IX, 407 ac 411. *ἔλος φύον τὸν αὐλητικὸν κάλαμον* commemorat, huc non vocabis. Reliquum est ut, quomodo Creuzer hunc locum et proximum restituendum censuerit, commemoretur. Is enim in Plotino de Pulcritudine Praepar. §. 10. de *Narcissi fabula* disserens „si commenta, inquit, veterum sequimur, voluptariae aquae et protulerunt *Narcissum*, et deliciis suis eadem rursus in se retraxerunt. Quae qui apud animum collegerit, is fortasse paratam medicinam credat loco corrupto Pausaniae IX, 51, 6:— hoc scio, interpolatum esse et, nisi egregie fallor, mul-

to aptiorem eidem futura esse mentionem hominum voluptariorum quam arundinum, vel quidquid istud est, ἡδοναίων. Putat igitur verbis ἐνταῦθά ἐστι Ναρκίσσου eiectis ita legendum esse: Θεοπέων ἐν τῇ γῇ ἡδοναίων ἐστὶν ὀνομαζομένη [ἐνταῦθά ἐστι Ναρκίσσου] πηγὴ. Quod nobis quidem ab iis, quae Pausanias scripsit et significare voluit, videtur longius abire. „Neo Chorio probably the ancient Donacon“ Gellii Itin. of Greece p. 118. Forsan haec uda vallis abundabat narcissis. ἐπὶ τοῦ ἔρωτος ἐπὶ τῇ πηγῇ Mosq. ἔνθες pro εὐθες idem. Pro vulgato ἡλιθιώτης est ἡλικίας in Mosq. quod verum putantes recepimus hoc sensu: *hominem iam eo aetatis proVectum ut capiatur amore ne dignoscere quidem quid sit homo et quid hominis umbra.* Clavier, qui eodem modo scripsit, ita interpretatus est: „Il me paroît tout à fait absurde d' imagines que quelqu'un, parvenu à un âge assez avancé pour pouvoir se laisser prendre d'amour, ne sût pas distinguer etc.“ Similiter Nibby: „che uno, il quale ad una età di già siasi avanzato, da essere preso da amore, non distingua.“ Sylburgius putaverat ὡς αὐτοῦ ἔρωτος ἀλλασκεσθαι legi posse, Kuhnii autem deesse hic σκιᾶς, *umbræ amore capi. μη δὲ Mosq. ἔχει — λόγος spectat, pertinet ad eum.* Post εἶδος delevi distinctionis notam, etiam in Aldina omis- sam. συνιέντα pro συνιέντι Mosq. νάρκισσον κ. τ. λ. Flos narcissus, in quem mutatus fertur Narcissus (cf. Conon. cap. 24.), putatur esse νάρκισσος ἔνδον προκώης, *Tazetta Narcissus*; v. Floram Classic. Billerbeckii p. 87 et J. H. Vossium ad Virg. G. IV, 125. p. 770. δοκεῖ pro δοκεῖν Mosq. ἀρπασθῆναι παίζουσαν καὶ ἄνθη συλλέγουσαν· ἀρπασθεῖσαν δὲ οὐκ ἰοῖς ἀπατηθεῖσαν, ἀλλὰ ναρκίσσοις Vulgata. Pro ἀρπασθεῖσαν δὲ legendum esse ἀρπασθῆναι δὲ iam vidit Sylburgius, atque ita nobiscum scripsit Clavier. Sed nisi fallor corrigendum ita est: ἀρπασθῆναι μὲν παίζουσαν — ἀρπασθῆναι δὲ — ἀπατηθεῖσαν. De μὲν in hoc loquendi genere interdum a librariis neglecto v. ad cap. 12, 4. οὐκίσις Mosq. De narcisso Proserpinam decipiente similia sunt in Homerio h. in Cer. 8 sqq. Scholiasta autem Sophoclis ad Oed. Col. 717. utrum e Pausania an ex Pampho profecerit, negat sibi liquere Ignarra in Emend. hymni in Cer. p. 484.

CAPUT XXXII.

§. 1. *Κρευσίδι* — *Κρεῦσιν* et §. 2. *Κρευσίδος* Vulgata. Scribendum fuit *Κρεῦσιδι* — *Κρεῦσιδος*. Genitivus *Κρεῦσιος* est apud Xenophontem (v. Lex. Xen.) et Stephanum Byz., qui ita: *Κρεῦσις, πόλις Βοιωτίας, κειμένη καταπικρὴ τῆς Μεγαρίδος. ἡ γενικὴ Κρεῦσιος*. Hoc Theophrastum *ἐπὶ νεύειον* Straboni IX, 409 (445, 442.) *Κρέουσα* et *Κρεουσία* vocatur. Miras autem h. l. codex Mosq. lectiones habet, *Νηρεῦσιν* pro *Κρεῦσιδι*, *ἐν ηρεῦσιν* pro *ἐς Κρεῦσιν* et *νηρευσίδος* pro *Κρεῦσιδος*. sed vitiorum origo facile inveniri potest. Creusis nūno dicitur *the port of St. Basilio* referente Hobhousio, *Livadostro* iudice Gellio in Itin. of Greece p. 120. aliter Mannert. VIII, 231. ἄλλος pro ἄλλως Mosq. *σκολιὸς πλοῦς* explicatur sequentibus *ὡς μὴ κατ' εὐθὺ τῆς θαλάσσης περαιοῦσθαι*, i. e. ut recta per mare transiri non possit.

§. 2. In *πλείν ἄνω* latet significatio verbi *ἀναπλεῖν*, *altum petere*, quod hic docet verborum nexus. De *Thisbe* Strabo IX, 411 (456): *Ἡ δὲ Θίςβη Θίςβας ὦν λέγονται. οἰκείται δὲ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὁμορον θεσπιεῦσι τὸ χωρίον καὶ τῇ Κορωνειακῇ, ὑποπέπτωκός ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τῷ Ἑλικῶνι καὶ αὐτό.* „Near Livadostro at a spot called Castri are the ruins of Thisbe“ Hobhouse. *ἔστι τοῦτο δὲ* pro *τοῦτο δὲ* Ald. *ὑπερβαλόντα* malebat Corayus. *Μοχ. ἔστιν ἡ πόλις* pro *ἔστι πόλις* legendum est. *Τοῖς ὑπωρεΐαις* Mosq. Ald. *Ἡρακλεΐα* Mosq. quanquam Facius *Ἡρακλεΐαν* inde profert *παρὰ ἔτος altero quoque anno* reddendum fuisse, monuit Schaefer ad Lamb. Bos. p. 85. cf. X, 4, 2. *ἐπὶ τὰ ἔτερα* i. q. *κατὰ τὰ ἔτερα* VIII, 45, 4. Similia sunt *γεφυρῶν δὲ ἐφ' ἑκάτερα*, *τῇ μὲν ἔστιν ἄγαλμα Ἡρακλέους*, *τῇ δὲ εἰκὼν Λυκούργου* III, 14, 8. *ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν* Isocr. Paneg. cap. 9. *Θίςβην* — *ἔσχηκε*. Apud Stephanum Byz. et Phavor. *Θίςβη ἀπὸ Θίςβης τῆς Ἀσωποῦ*. De hoc *aggere* Gellius in Itin. of Greece p. 116: „the road lies through a marsh or lake, upon a mound well raised and strengthened by large blocks of squared stone. This is mentioned by Pausanias.“

§. 3. Pro *αὐτόθι* legisse Amasaeum *αὐτόθεν* monuit Sylb. quorum adverbiorum confusio notata est ad cap. 23, 3. *Τίφα* vulgo. Apud Stephanum Byz. *Σίφα*

(ita etiam apud Ptolemæum et Thuoyd. 4, 76.) ἐπι-
 γιον τῆς Θεσπιακῆς καὶ ἐνικῶς Σίφῃ. in Schol. Apollon.
 Paris. 1, 105. Σίφας. Nos hic scripsimus Τίφα, quum
 primâ producatur in Σιφάσει apud Apollon. 1, 105 et
 Orpheum in Arg. 125, similiter in Τίφους. In scriptura
 huius urbis per T Sylburgius putabat esse Dorismum
 ut in σὺ pro σύ. Equidem dixerim, Boeoticam esse hanc
 formam, quum Boeoti Ποσειδάων (v. Ael. Herodian. περὶ
 μου. λεξ. p. 11. Dindorf.) et Μυναλητῶν pro Μυναλη-
 σῶν dixerint teste Strabone IX, 404 (405), et Aeolen-
 ses non minus quam Dorienses ἀντὶ τοῦ σ τὸ τ posue-
 rint. v. Greg. Cor. p. 615. Nomen urbis factum a τῖ-
 φος, stagnum, aestuarium. v. Phavor. Suid. ἀμνην ἐν
 Σίφῃς memorat Müller. in Orchom. p. 493. Eodem
 referente Típha aliis est Livadostro, aliis St. Basilio,
 aliis Langia; sed narrante Hobhousio „to the west-
 ward of Livadostro a high rock juts into the sea, bey-
 ond which is the harbour and town of Cacos once
 Typha.“ Auctore Gellio in Itin. of Greece p. 116. „the
 port of Thiebe is about an hour distant from Kakosia
 to the south et p. 117. Mt. Korombile was perhaps cal-
 led Típha.“ Mox in loco, ubi nunc est Palaio castro
 prope pagum Chostia seu Kostia, dubitat utrum Bulis
 an Típha fuerit. Τίφαιεύσις Vulg. Τίφειύσις Mosq. Σι-
 φάσει apud Orpheum et Apollonium II. cc. Vulgatam de-
 fendit Stephanus Byz. ita: Ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ Κρηναῖος
 Κρηταιεύς, οὕτω Σιφαῖος Σιφαιεύς. Mox ἐπέτιος Mosq
 Τίφον Vulgata, quam correximus ex Apollonio I, 105.
 et eius scholiasta, e Lycophrone et Phavorino. Τίφην
 Mosq. Hunc navis gubernatorem e Típha oriundum.
 Aphrodisias apud Stephanum Byz. Aphormiensem et
 Pherecydes Potniensem perhibuerat, Aeschylus autem
 non Τίφην sed Ἰφὴν nominaverat teste Scholiasta Pari-
 sino ad l. c. Apoll. de quo cf. Hermannus ad Orph.
 Arg. I, 125 et Weichertus de Apollonio p. 226 sq.
 ἀποφαλουσι — ἐνθα ἐκ Κόλχων ὀπίσω κομιζομένην κομι-
 σασθαι τὴν Ἀργὴν λέγουσιν Vulg. Scripsi ὀρμίσασθαι pro
 κομίσασθαι idem voluerunt Sylburgius atque Schaefer
 ad Lamb. Bos. p. 85. idem nunc video scriptum in Cla-
 vierii editione. Nescio autem an huc pertineat locus
 Stephani Byz. v. Ἀφόρμιον qui, ut videtur, corruptus
 est adhuc. Θίσβην et Τίφην eandem esse suspicabatur
 Mannertus VIII, 232.

§. 4. Nos dicemus; hinc versus eūroaquilonem
 euntibus esse Haliartum; atque hoc paucis monuisse sa-
 tis esse poterat Mannerto T. VIII. p. 207. Θεσπίας non
 reprobandum, nam γράφεται καὶ διὰ τοῦ ἰ καὶ ἐκτείνεταί
 καὶ συντέλλεται παρὰ Κορίνθην ut ait Stephanus Byz. cf.
 et adn. ad IV, 36, 5. neque aliter Eustathius p. 265.
 γράφεται κοινῶς διὰ τοῦ ἰ ἢ παραλήγουσα, ὡς τὸ Λάμια,
 Λύμνια. Haliartus vicina lacui Copaidi (in loco angu-
 sto inter montem imminuentem et hunc lacum), fonti
 Tilphussio, qui sub monte Tilphussio profluxit, et duo-
 bus amnibus Permessio atque Olmio fuit teste Strabone
 IX, 407 (430). 410, 411 (453, 455, 460). cf. Mülleri
 Orchomenos p. 69. 71. 482. Gellius in Itiner. of Gree-
 ce p. 124. ita: „The ruins of Haliartus lie just below
 the village of Mazi — on the post road from Thebes
 to Lebadia. Haliartus stood on a rocky eminence bet-
 ween the foot of Mt. Libethrius, a branch of Helicon,
 and the lake, and in fact defended a narrow pass. There
 are many ruins; and not only walls remain, but the dire-
 ction of some of the streets and the citadel may be
 traced. Under the rock on the N. side is the lake and
 a copious fountain perhaps the Lophis. W. of the ruins
 is a tumulus, perhaps that of Lysander.“ ὅστις — χω-
 ρήσιν. Cf. cap. 34, 5 sqq. Pro vulg. στρατείαν e Mosq.
 ἐπιστρατείαν dedi. Hoc voluisse etiam Sylburgius vi-
 detur monens pro simplici hoc illud compositum alibi
 usurpari ut X, 8, 4. adde VI, 2, 1. 16, 2. μοῖρα —
 καίλουσα cf. X, 35, 2. Pro στρατιάς et hic et paulo
 post est στρατείας in Mosq. De loco, ubi Lysandri se-
 pulcrum fuerit dissentire Plutarchum in Lys. c. 29, iam
 Facius monuit. Pausanias idem repetit cap. 33. in. ubi
 v. adn. προσβαλὼν γὰρ τῷ Ἀλκιῳ πρὸς τὸ τεῖχος. Equi-
 dem τῶν Ἀλκιῳ corrigenendum existimo; sic de eodem
 Lysandro προσβολὰς ἐποιεῖτο ἐς τὸ Ἀλκιῳ τεῖχος III,
 5, 4. (Haliartum masculino genere etiam Homerus di-
 xit). De Lysandri interitu ibidem, cf. Wessel. ad Diod.
 S. XIV, 81.

§. 5. Usque ad finem huius capituli Pausanias sen-
 tentia de Lysandro. Λύσανδρος τὰ μὲν Mosq. τὰ δὲ —
 τοιαύτην idem omisit. Ἀντίοχον — ἄστειος. cf. Diod. S.
 XIII. 71. ἀνάγειν in altum provehi. cf. Lex. Xenoph.
 ἀλαζονίας Mosq. Ald. ἄστειος Mosq. οὐ πόρρω — ἄστειος
 significatur Notium. de quo v. Lex. Xenoph. ἡμερώσα-

οθας *benivolentiam alicuius sibi comparare*. Κῦρον et supra Κῆρον Mosq. De hoc *Autolyco* I, 18, 3. Rem autem hanc a Plutarcho in Lys. c. 15. paulo aliter narrari et Spartanum non Eteonicum sed Callibium vocari, monuit iam Kuhnus. *Eteonicus* est *Laconicum* nomen et Spartanorum illo tempore ducis v. Lex. Xenoph. ἐπὶ ῥῆθι sic et I, 12. sub fin.

§. 6. Τὰ pro Τὰδε Mosq. Pro τόσα Porsonus voluit τόσαδε scribi, nescio, cur? Φιλονκλέα κ. τ. λ. Teste Xenophonte in Hellen. II, 1. sub fin. Lysander iussu sociorum, quos consuluit, captos Athenienses interfecit, crudelitatis in hostes et exercitae et decretae accusatos, et nominatim *Philoclem*, quod captivos de saxo in mare abiecerit. Videmus autem hic diversa aequalis et senioris iudicia. δεκαδρχαίς — ἀρμοσταῖς. De his cf. ad cap. 6, 1. Λακεδαιμονίων — τῇ Σπάρτῃ. Hoc oraculi responsum Alcameni ac Theopompo, Spartanorum regibus, datum ita legitur apud Zenobium II, 24: Ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν. vide Plutarch. Lacon. Instit. XLII, 239 (959 sq.) cum anim. Wyttenb. E nostro voc. ἀπώλεια rationem non duces, in isto oraculi versu ὀλεῖ legendum esse. ὃ δὲ Vulg. ἃ δὲ Mosq. ὃδε volebat Porsonus, sed vide ad cap. 5, 2. V, 2, 2. χρημάτων — ἰσχυρόν. cf. Plutarch. l. c. et vita Lycurgi c. 30, ubi est πλεονεξία καὶ πλούτου ζῆλος ἐπέβη διὰ Ἀντισανδρον. adde Vitam Lysand. c. 16. Comp. Lys. et Sullae c. 3. Athen. VI, 4. Aelian. V. H. XIV, 29. Hinc Socratis aetate Lacedaemonii omnium Graecorum ditissimi fuerunt. v. Platon. Alcib. I, 38. 39. νόμων τε τῶν Mosq. Puto intelligi Persarum legem ab Herodoto I, 137. laudatam, quae nemini permisit irae in quemquam indulgere nisi postquam subductis rationibus reperisset, plura et maiora eius esse delicta quam praestita officia. (adde Brissonium de regno Persar. p. 87, 88.) Significat igitur Pausanias, ex illa lege se comparatione male recteque factorum Lysandri instituta iure cum reprehendere.

CAPUT XXXIII.

§. 1. Ἐν — Λυσάνδρου μνήμα. Hoc iam dictum cap. 32, 4. itaque fortasse quispiam suspicetur δὴ pro legendum esse. Ab Haliarto seu Mazi via est quartam horae partem aequans ad tumulum, quem Gellius in Itin. of Gr. p. 154. putat esse vel Lysandri sepulcrum, vel *Cecrops* heroum. *Cecrops Pandionis* est *Cecrops* posterior; at hic *Cecrops* est I, 5, 3. Erechthei filius et Pandionis prioris nepos, itaque iudice Palmerie Pausanias a se ipso dissentit. Sed Κέρκωρ ὁ Πανδίωνος potest etiam esse *Cecrops Pandionis filio natus*. cf. adn. ad I, 1, 1. quanquam O. Müller in Orchomeno *Cecropem*, Aegyptium habitum (?) vult intelligi p. 92. 122 sq. Τίλφουσιον — Τίλφουσα. Τίλφωσσαῖον Lex. Phot. et Harpocr. Apud Strabonem IX, 410. 411. est Τίλφουσιον, Τίλφωσιον, Τίλφωσσα ubi v. Tzsch. de scriptura. adde ibid. p. 413 et O. Müllerum in Orchom. 33 sq. De fonte eundem p. 47. Gellius in Itin. of Greece p. 52 sq. ita: „Mt. Tilphossus was the nearest hill to Alalcomenae. A rough and winding path of eight minutes length forms the ascent to the projecting foot of Mt. Tilphossus, now called the Petra. — 12. M. A chapel and tumulus l. At the foot of the rock (Petra) beautiful and copious source. This is the fountain Tilphossius, where Tiresias expired. At the chapel are several blocks, and the heap was probably the tumulus of the Theban prophet. Pausanias says, Tilphossus was less than 60 stadia from Haliartus, so that here is no difficulty in placing Tilphossus to the eastward of Alalcomenae. Pausanias also in coming from Haliartus toward Coronea speaks, first of Tilphossus; The mountain south of Sullinera and Corunies must have been called Tilphossus. The fount of Tiresias is shaded by wild fig trees.“ Iudice Hobhousio mons Tilphossius versus euroaquilonem oppositus erat Haliarto. ἀπέχουσα pro ἀπέχουσι Mosq. ἀπὸ Ἑλλήνων idem. Τηρέτιαν sic et postea Mosq. ut cap. 18, 3. καὶ post ἄγειν Mosq. omisit. τάφος ἐν τῷ αὐτῷ ante Facium, qui auctoritate codicis Mosq. ἐν τῷ delevit, quod ut fieret in Sylburgius suaserat. *Tiresias ibi sepultus*. cf. Strabo IX, 413, et quae modo allata sunt e Gellii itinera- tio. ἐς τὴν Ἰωνίαν Vulgata. Dedi e Mosq. ἐς τὴν νῦν Ἰωνίαν idem est in Clavierii editione; bene, sed male

ibidem legitur καὶ [ἐκ] Ἰωνίας, quae emendatio Ficio exciderat invito. Post περαιωθῆναι, ubi Mosq. καὶ inserit, nos cum Aldina maiorem posuimus distinctionis notam. συναίσεις Mosq. Κρητον pro Κρητί idem. Cum toto hoc λέγεται δὲ — Κρητί conferendus est locus VII, 3, 1. ubi idem narratur. τὰ δὲ ἄλλα ἐς Τειρεσίαν, ἐὼν τε ἀριθμοῦ ὡς γεγράφασιν αὐτὸν βιῶναι Vulgata. Sylburgius pro ἀριθμοῦ ὡς volebat ἀριθμὸν ὅσα. Clavier dedit ἀριθμὸν ὄν· equidem malim ἀριθμὸν ὦν. qui enim ὡς ferri possit, non intelligo. Septem aetates, ut fuit in Melampodia, novem, ut alii narrabant, vixit Tiresias. v. Tzetz. ad Lycophr. 682. εἰς ἄνδρας Ald. De hac Tiresias transformatione Tzetz. l. c. et ibi meus Müller. Locus Homericæ Odysseas est X, 494, ubi πεπνύσθαι scholia interpretantur συνεὶὼν εἶναι. Vt Iupiter ita et Proserpina eum honoravit. v. Tzetz. l. c. ᾄδον cum Mosq. pro Ἄιδου.

§. 2. Θεῶν ἢ ἱερὸν Ald. ἐν ὑπαλθρῷ, in Haliartiorum agro, non in urbe, ἐν Ἀλιάρτῳ, quod deinde opponitur: namque ad montem Tilphosium fuit. Praxidicae. v. ad III, 22, 2. adn. videntur esse πράξασαι διῆν, ultrices. Mülleri interpretationem in Orchom. 128 propositam, Eidgöttinnen, equidem non probaverim. ἐκιδρομος ὄρκος ex iis, quae ad cap. 21, 4. extr. de hac voce allata sunt, poterit explicari. Si in Soph. Ai. 647, ἀλλίσκεται ὄρκος est: iusiurandum coarguitur temeritatis, ἐκιδρομος ὄρκος denotabit iusiurandum quod facile temeritatis coarguitur i. e. temerarium, leve. ἐκιδρομον etiam ab Eustathio 633. ἐνάλωτον exponitur. Facius reddidit iusiurandum quod facile et temere praestatur, temerarium cum Kuhnjo. καὶ σφισιν — ἐπείσιν· Causam aperit X, 35, 2.

§. 3. Vulgatum Ἀλιαρτίδι Porsonus ortum putans ex ἈΛΙΑΡΤΙΑΙ voluit Ἀλιαρτίᾳ scribi, ut cap. 16. 4. 18, 3. 34, 5. X, 35, 2. Fuit tamen similis forma Μολυκρίς cap. 31, 5, quanquam et illam sollicitavit Porsonus. De fluvio Lophi cf. ad cap. 32, 4 adn. ὡς ἐν Mosq. Παρθενουμένους Vulgata. „Mendosa est haec vox: cui quum aliam adhibere medelam iam non possim, lego interea Παρθενομένους. Amasaesus verterat impuberem filium [quod a Sylburgio mutatum est]. Sed hic potius proprium quam appellativum indicatur nomen.“ Sylb. Eius emendationem codicis Mosq. lectio παρθενὸν μὲν ἔ

quedammodo firmat. Porsonne malebat *περυσμένην* legi, ego autem *παρὰγωνμένην*, *advenienti*. sic iste Lophis huius ipsius viri *δυναστεύοντος* filius habendus esset, quod verum esse puto inprimis ab additum articulum *τὸν* i. e. *suum filium Lophin*. *ὅπου δὲ φυῆσαι τὸ αἷμα* Sylburgius putabat desiderari hic verbum *συνέβη* vel simile, vel pro *φυῆσαι* legendum *ἐρρύη*. Sed eadem est huius adverbii relativi ratio, quae pronominis-relativi cum Infinitivo constructi; cuius constructionis exempla attulimus ad Hellenica p. 126.

§. 4. *Ἀλακομένην* etiam apud Strabonem IX, 410, 413, ubi urbibus Copeidem paludem cingentibus adnumerata dicitur *πόλις ἀπόρθητος αἰεί, οὔτε μεγάλη οὐσα, οὔτ' ἐν ἀνὰκτῇ χωρὶς κειμένη, ἀλλ' ἐν πεδίῳ*. Stephano Byz. est *Ἀλακομένηον*. Lebadia Haliartum euntibus et duas horas quintamque horae partem progressis est „a projecting knoll r. on which there is some little appearance of a small ancient establishment or town, and which may have been the site of Alalcomenae“ iudice Gellio in Itin. of Gr. p. 151. *Ἀλακομένους* Vulgata. Iam Berkelius ad Stephani l. c. monuit, legendum esse *Ἀλακομένεως*, namque herois nomen in casu recto *Ἀλακομένους* dici, e Stephano, Eustathio et Etymologico M. manifestissime apparere, quam emendationem confirmat codex Mosq. In Etym. M. p. 56. est de hac Minerva ἡ ἀπὸ (leg. ὑπὸ) *Ἀλακομενηίδου τροφεῖσα Βοιωτοῦ*. Urbem et Minervam de *Alalcomeneo*, qui cultum Minervae instituerit, nominatam esse non de verbo *ἀλαλεῖν*, contendit Stephanus; nam si hoc esset, dicta Minerva esset *Ἀλαλητς*. Placuit hoc tamen Müllero. v. eius Orchom. p. 213. et aliis v. Etymol. M. non Koësio, qui in Lexici Homericici specimine Minervae cognomen de hac Boeotiae urbe ducendum putaverat. *τὴν Ἀλακομένην — φασίν*. An huc pertineat quod Panyasis apud Stephanum Byz. v. *Τρεμύλη* cecinit *ἐνθα δ' ἔναιε μέγας Τρεμύλος, καὶ ἔγχε θυγάτρα Νύμφην Ὀρχυγίην, αὖ Πραξιδίην καλέονσι*, dubium est. Cf. tamen Mülleri Orchomenum p. 128 sq. De hoc *Minervae templo* v. Strabon. IX, 413 (470). Gellius l. c. ita pergit: loco ubi Alalcomenae fuerunt relicto „cross three little rivulets, between the two last of which by turning r. and climbing a little elevation among the bushes may be discovered a wall or peribolus of ancient and massive poly-

gons, founded upon the solid rock. This is probably the *sile of the temple of the Alalcomenian Minerva*, and one of the little torrents may have been the *Triton*." Σύλλα κ. τ. λ. Vulgata, sed scribendum putavi Σύλλα ex I, 20, 4. p. 48. Σύλλα δέ ἐστι μὲν καὶ τὸ ἐκ πολλοῦς Ἀθηναίων ἀγριώτερα ἢ ὡς ἄνδρα εἰκὸς ἦν ἐργασασθαι Ρωμαῖον. Ibidem Genitiuus Σύλλον legitur. Pro Ἀθηναίους est Θηβαίους τε in Mosq. quod vitium ex errore oculorum ortum est. ἀπέλαβεν πρό ἐπέλαβεν Mosq. φθειρῶν γὰρ ἤνθησεν Vulg. „Mallem φθειρῶν ἤνθησεν ἀνθεῖν φθειρῶν idem esse quod ἐκζεῖσαι φθειρῶν cum pediculis effervescentibus conflictari. Hesych. ἐξανθῆσαι, ἐκζεῖσαι. Quod igitur Herodoto est IV, 205 [non 105] εὐλείων ἐξεῖσε seu ἔξεσε, id Nostro dicitur φθειρῶν ἤνθησε Kuhn. ἀνθεῖν enim ut copiae significationem habens etiam cum Genitivo construi potuit. Hinc Facius sumsit φθειρῶν quod confirmat Mosq. ubi est φθειρῶν. Comparandum est βρύειν νόσον in Aeschyl. Choeph. 67. De hoc Sullae morbo et exitu iam dixit Pausanias I, 20, 4. τέλους Mosq. ἡρημωμένης Vulg. aptius est ἡρημωμένον iudice Sylburgio, quod recepi, item Clavier. Pausanias igitur neque huius templi quidquam nisi ruinas, neque hoc Minervae simulacrum ibi vidit, ut ablatum a Sylla. Intelligitur vero etiam ex hoc loco, quae opera Pausaniae dicuntur ἀρχαῖα non necessario esse rudiora, nisi ubi opponuntur τὰ σὺν τέχνῃ πεποιημένα. (cf. ad I, 24, 3. VII, 22, 6 adn.) seu σὺν κόσμῳ, ut cap. 38, 1.

§. 5. Hunc fluvium *Tritonem* commemorat etiam Strabo IX, 407. cf. adn. ad §. 4. hinc Minervam Tritonin appellatam vult etiam Müller. in Orchom. 215. 355. πρὸς Λιβύην Vulg. rectius πρὸς Λιβύη animadvertente Sylburgio, atque ita scripsi.

C A P U T XXXIV.

§. 1. Κορωνία Mosq. sic et postea per simplex α. De hoc templo *Itoniae Minervae* (ἐν τῷ πρὸ Κορωνίας πεδίῳ III, 9 extr. et inter Coroneam atque Alalcomenas illi versus euronotam oppositas) cf. Mülleri Or-

chom. p. 70. et de hac Minerva Not. ad Hellen. p. 200. Pro vulgato *Ἰωνίου* legendum esse *Ἰώνου* patet ex Pausania ipso IX, 1, 1. V. 1, 2. ex Amasaesi interpretatione, ex Schol. tum ad Hom. Iliad. II, 494, tum ad Apollon. I, 551, 721, e Diod. S. IV, 67, Stephano Byz. atque Phavorino. idem viderant Hartungus et Spanhemius, quem v. ad Callim. h. in Cer. 75. idemque nobiscum dedit Clavier. *Ἀμφικύωνος* Mosq. *ἐς τὸν οὐλόγον*. Huius conventus mentio facta VII, 16, 6. Strabo IX, 411 (459) ait: *ἐνταῦθα τὰ Παμβοιωτία συνετελούν.* cf. Mülleri Orchom. p. 402 sq. *ἐν δὲ — ἀγάματα.* Auctore Strabone l. c. *συγκαθίδρουνται τῇ Ἀθηνᾷ ὁ Ἄδης κατὰ τινὰ, ὡς φασί, μυστικὴν αἶσαν.* Estne *Ζεύς* h. l. inferorum? Pro vulgato *Ἰοδάμειαν* et *Ἰοδάμειας* est *Ἰοδάμαν* et *Ἰοδάμας* in Mosq. ut hoc §. extremo in Vulgata et in Etym. M. p. 479. Sic nobiscum scripsit Clavier. Simile est nomen *Ἀριστοδάμου* II, 10, 3. *αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν φανῆναι* Vulg. Kuhniius Facio et Corayo probantibus correxit *αὐτῇ τὴν Ἀ.* q. recte. Alia ratio est loci VII, 5, 1. *καθεύδοντι κελύειν φασὶν αὐτῶ τας Νημέσις ἐπιφανείας*, ubi a *κελύειν* Dativus pendet. *ἐς τρεῖς ἐπιλέγειν* Vulgata; iam Sylburgius correxit *ἐς τρεῖς*. Cf. II, 36, 6, ubi Clavierii editio magis laudanda est. Neque dubitavi scribere *ἐπιλέγει*, quod iam Facius malebat, *τῇ Β. φωνῇ*, sed Pausanias vulgari modo extulit.

§. 2. De *Coroneas* positu Mannert. VIII, 208 et O. Mülleri Orchom. p. 69. 483. *παρέχεται* Mosq. Mercurius unde *Ἐπιμήλιος*, vides II, 3, 4. *κατωτέρω κ. τ.* Videtur forum in altiore loco positum fuisse. De proximia v. Excurs. II. De hoc *Pythodoro* Meyer Hist. art. int. Graec. ind. artif. Clavier coniecturam *Σειρήνας* *ἵπτερας* proposuit (!). *Ἀγασιώου* Mosq. *ἐς πόδης ἔργον* Vulgata; Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 300 sq. corrigebat *ἐς πόδης ἔργον*, et Clavier in margine posuit coniecturam *ἐς πόδης ἔριδα*, quamquam Sylburgius monuisset, *ἔργον* pro *ἀγῶνα* dixisse Pausaniam. Quum *ἔργον* etiam de pugna singulari positum legatur V, 4, 1, cur regemus idem translatum esse ad certamen? *ἀπορίλατον — πτερά*. Simile quiddam expressum vides in Winkelmanni Mon. ined. N. 46. p. 56. et in Millini Mytholog. Galler. tab. XIX. num. 63. [*καί*] *ποιήσασθαι* Clavier scripsit aliud agens: sed iam Corayus damnavit hoc additamentum.

ad Tom. IV.

h

§. 3. De monte Boeotiae *Libethrio* Heliconis parte, cf. adn. ad cap. 32, 4. et Mülleri Orchom. p. 34, 69. Ergo τὸ Λιβηθρον ὄρος Μαιδονίας apud Tzetzam ad Lyc. 275. ab illo distinguendum est. Propter hunc Macedoniae montem fuit urbs *Libethra* cap. 30, 5 commemorata. Λιβηθρίδων νυμφῶν ἄντρον Strabo IX, 410 ponit in Helicone. Pro πέτρα scripsi Πέτρα. μαστοὶ de *collibus* etiam apud Xenophontem. ὅμοιον — ἀντίον. Cf. adn. ad III, 24, 5. et ibi Addenda. An huc pertineant οἱ περὶ τὸ Γαλάξιον τῆς Βοιωτίας κατοικοῦντες in Plutarchi libro περὶ τοῦ μὴ χορῶν ἐμμ. prope extr. quaeri potest. cf. Mülleri Orch. p. 47. Welckero autem in ind. ad Philostr. et Callistr. p. 755 dicenti, Pausaniam his verbis καὶ πηγαὶ — ἀντίον Libethriarum Nympharum statuas describere assentiri non possumus.

§. 4. ὄρος Λαφύστιον etiam Tzetz. ad Lycophr. 1236. p. 977. Müll. Teste Gellio in Itin. of Greece p. 151. hic est nullus mons nisi *Kranitza* seu *Granitza*, qui caret antiquo nomine. cf. de hoc monte Mannert. p. 209. Λαφυστίφ Διὶ Phryxus arietem aureum immolavit in Bithynia narrante Sch. ad Apoll. II, 652, auctore Pausania I, 24, 2. in Colchide, ubi Iupiter sic apud Orchomenios vocatus dicitur. De eo forsitan mons nominatus est, seu de Baccho *Laphystia*, de quo Tzetz. ad Lyc. 1236. ἀποδράσαι ante Facium, qui e Mosq. restituit ἀποδράναι. Cf. adn. ad II, 51, 1, quibus adde Thomam Mag. p. 93. Χάροψ· apud Suidam Χάροψ· Eiusdem stirpis est χαροπός i. e. περιχαρής, εὐφρόθυμος· bene autem Scholiasta ad Apollon. I, 1280 et ex eo Phavorinus: τὸ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ, quo significationes *coloris ei hilaritatis* inter se conciliantur. ἐνταῦθα — πύνα. Cf. III, 25, 4. *Phalarus*. cf. Mülleri Orchom. 46. Mannert VIII, 210.

§. 5. De via Thebis Orchomenum ducente Plut. Pelop. 16.

A §. 5. usque ad cap. 38. de *Orchomeno* et *Orchomeniis*, quem locum auctor ipse cap. 24, 3. τὴν Ὀρχομενίαν συγγραφήν, et cap. 32, 4. τὰ ἐς Ὀρχομενίους ἔχοντα appellat. Aristoteles Orchomeniorum πολιτείαν scripserat. *Callippi* Corinthii ἢ ἐς Ὀρχομενίους συγγραφήν seu λόγος ὃ ἔχων ἐς Ὀρχομενίους citatur a Pausania c. 29, 1. 38, 6, ubi et de *Chersia*, poeta Orchomenio dicitur.

Conferendi autem hic sunt Buttmanus de Minyis in Diss. hist. philol. Academiæ Berolin. 1820 — 1821. p. 176 sqq. et O. Mülleri Orchomenus, imprimis 133 sqq. 213 sqq. *Orchomenus* (de cuius positu Mannert. VIII, 200.) nunc *Skripa* v. Mülleri Orchom. p. 481. „Cross the bridge over the Cephissus at the point of Mt. Acontius. The city of Orchomenos was at the eastern end of that mountain. (cf. Strab. IX. p. 415, qui p. 424. ad *Hyphanteum* collocat. — The bridge over the Cephissus at Scripu (2 h. 2 m. from Kaprena). Cross it and enter the large village Skripu or Skripou.“ Gellii Itin. of Greece p. 222 et 161. „Scripoo is placed immediately on the lake Copais at the foot of a mountain about seven miles east of Livadia“ Walpolii Turk. p. 336. Hobhousio autem in Iourn. I. p. 268. nostræ chartæ videntur Orchomenum iusto propius admovisse huic lacui. Auctore Strabone distabat ab Aspledone XX. stadia, et medius inter utramque urbem erat fl. Melas p. 415. (480) lib. IX. *εἰ τοῖς Ἕλλησιν ἄλλη πόλις ἐπεφάνη*. Vulgata. Recte emendavit Porsonus ip. Advers. p. 310 (275 Lips.) *εἰ τις* citans II, 7, 4. 30, 6. III, 11, 7. 17, 5. 22, 6. VI, 2, 5. VIII, 52, 2. Idem postulavit ut redderetur huic Pausaniæ loco Corayus; redidimus. *εὐδαιμονίας κ. τ. λ.* De opibus *Orchomeni* cf. Strabo IX, 414 (475) Homerum, etiam a Pausania. 38, 6. productum, testem citans. *οὐ πολὺ τε κ. τ. λ.* breviter pro *ἣ ὅ* (scil. *τέλος*) *ὑπεδείχαστο Μυκήνας*. Similiter *μέτρα πολὺ τε ἀποδείοντά ἐστιν ἢ τοῖς ἰδοῦσι παρόστηκεν ἐς τὸ ἄγαλμα δόξα*, V, 11, 4. *τοιαύτην* pro *τοιαῦτα ἦν* Mosq. *ὁπόσα* ita sæpe apud Pausaniam. cf. cap. 39, 5. ubi hinc Constructio est *περὶ δὲ τῶν ἀρχαίων ὁπόσα καὶ μυθεύματα ἦν* quaecunque narrant, talia erant. *ὁπόσα καὶ* etiam X, 7, 2. sed omisso *καὶ* I, 23, 3. *ὁπόσα* — *πάντα* Xenoph. Anab. 1, 10, 5. Quæ sequuntur usque ad finem huius capituli, continentur capite 36, 37. et continent regum Orchomeni atque Minyarum stemmata, quæ delineata vides in Beckii Anleit. zur Kenntn. der allg. Welt- u. Völk. Gesch. I, 1. p. 861, ed. 2da, et Mülleri Orchom. p. 464. His adde Buttmannum l. c. qui p. 176. sqq. hunc ipsum Pausaniæ locum tractat. *Ἀνδρείας* — *Ἰησιού* Mosq. *Andrei* huius nomen Buttmanno interprete p. 216 nihil denotat nisi hominem, hominem primum, Adamum quendam. idem hunc *Athamantem*, e Phoenicia adscitum, cum Adamo nee non cum Abrahah

mo confusum putat. Pausanias e *Thessalia oriundum* significat Andreum, ut Athamantis Aeolidae patria Thessalia fuit. ἀπένημε — Λαφύδιον Mosq. λελίφθαι idem. Φρίξου Porsonus delendum censuit; perperam, ut ex praecedentibus αὐτὸν περιόντα patet. Κορωνὸν Vulgata: sed v, ad II, 5 extr. adn. Ad ἐποιήσατο animo addendum παῖδας. quod quum e praecedentibus facile possit repeti, cum Sylburgio non putaverim corrigendum esse ἐξεποιήσατο. παῖδα ποιούμενος fuit hoc sensu VII, 1, 2. οἱ δὲ Πρέσβυρος. Apollonius II, 1094 narrat: νῆες Φρίξοιο μετὰ πόλιν Ὀρχομενίῳ ἐξ Αἴης ἐνέοντο. Ut hic οἶκος sic in Sophocl. Ai. 1005 δόμοι cum explicatione πράτη. *Haliartum et Coroneam* a Thersandri Sisypho nati filiis conditas memorat etiam Stephanus Byz. adde c. 32, 4. *Eteocles Cephisi filius* etiam in Schol. Theocr. XVI, 104, et ad Pindar. Ol. XIV. init. εἶασεν — αὐτῷ Vulgata, cui inhaerens Porsonus κατεστήσαντο corrigebat. *Cephsiadem* fuisse primorum incolarum i. e. Pelasgorum putat Müller. in Orch. 183. ἐπώνυμος cum Genitivo et Dativo construi, multis exemplis docuit Schaefer ad Apollon. T. II. p. 168. Ἄλμω τῷ — καὶ αἱ κῶμαι τότε ἐκλήθησαν Ἄλμωνες ἀπὸ τοῦ Ἄλμου τούτου χρόνῳ δὲ ἐξετέλησεν ὕστερον εἶναι τῇ κώμῃ Ἄλμωνα Vulgata; Olivier post Ἄλμωνα addidit [ὄνομα] de suo. Sisyphi filius est Ἄλμος II, 4, 3. et in Sch. editis ad Apollon. III, 1094. *Almon* in Plin. IV, 15 legitur. Sed Ὀλμος fuit supra c. 24, 3. Deinde in αἱ κῶμαι vitium latere, patet e sequente τῇ κώμῃ. αἱ ortum est ex antecedente καὶ quod ut ex errore natum est, ita peperit vitiosos numeros κῶμαι et ἐκλήθησαν. quibus turbis μὲν etiam expulsum videtur. Totum nos locum ita restituendum esse arbitramur: Ἄλμω — καὶ κώμῃ τότε μὲν ἐκλήθη Ἄλμωνες ἀπὸ τοῦ Ἄλμου τούτου χρόνῳ δὲ ἐξετέλησεν ὕστερον ὄνομα εἶναι τῇ κώμῃ Ὀλμωνα. De hoc ultimo vocabulo dubitare nos non patiuntur Pausanias ipse cap. 24, 3 et Stephanus ibi citatus. Forsan e praecedentibus et e verbo antegresso καλεῖσθαι repetendum animo erit ὄνομα, ut X, 1, 1.

CAPUT XXXV.

§. 1. Hunc Pausaniae locum de *Gratiis* tractavit O. Müller in Orchom. p. 177 sqq. qui quidem Gratiis, quas hic Eteocles coluerit colendasque tradiderit, Veneris, rerum naturam gubernare creditae, filias, Buttmannus autem l. c. p. 176. 217. putavit, gentis splendorem innatum significari: *πλούτιον καὶ δύναμιν* ait Strabo IX, 414. *Τὸν δὲ — θῦσαι πρῶτον*. Cum his cf. cap. 38, 1, et adn. Dicitur haec esse fama Boeotornm; idem tradiderat Hesiodus Scholiasta Pindari OL XIV. in. ita testante: *Χάρισιν Ἐτίονλος ὁ Κηφισσοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησιν Ἡσιόδος*. Nomina earum non commemorabant haud dubie quod nullatradita acceperant. *ἐπεὶ — γε* cf. ad cap. 18, 4 adn. *φαοὶν ναύτας* Mosq. *Κλειτᾶν καὶ Φαιννᾶν* Vulg. rectius esse *Κλητᾶν καὶ Φαιννᾶν* iudicavit Sylburgius, atque ita legitur in Mosq. Nos scripsimus *Κλήτην καὶ Φαιννᾶν* ut III, 18, 4, ubi v. adn. *Κλήτη* est in schol. ad Eurip. Or. 615. ubi ea Eurotae uxor et Spartae mater dicitur, *Αυρο* est in Horis apud Hyginum f. 183. Propter hanc similem naturam *communis est Bacchi et Gratiarum ara* V, 14 extr. et *Gratiae cum Baccho vinum pararunt*, ut cecinit Panyasis apud Athen. II, 36, d. Mosquensis hic *Ἠγεμονίαν* habet; Vulgatam *Ἠγεμόνην* tuetur Pollux VIII, 9, 25. *Θαλλωτὴν θεὸν* ante Facium, qui Kuhnii correctionem *Θαλλῶ τὴν θεὸν* recepit. *Θαλλῶ* et *Αὐτῶ* dicuntur *αἱ Ἀττικαὶ* in Clem. Al. Protr. p. 16. eadem sunt in atticis nominibus apud Pollucem l. c. *ἰσταν* post *Καρπούς* omisit Mosq. His autem *τὸ γὰρ τῆς — ὀνομάζοντες* Pausanias hoc dicit; *duas volī ab Atheniensibus Horas, Carpo et Thallo, et posteriori simul cum Pandroso sacra fieri*. Manso in Vers. über einige Gegenst. aus d. Mythol. p. 394. non male suspicatur, in *Caria* apud Hygin. f. 183. latere nomen *Carpo*. Caeterum *duas Horas* sunt etiam VIII, 32, 1. *ἄγγελίων τέκται καὶ ὅσοι γε Διόνυσου τὸν Ἀπόλλωνα ἐργαζόμενοι* *Ἀηλοῖς* τρεῖς ἐπέεισαν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ Ald. Francof. Kuhn. *ἄγγελοις τε καὶ τέκταισι ὅσοι γε* Mosq. Sylburgius emendabat ingeniose *Ἀγγέλων τε καὶ Τεκταῖος οἱ Διόισιν καὶ Σκύλλιδος μαθηταί, οἱ τὸν Ἀπόλλωνα*. Cf. II, 32, 4. Facius in Vulgata nihil mutavit, nisi quod *Ἀγγέλων τε καὶ Τεκταῖος* recepit. Eodem modo scripsit Clavier, deinde autem *οἱ γε Διόνυσον καὶ τὸν Ἀπόλλω-*

να, quod quanquam commendatum ab Amaseo, Nib-
 byo ac Facio nemini probabitur. Nos *Διονύσου* uncis
 circumdeditimus alienum id ab hoc loco putantes ex mar-
 gine irrepsisse, ubi fortasse aliquis ad τὸν Ἀπόλλωνα
 alleverat *Ἀήλιον*, ita hunc Apollinem vocatum esse me-
 moria tenens (v. Athenagorae Legat. pro Christ. p. 17.
 Colon.) ex quo cognomine corrupto fortasse *Διονύσου*
 ortum est. Pro *ἐργαζόμενος* Corayus scribi voluit *ἐργα-
 σάμενος* idem voluerat Sylburgius. Locus de hoc *Απολ-
 λινίς Δελί* simulacro clarissimus hic est in Plut. lib. de
 Musica T. 3. p. 2081. Steph. p. 1136. Francof. ἡ ἐν
Ἀήλῳ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ (*Ἀπόλλωνος*) *αἰθέρους ἐμ*
ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ χάριτας, τῷ
τῆς μουσικῆς ὀργάνων ἐκάστην τι ἔχουσιν· ἡ μὲν γὰρ λύρα
κρατεῖ, ἡ δὲ αὐλὸς, ἡ δὲ ἐν μέσῳ προκειμένην (forsan *πρεσ-
 κειμένην*) *ἔχει τῷ στόματι συριγγά·* et additur, hoc simula-
 crum tam antiquum haberi, ut qui id fecerint, τῶν καθ'
Ἡρακλῆα Μερόπων fuisse perhibeantur. de qua antiqui-
 tatis fama cf. Philostr. v. Apoll. III, 3. Potius Plutar-
 chum quam Macrobius Sat. I, 17, qui Solem et Apol-
 linem eundem esse probaturus inter alia haec scripsit:
 „quia perpetuam praestat salubritatem, et pestilens ab
 ipso casus rarior est, ideo Apollinis simulacra (?) ma-
 nu *dextera* (?) Gratias gestant, arcum cum sagittis *si-
 nistra* (?), quod ad noxam sit pigrior, et salutem dex-
 tera manus promptior largiatur,“ citare debebat Manso
 de Gratiis p. 454, qui suam quoque adpersit interpre-
 tationem. Cf. Barthelémy in Voy. d. j. Anachars. cap.
 76. Quod de hoc Delii simulacro suspicatus est Win-
 ckelmanus (T. VI. p. 1. p. 7.), idem visum est Meyero.
 v. eius Histor. art. int. Graec. 2. p. 209 sq. Caete-
 rerum O. Müller. et in Kunstbl. 1821, 16. et in Doriens.
 I, 353 ait, nostri loci emendationem repetendam esse
 e Philostrato; cuius qui locus huc pertineat quam ego
 ignorem, nec medicinam inde nostro loco petere potui:
 ex eo enim, qui est de vita Apoll. III, 3. nihil salutis
 redundabit in nostrum. *Χάριτας· καὶ — ἦσαν ἐς* omisit
 Mosq. *Ἀθήνης — τρεῖς*. vide §. 2. sub fin. *παρὰ δὲ —
 ἀπόρρητον*. Horum qui mysteriorum mentionem fecerit,
 equidem scio neminem. Ad Orphicas ea religiones per-
 tinuisse et sordida fuisse, putavit Kannius in Mythol.
 der Griech. I. p. 257 sq. nullo certo argumento addito.
πέρης ante Facium, qui e Mosq. restituit *πέρης ultra*,
 quod Kuhnus iam proposuerat. Loci Homericus sunt

Πιάδ. XVIII, 382. XIV, 267, 275 sq. *Ῥαίσιον* Mosq. Locus *Παιδείας* — *ἐποίησεν* corruptus est, codice etiam Mosquensi indicante, qui *φασιν* habet et *ἐν δὲ* post *ἱρασιήν* omittit. Hartungus, Sylburgius, Facius dicunt post *ἱρασιήν* excidisse *Ῥήνον* sed quid nunc facies verbis *ἐν δὲ*? legendum certe esset *ἐν Ῥήνου γὰρ τοῖς*. Nos stellularia hiatus indicavimus. *ἡ μὲν μοι* Mosq. *τούτου* — *Ὀμηρος*. Huc pertinet Suidae locus v. *ὀπλοτερος* — *Χαρίτων δὲ ὀπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται Ὀμηρος, πρεσβύτερη καὶ νεωτέρα. διὸ συγκριτικῶς λέγεται ὀπλοτεράων*. Similiter Gratias antiquiores et recentiores distinguit Boettiger in nuptiis Aldobrand. p. 39 sqq. Manso l. c. p. 432, 433. natu maiores et minores, quod in Homeri loco praefendum putamus. *προσέτω* — *ἰδοῦν* pro *ἐν γοῦν* Mosq. Locus in Hesiodo est Theog. 907. *ἔστι* pro *φασιν* Mosq. Gratiarum et matris nomina *Hesiodaea* interpretatur Manso l. c. p. 436 sq. eadem Gratias commemorat Pindarus Ol. XIV, 18 sqq. (13 sqq.) *Θάλειαν* vulgo, *Θάλλαν* Mosq. Pindarus, Hesiodus ll. dd. quod recepi etiam Hermanno volente et idem restituente in hymn. Orph. 59 (60). *κατὰ* — *Ὀνομακρίτου*. Hoc etiam in hymno Orphico, quem modo citavimus, legitur, quare Hermannus existimat, hunc hymnum a Pausania vindicatum esse Onomacrito. Pro vulgato *ὄνομα* Sylb. volebat *ὀνόματα* scribi, quamquam et illud defendi potest. Nomen *Ἀγλή* Schellenbergius ad Antim. p. 100. recte cum *Φαίνα* comparavit. *Πειθῶ* etiam apud Suidam v. *Χάρτες* Gratiis accensetur. Talem coniunctionem ea quoque significant quae disputat Strabo IX, 415.

§. 2. Quam ut h. l. *πλαστικῇ* opponitur *τῇ γραφικῇ*, illa omnes artes, quae in fingendo versantur, continet. *Gratias vestitas* etiam VI, 24, 5. Cf. Manso l. c. p. 448 sq. De *Nemesibus* apud Smyrnaeos cultis et earum templo VII, 5, 1. *τούτοι μὲν* Mosq. *ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Νεμέσεων ὑπὲρ τῶν ἀγαλμάτων χρυσοῦ Χάρτες ἀνάκτισται, τέχνη Βουπάλου* Vulgata; hinc omnes narrant Bupalum has Gratias auro factas fuisse, atque etiam Clavier, quamquam is pro χρυσοῦ edidit *χρυσῶν*, quod non potest ad Nemeseon simulacra non pertinere: mirum igitur qui in Clavierii versione *les Graces en or sculptées par Bupalus* retineri potuerint. Nos verum existimantes *χρυσῶν* et e codd. profectum recepimus, an illius aetatis, qua Bupalus vixit, opifex simulacra ex auro fe-

cerit iure dubitantes. Βουτάλου Mosq, τοῦτο δὲ — θαλάμῳ idem omisit. καὶ πρὸς τῷ — Παριου. Intelligunt fere templum Pergami Pythium dictum; cautior fuit Sylburgius vertens: apud Pythium, ut ipsi nominant; similiter Nibby: presso il così detto Pizio sono. Equidem non templum sed Deum Pythium dictum cogitandum puto plane ut apud Pindarum Ol. XLV, 15 (10) Gratiae dicuntur χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους. In Meyeri Hist. art. fing. int. Graec. II, 201. hic locus male exponitur; ibid. et in indice hic Pythagoras non pictoribus sed perperam fictoribus accensetur. Caeterum mens auctoris est, has Gratias omnes, quarum exempla collegit, fuisse vestitas. De Socratis Gratias ante aditum in arcem Athenarum et §. 1. commemoratis cf. I, 22 extr. Χάριτας — γυμνάς. Hinc et proverbium αἱ Χάριτες γυμναὶ apud Suidam γ. Χάριτας.

CAPUT XXXVI.

§. 1. θυγατέρες Χρυσογένεια ἐγένετο καὶ Χρῦση. Huic loco simillimus est ille IX, 13, 3. θυγατέρες Μολπία γινεται καὶ Ἰππώ. Quod dicendi genus Zeugmatis speciem appellat Sylburgius p. 931. ed. Kuhn. et addit X, 20. p. 846. στρατηγοὶ Φωκίων Κριτόβουλός τε ἦν καὶ Ἀντιλοχός. ibid. cap. 2. p. 852. πολλάκις μὲν οἱ Φωκίης καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς ξενικὰ ἐνέκησε. Pro Χρῦσης est Χρυσῆς in Mosq. atque etiam in Stephani loco mox afferendo. τὴν ante Ἐτεοκλέους Facius deletum volebat, sine iusta causa, sed post Ἐτεοκλέους et ἄπαιδος incidendum est. Φλεγυάντιδα ante Facium, qui auctore Sylburgio accentum in penultima posuit. Syburgius enim „Est, inquit, Φλεγυαντίς a Φλεγύας perittosyllabως flexo per αἶτος, ut Stephanus quoque adnotavit.“ v. paulo post. Quod confirmatur hoc scholio Parisino ad Apollon. III, 62. p. 224. Φλεγύου παῖς δ' Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐρυπιδῆς. Φλεγυάντος υἱὲ δέσποτος Ἰξίων. In edit. Schol. Apollon. legitur Φλεγύου pro Φλεγυάντος. v. ibi Schaefer. Haec vero scholii Parisini lectio rursus stabilitur illo Grammatici loco in Bekkeri Anecd. p. 1185: Φλεγύας Φλεγυάντος παρ' Εὐρυπιδῆ. Caeterum παροξύτονως non modo scribi voluit praeter Sylburgium Porsonus sed

scribitur etiam in cod. Mosq. *Φλεγυαντίδα*. Sylburgius malebat *μετέθετο*, quoniam *προσέκτισεν* sequitur, ubi tamen nomen *Φλεγύας* repetitur. πόλις τ' ἐγένετο Vulg. τὰ Mosq. δὲ corrigendum Facio videbatur. Sed τὰ post μὲν passim reperiri notum est. Cf. Pindar. O. VI, 150 sq. (88) ubi *πρώτον μὲν — τ' ἔπειτ'* legitur. αὐτῶ pro αὐτῷ Mosq. Urbem a Phlegya conditam dictam esse *Phlegyam* etiam Stephanus Byz. ita narrat: *Φλεγύα, πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ Φλεγύου τοῦ Ἀρεως καὶ Χρυσῆς παιδός. Λέγεται δὲ ἡ χώρα Φλεγυαντίς*. In Homeric quoque h. in Apoll. 278 sqq. mentio huius urbis est. πόλις autem non ubique est *urbs*, sed interdum *regio*, *χώρα*. v. Hesych. et inprimis Strabon. VIII, 355 (141). Et urbes primis temporibus nullis munitae muris similes pagis fuerunt; hinc eas Thucydides in prooemio *ἀτειχίστους, κατὰ κώμας οἰκουμένας, οἰκήσεις ἀφράκτους* dicit. Vi autem originis πόλις est *multitudo hominum in unum locum collectorum*; cf. Hom. Iliad. φ. 144. quod accommodari nostro loco potest, ut, quos Phlegyas homines in unum hic collegisset locum, dictos putemus esse πόλιν *Φλεγύαν*. Philostratus Sen. in Imag. II, 19 ait: *σκηνοῦσιν ἐπ' αὐτῷ [Κηφισῷ] Φλεγύαι βαρβαροί, πόλεις οὐπω ὄντες*.

§. 2. ὑπὸ ἀνολίας. Sic et Diod. Sic. in Excerpt. p. 549. Wess. ἐπὶ τοσοῦτον ἀνολίας προσέπεσον. Cum his ἐπὶ τὸ — *Δελφοῖς*. cf. X, 7, 1. *Phlegyas templum Delphicum accendisse seu combussisse (ἐμπρῆσαι)* Scholiasta Villos, ad Hom. II. XIII, 302. e Pherecyde tradidit, πολέμων pro πολέμοις — ἐπὶ pro ἐπὶ — *Ἀρεος* Mosq. Homeri locus est Iliad. XIII, 301. *Τῷ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρους πόλεμον μεταθωρήσασσθον* Vulgata. εἰς, pro quo ἦσ' in Mosq. legitur, Facius in εἰς mutavit, πολέμον μεταθωρήσασσθον Mosq. Idem in proximo versiculo habet καὶ pro ἦέ. In Homeri editionibus ita legitur: *τῷ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσασσθον* unde apud Pausaniam *μετὰ θωρήσασσθον* scripsi, eundem sequutus poetam, qui Iliad. XX, 329 canit: *Καὺκωνες πόλεμον μετὰ θωρήσασσοντο*. Pausaniae lectio hunc habet sensum: *μετὰ πόλεμον εἰς Ἐφύρους ἢ μετὰ πόλεμον εἰς Φλεγύας θωρήσασσθον*. Vulgatam *Ἐφύρους δὲ ἐνταῦθα ἐμοὶ δοκεῖν τοὺς ἐν τῇ Θεσπρωτίδι Ἠπείρῳ, λέγειν* Sylburgius ita corrigendam censebat, ut aut *δοκεῖ* aut *λέγει* scriberetur, quorum prius Facius praetulit; Mosquensis autem *λέγειν* omisit. Nos vitium in *λέγειν*

quaerentes scribimus cum Amasaeo λέγεις. Pro Ἠνεί-
δῳ dedi ἠπειλῶν, Corayus malebat Ἐφύρα Thesproticam
Ephyram Ἠνείδου habet etiam Stephanus. Hi Ephyri
Apollodoro in Schol. ad Iliad. XIII, 301 sunt Cran-
nonii in Thessalia, quem Müller in Orchom. p. 193.
sequens Pausaniam de Thesprotia cogitantem valde er-
rasse indicat, quum tamen Strabo IX, 442 (662) hunc
ipsum Homeri locum proferens addat, se διαπορεῖν, τί-
νας ποτὲ βούλεται λέγειν. add. Exc. ex eiusdem VII, 330
(482). Suntne etiam Phlegyae Gyrtonii? Müllero idem
sensit Heynius, qui et Phlegyas Thessaliae apud Home-
rum intelligit in not. ad l. c. Homer. sed Phlegyas quo-
que nonnulli Thesprotis Epiroticis vicinos habuerunt, v.
Eustath. ind. in Hom. Cum his τὸ μὲν δὴ κ. τ. l. cf.
Schol. Villois. et Eustath. ad l. c. Homerj. ὀλλύας — αὐ-
τῶν. Hoc repetitur X, 4, 1.

§. 3. Ἰνδύκεται κ. τ. l. Minyae stemma apud Pau-
saniam hoc est

Almus
|
Chrysogenia;
ex hac et Neptuno
|
Chryses
|
Minyas.

In Scholiis ad Apollon. III, 1094. Chryses hic ex-
cluditur, Minyasque Chrysogonae et Neptuno tribuitur
filius. Quod Buttmannus l. c. p. 199. sequendum et
cum iis quae Pausanias §. 1. narrat coniungendum ratus
Minyae Phlegyaeque stemma hoc esse voluit:

Almus	
<p>Chryse ex hac et Marte Phlegyas</p>	<p>Chrysogenia ex hac et Neptuno Minyas.</p>

Cf. §. 4. Χρυσογενίας — εἰμον pro ἄλμον Mosq. τῷ
ante Πρσιδῶρος vulgatum Facius cum Mosq. omisit.
Vulgato τηλικαῦτα aptius esse τηλικαῦτας iudicavit iam
Sylburgius, quod recepi; idem nunc video factum a
Clavierio. ὑπερβαλίσθαι Vulg. ὑπερβαλλίσθαι e Mosq.

cum Clavierio. ὁπότῃ γε *quandoquidem*, cf. Vigor. p. 438. adde Paus. X, 18, 2. ἐπιφανέων omisit Mosq. sicuti τὸ ἀκριβέστατον. Formula οὐδέ ἐνὶ βραχὺ ἤγαγον μνήμης comparanda est cum illa παρήκται ἐνὶ βραχὺ VI, 19, 3. βραχὺν Mosq. οὐδέ ὄντα ἐλάττωτος θαύματος Vulg. Sylburgius non dubitabat quin Pausanias scripserit οὐδὲν, ut paulo post §. 4. idem se reperisse in Mosq. testatur Facius, et tamen legendum putat οὐδενός ὄντα ἐλάττωτος θ. (forsan scribere voluit ἐλάττωτος). Nos dedimus οὐδὲν, quod nunc video Corayum quoque commendare.

§. 4. *Minyas filius est Orchomenus*; in Scholiis autem ad Apollon. I, 230. Hesiones Danao natae et Iovis filius fuit Orchomenus, de quo urbs Orchomenus dicta est; Orchomeni et Hermippes, quae Boeotum patrem habuit, filius Minyas Neptuni esse creditus; is Orchomeni habitabat et de eo Minyae vocati sunt. His ibidem additur: Ἐν δὲ Θάκρυσσας τῆς Πλακῆς καὶ Μινίου γίγεται ἄλλος Ὀρχομενός καὶ Ἀθάμας καὶ Λοχθίωνος. Sic Orchomenus Minyae filius alter esset Orchomenus. ἐνὶ τούτῳ Vulg. Mosquensis habet καὶ ante ἐνὶ, quod a Facio receptum est, sed τού pro τούτου. Huius Hyetti Argivi etiam Stephanus Byz. v. Τέρτος mentionem facit, qui Hyettum dicit pagum Boeotiae, et addit a nonnullis Aspledonem vocatam esse Hyettum. Μολοῦρου Mosq. Pro συνθεῖς, ἃς est συνθέσις in Mosq. In quarto ex Eoeis versu scribendum putavi Μινύσιον, quam formam agnoscunt etiam Homerus, Stephanus Byz. v. Μινύα, Strabo IX, 414. et Tzetzes ad Lycophr. Μινυῖον vulgo. pro ἔξεν est ὀἶξ in Mosq. Interpretatio horum versuum capiti extremo subiecta est. In μοιχία Sylb. putavit Ionismum esse. cf. κολακία I, 9, 4. μοιχία fuit IV, 20, 3. καὶ χρόνον — μοιχοῦ cf. Matthiae de iudic. Atheniens. in Miscellan. Philol. I, 2. p. 151. τιμωρίας μοιχοῦ pendet a praecedentibus κατέστη ἄδεια. Ante Facium legebatur ἄδεια — ἡσίοις. In Mosq. est ἄδεια. Hartungus et Sylburgius iam significaverant, ἡσίοις esse corrigendum, Palmerius autem in Exerc. et Simsonus in Chron. cath. A. M. 2661. ἡσίοις scribendum. Vtrumque recepit Facius, quem sequutus est Clavier. Sed non ἡσίοις verum ἡσίου corrigendum fuit ex Hom. Od. XI, 283, et Pherecyde in Schol. ad eundem Homeri locum v. 280. Ea autem quae narraverat Homerus l. c. quum repetiverit Pausanias, Palmerius non de-

buit reprehendere Pausaniam ut temporum rationi repugnantia referentem. *ροσούρο* et *Ὀρχομένους* habet Mosq. Locum hunc ex Eoeis Vossius in suo Hesiodo ita reddidit:

„Als Hyettos vordem des Arisbas Sohn den Molyros Todt im Pallaste gestreckt, den Entheiliger seiner Vermählung,

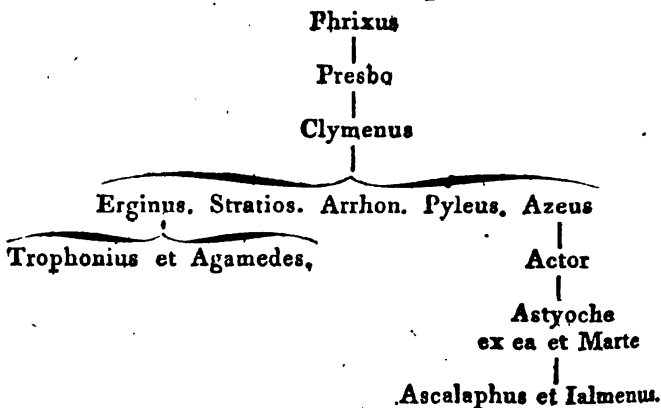
Floh er vom Hause hinweg aus der Rosse nährenden Argos,

Vnd zu Orchomenos kam er, dem Minyer. Iener empfing ihn

Freundlich, der Held, und verlieh der Besitzungen würdigen Antheil.“

CAPUT XXXVII.

§. 1. *οὐχ* — *Ὀρχομένους*. Qui filii *Orchomeni* commemorantur a Stephano Byz. v. *Ἀσπληθῶν* et Eustathio ad Iliad. II, 511. p. 272. suntne alterius *Orchomeni*, cuius mentio facta est ad cap. 56, 4? καὶ οὕτως κ. τ. λ. Generis istius series hoc capite explicata haec est:

Κλύμενος est etiam in Schol. Apollon. I, 185 sed in Parisin. *Περίκλυμενος* illud tamen praefereunt oraculum §. 2. et Eustathius l. c. *Clymenus Presbonis* filius etiam in Schol. Apoll. l. d. ut in oraculo §. 2. *Presbo Phrixi*

similiter in Schol. Apoll. II, 1125. *Ἐργείνος* Mosq. nec non eodem modo postea. *Ἐργίμος* autem habent Apollonius II, 896. eius scholia ibid. et ad I, 185, Strabo IX, 414. et Eustathius l. c. *Ergini mater Buzyge* Lyci filia in Schol. Apollon. I, 185. *Ἀξεύς* et §. 3. *Ἀξέως* Vulgata, sed ex Homeri Iliad; II, 512 sq. et Eustathio scribendum fuit *Ἀξεύς* et *Ἀξέως*, et ita nobiscum scripsit Clavier; idem iam voluerat Camerarius.

§. 2. *Θηβαίους* — *δαμόν*. Confirmat Strabo IX, 414, quem sequitur Eustathius l. c. *Ἡρακλέους* κ. τ. λ. Wesselingius ad Diod. S. IV, 10. iam adnotavit, Pausaniam, quocum consentiat Scholiasta ad Theocr. XVI, 105. corrigendus e Pausania, discedere a Diodoro et aliis (veluti Strabone, Eustathio ll. cc. add. anaglyph. Farnes. in Müll. Orch. p. 66) qui Erginum interfectum ab Hercule tradant, quum idem teste Pausania post acceptam ab Hercule cladem in plures annos superverit. Pugnæ huius mentio iam facta est cap. 17, 1. *ἐπιστραφέντος ἐν Θήβαις quum Thebis commoraretur*; similiter Loescher; sed Goldhagenus Nibbyusque Amasæum sunt sequuti. Licetne autem nobis coniecturam proponere *ἐπιστραφέντος quum educatus esset, adolevisset*? Nescio an idem Clavierio in mentem venerit, qui vertit, *Hercules, qui avoit été élevé à Thebes, fit la guerre aux Minyens*, quanquam nihil movet Vulgatamque retinuit, *συνέλεκτο* Vulg. „*Visitatus συνέλεκτο* vel *συνέλλεκτο*, quanquam reduplicatio in aliis quoque omittitur“ Sylb. Sed *κατέτηκτο*, quod idem VI, 3; 3. cum *συνέλεκτο* comparat, corrigendum fuit. Nos *συνέλεκτο* dedimus. *ἐπεθύμει* θ. pro *ἐπεθύμησεν* Mosq. *Προσβηανάδα ὀψέ* Mosq. Pro *αὐτῷ* *ἐπὶ καὶ τῶν* Oenomaus in Eusebii Praep. Evang. V. p. 215. *ἀλλὰ καὶ ἔμπης* offert, nostris non praeferendum. *Ἰστοβοῆι* — *κορώνην*. Hanc translationem ab aratro factam illustrat locus Apollonii III, 1317, ubi de Iasone taurus ignivomos aratro iungente ita: *αὐτὰρ δὲ εὐ ἐνέθησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' αἰέρας χάλκεον ἰστοβοῆα δοῇ συναράσσει κορώνην ζεύγληθεν* ubi Scholia *λόφους* per *ἱμάντας* et *κορώνην* per *κρίκον τοῦ ζυγοῦ* (iugi annulus quo temo iungebatur iugo. cf. Vossius ad Virg. G. I. p. 99.) denique *συναράσσει* per *συναρμόζειν* interpretantur. *δοῇ* dicunt hic esse *εἰς ὃν λήγουσαν*. Caeterum cf. de hoc oraculo Valcken. Diatr. 275.

§. 3. *Ἀγαμήδης* Mosq. et hic et postea. *Ἀγαμήδης*, Arcas, Stymphali filius, fuit VIII, 4, 5. Trophonius

et Agamedes dicebantur ad montem Arcadiæ Aleium Neptano templum aedificasse VIII, 10, 2. *δὲ*, quod post *λέγεται* desideratur in Vulgata, Facius e Mosq. restituit. Nonnullis Trophonius non Ergini sed Apollinis filius. Quod in Schol. Arist. Nub. 508. legitur: *Ἐν τοῖς παλαιαῖς ἀντιγράφοις οὕτως εὐρον· ὅτι οἱ περὶ Ἀγαμέδν υἱὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ἐπικύσσης, οἱ δὲ Διὸς καὶ Ἰουστιης, οἱ δὲ Ἐργίλου*, videtur de Agamede ac Trophonio intelligendum esse. Cf. ad c. 39, 3. *τὸν ναὸν φησὶ δόμησαντο τὸν ἐν Δελφοῖς* Vulg. sed cum alterum τὸν ante *ἐν* Mosq. omiserit, scribendum putavi *φησὶ δόμησαν τὸν*. cf. I, 1, 3. De hoc templo ab his exstructo iterum X, 5, 5. sub fin. ubi v. not. *καὶ Τρωῖ — τομῆμαres*. Hyrieus conditor fuit Hyriae, quae prope Aulidem fuit in Tanagraea. Vide et de hoc homine et de ista urbe atque regione Strab. IX, 404. Steph. Byz. Palaeoph. c. 5, et, ex quo hic sua habet, Euphoriōnem in Sch. Hom. Iliad. XVIII, 486. *Oriani*, quem Hyrieus filium acceperat a Diis, cuius ipse Pindarus natales cecinit dithyrambo, Tanagrae sepultus fuit teste Pausania cap. 20, 3. *εἶχετο ἀφασίᾳ* i. e. *ὑποκρίτο* seu *ἠπόκρτε*. Homerus *δὴν δὲ μὴν ἀμφασίῃ ἐπέμειλε*. Herodotus, qui similem huc rem narrat II, 121, 2 ait: *οὐκ εἶχεν ὄντως ἐκασμῶν* sed Callistratus c. 6. *ἀφασίᾳ πληγέστες*, ubi Iacoba. similia congeffit. Cum his *ἴστηεν ὑπὲρ τῶν ἀγγέλων* — *πάγας* comparandum est illud in eodem Herodoti loco *πάγας προσέταξε περὶ τὰ ἀγγέλια στήσας*. Apud Suidam v. *πάγας* est *ὑψίστος πάγας*, sed in Schol. ad Arist. Nub. 508, ubi eadem res traditur; *παλῖδας ἴστησεν*. Suidas *πάγας* interpretatur per *παλῖδας*. *πάγας*: *θηρατικὸν ὄργανον τετραγώνον* Bekker. An. 294. Ubique h. v. est paroxytonon; sed quid *παγῇ* in Herodian. *περὶ μὲν*. λεξ. p. 6? *δαίσιμος* pro *δαίμων* Mosq. Quod hic Pausanias, idem in Sch. ad Arist. Nub. 508. Charax narrat, in eo a Pausania discedens, quod Agamedem et Trophonium Augiae in Elide thesaurum aedificasse, et hanc ad illorum furtum deprehendendum Daedali opera tum in Elide commorantia usum esse perhibet. „Quae narrantur apud utrumque, simillima sunt in univereum fabulae Herodoteae II, 121. de thesauro Rhampsiniti Aegypti regis. Ex Herodoto videntur a Graeculo quodam repetita atque in Agamedem Trophoniumque translata, e quo sua hauserint Charax et Pausanias“ Valckenarius ad l. c. Herod. assentiente Wesselingio cum Creuzero

in Symbol. II, 382. Horum tamen sententia neque Müllerero neque Buttmanno probata est, quorum ille in Orchom. p. 101. hanc fabulam non ex Aegypto in Graeciam sed e Graecia in Aegyptum traieciisse, hic autem in Diss. de Minyis p. 203. eam in vagis illis fabulis ponendam existimat, quae ad varia et tempora et loca translatae sint. Quorum ultimum reliquis certe probabilius videtur esse. Cf. II, 29, 6. cum Harpocr. v. Ἀβραῆς. Hanc quoque fabulam e Semiticis natam esse radicibus dicit Sickler in Nachtr. Anm. u. Bericht. zu Dodw. Reisen. p. 49. An Winckelmannus in Deser. des pierr. grav. p. 366, 225. recte sibi visus sit videre Trophonium cum Agamedis capite in gemma expressum, aliis indicandum relinquimus. καὶ Τροφώνιον — διατρώσας Müller. in Orchom. p. 95. ita interpretatur, quasi quo tempore et loco Trophonius fratris caput praecidit, terra sit absorptus, sed ἐνταῦθα refertur ad proximum ἔνθα ἔστιν κ. τ. λ. Suidas II, p. 37 ita: τὸν δὲ Τροφώνιον φασὶν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμέδους καὶ διατρώμενον ὑπὸ Ἀγχιέου (pro Αἰγαιέου cf. Mülleri Orch. p. 97.) εὐξάμενον εἰς χάσμα ἔμπεσεν, οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν. Alia de Agamedis ac Trophonii morte habet Cicero Tusc. I, 47. cum aliis, quos citat Davisius. Ἀβραδά Mosq. pro Ἀβραδίᾳ quod nunc etiam in Strabone IX, 413. 414. legitur. v. ibi Tzsch. adde Phavor. et Philostr. v. Apollon. VIII, 8 init. τὴν δὲ — Τρολάν. ex Homeri Iliad. II, 512 sqq. adde ad §. 1. adn. μετίσχοι — σιόλου. Cf. VII, 2, 2. Γενομένης — Ἀμύντου. cf. IV, 27, 5. Hoc fecit Philippus post pugnam Chaeromensem, ut Müller. (Orchom. 423.) et Boeckh. (Oec. publ. Ath. II, 371.) putant. τὰ ἀπὸ τοῦ δαμνέλου cap. 40, 5. τὰ ἐκ τοῦ δαμνέου.

CAPUT XXXVIII.

§. 1. μὲν post Ὀρχομενίου δὲ πεσόντας vulgatum delevi auctoritate codicis Mosq. nunc video etiam a Clav. editione abesse, τὸ δὲ — ἰσπὲν concinit cum cap. 35 init. ubi ex Boeotiorum fama Eteocles, Orchomeniorum rex, dicitur Χάριον ἀνδρῶπων θυναίης πρώτος. Quam famam sequutus est Strabo, apud quem IX, 414 (475)

idem ille Eteocles traditur *Χαρίτων ἱερὸν ἰδρυσάμενος* πρῶτος in quo vertendo erravit interpres latinus, qui πρῶτος ad sequens verbum *ἐμφαίνει* traxit. Vide haec Eustathii ad Iliad. p. 22: ὁ γεωγράφος — λέγων, ὅτι *Ἐτεοκλῆς Ὀρχομενοῦ βασιλεὺς Χαρίτων ἱερὸν πρῶτος ἰδρύσατο*, atque scholiastae ad Theocr. XVI, 104. *Ἐτεοκλῆς τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ὑποθῆσαι Χάριτιν ἐν Ὀρχομενῇ τῇ Μινυτίῳ*. Quid ais? ipse Hesiodus idem cecinerat teste loco scholiastae ad Pind. O. XIV, init. a nobis iam ad cap. 35, 1. prolato: et tamen Manso de Gratiis p. 456. scribere ausus est, Pausaniam his locis erravisse. πέτρας non Accusativum sed Genitivum, et plenam orationem esse hanc: *τὰς μὲν δὴ (Χάριτας) πέτρας sc. πεποιημένας* recte animadvertit Facius. *ἰς τὰ ἀγάλματα* σὺν κόσμῳ πεποιημένα postea opponuntur.

§. 2. *ἔστι δὲ σφίσι — τε καὶ Ἡσιόδου*. Haec inter se nexa et posita sunt pro: *ἔστι δὲ — ἀξία (καταβαινοῦσι — οἰσόντες)*. *Θησαυρὸς δὲ ὁ — ὑπερὸν (πεποιηταὶ δὲ τρόπον — οἰκοδομήματι)*. *τάφοι δὲ (εἰσὶ) Μινύου τε καὶ Ἡσιόδου*. Sunt iis fons spectatu dignus et thesaurus Minyae, magnum miraculum, et sepulcra Minyae atque Hesiodi. Clavierius in margine suae editionis conjecturam *ἀρυσόντες* pro *οἰσόντες* posuit, non necessariam. *Θησαυρὸς δὲ ὁ Μινύου θαῦμα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὅν καὶ τῶν ἐτέρῳι οὐδενὸς ὑπερὸν* Vulgata. — *Μινύου θαῦμα ὅν τῶν Ἑλλάδι αὐτῇ καὶ ἐτέρῳι* Mosq. Hinc scripsimus *Μινύου, θαῦμα ὅν τῶν ἐν Ἑλλάδι αὐτῇ καὶ ἐτέρῳι* sic et Clavierius; ante omiseram ὅν, reliqueram autem τῇ et τῶν ante ἐτέρῳι. Hoc ἐς ἄγαν ὁδὺ ἀνηγμένη Valckenarius iam contulit cum Herodoteo VII, 65. *ἐς ὅδῳ ἀπὸ γυνάσας*. Haec τὸν δὲ — *οἰκοδομήματι* iam comparata sunt cum II, 25, 7, ubi v. adn. qui ibi citatus est Walpolius, vertit h. l. *the uppermost stone was said to bind or keep together the whole edifice*. *ἀρμονία* est coagmentatio. Apud Walpolium p. 558. partes huius thesauri adhuc reliquae lineis adumbratae sunt; cf. ibidem p. 336. et Gellii fin. of Greece p. 161 sq.

§. 3. De *Hesiodi sepulcro* Plat. Conv. VII, sup. 162. E. et Wytt. *οὕτως τοῦ Vulg. τοῦτοισ ἀποκρίνασθαι* Vulgata. *τοῦτοισ δὲ ἀπεκρίνασθαι* Mosq. quod recepi. *ἀποκρίνασθαι* probavit etiam Corayus. Quod sequitur, potuisset ita in unum contrahere: *ἀγαθοῦσιν ἐς τὴν Ὀρχίαν εἶναι ἄλλο δὲ οὐδέν*. Hoc oraculi responsum memo-

ut etiam Plutarchus in Conv. 7. Sap. p. 162 (641): Pro vulgato τοῦς dedi εὖτε ο Mosq. Pro μηνύσαι est μηνύεις in Mosq. πέτραν ante Facium, qui Sylburgii correctionem πέτραν, iam ad cap. 2, 3. ubi eadem est depravatio, laudatam recepit. καὶ τὴν — ὁφθῆναι Hoc tangitur in Luciani Peregrino §. 41. χημαρῶ pro χημαρῶ Mosq. qui eodem modo peccavit VII, 5, 5. ἐπιγέγραπτο Mosq. Lego ἐπιγέγραπται scil. ab Orchomeniis: perperam, quod iam monuit Wyttenb. l. c., Amasaeus de inscriptione prioris sepulcri accepit. Alius autem titulus Pindaro tributus auctori est in Anth. Pal. II. p. 780. Huius inscriptionis in Hesiodi sepulcro auctor fuit Chersias Orchomenius testibus Orchomeniis. vide §. 6. sed in Anthologiae Palat. I. p. 522. ea Mnasalcae esse dicitur, et in Homeri et Hesiodi Certamine p. 491. Loesn. Orchomeniis tribuitur. πολυλάϊος Mosq. πλητὲς ἱππῶν idem. Pro Μινῶν est Μινύης apud Tzetzam in praefat. in Hesiod. In Hom. atque Hesiodi Cert. l. c. Μινῶς. Ibi dem et in Anthol. l. c. legitur τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις αἰεὶς ἐστὶν pro — ἐν Ἑλλάδι κύδος ὄρεται. Hoc trinctum est colore Homérico; sic Iliad. XX, 140. νῆρος ὄρεται et sensu commendatur: cuius maxima gloria excitabitur in Graecia. Ἀνδρῶν κ. τ. λ. si homines sapientiae cote spectatur. σοφίας Mosq. Transtulit hoc in nostram linguam epigramma Iacobsius in Leben und Kunst der Alten. T. I. p. 154.

§. 4. Ἀκταεὶος et hic et postea Mosq. sed cf. c. 2, 3. et ibi adn. λυμάλνεσθαι κ. τ. λ. spectrum quoddam in rupe quadam commorans terram ipsorum quondam vastare. πρύψαι τῇ γῇ Vulg. γῇ omisit Mosq. πρὸς πέτραν Vulg. πρὸς τῇ πέτρῃ recte Corayus. Quam vero huius rei interpretationem Müller. proposuit in Orchom. p. 548. „Actaeonis ehernes Bild lag — um die Fruchtbarkeit talismanisch an das Land zu knüpfen — an einem Felsen angefesselt“ vereor ut vera sit, quanquam vir egregius Brøndstedius in Reisen u. Fnters. in Griechl. I, 46. eam sequutus est, pōtius symbolice quam grammatice h. l. putans interpretandum. Quod enim Pausanias vidit ibi simulacrum rupi alligatum, imitamen fuit spectri, quod hanc devastasse dicebatur terram. Vt igitur apud Romanos clavus a dictatore pangebatur, ita ab Orchomeniis videtur illius spectri effigies rupi affixa esse, ut malum sisteretur. Neque ἄγλας de Actaeone capiendum est, sed de daemone, cuius εἶδός τε terram

ad Tom. IV,

vexaverat. Namque pro *Ἀγλαῖα* est αἰὲς χαλὰς αἰών· cuius? τοῦ εἰδωλίου, de quo paulo ante fuit oratio.

§. 5. Hic *Melas* apud Plat. in Syll. 20. ἐν εἰσι καταναλίσκειται ἀνατέλλων ὑπὸ τὴν πόλιν τῶν Ὀρχομένων πολὺς καὶ πλωῖμος ἐν πηγαῖς. πόρρω δ' οὐ προΐσται, ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖστον εὐθὺς εἰς λίμνας τυφλὰς καὶ ὑλδαῖς ὀφανίζεται, μέρος δ' οὐ πολὺ τῷ Κηφισῷ συμμίσχεται περὶ ὃν μάλιστα τόπον ἡ λίμνη τὸν αὐλητικὸν ἐκφέρει κάλαμον. Cf. Plut. Pelop. cap. 16. adde Strab. ad 31, 5. citatum. Estne huic fluvio necessitudo cum Melano Cephissi filia X, 6, 2? Gellius in Itin. of Greece p. 164. Melanis fontem boreali arcis subicit lateri. οὗτος τῇ pro οὗτος τὴν Mosq. χειμῶνος δὲ ὥραν νότου ante Facium, qui monitus a Sylburgio ὥρα restituit. Pro νότου est οὐ τὰ in Mosq. πλείω Corayus mutari iussit in πλείων. Equidem e Mosq. eruo νότου τὰ πλείω πνεύσαντος austro plerumque flante. propr. maiorem partem ut δένδρου λελωβημένου τὰ πλείονα VII, 17, 1. λόφος τὰ πλείω ἀπότομος X, 34, 4. ὁδὸς ὄρεινὴ τὰ πλείονα ib. 35, 5. ἄπεισιν pro ἐπεισιν Mosq. Post Κηφισὸν est in Mosq. φασιν, quod idem post ἀποστραφῆναι omisit, aperto errore. Ad hoc Θηβαῖοι δὲ — τὸ Ὀρχομένιον Schneider. citat Polyaen. I, 5, 5. Müller. in Orch. p. 66. hoc ita interpretatur: cum Orchomenii opibus attritis impediti essent, quominus aquis lacus Copaidis abundantibus per antra exitum darent, Thebanos dixisse, ab Hercule Cephissum in Orchomeniorum campos aversum esse. Sed haec interpretatio facit Thebanos ipsi repugnantia Homero dicentes. vide §. 6. Erginus enim damna mox reparaverat v. cap. 37, 2. τὸ ὄρος hic non certum montem significat sed iugum montium, *das Gebirge*. Κηφισιάδα εὔσαν Vulg. Scribendum putavi Κηφισιάδα ut est paulo ante, 13, 2. 34, 4. et apud Homerum ipsum: namque alia ratio est loci cap. 34, 5, ubi non de lacu sed de tribu ponitur. Κηφισιάδα θίουσαν Mosq. Homeri locus est Iliad. V, 709, ubi Mosq. Κηφισιάδα pro Κηφισιάδῃ offert.

§. 6. Ἔχει λόγον εἰκότα impersonaliter; *se hat*. Sic apud Platonem in Phaed. p. 141. Bip. τὸ μὴ ἀγαπᾶν τοὺς φρονιμωτάτους οὐκ ἔχει λόγον consentaneum non est, seu, ut Ficinus vertit; *nullam id rationem habet*. ἀναρρήσαντος Mosq. μαρτυρεῖ s. t. l. cf. ad cap. 34, 5. Homeri locus est Iliad. IX, 381. παρὰ Ἀγαμέμνονι Vulg.

Ἀσπληδώνος dedi ut Sylb. iam correxit, *ποτινέσθας* pro *ποτινέστας* Mosq. De *Aspledonis* positu Strabonis locum protulimus ad cap. 34, 5. Nostrum hunc locum citat Stephanus Byz. v. *Ἀσπληδών*. Aspledonem Homerus II, II, 511. coniungit cum Orchomeno. Cf. Müller. Orch. 210. *Ἀσπληδώνος* Ald. *Aspledon filius Mideas et Neptuni*, in Etym. M. Neptuni et Steropes, apud Phavorinum et Eustathium, p. 272. Neptuni vel Presbonis vel Orchomeni. *Μηδείας* Mosq. et Steph. Byz. Cf. cap. 39, 1. *ὁμολογῇ δὲ καὶ ἔπη, ἃ ἐποίησεν* Vulg. Post *ἔπη* Mosq. inserit *φασὶν*. Vnde *ὁμολογῇ δὲ καὶ ἔπη φασὶν*, ἃ ἐπ. scripsi. Ante Facium fuit *φασὶν* post *Χερσίας* insertum, quod ille codicis Mosq. auctoritate deleuit. Hic *Chersias* etiam e Plutarchi Convivio septem sapient. cui interfuisse fingitur, notus est. v, Plut. l. c. p. 156. (617) ubi de eo *ἄφῃτο ἤδη τῆς αἰτίας καὶ διήλλαντο τῷ Περσίδωρ, Χλῆνος δεηθέντος* legitur. *Μηδείας* iterum et *εὐρύχωρον* Mosq. De hoc *Callippo* vide cap. 29, 1. Hoc *ἐπίγραμμα* fuit huius capituli §. 3.

CAPUT XXXIX.

§. 1. Ex Orchomeno viae ad *Abas, Hyampolin* X, 35, 1. In Dicaearchi *ἀναγρ.* 96. ubi est *Ὀρχομενός· εἰτα μετὰ δύο πόλιν Λεβαδία*. Müller. in Orch. p. 483. *μετ' ἐκείν* corrigendum censuit. *Λεβαδία* vulgo. *Λεβαδία* Mosq. ut 37 extr. sed scribendum *Λεβαδία* ut in Strabone, Hesychio, Philostrato, Phavorino. idem voluit Sylburgius conferens *Ἐλάτεια*. In Harpocrate est *Λεβαδία*. Hobhonsius ait: „A man might very easily at a moderate pace ride from Livadia to Thebes and back again between breafest and dinner.“ *Lebadia*, nunc *Livadia* vocata, teste Strabone IX, 414, 423. Coroneae nec non Phociois urbibus Panopeo et Trachini vicina inter Heliconem fuit et Chaeroneam, cf. Manner VIII, 204. „Lebadea is placed at the entrance of a rocky ravine, on the north side of Helicon. [on the side of a hill which was between mount Helicon and the territory of Chaeronea, ait Hobhonsius I, 260.] From some small masses of ancient foundations it is imagined that the site of the original city was a

short distance from the present town, and immediately on the plain." Squire in Walp. Turk. 355. „It seems probable, on well considering the description of Pausanias, that the modern city occupies the site of the Hieron, or sacred grove of Trophonius. The people reckon eight hours to Kakosia from Lebadia." Gellii Itin. of Gr. 156, 157. *Μήδεια* Mosq. ut c. 38, 6. Quam ergo Homerus Il. II, 507. *Μίδειαν* appellat, eam Lebadiam postea vocatam dicit. cf. cap. 40, 3. *πατέρα δὲ κ. τ. λ.* Constructio implicata ita resolvenda *πατέρα — οὐκ ἴσασιν οὐδὲ ἄλλο ἤ.* Post *πατέρα δὲ τοῦ Λεβάρου* Mosq. habet *λαονίην*, deinde autem verba proxima *καὶ καθ'* — *Νίκην* omisit. Vulgata enim est *γινώσκοντες εἶναι Λεβάρου Νίκην* sed pro *Νίκην* Clavier *Λαονίην* dedit, quod favente codice Mosq. recepi. In Plat. Quaest. graec. c. 39. Lycaonis filii *Eleuther et Lebadius* non participes τοῦ περὶ τὸν *Δία* μιάσματος εἰς Βοιωτίαν ἐφυγον, καὶ *Λεβαδεύων* ἐστὶν ἰσοπολιτεία πρὸς Ἀρκάδας.

§. 2. *διεργεῖ δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸ ἄλσος* Vulgata. *διεργεῖν* Mosq. Amasaeus et Facius *διεργεῖς* interpretantur *recedit, distat* accipientes pro *διεργεταί*. Goldhagenus et Clavierius putarunt excidisse verba *Ἐρχυνα ὁ ποταμός*. Ego signum hiatus interposui; cui similis est I, 35 init. *φασὶν δὲ* Vulg. *τῆς Δήμητρος — ἀφῆναι — ἀποκρύψαντος αὐτὸν* Mosq. Apud Tzetzam ad Lyc. 155. *Hercynna* est filia Trophonii (hic Trophonius Müllerero in Orch. p. 155. est *Trephonius, der ernachrende Gott des Ackerfeldes*, Welckero autem in Zeitsch. f. Gesch. u. Ausl. d. alt. K. I, 1. p. 122. idem qui *Triptolemus*). Livius autem narrat XLV, 27. *Hercynnae* apud Lebadios cum Iove sacrificatum et *templum* fuisse: eius *ναὸς* etiam h. l. Nomen eius Müller. l. c. interpretatur *Orcinam, deam inferorum*. De *fluvio Hercyna* Squire apud Walpol 335 ita: „The little river Hercyna rushes through the rocky irregular bottom of the ravine (v. ad §. 1.) and receives an increase of water from the fountains near the cave of Trophonius." Cf. Sibthorp. in Walpolii Turk. p. 66. *σηλαίω* antea *ἄντρον* τοῦ ποταμοῦ αἱ πηγαί. Similiter apud Philostr. v. Apoll. VIII, 8. *περὶ τὰς πηγὰς τῆς Ἐρχυνῆς*. adde de his fontibus §. 4. p. 790. fere extr. *περικυλισμένοι* Mosq. Alteram *αὖ* omisit Mosq. Huius *Arcessilai* mentio est in Hom. Iliad. II, 495.

§. 3. *Ceres Europe.* Cum Hermanno ad Hom. h. in Apoll. 251. existimamus, primum à Graecis in Asia terram ex adverso sibi positam et late porrectam ab ipsa specie *Εὐρώπην* appellatam esse; idem putat terras à Thracia usque ad Peloponnesum hoc nomine ab illis significatas. Nomen *Europae* ex Asia profectum esse, illud quoque indicat, quod Hesychius affert: *Εὐρώπη, χώρα τῆς δύσεως*. Sic *Δημήτηρ Εὐρώπη* opponeretur *Δημήτρι τῇ Ἀσίᾳ* Ceres in Europa et in Asia culta. An eandem ob causam *Hermion*, conditor Hermiones, ubi Ceres inprimis colebatur, dictus est Europis filius II, 54, 5, 11? Müllero in Orchom. p. 155. Ceres Europa est *σκοτεινή*, et Welckero dicta ita videbatur de *luna* (?). *Κόρης ἐστὶ καλουμένη Θήρας* ante Facium, qui Kuhnio obsequutus *καλουμένης* scripsit, socium nactus Nibbyum cum Müllero in Orch. p. 154. Hoc non contentus voluit Kuhnus etiam *Θήρας* mutari in *Σαρείρας*, atque mutavit Goldhagenus. Nobis tutissimum visum est sequi Mosquensem, qui habet *καλουμένη Θήρα*, nos scripsimus *καλ. Θήρα* idem voluerat Sylb. *Proserpinae venationem* intelligens. Clavier *καλουμένη Θήρα* dedit vertens *la chasse de Proserpine*. Pro vulg. *βασίλειως* scribendum *Βασιλέως* fuit §. 4. *Iovem Regem* hic cultum esse, testatur etiam Plutarchus in Quaest. Amat. p. 500. Frob. *καὶ* pro *καὶ* Mosq. Aldin.

§. 4. usque ad fin. capitis de iis, quae fieri soleant in hoc oraculo consulendo. Eadem quae hic a Pausania an tractata sint a Dicaearcho *ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Τροφωνίου καταβάσεως*, quae citantur ab Athenaeo XIII, 594, c, nos ignoramus. Alii laudantur in Mulleri Orch. p. 158. van Dale de Oraculis crasseis picturis res illustrandas suscepit p. 187 sqq.

§. 4. Plutarchi tempore hoc solum Boeotiae oraculum adhuc vigeat. *Τεταγμένων κ. τ. λ.* sic et Suidas. *καθιερεῖται — θεσμών τῷ δὲ λουτρῶν* Mosq. *ὁ ποταμὸς ἡ Ἐρκυνα* ut paulo post *τὸν ποταμὸν τὴν Ἐρκυναν*. Post *καὶ οἱ Mosq. καὶ* inserit. *Iuno Henioche* estne *héra*, *domina*? *ἡνιόχην* veram illa se exhibet in Iliad. V, 748, sed *ἡνιόχην* esse etiam *διοικεῖν*, *οἰκονομεῖν*, *κυβεργῆν* Hesychius docet. *Δημήτριος* pro *Δημήτρι* Mosq. *ἕλεος* — *Ἀγαμέμνη* idem. *εἰ μὴ τοῦδε* Vulg. *ἢ μὴ καὶ τοῦδε* Mosq. unde *καὶ* ante *τοῦδε* inserui: idem factum a Clavierio. *ἐν* ante *τῇ νυκτὶ* Facius restituit e Mosq. *καὶ καλοῦσι*

pro καὶ λούουσι Mosq. Ἐρμῆς „Camillos. v. Schol. Apoll. I, 917. Macrobi. Sat. III, 8.“ Kuhn. ἄγεται Mosq. omisit. αἱ δὲ κ. τ. λ. Hi sunt duo fontes, alter Oblivionis, alter *Memoriae* dictus, non amnis Hercynae. „The rapid little river Hercyna has its rise in Helicon above Lebadea, and after being augmented by the fountains Lethe and Mnemosyne, near the supposed site of the cave of Trophonius, flows through the rice grounds, and discharges itself into the Lake Copais.“ Squire in Walp. Turk. 335. Paulo aliter Gellius in Itin. of Gr. p. 157. qui alterum Hercynae fontem calidum esse, et adhuc dici *Lephe*, quod nomen corruptum sit e *Lethe*, narrat. ἐπὶ τῷδε Mosq. Μνημοσύνης ἀπὸ τοῦτου, τὸ μνημονεύειν τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι ante Facium, qui post Μνημοσύνης posuit distinctionem monitore Sylburgio, qui hanc esse vult constructionis ordinem: ἀπὸ τοῦτου τοῦ ὕδατος γίγεται οἱ τὸ μνημονεύειν τὰ ὀφθέντα. In Mosq. est ἀπὸ τοῦτου τε μνημονεύει. Clavier edidit ἀπὸ τοῦτου δὲ μνημονεύει. sed δὲ Clavier videtur de suo dedisse; neque recte scripsisse μνημονεύει, quippe cui non Dativus καταβάντι sed Nominativus καταβας addendus fuisset. Hoc simulacrum Trophonii a Daedalo factum iterum memoratur cap. 40, 3. ἱερῶν pro ἱερῶν Mosq. ὑπχωρίας idem. Pro χιτῶνι λιγῶ Philostratus habet λινῶν ἐσθῆτα, Suidas ἱερὸν τε σχῆμα.

§. 5. Specus, in quo Trophonii oraculum sedem habuisse dicitur, locus nunc certo monstrari non potest. „A grotto or rather a cavern was shewn us as the grotto of Trophonius; this, from the description of Pausanias I should rather suppose to have been the place, where the image of the god was kept (v. §. 4.) The grotto was probably a cavern in the rock above in the opposite, where there is a Greek chapel. Near tho this place we observed frequent stumps of laurel, probably remains of the wood which Pausanias describes as being under the grotto. (v. init. huius §). The hole excavated below the rock, we suppose the image of the god to have been kept, was too shallow to have been the grotto.“ Sibthorp in Walp. Turk. p. 66. Ἐστὶ — ὄρυς. Consentit Philostratus l. c. ὕψος δὲ ἀπὸδέουσι δύο εἶναι πῆχεις Vulgata, cuius quae sit structura grammatica, equidem non video; quum autem manifestum sit, scriptorem de altitudine crepidinis istius loqui, corrigendum censeo ὕψος δὲ ἀπὸδέουσα (scil. πηγῆς) δύο

εἶναι πῆγεις, *altitudine non explens duos cubitos*, vel
 ὕψος δὲ ἀποδίδον τι δύο εἶναι πῆγεις *altitudo non per-*
fecte aequat duo cubita. Infinitivus cum verbo ἀποδίδω
 ita constructus legitur etiam III, 10, 2. *Ἀναρῶνας ἡ-*
γάνασε καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, οὐ πολὺ ἀποδίδοντας
Καλυδῶνα ἡρηκέναι. Mox ἀφιστήκασι Mosq. ἀφιστήκασι
 — χαλκαί· similiter apud Philostratum l. c. *ἐνυκλείουσι*
 δ' αὐτὸ (στόμιον) σιδήρεοι ὀβελίσκοι, κύκλῳ περιβάλ-
 λοντες. Hae ζῶναι χαλκαὶ videntur esse catenae aeneae
 illis obeliscis interpositae annexaeque ita, ut singulis
 bini coniungerentur, et totum specus ambitum clauden-
 tes. Qui per eas aditus aperiebatur ingredientibus, hunc
 Pausanias vocat θύρας. Hae ζῶναι Goldhageno sunt
Reifen, Clavitorio *une ceinture*, Nibbyo *la fascie*. Hic
hiatus terrae, χάσμα γῆς, videtur antrum, fuisse in al-
 tum subsidens, non natura sed arte factum, quare mox
 dicitur οἰκοδομήματα. τὸ ante σχῆμα Mosq. omisit. κριβά-
 να. cf. Schneideri Lex. gr. v. κλίβανος ubi etiam e Co-
 lumella affertur *scrobis clibano similis. ὡς ἂν εἰκάσαι* —
 τοῦ κοδομήματος — εἰκάσαι — καθήκοι Mosq. κατὰβασις
 κ. τ. λ. Descensus ad imum antrum non est per gra-
 dus factos sed per scalam, quae cuique descendenti
 affertur *καταβάντι κ. τ. λ.* „Indem er hinunter steigt,
 kommt er bey ein Loch, das über dem Fußboden an
 der Seite ist“ Goldhag. „en descendant vous trouvez
 entre le sol et l' edifice un trou“ Clav. „Colui che
 discende, trova fra il pavimento e la volta un boco“
 Nibby. οἰκοδομήματος Sylb. h. l. interpretatur ὀροφώ-
 ματος. Estne haec ὀπή μεταξὺ τοῦ τε ἰδάφους καὶ τοῦ
 οἰκοδομήματος *foramen in imo latere huius specus stru-*
cti parte sui infima specus fundum tangens? (eine Oeff-
 nung zwischen dem Boden und der Wand dieser ge-
 bauten Grotte). Haec ὀπή postea στόμιον et στόμα
 ἱερὸν vocatur. ἐφαίνετο Mosq. κατακλιν. ἐαυτ. ita et in
 Plut. de Socrat. Daemon. 664. Frob. ἔχων κ. τ. λ. Philo-
 stratus l. c. *μελιττούτας* (quas Suidas v. *Τρόφων*. inter-
 pretatur *μάζας μέλιτι δεδευμένας*) dicit, et esse *μελιγ-*
ματα ἐρπετῶν, ἃ τοῖς κατιούσιν ἐγχρίμπτει. Pro ὅτι est
 οὗτω in Mosq. *ἀλλὰ που τις καλεῖται καὶ ἄλλος ἦκουσεν* ante
 Facium, qui se ait pro ἄλλος rescripsisse ἄλλως *aliter*,
alio modo, sententia flagitante; nos ἄλλος Pausaniae re-
 stituimus, qui ita declarat illum varium modum, dicens
 alium videre alium audire futura: itaque postea scripsit:
ὅποσα ἦκουσεν ἕκαστος ἢ εἶδεν. idem nobis fecit Clavio

στομῶν — αὐτοῦ. idem apud Suidam. καὶ post λίγαι
 δὲ Facius e Mosq. inseruit. Pro vulg. αὐθὺς e Mosq.
 αὐθὺς recepi; idem habet Clavier. *ἐκτρέφουσιν* α. r. l.
 ,iis hominem tradunt, quibus id officii demandatum est.
 Sylb. Virgulam post *διηγάτο* a Facio inductam remo-
 vimus. *παρὰ τε Τύχη καὶ Δαίμονιν ἀγαθοῖς* Vulgata. Re-
 spicitur τὸ εἶκημα *Δαίμονος τε ἀγαθοῦ καὶ Τύχης* ὑπὲρ
 ἀγαθῆς §. 4. Sylburgio corrigendum videbatur *Δαί-
 μονι ἀγαθοῖς* ut Pluralis ad Daemonem atque Fortu-
 nam referretur. Facius e Mosq. ἀγαθῶ, ego ἀγαθῶς
 enotatum inveni pro vulg. ἀγαθοῖς, quod quum ἐς
 sequeretur oriri facile potuit ex ἀγαθῶ. scripsi igitur
 quod idem Facius iam voluit, *Δαίμονι ἀγαθῶ*. Pro vulg.
 αὐτοῦ est αὐτοῦ in Mosq. ὑστερον — ἐπὶ πάντων εἰ op-
 positum est aliorum narrationibus, de quibus cf. Mül-
 leri Orchom. p. 160. *γράφει δὲ οὐκ ἀκοῇ* Vulg. Scripsi
 ἀκοῇ. cf. adn. ad III, 25, 5. V, 12, 1. τῶ post καὶ
 αὐτὸς inserui e Mosq. idem fecit Clav. ἀναθῆναι Mosq.
 Caeterum notabile est quod in Trophonii antro nescio
 quis ex oraculi ministris Timarcho cuidam consulenti
 respondisse dicitur in Plut. lib. de Socrat. Daem. p.
 665. *ἡμῖν τῶν ἄνω μέτεστι μικρὸν, ἄλλων γὰρ
 θεῶν ἐκείνα· τὴν δὲ Περσεφόνης μοῖραν, ἣν ἡμεῖς δι-
 πομεν, τῶν τεττάρων μίαν οὖσαν, ἣ Στυξὶ ὀρέσσεται.* Ante
 Facium *δὲ* is Sylburgii correctionem δ' *ἐπε* recepit.
ἐδήλωσα vide IV, 16, 4. 32, 5.

CAPUT XL.

§. 1. μαρτεῖος — ἐνπνευσμένος Mosq. ἀποστέλλουσιν
 idem. *Λεβαδίαν* vulgo ut 39, 1. De *Acraephnio* 23, 3.
 εἰ δὲ pro εἶδεν Mosq. εἰσὸν vulgo. cf. adn. ad 31, 2.
 Kubnius ita legendum suspicabatur: *εἶδεν εἰσὸν μελισ-
 σῶν, καὶ ὅποι ποτ' ἂν ἀποτρέπωνται, αὐτὸς ἔπεισθαι vi-
 dit examen apum, et quocunque se verterent, ipse sequi
 i. e. sequebatur.* Facius malebat καὶ αὐτοῖς (?) ἔπειτα.
 Nos Vulgatam retinentes interpretamur: *Vidit examen
 apum quocunque illas se verterent, et ipsos sequi debere:*
 breviter hoc dictum pro *εἶδεν εἰσὸν μελισσῶν καὶ συνέπεν,
 ὅποι ποτ' ἂν ἀποτρέπωνται, καὶ αὐτοὺς δεῖν ἔπεισθαι.*

Ergo *εἶδεν* hic non tantum oculorum sed mentis etiam est. *εἶδες* ad animum translatum legitur in Soph. Ai. 1015. *δεῖν* potuit omitti, ipso oraculi responso satis indicatum. Mox *ἐπετρομέναις* Mosq. Pro *συνηλθε* est *συκέραις* in Mosq. An in eo latet *συνηλχεται*? *Ἀπὸ* autem hic in re ad oracula pertinente et in via ad oraculum inveniendum monstranda. Pythia quoque *μείλιον* *Δελφίς* dicta est Pindaro Pyth. IV, 106.

§. 2. *Herculis* hoc *ξόανον* ex opinione Thebanorum a Daedalo factum et Thebis dedicatum commemoratum est cap. 11, 2, 5. Praeunte Palmerio Müller. in Orchom. p. 158. notat Pausaniam, quod signum Trophonii apud Lebadenses factum a Daedalo crediderit. Mitto quod hanc Lebadensium famam esse dixit cap. 39, 4. nonne Thebani narrabant, Daedalum ipsis Herculis signum, Trophonium autem Amphitryoni thalamum fecisse, (vide cap. 11, 1, 2.) et Homerus chorum Ariadnae ut Daedali opus celebrat? Vulgo dicunt Daedalum 1396, Herculem autem, aequalem Ergini, qui pater Trophonii a nonnullis perhibebatur, 1384 a. C. natum esse, quanquam alii Trophonio Apollinem patrem attribuebant ipso Pausania probante cap. 37, 5. Caeterum pro vulgato *Βοιωτοῖς* dedi *Βοιωτῶν* e Mosq. Idem habet *Λευκιδῶσι* — *Κρήνη* — *ἐπολοῦντι*. Vrbs Cretae *Ὀλοῦς* est in Stephano Byz. sed hic cogitanda chersonesus corrupto nomine *Σολοῦς* dicta. v. Mannert. VIII, 704. Ortelius quaerit, an forte *Olyssa*, Cretae urbs apud Strabonem sit eadem; sed Vulgata in Strab. X, 479 (267) *Ὀλύσσην* est suspecta. *παρὰ* — *λίθων*. Locus *Homeri* in II. XVIII, 590 sqq. Quocum cf. Philostr. Iun. Imag. c. 10. p. 129. Heynius Art. inter Graec. temp. p. 339. non dubitat erroris reum agere Pausaniam. Hoc anaglyphum an Daedali fuerit Meierus quoque in Hist. art. int. Graec. I, 6. addubitavit, quod serius artis opera in marmore elaborare coeperint. *ξόανα γὰρ τότε πάντα*, ut ait Pausanias II, 19, 3. An vero Pausaniae verba necessario de ipso Daedali opere accipienda sunt? Aliter defendit Pausaniam Thierschius de Epoch. art. fing. I. not. 27. *Ἀηλῶσι* — *συμποράς*. Rem istam tetigit Callimachus h. in Del. 307 sqq. *Ἀηλῶσις* Mosq. Cum istis *πείθομαι* — *Δαίδαλου* cf. VII, 4, 5. *ἐπεκομίζετο οἶκονθεν δόμοις* *σεσπείρεσθαι*. *ἀφαιρεθέντα κ. τ. λ.* X, 29, 2. p. 869. hoc de eadem re legitur: *τὴν Ἀριάδην ἀφείλετο Θηταῖα ἐπιπλεῖν*.

ως Διόνυσος ἐτολὸν μίλτον. De constructione huius verbi cum Genitivo cf. Schaefer. ad Longum p. 423 sq. ἀναθήνας Mosq. ut saepe et ut 17, 1. Vulg. αἰνὰ ἐναγόμενος Vulg. „Scribendum esse ἀναγόμενος, non temere suspicor.“ Facius: nos alieni sumus ab hac suspicionē memores locorum I, 8, 5. VII, 4, 4. τὰς ante συμφορὰς ne tollendum ut e praecedente syllaba ras ortum putes. Sensus: *ne quas in amore expertus erat maiorum memoria renovaretur huius simulacri aspectu.* ταῦτα post παρὰ δὲ abest a Mosq. Quod attinet ad ea, quae scriptor dicit ἀναθεῖντα ὑπὸ Ἀργεῖον ἐς τὸ Ἡραῖον, Facius nos reiiicit ad II, 17, 5. sed quod ibi commemoratur vetustum Iunonis simulacrum, id Pausanias tunc illo ipso loco tum VIII, 46, 2. testatur sua adhuc aetate in Heraeo esse, neque addit a Daedale factum credi. Hic autem loquens de Daedali operibus οὐκ ἐν ὑποθέσει, iis accenset id quod dedicatum erat ab Argivis in Heraeum, et causam adiungit cur ἡφανίσθη. Itaque hic aliter intelliges non id quod locis modo citatis dictum est. Est autem quanquam Pluralis positus est, unum cogitandum Daedali opus in Heraeo, ut in proximis καὶ ἐς — Ὀμφάνης, ut patet ex VIII, 46, 2, ubi de eodem oratio est. Γέλειν — κομμοθεῖν ἑομφάνης Mosq. Formulae huic ἀφανισθῆναι — αἴτιος similis illa est: ὀπίσθαις μὴ καθίστηεν ὁ χρόνος αὐτὸς ἀφανίσαιν I, 22, 6.

§. 3. Chaeronea Orchomeno et Phocidi vicina (v. Strabo IX, 414 (471) et Steph. Byz.) nunc vocatur *Caprena*, *Kapournna* apud Dodwel II, 1, 238. De viis quae inde Delphos et Stirin ducebant X, 35, 5. „Nach 3 Stunden und 40 Min. von Elateia gelangten wir in das Dorf Kapournna“ Dodw. l. c. „Lebadia to Kaprena 1 hour 38 minutes“ teste Gellio in Itin. of Greece p. 159. „Chaeronea is placed at the foot of that range of heights which forms the western limit of the plain traversed by the Cephissus, before it discharges itself into the Copaic Lake. Here are a few inscriptions, and on the height north of the town are the remains of a Greek fortress, which probably was once the acropolis. At the east extremity of this height, where it meets the plain, are vestiges of an ancient theatre with several seats excavated in the rock.“ Squire in Walp. Turk. 337. Similia habet Gellius in Itin. of Gr. p. 159.

220 sq. qui refert in marmoribus ibi repertis nomen urbis *ΧΑΙΡΩΝΕΑ* scriptum esse, sed in inscriptione quam protulit Boeckhius in Staatsh. d. Athen. II, 374. legitur *Χηρώνεια* aeolice seu boeotice. Chaeronea Hobhousio in Journ. I, 266. videbatur partim subiecta partim imposita colli Petracho (v. cap. 41, 3.) vicina fuisse Parnassi radicibus euroaquilonem spectantibus, Petracho autem adiacuisse versus septentrionem campus fatalis. De Chaeroneae positu adde Mannert. VIII, 202. Orchomeniis parebat tempore Thucydidis. v. eum 4, 76. ubi etiam de situ loci. *ἐκαλεῖτο δὲ — οὐ Νεῖλον*. Huc maxime pertinent illa Stephani Byz.: *Χαιρώνεια πόλις πρὸς τοῖς ὄροις Φωκίδος. Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ „Εν δὲ Χαρώνεια πόλις τὸ πρῶτον κέκληται ἀπὸ Χαλρώνος.“ Ἀριστοφάνης ἐν Βοιωτικῶν δευτέρῳ. Λέγεται δ' οἰκιστὴν γενέσθαι τοῦ πολλοῦ Χαλρώνα. Τούτον δὲ μυθολογοῦσιν Ἀπόλλωνος καὶ Θηροῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ ἱερῶν Ἡρας. — Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἀρνη τὸ ἀρχαῖον. Ὄθεν καὶ Ὀμηρος, ὡς ἐμοὶ γέ δοκεῖ, ταῖς ἀρχαιοτέραις ἐχρήσατο ὀνομασίαις, καθότι Αἰγυπτίον τὸν ποταμὸν εἶπεν, οὐ Νεῖλον*. Ex quibus patet, Stephano hic ante oculos versatum esse Pausaniam, Pausaniam autem in Chaerone et eius origine consentire cum Hecataeo atque Hellenico. *Chaeronea antea dicta Arne*; sic praeter Stephanum modo citatum Scholiasta Thucyd. I, 12. *Ἀρνη πόλις Θεσσαλίας, ἀφ' ἧς ὠνόμασται κατὰ μετοικίαν καὶ ἡ ἐν Βοιωτίᾳ Ἀρνη* (sed ab Eustathio ad Iliad. 270. *Θεσσαλικὴ ἀποικὸς τῆς Βοιωτίας* dicitur) *ἡ δὲ Βοιωτία Ἀρνη νῦν Χαιρώνεια καλεῖται*. Ad Hom. II. II, 507. ubi *πολυστᾶφυλος Ἀρνη* Boeotorum accensetur urbibus, Eustathius ita: *τὰ δὲ σχόλια γράφουσι, καὶ ὅτι Ἀρνη νῦν Χαιρώνεια*. Cum his *θυγατέρα δὲ — πόλιν* consentiunt illa Etymologi M. p. 132 (145) *Ἀρνη πόλις Βοιωτίας*. *ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας ἀπὸ Ἀρνης τῆς Αἰόλου*. Chaeronis mater non *Θηρῶ* sed *Θουρῶ* vocatur in Plut. Syll. 17. sed hoc illi ut postponatur postulant testimonia hic ab Eois, in Stephano ab Hellenico petita.

Φύλα — κλητοῦ Mosq. ὠπυς vulgo. Αἰπιφιλήν· ἦν δ' εἶδος Vulgata. Αἰπιφιλήνη· εἶδος Mosquensis, qui ἦν δ' omisit. Cod. Paris. 1399 λέπει φιλήνην εἶδος. 1410. λέπει φιλήνη es. caetera evanuerunt. 1411. λέπει φιλήνη εἶδος. In Hesiodo Loesneri p. 440. nescio unde scriptum est *Αἰποφιλήν*. Kuhnus corrigendum putabat *Διφιλήν*. si enim videbatur *Αἰπες* nota defe-

ctus, quae apposita fuerit tertio versui, migrasse in locum alienum. Kuhnii *Deiphila* recepit Goldhagenus. Nos Vulgatam quum neque ex ea neque ex codicum lectionibus quidquam extundere possemus quod probari posse videretur, assentiente Hermanno retinendam putavimus. ὁμόλη apest a Mosq. sed huius vocis loco idem habet ἱππόλη, quo nomine damnum reparatur, quod tertii versus illatum erat initio. Hic enim ante Facium ita legebatur:

* *Δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔταπεν,*

quod in Loesneri Hesiodo ita mutatum est: Ἡ δὲ φί υἱὸν ἐνὶ κ. τ. λ. „Supra II, 4, 3. legimus ἱππόταν τοῦ Φύλαντος. Si ergo is Phylas hunc unum filium habuit, inserere possumus Ionicum accus. ἱππότα, versusque et sententia stabunt.“ Sylb. quem sequutus Kuhnii scribi voluit:

ἦδ' οἱ ἱππότα υἱὸν κ. τ. λ.

Palmerius autem ἱππώτην δὲ οἱ sed non ita, verum ἱππότης scribitur hoc nomen. cf. II, 4, 3. Diod. S. IV, 55, 67. Apollod. II, 7, 5. Schol. Pind. O. XIII, 17. Miſso ἱππότα addo ἱπποτάδην. God. Hermannus anno 1807 mihi scripsit, se neque illum ionicum accusativum ἱππότα probare, ut epicis inusitatum, neque offendere in Mosquensi scriptura ἱππότην, quod trochaicum et nomen proprium excuset, et accentus paene tollat; similia quoque illa esse Hom. Od. X, 36, 60.:

δῶρα παρ' Αἰόλου μεγάλῃτορος
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα.

qui duo sunt μεσόκλαστοι. Facius ἱππότην δὲ οἱ edidit. Θηρῶ Mosq. φαέσσι idem. sed similiter in Callim. h. in Dian. 211. ἴσον φαέσσι. In ultimo versu Loesn. ed. Hesiodi male Χείρωνος habet. Vossius in suo Hesiodo ita vertit:

„Fylas erkohr die Leipófyte sich die der Held Ioloos Hatte gezeugt, an Gestalt den olympischen Goettinnen aehnlich.

Diese gebahr als Sohn ihm den . . . in der Behausung. Auch die reizende Thero, dem Glanz der Selene vergleichbar.

Aber von Thero darauf, die geruht in den Armen Apollons. Wuchs mit gewaltiger Kraft der Rossebaendiger Chaeron.“

Ὀμηρος — *αἰνὰς*. Nomen Chaeronea quamquam sibi notum non usurpavit, sed Arnen dixit, Scholiasta ad *Hiad.* II, 507 ait: *ὅτι οὐχ εὐρίσκεται κατὰ τοὺς Τρωικοὺς χρόνους Ἀρνη πόλις Βοιωτίας*. Lebadiam ab Homero *Mideam* nominatam esse, iam significaverat Pausanias c. 39, 1. *καθότι* — *Νεῖλον*. cf. *Od.* XIV, 257. IV, 581.

§. 4. καὶ στρατὸν τὴν ante Facium qui *στρατιὰν* a Sylburgio commendatum recepit. *βαρβάρους* et *Ἑλληνας* non est positum pro *βαρβαρικὰς*, *Ἑλληνικὰς*, quod Gottleber putavit, quem v. ad *Thuc.* II, 36. *καὶ* cum Accusativo personae atque rei interdum construi notum est. *Καρανόν* vulgo; scripsi *Κάρανον* cum Suida, Etym. M. v. *Κωνός*, Diodoro Sic. in *Fragm.* T. II. p. 637. Media corripitur apud Ansonium. *Cisseus*, an Hecubae pater ex Euripidis *Hec.* princ. et Apollodoro notus? *ἰδυνάστευε χώρα* Mosq. *ἀπελθόντα* pro *ἐξελθόντα* Mosq. *ἀνατρεῖν* idem; et deinde καὶ post *τρόπαιον* omisit, *ἀφανισθῆναι* Facius malebat referre ad leonem! Vulgo ita legitur: *ἀφανισθῆναι συνεῖναι δὲ γνώμη Καρανὸν οὐκ εὖ βουλευσασθαι βαρβάροις τοῖς περιεκοῦσιν ἐς ἔχθραν ἔλθόντα ἀδιάλλακτον, καταστῆναι τε χρῆναι μήτε ὑπὸ αὐτοῦ κ. τ. λ.* Facius etiam post *Καρανόν* distinxit. In Mosq. est *ἀφανισθῆναι γνώμη* et *δὲ post Καρανόν* idem *τε* post *καταστῆναι* omittit et deinde habet *χρῆναι γάρ*. Ex his patet, ita interpungendum legendumque esse; *γνώμη, Κάρανον* — *βουλευσασθαι, βαρβάροις* — *ἀδιάλλακτον καταστῆναι* *χρῆναι γάρ μήτε κ. τ. λ.* Sensus: intellexisse autem (Macedones), Caranum haud prudenter fecisse quod advena barbaros vicinos ad inimicitiam implacabilem eo monumento irritasset: oportebat enim (ex illorum sententia) neque ab ipso Carano neque ab iis, qui postea regnaturi essent in Macedonia, tropaeum erigi. *συνεῖναι γνώμη* ad priscos referendum est Macedones: nam de suis maioribus id Macedones narrarunt. Vulgus de Carano id interpretans sensum loci pervertit; Goldhagenus cautior fuit vertens: *daher man auf den Gedanken gerathen sey, Karanus habe nicht vorsichtig gehandelt*. Deinde ut *καταστῆναι ἐς πόλεμον πρὸς τινὰ* seu *τινὶ* dicitur, veluti I, 10, 4. *Thuc.* I, 44, sic hoc loco *καταστῆναι ἐς ἔχθραν βαρβάροις*, quae haud dubie sunt coniungenda; namque interpositum *ἔλθόντα*, quod interpretes praetermiserunt, non pertinet ad *ἐς ἔχθραν*, sed denotat advenam. *εἰ* pro *ἵνα* Mosq. *ὑπέλκωνται* Vulgata. *ὑπά-*

ἔσονται Mosq. ἐφελξονται voluit Abreschius ad Thuc. p. 555, ut est paulo ante *ἵνα μὴ ἐν ἀνέμῳ ἄρῳδης ἐφελκταί* §. 2. Sed legendum est *ὑπάξονται* non tantum e Mosq. sed ex aliis etiam Pausaniae locis, ex quibus nostro simillimus est VII, 13, 4. *τὰ ἐν κύλῳ τῆς Σπάρτης πόλῳματα ἐς τὴν Ἀχαιῶν ὑπηγάγετο εὐροίαν*, ubi iam alio Pausaniae loco hoc verbum defendimus. At vero eius Aoristus primus offensioni est; sed eius quoque exempla exstant in Lobeckii Phryn. p. 736, 287. *προσηξάν* in ipso Thucyd. II, 97. legitur. *μαρτυρεῖνίαις*. Quas opponunt aras ab Alexandro M. erectas e Curtio III, 12 extr. IX, 3, 19. Arriano V, 19, 2. et Plutarchi Alex. 62, non fuerunt tropaea; itaque non fuit, cur Freinsheimius ad Curt. III, 12, 27. Pausaniam reprehenderet. Non magis verum est quod Facius ait, contradicere Pausaniae Herodianum: is enim III, 4. (quem locum Kuhnus iam protulerat) de campo et colle ad sinum Issicum loquutus et de Dario, per Alexandrum ibi victo, pergit *μένει δὲ ἐπὶ τοῦ τρόπαιον καὶ δαίγμα τῆς νίκης ἐστίνης, πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, Ἀλεξάνδρου καλομένη, ἀγάλμα τε χαλκοῦν, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τόπος εἶχε*. Urbem ergo hanc de Alexandri aeneo simulacro Alexandriam appellatam dicit Herodianus tropaeum et signum illius victoriae. Ex quibus patet, non de vero tropaeo intelligendum esse Herodiani locum. Speciosius obiceretur Pausaniae sententiae Gemini epigramma in Anth. Pal. II, p. 99. quod tamen Iacobsius iam monuit minus congruere cum Pausania quam illum refutare. Dubium certe est, an quod tropaeum vocari solet, hoc epigrammate significetur. οὐκ ante ἀναστήσας omisit Mosq.

§. 5. *ἐπίσημα* δὲ vulgo. οὐδὲ *ἐπίσημα* Mosq. Pro *ἐπίσημα* saepius dicere Pausaniam *ἐπίθημα*, Sylb. monuit; Facius autem ad IV, 16, 4. adnotavit, hoc nostro loco forsan scribendum esse *ἐπίθημα*. Sane *ἐπίθημα* seu *ἐπίθεμα* usurpatur de signo, quod in sepulcro positum est, veluti I, 2, 3. 43 extr. VII, 2, 6. 17, 4. *ἐπίσημα* clypei signum denotat, ut in Eurip. Phoen. 1114. An vero ut *ἐπίθημα* est ad clypeum (IV, 16, 4), ita *ἐπίσημα* ad sepulcrum sit nonnunquam translatus, videtur adhuc quaerendum esse. I, 17, 1. est adiectivum. De hoc *leonis signo* in Beckii Repertorio anni 1824. Vol. I. part. 3. p. 236. haec leguntur: „Im Jahr 1818 wurde unter den Ruinen von Chaeronea ein kolossales

Loewenkopf von vortrefflicher Arbeit durch Engländer entdeckt, aber seines Gewichtes wegen nicht fortgeschafft, sondern mit Erde bedeckt, welcher dem nach der Schlacht bey Chaeronea zur Ehre der gefallen thebanischen heiligen Schaar errichteten Denkmal angehörte, das Pausanias 9, 40. beschreibt.“ His adde quae leguntur in Boettigeri Amalth. III, 590 sqq. De formula *φέρειν ἐς τὴν* Facius citavit VIII, 40, 3. et Valcken. ad Herod. III, 133. cf. adn. ad Paus. I, 2, 4. *ἐς τῶν — θυμὸν*. Cum hac istius signi interpretatione cf. Winckelmanni Opp. VIII, 154 sq. *δοκεῖ* Mosq. *οὐκ ἐοικέναι — ἠκολούθησε*, alibi sic: *ἄνδρες οἷς ἀγαθοῖς οὖσιν οὐκ ἐπηκολούθησε τύχη χρηστή*. Mosq. in nostro loco *οὐκ* omisit.

§. 6. Locus *Homeri* est Iliad. II, 101 sqq. *τοῦτο οὖν κ. τ. λ.* Huc pertinent illa Iustini XLIII, 5. „Per ea adhuc tempora reges hastas pro diademate habebant, quas Graeci sceptras dixere. Nam et ab origine rerum pro diis immortalibus veteres hastas coluere, ob cuius religionis memoriam, adhuc deorum simulacris hastae adduntur.“ *σεβουσιν* vulg. *οὐκ ἦμισα κ. τ. λ.* „davon ist auch dieses kein geringer Beweis, dass es den Besitzern ein besonderes majestätisches Ansehen gegeben hat.“ Goldhag. „c' est illustration qu' il a repandue sur ceux qui l' ont porté.“ Clav. similiter Nibby: „mostra la gloria, che da esso gli uomini ebbero.“ Ergo significatur splendor, qui ex eo fluxit in illos homines (Pelopem, Atreum, Thyesten, Agamemnonem) ad quos illud pervenerat. *ἐπὶ τοῖς κ. τ. λ.* Spatium inter Chaeroneam et Panopeum viginti stadiorum fuit. vide X, 4, 1. *Πανάπειον — φησὶ pro σφίσι — σκῆπτρον* Mosq. *κομισθῆναι — πείθομαι*. Electra enim nupsit Pyladae Phocensi, *ἡρώμενος* Mosq. *ἡρωμένος* ante Facium, qui accentum in antepenultimam revocavit, non puto, male. Cf. de duplici huius verbi forma ad II, 32, 1.

CAPUT XII.

§. 1 et 2. Ἡφαιστόταυτα plura commemorantur; ex quibus unum illud Chaeroneensium sceptrum vere tale esse credidit Pausanias.

§. 1. ἡκολούθησεν ἡ φήμη Vulg. ἡκολούθησε φήμη Mosq. ὅτι τὸ μὴ Mosq. De hoc Theodoro es Rhoece VIII, 14, 5. et de hac Eurypylī arca VII, 19, 3. Ἐρύπυλος Mosq.

§. 2. Ἀθαμὺς — δεσθέντα Mosq. Ἀδωνίδος — ἀρχαῖον Stephanus Byz.: Ἀμαθὺς — ἐν ᾗ Ἀδωνίς Ὀσσεως ἐτιμᾶτο ὃν Αἰγύπτιον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικες ἰδωποιοῦνται. De his ὃν ἀνέθεσαν κ. τ. λ. dixerat VIII, 24, 4. In minore editione τόπον pro τρέπον male. Hoc autem ἐσουλήθη — Φωκεῦσιν narratur etiam a Diodoro XVI, 64. χλωροί Mosq. Ἡ καὶ Hom. Od. XI, 327. πρηνή Mosq. Ἠλυθ' ἀνὴρ Hom. Od. XV, 459. ἔργον Vulg. ἔορτο Mosq. ἔωρτο Aldin. ἔερτο Phavorinus et Ambr. B. cod. Hom. ἔερτο et ἔερτο agnovit Eustathius ut Hesychius notante Sylburgio, qui illud ab εἶρω, hoc ab εἰργω ducit. Ὀρμον κ. τ. λ. Hom. Od. XVIII, 295. ubi tamen non Εὐρυμαχος sed Εὐρυμάχων legitur, et Facius Sylburgium sequens iudicat, in Pausania hic Εὐρυμάχων rescribendum esse; quibus nos non assentimus, Pausaniam Homeri locum praecedenti orationi accommodasse rati. ἡλιωνος Mosq. ποικίλου idem. τῷ εἰκοστίῳ pro τὸ εἰκὸς τῇ Mosq. Ald.

§. 3. Pro Πέτραχός in Plut. Syl. 17. Πέτρωχος scribitur. Cf. de hoc adn. ad cap. 40, 3. ἐνταῦθα ἐν τῇ Χαερωνείᾳ Hic ad Chaeroneam seu Chaeroneas; quod offensioni fuit Sylburgio: qui voluit vel articulum οἱ inseri ante praepositionem ἐν, vel ἐνταῦθα coniungi cum praecedentibus, quanquam concessit, similem nostro locum esse X, 4, 6. ἐνταῦθα ἐν τῇ Δαυλίδι, quorum posterius Facius repetivit. Sed nihil omnino hic corrigendum esse alii declarant loci a suspicione corruptelae liberi, quamvis glossematis speciem prae se ferant: veluti X, 22, 2. τοὺς Αἰτωλοὺς οἰκαδε εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρῆσαι. ibid. §. 3. ἐξεστρατεύοντο οἰκοθεν ἀπὸ πόλεων πασῶν. Similiter αὐτόθεν adiungitur ipsi loci nomini appposito, ut Theocr. XXV, 170. Ἀργεὺς ἐξ ἱεροῦ αὐτόθεν, ubi plura huius generis exempla conguessit Schaefer. Idem nobis adnotandum fuit de αὐτοῦ ad II, 28, 3, ne lectio vexaretur. Pindari locum Ol. VI, 165. δεξάτο κῶμον

οἰκοθεν οἰκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τεχνίων ποινησόμενον, κατέρ' ἐνμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας, huc non traxerim. μυρῇ — κέρως — γίνεται ἀνθρώποις Mosq. ἀνθῶν etiam apud Diod. 8. V, 3. pro meliori ἀνθέων. sed intactum reliquimus ut VIII, 51, 1. Vellem idem factum esse V, 11, 1. plus licuit in IV, 16, 4. χυλοῖς — σπηπεδόντας — φισίνεται (pro φύεται) — ἔσται pro ἔστιν Mosq. Pro σπηπεδόντας Facio scribendum videbatur σπηπεδόνας, quod nobiscum Clavier excepit; sed eadem correctio in Aldinae exemplo Dreßdensi scripta legitur. ἰρις, καὶ ἀρωματικῇ πύα in Etym. M. et μυρεψικόν τι εἶδος hac significatione Eustathius ad Iliad. p. 296. et Phavorinus tradunt κατὰ παλαιὰν παράδοσιν ὀξύνισθαι πρὸς διαστολήν· quod discripien Pausanias videtur neglexisse quum Genitivum ἰριως extulerit ad formam ὀφριως, πόλως. Haec ἰρις cum κρίνω comparata videtur esse germanica iris. v. Billeb. Flor. classic. p. 14.

Ita haec Boeotiae perlustratio a Plataeis in finibus Atticae septentrionalis progressa est ad Chaeroneam vicinam Phocidi, ad quam proximo libro transit Pausanias. Ordo autem, quem in enarrando sequitur, hic est: E Plateensium agro, cuius loca indicat memorabilia, pergit in Thebanum, ubi vias persequitur, quae a Thebarum portis in diversas Boeotiae regiones ducebant, et usque ad Anthedonem, Orchomeniam, lacum Copaidem, Thespias et loca iis vicina atque Heliconem evagatur. Thespiis relictis Haliartum, Alalcomenas Coroneam, montes Libethrium Laphystiumque adit. Hinc Orchomenum, lacum Cephissidem, Aspledonem, Lebadium, Trophonii antrum atque Chaeroneam petit.

Excursus I. de capite XXVII, 3.

Hunc locum de *Thespiensium Cupidine* iam in Winkelmanni Opp. T. VIII, 390. tractatum nunc cum duobus aliis Ciceronis atque Plinii comparabimus, et primum hos tres locos subinde apponemus:

Cicer. Verrin. Act. II. Lib. IV. cap. 2 et 3: „Erat apud Heium sacrarium magna cum dignitate in aedibus, a maioribus traditum, perantiquum: in quo signa pulcherrima quatuor, summo artificio, summa nobilitate: — unum Cupidinis, marmoreum, Praxitelis. — Idem, opinor, artifex eiusdemmodi Cupidinem fecit illum, qui est Thespiis, propter quem Thespieae visuntur; nam alia vi-

k

ad Tom. IV.

sendi causa nulla est. Itaque ille L. Mummius — hunc marmoreum Cupidinem, quod erat consecratus, non attigit. Verum, ut ad illud sacrarium redeam, signum erat hoc, quod dico, Cupidinis e marmore. — C. Claudius, cuius aedilitatem magnificentissimam scimus fuisse, usus est hoc Cupidine tam diu, dum forum — habuit ornatum: et, quum esset hospes Heiorum — ut illis benignis usus est ad commodandum, sic ipse diligens fuit ad reportandum. — Haec omnia quae dixi signa ab Heio de sacrario Verres abstulit.“

Plin. XXXVI, IV, 5. p. 339 Bip. „Eiusdem (Praxitelis) est et Cupido obiectus a Cicerone Verri, ille propter quem Thespiæ visebantur, nunc in Octaviae scholis positus. Eiusdem et alter nudus in Pario colonia Propontidis.“

Pausan. l. c. *Θεσπιεῦσαι δὲ ὕστερον χαλκοῦν εἰργάσατο Ἐρωτα Λύσιππος, καὶ ἔτι πρότερον τούτου Πραξιτέλης, μίθου τοῦ Πεντελήσιου. καὶ ὅσα μὲν εἶχεν ἐς Φρόνην καὶ τὸ ἐπὶ Πραξιτέλει τῆς γυναικὸς σόφισμα ἐτέρωθεν ἤδη μοι δεδήλωται. πρῶτον δὲ τὸ ἄγαλμα κινήσας τοῦ Ἐρωτος λέγουσι Γάϊον δυναστεύσαντα ἐν Ῥώμῃ, Κλαυδίου δὲ οὐκ ἔγωγε Θεσπιεῦσαι ἀποπέμψαντος Νέρωνα αὐτοῖς δεύτερα ἀνασπαστον ποιῆσαι· καὶ τὸν μὲν φλοῖς αὐτόθεν διέφθευε.*

Nunc quid Ciceronis locus doceat consideremus; primum quidem, quem Heius Mamertinus Cupidinem marmoreum habuerit, ab eodem illo Praxitele factum fuisse a quo Cupido Thespiensium; deinde Thespiensium Cupidinem Praxitelis a Mummio (circa a. u. c. 608.) non tactum Ciceronis aetate adhuc Thespiis fuisse; tum Heii Cupidine Praxitelis Claudium aedilem (qui circa a. u. c. 658. praetor fuit) forum Romanum ornasse, eundem autem ad dominum reportandum curavisse; postea Heii hunc Cupidinem ablatum esse a Verre. Ex quibus intelligi debet, Ciceronem Praxitelis Cupidinem marmoreum in Heii sacrario distinguere a Praxitelis Cupidine Thespiensium, hic enim Ciceronis aetate adhuc Thespiis visebatur, illum Heii Cupidinem Praxitelium testis Cicerone Verres abstulerat ex Heii sacrario. Quam horum signorum diversitatem illud quoque arguit, quod Cicero cap. 4. atque 6. Heio hunc Praxitelis Cupidinem a maioribus ad haereditatem sacrorum relictum esse tradidit. Haec Lessingius perpendens, ne Plinius hoc loco cum Cicerone non consentiens errasse videretur, auctor

fuit Opp. T. X. p. 257, ut ante Plinii verba *ille propter quem Thespias visebantur* insereretur *ut*; quod eam ob causam probari non potest, quod tum duo Cupidines Heii atque Thespiensium dicerentur et a Cicerone Verri obiecti et in Octaviae scholis positi. Aliam contradicendi causam Silligio nostro (Amalth. III, 301.) proxima Plinii verba prae-buerunt *Biisdem et alter nudus in Pario*. Ut nunc se iste locus habet, negari non potest, Plinium Heii Cupidinem a Thespiensium diversum non cogitasse, et qui tum in Octaviae scholis esset, hunc esse illum Thespiensium Cupidinem dixisse, quem Cicero Verri obiecterit. Quum igitur Plinius utrumque horum Cupidinum confuderit, incertum plane nunc est, uter eorum Plinii aetate in Octaviae scholis positus fuerit. Transeamus ad Pausaniam, qui quum antea narrasset, Cupidinis signum apud Thespienses antiquissimum fuisse rudem lapidem, nunc pergit, *deinde aeneum Cupidinem eis facisse. Lysippum*, haud dubie quum Praxitelis, quem antea habuerant, non amplius haberent, quem quo asportatus esset scriptor dicere non habuit. Qui igitur Cicero dicere potuit, sua adhuc aetate homines propter Praxitelis Cupidinem Thespias visere? Sin verum est quod apud Ciceronem de hac re legimus, quod Pausanias dicit, Lysippum Thespiensibus aeneum fecisse Cupidinem, ita interpretandum erit, Thespienses sibi seriori tempore Cupidinem a Lysippo quamquam non ipsis factum comparasse, ut nec Praxiteles suum Thespiensibus Cupidinem fecerat. Difficile autem dictu est, verba *πρῶτον δὲ τὸ ἄγαλμα πηῆσαι τοῦ Ἐρωτος λίθου* *ταῖον* de utro Cupidine, Praxitelis an Lysippi, sint intelligenda; Lessingius L. c. de posteriore accepit, me quidem iudice, recte. Antiquissimo enim Thespiensium Cupidini Pausanias opponit Lysippeum, Praxitelium ut a se iam antea dictum hic *ὡς ἐν παρόδῳ* commemorans, ut *τὸ ἄγαλμα πηῆσαι* non ad hunc sed ad illum pertinere videatur; nec repugnat Pausanias quod addit, *quod sua aetate Thespiis sit Cupidinis signum, a Menodoro Atheniensi factum esse illud Praxitelis opus imitato*, quum neque tempus neque locum ubi imitatus sit adiunxerit, neutrum, ut videtur, cognitum habens. Cf. Meyeri Hist. artium fing. inter Graec. II. p. 108. Fieri autem potuisse, ut Thespiensium Cupido Praxitelis a Verris quidam filio ablatum Octaviae scholas postea nobilitaret, neminem esse puto negaturum.

Excursus II. de capite XXXIV, 2.

Ἡρας ἄγαλμα ἀρχαίων, Πυθόδωρον — αὐτὴν λέγονται.

Mihi quidem novum videri solet, quod hic Sirenes in Iunonis manu positae fuerint, et haec illis persuasisse dicatur, ut certamen ipsis tam triste cum Musis inirent. Itaque, quum Creuzer. in Symbol. II, 586. tetigerit quidem h. l. sed non explicuerit, gratum nobis facturus fuisset, si interpretis partes suscepisset qui in Kunstbl. 1825. N. 61. p. 243. scripsit: „Die Sirenen koennen ein Symbol der Lebensgoettinnen seyn, die ihnen feindlich sind: sie konnten auf der Hand der Juno von Koronea (Paus. IX, 54.) — nicht unerklaerlich seyn.“ Namque ego quidem nihil aliud nisi opinionem proferam, audebo tamen alios meo periculo excitaturus ad lucem nostro loco accendendam. Has Sirenes in Iunonis manu ἀπτερόν fuisse (quantum hoc vocabulum textui non inserendum) facile intelligitur ex iis, quae Pausanias adiecit: τὰς γὰρ δὲ — αὐτὴν λέγονται; et propterea adiecissee videtur, quod has Sirenes alis earentes Pythodorus fecerat. Qua in re ille veterum consuetudinem Sirenes non alas cogitandi (v. Vossii epp. myth. II. p. 40 sq.) sequutus videtur. Quo sumto efficietur, ut verbis τὰς γὰρ — λέγονται nihil contineatur nisi vel ipsius Pausaniae vel exegetarum opinio de his Sirenibus non aligeris. Haec vero an ulla nitatur auctoritate, equidem dubitaverim. Quodsi a veteribus traditum non sit, Sirenes nominatim a Iunone deductas ad certamen cum Musis alas perdidisse, non potius illud quid Pythodorus voluerit Sirenes nullis fingens alis ornatas, quam hoc quaerendum erit, quae causa fuerit, cur Pythodorus Sirenes in Iunonis manu collocaverit. Ac mihi quidem videtur hic illa Iuno cogitanda esse, cui vincla iugalia curae, et opifex Sirenium signis etas in manu positis voluisse vim persuadendi significare, quam iis constat a veteribus esse tributam. cf. adn. ad X, 5, 5. adde I, 21, 2. Ut igitur alii huic Iunoni *Suadam* (vid. Boettiger de nuptiis Aldobrand. p. 39.) ita Sirenes Pythodorus comites addidit et ministras. Caeterum si quis suspicetur, opificem nostrum in Iunonis hoc signo ita ornando de rebus *Semcles*, quae amoris furto non matrimonii lege love iuncta, et Iunonis aemulae consiliis ad rem perniciosam ab eo petendam adducta fuerat, cogitasse indicandis, equidem non facile quod ad ea dicam inveni-

ADNOTATIONES

AD PAUSANIAE PHOCICA SEU LIBRUM DECIMUM.

Hunc Pausanias librum ipse vocat τὴν Φωκίδα συγγραφήν X, 17, 7. extr. τὴν ἐς Φωκίας 36, 3. τὰ ἐς Φωκίας τοῦ λόγου V, 27, 6. τὸν Φωκικὸν λόγον VIII, 37, 1. In cod. Par. 1410 titulus est: Φωκικά: λοκρῶν. ὁζολῶν. namque appendix est de Locris. Maxima autem et clarissima huius libri pars est ὁ λόγος ὁ ἐς Δελφούς a capite 5 §. 3. usque ad caput 32, 2, continens praeter multa alia, in quibus donaria, narrationem et rerum a Graecis contra Galatas gestarum, et eorum, quae Polygnotus in Lesche Delphica pinxerat, uberiolem. Aristoteles ἐν τῇ Φωκίῳ πολιτείᾳ citatur a Clem. Alex. Strom. 1, p. 334. Sylb. Quae huius libri lacunae fuerant cap. 8, 3. cap. 10, 1. cap. 13, 3. illae quidem nunc expletae sunt, non item ea, quae vol. I, Praef. p. XLVI. sq. indicata est.

C A P U T I.

§. 1. Ἰῆς δὲ—Διακοῦ. Phocis a quibus nomen acceperit. Idem quod hoc loco tradiderat Pausanias II, 29, 2. 3, ubi v. adn. τῇ καθ' ἡμῶν καλουμένῃ. Vulgata. Sylburgius malebat vel καθ' ἡμᾶς, vel ἐφ' ἡμῶν, quorum hoc posterius cum Clavierio recepi. Ad ἀπάσῃ—Φωκίδι e praecedentibus τὸ ὄνομα assumendum est. τὰ μὲν δὲ—καλύουσιν εἶναι. Phocis quam late pateat, quod iam dixerat II, 29, 3. Cum hoc nostro et illo hic Strabonis

locus conferendus est IX, 416 (482) ἡ Φωνίς ἔστι πρὸς ἄρκτον παραβιβλημένη τῇ Βοιωτίᾳ παραπληγείας ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὸ γε παλαιόν. Οὐ γὰρ Λαφρούς ἦν τότε τῆς Λοκρίδος· νῦν δὲ Λοκρῶν ἔστιν ἡ χεῖρα. τὸ δὲ πόλισμα κατέστανται, ὥστ' οὐδ' ἐκὼ καθ' ἡμέραν οὐκ εἶμι μέχρι τῆς πρὸς Εὐβοίᾳ θαλάττης ἡ Φωνίς (In Tzsch. ed. καθ' ἡμῶν legitur); quibus hoc nostrum τὰ δὲ — εἶναι illustratur. τῇ μὲν versus occasum; τῇ δὲ versus ortum. Pro Κλέρων est Κλέρων in Mosq. et Aldina. Ἀντίκυρα sic Pausanias et alii, quos citat Tzsch. ad Strab. IX, 418 (496) ubi nunc ex emendatione Ἀντικύρα scriptum est, quod quidam codd. praebent, aliis Ἀντίκυρα tenentibus. πρὸ τοῦ Λαμ. κόλπου Vulgata ut VIII, 1, 1. sed hic quoque πρὸς τοῦ Α. κόλπου scribendum fuit. De sinu Λαμιακο cf. ad I, 4, 3. „Amasaeus pro vulg. Λαμιακοῦ, quod supra I, 4. VII, 15. cum Aldino cod. retinuit, legit Μαλιακοῦ sequutus Stephanum, Livium et Plinium. Lamiam certe in Thessalia ponunt geographi. Sinum vero hunc a Maliensibus incolis esse denominatum, ex Stephano et Plinio docebitur ad cap. 8.“ Sylb. Ἐπικνημιδίοι corrigendum non esse patet quum ex ipso Pausania, qui sibi cap. 13, 3. in hoc cognomine constitit, et hos homines Λοκρούς ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Κνημίδι appellat cap. 8. atque cap. 20, tum ex his Phavorini: Ἐπικνημιδίοι τῶν Λοκρῶν οἱ μὲν Ἐπικνημιδίοι οἱ δὲ Ἐπικνημιδίοι ὀνομαζόμενοι. Quod quanquam probari non potest, illud tamen docet, Epicnemidios ab aliis dictos esse Hypocnemidios. In numis eos dici Epicnemidios, monuit Dodwellius in Itin. cap. 18. p. 128. Sickl. Pro οἱ ταύτην, quod Vulgata retinuit, legendum esse οἱ ταύτην primus vidit Sylburgius. ὑπερῶντες Mosq. μέγας in totius propositi partibus distinguendis sequente δέ. Alteri horum Locrorum supra Elateam alteri supra Hyampolin in septentrionem recedunt. Hypocnemidiis hic accensentur Scarphai et Opuntii ut generali Hypocnemidiorum nomine etiam Opuntii comprehendantur. Prope idem factum est in Strabone IX, 416 (484 sq.), ubi duae Locrorum partes distinguuntur, alterius sunt Hesperii, etiam Ozolae dicti, versus occasum ad sinum Crissaeum sedentes, alterius autem qui versus ortum usque ad mare Euboeicum habitabant; hi rursus dividebantur in Opuntios et Epicnemidios. Ex quo Strabonis loco Eustathius ad Dionys. Perieg. 416. sq. exponens de Locris ait: τῶν δὲ Ἐπικνημιδίων μέρος τοὺς Ὀπουντίους φασὶν (ἢ Γεωργάτους). Pro Ἄβας οἱ in Mosq.

est ἀφ' αὐτοῦ· idem mox τε omisit. *Κύνον* Vulgata, *Κύρον* Mosq. scribendum *Κύνον* ex Hom. Iliad. II, 531. Polyb. IV, 67. Strab. IX, 425 (546. 549) ubi v. Tzsch. Cf. Pans. IX, 23, 4. De *Cyno* v. Mannert VIII, 131.

§. 2. usque ad cap. 3. extr. *brevis rerum narratio a Phocensibus gestarum*. ταῦτα post κοινῶ Mosq. omisit, qui rursus ἐπεὶ post πρότερον inserit, Pausaniae restitutum a Facio. καὶ Θεσσαλῶν—τῶν ἱππῶν. Hoc sumtum ex Herod. VIII, 28. cf. ad §. 5. add. Paus. V, 24. p. 439. ὁδῇ pro ὅτε δὴ Mosq. κατὰ γὰρ—χώραν Herodotus dicens: ἐν τῇ ἐξβολῇ ἣ ἔστι κατὰ Τύμφολιν significat, hanc λιποφόρον e Thessalia in Phocidem fuisse. cf. adn. ad §. 3. ὑδρίας περ. περ. apud Herodotum ἀμφορέας κεινούς. Deinde Herodotus scripsit χεῖν ἐπιφορήσαντες, quanquam idem etiam γῆν ἐπιφορήσαν dixerat VII, 36. ἀπελάσαντες Mosq. qui deinde ἐνταῦθα—ὑδρίας omisit. ἀπεχολοῦντο hoc observante Valckenario etiam Thucydides VII, 27 de equis usurpavit. Apud Herodotum est τὰ σκέλεα διεφθάρησαν. In his ἐκτείνοντο—ἱππῶν Sylburgius p. 929. ed. Kuhn. dixit esse πρωθύστερον· imo hoc voluit scriptor: partim interfeciebantur, partim prolabebantur ex equis scil. impetum facientes. Similia sunt illa: ἐπεσθαι ἐπὶ κτείνοντας καὶ διώκοντας Herod. VIII, 58. i. e. alios caedebant, alios persequiebantur. Iustin. VIII, 5. caeduntur passim rapiunturque. Rursus apud Pausan. X, 21, 2. τὰ δόρατα ἤφλεκσαν καὶ ἐχρῶντο ἐκ χειρός. Mox συμ-πρῶ et Ionicum et Atticum est v. ad Gregor. Cor. p. 500. τῶν ante ἱππέων abest a Mosq. Συμβάλειν Sylb. recte vertit committam, quum sit Futurum ionicum. v. Maittaire Dial. p. 123 (160). et Matthiae gr. graec. §. 182. ed. 2. θνητῶ δέ νυν ἄλλον Vulgata. Kuhnus pro ἄλλον volebat ἄλλην i. e. ἄλλοιην diversam et meliorem illa, quam Thessali obtinuerant deletis Phocensium exploratoribus. Vt Sylburgio ita nobis probata est Camerarii emendatio δέ νυν μᾶλλον· quod recepimus, idem nunc factum a Clavierio. Müller in Orchom. p. 415 dicit, emendandum esse θνητῶ δέ νυν ἄθλον· sed ἄθλον h. l. non differt a praecedente vocabulo νίκην· cum igitur praecessisset νίκην ἀμφοτέροις (θνητῶ τε καὶ ἀθανάτῳ) δώσειν, non poterat subiungi θνητῶ δέ νυν ἄθλον i. e. νίκην. Vtrisque promittitur victoriae, Thessalis Phocensium exploratores caesuris, Phocensibus totum Thessalorum exercitum fugaturis; haec veró illa maior fuit victoria. θνητός et ἀθάνατος qui h. l. sint, explicatur §. 4.

§. 3. μετ' τῶν Θεσσαλῶν κατοικεῖσθαι Mosq. τοῖς ἐπὶ στρατιώδου, sic et II. 1, 2 Antea pro vulg. τῶν — ἀγνώστων cum Bekkero τὴν — ἄγνωστον scripsi. ὥστε καὶ x. z. λ. De similibus cfr Valck. ad Herod. VII, 107. προαποσφάζαι μὲν τὰς γυναῖκας τε καὶ παῖδας· καὶ ὅση λεία, ἀναθέντας ταύτην καὶ τὰ χρήματα — διαφθαρῆναι ante Facium, qui maiorem distinctionem post παῖδας in minimam transmutavit. Sed hoc non sufficit ad loci integritatem restituendam: desideratur δὲ post μὲν· deinde ταύτην referri non potest ad γυναῖκας, παῖδας et λεία, quo tamen debet. In Mosq. est ἀναθέντας ταύτας τε καὶ. Facium negantem ταύτας admitti posse non intelligo, hoc pronomen ad tria quae praecedunt nomina referendum existimans. Equidem ope huius codicis ita corrigam: προαποσφάζαι μὲν — καὶ παῖδας, καὶ ὅση λεία (i. e. πᾶσαν λείαν), ἀναθέντας δὲ ταύτας καὶ τὰ χρ seu si quis malit ἀναθέντας τε ταύτας ut μὲν et τε sibi respondeant sicut X, 36, 1. atque hoc ut propius accedens ad Mosq. lectionis vestigia recepi. Ergo non modo pecudes, λεία, sed etiam coniuges et filiae, quae hic improprie praeter puerulos cogitandae sunt, ponendae erant in pyra antea caesae, nam προαποσφάζαι, quod Valckenarius commemorat, Vulgata non est melius. ὥς ἡ λεία pro ὅση λεία Mosq. ἀπ' ἀλλήλων idem. ἐπιπίπτοντας Ald. ἐςπίπτοντας Mosq. ἐμπίπτειν etiam IV, 21, 7. de eo, qui se in hostes immittit. Plutarchus de mulier. virt. T. II. p. 244. seu p. 145. Frob. idem narrans addit, hoc decretum a mulieribus Phocensium comprobatum esse. Quod is dicit de Thessalis in Phocidem invadentibus πανστρατίῃ διὰ Λοκρῶν ἐνέβαλον, conspirat cum Pausaniae narratione §. 2. namque ab Hyampoli in Phocidem irrumpentibus per Locros eundum fuit. v. tabulam geogr. Reichardi. ἀντὶ ταύτου — Φωκικῇ. Plutarchus l. c. ita: τὸ ψήφισμα Φωκίων ἀπόνοϊαν οἱ Ἕλληνες ὠνόμασαν. E Pausania videtur haustum quod apud Steph. B. v. Φωκίς legitur: Ἔστι καὶ παροιμία, Φωκικὴ ἀπόνοϊα ἐπὶ τῶν τὰ ἀνάληγῃ βουλευομένων. Polybius XIV, 32. τὴν λεγομένην Φωκικὴν ἀπόνοϊαν commemorans tribuit eam rebus prope desperatis. Recte igitur ἀπόνοϊαν hic interpretantur desperationem. ἀνάληγτος, ἀπαθής, ἀντηλής, σκληρός Phavor. similiter Hesych. Suid. „Loescher vertit intrepida consilia. Graecum ἀνάληγτα significat eiusmodi consilia, in quibus nulla dolorum et cruciatuum vel extremorum habetur ratio.“ Sylb.

§. 4. Pro *Ροῦς* Amas. habet *Rhoecus*. In Horat. Carm. II, 19. 23. de loco pugnant *Rhoetus et Rhoecus*. *Ἀμβροσεὺς* Mosq. καὶ *Ταμπολίτης* — ὁ *Ἀμβροσεὺς* idem omisit. Qui Nostro *Δαίφανης*, Plutarcho l. c. *Δαίφαντος* ὁ *Βαθυλλίου* vocatur. cf. de ser. num. vind. p. 69. et Wyttenb. Clavier *Δαίφαντης* edidit, sed Vulgata aliorum nominum veluti Xenophanis, Aristophanis, Nausiphanis similitudine defendi potest. *ἐν* ante τοῖς *ἄρχ.* Mosq. omisit. *μάντις ἦν ὁ Ἠλεῖος*. Vulgata, quam Facius ita defendebat, ut *Telliam κατ' ἔξοχὴν vatem Eleum* dietum esse censeret, mox autem corrigendum putaret καὶ ἐξ τούτων τὸν *Telliam*. Palmerius autem in Exerco recte monuit, quando nondum de eo facta sit antea mentio, rationem requirere, ut legatur *μάντις ἦν Τελλίας ὁ Ἠλεῖος*. Similiter Kuhnii probatus Valckenario nomen *Tellias* hic inseri ex Herodoto iussit. Apud Herodotum enim est VIII, 27. *ἔχοντες μάντιν Τελλίην τὸν Ἠλεῖον, ἰσταῦθα ὁ Τελλίης οὗτος*. Adde Paus. X, 13, 4. *Τελλίας ἡγήσατο ὁ Ἠλεῖος*. suum igitur reddidi Pausaniae. Ab hoc Tellia vatum familiam *Telliadas*; duxisse originem monuit Kuhnii. locum afferens Philostr. v. Apollon. V, 25, ubi *Τελεάδας* mutat in *Τελλιάδας*. *Εἰσι* vates plures innotuerunt; v. Valckenar. ad Herod. IX, 53. eo minus *Tellias κατ' ἔξοχὴν* dici potuit *μάντις ὁ Ἠλεῖος*. In Vulg. *ἐς τὸν Τελλίαν τοῖς Φωκεῦσι* — *ἐπέκειντο αἱ ἑλπίδες* Kuhnii corrigi voluit *ἀπέκειντο reposita erat omnis spes in Tellia*; quod valde placet, namque a se in illum transtulerant salutis spem *ὡς* — *συνήεσαν*. auctore Plutarcho l. c. *περὶ Κλεωναῖς τῆς Ταμπολίδος*. pro quo lac. Gronevius ad Steph. p. 24. volebat *Νέωνα* seu *Νεωῖνας* de qua urbe cf. cap. 3, 2. *τὴν τε σωτηρίαν οὐκ ἐν βεβαίῳ σφίσι ἐώρων σαλεύουσαν* Vulg. Facius et Clavier suspicabantur legendum esse *ἀλλὰ σαλεύουσαν*, Corayo recte improbante, quum sensus sit, *salutem suam non in tuto versari*, namque *σαλεύειν* proprie de navibus maioribus dicitur, quae ad terram appellere non possunt, sed *διὰ τὰ τεναγὴ ἀποσαλεύουσαι* longius a littore ancoris tenentur et maris agitatione moventur. v. Phot. Lex. v. *ἐσάλευε*, et Phavor. v. *σαλεύω*. *παντὶ ἀφικοντο* Mosq. τότε λόγιον Francosf. Kuhn. Fac. quanquam Sylb. monuisset, rectius divise τό *πε* scribi; atque ita legitur in Aldina; Clavier quoque tacite hoc restituit. *ἀπέστελαν ἐς Δελφούς, Ἀπόλλωνα καὶ Τελλίαν τότε τὸν μάντιν* Vulg. Ego Kuhnii emendationem τὸν τότε μάντιν non dubitavi

excipere; idem nunc video factum a Clavierio. Schneider malebat ἀνίστασθαι ἐς Δελφοὺς τότε Ἀπόλλωνα. sed hoc eos recentes ab hac victoria ergo illo tempore fecisse, per se intelligitur. Cf. et cap. 13, 4. Hunc Aristomidentem ut illos Argivos Glaucum atque Dionysium V, 26, 3. Meyer in Hist. art. int. Graec. I, 49. ponit in temporis spatio, quod fuit inter Olympiadem LX et Phidiae aetatem. cf. Winckelm. Opp. VI, 1, 8. 2, 16 ed. Dresd. De his donariis tum Delphos missis a Phocensibus Herod. VIII, 27.

§. 5. Εὐρέθη δὲ καὶ ὑστερον τοῖς Φοκείοις οὐκ ἀποδόν σοφίας τῶν προτέρων Vulg. *Invenuerunt et postea Phocenses quod non carebat prudentia priorum* Sed Pausanias dicere solet ἀποδόν τινός τι inferior cum alicui aliqua re, veluti I, 21, 8. p. 50. Θάραξιν οὐτε εὐκλείας τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδόντων X, 32, 9. ὅσοι εἰσὶν ἀποδόντες πλοῦτες scil. ἄλλων. VI, 8, 4. ἔργα τῇ τε τόλμῃ λαμπρὰ καὶ οὐκ ἀποδόντα τῇ εὐτυχίᾳ nimirum τῶν τόλμῃ λαμπρῶν. Pro Dativo est Accusativus cum ἐς I, 26. exiti ἀποδόν τῶν πρώτων (scil. τεχνικῶν) ἐς αὐτὴν τὴν τέχνην et sine praepositione VIII, 49, 2. p. 699 μέγας καὶ σώματος σώμην ἀπὸ Πιλοποννησίων οὐδενός. add. IX, 4, 1. IV, 34, 1. X, 35, 3. 36, 2. Genitivus etiam cum εἰναικα, ut IX, 13, 1. ὃ δὲ οἱ πατὴρ χρημάτων εἰναικα μέσων ἀνδρὸς ἀπὸ Θεβαλόν. Quum igitur h. l. Mosq. σοφία pro σοφίας habeat, scripsi σοφία, quod non inferiorius erat prudentia iis, quas ante invenerant. Schneideri suspicio, legendum esse σώφισμα, videtur nata esse ex opinione, verbum εὐρέθη requirere aliquid, quo integra reddatur oratio: qua de re licet reliccare ad ea quae ad I, 21, 8 adnotata sunt. Bekker. nostram recepit emendationem. Pro τῶν προτέρων existimo legendum esse τῶν πρώτων. τὰ πρότερον quae modo de Phocensibus narrata sunt. Quae autem nunc narrabit Pausanias, pertinent ad idem Phocensium bellum contra Thessalos. ὡς γὰρ δὴ κ. τ. λ. Idem habet Herodotus sed res hic atque §. 2. narratas alio ordine refert VIII, 27. 28, neque modo plane eodem, nam quod ad locum attinet, Herodotus Phocenses tum a Thessalis ad Parnassum conclusos et obsessos esse tradit, sequente Polyaeo, qui VI, 18. idem Phocensium commentum refert. λογάδες — πενταξ. Apud Herodotum dicitur Tellias sexcentos Phocensium ἀπὸστους αὐτοὺς τε καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν γυνῶσαι. Pleniunum ab Herodoto praetermissum Pausanias addidit cum Po-

lyseno. *σπαλὴς* pro *σελήνης* Mosq. *λευκὰ* ὑπὸ τῇ γύφῳ
Vulg. Scripsi *λευκὰ* ὑπὸ τῆς γύφου· quam scripseram
nunc video ut coniecturam proponi in margine editio-
nis Clavierii. Simile est quod legimus VI, 25, 4. *χλω-
μύδα ποικίλην* ὑπὸ ἀστέρων. Bekker. malebat ἐπὶ τῇ γ.
Pro his φόνον—πλεῖστον certum numerum posuit Hero-
dotus, *τετρακισχίλιον κρατῆσαι νεκρῶν καὶ ἀσπίδων*. Mox
ἡ κατὰ ἔφοδον πολεμίων est ἡ ὁ κατὰ ἔφοδον πολεμίων
συμβαίνειν εἶναι. Herodotus dicit hostes credidisse,
ἄλλο τι εἶναι τέρας. Pro *μηχανῶσθαι* apud Herodotum
σφίλῃσθαι legitur.

§. 6. *λέγεται τὰς α. τ. λ.* Hic dissentit ab Hero-
doto Pausanias, quod Wesselingium non latuit. Apud
illum enim VIII, 50. *οἱ Φωκῆες μούνοι τῶν ταύτῃ ἀνδρα-
πῶν οὐκ ἐμῆδιζον*, eosque solo Thessalorum odio id non
fecisse suspicatur Herodotus, ideo notatus a Plutarcho
de Herod. maligna. 675 sq. Frob. Videtur autem res ita
cogitanda esse: Thermopylis a Persarum exercitu non-
dum superatis Phocenses οὐκ ἐμῆδιζον (Her. VII, 203.
218); his autem angustiis occupatis, Phocis obruta est
Persarum copiis et vastata. Pars quidem maxima Pho-
censium fugit tum in Parnassum et ad Locros Ozolias
(v. Herod. VIII, 51. 32.), qui autem relicti erant, coacti
sunt Medos sequi (*φρονῆσαι ὑπὸ ἀνάγκης τὰ βασιλείας*,
ut recte Noster h. l. et ipse Herodotus IX, 17.), sed in
pugna Plataeensi hos quoque ad Graecos transfugisse,
addit Noster h. l. Herodotus l. c. aliquot Phocenses nar-
rat ad Parnassum conglobatos Graecorum auxisse exer-
citur. ὑπὸ ἀναγκῆς ἐμῆδιζαν est apud Herod. VII, 172.
de Thessalis, et rursus de Phocensibus IX, 17. *Ἰλλο-
ταίαι* vulgo.

CAPUT II.

De Philomelo, Onomarcho, atque Phayllo et quo-
modo raptis donariis usi sint v. Athen. XIII, 605. a. b. c.
Diod. S. XVI, 56. 64. De sacri belli annis et scripto-
ribus ad cap. 3, 1.

§. 1. οὐ δὲ intactum reliqui, namque οὐ δὲ ἔγω-
videtur esse nequeo autem. De disiunctione harum par-
ticularum cf. Schaeferi Append. ad Bastii Ep. crit. p. 30.

ἄρα—ἔργων. dicebantur enim ἐπεργάζεσθαι τῷ θεῷ τὴν χάριν, ut refert Pausanias ipse cap. 15, 1, ubi etiam multae ab Amphictyonibus irrogatae iis mentio fit. Idem ap. Diod. Sic. XVI, 25. Aliam injuriam commemorat Euris apud Athenaeum XIII, 560, mulierem Thebanam a Phocensi quodam raptam. ἐπεσβλήθη ante Kuhnium, sed correxit Sylb. ἐπέβαλλον χρημάτων ζημίαν etiam cap. 15, 1. ἐπεκλήθη Mosq. Φιλόμηλος κ. τ. λ. Cf. de his rebus Diod. S. l. c. ubi Wesselingius de vitiis scribendi in Philomeli nomine dixit, de hoc *Philomelo* Baylii Dict. hist. et crit. et de *Ledonte* cap. 33, 1. Χέδον pro Λέδων Mosq. ταῦτα—οὐκ ἐγένετο ἀκούσια τῷ πλήθει τῶν Φωκίων Vulg. Porsonus malebat ἀκούει, quod neque bene copulari potest cum τῷ πλήθει, neque omnino necessarium est; si enim ἀκούσια sunt quae ab invitis cernuntur, audiuntur, sentiuntur, suscipiuntur, fiunt, denique quae praeter animi sententiam accidunt, erit h. l. quae a *Philomelo* dicta non praeter animi sententiam multitudini aures accidebant i. e. non inviti audiebant. εἰς—βλάπτωντος. Homericam refert sententiam εἶδα Πλάνα φρένας ἐξέλετο Ζεύς. In πεφυκόσει hic est significatio malae consuetudinis, quae prope vertit in naturam, et animi ad ea quae libidines imperant facienda proni; ut φύσις in ep. ad Ephes. 2, 3.

§. 2. πρυτανεύων hic, qui in Sponii inscriptione Delphica ἄρχων vocatur; similiter in ὑποθέσει τῶν Πυθίων Pindari ἄρχωντος Δελφοῖς Γυλίδῃ, Διοδώρου, qui copulantur cum archontibus Atheniensium. An regnum habuerint hi Delphici prytanes seu archontes, quod Muller in Doriens. II, 135. videtur significare, quaerendum. Olympiadis CV. anno quarto Agathoclem Athenis archontem fuisse, confirmat Diodorus Sic. XVI, 9. Πρώτος Vulg. Πρώτος Mosq. Πῶρος Diod. Sic. XVI, 15, ubi tamen dicitur Μαλιεύς, eiusque victoria in proximam Olympiadem, ergo CVI, transfertur. In Eusebii Chron. Olympiadi CV. redditur Πᾶρος, sed ex Armenica versione Πῶρος. v. Niebuhr de hac vers. p. 59. Cyrenaeus etiam Eusebio dicitur. Sylburgio hic quoque Πῶρος e Diodoro videbatur restituendus. Facinus addidit, discrepare temporis rationem in Diodoro, qui XVI, 25. 24. archonte Callistrato et Olymp. CVI. illud factum esse referat. quid? captum a Phocensibus templum Delphicum, de quo hic loquitur Pausanias? non; Diodorus enim significat ortum ex hac illius templi violatione. bel-

lum, quod tunc non eodem anno quo Phocenses templum illud spoliarunt, incensum fuerit. αὐτῇ pro αὐτῆς Mosq. De ξενικοῖς huius generis cf. adn. ad III, 9, 6. Χρόνος — συνεχῶς. cf. ad cap. 3 init. Νέωτα cf. cap. 32, 6. πολὺ pro πόλιν Mosq. ἐγράφησαν κ. τ. λ. Cf. Diod. S. XVI, 31, ubi de Philomelo, ἐαυτὸν κατέκρημνισε. In Mosq. φυλακῇ pro φυγῇ. Probabilis Facit coniectura, pro vulg. συνόντας legendum esse οὐλῶντας, placuit etiam Clavierio; hoc verbum in eadem re ponitur cap. 6, 3. sub fin. cap. 14, 4. Lege Delphica in sacrilegos hanc poenam constitutam fuisse, ut de saxo urbi vicino delicerentur, legimus in Aelian. V. II. XI, 5, et in locis ibi a Kuhnio citatis. Haud dubie autem αὐτῇ ἢ δίκῃ scribendum est.

§. 3. Onomarchus Philomeli frater fuit teste Diodoro Sic. XVI, 61, qui et de imperio in eum translato dicit ibid. cap. 32. καὶ ἐκράτησε γὰρ vulgo; post καὶ distinxi, et maiorem distinctionem post συμβολῆς mutavi in minimam, ut. καὶ — φεύγων copularentur. alius forsitan malit φεύγων τ. Bekker. pro ὃ dedit ὁ. mihi ὃ post φεύγων delendum videtur. Pro κρατεῖν τῆς συμβολῆς Plut. Pelop. 30. κρατεῖν τῶν ὀπλῶν dixit. Palmerius e Diodoro scribi volebat κατεποντίσθη, sed iam Wesselingius ad Diod. XVI, 35. negavit, Vulgatam κατηποντίσθη h. l. esse reiiciendam, namque aliud Diodorum et cap. 35. et cap. 61, aliud Pausaniam esse sectatum.

§. 4. Phayllus Onomarchi frater etiam apud Diod. XVI, 36. et Harpocratonem, qui ut Demosthenes c. Aristoc. 661. in scriptura huius nominis cum Nostro consentiunt, sed in Mosq. Φαῦλος semper legitur, Φαῦλος apud Suidam. Valesius ad Harpocrat. p. 194. praefert Φαῦλος. Idem nomen sed aliorum hominum idem repetivit ex aliis scriptoribus Valesius Emend. V, 15. παρεληλυθέναι — ἰδεῖν. Facio excidisse λέγεται vel φασί, Clavierio autem legendum videbatur παρεληλυθέναι λέγεται. sed cf. notata ad VI, 20, 7. VII, 24, 4. Locus μίμημα — χρονωτέρου varie tentatus est. v. Triller ad Thom. Magistr. p. 529. Amasaeus videtur legisse χαλκούν, quod placuit Sylburgio, Trillero, Goldhageno atque nobis. χρόνιον Sylb. interpretatur χρόνιον νόσον νοσούντα, et me quidem iudice melius quam Kuhnii, qui Hesyhii glossam χρόνιώτερον, ὑπερχρόνιζον de sene acceptam, qui ultra tempus vitae humanae praefixum vi-

xit, ita transtulit ad nostrum locum, ut huiusmodi senis effigiem ex aere Delphis sacratam ab Hippocrate intellexeret: quod non magis videtur verum esse quam quod idem Hesychius habet, χρόνιον ἀρχαῖον. et tamen Clavier vertit *un cadaver humain déjà ancien*. Minus etiam probanda est Nibbyi haec interpretatio: *una imitazione di antico bronzo di uno cui etc.* Caeterum hanc saepe interpretationi convenientem proposuit coniecturam Clavier χαλκὸν νεκροῦ χρονιωτέρου, quae est Facii ac Palmerii. τῆς σάρκας Mosq. Hic ὑπολείπεσθαι τοὺς reliquias habere aliquid. φθινύδης — ἐπὶ τῇ Mosq. Diodorus XVI, 58. de Phayllo: πικρὸν τὸ σῶμα φθινύδης — κατέστρεψε τὸν βίον.

§. 5. Phalaecus Phaylli filius; hoc contrarium Diodoro non esse, qui cum l. o. Onomarchi filium perhibet, Wesselingius iam monuit, nam de adoptione cogitari posse. Inter Φάλακος et ἰδίᾳ excidit αἰτίαν, vocabulo ἰδίᾳ librarii oculos fallente. Clavier Φάλακος (αἰτίαν), ἰδίᾳ scripsit; nos stellulam inseruimus. Diodorus XVI, 56. ita: διαβληθεὶς ὅτι πολλὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων κέλευεν, ἔδειπεν ἐκ τῆς αἰχῆς. Pro vulg. ἡρημένοις est εἰρημνοῖς in Mosq. Machinis bellicis, quas Cydoniae admovebat, coelo tactis, earum igne Phalaecus multis cum militibus consumptus periit teste Diodoro XVI, 63. Pars horum ξένων videtur cum Timoleonte Dionysium debellatam in Siciliam traiecisse. v. Plut. de S. N. V. cap. 7. p. 230. Hutt. T. X.

C A P U T III.

§. 1. Ἀνάτωρ δὲ ὕστερον ἔτι μετὰ Vulg. ὕστερον abest a Mosq. ὕστερον cum μετὰ videbatur etiam V, 23, 2. suspectum esse. quanquam alibi reperitur hic pleonasmus, ut μετὰ ταῦθ' ὕστερον in Demosth. Lept. 44. addo ibi Wolf. adn. ad. §. 15. τῷ πολέμῳ, Φωκικῷ τε καὶ ἱερῷ κληθέντι αὐτῷ Vulg. sed scribendum fuit τῷ αὐτῷ, quod Sylburgius quoque animadvertit. cf. IV, 2, 3. Theophilus Atheniensium Praetor Olymp. CVIII, 1. est etiam apud Diodorum XVI, 53. idem in stadii victore consentit cum Pausania. Atqui ab Olymp. CV, 4, ubi coeptum est sacrum bellum (v. cap. 2, 2.) usque ad Olymp. CVIII, 1.

decem anni sunt, recte igitur Pausanias dicit, totidem annorum fuisse hoc bellum; et sibi hac in ratione constat (v. cap. 2, 2. 8, 2.), non item Diodorus Sic. qui eidem bello nunc *novem*, nunc *decem*, nunc *undecim* annos dat. v. cum XVI, 14. 23. 59. Cur igitur, quod Wesselingius voluit, maior fides habeatur Diodoro in fine huius belli ponendo, praesertim quum quod ex oratore; Demosthene, affertur hand ita multum ponderis addas eius sententiae? Decennale fuisse illud bellum ipse docet Wesselingius ad Diod. l. c. cap. 23. Quod verò Palmerius Exerc. p. 135. insolitam dixit hanc Pausaniae loquutionem *ὀρόης*—*πρωτῆς*, Wesselingius iam refutavit alio Pausaniae loco X, 5, 5. sub fin. *Scriptores* huius belli *Demophilus*, *Callisthenes*, *Diyllus* commemorantur a Diodoro Sic. XVI, 14, *Callisthenes* *ἐν τῇ περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου* etiam ab Athenaeo XIII, 560, c. Ab hoc illud sacrum bellum diversum fuit, quod cecidit in Olymp. LXXXIII. apud Philechorum p. 50, ubi qui *duo πόλεμοι ἱεροὶ* narrantur, pro uno haberi et possunt et debent.

§. 2. *Καὶ ἐξ*—*πόλεως* ex Amphictyonum decreto. vid. cap. 33, 5. Si oppidis Phocensium hic recensitis addideris Abas et Delphos, habebis *viginti duo*; tot autem iis fuisse traduntur. v. locos Demosthenis et Libaniti in Palmerii Graec. antiq. Descript. p. 588. 591. *Ἀλλαια*—*Ὀμήρου*. Iliad. II, 519. sqq. Pro *Ἀντίκυρα* putatur apud Homerum *Κυπάρισσος* esse. v. Paus. cap. 36, 3. *Parapotamios* ab Homero non nominari sed significari creditum est. v. cap. 33, 4. *Παραποτάμιοι* etiam apud Herodotum VIII, 35. Strabon. IX, 424. et iterum apud Paus. c. 33, 4. *Παραποταμια* apud Stephanum. *Πανοπύς* Homericæ forma est. cf. c. 4, 1. *τούτων μὲν δὴ ὄνομα ἦν ἐν παλαιῷ, καὶ οὐχ ἥμισυ ἐπὶ τῶν ἦν ἐν τῶν Ὀμήρου* Vulgata: Facius pro *ὄνομα* ex Amaseo, ut ait, *ὀνόματα* rescripsit, quod Clavier, quum Facii contextum redderet, retinuit: idem tamen in margine coniecturam *ὄνομα γυναικῶν ἐν παλαιῷ* proposuit. At *ὄνομα*, quod e proximis quoque patet *ταῖς δὲ*—*γυναικωτέρας ἐποίησεν*, est hoc loco *fama*, *nomen clarum*. Eodem plane modo Pausanias hoc vocabulum usurpavit II, 6, 2. *Ἀντιόπης ἐν Ἑλλήσιν ὄνομα ἦν ἐπὶ κάλλει*. IV, 36, 4. quum dixisset *τύχας καὶ χωρία τέως ἄγνωστα ἐς δόξαν προσηχένας* pergit *Καθαρώς γάρ ἐστιν ὄνομα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιγενομένου χαιμῶνος ἐπαυθα*. Adde epigramma in Eriniam

ex Anth. Palat. I, p. 309, ubi est *εἰ δ' Ἀλλὰς μὴ τα-
χὺς ἦθε, εἰς αὐτὸν ταχύνειν ἔαχ' ὄνομα*; et illud Ciceronis
Off. III, 2, 4. *sustines expectationem nominis nostri*. Plutarchus, ille verbosior, Agesil. 21.
ὄνομα καὶ δόξαν copulavit. Male quoque his positam
Facio videbatur ἦν, et alterum delendum, quod quum
eileant codices non faciendum. Notanda autem ana-
strophe pro ἦν ἐν τ. Ὀμ. ἐπῶν. Geminato erant in Cic.
Off. II, 2, 1. iure pepercerunt. Bekker. scripsit *ὡς ἦσαν
ἐπῶν εἰνεα*. Pro vulg. *στρατεία* scribendum esse *στρα-
μα* Sylb. recte monuit. *Ἐρωχὸν* vulgo, *Ἐρωχον* ex He-
rodoto VII, 35, ubi Phocensium urbes tum a Persis
combustae recensentur, dedit. *Ἀμφικλειον* hic recte; cf.
cap. 33, 5. *Νέων* ut cap. 2, 2. et apud Herodotum.
Pluralis huius nominis est apud Harpocratonem, Pho-
tium in Lex. Scidarum et Phavorinum, sed scribitur *Νεῶν*,
Νεῶνας, ut Nominativus non *Νεῶνας* (quod adhuc est
in indice Facii, et Valesio in Annotat. in Harpocr. p. 207.
seu 132 excidit) sed *Νεῶνες* fuerit. Nominativum sin-
gularis numeri *Νέων* servavit nobis Stephanus, ex cuius
Νεωνεῖος hoc tantum videtur effici, ut non modo *Νέων*
sed etiam *Νεῶν* dixerint ut *Ἐρμιῶν* et *Ἐρμιόνη*; cf. ad
Strab. IX, 43g. *Νεωνάς* Mosq. Aldin. Clav. *Τεθρῶνιον*
vulgo ut cap. 33, 6. Stephanus Byz. *Τεθρῶνιον* Mosq.
Ald. Clav. ut apud Herodotum. *Δρυμαία*. de hac cf. ad
cap. 33, 6. *Θρακίς τε καὶ Φωκική, καὶ Μεδεῶν, καὶ
Φωκικός*. Vulgata; *Θρακίς* Mosq. Sylburgius emendavit
Τρακίς τε ἡ Φωκική probantibus Kuhnio, Palmerio, aliis;
Facius et Claviar malebant *Τρακίον*, Palmerius tamen et
in Exerc. et in Descr. Graec. ant. *Θρακίς* retinuit. Ni-
titur autem haec emendatio illo Strabonis loco de duobus
huius nominis oppidis IX, p. 423. (529). *Πλησίον Λε-
βαδείας ἡ Τρακίον, ὁμώνυμος τῇ Οἰτάλῃ, Φωκική πολὺν*.
De altera Trachine, quae *Oetea* vocatur, v. Herod. VII,
199 et Steph. Byz. Deinde Palmerius in Exerc. et Graec.
Ant. Descr. correxit *καὶ Μεδεῶν ὁ Φωκικός* ut illud sic
hoc quoque a nobis receptum est. De duplici Medea
Strabo IX, 410 (451) *Μεδεῶν δ' ὁ μὲν Φωκικός ἐν τῇ
Κρυσσαίῳ κόλπῳ διέχων Βοιωτίας σταδίους ἑκατὸν ἑξήκοντα·
ὁ δὲ Βοιωτικός ἀπ' ἐκείνου κέκληται*. Eodem auctore Boeo-
ticus Medeon subiectus Phoenicio monti postea appella-
tus est *Phoenicis* et situs fuit in Haliartia. Alterum
Strabonis locum p. 423. (525) huc vocare non sum ausus,
assensum retinens. Quod enim Stephanus refert; *Με-*

δεῶν, Βοιωτικῇ πόλει καὶ Φωκιῇ τέτρα. Στράβων ἐν-
 ναιη. potest de priore Strabonis loco intelligi. *Echeda-*
mia a nullo alio commemoratur. Ἀμβροσιος ut IV, 31,
 5. IX, 15, 2. Strab. IX, 423. Ἀμβροσιος Mosq. *Phly-*
gonium et *Phlygonia* est etiam apud Stephanum *Phy-*
lygonium ap. Amas. Στρώβης vulgo sed cap. 35, 5.
 Στρώβης, ubi v. adn. atque Palmerius in Graec. ant. Descr.
 p. 647. hoc quoque loco Στρώβης scribi voluit. πλὴν Ἀβας
 „nota genitivum Ἀβας pro Ἀβαίων πόλεως e nom. sing.
 Ἀβα quum pluralis in eo nomine flexio sit usitator.“
 Sylb. quod Facius repetivit cum Berkelio ad Steph. Sic
 ἐν Ἀβαίς IV, 52, 5. Sane Pluralis huius oppidi Phocici
 est apud ipsum Pausaniam etiam cap. 35, Sophoclem
 Oed. Tyr. 871. (899) Stephanum atque Phavorinum: le-
 gimus tamen et apud Stephanum Ἀβαί ἀπὸ εὐθείας ἐν-
 κῆς τῆς Ἀβη. — ἐστὶ δὲ ἄλλη Ἀβα πόλις Καρίας, et apud
 Strabonem IX, 445. (9) hoc ex Aristotele: ἐξ Ἀβας τῆς
 Φωκιῆς Θράκας ὁρμηθέντας ἐποικῆσαι τὴν νῆσον. (Eu-
 boeam), idque ab Eustathio ad Homer. Iliad. II, 536.
 539 bis repetitur. De formula οἰκίζεσθαι ἐς πόμας ad
 VIII, 21, 1. ἀφρέθησαν κ. τ. λ. Cf. c. 8, 2. Pro εἰ post
 πλὴν est εἰ μὴ in Mosq. quod, quum diversi sint loci II,
 24, 8, 35, 8, an hic recipiendum sit dubito. Hoc ἀνα-
 γρόνον — πόμαων exemplo illustratur c. 32, 6.

§. 3. περὶ Λάμειαν vulgo, quod vitium etiam VI,
 4, corrigendum fuit, et relictum adhuc est in Ste-
 phano. sed cf. Strab. IX, 433. (603) et illud Etymologici
 M. Λάμια, Θηγιον. Λαμία, πόλις. cf. Diod. 18, 12.
 ἐν Κρανωνί ad Cranonem, in campo Cranonio; τὸ πεδίον
 Κρανώνιον notum est ex Theocr. XVI, 38. De hoc bello
 cf. 1, 1, 3. 25, 4. Strabo l. c. στρατιάν — ἡμύνοντο Mosq.
 Res, autem haec repetitur cap. 8, 2.

Nunc transit scriptor ad perlustrandas Phocidis urbes,
 de quibus ita Squire apud Walpol. p. 319. „The re-
 mains in Phocis of walls and towers of the most solid
 construction are those probably, with which the Pho-
 cian cities were surrounded after the incursions of the
 Persians.“ Primum sequitur Pausanias viam a Chaero-
 nea ad Delphos cap. 4 — 5, 3, de qua ipse cap. 35, 5. ita
 ἐκ Χαιρωνείας ἢ εὐθείᾳ ἐστὶν ἐς Δελφούς ἢ διὰ τε Πα-
 νακίας καὶ παρὰ τὴν Δαυλίδα καὶ ὁδὸν τὴν Σχιωτὴν.

CAPUT IV.

§. 1. Haec nexa sunt e fine libri noni. Male *Πανοντίας* Sylb. mutari voluit in *Πανονία*. Pro *εἰκοσι* Facius *εἰκοσιν* dedit e Mosq. Hic gentile *Πανονεῖς* cap. 3; 2. fuit urbis nomen *Πανονεύς*, quod postea mutatum est in *Φανονεύς*, teste Strabone IX, 423. (528) cf. Palm. Graec. Ant. Descr. p. 673. sq. In Photii Lex. adeo legitur *Φανονεύς, ἡ πόλις οὐχὶ Πανονεῖς*. Vtramque formam servavit Stephanus. *Panopeus* teste Strabone IX, 416. 425. supra Orchomenum Lebadensium agro finitimus fuit; nunc ibi est pagus *Agios Blasios* narrante Gellio in Itin. of Greece p. 201. „The walls of *Panope* are still in existence; the acropolis was on rugged height; the city itself was partly in a plain, and near it is *Agios Blasios*“ Squire ap. Walp. 319. adde Mannert. VIII, 179. Pro *viginti stadiis* Gellius ibidem habet 40 *minutes*. adde Mülleri Orchomenos p. 36. *de* post *ἐστὶ* a Mosq. *ἐστὶ* pro *εἴγε* Mosq. *οἷς γε οὐκ ἀρχεῖα ἔστιν οὐκ ἀγορὰν ἔχουσιν*. Huius constructionis rationem, quae in oratione bñmembrī alterum membrum alium articuli subiunctivi casum intelligi postulat quam qui in priore membrō est, illustrarunt exemplis tum aliis tum nostro Hemsterhusius, Schaefer et Hermannus. v. ad Longum p. 397 sq. et ad Viget p. 707. His autem *οἷς γε* — *πρῆν* significantur quae in graeca urbe putabantur necessaria. *ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρακας ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκεια* (ita etiam Phavor.), *ἡ τὰ χωρία τῶν πρώτων* Suidas. cf. III, 11, ubi Sylb. ea interpretatur *οἰκίας τῶν ἀρχῶν*, basilicas, praetoria magistratuum. *στεγὰς κοῖλαι* sunt fortasse *casae humiles*, quae magis patent in latitudinem et longitudinem quam in altitudinem. Nibby minus bene reddidit *tugurj rotondi*. *κοῖλον* saepe significare *humile*, notum est. Dodwellius in itin. I. p. 228. Sickl. commemorat in his regionibus ipsis *Hütten die nur aus einer einzigen langen Stube bestehen*. Non probandus Mannertus intelligens *natürliche und gegrabene Vertiefungen des angrenzenden Gebirges* VIII, 179. *ὁμοίως* pro *ὁμοις* Mosq. *ὁμόλογος ὁ Φωνικός* commemoratus est VII, 16, 6. solutus ille quidem est cum aliis Mummii tempore, sed postea restitutus. v. ibid. De sede huius concilii v. paulo post cap. 5, 1. *Ἐπεισὺ* Mosq. *Panopeum* Epei patrem novimus ex II, 29, 4. De hoc dictum hoc oppidum esse tradit etiam Stephanus: hinc

Panopeus Epei patria vocatur. v. Strab. IX, 425. (528). *αἰὲρ δὲ — τερψαρχῆς* Sylb. synecdochies accepit pro *αἰ* *ἐν Θωαῖδ᾽ Ἰππονείῃς*. Müller in Orhom. p. 188. corripbat *αἰὲρ δὲ αἰ Ἰππονείῃς*. Nobis alia cura videbatur adhibenda esse huius loco *ταύτῃ* excidisse putantibus, ut I, 29, 2. infra §. 7. et scribendum *αἰὲρ δὲ αἰ ταύτῃ Θωαῖῃς*. Amusaei interpretatio verba *αἰ Θωαῖῃς* praetermisit. Bekker. *οὐ Θωαῖῃς* *Πλεῖστῃς δὲ* scripsit. καὶ ἐς τῆς α. τ. k. de hac Phlegyarum paucorum in Phocidem fuga cf. IX, 36, 2. *τὸν Θωαῖδαν — Ἰππονείῃν* Mosq. *ἡμῶς* *μῦθον* ut FH, 1, 5. *τοὺς βασιλεῖς ἡμῶς ἀδελφ.* Locū Homeri de *καλλίχορῳ* Panopeo et de *Schedio* (quod pertinet ad accentum vide adn. ad cap. 30, 4.) sunt Odys. XI, 581. et Ilud. XVII, 506. sqq. quo posteriore loco Panopeus *αἰετὸς* appellatur; unde quispiam suspicetur a Pausania *ἐν αἰετῷ Ἰππονείῃ* scriptum esse. *μὲν* post *τοῦτο* Mosq. perperam omisit, quum *τοῦτο μὲν* et *τὸ ἕτερον δὲ* sibi respondeant. *τῆς* ante *Βοιωτίας* abest a Mosq. *ἰώνον* pro *ἔφον* Mosq. *Θωαῖδαν* de scriptura ad cap. 6, 2.

§. 2. *παρὰ ἑστος* explicant Vigerus de id. et Passovius in Lex. gr. ut IX, 32, 2. indicatum est; namque *παράμειον* et *παρ' ἐμίστην ἡμέραν* non videntur recte opponi. Pro *αὐταῖς* videtur *αὐταῖς* scribendum esse. cf. VIII, 23, 1. *Ἀθηναίων* pro *Ἀθηναίων* Mosq. Haec *ἡ Ἀθηναίων ὁδός* videtur esse illa, quae *Ἀθηναῖος τὴν Πυθιάδα ἐνεμνον*, de qua v. Ephorus ap. Strab. IX, 422. καὶ ἡ — *χορὸν*. Pausaniam falli dicit Lobeck. de Orph. aetate I, p. 22. et citat Ilgen. ad H. in Cer. 99.

§. 3. *ἐκείτος* pro *ἐκείνου* Mosq. *χρῶμα δὲ ἔστι πηλοῦ οὐ γινώσκω, ἀλλ' ὅλος ἐν χυμῶδες γίνεται ἡ χεῖμαρρον φαρμάδης* Vulgata. Suspiciatus eram legendum esse *φαρμάδους*. nunc video idem sensisse Porsonum; neque aliter Sylburgius, qui vertit: *color eis luti est non terreni sed arenosi, qualem in profunde cavatis alveis et torrentibus cernitur*. Sed curis secundis deiectus de ista sententia nihil muto, videns ad *φαρμάδης* voc. *πηλὸς* intelligendum esse. In verbis *παρὰ χορῶν* — *ἀνθρώπου* nemo quantum equidem sciam praeter Trillerum offendit, qui quem odorem corporis humani cutis spiret non comprehendens in Observat. crit. p. 15. hunc locum frustra corrigere tentavit. De vaporibus enim hoc intelligendum videtur, quos cutis hu-

manas poti xhhalant. In Theocria, XXV, 168. Ταῦτα δὲ μιν ἐς προτέρων ἀνέκροθεν αὐτῶν φρεσίν. Διποτίαν, ὅδῃ, καὶ κροός, δούλη καὶ ποδολί. Nostri, qui lectiopem tuetur etiam quod Plutarchus in Alex. c. 4 in Aristoxeni Commentariis de Alexandro M. se. regum legisse narrat, ὅτι τοῦ χοῦρος ἡδονὴν ἀνέκροεν, et in Sympos. lib. I. Q. 6. repetit; quod nos non ridemus cum Schmiedero ut fabellam, retributis emunctipros naves fuisse credentes. cf. Ger. Vossii Idoloplatr. III. p. 871. ἐγγίρειν cum Dativo. cf. VI, 24, ταῦτα ἐστὶν α. τ. λ. Constructio est ταῦτα τοῦ πηλεῖ ἐστὶ λεγέσθαι λέγοντες dicebant, reliquias illius luti, ex quo Prometheus homines fixerit, diuturnitate temporis duruisse in lapides, et esse hos ipsos lapides, qui iacerent ad hunc alveum profunde cavatum. An probandum sit quod Mosq. τοῦ πηλεῖ emisit, equidem dubito. Ceterum Gallus in Itin. of Gr. p. 201. narrat esse hic „a brook, in which is found a species of stone very different from the lime stone of the country, and which on rubbing emits an odour.“ Προμυθεῖς Mosq.

§. 4. Ἐνταῦθα — μνήμα ἐστὶ. Occisum hic esse Tityum, tradit Ephorus apud Strabon. IX, 422. (519), quod inde repetiit Eustathius ad Hom. Od. XI, 576. adde Strab. ib. p. 423. (528). περὶ ὁδὸς α. τ. λ. fortasse transposito verbo substantivo legendum est — ἐνταῦθα ἐστὶ τὸ δὲ ἐνός ἐν Ὀδυσσεῖ. Facius maluerat τὸ δὲ ἐνός, ὃ ἐστὶν ἐν Ὀδ. Quod non probans corripbat Porsonus τὸ δὲ ἐνός ἐς Τίτυον. Dicere autem τὸ ἰονice positum esse pro ὃ, haud satis tutum videtur. cf. ad IX, 3, 4. Deinde Schaefer ad Lamb. Bos. p. 85. suspicatur legendum κλέερα ἐνταῦθα ὄνομα εἶναι, et penultimam vocem antepenultima esse. ἀνὴρ Μάγνης, si cf. adn. ad VIII, 37, 2. Magnesia ad Hermum, quae etiam ad Sipylum vocatur. (cf. Mannerti Geogr. VI, 5. p. 572) distinguitur a Magnesia ad Lethaeum cap. 32, 4. τὸν αὐτὸν γένετας Mosq. τυχεῖν γὰρ δὴ ἐν Ταδεῖσιν Vulgata; Facius inseruit, ἐν post αὐτῶν, sed Clavier scripsit — δὴ ἐν Ταδεῖσιν. nos illam magis probamus. ἐνταῦθα μὲν αὐτὸς καὶ τὸν ἄλλον πάντα ὄγλον. Vulgate rectissime; Facio tamen scribendum videtur αὐτὸν καὶ, quod nimis dura sit casuum haec diversitas, et ecce Clavier, quem nostri peregrinorum vel ignotorum admiratores suspiciunt et laudare amant, αὐτὸν καὶ edidit, quod ne

a cōdicibus quidem oblatum excipiendum fuit. sed hanc depravationem Lobbeckius iam notavit ad Phryn. p. 751. *αἶς, quoniam*, Infinitivo iunctum in oratione obliqua, etiam VIII, 53, r. Herod. I, 24. 86 VIII, 94. *καρυνωθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ καλλοῦσαι* Vulg. *Προκαίσαθαι* Corayus *πῖσθαι* volebat scribi. Sed acuminis specie non deceptus animadvertet, *καλλοῦσαι* non esse *combustum*, sed *incensum esse*, ardere coepisse. *ἀνδρῶν θαλάσσης* bellua marina forsitan ex genere Tritonum fabulosoium. *ἐπὶ γὰρ* cf. cap. 23, 3.

§. 5. *Ἡρακλῆος* — *Δαυλῆς*. *Πρὸς ἐντῆς* Palmerius in Græc. ant. Descr. p. 64t. scribendum censuit *ἐντηκοντα* propter Strabonis locum IX, 424, spatium non inter Panopeum et Dauidem sed inter Panopeum et Hyphantem, ad quod Orchomenus fuit, indicantem, ergo huc non pertinentem. Gellius in *Itin. of Græce* p. 203 ita: „the time employed on the road between Agios Blasios (Panopeus) and Daulis is one hour and five minutes. Add to this 15 minutes for the ascent from the modern to the ancient Daulis, and we have one hour and 20 minutes. The error therefore in the editions of Pausanias, in which Daulis is reckoned seven stadia from Panopea, is great; but the right reading cannot be, as Palmerius believes, 77 (?) stadia, but rather 47 secundum Dodwel. itin. I, 1, p. 274. Siekl. et Mannertum VIII, 179.) 37, or 47, if the road deviated from a direct line.“ Eodem teste recentior Daulis *est village of Daulia*, urbs autem antiqua Daulis fuit *on a high, bold, projecting rock about 15 minutes beyond Daulia*. Squire ap. Welp. p. 319. ita: „The position of Daulis is pointed out by the modern appellation *Thaulia*, a village“ vide ibid. p. 459. sq. inscriptionem. idem p. 340 *Daulia* quinque horarum via disinctam scribit Delphis. Locum *τὸ δὲ ὄνομα* — *ὑμῶν* citat Stephanus B. v. *Δαυλῆς* et ex eo Phavorinus. *ὑπὸ τῶν πάλαι Δαυλῆς* Vulg. *Δαυλῆς* Mosq. Sylburgius autem iam monuit, rectius cum Eustathio et Stephano *Δαῦλα* legi, idque ex sequentibus etiam Pausanias verbis cognoscit. adde Strab. IX, 423. (527) Etym. M. Hesych. quanquam apud Phavorinum legitur *Δαῦλα*, *δαῦλα*, sed ut Stephanus et Eustathius volunt, *Δαυλῆς* dicebatur huius urbis. civis *Διοχύλον*, ut putant, in *Glauco Pontio*, de qua fabula v. Hermannii Dips. de Aeschyl. Glaucis p. 9. seu in Actis Semin. reg. et Societ. Phil. Lips. II, 2. p. 385. sq. Integrum Aeschyl. versum

servavit Etym. M. cumque ex Eustathio emendatum ita cum Sylburgio Politus exhibuit ad Eustath. T. II. p. 563.

δαῦλος δ' ὑλὴν καὶ γενέσας πρῶτην.

Cf. Hermannus l. c. idem sentiens. Eiusdem fabulae sunt quae leguntur in Bekkeri Anecd. p. 347, 22. 27. inprimis autem p. 5. allata huc videntur pertinere: Ἀσχροποιδὲς θυρεὸν ὑδανὶ εὐδῶν. ἐπὶ τοῦ Γλαυκὸν ἀσχροποιδὲς ἐκ τῆς θαλάσσης. Διὰ τοῦτο. Rectissime hunc Glaucum ἀσχροποιδὲς θυρεὸν ab Aeschylō appellatum esse, patet e forma ei data apud Apollonium Rh. I, 2312. et Philostratum sen. in Imag. II, 16. Διὰ τοῦτο pro Διοχίδες Mosq. Barham eius Aeschylus nominavit δαῦλον ἡλὴν, quum significare vellet, illam a malis et mento longe lateque velut hispidum arboratum fuisse promissam. Sylb.

§. 6. Ἐστῶσα ἐν τῇ Δαυλίᾳ. de hoc loquendi genere cf. IX, 41, 5. De Tere fabulam Daulienaium esse tradunt etiam Strabo IX, 423. (526) et Thucydides ibi citatus testis. Cf. de ea Pausan. I, 41, 8. πλάσμα δ' ὀήτορας γράφοντες καὶ οὐ προσηγορίᾳ Thom. M. p. 955. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ αὐτῶν καὶ λόφον σχῆμα ἐξήραται. Vulg. Rectius legi ἐξήραται Sylburgius putavit, quod recepimus. ὀφθαλμοὺς οὐρανὸν Mosq. τῇ Φιλομήλῃ καὶ ὀφθαλμοῖς εὐαὶ Τηρέως δαῖμα ἐφαίνετο. Vulg. ἐφαίνετο abest a Mosq. Kuhniius malebat Τηρέως δαῖμα ἐφαίνετο. Nihil mutamus vertentes Terei species terrifica ei obiecta est: cf. ad II, 3, 6. similiter Ἐργασίων δαῖμα μὲν ἐμβαλλὰς χθονὸς Eupipides in Iphig. T. 951. Φιλομήλῃ, quum Genitivus sit Φιλομήλῃς ut dorici nominis cf. Bekk. Anecd. p. 995. Lob. ad Phryn. 438, οὐτὼ omisit Mosq. Verba Δαυλίῃς — ἀρχαίων repetivit Stephanus v. Δαυλὶς auctoris nomine suppresso.

§. 7. Seniores scripserunt Δαυλίᾳ, sed Δαυλίᾳ ἐν ἰῶτα e Pansania profert Eustathius p. 274. Pro vulg. Τρωίᾳ est Δαυλίᾳ in Mosq. Τρωίᾳ ab aliis ignoratur. ἡρώδης ἡρῶς Ἀρχαίῃον. cf. c. 32, 8. In Travels in various Countries of East ed. by Walpole p. 513. est initium inscriptionis hoc: ὁδὸς ἡ ἐπὶ Ἀρχαίῃον ἐξείκτα πλάτος καλαμῶν δυο. Quod antea legebatur ἐξείκτα δ' οὐν monente Sylburgio Kuhniius tacite correxit. ἀγορὴς ἱερῶν Sylburg. interpretatur ἐφάρροντες. Mox ταύτην omisit Mosq. cf. §. 1.

CAPUT V.

§. 1. *ἰθὺς* Ald. ex quo editores correctione adhibita fecerunt *ἰθὺς*. Sylburgius autem monuit, posse etiam *ἰθὺς* legi, quo passim utatur Pausanias. videas VIII, 25, 2. p. 642. cap. 15, 3, 626 extr. V, 6. init. X, 23, 4. Similiter dixit *ἐν τοῦ ἰθὺς* VII, 12, 1. *κατ' αὐτὸ* VIII, 35, 6. Facium igitur quod lectionem *ἰθὺς* a codice Mosq. oblatam recepit, probo; Schaefer ad Lamb. Bos. p. 188. *ἰθὺς* tuebatur. Hoc *Phocium* (cf. Gell. It. of Gr. 170.) Palmerius in Græc. ant. Descr. p. 642. 679. sq. dubitabat utrum oppidulum seu pagus an domus sola fuerit. Pausanias nihil dicit nisi hoc, ædificium fuisse, in quo legati Phocicarum urbium de rebus communibus deliberaverint. Mox autem pro *εἰρη-
μα* scribendum *οἰκοδόμημα* censemus. Apud Dodwel. I, 1, 266. hæc: „Am Fusse des Parnassos befanden sich die Trümmer eines grossen Gebäudes, aus Steinblöcken bestehend; wahrscheinlich Viberbleibsel des *Photikon*, das Paus. zur linken Hand hatte. Demnach befand sich die alte Strasse auf der andern Seite des Thales näher am Fusse des Parnassos.“ *ἑκτὸς δὲ κ. τ. λ.* Iutus videtur duplex columnarum ordo sequens ædificii longitudinem positus fuisse; ab his gradatim ad utrumque parietem surgebant sedilia, in quibus sedebant legati. Hi *ἀναβασμοὶ* igitur fuerunt *sedilia gradatim aliis surgentia, seu gradus in quibus sederunt*. De istiusmodi gradibus, in quibus veteres sedere potuerint ac consueverint, nec non de his nostri loci dixit Winckelmannus in Opp. I, 399. ed. Dresd. Forma *ἀναβασμοὶ* cap. 16, 2. recurrens, non est sollicitanda, ut patet ex Hesychio ac Phavorino. *συμέντες* pro *εὐμέντες* Mosq. pro *κατ' Ἀλὸς* Bekker. *τὸ δ.* malit. Ante *ἀπιοτερά* Facius præeunte Sylburgio excidisse putabat *κατ'*, et Clavier scripsit *ἢ δὲ [κατ'] ἀπιοτερά*, quod non probo propterea quod constructionem variare amat Pausanias; *ἀνίστρα ἀδίας* est Minerva. Pro *Ἀθηνᾶ* est *ἀραθηνᾶ* in Mosq. vitio ex præcedente voce nato.

§. 2. Cum iis, quæ de *Oedipode* hic narrantur, cf. omnino Apollodorus III, 5, 7. sqq. adde Pausan. IX, 5, 6.

Προσὶν Mosq. *Σχιστὴν* vide quos citavit Müller in Orchom. p. 37. adde Mannert. VIII, 180. sq. „The road still answered to the description of that called *Schiste*; for we were, as it might be, inclosed by Parnassus on

our left and the stone hills of Cirphis on our right hand" Hobhouse's Journ. through Alban. I, 295. Pro ἐπ' αὐτῇ δὲ τῇ Bekk. ἐπὶ ταύτῃ τῇ dedit. ἐς τὴν Πλαταιίδα, ὅρος τὸν Κιθαιρώνα Vulg. ἐς ante ὅρος Sylb. volebat repeti; opus non est, satis est eam suppleri. cf. cap. 25. extr. 20, 2. Audacior est Clavierii coniectura ἐς τὸ τῆς Πλαταιίδος ὅρος. De re cf. IX, 2, 3. σφίσι hic post Θηβαίους redundat. ἀδικίας pro ἀδικιῶν Mosq. et Bekk. ἀδικίας τῆς edidit. De his iniuriis IX, 5, 6. Hic οἰκίτης apud Apoll. l. c. est *Polyphontes* Laii praeco. Pro οἰκίτου τοῦ est οἱ καὶ τουτοῦ in Mosq. ταῦτα εἰς Clav. mutandum in ταῦτά ἐστι censebat. ταῦτά Ald. Pro ἐπ' αὐτῶν in Kuhn. et Fac. est ἐπ' αὐτῶ in Mosq. Ald. et Francof. quod referri potest ad μεσσίνατον, sed probandum non videtur. λίθοι λογάδες *viles lapides et ut sors obtulit ita lecti et congesti*. Infra cap. 36, 4. λίθοι ἐπιτυχόντες vocantur. cf. Suidas v. λογάδην et adn. ad II, 34, 10, VII, 22, 3. adde Fridemannum in Strab. T. VII. p. 418. Ab hac Triodo usque ad Delphos via quatuor horarum indice Gelliō in It. of. Gr. p. 178.

§. 3. Hunc locum usque ad cap. 32, 2. auctor ipse vocat τοῦ Φωκικοῦ λόγου τὰ ἔχοντα ἐς Δελφοὺς VIII, 37, 1. et τὸν λόγον τὸν ἐς Δελφούς X, 19, 4. τὸν Δελφῶν ὑπομνήματα commemorantur in Plut. v. Solon. 11. et *Melisseus* Δελφικὰ συνταξάμενος a Tzetz. ad Hes. Op. l. προσάντης μάλλον. cf. VIII, 35, 1. πλεῖον — μαντεῖον. De oraculo Delphico scripserat *Alexander* quidam teste Stephano Byz. v. Παρνασσός. *Telluris hoc oraculum* apud plerosque omnes dicitur ab initio, monente Wesselingio ad Diod. XVI, 26. Δελφίδα pro vulg. Δάφνην Mosq. Εὐμόλπια vulg. Ὀλυμπία Mosq. Εὐμόλπια malebat Kuhnus cum Amas, et Loesch. sic et in Fabric. Bibl. gr. I, 121. Pausaniae iudicium de iis, quae Musaeo tributa sunt, I, 22. p. 53. Ἀντιφῆμον. Hoc, quanquam apud Suidam v. Μουσαῖος et in Schol. Soph. Oed. Col. 1046. sit Ἀντίφημος, tamen non est reiiciendum, quum eadem reperiatur forma cap. 12, 6. et in Orph. Argon. 306. *Pyrconis* nomen affine πυρκαδῶν, qui ὑπὸ Δελφῶν τερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι dicebantur. v. Hesych. Vox ducenda est a κοῦν i. e. αἰσθάνεσθαι. Vt ἀμνοκῶν sic πυρκαῶν et inde nomen proprium πύρκων factum videtur. Vulgata est

Αὐτίκα δὲ χθονίης σφῶν δὴ πινυτόν φερε μῦθον Mosq. δὴ omisit. Sylburgius corrigebat χθονίη σφῶν δὴ

πινυτὸν φάτο μ. et vertebat: *Tellus ore suo sapientia verba canebat.* Schneider malebat:

Αὐτῆς δὲ χθονίης σοφίῃ πινυτὸν φάτο μῦθον.

Clavier Sylburgii correctiones in contextum transtulit. Nos Vulgatam retinemus nisi quod *χθονίης* in *χθονίῃ* et *σοφῶν* in *σοφῶν* mutamus hoc sensu: *illico Tellus et simul Pyro vestrum editis oraculum.* *χθονίῃ* pro *χθονί*. hinc Delphicum oraculum *μαντιῶν χθόνιον* dicitur in Eurip. Iph. T. 1249. *σοφῶν* autem est dualis pronominis *οὐ*, ut in Hom. Od. IV, 62, *οὐ γὰρ σοφῶν γε γένος ἀπόλωκε τοκήων.* quanquam et omittitur nonnunquam iota subscriptum in hoc duali. v. Matth. Gramm. gr. §. 145, §. ed. alt. Perperam omnes *πινυτὸν φάτο* scripserant. Müller in Orchom. p. 147. sequutus est Sylburgium. *ἀμφιπόλις* Mosq. *ἀμφιπόλος* Ald. Francof. quod correxit Sylb. *Ἐροσιγ.* Mosq. *ὅσον ὀλίγη μεθ' ἣν δοθήναι* Ald. Francof. Kuhn. Kuhnii scripsit: „Leg. ὅσον τῇ γῇ μετῆν *quantum huius oraculi possidebat terra.*“ et Facius: „Sic Kuhn. praeclare ex ingenio restituit.“ At Kuhnii huius suae praeclarae emendationis auctorem non indicans immeritum tulit honorem apud eos, qui Kuhnii vel Facii sola utantur editione. Sylburgius est, cuius acumini soli omnis laus huius emendationis inventae debetur; sed is *Ἰῆ* scripserat, non *γῇ* ut Kuhnii, et verterat: *Postea Tellurem dicunt suam oraculi partem Themidi dedisse.* Cur Porsonus *τῇ* ante *Ἰῆ* omissum voluerit, non intellico. *Καλαυρείαν* vulgo. *Καλαυρίαν* dedi e Mosq. cf. ad II, 53, 2, ubi Pausanias eandem rem narrat. *ὥς ἄνδρες* x. s. 1. Themistius orat. XIII. p. 292. Pet. dicit Delphorum conditores fuisse Amphictyones *κρυμμένος τινός ἐν τῷ Παγασσῷ ἐκ Κασταλλας τῷ μαντικῷ πνεύματι κατασχόμενου.* Mox *ἐπιτύχειεν* — *ἐνθιγαί γε* Mosq.

§. 4. *δόξαν* Mosq. *τὸ ἑξαμέτρον* Facius interpretatur *oraculi effatum hexametro enunciatum.* Scholiastes ad Eur. Or. 1087. Phemonoen dicit *πρῶτον ἑξαμέτρον χρῆσαι.* Ergo articulus adiunctus non, quod Kuhnii putavit, certum aliquam versum, sed id quod solemne erat in responsis oraculorum reddendis denotat. Hanc *Βεῖα* Clemens Strom. I, 333. accenset *χρησματολόγος.* In Mosq. est *ἰσχυλέσαντο.* Nomina *Pagaeus* et *Agyeus* quomodo Müller interpretatus sit, videbis in eius *Do-*riens. I, 204. 268. sed cur hic *Παγασός*, quum alibi *Πήγασος* legatur? an quia illud a *Pagasis*, quae *Παγασαί* sunt? Alio ducit I, 2, 4. *Ἰδὲν τε ὅς ἐγένετο — τεκταίνας*.

Mosq. *Olen* in Homeri Apothecasi ante tripodem est positus. ἐπὶ τῇ τεκτῆνι αἰεὶ δῶν. Sic et Dio Chrysostomus in orat. 55. de Homero, ἐπὶ τῷ κόσμῳ ἐτεκτῆναι παντοίων.

§. 5. τοῖς ἐν τοῖς Mosq. Τέμπει· hinc δάφνη Τέμπει Nicandro, quem mihi locum et Plut. de Musica p. 222. Hutt. Schneider indicavit, Vulgatum οὐτως — παρεσχηματισμ. imitando factum fuerit templum ad formam casae, fortassis erit qui defendat illo, τάξιν τετακμημένους VIII, 50 p. 702. sub fin. Sed vix dubito quin bene Sylburgius οὐτως γὰρ — παρεσχηματισμός correxerit, quum σχῆμα παρέχεται toties apud Pausaniam legatur. Etiam οὐτως apud Thuc. 6, 89. Vulgatas οὐτως praetulerim, οὐτως scripsit etiam Bekk. ὑπὸ μελισσῶν τὸν ναὸν ἀπὸ τοῦ κηροῦ τῶν μελισσῶν καὶ ἐκ πετρῶν. In Mosq. est πετρῶν. Facius ad πετρῶν intelligit μελισσῶν· e plurimis arum? hoc parum credibile. Veriora discimus e Philostrato, qui totum hunc locum καλύβης δ' ἂν — ἐκ πετρῶν illustrat in v. Apoll. p. 270. lib. VI. c. 5. ἥτις δὲ ποτὶ καὶ λιγὴν στήλην ὁ θεὸς οὐτός, καὶ καλύβη αὐτοῦ ἐντεπλάσθη μικρά, ἐς ἣν ἐμβαλεῖσθαι λέγονται μέλιται μὲν κηρὸν, περὰ δὲ ὀρνίθεις et cap. 6. p. 278. ubi hic εἰς κηροῦ καὶ πετρῶν ἐντεθείς dicitur, et versiculos

ἐντεπλάσθη περὰ τ' οἰωνοί, κηρὸν τε μέλιται
tribuitur Apollini κατασκευασμένον οἶκον καὶ οἶκον σχῆμα. quem Kuhnius Phemonoe sine iure vindicabat. Hunc naῶν Strabo IX, 421. τὸν περίονον vocat: quo illustratur quod sequitur κατὰ τοῦτο — οἰκοδομήσαντος. Ἀπτερίων Mosq. εἰ γὰρ Ἀπρίσιος κτλ. cf. II, 23, 7. Χαλμοῖκου· cf. III, 17, 3. Ῥωμαίους δὲ ἡ κτλ. cf. V, 12, 4. Sed adnotationem ad illum locum scribenti ad manum non fuit ipse Donatus de Vrbe Roma. Ex eius lib. 2. c. 25. et 24. nunc video, eum hunc ὕροφον χαλκοῦν accepisse non de tecto et culmine aereis tegulis instructo, sed de cameratione seu fornice aereo; itaque intelligenda esset porta fori Traiani fornice tecta aereo. Pro οὕτω παρὲξ Porsonus volebat legi ἔχουσα παρέχεται· sed ἡ ἀγορὰ dicitur θαῦμα εἶναι. αἰδοῦς et supra οἶκον Mosq. Pro δὲ δὴ in Ald. et Erf. est ἄς, quod Sylb. correxit. Pindari verba vulgo ita scribuntur

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερήνου αἰετον κηλήμονες.

Χρῆσεια Francof. quod Sylb. correxit. ἐξ ὑπερήνου δὲ αἰετον Mosq. Pro κηλήμονες ex Athenaeo et Eustathio legendum esse κηλήδονες viri docti iam viderunt. Apud

Athenaeum enim VII, 290, e. haec leguntur: *Πρὸς τῶν θεῶν τι διαφέρειν αὐτοὺς ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδαρῶν Κηληδόνων, αἱ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς λειρήναι τοὺς ἀφροαμένους ἐποιοῦν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαινεσθαι*· quod bis repetit Eustathius ad Odysse. p. 1689. 1709. His addendus est hic Galeni locus a Schneidero in Heyn. ed. Pindari T. III, p. 55. citatus: *καὶ Πινδαρός φησιν ἐν τοῖς Παισίοι· Χρυσαὶ αἱ δ' ὀξύπεραι αἱ τοῦ αἵματος Κηληδόνες*. Ergo Κηληδόνες recte corrigitur. In eodem hoc Galeni loco Huschkius in N. T. Mercurio 1800 Part. 5. pro ὀξύπεραι αἱ τοῦ scribendum censebat αἱ τοῦ· cui vereor ne pauci assentiantur vel in hoc vel in Luciani loco Nigrin. c. 3, ubi αἱδόνες mutatas vult in Κηληδόνες. Praesidium quoque lectionis Κηληδόνες reperisse sibi videbantur in inscriptione vasculi Locris in Italia reperti, in quo scriptum legi dicebant **ΚΑΛΗΔΟΝΕΣ**. nunc autem Osannius Koehlerum antestatus dicit in Amaltheae vol. II, p. 274. non hoc, sed **ΚΑΛΗΔΟΚΕΣ** illi vasculo inscriptum esse; quod quid sit an eruerint, nondum comperi. Verba autem Pindari Hermannus in hunc ordinem redagit;

χρυσαῖαι
δ' ἔξ ὑπερφύου αἵματος
Κηληδόνες

Haec Pindari verba in Bekk. ed. in duos versus sunt distincta quorum prior desinit in ὑπερφύου. Has *Celedones* Boettiger in N. T. Mercurio 1800. Part. 5. interpretabatur *ynages*, Schneidero praeceunte, qui hanc interpretationem hauserat e Philostrati V. A. VI, 11. p. 347. (379): is enim de Apolline Pythio templum se dignum habere volente ita: *ἄλλου ἄδηνθη νεὶ καὶ ἄλλου, καὶ μεγάλων ἦδη καὶ ἐκατομπεδῶν· ἐνὸς δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ὠγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπιχούσας πεσθαι*. Schneideri coniectura *ἐπιχούσας* non est necessaria, neque magis illa *ἐπιχούσας* significantur *ynages* non modo aureas sed vi etiam persuadendi pollentes *Sirenum simili*. Eustathius l. c. ad Homerī verba *κηληθμῶ δ' ἐσχορτα* ita: *ἐκ τῶν κηλῶν καὶ αἱ παρὰ τοῦ Πινδαρῶν Κηληδόνες παραγόμεναι*. Bene autem Phavorinus: *κηληθμός, ἡ μετ' ὥδης τέρεψις· Κηληθός, ἡδονὴ καὶ θέλξις μετὰ μέλους*. Pausanius autem dubitans, an haec aureae Κηληδόνες, quas ὥδους vocat, in illo tertio templo Delphico vere fuerint, significat eas ad exem-

plum Sirenium Homericarum fictas esse a Pindaro. De *Sirenibus* *Homerus* Od. XII, 39. Pro *ἐμπνεῦσθαι* suspirabamur *ἐμπνεῦσθαι* scribendum esse; nūnc videmus idem Porsono in mentem venisse. Quod Pausaniae quartum, Straboni IX, 421, (513) est *secundum* templum. Apollini templum exaedificasse *Trophonium* et *Agamedem* prisca fuit fama. v. Hymn. Hom. in Apoll. 295. sq. Cicero Tusc. I, 47. et quos ibi citat Davisius. ea iam commemorata est IX, 37, 3. Pro *κατεκαύθη* est *κατακαύθη* in Mosq. De combusto hoc templo cf. Philochori Fragm. p. 45.

CAPUT VI.

§. 1. De *Delphorum urbe*. cf. c. 8. extr. et Hom. h. in Apcl. 282. sqq. Ne quid forte desideres, auctor ipse cap. 52, 1. testatur, se commemoravisse quae sua aetate Delphis reliqua fuerint. De *Olympiodoro* ad 34, 2. *Philopoemenis εἰκόνα διαμένουσαν ἐν Δελφοῖς ὀρώμεν* ait Plutarchus in v. Philop. 10 et 2. Fortasse evanuerat illa Pausaniae aetate. Strabo de hac urbe, quam cum *Elatea ἐπιφανεστάτας* urbes Phocidis appellat IX, 417, paulo post p. 418 ita: τὸ νότιον (Parnassi) οἱ *Δελφοί* scil. *κατέχουσι, περὶ ὧδες χωρίον, θεατροειδές* (cf. Justin. XXIV, 6. Virgil. Cul. 15.) *κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν σταδίων ἑκατάδεκα κύκλον πληρώσαν*, add. not. ad §. 2. et ad c. 8, 5. „The ruins of *Delphi* are still sufficient to mark its site, placed on a rising ground, and screened by high cliffs to the north.“ Sibthorp in Walpol. Turk. p. 68, ubi v. editoris notam de his reliquiis, et adde Gellii Itin. of Greece p. 184. *Delphi* nunc vocantur *Kastri*.

ὑπὸ Παρνασσῶ. Hunc praeter Hellanicum in Sch. Apoll. I, 709. Stephanus quoque noverat ex Alexandri libro de Delph. oraculo. *Ποσειδῶνά τε θεῶν* Mosq. Ald. Francof. Sylburgio rectius esse videbatur *θεῶν* quum sequatur *ἄνδρα* quod tacite recepit Kuhnus, Facius autem cum Clavierio ut vulgatum repetivit; nobis ad priscam redeundum fuit lectionem; quum ita saepe loquutus deprehendatur Pausanias. v. not. ad I, 34, 3.

III, 18, 7. quamquam animadvertendum, hic deesse articulum τῶν, illis exemplis quae II. cc. congeessimus additum. Post ἐκπορεύουσι plenius distinximus, ut est in Ald. Frfrt. Kuhn. Posterius ἐπὶ τοῦτον ut oscitanter repetitum e superioribus uncinis notavit Facius, deletit Clavier. *Parnassus* longus montium tractus quousque pertinuerit vides in Strabon. IX, 416. 417. (486. 488.). *Παρνασσὸν νάπη* in Pind. Pyth. VI, 9. *Ἀπολλωνίᾳ νάπη*: haec vero aliis est campus, in quo certamina equestria agebantur, aliis media Delphorum pars, aliis simpliciter urbs, Delphi. v. Sch. ad l. c. Pind. et ad Pyth. I, init. Strabo autem IX, 418 (494) ait *Πρόκειται τῆς πόλεως* (Delphorum) *ἡ Κίρρος ἐς τοῦ ποταμοῦ μέρους, ὅρος ἀνότερον νάπη ἀπολεπὸν μεταξὺ, δι' ἧς ὁ Πλευρὸς διαρρεῖ ποταμός*. Pausaniās dicit, montem Parnassum *Παρνασσίαν νάπη* appellatum esse.

§. 2. *Λυκάριαι*: sic et Strab. IX, 418 (494) 423 (528) ubi v. Tsch. de scriptura. de urbe ad cap. 35, 5. extr. Ait autem Strabo: *ὑπέρκειται αὐτῆς (Δελφῶν πόλεως) ἡ Λυκάριαι, ἐφ' οὗ τόπου πρότερον ἴδρυτο οἱ Δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ· νῦν δ' ἐπ' αὐτῷ οἰκοῦσι περὶ τῆς κρήνης τὴν Κασταλίαν*. Pro τῷ πρότερον scil. *λελεγμένη* Facius volebat τῷ πρότερον. *Κωρυκίαις — Λυκάριαις*: sic et Etym. M. ubi *Κωρυκίαις* scribitur. τὸ αἶψον — *νύμφης* cf. cap. 32, 2. *Κελαινῶ* s. r. l. In Schol. ad Eur. Or. 1087. Hyamus Lycori filius post diluvium Deuc. regnans circa Parnassum urbem Hyan condidit. Huius filia Melanis filium habuit Delphum, qui avi regno potitus Castaliam duxit, quae nomen dedit fonti et peperit Castaliam atque Phemonoën. Delpho, qui Delphos condidit et de se nominavit, mortuo Castalia regnavit. Ex quo qui natus est Laphrius, eius mentionem facit Pausaniās VII, 18, 6. *Celaeno* autem et *Melaine* s. *Melanis*, quarum nomina idem significant, videntur eadem esse. Cf. adnot. ad III, 1, 3. 2, 1, et de *Melaine* ad IX, 38, 5. Apud Herodot. VII, 178. *Θυῖη* Cephissi filia dicitur habuisse suum τέμενος, in quo Delphi Xerxis tempore ventis sacra fecerunt, καὶ ἱεῖσθαι — *θεῖν*. cf. VI, 26, 1. *Θυῖαι* fuerunt in προπόλει Διονύσου. v. Strab. 10, 468 (169). Scripturam *Θυῖαι* tuetur Bentleius ad Hor. O. II, 19, 9. *μὲν* inter *μητρὸς* et *Μελαινῆς* videtur delendum esse, nisi forte dicis post *Θυγατρὸς* animo addendum esse *δέ*. Auctore Epaphrodito in Sch. ad Aeschyl. Eum, 2 (16) Delphus

Alfus fait Neptunus et Melanoe; Melanoe autem filia Melanthus Deucalione natae et Cepheisi fluvii.

§. 3. Χρόνος — Φωνίων ἐστίν. Sed nomen Αἰγαί in Hom. hymnis primum lectum Homeri Hesiodique aetate videtur recentius fuisse. τοῦ βασ. pro τούτου β. In hoc πύθοδος Strabo monet ἐκτεράσθαι τὴν πρώτην συλλαβὴν αἰ ἐπὶ ἀθανάτου καὶ ἀνθρώπου καὶ διακόρου IX, 419 (503). An per Pythonem, qui Terrae oraculo custos fuerat additus, ab Apolline occisam significatur Apollinis cultus Delphis constitutus expugnata indigenarum religione? Cf. Hermann. ad Eurip. Alcest. cum del. adn. Monk. "Ομηρος πεποίηκεν" in Od. XII, 46. Post ἀνούοντες excidisse ἐνταῦθα Sylb. putavit. τὸν δὲ ἀποθάρσενα πύθ. Interprete Ephoro apud Strabon. IX, 422 (519) homo fuit Πυθώων cognomine δράκων notatus propter immanitatem. Κριού vulgo. cf. ad VII, 27, 4. Φωνιὸν Mosq. ἐν ἐξαμέτρῳ (φωνίῳ) ἔχρησεν Vulgata; sed puto ἐν ἐξαμέτρῳ σφίον ἔχρησεν legendum esse. Sic ἐλθόντι ἐς Δελφοὺς καὶ ἐπομίσθω χρόνῳ τὰδε ἡ Πυθία IX, 37, 2. βαρύνον ἐπανερίοι φοῖβος ἐρήσειεν τῇ πόρου δὲ ἐκ Κρήνης οἱ ἄνδρες χεῖρες — ἐλεῖται Mosq. Κρήνιοι quam Κρήνιοι πάλῃ Sylb. sine iusta causa; nomen gentile Κρήνιος agnovit etiam Stephanus. Deinde Pausanias ipse II, 7, 7, 30, 3. X, 7, 2. narrat, Apollinem Pythone caeso καθάρων εἵνεκα in Cretam traiecisse, et ibi a Carmadōre de illa caede purgatum esse. His adde graec. ἰνόςθου τῶν Πυθίων Pindari. Hic verbo ἀγιστεύειν activam vim tribuimus non verentes, ne id temere fecisse videamur. Nam in Bekkeri Anecd. 528. ἀγιστεύειν explicatur ἀγιάζειν, et ἀγιστεύσαντες, τὰ τῆς θουίας ἐντελέσαντες, ut Ruhnkenius in Timaei Lex. peragere quae ad sacrificium pertinent. Idem ibid. e Philone affert ὅσα ἄλλα πρὸς τὸν βωμὸν ἀγιστεύεται, ergo Passivum. adde Strab. locum ad VI, 20, 2. citatum. Deinde quod in ἀγνέειν factum videmus ut ei transitiva et intransitiva potestas daretur, idem verbo ἀγιστεύειν accidisse existimamus. Quare hic cognatum esse putamus verbo ἀπαγνέειν, quod est II, 31, 11. de iis, qui purgant, lustrant. Denique in Hesychio ac Phavorino est ἀγιστεῖν pro ἀγιστεύειν et exponitur ἀγνέειν, ergo hoc cum illo recte videmur contulisse; neque metuere debere ne hoc nobis obstet, quod in Lexicis nostris haec verbi ἀγιστεύειν significatio praetermissa sit. Sensus igitur huius responsi videtur esse: Quum prope accesserit Parnam

vandator. *gravem sagittam mittet in eum Phoebus. caede autem purgabunt Phoebus manus Cretenae, -nec gloria huius facti unquam intercidet.* Forsan eris qui ἀγιστεύουσα malit.

C A R U T VII.

§. 1. ῥοις α. τ. λ. *Theopompus* ἐν τῷ περὶ τῶν ἐκλήθοντων ἐν Δελφῶν χρημάτων citatur ab Athenaeo, XIII, 604. f. ἥδη iungendum cum ἐξ ἀρχῆς. Quum in cod. 1410 sit υποβεβουλευσθαι, Bekk. ἐπιβεβουλευσθαι correxit. ἐπιβουλεύειν etiam Accusativum eius, cui insidiae parentur, udeciscere, legimus in Bekkeri Anecd. 136. inde h. l. et II, 19, 1. ἐπιβουλεύομαι *insidiis petor.* Hic quoque Clavier in ἔτεσιν ὑστερον offendit atque, si diis placet, corrigit ἔτεσιν ὑστερον οὐ πολλοῖς, malo alio exemplo, ut videbimus ad cap. 17, 3. Sed cf ad VI, 19, 9. Φλεγύων vulgo cf. ad VIII, 4, 2. De *Phlegyas* templum Delphicum diripientibus cf. IX, 36, 2. X, 34, π. adde illud Ovid. Met. XI, 414. *templa profanus invia cum Phlegyas faciebat Delphica Phorbas,* cum Phil. Senior. Imag. II, 19. et Mülleri Orch. p. 191. De hoc *Pyrrho* I, 4, 4, et de hoc *Neronis* sacrilegio X, 19, 1. τοῖς χρήμασιν ἐκκληθέντες qui invaserunt in. στρατιᾷ vulgo; Sylb. malebat στρατιᾷ, quod recepi; antea fuit δύναμις. In Mosq. ὀλιγορίας legitur. τὸ post θεῶν, quod Vulgata habet, cum Mosq. omisi.

§. 2. Constructio est ῥοις δὲ ὕμνον ἐς τὸν θεὸν ἀρχαιότατον κτλ. nam ῥοις — θεὸν est enunciati subiectum. Articuli hic ante subiectum omissi exempla sunt in Matthiae Gram. gr. §. 541. seu 542 ed. τ. Auctore Strabone IX, 422. (514) priscum certamen hic fuit citharoedorum παιῶνα ᾄδόντων ἐς τὸν θεόν. Sed ῥοις ὕμνον h. l. *hymnum canere ad citharam;* nam pro eo §. 3. ponitur καθαρχία, et hac ipsa §. Hesiodus dicitur certamine exclusus esse ἄτε οὐ καθαρίζειν ὁμοῦ τῇ φῳῃ δειδωγμένος. Hoc loco ἄθλα sunt praemia argentea aut alia pretiosa, et ἀγῶν, ubi talia proponebantur praemia, dicebatur θεματικός, χρηματίας etc. eique opponitur στεφανίτης ut § 3, ubi de priore genere est ἐπὶ ἄθλοις ἐκάλεισαν ἀγωνίζεσθαι. cf. ibi adn. Hic *Chrysothemis*

commemoratur etiam in gr. ὑποθέσει τ. Πυθίων Pindari. De accentu Ael. Herodian. περὶ μὲν λέξ. p. 8. Dind. Ὀρφεον pro Ὀρφέως et ἐθέλλας Mosq. φασίν — φωνοῦντα Mosq. omisit. scripsi φασί. Vulgata est ἐπεὶ ᾄδεν γε. Kuhnius corrigebat ἐπᾴδειν γε, quod Facius ut bonam emendationem recepit, malebat tamen ἢ quam γε annecti. Corayus autem quum ἐπᾴδειν in Clavierii contextis reperisset, volebat tantum γε affixum in τε mutari. Sensum Kuhnius suae lectionis ita expressit: *accinuit ipsum alienam cantilenam.* Sed mutatione opus non est; ἐπεὶ — γε in constructione obliqua Accusativo cum Infinitivo iunctum vidimus I, 32, 5. add. Matth. gr. gr. §. 538. ed. 2. Deinde ἐπεὶ — γε erit hic non *quanquam* ut IX, 18, 4. hoc sensu: *quanquam ipse non suum carmen caneret*, sed potius *quandoquidem*, nam, ut sit, eam tantum ob causam reportasse victoriam, quod μέγα καὶ ἡδὺ ἐφώνει, nam suum ipsum non cecinisse carmen. Notio accinendi aliena quoque est a praecedentibus μέγα καὶ ἡδὺ φωνοῦντα, in quibus canendi significatio iam inclusa est; nam *forte et suave canens accinuit* dixisse Pausaniam non credo. λέγεται — διδωμεν. cf. IX, 30, 2. De forma ἀπελασθῆναι, quam Kuhnius frustra sollicitavit, cf. adn. ad I, 11, 5. Caeterum hic Ἐλευθῆρ, mihi ignotus, num est Advena? v. Etym. M. 329, an Ἐλευθερεὺς Eleutherensis quidam? qualis est I, 2, 4.

§. 3. ἀκρογωνιάτης Mosq. Κεφαλὴν vulgo. Κεφαλὴν Mosq. Cephalon Amas. Cephalā Natal. Com. Mythol. p. 421. Facius interpretatus est; *Lampi fil. ex Cephalenia.* Cephalen autem h. l. non est gentile, sed proprium nomen ut Pallen VII, 26, 5. Azen Herod. VI, 127. ὃς λάμπος Mosq. inde et ex cod. 1410 Bekk. ὃς λάμπος edidit; Boeckhius Μελάμπους coniecit. De Sacada VII, 14, 4. II, 22, 9. ἀνέλλετο Πυθιάδας. cf. adn. ad VI, 15, 6. Ad τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ scil. ἀγωνίσματα e verbo νομοθετήσαντες supplendum προσθέντες, αὐτοὶ autem minime cum Facio in αὐτὸν mutandum est, quum sensus sit: *Proposuerunt vero etiam tum primum praemia athleticis et Olympica certamina assumentes exceptis quadrigis, et ipsi instituentes pueris dolichi diaulique cursum.* Ergo praeter id, quod Olympiae institutum erat, ipsi quoque hoc instituerunt. πρὶν pro πλὴν et πᾶσιν pro καὶ Mosq. δευτέρᾳ — κατεστήσαντο illustrantur iis quae legimus in graec. ὑποθέσει τ. Πυθίων Pindari: Eurylochus Thessalus Cirrhacis bello subactis restituit ἀγῶνα Πυθι-

νόν, sed cum χρηματίτην· χρήμασι γὰρ μόνοις τοὺς νικη-
 τὰς ἔλπον, οὐκ οὐ στεφανίου ὄντος. Sexto autem post
 illud bellum anno, quum Delphis Diodorus archon esset,
 Athenis autem Damasias s. Damasis, Olympiade XLVIII,
 ἀνεκήρυξαν τῷ θεῷ τὸν στεφανίτην. Data δαίφνη. v.
 paulo post. Tum quoque ὁ ἀγὼν μετέστη εἰς πεντα-
 κηίδα et Pythiades numerari coeptae sunt; *secunda Py-*
thias ex Mülleri ratione in Dorien. II, p. 492. incidit
 in Olymp. XLIX, 3, quo tempore Diodorus etiam ei
 archon fuit Delphorum. In Euseb. Chronic. Pythia pri-
 mum acta Olymp. XLIX. Πύθιον δίου ἢ Mosq. pro
 Πυθιάδι οὐκ. ἐκάλεισαν ἀγωνίζεσθαι Facius interpretatus
 est ἐκάλεισαν εἰς ἀγῶνα· recte; sed addit, rectius for-
 tasse legi ἐξεκάλεισαν· quod non probamus memores So-
 phoclem dixisse in Elect. 996. ἐμὲ ὑπηρετεῖν καλῶς. in-
 vitarunt certare i. e. ad certandum. cf. Matth. Gr. gr.
 §. 531, ubi de Infinitivo. ἡ γὰρ πρλ. duas affert causas
 cur αὐλοῦσαν abrogaverint, verba autem ita sunt ordi-
 nanda ἡ αὐλοῦσα ἦν τὰ στυθροπύρατα, μέλη τε αὐλοῦν,
 καὶ ἡλικία — αὐλοῖς. Kuhnus et Facius alia docent. In
 Sophocl. Ai. 889. βῆν παρὰ πύλον interpretantur nonnulli
 θρηνησῆν, δόξῃμεν. Ipsum quoque tibiarum sonum
 querulum lugubremque fuisse, liquet e Pindari Pyth.
 XII, 12. 34 sqq. Earum tamen in Pythicis certamen
 mansisse, ex eadem Pindari oda intelligitur: ac de Apol-
 line auletis reconciliato dixerat Pausanias II, 22, 9, καὶ
 ante θρηῖνος omisit Mosq. Locus Ἐχέμβροτος Ἀρσας —
 καὶ ἡλέους ut prosaria oratio vulgo scribitur Ἐχέμβρο-
 τος Ἀρσας ὅθι καὶ Ἡρακλεῖ νικήσας τὸ δ' ἀγῶνα Ἀμφι-
 πύκτων ἐν αἰθλοῖς, Ἕλλησι δ' αἰδῶν μέλαι καὶ ἡλέους.
 In Mosq. est Ἀρσας ὅθι καὶ τῷ — αἰδῶν. in Paris 1399.
 ὅθι καὶ τῷ Ἡρακλεῖ — ἀμφιπύκτων. in 1410 ὅθι καὶ τῷ Ἡρακλ.
 in 1411 Ἀρσας ὅθι καὶ τῷ Ἡρακλ. — τὸ δ' ἀγῶνα. Ante
 ὅθι dubium visum est δ, sed coniungit hoc partici-
 pium cum νικήσας. Fuerunt qui dicerent, hoc epigram-
 ma spurium esse vel ex eo intelligi, quod non sit iusto
 conclusam metro. v. Attisch. Museum I, 2. p. 340. At
 metrum inesse negari non potest, quaeritur tantum
 quale illud sit. Ac mihi quidem prior huius inscriptionis
 pars Ἐχέμβροτος — Ἡρακλεῖ videbatur soluta ora-
 tio, posterior autem νικήσας — ἡλέους distichon esse.
 Quo ego anno 1819 eodem modo scripsit Iacobsius
 in Anth. Pal. II, p. 858. Hermannus autem Lipsien-
 sis qui mihi nuper, ante annum tamen huius sac-

cali vicesimum quantum; de hoc loco scripsit, negat fieri potuisse, ut pars tantum huius inscriptionis metro includeretur; ipse ex tribus hanc inscriptionem hexametris constituisse existimans ita corrigit:

*Ἡρακλεῖ ἥρωϊ Ἐξέρβροτος Ἀρκίς ἔθνη
Νικήσας τοῦ ἀγάλμ' Ἀμφικυόνων ἐν αἰθλοῖς.*

Ἐλλήνεσσι δ' αὖτε μέγα θρήνους ἔλλεγους π.

namque in μέγα duas posteriores syllabas in unam contrahi. Cf. quae idem *über H. Prof. Böckhs Behandl. d. griech. Inschr.* p. 152 scripsit. Passovius quoque mihi per literas significavit, in verbis *Ἐξέρβροτος Ἀρκίς ἔθνη* videri sibi exitum latere hexametri, cuius initium fuerit *Ἡρακλεῖ*. Idem qui nobis Pentameter esse visus est an vere sit dubitans in hos eum numeros desinere arbitratur

— — μέγα τ' ἔλλεγους δ' Ἐλλήνων αἰέδων.

Sed ut ad formam redeamus huius inscriptionis, quam dixi ex oratione videri partim soluta partim vineta constare, illud nostram confirmat sententiam, quod in ipso legimus Pausania V, 27, 1. p. 448, ubi scriptor postquam narravit, Phormidem duos equos a Dionysio Argivo et Simone Aegineta factos Olympiae dedicasse, pergit: τῷ προτέρῳ δὲ τῶν ἰππῶν ἐπὶ ῥαμμα ἔατο ἐν τῇ κλεινῇ, τὰ πρῶτα οὐ σὺν μέτρῳ λέγει δὲ οὕτω.

Θόρυπος αἰέδων

Ἀρκίς Μαννίλος, σὺν δὲ Ἰσπανόσους.

Similis est inscriptio in Anthol. Pal. T. II, p. 806. et alia p. 787. N. 86. Quam igitur nonnullarum inscriptionum partem οὐ σὺν μέτρῳ fuisse pateret, idem hunc in locum dici posse existimavimus. Deinde nostra scriptura propius accedit ad Vulgatae codicumque vestigia, a quibus nobis quidem non licebat longius discedere. Caeterum Frankius quoque in Cellino p. 50. 123 sq. dicit hoc epigramma apertum esse, idem illud argumentum urgens, quod nobis quidem non videtur vim habere necessitatis. Fieri tamen potuisse concedimus, ut hic triplex serius dedicaretur. Cf. adn. ad VI, 10, 2. Vulgatam ἐν αἰθλοῖς *Ἐλλήνοι δ' αἰέδων* eodem modo quo nos edidimus emendavit Ignarra in Palæstr. Neap. teste Jacobio. Ut verò, quod in *μέγα* residet, vitium (si vere vitium est) tollatur, non ausim corrigere:

Ἐλλήνων δ' ἔθνη καὶ μέγα ἢ ἔλλεγους.

Vulgata est ἰππέων δρόμον. Amasaeus ἰππῶν δρ. legit, atque ita scripsit Clavier; recte; sic V, 8, 1. 3. μέγας

ἵππου δρόμῳ. ἵππων τελείων δρόμον. δρόμος δύο ἵππων τελείων. cap. 9, 3. 5. δρόμου τῶν ἵππων. Similiter ἵππων ἀγῶν ibid. ubi opponitur ἀνθρώπων ἀγῶν. Pro vulgato ὁ Σικυώνιος τυραννήσας Sylb. scribendum censuit Σικυῶνας vel Σικυωνίων, quorum illud cum Clavierio recepi. Σικυωνίων τυραννοῦντα est cap. 37, 4. κίθαρισταὶ ἐπὶ τῶν κρουμάτων ἀφόνων sunt haud dubie ψιλοκίθαρισταί. III, 17, 5. est κρούσμα. ἀφόνων Mosq. προσέθλασιν idem. Φιλοῦντος Mosq. qui ἀνέλλετο omisit. Ὀλυμπιάσιν vulgo. Δημάρετος Vulgata. sed cf. de eodem VI, 10, 2. κραινὺς pro Ἑραινὺς Mosq. συνωρίς v. V. 8, 3. Ὀρφώνδα vulgo. Ὀρφώνδα Mosq. Ὀρφωνίδα Clav. qui tamen in versione *Orphondas* reliquit. Haec Thebano nomini Ὀρφώνδας simile est aliud Παγώνδας V, 8, 5. συνωρίδα τε πῶλον καὶ κέλητα Vulgata, sed in vitio est; primum enim vocabulo συνωρίς adiungere Pausanias solet Genitivum ἵππων, πῶλων, ἡμιόνων vel adiectivum ποικίλη, ut paulo post; deinde non κέλητα ἵππων sed κέλητα πῶλον additum esse, patet e proximis; denique dicit ab Eleis hoc eos recepisse; at ubi de Eleis loquitur V, 8, 3, ita scribit: συνέθισαν καὶ συνωρίδα πῶλων καὶ πῶλον κέλητα: hinc planum esse arbitramur, recipiendam esse Sylburgii emendationem nostri loci συνωρίδα τε πῶλων καὶ πῶλον κέλητα: recepit etiam Clavier. πολλοῖς—ἐξήκοντα omisit Mosq. vulgatum ὁ Λαῖδας haud dubie corruptum est, et videtur omissio articulo Λαῖδας scribendum esse. De similibus vitiis dictum est ad V, 8, 3. VIII, 5, 5. adde VIII, 17, 5. Similiter ferri in Iuntina Plutarchi Ὀναβις, Ὀνάβιδος adnotarunt ad Plut. Philop. 12. Quum hic nomen similitudo Λαῖος, Λαῖς, Λαῖας accessisset, nos ὁ uncis notavimus. διαλιπόντες, Sylburgii correctionem, tacite recepit Kuhnius, quum antea διαλιπόντος legeretur. Simile vitium correctum est I, 2, 4. Λαρισαῖος etiam IX, 30, 5, ubi v. adn. Λαρισσαῖος infra cap. 16, 4. ut apud Xenophontem. ἔχαιρον γὰρ δὴ Μακεδόνες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καλούμενοι βασιλεῖς Vulgata. Clavier ordine mutato edidit—δὴ βασιλεῖς—καλούμενοι Μακεδόνες. quod videtur correctoris manum prodere. Ptolemaeus Lagi se ipse in inscriptione donarii Μακεδόνα ἐκάλεσε βασιλεύων ὅμως Αἰγύπτου teste Pausania VI, 3, 1.

CAPUT VIII.

§. 1. *νομίζουσι* Vulg. *ὀνομάζουσι* Mosq. *προσποι-
ων συνεδριούντες* Mosq. *καὶ ὀνομασθῆναι μὲν Ἀμφι-
κτιόνας* Vulgata. Vt in Hellenicis nostris p. 35 (56) et
in Fragm. Androt. p. 116. *Ἀμφικτιόνας* ita hic quoque
scripsimus sequente Clavierio. Numum Delphicum, cui
inscriptum *Ἀμφικτιο*, commemorat *Brøndsted in Reisen*
T. I. *Τὸν νῦν* Mosq. Quod autem h. l. Pausanias An-
drotioni tribuit, idem quo iure nescio Harpocratio Ana-
ximeni, cuius citat *πρώτην Ἑλληνικὴν*, vindicat. De
Androtione fabulas ad fidem et veritatem historicam re-
vocante cf. Fragm. Philoch. et Androt. p. XX. Interpre-
tationem ipsam Suidas quoque affert v. *Ἀμφικτ.* Quos
Thucydides III, 104. *περικτιόνας Ἀἰθίου* vocat, scholia-
stes *ἀμφικτιόνας* interpretatur. Ad Delphicam Amphicty-
oniam qui mittebantur Athenienses, videntur *Ἀμφικτιό-
νες Ἀθηναῖοι* dici in Corp. Insc. gr. Ber. I, 1. p. 255.

§. 2. In nominibus populorum, qui legatos ad hunc
Amphictyonum consessum misisse dicuntur, scriptores
variant. v. Wessel. ad Diod. XVI, 29. Pausanias di-
stincte ait, se populorum, quos Amphictyon ipse adsci-
verit, nomina recensere. *Αἰνιᾶνας* vulgo et Suidas v.
Ἀμφικτ. alii eos *Αἰνᾶνας* vocant, ut Diodorus XVI, 29.
Strabo X, 450. Harpocratio v. *Ἀμφικτ.* Stephanus Byz.
Phavorinus v. *Αἶνα*; Eustathius ad Iliad II, 749. In
Cicer. lib. 2. cap. 4. de rep. *Enienses* atque apud Home-
rum ipsum d. l. et Herodotum VII, 132. appellantur
Ἐνιῆνες ionica dialecto. Mosq. h. l. habet *Ἐνιᾶνας*.
Αἰνιᾶνας redeunt cap. 22, 5. in Vulgata, ubi Mosq. con-
stanter exhibet *Αἰνιᾶνας*. Vt vero apud Herodotum l. c.
ita et h. l. Aenianes distinguuntur a Thessalis, quibus
illi ab Augusto additi sunt, ut paulo post narrat Pausa-
nias. Heliodoro in Aethiop. II, 34. dicuntur *Θεσσαλικῆς*
μοίρας τὸ εὐγενέστατον καὶ ἀκριβοῦς Ἑλληνικὸν καὶ τῷ
Μαλιακῷ κόλπῳ παρατεινόμενον, In Suida l. c. *Μελιῆς*.
Μαλειᾶς ante Facium qui, quod iam Sylb. voluerat, *Μα-
λιᾶς* reposuit e cap. 23, 8. et I, 23, 4. mox et Mosq.
Μελιῆς exhibet, Harpocratio autem *Μηλιῆς*. assentitur
Valckenarius ad l. c. Herod. *ἑμίας* ante Kuhnium et in
Mosq. Hunc accusativum pluralem auctore Sylburgio
Kuhnus tacite mutavit in *ἑμίας*. *Δένρου* Mosq. *προ-
θυμίας* — *παρίσχοιτο*. cf. cap. 3. extr. *Μαλειῆς* vulgo.

e Mosq. *Μακεδὺς* dedit Fac. *συρταλῆν* omisit Mosq. *Νεονολίτας* *πέτρῃ* Mosq.

§. 5. *Τριέννημα*. Hunc numerum populorum, qui hic recensentur, non. explent, etiamsi illos, quos Vulgata omisit, addideris; ergo aliquot nomina excidisse necesse est, vel numeros. esse corruptos. Bekkerus Boeckhii et Buttmanni coniecturam ἀπὸ ἐνάτων ἐξ ἀριθμῶν recepit. δὲ ante *Ἀμφικύονες* Mosq. omisit. in eodem verba *ἐν Νεονολίτας* — ἀριθμῶν ἥσαν desiderantur. *Θεσσαλίας* — ἐναισυρταλῆν Vulg. Ex Amasaëi interpretatione haud dubie probanda non. efficitur ut ille vec. *μαῖραν* insertum legerit, Genitivus de parte accipiendus est quum non totam Thessaliam sed eius partem incoluissent, ut in illo τῆς γῆς τέμνειν quare nec cum Clavierio ausus sum *Θεσσαλίαν* corrigere atque edere. De re Not. ad Hellen. 205. 524. Stephanus *Ἰαυλα*. Μὲν οἱ *πέτρῃ* *Βιβλίας* Homericum est *Iliad.* II, 535, quod Buttmannus in *Lexil.* II, 26. interpretatur: a regione. *πέτρῃ* iam in Scapula redditur a regione. cf. ad. c. 36, 4. Fluit sane haec significatio ex illa *trans*, *ultra*. *καὶ* *Εὐβοεύς* *ἱερὸν* *εἰς* *καὶ* *εἰς* *Ἀθηνῶν* Vulgata. Hic lacunam esse Clavier iam in praefatione voluminis primi. p. III. significaverat; eam nunc in editione eius e codicibus Paris. partim quidem ita expletam videmus *καὶ* *Εὐβοεύς* *ἱερὸν* *εἰς*: *Ἡλεκτορῶν* *δὲ* *εἰς* *Ἀργεὺς* *καὶ* *Σαρωνεύς* *καὶ* *Κορινθίων* *εἰς* *Μεγαρῶν* *ἱερὸν* *εἰς*, *καὶ* *εἰς* *Ἀθηνῶν*. Sed ne sic quidem efficiantur triginta, verum viginti et unus. *εἰς* *Ἀμφικύονες* *πᾶσιν*. Vulg. *εἰς* *Ἀμφικύονες* Mosq. Idem proxima *πᾶσιν* — *εἰς* *Ἀμφικύονες* omisit; hinc patet, unde hoc vitium *εἰς* *Ἀμφικύονες* natum sit in Mosq. nequa inde ansam Vulgatae sollicitandae, quod Facinus fecit, arripiendam esse. Ad *εἰς* *Ἀμφικύονες* animo addendum *ἐναισυρταλῆν* *συρταλῆν*. Vulgo scribitur *συρταλῆν* *ἱερὸν*.

§. 4. Pro *πρὸς* est *καὶ* *πρὸς* in Mosq. *Ἀθηνῶν* *ναύτας*, *Ἡφρονας* Vulgata, quam videntur firmare Demosthenes, Aeschines (loco clarissimo c. Ctesiph. p. 502. seu 95. ap. Wunderl. 94. sq.), Harpocratio, Photius in *Lex.*, Phavorinus; alii commemorant Minervam *Ἡφρονας*, veluti Aeschylus *Euмен.* 21, qui ibi in Schol. citatur Callimachus (in *Fragm.* Benti. GCXX) Herodotus I, 92. VIII, 37. 59. Diodorus. S. XI, 14. cum interpp. Bekkeri *Anecd.* 293. 299. *Etym.* M. p. 700. A Facio, et Creuzero *Symbol.* II, 713. defensor. Vulgatae

laudatur Lennepius ad Phalar. p. 142 sqq. Cognata quidem videtur fuisse Minerva *Ἀρσένος* in Apollinis Iemenii templo apud Pausan. IX, 10, 2, sed simulacra veritatis et umbras non moramur. *cf. de Muscul. n. r. l.* Laborat locus prava interpunctione, virgulam igitur post *ἄποικας* sublata[m] pones post *Ἰωνίᾳ*. *Φωνίαν* pro *Φωνιάων* Mosq. Ald. Pro *μοῖρα καὶ αὐτοί*, quod e Sylburgii correctione Kuhnii tacite in contextum transtulit, in Mosq. Ald. Francos. *μοῖρα καὶ αὐτοί* legitur, sed illud praeferendum, quum sensus sit: *et ipsi pars eorum sunt, qui quondam Harpagum Medium fugerunt ex Phocaea*. Non omnes qui ex Phocaea migraverant huc venisse, ex Herod. I, 163 sqq. notum est. *Φωνίας* pro *Φωνιάς* Ald. *γενόμενος* — *Καρχηδ.* cf. Herod. I, 166. ut de his *καὶ ἐνὶ — εὐδαίμων*. Strabo IV, 180. *ἀντίδω* — *αἷς* Matth. Gr. §. 295. Hunc *Crossi clypeum* commemorat etiam Herodotus I, 92. *Φυλάκου τέμνος ἔστιν ἡρώων καὶ ὁ Φύλακος οὗτος* Vulgata, haud dubie corrupta, nam pro *ἡρώων* est *ἡρώων* scribendum, atque ita interpungendum *Φυλάκου τέμνος ἔστιν ἡρώων καὶ ὁ Φύλακος αὐτός* cf. de hoc *Phylaco* Delphis opem ferente cap. 23, 3. Herod. VIII, 58. 39. quo posteriore loco etiam de *fano* eius dicitur, *ἐφ' οὗ* ante *αἰῶνας* Mosq. omisit. *πεποιημένοι* — *ἔν.* II, 1, 3. dixerat *τραπήνας* — *ἔν.* Sed pro *φασὶν ἔν* est *φασὶν ἔν* in Mosq. et cod. Par. 1410. unde Bekk. *φασὶν ἔν* scribendum putavit. De his *καὶ Ὀδυσσεύ* — *σὺς* Hom. Od. XIX, 413 — 450. Forsan *ἐπὶ τῆς ὁδὸς* legendum *καὶ* ante *μετὰ* deerat; Facius inseruit auctore Sylburgio: Bekk. scr. *ἀφ' οὗ* *μετὰ τοῦ* quum in 1410 *ἀφ' οὗ* reperisset. Coenobium nunc esse creditur, ubi olim fuit gymnasium narrante Gellio in Itin. of Gr. p. 187.

§. 5. *Πεῖρος* Vulg. Kuhnium Tschuckiumque ad Strab. IX, 418. sequentes *Πεῖρος* scripsimus. cf. de hoc fluvio s. 37, 5. De *Castalia* Gellius in the Itin. of Gr. p. 187 et 183 „Passing on right (scil. a monasterio) the Castalian spring, and the bath of the Pythia with a chapel of S. Iohn in the rock, above which the precipices Nauplia and Hyampeia, separated by a tremendous chasm. This spring bubbles up from under the precipices on r. and l. of the chasm.” (adde ib. p. 189) et Sibthorpius in Walpeli Turk. p. 68. ait: „The fountain of Castalia, excavated in a rock of marble, still exists. — Above the fountain were the waters of *Cassotis* (cf. c. 24,

5.) which still murmured." *Πανίασος* ante Facium hic et cap. 29, 2. De hoc postea v. Weichertii liber doctissimus de Apollonio p. 245 et O. Mülleri Dorienses II, 471 sqq. ubi praeter hunc Pausaniae locum etiam c. 29, 2. p. 871 et IX, 11, 1. referuntur ad eius Heracleam. *Τὸ ὕδωρ — Κυφισσοῦ*. Simile est quod narratur II, 5, 1. *Κασταλὴν* Mosq. *προσέμλει*. Schneider adnotavit, Himerium orat. 14. p. 626. Wernsd. appellare *παιῖνα*, Müller autem in Doriens. I, 269, eius fragmentum sed numeris solutum reperiri in illa Himerii oratione, et cum eo consentire Ciceronis locum N. D. III, 25. De *fonte Cephissi apud Lilienses* c. 53, 2. *ἐς τοῦ Κυφισσοῦ* ante Facium, qui e Mosq. *Κυφισσοῦ* scripsit. *Δελφίς δὲ τῆ πόλεως* Vulg. Sylburgio videbatur aptius legi *Δελφίς δὲ ἡ π.* quod a Facio commendatum recepit Clavier. 14 sane removendum; an *Δελφίς* retinendum, quum haec adiectivi forma reperiatur apud Sophoclem Oed. Tyr. 464 et Stephanum? *Delphica urbs*. De eius positu cf. ad Hellen. 152. et Mannert VIII, 161. sq. hic imprimis consulendus. add. adnot. ad c. 6; 1. *ἀνωτάτω τοῦ ἁγείως ἱερῆ* similiter cap. 32, 1. *στάδιον ἀνωτάτω τῆς πόλεως ἱερῆν*. Pro vulg. *ἁγείως* Fac. e Mosq. *ἁγείως* dedit ut c. 34, 1. 55, 1. 32, 3. qua mutatione opus non erat, quum Mosq. sibi non constet in hac scriptura. Cf. ad VI, 24, 4. adn. *διὰ τοὺς* pro *διὰ αὐτοῦ* Mosq. Hic *ἱερὸς περιβόλος τοῦ Ἀπόλλωνος* ab Eumelo circumdatus est muro teste Diodoro Sic. XVI, 25.

CAPUT IX.

usque ad cap. 19, 3. de *donariis*, quae Pausaniae aetate Delphis reliqua erant, *Alcetas ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων* citatur ab Athenaeo XIII, 591, c. (158) et *Hegesander Delphus ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Περὶ τῶν ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων* lib. V. p. 210, 6. Hoc autem *ἱερὸν περιβόλον τοῦ Ἀπόλλωνος*, qui cap. 8. extr. commemoratus est, comprehensa fuerunt omnia, quae usque ad cap. 31. extr. enarrantur. Ab hoc transit cap. 32. ad alia.

§. 1. Post *ἱερῶν* deesse *ἄξια*, dixerat iam Sylburgius. *ἱερῶν* [ἄξια] edidit Clav. quum idem dixis-

est Facius, nec negaverim esse hic hiatus, quem etiam stellula significavi, quanquam haud ita dissimile illud sit Herodoteum *ὄντες λόγου πρὸς βασιλῆος* IV, 138. *μετὰ οὐδενὸς λογισμοῦ γενέσθαι* sine ulla consideratione, aestimatione esse, plane non aestimari. Clav. non bene: „ces derniers étant pour la plupart des gens peu connus.“ Pro toto hoc *οὐ πάντῃ — ἀξίους* in Mosq. nihil est nisi *μετὰ τῆς σπουδῆς*. Proxima in Vulgata sunt: *Φαῦλλῳ — Ὀλυμπιασὶ μὲν οὖν ἔπειν αὐτῷ νίκη· τοῖς δὲ Πυθοὶ — ἀνέλειτο καὶ σταδίου τρίτην· ἐναυμαχῆς δὲ καὶ ἐναυτιᾶ τοῦ Μήδου ναῦν τε παρασκευασάμενος οἰκίαν, καὶ Κροτωνιάτῳ ὁπόσοι ἐπεδήμουν τῇ Ἑλλάδι ἀνεβίβασε· καὶ ἔστιν ἀνδριάς ἐν Δελφοῖς, τὸν μὲν δὲ ἐς τὸν Κροτωνιάτην οὕτως εἶχεν.* Facius auctore Sylburgio finita periodo post *Δελφοῖς* pro τὸν scripsit τὰ. Idem Sylburgius putabat, post *ἀνδριάς* desiderari αὐτῷ ἀναβέμενος, Facius autem veram lectionem fuisse καὶ — *Δελφοῖς αὐτοῦ.* τὰ etc. Denique Schaefer ad Lamb. Bos. corripbat καὶ ἔστιν οἱ ἀνδριάς ἐν Δελφοῖς. quod in contextum recepit Clavier. Remanet tamen difficultas quaedam in αὐτῷ post *Φαῦλλῳ* qua codicis Mosq. auxilio sublata intelligetur, locum, cuius restituendi pericula modo allata sunt, esse sanum integrumque. Antea autem monendum, in hoc codice legi *Φαῦλλῳ*, et Valckenarium ad Herod. VIII, 47. *ἀνεβίβασε* mutasse in *ἐναβίβασε* probante Schaefero ad Dion. de comp. verb. p. 32, idque recepisse Clavierium. Sed quum *ἀναβαίνειν* de iis, qui navem recipiunt, dixerint, sine codicum testimonio quidquam hic novare nolui. Post *ἀνεβίβασε* i. e. *iis complerit*; Loescher male: *revertit*, Mosq. καὶ omisit, recte; sic enim patet, *ἔστιν ἀνδριάς ἐν Δελφοῖς* nexum esse e praecedentibus *Φαῦλλῳ δὲ Κροτωνιάτῳ*. Quae coniunctio animadversa planum facit, in medio posita *Ὀλυμπιασὶ μὲν — ἀνεβίβασεν* parentheses signis includenda, adiuncta autem *ἔστιν ἀνδριάς ἐν Δελφοῖς* incorrupta esse, neque αὐτῷ post *Φαῦλλῳ* misera negligentiae excusatione egere. In hunc *Phayllum*, de quo vid. Herod. VIII, 47, est epigramma in Anthol. Pal. T. II, p. 851. Sylburgius recte animadverterat, structurae legem postulare *ἀναβίβασας*, Schaefer autem ad Dionys. l. c. cum anomalia *ναῦν τε παρασκευασάμενος καὶ ἀνεβίβασε* iam contulit Herod. I, 85. init. adde Paus. X, 32, 5.

§. 2. *Θεοπόπου*. Clav. proposuit coniecturam *Θεο-
ποπέου*; haud probabilem. Hic Aegineta ignotus. *ὁ*
pro *αἷς* Mosq. *τρούλας* idem. *καὶ σπῆς* — *ἄγρας*. cf. V,
27, 6.

§. 5. *Ἐλατος* et antea *ἡ Νίση* Mosq. *Triphylus*
Arcadis filius etiam apud Polyb. IV, 77. *Erato* Arcadis
uxor VIII, 4, 2. *αἰλλὰ Λαοδάμεια* habet, indide Sylbur-
gio, Camerarium et Amasaecum auctores, namque in
Aldina unum est verbum *αἰλλοδάμεια*, in Mosq. *αἰλλο-
δάμεια*. Apud Apollod. III, 9, 1. Arcadis uxor est *Λα-
οδάμεια* (sic et in Sch. Eur. Or. 1642 appellatur) Amyclae
filia. ibidem et alia istius foeminae penuntur nomina,
sed in iis *Laodamia* non est. itaque hoc nomen su-
spectum habemus. *Ἀρκάδος τὴν εἰκόνα* malit Bekker.
Σαυόλας pro *Σαμόλας* Mosq. *ἄλαντα* pro *Ἀλάντα* idem.
Ἐλατον — *καὶ Ἐρμῶν Ἀργεῖος* Vulgata; non dubitavi
scribere *ὁ Ἀργεῖος* sequutus est Bekkerus. significatur
Antiphanes. De his opificibus cf. indic. posteriorem in
Meyeri Hist. art. inter Graec. *Λαυδάμοιρους* — *ἰόντες*.
cf. III, 5, 5. n, 3.

§. 4. *Ἄβας* vs, *ὁς* Mosq. in *ἀβαστας* mutavit. sed
III, 11, 5. hic vates *Ἄγλας* vocatur, de quo cf. Wessel.
ad Her. IX, 33. *Τὸν Ἐρμῶνα Θεοκοσμος ποιῆσαι ἐπέ-
λεν* sibi *sumebat faciendum*, *nahm sich wohl Th. zu ver-
fertigen*. quibus scriptor indicat, videri sibi Hermonem
a Theocosmo factum esse. De hoc *Theocosmo Mega-
rensi*, *Phidias aequali atque socio* I, 40, 3. et indic.
in Meyeri Hist. art. int. Gr. *Παλαστος* ante *Facium*,
qui e Mosq. (ubi est *Πιστωνος*) et e VI, 3, 2. *Παλαστος*
scripsit, quum Sylb. iam *Πελαστος* proposuisset. *Δαμίας*
vulgo, *Δαμίας* Mosq. Clav. Etiam VI, 14, 2. est *Δα-
μίας* sed *Crotoniates*, quum hic sit *Areas*. In Plin. 54,
19. Harduinus scripsit *Damiam*, in codd. est *Dameam*
et *Dameam*. *ὁ μὲν τὴν* — *δὲ τὸν* Mosq. omisit. Post
Βεωίας lacuna est, quam credimus cum Palmerio non
posse sine codd. auxilio recte expleri; Sylburgius ta-
men opinabatur, periodo post *Βεωίας* clausa reliqua
sic esse continuanda: *ἐν δὲ τῶν ὑπὲρ Μίμωτος*, Kuhnii
autem *ἔξ Ἐρυθραίων τῶν ὑπὲρ Μίμ.* atque hoc posterius
sequenti sunt in suis versionibus Goldhagenus atque Cla-
vier. Pro Aldina lectione *Μίμωτος* Camerarius *Μί-
μωτος* reposuit. Inter *Κυμῖος* et *Μιλήσιος* Facius
καὶ inseruit e Mosq. Quae fuit antea inter *Θεόποπον*
et *Μιδεον* distinctio, eam Sylburgio auctore sustulit

Faciūs ex urbe Argolidis *Midea*, cuius civis apud Stephanum *Μιδεάτης* et *Μιδεάδος* vocatur. E lectione codicis Paris. 1410 *μίδιον* Bekk. *Μήδων* fecit. *Ερμιώνος* vulgo; Kuhniius Facio videbatur recte monuisse, *Ερμιόνης* legendum esse, afferenti II, 34, ubi §. 5. et 6. est *Ερμιόνη*, sed ibidem §. 11. *Ερμιών* etiam in Vulgata. Duplicem Nominativi formam *Ερμιών* et *Ερμιόνη* exemplis illustravit Stephanus Byz. et in Bekkeri Anecd. p. 1207 docetur, nomina urbium in *δῶν τῇ ἡ παραληγόμενα* τρίπτεν τὸ *ω* εἰς τὸ *ο* ἐν τῇ γενικῇ — *εἰς* δὲ *πρὸς* θῆναι καὶ χωρὶς τοῦ *Ερμιών* *Ερμιόνος* καὶ τοῦ *Ἡμιόνος* καὶ τοῦ *Βιων* *Βιόνος*. Non fuit igitur quare Clavier *Ερμιόνης* scriberet, *Κόνων* vulgo, *Κόμων* Clavier, quanquam in versione Vulgatam retinuit. *Αγμιώνης* vulgo, *Αγαμιώνης* Mosq. Clav. quod recepi. *ἀγμιώνης* cod. 1410. *Τηλεκρατής* vulgo, *Τηλεκράτης* Mosq. *Τηλεκράτης* Clav. In Clavierii editione Vulgata *τελευταία* Kuhnii coniecturae *τελευταῖος* cessit; sed *τελευταῖον*, quod saepe intransitivam habet vim, potest etiam significare *ultimum*, *extremum* esse; in hunc fere modum dixit Sophocles Antig. 261, *κἄν ἐλθῆτα πληγὴ τελευταῖα* i. e. *τελευταῖον*. *ἀγρόνικος* pro *ἑτερόνικος* et *μακεδόνιος* pro *λακεδαιμόνιος* Mosq. De artificibus hac §. nominatis indic. in Meyeri hist. art. inter Graec. *Πατροκλέους δὲ εἶναι* καὶ Boeckh, e lectione 1410 *εἰ οἱ αἱ* eruit et Bekker. recepit.

§. 5. *τῇ δὲ πληγῇ* καὶ. Hanc narrationem de *Tydei* et *Adimanti* prodictione non spernit Wesselingius. γ. eum ad Diod. XIII, 106, atque eam ipse sequutus est Pausanias IV, 17, 2. Nepos in Alc. 8 et Lys. 1. *ιστνοδестίας* *militem* id infortunium tribuit; Lysias in Epitaph. 10, 43. dubitat utrum ad *ἡγεμόνος* *κακίαν* an ad *θεῶν* *δύσνοιαν* (vulgo *διάνοιαν*) referat. *Ἀθήνη* pro *Ἀθηναίοις*, *πολέμοις* pro *πολέμοις* et *δαίμοις* — *νομείοις* Mosq. Versus tertius ex Musaei oraculis vulgo ita legitur

Ἡ γ' αἴς ἡμῶσσι πόλιν, τίσους δὲ ποιήν.
Mosq. habet *ἡ γ' αὐλήσους μεν* (unde Heynius ad. Hom. II. II, 148, corrigebat *οἱ γε μὴν αὐλήσους πόλιν* pro *οἰήσους*). Paris. 1410 *παρὰ* (reliqua evanuerunt) *ἔσται* *ἡτταλοισήμουσιν* *πολιν* τ. δ. π. 1411 *ἡτταλοισήμουσιν* *πολ.* τ. δ. π. Hoc recepit Bekkerus. 1399 *ἡ γ' αἴς* reliqua ut edit, Facius Vulgatam interpretatus *qua urbem quidem sat inolinabunt h. e. everiti* praeferebat tamen Mosq. lectionem ita explicans: *qua perdent, evertent,*

quidem urbem. Censor Facianae editionis in d. Neuen allgem. deutsch. Bibl. vol. 41 part. 1 fasc. 5 corrigebat *Ἡ πόλις ἡμύσων πόλιν qua in urbem incumbit, invadent;* Schneider in Lex. gr. *ἣ μὲν συλησούσι πόλιν.* Passovius per litteras mihi significans, se neque hos neque Heynium in An. ad Hom. Iliad. II, 148. T. 4. p. 223. probare, locum hunc in Museo suo p. 62 ita reddidit: *πολις*.

“Wahrlich es nahet darsinet den Athenern ein furchtbares Wetter

Durch Feldherrenbetrug: doch nicht bleibt fern die Vergeltung;

Denn wie die Stadt sie gewaltig erschütterten büssen die Schuld sie.“

Lobeckius mihi scripsit; tutissimum videri retinere Vulgum tam ita ut scribatur *ἥν αἷς ἡμύσων πόλιν* *die Stadt wird eine Erleichterung finden, wenn jene sie genug geheugt haben werden; sie aber werden ihre Strafe leiden;* namque intransitivam verbi *ἡμύσων* potestatem (quam Passovius quoque scholio Veneto ad l. c. Homeri tuebatur) notam esse vel ex Hom. Iliad. II, 373. *ἡμύσων πόλιν*, eamque agnosci ab Hesychio, atque similitudine verborum *αἰέσων* et *καμπύλων* firmari. Denique Hermannus codicis Mosq. vestigia sequutus mihi nuperime ita scripsit: hoc quidem non esse dubium quin legendum sit: *οὐ λήσονται πόλιν*; reliqua autem forsitan hoc modo scripta fuisse:

παραφασίη δὲ τις ἔσται

ἥ τε γὰρ οὐ λήσονται πόλιν, τίσονται δὲ ποινὴν.
sed erit tamen aliquid solatii. Certo enim non latebunt civitatem, sed dabunt poenas. Equidem, si meam mihi liceat adiungere opinionem, scripserim:

παραφασίη δὲ τις ἔσται

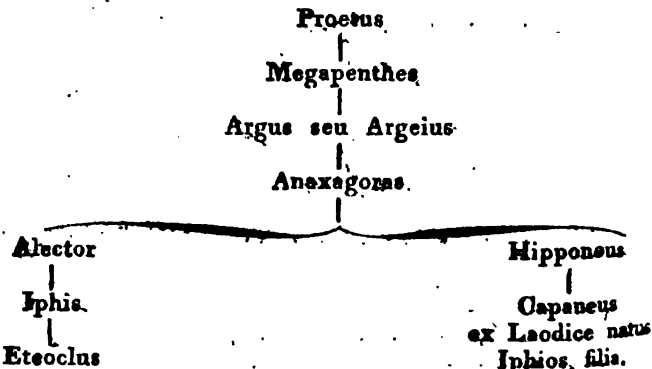
ἥ τε γὰρ οὐ λήσονται πόλιν, τίσονται δὲ ποινὴν
aliquid solatii erit cladis: non latebunt etc. *ἥ τε* erui e codicibus: hanc autem inter se opponuntur *οὐ λήσονται, τίσονται δὲ ποινὴν*. Post *μή* abest *δὲ* a Mosq.

§. 6. *Θυραίας* Mosq. cf. ad II, 29, 5. καὶ *Ἀργείων ἀγῶνα* hoc ordine idem. *Χαλκιδόν τινά ἵππον* Vulg. *τινα* cum Mosq. omisi. *Δούριον κληθέντα* Clavier putabat scriptum fuisse, nos non item.

CAPUT X.

§. 1. Τῶ βάθρῳ — εἰκόνας effigies; quas sunt positae in hac basi. Buttmannus voluit παρὰ τὸν ἵππ. et Bekk. *Μαραθῶνι* pro *Μαραθωνίων*. Sylburgio videbatur inter τὰς et εἰκόνας inserendum adverbium ἐστῆς; vel simile. Sed quae hac paragrapho recensentur εἰκόνες, eas τῶ βάθρῳ τοῦ ἵππου τοῦ Δουρῶν impositas fuisse, ipse docet Pausanias, quum iam enumeratis §. 2. ita pergit: *Πλησίον δὲ τοῦ ἵππου καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἔστιν Ἀργείων*. Clavier bene redidit: „inscription, qui nous apperend que les statues; qu'il supporte, ont été dédiées par les Atheniens.“ Nibby quoque: „inscrizione, che le immagini ivi poste sono decima.“ *Πανδίων*, καὶ *Κελεός* re. Vulg. *δίων* habet 1410. Pro *Κελεός* utique scribendum fuit *Λεός* ex I, 5, 2. idem voluit Porsonus atque dedit Clavier. *Λέων* suaserat Palmerius. Clavier autem scripsit: *Πανδίων*, οὗτοι μὲν δὴ καὶ *Λεός* re, quod, quum in Mosq. etiam pro *Πανδίων* καὶ sit *οὗτοι μὲν δὴ*, nos quoque recepimus. Post *Οὐλέας* Bekk. *ἔστιν* delevit, et maiorem distinctionem mutavit in minimam; bene. τὸν μὲν — δέει. His similia sunt illa I, 9, 4.

§. 2. *Πολυνίκης* — *Πολυνίκης* Mosq. οὐκ ἀπόγονοι *Προίου*, καὶ *Καπανεύς* — καὶ *Ἐτεόκλος* ὁ ἴφιος Vulg. καὶ ante *Καπανεύς* expungendum Palmerius atque Kuhnus recte censuerunt, quum Capaneus et Eteocles *ἑστῶν* τοῦ ἀπόγονοι fuerint; stemma est:

Cf. Schol. ad Eurip. *Phoen.* 181 (185) etiam T. III, ed. Lips. p. 80 et adn. ad Paus. II, 18, 4. ἴφιος etiam in

Schol. ad Eurip. l. c. ed. Matth. in ed. Lips. *Ἰφιδος* ut apud Suidam, cf. Bekkeri Anecd. 1195. *Ῥιππομένης* apud Apellod. III, 6, 3. Aristomachi filius, et ut ex nostro loco videmus, ex Adrastī sorora. Clavier in Hist. d. prem. temp. de la Gr. l, p. 171. Adrastī sororem dicit *Aristomachen*. *Βάρων* — *εὐκλειος*. cf. II, 25, 2. et X, 50, 1. *Ἀλκιόργης* Mosq. nomen *Ἀλκιόργης* est etiam VII, 4, 2. De *Hypatodoro* et *Aristogitōne* indio, in Meyeri hist. art. int. Gr. Hi quum Ol. CII. putentur fieriisse; haec pugna im bellum Corinthiacum cecidisse censenda est, ut Clavier opinatus est ad I, 15, 2, ubi de eadem hac pugna ad *Oenoën*. An *Thebani* fuerint hi artifices quaeritur. v. Boeckh. in Corp. Insc. gr. I, 1. p. 42. et Rosii Insc. gr. vetust. in inscr. Delphica. *ὑπὸ ἀλλήλων* ante Facium; Sylburgius iam monuerat *ὑπὸ Ἑλλήνων* scribendum, esse de qua confusione cf. ad V, 4, 5. extr. *Ἀκμαίων* Mosq. *Διγίδεὺς* pro *Διγυλίδεὺς* idem. *τοῦ Μεσηνίων* — *παρὰ Μεσηνίων* ante Facium; *Μεσηνίων* — *μετασχόντες* Sylburgius, non Kuhnii, correxerat. *Μεσηνίων* est etiam in Mosq. *βασιλείων* pro *βασιλέων* (idem error VI, 4, 6.) et *καθαράς* pro *καθαρὰ* Mosq. Al. Articulus ante *Λυγυλίδε* suspectus. Pro *καθάρων* legi posse *ἀντήων* et *πρότερον* accipiendum esse pro *προτέρων* Sylburgius putabat, Goldhageno iam recte contradicente; namque haec oratio est de Lyncei posterorum genere, quod ad Herculem descendit et ad Perseum, qui illo prior fuit. Bekkerus tamen malebat *προτέρων* legi.

§. 3. *Μισσηνίων* vulgo; dedi *Μισσηνίων* ex Herodoto VII, 170, Strabone IX, 405. ac Stephano Byz. hunc ipsum Pansaniae locum citante. adde Paus. IX, 22, 5. *Ἀγυλίδας* — *Ἀργύριον* omisit Mosq. De hoc *Phalantho* Iustin. III, 4. et ibi interpp. add. infra cap. 13, 5. et de formula *λόγιον ἦλθεν ἐκ Ἀλφειῶν* ibi adn. *αὐτὸν* post *ὑπερὸν* e Mosq. addidit Facius, *καὶ* ante *πόλεον* omisit Mosq. *πρὸς τὸν* aptius videbatur esse Sylburgio, sed de Infinitivo Aoristi etiam de futuris posito cf. Matthiaei Gram. gr. §. 506, 2. Caeterum hic quoque locus Vulgatam confirmat, quam nos VII, 6, 2. defendimus. *παρὰ αὐτίκα* Mosq. ex eodem *τοῦ* ante *χρησμοῦ* Facius restituit. *τοὺς φθίτας*, ut Phrynichus et Th. Magister voluerunt. *εὐολας* Mosq. *προσέχει* Vulgata; rectius videbatur Sylburgio *προέχει* *profundebat*; ut hoc ita multa alia, quae Sylburgius invenerat, vel Kuhnii ipse sibi vel

Kuhnio Facius tribuit. Hanc tamen emendationem necessariam esse non putamus interpretantes: *hac in re fundebat, hierbei vergosa sie.* ὄνομα — ἡ Αἶθρα τῇ γυναι. Vulg. restitui Αἶθρα, quod Sylburgius ad IV, 1, 2. iam voluerat. Sic ὄνομα δὲ οἱ ἡ Παρθένης VH, 6, 2.

§. 4. Τὸν ἦρω — τοῦ ἦρω Vulg. ἦρωα — ἦρωος Mosq. quod nobiscum recepit Bekkerus, quanquam nec altera forma damnanda est. cf. ad VI, 6, 3. παλαιοὶ — ποταμός¹ idem tradit Stephanus Byz.

C A P U T XI.

de variis thesauris hic exstructis; de iis, qui Olympiae fuerunt, VI, 19, 1, ubi etiam quos ἐν Αἰθραῖς Ἑλλήνων τινὲς ἐπαῖσαντο τῷ Ἀπόλλωνι scriptor tangit in transcurso. Περὶ τῶν ἐν Αἰθραῖς θεσάυρων scripserat Polemo Atheniensis teste Plutarcho Symp. 5, 2. Strabone referente hos Delphicos thesauros καὶ δῆμοι καὶ θυσίας κατεσκευάσαν, καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ χρημάτων ἀνετίθεον καθιερωμένα καὶ ἔργα τῶν ἀρίστων δημιουργῶν IX, 419 (501). Eisdem fuisse ἐν τῷ ἱερῷ περιβόλῳ idem Strabonis locus docet, ubi ille scribit, pristinum huius templi cultum declarari etiam his thesauris. adde p. 420 (509). Idem V, 214 (107) commemorat Σπινίταρον thesaurum hic praetermissum. Eorum, quae in his thesauris dedicata erant ex manubiis, reliquae erant inscriptiones, illos etiam qui dedicaverant indicantes, v. Strab. p. 421. (510) adde his quae ad VI, 19. a nobis adnotata sunt, Wyttenb. ad Plut. VII. Sap. Conv. p. 164, (990).

§. 1. οὐδὲ ἐνταῦθα Mosq. Pro vulgato ἦδη ἦσαν est in Mosq. ἴδουσιν, ex quo feci scripsique ἴδουσιν. Sic IX, 10, 5. in Vulgata est Ἀνωτέρω δὲ τοῦ Ἰσμηνίου τὴν κρήνην ἴδουσιν, quod pariter contraxit in ἴδουσιν idem codex. De hoc Τριόρα v. Diod. S. V, 61. de eo Cnidiae promontorium Apollini sactum Τριόριον appellarunt. Equo hoc apposito Boettiger in Ideen zur Archaeol. d. Mal. p. 323. putabat Triopam significari ἐμπόδαμον, nobis quidem dubitantibus. Hunc enim Triopam nonnulli dixerant Neptuni filium, in quibus fuerant Callimachus h. in Cer. 100 et Apollodorus I, 7, 4. Atqui Neptuno sacer fuit equus. ἐπιέντας vulgo,

ἀπὸ τῶν δὲ c Mosq. Sic I, 2, 4. ὁρῶν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γῆ-
 τα. cf. ad VI, 13, 5. Pro τὰ δὲ Sylburgio legendum vi-
 debatur ὅ δὲ ut ad Tityum referretur; Clavierio autem
 τὸ δὲ quod ut stare posset, etiam τερψόμενον corrigend-
 um esset, atque ita, vel τοῦ δὲ — τερψόμενον scribi
 volebat Corayus. Sed τὰ ad βίλην referendum indicat,
 alias eos sagittas mittere, aliis iacta feruisse Tityum.
 παρὰ τῶν Σκ. Mosq.

§. 2. *Siphniorum* hunc thesaurum et metalla com-
 memorat etiam Herod. III, 57. Σιφνίων ἢ ῥήσος Vulg.
 Σιφνίος ἢ v. c Mosq. καὶ αὐτοῖς — ἐπισησέν. Eadem
 fere habet Suidas v. Σίφνιοι, qui et formula τὴν φορὰν
 τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλεον utitur.

§. 3. *Ἀντίοχος* — *Τυρρηνίων*. Cf. cum his c. 16,
 4. et ibi adnotata. τυρρηνίων pro Τυρρηνίων Mosq. Si-
 militer in inscriptione Corporis inscr. graec. Berol. I, 1,
 p. 35. Τυραν legendum putatur Τυρρηνία i. e. Τυρ-
 ρηνία. Hoc et δὲ Ἀναρ. — ἀναρῶν confirmat Strabo VI,
 275. Hic *Antiochus* res Siculorum persequutus est us-
 que ad Olympiadem LXXXVIII, teste Diodoro XII, 71.
 adde de eo Siebenk. Praef. ad Strab. XV. ἐρήμεους ἐν
 οἱ ἀναρῶντες ante Facium, qui Kuhnii emendationi
 ἢ ἀναρ. locum in contextis dedit. καὶ ante παρὰ τὰ
 Bekk. uncis inclusit. Ὀμήριος Mosq. ἴσα, bene, etiam
 in Schol. ad Apoll. Rh. III, 42. editis, ἴσα in Parisi-
 nis et Strab. l. c. Ibidem et in Thuc. III, 88. Steph. B.
 Diod. 8. V, 7. est Ἀνδύμη. Quod hic de Cnidiorum co-
 lonia in Liparam ducta, quam Strabo quoque 6, 275.
 testatur, et de Liparceis in has tres insulas agri colendi
 causa traicientibus traditur, conspirat cum Thucydidis
 loco indicato. De ignibus Strongules et Hierae cf. Strab.
 6, 275. sq. Diod. 8. l. c. et Wessel. ἐν τῇ θαλάσῃ λου-
 ρὰ ἔστιν ἐπιτήδεια· δεξασθὲ αὖ ἡπλὸς τὸ ὕδωρ, ἐντὶ δὲ
 ἄλλω γε χαλεπὸν ὑπὸ θερμότητος ἔστιν ἐμβαλεῖσθαι ante
 Facium, qui c Mosq. δεξας scripsit. Kuhniius putabat,
 deesse quaedam de certo usu istarum thermarum, Fa-
 cius autem hoc non credens ἐπιτήδεια mutatum volebat
 in ἐν τῇ θαλάσῃ, hoc distinctione post ἔστιν facta referens
 ad δεξας. Hoc probatum est Clavierio atque etiam Por-
 sono, qui tantum δὲ post θαλάσῃ inserit. Denique Co-
 rayus ita corrigebat: ἐπιτήδεια, αὖ δεξασθ' αὖ οὐ καθήμε-
 νον ἡπλὸς ἐς τὸ ὕδωρ. ἐντὶ ἄλλως γε καὶ, des baigns
 très-commodes, que l'on peut prendre, pourvu qu'on ait
 la précaution de s'y plonger doucement; car autrement

on ne sauroit en supporter la chaleur. Hoc nimium, namque ad id quod Corayus volebat efficiendum, una tantum opus erat particula *εἰ*, et ita legendum: *ἐπιτήδεια, εἰ δέξεται σε ἡνίκα τὸ ὕδωρ ἐπεί πλ.* et *ΕΙ* inter *ΕΙΑ* atque *ΑΕΞ*. facile poterat excidere.

§. 4. ἀπὸ ἔργου τῶν ἐς πόλεμον Vulg. Sylburgius malebat ἔργου τοῦ, ut est cap. 13, 5, Facius autem, praecepte Goldhageno, ἔργων τῶν quod excepit Clavier. Quae mihi non esse emendatio videtur, scriptor enim dixit ἔργων τῶν ἐς πόλεμον hic non certum (ut cap. 13, 5) facinus bellicum indicaturus, quum id mox verbis ἐπεί Θηβαίους κ. τ. λ. factus esset. Ἀθηναίων ἐστὶν αἰσώτως Mosq. forsitan recte, namque ex praecedente Θησαυροὶ assumendum Θησαυρός, quum duo intelligantur alter Thebanorum, alter Atheniensium. cf. adn. ad II, 29, 1. εἰσὶν prodit correctoris manum. Κινδύους πλ. Hic Cindiorum thesaurus, §. 1. simulacra ab iis dedicata, quae in alio erant loco posita, commemorantur. ἢ pro ἱ Mosq. Ald. Frf. correxit Sylb. Κλεωναῖος — λοιμῶδους cf. ad II, 32, 5. Πυρδιστῶν Mosq. ἀπὸ — πταίσμ. clades Atheniensium Sricula. Ποτιδαῖάται vulgo. εὐσεφείας τῆς Vulgata, quem Genitivum Facius a praecedente ἀπὸ pendere putabat; nos corrigendum εὐσεφεία τῇ existimamus.

§. 5. βραχέματα pro κοσμήματα Mosq. κλ. τ. ἄρα κοσμ. Sylb. interpretatur ornamenta quae extremis navium partibus, prorae et puppi, de more adduntur. ἀριθμεῖται Mosq. γένεσθαι — ὀνομαζομένην Ὀρίαν καὶ μοι φαίνεται ante Facium, qui Palmerii bonam emendationem ὀνομαζομένην Πλῶ e Thucydide II, 84. haustam recepit. Diodorus idem referens ad Thucydidem iam citatus est XII, 48. mirum igitur, quod in Schol. ad Theocr. I, 125. τῷ ὀρίαν τῷ Ἀχαϊῶν adhuc legitur. Praeterea Facius καὶ μοι φαίνεται interpunctione antea sublata praecedentibus addidit. Θυσί pro Θυσί Mosq. De hoc Phormione cf. I, 23, 12, ubi Αἰοπίχης cuiusdam nomen etiam ex Athen. XIII, 605. a, poterat adiungi. καὶ ante ἐς τοῦ Mosq. omisit. Bekk. post Πλῶ distinxit coniungens καὶ μοι φ. cum sequentibus; sic ἔχειν desse dicendum est.

CAPUT XII.

episodium de foeminis et viris, qui ἐκ θεοῦ μαντεύ-
σασθαι dicebantur, inprimis de *Sibyllis*, de quibus cf.
Fabric. Bibl. gr. I, p. 227 sqq.

§. 1. ἀνίσχουσα ὑπὲρ ταύτης Vulgata, et Sylb. ταύ-
της referebat ad porticum cap. 11, 5. commemoratam.
At in Mosq. est ὑπὸ τῆς γῆς, quod Facius in ὑπὲρ τῆς
γῆς mutandum censuit, et Clavier mutavit. Aliquamdiu
quidem putabam ὑπὸ hic defendi posse loco Euripidis
Hec. 53. περὶ ὑπὸ σκητῆς exit e tentorio, et sensum hic
esse *eminet e solo*, nunc tamen in prosaico scriptore ὑπὲρ
videtur praeferendum; atque etiam VII, 1, 2. Mosq.
ὑπὲρ in ὑπὸ mutavit perperam. Casterum teste Clemente
Alex. Strom. I, p. 304. (qui sua sumsit e Plut. περὶ τ.
μὴ χρᾶν p. 619. Basil.) narrabatur, prope curiam ostendi
petram quandam, in qua Sibylla prima a Musis nutrita
et ab Helicone profecta sederit. *Herophilen* memorant
Tibullus II, 5, 68. et Clemens Al. Strom. I, 304. 323.
Apud Lactantium I, 6, 10. est *Demophile* vel *Hero-
phile*, apud Suidam *Ἡεροφίλη*. Vulgata habet Σιβύλλαν.
melius προπαροξύνεται in Suida, Phavorino, Aelian. V.
H. XII, 35, Strab. XIV, 645, Athen. XIV, 637 b, Tzetz.
ad Lyc. 1278, Clem. Alex. l. c. Inprimis autem regula,
quam Etym. M. p. 19 (18) affert, sequenda nobis fuit.
Bekker scripsit: Σιβύλλαν δὲ ἐπέκλησιν τὴν πρότερον
γ. quod Boeckhius ita explendum putavit ἐπέκλησιν. τὴν
δὲ Σιβύλλαν τὴν πρ. γενομένην, ταύτην. Ad priorem
Herophilen pertinent verba usque ad λέγουσιν ὀνομασθῆ-
ναι quae deinde sequuntur ad posteriorem; hanc quo-
que narrazunt Delphos venisse, et in petra paulo ante
commemorata a Pausania oracula cecinisse, καὶ Λαμίας
* τ. 2. Lactantius l. c. Sibyllas enumerans ait: *Secun-
dam Libysam fuisse, cuius meminerit Euripides in La-
miae prologo*, cuius fabulae hi duo supersunt versus:
τίς τούνομ' αἰσχρὸν καί ποινίδιστον βροτοῖς οὐκ οἶδε Λα-
μίας, τῆς Λιβυστικῆς γένος; In Suida et scholio Pla-
tonis a Valckenario ad Theoc. Adon. p. 346 sq. emen-
dato, ubi pariter plur.; recensentur Sibyllae, est δευ-
τέρα ἢ Λιβύσσα. Hinc suspicor in hoc Pausaniae loco
corrigendum esse καὶ ἀπὸ τῶν Λιβύων Λιβύσσαν λέγου-
σιν ὀνομασθῆναι. (Nunc demum video Perizonium quo-
que ad Ael. V. H. 12, 35. hunc locum correxisse, sed
alio tamen modo.) Adde illud Hesychii Λάμια — γυνί
ad Tom. IV.

n

τις ἀρχαία οὕτω καλουμένη Λιβύσσα. cf. Duris apud Suid. et in Phot. Lex. v. Λάμια et Diod. S. XX, 41. Plutarchus περὶ τοῦ μὴ χρᾶν ἔμμ. p. 619 Bas. refert, nonnullus dixisse, Sibyllam esse Λαμίας θυγατέρα τῆς Ποσειδῶνος· haec αὐτολεξεῖ repetivit Clemens Strom. I, 304, sed pro Ποσειδῶνος hic vitiose legitur Σιδῶνος. De Helenu Asiae Europaeque pernicioſa hi versus sunt in Orac. Sibyll. lib. 3.

Ἦλιον οἰκτιρεῖν σε· κατὰ Σπάρτην γὰρ Ἐριννὺς
 Βλαστήσει περικαλλές, αἰκμητον, ἔρνος ἀριστον,
 Αἰίδος Εὐρώπης τε πολυσπερές οἶδμα λιπούσα.
 Σοὶ δὲ μάλιστα γόους, μόχθους, στοναχάς τε φέροντα
 Θῆσει, ἀγῆραντον δ' ἔξει κλέος ἰσοομένοισι.

Hic. ὡς cum Optativo et Indicativo. cf. cap. 51, 2. Mosquensis ἀλοῖσται omisit, sed deinde pro ὕμνων habet ἔμνων, quod Sylb iam voluerat et nobiscum dedit Clav. καλεῖ δὲ οὐκ Ἡροφίλην μόνην — αὐτὴν Vulg. In Clav. ed. est καλεῖται δὲ Accusativis, qui sequuntur, non mutatis. οὐκ Ἡροφ. ionismis accensent, quaeritur autem utrum Pausaniae an librariis hoc debeat. οὐκ scr. Bekk. Pro μόνην assentiente Sylburgio μόνον dedit mecum Clavier. Sibylla se Ἀρτεμιν et, quod illico sequitur, Ἀπολλινίς sororem dixit. Huc pertinet locus Clémentis AL Strom. I, 323. de Sibylla: Φρυγίαν τε οὖσαν κεκληθῆσθαι Ἀρτεμιν, καὶ ταύτην παραγενομένην εἰς Δελφοὺς ᾄσαι

Ὡ Δελφοί. θεράποντες ἐκηβόλου Ἀπόλλωντος,
 Ἦλθον ἐγὼ χρήσουσα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 Αὐτοκασιγνήτω κειχλωμένη Ἀπόλλωνι.

Pro vulgato τὸ δὲ corrigente Sylburgio dedi τὸτὲ δὲ, item Clav. μὴ πρὸς pro μητρὸς Mosq. δ' post ὕμνης Bekker. omisit. πατρὸς δ' αὐτ. mutatum in Mosq. in πατρὸς δὲ. Kuhnio κητοφάγος qui cete, pisces edit, est homo. Clavier melius interpretatus est: mon père vivoit d'aliments grossiers. Sic oppositus esset mortalis, qui his alitur, deae quae nectare et χρύσῳ nutritur. ἐρυθρὴ Μαρπησός vulgo; Stephanus habet Μερμησσός, πόλις Τρωική, ἀφ' ἧς ἡ ἐρυθραία Σιβυλλά. ἦν δὲ καὶ ἡ πόλις αὐτῇ ἐρυθρὰ τῷ χρώματι ubi etiam Μυρμησσός legitur et apud Suidam Μαρμησσός. In Tibulli codicibus II, 5, 6. fuit Marpesia, cui Salmasius substituit Mermessia. Apud Lactantium I, 6, 12. Marpessus et Marmessus legitur variantibus codd. μητρὸς ad Sibyllae matrem

recte referant. *καταρῆς ἱερῆς*, *ποταμῆς δ' Ἀιδωνεύς* vulgo — *ἱερῆς ἢ ποταμῆς* Mosq. atque Clav. scripsit *ἱερῆς*, ἢ *ποταμῆς δ' Ἀιδ.* de quo errore non est cur dicamus.

§. 2. Post *ἔτι*, *καὶ* Bekker. vellet *εἰν* additum esse. *ὡς ἂν* pro *ὡς* Mosq. *ὅς ἂν* habet 1410. unde Bekk. *ὅσον* scr. *περὶ τὸ Μαρπησσαν γῆ* vulgo; duplicem sibilantem e Mosq. restituit Fac. sed scribendum fuit *τὴν Μαρπ.* quod Sylb. iam voluerat sed Kuhnii reticuit. *τὴν Μαρ.* Clav. nobiscum dedit. Corayns autem ante *γῆ* recte voluit inseri articulum. *ὥστε καὶ τῷ Ἀιδωνι ποταμῷ καταδύεσθαι ἐς τὴν χώραν, καὶ ἀνασχόντι τὸ αὐτὸ αὐθις πύσχειν, τέλος δὲ καὶ ἀφανίζεσθαι κατὰ τῆς γῆς αἰτίον (ἐμοὶ δοκεῖν) ἔστιν, ὅτι ἁπλῆ — ἔστιν ἢ ἴδη* Vulgata, qua propter perversam interpunctionem sinistre accepta, excidisse aliquid plurimi perperam putaverunt. Pro *Ἀιδωνι* scribendum esse *Ἀιδωνι* primus vidit Sylburgius, sed non vidit, post *τὴν χώραν* non deesse verbum finitum *συμβαλεῖ* vel simile. Notatu dignum, ut errandi facto initio error sequutus sit; Kuhnii enim opinabatur, post *ποταμῷ* requiri verbum *παρέσχει* vel simile ad structuræ integritatem; Facio autem arbitro Dativi illi proreus abhorrent a constructione, quae Accusativum postulet; itaque vel Accusativum restituendum τὸν *Ἀιδωνέα* — *ἀνασχόντα*, vel, si Dativos retinere velis, emendandum censet *καταδύεσθαι τε ἔστι ἐς τὴν χώραν*. Nihil iam reliquum erat nisi ut contextum ipsum corrigeretur; quod factum est a Clavierio, qui audacter scripsit: *καταδύεσθαι ἔστι τε ἐς τὴν χώραν*. Sed nihil desse, et omnia quae oblata sunt supplementa reiici debere intelliges, si, quod in minore editione iam fecimus, maiorem distinctionem post *τῆς γῆς* in minimam nobiscum mutaveris. Hi enim Dativi cum Infinitivis pendent a formula *αἰτίον ἔστιν* quae structura minime est insolens. v. adn. ad I, 26, 5, ubi est *τὸ συμμαχικὸν τοῦτο ἐγένετο Ἀθηναίοις αἰτίον μάλιστα διαφυγῆν τὸν Κασσάνδρου πόλεμον*. Nunc video Corayum plane idem sensisse de hoc loco scribentem „il faut retrancher le premier *ἔστι*, qui est une correction inutile de Facius et changer la punctuation, *τῆς γῆς αἰτίον, ἐμοὶ δοκεῖν, ἔστιν*.” Idem quam nobiscum Clav. recepit lectionem *Ἀιδωνι* probat.

§. 3. *Τὴν δὲ — Σμυνθείας*. Eustath. p. 54: *φησὶν ἡ ἱστορία, ὅτι ἐν τῇ Χρυσῇ Σμυνθείας ἔστιν ἱερὸν* ergo in Troade. Ante Kuhnium distinguebatur post *Ἀλεξαν-*

ορείᾳ, Kuhniius auctore Sylburgio posuit virgulam post ταύτην, sed recte hanc plane removit Facius. Pro ταύτην autem in Mosq. est αὐτή, et ταύτη scripsit Clav. me non probante, quum scriptor τὴν Ἡρακλῆα ταύτην dixerit τὴν νεωτέραν, de qua nunc loquuntur est; de eadem mox αὐτῇ ἡ Σιβυλλῇ posuit, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ accipiendum esse de Troica, per se planum est. De hoc *Hecubae somnio* Apollod. III, 12, 1. αὐτῇ post ἡρώων omisit Mosq. Hoc ἐλεγειῶν repetitum est in Anth. Pal. T. II, p. 792. αὐτῇ — ἀποβείας ἀφηγοῖς Mosq. Idem αὐτῇ — Μείρα ὑπὸ omisit. αὐτῇ scripsit laopsius. τῇδε pro τῇδε Mosq. Ἐκείνη pro Ἐκείνη idem. Brunckiu malebat Ἐκείνη, quod nobis quoque placet. Sensus est: *functa Phoebi sacerdotio quod tum fuit.*

§. 4. γὰρ post ἀμφοτέρωθεν Mosq. omisit. Ἰάκωχος apud Strab. XIV, 644. Theodorum Sibyllae patrem nominat Suidas auctore Hermippo. Hunc usum vocabuli ἰδὴ inprimis Ionam proprium esse vult Phavorinus. v. Lexic. Herod. Schweigh. Κέρκησσον pro Μέρκησσον Mosq. Ἐπίσημοις pro Ὀπικοῖς idem. Hic Hyperochus ab Athenaeo XII, 528, d. ita citatur ὡς φησὶν Ἐπίσημος ἡ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαῖα. Deinde χρησμένων δὲ οἱ Κυμαῖοι τῆς γυναικὸς ταύτης ἐς εὐδυναίαν ἐπιβέβησθαι. Vulgata hoc sensu, *oraculum in nulum*; sed χρησμένων est in Mosq. sic tollendum ἐς ante εὐδυναίαν, quod Clavier quoque delevit, quanquam retinuit χρησμένων. Pro ἐς est ἐπὶ in cod. Par. 1410. Mox ἐπεγραφή — Δημοῦς παρὰ Ἑβραίοις ante Facium, qui cum Salmasio post Δημοῦς distinxit. Ad Δημοῦς intelligitur ὄνομα. De hac muliere cf. et Reines. Observ. in Suidam p. 65.

§. 5. Ἑβραῖοι οἱ ὑπὲρ τ. Ἰταλίων. cf. edn. ad I, 5, 5. Adde illud Strabonis ἡ ὑπὲρ Φοινίκης μετὰ τὸν Ἰάκωχον καὶ Ἀντιλάβανον Ἰουδαία λέγεται. 16, 354. Παρὰ Ἑβραίοις — Σάββα. Bis haec dicitur Σαββῆθ apud Suidam. De ea reiicimur ad Periz. not. in Ael. V. H. XII, 35. In parentibus huius Sibyllae consentit Suidas cum Nostro, *Phaënnis* qua aetate vixerit, indicatur etiam cap. 15, 2. *Sibyllam* eam ab hominibus nominatam esse negat Pausanias. τῆς μὲν δὲ πυνθίσθαι τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιβέβησθαι ῥάβδον τοὺς χρησμούς ante Facium; qui post πυνθίσθαι inseruit ἐστὶ ut haberent quo regerentur isti Infinitivi. Diceremus eos pendere a

ἐπίδον, nisi hoc ipsum vocabulum adesset a Mosq. et cod 1410. Clavier quoque omisit, qui ita scripsit: πυθίσθαι τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιλέξασθαι ἐν τῷ χρόνῳ. Quam ἐπιλέξασθαι ferri non possit, scripsimus πυθίσθαι τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιλέξασθαι ἐν τῷ χρόνῳ. Medium ἐπιλέξασθαι est legere. v. adn. ad 1, 12, 3. Ἀντιόχῳ πρὸ Φαεῖνης una aetate ante Gallorum in Graeciam expeditionem (quae cecidit in Olymp. 125) eam praedixisse dicitur cap. 15, 2. Hic Antiochus est I. seu Soter filius et successor Seleuci Syriae regis, cui se captivum tradidit hic Demetrius Poliorcetes Antigoni filius. v. Plut. Demetr. 49, sqq. ἄντιος pro Ἀντιόχῳ Mosq. Παλιὰς Mosq. Ald. Fréf. correxit Sylburgius. ἑσπέραι Mosq. Ἀκαρῶν vulgo σὰ ἀκαρῶν Mosq. Fz. Camerarius legit, sagaci coniectura; ut ait Syb. et ita nobiscum scripsit Clavier. ἀνέστρας Mosq.

§. 6. De Eucloo infra cap. 14, 5. Pro Ἀθηναίων Bekker. Ἀθηναίους volebat legi. Βάνιν Mosq. παραχρῆτος δὲ Νυμφῶν i. q. παρὰ τὰς ἐκ Νυμφῶν quod de eodem est IV, 27, 2. De vera Bacidis patria interpp. ad Ael. V. H. XII, 35. Ergo hic Bacis quoque a Nymphis affatus χρησμολόγοις viuis accensetur. cf. Rein. Obs. in Suid. Huius Lyci χρησμοί commemorantur etiam IV, 20, 2. τοσαῦτα Ald. Francof. sed Sylb. correxit. ἄχρε pro vulg. ἄχρε Mosq. v. adn. ad II, 30, 7. VI, 15, 5. adde Phryn. Lobeck p. 14. ἐν δὲ τῷ πρὸ. Qui hoc et similia putant dieuntque Pausaniam opposuisse Christianis, nos velim explicare causam, cur Pausanias recte tantum in illos invadere, nequa usquam quidquam aperte contra eos, dicere ausus sit.

CAP. XIV.

§. 1. Paeonici tauri videntur eundem esse qui Herodoto dicuntur φῶες ἄγριοι VII, 124, 126, quos narrat in illa esse regione. De bisanibus et eorum nomine Schneideri adn. ad Eclog. physic. p. 24. Ἀπονίων δεινῶς Vulgata. δὲ Συρος 1410. ex Amasaei translatione summi δεινῶς, Sylburgio et Nibbyo placebat δεινῶς, sed Clavierio nostra lectio item Bekkero. Schneider malebat Ἀντιόχῶς vel Ἀντιόχῶς e Diod. S. XX,

19, init. ubi Casseander dicitur βασιλεὺς Δελφίων τῶν Παίωνων βασιλεῖ, et Wesselingius hoc apud Diodorum nomen constabilit Polyaei loco IV, 12, 3. Loescher vertit: „Caput Pisonis factum ex aere Paconico, Dropiorum cum esset, rex Paconum Delphos ablegavit.“

§. 2. ὀλίγη — ἐμβολῇ „conciisa et manca est structura: plena sic, ὥστε τῇ ἐμβολῇ ἀντιστῆν“ Sylb. quod probatum est Clavierio (optanti ὥστε τῇ ἐμβολῇ ἀντιστῆν αὐτῶν) atque etiam Porsono, non nobis; namque Adiectivum vel Adverbium cum οὕτω copulatum interdum non sequitur ὥστε, veluti in Strab. IX, 400 τὴν Εὐβοίαν τρόπον τινὰ μέρος Βοιωτίας πεποίηται ὁ Εὐβοίος, οὕτω στενὸς ὢν, καὶ γεφύρα συνευγμένους πρὸς αὐτήν· et XII, 540 (42) οἱ θαυμάσαντες, εἰ τινες οὕτως εἰεν ἀπειρηκότες πρὸς τὴν ἐλωθερίαν, ἐπέτρεψαν αὐτοῖς ἐλίσθαι ὃν ἂν βούλοιντο. nos simili modo in communi loqui vita notum est. cf. adn. ad 28, 1. Sensus nostri loci est: *nec ulla retia satis valida (firma) sint adversus eorum impetum*. Quodsi constructio ἰσχυρὸν εἶναι τὴν non vacat offensione hoc sensu, *validum esse ad aliquid perficiendum, sustinendum*, poterit fortasse ἰσχυρὰ πρὸς τὴν ἐμβολὴν scribi. πρὶν pro πρηνές Mosq. Mox pro πρηνές est κρανές· cuius permutationis exempla congressit Lobeckius ad Phryn. p. 431. πέφαται pro περὶ τῷ Mosq. τὸ περὶ τῷ πέφαται ὁμαλὸν displicuit Sylburgio, qui malebat πρὸς quam περὶ, quod hic esset *circum*. Forsitan περὶ τῷ ortum e proximo πέφαται i. e. *in fine*, quam suspicionem lectio Mosq. auget. In minore editione suspectis uncas inieciimus. ὀλισθόντες Mosq. ὀλισθέντες margo Excerpt. cod. Palat. ἐρρίμην Mosq. πένθος τ. ἡ. παρ. cf. ad II, 10, 3. πρὶν ἐνέλεξαντες vulgo, προελέξαντες Mosq. hinc cum Schneidero antea προεκέλεξαντες dedi. Camerarius πρὶν ἐνέλεπαντες voluerat. Nunc bene προεκέλεπαντες scripsit Bekkerus. τότε παρὰ τὴν Mosq.

§. 3. Τοῦ βλασφῆς ἀρ. Quod Spanhemius de Usu et Praest. Num. T. I. p. 210 se suspicari ait, huius viri statuam videri e regione illius capitis taurini positam esse ad indicandam viri ferociam et robur, id minus improbarem, si utrumque donarium ab iisdem fuisset dedicatum, atque certam esset, in suo quodque loco semper mansisse donarium, quod Delphis vidit Pansnias. Ante Facium legebatur Τοῦ βλασφῆς τε, is Syl-

burgii δὲ recepit. Huius *Andrei* mentio etiam apud Stephanum videtur exstare, sed adhuc *Ἀνδρεία* quarto casu ibi v. *Ἄνδρος* legis. οἱ ante *Ῥοκνημ*. Bekk. inseruit. De monte *Pieria* et urbe *Dio* diximus ad IX, 30, 3. καὶ ἐπὶ τῷ ἄρματι *Ἀμμωνα* Vulg. καὶ ἐπὶ τῷ ἄρματι ἄγαλμα *Ἀμμωνος* Clavier edidit. quod recepi quum in Mosq. *Ἀμμωνος* pro *Ἀμμωνα* reperissem. Boeckhius in Oecon. publ. Athen. II, p. 259 unde hoc hauserit: *das Weihgeschenk Ammon auf einem Wagen, war gewiss älter als Alexander*, nescio. τὸν Ἀπόλλωνα — ἐλάφου eum *Apollinem* qui cervamprehendit, den *Apollon*, welcher den *Hirsch* angefasst hat. Videtur significari *Apollo*, qui cervae se attollentis alterum pedem anteriorem manu dextra tenet; qualem effigiem videmus in Schlichtegrollii Auswahl vorz. Gemm. aus d. Stoss. Cabin. tab. XLV, cui iudice Welckero in Zeitsch. f. Gesch. u. Ausl. alt. K. I, 1. p. 166. non *Endymionis* sed *Apollinis* nomen dandum fuit. Φαρσάλιοι δὲ Ἀχιλλέα τε ἐπὶ ἵππῳ καὶ Κορίνθιοι δὲ πτλ. Vulgata. Mosq. et Vindob. lacunam quae hic est ita explent: ἐπὶ ἵππῳ καὶ ὁ πάτροκλος συμπαρεῖν οἱ καὶ τῷ ἵππῳ κορίνθιοι. quod nos in minorem editionem ita transtulimus ut scriberemus ἐπὶ ἵππῳ, καὶ Πάτροκλος συμπαρεῖ οἱ τῷ ἵππῳ. Κορίνθιοι δὲ π. 4. Clavier ἐπὶ ἵππῳ, καὶ ὁ Πάτροκλος συμπαρεῖ οἱ καὶ τῷ ἵππῳ. Καὶ Κορίνθιοι δὲ edidit. Nobiscum consentit Bekkerus nisi quod ὁ ante Πάτροκλ. retinuit. De hoc *Corinthiorum thesauro* et de hoc *auro* v. omnino Herod. I, 14. Quod idem IV, 162. refert in hoc *Corinthiorum thesauro* fuisse *Θυμνητήριον*, Pausaniae aetate evanuerat. De hoc thesauro cf. et Plut. Conv. 7. sap. p. 164 et Wyttenb. adnot. ἡνίκα — Θρῆσσαιας. cf. cap. 1; 2—4. Φλιάσιοι — Αἰγίνης. Aeginam Asopi filiam ex *Phliunte* rapuit Iupiter. v. Diod. S. IV, 72. Not. ad Hellén. p. 255. sq. et Pausan. II, 5, 1.

§. 4. τοῦ Κορινθίων vulgo, τοῦ Κυρηναίων Mosq. et 1410. Ἡρακλῆς δὲ πτλ. Ad hunc nos locum scriptor ipse reiecit VIII, 57; 1, ubi aliud artis opus sed eiusdem argumenti commemoratur. Pugnae huius ipsius mentio iniecta iam est III, 21, 7. Ars eam saepe simulavit. v. indic. in Winckelmanni Opp. VIII, 120. ed. Dresd. eiusdem Desc. d. pierr. grav. p. 284. 285. Monum. Pelopon. Praef. XXXIII, et p. 114. Statues antiques Musci (olim) Napoleonis num. LI. Horneri Bilder des griech. Alterth. II. num. XII. adde Creuz. ad Cicer. de N. D. III, 16.

ubi Cicero hoc de antiquissimo *Hercule Iovis antiquissimi*, et *Lysithoës filio* narrari dicit. ἡγήσατο *Hlēs* vulgo; scripsi ἡγήσατο ὁ *Hl.* ut est cap. 4. 1. ubi de eodem narratur vata. *Diylum, Amyclaeum et Chionin* Winckelmannus et Meyer praetermiserunt. Nomen *Διυλλος* est etiam in inscr. attic. in Corp. Inscr. graec. Berol. I, 1. p. 220. v. 7. add. adn. ad cap. 5, 1. *Χιοναίς* Mosq. ἀλλ' ὅς δ' αὖν pro ἄλλος ἄρ' Mosq. De *Hercule Canobeo seu Aegyptio* Herod. II, 113. Strab. XVII, 801. Cic. N. D. III, 16. Intrpp. ad Tacit. An. II, 60. πρότερον π. 2. Plutarchus de Herod. malign. c. 14. vol. 12 Huft. negat ab ullo antiquiore poeta *Herculem Aegyptium* aut *Phoenicem* commemorari. ἀποδίδωσι nunc pro ἐπιδίδωσι legitur e Sylb. correctione. παραδείξαμενοι κτλ. ex poetis ut Noster ita Apollodorus II, 6, 2, Hyginus fab. 52 hausserunt sua.

§. 5. χρυσοῦν τρίποδα — ἡγεμόνες. Quid huius monumenti reliquum fuerit aetate Pausaniae quid non, ex his eius verbis planum est. De eodem hoc donario Herodotus IX, 80 (81) ita: ὁ τρίπους ὁ χρυσεὸς ἀνέστη, ὁ ἐπὶ τρικαρήνου ὄφις τοῦ χαλκίου ἐπεστεῶς ἀγχιστὰ τοῦ βωμοῦ. ubi Gronovii et Cuperi de hoc serpente lites Wesselingius tangit suam non celans sententiam. Quid sit ἐπικείμενον δράκοντι patet ex Herodoti verbis. Hic autem nullum discrimen inter ὄφιν et δράκοντα. Mosq. καὶ ante τὸν χρυσοῦν omisit. καὶ ἄλλην δεκάτην π. 2. de altero Tarentinorum donario iam dixit cap. 10, 3. τέχνη μὲν τὰ ἀναθήματα Ὀνατᾶ τοῦ Αἰγινήτου, καὶ Καλύνθου τε ἐστῆκασιν ἔργα, εἰκόνες δὲ καὶ πεζῶν καὶ ἰππέων Vulgata. Ὀνόματα pro Ὀνατᾶ Mosq. ὀνότα cod. Paris. 1410. Ὀνάτα est in Bekk. ed. τὲ ἐστὶ κωσιν ἔργου pro τε ἐστῆκασιν ἔργα idem. ἐστῆκασιν ἔργα non vacat offensivae, et τέχνη μὲν τὰ ἀναθήματα Ὀνατᾶ ab eo, quod respondere debet, εἰκόνες δὲ καὶ πεζῶν καὶ ἰππέων, corrupta oratione abscissum est. Quibus vitiis tollendis utilissima est codicis Mosq. lectio, ex qua hunc locum ita restituendum putavi: τέχνη μὲν τὰ ἀναθήματα Ὀνατᾶ τοῦ Αἰγινήτου, καὶ Καλύνθου τε ἐστὶ τοῦ συνερῶν, εἰκόνες δὲ καὶ πεζῶν καὶ ἰππέων· βασιλεὺς Ἰανύων κτλ. Ergo et illa ἀναθήματα et hae εἰκόνες fuerunt opus Onatae atque Calynthi, socii. De καὶ — τε cf. ad I, 24, 7. περῶν pro πεζῶν Mosq. δελφίς recte scripsit Fac. pro Δελφίς. An καὶ ante ναυαγία sanum? nunc video Bekkerum uncis notasse. In Κρισσαίῳ haerebat Sylburgius

expectans Κρητὰς i. e. Κρητικῶν sed ex cap. 10, 3. videmus Phalanthum locum quaerentem quo coloniam duceret, Delphicum consuluisse oraculum; nam quod ibi legitur *στέλλοντες ἐς ἀποικίαν λόχον ἦλθεν ἐκ Δελφῶν* non est necesse, ut interpretemur de legatis Delphos missis, qui oraculi responsū ad eum retulerint Spartani. *πέλαγος τὸ Κρησαῖον* est sinus Crissaeus, cuius ostium Rhium et Antirrhium, septem stadiorum spatio directis, indice fuerunt Thucydide II, 86. initium eius Acheloi ostium dicitur apud Strabon. X, 450 (46). Magnus huius sinus ambitus, de quo v. Mannert. VIII, 151 sq. causa fuit, cur hic *πέλαγος* diceretur.

CAPUT XIV.

§. 1. et 2. De hoc *Cycno*, *Tenne* et *Tenedorum* insula Diod. S. V, 83. Strab. XIII, 604. Tzetz. ad Lyc. 232. Plut. *περ. καταρ. ἑλλήν* cap. 28. Phavor. Suid. Phot. Lex. v. *Τένεδος*, *Τενέδιος*, et qui ibi citantur. adde Mureti V. L. I, 12. Bochart. Chan. p. 416. *Ἐσθυράχου* Mosq. *Κολώναις* — *Κολῶναι*. In Strab. XIII, 589. 604. Tzsch. *Κολῶναι* in Diod. S. l. c. *Κολῶνη*. „The town *Coloniae* was most probably nearer to the shore exactly opposite to Tenedos“ Hobhousius T. I. p. 684. *Ἰλιάς* locus est XV, 419. ὅτε ὑπὸ πηλ. Amasaeum legisse ὅτε Sylburgius iam animadvertit; eodem modo corrigi voluit Corayus, quod recepi, aliter de hoc loco ac de II, 22, 5. iudicans. *Ἀπείχεσθαι*. cf. ad III, 3. 7. *Φιλονόμη*. in Etym. M. 763 (692) eadem *Φιλονομία* vocatur. Reinesius Pausaniae margini alleverat coniecturam *Φυλονόη*, quo nomine fuerit filia Tyndari culta a Lacedaemoniis, sed Vulgatam defendit Phavorinus atque Tzetzes i. c. et in Antehom. 245, ubi v. Müller et Jacobsius, qui eam pluribus etiam auctoritatibus confirmant. *Κραναῖον* Vulg. *Κραναῖον* Mosq. *Τραγανῶν* et *Τραγῶν* Tzetz. ad Lyc. l. c. quorum posterius est etiam in Etym. M. d. l. Hinc *Τραγῶν* scripsi: idem meus voluit Müller ad Lycophron. Nomen *Τραγῶν* est etiam apud Steph. B. v. *Τράγασαι* unde *Τραγασαῖον* in Strab. 13, 367. *διήμασαι* Mosq. *καὶ οἱ Κένος* Vulg.

Scripteram καὶ ὁ Κύνος e Mosq. quod nunc a Clavierio quoque receptum video. *Λευκοφύων*, ut supra, habent etiam Strabo XIII, 604, Diodorus V, 83 et, quod Sylb. animadvertit, Eustathius tum ad Dionys. tum ad Homerum, sed Stephanus *Λευκοφύων* et Tzetzis ad Lyc. *Λευκοφύων*. προσομνησάμενον Mosq. καίλλας pro καίλας idem. ἀπείκασε ἀπὸ τοῦ θυμοῦ Mosq. *Tenedios* — *Tenedios* ante Facium, qui se dicit simplici v. scripsisse e Stephano ac Strabone; idem voluerat Sylb., sed v. de scriptura Tzsch. ad Strab. VIII, 380 (275 sq.) contra duplex et disputantem. Proverbium *Tenedia bipennis* varie ipsos veteres interpretatos esse videre licet e Stephano, Suida, Phavorino, Photii Lex.

§. 3. *ἐναντία βασιλείας* Vulgata, sed non dubium quin scribendum fuerit *ἐναντία τοῦ βασιλείας*. Hunc *Διαγαλοῦν* commemoravit scriptor V, 23, 1. 2. *λαφύων τῶν Μηδικῶν κομίζων τῷ Ἀπόλλωνι* Vulgata; Facius sibi videbatur et desiderare, quod Clavier non dubitavit inserere scribens — κομίζων [τι] τῷ Ἀπόλλωνι, quanquam Schaefer in indice ad Lamb. Bos. Ellips. istam ab hoc loco iam defenderat correctionem. cf. adn. ad IV, 24, 2. Minus paruit Clavier Facio §. 4. *ἀναθημάτων* Mosq. τὰ ἐς τοῦτο τοῦ γε. *responsum hanc rem spectans*. Πίρσος καίλλας — *ἡμεν καταθήκης* Mosq. οἶνον Schaefer ad Dion. de Comp. Verb. p. 58 mutatum volebat in οἶνον, quod Clavier in margine suae editionis repetivit. Ad ἀπηξίωσεν — μή cf. Hermannii Adn. ad Viger. N. 271. p. 777. (810) quanquam non praetermittendum, in Mosq. μή deesse. cf. cap. 16, 4. Clavier suspicabatur προσέσθαι scribendum esse. ἀπῶσθαι Mosq. ἐπὶ τοῦτο idem. ἵνα μὴ ἀναθῇναι τὸ ἔχθος ἀπιστον ποιῆσθαι ἀπὸ τοῦ Μηδίου Vulgata. — ἀπιστον pro ἀπιστον Mosq. et Vindob. quod excepi, praesertim quum et alibi hoc vocabulum Pausanias usurpet, veluti cap. 57, 5. Sensus: *ne dedicanti odium, quo in eum Persae flagrant, perpetuum redderet, seu ne Themistocles propter dedicata haec spolia perpetuo Persis esset odio*. Abreschius Dilucid. Thucyd. p. 555. referente Valckenario et Schaefer ad Dionys. l. c. malebant ἀπιστον, quod in contextis posuit Clavier. ἀπιστον et ἀπιστον confundi monuerant Wessel. ad Diod. T. II. p. 612. et Kuhn. ad Pausan. IV, 28. p. 348; sed mirum, quod Kuhnio hic in mentem non venerit corrigere ἀπιστον, sed ἀναθῇναι τι τὸ ἔχθος ἀπιστον. Nobis tutius visum est codices sequi, ἀπιστον et

ἀσπορόδον ἔχθραν, μῖσος magis poetica esse iudicantibus. ποιήσῃ pro ποιήσῃ Mosq. στρατίαν ante Facium, qui monente Sylburgio scripsit στρατείαν. An ἀπὸ ante τοῦ βαρβάρου probandum? *Bacidis* oracula huc spectantia sunt apud Herod. VIII, 20. 77. 96 IX, 43. et in Anthol. Pal. T. II, p. 574. *Εὐκλῶ* sic *Εὐκλῶ τοῦ χρησμολόγου* apud Suidam T. I. p. 2. et in Siebenk. Anecd. gr. p. 72. Rursus apud Pausaniam X, 24, 3. *Εὐκλον* et cap. 12, 6. *Εὐκλον*. Scripsi *Εὐκλῶ* cum Mosq. ab *Εὐκλος*, *Εὐκλου*; sic *εὐξος*, *εὐξος*, *εὐξος εὐνους*; namque τὰ εἰς ος ὀνόματα, ἔχοντα τὸ εὐ μόριον κατ' ἀρχήν, ἅπαντα προπαροξύνονται docente Etym. M. p. 394. Sylburgius putabat, veram esse scripturam *Εὐκλος* ut *Εὐκλος* esset ex *Εὐκλῆς* sicut *Ἰφικλος* ex *Ἰφικλῆς*. Adde de hoc vate et eius nomine Gregor. Corinth. p. 717. (ubi mirum quod Pausaniae nulla facta mentio est) Fabric. Bibl. graec. I, 55. et Lobeck. de Orph. aetate II, 9 sq.

§. 4. ἀναθήματα pro ἀνάθημα Mosq. Hic quoque Facius volebat scribi *χρημάτων συλήσαντα τὴν ἀνθρωπίνην* cf. notata ad §. 3. *σημείρας* et ἐπὶ δὲ pro *ἐπειδὴ* Mosq. Antea αὐτὸν post *ἔχειν* scripsit Facius pro vulg. αὐτόν.

§. 5. Athenaeus XHI, 591. b. ex Alceta refert, hanc *Phrynes* statuam in columna marmoris Pentelici positam mediam inter Archidamum Spartae regem et Philippum Amyntae hanc inscriptionem habuisse *Θρύνη Ἐπίκλειος Θεσπιανή* et dedicasse Delphis τοὺς περιτιόντας scil. Thespiarum. Auctore Aeliano sophista V. H. IX, 32. eam ἀνέστησαν οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀκρατίεσται ἐπὶ κίονας εὐ μάλιστα ὑψηλοῦ. Et hic et Alcetas male narravit, hanc statuam fuisse *aurream*, quanquam idem legimus in Plut. *περὶ τοῦ μὴ χρῆν* p. 620 sq. Frob. et huius mulieris nomen *Mnesaretē* fuisse, Phrynen cognomen.

CAPUT XV.

§. 1. *Μεγαρεῖς* — κρατήσαντες. Rem his paucis tetigit Thucydides I, 114: οἱ φρουροὶ Ἀθηναίων διεφθάρμενοι εἰσὶν ὑπὸ Μεγαρέων, πλὴν ὅσοι ἐς Νίσαιαν ἀπέφυγον. Eodem videtur pertinere locus Plutarchi *περὶ τοῦ*

μη ποτ' p. 621. Frob. *Μεγαράς μὲν οὐκ ἔχοντες ἐν αὐτῷ λόγῳ ἔχοντα τὸν θῶδ' ἔσθην ἀπὸ τῆς μάχης, ἣν Ἀθηναίους μετὰ τὰ Περσικά τῇ πύλῃ ἔχοντας αὐτῶν νικῆσαντες ἐξέβαλον.* Ante Facium *Νισσαλῃ* qui alteram sibilantem oppressit, *Νησαία* Mosq. *Πλαταιών* — ἄλλαν cf. c. 16, 3. *Γουβρύου* Mosq. *Ἡρακλειωτῶν* τῶν malebat Bekk. *Ἀμφικτυον*. — *Σημίαν*. Huius meminit Plut. l. c. p. 620. extr. *ἐπέβαλον* dedit Bekker. Nomen *Σιράλως* Schwenckius in Etym. u. Myth. And. p. 210 non male ducit a *αἶρος* et *ἀλκίς* de *frumensio* ab *agris sacris arcendo*. *στρατηγοὶ δὲ οἱ πολλοὶ πλείους αὐτῶν, qui deinceps positi sunt, duces sunt copiarum.* Verba *στρατηγοὶ δὲ αἰγάλματα ἔστιν* Mosq. omisit. Mox breviter pro *αὐτῶν* τὸ μὲν *Ἀγρίμδος* τὸ δὲ *Ἀθηνᾶς*.

§. 2. *Στρατίαν* vulgo; scripsi *Στρατίαν* et sensu postulante et Amasaeo praeunte, et Facio suadente. *Phaënnis*. v. cap. 12, 5. *γενεᾷ* — *ἔργον*. Schneider citavit Heynium ad Zosim. 2, 36. p. 655. *Ἀπὸ τοῦ* abest a Mosq. *Ἀυλῆσαι* Clavierii praetermisit interpretatio, Nibby reddidit: *resterà de Galt l'oste sterminatrice*. Pro vulgato. *Ἀυλῆσαι* est in codd. Paris. 1399. 1410. 1411. *αὐδῆσαι*. Sylburgius opinabatur aptius legi posse *αὐτῶν*, *sese iactabit; iactabundus insultabit oppressis*; censor editicnis Facianae in der Neuen allgem. deutsch. Biblioth. XLI, I, 3. p. 161. malebat *καὶ τοῦ* — *ἡσέσαι*, Hobekiū *αἰσέσαι*, Godofr. Hermannus *αὐλῆσαι* seu potius *αὐλλοεσαι*, si antea locus nominatus esset, ad quem hoc verbum posset referri. Qui harum emendationum omnium nulla probetur, is videat an Vulgatam interpretari possit, *Gallorum exercitus tibiam instabit, tibia ad bellum, proaltum vocabit.* Medium *αὐλεῖσθαι* est *tibia accinente moveri* ut in Xen. Anab. VI, 1, 6. seu V, 9, 11. Spartanos quidem bellis adhibuisse tibias, et ad earum cantum pugnam iniisse, notum est vel ex Meursii Misc. Lacon. II, 2, ubi μετ' αὐλῶν *ἐξομῶν ἐπὶ τοῖς πολεμίοις*; μετ' αὐλῶν *στρατεύεσθαι* ex scriptoribus assemtar. adde Manson. Spart. I, 2, 168. Herodotus de Alyatta I, 17. *ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πικρίδων καὶ αὐλοῦ γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν.* Contra hos ipsos Galatas dicitur Marzayas opem Phrygibus tulisse μετὰ τῶν αὐλῶν apud Pausaniam X, 30, 5. extr. Equidem tamen nescio, an e codd. legendum sit *ἂν δῆτοι* i. e. *ζεύξει*, ut antea Xerxes, et *ἀμειψόμενος* In cod. 1411 et Mosq. est *ὅλος* pro *ὅλοος*. Mox *ἀθιμιστάσαι*

διαπερθεύουσιν Mosq. πάλιν παλ' idem omisit. πᾶσι malebat Bekk. παρὲν ἔσση Mosq. τὰς omisit idem. ἐπὶ τοῖς αὐτῆρα — πᾶσι Ἰταλίῳ Mosq. De hoc istius *Attali* claro facinore Pans. 1, 4, 5. 8, 2. τὸν δὲ — χρησάμενον. Oraculum huc pertinens legitur hoc apud Suidam v. *Attalos*

Θάρσιν Ταυρόκαρον, ἔστις βασιλεὺς τμητῶν
καὶ παῖδων παῖδες· τούτων γέ μιν εὐκλείη παῖδες.

Et Alexandrum M. ut Ammonis filium, et successores eius in numis cornigeros conspici, Facius monuit Spanhem. de praest. num. I, p. 387 sqq. testem citans. ταυρόκαρον Mosq. Φερσίος εὐσημῆτος τὴν Ἄττ. Ἰσπρον. in quo id bello acciderit nescio.

§. 3. Huius *palmas* etiam Plutarchus περὶ τοῦ μὴ χρῆν p. 618 et in Nicia c. 23. mentionem fecit; dedit autem ei χρυσὰς βάλανους. Adiectivum ἐπὶ χρυσοῦν non tantum ad ἀγάλμα sed etiam ad φοῖνικα pertinet. Hoc palladium Noster ἐπὶ χρυσοῦν melius quam Plutarchus in Nicia χρυσοῦν dicit. cf. cap. 18, 7. extr. ἀγάλματα pro ἀγάλμα Mosq. περὶ pro περὶ idem. Similiter loquutus est I, 29, 14. de eadem hac re. De Clitodemo, eius aetate et Atthide seu λόγῳ Ἀττικῷ cf. Praef. ad Phanodemi, Demonis, Clitodemi et Istri Fragm. p. XIII XIV. Pro vulg. Ἀττικῷ est Ἀχαιοῦν in Mosq. ἐπὶ Σμιλλῆ Vulg. Legendum censui ἐπὶ Σμιλλῶν sic 29, 9. στρατεία ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Anth. Palat. II. p. 198. πλοῦς ἐνυῖαναι ἐπὶ Ἰταλίῳ. Pro ἔθνος alibi est αἰγλή, sed illud Homericum, ut Iliad. II, 459. pariter de avibus. ἔθνος de animalibus etiam apud Philostratum. v. ad imag. p. 258. Iacobe. παρῆγορο τότε Vulgata; scribendum esse παρῆγορο τότε ostendimus iam in Clitodemi Fragm. p. 40, atque ita hic scripsimus; Simillimum est et de avibus ductum illud ὥσπερ ὄρνιθες ἡλισκόμενοι εἰς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας καταλποντες in Plut. Philop. 14. extr. ἀπὸ ἡρώων — αὐτοῦ χρυσὸν omisso τὸν Mosq. τὸν χρυσὸν referes etiam ad praecedentia περιέκονταν τοῦ ἀγάλματος. Plutarchus l. c. dixit: τὴν ἀσπίδα τοῦ Παλλᾶδιου κόραες περιέκονταν. Ante Facium ἐπὶ τῷ φοινίκῳ, qui auctore Sylburgio φοῖνικα scripsit, ut est paulo ante et VIII, 48, 1. et apud Plutarchum aliosque. Reliquum est ut videamus quid sit illud initio huius loci Ἀθηνᾶς ἀγάλμα ἐπὶ τῷ φοίνικῳ. Goldhagenus reddidit: bei dem Raume, Clavier sous ce palmier. quae vera esse non pos-

sunt, quum Plutarchus in Nic. l. c. dixerit hoc palladium ἐν τῇ φοίνικος χαλκοῦ βεβηκός· ergo est in hac palma, Nibby bene: con una statua di Minerva sopra. καὶ ἄλλα καὶ. Eiusmodi portenta affert Plutarchus l. c. fortasse ex Clitodemi Atthide sumpta, quum haec καὶ ἄλλα σημεία — Σικελίαν teste Nostro narraverit.

§. 4. Κυρήνης pro Κυρήνη Mosq. Ald. Libya Battum coronans. Similia sunt VI, 16, 3. Κρόσιος Mosq. Pro vulgato Ἀνίστροπος dedi Ἀνίστροπος cum Amasaeo, quem probaverunt Porsonus et Sylburgius. De huius Amphionis magistro VI, 3, 2. ἐπιόντων Κυρηναίων καὶ Vulg. Locus corruptus ita restituendus: ἐπιὼν τῶν Κυρηναίων τὴν χώραν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις αὐτῆς, ἐρήμοις ἐπὶ οὐσί, θεῖται λέοντα. Obiens Cyrenaeorum agrum, in extremis eius partibus, adhuc desertis, conspicit leonem. Sic iam in minore editione correxeram. καὶ — ἠνάγκασεν· rem obscurius indicat Iustinus XIII, 7, 6. Scholia ad Callim. h. in Apol. 65. conspirant cum Pausania. Similiter dicitur in subito terrore filius Croesi plane articulateque eloqui coepisse apud Herod. I, 85. Gell. N. A. V, 9. τὸν θῆον ante τῶν Φωκίων omisit Mosq.

C A P U T XVI.

§. 1. Pro vulg. Ἀλνάρτου scripsi Ἀλνάρτου ex ipso Paus. V, 10, 2, Herod. I, 16, 25. 93, Strab. XIII, 627, Suida atque Phavorino. Hoc ὑπόθημα κρατήρος aliorum quoque scriptorum laudibus celebratum est, Herodoti I, 25, qui dicit ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητόν, θένος ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων· Γλαύκου τοῦ Χίου πόθημα, ὃς μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξέυρε, et Hegesandri, qui apud Athen. V, 210, quum Γλαύκου τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα, ὅλον ἐγγυθῆην τινα σιδηρᾶν, ἀνάθημα Ἀλνάρτου commemorasset, pergit: Εἶδομεν δ' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς, ὡς ἀληθῶς θέας ἄξιον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντετορευμένα ζωάρια καὶ ἄλλα τινα ζωῶν καὶ φυτῶν. καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῷ δύνανται (sic lego) καὶ κρατήρες καὶ ἄλλα σκεύη. Neque silentio praetermiserunt Philostratus in v. Apol. VI. p. 279. et Plutarchus de defect. orac. p. 198. Frob. eodem de illo,

quo Herodotus, vocabulo utentes. Quod igitur Herodoto ὑποκρητήριον, Hegesandro ὑπόστημα, Nostro ὑπόστημα κρατήρος dicitur. Verum non est quod Schweighaeuser ad d. l. Ath. scripsit, Reinesium in Var. Lect. lib. III. p. 441 sq. probabile fecisse, pro ὑποκρητήριον scriptum oportuisse ὑποκρητήριον, quod inscriptio Sigea superior videtur habere; v. Corp. Inscr. Gr. ed. a Boeckhio I., 1. p. 15. imo ille negat hoc vocabulum, quanquam diminutivorum more terminetur, diminutionis significationem habere. Fuit ergo *basis ferrea crateris*, quasi *suborator*, quae vox non displicuit Reinesio. *soucoupe* vertit Clav. sed *basamento del cratere* Nibby. Quod, ut Pausanias ait, ἔδρα τῷ κρατῆρι fuit, id crateris figura non fuisse, Reinesius iam monuerat, neque obscurum esse potest. aliter tamen Meyer in Hist. art. int. Gr. I. p. 19. Hanc σιδῆρον κόλλησιν Winckelmanni editores T. V, 429. Dresd. et Meyer in Hist. art. int. Graec. II, 24. interpretantur non *loethen* sed *damasciren*. Clavier *souder le fer*, Nibby *attacare il ferro*. Schneider et O. Müller retinent *löthen* ut ego. ἔλασμα—κρατῆρι. Obscurum esse hunc locum dixit Meyer l. c. Videntur autem in hac basi distinguenda esse ἔλασματα ὀρθὰ et πλάγια, et haec postea *ῥῶγας πλάγιαι* dici, *scapi recti et laminae transversae*, *geradaufsteigende Staebe*, *Streifen*, und *Querstreifen*. Primum scriptor dicit, hanc basin compositam fuisse e scapis rectis et ferreis et ex laminis ferreis iisque transversis, quarum alia alii imposita i. e. super alia posita et ita iuncta inter se et cum illis scapis fuerit, ut non fibulis aut clavis, (quibus antea usi fuerant) sed solo ferrumine inter se cohaererent et colligatae essent. Deinde de forma, quam haec basis habuit, loquitur: turris ea prae se ferebat speciem, ima parte laxior erat et in obtusum fastigium surgebat; latera attollebant se non continenter, aequabiliter et sine intercapedine et ad rectam sed ad lineam introrsus reclinatam, et ita, ut distincta essent tanquam scalarum gradibus, quum laminarum transversarum latitudo subinde decresceret. Qui autem recti stabant scapi ferrei, quum summa sui parte extrorsum essent resupinati, iustam crateri sedem praebebant. Nibby ita reddidit: „ciascuna delle spranghe della base è unita coll' altra non con perni di ferro, o con chiodi, ma con la sola colla, la quale serve di legame al ferro. La figura della base assomiglia ad una torre, che larga nel basso va

sempre diminuendo. Ciascun lato del basamento non è dappertutto isolato, ma vi sono spranghe oblique di ferro, che servono come i gradini nella scala: quelle spranghe poi che sono rette, sono un poco ritorte nella estremità esterna." *ἐλάσματα* Clav. reddit *lames* et *ζώνες*; *πλάγας bandes transversales*, denique *ἐλάσμ. τὰ ὀρθὰ* *les lames qui forment les montants*. *πλευρὰ* hic non est, quod Ramshornius putavit in Diss. de statuarum in Graecia multitudine, idem quod *ἐλάσμα*. De hoc *Glaucō* indic. in Meyeri Hist. art. int. Gr. et Winckelm. Opp. *ἐλάσμα* — *ἐλάσματα* — *μύουρον* — *ἀνέστακτος* Mosq.

§. 2. De *Dolphico* et *atlis umbilicis terrae creditis* diximus in Not. ad Helben. p. 155 sq. *Pindari* loci huc pertinentes sant Pyth. IV, 131 sq. VIII, 85. adde Aeschyli Eumen. 40. et Bröndstedii Reis. u. Vnters. in Griechl. I. p. 114. 120 sq. ubi et plures loci citantur, et de forma huius umbilici in artis monumentis dicitur. Pro vulgato *ἀναθήματα* scripsi *ἀνάθημα*, quod Sylb. quoque voluit. *καὶ συνοικήσασά 'Ορέστη* Vulg. ἡ συνοικήσασα 'Ορ. malebat Hartungus; mihi scriptum videtur esse a Pausania *καὶ 'Ορέστη συνοικήσασα τῷ Ἀγαμέμνονος*; *καὶ ἐν πρότερον Νεοπτολέμῳ*. Hunc *Eurydamon* novimus ex VI, 16, 1.

§. 3. Vrbis *Ἐλουργ* est etiam in Stephano Byz. et in Excerpt. Stephani Gramm. Constantin. in Bibl. Coislin. p. 292. putatur in valle *Hagia Rumelia* fuisse. Ortelius eam eandem cum *Olero* putabat. Sylburgius monet, Amasaeum *Φιλάνδρῳ* legisse, et *Philandro* scriptum est in ed. Francof. quod Kuhniius mutavit, ut Vulgatae *Φιλάνδρῳ* responderet. *γαῖα* pro *γάλα* Mosq. *Ἐλουργ* Vulg. Sylburgius et Berkelius e Stephano *Ἐλύριοι* emendabant, quod recepi. *Acacallis* Creticum nomen. vide VIII, 55, 2, ubi *Acacallis* nymphea Minois filia et Mercurii dicitur; rursus II, 30, 3. Carmanoris filius Eubulus filiam habet Carmen, quae Iovi peperit Britomartin Minoi amatam. *Tarrha* Cretae urbs est apud Stephanum, qui refert, in ea *Tarrhaeum* Apollinem cultum esse. *καὶ οὗτος* ut *Plataeenses*; de quibus mox et cap. 15, 1. De Euboensibus certe doctiora qui velit eruat e Strabone X, 445 (9). add. 447. extr. (30). *ἀρούρ ἐλευθέρα τῇ γῇ* Vulg. Kuhnio & subaudiendum, Facio addendum videbatur. Equidem malim *ἐλευθέραν τὴν γῆν* sic *ἀρούρ γαῖαν*, γῆς Anth. Pal. T. II. p. 104, 301. Apoll. Rh. I, 796. *ἀρουαίρη γῆ*

Paus. VIII, 24, 5. ἀροῦν τὴν γῆν Plut. de discr. adul. et am. p. 64 (245). Strab. 5, 120. De verbo ἀροῦν cf. Lobeck. ad Phrym. p. 254 sq. In Arriani Exp. III, 12, 5. est ἀροτριᾶν et in proximo versu ἀροῦν. Etiam ἀροτριᾶν adsciscit casum quartum. v. Phavor. τὰς ὁ σφ. *Λαργάνας* Mosq.

§. 4. Παράλογον, παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῇ Suidas. cf. VI, 1, 1. Sic παρὰ λόγον ἐν πράττειν Thuc. II, 64. τὸ πλείστον παράλογον. ξυμβαῖνον. ib. 61. *Λιπαράν* ἐς Mosq. ναυσίως ἐλαχίστας idem. ἀνάγοντας τρήσεις Vulg. sed legendum est ἀνάγοντας τρήσεις, quod Corayus quoque voluit. cf. de hoc verbo Lex. Herod. Schw. ἀπὸ δὲ pro ἀποδῆν Mosq. ἀνάγοντας σφ. οὐ ἴσαις ναυαί Vulg. Corayus suspicabatur corrigendum esse ἀντανάγοντας, addens, si haec correctio vera sit, esse hoc verbum Lexicis inserendum; quod iam factum est atque legitur mox in ipso Pausania et IV, 23, 4. p. 336. quare quominus recipiatur nihil videtur obtare. De bello *Liparæorum et Tyrrhonorum* cf. cap. 11, 3. adde Strab. 6, 275, qui et *donaria Liparæorum missa Delphos* commemorat; de quibus v. et supra cap. 11, 3. Hunc *Echecratidam* ex Aleuadarum gente oriundum fuisse, Meineckius in Comm. Miscel. Fasc. I. p. 55 significari putat nomine ὁ Λαργισαῖος, namque Echecratis et Echecratidarum nomina in Aleuadarum familia quasi regnavisse, et citat praeter nostrum locum Thuc. I, 111. *Λαργισαῖος* Mosq.

CAPUT XVII.

Episodium de *Sardinia*; auctor ipse §. 7. appellat τὸν τῆς Σαρδαῖς λόγον, quem cur inseruerit ibidem aperit. Cum nostro loco omnino conferendus est Silius Ital. XII, 342 sqq.

§. 1. πρὸς τῇ ἐσπέρᾳ — Σαρδαῖ — τῷ ἐπώνυμῳ Vulg. Scripsi πρὸς τῆς ἐσπέρας — Σαρδαῖ et cum Sylb. corrigendum putavi τοῦ ἐπωνύμου. Sic cap. 18. init. est τῇ εἰκόνι τοῦ Σάρδου. eodem modo legit Amasaenus. Interpretatio in honorem eius a quo nomen traxerant parum satisfaciť. De scriptura Σαρδαῖ cf. VII, 2, 2. Herod. V, 106.

ad Tom. IV.

§. 2. Sardinia Graecis antiquioribus videbatur maxima et fertilissima esse insula. v. IV, 23, 2. Herod. I, 170. V, 106. Mela II, 7, 19. *Ἡ δὲ Σαρδὴνία μέγεθος μὲν καὶ εὐδαιμονίαν ἔστιν ὅμοια ταῖς μάλιστα ἐπαινουμέναις* Vulgata. sed scribendum cum Valekenario et, quem hic ad Her. V, 106. citat, Hemsterhusio *ὅμοια*, namque integra oratio esset haec *ἔστιν ὅμοια ταῖς μάλιστα ἐπαινουμέναις ἐπαινουμένη*. Sic Herod. III, 57. *Θησαυρὸς ἀνακίετα ὅμοια τοῖς πλουσιωτάτοις* scil. *πλούσιος*. Thuc. I, 16. *χρημάτων δύναμις ὄντες ὅρτα τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτέροις* scil. *πλούσιος*. cf. Matth. gram. gr. §. 289, seu 290 ed. 2. *Ἰχθυῶσα* etiam Stephanus v. *Σαρδὴν* eandem causam cur ita nominata sit afferens. cf. Bocharti Chan. II, 1, 31. p. 630 sq. *Ἰχθυῶσαν* malebat Porsonus. *ἰχθους ἀνεκάλισαν* Mosq. *μήκος δὲ ἐν αὐτῇ* Vulg. Delendum *ἐν* et deleuit Clavier. Pro *ἐν* est *ἐπ'* in 1410. Auctore Pausania *Sardiniae longitudo* est 1120 stadiorum, sed apud Strabonem V, 224. explet *μῖλια* ex i. c. CCXX, quae milia respondent 1760 stadiis. *εὐρος δὲ ἐς εἰκοσὶ τε καὶ τετρακοσίους πεντήκοντα* Vulgata; post *εἰκοσὶ* Mosq. omisit *τε*. Porsonus in *Tracts* p. 280. non male suspicatur, duplicem fuisse scripturam *ἐς εἰκοσὶ καὶ τετρ.* et *ἐς πεντήκοντα καὶ τετρακ.* *Latitudo* autem in Strab. l. c. habet *ἐννεήκοντα καὶ ἡ μῖλια* — XCVIII, in quibus essent DCCLXXXIV stadia. Apud eundem legimus *Sardiniae eiremitum* quater mille stadiorum esse. De hoc *Maceride* et de reliquis advenis, qui teste Pausania Sardiniam frequentarunt cf. Bochartus l. c. *σύντομοι* — *ιδέχθησαν*. Simillima sententia VII, 4, 3.

§. 3. *Ἐτεσι δὲ ὕστερον* Vulg. Hic quoque Clavier *οὐ πολλοῖς* annexum volebat; qui autem Bröndstedius in Reis. u. Vnters. in Griechl. I. p. 153. dicere potuerit: *so schrieb ohne Zweifel Pausanias*, miramur, quum Strabo etiam 8, 137. 14, 504. *χρόνοις ὕστερον* scripserit. add. 14, 552. 16, 278. et a nobis adnotata ad cap. 7, 1. καὶ *Δαίδαλον ἀποδοῦναι τηνικαῦτα, καὶ οἶνον δοῦναι τῇ ἐπιστρατείᾳ τῶν Κρητῶν, καὶ ἀποικίας ἐς τὴν Σαρδὴν μετασχεῖν* Vulgata; scripsi *ἀποδοῦναι* ut II, 31, 1. sic et Mosq. Ex eodem dedi *τὴν Κρητῶν*. Facinus καὶ ante *οἶνον* deleri et *οἶνον* cum praecedentibus iungi volebat, ut hoc ad Daedali domicilium in Sicilia et Minois expeditionem in illam insulam referretur. Clavier pro *καὶ οἶνον* ex Herod. VII, 169 sq. *Καμίνον* scripsit. Quam emendationem ut certissimam atque etiam a Diodo-

ro IV. 78. firmatam commendat Bröndstedius l. c. haud scio unde addens, idem esse in codd. Paris. Bekkerus certe hoc ibi invenisse non videtur, quum se in hac scriptura Clavierium sequutum esse fateatur. καὶ οὐνοῦ haud dubie corruptum sed, ut mihi quidem videtur, Ἰνύκων corrigendum est ex ipso Pansania; is enim VII, 4, 5. de Daedalo narrat: ἡδιδράσαντι ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐς Ἰνύκων Σουλῶν πόλιν ἀφικνύεται παρὰ Καναλόν. Quod ibi e Stephano Byz. adnotatum est, docet in nomine Inyci consentire Pausaniam cum Charace; *Inycum* ergo restitui. De hac urbe cf. et intrpp. ad Herod. 6, 23. 24. Αὐτονοήτου i. e. Αὐτονόῃ τοῦ Μοσῆ. Forsitan cum Amasaeo πόλιν ἣσαν οὐκ ἔστιν legendum.

§. 4. δὲ post *Ματὰ* abest a Mosq. οὐκ ἔστι Νωρ- πόλις Mosq. sed urbs non est *Norapolis* verum *Nora* dicta, ut patet tum e Stephano tum e nomine civium, quod est apud Plin. H. N. III, 25. *Norenses*, apud Steph. *Νωραῖοι*. Ἐρυθρὰς Mosq. Pro vulg. *σπαρτα* scribendum fuit *σπαρτά*, nam ille *τετάρτη μῆτις* non *σπαρτά* sed *σπαρτά* appellanda fuit. *Quarta pars Iolai Thespiensium et ex Attica manus migravit in Sardiniam* i. e. quarta pars advenarum fuit illa, quae duce Iolao collecta ex Thespiensibus et Attica terra migravit in Sardiniam. Eandem hanc rem narraverat VII, 2, 2. Famam hanc confirmat Strabo V, 225. v. de *Iolao* paulo post. κατέρπεν Μοσῆ *Ολβίαν* Sardiniae agnovit etiam Stephanus cum Itin. Anton. Aug. p. 17. itaque non sollicitabimus cum Sylburgio. ἰδίᾳ καὶ separatim vero condiderunt etc. Ὀγρύλλην vulgo. Ὀγρύλλην Mosq. et Bekker. Kuhnio corrigendum videbatur Ἀγρύλλην seu Ἀγύλλην nos scripsimus Ἀγρυλλήν ex his Stephani Byz. Ἀγρυλλή δῆμος Ἀθήνησι τινὲς δὲ Ἀγρυλλή γράφουσιν ἀνευ τοῦ α. (cf. Harpocrat.) ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἀθηναίων ἀποικίος ἐν Σαρδίᾳ, ἀπὸ τοῦ δήμου κληθεῖσα Ἀγρυλλή quod iam Berkelius in nostrum locum transferri voluit cum Valckenario, quibus assensus est *Racul Rochette* in Hist. de l'etabl. d. col. gr. T. II, p. 260. Cluverii coniecturam probavit Bochartus l. c. p. 637. legendum esse *Γαρύλλην* ut sit quam *Gurulin* Ptolemaeus dicat. μήδων pro δῆμων Mosq. Proxima autem ἧ καὶ αὐτὸς τοῦ στόλου μετέχον ὁ Γρύλλος quomodo corrigam nescio, meae coniecturae — αὐτοὶ — μετέχον οἱ Ἀγρυλλεῖς, non multum tribuens. Ὀγρύλλος com. Bekker. Γρύλλος Mosq. Ἰολαῖα Ἰολαῖς commemorantur a Strabone V, 225. Ἰόλλεον, ἰερὸν Phavor. forsan

Ἰολαίον legendum cf. IX, 25, 1. *Σαρδοί* pro *Σαρδοί* Mosq. *Ἰολαός* — *τιμᾶς*. Fr. Münter in epist. ad Crenzerum scripta de Sandis quibusdam idolis agit de hoc *Iolao*, et putat Iolaum fuisse eundem et Sardum. Sardum venisse ex Africa; in Mauritania fuisse urbem *Iol*, postea Caesaream dictam; hinc populi Sardici *Ἰόλαον* nomen ducendum esse. Sardinicam urbem *Iolem* reperiri etiam in numo Romano et apud Ptolemaeum. Post *Αιγελου* maiori opus est distinctione. *Σαρδοίαν ἐμύθησαν* Mosq. *καταστῆναι* — *βαρβάρους*. Hic aliquid excidisse putabat Palmerius immemor usus verbi *κωλύειν*, de quo dicebam ad IV, 25, 5. Si verbum de verbo interpreteris, est: *impediebatur quominus barbari adversus Graecos et Troianos arma moverent. παρασκευῇ* — *ἴση τῇ ἀπάσῃ* — *ἦσαν* Vulg. Sylburgii correctio *ἴσοι*, quam Kuhnus non invenit, sed tantum repetivit, valde probabilis est. *Θύρσον* et *Θύρσον* apud Ptolemaeum Ortelius putat eundem esse. *μέσον* ut substantivum. *παρέχεν δε ὅς* Mosq. *ὑπέρ* *ρον μὲν δὴ πολλοῖς ἔτεσσιν* Vulg. Schaeferi correctionem ad Dionysium propositam *μέντοι* nobiscum Clavier, hic quoque inventoris laude perperam ornatus, recepit. *πληθύνον* pro *τὸ Ἑλληνικόν* Mosq. et cod. 1410. *ἐς ἅπαν* etiam I, 13, 1. *ἐς τὸ πᾶν* apud Aeschylum. v. Herman. ad Viger. p. 727. *οἱ τε Τρῶες* Vulg. „*Scripti δέ* (ita et Clavier cum Bekkero) pro vulgato *τε* praecedente *μὲν* illud flagitante“ Fac. Sed *τε* interdum post *μὲν* legitum est; in tali praesertim coniunctione Trojanorum et Graecorum *τε* restituendum putavi, quum in minore editione me invito *δέ* relictum esset. *Αἰβουσι* — *παραδιὰ* *σαν* Mosq.

§ 5. *ὑπὸ δέ* — *Κορσική*. cf. Spanh. ad Callim. h. in Del. 19. sed in Strab. V, 224. (156) ubi exponitur de hac insula, *Κόρσικα* scribitur. *Κόρσαι* vulgo; scripsi *Κορσοί* e Stephano; idem nunc video voluisse Corayum; mox etiam *Κορσῶν* legitur. *Ἰλέων* Mosq. *ᾤκισαν* — *καὶ αὐτοὶ πόλιν οἱ Καρχηδόνιοι, Κάραλιν τε καὶ Σύλλου* Vulg. Pro *πόλιν* putamus scriptum esse ab auctore *πόλιν* seu *πόλεις*. rursus *πόλεις* pro *πόλιν* scriptum est VII, 22, 1. Pro *Κάραλιν* et *Σύλλου* bochartus l. c. p. 656. ex Strab. V, 225, Pomp. Mel. II, 7, 19, Floro II, 6. et Claudiani Bel. Gild. legi *Κάραλιν* et *Σουλχεύς* volebat. In priore nomine bis peccatum videtur esse apud Stephanum, nam v. *Σολιοί* est *Καρβάλεως* pro *Καράλεις* et sub v. *Χάρμις* ita legitur: *Χάρμις, πόλιν ἐν Σαρδωνί*

κτίσμα Καρχηδόνιον. Πausanias δὲ φησι περὶ αὐτοῦ ubi iam Bochartus et Holstenius Κάραλις emendandum censuerunt. Clavier edidit Κάρναλιν τε καὶ Σουλκοῦς. *Caralim et Sulcos* habet Itiner. Anton. Aug. p. 17. Posterioris nominis varias scripturas recenset Tzschuckius ad l. c. Melae. ἀφυστάντες ἐσωκῆσαντο Vulg. Cum Sylburgio correxi ἀποστάντες, et ἐσωκῆσαντο Facius iam adscivit e Mosq. idem voluerat Sylb. Valckenarius ad Herod. IV, 18. ἀνῳκῆσαντο proposuerat. καλοῦσι οἱ Mosq. *Balarorum* istorum nomen Straboni (V, 225) Livio et Plinio notum fuisse, Bochartus iam ostendit p. 635.

§. 6. αἱ ante ἀκρας inserendum putabat Corayus. τὸν δὲ αἶρα Mosq. οἱ δὲ — ἀνήκουσαν· τὸν Ζήφυρον οὖν Vulg. quae cui probatur, is οἱ δὲ accipiet ut VIII, 25, 7. οὐ πλέονας ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς ἢ ὅτι τῇ θαλάσῃ διαίρεσθαι Vulg. Accusativus positus est, quum quanta esset spatii intercedentis latitudo indicandum esset. Sed ὅτι Corayus mutandum censuit in ὀγδοήκοντα, et sane Corsicam a Sardinia LX. stadiis distare Strabo V, 223, minus octo millibus passuum Plinius III, 15. refert. Quod Pausanias antea dixit §. 5. a Sardinia Cynrum οὐ πολὺ ἀπέχειν nihil facit ad hanc rem indicandam. Ad voc. ἀνάλειθρον Valckenarius citavit Abresch. Thucyd. p. 321. οἱ ante λύκοι. Facius e Mosq. addidit. οἱ δὲ ἄγριοι τράγοι Vulg. Amasaeus: *Caprae quidem*, ergo δὲ et ἄγριοι non legit. δὲ et τράγοι abest etiam a Mosq. In Clav. edit.: ita legitur: οἱ χριοὶ μέγεθος πλ. quod a me atque a Bekkero receptum est. ἐμπλαστειῇ Mosq. Censor in Ephemer. Erlang. 1801 N. 95. recte legit ποιήσῃ pro vulg. ποιήσῃ, quod Pausaniae reddidi etiam Porsono probatum. Αἰγιναίαν Mosq.

§. 7. Post Πλήν δὲ Mosq. ἢ inserit. γελῶσι θυγ. Mosq. De hac herba quid narrent (λέγουσι) refert Homerus, apud quem Od. XX, 302. est μειδᾶν σαρδάνιον, huc non erat vocandus vel eam ob causam, quod ille de Sardinia et Sardis fando audivisse vix credi potest; iamque aliunde loci Homericus interpretationem petendam esse intellexerunt. Seniores autem multi sunt de hac Sardorum herba γελωτοποιῶν v. Demonis Fragma. p. 22. Σαρδάνιον vulgo ut apud Stephanum, Suidam et Pollucem; cum Sylb. praetuli Σαρδόνιον quum sit a Σαρδάν, ὄνος, namque a Σαρδῶ fieret Σαρδῶνς ut in Virgil. Ecl. VII, 42. Σαρδόνιον habent Apoll. Rh. IV, 633. Schol. ad Hom. l. c. Hesychius. τοῦ ὕδατος pro vulg. τῷ ὕδατι

Mosq. In τὸν μὲν δὴ γε τῆς Σαρδοῦς λόγον offendit Porsonus et legi voluit τὸν μὲν δὴ περὶ τῆς Σ. ἰ. putans γε ex II i. e. περὶ ortum esse. Sed δὴ γε, iam quidem, etiam apud alios reperiri notum est. Praecedenti μὲν deinde c. 18. in. δὲ respondet, λόγος Σαρδοῦς pro περὶ Σαρδοῦς excusationem habebit in illis Herodoti IX, 58. τούτων μὲν ἐτέρωθε ἔσται λόγος. et Sophoclis in Ai. 221. εἴαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς ἀγγελίαν ubi Lob. citavit Thuc. III, 15. Est Genitivus obiecti ut in illo contentio honoris. Similiter Paus. VI, 1, 1. dixit συγγραφήν ἀναθημάτων καὶ εἰκόνων. adde adn. ad IX, 5, 4. Etiam infra c. 24, 3. est οὐδένα αὐτῶν λόγον γράφομεν.

CAPUT XVIII.

§. 1. Hic Callias e gente λακκοπλούτων, qui praeda Marathonica locupletati sunt teste Plutarcho in Arist. cap. 5., videtur fuisse. Post ἰδίᾳ distinxi, ut h. v. cum ἀναθεῖναι coniungeretur. πολέμου χρήματα — Αἰτωλίας abest a Mosq.

§. 2. Φατὰ τοῦτομα ἦν. γενέσθαι δὲ χρόνον φασὶν οὐκ ὀλίγον τῇ πολιορκίᾳ Vulg. Forsitan scribendum est ἐγγενέσθαι. Hoc enim de tempore longiore cum Dativo vel hominis, cui, vel rei, in qua illud consumitur, interdum sine hoc Dativo simpliciter de tempore interiecto usurpatur. Sic Herod. II, 124. χρόνον ἐγγενέσθαι τριβόμενον τῷ λαῷ ex Demosthene affert Steph. Thes. ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται τοῖς πράγμασι. et χρόνου ἐγγενομένου seu ἐγγινομένου Plato Phaedon. p. 197. Bip. Herod. I, 190 (ubi additur συχνοῦ) Paus. X, 19, 3. In Stephano Byz. est Φάνα, ἐνικῶς πόλις Ἰταλίας. putandum esse Αἰτωλίας. aliter Ortelius in Thesaur. In oraculi responso ὁπότε est quoniam, ut ἀλλ' ἄρ' ἔτι δὴ sit initium apodoseos. nun so erwäget denn. Bekkeri coniectura est οἱ ποτὶ — πῶς κε πτ. εἴοιτε. Pro π post ὥς est καὶ in Mosq. idem λέχος pro λάχος habet ἡδὲ πέτρων inde ab ed. Francof. usque ad Clavier. In Aldina est ἡ δὲ, quam lectionem malam dicit Facius nos eam cum Sylburgio veram habemus; is ita: „ἡδὲ legitur in Camerariana epigrammatum editione: sed rectius in Ald. ἡ δὲ scil. πόλις" ordo enim est: πόσι

ὕδατος λάχος, πινόντων καθ' ἑκάστον ἡμέραν λαῶν, τὴν πόλιν ῥύεται, ἢ δὲ πεπ. quod in minore editione iam restitui. Sensus: *quantum portio aquae quotidie civibus bibenda data urbem tueatur et quantam haec urbs biberit.* i. e. quantum aquae quotidie inter incolas urbis distribuat et hactenus distributum sit. οἱ μὲν οἰκιστὰς ἀποπλεῖν ἐβουλεύοντο — οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους, οἱ δὲ ἄλλοι οὐδενὶ λόγῳ σφᾶς ἐνεποιούντο Vulg. ἄλλοι pro ἄλλῃ Mosq. sed οἱ δὲ ἄλλῃ seu ἄλλοι tollendum, quod iam voluit Camerarius; deleuit Clavier; nos uncis potavimus. Depravatio hinc videtur orta esse, quod quis pro οἱ δὲ ἐπὶ τ. τ. scripserat οἱ δὲ ἄλλοι ἐπὶ τ. τ. Animadversa est deinde duplex scriptura οἱ δὲ ἐπὶ τ. et οἱ δὲ ἄλλοι ἐπὶ τ. et postea in textum admissa ita, ut post ἄλλοι omitteretur ἐπὶ τ. iam antea positum; quod ipsam effecit, ut ἐν ante οὐδενὶ excideret, serius quidem sed non suo loco restitutum; hinc cum Kuhnio correximus ἐν οὐδενὶ λόγῳ σφᾶς ἐποιούντο. quae loquutio est Herodotea. Clavier scripsit ἐν οὐδενὶ — ἐνεποιούντο sed ἐμποιεῖσθαι non ita usurpatur. Bekker. οἱ δὲ — τείχους οἱ τε ἄλλοι οὐδενὶ λόγῳ σφᾶς ἐνεπ. scripsit. τέλει pro τείχει Mosq. τὴν τε τὴν γυναῖκα Ald. Frcf. correxit Sylb. διμετροῦν τὸ αὐτὸ ante Facium, qui Sylburgii emendationem διμετροῦντε αὐτὸ recepit. De verbo συγγέειν ad IX, 4, 2.

§. 3. λόγοι pro λόγον — ὄνος pro ὄνου Mosq. Pro vulg. ἔδρας idem habet ἀνέδρας, ex quo fecimus ἐνέδρας, namque ἐνέδρα, ἐν ἣ καθήμεναι πικρὸς μέχρις ἂν ἔλθωσιν, οἷς ἂν ἐπιβουλεύσωσιν interprete Phavorino, ergo etiam de loco. Clavier ἐνέδρας ut coniecturam in margine posuit.

§. 4. Ὀρνέαις vulgo. στέλλειν Mosq. ὀσηραί pro ὀσημέραι idem. ἐν Δελφοῖς non explicem cum Sylb. in Kuhn. ed. p. 932. ἐς Δελφούς. qui pompa Orneis Delphos quotidie missa cogitari potest? πεμπὴν στέλλειν est hic i. q. πομπεύειν, πομπὴν πέμπειν (I, 2, 4. II, 55, 4. VII, 18, 7.), ποιῶν, ἄγειν. Similiter Dionys. Hal. Arch. VII, 475. Sylb. πομπὴν ἐστέλλον τοῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ Κυπριωλίου ἄγοντες ἐπὶ τὸν ἵπποδρομον. Verba οἷα — σφῆσιν Mosq. omisit. οἷα δὲ — ἀριθμὸν generis numerique haud scio cuius et quanti. cf. ad VII, 3, 4. οὕτω δὲ Mosq. ἀνυθῆναι idem. Ante Facium distinctio maxima fuit post καὶ πομπὴν, ut χαλκᾷ ποιήμ. coniungeretur cum proximis ἔστιν ἐνταῦθα. Facius se hunc locum recta

distinctione dicit constituisse, sed omnis haec laus Sylburgio debetur, qui ita corrigendam esse distinctionem suam adnotatione et interpretatione monuerat.

§. 5. καὶ ἡ τέχνη, σιδήρου καὶ ὕδα καὶ ὁ Ἡρ. Vulg. Sylburgius recte vidit ἡ ante τέχνη tollendum et ante ὕδα ponendum esse. Hunc *Tisagoram* simulacra a ferro facientem neque indices in Pausaniae edd. neque Winckelmannus et Meyer commemorarunt. Pausanias ipse quis et cuius ille fuerit se fatetur ignorare. Pro τε post *Λιονίσου* Facius volebat δὲ scribi; sed cf. adn. ad I, 2, 1.

§. 6. ἀντίστονον pro ἀντίστονον Mosq. Ὀλυμπιοδώρου φαίνετο ἐξ Ἀθηνῶν ἀμύνοντες ante Facium; ut hic istum locum emendavit, ita ante eum Goldhagenus et ante hunc Sylburgius; hic quoque a Kuhnio neglectus, qui se hanc lectionem fatetur Amasaeo debere, et affert pro ea cap. 54, 2. adde I, 26, 3. ubi praeterea Elatenses aeneam Olympiodori statuam habuisse eamque Delphis dedicasse dicuntur. τῶν πρὸς Mosq.

§. 7. ἐπιθέτης — Καλλιέας. Cf. cap. 22, 2. τοὶ Λεοντήων ante Facium, qui e Mosq. ἐκ inseruit. ἐπίχρυσος δὲ εἰκὼν, ἀνάθημα Γοργίου — αὐτὸς Γοργίας ἐστὶν εἰκὼν Vulgata; ut εἰκὼν post ἐστὶν tolleretur, suaserat iam Sylburgius; Facius tuncinis notavit, Clavier deleuit. Locos Athenaei XI, 505, e, Ciceronis de orat. III, 52, Plinii XXXIII, 4. de hac *Gorgias statua* iam citaverat Sylburgius; hanc illi non *inaurata* sed *aurea* fuisse narrant, iterum contradicente Pausania ut cap. 15, 5.

C A P U T XIX.

§. 1. Σκύλλης apud Herodot. VIII, 8. Σκυλλίης, apud Athen. VII, 296, f. Σκύλλης v. de eo et vario nominis scribendi modo intrpp. ad l. c. Herodoti, qui addit, rebus de hoc viro narratis admixta esse mendacis similia. φήμης pro φήμην Mosq. ἐδιδάξατο fortasse corruptum est ex ἐδίδαξε, quod Valckenarius quoque ad l. c. Her. illi praetulit, sed neque in discrimine formarum οἰκοδομεῖν et οἰκοδομίσθαι (v. adn. ad I, 1, 3.) servando religiosior fuit Pausanias, nec codices discedunt a Vulgata. Fortasse καὶ ante *Κυάναν* excidit. Suspicionem

firmat lectio cod. 1410 καὶ Ἰδαν· hanc et postea τῆς Ἰδνης pro τῆς Κυάνης recepit Bekkerus. ἐπιπιδόντες Mosq. δύεσθαι et καταδύεσθαι de his rebus sunt apud Pollucem. ἡ ante εἰκῶν addidi e Bekkeri edit. Θήλειος pro θήλειος esse contra grammaticorum observationes iam Sylb. monuit. cf Phavor. p. 842. attamen illud movere dubitavi. v. Lobbeck. ad Phrynich. p. 247.

§. 2. ἔρχομαι διηγησόμενος νῦν narraturus sum, formula Herodotea, qua significatur nunc, hoc tempore aliquid narratum iri. cf. Herod. I, 5. Μεθύμνη Vulg. ut IX, 50, 2. Μεθύμνη et Μεθυμναῖος Mosq. Herod. I, 151, quae scriptura iudice Eustathio ad Iliad. p. 329. antiquior fuit; est etiam in oraculi responso max. afferendo. φέρουσιν μὲν τι εἰς τὸ θεῖον Vulg. μέντοι Mosq. quod excepi. φέρει εἰς τὸ θεῖον vergit ad divinum, prope accedit ad divinum, significat aliquid divini. εἶροντο est verbi ἔρχομαι v. Matthiae gr. gr. §. 254. éd. 2. ἦροντο habet Bekk. ed. Κεφαλῆνα Mosq. Lobeckius in Prolus. I. de Thriis Delphicis p. 4. scribi voluit Διόνυσον Φαλλῆνα propter Eusebii Praepar. Evang. V, 36. p. 233. ubi hoc legitur oraculum:

Ἄλλα Μεθυμναῖης ναίταις πολὺ λωῖον ἔσται
Φαλλῆνος τιμῶσι Διονύσοιο κάρηνον.

Additur ibidem: οὐδ' ἂν εἰς τις Ὀλυμπίῳ εἰς τοῦτο ἦλθε παραπληξίας, ὥστ' ἐλαῖνον κορμὸν θεωῖναι, ὃν (forsan οἶον) οἱ Μεθυμναῖοι σαγηνεῖς (hoc voc. dubiae auctoritatis visum est Schneidero, sed vide Ἐπιτύμβια in Anth. Pal. N. 276. 295) ἐμπλακέντα τοῖς λῖνοις ἀνέλκυσαν. — ἔξ ἀκροῦ κεφαλῶν οὗ κορμός. Mosq. οἱ ante Μεθυμν. omisit.

§. 3. Quid sit δύσις Ἥλιου, illud videtur artis docere opus V, 11, 3, in quo fuit ἀναβεβηκώς ἐπὶ ἄρμα Ἥλιος· illo igitur expressus fuit Sol, quum invehctus equis altum petit aethera (Voelkelius vertit: der auf dem Wagen steht), hoc nostro rursus Sol, quum praecepitem Oceani rubro iam iam lavit aequore currum. Meyer redidit: die untergehende Sonne, et accenset tamen simulacris. Θυάδες Mosq. cf. c. 6, 2. τὰ μὲν θῆ πρόσωπα ἀντῶν Vulg. πρῶτα pro πρόσωπα Mosq. recte, idque cum Clav. recepi. Pro ἐργασάμενος Cerayus suspicabatur εἰργασμένος scribendum; mihi ἔστιν ὁ ἐργασάμενος vel ὁ εἰργασμένος legendam videtur. χρόνου δέ, ὡς ὁ ναός ἐποιεῖτο, ὁ ἐγγυνομένου ante Facium legebatur, qui ὁ ante ἐγγυνομ. etiam volente Sylburgio expulit. Haec

in illis fastigiis opera Meyer in Hist. art. int. Gr. II, 94. putat, non a fundo elevata sed simulacra integra fuisse, quoniam hoc templum magnum fuerit. *ἐπιστήλια*. cf. Winckelmanni Opp. VIII, 76. et Paus. V, 10, 2. ubi etiam de *clypeis* ibi *affixis*, de quibus maxime huc pertinent illa Aeschinis c. Ctes. p. 100. (508) τὰς χροῦς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν καινὸν νεῶν πρὶν ἐξαράσασθαι (sic Wunderlich, atque quem ille non consuluit, Harpocratio h. v. ubi conf. Vales. In Bibl. class. Weigeliana T. I. p. 145. vulgata retenta est) καὶ ἐπεγράψαμεν Ἀθηναῖος ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε τήναντι τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο. τῇ pro τοῦ ἐν et γερωῖ pro γιρόων Mosq. Idem antea ἐποίησεν—Εὐκαδμου omisit. Nomen Εὐκαδμος sunt qui interpretentur *bene singentem*, ducentes a καῖω, κένκαμαι cf. IX, 5, 5.

§. 4. usque ad cap. 23 extr. de rebus a Graecis contra Galatas, quorum dux Brennus fuit, in Graecia gestis, de quibus quare hic accuratius expositum sit quam in Atticis, scriptor ipse hanc affert causam §. 4. §. 4. προάγειν—ἐνταῦθα ἦν. Quo quidem loco possumus quodam modo Pausaniae artem res scribendi gestas metiri.

τῶν ἐς τὴν Mosq. ἡ ἐς—συγγραφὴ· significat I, 3, 5. et cap. 4. ὅτε ἔργων τῶν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους τὰ μάλιστα Ἕλλησιν ἐνταῦθα ἦν Vulgata, quod rerum contra barbaros a Graecis gestarum quae maximae hic gerebantur, ut τὰ μάλιστα sint τὰ μέγιστα Comparari possit I, 14, 4. φρονῆσαι Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ ἐκτῇ ταύτῃ μάλιστα εἰκάσω, ubi Loescher et Facius μάλιστα interpretantur μέγιστα, quod magis placet quam quod Sylb. suadet, ut μάλιστα coniungatur cum εἰκάσω. Erit fortasse qui putet, ex nostro loco excidisse μνήμης seu λόγον αἴτια, aut Porsoni probet coniecturam, τὰ κάλλιστα, quam recepit Bekk. *Prima expeditio*. v. Beckii Welt u. Völk. Gesch. II, 47. Καβαύλη Mosq. ἀποθάρσυν voc. Xenophonteum. αὐτῶν ὅτε Mosq. καὶ ante δεύτερον nescio an eliminandum sit. ἀπληστῶν—γεγενημένοι Vulg. In Mosq. est ληστεῶν, quod nobiscum recepit Clav. Κελίδρωος Mosq. Ἀκχώριος in Diodori Eclog. XXII, 13. p. 497. Κιχώριος vocatur, quod apud eundem in Biblioth. XII, 5. Romani consulis nomen est. Quod Valesius in Not. in Notas Maussaci ad Harp. p. 216. ait se in nominibus barbaris observasse, saepe A litteram initio praeponi.

interdum omitti, solere [adde *Murad*, *Amurad* et ex Strab. XVI, 767. *Μαζήνην*, vulg. *Ἀμαζήνην*], idem de nonnullis Graecorum nominibus propriis dici potest. cf. III, 14, 3. VI, 6, 4. VII, 6, 1. VIII, 27, 3. Strab. IX, 415. et ibid. XIII, 289. locus Homeri, *Βόλγιος*. Apud Iustin. XXIV, 5. *Belgicus*. de pro te cum Bekkero. Pro vulgato *ἤλασε* adsiui e Mosq. *ἤλασε*. Pro *ἔχοντα* est *ἔχον σε* in Mosq. qui deinde *ἐπὶ Μακεδόνων* — *ἰδολοφόνησε* omisit, causa erroris aperta. De rebus huius *Ptolemaei Cerauri*, causa cognominis et caede dixit iam I, 16. *Caesus* est hic Ptolemaeus Ol. 124, 4. iudice Valesio, quam ibi citavi. *ἔχεν ἐπὶ κλησὶν Κεραινὸς* cf. adn. ad IV, 31, 6. *πότε* pro *τότε* Mosq. *οὕτως* *στόλος* idem. *εἰς ἐπὶ* primum quidem in der Richtung als wenn man auf etwas zu, zu etwas gehen wollte; deinde versus, sed ita ut tantum cogitetur motus. cf. cap. 24, 5. Strab. X, 430 (50).

§. 5. *Βρέλος* pro *Βρέννος* Mosq. *πολὺς ἦν* — *ἐπαίρων*. Sic Herod. IX, 90. *πολλὸς ἦν λισσόμενος*. In Mosq. *ἀπαίρων* pro *ἐπαίρων*, et deinde *ἔτι ἐπίσημος*, in Ald. *ἔτι σπύσημος* pro quo cum Amasaeo Loescher Hartungus, Camerarius et omnes edd. legunt *ἔστιν ἐπίσημος*: Sylburgii coniectura *ἔτι ἄσημος* est hoc loco aliena, nam *χρήματα* est genus; hoc dividitur in *ἀναθήματα* et *ἀργυρον καὶ χρυσὸν ἐπίσημον*. rudia enim auri argentique pondera intelligenda esse, nemo dixerit. *αὐτῷ* — *Ἀκχιρόνιον* Mosq.

§. 6. *οἱ δὲ ἱππεύοντες καὶ*. numeri inter se congruunt; si enim 40800 coniunxeris cum 20400, habebis 61200. Qui hic *οἰκέται* et *δοῦλοι*, iidem, ut videtur Wesselingio, Diodoro Sic. V, 29. *θεράποντες ἐλεύθεροι*, et Caesari B. G. VI, 15. *Ambacti* vocantur. Diodorus enim de Galatis ita: *ἐπάγονται δὲ καὶ θεράποντας ἐλεύθερους, ἐκ τῶν πενήτων καταλέγοντες, οἷς ἡνιόχοις καὶ παρασπισταῖς χρῶνται κατὰ τὰς μάχας*. Posidonius Apmecensis apud Athen. VI. p. 246, c, contulit hos ambactos cum parasitis: ait enim: *Κέλτοί περιάγονται μεθ' ἑαυτῶν καὶ πολεμοῦντες συμβιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους*. *Ambactos* Caesar Romano voc. *clientes* interpretatur. *ἱππεύοντες* Caesari sunt *equites*, alterum illud genus in Gallia hominum, qui aliquo erant numero atque honore; ex plebe quae paene servorum habebatur loco, erant ambacti, qui et *θεράποντες ἐλεύθεροι* et *οἰκέται* seu *δοῦλοι* dici poterant, Corayus suspicabatur legen-

dum esse οἱ οἰκείται τοσαύτε σφίδιν ἐγίνοντο χρήσιμοι, quod recepit Bekker. Ad παρέχεν e sequentibus supplendum ὁ δούλος. ἐπιλάβοι Mosq. εἰ δὲ ἀμφοτέρους ἐπιλάβοι τὸ χρεῶν referendum videtur non ad dominum et ad alterum servum, sed ad utrumque domini servum, ἵππους ὁμοίως ἔχοντα ut modo dixerat. ἐνταῦθα ἔτοιμος; ἢ ἱππεύς, tum praesto erat alius eques; hoc intelligimus de tertio servo, qui antea non habuerat equum, sed illis duobus servis occisis equum conscendebat; sic et de Anton Gorliziensis super hoc loco a me consultus, qui Caesaris l. l. et Taciti Germania c. 13. usus recte contendit, non duos sed plurimos circum se ambactos habuisse equites. τραύματα τῶν ὁ μὲν ἐπεξήγη Mosq. Ante μίμησιν Facius inseruit ἐς e I, 38, 8. X, 15, 3. Sylburgius iam desiderabat κατὰ vel similem praepositionem. τοῦ — Ἀθάνατοι. cf. Herod. VII, 83. ὑπὸ αὐτὴν τοῦ ἔργου τὴν δίκην Vulg. Sylburgii correctionem ἀκμήν etiam Schaefero probatam ad L. Bos. Ell. p. 187. recepit nobiscum Clavier. Τριμαρυσίαν — καὶ ἵππων τὸ ὄνομα ἴστω τις Μάρκαν ὄντα ὑπὸ τῶν Κελτῶν Vulgata, cui ab oriente usque praesidium accivit Bochartus Chan. II, 1, 42. p. 744. sq. Camerarius autem magis audiendus est, qui Τριμαρυσίαν et Μάρκαν corripbat, quum Mosquensis quoque codex Τριμαρυσίαν habeat. Camerarii correctionem Sylburgio probatam recepit Clavier; Vulgatam ego retinui quum sonus huius antiqui vocabuli varius fuerit, Mar, March, Mark. v. Adelungii grāmkrit. Wörterb. v. Mähre. Pro vulg. ἵππων est, quod Sylb. iam vidit. ἵππων legendum; idem voluerunt de Anton et Porsonne, quorum posterior etiam ὄντα mutari iubebat in κληθέντα. Iusta structura orationis foret καὶ ἴστω τις, τὸ ὄνομα ἵππων Μάρκαν ὅν ὑπὸ τῶν Κελτῶν i. e. ἵππων Μάρκαν ὀνομαζόμενον ὑπὸ τ. Κ. namque ὀνομά ἐστιν ὑπὸ τινός; est, nomen datum est ab aliquo, vocatur ab eo. Participium ad ὄνομα referendum relatum est ad ἵππων. ut IX, 22, 2. ἐποίησε ἄγαλμα Ἐρμοῦ φέροντα pro φέρον. Pro ὄντα est ὅν τὰ in Mosq. Pro τοσαύτης scribendum existimaui τοιαύτης, quod Sylb. iam voluit est talī consilio scil. diripiendi et profanas et sacras opes.

CAPUT XX.

§. 1. προήεν ἐς ἀνάγκην. Similia vides II, 19, 2. 20, 1. τῷ ante παρόντε omisit Mosq. male; eadem formula mox recurrit. οὐδέ δοῦναι κ. τ. λ. neque si aquam et terram dedissent sibi licere reliquum tempus secure agere, ut hic ἀδίσκον φέρειν ita alibi δίδοναι. παρασκευάζειν. Locns οἷς οὖν ἀπολωλέναι ἤδ' οὖν ἐπικρατεστέρους εἶναι, κατ' ἄνδρα τε ἰδίᾳ καὶ αἱ πόλεις δίδευντο ἐν κοινῷ varie tentatus est. Pro ἡδ' est in Mosq. ἡδ' et supra-εὖ Sylburgius malebat ἡ δ' οὖν divide aut ἡ δέον, ut hoc esset absolute positum ut συμβάν, Porsonus autem δέον ἡ. Kuhnii δέον tantum animo volebat addi. Denique Corayus ἡ γούν commendabat. Nos Porsonum sequenti sumus cum Bekkero. δίδευντο est γνώμην εἶχον ut in Xenoph. Cyrop. VI, 2, 8 et 9 (4 et 5) ἐπικρατεστέρους pro ἐπικρατεστ. Mosq. Facius Vulgatam tenens interpretatur: Quare vel perire vel hostes superare, privatim singulis hominibus et publice civitatibus communis omnium sententia fuit.

§ 2. ἀνταρμιθῆσαι Kuhn. interpretatus est: numerando inter se componere ἐπὶ μὲν γε κτλ. sumsit ex Herod VII, 202. sq. Τετρατάς vulgo παρεγίνοντο δὲ καὶ Βοιωτῶν ἐπτακόσιοι ἐν δὲ Θεσπίας καὶ Θηβῶν τετρακόσιοι Vulgata. Kuhn. post ἐπτακόσιοι colon, Facius comma posuit. Ex Herodoti l. l. ἀπὸ δὲ Βοιωτῶν, Θεσπιῶν τε ἐπτακόσιοι, καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι patet, nostrum corrigendum esse, et iudice quidem Valckenario ita: παρεγίνοντο δὲ καὶ Βοιωτῶν, ἐπτακόσιοι ἐν Θεσπίας, καὶ ἐκ Θηβῶν τετρακόσιοι, Porsono autem — ἐπτακόσιοι ἐκ Θεσπίας, ἐκ δὲ Θηβῶν. Priorem rationem prætuli ut propius accedentem ad Vulgatam omissa repetitione praepositionis ἐκ ante Θηβῶν. nec repetita est praepositio cap. 5, 2. ἀφικέσθαι — πόλειν est πανστρατῇ ad Herodotum. τὸ οὖν — μύριοι — 11200, apud Herodotum 5200, qui Locrorum multitudinem ἀπὸ παλαιῶν τῶν πόλεων ἀφικομένων numero non addidit. Horum vero an sex millia fuerint, quae Pausanias e verbis Herodoti, Locros Opuntios πανστρατῇ venisse, collegit, sane incertum est sed nec ipse pr. certo haberi voluit Pausanias. οὐδέ ante οὗτοι Mosq. omisit. προαπέλιποντα πέρας Mosq. sed Activum fuit etiam II, 1, 5. III, 17, 3. Corsyus autem malebat προαπέλιπον, fortasse recte, quanquam velim conferas adnotata ad cap. 32, 10. adde cap. 23, 2.

§. 3. πεντακοσίων pro πεντακοσια Mosq. Λοκρούς — νήσῳ i. e. Locros Opuntios, quorum ante terram bita erat insula *Atalante*. cf. Strab. IX, 425. Int. ad Thuc. 5, 89. adde Mannert. VIII, 132. κατὰ δὲ Μεγαρίων — Μεγαρεὺς. Vereamur, ne quid in his corrupti lateat; gravis armaturae milites numerat, sed ducem omittit, equitum numerum non indicat, sed eorum nominat ducem. Fortasse repetito vocabulo ἱππικὸν obliterata est vera lectio, et, donec ea reperiatur, scribendum τοῦτων ἦγετο Μεγαρεὺς. Idem de hoc loco sensisse dicitur Boeckhius in Bekkeri editione. Vitium inesse Clavier quoque vidit sed coniectura in margine proposita: τοῦτων ἦγε καὶ τοῦ ἱππικοῦ Μεγαρεὺς non sustulit. στρατῶνα ante Facium qui Sylburgii emendationem στρατῶνα recte exceperit. In Aetolorum ducibus fuit etiam *Eurydamus* VI, 16, 1. X, 16, 2. commemoratus. κατὰ — λόγῳ· nimirum I, 5, 4. 4, 2. Palmerius putans, etiam navium numerum atticarum a Pausania memoriae proditum esse, corripbat τριήρεις τ' ἐπὶ πλείῳσι πᾶσαι, triremes ter centum et quinque, omnes ad navigandum instructae. Cui emendationi maxime obstat quod Pausania ipse I, 4, 2. dixerat, Athenienses tum Macedonici belli diuturnitate crebrisque cladibus admodum attritos fuisse; quare haec tempora Palmerius comparare non debuit cum illis, ubi Athenienses contra Aeginetas ducentas naves novas fabricaverant. Corayus suspicatur, αὶ πλείῳσι legendum esse, quod recepit Bekker. Ὅοντα pro Ὀρόντη Mosq. Graecorum igitur, qui ad Thermopylas adversus Galatas convenerunt, Pausania teste fuerunt 24690, omissis Aetolorum equitibus, quorum numerus definiri non potuit.

§. 4. ἀθροισθεῖσι Ἑλλήν. Mosq. Vitium Facii editionis ἐπύθοντα Clavier propagavit. φιλοὺς τε ἐς χίλλους καὶ ἐς τὴν ἵππον ἀπολέξαντες Vulg. „Amasaeus legit ἀπώστην pro ἐς τὴν. Si quis vero τὴν pro numerali nota τριακοσίων positum velit, vel ἐς τὴν perperam ex ἴσην factum viderit quibus id rationibus tueatur, Sylb. Clavier tamen posteriorem coniecturam in margine proponere ausus est. quum Facius ἐς tantum ante τὴν ἵππον delendum censuisset. Mihi videtur Pausanias scripsisse καὶ ἐκ τῆς ἵππου soil. τινάς. De ἐκ in ἐς depravato cf. ad c. 21, 1. Verbo ἀπολέγειν c. 22, 2. 5. simpliciter Genitivus additur. ἵνα μὴδὲ cum Coniunctivo significat consilium, ut ne — quidem, sed quod mox,

sequitur *ὡς μὴ* cum Optativo optatum, *ne*, cf. omn. Herod. I, 159 *ἐς τὸ καὶ* cohaeret cum *ἀνέστειλεν τῆ γαίᾳ* de homine etiam Hom. Odyss. V, 399. Falsum esse Facium *μακρῶ* habentem pro epitheto substantivi *μήματος* ideoque corrigentem *μακροῦ*, adnotaverat iam Schaefer Apollon. Rh. T. II. p. 307. De Gallorum illorum *proceritate* cf. Callim. h. in Del. 174 et Spanh. *ὡς hoc modo*, quum optassent locum, ubi facilius natare per fluvium poterant; Amasaeus de loco intellexit, non recte, quia locus transitus iam indicatus erat, neque Herodotus, quem Noster imitatus videtur. v. Lex. Herodot. Schweigh. *λιμνῶν θες — θυραίωνς — ἐμβυλὸν* Mosq. *Spercheum*, nunc *Ellada* vocari creditum, frequenter cursum ostiumque mutavisse, legimus in Gellii Itin. of Greece p. 246.

CAPUT XXI.

§. 1. *ἐπίτασσαν* cf. cap. 52, 10. *μὴ δὲ* pro *μηδὲ* Mosq. Vulgatum *διαβ. τ. στρατείαν* Fac. recte in *δ. τ. στρατίαν* mutavit. *κατὰ τὰς γεφύρας διαβίβας* ut cap. 22. 2. *ὁδόν* κατὰ τὰς γεφύρας. Pro *τὰ ἐκ τῆς χώρας* quod legitur in Ald. et Fick., operarum errore in Kuhn. ed. scriptum est *τὰ ἐς τῆς χώρας*, quod Facius prioribus editionibus non consultis ita correxit *τὰ τῆς χώρας*, quum restituendum ei fuisset *τὰ ἐκ τῆς χ.* Poppo in hoc agnoscit genus quoddam attractionis ut in *ὁ ἐκ Κρήτης ταύρος*, *ὁ ἐξ Αἰθιοῦ κέρβερος* Diod. IV, 13. 24. *ἐγκαταλειφθέντας* Vulg. *ἐγκαταλειφθέντας* Clav. sed illud, quum ab hoc loco alienum non sit, retinui. *ἐκ τῶν τοιχῶν* ante Facium, qui e Mosq. *ἐκ τ. σιενῶν* adscivit. Huius loci *σιενῶ* saepius commemorantur a Strabone, veluti IX, 428. Thuc. 3, 92. *muris* etiam Amas. Haec *Heraclea* antea *Trachin* appellata est, quanquam haec ab illa sex stadiis distabat. v. Strab. l. c. Haec *Heraclea* a Laeodaeemoniis condita 40 ferme stadiis a Thermopylis, 20 autem a mari distabat. v. Thuc. 5, 92. quod fortasse non pugnat cum Strabone IX, 429. De eius *ruinis* Gell's Itin. of Gr. 241.

§. 2. De his *Pylis*, *Thermopylis* Herod. VII, 176, quo teste *τὸ γε παλαιὸν πύλας* fuerunt in muro ibi exstructo. *ἐν αἰγῇ ἐκίεσαν* ut maiores apud Homerum

Iliad. III, 8. qui ἴσων αἰγῇ. ἐπέσαν Mosq. αὐδὲ σφίον
οἱ πεῖροι τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ταῖσας ἐξέθειον Vulg. Kuhnins
αὐδὲ corrigendum censebat scribendumque οὐδέ. Corayus
malebat οὐτε: recte, namque his οὐτε οἱ πεῖροι respondet
καὶ οἱ ψιλοὶ, quod suscepit mecum Bakkerus. idem Pop-
poni videbatur, v. eius Chrest. Histor. II. p. 165. Cla-
vier maiora moliens in margine corrigebat: οὐδέ οἱ πε-
τασταί. Sed πεῖροι hic sunt ὁλήταις et opponuntur ψιλοῖς.
τοσοῦτο — φάλαγγαν Mosq. ἀκόντι idem. οὐ στενοῦ μόνον
χωρίου τοῦ μετα τὰς Πύλας ὄντος Vulg. Suspicabar cor-
rigendum esse κατὰ τ. II. et vidi idem voluisse Syl-
burgium, hic quoque a Kuhnio Facioque neglectum. De
harum praepositionum confusione cf. ad VI, 25, 5. θυ-
ραῖους Mosq. ut c. 20. extr. ἄλλον idem. τῆς ἐς pro τῇ
ἐς Mosq. Vocabulis θυμός et ὄργαι usus est etiam de
Messeniis in Lacedaemonios exacerbatis IV, 7, 2. Ante
Facium legebatur θυμοῦ. is auctore Kuhnio scripsit θυ-
μῷ. quod nobis magis placuit quam quod Sylb. suade-
bat, ut transpositione facta legeretur: ἐπὶ τοὺς ἐναντίους
μετὰ θυμοῦ καὶ οὐδ. λ. Mox οὐτε πελέκσει διαφρονέ-
σους ἢ ὑπὸ μαχαίρων ἀπόνοια τοὺς ἐπὶ ἐμπνέοντας ἐπὶ
ἀπέλειπεν, οὐτε ὅσοι βέλεσι καὶ ἀκοντίοις διεκείροντο,
ὑφαίρουντο θυμοῦ, μέχρις οὖν παρίμενεν ἡ ψυχὴ Vul-
gata, nisi quod Facius alterum ἐπὶ post ἐμπνέοντας de-
levit. Mosq. habet ὑφῆρουν τοῦ θυμοῦ. Deinde μέχρις
οὖν Sylb. Corayus et Porson. mutatum voluerunt in μέ-
χρις οὖ. quod Poppo quoque recepit. Cf. ad c. 32, 1.
adn. alia enim ratio est loci Thuc. 3, 98 init. pro ἐπὶ
ἀπέλειπεν Porsonus ἐπέλειπεν scribendum censuit. Cum
his igitur et cum Schaefero (quem v. ad Lamb. Bos.
p. 187) hunc locum ita scripsi: οὐτε πέλεν — μαχαίρων
ἢ ἀπόνοια — ἐμπνέοντας ἐπέλειπεν, οὐτε — ὑφῆρουν τοῦ
θυμοῦ, μέχρις οὖ. In Clav. ed. legitur ἡ ἀπόνοια τοὺς
ἐπὶ ἐμπνέοντας ἀπέλειπεν — ὑφῆρουν τοῦ θυμοῦ, μέχρις
οὖν. Ad ὑφῆρουν erit οὐδὲν animo addendum. ἐπὶ ἀπέ-
λειπεν

pen ortum est, ut Porsonus significavit, ex ἀπέλειπεν.
Kuhnins ἐμπνέοντας το ἀπέλ. corrigendum putabat.
ἐχρῶντο ἐκ χειρὸς cominus iis pugnant. τῆς θα-
λάσσης i. e. τῆς ταύτῃ θαλάσσης. cf. I, 4, 3. Ad ἐπὶ
χει, de quo verbo cf. c. 23, 3. animo repetitur ἡ ἰλὺς.
Ante ἡγεμόνες Corayus cum Poppone οἱ inseri voluit.
Quod mihi persuaseram, scribendum esse ἐλάσσαν,
idem senserunt Corayus et Porsonus; Vulgata ad ἐλασ-

con aberrat. ἡ ἐν τῇ ἀγῶνι συνέβη τῇ ἀκμῇ Vulg. Vt Sylb. Schaefer ad Soph. Ai. 1165 et ad Lamb. Bos. p. 187. atque Porsonus voluerunt, scripsi ἡ ἐν τοῦ ἀγῶνι συνέβη τῇ ἀκμῇ. Confusa τῇ et τοῦ etiam 25, 2. Clav. dedit ἡ ἐν τῇ [τοῦ] ἀγ. συν. τῇ ἀκμῇ. Mosq. pro τῇ habet τῷ. τοῦ ἀγῶνι scripsit etiam Poppo.

§. 3. Post ἡλικίαν Porsonus ὦν iussit inseri; sed ὦν interdum subauditur. cf. adn. ad VI, 3, 2. ἀγῶνα πολέμου sic et IX, 6, 1. Ad illud Sophoclis Ai. 1152 (1136) μεγάλης ἔριδος τις ἀγὼν Lobbeckius similia citavit. In hoc epigrammate, quod repetitum est in Anthol. Palat. T. II. p. 821, codex Mosq. habet ἡ μαρδαλὴ ποθείουσαν ἔαν — διαίς διδῇ — ἐπέτε — ἡκμασεν θούρον et post φωτὸς in margine adscriptum ἔσφαλται. Iudice Iacobsio ad ποθείουσα subauditur κῆμαι vel εἰμι, nisi auctor scripserit ἡμῶς δὴ ποθείουσα. Quod si verum sit, iungendum esse ἡμῶς — ἀγῶνα Διὸς. τοῦτο μὲν δὲ ἐπιγράφοντο breviter dictum hoc sensu: Hoc scutum cum ista inscriptione erat in donariis Iovis Eleutherii, priusquam. De hac στοῦ τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς cf. I, 3, 1. 2.

§. 4. αὐτῶν pro αὐτῶν Mosq. γῆς τυχεῖν. VI, 26, 8. γῆς μίση λαμβάνειν. Mox μοι pro ἰμοι Mosq. πολέμιους τε ἀνδρας ἐκπληξασθαι Vulg. Praeferenda mihi fuit Mosq. lectio ἐκπληξῆς. Sic et καταπλήττειν IV, 15, 2. p. 316. neque ἐκπληξασθαι sed ἐκπληξῆς hoc sensu dicitur. cf. 23, 3. καὶ ὅτε ἐστὶ τεθνεώτων οὐδὲ ἔθους οἴκτος αὐτοῖς Vulg. Sylburgio ac Valckenario videtur placuisse Camerarii correctio οὐ δὲ ἔθους eamque excepit Clavier. Nobis tutius visum est Mosq. lectionem ἔθος sequi; idem Popponi placuit. ἔθος ἐστὶ μοι cum Infinitio est apud Strabon. 15, 283. idem vero dixit etiam ποιὼν ἐστὶ τοῖς βαρβάρους ἔθος ἡ ξενηλασία 17, 541. Longius abiit a Vulgata Censor Facianae editionis in Neu. allgem. deutsch. Bibl. XLI, 1, 5. ita corrigens καὶ ὅτε ἐστὶ τεθνεώτων οὐδεὶς ὅλως οἴκτος αὐτοῖς. A Mosq. abest ἔξ ante αὐτῶν. sed cf. 20, 4. 19, 4.

CAPUT XXII.

§. 1: Haec ἀντραπὸς memoratur etiam I, 4, 2. et hoc capite §. 5. καὶ ταύτης μετὰ ταῦτα ἐρῆνια ἀνήκει ad Tom. IV.

P

τὰ Τραχίνοις Vulg. Pro ταύτης et ταῦτα Sylburgio videbatur rectius legi ταύτη et τὰ. idem reddidit; *tramite post Trachinis ruderata erat ascendendum*, sed longe melior est Clavierii lectio καὶ ἀνάντης μετὰ τὰ ἑρτίαι ἀνήκει τὰ Τρ. quam recepi. ἀνάντης καὶ αὐτὰ τὰ habet ed. Bekkeri. ἐς τε οὖν τὴν Οἶκ. eadem. ἀνάντης pro ἀνήκει τὰ Mosq. Verborum ἦν δὲ — Τραχινίδοις incorruptam integritatem praestare non audeo. προσέταται — τὴν φρουρὰν οἰομένου Τηλεσάρχου καὶ νικῶσι Mosq. ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὴν φρουρὰν οἰομένοις . . . Τηλεσάρχου καὶ νικῶσι Bekker. e cod. 1410, ubi etiam οἰομένου legitur.

§. 2. καταπλήττεσθαι cum Accusativo etiam IV, 6, 3. sed usitatus esset καταπεπληγμένοι ἦσαν indice Poppone. πεπληγώς pro πληγής poeticum esse pronunciat Phavorinus, idem καταπεπληγώς, καταπεπηγώς interpretatur. ἡπόρουσαν κτλ. in eodem lbro Xerxes erat ἀπορούων apud Herod. VII, 212. Αἰτωλούς οἵκαδε ἐς τὴν Αἰτωλίαν cf. adn. ad IX, 41, 5. οἵκαθεν Mosq. στρατίας ante Facium, qui Sylburgii correctione στρατίας usus est. μυριάδας τοὺς πεζοὺς τέσσαρας Vulg. Sylburgii emendationem μυριάδας τῆς πεζῆς τεσσ. adscrivi. Ὀπρ. στόριον Mosq. et Ald. sed semel tantum. Quid Porsoni ἐμβалоῦσι pro ἐμβάλλουσι velit, equidem non assequor. διὰ Θεσσαλ. i. e. per agrum Perrhaeborum, Athamanum et Aenianum. v. Strab. X, 450 (45). ὁμοίως γέροντας τε καὶ τὰ νήπια ἐπὶ τῶν μητέρων τοῖς μαστοῖς ἐφονεύετο Vulg. Structurae legem postulare ἐφόνευον Sylb. recte monuit, quod eo confidentius Pausaniae restitui, quod intelligitur etiam, unde ortum sit ἐφονεύετο sequitur enim τούτων duplicata est igitur syllaba το. Bekkerus tamen Buttmanni coniecturam γέροντες καὶ τὰ νήπια — ἐφονεύετο praetulit. γυναῖκες δὲ καὶ ὅσα ἐν ᾧ τῶν παρθένων ante Facium qui, quod ὅσα a genere subsequenti nominis prorsus abhorreret se dicit rescriptisse ὅσας. idem fecit Clavier cum Bekkerō. Sylburgius quoque putaverat ὅσον scil. πλήθος vel ὅσας verius legi. At neutra Adiectivorum pluralia saepe pro singularibus apud Pausaniam reperiri, notum est. cf. adn. ad I, 8, 5. nominatim ὅσα pro ὅσον attice poni Phavorinus tradit. Locus, qui vulgo legitur, ταῖς δὲ οὐ μετὰ πολὺ ὑπάρχει τὸ χρεὼν ἐμελλεν ἢ τε αἰετία καὶ ἢ αὐπνία Schaefer in Meletem. p. 17. quaerit an ita corrigendus sit ταῖς — πολὺ παρέξεν τὸ χρ. κτλ. addens, in idem incidisse

Wakefieldium. Ac Clavier quidem ita scripsit, sed πα-
 ρέχειν in hac formula apud Pausaniam non legitur, po-
 tius ἀπάγειν, κατὰγειν, ut IX, 7, 3. III, 6, 1; itaque
 videndum, ne haec sit Pausaniae manus τὰς δὲ οὐ μετὰ
 πολὺ ἀπάξειν τὸ χροῖον ἐμελλε τῇ τε ἀστυίᾳ καὶ τῇ αὐ-
 πνίᾳ. In Vulgata ἡ τε ἀστυία καὶ ἡ αὐπνία est subiectum
 aliis autem mox inedia et vigilia mortis causae futurae
 erant. ἐκ διαδοχῆς (i. e. τὸ ἐν μέρει in Bekkeri Anecd.
 97) rarius cum Dativo reperiri adnotavit Schaefer l. c.
 affert tamen locum similem ex Harpocrate v. Που-
 τάνεις, qui repetitus est in Photii Lex. διάδοχος cum
 Dativo est etiam apud Herod. V, 26.

§. 3. συμφορὰς Mosq. Ald. Frsf. sed Sylb. cor-
 rexit. καὶ οἰκοθεν hi opponuntur illis, qui a Thermo-
 pylis nunc redierunt.

§. 4. Vrbs Callion aliis non commemorata, sed
 Callienses novit Thucydides ut Ophionensium extremos,
 eosque dicit III, 96 versus Maliacum sinum extendi (κα-
 θήκειν πρὸς): nec desunt in Stephano Byz. v. Καλλίας,
 ubi dubito an Berkelius recte Aetoliam in Arcadiam
 mutaverit, quanquam probabile est ad Aetoliam Ar-
 cadiamque pertinentia ibi contracta et confusa esse.
 Mannertus VIII, 113. sumit, Callipolin et Callium ean-
 dem urbem fuisse. Palmerius in Graec. Ant. p. 503 ex
 hoc nostro loco et §. 2. recte videtur colligere, Callium
 fuisse in ipso Aetoliae ingressu, et primum se obtulisse
 a Thessalia venientibus. Pro ἐκομίζοντο Corayus opina-
 batur ἀνεκομίζοντο scriptum esse ab auctore: sed redeun-
 di notio addita est etiam simplici. v. Lexic. Herod.
 Schweigh. v. κομίζεσθαι et κομιδή. IX, 32, 3. coniunctum
 est cum ὀπίσω. ἐνταῦθα — μόνοι. idem de his legimus
 VII, 18, 5. Πατριῆς — δεδεγμένοι Mosq. qui deinde ἐς
 ante τὰ ἔργα omisit. Θυραίους Mosq. ut antea. μὴ δὲ
 Mosq. etiam §. 5. Λαιστρυγόνᾳ Mosq. recte; sic Home-
 rus Od. X, 199. μνησάμενοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀν-
 τιφάτῳ Κύνλωπός τε βίης. Pro vulg. ἐγένετο e Mosq.
 ἐγένετο recepi. πρὸς Θερμοπύλας ante Kuhnium, sed
 Sylb. correxerat.

§. 5. ἔτεμα τε ante Kuhn. qui Sylb. correctionem
 tacite recepit. Αἰνείανων Vulgata, atque etiam postea
 ut cap. 8, 2. sed quum h. l. sibi constet Mosq. in scriptu-
 ra per simplex, iota, hanc bliis quoque probatam Vul-
 gatae isto loco praetuli. δὲ ἧς καλ. vide omnino Herod.
 VII, 213 sqq. ubi c. 216. accurate exponitur de hac via,

de qua licet etiam conferre Voy. d. jeun. Anach. T. I. cum tabula topogr. Thermopylas ostendentē. ἐπέθεντο et φθείρειν Mosq. εὐπήματον Vulg. Scribendum esse ἀπήμυτον Sylb. dixit, atque ita tacite scripsit Clavier. Nos ἀπήμαντον, quod Heynius et Schneider in Lex. graec. voluerunt, restitauimus Pausaniae, vocabulum Homericum in Od. XIX, 282. Pindari verba, Pausaniae obversata, ex quibus haec fluxit emendatio, sunt Nem. I, 82. τὸ γὰρ οἰκίον πίεει πάνθ' ὁμοῦς· εὐθύς δ' ἀπήμων κραδία κἀδος ἀμφ' ἀλλότριον. Mox Ἀκίχουριον Mosq. ἐπὶ τῇ στρατείᾳ ante Fac. sed post Sylburgium corrigendum censuit Kuhnus, ἐπιλάβωσι pro περιλάβωσι Mosq. ἀπ' ἐκείνης συνέβαινε τῆς ἡμέρας ante Fac. qui ἐπ' ἐκείνης edidit. ἐπ' αὐτῆς ἡμέρας ante Fac. qui αὐτῆς omisso ἡμέρας scripsit e Mosq. sic et Amas. legit. τὸ πῆλιον pro τὸν ἥλιον Mosq. εἶρχον pro ἤρχον idem.

CAPUT XXIII.

In huius expeditionis adversus Delphos susceptae descriptione Pausanias Kuhnio quidem imitatus Wesselingio autem iudice (ad Diod. XI, 14) eleganter aemulatus est Herodotum VIII, 35 — 39. Pausaniae narratis simillima tradere Iustinum XXIV, 8. Valckenarius iam adnotavit.

§. 1. ἐπισχόν Mosq. οἱ δὲ — ἑαυτοῦ. Herodotus ita: οἱ Ἀἰγυπιοὶ δὲ — ἐν δειλίᾳ μεγάλῃ πατεσσεῶτες ἱμάντευσοντο περὶ τῶν ἰσῶν χρημάτων — ὁ δὲ θεὸς οφείας οὐκ ἔα κινεῖν, φᾶς, αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι τῶν ἑαυτοῦ προκατησθαι. Ipsum responsum ab oraculo Brenni tempore Delphis datum legimus in Cicer. Divin. I, 37. ubi hoc: „Tum enim ferunt, ex oraculo effatam esse Pythiam,

Ego providebo rem istam et albae virgines.“ Graeca sunt apud Suidam v. ἐμοὶ μελήσει T. I. p. 750. et in Biblioth. Coisl. p. 609:

Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. sed intelligitur etiam ex his locis, istum versiculum ad alia quoque translatum esse.

§. 2. Amphissa in Locride. v. cap. 38, 2. τὸ δὲ μάλιστα — τὴν αἰτίαν. Quum enim Brennus Graecos in Thermopylarum faucibus circumvenisset, tum Acicho-

rius quoque in castris ad Heracleam relictus ex iis movit per Thermopylas a Graecis relictas; sed impeditum eius fecerunt iter Aetoli; quae causa fuit, cur Acichorius serius coniungeretur cum Brenno Delphis redeunte. vide §. 7. *παρίεσθαι* animo coniungimus cum Participio *πορευόμενος*. Corayus autem *παρίεσθαι* volebat corrigi; sed videsis adn. ad cap. 20, 2.

§. 3. *στρατὶς* et postea *στρατὶς* Vulg. et posteriore loco *στρατὶς* Mosq. Vtrobique *στρατὶς* et *στρατὶς* scribendam esse monuerat Sylb. et ita scripsit Fae. Sensus loci *Βρέννο* — *παντοκράτωρ* est: Brenno eiusque exercitui quum ii Graecorum, qui Delphos convenerant, se opposuerunt, tum barbaris numen Dei contraria signa dabat et celeriter et omnium apertissime. *ἀντισσημαλόν* in Stephani Thes. bene exponitur: *prodigium emitto contrarium et adversum futuri praesagium edo*. Prodigia Xerxi expeditionem in Graeciam aggresso oblata refert Herodotus VII, 57. *ὅσην ἐπέειχεν ἡ τ. Γαλ. στρ.* sic et Herodotus I. c. *ὅσα οὗτος ἐπέειχεν τῆς Φωκίδος*. Proprium hac in re verbum etiam ubi de uno aliquo est sermo, ut Homer. Iliad. XXI, 407. Philostr. Sen. Im. II, 19. Cf. Paus. X, 4, 4. 21, 2. *οἱ μὲν* ad remotius referendum *βρονταί*, tamen genus propioris *μεγαννοί* sequitur. *κατασκήψαι* Vulgata. Facium hoc pro Infinitivo habentem, ideoque *κατέσκηψε* corrigentem notavit Schaeffer in Melet. p. 85, quanquam Sylburgius Indicativum praeferenti se repugnaturum negaverat. Qui Optativum retinendum censebit dicet, suam tantam opinionem praeposuisse Pausaniam hoc sensu: *non in singulos quosdam tantummodo irruerint fulmina*. *ἐξήπτε* τε Mosq. Ald. Francof. τε Sylburgius deleri iussit. In Clav. editione legitur *ἐξήπτετο* (sic). Quodsi *ἐξήπτετο* referendum tantum esset ad *τὰ ὄπλα*, probanda videretur haec lectio: sed illud fieri non potest, itaque nec hoc. Caeterum brevius Herodotus ita: *ἐν τοῦ οὐρανοῦ μεγαννοὶ αὐτοῖσι ἐπέειπον*. Mox *φάσματα*, *ὁ Τηέροχος καὶ ὁ Λαοδόκος* τε καὶ Πύρρος Vulgata. In Atticis 4, 4. fuit: *λέγουσιν, ἐλθὶν Τηέροχον καὶ Ἀμάρδοκον, τὸν δὲ τρίτον Πύρρον εἶναι*. Vncis hic seiunxi duplicatum *ὁ*. Valckenarium in Atticorum locum e nostro *Λαοδόκον* nomen translatum voluisse iam adnotatum est. Rursus autem in utroque loco *Λαοδόκος* corrigendum censuit Müller in Doriens. I, 268. propter *Λαοδίην* Herodoti IV, 53. 35. Nomen *Λαοδόκος* est in Orph. Arg. 149, pro quo apud Apoll. Rh. I, 119.

Λαωδόκος ut apud Val. Flaccum reperitur. *Λαωδόκος* est tantum in Sch. ad Apoll. I, 47. Hic *Phylacus* etiam Xerxis tempore Delphis opem tulisse ferebatur. v. Herod. VIII, 59. cf. Pausan. X, 8, 4. De praesentia numinis et heroum in pugna Graecorum adversus Galatas dixerat Pausanias etiam VIII, 10, 4, ubi per τὸν θεὸν significari *Apc'linem* intelligitur e locis Iustini et Suidae antea indicatis. Quae autem sunt apud Ciceronem et Iustinum *virgines ferentes arma contra*, non videntur *Hyperochs et Laodoces* esse, Delo illae magis quam Delphis vindicandae teste Herodoto IV, 33, 35, sed *Minerva ac Diana*. ὅς post *Ἀλεξιμαχος* Mosq. omisit. *καταχρησθαι* est hic *ἀναλλασκιν*, *καταναλλασκιν*. Pro *ἐκπλήξεσσι* est *ἐκπλήξει* in Mosq. Ald. Francof. Mutatio auctore Sylburgio in Ruhn. ac Fac. editionibus facta est. ἡ βάρβαρος Mosq. τὰ δὲ τῇ νυκτὶ ante Facium, qui ἐν inseruit, de qua re iam Sylb. monuerat. cf. §. 5. ἐν non semel excidit. v. VI, 4, 4. 14, 1. VIII, 26, 2. σφᾶς ἐμellen ἐκπλήξεσθαι etiam cap. 33, 2. De frigore et nive convenit Iustino et Ciceroni cum Nostro. πέτρας — κρημνῶν. Iustinus: *terrae motu portio montis abrupta Gallorum atrox exercitum*. Herodotus de Xerxis militibus: ἀπὸ τοῦ Περνησοῦ ἀπορράγεισσαι δύο κορυφαὶ ἐφέροντο πολλὰ παταγὴ ἐς αὐτοὺς, καὶ κατέλαβον συγχρούς σφρων. Mosq post *μεγάλας* inserit τε, habet deinde *σκοπῶντος* et *εἶχεν*.

§. 4. ἐτόξευον σὺν οὐδενὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων διματι Vulgata; ἐπὶ τ. β. 1410. iam in minore edit. scripsimus, quod Schaefer etiam voluit Melet. p. 85. ἀπὸ pro ὑπὸ, idem fecit Bekk. cum Clavier. Similiter IX, 28, 2. sub fin. δῆμα ἀπὸ τοῦ ἰοῦ. De eadem confusione in simili formula cf. adn. ad VIII, 27, 1. τραυματίας pro τραυματίας Mosq. ἐκιντῶν — φονεύουσιν. Similia de iisdem narrat Diodorus Sic. Eclog. XXII, 13.

§. 5. Πανίκης pro Πανικός Mosq. Notanda in βεθ. τῇ ἐσπ. collocatio articuli ante substantivum, de qua cf. adh. ad I, 25, 6. Sic et ἀγχιβαθεὶ τῇ θαλίῳ X, 32, 3 παραχθέντες ἐκ τοῦ νοῦ Vulgata, haud dubie vera. παραχθέντες Mosq. et cod. Casaub. in margine; quae lectio repudianda est, quod Lobeckius quoque animadvertit. v. enim ad Soph. Ai. 447. p. 289. adde adn. nostras ad III, 4, 1. ναοῦ pro νοῦ Mosq. forsitan νόου. ἰδοῦσας — ἀλλήλους. Haec apud Suidam v. Πανικῇ διματι e scriptore non nominato allata τὰ αὐτοῦ αἰτίας;

(δείματα) τῷ Πανὶ ἀντιθέσαν. δοξάζεται γὰρ πολεμίων ἐφοδος εἶναι· καὶ ἀναλαμβάνοντες ὄπλα ὑπὸ ταραχῆς ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονταί sunt fortasse ex hoc nostro loco ducta. αἰσθάνεσθαι Mosq. omisit. Vocabulum ἄγροια, quod mox recurrit, sine codicibus non moveam, quum esse possit error ex ignorance ortus; putabant se audire quod non audiebant, haec erat potius ἄγροια quam ἄνοια. Et tamen Sylburgio opinanti, hic ἄνοια convenientius esse, Facius Clavier et Bekker. assensi sunt. Rursus ἄνοϊαν in ἄγροϊαν mutari voluit Valckenarius apud Herod. VI, 69. Adde illud Phavorini: ἄνοια, ἡ παντλής ἀφροσύνη, ἄγροια δέ, ἐνὸς πράγματος ἀγνοσία, et quod legitur s. v. ἄγν. ἔστι δέ ἄγροια ἐξι μοχθηρῶ καὶ ἡπατημένῃ. Suspiciari possis ἀλλήλους post ἐκτεκόν τε eliminandum esse. οὔτε γλώσσης — σχήματα. Pro tertio οὔτε legendum arbitramur οὐδέ, nam sibi respondent οὔτε συνιέντες et οὔτε καθορῶντες, ut οὐδέ sit ne — quidem. Nunc video idem placuisse Bekkero. πλείστον — τὸν φόνον Vulg. Τοῦ φόνου dedi e Mosq. κατελείποντο Vulg. κατελείποντο scripsi praeunte Porsono. eodem modo scripsit Poppo in Chrest. Hist. II. p. 178. et Bekk. ἀναθαρήσαντες οἱ Φωκῆς Mosq. ἱππῶν ut *stabulum* in Virgil. G. III, 228. *Huerde, Gehge. περιώρων* Mosq.

§. 6. ἀναχωθὲν Mosq. Ald. unde Cod. Casaub. fecit ἀναχωσθὲν *obrutum terra*; hoc in Francof. tacite transiit in ἀναλωθὲν. Ad πλήθος — ἀναλωθὲν pertinet ἐγένετο, pro quo positum est ἐγένοντο cum appositione ὀλίγῳ μὲν — δείματι coniunctum.

§. 7. ἐπισκεπόμενοι μὲν ἀφίκοντο ἐν Δελφοῖς Vulg. Sic ἐν Δελφοῖς videtur cum ἐπισκεπόμενοι copulandum; possit quispiam de correctione ἀφίκοντο τὰ ἐν Δελφοῖς cogitare. Sed quum in Mosq. Δελφούς legatur, scripsi ἐς Δελφούς iam in minore edit. κατεληφότες vide adn. ad IV, 14, 4. αὐτοὶ τε Vulgata, cuius in locum Mosq. lectionem αἰεῖα substitui: sic non qui speculandi causa venerant, quod est in Vulgata, sed omnes Athenienses, qui illico proficisci poterant, intelliguntur. Ergo οἱ δέ sunt Athenienses, quibus se adiunxerunt Boeoti. αἰεῖ ionice ut apud Herodotum pro αἰεῖ. Rectius autem transpositis verbis legi αἰεῖ τοὺς ἰσχυροὺς nemo nunc credet Sylburgio. cf. Lexic. Herod. Schweigh. v. αἰεῖ, et Lex. Xenoph. Sturz. Ἀχίωρον Mosq. τοῖς δέ φεύγουσι κτλ. cf. ad §. 2. adn. ὥστε — αὐτῶν redierunt per Thermopylas in castra ad Heracleam relictā. v. adn. ad §. 2.

§. 8. πλεονέκτε Mosq. ἐκονέκτε — οἶνον. Diodorus Eclog. XXII, 13. similiter: *Βρέννος ἄκρατον πολὺν ἐμπορησόμενος ἑαυτὸν ἀπέσφαξε*. Ad Iustini verba XXIV, 8. *Brennus pugione vitam finivit* Isaac. Vossius hoc adnotavit: *Atqui Pausanias inquit, illum vulneratum veneno vitam finisse*; vides, quam indigne habitus sit Pausanias a nonnullis veterum scriptorum interpretibus. *ὥς μηδὲνα οἰκαδε ἀποσωθῆναι*. Malum se horum interpretem egit Palmerius: cum Nostro conspirant Diodorus et Iustinus II. cc. quanquam posterior addens, *neminem ex tanto exercitu vel ad memoriam tantas cladis superfuisset*, modum excedit. Strabo IV, 54. refert; Posidonium scripsisse de his Gallis: *οὐδὲ σωθῆναι αὐτοῦς εἰκὸς εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλῶς ἀπυλλάξαντας μετὰ τὴν ἐκ Δελφῶν ἀποχώρησιν*. Sed ut quod Pausanias scripsit illustrarem, hoc adnotandum putavi. Pausanias loquitur de Gallis, qui invaserant in Graeciam; sed pars tantum Gallorum exercitus e patria profecti se in Graeciam immiserat; alii enim Macedoniam ac Thraciam pervagabantur. cf. Paus. X, 19, 4. I, 4, 1. Quod ergo Pausanias mox §. 9. scribit, proximo anno Celtos in Asiam transiisse, intelligi non potest de reliquiis exercitus a Brenno in Graeciam ducti; neque magis I, 4, 5. *Γαλατῶν οἱ πολλοὶ ἔλθουσιν ἐς τὴν Ἀσίαν διαβάντες* sunt qui e Graecia se fuga expediverant, sed ex iis sunt, quorum multitudine Macedoniam Thraciamque obruerat. Qui ad Byzantium aliquamdiu morati sunt, hos sane Polybius IV, 46. ait fuisse *διαφυγόντας τὸν περὶ Δελφῶν κίνδυνον*, sed videtur ita scripsisse, quia antea dixerat, eos *κινῆσαι ἅμα τοῖς περὶ Βρέννον ἐκ τῆς οἰκίας*. Hic *ἐμφορεῖσθαι* de iis, *qui alios maxima strage afficiunt*. Haud ita dissimile illud Plut. de Ser. N. Vind. p. 224. Hutt. T. X. *ἐμφορεῖσθαι τιμωρίας*.

§. 9. στρατία Mosq. δὲ post Genitivos absolutos. cf. ad III, 23, 5. Non recte Sylb. p. 926. ed. Kuhn. putabat, hic *οἱ δὲ* in redditione plane redundare. *οἱ δὲ* pro *οὗτοι*. cf. IX, 5, 2. notanda repetitio subiecti, ut VII, 23. p. 584, X, 32, 5. Alius *Anaxicrates* Ol. CXVIII, 2, summus magistratus Atheniensium fuit. De hoc nostro et de *Democle* nec Meursius de Archont. habuit quod diceret.

CAPUT XXIV.

§. I. ἴσσι ὠφέλ. Mosq. Haec ἐν τῇ προνάφ τῇ ἐν Δελφοῖς γεγραμμένα ὠφελήματα ἀνθρώποις ἐς βίον apud Clementem Al. Strom. V. p. 568. τὰ λεγόμενα Δελφικὰ παραγγέλματα vocantur, in Plat. T. IX. p. 218. Hnt. προγραμματα, mox a Pausania τὰ ἄδόμενα, a Diogene Laert. I, 41. ἀποφάσεις, in Anth. Pal. T. II. p. 127. ἀποφθέγματα. ubi ut hic est Χίλων, sed p. 822. ut apud Hesych. Χείλων. De Pittaco et Perianthro cf. I, 23, 1. De forma Θαλῆς cf. ad I, 14, 5. δὲ post ἐν Δωριέων Porsonus recte videtur inserere. τὸν δὲ ἑβδομον — Κυψέλου ἀκατελόγητον Χηνία Vulgata, quae corrigenda est e Diogene Laert., e Clemente Alex., qui in eadem re Platonis afferunt testimonium, et e Platone ipso. Diogenes I, 41. ita: Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ Μύσωνα ἀντὶ Περιάνδρου ἐγκρίνει. Clemens autem Strom. I. p. 299. D: Πλάτων ἀντὶ Περιάνδρου, ὡς ἀναβίου σοφίας, διὰ τὸ τετυραννηκέναι, ἀντικατατάττει Μύσωνα τὸν Χηνία. Plato ipse in Protagora T. III. p. 153 Bip. (342 sq.) de septem sapientibus hunc in modum: τούτων ἦν καὶ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, καὶ Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος, καὶ Βίαις ὁ Πριηνεὺς, καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος, καὶ Κλειόβουλος ὁ Αἰνιδιος, καὶ Μύσων ὁ Χηνεὺς καὶ ἑβδομος ἐν τούτοις εἰλέγετο Λακισαίμωνιος Χίλων. quem locum etiam Stephanus Byz. v. Χηνῶν repetit. Ex his locis in nostro scripsi cum Hartungo Κυψέλου Μύσωνα κατελόχε τὸν Χηνία. nunc video Clavierium quoque sed tacite ita edidisse. κατελόχε est etiam cap. 33, 4. Camerarius malebat ἐγκαταλόχει Μύσωνα τὸν. Anonymus Μύσωνα κατελόχει τὸν. Menagius ad I. c. Diogen. Μύσωνα καταλέγει τὸν ut Amasaeus; Palmerius κατελόχε τὸν Χηνία et Valckenarius ἐγκατελόχε τὸν Χην. uterque omisso nomine Μύσωνα, quos Nibby sequutus est. Sed ut antea nomina propria addita sunt, ita nec hoc potuit omitti praesertim quum legeretur in Platonis loco, ex quo sua et Pausanias et quos antea nominavi hauserunt, atque Perianthri nomen oppositum diversitasque in recensendis septem sapientibus ut ipsum Mysonis nomen adiungeretur postularent. Steph. Niger habet: *Acatilochetum Chenea septimum posuit.* Χηναι Mysonis patria Nostro pagus fuerunt ad Oetam. Veteres autem dubitasse, utrum haec Κώμη Οἰταϊκὴ an Λακωνικὴ fuerit, patet e Diog. L. I, 106. Idem Myso suo cognomine Οἰταῖος (v. Diog.

l. c.) dubitationem movit, pro quo apud Stephan. v. *Ἡτεια* legitur *Ἡτεις* (*Ἡτεις* apud Diog.) et *Ἡτεια* *δῆμος Λακωνικῆς* dicitur. cf. adn. ad Paus. VIII, 12, 5. *Γνώθι σαυτὸν* tribuitur Chiloni in Anthol. Pal. T. II. p. 127. et in Hesychio, ubi plura in adn. et in auctar. emend. Praecepti *Μηδὲν ἄγαν* ab aliis Pittacus, ab aliis Chilo perhibetur auctor. v. Anth. Pal. T. II. p. 127. 822. Aristot. Rhet. II, 28; sed de primo dubitatur inventore. v. Valcken. ad Eur. Hipp. 264. adde de his duobus praecceptis Wyttenb. anim. in Plut. VII, Sap. Conv. p. 164. B. οὔτοι — εἰρημένα. In Plut. lib. *περὶ ἀδολοχ.* p. 339. Basil. dicuntur ea Amphictyones *ἐπιγράψαι τῷ ἱερῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος.*

§. 2. *ἐπιλέξει* retine ut ὄψει V, 6, 3. *Ὀλβια* — φύλαξαι. Quod hic et in Stephano v. *ἴος* in unum oraculi responsum est contractum, in duo divisum est in Homeri vita nomen Plutarchi ferente et in Anthol. Pal. T. II. p. 564, ubi v. Jacobs. Principium Pausanias iam tetigit XIII, 24. extr. *δίξαι. μητρός* Mosq. *μητρὶς* et *πατρὶς* etiam in Eusebii Praep. Evang. apud Iacobsium et in Steph. Byz. *Ἔστιν ἴος — Δέξεται* Plutarchus in Sertor. c. 1. *Δυεῖν ὁμωνύμων τοῖς εὐωδιστάτοις φύτοις πόλεων, ἴου καὶ Σμύρνης, τὸν ποιητὴν Ὀμηρον ἐν ᾗ μὲν γενέσθαι λέγουσιν, ἐν ᾗ δὲ ἀποθανεῖν.* In Mosq. est *καί*: *δων* ab alia manu additum. Hoc *αἶνιγμα* a pueris piscatoribus propositum legitur tum in Homeri et Hesiodi Certam. p. 497. Loesn. ed. Hes. tum in Homeri vitis Herodoto et Plutarcho inscriptis, et in posteriore dicitur Homerus, quum illud aenigma solvere non posset, prae animi dolore mortuus esse; quod in priore cap. 36. negatur verum esse.

§. 3. *Κύπριος δὲ κτλ.* In Plut. vita Homeri est: *οὐκ ᾔκνησαν δὲ τινες Σαλαμῖνον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ Κύπρου.* Idem de *Euclio* commemoratur in Schol. Platon. Ruhnk. p. 135. De nomine *Κῦκλος* cf. ad cap. 14, 3. adn. *πολύκλυτον* Mosq. *πολύκλυτον* — ὃ ἴρος τ' ὑπὸ Cod. Par. 1410. *πολύκλυτον σαλαμῖνος* — ὃ ἴρος τ' ὑπὸ — *αἰήρας* 1411. *σαλαμῖνα* — ἔσσει 1399. Quum structura orationis *προλιπὼν διερός τε ἀρθεῖς* ferenda non sit, corrigendum puto *διερός θ' ὑπὸ κύμασιν ἀρθεῖς*: quod sibi probari per litteras mihi significavit Passovius, addens non opus esse, ut hic admittatur tmesis. *εὐρυχωροῦ* — *σῆματα* pro *ἡματα* Mosq. *μῦθος* *πρῶτος* *ὀπίσθιος*

primus? aliter apud Demosth. de pace p. 58. *πρῶτος καὶ μόνος*. Num καὶ pro καὶ legendum? ταῦτα — *γράφουεν*. Porsonus malebat *γράφουεν* quam *γράφουεν*, constructionis ratione non perspecta; haec vero, quod Sylb. iam vidit, est: ταῦτα ἡμεῖς ἀκούσαντες τε καὶ ἐπι-
λεξάμενοι τοὺς χρησμούς γράφουεν, ἰδίᾳ δὲ οὐδένα αὐτῶν λόγον οὔτε ἐς πατρίδα οὔτε περὶ ἡλικίας Ὀμήρου. ita nec δὲ difficultatem creat, quod omisso μὲν post ταῦτα respondet. Causam, cur de his rebus nollet scribere, aperuit IX, 30, 2. *πλεξάμενοι* pro *ἐπιλεξάμενοι* Mosq.

§. 4. De *Neoptolemi caede* cf. dicta ad II, 29, 7. Eum ad Apollinis aram (βωμόν) caesum narraverat IV, 17, 3. Sic ergo βωμός. et ἑστία promiscue usurpantur. ἐς δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἑστιάτω παρῖαι τε ἐς αὐτὸ ὀλίγον, καὶ χρυσοῦν Ἀπόλλωνος ἕτερον ἀγαλμα ἀνάκειται Vulg. τῷ ἑστιάτῳ Mosq. sed pro ὀλίγον idem habet ὀλῖγοι. eodem modo legit Amasaens; scripsit mecum Clavier ὀλῖγοι. idem praeterea correxit Ἐν δὲ τοῦ ναοῦ τῷ ἑσ-
τιάτῳ. quod ferri non potest nisi postea etiam corrigas (παρῖαι δὲ ἐς αὐτὸ ὀλῖγοι) χρυσοῦν κτλ. Nos ad καὶ χρυ-
σοῦν — ἀνάκειται intelligimus ἐνταῦθα. Kuhn. corrigebat ἐς δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἑστιάτω παρῖαι, ἐς αὐτὸ ὀλίγον τε καὶ χρυσοῦν — ἀνακ. Facius autem παρῖαι γε ἐς αὐτὸ ὀλίγον. Accentum in παρῖαι retinuimus; v. omn. Phavor. h. v. qui παρῖαι et παρῖαι distinguit. add. Fischer. ad Weller. T. II. p. 504 sq. ἐς αὐτὸ est repetitio obiecti; sic αὐτὸς etiam II, 3. p. 119. V, 4, 382. et in repetitione subiecti VII, 23. p. 584. Similiter repetit obiectum of X, 26, 1. p. 863. 30. 3. p. 873. 31, 3.

§. 5. ἐς ἀριστερά Vulg. e Mosq. dedi ἐς ἀριστε-
ράν. Eadem confusio est cap. 33, 6. p. 884. περίβολος — τάφος. Strabo IX, 421. (513) ita: *δεικνύται ἐν τῷ τε-
 μένει τάφος Νεοπτολέμου κατὰ χρησμένον γινόμενος*. Cum his καὶ οἱ — Δελφοί cf. I, 4, 4. Pausanias, missis Aenia-
 nibus Pyrrho sacra quarto quoque anno facientibus teste Heliodoro in Aeth. II, 34, loquitur tantum de Delphis. λίθος ἔστιν — ὁ Κρόνος. Rem illustrat Graevius in Lection. Hesiod. p. 630. Vitium Kuhn. editionis ὡς αὐθις Fa-
 cius et Clavier-repetiverunt. *Κασσώτις* — *Κασσώτιδος* Mosq. *κασσοῖς* 1410. *Κασσοῖς* Bekk. De hoc fonte cf. adn. ad cap. 8, 5. adde autem hoc e Gellii Itin. of the Greece p. 193. „At the east end of the Pythic stadium among the uppermost houses of Kastri is a rock. East of this

is a source, and above the latter near a path is a fountain, which may be *Cassotis*, near which was the *Lesche*. It seems very possible that the temple of Apollo was on a platform above this." re post *δυσσώας* Mosq. omisit. *τῇ δὲ — εἶρας*. Hanc sibi nympham Bröndstedius videre visus est in Homeri *Apotheosi*, ubi alii putarunt Pythiam in antro Coryciorum offerre phialam Apollini. v. eius Reis. u. Vnters. in Griechl. I, 114 sq. quae eius interpretatio an conspiret cum his praecedentibus *καὶ τὰς — ποτὶν* equidem dubito, quanquam ille non istud antrum sed Delphicum *ἄδυτον* ibi cogitet.

CAPUT XXV.

hinc usque ad cap. XXXI. extr. de *Lesche* in templi Delphici *περὶ πόλιν*, et de iis quae in illa pinxerat *Polygnotus*. Quae explicandi atque illustrandi causa quid nostris temporibus susceptum sit et scriptum, breviter indicandum est, ut, qui sibi hoc illud hic desiderare videntur, ea unde petenda sint habeant. Primum commemorandi sunt Riepenhusii, fratres; hi enim ediderunt *Gemaehde des Polygnotos in der Lesche zu Delphi nach der Beschreibung des Pausanias gezeichnet von F. und J. Riepenhausen*, Gottingae ap. Dietericum. sed hic substituerunt in picturis dextri parietis, quas primum quidem in partes divisas per quatuordecim tabulas distribuerunt, Polygnotum in nominibus quoque hominum subscribendis imitati, deinde autem cunctas in decima quinta tabula composuerunt, quomodo eas a Polygnoto ipso dispositas fuisse putarunt. His iidem addiderunt *Erläuterung des Polygnotischen Gemaehldes auf der rechten Seite der Lesche zu Delphi von F. u. J. Riepenhausen*. T. I. Gottingae 1805. Adiuncta est delineatio *Lesches*. Quorum operum censura, a Goethio scripta, haec est: *Fiber Polygnots Gemaehde auf der rechten Seite der Lesche zu Delphi, mit Beziehung auf die von F. u. J. Riepenhausen entworfenen Vmriss und Erläuterung derselben* in Ephemerid. litter. Ienens. 1805 T. III. Cui censuras addita est tabula, quae Riepenhusiorum compositionem imaginum, nonnullis tamen ali-

ter ordinatis, repetit; hanc nos rursus ita repetivimus, ut singulis partibus numeros adderemus, quoniam nominibus subscribendis spatium deerat, et ubi necessarium esse videbatur, discederemus. Eorundem Riepenhusiorum sinistri quoque parietis picturas huius Lesches imitandi periculum nos quidem nondum vidimus. Polygnoti autem tabularum Delphicarum interpretibus adnumerandus est Boettiger, qui in *Ideen zur Archäol. d. Malerei* p. 296 sqq. de iis etiam, qui antea in his picturis illustrandis operam collocaverant, multa inspersit, veluti de Cayli *Description de deux tableaux de Polygnote données par Pausanias* in Hist. de l'Acad. des Inscript. T. XXVII, et de delineationibus, quas huic descriptioni Le Lorrain addidit. Boettigerum autem mihi semper amicissimum, quod hic illic ab ipsius sententia discesserim, aegre laturum non esse scio. Denique Meyer in Histor. art. int. Graec. II, 131 sqq. de hac Lesche et his Polygnoti picturis disputavit. Quae in dextro pariete a Polygnoto picta erant, in quo ea loco ponenda fuerint, indicat scriptor cap. 26, 1. p. 863. In his distinguenda sunt ea, quae extra urbem sunt et aguntur (in tabula nostra 1—9) ab iis, quae urbs ipsa et inprimis arx conspicienda praebet (in tabula nostra 10—18), et maioris sunt momenti. v. ad c. 27. extr.

§. 1. *καρσοίδα* cod. 1410. *Καρσοίδα* scripsit Bekker. cf. 24, 5. *ἔχον τῶν* Vulg. *ἔχοντων* Mosq. *ἔχον τοῦ* Clav. *ἀναθῆμ. Κνιδίων*. cf. 11, 4. A Plutarcho de def. orac. p. 185. Bas. et haec Lesche dicitur *Cnidiorum*. *Λίσχη*. cf. III, 14, 2. Hesiod. Opp. et DD. 493. cum Graev. Lect. Hes. cap. 11. Valcken. ad Ammon. p. 210 sqq. Leopold. ad Plutarch. Lycurg. et Boettiger in *Ideen zur Arch. d. Mal.* 296, qui putat, Leschen Delphicam fuisse *περίστυλον* cum *δρόμοις παραστέγοις*, et assentitur Caylo existimanti, dass dieses *οἶκημα* ein in ein länglichtes Viereck gebauetes, einen kleinen Hof (*περίστυλος* impluvium) einschliessendes Gebäude gewesen sey, mit einer rings herumlaufenden von innen offenen und nur durch Säulen unterbrochenen Gallerie und mit Sitzen. Quod autem ad Hom. Od. XVIII, 329. ex Ambr. B. Q. et Eustathio affertur, *λίσχην* fuisse *οἶκημα ἀθύρωντων*, id non congruit cum Plutarchi loco citato de def. orac. ubi est: *ἀπὸ τοῦ νεῶ προϊόντες ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Κνιδίων λίσχης ἐγγράμμεν*. In Hesiodi l. c. *λίσχη* coniungitur ut hic apud Homerum cum *γάλακτος θάλασσαν*, et

dicatur *ἐπαλής* ergo *ἀθύρωτος* non fuerit. Suam quemque pagum atticum *lescham* habuisse, colligas e corp. inscript. graec. Berolin. I, 1. p. 153. et quas a Proclo ad l. c. Hesiodi commemorantur 360 Atheniensium *leschae*, videntur non solius urbis sed omnium Atticae pagorum fuisse: Aliter Zell in *Ferianschriften*. In Mosq. 1410. Ald. Francof. est *συνιέντες*, quod correxit Sylb. cf. Bekker. Anecd. 21, 33. *Homeri* locus de *Lesche* est Od. XVIII, 329. *Μελανθίου* ante Facium, qui e Mosq. et Vindob. *Μελάνθους* scripsit; sic et Clavier, quum iam Hartungus et Sylburgius monuissent, *Μελανθοῦ*; scribendum esse; nam nonem eius *Μελανθα* fuit. Caeterum *λέσχας* Apollini consecratas fuisse, et de iis Deum hunc ipsum *Λεσχηγόριον* appellatum esse, Cleanthes apud Harpocr. docuit et in Photii Lexico.

§. 2. *Ἰλιόν* — *ἐαλωκυῖα* Vulg. E Mosq. *Ἰλιός* scripsi iam in min. ed. *ἡ Ἰλιος* est etiam in Schol. Apollon I, 929. *Μενελάω* δέ — *Ἀλφιος*. In tabula nostra 1 et 2. *εὐτρεπίζοντι* cur Kuhniius mallet nulla causa fuit, καὶ ναῦς — *χαλκῆν*. in tabula est 1. Clavier suspicabatur sine causa καὶ ναῦς ἐστὶ γεγρ. esse corrigendum. Ionicae formae τοῖσι — *μέσση* forsan fluxerunt e *Leschei* carmine imprudente Pausania in hunc locum. ut apud Strab. XII, 541. ex Herodoto *Εὐξείνιον καλούμενον πόντον*. De τοῖσι licet etiam reicere ad Praef. vol. I, p. XXI, et Bornemannum ad Xenoph. Anab. I, 4. 18. Dativi in *ἡ* et *οῖσι* plures sunt in inscriptione, quae putatur esse attica in Corp. Inscr. graec. Berol. I, 1. p. 108. Caeterum Bekker. ceni. ἐν τοῖς ἰσθίοις ναῦτας, et scripsit *μέσση*. Boettiger l. c. p. 316 corrigi volebat *ἄνδρες στρατιῶται ἐν τοῖσι ναῦταις* quod probari non potest; namque opponuntur inter se *ἄνδρες* et *παῖδες*. Hi ναῦται sunt *πληρώματα* i. e. *remiges ac milites*. cf. Valcken. ad Herod. VIII in init. seu *propugnatores et socii navales*. Etiam *πληροῦν ναῦς* de utroque genere accipiendum est ap. Thuc. III, 16. 17. *κυβερνήτης* Mosq. etiam paulo post. Pro *Φρόντις κόντους* est *φροντινος τοῦς* in Mosq. *κοντούς* X in Angelico. *κοντούς διέχων* Boettigerum sequens interpretor *duos contos distinens*. Sic Herod. IX, 50. *σχεζόμενος ὁ ποταμὸς καὶ διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα*. Polyb. IV, 52. *διέχοντος τὰς χεῖρας*. Plut. Agesil. 18. *διέσχον τὴν φάλαγγα*. *Contis* etiam pugnabant cominus et eminus. v. Strab. X, 448. Hic *Homeri* locus est Od. III, 277 sqq: *Φροντίου* pro *Φρόντιδος* Mosq.

Vind. Inter *Φρόντιδος* et *πατρός* excidisse *αὐ* putarunt Facius, Schneider, Porsonus; et Clavier scripsit *Φρόντιδος* [αὐ] *πατρός*. Bekker, omisit uncas in hac recepta emendatione. *πλείοντι* ante Facium, qui e Mosq. et Vindob. *πλείων*, Angelico firmatum, recepit; idem voluerat Kuhnus. Pro vulgato *τὸν Φρόντιν* *οὗτός τε οὖν* est in Mosq. et Angel. *φροντίνου τότε οὖν*. Vindob. habet etiam *τότε*. Mox *ἐν τῇ Πολυγνώτου* Vind. *ὑπ' αὐτὸν* iuxta eum ut in Plutarchi Agid. 17. *ὑπ' αὐτὸν Ἰθαμίνης* *τέ τις κομίζων ἰσθῆτα* Vulg. *ὑπ' αὐτὸν Ἰσάτο Μίνης* *τέ τις* Mosq. — *Ἰσάτο Μενεσιτίς τις* Vind. Hinc Porsonus *Ἰθαμίνης τε Ἰσάται Μενίστης* corrigebat, quid *Μενίστης* esset non dicens. *Μενέσθης* est in Iliad. V, 609. Retinui Vulgatam quum *Itaemenes* Homericum nomen sit; v. Iliad. XVI, 586. *αἰσθῆτα* Mosq. *Ἐχολαξ* ab *οἶαξ* et *ἔχειν*. *ἀποβάθρα*, *κλμαξ νεώ* Hesych. Phavor. atque etiam Etym. M. (hinc et *εκάλα* dicta. v. Poll. I. cap. 9.) hoc tamen addit, *γέφυρα*, *δὲ ἥς εἰς τὴν χερσον οἱ ναῦται ἀποβαίνουσι*. Similiter Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 12. *ἀποβάθρα*, *ἣ τῆς νεὸς ἐμβασις*, *δὲ ἥς εἰσμέν τε καὶ ἐξμεν* et talis ponticulis e navi in littus eiectus, per quem conscenderent navem, videtur h. l. intelligendus. *καταλύουσι* — *παῖς* in tabula nostra 2. *Τρόφιος* Mosq. Vindob. pro *Στρόφιός*. *Ἀμφιάλος* est nomen Homericum ut *Στρόφιός* et *Πολίτης*. *φροντίνου* pro *Φρόντιδι* Mosq. Vindob. *τῶν δὲ ἄλλων κτλ.* non omnium sed eorum, qui erant in navi et tentoria dissolvebant. *Βρισηῖς ἡ Ἡλέκτρα* in tabula nostra 3. sed Vulgatam *Διομήδης* — *πρὸς ἀμφοτέρων*, *ἐλίκασιν ἀνασκοπούμενοι* ita correximus *Διομήδη* — *πρὸς ἀμφ.* — *ἀνασκοπούμεναις* *Diomedes* enim Argivorum ad Troiam dux, et *Iphis* ille, qui est X, 10, 2, huc vocati in indice Facianae editionis, non sunt huius loci. *Diomedon* et *Iphin* in hac tabula foeminas esse, iam Boettiger l. c. p. 319. significaverat; quod confirmat Homeri Ilias IX, 664 sqq. ubi illa Achilli, haec Patroclo *παρκατέλετο* hinc etiam in gripho, quem affert Schol. Aristidis in Creuzeri Melet. I. p. 86, Achilles *Διομήδης ἀνὴρ* dicitur, quoniam hanc post Briseidem habuerit. *πρὸ ἀμφοτέρων* iam Facius voluerat. *ἐλίκασιν* — *εἶδος*. Similiter Helenam per Troiae vias euntem *Τρωάδες ἰσθῆσαντο γυναῖκες* apud Tryphiod. 466, quod sine iure reprehendit Thierschius de Homero in Europa nato p. 461. in Iahnii Annalib. Philol. et Paedag. P. I. Fasc. 2. *ἀνασκοπούμεναις* etiam in Aldinae editio-

nis exemplo Dresdensi atque a Porsono correctum est. Dativus verbo *ἐόλκας* adiunctus est paulo post p. 861. cap. 31, 1. p. 874. VIII, 17, 3. Equidem scripseram *ἀνασκοπυμέναις*, quanquam masculinum quoque articuli et participii saepe de foeminis positum esse, Valckenaerius iam monuit ad Eurip. Hipp. p. 205 sq. Briseis ergo media erat, Iphigeneia ante, Diomede post eam stabat; sic igitur Iphigeneia *πρὸ ἀμφοτέρων* et Diomede videtur paulo altiore loco stetisse, ergo *ὑπὲρ ἀμφοτέρων*. De *ὑπὲρ* v. post cap. 31. adn. *ἀνασκοπεῖν* et *σθαι* ut *ἀποσκοπεῖν* et *σθαι*, de quo v. Thom. Mag. p. 100. sq. Medium nostri verbi est etiam V, 17, 4. Activum in Phil. Im. 115. 118. Iac. *κάθεται* — *πλησίον*, τὸν Vulg. Suspiciuntur ὅν pro τὸν legendum esse; nos cum Aldina post *πλησίον* maiorem posuimus distinctionem; sic τὸν erit accipiendum pro τοῦτον. Ad *Εὐρυβάτης* intelligitur *ἔσθηκε*. sed pro vulg. *αὐτὴ τε ἡ Ἑλένη* quod Bekker. retinuit, haud dubie legendum est *αὐτὴ τε ἡ Ἑλ.* quod Amasaenus quoque vidit. Pro vulgato *εἶχεν* Porsonus suspicabatur *ἔχεν* γ' scribendum esse. Vulgata prodit narrantem quae viderit, non videat. *ἡ μὲν* — *παρέστηκε*. hic nihil animo addendum: dum enim Electra in genua demissa calcabat dominam, Panthalis stabat iuxta dominam factura, si quid imperaretur. Recte animadvertit Porsonus, e verbis *διάφορα δὲ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα* "Ομηρος *ἔδειξε* excidisse ἢ post *ὀνόματα*. sic I, 29, 9: *γράφω οὐδὲν διάφορα ἢ Φίλιστος*. Nomina quae Homerus II. III, 141. his ancillis posuit sunt *Aethra* et *Clymene*. *ἐνθα καὶ* Vulg. *ἦν καὶ* Mosq. Vind. Angelic. et cod. 1410. unde Iacobsius ad Achill. Tat. p. 614 eruit *ἦ καὶ*. quod Pausaniae reddidi.

§. 3. *Κάθεται* — *εἰσὶν ἐν τῇ γραφῇ*. in tabula nostra 4. *τεκμαίρασθαι* Mosq. Angel. *καὶ πρὶν ἢ καὶ* Vulg. *καὶ πρὶν ἂν* Vindob. Suspiceris posterius *καὶ* delendum esse; namque alia ratio est loci *πρὶν ἢ* — *καὶ* II, 5, 1. aut ἢ redundare. *πρὶν καὶ* est in Hom. Iliad. I, 29. *Meges* apud Homerum Phylei filius Dulichiorum dux. De *Lescheo* cf. et Wytt. ad Plut. Conv. VII. Sap. p. 154. A. Scriptura *Λέσχεως* non permutanda cum Tzetzianna et Plutarchi *Λέσχης*, quam et Clemens Alex. Strom. I. p. 333. offert cum Scholiis Pind. N. VI, 85 et Mosquensis cum Vindobonensi hic quidem exhibet, postea autem cum Vulgata consentiens. Hanc tueretur etiam Proclus in Biblioth. veterum litterar. et artium I. p. 35, et in

Fabric. Bibl. graec. I, 577. In cod. Paris. 1410 margine hoc legitur: *ὅτι οὗτος τὴν εὐθείαν φησιν ὁ Μίσχης, περιέχει δὲ ὁ Μίσχης*. A Proclo vocatur *Mytilenaeus*, a Clemente *Lesbius*, a Nostro *Pyrrhaeus*, sed *Pyrrha* urbs fuit Lesbi teste Strabone 13, 426 et Stephano; adde Thuc. III, 18. coll. cum 25 et 35 et Tzetz. ad Lyc. 1098. Lescheum antiquiorem Terpandro cum Arctino concertasse ac vicisse, ex Phanea relatum legimus apud Clementem l. c. In Eusebii Chronico Lescheus Lesbios ponitur in Olympiade XXXI. *Μισχίου* pro *Μισχυλήνου* Vindob. *ἔν' Ἰλλίου Πέρσιδι* ante Facium, qui *Πέρσιδι* edidit Rubnio aliisque auctoribus. v. Heynii Exc. I. ad lib. II. Virg. Aen. p. 280. *Πέρσις* seu *Περσηΐς* est *quasi de Persei rebus exponit*, apud Plut. de fluviis p. 461. 463. Hutt. *Πέρσις* dicitur etiam *ἡ χώρα καὶ ἡ γυνή* apud Stephanum Byz. et Strabonem 16, 192. Sylburgius malebat *Πέρσι*, atque ita scripsit etiam Maussaeus apud Harpocr. v. *Καθελών*, ubi pariter antea fuit *Περσίδι*. Lobeckius ad Phryn. p. 607. malebat *Ἰλιον Πέρσιδι* sub uno accentu proferri, quod satis probabile est, quum neque hic neque aliis in locis ullo vocabulo differentiae sint hae voces. Sed parce corrigere; primum enim *Ἰλλίου Πέρσιδι* recurrit cap. 26, 1. p. 862. cap. 27. p. 865. deinde *Ἰλλίου Πέρσιδος* reperitur et in Bibl. veter. litter. atque art. T. I. Ined. p. 37 et in Athen. XIII, 610, c. e codice A receptum: porro *Ἰλλίου Πέρσις* est in Aristot. Poetic. cap. 23. extr. Harl. Adde quod in Harpocratiane codex Vratislaviensis lectionem *Πέρσιδα* tuetur. Denique in Pausania I, 6, 5. *Μέμφει*, mox autem cap. 7, 1. *Μέμφιδος* legitur. Equidem in his potius a scriptoribus quam a librariis peccatum aut variatum existimem. *Ἰλλίου Πέρσις* non tantum a Lescheo sed etiam a Stesichoro scripta commemoratur cap. 26 et 27, nec non ab Arctino. v. Bibl. vet. litt. et art. Ined. p. 37. Heynius l. c. vix posse dubitari ait, hanc *Ἰλλίου Πέρσιν* Leschei nullam aliam fuisse quam partem *Πριάδος μικρᾶς* pro argumentis utens Aristotelis loco in Poet. c. 23. (ex quo nihil efficitur) et Procli testimonio in Bibl. velt. litt. et art. p. 35, Lescheum *Πριάδος μικρᾶς βιβλία τίσσασα* composuisse. Cf. adn. ad cap. 26, 1. *μάχην — μαχίσαντο*. haec c. 26, 3. *νυκτομαχία* vocatur. De ea Heyn. Exc. VIII. ad Aen. II. *ἡ* pro *ἡν* Mosq. *Ἀδμήτου φησὶ τοῦ Ἰστυλοῦ* Angel. Hic ab illo Treiano (v. cap. 27. p. 864) diversus est *Admetus* atque etiam ab Ho-

ad Tom. 17.

q

merico. δὲ post γέγραπτας vulgatum omisi cum Mosq. ac Vindob. *Lycomedes Creontis* etiam apud Homerum. δ post *Λίσχτας* vulgatum abest a Mosq. οὕτως Angel. φασὶν Mosq. *Agenor* ex Homero notus. ἄλλως γε *alias, sonist.* ἐφί pro-σφίσιν Mosq. *Euryalus Mecistei* unus ex ducibus Argivorum in Iliad. II, 564. κεφαλὴν γε Mosq. αὐτοὶ μὲν δὴ ἀνωτέρω τῆς Ἑλένης εἰσὶν. Qui hic ἀνωτέρω τῆς Ἑλένης εἶναι, iidem antea dicti sunt καθήσθαι ὑπὲρ τὴν Ἑλένην cf. adn. post cap. 51.

ἐφεξῆς — ἀπαγγέλλειν in tabula nostra est 5. argumentum nexum est ex eo quod habet 5. ἐφεξῆς deinceps post Helenam. μήτηρ γε ante Kuhn. sed correxit Sylb. δὲ ἐκ τῆς ante Facium, qui e Mosq. et Vind. καὶ ante ἐκ inseruit; idem habet Angelicus. Σύνιδος pro Σύνιδος Facius e Vind. excepit; nos Σινιδος reposuimus, quod Hartungus iam voluerat. cf. de eo II, 1, 4. I, 5, 3. Νέμια Mosq. δεύτερα Mosq. Vind. ὑπεξέλκουσαν Vulg. ὑπεξέλκουσας Angel. ὑπεξελθοῦσαν Camerarius emendabat. ὑπεξέλκειν in Lexicis graecis non legitur, quodsi in Leachei carmine, unde hoc ductum, fuisset ὑπὲρ νόλειος πόδα ἔλκει, videri posset hoc verbum inde pro-cusum, et intransitive usurpatum esse; subducentem sc. nos hanc cum Bekkero adscivimus emendationem. αἰήσας Mosq. ἀφίχθαι τῶς idem. ἐπαγγέλλειν Vind.

§. 4. Γυναῖκες — παθήματα. Haec numero senario in nostra tabula subiecta sunt. ὀδυρμέναις Mosq. ἑλόμενος τοῦ μαστοῦ Vulg. Clavier cum Kuhnio malebat ἐχόμενος sed non trahens, verum prendens mamman cogitandus est. Quidni feratur ἑλόμενος cum Genitivo, quum ita ἑλὼν constructum reperiatur in Hom. Iliad. VII, 56. μέσσου δουρὸς ἑλὼν? ῥιφέντι — δόγματός re Mosq. Scripsissem ῥιφέντι, nisi Pausanias ῥιφθέντι e poeta, quem citat testem, sumsisse posset videri. Auctore enim Scholiasta ad Soph. Ai, 829 (811 seu 831) verborum, quorum aoristus 2 passivus in usu fuit, aoristus 1 passivus usurpatus non est nisi a poetis. Tragicos aoristum primum huius verbi praetulisse contendit Bruck ad Eurip. Hec. 335. Pro αὕτη τῶν est αἰκνίων in Mosq. ἐς Πήδαιον (πόλιν φησι αὐτὴν Ὀμηρος) Ἰμβρίω ante Facium, qui sustulit parentheses signa, et post Ὀμηρος posuit distinctionem commaticam (utrumque Sylb. heri iusserat) atque e Mosq. φησὶν scripsit. Homeri locus est Iliad. XIII, 170 sqq. Ἰμβρίω Μέντορος· παῖδ' ἀνδρὶ συνοικοῦσαν Vulgata. In Mosq. et Angel. post ἀνδρὶ

est ἐς πῆδαιον συνοικοῦσαν. Mihi videtur ἀνδρὶ non potius delendum esse quam alio loco fortasse ante Ἰμβρίων ponendum; namque ordinem turbatum testantur illi duo codd. In Homeri loco est ἀνδρα κατέντα, Ἰμβρίων. μὴ δὲ σικάστη pro καὶ ἡ Μηδεσικάστη Mosq. Post Πολυξένη 1410 non δὲ sed καὶ habet. κατὰ τὰ — τρίχας. Cf. I, 19, 1. De *Polyxena Athenis picta* I, 22, 6. de aliis eiusdem imaginibus Anthol. Pal. T. I. p. 45 sq. T. II. p. 671.

ἔγραψε κτλ. in nostra tabula est 7. γέγραφε Vulg. ἔγραψε Mosq. et 1410. ἔγραψε malebat Porsonus, quod recepit Bekker. Similiter ἔγραψε est c. 26, 3. init. c. 30. init. ἵππος κονίεσθαι μέλλοντος παρέχεται σχῆμα Vulg. μέλλων Vindob. μέλλος Mosq. in quo latet μέλλοντος. cf. I, 21, 5. X, 30, 2. sub fin. 31, 2. med. For- sitan autem *κονίεσθαι* legendum. Picturam similis argu- menti conduxerat Panso teste Plutarcho, qui de Py- thiae orac. 5. T. II, p. 396 ita: ἐλαβὼν ἵππον ἀλινδού- μενον γράψαι τρέχοντα ἔγραψεν κτλ.

C A P U T XXVI.

§. 1. Τῶν δὲ — καὶ αὐταί. Hae in nostra tabula octavum locum tenent. ἀνωθεν est etiam *supra*. v. Lex. Xenoph. Vulgata est ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις. cf. ad cap. 25, 2. Ante Facium legebatur ἐποίησεν Ἐννος θυγατέρα. Mosq. habet Ἐννος τοῖς θυγατρ. Angel. ἔννος τῇν. Fa- cius praeeunte Heynio scripsit ἐν Νόστοις, neque tamen ostendit, Stesichorum composuisse Νόστους; quare eum oportuit cum eodem corrigere ἐποίησαν; sed neque hoc sufficit; scribendum esse iudicamus ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀρι- στομάχην, ἣν ἐποίησαν ἐν Νόστοις θυγατέρα μὲν Πριά- μων, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάονος. Sensus: Stesichorus Clymenen adnumeravit captivis, ut et Ari- stomachen, quam Νόστων conditores Priami fecerunt filiam et Critolai uxorem. Νόστων autem scriptores non reditum tantum sed totam ab initio navigationem narra- visse putavit Bentleius. v. Bentleii et Doct. Viror. Epist. p. 239. Friedem. cf. tamen Odys. I, 326. *Hicetaon* in Hom. Iliad. XX, 238. est Laomedontis filius, Priami frater: οὔτε ποιητὴν — λόγων συνθέται Vulg. λόγου Angel. sed ποιητὴς ἢ λόγων συνθέτης etiam ex aliis protulit

Lobeckius ad Phryn. p. 199. ἡ θεῶν μήτηρ καὶ Ἀφροδίτη δουλείας ἀπὸ Ἑλλήνων αὐτὴν ἐρύσαντο Vulg. ἐρύσαντο Angel. In his integer est hexameter si scribas

Δουλείας ἀπὸ Ἑλλήνων αὐτὴν ἐρύσαντο.

ut sit verbi ἐρύομαι, ego quidem scripsi ἀπὸ. Vulgo legitur *Λέσχειος δὲ καὶ ὁ ποιήσας ἔπη τὰ Κύπρια*, sed Mosq. et Angel. omittunt ὁ ποιήσας, quod iam in minore edit. imitatus sum, quanquam III, 16, 1. fuit ὁ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια. De Cypriis carminibus cf. Bibl. vett. litt. et art. T. I. Ined. p. 23 sqq. et Fabric. Bibl. gr. I, 582.

γεγραμμένοι — *Πολύγνωτος* nona est pars nostrae tabulae. *γεγραμμένοι* — ἔστι conferatur cum iis locis, ubi pluralem nominis verbum sequitur singularis numeri, veluti IX, 13, 3. 36. init. V, 17, 4. VIII, 45, 4. *Iliadis parvae* auctorem Lescheum fuisse, neque Pausanias vel hoc loco (quem aliter accepit Heynius in Exc. I. ad Virg. Aen. II, p. 281) vel III, 26, 7, neque Aristoteles in Poet. c. 23. dicit. Proclus sane ad cap. 25, 3. citatus Iliadis parvae libros quatuor Lescheum scripsisse narrat. οὐκ ἔθνευ τὰ ὀνόματα Vind. et Angel. Hinc cum Porsono scribimus συνέθηκε τ. ὁ. ut est cap. 25, 2.

γέγραπται — *δουρῆλου* decima et summa pars nostrae tabulae est. Nos hic cur Riepenhusianam quam Vimarriensem tabulam sequi maluerimus, postea apparebit Nibby reddidit: *Vi è dipinto anco Epeo et Clavier: remarque aussi Epéus. ἀνέχει δὲ ὑπὲρ αὐτῶν κεφαλὴ* Vulg. „αὐτῶν respicit fortasse cum Epeum ipsum, tum Troiae muros, si quis malit sing. αὐτοῦ vel αὐτόν, per me libebit.“ Sylb. *supra pictos prospicit* Kuhn. reddidit. Facius et Clavier malebant ὑπὲρ αὐτόν legi; quod recepit Bekker. Nobis videtur Vulgata vel retinenda, ut Genitivus ad Epeum et ad murum referatur, vel sic corrigenda ὑπὲρ αὐτὸ ἢ κεφαλὴ. Mirum autem quod apud Daretum Phryg. c. 40. legitur: „suadet Polydamas (Graecis), noctu exercitum ad portam Scasam ut adducant, ubi extrinsecus caput equi pictum est.“

Iis quae sequuntur *Πολυποίτης* — οἱ Ἀχαιοὶ coniunctis undecimum locum dedimus. δὲ post *Πολυποίτης* e Mosq. et Vind. Facius inseruit. *Πολυποίτης* Mosq. sed *Πολυποίτης* υἱὸς Πειριθόου notissimus est ex Homeri Iliade. *δεδεγμένος* Mosq. *Taenia* caput vinxerat fortasse ob victoriam e certamine reportatam, de qua v. Iliad. XXIII, 844 sqq. *Θυσίως* Mosq. *Acamas* fuit in iis, qui inclusi sunt equo durateo. v. Tzetz. Posthom.

647. Ὀδυσσεύς τέ ἐστι καὶ ἐνδεδυκὸς θώρακα Ὀδυσσεύς
 Vulg. ἐνδεδυκὸς θώρακα Mosq. Vindob. Forsitan Ὀδυσ-
 σεύς τέ ἐστι, ἐνδεδυκὸς θώρακα omisso altero Ὀδυσσεύς
 scriptum fuit a Pausania. *Thorax* est forsitan ille *φαι-
 νότερος* πυρός αὐγῆς, quem a Vulcano fabricatum Vlyx-
 es cum reliquis Achillis armis acceperat. ὁμνύμενος
 ὑπὲρ τοῦ ἐξ *Κασσάνδραν* τόλμηματος Vulg. Porsonus ma-
 lebat ὁμνύμενος. Sane VIII, 15, 1. Pausanias dixit ὁμ-
 νύστας ὑπὲρ μεγίστων, sed videtur non iuraturus verum
 iurans pictus fuisse, neque praesens Medii expellendum,
 quoniam rarius reperiatur. Amasaei interpretationem in-
 tactam reliqui.

ἡ δὲ ἀφειλκε. v. über den Raub der Cassandra
 auf einem alten Gefässe von gebrannter Erde zwei Abh.
 von Meyer u. Böttiger ubi secunda tabula aeri in-
 cisa huc pertinet, et de aliis artis operibus huius argu-
 menti p. 38 sq. idem de scriptoribus idem narrantibus
 p. 53 sq. exponitur. Facius refert in Mosq. esse ἦγε
 δὴ quod in meis lectionibus Mosquensibus non reperio.
 εἶγε δὴ est *quandoquidem*, neque cum ἦγε δὴ permutan-
 dum. cf. Hoogev. de partic. p. 256. Sch. αὐτὴν ὁ Αἴας
 male omissum est in Mosq. nisi ἀφειλκε in ἀφειλκετο mu-
 tes. De v. *ἑκστα* non improbanda cf. Lobeck. ad Phryn.
 503. sq. In Vimariensi tabula Vlyxes ab Aiace iurante
 aversus est ad Polypoeten et Acamantem quasi cum iis
 sermones miscens; quam Boettiger in *Ideen zur Arch.
 d. Mal.* p. 326 sqq. necessariam esse dicit emendationem
 Riepenhusianae compositionis; namque Atridas ait solos
 esse, qui Aiacem iurare iubeant: quod an verum sit,
 equidem valde dubito. Primum enim Pausanias ipse huic
 opinioni et hic et I, 15, 3. videtur contradicere; vide
 quomodo rem nostro loco narraverit: picti sunt Polypoe-
 tes et Acamas; etiam Vlyxes lorica indutus, Ajax autem
 de eo quod in Cassandra commisisse dicebatur iurans,
 et Cassandra ipsa humi sedens ac Minervae tenens simu-
 lacrum. Picti etiam sunt Atridae galeati, et postquam
 de Menelai clypeo nonnulla interposuit, pergit ἐπὶ τοῦ-
 τοις τὸν Αἴαντα ἔθορκουσι quod quomodo in tali nar-
 rationis habitu ad solos referri potest Atridas? Hoc fa-
 ciendum non esse, magis etiam intelligetur e loco paral-
 lelo I, 15, 3, quo noster egregie illustratur. Est ibi
 narratio de tabula in Poecile ab eodem Polygnoto picta,
 in qua erant οἱ βασιλεῖς ἡθροισμένοι διὰ τὸ Αἴαντος ἐξ
Κασσάνδραν τόλμημα hinc patet, hos cunctos Polypoe-

ten, Acamanta, Vlyxem et Atridas esse τοὺς τὸν Αἴαντα ἔφορκοῦντας namque illud οἱ βασιλεῖς ἡθροισμένοι de solis Atridis intelligi nullo pacto potest. Eadem illa in Poecile tabula, ut ibidem testatur Pausanias, habuit *Aiacem* et praeter alias mulieres captivas *Cassandram*. Illi simillima haec tabula fuit in Lesche; aliae captivae modo sunt commemoratae, adest Ajax cum Cassandra, adsunt reges congregati propter Aiacis in Cassandra facinus; utroque igitur loco Polygnotus non Atridas tantum sed reges, quorum principes tres, Atridas et Vlyxem, cum duobus inferioris ordinis posuit, Aiacem significavit iuriurando adigere. Finge autem solos hoc agere Atridas, nonne tum reliqui reges sine idonea causa videbuntur adstare, et quam Polygnotus habebit excusationem? Deinde Proclus in Excerptis ex Arctini Milesii *Ilii Perside* in Bibl. vett. litt. et art. T. I, Ined. p. 58. hoc effert: Κασσάνδραν δὲ Αἴας Ὀϊλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἑοῖον· ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βούλονται τὸν Δία· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει, καὶ διασωίζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. quod de solis non potest Atridis accipi. Denique si, quae Boettigeri est sententia, hic necessaria Vlyxis persona fuit, cur eam Polygnotus ab iis ipsis, quorum causa aderat, quae ut postularent reges fortasse auctor fuerat, aversum pinxerit? Cur vero additus sit Vlyxes, patet ex eo, quod Pausanias c. 31, 1. narrat, ei cum Aiace intercessisse inimicitias, quod Vlyxes Graecis hunc ut lapidibus obruerent suaserat. Redeundum ergo nobis ad Riepenhusiorum rationem esse putavimus. *Μενελάω — εἶναι*. Variae sunt interpretationes huius signi in Menelai clypeo. Suam hic proposuit Pausanias; aliam invenimus in Apollod. II, 8, 5. Heraclidæ enim in Peloponnesum reversi quum in sortitione regnorum sacra facerent, in suis quique aris repperunt signa (σημεῖα), et qui sortiti sunt Lacedaemonem, iis draco in ara iacuit significans, eos δεινούς ἐπιόντας εἶσθαι. Ergo patria Menelai hoc signo indicata esse putari possit; quod placuit Meyero. v. Winckelm. Opp. ed. Dr. II. p. 720. Boettiger autem de raptu Cassandrae p. 53. 55. suspicatur audacius, Pausaniam quod de Aiacis clypeo narrandum fuerit, per errorem ad Menelai scutum transtulisse. Mirum tamen, quod Pausanias non dubitanter de hac sua interpretatione loquutus sit, quod in aliis rebus dubiis non solet fa-

cere, ubi timendum erat, ne quis contradiceret. Ergo tale quid hic non videtur timuisse, nos autem adhuc credimus, Menelai scutum signo draconis ornatum fuisse. *τέρας* ante Facium, qui e Vind. *τέρας* reposuit. *τέρας* est in Mosq. Quae sequuntur *ἐπὶ τοῖς τὸν Αἴαντα ἔξορκουσι*, eorum dubia est interpretatio; Sylburgii est haec: *super his iuramentum Aiaci deferunt*. Sic neutrum pluralis denotaret omnia, quae antea una voce *τόλμημα* comprehensa sunt. An alii quoque dixerint *ἔξορκούν τινα ἐπὶ τινι* non memini, sed graece dici potuisse non magis dubito quam *τιμᾶσθαι ἐπὶ ἀρετῇ, ὑπεραισχύνηςθαι ἐπὶ πράγματι*. Antea fuit *ὁμνύμενος ὑπὲρ τοῦ τόλμηματος*. Facius *ἐπὶ τοῖς* referens ad Atridas interpretatur *prope, post illos*. Sed pro vulgato *ἐπὶ τοῖς* in cod. Paris. 1410 *ἐπὶ τοὺς οἱ*, in Mosq. ac Vind. *ἐπὶ τοῦ σὸς* et in Angel. *ἐπὶ τοῦ σοῖ* legitur. Inde Clavierio nata est suspicio, scribendum esse *ἐπὶ σὸς τοιῶν* quod in sua interpretatione ita expressit: *ils font iurer Ajax sur les membres d'un porc, qui viennent de sacrifier*. Ductus fortasse erat ad hanc coniecturam illo Pausaniae loco, qui III, 20, 9. est de Tyndareo Helenae procos iureiurando adstringente, sed ita habet: *Τυνδάρεως θύσας ἵππον τοὺς Ἐλένης μνηστήρας ἔξορκον, ἰσῆας ἐπὶ τοῦ ἵππου τῶν τοιῶν*. sacrificiū autem cogitatio videtur nostro loco aliena esse. Quid in illis codicum lectionibus lateat, me scntioribus cogor aperendum relinquere. Suspicio autem fieri potuisse, ut aliquid exccideret, revocavit me ab opinione olim suscepta atque etiam in minore editione expressa, totum hoc *ἐπὶ τοῖς* — *ἔξορκουσι* arctius copulatum esse cum proximis *κατευθὺ δὲ πηλ.*, ut *ἔξορκουσι* esset Dativus et hic sensus: *Prope hos, qui Aiacem adigunt iuriurando, et e regione equi iuxta Nestorem picti est Neoptolemus, qui Elassium iam occidit*. Nunc video, idem plane sensisse Nibbyum, qui h. l. ita reddidit: *dopo questi, che fanno giurare Aiace, incontro al cavallo presso di Nestore havvi Neottolemo, che etc.* Facius quid de huius loci nexu indicaret non indicavit; nobis tutissimum visum est de loci integritate incertis Sylburgii rationem ita sequi, ut *ἔξορκουσι* ad omnes, qui commemorati sunt, Graecorum principes referremus, *τοῖς* pro neutro habentes, et *ἐπὶ* interpretantes *propter*, ut c. 34, 2. seu de. Neque Boettiger de hoc loco putavit cum proximis neccendo esse cogitandum, quippe qui in *Ideen* p. 326.

censuerit, ἐπὶ τῆς ἱεροσύλλας — ἔφακ. vel simili modo corrigendum esse. De verbo ἔφορουν cf. Valesii Not. in Not. Mauss. ad Harpocr. p. 209 (303) et Lobeck. ad Phryn. p. 361. Ea qua hic potestate est etiam in Corp. Inscr. Graeco. Berol. I, 1. 127.

κατενθὺ δὲ τοῦ — ἦρξατο. Haec est pars duodecima nostrae tabulae. κατενθὺ τοῦ ἵππου, cuius equi? Facius ait τοῦ δαυρείου paulo supra memorati. at huius caput solum dicitur eminuisse supra muros, equus ergo ipse non conspiciebatur; quomodo igitur dicere potuit Pausanias, *e regione equi, qui non cernebatur?* Mirum est, qui praeconceptione opinionis veritatis lumen obscurerent. Pausanias ipse distincte ait: *e regione equi iuxta Nestorem picti*, de quo Pausanias loquutus erat capite 25 extremo. Caylus et qui eum hic sequitur Boettiger in *Ideen* p. 534 censet, verba παρὰ τῷ Νέστορι post κατενθὺ τοῦ ἵππου plane delenda esse ut glossema. Sed quum mala consuetudo quidquid non placuerit aut opinioni informatae repugnet recidendi ab usu tandem recesserit, ire in istam sententiam non possumus, hunc locum incorruptum esse rati, nisi quod post ἵππου articulus τοῦ repetendus esse videatur. Eadem hac causa ducti, ipsumque Pausaniam sequentes discessimus a Vimariensi tabula, in qua equi duratei caput, Troiae muri et Epeus eos scindens demissi sunt in imam lineam, et continuo post Nestorem eiusque equum positi. Quod quoniam cum ipsis Pausaniae verbis conciliare non poteramus, redeundum nobis esse putavimus ad Riepenhuesios. Reliquum est ut Clavierii adiungamus interpretationem: *Sur la même ligne* (in qua Ajax fuit) *que le cheval, et tout auprès de Nestor, est Néoptolème*, quae nobis quidem non probatur; neque κατενθὺ, quum infinitae sit potestatis, necesse est ut de eadem linea accipiamus. Facius monet in Mosq. et Vind. esse Ἐλισσον et Ἐλισσος. meae lectiones Mosquenses habent Ἐλάσσονος, at in margine ἔλισσον. Ἐλασος est in Iliad. XVI, 696. Ἀστύνους est etiam in Homeri Iliade V, 144. φεύγοντα pro φανεύοντα Angelic. Neoptolemi sepulcrum cap. 24, 5. τοῦ δὲ — ποιήσαι. Sylburgius f. 925. ed. Kuhn. ait, pronomen οἱ redundare h. l. sed est in repetitione obiecti ut pronomen αὐτὸς cap. 24, 4. οἱ similiter post Dativum participii Herod. VII, 125. ὅτι Ἀχιλλεύς ἡλικία ἐστὶ νέος πολεμεῖν ἦρξατο Vulg. Clavier suspicatus est legendum, esse ὅτι Ἀχιλλεύς ἡλικίαν ἐστὶ

νεώτερος quod est nimium; nobis nomen Ἀχιλλεύς tantum videtur expungendum esse; sic in Cyclicis ad Homer. Iliad. XIX, 332. laudatis est de Neoptolemo, ὃς τοῖς Ἑλλήσι νέος ὢν συνεστρατεύεσθαι, et in Phavorino, Νεοπτόλεμος ἐπεκλήθη διότι νέος ὢν ἐπολέμησε. Poteris etiam legere ὅτι ὁ Ἀχιλλεύς filius Achillis. cf. adn. ad IX, 5, 8. sub fin.

§. 2. Ἰγγραπταὶ δὲ κτλ. Hoc est partis tertiae decimae in nostra tabula. Quod h. l. Polygnotus pinxit, iudice Boettigero in *Vasengem.* I. p. 72, hoc fuit: *Ein Knabe versteckt sich vor dem blutdürstigen Vnmenschen hinter einem auf dem Altar liegenden Panzer.* Hoc certe Pausanias non dicit; aliunde autem quid Polygnotus h. l. pinxerit, nescimus. Idem in *Ideen* p. 331. hunc puerum certe in opposita arae parte collocari voluit. Κατὰ δὲ κτλ. Videtur ἦν τοῦτο legendum. Insignis est hic locus de loriciis veterum antiquis; de quo armorum genere non frustra consules Lipsii libr. III. de Milit. Rom. cap. 6. ποιήματα χαλ. laminas aeneae (Platten). Similia sunt illa ποιήματα equitum Persicorum apud Herod. VII, 84. alibi denotat h. v. *artis opera, imagines.* cf. V, 11, 3. IX, 10, 2. in universum quae facta sunt ex aliqua materia; ut III, 25, 5. Ante Facium legebatur γυῖα ἐκαλοῦντο, τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ὀπίσθεν προσῆγον, ἔπειτα περόνας συνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Facius maiore distinctione post προσῆγον in minimam mutata cum Camerario aq Sylburgio correxit περόναις, quod recepit Bekkerus; sed auxilium codicum facit, ut hac carere possimus correctione. Angelicum scio, Parisinos existimo verbum omittere προσῆγον, quod Clavier in sua deleverit editione. Sic bello coeunt τὸ μὲν — συνῆπτον. γυῖον proprie τὸ κοῖλον τῆς χειρός, deinde τὸ κύτος τοῦ θώρακος καὶ παρὰ τινες, τὴν πολλὴν τοῦ θώρακος καὶ πλατεῖαν κοιλότητα οὕτω καλεῖσθαι Phavor. ergo γυῖα sunt κοιλώματα, *Hoehlungen.* Locus Homeri Iliad. XVII, 314, quem Pausanias illico tangit, habet θώρακος γυῖον, non γυῖο-θώραξ, quod compositum nescio an in nullo alio nisi hoc loco reperiatur; significat autem, quem Homerus Iliad. XV, 550. θώρακα γυῖοισιν ἀρηρότα, et Pausanias cap. 27, 2. θώρακα γυῖοις συνηρμοσμένον dixit; la corazza dai due gialli composta bene reddidit Nibby. γυῖο-θώραξ Mosq. Amasaeus προσῆγον putans nomen esse appellativum h. l. ita reddidit: *Duae sunt fibulis iunctae aeneae laminae; earum altera pectori et ventri, dorso altera muniendo erat*

apta: et partem quidem anticam Gyalon, Prosegon poeticam vocabant. γραφή μεμνημένον v. ad V, 11, 2. *καλλιφρων* cod. 1410. Hic *Calliphon* a Winckelmanno et Meyero praetermissus in huius Dianae templo pinxisse etiam V, 19, 3. dicitur. *ἔγραψεν* Mosq. Pro *ὕπν* τοῦ Bekker. malit *ὕπν* τα.

§. 3. Haec sunt in parte quarta decima nostrae tabulae. οὐτε ἄλλως — *Ἑλλήνων neque aliter se mihi habere videbatur verisimile nisi* (quam) *manumissam esse Laodicea a Graecis.* Boettigero, viro eximio in *Ideen* p. 334. censenti hunc locum mutilatum ita restituendum esse τὸ εἰκὸς αἰχμαλωτισθῆναι ἢ ἀφεθῆναι quominus assentiamur orationis impedit structura, qua ἡ coniungendum est cum οὐτε ἄλλως. et ἡ post negationem *praeter*, nisi significans vim habet affirmandi; ut I, 33, 4. οὐδὲ ποταμός ἄλλος γε ἢ Νεῖλος. Plut. Agesil. 6. οὐδεὶς ἢ Ἀγαμέμνων καὶ σύ. Athen. IV, 150, a Γυναικὶ οὐκ ἐξέστιν εἰσμεῖναι ἢ μόνη τῇ αὐλητρίδι. verbo autem ἀφεθῆναι significari, eam antea in potestate Graecorum fuisse qui Troiam expugnaverant, apertum est. τὰ εἰκὸς Mosq. Ὀμηρος μὲν γε κτλ. Locus est Iliad. III, 203 sqq. et 121 sqq. cf. etiam Strab. 13, 380. ἐπισθαι consentaneum esse. Similiter de eo quod *conueniens est* in illo Pindarico Ol. XIII, 67. ἐπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. Cf. de hoc verbo ita usurpato ad VIII, 10, 4. Ἑλικάονος — γενέσθαι omisit Mosq. ἐλιρίων pro ἑυφορίων Mosq. Quae ex huius poetae carminibus reliqua sunt collegit Meineckius. οὐν οὐδενί — ἐποίησεν. cuius generis multa videtur composuisse, ut post Meineckium monuit O. Müller in *Prolegomenis* ad doctrinam mythologiae p. 91 sq. λουτήριον Boettigero est *Badegessa*, sed potest etiam *pelvis* esse; cf. Pollux X, cap. 10. Pro τὸν ὑποστάτην est τὸ ὑπόστατον in Angelico sed τὸ ὑποστάτην in Mosq. Pollux l. c. ait παρὰ τοῖς δημοπράτοις εὐρίσκομεν λουτήριον καὶ ὑποστάτην. quanquam apud eundem legimus X. cap. 22. λουτήριον. τὸ δὲ ὑπόθημα αὐτοῦ τάχα καὶ ὑπόστατον κλητέον. Etiam inscriptio in *Boeckhii Staatshaussh. d. Ath.* II. p. 300 ὑπόστατον offert. ἀριθμήσαι ἂν τις καὶ Vulg. ἀριθμῆσαι τίς ἂν καὶ e Mosq. dederam, quocum consentit 1410. Idem ordo est in illis *Λακεδαιμόνα μόνην οὐ προδοθεῖσαν εὐροι τίς ἂν* VII, 10, 1. cf. VI, 24, 5. 6. ἡμεραίον pro ἡμεραίου Mosq. Hanc eius αἰδῶν ad Ἰλίου πέριξ refert Facius. ἔγρῳ Mosq. πρεσβύτι; Vulg. etiam in Aesch. Eum. 718. τὸ δὲ τὴν χεῖρα ὑπὸ

δείματος ἐπιπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν πεποίηται, Vulg. atque etiam cod. 1410. E Mosq. ἐπιπροσθεν scripsi. Schneider et Porsonus voluerunt ἔχον ante πεποίηται inseri, hoc verbum interpretantes passive, sed respondet nostro: *es hat die Hand vor die Augen gethan.*

CAPUT XXVII.

§. 1. Qui hic commemorantur caesi, quattuor tabulae nostrae partibus 14—17 comprehensi sunt ut in Riepenhusiorum et Vimariensi tabula; Boettiger in *Ideen* p. 532. eos malebat infra et supra τὸ λουτήριον dispersos iacere; quae correctio videtur vera esse.

τὸν νῶτον sollicitare non ausim (v. Lobeck. ad Phryn. p. 290) quanquam facile fieri potuerit, ut littera liquida geminaretur per errorem. Ἡϊονεύς pater Rhesi in Homeri Iliad. X, 435. ab hoc loco alienus. De *Admeto* cf. ad cap. 25, 3. φασὶν pro φησὶν Mosq. ὑπὸ μὲν τὸ Vulg. ὑπὲρ μὲν τὸ Mosq. quod Facius recte restituit Pausaniae, cui hoc genus loquendi ὑπὲρ μὲν—ὑπὲρ δὲ familiare est. Λεόκριτος Mosq. Hic *Leocritus* in parte quarta decima post τὸ λουτήριον conspicitur. Πουλυδάμας Πανθοίδης notus est ex Hom. Iliad. XVI, 535. In Tzetzae Posthom. 335. Phoenicum est dux. De *Coruebo* Virgil. Aen. II, 341 sqq. qui eum a *Peneleo* interfectum tradit 424 sq. cf. Heynii Exc. X. Φρυγῶνες Τεκτορήνων Mosq. cod. 1410. Vulgatam ἐς Τεκτορήνων sine codicum auctoritate non mutamus; e coniecturis placet Sylburgio—Kuhniana Φρυγῶν τε καὶ Τεκτοσύγων, quum Tectosages, gens Galatica, τὰ πρὸς τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ τῇ κατὰ τὴν Περσικὴν τεστέ Strabone XII, 566. 567. tenderint occupata. adde Strab. IV, 187 (31 sq.) et Mannert. VI, 3. p. 42. 62 sq. Quod Kuhnii addidit, Tectorenes et Tectosages eosdem esse, quum ὀρνίς sagum denotet, parum est probabile. ἐς Τεκτ. positum esse pro ἐν Τεκτορ. vix potest. καὶ ἀπ'—καθέστηκει. Heynius l. c. narrat, Pausaniam h. l. dixisse, *Mygdonas a Coroebi monumento nomen habuisse*, et addit; quod falsum; hoc vero Pausaniam non dixisse, qui attente legem concedet. Apud Stephanum legere est: *Μυγδογία μοῖρα Φρυγίας τῆς μεγάλης, ἀπὸ Μύγδονος.* et in

Schol. ad Apollon. II, 787: εἴη ἂν Μύγδονας τοὺς Φρύγας καλῶν ἀπὸ Μύγδονος, τοῦ βασιλέως αὐτῶν, οὕτω κληθέντας. Atque in Hom. Iliad. III, 185. Phryges dicuntur λαοὶ Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο, ubi nemo facile cum Schoenemanno dicet, haec nomina ex terra vel regione aliqua vel loco aliquo ficta esse, quum hominum esse nomina manifestum sit. Quod ergo Pausanias dixit, falsum esse non concedimus, eum hic quoque temere ab Heynio reprehensum plane cum auctoribus modo citatis videntes consentire; namque ἀπ' αὐτοῦ ad *Mygdoniden Corosebium* refertur. Pars Phrygum, *Mygdones* appellata, ubi sedes suas habuerit, monstrant Strabo XII, 575. (219) et Eustathius ad Iliad. p. 766. Mox Boettiger in *Ideen* p. 333 sq. e verbis εἰσὶ δὲ καὶ Ἀγῆνωρ nomen gravissimi momenti excidisse putans, contendit lacunam ita explendam esse: Πρίαμος καὶ Ἑκάβη, ut sint συναποθνήσκοντες, commorientes. quod non improbabat Meyer in hist. art. int. Graec. Sed praeterquam quod, ut ipse huius sententiae auctor praestantissimus animadvertit, offensioni est, quod haec una mulier virorum stragi addita sit, nemo unquam, quantum nos quidem sciamus, Priamo Hecubam commorientem fecerat, et ut Euphorio aliquis fecerit, an id Polygnotum hic sequutum, an vero rem tam novam a Pausania praetermissam esse credibile est? Et, ut decori rationem mittamus, Pausanias ipse huic opinioni adversatur; illico enim refert, Stesichorum cecinisse, Hecubam ab Apolline in Lyciam translata esse; quibus ille verbis significat, Polygnotum Stesichori narrationem sequutum ideo Hecubam videri plane omisisse in his suis picturis. Tryphiódorus 401 cum aliis Hecubae transformationem canit. Potuit etiam Pausanias ad Hecubam spectantia εἰς δὲ Ἑκάβην — κομισθῆναι addere, quum Priami fatum commemoravisset, neque, quod Boettigero visum est, ex iis necessario efficitur, ut Hecubae antea facta sit mentio. οὐκ post Πρίαμον δὲ cod. 1410 cum Mosq. omisit. De v. πάρεργον cf. ad I, 9, 4. Kühnius hoc adnotavit: „Graeci eum quem ab hoste occisum dicere volunt, ἔργον τοῦ πολεμίου, ἔργον πολέμου καὶ ξίφους γενέσθαι aiunt: at senex, mulier, infans omnesque imbelles, quos sine negotio et quasi aliud agens hostis trucidat, eos non ἔργον sed πάρεργον hostis factos [Zugabe, ut Boettiger] dictitant, caedis facilitatem ita in-nuentes. Quapropter et senex decrepitus Priamus robu-

sto iuveni dicitur *πάρεργον* fuisse, i. e. sine labora et quasi ebiter occisus est ab eo. Pro vulg. *εἰς δὲ Ἐκ.* est *εἰ δὲ Ἐ.* in Mosq. unde *εἰς δὲ Ἐ.* scribendum. *Λέσχεως, ἀποθανεῖν τε αὐτὸν* ante Facium, qui e Mosq. quocum conspirat cod. 1410. *Λέσχεως, καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν* dedit. Agenor in Iliad. XI, 59. Antenor's est filius. Echeclus Agenoris filius ab Achille caeditur in Iliad. XX, 474. Anchialus Mentae pater hospes domus Vlyxis notus est ex Odyss. I, 180 sqq. De Sinone, quem Homerus ignorabat, cf. Heynii Exc. IV ad Virg. Aen. II. Tzetzae Posthom. 688. Eresus in Riepenhusiorum tabula tertia decima iacet inter Anchialum et Sinonem infra Laomedontem, quos tabulae nostrae pars septima decima oculis subiicit.

§. 2. *Ἔστι δὲ οἰκία — παιδῶν μικρόν.* Haec omnia pars tabulas nostrae duodevicesima coniunxit. *παρδαλίως — Ἀντήνορος.* De Strabonis loco XIII, 608. (380) huc pertinente cf. omn. Iacobsius ad Tzetz. Posthom. 741, in quibus hoc legitur

*Οἴην μὲν Ἀντήνορος εἰρύσαντο γενέθλην
Ἀργεῖοι, ξενίης μνήμην φορέοντες ἑκείνου;
Παρδαλίην προθύροις ἀργύρεον σῆμα βαλόντες.*

Theano Antenor's coniux saepius laudatur ab Homero. *Θῶρακι — συνηρμοσμένῳ.* cf. ad cap. 26, 2. adn. *σχῆμα τῶν προσώπων, νυλῖος, κιβωτὸν — οἰκέται** putant atque etiam Boettiger in *Ideen* p. 529. huc pertinere Hesychii locum: *Πολυγνώτου, τοῦ ζωγράφου, ὅτος ἐστὶ γεγραμμένος ἐναντίος, ἐπιστραμμένος, κομίζων σκευόφορον*, quanquam ibi adiectum *καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ Ἀνακτορίῳ* aliud nos iubet cogitare huius artificis opus. Ex eo, quod subiunctum est, Simonidis epigrammate Boettiger l. c. p. 514. ait quodam modo fieri posse iudicium de tempore huius picturae factae, quum Simonides Ol. LXXVII, 4 seu 467. a. C. n. mortuus sit. Meyer in hist. art. int. Graec. p. 146. opinatur, Polygnotum Olympiadē LXXVI inclarescere coepisse; in censura autem Riepenhusianarum tabularum Ienensi sumitur, id ei contigisse certe ante Olympiadem octogesimam: quae satis inter se congruunt; ibidem tamen additur, Poecilen Olympiadē LXXXII vel tertia pictam esse, verisimile videri; quanquam omnia eodem tempore in illa porticu picta esse non videntur. Nos simpliciter dicimus, Polygnotum aliquanto ante nonagesimam Olym-

piadem floruisse (v. Plin. XXXV, 9, 35. p. 290 Bip.) argumentum tamen, quod a Simonidis morte, quam quod ab Elpinices et Polygnoti amoribus repetitur, gravius existimantes; hoc enim nulla re nisi vagis nititur rumoribus, *ῥασι, λέγουσι*, ut ait Plutarchus in v. Cim. cap. 4. Simonidi hoc tribuitur epigramma etiam in Anthol. Pal. T. II. p. 244, sed omisso auctoris nomine repetit Plutarchus de def. oracul. p. 198. Frob. ubi est *περθόμεναν*. De aliis varietatibus lectionum v. Iacobsius ad I. c. Anth. Illud adde ex Hesychio *Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος* e nostro sumtum sed mutilatum et corruptum, ut patet ex his: *Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος: Πολύγνωτος; ὁ ζωγράφος οὕτως ἐπεγέγραπτο* in Photii Lex. *Γραψαι* est in Mosq. pro *Γραψε*. Hic *Aglaophon* est maior, nam minor nonagesima Olympiade fuit teste Plinio XXXV, 9, 36; 1. Egregia huius epigrammatis simplicitas ab aliis iam laudata est. Caeterum in tota hac dextri parietis pictura priorem locum tenere arcis miseranda spectacula ut hoc ipsum Simonidis epigramma, ita etiam Philostrati verba indicant in v. Apollonii VI. p. 279, Apollinem passum esse in suo templo Delphico dedicari *τὴν ἀλασκομένην Ἰλλίου ἀκρόπολιν ἣν Πολύγνωτος ἐκεῖ γράφει*.

CAPUT XXVIII.

Iam nos premet nox, fabulaeque manes, et domus exilis Plutonia; transit enim scriptor ad *picturam sinistri parietis* enarrandam; de ea quoque Boettiger et Meyer consuli posunt ll. cc. Cf. adn. post cap. 31. Res inferorum a pluribus pictas esse intelligimus e Plin. XXXV, 40, 28. Cic. Tusc. I, 6.

§. 1. Verbis *ἔστιν Ὀδυσσεὺς—σωτηρίας* argumentum indicatur totius huius picturae, *descensus Vlyxis ad inferos Tiresiae animam de reditu in patriam inveniendo condulturi*; quam *νεκυομαντεῖαν* seu *νεκυῖαν* partem esse Homericæ Odysseæ notum est. *Ἄδην*, *Αἰδην* vulgo, *ᾗδην* e Mosq. *οἰκίαν* vulgo. *οἰκίαν* bene Mosq. et cod. Par. 1410. Sic Strab. 12, 562. *εἰς τὴν οἰκίαν ἰσώθη*. et saepe *ἐπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν*. Cf. infra not. ad 36 extr. *οὕτως τὰ vulgo. κάλαμοι Stygia sub*

arundine Propert. II, 20, 71. *deformis arundo Cocyti* Virg. Georg. IV, 478. *λίμνης δεῦμα ἐκ μεγάλων θυομένης δονάκων* Hermesianax apud Athen. XIII, 597, 6. Et cap. 15, 2, οὕτω, ita hic οὕτω δὴ τὸ non sequente ὅστε· sic etiam apud Herodotum IV, 28. add. Lex. Herod. Schweigh. Jacobs, ad Phil. imag. p. 454. Quam Vulgata habet distinctionem post *ἰχθύων* sustuli. De hac *Minyade* cf. IX, 5, 4. Vulgata haec est:

*Ἐνθ' ἦτοι νέα μὲν νεκυάμβατον ἦν ὁ γεραίος
Πορθμεὺς ἦκε Χάρων, οὐκ ἔλλαβον ἔνδοθεν Ἑρμοῦ.*

Mosq. νέκυν κυάμβατον ἦν — ἔλαβον habet. ατον in fine voc. νεκυάμβ. et οθεν Ἑρμοῦ in altero versu evanuerunt e cod. 1410. Sylburgius corrigebat *Ἐνθ' αὐτοί — Πορθμεὺς ἦκε* et cum Loeschero *ἔνδοθεν ὄρμον* quae Valckenario in Diatribe p. 281. probata Clavier recepit. Pro *Ἐνθ' ἦτοι* quidam volebat *ἐλθόντες*. Nos *Ἐνθ' ἦτοί*, quod Homericum est (v. Odyss. VI, 86 et Passovii Lex.) intactum reliquimus. ἦκε Kuhnius defendebat positum esse pro ἀφῆκε dubito an recte, itaque ἦκε scripsi. ὄρμον, nos quoque in textum retulimus. Sententia horum versiculorum iudice Valckenario haec est: *Thesei Pirithoique viva corpora non libenter in cymbam suam sufflem accepit Charon. ἐπὶ τοῦτο* ante Facium, qui scripsit *ἐπὶ τούτῳ*, quod Sylburgius iam commendaverat. *γέροντα — Χάρωνα. Iam senior etiam apud Virgilium Aen. VI, 303. et 304. Charonem eiusque navigiam post Homerum fletam esse*, Eustathius iam monuit p. 1666. seu 408. οἷς προσήκουσι Vulgata, οἷς προσέεικουσι quibus similes sint, malebat Abreschius; at non potius quibus similes quam qui essent quaerebatur, quorum posterius significatur Vulgata, cuius sensus est: *quorum umbrae sint*. Cum praecedentibus Loeschier reddidit: *non sunt admodum propinquorum familia illustres*, Sylburgius: *non sunt usquequaque, ut convenit, luminosa pictura expressi*. Nobis hoc videtur dicere Pausanias: *umbrae omnes, quae cymbam conscenderunt, non perspicuum est quorum sint*; in his autem addit *Tellin et Cleoboeam ita pictos a Polygnoto fuisse, ut possent agnosci*. Clavier reddidit: *Ceux qu'on voit sur la barque ne sont pas en général très connus par leurs ancêtres; on y distingue cependant Tellis. Τέλλης μὲν ἡλικίαν ἐφήβου γεροντὸς πατρὸς ἂν* Vulgata; *παίαν* Mosq. et 1410. Facii coniecturam *παλνοῖ* ἂν Clavier in textum transtu-

lit; Porsonus malebat *φαίνεταί* scribi, quod cum Bekkero recepi; namque Vulgatam vix ita defendes, ut ad *Τέλλης μὲν* et *Κλεοβοῖα δὲ* animo repetas *ἐπιφανής ἐστιν*, deinde autem post *γεγονώς* virgulam ponas, ut *φαίης ἄν*, quemadmodum alias *φαίη τις ἄν*, extra constructionem sit hoc sensu: *Tellis, iuvenilem, dixeris, speciem ferens, et Cleoboea, adhuc virgo, possunt cognosci. σωμάτων, ὁποίας* non infrequens structura, qua relativum pluralis numeri subiungitur nomini singularis numeri, cf. cap. 4, 4. 32, 1. 6. VIII, 37, 2. *ποιητὸς* Mosq. *ἀπογονός — τρίτος*. Hinc Liebel in *Fragm. Archil.* p. 5. (addendus etiam est Böttiger in *Ideen* p. 561.) Tellin fecit *proavum* Archilochi, quum *avum* dicere debuisset cf. adn. ad VIII, 22, 1. *Cleoboea* videtur esse sacerdotale nomen, affine enim est *Κλεόβιος*, *ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδωίων* apud Suidam ac Phavorinum. *Κλέωβις* seu *Κλέριβος* sacerdotis filius ex Herodoto notus est. Pro *Περύβοια* est *Περύβια* in 2 codd. I, 42, 1. A reliquis autem umbris Tellin et Cleoboeam Polygnotus distinxit tum patriae tum sacrorum mysticorum gratia; ad Tellin genus referebat Archilochus, qui ex Paro coloniam duxerat in Thasum (v. Strab. 10, 487.) circa Olympiadem XV seu XVIII; Cleoboea autem Paro profecta mysteria Cereris Thaso intulerat, quae magni aestimata esse a pictore nostro, Boettiger iam monuit in *Ideen* p. 361 sq. cf. cap. 31. p. 876. *ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχέροντος τῇ ὄχθῃ μάλιστα ἄξιον, ὅτι ὑπὸ τοῦ Χάρωνος τὴν ναῦν ἀντὶ οὐ δίκαιος ἐς πατέρα ἀγχόμενός ἐστιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς* Vulgata. Facio excidisse videbatur *θείας* vel *λόγον*, atque etiam Porsonus post *ὄχθῃ* inseri *θείας* volebat. Sed Clavier *ἄξιον ὅτι* plane omisit, neque in Mosq. et cod. 1410 pro his verbis quidquam legitur nisi *τῷ*. quare nos quoque ista verba delevimus. Illud *τῷ* Bekkerus e cod. suo retinuit. Pro *ἀνὴρ οὐ — πατρός* §. 2. est *ὅς τῷ — ἀναπληρῶσι*. Boettiger l. c. p. 359. de h. l. ita: Man erblickt gleich vornan einen gottlosen Sohn, der sich an seinem Vater vergriffen hat, durch den Vater selbst gewürgt, *Verbrechen durch Verbrechen geahndet*, wie diess in Familien, wo der Blutbann haftet, immer bemerkt wird.“ Mihi videtur pater ministri publici loco poenam ipse a filio per iudices condemnato sumere, non crimen crimine punire; namque *ἄγχων* dicebatur etiam *δήμιος* i. e. *ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναίρων*. v. Hesych.

§. 2. *Περὶ—γονέας.* Hominibus scelestissimis Hesiodus Opp. 331. accenset cum ὃς γονῆα γέροντα νεκρῶν γαλεπούς καθαιπτόμενος ἐπέσειν. Pro vulg. quod est etiam in 1410 εἰς ἡνίκα Facius εἰ, ἡνίκα e Mosq. dedit; idem voluerat Sylb. et praebet codex Angelic. Supra *Catanam* mons Aetna. Steph. Vt hic ἐν οὐδενὸς μερίδι ποιῆσθαι sic c. 31, p. 875. ἐν οὐδενὸς τίθεσθαι λόγῳ dixit. οἱ δὲ sic et IX, 13, 2, ubi v. adn. et ad IV, 7, 1. ὁ μὲν abest a codice 1410 et a Mosq. ὁ δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα Vulg. τὸν omisit Mosq. sed articulus interdum posteriori tantum nomini additus est. v. ad 37, 4: Pro αὐτὸν Porsonus et Clavier αὐτῶν scribendum censebant; et ita nos scripsimus cum Bekkero. τὸ πῦρ κτλ. „furono colti dalla lava spinta dalle fiamme“ Nibby. κατετίθετο Mosq. τε inter αὐτοὺς et τοὺς νεανίσκους vulgatum auctoritate codicis Mosq. deleui. Hi accusativi α παρεξήλθεν pendent. cf. Herod. III, 14. VI, 117. Καταγείων ante Facium, qui e Mosq. Καταγείων restituit. οὔτοι μὲν — ἔχουσι namque de iis sua adhuc aetate appellari τῶν Εὐσεβῶν γῶρον testatur Lycurgus c. Leocrat. c. 23, qui locus hac de re notabilis est tum propter initium tum propter diversitatem narrationis. Orditur enim ita: Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ, εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἀρμόσει καὶ ὑμῶν — ἀποῦσαι. Deinde unum tantum iuvenem commemorat, qui patrem suum senio-rem in humeros sublatum flammis eripuerit. Narratio aliorum (Strab. VI. p. 412. Alm. Solin. c. 5. cum Salm. Exerc. p. 110. Philostr. v. Apoll. V, 17. cum not. Olear. citavit Facius addens Winckelm. Descr. des pier. gr. p. 410 Beger. Thes. Brand. T. I. p. 390.) duos habet, *Anapin et Amphinomum* etiam in epigrammatibus ἐν Κυλικῶ nominatos in Anth. Pal. T. I. p. 64. δὲ αὐτὸν Mosq. et cod. 1410. quod ortum videtur ex sequente ἐν. Formula κατὰ ἀναπλήρησι est Herodotea. v. Schw. Lex. Her. v. ἀναπληρ. γυνή δὲ κτλ. Post φάρμακα distinxi, ne, quod vulgo faciunt, φάρμακα cum ἄλλα τε coniungeretur; ex qua coniunctione nata est Clavierio suspicio, legendum esse καὶ τὰ ἐς αἰκίας. In Mosq. et 1410 est οἱ δὲ pro οἶδεν. Haec γυνή κολάζουσα Boettigero est *Poena*, *Straßgättin*, quae vicibus fungatur ὑπηρετον, damnato cicutam praebentis. Equidem nescio an mulierem pictor cogitari voluerit, quae venena norit, et aliis quoque modis homines cruciare sciat. Est forsitan qui putet, *Conscientiam mali* esse, persona indutam; for-
ad Tom. IV.

τασσε γάρματα et ἄλλα ἐς αἰκίαν ἀνθρώπων conspiciantur apposita.

§. 3. ἔτε, illo tempore, quo pinxit Polygnotus haec. εὐσεβείᾳ θεῶν προσκείσθαι. Similiter τῇ θεραπείᾳ τοῦ θεοῦ προσεδρασκεῖν Iosephus dixit c. Apion. lib. I §. 7. Ἀθηναῖοι τε δὴλα habet Bekkeri ed. Nos credidimus δηλά τε ἐποίησαν et ἐδήλωσε δὲ καὶ sibi respondere. Pro ἐν ante Συρακούσας Sylb. legendum putabat πρὸς ob Thucydidem, qui VI, 64. 70. 71. hoc Olympicum non intra sed extra Syracusas ponat. At ἐν Συρακ. potest etiam esse, ad Syracusas; de qua significatione praepositionis ἐν saepius dictum est. Kuhnus eam quoque ob causam negat illa opus esse correctione, quod hoc templum in Acradina, Syracusarum urbis parte, fuerit. citans Cicer. Verrin. IV, 53. Δάτης ante Facium, qui Δάτης reposuit. λόγοις — Ἀθλίους apud Herodotum VI, 97. τε post λόγοις Mosq. omisit. καὶ τῶν — Ἀθλίον. Hoc quoque ex Herodoti VI, 118. sumtum est. τῶν ἔργων εἴνεκα, ἐν Φοινίσσῃ νηὶ ἀγαλμα εὐρῶν Ἀπόλλωνος, ἀνιδωκεν αὐθις Ταναγραίοις ἐς Ἀθλίον Vulgata. Constructionis ratio exigere videbatur Facio, ut scriberetur ὁ ἀνιδωκεν. Porsonus autem corripiebat τῶ ἔργῳ ἡνίκα quorum neutrum probandum est, quum hic locus nulla egest correctione, nisi quod post εἴνεκα maiori signo incidenda est oratio, ut factum est in Aldina. Deinde γὰρ post Φοινίσσῃ supplendum non est our exemplis illustretur. cf. I, 26, 3. IV, 4, 4. εἴνεκα est et. h. l. quod attinet ad. cf. VIII, 55, 1. Variata est igitur oratio non praeter morem Pausaniae ἐδήλωσε λόγοις — καὶ τῶν ἔργων εἴνεκα pro τοῖς ἔργοις. Bekkerus tamen Porsoni correctionem recepit. Pro αὐθις est αὐ in Mosq. Forsitan αὐθις τῶς Ταναγραίοις scribendum fuit.

§. 4. Εὐρύνομος vulgo, puto Εὐρυνόμος scribendum esse ut ἀστρονόμος, αἰγονόμος. Nomen denotat late pascentem. Iudice Boettigero Polygnotus putredinem significavit ex colore Eurynomi declaravit. αἱ δὲ Ὀμήρου ποιήσεις αἱ τὰ ἐς Ὀδ. ante Facium, qui quum Vind. ac Mosq. offerant ἢ pro αἱ, et αἱ τὰ omittant, scripsit ἢ δὲ Ὀμ. ποιήσεις ἐς Ὀδ. idem habet Bekkeri ed. Sylb. corripiebat αἱ δὲ ποιήσεις, ἢ τε Ὀμήρου ἐς Ὀδ. Vulgatum δὲ post μνήμη γὰρ cum Mosq. iam in min ed. omisit. Fortasse corrigendum est ἐπὶ ὀνοίου. Quod fuit τῶν ante σχήματος Facius auctoritate Vind. et Mosq. deleuit.

sed Bekkerus retinuit e suo cod. *κωανού* ut V, 11, 2. *κωανού* est ab adiectivo *κωανούν*. Phavorinus *κώαντον καὶ κωανόν*. *Κωανόν ἐν τῇς αὐθείας κώαντον, ὃ παρὰ τοῖς Ἰωσι λέγεται ὡς τὸ χαλκοῦν χάλκον καὶ χρυσοῦν χρύσειον*. Sic in Schol. ad Hom. Iliad. XI, 24. *χρῶματι κωανῶ εἰκασμένοι*. Apud Phavorinum et Hesychium est εἶδος *χρῶματος οὐρανοειδές*, ergo nobis *blau*; cf. V, 11, 2. quum vero hic coeruleum mistum esset cum fusco, hanc ob causam dixit *κωανού μεταξὺ καὶ μέλανος*. Similiter Homero l. c. *κῶανος μέλας* dicitur. Blomfieldius ad Aesch. Pers. 83 *κῶαντον* interpretatur *dark blue*, et *μυίας* — *προσιζαν*. *bluebottle flies*. *ὑπέρστροφαι οἱ δέρμα γυπὸς* Vulgata. Pro *γυπὸς* Mosq. et Vind. habent *πυγὸς*, et in margine Vindob. referente Facio scriptum legitur *δοκεῖ μοι αἰγὸς κρεῖσσον*. Hinc nascitur suspicio, scriptum fuisse olim: *αἰγυπιοῦ*. In Bekkeri Anecd. p. 354, est: *αἰγυπίων οἱ παλαιοὶ οὐ γῆπα* — quanquam hoc posterius saepe reperitur apud Homerum et in Aeliani Hist. An. qui *γῆπα* narrant *νεκρῷ πολέμιον* esse. *εὐρύτινα μονῇ* τε pro *Εὐρύνομον* ἢ τε est in 1410. *αὐτῇ* pro *Αὐγῇ* Mosq. Vind. Eadem confusio notata est ad VIII, 47, 3. *καὶ ἡ μὲν παρὰ Τεύθραντα ἡ Αὐγῇ ἀφίκετο ἐς Μυσίαν* Vulgata. Pro *Αὐγῇ ἀφίκετο* in Mosq. et Angelico *δε* legitur; ego verba *ἡ Αὐγῇ* notavi uncis, quos mihi poscere videbatur Pausaniae consuetudo scribendi, de qua dicebam ad V, 3, 4. VIII, 44, 3. *ὁπόσαις ἐς τὸ αὐτὸ Ἡρακλέα ἀφικέσθαι*. Sic *φοιτῆν πρὸς* seu *παρὰ* (v. II, 10, 4), *ἐρχεσθαι πρὸς* v. Valcken. ad Herod. IV, 1, qui ex Eusebii Praepar. Evang. III. p. 85. memorat lunonem, quae marito irata noluerit *φοιτῆν εἰς τὸ αὐτό*. Ebraeos similiter loquutos esse notum est ex illo *הָיָה מָלָא*. *Μυλασσοῖς* ante Facium, qui se dicit e Pausania, Strabone ac Stephano restituisse *Μυλασσοῖς*, quod recepit Bekkerus. sed scribendum fuit *Μυλάσσοις*. cf. Paus. VIII, 10, 3. Steph. B. et Herodot. I, 171. cum var. lect. in Schweig. ed. *Μυλάσσοις* est in Mosq. *Iphimedia* etiam in Hom. Od. XI, 305. memoratur; apud Apollodorum I, 7, 4. est *Triopis* filia; Triops autem sedem habuit in Caria.

CAPUT XXIX.

§ 1. εἰσὶν — φέροντες est ex Odyss. Hom. XI, 25. Simplicior verborum ordo videbatur Sylburgio Facioque hic esse τούτων ἀνώτεροι εἰς καὶ οἱ ἱερεῖα φέροντες τοῦ Ὀδ. ἑταῖροι. Nos putamus, vel ordinem verborum in Vulgata depravatum esse, vel hoc voluisse Pausaniam, in altiore loco esse hostias et *Flyxis* socios illas habentes, agentes. Apud Homerum non φέρειν sed ἔχειν ἱερεῖα de his sociis legitur.

§. 2. Fabula de *Ocno* a Polygnoto non inventa fortasse variata est; Diodorus certe Sic. I, 97. narrat πολλὰ τῶν μεμυθολογημένων διαμένειν παρ' Αἰγυπτίοις, veluti τὴν περὶ τὸν Ὀκνον (sic recte scripsit Strothius in Aegypt. et Eichstaedtius) μυθοποιῶν δεικνύσθαι πλησίον (Ἀκανθίων πόλει) κατὰ τινὰ πανήγυριν συντελουμένην, πλέκοντος μὲν ἐνὸς ἀνδρὸς ἀρχὴν σχοινίου μακρὰν, πολλῶν δ' ἐν τῶν ὀπισθεν λύνοντων τὸ πλεκόμενον. ubi tamen non asinus quod plexum erat consumebat. Sinistris avibus Kuhnii ad opinionem ductus est, suam notare voluisse uxorem sub hac imagine Polygnotum, quod miror qui probaverit Passovius in Lex. gr. quum a Pausania mente alienissimum sit. Simili argumento pictura fuit Soeratis teste Plinio XXXV, 31. p. 311. Bip. „Piger, qui appellatur Ocnos, spartum torquens, quod asellus arrodit.“ Apud Suidam v. ὄνου πόκαι legimus, iudice Aristarcho hoc proverbium inde ductum esse διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι, ἐν ᾧδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθλοντα, οἷον ἀποκείροντα. Quum hic *Ocnus* φλέργος fuerit, non potius pigritiae quam patientiae notio videtur hoc nomine expressa esse; tulit labores, tulit sumtus suae coniugis, quos coercere cunctatus est. θήλια Mosq. καὶ ὀπόσα — ἀνήλωτο et quidquid ille opere faciendo collegisset, paulo post, ut videtur, ab hac consumptum erat. Inter καὶ et ὀπόσα excidisse ὡς putabat Facius, quod concederem, nisi ἂν additum constructionem indicaret, mutatam esse. γυναῖκα οὐ θέλουσιν Mosq. et Vindob. οὐκ ἔθελ. 1410. Quod Kuhnii putabat a Polygnoto significatum esse, id eodem iudice manifestius eluceret, si legeretur τὰ οὖν τοῦ Ὀκνου εἰς τὴν γυναῖκα ἐθέλουσιν αἰνίξασθαι τὸν Πολύγνωτον. quod neminem morabitur. οἶδα — θαύμιλλα.

In hunc sensum videtur puella rei militaris inventori mala imprecans, apud Propertium IV, 3, 21. dicere:

„Dignior obliquo funem qui torqueat Ocno,
Aeternusque tuam pascat, aselle, famem.“

Corayus suspicabatur pro *συνάγας* legendum esse *συνάγας* *αἰας*. Sed *συνάγας* Phavorinus interpretatur τὸ τὰ *δηρομένα συνάγας*. ὄρνις, avis, citatur esse *ardea stellaris*, Rohrdommel v. Schneideri Lex. gr. Lobeckius de dial. mystica III, 9. malit *inibram* intelligi. De v. ἐρωδιός Herodian. περὶ μου. λιβ. p. 18. Dind. et de avi Phavorin. μέγιστον pro μέγιστος Mosq. γίγνεται δὲ καὶ Τίτ. καὶ. Cum Tityo in eadem linea fuerunt Vlyxis socii cum hostiis, Ocnus cum asello et Ariadne cum Phaedra; itaque cavendum ne Tityi umbra ultra modum augemus cum Böttigero in *Ideen* p. 352. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς τῆς τιμωρίας ἀντὶ Facium, qui ex Mosq. τοῦ συνεχοῦς scripsit, quod Sylb. iam voluerat; Valckenarius malebat τοῦ συνεχοῦς τοῦ τιμωρίας. In Vind. est ἐξανακλώμενος pro ἐξανακλωμένος, et in Mosq. atque Ald. Francf. στέγοντος pro στρέποντος. Cum Accusat. ἐπιέναι obire, percurrere perlustrare. Pro vulg. αἰωρουμένη Mosq. ἐωρουμένη et Vindob. αἰωρούμενον. Ante Facium fuit ἐν γῆρα is Sylburgii emendationem ἐν σιρῶ e proximis τῆς σιρῶς exutam iure excepit; minime enim decedit Iac. Millingii emendationi in *anc. unedited Monuments* ad tabul. 50. propositae, αἰωρ. σῶμα ἐν αἰώρᾳ seu αἰώρᾳ pictura vasis Nolani cum nostra nullo modo comparanda est. ταῖς χειρὶν ἀμφοτέραις ἐκατέρωθεν τῆς σιρῶς ἔχομένην Vulgata, sed pro ἀμφοτέραις ἐκατέρωθεν Mosq. et Vind. habent ἀμφοτέρωθεν quod Pausaniae restitui. Porsonus putabat ἀμφοτέρωθεν ἐκατέρωθεν variam lectionem fuisse. παρὰ δὲ τὸ σχῆμα καὶ πρὸς τὸ εὐπροσέστερον πεποιημένα συμβάλλεσθαι τὰ ἐς τῆς Φαίδρας τὴν τελευταίην Vulgata. Pro πρὸς est περὶ in cod. 1410 et in Mosq. ἐπὶ in Vind. καίπερ ἐπὶ dedit Bekker. πεποιημένον Vind. quod iam in minorem edit. transtuli; idem nunc video in Clavierii edit. transiisse. Constructionis ratio postulat hanc emendationem, nam τὸ σχῆμα est Nominativus et subiectum, et πεποιημένον ad hoc subiectum refertur. Vt Homerus Od. XI, 321. Ariadnen et Phaedram ita Polygnotus quoque coniunxit; Phaedra hic in aëre pendebat e funiculo (αἰωρουμένη ἐν σιρῶ) ita ut ambabus manibus funiculum illa teneret et quasi oscillaret. Sic

suspendii turpitudinem tegi honestioris imaginis velamento Kuhnii iam monuit. Nolim tamen admoceri quemquam oscillationis festi, quum et Sophocles Iocasten dixerit *πλεταῖς ἑώραις ἐμπνελεγμένην* Oed. Tyr. 1271. *λογήσαις* Mosq. *ἑλσας ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατῆς* Vulg. *στρατῆς* iam in min. ed. scripsi. καὶ ὁ, τὸ malebat Corayus cf. IX, 12, 5. Verbs *Zeugma* est etiam apud Stephanum; sed locus ita dictus videtur esse apud Strabonem XVI. p. 242. 286. 288. 299. 301. *ζεύγμα* de ponte est Thuc. 7, 30. *κάλος* Mosq. *ἐς ἡμᾶς* e Mosq. pro vulg. *εἰς ἡμ.* dedit Facius. *ἐν ᾧ* — *ἀλήρῃσι* cui vitis simul et hederæ sarmentis intextis iunxit fluvium. *ἐν ᾧ πένελεμ.* est i. q. *ᾧ ἐμπνελεμ.* Sensus: quo a vitis et hederæ sarmentis contexto iunxit fluvium; Vossius in Antisymbol. p. 84. postquam hoc de Zeugmate ex hoc Pausaniae loco commemoravit pergit: „die Brücke bei Zeugma stiftete Seleukus. Lange nachher also fabelte man dieses Rankehaell.“ Potuit tamen ante hunc pontem factam fluvius iunctus esse viminibus contextus, qualia etiam nunc nonnullis populis incultis pro pontibus esse narrantur. *τὰ μὲν δὲ ἐς Διόνυσον*, quod ad ea attinet quæ spectant Bacchum. Sed ὁ πρῶτος μὲν — *πρωτόν* non est Dionysus ille primus e Iove et Proserpina natus in Cic. de N. D. III, 23. Imagines huius nostri Bacchi monstrat Creuzer in Symbol. III, 118.

§. 3. Vitium *ἀνακεκλιμένη Χλωρίς* a prioribus receptum Clavier et Facius retinuerunt. ὑπὸ τῆς Θυίας γόρῃσιν Vulgato. Pro ὑπὸ recepi e Clavierii ed. *ἐν* Deinde τῆς mutandum esse in τοῖς planum est, atque monuit etiam Corayus. Pro οὕτως videtur οὐδὲ scribendum. *ἦσαν γὰρ δὲ ἡ μὲν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Χλωρίς* Vulgata. „Amas. legisse videtur ἦν. sed si ἦσαν vera est lectio, post *Χλωρίς* aliquid exciderit necesse est.“ Facius. An vero necesse sit, ut ita statuamus, videndum. Nomen *Χλωρίς* hic suspectum est, pro eo in cod. 1410. in Mosq. et Angelico *Χώρας* reperitur. Hoc fortassis e margine illatum et correctoris manu in *Χλωρίς* mutatum est; accessit deinde ἡ μὲν vel e præcedente δὲ vel e sequente τῇ μὲν enatum. Nos igitur hunc locum interpolatum et μὲν *Χλωρίς* expungendum existimamus. Quod enim attinet ad hanc Thyiam, non deest hoc loco quod pertinet ad eius patriam: significari enim illa videtur Thyia, quæ X, 6, 2. memorata

est, Bacchi sacerdos et Cephissi filia; v. ibi adn. Cephissus autem in Orchomeniorum agro in lacum se Copaidem exonerabat. Vt igitur *Chloris*, Amphionis Iasidae filia ac Nelei uxor, Orchomenia fuit ipso Pausania testis IX, 56 extr. sic *Thyia* haec eandem, certe vicinam, videtur patriam habuisse, ideoque legendum ἦσαν γὰρ δὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ putamus. Bekker. ἡ μὲν . . . ἐξ Ὀρχομενοῦ τ. ἐν Βοιωτίᾳ Χλωρίς scripsit. εἶπον δ' αὖ καὶ ἄλλοι ὅτι ἐξ αὐτοῦ λόγον Mosq. et cod. 1410. τὸν h. l. i. q. τοῦτον. Fortasse τῇ Θυίᾳ, aliena mensa assutum est. ἐπιστρέφει abest a cod. 1410 et Mosq. ἔτι δὲ — Κεφαίᾳ — συνήκτες. Palmerius in Exerc. ad h. l. et Clavier in Not. ad Apollod. Pausaniam hic castigandum putarunt ob Cephalum cum Phylaco confusum. Primum autem Procrin Cephalo coniugem fuisse, inter omnes constat; deinde Pausanias, quod iam Goldbagemus et Facius animadverterunt, refert, ἐν Νόστοις tradi, Μίρυνε filiam Clymenen Cephalo Deionis filio nuptam ei peperisse Iphicolum; quibus ille addit, omnes narrare, i. v. ex omnium narratione apparere, Procrin prius nuptam fuisse Cephalo quasi Clymenen, in Νόστοις illi coniugem datam. Monet igitur Pausanias, Polygnotum Νόστοις sequutum Procrin et Clymenen, Cephalo coniuges; coniunxisse ita tamen, ut haec illi dorsum obverteret, suumque ab ea alienum animum hoc modo proderet. Qui tales veterum castigationes iactant non laudentem reprehendes? *Δηῖος* Mosq. de forma *Δηῖος* ad l. 37, 4. Pro vulgato ἐς τὴν est ἐς αὐτὴν in Mosq. ac Vind. Vnde vera lectio ἐς αὐτὴν τὴν Προκρίν fuit. ἐσωτέρῳ κτλ. Quomodo accipiendum putaverim hoc ἐσωτέρῳ τῆς Κλυμένης Μεγάρα ἦν indicavi ad l. 15, 4. ergo ultra Clymenen magis in interiore tabulae parte fuit Megara. Clav. reddidit: „sur un plan plus éloigné que Clymène vous remarquez Mégare.“ Nibby autem „Pia indentro di Climene.“ *Μεγάρα* Mosq. αὐτὴν ἠγοῦμενος οὐκ ἐπὶ ἀμείνονι τῷ δαίμονι Vulgata; Facius cum Kuhnio putabat animo addendum esse εἶναι vel γεγενῆσθαι. sed Vulgatam in vitio esse plures viderunt; pro ἠγοῦμενος enim, quod hinc alienum est, iam Abreschius ac Valckenarius ἠγμένος seu ἀγαγόμενος reponi voluerant, v. ad Herod. IV, 78. ἠγμένος etiam Porsono placuit, qui citavit Hesych. v. *Πρωτογυν.* idem voluisse Hemsterhusium, testatur Valckenarius: nos ita iam in minore editi, scripsimus, et simile vitium nota-

vimus ad VII, 19, 2. τοῦ ante *Salmonis* vulgatum omisi cum Angelico. δὲ τῶν καταλεγμένων abest a Mosq. δὲ tantum a cod. 1410. *Salmonis filia* est Τυρὸς εὐναί-
 ρεια, ex Hom. Od. XI, 235. adscita. *Eriphylen* εὐρυ-
 ρην habet etiam Homeri *Nekuia* v. 362. διὰ μὲν τοῦ
 πρὶ. Pro Vulgatis τοῦ χειρῶνος δὲ ἐν τοῖς κοίλοις ἐκείναις
 τῶν χειρῶν ἐκείνων τὸν ὄρμον αὐτὴν ἔχειν Boettiger in
Ideen p. 358. volebat τοῦ — αἰκάσεις ἐκείνων τὸν — ἔχειν
 legi omissis verbis τῶν χειρῶν, quae ut glossema expel-
 lenda censuit, forsitan eo non progressus, nisi Kuh-
 nius Faciusque Sylburgii adnotationem omisissent, quae
 ille monuit, interpretes videri legisse ταῦν χειρῶν i. e.
 ταῖς χειρσί. Nos huic loco laboranti alia succurrendum
 ratione rati eum hunc in modum corrigimus: τοῦ χει-
 ρῶνος δὲ ἐν τοῖς κοίλοις ἐκείναις τῶν χειρῶν ἐκείνων τὸν
 ὄρμον αὐτὴν ἔχειν intra tunicam cavis manibus monile
 tenere; hae enim pectori admotae monile sustinere, et
 simul summi earum digiti extra tunicam ostendi poterant
 collo adversi. E Bekkeri editione video, hoc idem Butt-
 manno placuisse, in eo a me discedenti, quod ἐν τοῖς ἐν
 τοῖς scribingum putaverit, sed cf. §. 4. Meyer l. c.
 p. 140. laudat ille quidem hanc istius mulieris speciem
 monile occultantis, quum modus id acquirendi parum
 fuerit honorificus, sed tamen in deliciis habentis, locum
 autem nostrum non explicuit. ὄρμον pro ὄρμον Mosq.
 Sylburgius ὄρμον cum τῶν χειρῶν coniungens vertit:
manuum torquem. sed ὄρμος est περιτραχήλιος πόμος
 v. Schol. ad Hom. Od. XV, 460. XVIII, 295.

§. 4. De *Elpenore* Hom. Od. XI, 51. Verbum
 ὀκλάζειν Kuhnus ac Boettiger bene interpretati sunt
*flexis genibus subsidere in pedes; hucken auf beiden ein-
 geschlagenen Fuessen.* cf. Passov. Lex. Hic ὀκλάζειν
 ἐπὶ τοῖς ποσὶ sed in Anth. Pal. I. p. 50. v. 300. est
 ὀκλάζειν πόδα. Pro ποσὶ Sylb. putabat rectius γόνασι
 legi. Istis ὀκλάζ. — ἔλφος Polygnotus expressit Homeri-
 cum ἤμην ἔλφος ἐρυσσάμενος v. 48. sq. et quod Home-
 rus v. 95. dixit ἄπισχε φάσγανον. Amas. videtur πρόεισι
 legisse. In Plutarchi certe lib. de discr. adul. et am.
 p. 59. (225) corrigendum πρόεισι puto. φορμὸς iorea,
 teges ex iunco, ψιᾶθιον, *Decke von Binsen*, ut hic
 ἀντὶ ἐσθῆτος, ita in Aristoph. Plut. 542. ἀντὶ τάπητος
 est, et ut hic nautae est φόρημα, ita piscatores in
 Theocr. XXI, 13. νέρθιν τὰς κεφαλὰς φορμὸν βραχὺν
 habent dormientes. Περιέθον pro Περιέθου Mosq. ὑπ-

λός ορίσιν οὐδὲν γυγνημένους malebat Schneider; tum forsitan auctor scripisset οὐδὲν ὀφελός ορίαι γγ. *Πανύσις* dedit Facius pro *Πανύσις*. v. ad X, 8, 5. ως Θεοῦς — σχῆμα Boettiger in *Ideen* p. 348. significavit, sibi hic aliquod epitheton excidisse videri veluti ἀλλόνοτον vel simile; ad quam ille opinionem duci potuit perversa distinctione, quam Vulgata habet post σχῆμα. quam si sustuleris, locum esse integrum videbis. qualem enim illi speciem prae se tulerint, illico additur, quum haec sit orationis structura, ως παρὰ χειρὸ σχῆμα οὐ κατὰ δεξιὰς, pro quo dicere poterat scriptor οὐ δεξιῶν. In proximis προσφύς — πέτρῃ subauditur εἶναι. προσφύς ἀπὸ simile est illi προσφύς ἐν in Homeri Od. XIX, 58. τὴν πέτρῃ προσφύς εἶναι Kuhnus iam comparavit cum illo: *lupus triste stabulis*. Sensus *petram cum eorum cute arctissime cohaesisse et quasi concretam fuisse, idque eis fuisse, pro vinculis*. De hac fabula autem cf. Boettiger l. c. Pro ἰδὲ λαισὺν est ἐπὶ λαισὺν in Vindob. *Odysseas* locus est XI, 630, ubi alter versus uncis notatur. Pro νῦν x' est νῦν εἰ in Mosq. et νῦν in Vind. atq. Par. 1410. εἶδον Vind. De ν, καυθῆσα. cf. Lob. ad Phryn. 510. 512. εἰς pro εἰρημῶς Angelic. *Iliadis* locus est I, 262, ubi quartus versus uncis includitur. Pro ἰδομαι est ἰδομαι in Mosq.

CAPUT XXX.

§. 1. *Homeri locus de Pandarei filiabus est Od. XX, 63 sqq. οἱ γυνάμενοι parentes; etiam in Xenoph. Apol. §. 20. Passiva vi hoc medium prohibuit iam Lob. ad Phryn. 320. Vt in Suida, qui ibi citatur, legitur et explicatur hoc participium etiam in Phavorino. γινάμενοι Mosq. εὐραστάς pro εὐφρόδης Mosq. et Par. 1410. neque illa forma infrequens est apud Pausaniam, et hic quoque recipienda fuit: etiam apud Strab. XII, 558. (134) ea reperitur, atque adeo in Pindari carmine apud Athen. XIII, 574. 6. τὰς δὲ — Ἀρπυιών. Apud Homerum l. c. vers. 77 est: Pandarei filias Ἀρπυίας ἀνρῆψαντο sed vers. 66. Πανδαρεὺν κόρας ἀνέλοντο θυέλλαι. et Penelope optans, ut quo illae puellas modo ipsa auferatur, ait vers. 63. μ' ἀναρπῆσαι θυέλλα οἷ-*

τοιοτο προφέρουσα κατ' ἡγερόντα κλέεσθαι. Haec *Ἀρπυιαί*. *Rapae*, (cf. Hermann. de mythol. gr. antiq. p. XI) videntur esse *Deae turbinum*, *Sturmgoettinnen*; quare pro ἀνήρπαξαν *Ἀρπυιαί* dixerunt etiam ἀνήρπαξαν θύελλαι. *Rapi ab Harpyis*; a *turbinibus*, a *ventis* antiquus fuit loquendi modus de iis; ut videtur; usurpatus, qui ab ioculis suorum subito et ita remoti erant, ut nullum eorum superesset vestigium, neque de eorum fortuna quidquam constaret. Sic *Telemachus* de patre; de quo nihil audire poterat, νῦν δὲ μιν καλεῶς Ἀρπυιαί ἀνήρπαξαν ἔρηι. αἰστος, ἀπυστος. ubi *Eustathius* ita: μυθικός δὲ Ἀρπυιαί, δαιμόνιαι γυναῖκες, πτέρωτά, ὅλε καὶ ἀνδρῶντος ἀρπάξιν βιαιώς. ὅθεν αἱ εἰς ἀφανὲς ἔγινετο, Ἀρπυιαί τὸν πρῶτον ἀντρέπτειν ἐλέγοντο. *Odyss.* I, 241. καὶ *Βρινώων* ἐπ' αὐτῶν δοθῆναι. Fortasse hic *Furiae* cogitatae sunt parentum scelera in liberis etiam persequentes; *Pausanias* certe paulo ante dixerat, harum virginum parentes κατὰ μῆνιν ἐκ θεῶν ἀποθανεῖν, et paulo post addit, earum patrem fraudis *Tantali* participem fuisse. *Eustathius* autem ad *Hom. Od. XIX*, 518. de his *Pandarei* filiabus hic: ἰσως περικαλλεῖς μὲν οὔσαι, δι' ὄργωνται δὲ δυσπαρανοῦσαι καὶ εἰς ὑποδόσκολον καὶ [ὡς quod omisit *Phavorinus*] ὅλον εἶπεῖν ἐρυννώδεις ἥθος μεταβληθεῖσαι τῇ λύπῃ ὥχοντο ἀνώνυμοι. Nomina illarum puellarum hic *Καμειρώ* et *Κλυτή*. (Nomen proprium viri est *Κάμειρος* in loco *Stephani* ab *Eustathio* ad *Iliad.* p. 315 citato,) sed apud *Eustathium* ad *Od. XX*, 66. *Μερόπη* et *Κλεοθήρα* adde ad *XIX*, 518. *Πανδάρων* pro *Πανδάρων* *Mosq.* *Miletus Cretica* nota est ex *Hom. Iliad.* II, 647. *Eustathio* p. 313. *Strabone* X, 749. (254 ubi v. *Tzsch.*) *XII*, 573: (208) *XIV*, 654 sq. (510) sed nulla fuit *Strabonis* aetate, neque multa de ea apud historicos legi *Eustathius* animadvertit. Apud *Antoninum Lib.* c. 56. *Pandareus* *Meropis* filius, hic autem *Merops* ab *Eustathio* ad *Od. XIX*, 518. *Milesius* vocatur. Haec *κλοπή* et hoc ἐπὶ τῷ ὄργῳ σόφισμα quodam modo his *Antonini* et *Eustathii* locis illustrantur. *Vulcanus* enim aureum vivumque canem fecerat, qui capram *Iovis* in *Creta* nutricem custodiret. Hunc canem e *Iovis* lupo furto ablatum ad montem *Sipylum* transtulit *Pandareus*. et *Tantalo* servandum tradidit. Quum *Iupiter* hunc canem repeteret, iuravit *Tantalus*, se eum non habere. *Pandareus* mutatus est in saxum, vel, quum fugisset *Athenas* et inde in *Siciliam*, ibi periit cum coniuge *Har-*

mothos. Illud verò foreiten quæstatur, an Pandionis filiarum, et Pandarei facta sit confusio, quam in Hóm. Od. XIX, 418. *Aëdon Pandarei* filia nominetur, ubi Eustathius significat fieri patuisse, ut idem homo esset *διω-
νυμος, Πανδάρειος τε καὶ Πανδίων καλούμενος*. Idem addit fuisse qui narrarent, Pandareum tres habuisse filias, Meropen, Kleotheram et Aëdonem; Aëdonem autem nuptam Zetho-Amphionis fratris unum peperisse, filium Itylum, et Niobæ Amphionis leviri uxori, Tantalii filiae invidisse liberorum multitudinem. *Pandarei nomen* Orus interpretatus est apud Phavorinum: *ὁ πάντα δράσας ἔτετα κέρδους καὶ πλεονεξίας*.

τὸ δὲ πρόσωνον — ἔχον δούλῳ. Significatur ita dolor Antilochi ac luctus casum Patroclum et audientis et nunciantis. v. Iliad. XVII, 694 sqq. XVIII, 32. Philostr. Sen. Imag. lib. 2. cap. 7. cf. Winkelmanmanni Opp. T. IV. p. 145. (iudice Boettigero p. 355. luget propriam præmaturam mortem). Similem pietas speciem dedit lugenti Sarpedoni cap. 31. p. 875. et Theocritus Gratiis, quæ *ψυχροῖς ἐν γυνάτεσσι κάρη μίμνοντα βαλοῖσαι* XVI, 11. ἀμφοτέρω pro ἀμφοτέρω Vindob. *ἐς πᾶν ἔχον* pro ἐπαιέχων Mosq. Verbis *ἐπαιέχων ῥάβδον* Boettigero interpretante p. 354. *ῥαβδοῦχος καὶ ἐπιστάτης καὶ πρῶτος* omnia graecorum heroum belli Troiani indicator. *χρᾶν ἐπαιέχων ῥάβδον* est *μανίβια τεύχεα baculum*. In Plutarch. Dem. 22. non est *nachsetzen, posthabere, sed premere, coercere*. *Πρωτεύλλας δὲ πρὸς Ἀχιλλῆα ἀφορᾷ καθιζόμενος, καὶ ὁ Πρωτεύλλας τοιοῦτον παρέχεται σχῆμα. ὑπὲρ δὲ κτλ.* Vulgata. Sylburgius volebat periodicam distinctionem post *καθιζόμενος* et comicam post *σχῆμα* poni, deinde autem *μὲν* post *ὁ Πρωτεύλλας* inseri. Kuhnii alia ratione succurrendum ratus pro *καὶ ὁ Πρωτεύλλας* legendum *καὶ ὁ Ἀχιλλεύς* censuit. Quibus correctionibus opus non est; in Angelico enim recte legitur *καθιζόμενον* quod iam in minorem transulimus editionem et Bekkerus recepit. Friedemannus pro sua erga me amicitia certior me fecit, eandem lectionem ut e codice Romano protulisse Wernickium ad Tryphiodorum p. 61, suspicans huic eum codicis lectiones accepisse ab Vhdenio. Idem deinde codex atque etiam Mosquensis et Paris. 1410. *τοιοῦτον* omiserunt. Si recte, suspicio est, scriptum ab auctore fuisse *Πρωτεύλλας δὲ πρὸς Ἀχιλλῆα ἀφορᾷ καθιζόμενον, καθιζόμενον καὶ ὁ Πρωτεύλλας παρέχεται σχῆμα*. Nos in-

taotum reliquimus τοιοῦτον interpretantes *Protesilaus in Achille figit oculos sedente, etiam Protesilai talis est species* scil. sedentis. Clavier suspicatus est, pro τοιοῦτον legendum τὸ αὐτὸ esse, quod ille quomodo cum Vulgata καθέδμενος, quam retinuit, conciliare potuit? Ex eius interpretatione autem intelligimus, Kuhnianam illam ei probatam esse correctionem, quam Facius ut ingeniosam commendaverat! ὑπὲρ — ἐστῆκώς ut Achillis θεράπων. De heroibus, qui aliorum heroum θεράπωντες vocantur, dixi in Prolusione scholastica huius saeculi anno octavo edita, in qua quaeritur, qui Graecorum dicti fere sint heroes a veteribus p. 8 sq. Hos heroes θεράποντας interdum apud alios heroes aurigarum locum tenuisse ibidem monitum est et p. 15, neque illud praetermissum, nonnullos eorum heroum, qui aliorum heroum θεράποντες vocantur, cum iis consanguinitate coniunctos fuisse. Quae protulimus exempla, iis adiungendus est *Bato Amphiarai auriga et θεράπων*, illi προσήκων κατὰ οἰκείωτητα apud Pausaniam nostrum X, 10, 2. οὗτος — ἄλλος. An igitur barbatum illam in vasculo Agrigentino *Antiochum*, τὸν νεώτατον τῶν Ἀχαιοῶν, esse recte existimarunt Millingius, Welcker ad Philostr. p. 439. et censen in Kunsth. 1825, 61?

§. 2. Φῶκός τε ἡλιάων μεράκιον, καὶ ἐς αἰγέτιαν δὲ εὐ ἔχει Vulgata, quam Kuhnus ita corrigi voluit: — μεράκιον, καὶ Ἰασεύς γενεῖον vel γενεῖον μὲν εὐ ἔχων, δακτύλιον δὲ κατὰ. Facius malebat μεράκιον καὶ Ἰασεύς, ὃς γενεῖα μὲν εὐ ἔχει, δακτύλιον δὲ. Clavierio magis Kuhnii quam Facii probata est scriptura. Nos eo, quod nimium est in his correctionibus, earum auctoribus relicto, scripsimus μεράκιον καὶ Ἰασεύς· γενεῖον δὲ εὐ ἔχει· eodem plane modo scripsit Bekker. Nomen Ἰασεύς verbis demum ἐπὶ τοιῷδὲ ἐστὶ λόγῳ Sylburgius subiungi volebat Amasaeum sequentis. δακτυλίδιον pro δακτύλιον Vindob. ἀρίστο ἐπὶ πλείστον φιλικὸς simile est iis, quas congesta sunt ad I, 5, 5. ἐπείστον pro ἐπὶ πλείστον Mosq. ὡς τὲ εἰκὸς idem. σφραγίδα ἐνδεδμεμένη χρυσῷ Vulgata; iam Sylb. correxit ἐνδεδμεμένη illigatam. quod Wesselingius ad Herod. IV, 33, 2, ubi eadem varietas deprehenditur, probans firmat Diodori Sic. loco XIX, 94. δακτυλίου ἐνδεδμεμένους λίθοις. adde quod Facius iam protulit Herodoteum σφραγὶς χρυσόδετος III. 41. Corayus qui malebat παρῆς quam quod Vulgata

habet *παρῆς*, ut videtur, recte ita corrigebat. *λαβῶν αὐτὰ* pro *αὐτὴν* Angel.

§. 3. De *Maeras* nomine et scriptura eius dicebamus ad VIII, 8. Eius mentio etiam in Hom. Od. XI, 326. *ἀπελθεῖν — ἀνθρώπων*. Alii narrarunt, eam Dianae comitem e Iove peperisse Locrum, Zethi et Amphionis in condendis Thebis socium, ideoque eam a Diana esse sagitta interfectam. v. Pherecyd. in Schol. ad d. l. Homer. et Eustathium, qui posterior addit: *ἔταρος δὲ παρθένον φασὶ τὴν Μαῖραν ἀποθανεῖν* quod, ut Noster docet, *Νόστος* tradiderant. *θυγατέρα — Σιούρου*. *Proeti* filia est etiam apud Hesychium (ubi dicitur Aethrae soror) et Pherecydem in Schol. Hom. Eodem Pherecyde auctore hic *Proetus Thersandri* fuit filius. Thersander autem *Sisyphei* notus est ex Pausan. II, 4, 3. IX, 34. p. 779. Apud Eustathium l. c. est *Proeti*, regis Argorum et Antaeae filia. *ἑφετῆς* hic cum Genitivo (cf. VI, 7, 3.); sed modo cum Genitivo, modo cum Dativo, modo cum *μετὰ*, modo simpliciter positum apud Pausaniam legitur. vide c. 25. p. 861. 26. p. 864. 28, 4. 30, 1. 31. init. III, 7, 2. V, 24, 2. adde Schaefer. ad Dionys. p. 142. Pro *μήτηρ* post *Ἀκταλῶος* Angel. *ἔστιν* offert. Nonne prius illud *ἐλάφου* post *νεβρὸν* eliminandum? *παράκειται* Vulg. *παρατάκειται* Mosq. *παρακατάκειται* Vindob. et Angelic. quorum ultimum nobiscum Bekk. recepit. Sic II, 27, 2. *οἱ κύων παρακατακείμενος πεπολήτας*. *Collis*, in quo Orpheus sedit, fuit arboribus, populis et salicibus circumdatus. *εἰσιῶν* pro *εἰσὶν*, ὧν Mosq. et Par. 1410 *δὲ* ante *ἄλλος* cum Mosq. et Angel. omisi. omisit etiam Bekker. *ἔοικε — Περσεφώνης — δοῦναι* Mosq. Huius *luci* mentionem fecit Homerus Od. X, 510, ubi *ἑταῖαι* vocantur *ἑλεσκάκροισι*; eam ob causam ut ait Eustathius, *ὅτι ἀποβάλλουσι τὸ ἄνθος πρὶν ἢ πεπεπνηθῆναι*. Hinc Boettiger in *Ideen* p. 354. ingeniose hoc eruit, Polygnotum hac Orphei specie quercus frugiperdae ramum tangentis significasse: *Orpheus sui descendens ad inferos fructum perdidit omnem*. *ἔστιν τῷ* Vulgo. Orpheo *graecus non Thracum* habitus est tributus est; nam fuerunt, et in his Androtio (v. Fragm. Androt. p. 117), qui negarent τὸν Ὀρφέα, σοφὸν ὄντα, θοῖκα γεγονέναι. sed in Phil. Iun. Im. c. 6. est *τιάραν χρυσαυγῇ ἐπὶ κεφαλῇ αἰσῶρων*, ut Ganymedes ib. c. 8. quod recentiore prodit aetatem. In Callistr. Stat. c. 7. Orpheum ornat *τιάρα Περσικῇ, χρυσοῦ κατάρστιος*. Quam

misere mutarunt Graeciam tempora! Hic quoque αὐτῇ post τῇ ἐτέῃ in repetitione, de qua dicebamus ad cap. 24, 4. Sed αὐτῇ usque ad εἰρημένον ἔστιν abest a Mosq. τὸ Προμέδοντος ὄνομα corrigi voluit Corayus. τοῦ Προμ. est Vulg. ἐς πόλιν ἐπεισῆχθαι· similiter c. 51 extr. ἐς τὴν πόλιν ἐισηγήκατο. In Mosq. est φάληρον.

§ 4. Σχέδιος etiam paulo post Vulgatā ut cap. 4. 1. Scribendum fuit Σχιθίος ex Hom. Iliad. II, 517. et XVII, 306. Eustathius ad Iliad. p. 264. ait: τὸ δὲ Κλοθίος παροξύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς καθ' αὐτὸ καὶ τὸ Σχιθίος, Ὀθίος, ὡς κύριον τριβραχὺ· τὰ δὲ τοιαῦτα πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τὴν ὀξείαν ἔχουσι. adde Ael. Herodiani, περὶ μὲν. λξ. p. 18. Dind. Accedit quod ita distinguendum fuit hoc nomen ab adiectivo σχέδιος, ὃ ἐγγύς. Cf. et Etymol. M. p. 521. Schedius cur ἐγχειρίδιον habuerit mihi quidem magis opinari quam asperire licet. Num igitur quod Phocensium propria erant istiusmodi ἐγχειρίδια? an inest allusio ad nomen huius hominis? σχιθία enim erant arma, quibus cominus pugnabant. ἀγροστὶν autem fuit ἐστεφανωμένος forsitan ideo, quod haec inprimis ad Parnassum nascebatur. Hoc enim de agrosti arundinacea Billerbeckius in Flora class. p. 25. e Dioscoride et Plinio refert. Pro vulg. Θαμύριδι ἐγγύς τε in Mosq. et Angel. est Θάμυρις δὲ ἐγγυᾶται, et deinde pro Πελίου Mosq. Πελίας habet. Fortasse corrigendum est Θαμύριδι δὲ ἐγγύτατα καθεζομένου τοῦ Πελίου διεφθαρμέναι αἱ ὀψεις. De Thamyrīde oculorum luce privato cf. IV, 33, 7. λύρα—ποσι· similiter de Telesilla II, 20, 7.

§. 5. De hoc *Olympo* Marsyae discipulo Facius citavit Salmas. Exerc. p. 831 sq. Rudia sunt quae leguntur in Fabric. Bibl. gr. vol. I. Graeca autem atque Phrygia hic mista ut in *θεολογουμένοις* apud Strab. 10, 470 (184 sq.) Κελεναῖς Mosq. τὸν ποταμὸν — πόλεως est de fluvio *Marsya* intelligendum, cuius fontem Xenophon Anab. I, 2, 8. dicit ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει Celsenarum esse, et hunc fluvium per istam urbem fluere. cf. Tzsch. ad Strab. 12, 255. Μητροῶν αὐλημα esse *Matris deum* s. *Phrygium tibiarum cantum*, in sacris *Cybeles* adhiberi solitum et FX, 12, 4. ἀρμονίαν τὴν Φρύγιον appellatum Kuhnius iam monuit. στρατείας ante Facium, sed correxerat iam Sylburgius. Verba τοῦ Μαρσίου—στρατιῶν absunt a Mosq.

CAPUT XXXI.

§. 1. *Thersites* unus ex Agrii filiis, qui patruelas fuerunt Tydei, et Pleuronisae partem tenuerunt. v. Strab. 10, 465. *παιδία τοῦ πῆδους τῷ εὐρητι* Mosq. *οἷον ἂν ἄνδρῳ* — *γένετο* corrigebat Porsonus, quod valde placet. *ναυηγῶ* Vulg. *ναυάγω* Mosq. unde *ναυαγῶ* dedi, quum formam *ναυηγός* rariorem esse dicant. v. Lobeck. ad Phryn. 492. *ἀφίκετο* — *τολμήματι*. In Arctini quoque Ilii Perside Graeci narrantur hunc Aiacem isto eius facinore exacerbati lapidibus voluisse obruere; quem locum ad cap. 26, 1. protulimus, *ὅτε τοῖς* vitium est Facianae editionis, quod Clavier retinuit; in omnibus aliis *ὅτ, τοῖς* legitur. Distinctiones post *τολμήματι* et *θήραν* Facius mutavit ut Sylburgius correxerat. *Παλαμήδη* — *Διομήδη* Mosq. De *Palamedis* nece in Cypriis carminibus narrationem fuisse, indicat Proclus in Biblioth. veter. litter. et art. vol. I. p. 26. Ined. Pro *ἄνωτέρω* est *ἄνωτε* in Angel. *ἄνωθεν* in Mosq. *ἣ ὁ Ὀϊλέως* ante Facium, qui e Mosq. sed tacite *ἣ ὁ τοῦ Ὀϊλ.* scripsit. *Οἰλέως* Angel.

§. 2. *Ἐς δὲ τοῦ — αἰτίαν.* Meleagrum belli Troiani tempore mortuum fuisse dixerat Homerus Iliad. II, 642. Mors eius IX, 598. his verbis tecte significatur *τῷ δ' οὐκ ἔτι δῶρ' ἐτέλεσαν, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐταῖς.* In Mosq. est *περίνυς*, in cod. Paris. 1410. *περίνης*, et ante Faciam scribebatur *Ἐριννῦς*. „Rectius *Ἐριννῦς* cum Etymolgo, Hesychio, Suida nam *Ἐριννῦς* pluraliter usurpatur pro *Ἐριννύες*“ Sylburgius iam monuerat. *ὁ Μελέαγρος* ante *τὴν αἰτίαν* abest a Mosq. Post *καλούμεναι* Porsonus inseri *μεγάλας* volebat; quod necessarium non est, quum sensus esse possit: *quae dicuntur Eoae.* *Μινύαι* pro *Μινυαῖς* Mosq. Quod vulgatum est *δὲ* inter *γὰρ* et *αὐταῖς* cum Mosq. omisi. *ἐπὶ τὸν δαλὸν* pro *ἐπὶ τῷ δαλῷ* Vindob. *τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῷ λόγον*, *ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελέαγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευταίην συμβῆναι, πρὶν ἢ ὑπὸ πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλὸν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἢ Ἀλθαία* Vulgata, quam ferendam non ratus Blomfeldius ad Aesch. Prom. vinct. 376, p. 115. ed. Lips. corrigebat *οὐ πρότερον δέοι τὴν τελευταίην συμβῆναι.* Sed hoc est in ordinem cogere ipsum scriptorem, qui tamen etiam cap. 12, 1. scripserat *προϊδήλωσεν — ὡς τραφήσοιτο καὶ ὡς ἀλώσεται.* An idem Herodotum III, 61. ita

loquentem μαθὼν τὸν Σμῆρδιος θάνατον, ὡς κρύπτοιο γενόμενος, καὶ ὡς ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι αὐτὸν, οἱ δὲ πολλοὶ περιμένοντα μὴ εἰδείησαν corriget? Schneider lectionem καταπρήσει nescio unde protulit. De hoc *Phrynicho* cf. Bentleyi Opusc. p. 286 sqq. ed. Lips. Perizon. ad Ael. V. H. III, 8. *Πλευρῶν*.

Ἐς κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον
Ὡκεία δὲ νῦν φλόξ κατεδαίσατο
δαλοῦ περθομένου
Ματρὸς ὑπ' αἰῶς κακομηχάνου

Vulgata, nisi quod Facius e Vind. et Mosq: in quibus ὑπαινας et ὑπαινα legitur αἰνᾶς scripsit, quod Sylb. suapte iam ingenio invenerat. Nunc video hoc ipsum in Angelico reperiri. Pro *Πλευρῶν* Ἐς legendum esse *Πλευρωνίας* Facius, Porsonus, Blomfieldius, Hermannus viderunt et concesserunt. Tzetzes ad Lyc. 433. recte *Φρύνιχος ὁ Τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίας* scripsit: nam quod ibi duo codd. offerunt *Πλευρωνία*, defendi non potest Suidae scriptura *Πλευρωνία*, quum apud eum sequatur nomen *Αἰγύπτιος*, quod occasionem corrupendi dedit, et in fabularum inscriptionibus a gentis nomine petitis usitatus est pluralis numerus. Atque ex Homeri Iliad. IX, 584, Apollodori I, 8. et Hygini fab. 174. potest intelligi, sororibus, matri et uxori Meleagri partes fuisse in hoc dramate, et coniectura capi, de his fabulam dictam esse *Pleuronias*. Versus Phrynichi Porsonus in Advers. p. 38. intactos reliquit nisi quod ab initio abstulit Ἐς et pro αἰνᾶς scripsit *Ἀλθάς* metri, ut ait, causa. Blomfieldius l. c. eos ita putavit disponendos et corrigendos:

Κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον· Ὡκεία δὲ νῦν
Φλόξ κατεδαίσατο δαλοῦ
Περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰῶς κακομηχάνοιο.

Mihi nunc unice probatur viri hac in re perspicacissimi, Hermanni, sententia statuētis hos versus nulla egere emendatione, esse autem, quum sint choriambici, ut Horatii *Nullam Vane sacra* etc. ita ordinandos:

κρυερὸν γὰρ οὐκ
ἤλυξεν μόρον, Ὡκεία δὲ νῦν φλόξ κατεδαίσατο
δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰῶς κακομηχάνου.

Clavier Vulgatam retinuit, etiam *Πλευρών*, tantummodo *Ἐς* ante *κρυφόν* delevit. De verbo *άλύσκες* apud Tragicos rariore Blomfieldius dixit ad Aesch. Pers. 97. Sylburgio rectius *πρηθόμενου* i. e. *καιομένου* scribi videbatur, quod nobis videtur prosaicum esse; sit Apollodorus scripsit *ὅταν ὁ δαλὸς κατακαῇ. πέρθεσθαι* hic oppositum est ei, quod Hyginus habet, *quamdiu is titio esset incolumis*. Verbum de hostibus omnia ferro et igni evertentibus translatum est ad ignem, de quo idem poeta in eodem dramate hac usus est metaphora apud Tzetz. ad Lyc. l. c.

*Πεδία δὲ πάντα καὶ παράκτιον πλάκα
Ῥακεῖα μάργοις φλόξ ἰδαίνυτο γνάθοις.*

ubi perperam *ἰδαίνυτο* scriptum est, et Dorvillius ad Char. p. 244. iam monuit, similiter *δάσαι* igni tribui. Ego autem hanc mecum sententiam Hermannum per literas iam communicavisse anno huius saeculi vicesimo quarto scriptas, quibus ille mihi ad plura, quae ex eo de nonnullis Pausaniae locis quaesieram, respondit, ideo monendum existimo, quod hi versus eodem modo scripti in Bekkeri nunc exstant editione. Ipse unde hanc habeat scripturam non indicavit, quum tamen an ita in cod. 1410 scripti sint hi versus, dubium sit; ex eo οὐκ ἤλθεν *μόρον* et *μένου* *ματ* evanuisse, id tantum notavit. *προαγωγῶν* κτλ. *non latius explicuit sed tantum attigit.* *μετὰ τὸν Θρᾷκά* εἰς Mosq. Vind. Angel. et cod. 1410. Hoc si verum est, *ἔστιν* post *Μένων* abundat. Clavier edidit *Ἐκτωρ μὲν καθιζόμενος* [ὅς] *ἄμφ.* quia Facius ita scribendum esse suspicatus erat. Quo adminiculo non est opus, si post *καθιζόμενος* maiorem nobiscum distinctionem posueris. cf. c. 35, 3. *ἀμφοτέρως—ἐμφαίνων*. Hoc gestu tristitiam luctumque Hectoris significari, recte animadvertit Pausanias, quem probavit Winckelmannus Opp. II. p. 527. quod ibidem p. 716. contra dicitur, mihi quidem probari non potuit; contendere enim non possumus, hunc modum animi moerorem significandi proprium fuisse Hectoris. En ista Apuleii in limine libri tertii Metamorph. „Complicitis pedibus ac palmulis in alternas digitorum vicissitudines super genua connexis — ubertim flebam.“ ubi interpretes e Basilio afferunt: *τὰς χεῖρας κατὰ τῶν γονάτων συμπλέκοντες· τοῦτο δὲ τῶν πενθεόντων σήμα.* adde Winckelm. Opp. II. p. 702. not. 14, et Boettigeri *Ideen* p. 356. *Μένων* *ἔστιν* —
ad Tom. IV.

κείρας. Vterque, *Memno et Sarpedo*, divino semine ortus, uterque ante Troiam cecidit, ille Achilles hic Patrocli manu, et recte cum Hectore coniunctus est. *Σαρπηδόνης* et *Σαρπηδόνης* est apud Homerum, ut Iliad. XVI, 496. XXIII, 800. De hoc Sarpedonis gesta ἐπικειν. — ἀμποτερ. dicebamus ad cap. 30, 1. γένες pro γένει Mosq. ἐν δὲ — ὄνομα. Hae *Memnonides* Aelianus De Nat. An. V, 1. vocat ὄνιδας ἐπωνύμους τοῦ ἥρωος. Similiter in Plin. H. N. X, 37. (26) est: „Auctores sunt, omnibus annis advolare Ilium ex Aethiopia aves, et configere ad Memnonis tumulum, quas ob id Memnonidas vocant.“ Ovidio narrante Met. XIII, 601 sqq. e cinere Memnonis ortae hae aves ab illo auctore dictae sunt. Cuius generis hae aves fuerint, ipse Schneider nec ad l. 8. Aeliani nec in Lex. gr. dicere potuit: nihil de eo habet Vossius de Idololatr. lib. III. p. 1186. Rapacium generi eas accenset Creuzer in Symb. I, 467. Caeterum ut in Iovis Olympii pallio erant ζώδια et κηλυ (V, 11, 1.), ita in Memnonis chlamyde Polygnotus scite pinxerat aves eas, quae dicebantur Memnoni suam debere originem. ὀπόων Sylb. recte mutavit in ὀπόσον. an vero, quod idem putabat, σκάλλουσι (scalpunt) aptius legatur quam σαίρουσι (verrunt, purgant) dubitamus. ραίνουσι Mosq. οὐ κατ' pro οὐκ ἀπ' idem. ἐκ Σούρων — πεπονημένος. idem fere narraverat de eius expeditionibus I, 42, 2. Famam Susa Tithonum condidisse narrat etiam Strabo 15, 197, qui addit, arcem urbis *Μεμνόνειον* dictam esse. Χοάσπιν Ald. quod Sylb. correxit. Susa ad Choaspen sita testantur veteres. v. Strab. 15, 200. et ibi intrpp. add. I, 127. ubi Χοάσπιν male in Siebenk. ed. ἐκεί pro ὅκει Vindob. δι' ἧς τὴν στρατείαν ἤγαγε Vulg. Iam Sylburgius a Kuhnio, Facio, Claviero neglectus monuerat, melius legi στρατείαν. quod in minore dedi editione: nunc video, idem Corayo placuisse. Schneider et Passovius in Lex. graec. τὰ ἐπίτομα τῆς γῆρας nostri loci interpretantur *das durch Heerstrassen durchschnittene Land*; de qua re paulo post. Pro μνηῶν in Angel. est μνηῶν. Corayus autem μνηῶν mutatum volebat in ὀρῶν, quod nescio an haustum sit ex Amasaei interpretatione verborum ἐπίτομα τ. γῆρας. *locorum compendia*. Dubitasse enim Corayus videtur, an *via mansionibus distincta* illius temporis fuerit. Sed non talis, verum potius via cogitanda erit distincta locis, in quibus Memnonis exercitus quaque nocte confecto itinere

re diurno manserit, et hanc adhuc aetate Pausaniae Phryges monstrabant. Atque etiam qui τὰ ἐπίτομα τῆς χώρας interpretantur *regionem viis publicis sectam*, iis apertissime obstat verbum ἐκλεγόμενος adiectum; neque magis haec probabitur interpretatio verborum τὰ ἐπιτ. τ. χωρ. *vias publicas regionis sectas*; cur enim has elegerit Memnonis exercitus, quum exercitus vias publicas, quas ire consueverunt, non dicantur eligere? Itaque praefendam putamus Amasaei interpretationem, quae eadem est Goldhageni, Clavierii, Nibbyi. ἐπιτομαίονα ὑπέρθεσις est in Strab. 16, 350.

§. 3. Τὴν δὲ — καὶ Μίμωνα, ἴσθιν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ Πάρις Vulg. ὑπὲρ αὐτοῦς postulabat Facius ut scriberetur; sed his plane omissis Clavier edidit: καὶ Μίμωνα, ἴσθιν ὁ Πάρις. A Mosquensi haec omnia Τὴν δὲ — καὶ γένεια absunt. Pronomen αὐτὸς post nomen modo positum per abundantiam inserere non abhorret a scribendi genere Pausaniae. Sic mox τῇ Καλλιστοῖ — αὐτῇ. cf. adn. ad 24, 4. Articulus autem ante nomen Πάρις videbatur eliminandus. προεῖ — πρότος. Sane dicuntur plausum genera atque adeo fuisse, qui ea condiscerent, sed haec pertinent ad theatra; hic significatur Paris pastor, qui plaudens rustice totis manibus oculos mentemque Penthesileae in se convertere volebat. Etiam nunc in Graecia ministros a dominis manuum vocari plausu, narrat Dodwellius Itin. I, 1, 213. Sickl. Bene autem a Boettigero animadversum est, Paridem hic a Polygnoto pictum esse παρθενονίην. τοῦ προσώπου — ὑπεροφῇ facie sublata altisque superciliis despicere, mit rückwärts gebogenem Gesicht auf ihn herabzusehen. ὑπεροφῶν Mosq. ἐν δὲ τὸν εἰσεῖναι λόγον· ubi εἰσεῖναι i. q. ηἰεῖσθαι, putare, reputare, ducere. cf. Valcken. qui in Diatr. p. 9. plures similis generis congegit formulas. adde adn. ad cap. 28, 2. De his αἱ δὲ — μνημονεύον cf. ad §. 4. ἐπὶ ἀμφοτέρω ante Facium, qui ἐπὶ ἀμφοτέρω edidit. μνημονεύον Mosq. Πηρώ· sed in Etym. M. p. 527. Nelei eius, qui Ionas in Cariam duxit, filia Πηρώ dicitur. De nostra et iis quae Paus. adiunxit v. Hom. Od. XI, 287 sqq. τῇ Καλλιστοῖ — ἄρκτου. Vrsi pelle stragulae vestis instar subiecta Callistys transformationem significari, quisque viderit, ut opus non sit reicere ad Winckelmanni librum de Allegoria. Pro ἐν τοῖς Clav. suspicabatur ἐπὶ ταῖς scribendum esse; nūm quia cap. 29, 3. ἐπὶ positum est? ἐδήλωσε — λόγου· H. e.

in Arcadicis cap. 58, 8 extr. Pro σφισιν est φασιν in Mosq. Σίσυφος — πέτραν. Sisyphus saxum volvens putatur expressus esse in vasculo graeco prope Canusium reperto, et in *Abbildungen zu Creuzers Symbolik* iterum illustrato p. 35. ἀνῶσαι — βιαζόμενος. apud Homerum ἄνω ὤθεισκε.

§. 4. Ἔστι δὲ καὶ πλῆθος ἐν τῇ γραφῇ, πρεσβύτες δὲ ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἔτι παῖς, καὶ γυναῖκες ἰὼν μὲν ἐπὶ τῇ πέτρᾳ, παρὰ δὲ τὸν πρεσβύτεν ἰοκυνία ἐκείνη τὴν ἡλικίαν· οἱ μὲν ἄλλοι φέροντες ὕδωρ· τῇ δὲ γράτ κατέχθαι τὴν ὕδριαν εἰκάσεις. Vulgata, partim explicanda, partim defendenda, partim emendanda. Ac primum quidem πρεσβύτες — παῖς dictum est pro: καὶ δύο ἄνθρωποι, ὁ μὲν πρεσβύτες, ὁ δὲ ἔτι παῖς. Similem huic locum, ubi dissolutione constructio verborum relaxata est, vides IX, 22, 1. Possis etiam huc vocare locos, ubi μὲν cum articulo et suo nomine omissum est, veluti VIII, 37, 2. VI, 16, 3. His duobus ἀνθρώποις opponuntur *duae γυναῖκες*: quod qui non animadvertenterant, ii non potuerunt hunc locum corrigentes a vero non aberrare. Quo vero abducti sint, quum primum errandi factum esset initium, operae pretium erit paucis ostendere. Sylburgius quidem pro ἰὼν μὲν legi volebat *εἰσὶ μὲν*, Kuhniius autem *αἱ μὲν*. Facio Amasacus, qui interpretatur *insident saxo senex vir, adolescentulus deinde, et foeminae aliquot. Earum una seni addat*, pro ἰὼν μὲν legisse videbatur καθήμενας, quam ipse genuinum lectionem esse iudicabat. Denique Boettiger in *Klein* p. 364. pro ἰὼν μὲν ἐπὶ τῇ πέτρᾳ dicit ἐκαστῶσαι ἰς τὸν πλῆθον scribendum esse. Idem e proximis voc. πρεσβύτες excidisse putans ea ita emendat: παρὰ τὸν πρεσβύτεν πρεσβύτες ἰοκυνία ἐκείνη τὴν ἡλικίαν. et rem explicaturus addit: „Ein alter Mann nebst einigen Weibern schöpfen Wasser in ein Fass. Diese haben ganze Krüge. Dabei ist aber ein altes Mütterchen, die verliert das meiste Wasser in ihrem Krüge, weil er zerbrochen ist.“ Nos his omnibus missis nihil omnino mutamus nisi, transponendis litteris unius vocabulae, ἰὼν in νέαι· quam emendationem postulat etiam pictoria consilium, qui voluit opposita hic iuxta se posita esse. Opponuntur autem inter se ut iam §. 3. ἡ ἔτι ὥραια τὸ εἶδος et ἡ ἡδὴ τῆς ἡλικίας προήκουσα, sic hoc loco *senex et puer, iuvenilis foemina et vetula, νέος* ita usurpari, notum est; sic VII, 22, 4. γυνὴ νέα. Hom. Od. IV, 720. ἀμωαὶ νέαι ἰδοὶ παλαιαί. Sensus: *Erant hic picti senes*

ἄλλῃ et puer; praeter hos duas mulieres; altera iuvenis prope illud saxum, quod Sisyphus volvebat (ἐπὶ τῇ πέτρῃ cf. III, 20, 6.), altera anus iuxta senem modo commemoratum, παρὰ τὸν πρεσβύτερον ἰοικυῖα τὴν ἡλικίαν ἐκείνῳ. quae verba quum satis declarent vetulam, iis ut addatur vox πρεσβύτερος opus non est. Quam meam emendationem iam in minorem intuli editionem, quae huius saeculi anno undevicesimo prodit. Anno vicesimo Th. Gaisford edidit R. Porsoni annotata ad Pausaniam, in quibus nunc video ἐὰν transformari in νέαι, quod a Polygnotti mente alienum est. Anno denique vicesimo primo tomus sextus Clavierii editionis prolatus est, in quo prorsus nescio unde hoc ipsum nostrum *νέα* receptum legitur; male autem transfertur: *dont l'une jeune est sur une pierre*. Ex quibus quo iure huius emendationis auctorem primum et unum Clavierium Bekkerus dixerit, debet intelligi. Nibby reddidit: *e parecchia donne assise sopra il sasso*, quod plane abhorret a vero, quum illico dicantur φέρειν ὕδωρ. Ergo hi quattuor omnes aquam ferebant, senex tamen et vetula iuniorum gressum non aequantes ab iis relinquebantur, ideoque a pictore coniuncti sunt. Cur vero uni huic vetulae fractam dederit hydriam, nescio; an quia reliquis nocentior et aequo nocens erat atque illae, quae commemoratae sunt §. 37 ἐπὶ τῇ δὲ γραῖ pro τῇ δὲ γρ. Angel. ἐπὶ habet etiam cod. 1410, unde Bekker. fecit φέροντες ὕδωρ ἔτι, τῇ δὲ. bene. Pro ἡμεῖς δ' ἐτεκμ. est ἡ τε τεκμαιρόμεθα in Mosq. atque etiam Angel. pro ἡμεῖς habet ἡ, et cod. 1410. ἡ τεκμ. Mox Angel. Ἐλευσινίων οὐδενός habet, et Mosq. θεμένων. Sed τὰ δρώμενα Ἐλευσίνι fortasse ita corrigendum est τὰ δρώμενα ἐν Ἐλευσίνι. sic est II, 14, 1. VIII, 14, 8. similiter ἡ ἐν Ἐλευσίνι τελετή I, 2, 4. (ut apud Diod. Sic. V, 77). ἱερῶν τῶν ἐν Ἐλευσίνι γινομένων Herod. VIII, 65, Culpam. omissionis sustinet alterum ἐν pbat Ἐλευσίνι. Est quidem I, 57, 3. τελετὴν Ἐλευσίνι εἶδεν, sed hic quoque ἐν praetermissum videtur; adverbium enim haberi non potest, quod teste Stephano Ἐλευσίνισι est. ἐν Ἐλευσίνι etiam in inscr. attica in Corp. inscr. gr. Berol. I. 1. p. 167, bis v. 48 et 57 legitur; rursus autem apud Pausan. καθὰ δὴ καὶ Ἐλευσίνι θύειν πομίζουσα II, 30, 5. Hic et §. 5. mentio fit poenae, quam qui sacris Eleusiniis initiati non essent apud inferos solvere dicebantur. Poenae autem genus hoc erat, quod iis aqua cribris seu vasis pertusis perpetuo portanda esset in dolium pertusum. Hic alienum

non erit loci admonuisse Platonici in Gorgia §. 47. T. IV. p. 100 sq. Bip. ubi Socrates narrat, se audivisse sapientem quendam dicere, eam animi partem, in qua sint cupiditates, mythologum, hominem Siculum aut Italicum, nomine ludentem, forsan comparare cum dolio, et stultos cum hominibus non initiatis, quum haec animi pars ἀκόλαστος καὶ οὐ στέγανος esset quasi τετραήμερος πῖθος διὰ τὴν ἀπλησίαν, et eundem illum sapientem dicere, ὡς τῶν ἐν αἴθρῳ οὔτοι ἀθλιώτατοι ἂν εἴεν, οἱ ἀμύνητες, καὶ φοροῖεν εἰς τὸν τετραήμερον πῖθον ὕδαρ ἐτέρῳ τοιοῦτῳ τετραμένῳ κοσκίλῳ. Huic cribro autem similem esse stultorum animum quasi pertusum, quum non possit στέγειν δι' ἀπιστίαν τε καὶ λήθην. His addit Socrates §. 48, in his quoque terris cogitandas esse has ἐσχάτας λύπας, si quis ἀγγεῖα τετραμένα καὶ σαθρά habeat, et cogatur αἰεὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμπλάναι αὐτά. Vera est autem Boettigeri animadversio, mysterium amicū fuisse Polygnotum; quod intelligitur partim e cap. 28, 1, ubi Cleoboeam e Paro Cereris orgia in Thasum transferentem posteritatis memoriae tradidisse dicitur, partim ex eo, quod poenas initia contemnentium his pinxit. cf. cum hoc loco §. 5. Quanquam vero ita Polygnotus idem argumentum in eadem pictura repetivisse videatur, est tamen aliquod discrimen et eorum, qui poenam dant, et eorum quibus vicini sunt, ratione habita. Illae duae mulieres interpositae sunt clarissimis foeminis, quo magis elucesceret earum miseria; hi quattuor autem in vicinia Sisyphi Tantalique laborum perpetuitate aequae atque isti cruciantur; Sisyphi igitur similibus poenis atque Tantali dignos docet iudicari, qui despiciant mysteria. ἐντιμωτέραν Mosq. τοσοῦτον—ὅσον Vindob. De Tantalō Homeri Od. XI, 581 sqq. quem locum Porsonus ad Eurip. Or. 5. cum veteribus quibusdam criticis spurium censuit. Tres narrationes de Tantalī poena, et scriptores de iis explicantes distinximus olim in Not. ad Hellen. p. 282; idem argumentum postea sumisit tractandum Porsonus ad Eurip. Orest. 5. hoc, ut Schaefer opinatur, consilio, ut totam istam rationem mythum aliquem explicandi lepide subsannaret (?). Ex Archilochi loco nihil nunc superest nisi quod legimus in Fragm. p. 128. Liebel. Μηδ' ὁ Τανταίου λόγος τῆςδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω. Verba εἰς τὴν ποιήσιν ab-sunt a Mosq.

Nunc quae in sinistro *Leeches* pariete *Polygnotus* pinxerat, ut uno obtutu possint comprehendi, paucis complectamur ducem sequentes *Pausaniam*; quem quapquam ipse hoc faciendum nusquam significaverit, ita interpretantur, ut omnia tribus lineis, quarum alia super aliam per omnem tabulam ducta fuerit, distincta iisque imposita cogitanda esse dicant. Quod quam certum exploratumque sit, ex iis quaerendum erit, qui hoc dicunt.

In ima huius picturae parte (a dextra an a sinistra progredienti? posterius *Meyero* placebat: sed *Pausaniae* loco cap. 28, 1. pro argumento uti non potest) est *Acheron*, quem cum aliis traiecerunt *Archilochus* et *Cleoboea* adhuc stantes in *Charonis* cymba. In prima ripa ad quam appulsa est cymba, poenas dant impius filius et sacrilegus. cap. 28, 1. 2. His altiore locum tenet (*ἔστω ἀντίρροπος* an in secunda linea?) *Eurynomes*, post quem conspiciuntur *Auge* et *Iphimedeia* §. 4. His etiam altiores sunt (*ἔστω ἀντίρροπος τοῦτον* an in tertia linea?) *Vlyxia* socii cum hostiis; post hos *Oenus*, *Tityus*, *Ariadne*, *Phaëdra* cap. 29, 1. 2. sub *Phaëdra* (an in linea secunda?) *Chloris*, *Thyia*, iuxta *Thyiam* *Prooris*, post hanc *Clymene*; ultra *Clymenen* magisque in interiore tabulae parte *Megara*. Supra caput harum foeminarum (ergo in linea tertia? sed *Meyer* cogitavit de secunda) fuit *Tyro*, propter quam *Eriphyle* §. 3. Supra *Eriphylen* (*ὑπὲρ τὴν Ἐριφύλην* quid hoc? in quarta quadam linea? an post *Eriphylen* in eadem tertia linea? quid certi est in istis lineis quod sequi posse videamur?) picti erant *Elpenor* et *Vlyxes*, *Tiresias* et *Anticlea*; (hoc rursus quomodo conciliari cum *Boettigeri* potest sententia in *Ideen* p. 347. proposita, *Vlyxem* ipsum suis sociis initio huius capituli commemoratis ita subiectum fuisse, ut recta ab his linea ad hunc deduci posset, et *Vlyxem* medium totius tabulae locum occupasse?) In loco inferiore quam *Vlyxes* (*ὑπὲρ τὸν Ὀδυσσεύς* in linea secunda iudice *Meyero* et in media picturae parte) sederunt *Theseus* et *Pirithous* §. 4. Post hos fuerunt *Pandarei* filiae, *Antilochus*, *Agamemno*, *Protesilaus*, *Achilles*, *Patroclus*, *Achilli* a tergo positus, ergo paulo altius quam *Achilles* collocatus, cap. 30, 1. Supra hos (*ὑπὲρ αὐτῶν* iudice *Meyero* in linea summa) *Phocus* et *Iasus* §. 2. Supra hos (quid hoc vult? in linea quarta assumenda, an in eadem tertia linea et paulo tantum altius, quod

Meyero videbatur, ut ὑπὲρ pro necessitate interpretis modo diversam lineam denotet modo non?) posita Maera, post hanc Actaeo cum matre. Redeunti oculis ad inferiores tabulae partes (ὁ δὲ τὰ κάτω τῆς γραφῆς) post Patroclum est Orpheus (quem Meyer ad imam deprimit lineam, quum tamen Patroclo, a quo proximus fuisse Orpheus dicitur, secunda deberi linea visa esset). Ibidem sunt Schedius, Pelias, Thamyris §. 3. 4. Supra Thamyrin (ὑπὲρ τοῦτου· interprete Meyero paulo altius) sedet Marsyas, cui adstat Olympus §. 5. Suspicienti superiorem tabulae partem (τὰ ἄνω τῆς γραφῆς) sunt post Actaeonem (ergo in tertia linea?) Ajax Telamonius, Palamedes, Thersites, Ajax Oilei. Hunc Aiace supereminet (ἀνωτέρω ἢ Αἴας ἰστῖν) Meleager ita tamen, ut istum Aiace intueatur. cap. 31, 1. In partibus tabulae inferioribus (infimis, iudice Meyero; ἐν τοῖς κάτω τῆς γραφῆς) post Thamyrin sunt Hector, Memno, Sarpedo §. 2. Supra Sarpedonem ac Memnonem Paris, Penthesilea; supra Penthesileam duae foeminae aquam portantes; supra has foeminas Callisto, Nomia, Pera. Post has est praerupta rupes, in quam Sisypheus subvolvere conatur saxum (iudice Meyero in summa linea) §. 5. Ibidem est vas, ad quod explendum quatuor non initiati aquam portant; sub vase autem Tantalus §. 4.

Obscuritates autem quae remanent fortasse minuentur diligentiore explicatione potestatis quam hic praepositio ὑπὲρ habere videtur et Genitivo et Accusativo iuncta promiscue. v. Thom. Mag. p. 868. Haec praepositio solet, quod iam ad I, 14, 1. adnotatum est, in perlustratione rerum deinceps positarum de iis, quae aliquo spatio distant ab ea, de qua antea et hactenus dictum est, usurpari (cf. III, 2, 1. I, 32, 6. 7.) quod intervallum modo maius modo minus est; quare ὑπὲρ saepe erit *ultra, post, a tergo*. Permutantur etiam inter se ὑπὲρ et ἀνωτέρω, ut cap. 25, 5. namque ὑπὲρ in univ. τῇ ἐπάνω σχέσιν δηλοῖ. v. Thom. Mag. l. c. ἐπιτηκέναι ὑπὲρ τινός cap. 30, 1. significat eum, qui eminet super alterum, ita ut pars tantum eminens conspiciatur: rursus quum cap. 29, 3. Tyro dicitur ὑπὲρ γυναικῶν τῶν κατελιγμένων τῆς κεφαλῆς εἶναι, tota Tyros figura conspicua fuisse cogitatur, super capita istarum sedens mulierum. Boettiger in *Ideen* p. 312. sq. de eo tantum intelligi voluit, quod cum alio quo in eadem linea positum tamen super illud eminet.

Quae hie autem nostra oratio reliquit obscura, fortasse iis quoque Riepenhusiae χεῖρες lucem accendunt.

CAPUT XXXII.

§. 1. De hoc ἱερῷ περιβόλῳ cf. adn. ad cap. 9° init. Post ἐπαναβάντι Porsonus τε, post Διονύσου autem Mosq. δὲ inserit; hinc, nisi quid excidit, legendum est ἐπαναβάντι δὲ ἐν τοῦ περιβόλου Διονύσου ἀγάλμα ἐνταῦθα — ἔστιν in via ad theatrum. Vulgatam στάδιον δὲ σφισιν ἀνωτάτω τῆς πόλεως τοῦτό ἐστιν ἐπεποίητο δὲ ἐκ τῆς πέτρας Facius imo Sylburgius ita mutatam volebat, ut τοῦτο suo loco motum post ἐπεποίητο δὲ collocaretur, atque hoc ipso modo scripsit Clavier, quam recte nescio; Mannertus VIII, 162. corrigebat Κνωδίων ἐστὶν ἀνάθημα καὶ τὸ στάδιον. Στάδιον δὲ σφισι. Equidem στάδιον δὲ σφισι a reliquis seiungens (quod attinet ad eorum stadium ἀνωτάτω τῆς πόλεως ἐστὶν interpretor cum Amaseo: hoc in suprema urbis parte est; similiter cap. 8 extr. ὁ ἱερὸς περιβόλος μεγίθει μέγας καὶ ἀνωτάτω τοῦ ἁγίου ἐστὶ. Pro eo est ἀνωτάτω ἐπὶ τῇ θρόνῳ III, 18; 8. Etiam apud Thucyd. VII, 65. τῆς νεῆς ἄνω videtur esse: in superioribus navis partibus. Genitivus in his pendet ab adverbio loci ἀνωτάτω, v. Schaefer ad Apoll. Rh. T. II. p. 502. Ad verbum hic esset: *zu oberst der Stadt. Delphorum stadium* teste Dodwello in Itiner. I, 1. p. 245. Sickl. ultra aedem S. Eliae sub rupibus Parnassi ab oriente versus occasum extenditur. Gellius in Itin. of Greece p. 188. dat ei longitudinem 615 pedum. Idem addit: „On the road from St. Elia at 118 steps a sepulchral cave l. and a semicircular seat and alcove in the rock l. 170 l. is the stadium, and ruins r. and l.“ Adde locum ad cap. 24 extr. ex eodem scriptore propositum. ἄχρῃ vulgo, ἄχρῃ Mosq. cf. ad II, 30, 7. Sylburgius malebat ἄχρῃ αὖ, quod frequenter legitur, et Clavierio quoque placebat. Sane quidem μέχρι seu μέχρις sine αὖ saepe reperitur sed cum Coniunctivo, similiter ἄχρῃ in Apocel. S. Ioann. 15, 8. 20, 3. an vero ἄχρῃ seu ἄχρῃ μετακίνησε dixerint, videtur fortasse dubium esse. Correctionem loci X, 21, 2. sequens αὖ in Vulgata adiunxerat. Hic corrigentem retinet Theocr. XXII,

128. μέχοι συνηλοῖσε. inprimis Thucyd. IV, 4. μέχοις αὐτοῖς ὁρμὴ ἐπέπασσε. add. Herod. π. μονηρ. λιξ. p. 5. μέχοις — χωρήσει. Philostratus de vit. Sophist. lib. 2. p. 550. de hoc Herodis. Attici stadio id tantum refert: ἀνέθηκε δὲ καὶ τοῦ Πυθίου τὸ Πυθοῖ στάδιον. In Mosq. est ἦν τὰ δὲ λειπόμενα, et τὰδε in cod. Paris. 1410.

§. 2. σταδ. — ἐξήκοντα. Cf. adn. ad finem §. 5. Post ἀγάλμα χαλκοῦν Amasaesus aliquid deesse existimavit, neque temere, quum recte quaeratur, cuius ἀγάλμα fuerit. καὶ ῥᾶων nimirum inde ab hoc simulacro. καὶ ῥᾶων εὐζώνω ἀνδρὶ ἡμιόνοις τε καὶ ἵπποις ἐπὶ τὸ ἄντρον ἐστὶν ἄνοδος τὸ Κωρυκίον Vulgata; olim suspicatus eram inter ἀνδρὶ et ἡμιόνοις inserendum esse ἦ, *facilior quam: nunc video idem Porsono in mentem venisse. Neque re iterum diligentius considerata dubitavi, quin vera esset haec emendatio, etiam Bekkero probata; quod enim infra §. 5. legitur ἀπὸ δὲ τοῦ Κωρυκίου χαλκὸν ἤδη καὶ ἀνδρὶ εὐζώνω πρὸς τὰ ἄκρα ἀφικέσθαι τοῦ Παρνασσού, id haud dubie nectendum cum nostro loco eique oppositum est hoc sensu: inde ab isto simulacro facilior homini expedito quam mulis et equis adscensus est ad antrum Corycium, a Corycio autem antro vel expedito viro difficile est pervenire ad summas Parnassi partes. ἦ excidit etiam VII, 21, 1. ἦ post ἀνδρὶ et ante ἡμιόνοις facile excidere potuisse, et iungendi rationem ἀνδρὶ ἡμιόνοις τε καὶ ἵπποις duram esse, unusquisque intel- liget. εὐζώνων Mosq. τούτῳ — ἐμπροσθεν· vide cap. 6, 2. ὀλίγῳ τι ἐμπροσθεν Vulgata; corrigendum vel ὀλίγῳ τι, ut est VII, 7, 4, vel ὀλίγον τι, ut legitur in Hom. Od. XV, 365. illud praetuli tum ob alterum Pausaniae locum tum propter Mosq. lectionem ὀλίγῳ. Cf. et V, 14, 5. VI, 15, 3. Recepit hanc emendationem Bekkerus. De Corycia antro cf. ad fin. §. 5.*

§. 3. Vt hic αἰγιατοὶ et ἀγχισθαθῆς θάλασσα sic II, 34, 9. αἰγιατὸς et ἀκτὴ distinguuntur; ἀγχισθαθῆς θάλασσα mare ipsum profundum tangens litora, ἀκτὴ. Cf. IX, 23 extr. Hinc Ajax in sui nominis fabula Sophoclea 405 seu 413. ista vocat ἄντρα πάρα. Φρύγες — Στεῦνος· Pausanias in Arcadicis 4, 2. de Azanibus Arcadiae loquutus pergit: παρὰ τούτων ἀποικισθῆναι λέγουσιν, ὅσοι περὶ τὸ ἄντρον ἐν Φρυγίᾳ τὸ καλούμενον Στεῦνος καὶ Πέγκαλαν ποταμὸν οἰκοῦσιν, ubi v. adnotata. De hoc fluvio et antro alii tacent. καὶ ante Ἀζανῶν

abest a Mosq. neque Amasaenus videtur legisse. In Mosq. est ἀφικόμενος, ut Facius refert, ἀφικόμενοις, quod in suo etiam codice Amasaenus habuit; sed verum est vulg. ἀφικόμενοι, quod refertur ad Φρύγες, et loco ex Arcadicis proposito ac constructione firmatur. ὕψος ἔχων Francf. Kuhn. Obsequendum fuit Sylburgio ὕψους ἔχων corrigenti, atque sic nobiscum edidit Clavier. ἔχων etiam Facius e Mosq. dedit. Λαοδικίας Mosq. qui et ὁ ante Γαλατῶν στρατός omisit. Θεμισωνεῖς malebat Berkel ad Steph. B. non memor eorum quas de syncope in similibus Σιγεύς, Ἀνθεύς Sylb. adnotarat ad Dion. Hal. Arch. p. 11. Not. τοῦτοις — δὲ δὲ — αὐτὸν καὶ παισὶν Mosq. δὲ ante δὲ habet etiam 1410, unde Bekk. τε fecit. De Themisonio Mannert VI, 2, 170. ἐπὶ τοῦτου πρὸ τοῦ σπηλαίου φασὶν ἀγάλματα οὐ μεγάλα εἶσιν — Σπηλαῖται καλούμενα· τὸ δὲ ἀπέχειν ὅσον κτλ. Vulgata. A Sylburgio emendatum ἐπὶ τούτῳ, propterea, nobiscum exceperunt Bekk. atque Clavier, et probavit Porsonus; Facius autem dicens: „Pro φασὶν, quod pro sequente εἶσιν requireret εἶναι, scribendum esse σφλοῖν satis liquet. Infinitivus ἀπέχειν a nimis remoto φασὶν pendere deberet; quare ἀπέχει scribendum esse non dubito.“ hoc ut suum protulit inventum, quum Goldhageni fuerit. Sylburgius φασὶν tantum ut post ἀπέχειν collocaretur suaserat. Sed cum Clavierio ac Bekkero nos quoque sequimur Goldhagenum, quamvis constet φασὶ saepe παρενθέτως inseri, ut iam ad III, 25, 5. monitum est, quum Pausanias ipse hoc antrum adiisse neque de eo narrata retulisse videatur. ἄστρος Facius e Mosq. dedit; cf. ad cap. 8 extr. adn. His τοῦ τε ὁρόφου — γίνεταί contrarium illud est §. 5, ὃ τε ὁροφος εἰς — ἀνίστηκε.

§. 4. τοῖς — Μάγνησιν· Magnetes ad borealem Syphi partem habitantes sicut III, 22, 4, ad Hermum X, 4, 4, ad Lethaeum, ut hic, I, 35, 4. V, 21, 5. Magnesia ad Lethaeum et ad Maeandrum est eadem. cf. Strab. 14, 567. nunc ibi esse dicitur Ineck-Bazar. Magnetes autem quomodo e Thessalia ad Maeandrum Lethaeumque pervenerint, ostendere studuit O. Müller in Doriens. I, 258. De his Ἥλῃς apud alios silentium; locus forsitan nihil fuit nisi ὄρεινόν δάσος, et hinc eius nomen. Verba τὸ δὲ ἔγαλμα — ὁδεύουσαι O. Müller l. c. p. 259. ita interpretatus „das Bild darin ist von hohem Alter, und drückt in der ganzen Gestalt Stärke aus. Vnd ihm zu Ehren springen heilige Männer von steilen Abhängen

und Felsen, und reissen übergrosse Baumstämme aus den Wurzeln, und gehen auf den steilsten Felssteigen mit diesen Lasten“ addit: „In den Felsensprüngen erkennt man leicht die Festgebäude der Thargelien und des Apollon Lenkatas wieder; das andre bezieht sich auf den Begriff des starken Gottes.“ Verborum *ισχυρ- παντ* interpretationes Goldhageni *gibt Stärke zu allen Verrichtungen*, Clavierii *donne de la force pour toutes sortes de travaux à ceux qui l'invoquent*, Nibbyi *dà forza in ogni operazione*, cum Amaseo congruentes, mihi illa videntur esse veriores; et scriptor quod de hoc simulacro praedicavit continuo illustrat exemplis hominum huic Apollini sacrorum. *αὐτῷ* an hic sit *ἰσχυρ* us *Behren* valde dubito, qui iure mihi videar suspicari, pro *αὐτῷ* scribendum esse *αὐτοῦ*. Sic II, 7. 21, *οἱ περὶ τὴν Ἀλφειὴν τὴν Τριτωνίδα ἄνθρωποι ταύτης (Ἀθηνᾶς) εἰσὶν ἱεροί*. I, 19, 6. *ἄλλων θεῶν ἱερὸν εἶναι τὸν Εἰλισσόν*. Athen. IV, 173, f *ἱεροὶ τοῦ θεοῦ*. Etym. M. v. *Βέρυς*: *ἱερὸς Διονύσου ἀνὴρ*. Platon. Phaedon. p. 193. Bip. *ἐπὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ*. Atque etiam siquis Vulgatam defendendam putet, *αὐτῷ* pendere statuet ab *ἱεροί*. namque *ἱεροί* hic nulla Dei ratione habita positum esse et sine recto non credet. Estne autem credibile, ab iisdem in honorem Apollinis arbores praecelsas radicitus evulsas et per angustissimos tramites portatas esse? namque ista etiam ei copulanda sunt cum *αὐτῷ*, qui id in honorem interpretatur. Facius *αὐτῷ* putans dure positum esse pro *δι' αὐτὸ* vel *ἐν αὐτῷ*, ideoque corrigendum *δι' αὐτὸ* vel *αὐτοῦ*, id nemini probaverit, quum *αὐτῷ* referendum esse ad Apollinem omnes intelligant. *ἐπεικότες* Rubinius Faciusque tacite scripserunt e Sylburgii correctione; in Aldina, Francofurtana atque in Mosq. est *ἐπικότες*, quod quum Aoristus secundus hic requiratur, mutavi cum Bekkero in *ἐπινότες*.

§. 5. *ἔστιν ἐντὶ—δι' αὐτοῦ*. Valckenarius ex Aesch. Eum. 22. *Κερωνὶς πέτρα νολλὴ* attulit. *καὶ ὕμνο τὸ μὴ ἀνταρχόμενον ἐκ πηγῶν, πλέον δὲ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ὀρέου ἐστὶν*. Huic anomaliae, qua participium *ἀνταρχόμενον* locum tenet temporis finiti *ἀνταρχεας*, similes sunt de quibus dicebam ad II, 8, 3. add. VII, 19, 1. *ὅστις τε ὦν καὶ καθ' ἡντινα αἰτίαν ἀφίκετο*. Rursus tempus finitum pro participio reperitur, ut X, 9, 1. *ἐλαυνόμενος καὶ παρασκευασμένος οἰκιστὴν, καὶ Κερωνιατῶν ὀνόσει ἐκδημῶν τῇ Ἑλλάδι ἀνεβέβασα*. Quo referas etiam VII,

19, 5. ἄγλαα ἦν ἐν τῇ λαύρῳ, ἱερὸν μὲν (ὡς φασιν) Ἡφαίστου, δεῖρον δὲ ὑπὸ Διὸς ἐδόθη Δαρδάνῳ pro δοθέν. De his ἱερῶν — ἡγηται cf. mox locum, et Not. ad Hellen. p. 152 sq. Post τὰ δέ, quod refertur ad praecedens τὰ ἄκρα, subiectum repetitur τὰ ἄκρα, ut cap. 23 extr. οὐδὲ — διαβαίνουσιν οἱ Κελτοί. In his τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι μαινεταί, quibuscum confer II, 7. 6. ταύτας τὰς γυναικας — Διονύσῳ μαινεσθαι, videtur esse sacra furibunda in honorem horum deorum celebrant, *begehen Festesereyen zu Ehren dieser Götter*. Ex eo quoque, quod hic adiungitur Apollo, potest intelligi, causam huius furoris non fuisse vinum. Caeterum ibi his sua templa diis fuisse, Schneider adnotavit citans Schol. ad Eurip. Phoen. 236. (227). His pauca adiungenda de *Corycio antro*, quod Mannertus VIII, 169. negat a quocumque peregrinantium esse iam pervestigatum. „Arracoba to the *Corycian Cave* 2 hours. The entry of the grotto is about 17 feet wide, and about half that height. 'L. is a cavity with good water. The cavern runs in a direction N. and S. The roof is a natural elliptical arch, from which hang many discoloured crystalizations. The length of the first hall is about 200 feet, after which the vault is contracted, and the light fails. Pausanias ascended to it from Delphi by a road 70 stadia (sic coniungit §. 2. viam usque ad simulacrum aeneum, quae fuit 60 stadiorum, cum reliqua via ad antrum) in length, which may yet be traced from the western side and gat of that city.“ Gellii Itiner. of Greece p. 191 sq. Pariter ex Arracoba ad antrum Corycium profectus Raikes de eo in Walpolii Turkey p. 311 sq. ita: „The ascent became more and more steep, until, in an hour's time from Arracoba, I was surprised by entering on a wide plain of considerable extent and under cultivation. — we rode across the plain towards the north, and leaving our horses at the foot of the ascent which bounded it, climbed up a steep and bushy slope to the mouth of the Corycian cave. The narrow and low entrance of the cave, spread at once into a chamber 330 feet long by nearly 200 wide; the Stalactites from the top hung in most graceful forms (plura inseruntur de his destillantibus et in lapides duriscentibus guttia in hoc antro, quas Plinius etiam commemorat lib. 35). At the end of this great vault a narrow passage leads down a wet slope of rock; I went a considerable way on (sed lumine mox exhausto rediit

et in reditu invenit antiquam pateram). An inscription [on the right not far within on a fragment of rock Gell. l. c.] marks that the cavern has been dedicated to Pan and the Nymphs. De *nymphis*, consentit Strabo IX, 417. Inscriptio est Raikesio referente haec: *Εὐστρατὺς Δαυιδοῦ Ἀμφρυσίος Συμπεριπολὸς* (i. e. *Συμπεριπολὸς*) *Πανὶ Νυμφαῖς* (to guardian of the place together with the Nymphs. *περιπολὸς*, *φρουρὸς*, *ἐφορὸς* Hesych.). Gellius autem l. c. videtur legisse *Εὐστρατὺς Αἰκιδάμου* et ultima reddit: to the wandering Pan and the nymphs his companions, ut videatur legisse *Συμπεριπολὸς*. Visu autem dignum esse hoc antrum Gell. testatur et Raikes. *ἀπὸ δὲ τοῦ — Παρνασσού*. Putatur hic Parnassi vertex *Lycorea* (nunc *Liakura*) dictus esse, ibique fuisse urbs *Lycorea* cap. 6, 2. commemorata. vid. Strab. IX, 418. Mannert. VIII, 158.

§. 6. Pro *Τιθορέα* Mosq. semper *Τιθορεα* habet, ut Stephanus Byz. et est etiam §. 9. c. 35, 1. sed illa altera forma frequentius utitur Pausanias. cf. II, 29, 1. IX, 17, 3. Gellio in Itin. of Greece p. 214. videtur Bryanti coniectura dicentis „that *Tith* means a *summit*, remarkably verified by the singular peak above Tithorea.“ Si coniecturam licet capere, nobis hoc videtur nomen compositum esse ex *ῥος* et *τετθὸς mamma*; videmus enim in Epidauriorum quoque finibus montem fuisse *Τιτθιον* nominatum II, 26, 4. *Τιθορέα* igitur montis significaret *cacumen*. Idem Gellius dicere Pausaniam non dubitat erravisse narrantem, octoginta stadiis Tithoream disiunctam fuisse a Delphis; ipse vult *Dadi*, pagum non procul remotum a Drymaea, distare duarum horarum spatio a Tithorea, *deficiente quarta circiter parte*; Dodwellio II, 1. p. 230. intervallum est *unius horae et dimidiatas*. Vterque autem refert, pagum *Belizza*, *Belizza*, *Velizza*, *Velytza* nunc Tithoreae locum occupasse, sed Mannertus assensum propter hunc nostrum locum retinet VIII, 160. Squire in Walp. Turk. p. 319. ita: „On the road over the tops of Parnassus from Charadra to Delphi may be placed *Lilaea*, *Ledon*, *Velizza*, (Tithorea) where are walls and towers of ancient construction.“ *δὲ* post *διάφορα* Mosq. omisit. Locus Herodoti est VIII, 52, *Bacidis* autem in Pausan. IX, 17, 4. *ἐπιστρατιᾷ* Mosq. *ἀπὸ τῆς φασὶν* pro *ἐπὶ τῆς φασὶν* Mosq. *ἐπὶ οὐτ.* etiam cod. 1410. *τοὺς — κορυφῆν*. Gellius l. c. ait: Behind the town (Tithorea) is a singular and

magnificent charm and glen, with a pretty grove. Above, the peaked rock is evidently that mentioned by Herodotus, to which the inhabitants fled on the invasion of the Persians." *Νέων* vulgo ut adhuc apud Strab. IX, 439. 641), sed scribendum fuit *Νέων* ut legitur in ipso, qui citatur, Herodoti loco, et in Pausania X, 2, 2. 3, 2. *ὁ δὲ Νέων* abest a Mosq. *Τιθορέαν δὲ εἶναι τοῦ Παρνασσοῦ τὴν ἄκρην* Vulgata, quam Schaefer in Meletem. p. 110. ita corrigi voluit, *Τιθορέαν — ἄκρην*, quod cum Bekkero Clavier recepit. Remanet tamen dubitatio, an non lateat in *εἶναι* vis verbi *ὀνομάζεσθαι*. *Τιθόρεα* esse i. e. nominari Hoc *ἐπειδὴ — κωμῶν* illis cap. 3, 2. *ἀνὰ χρόνον — κωμῶν* illustratur. *ἐπειδὴ* omis. 1410. *Τιθορέαν — νύμφης*. Stephanus Byz. ita: *Τιθορέα*, πόλις *Βοιωτίας*, ἀπὸ νύμφης *Τιθορέας*, ὡς *Πανσανίας* ἐννέτω. *Ἐνταῦθα Ζῆθος καὶ Ἀμφίων ἐτάφησαν. Ὁ πόλις Τιθορεαίης. Ἔστι δ' ἐν τῇ ἄκρᾳ Παρνασσοῦ.* Locus vitiosus, nam *Βοιωτίας* pro *Φωκίδος*, et *ἐννέτω* pro *δεκάτω* scriptum est, ut puto, non a librario sed ab auctore ipso: vitia iam animadverterat Palmerius in Graec. Ant. Praeterea ex Pausaniae loco male accepto essutum est *Ἐνταῦθα — ἐτάφησαν*, hi enim Thebis erant sepulti. *τεθῆναι* pro *κληθῆναι* Mosq. *ἀρχαῖον* pro *ἀρχαίον* Mosq. Forsitan καὶ ante κατασκευὴ delendum est. idem sensit Bekkerus, qui delere non dubitavit; nos uncas adhibuimus. *τῶν ἐν τῇ πόλει τὰ μάλιστα ἐς λόγον ἥκοντα* Vulg. *τὰ δὲ τῶν Mosq.* qui deinde *τὰ ἀνὰ μάλιστα* omittit, in min. ed. iam sequutus sum. *ἐς λόγον* abest a Mosq. et cod. Paris. 1410.

§. 7. *Καὶ μοι — ἐδήλωσε* nimirum IX, 17, 4. *ἐπισπάσκειτο* Vulg. sed *ἐπισπάσατο* Mosq. et cod. 1410. *ἐν τοῦ θεοῦ τὸ μήνυμα* sed in loco Boeoticorum citato *τεμωρίας* posuerat. *συνπρήσαι* Vulgo, *συνωκῆσαι* Mosq. *συνοικῆσαι* corrigi volebat Kuhnus, melius Sylburgius *συνώκησε* partim propter augmentum partim ob sequens καὶ τέθραπας. Clavier cum Bekkero inter *Τιθορέαν* et *τὴν πόλιν* e cod. 1410, ut videtur, inserait *ρίων*, sed *Τιθορέαν ρίων* nimis ingratum est ad aures. *Καχάλης*, „Oestlich von Tithorea bildet eine prächtige und mit Holz besetzte Thalbuch eine Trennung zwischen dem Felsen des Parnassos, von denen ein Strom in einem verdeckten und rauhen Bette mit stürmischer Heftigkeit herabbrausst. Seine grosse Wassermenge verursacht manchmal während des Winters grosse Verwüstungen.

und deshalb wird er *Kakorheuma* genannt.“ Dodwell II, 1. p. 232. apud Gellium in lt. of Gr. p. 214. *Kakarema*, qui eum dicit esse *Cachalen*, et effundi in Cephissum. *Καχάλης* dictus videtur a *καχάζω*, *καχλάσμα*, de aquae cadentis strepitu.

§. 8. *Ἀργηγίτης* Apollo etiam vocatus est, ut I, 42, 5. cf. X, 4, 5. *ἰκτίας* Aesculapii. cf. II, 11, 6. 27, 2. Pro *εἰαὶ καὶ* Sylburgio *εἰσὼν αἱ* scribendum videbatur; sed sensus est: *ibi sunt etiam domicilia. καὶ ancora*, Nibby. *ἀγάλμα* — *γένεια ἔχον*, *μέγεθος καὶ ὑπὲρ δύο πόδας* Vulgata. Kuhnus putabat, olim *ὑπὲρ δυοκαίδεκα πόδας* scriptum fuisse, quod Clavier in margine repetivit et in translatione expressit. Quaeritur autem an *μέγεθος* — *πόδας* de simulacri magnitudine intelligendum sit; hoc si esset, forsitan auctor scripsisset *γένεια μὲν ἔχον, μέγεθος δὲ πρλ.* quid igitur si hoc, sublata post *ἔχον* distinctione, ad promissam referatur barbam Aesculapii, qui ferebatur *βαθυπώγων καὶ εὐγένειος* esse? Hunc locum *κλῆν* δὲ ἐν δεξιᾷ κεῖται τοῦ ἀγάλματος, et alterum in Arcad. 47, 2. *κλῆν* ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς Casaubonus ad Suet. Caes. 76. interpretatur de *lectisternio*. cf. Winckelmann? Opp. ed. Dresd. IV, 30. Estne vero *lectisternium* perpetuum cogitandum? et *lectus Minervae atque Aesculapii* denotat lectisternium, *lectus autem Iunonis* II, 17, 5. est signum lectorum nuptialium? Nonne est lectus, cui certis diebus sacris mensa sacris numini aucta rebus apponebatur, et simulacrum imponebatur? *πλὴν αἰγῶν* causam huius rei vides II, 26, 4. 7, si altiora indaganda non putes.

§. 9. Pro *Ἀσκληπιεῦ* est forsitan qui *Ἀσκληπιεῖον* scribi velit, me non probante nisi codices hanc coniecturam confirmaverint v. omnino adn. ad VIII, 32, 2. *ἱερὰ* pro *ἱερὸν* Mosq. *Τιθοραεῖς* non sollicitem quam eadem haec forma reperiatur in Stephani loco proposito, et repetatur §. 11. adde §. 9. et 33 init. *ἰστυῶσαν* pro *ἰστω*, οὗς ἂν Mosq. *ἴσως* vulgo ut Herod. II, 59. 156. *ἴσως* scribendum. οὗς ἂν αὐτὴ προτιμήσῃ ἢ *ἴσως καλίστη* *σφᾶς* dictum pro οὗς ἂν αὐτὴ προτιμήσῃ ἢ *ἴσως καὶ οὗς καλίστη*. Loco pronominis relativi repetendi poni interdum αὐτὸς seu σφεῖς passim iam monitum est. De his *θεοῖς καταχθονίοις* in urbibus trans Maeandrum sitis dixit Strabo XIV, 649 (579); inter Tralles et Nysam esse pagum Acharaca, in quo Platonium; in eo esse

emplum Platonis et Proserpinae et Charonium antrum, bique sanari aegrotos per somnia, atque etiam panegyrim quotannis celebrari Acharacis. οὗς γὰρ ἂν — εἰσέναι θεήσουσαν Vulg. Cum Corayo et Porsono θελήσωσαν scripsi. ἐς δὲ τὴν Τιθορείων — τῇ Ἰσιδι πανηγυρίν ἄγουσι Vulgata; Facius ad ἐς δὲ τὴν Τιθορείων male intelligebat Ἰσιν, interpretans quod Isin Tithorensium attinet; mo intelligendum est χώραν sic πανηγυρίζουσι — ἐς Βούβαστιν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι — ἐς Βουσίριν πόλιν τῇ Ἰσι. κ. τ. λ. Herod. II, 59. Sic et postea §. 11. ἐν τῇ Τιθοραίων. Cogitantur igitur Phocenses πανηγυρίζειν ἐς τὴν Τιθορείων scil. χώραν, in qua Isidis templum fuit. Idem Facius aliam proposuit opinionem, dicta hæc esse pro ἐν δὲ τῇ Τιθορ. scil. χώρᾳ, atque hoc recepit cum Bekkero Clavier, qui forsitan suis in codd. τῇ pro τὴν invenit atque τῇ est etiam in Mosq. Sunt tamen Phocenses omnes intelligendi panegyrim agentes in Tithorensium agro, ut non tantum Athenienses sed omnes Attici apud Herodotum VI, 111, ubi θυσίας Ἀθηναίων ἀνάγοντες ἐς πανηγύριος τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινόμενας dicuntur. Hoc ut clarius exprimitur Vulgata, ita eadem Herodoti firmatur auctoritate. καὶ δις ἐκάστου τοῦ ἔτους. Herodotus II, 59. de Aegyptiis πανηγυρίζουσι, inquit, οὐκ ἅπασι τοῦ ἐνιαυτοῦ, πανηγύριος δὲ συχνάς. Verborum τρίτη κτλ. structura est: κατὰ δὲ ἐκατέραν τῶν πανηγ. τρίτη ἡμέρᾳ πρότερον scil. τῆς πανηγύρεως. Clavier ὅσοις — ἀπόρρητον male reddidit, sequutus Amasæum, cuius interpretatio nunc correctæ est. Constructio- nis ἄδεια ἐξελεῖν exempla sunt in Schaeferi Melet. p. 81. De his ἃ ἐπὶ — πανηγύρεως postea. μελεαρχίδας gallinas Mauras, Africas vel Indicas, de quibus Facius citavit Salmas. Exerc. p. 871. 872. Clavier graecum retinuit nomen, Nibby reddidit galli d' india. ὅς δὲ ἐς τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσιν, οὐδὲ ὕδὲ χρῆσθαι καὶ αἰεὶν Vulgata, quam depravatam varia corrigendi fecerunt pericula; Sylburgius quidem putabat scribendum esse ἐς δὲ τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσι καὶ ὕδὲ χρῆσθαι καὶ αἰεὶν, Kuhniius autem οὐδὲ οἶσι pro οὐδὲ ὕδὲ reliqua non tangens. Clavierio hæc correctio probabilis visa est, neque displicuit Abreschio, qui ad Thuc. p. 193. corripbat: ὕδὲ δὲ ἐς τὴν — οὐδὲ οἶσι χρῆσθαι καὶ αἰεὶ. quam emendationem recepit Bekkerus. Facius malebat ἐς δὲ τὴν θυσίαν etc. os autem ὕδὲ δὲ ἐς τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσι χρῆσθαι οὐδὲ αἰεὶν. Sensus: sacra facere suis caprisque non

ad Tom. IV.

t

solent (ritum sequentes Aegyptiorum, cf. Herod. II, 42. 47.) ὅσιον μὲν δὲ καθαγίλασι τὰ ἱερῆα ἐς τὸ ἄδυτον ἀποστεῖλαι πεποιημένοις πυράν· κατελλῆσαι δὲ δεῖ σφᾶς τὰ ἱερῆα Vulgata; ὅσοις — καθαγίλασι — πεποιημένους ἀρχὴν· κατελλῆσαι δὲ σφᾶς Mosq. et cod. 1410. Sic πεποιημένους iungendum esset cum δεῖ, sed πυράν requirit quae deinde memoratur ἡ πυρά. Vulgata ita est interpretanda: ὅσιον μὲν δὲ ἐστὶν αὐτοῖς, καθαγίλασι τὰ ἱερῆα καὶ ἐς τὸ ἄδυτον ἀποστεῖλαι, πεποιημένοις πυράν scil. ἐν τῷ ἄδυτῳ. est iis religionis constitutum, hostias in adytum missas comburere in pyra ibi facta. Locus nostro similis est IX, 3, 4: οἷς οὐχ ὁμοίως δύναμις, τὰ λεπτότερα τῶν προβάτων θύεν καθέστηκε, καθαγίζειν δὲ τὰ ἱερῆα ὁμοίως πάντα. Mittebant hostias in adytum, quia non omnibus intrare fas erat; in pyram deinde in adyto structam coniciebantur victimae (hinc supra ἱερῆα ἐνεβλήθη), et illa incensa (μόχ ἦν ἡ καὶ ἤρχετο ἡ πυρά καλεσθαι) comburebantur. Si quid earum igne non consumptum reliquum repertum erat in adyto ab iis, qui id purgabant, inde egestum defodiebant in destinato loco (ὅσοις ἐστὶν — ἐν ταύτῃ). Forma κατελλῆσαι apud Lobeck. ad Phryn. p. 30. ionica esset. κατελλίσσουσι σιμόντος βυσσίνης τελαμῶσι Herod. II, 86. Tales τελαμῶνες sunt etiam ib. VII, 181. λίνου τελαμῶσιν ἢ βυσ. cf. ad II, 11, 6. τρόπος — Ἀργύπιος referendum ad linum et byssum; nos diceremus ob hanc texendi rationem linum Aegyptiacum: similiter II, 11, 6. ἐσθῆς Βαβυλωνία. Hic πομπεύειν intransitive (ut Theocr. II, 68.) in pompa ire, in pompa ferri. Pro πομπεύει τε Facius sine causa suspicabatur πομπεύεται legendum esse. ἐσπέμπειν h. l. importare. Pro ἐμπροσθε scripsi ἐμπροσθεν ut est cap. 26, 2. cf. ad I, 18, 6. καταβαίνουντ. ἐς τὸ ἄδυτ. ergo adytum in humiliore loco fuit. §. 10. est ἐς τὸ ἄδ. καταπέμψαι. Τιθοραίων. cf. §. 6, et paulo ante Τιθοραίτις.

§. 10. Distinctio post Φοίνικος male omissa est in Facii et Clavierii edd. ἐπιχωρίαν vitium est editionis Facii. ὡς ἐπετερο. ante Kuhn. ἐπυνθανόμεν scil. ἐκ τοῦ Φοίνικος. sed hoc Imperfectum notabile post Aoristum ἤκουσα. Apud Pausaniam hic, illic Imperfectum reperiri, ubi exspectes Aoristum, Poppo iam monuit in Chrest. Histor. et notavit IV, 5, 2, 3. VII, 16, 5. X, 21, 1. [add. 20, 2.] sed interdum corrigendum est, ut VIII, 36, interdum perperam correctum, ut cap. 37, 4. cf. Add. A IV, 5, 2. et ipsum Hom. Iliad. XI, 226. τὸ ἔπος κ

Homeri locus *Ilad.* XX, 152. est *χαλεπὸν δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς*. Comparandum est illud *Exodi* 35, 20, *εἶπεν· οὐ δύνησιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. οὐ γὰρ μὴ ἰδὼν ἀνθρώπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται*, ubi vid. Grotius.

§. 11. Praeter necessitatem τοῦ τε Ἀττικοῦ καὶ τοῦ τῆς Σικωνίας corrigebat Sylburgius, iis, quae sequuntur καὶ τὸ ἐκ τῆς Ἰσπρίας maxime commotus, sed studii, quo Pausanias tenetur, variandae orationis immemor. atque etiam simile est illud Platonis in *Gorg.* 10. ἢ τῶν λιμένων πατασκευὴ ἐκ τῆς Θμιστοκλέους συμβουλῆς γέγονε, τὰ δ' ἐκ τῆς Περικλέους, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν δημιουργῶν πρό τῆς τῶν. *Sicyonia* bacca notissima est ex *Virgil. Georg.* II extr. τὸ τε abest a Mosq. et cod. Paris, 1410. Quam Facius profert lectionem codicis Mosq. τῆς νῆσου τῆς Ἰσπρίας in meis lectionibus Mosquensibus non reperio. νῆσος hic esset *peninsula*. cf. *Palmer. Graec. Ant.* II, 4, 269. sed cod. Paris. 1410 consentit et h. l. cum Mosq.

CAPUT XXXIII.

§. 1. Pro καὶ αὐτὴ sine dubio καὶ αὐτὴ scribendum. Pausaniae aetate urbs *Ledon* incolis destituta erat, quum bello sacro afflictata esset; nomen autem *Ledon* translatum erat tum ad domicilia, quae septuaginta homines ad *Cephissum* habebant, ab antiqua *Ledonte* (de qua cf. ad §. 2 extr.) quadraginta stadiis distantia. *εξεσπάρησαν* — ἀντίτερον σταδίων Vulg. σταδίων dedi iam in min. ed. cf. ad VIII, 21, 3. idem videtur in cod. 1410 esse, quum, ut nunc video, Bekker. tacite ita scripserit; in Mosq. non est. Urbs in altiore loco sita fuit his casnliis ad *Cephissum* factis. *παντὶν ἀνέλαυσαν* namque ἀγυθῶν ἀπολαῦσαι καὶ παντὶν dixerant, ut *Strabo* V, 208. *τελέαν* cf. VII, 16, 2. *Μελήσοι* — Ἰωνῶν. In declaranda huius loci sententia Kuhniius faciem praetulit *Facio*, qui ita interpretatus est, ut in latina translatione nunc scriptum legitur. idem iam de hoc homine citavit *Herod.* VI, 11, 106. VI, 2 sq. inde eius res quum essent notissimae, Pausanias de iis tanta usus est brevitate. Pro vulg. *τότε* iam Sylb. voluit *τότε*, quod re-

cepi. Hic *ἄλλοτε*, *τοτε*, *ἄλλοτε*. cf. Hermann. ad Viger. p. 792. *ἔρως* cum Infinitivo simpliciter etiam Thuc. 6, 24. *τῶν Φωκίων — σταδίων, Λιδοντίας τῆς — ἀπείλας — ἐνθάδ' οὖς* Mosq. *καὶ δὴ κτλ.* *Philomelus Ledontius* fuit teste Pausania cap. 2, 1. In his *Λιδοντίοις — ἀνιμάξαντες* formulae Homericæ et Herodoteæ apparent vestigia. Croesus enim Herodoti (I, 155.) de se ipse ita: *τὰ ἐγὼ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω*, ex Hom. Od. XIX, 92. *ἢ κεφαλῇ ἀναμάξεις*.

§. 2. Pro *Ἀλαία* scribendum fuit *Ἀλαία* ut paulo post et cap. 3, 2. atque in Hom. Iliad. II, 525. Hic *ἡμέρας ὁδὸς* circiter 180 stadiorum, quod tamen de hierno tempore accipiendum. *τεμναιρόμεθα ὀρδοῦντες ἢ* Mosq. *τοῦ δὲ — ἐπιλήψεσθαι*. Namque a Philippo Amyntæ fuerat vastata bello sacro finito. vide cap. 3, 2. instaurata igitur potius est Philippus Demetrii; pro vulgato enim *ὑπὸ Δημητρίου* scripsi iam in min. ed. *ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου* e Mosq. Iste enim Philippus ut alios Graecos ita etiam Elateam Phocidis urbem habitantes vexavit. vid. cap. 34, 2. Quum Bekker. quoque tacite ita scripserit, idem videtur in cod. 1410 reperisse. *πολιορκισθέντες* Vulgata; *πολιορκηθέντες* iam correxit Schaefer editionis nostrae minoris pagina extrema, addens: „*πολιορκίσειν* lingua graeca ignorat. Alibi quoque litterarum *ισ* et *η* confusio barbaras voces procreavit. Cf. quae conguessi in Iacobsii Not. ad Anth. Pal. p. 525.“ Eodem modo correxit Porsonus; Corayi silentium Vulgatam non tueretur, in qua etiam Sylb. offenderat. *παρίστησαν κατὰ συνθήκας*, *καὶ* Vulgata, quam corruptam esse etiam haec codicis Mosq. lectio indicat, *καὶ τὰς συνθήκας*. Graeci dixerunt *παραστῆναι πολιορκούμενον* seu *πολιορκηθέντα*, seu *πολιορκίᾳ*, seu *πολέμῳ* *obsidione* seu bello *adigi ad deditionem*; sed qui se ita dedunt, non *κατὰ συνθήκας* id faciunt, verum armis coacti et rerum inopia; itaque Pausaniam *πολιορκηθέντες παρίστησαν κατὰ συνθήκας* scripsisse non putans corrigo *παρίστησαν*, *καὶ κατὰ τὰς συνθήκας ἐξήχθη φρουρὰ σφαιρὶν εἰς τὴν πόλιν*, sequutus codicis Mosq. vestigia; in deditione fuit necessitas, his *συνθήκαις* se subiiciendi. *Πέτρος* Mosq. *συνέστηκε* ante Kuhn. sed Sylb. correxit. cf. 34, 2. *ὁ ποταμὸς — πηγὰς*. De *Cephiæsi fontibus* prope Lilaeam cf. IX, 24, 1. X, 8, 5. Hom. Iliad. II. 525. Homer. h. in Apoll. 240. Strab. IX, 424. Plin. IV, 4

et 12. p. 261. 287. Bip. *ἔστι πλεον συμπελναι* Vulgata; Schneider corrigebat *εἰς τὸ πλεον συμμ.* Corayus *εἰς γὰρ τὸ πλεον συμμ.* Sylburgius autem atque Porsonus *εἰς τὰ πλεον συμπελναι*, ut *plerumque accidit* i. e. *plerumque*; quod recepi in min. meam edit, idem nunc fecit Bekk. *φωνή εἶναι ἐν πᾶσι λόγοις, ἀλλὰ πᾶν ὃ ψέγον δι' ἀνοήτων ποιεῖ*, Phav. *παύεται φωνήν καὶ*. Gallius in Itin. of Greece p. 207. inter *Gravia et Dadi* ponit hos fontes et de iis ita scribit: „Here is a beautiful source, which bursts out of the ground with a loud noise, and is therefore the source of the Cephissus near Lilaea“ (?) quanquam de Lilaeae situ incertus fuit. Neque certior de eo factus Dodwellius de loco quodam haud ita procul a pago Bala (Vale) remoto II, 1. p. 225. hunc in modum loquitur: „Man könnte glauben, dass die Ruinen von Lilaea sich hier befinden, und die Quellen des Kephissos erblickt man hier in mehreren schönen Quellen (!?), die mit Gewalt aus dem Fesse des Gebirges hervorbrechen, und sogleich in einem reissenden Strom sich weiter ergiessen.“ Dodwellium non Lilaeae sed Amphicleae ruinas vidisse dicit Mannertus VIII, 270. Gallius ibidem quum de alio loco illi vicino in quo putavit esse Cephiassi fontes dixisset, addit: „It is possible that this place may be Lilaea; in fact, if there be no ruins at Suallo, there can be no doubt of it.“ *Suallo* dicit esse pagum circiter horae dimidiatae via distantem a locis antea ab eo commemoratis. Idem p. 244 ait: „L. of the pass to Salona see the ruin called Mariolates: more 1. another ancient city, near Suallo, where is the source of the Cephissus, Lilaea.“ Lilaea nunc *Lellen*. v. O. Müller. Orchom. p. 497. sed auctore Hobhouse I. p. 295. Lilaea nunc vocatur *Souvala*, et Meletio teste, quem citat, 180 stadiis remota fuit a Delphis. Stephanus Lilaeam non procul abfuisse a Charadra testatur v. *Χαραδρα ἀνιρχόμενον* Mosq. quod referendum esset ad *ἰδωρ*, quod vocabulum sequitur. „On the road over the tops of Parnassus from Charadra to Delphi may be placed *Lilaea* at the village Aghourea. Then *Ledon* and *Vealizza*“ Squire ap. Walp. I, 319.

§. 3. *Charadra* iam cap. 3, 2. et ab Herodoto VIII, 53. commemorata non longe remota fuit a Lilaea, ut relatum est a Stephano ad §. 2, qui et fluvium *Charadrum* habet. „At the entrance of a road across Parnassus to Delphi Charadra“ Squire apud Walp. I. p. 319.

Charadram fuisse ubi nunc est pagus *Marjolatis* seu *Marjolata* suspicantur Dodw. II, 1, 225 sq. et Gall. p. 206, de positu incerti, add. edn. ad §. 2. *Χαράδρος, πατεροχόμενος ὅσον τρία ἐπ' αὐτὸν στάδια, ἐκδίδωσι* Vulg. Sylburgius suaserat, ut post *Χαράδρος* insereretur ὅς· paruit illi Clavier nobis non probantibus. Eiusdem Sylburgii emendationem *τρία ἐπ' αὐτὸν στάδια* recepit Parisinus editur. Hic locus in Bekk. ed. ita legitur *ἐπ' Χαράδρος πατεροχόμενος ὅσον τρία ἐπ' αὐτὸν στάδια ἐκδίδωσι* δὲ ἐς τὸν Κηφισόν, καὶ μοι quod non dubitavimus recipere. Ibidem est *ἀγορὰ* pro vulg. *αἶθρα*, neque hoc asperandum. Prænomen *αὐτοῦς* refertur ad præcedens voc. *βωμοί*.

§. 4: *ὁπαυεμένηων ὁρίσσης* Mosq. γῆς — ἀρίστη cod. 1410. *Κηφισόν* ante Facium, qui 9 Mosq. *Κηφισόν* dedit; ita scribitur etiam apud Herodotum VIII, 33. Strabonem IX, 424, sed in Homeri loco, qui continuo offertur *Κηφισόν*, quod in sequentibus sæpius retinuit Facius, quamquam codex Mosq. sibilantem semper duplicet. *ὥστε καὶ λόγος, τοὺς ἐς τὴν πόλιν μὲν Παροπαταμίου μὴ ἀναμαρτύνει, ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὸν Κηφισόν γεωγρόντων πεπεσθαι τὸ ἔπος* Vulgata. *παροπαταμίου* cod. 1410, qui deinde *παρὰ* omisit, τοὺς abest a Mosq. τοὺς ἐς Goldhagenna et Facius delendum censabant. Ego corripiebam *λόγος ἐστὶ, πόλιν μὲν κτλ.* sed in minore editione ita scribere nondum audebam; nunc video, eodem modo correxisse Porsonum et scripsisse Clavierium, idemque me iure posci existimo. Pausanias enim hoc vult: esse, qui negent, Parapotamios urbis fuisse nomen, locum enim Homeri propositum pertinere ad Cephissi accolae. Huic autem opinioni Pausanias ait repugnare et quæ legantur in Herodoto, qui VII, 33. urbem Parapotamios iis Phocidis urbibus accensuerit, quæ combustæ sint a Persis, et quæ tradantur de Aichmaea Parapotamio, qui in ludis Pythicis pugilatu victor fuerit inter pueros. *γεωγρόντων* omisit Mosq. In Homericò versu (Iliad II, 522.) est *Κηφισόν* in Ald. Francof. Kuhn. et in Wolf. ed. Hom. sed Facius et Clavier hic quoque cum Mosq. *Κηφισόν* scripserunt, *κατιλόχην*. cf. cap. 24, 1. *κατεφλόχην* Mosq. *οὐ μὲντοι κτλ.* ubi *ἀλλὰ ἐς* — *κατενεμήθησαν* Mosq. omisit. Urbs *Paropotamii* a Persis combusta postea restituta est, sed iterum eversa bello sacro (v. Pausan. X, 3, 2.); et quum post hac instaurata non esset a Thebanis et Atheniensibus

(vid. cap. 3, 2. sub fin.), Pausaniae aetate etiam ruinae perierant, neque ubi posita fuisset haec urbs, quisquam dicere poterat. Hinc intelliges, non multum aut nihil tribuendum esse Straboni IX, 424. (534) dicenti, *Παραποτάμιος δ' εἰς κατοικία τις ἐπὶ τῷ Κηφισσῷ ἰδρυμένη πλησίον Φανοτειῶσι, καὶ Χαιρωνεῦσι, καὶ Ἐλατείῃ*. Aliiter statuendum de iis, quae idem e Theopompo de loci posita attexuit, de quibus cf. O. Mülleri Orchomen. p. 35, et adde haec Gellii in Itin. of Gr. p. 219. „A pass (inter Elephtha et Kaprena i. e. Chaeronea) formed by a projection from Parnassus r. and the western end of Hedyliua l. Here the plain of Elatea ends, and that of Chaeronea begins. Parapotamia seems to have been situated on an insulated hill in the entrance of this pass, on the l. bank of the Cephissus, near or at Belesh, a village. It is situated exactly opposite Agios Blasios.“ *Urbem eversam testatur sed locum monstrat Plutarchus Syll. 16.*

§. 5. ταύτην τὴν Ἀμφικλειαν ἰλυμήναντο οἱ τε ἐπιχωριοὶ τῷ ὀνόματι, καὶ Ἡρόδοτος μὲν Ὀφιτελαν ἐκάλεσεν Vulg. Primum ταύτην — Ἀμφικλειαν Accusativus est absolutus, nam *λυμαίνεσθαι* adiunctum frequenter habet Dativum; sensus: *quod ad hanc Amphicleam attinet, nomen huius urbis corrumperunt*. Deinde in οἱ τε ἐπιχωριοὶ κτλ. videor mihi deprehendere lacunam existimans, excidisse καὶ Ἀμφικτύονες itaque scripsi οἱ τε ἐπιχ. τ. ὀνόματι καὶ Ἡρόδοτος μὲν κτλ. Pro Ὀφιτελαν est ἀμφικλειαν (Facius profert Ἀμφικλειαν) in Mosq. sed Ἀμφικλειαν ex Herodoti VIII, 33. restituendum esse omnes viderunt, et recepit nobiscum Clavier, quum et Stephanus Ἀμφικλειαν ex Pausaniae decimo habeat, eandemque ab eodem etiam dici Ἀμφικλειαν tradat, ut monuit iam Syllb. qui hanc urbem dictam docet *παρὰ τὸ ἐκτὶ ἀμφοτέρους καυθῆναι, τὸν τε παῖδα καὶ τὸν ὄφιν*. Nomen Ὀφιτελαν et hic et paulo post ex iis, quae infra narrantur, et ex margine videtur illatum esse. Ἀμφικτύονες — ἐξενεγκότες. Hoc decretum significatur cap. 3, 2. verbis Καὶ ἐς ἑάρατος — πόλεις. — τότε δὲ — οἱ Ἀμφικτύονες. Ergo, in hoc decreto urbs haec evertenda non Ἀμφικλεια sed Ἀμφικλειαν appellata est, namque in his vulgatis ὀνομα εἶπεντο αὐτῇ Ὀφιτελαν pro Ὀφιτελαν scribendum est Ἀμφικλειαν e Mosq. qui ἀμφικλειαν hic offert. Recte etiam supra c. 3, 2, ubi de hoc decreto sermo est, Ἀμφικλειαν legitur: idem nunc hic cum Cla-

vlerio et Nibbyo restituiimus. Tria enim huius urbis nomina distinguit Pausanias, primum et antiquissimum fuisse *Ἀμφικλειαν*, ex eo secundum *Ἀμφικλειαν* factum esse ab Amphictyomibus post bellum sacrum: tertium esse *Ὀφικελαν*, quod fabula huic urbi det inter huius regionis incolae propagata. *Ἀμφικλεια* autem solemne fuit nomen Pausaniae aetate. *εὐνήπιον* pro *νήπιον* et *πλεῖν τὴν* pro *πλεῖστην* Mosq. Hoc *ἀγγεῖον* forsitan *ἀγγυαῖ* fuit. cf. V, 17, 2. *δράκοντα δὲ ἰσχυρὸν ἀνέχειν τὴν φρουράν* Vulg. *ἰσχυρὰν* Mosq. Hinc in minore editione *ἰσχυρὰν ἔχειν τὴν φρουράν* scripseram; sed fortasse scribendum fuit *ἰσχυρὸν ἔχειν τὴν φρουράν*. Etiam Corayus *ἔχειν* pro *ἀνέχειν* voluit. *ἐσπειρωμένον* Vulgata; iam Lobeckius ad Phryg. p. 204. malebat *σπειρωμένον* idem seu *ἐσπειρωμένον* praeferēbat Corayus, quorum posterius Bekker. ut puto e cod. 1410. recepit. *σπειροῦν* aliter fere usurpatur de iis, qui fasciis involvunt, ut Callim. h. in Iov. 33. *ἐπλῖξεν* in re mala ut saepe, non tantum apud Iones. cf. Sch. ad Thub. I. init. II, 11. IV, 9. Pausan. VIII, 50, 5. Adeo *τὴν ἐπὶ τοῦ φόβου* dixit Thucydides VII, 61. *ὁμοῦ καὶ* pro *καὶ ὁμοῦ* Mosq. *τὴν πυρὰν τῷ δράκοντι καὶ τῷ παιδὶ ἐποίησεν ἐν κοινῷ* ante Facium, qui *μὴν* ante *τὴν πυρὰν* e Mosq. inseruit. Rursus *μὴν* atque etiam *τὴν* ante *πυρὰν* Clavier delevit, recte; idem mox inter *τὴν πόλιν* et *Ὀφικελαν* inserit *ἰσχυρὰν* e cod. 1410, quod nos imitati sumus. De *Amphiclea* Dodwellius in Itin. IF, 1. p. 226. Sickl. ita: „Dadi ist eine völkreiche griechische Stadt am Fusse des Parnassos und auf dem Grund einer alten Stadt. Wahrscheinlich ist Dadi die alte Amphikleia, da sie Pausanias sechzig Stadien von Lilaea setzt, was beinahe den 2 Stunden 7 Minuten entspricht, die wir von den Quellen des Kephissos bis Dadi brauchten.“ Hobhouse quoque *Dithadethi* est Amphiclea. Gellius in It. of Gr. p. 208. 210. 244. Amphicleam potius Oetae subiecit, et addit: „by a projection of the mountain Oeta from Hamara is concealed Amphiclea.“ Inter Charadram et Tithoream Squire apud Walp. I, 319. ponit pagum *Thathia*. *θείας δὲ μάλιστα ἄξιον*, *Διονύσου δρῶσιν ὄργανα*. Vulgata. Pro *θείας δὲ* est *δ* in cod. 1410 atque etiam in Mosq. qui deinde *Διονύσου* bis habet. Facius post *ἄξιον* stellulam, hiatus signum, interposuit, putavit autem cum Amasæo et Goldhageno locum sic restituendum esse: *θείας δὲ μάλιστα ἄξιον ἄδουτον Διονύσου δρῶσιν*

ὄργια ἔσοδος ἐς τὸ ἄδυτον etc. ut *δρῶσιν* esset Dativus; sustulit etiam distinctionem post *ὄργια* in sua editione. Sed ἔσοδος ἐς τὸ ἄδυτον videtur coniungendum esse cum sequentibus; structura enim orationis haec est ἔσοδος ἐς τὸ ἄδυτον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐν φανεροῦσιν ἀγάλμα. ergo nullum hic Bacchi simulacrum vidit Pausanias, quum adytum adire nefas esset. Clavierius scripsit θεῆς δὲ μάλιστα ἄξιος Διονύσου ὄργια δρῶσιν. ἔσοδος κτλ. sed non potius hoc quam Amasaenum sequitur haec eius interpretatio: „Ce qu'on y voit de plus remarquable c'est un temple de Bacchus; l'entrée du sanctuaire est cachée, ainsi que la statue; on y celebre des orgies en l'honneur du dieu.“ Similis est Nibbyi translatio: „Merita specialmente di essere veduto il recesso, dove celebrano i misteri di Bacco; l'ingresso in quello è aperto (?), ma la statua non si vede.“ Locum esse mutilum vix dubium est, et excidisse, quod Amasaenus suspicatus est, ἄδυτον post ἄξιον, indicat, quod deinde sequitur, τὸ ἄδυτον. sed quum Διονύσου geminetur in Mosquensi, opinamur scriptum fuisse θεῆς δὲ μάλιστα ἄξιον Διονύσου ἄδυτόν ἐστιν, καὶ ἐνταῦθα Διονύσου δρῶσιν ὄργια. ἔσοδος κτλ. seu — ἐστὶν ἐνταῦθα, καὶ Διονύσου. Nos signum lacunae post ἄξιον posuimus. Post ἔσοδος inseruit δὲ cod. 1410. Ἀμφικλειῶν Mosq. De Baccho fatidico cf. IX, 30, 5. μάντιν τέ οφίσι τὸν — τῶσων οφίσι καθιεστημέναι Vulg. Posterius οφίσι cum Mosq. omisi. αὐτοῖς τε τοῖς Ἀμφικλειεύσαι legi voluit Sylburgius; bene.

§. 6. ἀπωτέρω σταδίου Vulg. σταδίοις edidi. cf. ad VIII, 21, 3. hic quoque tacite consentit Bekker, ut §. 3. Τιθρώνιον sine varietate, quae notata est ad cap. 3, 2, atque etiam Clavier. ἐν πεδίῳ κείμενῃ cod. 1410 et editt. ante Facium; qui e Mosq. κείμενον restituit. Ruinas huius urbis esse suspicatur Dodwellius II, 1, 229, ubi nunc est *Moulki*, quod a Dadi via unius horae cui tertia pars deest ditentum est, et situm ad laevam Cephissi; assentitur Gellius in It. of Gr. p. 210. 211. 245. Rursus autem Squire apud Walpol. p. 319. transfert Tithronium in dextram Cephissi ripam. De numero πεντεκαίδεκα vido paulo post. Quae hic et cap. 3, 2. *Δρυμαία*, ab Herodoto VIII, 35. *Δρύμος πόλις*, a Stephano Byz. qui hunc Pausaniae decimum librum citat, *Δρυμία* vocatur. De ea cf. Mannert. VIII, 171 sq. qui ibi nunc esse refert *Babam*. De εἰκασίῃ paulo post. καθότι — συμμορφουαίν;

ἔστιν Vulg. Nescio quō errore in Clav. ed. post *συμ-
μολογῶσαι* maximā est distinctio; hunc correxit Corayus,
qui et καθ' ὃ τι, legi vult. Formam *Τιθρωνεύς* agno-
vit etiam Stephanus; non erat igitur cur Berkelius et
Palmerius in Graec. Ant. p. 650. *Τιθρωνεύς* mallent. cf.
adn. ad cap. 32. 3. de forma *Θημισωνεύς*, adde *Τιθορεύς*,
Δελειεύς. Qui vulgo, sic legitur locus: 'ἀπέχει δὲ Ἀμ-
φικλείας ἢ Δρυμαία σταδίων ὀγδοήκοντα, ἀποτραπέντι ἐς
ἀριστερά κατὰ Ἡρόδοτον λόγους. Ναυβολεῖς δὲ τὰ ἀρ-
γαιότερα, καὶ οἰκιστὴν καὶ partim mutilus, partim male
acceptus est. Primum in spatio *octoginta stadiorum*,
quo Drymaea ab Amphiclea abfuerit, offendit Palmerius,
qui in Exerc. et in Graec. Ant. p. 648. hunc numerum
corruptum esse opinatur, quum praecedentes numeri *πεν-
τεκαίδεκα* et *ἑξήκοντα* tantum *triginta quinque* efficiant.
Hunc sequutus Gellius in Itin. of Gr. p. 210 scripsit:
the confusion of stadia between Amphicleaea and Dry-
maea in Pausanias is fatal to all certainty. That author
gives 80 stadia as the distance *direct* (?) from Amphi-
claea to Drymaea, and only 35 passing through Tithro-
nium, 50 that the text must of course be corrupted."
Quare Goldhagenus *πεντεκαίδεκα* mutavit in *πεντήκοντα*,
et apud Hobhousium I, 295. dicitur Tithronium *quinqua-
ginta* stadiorum spatio distare ab Amphiclea. Sic, ad-
ditis *viginti* inter Tithronium et Drymaeam, efficerentur
septuaginta stadia inter Amphicleam et Drymaeam; estne
igitur *ἑβδομήκοντα* pro *ὀγδοήκοντα* scribendum? me qui-
dem iudice hoc faciendum non est, quum quae putatur
obiecta esse difficultas (etiam O. Müllero Orch. p. 497.
molesta), non sit insuperabilis. Non est enim obscurum,
quod tamen Gellius non vidit, et tantum non verbis suis
distance direct. ne alii viderent, impedivit, duas Pausa-
niam distinguere vias ab Amphiclea ad Drymaeam,
quarum altera ἢ ἐς Δρυμαίαν ἐξ Ἀμφικλείας ἢ ἐνθίαν δι-
citur, *via recta*, altera verbis significatur ἀπέχει δὲ Ἀμ-
φικλείας ἢ Δρυμαία σταδίων ὀγδοήκοντα ἀποτραπέντι ἐς
ἀριστεράν haec est *via ad laevam deflectens et per cir-
cuitum ab Amphiclea ad Drymaeam ferens*: (quam po-
steriorem Müller per errorem *ἐνθίαν* dicit); sunt enim
ἀποτραπέντι ἐς ἀριστεράν necessario nectenda cum prae-
cedentibus ἀπέχει — ὀγδοήκοντα. Non est igitur proban-
dus Clavierius, qui maxima post *ὀγδοήκοντα* distinctione
temere usus est. Recta igitur breviorque via triginta quin-
que, longior et ad sinistram excurrens octoginta stadio-

rum fuit, adde extremo hoc capite notata. Pro vulgato *ἐς ἀριστερά* q. Mosq. *ἐς ἀριστεράν* dedi. cf. cap. 24, 5. 35, 1. adde V, 6, 3. *ἀριστεράν* est in cod. 1410. Post *ἀριστεράν* ad lacunam indicandam stellulam inserui, neque proxima *κατὰ Ἡροδότου* (τοῦς inserit cod. 1410.) λόγους — *ἀρχαιότερον* sine codicum auxilio putavi corrigenda; quod Valckenarius ad Herod. VIII, 33. suavit, ut verba *κατὰ Ἡροδοτου λόγους* hinc ablata cap. 34, 2. post *ἔσται ἐν ταῖς* insererentur, parum nos iuvat; Facius tamen haec tria verba, quae Sylburgius quoque negavit ad praecedentia quadrare, uncis circumdedit. Buttmanno supplem̃ti *καλουμένη καὶ Δρύμεις* praeivarat Clavier; is enim suspicatus est ita legendum esse: *Ἀποτραπέντι ἐς ἀριστερά πόλις ἦν Δρύμεις καλουμένη κατὰ Ἡροδοτου λόγους*, sed hunc in modum interpretatur: „En tournant à gauche vous arrivez à la ville qui suivant Herodote se nommoit anciennement Nauboles, jet qui a été fondée etc.“ Nibby ita reddidit: „Drimea è distante da Anficlea ottanta stadi; voltando a sinistra (secondo i detti di Erodoto) vi erano ne' tempi piu antichi i Naubolesi.“ Sed de his Naubolensibus nihil est apud Herodotum, ergo haec pars coniecturae inanis est. „Nauboli Apollodoros meminit, et Homerus II. β, dum Schedium et Epistrophum Phocensium duces filios esse dicit *Ἰφίτου Ναυβόλλιδας*.“ Sylb. Iliius Iphiti mentionem facit Pausanias X, 4, 1. 36, sub fin. Busmannus in Catal. Argon. v. Iphitus hunc sensum nostri loci verbis subiicit: *Naubolenses, dictos Phocenses olim*, quod non congruit cum Paus. X, 1. *γενέσθαι φασὶ* Vulg. *γενέσθαι σφίσι* Mosq. Ald. quod recepi. Verba *Δήμητος — ἀρχαίων* ex hoc Pausaniae loco repetivit Stephanus, sed pro *Δρυμαίους* habet *Δρυμῖους*, quod Berkelio nomen non gentile sed urbis esse videbatur pluralis numeri neutriusque generis, quocum non satis congruit quod apud Pausaniam sequitur *αὐτῇ ἑορτὴν ἄγουσα*. Gentile apud Stephanum est *Δρυμῖος*, et Berkelius negat *ἀναλόγως* duci gentile *Δρυμαῖος* a *Δρυμάλῃ* nonne vero apud Stephanum ab *Ἀναλὰ τὸ ἰθνηκὸν Ἀναῖος* est? *Ἰθνη* Mosq. omisit, *ἑορτὴν ἀνέγουσαν* Vulgata; Sylb. correxit *ἑορτὴν ἄγουσαν* probante Porsono. cf. IX, 3, 4. 31, 3. X, 32, 10. Poasis etiam *ἑορτὴν ἀνέγουσαν* proponere, quod Schneidero placebat et legitur apud Herodot. III, 79. IV, 108. sed illud ut Pausaniae frequentatum prae-tuli nunc idem sensisse Corsyrum video. Vt possit in

Phil. Sen. Im. II, 9, p. 68. Iac. quæritur en ibid. c. 19. p. 85. possit *ἀνέγξ* ferri. *ἐκείνων* pro *ἐκείνων* Mosq.

De *Tithronii ac Drymaeae positu* haec adiungenda sunt. Dodwellius II, 1, 229. quum ruinas prope *Μου-
τι* (vide paulo ante) commemorasset, pergit: „Wahr-
scheinlich sind diese die Ruinen von Tethronion, die
nach Pausanias 15 Stadien von Amphikleia lag; und
ihre jetzige Entfernung von Dadi beträgt 40 Minuten,
(et p. 227. idem narrat) wir gelangten nach 1 Stunde
20 Minuten von Dadi zu der Stadt, deren Entfernung
von der letztern 45 (? nonne 35?) Stadien entsprach.
Dies war nach Pausanias die Entfernung der Stadt Am-
phikleia von Drymeia. Wahrscheinlich wird die letztere
durch die Ruinen bezeichnet, die am Fusse einer
Hügelkette an einer einzelnen Erhöhung liegen etc.“
Gellius in Itin. of Gr. p. 210 et 245. suspicatur, ruinas,
quæ iaceant prope Dadi, Drymaeas. Apud Hobhou-
sum quoque I, 295 Drymaea 20 stadiis distat a Tithro-
nio. Squirio teste apud Wälpol. p. 319. Drymaea fuit
supra Elateam, et ruinae paucæ arcis in clivo munitæ
videntur eius indicari positum.

C A P U T XXXIV.

§. 1. *Elatea* Pausaniæ quidem exceptis Delphis,
Straboni autem Suidæ, Harpocrati, Stephanoque By-
zantino omnium Phocidis urbium maxima fuit, et loco
sita ad Boeotiam invadendam prorsus opportuno. v. Strab.
IX, 407. 417. 418. 424. Mannert, VIII, 173. Livio est
Elatia. *αἰτίας κατὰ Ἀμφικλείαν* Nibby reddidit *è situata
come Anficlea*, melius Clavier Amasæum sequutus esse
est située à l'opposée d'Amphicléa. Sensus videtur esse:
*Elatea ita sita est ut inde ad Amphicleam linea prope
recta duci possit; liegt in der Richtung nach Amphiclea
hin*. Cf. c. 36, 5. Eodem modo loquutus est Herodo-
tus I, 76. II, 148, ubi reddunt *ex adverso*. In Strab. X,
456. (89) iuxta XIII, 318. contra. In O. Mülleri *Karte
der Thäler des Kephissos u. Asopos* Amphicleæ versus
euronotum Elateæ subiecta est, similiter in Carta della
Grecia antica in Nibbyi interpretatione Pausaniæ. De
spatio quod distinet Chaeroneam ab Elateæ cf. ad

IX, 40, 3. *ἡ ἀπόστασις — σταδίων*. De stadiorum numero dissentit Dodwellius, qui II, 1. p. 233. ita: „Nach 2 Stunden und 10 Minuten kamen wir von Tithoraia in dem Dorfe *Eleuta* an. Dieser Ort liegt auf den Trümmern von Elateia, welches nach Pausanias von Amphikleia 180. Stadien entfernt lag. Aber wenn Dadi Amphikleia ist, so muß sich hier in diesem Schriftsteller ein Irrthum befinden, indem von Dadi aus bis zu Eleuta nur 5 Stunden 40 Minuten sind, die aufs höchste nicht mehr als 100 Stadien betragen.“ (Ad. quod quid dicat Mannertus v. apud eum VIII, 172.) Hoc vero non satis est, sed sumens, prorsus eadem, qua ipse iverit, eundem Pausaniae fuisse via, occasionem arripit sui a Pausania dissensus excusandi omnemque culpam in illum transferendi, pergit enim ita: „In der That scheint Pausanias diesen Theil von Griechenland keinesweges mit seiner sonst gewöhnlichen Sorgfalt besucht und durchforscht zu haben, denn in den Entfernungen der Städte von Doris und Phokis, die er gegenseitig angiebt, herrscht sehr grosse Verwirrung.“ Sed ubi harum turbarum causae lateant, nonne aequum est disquirere, antequam pronunciare audeas? At nominatim in Phocidis locis agnoscendis saepe ipsum erravisse Dodwellium, Pausaniae verba male interpretatum, monuit Mannertus VIII, 160. 170. 171. 172. 125. 131. Auctore Gellio in Itin. of Gr. p. 215. „Belutza (Tithoraea) to Elephta (Elatea) 2 hours 4 minutes.“ Quod alii atque etiam Squirius apud Walpel. p. 319 dixerant, Elateas locum nunc occupatum esse pago Turcochorio, idem Gallius cum Dodwellio II, 1, 232. negat, credens unius fere horae via ab hoc pago Elateam distare. Pro *ἀνάντης ἡ Μοσκή ἀνάντησιν*. idem pro *Ἐλατειών* et *Ἐλατειῶσι* habet *Ἐλατίων*, *Ἐλατειῶσι* ut deinceps in Vulgata legitur §. 2. et cap. 35, 1. illa vera, haec corrupta forma est. cf. Steph. Byz. et Etym. M. *ἄστος* o Mosq. dedit Facius. Cf. c. 8 extr. *ἡ — Κηφισσός* sed auctore Strabone 407. (429) *ἡ Ἐλατείας*, quod de regione intelligi non potest, quum addat, *μεγίστης τῶν ἐν Θωακίᾳ πόλεων*. At vero haec urbs in altiore videtur loco sita fuisse teste Pausania. „Ihre Trümmern liegen am Fusse einiger Hügel, die zur Kette des Knemis und Oeta gehören.“ Dodw. II, 1, 233. *οὐτάρδες* outardes, ottarde, aves tardas, Trappen.

§. 2. στρατείαν Vulgata. στρατιάν scripsi volente etiam Sylburgio. ἀντὶ δὲ τούτου τοῦ ἔργου Ῥωμαῖοι δεδωκασιν αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας ἀτελῇ νέμεσθαι τὴν χύραν. Vulg. τούτου Mosq. omisit, qui deinde αἰτε μὴ pro ἀτελῇ habet. Pro vitioso αὐτοὺς dedi iam in min. ed. αὐτοῖς· sio paulo post ἐλευθέρους εἶναι δέδοται σφισιν ὑπὸ Ῥωμαίων. cap. 35, 2. Ῥωμαῖοι Ἀβαιοῖς δεδωκασιν αὐτονόμους σφᾶς εἶναι. Nunc video Corayum et Bekkerum eodem modo corrigere, atque Sylburgio etiam in mentem venerat, quanquam is αὐτοὺς ferri posse crederet. Ἐξεγένετο contigit illis; ὑπῆρξε σφισι quod voluerunt consequuti sunt. Totum hoc Ἐλατειῦσι — ἐκφυγῆν ἵπse scriptor paulo post illustrat. τὸν Κασσάνδρου πόλεμον διαφυγῆν fuit I, 26, 3. Ἐλατον γὰρ — οἰκιστὴν γενέσθαι. Quas igitur Pausanias VIII, 4, 2 VII, 15, 3. tradidit, in iis Elatensium famam sequutus est. Hanc reiiicit O. Müller in Orchom. p. 191. cum Strabone IX, 424. iudicans Elateam, cuius nullam Homerus mentionem fecerit, fuisse recentiorem, et tempore bellorum, quae Thessali cum Phocensibus gesserint, exstructam. Dodwellius tamen propter arcis muros, quorum reliquiae supersint, Tirynthis similes ruditate, de Elateae antiquitate in dubium vocata minus dubitat. ἡνίκα — θεῶ cf. IX. 36, 2. VIII, 4, 2. Hic ἀριθμῆσαι ἔστιν non est, sicut annumerare, sed annumeranda est. Post ἐν ταῖς Valckenarius e cap. 35, 6. verba κατὰ Ἡροδότου λόγους putavit inserenda esse; sane Herodotus VIII, 35. Elateam his accenset urbibus, sed Pausanias iam cap. 33, 4. monuerat, Herodotum καταλέγειν τὰς πόλεις, ὅσας βασιλεὺς Ξέρξης τῶν ἐν Φωκεύσιν ἐπέσκησε, atque ex hoc ipso illius catalogo cap. 3, 2. commemoraverat Elateam a Xerxe incensam; itaque nulla fuit causa, cur Pausanias denuo scriberet, urbibus a Xerxe in Phocide combustis annumerandam esse Elateam secundum Herodoti narrationem. Pro ἐν κοινῷ est κοινῶς in Mosq. ἐκ κοινῶς in cod. 1410. sed quod sequitur τὰς δὲ καὶ ἰδίᾳ tuetur Vulgatam et ipsius sententiae ac loquutionis ratio. ἐκ Μακεδόνων. Philippus Amyntae iam ea potitus est. καὶ ἐπὶ μὲν — πολιορκίαν. cf. de hac re cap. 18, 6. I, 26, 3. quo posteriore loco dicuntur Olympiodoro aeneam Delphis statuas posuisse, quae ibi fortasse non magis quam Philopoemenis (v. ad cap. 6, 1.) fuit aetate Pausaniae. ἐν ante Ἐλατεῖα Mosq. omisit. idem pro οἱ habet ὁ, sed ὁ ante δῆμος ut cod. 1410 omisit. δὲ δὲ refer-

tur ad Elatenses; appositio est ὁ δῆμος — ἀρχάς. Μοx πισταί — τῶν Ῥωμαίου πολιορκία καθίστησαν — Μιθριδάτη ἡγούντος — δέδωται Mosq. τὸ δὲ Κοστοβῶκων τε τῶν ληστικῶν τὸ κατ' ἐμὲ τὴν Ἑλλάδα ἐπιδραμὸν Vulgata; Facius τε censebat delendum esse; atque ita scripsit Clavier, nos τε uncis notavimus; Cf. adn. ad VIII, 36, 2. forsitan τὸ Κοστοβῶκων δὲ τῶν corrigendum. Bekker. cum Kuhnio malit: τῶν δὲ K. τὸ ληστικόν. Costoboci Sarmaticis accensentur gentibus, et putantur sedes ad Istri partes orientales habuisse. v. Mannerti Geogr. IV, 183. 269. 352. Nomen scribitur etiam Κοστούβωκος et Κοιστοβῶκος teste Is. Casaubono ad Capitolin. vit. M. Anton. Philosophi c. 22, ubi huius imperatoris bellum contra istas gentes commemoratur, cuius Pausanias etiam mentionem fecit VIII, 43, 4. quo loco simul cūm nostro ad aetatem Pausaniae definiendam usi sumus in Praefatione vol. I. p. VIII. περὶ αὐτῶν — συνέστηκε Mosq. idem vitium in συνέστηκε notatum est cap. 53, 2. ἐν Ἐλατείᾳ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ θρομέως Μνησιβούλου χαλκοῦς ἔστηκεν ἀνδριάς an scripserit Pausanias fortasse quispiam dubitet, quae via verbis κατὰ τὴν ὁδὸν significetur, non videns; sed nulla dubitandi causa est, quum ἐν Ἐλατείᾳ non sit Elateae, à Elatée, in Elatea, sive Elatea, ut vulgo interpretantur, sed prope Elateam. Amasaeus alia putavit ratione rem expediendam esse. Quodsi de lacuna cogitandum est, poterit ita expleri: κατὰ τὴν ἐς ἀγορὰν ὁδόν· sequitur enim illico Ἡ δὲ ἀγορὰ αὐτῇ.

§. 3. ἀγορὰ αὕτη ante Facium, qui Sylb. emendationem ἀγ. αὐτῇ recepit. ἦτε — ἦτε — μῆμα τὸ Mosq. ἐργαζομένοις idem. De Timocle et Timarchide ad §. 4. μαρχίδης pro Τιμαρχίδης Mosq. sed Vulgatam tuetur Plinius XXXVI, 4 (5), 10. Cum τῷ πέρας iunges τῆς πόλεως. utrum πέρας intelligendum sit, significatur interpositis verbis, τῷ ἐν δεξιᾷ. De his χαλκοῦν — ἀρχαίων cf. adn. ad cap. 35, 3.

§. 4. Si lectio Κρανάας sana est, hoc vocabulum vix aliunde duci possit nisi a nomine Κρήνη seu Κρανῆ, quae insula fuit Atticae; credibile tamen est, Minervam ita appellatam esse, quia eius templum erat ἐν Κρανῶν seu, ut Pausanias ait, ἐν λόφῳ ἀποτόμῳ. Dodwellius e pago Eleuta progressus versus meridiem adiit locum, ubi huius templi supersunt ruinae non procul iacentes a fonte et in rupe praerupta exiguae altitudinis;

idem II, 1, 256. quid reliquum sit huius aedis indicat, adde Gellii Itin. of Gr. p. 1219. qui de hoc templo ita: „It is to be found by proceeding up the glen behind Elephtha, leaving the brook r. on the direct road to Talanta, anciently *the nearest way to Abae and Hyampolis.*“ Cf. Pausan. cap. 35 init. ἡ δὲ ὁδὸς ἐπὶ τοσούτοις ἀναντιστέρα, ὥς ἀνιόντι μηδὲν καὶ ληθέναι μᾶλλον αὐτῆς τὸ ἀνάντες Vulgata; Sylburgius Faciusque putarunt, structuræ legem postulare ἀνιόντα, et posterior ita interpretatus est: *ita ut, qui ascendit, maiorem viæ acclivitatē probe sentiat*, hunc opinatus constructionis esse ordinem ὥς καὶ ἀνιόντα μηδὲν ληθέναι τὸ μᾶλλον ἀνάντες αὐτῆς. Sed isto modo Pausaniam sua disiecisse verba, vel iniquioribus illi vix persuadebitur; itaque magis probaverim Kuhnium suspicatum, post μηδὲν excidisse ἐνοχλεῖν, et hunc esse sensum: *in tantum acclivis via est, ut ascendenti nil molesta sit, imo potius ipse nasciat se ascendere per acclive.* Aliquid deesse post μηδὲν quispiam existimet; nos hic, meliore deficiente remedio, virgulam fiximus suppletēs εἶναι hoc sensu: *ut adscendenti nihil sit eius acclivitas* (i. e. ei non sit molesta) *atque minus subinde illa ab eo sentiatur* (i. e. quo longius progreditur eo minus ab eo sentiatur), proprie: *eius acclivitas magis occultetur*, quum λέληθα sit lateo. Clavier Facii sequutus vestigia sic interpretatus est: „le chemin qui y conduit va tellement en montant, qu' à mesure que vous avancez ce qui vous reste à faire paroît toujours plus escarpé.“ Corayi coniectura est: *μὲν pro μηδὲν legendum esse*; quæ quid prosit, equidem non video. Buttmannus hanc proposuit coniecturam ὥς ἀνιὼν τὸ μηδὲν. Pro ἀναντιστέρα est ἀναντράστει in Mosq. οἰκήσεις διὰ τῶν στοῶν *habitationes continuæ sunt per has porticus, per totas has porticus continuantur habitationes*, „Wohnungen ziehen sich durch diese Hallen hin.“ οἰκήσεις Mosq. σύνῃς pro τῆς ἱερῶν; idem. Pro vulg. ἱεροῦται non dubito quin scribendum sit ἱερᾶται, nisi forte credis ἱερᾶσθαι et ἱεροῦσθαι promiscue usurpata esse, quæ Sylburgii fuisse videtur opinio. v. adn. ad II, 32, 1. συνεχῆς Ald. συνεχῆς; Camerar. vult, συνεχῆς Mosq. idem deinde offert παρὰ τῆς Θεοῦ, quod Clavier nulla, ut equidem existimo, necessitate recepit, licet δλαιταν victum interpreteris. καὶ λουτρὰ ἀσάμινθοι — ἀρχαῖον et pro balneo ei est solium more antiquo. βαλανεῖα γὰρ, ait Artemidorus I, 64.

in ἤδισαν οἱ πάντες παλαιοὶ ἐπὶ ἐν ταῖς λεγόμεναις ἀσ-
 ἰθούσις ἐλεύοντο, non enim, addit, συνεπὶς ἐλεύοντο ἐν
 ῥήρωσι. Cf. Hom. Od. XVII, 87, ἐς δ' ἀσπερίθους
 ἀνέρες εὐχέστας λούσαντο. In Mosq. est αἰσώμενος.
 αὐ τοῦτο οἱ Πολυκλέους παῖδες. Ex his Facio nata est
 aspicio, *Timoclem et Timarchidem*, qui §. 3. dicti sunt
 athenienses et Aesculapii signum Elateae fecisse, fuisse
Polycles filios. Polyclem ipsum Atheniensem fuisse, sci-
 us e VI, 4. p. 461. Quodsi haec suspicio, ut videtur;
 robabilis est, non satis inter se congruunt quae legun-
 tur in Meyeri Hist. art. inter Graec. Polyclem circa
 Olympiadem centesimam secundam, Timarchidem autem
 inter nonagesimam quintam et centesimam floruisse.
 Item p. 95 vulgatam in Plin. XXXVI, 4 (5), 10. lectio-
 nem: *Item Polycles et Dionysius Timarchidis filii*. se-
 quutus Polyclem Timarchidis fecit filium, quum tamen
 Ierduinus verba: *Item Polycles et Dionysius*, ut in plu-
 ribus omissa codicibus, abieciisset. His scriptis legi
 adem deesse in iis, quos Silligius contulit, et ab hoc
 viro doctissimo duos Polycles distingui. vid. Amaltheae
 vol. III. p. 290 sqq. καὶ ἐντολόμενος τῇ ἀσπίδι τὸ Ἀθή-
 ηοι μίμημα ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τῆς καλουμένης ὑπὸ Ἀθηναίων
 ταρθέρου. Vulgata. τῶν Ἀθήνης Mosq. τῶν Ἀθήνης
 Uld. τῶν Ἀθήνησι ego iam in mia. edit. scripsi; trans-
 positis verbis Clavier μίμημα τῶν Ἀθήνησι ἐπὶ. E suo
 codice tacite Bekker. scripsit ut ego. De iis quae in
 Minervae Virginis clypeo expressa fuerunt, v. adn. ad
 , 24, 7.

CAPUT XXXV.

§. 1. Ἐξ Ἀβας—ἄστρου. Cf. de hac via adn. ad
 . 4. cap. 34. καὶ ante ἐξ Ἐλατεας omisit Mosq. uncis
 otavi. ἄστρου Fac. e Mosq. cf. ad cap. 8 extr. ἐκτρα-
 ντί, οὐ πολλὴ ἐν ἀριστερὰν ὁδὸς ἢ ἐξ Ἀβ. ante Fa-
 tium, qui e Mosq. nbi est πολλὴν, scripsit ἐκτραντί
 ὁ πολὺ ἐν ἀριστερὰν, ὁδὸς καὶ. Qui igitur Orchomeno
 punctem proficiscens paulum deflectit ad sinistram, in-
 didit in illam viam, quae ex Elatea ad Abas ducit. In
 Strabone IX, 423. (524) scribitur male Ἀβαί, ubi
 Tzsch, et de loco Strabonis O. Müller Orchom. p. 40.
 ad Tom. IV.

et Mannert. VIII, 175. ubi de urbe et oraculo. cf. ad §. 2. „Abas is only 15 miles distant from *Dystomo* (the ancient Ambryssus) and 19 minutes from *Bogdana* (Hyampolis)“ Gell. Itin. of Greece p. 175. 225. ἀπὸ ἡρώος Ἀβα. nam Ἀβας nomen proprium utroque modo flectitur auctore Herodiano apud Stephanum. Hic *Abas* Lyncei filius etiam II, 16. p. 145. commemoratus est.

§. 2. εἶναι τὰς Ἀβας Vulg. εἶναι καὶ Ἀβας cod. 1410. Mosq. Clav. χρηστήριον καὶ. De *Apollinis oraculo*, quod *Abis* fuit, cf. IV, 32, 5. Soph. Oed. T. 910. (871). Stephan. Byz. Phavor. Strab. IX, 423. Diod. XVI, 58. Herodotus VIII, 33. testatur, sua aetate fuisse adhuc illud oraculum. Post χρηστήριον cod. 1410 et Mosq. καὶ inserit. *οργατεία* ante Facium, sed ante *Kuhnium* Sylburgius corrigendum censuerat. Ἑλλήνων — ὑπομνήματα. Res haec nota est ex *Isocrat. Paneg.* 41 et *Lycurg. c. Leocr.* 19, 8. addere nunc licet illud *Ciceronis* de republ. III, 9. „fana ne reficienda, quidem Graii putaverunt, ut esset posteris ante os documentum *Persarum* sceleris sempiternum.“ τὸν ἐχθρὸν Mosq. ἐν τῇ Ἀμφιτρίῳ. cf. IX, 52, 4. Ἀθηναίοις — Φαληρεῖν. Huius templi semiusti mentionem fecerat I. 1, 4. καὶ οἱ ἐπὶ Φαληρεῖ τῆς Ἀθήνης. Hoc vitium *Vulgatae*, quod iam in minore correximus editione, omnium fefellit oculos, etiam *Clavierii* atque *Bekkeri*, quum tamen ope loci I, 1, 4. facile posset detegi: hic enim ostendit, unum ibi fuisse *Cereris* templum: scripseramus igitur καὶ ὁ, et deinde Φαληρεῖ pro vulgato Φαληρεῖ, de qua correctione cf. adn. ad I, 1, 2. τοῦ ante ἐν Ἀβαίς e Mosq. primum addidit *Facius*. βρασθέντας pro βρασθέντας Mosq. Rem verbis ἐς ὃ ἐν τῇ καὶ indicatam tangit *Diodorus Sic.* XVI, 58. nec non *Eusebius Praep. Ev.* VIII. p. 392. Cot. ubi *Phayllus* ἐν τῇ ἐν Ἀβαίς ἱερῇ συνεμπρησθεὶς ἀνολέσθαι dicitur ex altera fama. Quum *Abarum* urbs igne vastata esset, non potuerunt hic *Phocensium* donas ex *Herodoti* VIII, 27. commemorari. Pro δὲ post δὲ τερὸν *Bekker*. δὴ scribendum suspicatur. εἰστέλει καὶ Constructio est: οἰκοδομημάτων, ὅποια ἦδη πλεὺς ἐκ μὴναιτο, ἀσθενέστατον scil. τὸ ἱερὸν εἰστέλει καὶ ἐς τὴν εἶς, αὐτὴ ἐπὶ — αὐτῆς κατασκευασμένον ὑπὸ καὶ. Ex omnibus aedificiis, quae iam lasserat flamma, ut maxime novum hoc templum stabat adhuc mea aetate, utpote post

Medicum (Persarum) ignem, qui antea corruperat, posita Boeotico (Boeotorum) igne confectum. προλαβασθαι
 leest in Schneideri ac Passov. Lex. gr. ἐπὶ τοῦ Βοιωτίου
 — καταργασμένοι Mosq.

§. 3. ἄλλος ναὸς, ἀποδείων ἐκείνου μέγεθος Vulga-
 a; scripseram ἀποδείων (cf. cap. 36, a.) iam Schneidero
 ta corrigente, nunc video idem placuisse Corayo. Ἀν-
 ριανὸς — ἀναθήμα Mosq. idem post ἔσπε μὲν omisit ἔσπε
 εἰ, perperam. Et haec ἀγάλματα ἀρχαιότερα, et illud
 αἰκοῦν Ἀθηνᾶς ἀγάλμα ἀρχαίων apud Elatenses cap.
 4, 5, difficile indicatu est, quatenus antiqua dicta sint
 Pausania. Fortasse opponuntur signis, quae Pausa-
 iae procudebat aetas. Quod autem de Abaeorum thea-
 tro ac foro additum hic legitur, κατασκευῆς ἀμφοτέρων
 πύλας (sous deux d'une architecture très ancienne, red-
 idit Clavier) est forsitan de veterum operum reliquiis
 intelligendum, ut quod §. 4. de Hyampoli narratur.
 masaeus verba τὰ δὲ ἀγάλματα — Ἀρτεμῖς non recte
 cepit; constructio enim est τὰ δὲ ἀγάλματα ἀρχαιότερα,
 πολλῶν — Ἀρτεμῖς, καὶ αὐτῶν — ὁρθὰ haec simulacra
 ipsorum sunt donaria Abaeorum, facta autem ex aere,
 pariter erecto statu posita.

§. 4. Ἐπανελθόντι — εὐθεὶαν* respondet praecedentibus
 §. 1. ἰόντι ἐς Ὀποῦντα — ἢ ἐς Ἀβας. Hyampolis
 victore Strabone IX, 416. 424. vicina fuit Opunti et Pa-
 potamiis; de eius situ, quem adhuc ignorari dicit
 Mannertus VIII, 177, cf. O. Mülleri Orchom. p. 40. Si
 les G. Gellio habenda est, nunc ibi iacet Bogdana, ex
 Caprena (Chaeronea) to Bogdana 2 h. 48 m. Idem
 et illinc huc factum narrans in Itin. of Gr. p. 223 ait:
 The village of Bogdana is situated at the junction of
 three vallies; one toward Talanta, and forming a pass
 to Locris; one toward Abae and Orchomenos, and
 the third toward Parnassus and the plain of Elatea. Ta-
 tanta is three hours distant, Elephtha three hours over
 the hill. Hyampolis is upon a little eminence in the
 centre of the vallies at their junction. Hobhouse teste
 Hyampolis priscum nomen retinuit, seu *Hiapoli* voca-
 ta. Plures fuisse huius nominis urbes, perperam cre-
 ditum esse, contendit O. Müller l. c. p. 496, ubi etiam
 Strabonis loco contrario IX, 424. emendando et inter-
 prelando dicit aliter ac Mannertus l. c. τῶν δὲ ἐνταῦθα —
 λαοὶ ἐνταῦθα. Sed Phavorinus ait: Ἰαμπολίς εἰ.

μὲν ἀπὸ τῶν Τάμπεων ἀνόμεσται τῶν περὶ Βοιωτίαν, οὐ
 ἔστιν ἀκριβῶς εἰπεῖν· οὐ πολὺν ἔσχε λόγον παρὰ τοῖς πα-
 λαιοῖς. Idem legere est apud Eustathium ad Iliad. II,
 521, ubi Τάμπολις in Phocicis adnumeratur urbibus, ad-
 dit autem Eustathius φασὶ δὲ τοὺς ἐγχωρίους καὶ αὐτὴν
 οὐ λέγειν αὐτὴν ὑσάμπολιν. Estne vero antiquior haec
 forma? De Hyantibus e Boeotia oriundis cf. IX, 5, 1.
 Müller, l. d. p. 130. adde Schol. Pind. Ol. VI, 152. Polit.
 ad Eustath. l. c. T. II. p. 565. barbaris eos accenset
 Strabo VII, 521. IX, 401. Apollodorus autem apud
 Strab. 10, 464. dixit Hyantes Boeotia relicta ἐποικίαν
 τοῖς Αἰτωλοῖς γενέσθαι. Κάδμου pro Κάδμων Mosq. ἀγο-
 ρᾶς ἀρχαίας κατασκευὴ fori prisci substructio ut cap.
 57, 3? antea ἀγορὰ κατασκευῆς ἀρχαίας §. 3. σκευὴ pro
 κατασκευῇ Mosq. idem cum cod. 1410. οὐ ante βασιλείαν
 omisit Ad ἀπ — οὐδενὸς est ὕδωρ supplendum. τὸ δὲ
 ἄγαλμα ὁποῖόν τι ἔστιν, οὐκ ἰδήλωσα Vulgate; Sylbur-
 gio apud videbatur ἠκριβώσα accurate inquisivi; ego
 vero prorsus assentior Kuhnio-correctenti ἰδήλωσαν. οὐκ ἐ-
 δερυντ (ut Soph. Ai. 462. ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω γε-
 νεῖς;) quum enim constitutum esset, ut his tantum quo-
 tannis templum hoc aperiretur, neque his ipsis temporibus
 Pausanias Hyampolin venisset, fieri non potuit ut
 Dianae simulacrum in templo collocatum videret. Quam
 emendationem tanto minus dubitavi adsciscere, quod vi-
 deram alibi esse in contrariam partem peccatum. v. adn.
 ad VIII, 5, 1. ἀγγνύναι Mosq. ἱερὰ ἐπονομάσασιν ἰδὲ
 eodem modo loquutus est IX, 29, 1.

§. 5. ἡ εὐθεία — Σχιστήν. Hanc enarravit viam
 Pausanias cap. 4—5, 3. De Σχιστῇ cap. 5, 2. Quae
 hic Στίρις, eadem cap. 3, 2. Στιρῆς vocatur, sed in
 Plut. Cimon. cap. 1 extr. Στίρις, quae vera videtur esse
 scriptura, si, quae de sua origine narrarunt Stirien-
 ses iis fides habeatur. Qui ex Damonis Chaeronensis poste-
 ris hic habitabant, aeolica usos esse dialecto, Plutar-
 chus l. c. non dicit, ut putavit O. Müller, qui ex hoc
 et nostro loco sua hausit in Orchom. p. 257. „Dyscom-
 (Ambrysus) to St. Luca 1 h. 38 m. [a little more than
 an hour. Sibthorp ap. Walp. p. 69.] The ruined walls
 of the ancient city of *Stiris* on the pointed hill west of
 the monastery of St. Luke. The city of *Stiris* ran up
 the pointed hill behind the monastery (St. Luke) to W.
 St. Luke *Stiriotis* to Lebadia 4 h. 33 m.“ Gellii l. 12
 of Gr. p. 175. 177. adde p. 171. ἐκ τοῦ δήμου τῶν Στι-

Vulg. τοῦ pro τῶν e Mosq. dedi iam in ed. mino-
 ; atque etiam Bekker, scripsit, quanquam in cod. 1410.
 in invenerat. Deinde scripsi *Στεφάνου*, quod volue-
 nt Sylburgius, Meursius de Popul. Attic. et Facius,
 am populus atticus *Στεφία*, et popularis *Στεφειῶς*
 ctus est teste Stephano cum Etym. M., auctore et cum
 uida. ἐπὶ τοῦτο ante Kuhn. qui a Sylb. monitus, cor-
 exit tacite errorem, quem erravit etiam Mosq. ἐν πη-
 γῃ — πηγῇ inscriptionem huc pertinere creditam ha-
 et Müller in Orchom. p. 89. *κατελιγμένον ταῖς ταῖς*
 ripsit Facius e Mosq. quocum consentit 1410, pro vul-
 ato *κατελιγμένον*. Sylb. vel *κατελιγμένον* vel *καθε-*
γμένον corrigi voluerat, quorum posterius commenda-
 at Lobeckius ad Phryn. p. 30. *κατελιγμ.* scribens. Ego
 um Porsono et Corayo *κατελιγμένον* dedi, quod pro-
 us accedit ad lectionem Mosq. idem receptum est VIII,
 2, codicis auctoritate confirmatum. *ἄγαλμα ἀρχαίων*
πεν ἄλλο ὁπόσα Δῆμητις ἐς τιμὴν Facius, namque ante
 anc maxima distinctio posita erat post ἄλλο. Sylburgio
 idebatur ante ὁπόσα excidisse periodi protasis, *ἔνθα*
ἄλται, vel aliquid tale; Buttmanno *καὶ τοῦτο γίνεται*.
 uhnius putabat nihil deesse, sed scribendum esse *ἀρ-*
αίων εἴ τι ἄλλο, ὁπόσα vetustum (est) si quod aliud eo-
um, quae in honorem Cereris faeta sunt. quod in mar-
 ine repetivit Clavier. Facius malebat *ἀρχαίων ἔστιν*
εἰ ἄλλα, ὁπόσα. Ego Amasaecum quidem imitatus ad
 iatum indicandum stellulam inserui; coniecturis autem
 aliquis Kuhnianam praetulerim, quod mihi similiter oc-
 currit emendatio *ἀρχαίων ἔστιν εἴ τι ἄλλο*.

CAPUT XXXVI.

§. 1. *Ἀμβροσίου* Vulgata, quae cap. 3, 2. IX, 13,
 IV, 31, 5. simplici sibilante hoc nomen extulit. sed
 e scriptura huius nominis cf. adn. ad IX, 13, 2. No-
 discum consentit praeter Livium 32, 18. etiam Strabo IX,
 23, 424. Mosquensis sibi hic constat in *Ἀμβροσίου*,
 od. 1410 in *ἀμβροσίου* et *Ἀμβροσίων* profert Hob-
 ousius T. I. p. 257. e tribus inscriptionibus apud Me-
 etium; rursus inscriptio apud Walpol. p. 514. habet
Ἀμβροσίου. Goltzii autem numus apud Berkelium ad

Steph. *Auguſtor*, quam ſcribendi rationem Stephanus ipſe ſequutus eſt, optimam iudice Berkelio, *Ambryus* nunc vocatur *Distomo* auctore Gellio in Itin. of Gr. p. 171. Sibthorpius apud Walp. p. 69. removet eam a Delphis quinque horarum via. „Lebadia to Distomo 4 h. 8 m. Daulia to Distomo 2 h. 25 m. [the route from Daulia to Ambryus paſſes the ὁδὸς σφυρῆ Squire ap. Walp. 519.] Distomo to St. Luca 1 h. 38 m.“ Gellius 169 ſqq. add. Doſw. I, 1. 264. Ambrysum in altiore campo ſitam uniꝝ circiter horae via directam eſſe a mari teſtatur Squire l. c. et 359. pro ἐκ Σφυρῆς eſt ἐκ Σρυφῶν ὁδὸς in Mosq. ἐν τῇ γῇ idem. Poſt *Auguſtor* punctum, quod antea fuit, ſuſtulit Facius. Sed pro ἐν γῇ τῇ *Auguſtor*. volderunt ὕδην seu ὕδατος ἐν τῇ *Auguſtor*. Sylburgius et Salmasius Exerc. p. 273 legi, atque ὕς, quod ſequitur, Turnebus Adv. XIX, 25. mutandum cenſuit in ὕδην. quod ſequutus eſt Billerbeckius in Flora Claſſ. p. 252. cum Schneidero in Lex. gr. Kuhniiꝝ putabat; eſſe quidem ὕδατος ἐν τῇ *Auguſtor*. legendum, quod autem poſtea Vulgata habet ὕς, retinendum: eandem Palmerius in Exerc. Faciuſque tuendam exiſtimarunt, et recte; primum enim quatuor codd. Parisini, quibus accedit Moſqueniſis, eam confirmant. Deinde probabilis eſt eorundem ſententia, Galatas hanc arbuſculam, κόκκον, confuſiſſe cum illice aquifolia, quum nihil ſimilius ſit frutici, quem Arabes *Kermes*, Graeci κόκκον vocent, quam illa illex, quae Francogallis etiam hodie nominetur *Hous*, una ſyllaba et adſpiratione aſpecta. Eſſe enim *Kermes* ſpeciem ilicis exilioris, quem Dioscorides etiam *κρόνον* appellat; barbaros autem illos Gallos, qui *Kermes* fruticem non noviſſent, quum in Asia eum abundare viderent; putasse eſſe aquifolium, et eum vocabulo ſuo Gallico; ὕς, *hous* vocaviſſe. Addunt etiam, Galatas graecam vocem κόκκος auditam ex ipſorum lingua *coche*; *euem*; interpretatos *hous*, ὕς nominasse. Caeterum in Mosq. et cod. 1410 eſt *κρόνον* μὲν τοῖς καὶ (al) οἱ θάμνος, atque ita ſcripſit Clavier; hoc ut cum praecedentibus iungi poſſet, e coniectura Bekker. qui eodem modo ſcripſit, antea poſt *Auguſtor* inseruit οὐ. Hic ὁ et ἡ θάμνος, quod iam adductum eſt in Matthiaei gram. §. 94. ἡ κόκκος, *cocheſ*; *quercus*, *Kermesche*, *Scharlacheiche*, quam dicunt *κρόνον* etiam vocari. Hanc quercum etiam nunc frequentem eſſe in illa regione teſtatur Sibthorpius apud Walp.

p. 69. Dodwellius autem de suo itinere Daulidem facto I, 1. p. 265. Sickl. ita: „Der Weg führte uns durch eine beträchtliche Menge von Zwergbäumen, *Pirnari*, *Pirinari*, oder *Pirnos* (mit Versetzung des R) genannt. Dieses Gewächs trägt eine kleine Eichel, welche man *Pirinolockos* nennt. Sie ist der korktragende Eichbaum (*quercus coccifera*), der *Prinos* des Dioscorides, oder die *ilex cocciglandifera*.“ *ῥάμνος frutex spinosus*, sed qui sit, definiti vix potest iudice Schrebero in not. ad Theocr. IV, 57, ubi in *montibus* nasci dicitur. Vulgo legitur ἢ ἡ *σχιῖνος* τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις *λοιμύοις* ἔχει τῇ *σχιῖνῳ*. Clavier *σχίνος* — *σχίνω* scripsit, et ita legerat Amasaeus, quem sequutus sum, quum lentisco magis quam iunco folia viderentur convenire forsitan etiam articuli foemini generis: maiorem autem distinctionem post *σχίμος* mutavi in minimam. Caeterum Palmerius in Exercit. narrat, se olim correxisse *πρῖνος* — *πρίνω*, et deinde vidisse Salmasium in Exercit. p. 1342. asserere, quaedam antiqua exemplaria habere *πρίνω*, quod nescio an de correctionibus intelligendum sit in editionum margine notatis: sed longius abít haec scriptura a vulgata. *σπέρχους solanum*, cuius tamen variae sunt formae. *ὄροβος ervum*, die *Erve*; fructus eius rotundus modo páperis. In locum Vulgatae *δὲ τοῖς* substituí Sylburgii correctionem *δὲ τι*. Contra hoc *γίνεται δὲ* — *ζῶν* Sibthorpius apud Walp. p. 69. „the coccus; ait, generally deposits itself on the leaves and the branches of the oak, seldom on its fruit, as Pausanias affirms.“ *κινηθῆναι* forsitan *natum esse*. Clavier reddidit: „avant que l'insecte en (intelligit fructum cocci) soit sorti.“ quasi legisset *κινηθῆναι*. atque hoc ipsum e cod. 1410. Bekker. protulit, et ego recepi. Vulgatum diversum est a praecedente *γινέσθαι* hoc enim denotat, e semine aliquo aliquid fieri, illud autem id quod fiat ad *maturationem pervenire*. *si ἀπλοστο* de eo, quod cogitatur; *si pervenerit ad auram*, *volat*; sin sequeretur *πύροιστο*, esset: *si perveniret ad auram*, *volaret*.

§. 2. *Ἡ δὲ* — *Παρνασσόν* sed Dodwellius I, 1, 264. ait, „dass Ambrysos an-dem Fusse des Parnassos liege, ist nicht ganz wahr, indem sich zwischen beiden wenigstens eine Entfernung von sechs (engl.) Meilen findet.“ Sed quis Dodwellium docuit *κίεσθαι ὑπὸ ὄρος* esse tantummodo posse, *subiectum iacere ipsi monti impendenti*? aut quare sequutus est Amasaei interpretatio-

nem sub ipso monte sita est? nos ipso delevimus, Iudice Müllero in Orch. p. 38. Ambrysus sita fuit in campo altiore inter Parnassum et Cirphin; ibidem fuisse angustias viarum e Phocide in Boeotiam ferentium, intelligitur e IX, 13, 2. τὸ Παρνασσὸν Mosq. τὰ ἐπέκεινα—*Delphoi ulterius*, id est, *si quis inde recta ulterius pergat in Parnassi iuga, sunt Delphi.* Sylb. interpretatus est; ab altera Parnassi parte. ἡ Δελφοὶ coni. Bekker. de post Θηβαῖος Facius e Mosq. inseruit. idem codex habet τῷ Μακεδόνων. Verbis autem Θηβαῖος — πόλιν bellum Phocicum seu sacrum, de quo Palmerius Graec. Ant. p. 644. cogitavit, non potest significari; si locus integer est, bellum erit quod Thebani cum Atheniensibus coniuncti contra Philippum Amyntae Elatea potitum susceperunt, intelligendum. Idem Palmerius putavit, post κύκλος δὲ ἑκάστος τοῦ τεύχους hiatum esse, deesse enim mensuram circuli murorum; at non hanc, verum quam latus altusque fuerit uterque murus urbem ambiens, indicare voluit Pausanias. Pari felicitate Dodwellius Itin. I, 1. p. 264. Sickl. quae a scriptore prodita est horum murorum mensura, an vera esset dubitavit, ea quae deinde adiunguntur κατασκευῇ—αὐτὴν ἀνύεσθαι, parum considerans; his autem reddi videtur ratio, cur ita neque altius extracti fuerint hi muri; nihil iis effici volebant nisi ut repentinae hostium incursiones defenderentur. *Altitudo autem decem quinque pedes aequabat, latitudo propemodum sex.* Pro vulgato ἀνοδείων scripsi ἀποδείων ut cap. 35, 3. Hic Kuhnius idem voluit, et hic recepit Clavier quoque. πλάτος, μέγεθος, ὕψος et similia in talibus absolute ponuntur, interdum vero Dativus, ut cap. 37 extr. De significatione verbi ποιεῖν, quae huius loci, neque vel apud Pausaniam (vid. V, 20, 2. 3. VI, 18 extr.) vel apud alios scriptores rara est, dicebamus ad Hellen. nostra p. 125 sq. Opponuntur huic verbo θεραπεύειν et ἀνέεσθαι.

§. 3. De scriptura Ἀντίκυρα cf. Tzsch. ad Strab. IX, 418 (496); *Anticyra* etiam in latina inscriptione apud Dodwellium I, 1. p. 237. Sickl. *Anticirra* autem in Peut. Tab. VII. Veterum locos de hac urbe congressit Palmerius in Gr. Ant. p. 609 sqq. De duplici cf. ad c. 37, 2. *Phocicas* positum indicat Mannertus VIII, 154 sq. Haec *Anticyra* nunc *Asprospiti*, *Asprospitia*, *Aspro-Speti* apud Gellium in Itin. of Gr. 174 et Dodwellium I, 1, 264, atque hoc interprete Aspro-Speti de-

notat *domum albam*, quod ille nomen ducit a Neptuni templo *Ἀσπροπύργου* τὰ ἑστέον apud Pausaniam paulo post §. 4. „Asprospiti is the port of Dystomo. The peninsula of Asprospitia is a bold promontory, joined to the continent by an isthmus. The road from Dystomo after a little ascent descends for about three miles to the port“ Gell. 1. c. Teste Dodwellio inter Dystomo et Asprospitē via est duarum horarum. *ὁμαλὺς* pro *ὁμαλὲς* Mosq. Pro *Ἀντικύρας* Spanhemius ad Callim. p. 320. putabat *Ἀντικύρας* legendum esse, sine iusta causa. *ἀγορεύω* valgo. *ἐργασίαν* Mosq. *ἐργασία* hic i. q. *ἐργασίας ἐπίσημος* VIII, 53, 5. *μύλωνος* τοῦ ἄθου, eiusdem quem modo (§. 2.) commemoraverat. *πᾶσα* abest a Mosq. *κατάστησι* latini interpretes reddiderunt *acclivis*, a Sylburgio iam notati. τὰ δὲ ἀρχαιότερα — *ἡλίαν*. Ruhnus putabat post *αὐτὸν* excidisse *ἢ εἰδότες*, etsi ipse non ignoraret, quod iam tum vocaretur *Anticyra*. Facins, si quid mutandum esset, *ὄτι* mutatum vellet in *ὄτε*, interpretatur autem *θελήσας* maluisse, praesente Sylburgio. Equidem *θελήσας* *θεόσας* interpretor *de industria posuisse*, ut loci neque mutili neque corrigendi sensus sit: *et Homerum ipsum quidem de industria dedisse urbi hoc nomen* (*Cyparissum*), *quoniam iam tum appellabatur Anticyra*. Quod ergo dicitur, hoc est: Homeri sevo duplex fuit urbi nomen fuisse, Cyparissum et Anticyram, illud antiquius, hoc recentius, sed illud consulto adhibitum esse ab Homero ut antiquius, quoniam iam tum usurpari coeperit hoc recentius. *θελήσας* seu *ἐθελήσας* videtur esse ita velle, ut quod velimus faciamus, vel facere studemus. cf. Aeschyl. VII. c. Th. 597, et Paus. c. 54, 4. *Studere* est in Pindar. Ol. 13, 12. Homeri locus de hoc *Cyparisso* est Iliad. II, 519. Supra cap. 5, 2. *Anticyra* fuit in urbibus, quarum *ὄνομα ἦν ἐν πάλαιον*. Prius autem nomina in carminibus Graecos magis usurpasse quam nova, Pausanias ipse VII, 17, 3. significaverat. Eandem hanc Homerum sequutum consuetudinem vidimus IX, 40, 3, ubi nostro loco prope similia leguntur. *Ἀντικύρα* quendam Herculis aequalem commemorat etiam Stephanus his verbis: *ἦν δὲ καὶ ἀνὴρ τις Ἀντικύρης, ὅστιν ἐφασκεν ἔλβεσθαι τὸν Ἡρακλῆα μετὰ τῆς παρίας*. Verba *καίρας* — *κατὰ Μεδεῶνος* τὰ *ἑλπίαι* interpretanda puto *ex adverso* ut cap. 34, 1. De positu *Μεδεῶνος Phocici* cf. ad cap. 3, 2. In Mülleris Orchomeno Medeon Anticyras oppositus est ab occasu. *ἐθελῶσα* κ. τ. λ.

Hæc locum non recte interpretatus est Amasiæus; ἀετρίῃσιν — Δελφοῖς referens ad Medeonem, quum Anticyrenses spectet. E verbis ἀρχομένης τῆς ἐς Φωκίας Πορταῖου συγγραφῆς putavit excidisse, nobis animo addendum videtur ut interdum σύγγραμμα supplendum est. Bekker, post Φωκίας hiatum notavit: Buttmannus συγγραφῆς καὶ Μεδωνίου καὶ Ἀντικυρίας addi vult. ἀρχομένης τῆς συγγραφῆς dicitur ut ἀρχομένου τοῦ δρομου VI, 13, 5. ἀρχομένης τῆς μάχης X, 23, 4. cf. I, 15, 2. Post ἐν Δελφοῖς Facius putabat Ἀντικυρίας hoc ipso vocabulo continuo sequente absorptum, et a Pausania scriptum esse ἐν Δελφοῖς Ἀντικυρίας. Ἀντικυρίας δ' ἐποίησιν καὶ. sed nomen Ἀντικυρίας verbis ἐς τὸ — Δελφοῖς animo adiungendum eruitur e præcedentibus αἵται μὲν δὴ ἡ πόλις. Caeterum hoc dicit Pausanias: Anticyrenses cum reliquis Phocensibus templum Delphicum expilasse, ideoque bello sacro eorum urbem a Philippo Amyntæ esse eversam (vide cap. 3, 2.), et deinde iterum per Romanos e sedibus eiectos esse ut dicto audientes Philippo Demetrii, ἐποίησε δὲ καὶ δεῦτερα ὁ Ἀτίλος ὁ Πωμαῖος Vulgata a Xylandro ita constituta. sed Loescher Ὀτίλλος cum Mosq. (ut VII, 7, 4.) et Aldina; sed ὁ ante Ἀτίλος hic delendum videtur. Amasiæus Titum Flaminium posuit e Livio XXXII, 18. et Kuhnio suadente atque Loeschero Clavier tum hic tum paulo post ὁ Τίος scripsit sibi non constans, quum VII, 7. Atilii nomen non tetigisset. Est enim VII, 7. de eadem hac re narratio, et quum ibi constanter legatur Ἀτίλος, patet in nostro loco nihil esse mutandum. Sylburgio et hic et VII, 7. legendum videbatur Villius. Bekkerus et hoc et illo loco Ὀτίλλος scripsit e cod. 1410.

§. 4. ἐλλέβορος Mosq. Hæc τὰ δὲ ὄρη — ἐλλέβορος quam accurate scripta sint, inscius testatur Sibthorpius apud Walpolium p. 70; is enim quum negasset, ullum se neque albi neque nigri ellebori vestigium circa Anticyram deprehendisse, addit: „the hellebores were probably brought from the higher and colder regions of Parnassus.“ ἐλλέβορος μέλας putatur esse *elleborus orientalis* Linnei. ὁ μὲν αὐτοῦ μέλας altera forma eius, niger. Pro vulgato χωρεῖται Kuhnio legendum censuit διαχωρεῖται transit per alvum: quæ correctio probata est Valckenario. ἐλλέβορος λευκός, *veratrum album*, est *σησαμειδής*. Strabo enim IX, 418. (497) distinguens Anticyranum et Oetaeum seu Maliacum elleborum narrat

γίνεσθαι τε σπυραιδὲς φάρμακον ἐν τῇ Θουκυῇ (Anticyra), μεθ' οὗ σπυραϊσθαι τὸν Οἰταῖον ἑλλέβορον. Plinius autem XXII, 64, 24. (25) ita: „Est aliud *sasamoides* Anticyrae nascens, quod ideo aliqui *Anticyricon* vocant.“ Hinc apud Hesychium ac Phavorinum est ἀντικυρικόν, ὁ ἑλλέβορος. Harduinus ad l. l. Plinii hoc e Dioscor. IV, 152. attulit: Σπυραιδὲς τὸ μέγα ἐν Ἀντικύρῃ ἑλλέβορον καλοῦσι, διὰ τὸ μίγνυσθαι ἐν ταῖς καθάρσεσι τοῦ λευκοῦ ἑλλέβορου. Ante δὲ ἐμέτου vulgatam καὶ omisi cum Mosq. λογάζειν ὠκυδομημένον λίθοις „der aus *trefflichem* Gestein erbaut war“ Dodwellius I, 1. p. 265. Sickl. quod sumtum est ex Amasaei *selectis lapidibus*; vides, quomodo tibi hi scriptores sua doctrina imponant, ex alienis interpretationibus referentes, nisi diligenter caveas. De his lapidibus cf. ad cap. 5, 2. πεπολυταὶ δὲ τὰ ἐντὸς calcis autem dealbati sunt eius parietes interiores, ut iam Valckenarius ad Theocr. I, 30, qui ex Eustathio affert hoc: οἱ μετ' Ὀμηρον κοινὴν τὴν τιτάνον λέγουσιν, ἐξ ἧς ῥῆμα γίνεται κοινῶ κοινιάσω· ἐξ οὗ καὶ τοῦτος πεπολυμένος. Hoc βέβηκε ἐπὶ δελφίνῃ τῇ ἐτέρῃ τῶν ποδῶν aliquam movet dubitationem, quia alibi Genitivus additus est; sic VI, 25, 2. p. 515. τῇ ἐτέρῃ ποδὶ ἐπὶ χελεύκῃς βέβηκε. VII, 29, 2. p. 574. ἐτέρῃ ποδὶ ἐπὶ κρανίου βέβηκε. Pro vulgato in Plut. Camil. 36. τόπος ἐφ' ᾧ βεβηκώς cod. Bodlei. tertius dat ἐφ' αὐτῷ· sed hic sine codd. auctoritate non corrigam. cf. et Matthiae Gram. gr. §. 586. δ. Similiter etiam Strabo I3, 604. (366) βεβηκώς ἐπὶ τοῦ μυτ. Supra II, 2, 7. pedibus Neptuni subiectus fuit delphinus, sed hic delphinum sinistro pede pressit, et sinistram manum impositam habuit femori, dextra autem tenuit tridentem. κατὰ τοῦτο igitur hic est: *hac parte* i. e. *sinistra*. τούτου πέρας. Buttmannus (v. ad c. 8, 3) interpretatur: *e regione huius*, ut utrumque gymnasium cogitetur ad idem forum seu in eadem via, sed alterum e regione alterius positum. Ξερόδαμον — τὸ ἐπηγράμμα abest a Mosq. αὐτὸν κόρινθον Vulg. αὐτὸν τὸν Facius e Mosq. quocum consentit 1410. restituit, quum Sylb. iam ita emendasset Valckenario probatus. αὐτῇ — Ὀλυμπιάς. Kuhnius iam monuit, hoc referendum non esse ad ἀνολυμπιάδας, quarum plures supra commemoratae sint, sed intelligi Olympiadem incuria omissam, ideoque scriptorem dixisse παρῆταί μόνῃ. Verbis τὸν μὲν — οἰκίῃ significari *Epistrophum* ex Hom. Iliad. II, 517. interpretes adnotarunt. De Schedii

mortis cf. cap. 4, 1. *Daphnuntis* autem eum sepultum esse quidam volebant teste Strabone IX, 425 (541). Pro *οὐλίᾳ* Syll. *οὐλίᾳ* legi posse existimabat, cf. c. 28, 1. Strab. 10, 482 (292). Nolui tamen in codd. silentio mutare, ut mihi constarem. cf. ad VIII, 51, 3. et Tzsch. ad Strabon. 9, 459 (640.) Sed ibid. 7, 297 (351). *οὐλίαν* corriges. *οὐλίᾳ* hic scr. Bekker. *ἀγθῆναι* — *ὄναι*. De hac re dicebamus ad Hellen. nostra p. 302 sq.

CAPUT XXXVII.

§. 1. *μείρα ὄρους*. Dixerat cap. 36, 4. *ὄρη ὑπὲρ τῆς Ἀντικίρας περὶ ὅθι ἄγαν* esse nominibus non additis; pars ergo unius illorum montium significatur. *λεπὸν ἀντὶς* Mosq. *ἔργων τῶν Πραξιτέλους*, *ὁδὸς ἔχουσα* Vulgata, non integra, nisi forte dicis, haec ruditatem primam qua perēscripta sint in pugillaribus, redolere. Facius putabat, supplendum esse *ἔστιν ἡ Ἀρεμύς*, vel revocandum ex subsequentibus *τὸ ἄγαλμα*. Ita sane scriptum videmus I, 23, 9. *Ἀρεμίδος λεπὸν ἔστι Βραχονίης, Πραξιτέλους μὲν τέχνη, τὸ ἄγαλμα*. Hic autem ante *ἔργων* puto excidisse *αὐτῇ*. Ante *τῇ δεξιᾷ* Mosq. *ἐν* omisit. Bekker. e' cod. 1410. pro *ἔργων* dedit *ἔργον*.

§. 2. *τῇ δὲ γῇ — Βούλειος*. Palmerius Facio assentiente putabat, nomen *Βούλης* hic perperam omissum esse; fortasse tamen scriptor ipse praetermisit existimans, ex his *ἡ ἐνομαζέται — ἀνδρός* et reliquis, quas civitas significaretur, quemque esse intellecturam. *Condiditorem* huius urbis, *Bulonem*, habet etiam Stephanus, qui tamen *Bulin* ipsam Phocidis urbem dicit, ut Ptolemaeus, apud quem est *Βούλεια*. O. Müller Bulin ponit in finibus Phocidis et addit; aus den Zeiten des Heraklidenzuges ist ohne Zweifel der kleine Staat der Dorianer von Bulis, die an der Grenze von Phokis und Boeotien an keinem der beiden Staatenbünde Theil nahmen. Bulis 7 Stadien von seinem Hafen (Mychos) 80 von Thisbe in der Gegend des heutigen Gianiki (nach Melet, Kloster Dempo). Die Fahrt bis Antikirra 100 Stadien.“ Orchom. p. 258 493. Bulis sinui Crissaeo proxima ab oriente Thisben a septentrione Abas habuit oppositas. *λέγονται δὲ οἱ Βούλειον Φιλομήλου καὶ Φω-*

αὐτὸν σύλλογον τὸν κοινόν Vulgate. „Amasaeus post verba εἰ Βουλίδιος legisse videtur συντελεῖται ἐς. Kuhn. vero [assentiente Goldhageno] pro λέγοντας emendat συλλέγοντας ita ut Pausanias dicat, Bulidios stetiisse a partibus Philomeli et Phocensium, qui templum Delph. spoliarunt; sic vero scribendum quoque esset ἐς σύλλογον. Equidem contra sentio; nam cum Pausanias urbem Bulin inter illas, quae ob templum Delph. occupatum eversae sunt, non memoraverit (cap. 3.) hic potius declarare voluisse videtur, Bulidios non stetiisse a partibus Philomeli, idcoque illorum urbem mansisse integram. Quare locum ita restituendum esse nullus dubito: λέγοντας δὲ εἰ Βουλίδιος Φιλομήλου καὶ Φωκίων σύλλογον οὐ κοινω-
νείν. Facius, quod sequutus est Nibhy. Loescher reddidit: *Indicat Bulidii communem Philomeli et Phocensium conventum.* Nobis quamquam Facii emendatio non displicet, tamen Φιλομήλου καὶ Φωκίων σύλλογος non probatur, et potius συλλέγοντας quam σύλλογον scribendum videtur; in isto autem codicum silentio aignum hiatus addi placuit. Nunc video idem fere sensisse Clavierium, qui ita reddiderit: „On dit que les Bulidiens ne voulerent point s'associer à l'entreprise de Phil. et des Phoc. contre le temple de Delphes.“ Pro Βουλίδιος in Stephano est Βούλιος, quod codex quoque Mosq. §. 3. offert ἐξ Ἀντικύρας τῆς Φωκίων sic distinguit hanc ab Oetaea seu Maliaca, quod Clav. non vidit: de hac duplici Anticyra v. etiam Strabo IX, 418. εἰ ἀρχὴν — οἶδα ἀν-
ulla omnino sit via haud compertum habeo. ἢ pro εἰ Mosq. ἐς δὲ τὸν idem cum cod. 1410 omisit. Ad λιμένα suppletur Βούλιδος. Hunc esse quem Strabo IX, 413 (524) Μυχὸν vocet, O. Müller l. c. et Mannertus VIII, 156 sumunt. Pro vulgato τῆς πέτρης τὰ ἐς Βούλιον scribendum τῆς πέτρης τῆς ἐς Βούλιον existimo.

§. 3. Hic torrens Ἡρακλείος auctore O. Müllero in Orchom. p. 493. nunc Herace nominatur. Λέξον Mosq. πλέον ἡμίσεος ipse Corayus mutandum censuit in πλέον ἢ ἡμισέος nunc autem nemo in hanc ibit sententiam. Cf. Lobeck. ad Phryn. 410 sq. Matthiae Gram. gr. §. 455, 2. adde Pausan. VIII, 21, 1. παρασκευῇ cf. cap. 35, 4. καὶ negandi potestate post οὐδέ in Ev. Matth. 5, 15. In nostro loco καὶ post οὐτε Clav. reddidit excepté, sed si locus est sanus, καὶ idem erit quod οὐτε. καὶ post negationem negare dixit etiam Jacobs. ad A. P. p. 697. εἰργασμένους — οἶος τὲ — συμβάλλεσθαι Mosq. iam scri-

peram *συμβάλλεσθαι*. pro vulg. *συμβάλλεσθαι*. nunc vidi Corayo idem placuisse II. cf. de hac confusionē ad IV, 12, 3. *δὲ* post *θεῶν* quod non est in Vulg. e Mosq. addidit Facius. *Βουλλοῖς* Mosq.

§. 4. Hic locus multis viris doctis opinandi scribendique ansam dedit. Statim ab initio quaeritur, quae causa sit, cur Pausanias et Strabo Cirrham a Delphis diverso stadiorum numero distare prodiderint; ille LX. hic (et ex eo Phavorinus) LXXX stadia posuit lib. IX. p. 418. Suidam, qui v. *Κίρρα* cum Phavorino, Harpocrate et Photio tantum XXX habet, e Strabone corrigunt. v. Reines. Obs. in Suid. Dodwellius I, 1. p. 217 Sickl. Strabonem cum Pausania in concordiam redacturus fecerit, duas olim diversas vias Delphis Cirrham duxisse alteram altera longiorem; idem addit breviorē Pausaniae duarum esse horarum. Hobhousius in Journ. trough. Alban. I, 242 putat, Strabonem non de eadem de qua Pausanias sed de alia urbe loqui, neque Casaubono cogitandum fuisse de Pausania et Strabone inter se conciliandis, quum ille LXXX stadia ad Plisti descensum a Delphis non recte retulerit, neque Plistum esse nisi torrentem, qui non descendat a Delphis. O. Müller, qui in Orchom. p. 495 eā de re sibi accuratius exponendum putavit, iudicat cum Frereto Strabonis narrationem esse turbatam. Cirrham ille Cirphi subiectam et ad mare conditam dicit e regione Sicyonis fuisse; sumentes autem nunc Strabonem hic eandem quam Pausanias urbem significasse possumus fortasse dicere, hunc istorum scriptorum in stadiorum numero dissensum, de quo suam Mannertus quoque opinionem proposuit VIII, 161, hanc habere causam, quod Pausanias de descensu a Delphis ad Cirrham, Strabo autem de iis loquatur, qui Cirrha se Delphos conferentes ex inferioribus ad altiora enitantur. His illa via longior videri poterat quam iis, qui e monte descenderent in campum. Verba Strabonis sunt ἀπὸ Κίρρας ἀνάβας εἰς Δελφούς ὁδοποιεῖται πρὸς σταδίων. Cirrhae ruinis nomen nunc est *Xeropegadi*, *Xerro Pegadia* (siccus fons) apud Dodwellium Gelliumque, *Xeropegano* teste Gropio apud Walpol. p. 399. Gellius in Itin. of Gr. p. 199 narrat, Cirrham quadratum fuisse oppidum in alto loco situm, partemque murorum superesse. τὰ μὲν — λόγον. nimirum VI, 20, 8. ὁ δὲ — νέμοντας. Exemplum praebet ficta narratio in Sophoclis Electra. Quum scriptum sit τὰ χεῖρα, suspi-

coris antea quoque τὰ ἀμείνω esse scribendum. sed cf. adn. ad. VII, 7, 1. X, 28, 2. Similiter Strabo X, 475 (229) τὰ μὲν ἐπὶ νότον, τὰ δ' ἐπὶ τὴν ἐκ λήγοντα. adde Πυθωδωρὶς καὶ ὁ Δύρευτος ib. XII, 560 (141). γῆ καὶ ἡ θαλάσση I, 9 (23). οὐ μὲν τοι καὶ αὐτὸς παραχῇ ἦν τοῖς ἱπποῖς ὁ Ἰππόδρομος — οὐτε ἐπ' ἄλλῃ πέφυκεν ἐργάζεσθαι προφάσει, ante Facium, qui coniecturam sequens παραχῇ ἦν mutavit in παραχῇν, qui Accusativus iungeretur cum ἐργάζεσθαι. Deinde post οὐ μὲν τοι Porsonus legi καὶ αὐτὸς γε. voluit, similem afferens locum e cap. 38, 1. ubi est οὐ μὲν τοι καὶ αὐτίκα γε. Verba καὶ φουρεύειν δένδρα οὐκ ἰσθίλουσιν κτλ. male accepit Dodwellius in Itin. I, 1. p. 218 Sickl. ἀρὰς θίεσθαι ἑ. καταράσασθαι fuit παλαιὸν ἔθος teste Strabone 13, 349. Legitur fero de principibus et civitatibus (Horat. Epod. 16, 17). Atque hic etiam est ἀρὰ execratio publica. cf. Heus. ad Cic. Off. 3, 13, 4. Haec ἀρὰ et ὄρατοι, οὓς Ἀθηναῖοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων συνάμοσαν, sunt in Aeschinis oratione c. Ctesiph. p. 502 (95). Post λέγεται δὲ ἐς τὴν Κιόρραν aliquid deesse omnes viderunt, Sylburgius putavit λόγος seu μῦθος, Facius διάφορα, Kuhnius, Nympham fuisse indicatam, quae suum nomen urbi dederit, Amasaeum sequutus. καὶ ἀπὸ τῆς Κιόρρας κτλ. alia narrari in Hippocrate p. 1292 Foes. Schneider adnotavit. Κρίσαν vulgo. Κρίσαν Mosq. hinc dedit Κρίσαν, ut nunc in Hom. II. II. 520 legitur ubi add. Eustath. p. 273. Supra II, 29, 4. fuit Κρίσος Phoci filius, de quo nonnulli Crissam appellatam volebant v. Steph. Byz. Monet autem Eustathius ad d. l. Homeri, recentiores duplicare sibilantem in Crissa. Ex hoc autem loco Ὀμηρος l. c. et h. in Apoll. 269. 282. μέντοι — τὴν πόλιν manifestum est, Pausaniae Cirrham et Crissam eandem fuisse urbem, et hoc antiquius, illud recentius eius nomen; alios idem sensisse videmus e Stephano Byz. v. Κρίσσα et Etym. M. quos sequuti sunt Freretius et O. Müller in Orchom. p. 495. add. Not. ad Athen. 13, 560. Apud Strabonem, ut constat, duae diversaeque sunt urbes, (etiam apud Ptolemaeum κύρρα, κρίσσα) neque defuerunt, qui huius potiore fidem haberent, in quibus A. Berkelius in not. ad Steph. Palmerius in Graec. Ant. Mannertus VIII. 148. sq. Schoenemannus in Geog. Homer. p. 64, Gellius atque Dodwellius, qui duo postremi Crissam nunc Crisso esse volunt, quod via circiter unius horae distet a Σκόλα δι Σάλονα. Hobhousius autem ne-

gat recente urbe Crieso locum veteris Criesae postea Cirrhæ appellatæ occupatum esse. *οὐ ἐν τῇ Κίρρῃ κτλ.* De his rebus cf. Aeschines c. Ctesiph. 497 (91) sqq. et *ὑποθέσεις τῶν Πυθίων* Pindari. Belli huius *decem annorum Κρισαίου dicti* causam Callisthenes dixit mulieris raptum apud Athenaeum XIII. p. 560. *ἀνέτεμνον* Mosq. Ald. Francof. Facius (qui se hoc dicit pro vulgato *ἀνέτεμνον* restituisse e Mosq.) Clavier. cod. 1410 *ἀνέτεμον* non est Vulgata sed correctio quam Kuhnii Sylburgii auctoritate aoristum post *ἡτέθησαν* hic convenientiorem habentis adscivit, sed de imperfecto ubi aoristum expectes cf. adn. ad cap. 32, 10. Vera autem nobis Facii videtur opinio, scribendum esse *ἀνέτεμνοντο*. sequente enim *τοῦ* facile absorberi potuit *το* in fine praecedentis verbi, ut I, 3, 1. ubi *ἐποήσατο τοῦ* pro *ἐποίησε τοῦ* scribendum esse censuimus. *πολεμῖν κτλ.* Belli *Crisaei* mentionem iam fecit II, 9, 6. adde de eo Plut. v. Solon. II. Aeschinem c. Ctesiph. Athenaeum XIII. 560. *Κλεισθένην* pro *Κλεισθένη* Facius e Mosq. scripsit. Pro *ὑπὲρ νίκης ἀνείπεν* est *ὑπὲρ νικῆσαν* in Mosq. et in margine *ὑπερνίκησαν*. Suidas, qui ista *προμηνούς δὲ σφισιν κτλ.* excscripsit v. *Σόλων*, pro *ὑπὲρ* habet *περί*, et *Πυθὶ* pro *Πυθία*. Hoc oraculi responsum legitur etiam in Aeschinis or. c. Ctesiph. p. 503 (96) et ex nostro loco apud Suidam. *πόλιος ἐρύλινε* adhuc apud Suidam. *ἐλὲ εἰμῆρα* Mosq. *Πρὶν καὶ ἐν ἑμῷ* Ald. cod. 1410. *Πρὶν καὶ ἑμῷ* a Francofurtana usque ad Clavierianam. Nos *πρὶν πρὸν ἑμῷ* iam in minore editione scripsimus e Suida; idem voluit Porsonus et confirmat scriptura apud Aeschinem paululum depravata *πρὶν γε*. monet ibi Wunderlichius, iungi quidem *πρὶν* cum Coniunctivo sed frequentius addi *ἀν* mirum igitur quod *γε* reliquerit. Pro *ἑμῷ* est apud Aeschinem *θεοῦ*. Pro *τεμένες* antea apud Aeschinem fuit *τεμένη*, sed Wunderl. e codd. Stephani et nostro loco *τεμένες* reposuit. *ποταλύχη* legitur etiam apud Aeschinem, sed *ποταλύχος* apud Suidam. De *πρὶν ἀν* cum Coniunctivo cf. Viger. p. 443. Bekkeri Anecd. p. 129. Wunderl. ad l. c. Aeschinis. *κελαδοῦν ἑρπῆσιν ἐπ' αὐταῖς* apud Aeschinem, quem huius oraculi formam antiquiorem exhibere Wunderlichius putabat, equidem dixerim, hic quidem meliorem; quid enim sit istud *κελαδοῦν ἐπὶ οἶοντα πόντον* non satis intelligitur, ideoque non reddidit Clavier: in Suida redditur *fluctus per nigrum mare resonans*. Si nihil mutandum sit, erit *ἐπὶ*

οἶνονα πότον idem quod ἐπὶ οἶνονι πότον, in nigro mari. cf. Matthiae Gramm. gr. §. 586, c. sic et Goldhagen atque Nibby acceperunt.

§. 5. *Ἐπεισεν καὶ*. Idem narrant Polyaeus III, 5. et Frontinus Strat. III, 7. Clistheni non Soloni hoc calide inventum de fluvio *ἠλλεβορισμένῳ* tribuentes. *Ἐπεισεν οὖν* Mosq. *Πλείστου* vulgo, sed cf. ad cap. 8, 5. Pro hoc nomine est ποταμοῦ apud Suidam, δι' ὁχοῦ εἰς τὴν idem. ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε ὁ Σόλων Vulgata; Suidas ὁ Σόλων omisit, sed habet ἀπέστρεψεν recte; sic VIII, 8, 5. ποταμόν ἀποστρέψας ὑπὸν εἰς τὸ τεῖχος. Rursus vulgatum ἀποστρέψας mutandum ut est in Plut. de discr. adul. p. 64 (243) auctore Wyttenbachio, ita fuit in ἀποστρέψας Pausan. I, 24 extr. abigere non est huius loci, sed avertite. ἀποτρέπεις ὁ κωλύων τινα ἀποστρέφεις εἰς εἰς τουπίσω τὸ πρόσω ἢ τὰς χεῖρας ἢ αὐτοῦ ἢ ἑτέρου. Etym. Gud. p. 655. Hic mox ἀντέστρεψεν opponitur; itaque Suidae lectionem in min. ed. iam recepi, ἐκ θεοῦ πίνοντες Suid. collectos libere imbre: φαρμάκος Mosq. Pro vulgato ἀπέστρεψεν Suidas habet ἀντέστρεψεν, quod videtur verum esse; *liefs er wieder zurücklaufen*; unde derivaverat aquam, eodem retrodixit eam, ἐνεφορήθησαν Suidas, sed Vulgatam tuetur vitium Mosq. codicis ἐνεφρονήσαντο. Sic et IX, 30, 3. ἐνεφορήσαντο οἶνον. Pro vulgato ἄδην Suidas bonam lectionem ἀνέδην (ante Kustorum ἀναίδην) servavit, relenti nulla re satiebantur; quum satiandi vis insit in ἐμφορεῖσθαι, non videtur ἄδην, satis, commode adiectum esse. Alterum καὶ ante οἱ μὲν forsitan delendum est. Haec καὶ, ἐνεφορήσαντο — τὴν πόλιν partim aliter partim vitiose scripta sunt in Suida.

§. 6. *παρέχεται δὲ καὶ ἐς θεῖαν Ἀπόλλωνος — καὶ Ἀητοῦς ναὸς τε καὶ ἀγάλματα* Vulgata atque codices; Facius suspicabatur legendum esse ναόν, ne παρέχεται contra Pausaniae scribendi morem passive interpretandum esset, (atque ita scripsit cum Bekkero Clavier) *Cirrho exhibet spectatu dignum — cum templum* etc. Kuhnio in mentem venerat corrigere ναοῦς. Suam haec corrigendi pericula repetunt originem a loquendi genere, quod corrigentium vel attentionem vel memoriam fugit, de quo dicebam ad I, 20, 1. Nihil igitur hic corrigimus nisi distinctionem; est enim oratio maiori signo incidenda post ἐς θεῖαν hoc sensu: *praebet vero etiam Cirrho spectatu digna*; ea quae sint statim adiungitur, sed ita ut post maiorem hanc distinctionem mutetur constructio. Plene ita fere diceretur: *παρέχεται δὲ καὶ ἐνι ἐς θεῖαν, ἐν οἷς ἐστὶν Ἀπόλλων*
ad Tom. IV.

λωνος — ναός τε καὶ ἀγάλματα. Haud dissimilis locus fuit I, 17, 4 πιθανώτατα δὲ, ὧν ἤκουσα. Θησεύς ἐς θεοπροτοὺς ἐμβαλὼν — τὸ πολὺ τῆς στρατιᾶς ἀπόλλυσι. Est et alia sed paulo audacior hoc expediendi ratio; posset enim dici τε καὶ post ναός esse tollendum ut ex praecedente δὲ καὶ post παρέχεται natum, ut constructio esset παρέχεται δὲ καὶ ναός. Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀητοῦς ἐς θίαν ἀγάλματα, atque sic videtur iudicasse Sylburgius, quippe qui hunc locum ita transtulerit: *Habet ibi templum spectatu digna Apollinis, Dianae et Latonae simulacra, insignis magnitudinis, Attici operis.*

Pausanias in perlustranda Phocide orsus a Panopeo desiit in Cirrha Delphorum ἐπιτελεῖν, unde capite proximo transit ad Locros Ozolas, quorum ad fines nunc accessit (v. cap. 1, 1), quum initio huius περιηγήσεως (cap. 4) Boeotiae fines reliquisset.

C A P U T XXXVIII.

Hic est ille ipse locus de Locris, ad quem nos reii-
cit Pausanias IX, 23, 4, quem ipse dicit τὰ ἔχοντα ἐς
Λοκροὺς τοῦ λόγου, Facius autem putabat omissum esse
a Pausania. Locri Ozolae dicti etiam sunt ἐσπέραιοι apud
Strab. IX, 416. namque, ut Phavorinus refert, εἰσὶ κείμε-
νοι παρὰ τὰ θύτικα τῆς Φωκίδος. cf. Dodwel. I, 1, p. 209.
et eorum terrὰ Λοκρὶς ἡπειρος Paus. VI, 19, 3.

§. 1. Operarum vitium ἐπιπλήσων e Facii editione
transiit in Clavierianam. Ὀρεσθεῖ — αὐτοῦ λέγονσι. His
gemina narraverat Hecataeus Milesius, ex cuius narra-
tione hoc nobis servavit Athenaeus II, p. 35. b. Ὀρε-
σθεὺς ὁ Λευκαλιώνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ, καὶ
κύνων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸ κατορυ-
χθῆναι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφυ ἄμπελος πολυστάφυλος. διὸ καὶ
τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε. (cf. ad Paus. IX, 23, 4
adn.). τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπελίων.
Οἰνέως δὲ ἐγένετο Αἰτωλός. quem locum Creuzer in Fragm.
Hecataei Mil. transtulit p. 64. Res variatur in Plutarch.
καταργ. ἑλληνικ. cap. 15. τῷ ante ἤρ. Mosq. omisit; idem
pro lectione codicis 1410 et vulgata φυῆναι habet γῆναι.
quod recepi. Fabulae de Nesso similis illa V, 5, 5. οἱ
δὲ Νέσσον — τὸ ὕδωρ. Haec duo coniunguntur a Stra-
bone IX, 427 (559) et Scholiasta ad Hom. Iliad. II, 527.
Schneider citavit Antig. Caryst. 129 not. τῶν ἐνταῦθα
Mosq. ὁ μὲν ποταμοῦ κιλ. De hac significatione v. ἀπο-

προς ad II, 4, 5. Servius ad Virgil Aen. III, 599 non *fluvium* sed paludem commemorat vicinam, cuius de putore dicti sunt Ozolei. τὸν ἀσφόδελον φέρεσθαι πολὺν, καὶ ἀνθοῦντα ὑπὸ τῆς ὀσμῆς Vulgata. Post ἀνθοῦντα aliquid deesse, vel ὑπὸ residuum esse verbi, quod exciderit, ὑποβάλλειν aut similis, putarunt Kuhnus, Bekkerus atque Facius. Fortasse corrigendum est καὶ ἀνθοῦντα πνεῖν δυσοσμίας aliquid spirare gravis odoris. Vix enim dicti potest: ἀνθεῖν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς est simile nostrum: *unter dem ihm eigenthümlichen Geruch blühen*, et πολὺν cum ἀνθοῦντα ita iungendum: *dass der Asphodelos in Menge und unter ihm eigenthümlichem Geruch blühend daselbst wachse*. *Asphodelum multum suumque cum floreat odorem spargentem ibi nasci*. Sylburgius putavit posse reddi: *odore scatentem et veluti florentem*, quod probarem, si abesset ὑπὸ ut IX, 33, 4, et legeretur ἀνθοῦντα ὀσμώδους seu ὀσμηρῶς ὀσμῆς. In Vulgata articulus τῆς videtur certum significare odorem, qui in Liliasphodelo similis esse dicitur Jasmini. ἀσφόδελον hastulam regiam vocari volunt, quod florens regii sceptri effigiem referat. Cf. de hac planta lilii speciem ferente (Affodill) Billerbeckii Flor. Class. p. 92. Dodwellius putavit I, 1, p. 177 *Galaxidi* plantam ex euphorbiorum genere, quae florens amarum per totam regionem odorem diffundat, Ozolis dedisse nomen. λέγεται δὲ — δυσοώδης. Cum his omnino cf. Phavor. v. Ὀζόλαι. adde Sch. Hom. Il. II, 527. Fortasse illud quoque Thucydidis I, 5 huc pertinet: καὶ μέχρι τοῦδε πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῶ παλαιῷ χρόνῳ νέμεται, περὶ τε Λοκροῦς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοῦς καὶ Ἀκαρνανίας. Μοχ οὐκ ἐπιστ. οὐπω ὑφαίνειν cod. 1410. ἀδέψιδτα Mosq. sed ἀδέψητα est verum Homericumque v. Odyss. XX, 2. et ibi Eustath. Varias causas Ozolarum nominis recenset etiam Plutarchus περὶ αὐτῶν κατὰ γρ. Ἑλλήνων. cap. 15.

§. 2. ἀνωτέρω σταδίοις recte, ut §. 4. male σταδίου Mosq. cf. adn. ad VIII, 21, 3. *Amphissam* Delphis distare CXX stadiis narrat etiam Dodwellius I, 1, p. 223. „The real distance is seven miles“ teste Gellio in Itin. of Gr. p. 196. Sane quidem Aeschines adv. Ctesiph. p. 515 (106 seu 104 Wunderl.) ponit *sexaginta* stadia, sed hoc in oratore non mirandum. De *Amphissa* cf. Palmér. Gr. Ant. p. 545 sqq. qui multa collegit, Dodwellii Itin. I, 1 p. 198 sqq. Gell. l. c. p. 195 — 197. nunc *Sālōna* vocatur testq Sponio Itin. lib. 4 assentientibus reliquis. Cf. Mannert. VIII, 126. ποιούσας pro

Ἰσπιοῦσα Mosq. ἴρα — Ἀκρόλεις. De Actolia ab Augusto Nicopolin traductis VII, 18, 6 τοῦ γένους Ἀοχρῶν vulgo; e Mosq. γένους τοῦ Ἀοχρ. scripsi. τρεῖς — Ἀργεῖα. Aristoteles in Opuntiorum republica teste Harpocrate prodiderat, Amphissam dictam esse hanc urbem διὰ τὸ περιέχουσαι τὸν τόπον ὄρεων unde, quod Stephanus habet, fluxit. Teste Dodwellio circumdata ea est altis montibus, quorum alter Kophinas, alter Elatos vocatur. Hobhousio autem p. 241 posita „on the brow of a hill.“ Hartungus Μαναρίας voluit sine iusta causa, et Μάναρ atque Μαναρῆς idem est. v. ad Androtion. Fragn. p. 122. Amphissam Strabo IX, 427 et 419 sua aetate eversam narrat, sitam autem fuisse ἐν τοῖς ἄκροις τοῦ Κρησσεῶν πεδίου.

§. 3. Quod de *Andraemone* Pausanias addidit, confirmatur iis, quae Harpocratio v. Ἀμφισσα ex Aristotelis Opuntiorum Republ. servavit, *Andraemonem Amphissae conditam fuisse. Gorge* Deianirae soror et Oenei filia. Andraemoni nupta, etiam V, 3, p. 381 memorata est cum filio Thoante belli Troiani socio. Andraemo genus suum referebat ad Calydonem. συνοικήσασα Mosq. χαλκοῦ πεπ. Sylb. correctio est tacite recepta a Kuhnio pro χαλκοῦ πεπ. φασὶ αὐτὴν ante Facium, qui φασὶν e Mosq. recepit. Τηλέκλους vulgo; quam formam quum negent reperiri, scribendum est ex VIII, 14, 5. Τηλεκλέους. ἐν δὲ — γραφάς. Πεντακοθήκη illius templi significatur. Θριγγός fuit etiam I, 42, 8 ubi v. adn. Sylburgius malebat Θριγγός et hic et supra. Προποθορινή (cf. ad §. 6) i. q. πρωτόθερος. Μοχ πρὸς τὰ πέρ. Mosq. ἀργότερον τὴν τέχνην d'un art rude et grossiere reddidit Quatremere in Jupit. Olymp. 189. ἀργός rudis de auro et argento III, 12, 3. de lapidibus I, 28, 5. Νυξ apposite, si Diana Ephesia fuit lunae Dea. Ἀνάκτων, Ἀνακτες vulgo; scripsimus Ἀνάκτων, Ἀνακτες. cf. adn. ad II, 22, 7, et ad Philochori fragm. p. 12, ubi Hemsterhusii locus iam prolatus est, nunc add. Mülleri Orchom. p. 459. et ex Schol. ad Eurip. Hippol. 87 ἀναξ κυρίως σωτήρ ubi etiam pro testimonio citatur Homer. Iliad. VI, 403. Ἀνακτες sunt in corp. Inscr. graec. I, 1, p. 121. Berol. Anaces nunc legitur etiam in Cio. Nat. D. III, 21. Caeterum in Orph. Εὐχὴ πρὸς Μοῦσα. v. 20 coniunguntur Curetes, Corybantes, Cabiri (hi tres an diversi fuerint, etiam Strabo X, 466 — 469 dubium reliquit) et μεγάλοι Σαῖρες. Διὸς ἀφθιτα τέκνα (qui haud dubie sunt Διόσκουροι) et iis adiunguntur Ἰδαῖος θεός cum Mercurio ac Themide.

νεν ante εἶναι Mosq. omisit. Quum ergo Pausaniae aetate iam ignoraverint, qui essent illi Ἄννες, nos quomodo id eruemus?

§. 4. *Μυωνία* Vulgo. *Μυωνία* Stephanus, qui citat hunc nostrum locum, sed urbem dicit esse Phocidis, ciues autem appellari *Μίονας*, apud Thucydidem *Μυονείας*. Paulo post apud eundem est *Μύων*, πόλις Λοκρῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ. οἱ πολῖται Μύωνες· ὡς Θουκυδίδης τρίτῃ, λέγονται καὶ Μυωνεῖς. Manifestum, utroque loco eandem significari urbem, atque etiam hoc in posteriore ἐν τῇ ἡπείρῳ sumtum esse ex Pausania. Sylburgius ad Paus. VI, 19, 3 in altero Stephani loco pro *Μύων* scribendum censebat *Μυωνία*, Berkelio nescio quid opponente. Omnino conferendus est cum hoc nostro locus VI, 19, 3, ubi scriptor de hoc ipso clypeo Iovi Olympiae dicato, cuius hic iterum mentio facit, loquutus est, legitur autem *Μύονες* et *Μυονεῖς*, quod in nostrum locum non transtuli, ne ipsum corrigere scriptorem viderer. Qui hos duos locos inter se comparaverit, ei videbitur Pausaniae, quum priorem illum scriberet, nondum ipse hanc Locridis urbem vidisse. *Μυονία* 30 stadiis Amphissa distans, et magis in mediterranea recedens, videtur in finibus Phocidis sita fuisse, et, quae Palmerii probabilis coniectura est in Gr. ant. p. 542, inter Delphos atque Amphissenses in Parnassi angustiis: Spartani enim apud Thucydidem III, 101 Delphis profecti et per Locridem tendentes Naupactum, primum dicuntur venisse ad Myonenses Amphissensium vicinos, apud quos *δυσεσβολώτατος ἡ Λοκρίς* erat eodem teste. Gellius in Itin. of Gr. p. 198 de vestigiis veteris Myoniae scribens videtur in errore fuisse. *εἰδὼν οἱ ἀναθέντες* Mosq. et deinde *Μύων* ἐς pro *Μυωνεῖς* idem et cod. 1410 κεί-
ται — ὑψηλοῦ. adde Mannert. VII, 124. τὸ ante πόλι-
σμα inserui suadente Sylburgio. Qui sint hi Dii *Μεῖλιχοι* quaeritur. Praeter Iovem, cuius hoc cognomen solemne fuit, Bacchum quoque ita cognominatum fuisse notum est. De *Baccho* cf. Plutarch. *περὶ σαρκοφ. λογ.* α. 363. *Συμπο-
σιας.* α. 508 Frob. Athen. III, 78, c. et qui sua ex hoc hausit, Eustath. p. 1964. Quod tamen hic additum est, vix patitur nos de his duobus diis cogitare, sed ducit potius ad *deos manes*, qui *μεῖλιχοι* dicuntur ut *placati et placandi* piaminibus (*μεῖλιγμασι*) quae inferuntur: quanquam ad Iovis quoque Melichii aram Theseus de caede hominum purgatus dicitur I, 37, 3. De *manibus* placandis sunt *μεῖλιγματα* in Orph. Argon. 575. atque etiam in Orphei *Εὐχῇ πρὸς Μουσείον* ante Orph. hymnos versu 30

reperiuntur *μυλῖχοι θεοί*, qui alii esse vix possunt nisi *dii manes*, quum additi sint *Stygis aquis*, Pluto autem et Proserpina, Iupiter et Bacchus antea iam essent commemorati. Certe *θεοὶ μυλῖχοι* et hic et apud Orpheum videntur diis *ὑποχθονίοις* accensendi. In Orpheo Scaliger *μυλῖχους θεοὺς* interpretatus est *Mulciberos*, sed hi qui qualesque essent, non dixit, et *Ἡφαίστου μένος ἄγρον* poeta iam v. 10 invocaverat. *τε* inter *θεοὺς* et *τοῖς* Mosq. omisit. *ἥλιον ἐπισχεῖν* Vulgata, quam nollem sollicitatam a Corayo opinante, legendum esse *ἥλιον ὑπερσχεῖν*, illam enim ea, quae ad VIII, 40, 5 proposita sunt, videntur satis tueri. *ἐς ἐμὲ ad meam usque aetatem in hac aede non erat.*

§. 5. *ἐνὶ θαλάσσης* abest a Mosq. *Οἶανθια* sic urbis nomen scripserat Hellanicus teste Stephano, (*Οἶανθιας* habet Thucydides inter Locros III, 101 ubi v. Intrpp) apud Melam quoque II, 3, 10 est *Oeanthia*. Sed *Οἶανθια* apud Polyb. IV, 57 est Aetoliae urbs. (finitimam Naupacto fuisse noster quoque ait. cf. Mannert. VIII, 125) *καταντικρὺ τῆς τῶν Αἰγυριατῶν πόλεως* posita. Nunc vocatur *Galaxacithi* s. *Galaxidi*. Galaxidi a Patris distat 36 miliaribus britannicis teste Dodwellio I. 1. p. 176, a Salona trium horarum et dimidiae via narrante Hobhouse I, 241. Hecataeo urbs dicta est *Οἶανθη*, ut relatum legimus apud Stephanum, Ptolemaeo autem *Βυανθία* et Locri Epizephyrii, colonia Locrorum Ozolarum, conditi sunt *ὑπὸ Εὐάνθους*, auctore Strabone VI, 259 (237). In Peutingeri Tab. VII. est *Evanthia*. *πλὴν δὲ — Ἀγούστου* index in Facii ed. narrat hoc loco tradi, Patrenses Achaeorum imperio subiectos fuisse (!) De Augusti liberalitate in Patrenses cf. VII, 18, 5. *δ'* inter *οἱ* et *ἄλλοι* Mosq. inserit. Mox *εὔσιαν* pro *ἐν Οἶανθείᾳ* et *τὸ ἱερὸν* pro *τε ἱερὸν* — *κυμαρίσσαι* pro *κυμαρίσσου* — *γράφεται* pro *γραφαι* et *ἐξήγητοι* Mosq. *ἐνὶ Ναυπάκτῳ* — *φασί*. Idem de huius urbis nomine est in Etym. M. et apud Strabon. IX, 426 sq. Idem narrat, Naupactum antea Locrorum (quibus eam Ptolemaeus quoque tribuit) deinde Aetolorum fuisse, quibus eam Philippus addixerit, Graecis, qui nunc sunt, *Epacto*, *Naupacto*, *Nepacto*. Italis *Lepanto*, Turcis *Enebechte* (senibacti) ea vocatur. v. Gell. Itin. 293. Dodwel. I, 1, p. 173. Post *Δωριεῖς* e Mosq. *οἱ*, quod abest a Vulgata, inserui. Simile est illud *Θηβαῖος οἱ ὁμοῦ Φιλώτῃ* VII, 2, 2. et *Δωριεῖς οἱ σὺν Τημίνῳ* in Scymn. Ch. in Palm. Gr. A. p. 497. add. Strab. 10, 461. Pro *οἷς* *ἐς* Mosq. *οἱ* *ἐς* habet. *ἀντὶ τούτου*, propter hoc. Facius, legendum esse *ἀπὸ τούτου*, dixit nulla causa. Sed *ἀντὶ* eo-

dem quo hoc modo usurpatur II, 37, 4 extr. X, 1, 3 sub fin. p. 800. VII, 48, 3. sic et ἀνθ' ὅτου tum alibi tum apud Libanum v. Demosth. p. 5. Reisk. Porsonus quoque animadvertit, ἀντ' recte se habere h. l. τὰ δέ μοι — συγγραφῇ. Locus est IV, 24, 5. 26, 2. Pro vulg. ἔδωκαν est ἔδωσαν in Mqsq. unde quis opinetur legendum esse ἔδοσαν, quod de eadem hac re fuit IV, 24, 5. τὰδε μὲν ἐπηλθέ μοι — ἡ Μισσηνία συγγραφῇ Vulgate, quae quin corrupta sit, equidem non dubito, quanquam nemo adhuc in ea offenderit, vel ἐπένας et ἐπελθεῖν e Strab. 10, 488. 12, 563 afferatur; huic enim loco non ἐπηλθε, quod ut alienum nexus respuit, sed ἐπεξῆλθε accommodatum est: ἐπεξελθεῖν est oratione, narratione persequi, non ἐπελθεῖν cf. Lex. Herod. sic apud Thucyd. III, 67 princ. Pausan. III, 17, 7, ubi iam Sylburgius emendationem ἐπεξελθεῖν verbis Platonis (Gorg. c. 47. de rep. 2 p. 225 Bip.) τῷ λόγῳ ἐπεξέχεσθαι confirmavit. Eiusdem significationis verbum est ἐπεξέναι ut III, 11, 6. IV, 2, 2. 6, 2. extr. I, 25, 5. 26, 8. vel διεξέναι III, 10, 6. Quae quum ita essent, scribendum putavi ἐπεξῆλθε. cf. VIII, 27, 9. Contrarium peccatum est II, 3 extr. Naupactos distat a Brachori i. e. Thermō, antiquo Aetoliae oppido, via 13 horarum, ab infelicissima Messalungia, Mesalaggio, septem teste Gellio. in It. of Gr. p. 295 qui addit: „Epacto is a ruinos town, but it is worth visiting, because it gives a very exact idea of the ancient Greek city, with its citadel on Mt Rhigani (Rhigana, apud veteres Corax Dodwellio arbitro), whence two walls coming down to the coast and the plain form a triangle.“ Gell. l. c. Similia habet Dodwellius I, 1. p. 174 Sickl. Multus est de Naupacto Palmerius in Gr. Ant. p. 492 sqq. adde Wassii not. ad Thuc. IV, 76.

§. 6. τὰ δέ ἐπη — Ναυπάντια; Docte diligenterque hunc locum tractavit Weichertus in libro de Apollonii Rh. vita et carm. p. 210 sqq. Nomen huius carminis Ναυπάντια scribitur etiam II, 3, 7. IV, 2, 1, sed in Schol. ad Apoll. Rh. II, 299 Apollod. III, 10, 3 (12) et ab Ael. Herodiano περὶ μὲν. λεξ. p. 15, 23. Ναυπακτικά quorum illud praefert Weichertus cum Facio, argumentum a similitudine τῶν Κυπρίων repetens; recte, si, quod sumitur, nomen de auctoris patria carmini factum fuerit, sin de argumento, quod nescimus, verior scriptura fuerit Ναυπακτικά. Quis hic ἀνὴρ Μολήσιοις sit, nescimus cum Pansania ipso; Weichertus suspicabatur, fortasse Arcinum fuisse. add. ibid. p. 215. De Charone hoc relictum ad Weichertum librum l. c. et ad Reinseii Obs. in Suid. a Mül-

lero meo ed. Apud Suidam et ab Endocia υἱὸς Πυθουλίου vocatur. „Πύθεω Ionico more dixisse videtur pro Πύθου, quia de Ionico homine mentio est. Ionico enim idiomate Charon suas historias scripsit, ut ex Athenaeo (XII, 520, d) cognoscimus.“ Sylb. Idem ad §. 3 monuerat, πρωτοθρονίης Ionico more dictum esse, quia de Ioniae rebus sermo sit. Pater ergo huius Charonis non *Pytheas* sed *Pythas* fuit. Κάρκηνον Mosq. Hunc *Carcinium* Naupactium distinguunt ab aliis Carcinis, de quibus v. Fabric. Bibl. gr. II, 290 sqq. ubi, qui affertur hexameter, docet recte scribi *Καρκινος*, quum media corripitur. Quum in Schol. Apoll. Rh. II, 299 *Neoptolemus* quidam huius carminis auctor dictus esset, quis hic fuerit, Weichertus l. c. quaesivit 213 sqq. Idem de argumento Naupactionum quae teste Pausania πεποιημένα ἦν ἐς γυναῖκας dixit p. 218 sqq. id quod Pausanias de eo retulit illustrans. ἐπὶ αἰῶσιν εἰληφεν Αἰτωλῇ. de hac structura cf. VIII, 47, 1. VII, 18, 6. IV, 31, 6. add. Lobeck. ad Phryn. 517. Ἀφροδίτης Mosq. δὲ ante μάλιστα vulgatum Facius cum Mosq. omisit.

§. 7. τυφλῷ pro τυφλοῦ et ἐσημασμένην Mosq. De forma σσημασμένην cf. Matth. Gr. gr. §. 184. σσημαίνθαι ὃ ἐστὶ ἐσφραγίσθαι Phavor. p. 1439, 11. Ἀνύτην κτλ. „Fuit, ni fallor, haec mulier χρησιμοποιοῦς, quae responsa Aesculapii in versus epicos redigebat; pro qua opera hoc tulit praemii, quod Autor narrat.“ Kuhn. Quum vero scriptor dixerit ποιήσασαν τὰ ἐπη, videtur carmina inter Graecos nota et fortassis poetriam significasse, quam Facius intelligi voluit, *Tegeaticam*, cuius sunt epigrammata quaedam in Anthologia Palatina: putant eam Olympiade circiter CXX floruisse calculo non satis certo. Cf. de hac poetria Fabric. Bibl. gr. II, p. 106 sq. πέμπει γέρονσαν iubet ferre, nimirum somnio mulieri oblato. ὕπαρ, αἰλήθεια καὶ οὐκ ὄναρ, ὄπρασία αἰληθείης Phavor. ἐναργής ὄψις Ammon. Sensus igitur videtur esse: ὄψις μέντοι ὀνείριδος ὕπαρ αὐτίκα ἐγένετο somnium autem illico eventum habuit, seu ἔξ ὀνείριδος ὕπαρ ἐγένετο ut fere dixit Aeschylus Prom. 486. Locus nostro simillimus est supra IV, 19, 4 ubi iam de v. ὕπαρ dicebamus. καὶ εὖρε κτλ. Vt haec ita Bellerophon quoque apud Pindarum l. c. expergefactus statim invenit quod sibi per quietem oblatum viderat. ἄλλως alias, alio tempore, sonat. στατήρ χρυσῶν erat fere par viginti drachmis argenteis, quinque uni minae argenti, trecenti uni talento. cf. Boeckhii Staatshaush. d. Ath. I. p. 22 sq. ea, quae Harpocratio v. Δαρεινός habet, sequuti. στατήρες δισχίλιοι respondebunt circiter novem imperialium millibus.

CORRIGENDA.

VOL. III.

Pag. V. vers. 10. legendum — *erunt* Pag. 7. v. 11. a f. — *affigiem* 8. v. 15 a f. — *invaserunt* 21. v. 4 a f. — *consodit* 24. v. 2 a f. — *pretio* 27. v. 9 a f. — (4) *Atenim* 58. v. 6 — Ἀστυλός sen Ἀστύλος 62. v. 14 a f. — del. *de ante vict.* 63. v. 12 τὴν Νικασύλος 64. v. 12 — Νικασύλου 65. v. 10 a f. — *punico.* 94. v. 9 a f. — *occultam* 109. v. 6 a f. — *offerre* 111. v. 15 a f. — *illud.* 115. v. 7 a f. — *statio* 118. v. 13 a f. — *Libero* 130. v. 7. — comma del. post οὐκ ἔσαντι 138. extr. — post *oppidani* del. *distinct.* 150. v. 12 a f. — *obversatas* 177. v. 2 — ἐπελύετο 195. v. 10 a f. — *documenta* (3) 201. v. 16 — ἐνέδραν 202. v. ult. — (7) *Non* 216. v. 19 a f. — *venerit* 262. v. ult. — *ephebi* 276. v. 16. — ὠνόμαζεν 279. v. 1 — οὗτος 285. v. 16 a f. — (3) *Quum* 288. v. 12 — (9) τούτων 317. v. 5 a f. — *Thesprotide.* 322. v. 3 a f. — *Aroanium* 324. v. 10 a f. — *praerupta* 558. v. 17 a f. — *a.* 371. v. 1 — καὶ 383. — XXIX. 413. v. 5 — Τητάνας 473. v. 1 — ἐστιν 474. v. 5 a f. — *et* 478. v. 5 — ποιεῖται

Adnotat. pag. 7. v. 7 a f. legend. — *porta* 16. v. 11 a f. — *Plasticen* 42. v. 2 — προσέθλωσεν 51. v. 3 — *ornant* — *isti codices sunt* — *latent* 70. v. 14 — *hoc* 108. v. 22 — *quo* 111. v. 22 — λόγων 118. v. 17 a f. — πρῶτος 124. v. 6 — *scripsit* 177. v. 19 a f. — post *vide* punctum del. 182. v. 7 — *Ara* 187. v. 9 a f. — *Fluss* 188. v. 7 — ἀπαγγέλλαι 105. v. penult. — *correctionem* 207. v. 18 a f. — ἐγκατάμειμγμένον 22. v. 7 a f. — *veram* 233. v. 3 a f. — Τεγεάτας 234. v. ult. — *interprete* 241. v. 11 et 25 — ἰουιάτορας 245. v. 8. — *Artemis* 243. v. 9 a f. — *propius* 245. v. 18 — *apte* 266. v. 5 a f. — *refert* 268. v. 20 — post *non nihil* comma del. 271. v. 7 a f. — Ἐκυλῆς 278. v. 6 a f. — παιδίων 279. v. 18 a f. — *ob* 288. v. 15 — post *Leuctricas* comma pon. 289. v. 17. — *et* 292. v. 9 a f. — *have.* 297. v. 7 a f. — Διμαφῶντος 302. v. 8 ἐπὶ 316. v. 9. — *quod* 323. v. 15. — oak 326. v. 15 a f. — *Oenamao* 335. v. penult. — *Potami* 338. v. 10. — *deminutam* 350. v. 6 a f. — σπερσσηγῆας 256. v. 26. — τι

VOL. IV.

Pag. XIV. v. 10. legend. *imparatum* 5. v. 5. — ἀπέβαινον. 7. v. 3 a f. — *ostendunt* 18. v. 4 — ὀνομασθῆναι 18. v. 6. — *cuiusmodi.* 25. v. 4 — *et pro quum* 30. v. 5 — φαίεν 30. v. 5 — ἔργον. 31. v. 1 et 2 — *vel mansuetam, vel ferum* 31. v. 6 — *erat pro est* 31. v. 5 a f. — *obsidionem* 36. v. 2 a f. — *lauri* 41. v. 5 — κατυλίσσαντες 46. v. 8 — ἐδβολήν 46. v. 1. — *Spartani* 47. v. 7 — del. prius καὶ 48. v. 7 — del. Parenthesis et

pone comma post *Βραγχυλλίδης*. Idem valet q̄ Latinis, ubi etiam parenthesis delenda et comma ponendum post *fuit* 48. v. 4 a f. — *suis suaeque* 52. v. 5 — *Ἀγαιολίδος* 54. v. 1 — deest numerus 74d. 55. v. ult. — *venit* pro *venisset* 57. v. 4 a f. — *eius* pro *sum* 71. v. 8. — *κίονας* 81. v. 6 a f. — *ἔσεν* 85. v. 5 — *Cyrtonen* 89. v. 3 a f. — *Πελαγῆν* 108. v. 2 a f. — *Diastae* 110. v. 6 — del. comm. p. *αὐτίκα δὲ* 116. v. ult. — *Hinc* 120. v. ult. — *εἰσenti* 134. v. 5 — *δεινοὶ* 135. v. ult. — *provectum* 136. v. penult. — *nox*. 149. v. 3 — *ἀποδέουσα*. 150. v. 9 — *τε* 154. v. 13 a f. — *filium* 158. v. 14 a f. — *Ilio* 170. v. 7. — *βλῦπτορος* 173. v. 3 a f. — *Graecis* 174. v. 7 — *a* 185. v. 4 a f. — *redonata* 191. v. 5 a f. — *palmam* 192. v. ult. — 192. v. ult. — *caneretur* pro *congruebant* 209. v. 7 a f. — *sustentanti* pro *sustentans* 215. v. 13 a f. — *divasque* 217. v. 9 a f. — *condensa* 222. v. 14 a f. — *Arcadum* 224. v. 13 — *ἔχοντος* 225. v. penult. — *οἰκίῳ* 226. v. 6 a f. — *nostro* 226. v. 5 a f. — *subito* 228. v. 7. — *Bucula* 241. v. 5 — *stirpium* 243. v. 6 — *ea*. 249. v. 6 — *Paeonium* 253. v. 1 — *restiterunt* 254. v. 1 — *ἀριθμὸν* v. 3 — *pleniorē* 281. v. 2 — *Barbatus* 283. v. 3 a f. — *quos* 287. v. 10 — *expressus* 295. v. 8 — *communiucendrum* 315. v. 4 — *magnitudine*, 316. v. 12 — *πρὸς* 331. v. 14 — *στῆλῃ* 334. v. 2 — *Romani* 346. v. 2 a f. — *ac* 351. v. 5 — *αὐτόθι*.

Adnotat. pag. 3. v. 18 a f. legend. — *ante* 5. v. 14 a f. — *ἔωθεν* 6. v. 16 a f. — *πολύανδρ.* 13. v. 20 a f. — *τὸν* 23. v. 16 a f. — post *commemoravit* del. punctum 69. v. 6 a f. — *eos* 38. v. 6 a f. — *Phyle* 41. v. ult. — ante *cognomen* inseres *non* 50. v. 19 a f. — *quanquam* 54. v. 21 — *fig.* 71. v. 11 a f. — *Messapius* 75. v. 17 a f. — *tabulam* 77. v. 9 — *ἄνας* *ce* 85. v. 6 — *data* 201. v. 9. — *nescio* 111. v. 4 — *ob*. 146. v. 8 — *adcommod.* 170. v. 23. — *persiculus* 171. v. 2 — *Πινδάρῳ* 173. v. 15 a f. — *Castalium* 173. v. 14 a f. — *Castalius* 175. v. 7 a f. — *hoc ipso* 177. v. 5 a f. — *Ἐχέμβροτος* 188. v. 6 — *hoc paragr.* 188. v. 11 — *apprend* ... *statues*, qu. 192. v. 12 — *facturus* 200. v. 13 — *Mosq.* pro *idem* 205. v. penult. — *Baume* 221. v. 11 a f. — *apud* 228. v. 4 — *ἀπὸ μαινον* 229. v. 17 a f. — *proposuisse* 234. v. 19 — VIII pro XIII. 239. v. 16 — *νῶς* 239. v. 21 — *ponticulus* 241. v. 7 a f. — *vett.* 245. v. 17 — *item* 261. v. 7 — *putatur* pro *citatur* 262. v. 16 a f. — *Vulgata* 269. v. 7 a f. — alterum est del. 275. v. 3 — *sactam* 279. v. 17 — *Burynomus* 282. v. 12 a f. — *hanc nostram emend.* 285. v. 7 a f. — *by nearly* 286. v. 21 — *videtur vera* *Bryanti* 287. v. 3. — *inhabitants* 298. v. 21 — *so that* 308. v. 12 — *γενέσθαι Κάδμου* 321. v. 19 — *bibere* 323. v. 3 — *sint* v. 8 — *diei* 324. v. 18 a f. — *ἡρώ.* 327. v. 21 — *Naupactus*

P
P
P
P
P
C
1
V
1
K
Y
1
34
9
V
24
25
28
33
35
6.
po
PA
qu
17
v.
—
17
4
ide
—
XH
—
v.
v.
had
vid
sha
—

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

PAUSANIAE
GRAECIAE DESCRIPTIO

EDIDIT, GRAECA EMENDAVIT, LATINAM AMASAEI
INTERPRETATIONEM CASTIGATAM ADIUNXIT ET
ADNOTATIONEM ATQUE INDICES ADIECIT

CAROLUS GODOFREDUS SIEBELIS

VOLUMEN QUINTUM

AUCTARIUM ADNOTATIONUM, INDICES RERUM ET VERBORUM
ATQUE RELIQUAS BEKKERI EDITIONIS LECTIONES
MEMORABILES CONTINENS

L I P S I A E
LIBRARIA WEIDMANNIA
G. REIMER

MDCCCXXVIII.

P. 2. 3

Quod non semel metuere coeperam, ne inchoatum hoc opus relinquere cogerer, hoc quod non acciderit et miror et gaudeo gratissimo sensu erga illum affectus, qui et valetudinem, et inter magnam negotiorum varietatem tantum otii, quantum quidem satis videretur, et animum onus susceptum deponere cunctantem taedioque vinci dolentem, ergo multo plura atque laetiora quam rogare ausus eram, dedit benignissime. Quodsi, quod in votis est, ut ad severiorem Pausaniae interpretationem aliquid nostra conferatur opera, eventum habiturum sit, satis me magnum laboris mei praemium tulisse arbitror, qui me tardioris malim quam levioris ingenii hominem dici. Nulla enim, nisi animus fallit, certior esse de scriptoribus tum sacris tum profanis bene merendi ratio videtur quam illa eorum interpretatio, quae omissis auctoritatibus omnique levitate remota in hoc uno omne ponit studium, ut quid vere dixerint vel voluerint dicere omni ope eruatur aperiaturque fideliter. Quod interpretandi genus quamvis contemnant ii, quorum animi altitudinem spiritumque illud non capiat, tamen fortiter defendendum censebunt quicunque, quantum reverentiae antiquitatis monimentis non modo in nostri sed futuri etiam temporis usum conservatis conservandisque debeatur, semper grata mente meminerint, simulque perpenderint, permulta eorum, quae homines sentiant dicantque, imbecillitatis humanae documenta esse. Quare equidem in eam partem peccare malui quae est cautior quam quae audacior.

Quae hoc quinto continentur volumine, iis nostra editio Pausaniae absolvitur, simulque, quod contraxeram, nomen dissolvi addito, quod promiseram, adnotationum auctario. In eo autem non quantum vel ipse antea volui, vel hic ille forsitan exspectarit, e *LEAKII Topographia Athenarum* apposui, quoniam nunc ad istum librum in nostram linguam translatum facilis cuique patebit aditus.

Indicis graeci et grammatici partem maximam FRID. PETERSSEN confecit, iuvenis et solidioris doctrinae et verae humanitatis laude dignissimus; idem operarum erroribus in hoc volumine corrigendis diligenter dedit operam.

Quae ad manum fuit lectionis varietas, ea in adnotationibus nostris tanta religione commemorata est, ut ne vitia quidem manifesta silentio sint praetermissa. Quod ut in reliquis ita etiam in nominibus propriis faciendum statuimus; quare si, ut hoc unum dubitationis removendae causa tangamus, lectionis ulla varietas in Philippidae nomine I, 28 inventa esset in codicibus, e quibus nec Bekkerus hic quidquam protulit, eam haud dubie apposissemus. Et ne quis quidquam sibi desiderare videretur, e Bekkeri quoque editione, quam auctor ipse testatur codicem Parisinum 1410 ita exprimere, ut nullum ab eo vestigium nisi monito lectore recedat, varias lectiones cognitu dignas repetendas putavimus: quorum quae sunt libri noni atque decimi, eas nostrae editionis volumen quartum iam insertas habet.

Hic, quod in voluminis quarti praefatione promisi, diversas lectiones octo librorum priorum memorabiles, quibus Im. Bekkeri editio a nostra discessit, simul cum coniecturis in illa propositis, addam. Cum iis conferendae sunt quattuor codicum Parisinorum lectiones praefationi tertii voluminis nostrae editionis subiectae.

A T T I C A.

- Cap. I, 1. Πτολεμαῖος ὁ [Πτολεμαῖον] τοῦ. sine codd. §. 4.
ἤρωος pro ἡρώος
- II, 1. στρατεῦσαι γὰρ. e correct. §. 3. Ἀκλίνω. §. 4. ὅσοις
τι ὑπῆρχεν ὧν τις λόγος ἐς δύο.
- III, 3. τῷ Πελοποννησίων
- IV, 1. ἐγίνοντο. §. 2. προσπταλοντες. §. 4. ἐναγίζουσί τε.
§. 6. τὸ ἔργον τὸ πρὸς
- V, 2. ἐκ Μιδας. §. 3. ἀν ὃ τε Ἐριχθ. §. 4. etiam B. malit
νόμον — τον Ἑλλήν.
- VI, 3. νόμῳ τῷ Μακεδ. malit.
- VII, 1. ἐπέμενεν. §. 3. στρατιᾷ κατεῖργεν
- VIII, 3. Πλοῦτον παῖδα e Facii coniectura.
- IX, 4. κολακεία
- X, 3. ἀποτιγγάνουσα δὲ ἐπὶ τῷ βουλευσῶν λέγουσιν Ἀγα-
θοκλεῖ θάνατον cum animadversione, articulum τῷ pro-
dere lacunam. §. 5. ἐκ τῆς [γυναικὸς] Ὀδρ.
- XI, 1. Ἀρύββον — Ἀρύββα. §. 5. γυναικὶ τ' ἔδωκ. c. Porsono.
[XII, 3. εἶναι αὐτοῦ. ᾧ Lachmannus voluit.]
- XIII, 1. ὡς οἱ τὰ γραμμ. c. Clavier. §. 3. πρεσβύτερος —
νεώτερος. ibid. καὶ Κλεώνυμος, [καὶ Κλεώνυμος] ὁτιωδῇ
c. Pors. §. 4. τρίτος δὲ ὁ. §. 8. ταῦτα ὧν Ἰερών. c. Clav.
- XIV, 2. θυγατέρα Ἀμφικτ. non e codd. §. 4. ἔτι δὲ ἀπωτ.
ibid. πρὸ Ἀρτεμισίου. §. 5. Ποσειδῶνι τοὺς ὀφθαλμ.
- XV, 4. Τελευταῖον. ib. δὲ post Βουσιῶν velit abesse. §. 5
καὶ ὁ ἰὼς e Facii coniectura.
- XVII, 6. Μαραθῶνι ἔσχον malit.

XVIII, 6. (Ἀδριανὸς-ὀρῶσιν) in parenthesi cum Clavierio et Süverno. ib. οὐ μέγεται-ἀπολείπεται e Corayi emendatione. §. 7. τὴν ἐπὶ κλ. Ὀλ. ib. μάλιστα μάξαντες. unde? §. 8. ἐπιπονῶτατον. ib. ἐλευθερώτατον δέ. §. 9. δὲ ἐς αὐτὰ βιβλ. cum Facio.

XIX, 4. Λύκειον

XX, 3. Μισθριδάτης ἐβασίλευε malit. ib. τὴν Ἀθηναίων cum Schleiermachers. §. 4. μέρει πολιορκ. ἀπῆκεν. ib. ποιεῖ τὸ τεῖχος?

XXI, 2. ἐς Σοφοκλ. e. Kuhnio. §. 8. καὶ τόχοιεν, τοῖς ἵππους. §. 9. Γρυναίω

XXII, 2. πρῶτον post Χαῖδρα malit.

XXIII, 3. ἀνέλαβον

XXV, 2. τῷ καιρῷ quam τῶν κ. malit. §. 5. ἐς Ἀθηναίους e Sylb. coni. ib. μετὰ τ. Α. φωνήν

XXVI, 1. malit Ἀθηναίων quam Ἀθηναίων. §. 6. τόδε πρό φρεαρ malit.

XXVII, 5. Εὐήρις-Λυσιμάχη. §. 6. ἐντὸς δς ἐμαντ.

XXVIII, 2. χωρὶς δὲ ἢ ὅσα aptius fortasse. ib. Κενταύρους μάχην cum Clav. §. 3. ἐς Ἀκαρν. μετοικ. e. Kuhnio. §. 7. εἶα μοι. §. 9. φονεῦσιν ἐστίν, ἄλλα καὶ ἐπὶ

XXIX, 5. τῆς Ἑλεωνίας εἰσι cum Boeckhio. §. 16. Λυκίω.

XXX, 4. ἵππιος, Ἴππιον, Ἴππιας, sed in 1410 ἵππειος, ἵππειον

XXXI, 1. οἰκισθεῖς. ἃ δὲ—παρελχοντο, Ἀλίουσίοις. §. 2. καὶ Ἀθηναίων ἐπὶ. ib. ἐν Ποταμοῖς. ib. δ' ἤδη malit quam δὲ δῆ. §. 3. Ἀρτέμιν post Ἀμαρ. omisit.

XXXII, 1. ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις e Corayi emend. ib. οὐ vel ἢ malit quam ὡς. §. 5. an Πελοποννησίους?

XXXIII, 4. προσοικοῦσιν [ἢ] Ὀκεανῷ. ib. διπλήχεων e. Sylb. §. 6. ἔχον οὔτε. §. 7. πέπ. μὲν Ἑλεν. ib. τε ἐς ἅπαν malit.

XXXIV, 3. οὔτ' ἐπὶ

XXXV, 2. Εὐρυσάκους τοῦ sine uncis. §. 3. οὐς Καβαρεῖς. §. 6. μνημα μὲν οὐδέν malit.

XXXVII, 1. τούτους τε ἐς τὸν-γενέσθαι, καὶ παρὰ e Buttmanni coni. §. 2. ἐστι τῷ Κηφισ. quam ἐπὶ τ. Κ. malit. §. 3. ἐστι δὲ Μνησ. sed ἐτι codd. §. 4. συνεξελόντα

XXXVIII, 1. Πείτολ. ita et II, 24, 7. §. 7. Ὀγυγόν εἶναι fortasse.

XL, 1. Θογατρί sine uncis. Buttmanno in h. v. latere videtur Θυρία aut simile nomen. §. 4. ἐς ἀμφισβήτησιν e. Facio.

XLI, 1. αὐτὴν ἐν τοῖς Μεγάροις e correctione. §. 2. Θεαγέτης δὲ—τρέψας—ἐποίησε. sed ποιῶμαι est in codd. §. 8. ἐβασίλευσε malit.

XLII, 1. λέγουσι sine uncis. §. 2. ἄγ. ἡλείων. §. 7. Ἰσχύ-
πολις. in 1410 est ἰσχύεπολις. ib. ἀποδριφέντων — ξύλων.
§. 8. θριγκός, sed θριγγός in 1410.

XLIII, 1, αἷτια δέ οἱ. §. 2. Ἀνάκληθρα. §. 6. εἰ δὲ pro
εἶδη e conji. ibid. ἑλέφαντος Ἀφροδίτη πεποιημένον.

XLIV, 4. ἄν τις ὑπὸ τ. χρ. §. 10. nonne τὴν δὲ ὁδὸν τὴν
ὄνομ.† §. τῶν παίδων τὸν νεώτερον sine codd. §. 13.
ἐν Διγλή... κομίσαντα cum Clavierio.

CORINTHIACA.

Cap. 1, 3. τραφῆναι φασὶ καὶ τῶν λεγομένων Θεσβίως κα-
τοίκην, ἔν. ταύτην ἐστὶν ἔργον

II, 2. οὐκ ἂν οὐδὲ ζητοῖη τις ἐπιλεξάμενος τὰ Εὐμήλου — ὑπὸ
Σισύφου φησί. §. 4. Μελανίδος

III, 6. ὧν exprungi vult ante ὀνόματα μὲν σφισι [v. οὗ in ind.]

IV, 3. οὔτι pro οὔτοι. §. 7. pro λίθων nonne λίθου vel λί-
θου ἐνός?

V, 5. καὶ Πελοποννήσον τε ὅσον malit.

VI, 3. ἐπεὶ Ἡσιόδοξ γε

VIII, 3. ἄλλα ἐπέπρατο — αὐτός· καὶ (ἦν γὰρ

IX, 2. fortasse Κλεομ. δὲ φυγόντα.

X, 1. Ἡράκλειαν δὲ καλοῦσι. §. 3. καθ' ἑκάτερον malit.
§. 5. μηρούς (θύουσι δὲ πλὴν ὑῶν τᾶλλα) ἀρκεύθου
ξύλοις. In 1410 est τᾶλλα δὲ ἀρκ.

XI, 2. προδρομίας Ἡρας. ib. φάμενος ὁδηγὸν γενέσθαι e
Corayi et Buttmani conji. §. 5. ἔτους φυλάξας. §. 7.
θυομένων καθ' αὐγ.

XII, 3. nonne τῇ Σικυωνίων? vid. c. 34, 5.

XIII, 3. αὐθις ἐν Ὀδυσσ. malit.

XIV, 2. nonne κρατηθέντων?

XV, 4. βασιλεύοντα τὸν τε ποταμὸν e conji. ib. ἀφ' αὐτοῦ.
sic fere semper, nam cf. III, 1, 7.

XVI, 3. ὄνομα τῇ πόλει φασὶν· ὃν δὲ προσποιούσιν Ἀκου-
σιλάω λόγον e Porroni coniectura. §. 5. [καὶ Ἡλέκτρας]

XVII, 1. αἱ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τῶν θυσιῶν ἐς τὰς ἀποθή-
κους. §. 2. ῥέων ὑπὲρ τὸ Ἡραῖον τοῦ ναῦ κατακαυθέντος
e coniect.

XIX, 2. Λαχίδον.

XX, 5. παριοῦσιν ἐστὶν οἶκημα ἔνθα. §. 8. ὥς δὲ ἐγγὺς
ἔλινοντο. ibid. εἴτε καὶ συνεῖς

XXI, 2. malit ἀπογόνους τοὺς Βλαντος. §. 4. ἐν ᾧ γε καὶ
§. 8. τὴν δὲ αὐθις. §. 10. εὐξάμενους e correctione.

XXII, 8. Πολυκλείτου Ναυκ. §. 9. ἔχθος τὸ Ἀπόλλωνι

XXIII, 6. τοὺς Πύρρου παῖδας. §. 7. κατάγειν οἰκοδόμη-
μα, ἐπ' αὐτῷ. §. 8. Κρησίον — ἔθαψεν

- XXIV**, 5. ἐπὶ τοῦτον. in 1410. ἐ. τοῦτον. §. 7. cf. I, 38,
1. §. 8. ἐφ' ὅτι τῷ χωρίῳ e correctione.
- XXVI**, 4. Τηθιον. §. 7. Ἀσκληπιεῖα
- XXVII**, 5. an ὑπερῆκε?
- XXVIII**, 2. τὸ Κόρυφον. §. 3. ἄλλο δένδρον ἔσω c. Boeckhio.
- XXIX**, 6. nonne ὑπακούσῃ? §. 7. περιεχόμενον
- XXX**, 5. καθὰ δὴ καὶ e correctione. §. 7. τὸν Ἄνθα τοῦ.
sed codd. τοῦ Ἄ. §. 8. ἐς τὴν νῦν πόλιν συναγ, ex Kuhnii emend.
- XXXI**, 2. immo δοκεῖ pro δοκῶ [cf. Auctar]. §. 10. καὶ
αὐταὶ καὶ
- XXXII**, 5. πέσαντες . . . Ἀθηναίους δέ. §. 6. ἂν ἴδοις
c. Porsono.
- XXXIII**, 2. φασὶ δὲ ἔτι καὶ λογ. [Lachmannus maluit εἰσὶ
δὲ οἱ τε]
- XXXIV**, 1. ἐπὶ πολὺ διέχων ἐς θαλ. §. 5. fortasse τῇ Τροίᾳ.
ὁμορός ἐστιν Ἑρμιονίς [v. ind. v. ὁμορός.]. §. 8. καλον-
μένη post Κωλυεργία omisit. §. 10. καὶ ἄλλος χαρ. sed
ἄλλος codd. §. 11. Ἀήμητρος δέ c. Corayo. ib. αὐτῇ τῇ
πόλει voluit Buttm.
- XXXV**, 2. ἐπιλίποι malit. ib. ὑδρεύονται. §. 4. κομοσαν-
δαλ. ib. θήλειαν. ib. βοῦν δευτέρ. c. Porsono. ib. κατιργ.
τε δὴ c. eodem. ib. ἐσελαθῆναι.
- XXXVI**, 5. Ἀσίνα, sed malit Ἀσινάλα. ib. ὑπέλειπον τὸ
c. Pors.
- XXXVII**, 3. φωράσας cum Süverno. §. 5. ὅσον τε σταδ.
ex emendatione.
- XXXVIII**, 1. nonne αὐτόθεν pro αὐτόθι? §. 4. ταῖς παισ.
c. Boeckh. §. 7. ὄνομά ἐστιν ἀπ' αὐτῶν. ποταμὸς δέ καλ.

LACONICA.

- Cap. I**, 5. ἐν Λακεδαιμονί sed codd. — μονία. §. 7. οἱ τοῖς
Μεμβλ. sed codd. τοῦ Μ. ib. nonne ἐπίπαν τὰ β.?
- II**, 1. Ἐχέλα τοῦ Πενθίλου. §. 4. ἐπαγύγοιτο c. Corayi
emend. §. 6. Ἀμύκλας cum Meursio. ib. post Φαρίται
vult μὲν addi.
- III**, 2. πρὸς Μεσσήνην ex emendat. §. 4. ἐγκαταληφθῆν.
§. 6. καταγαγοῦσιν malit. ib. ἀνευρέ τε δὴ τὰ. §. 7.
ἀρεστήν c. Berglero. ib. πρεσβεῖα
- IV**, 1. αὐτῷ οἱ ἰκέται malit. §. 4. εἶχετο δὲ Λεωτ. c. Valckenar.
ib. οὐχ αὐτοῦ ex emend. §. 6. ὑπερεβάλετο ex emend.
- V**, 4. [ἐληλύθει Buttmann. malit]. §. 5. ἐπῆγε ex emend.
ib. ἀπηγγέλλετο cum Buttmann. §. 6. ἐδήλωσαν δὲ οἱ
τε malit.

- VI, 3. ἐγένετο υἱός. codd. ἐγένετο
- VII, 7. τῶν μηνῶν ἕνεκα αὐτοῦ cum Kuhn. et Clav. §. 10. προσκατήρειπεν c. Porsono.
- VIII, 1. ταῖς ἐκ Λακεδαιμόνος. §. 2. περιοικίδας τῆς Σπάρτης πόλεις ex Amas. §. 5. Ἀριστοκρίτου [Ἀγησιλάῳ] συσπένδων — βασιλείαν γενέσθαι. codd. Ἀγησιλ. omittunt. Antea φθερσιβρότον malit. ib. extr. cap. δοκεῖν ex emend.
- IX, 1. ἐγκαταληφθέντας [cf. a. 3, 4.].
- X, 7. Σκοτίταν [τὸ δὲ σκότος] οὐ. ib. ἐπικλ. ἔσχε σκοτίας
- XI, 2. καὶ καλ. Βιδυαίων. §. 6. πρὸς τοὺς ἐς Ἰθώμην. ib. ἀλλὰ τὸ Μεσσηνιακὸν [quod alii coniectura invenerant] §. 8. ἐνταῦθα αἱ Μοῖραι [excidisse haec fere putat Buttm. καὶ ἐστιατόριόν ἐστιν ἐς τὰ καλούμενα φιδτία, ὃ κοινὸν πολίτευμα τοῖς τε Κρησίν ἐστι καὶ Λακεδαιμονίοις]
- XII, 1. Ἀφέτα sed malit Ἀφεταῖδα. §. 3. ἀργυροῦν γὰρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦν νομ. §. 4. Τυνδάρεω παῖδα. §. 5. Ποσειδῶνος Ταινάριον· Ταινάριον δὲ ἐπονομάζουσιν . . . οὐ μακρ. ibid. ὡς οἱ — ἀμνησούμενοι, κατὰ — βουλευσαμένους. ib. ἀναπλεῦσαι τε e coniectura [non probanda, nam Pausaniae obversatus est locus Homeri v. index h. v.]. ib. κατασχῆψαι
- XIII, 3. Κάριον ἀπὸ (c. Clav.) τῶν κρανιῶν, ὑπερθέντες. §. 6. αὐτῷ καὶ Ἰπποσθ. ex emend.
- XIV, 2. Ἀρτ. αἰγινέας. ib. Ἰσώρας. sed 25, 3 Ἰσσωρίαν. §. 6. ἐστι μὲν ἐν ἀριστ. ex emend. §. 7. καὶ δὴ omisit ante καὶ μοι. §. 8. ταῦτα καὶ. §. 9. ἐστιν ἐκτός τῆς e correct. ib. ἦ τε Κολ. θυρία. ib. τύχη νικῶν, ἐν τῷ c. Palmer. et Porsono.
- XV, 4. malit ἰδρύεται. §. 5. ἐστι τὸ ἄγαλμα καὶ e correct. ib. αἰεὶ μενεῖν, codd. μένειν.
- XVI, 3. malit τὸ μὲν ἔξαρχ. §. 6. Ἀναίτιδος. ibid. malit Σύροι.
- XVII, 6. Διὸς ἄγαλμα ὑπάτου πεποιήται
- XVIII, 1. προσπολέσθαι
- XX, 3. ἰοῦσι μὲν εὐθ. malit. §. 5. Θήρας ὀνομάζοντες Ἀητῶ φασιν ἀπὸ τῶν ἄκρων τοῦ Ταῦγέτου . . . Ἀήμητρος ἐπικλήσιν Ἑ. ἐ. ἰ. exciderunt haec fere: θεῖσθαι τὴν θυγατέρα ἐνταῦθα θηρεύουσιν· καὶ ib. ἰωμένον malit Buttmann. §. 6. πρῶτοί τε, codd. γε. ib. Ἀωριῶς Μεσσο. §. 9. κίονες δὲ ἐπὶ [οἱ] τοῦ μν. cum Amas.
- XXI, 1. τοὺς ἐφ' αὐτοῦ rectius. ib. φησὶν εἶναι [καὶ] τὰ ἐς cum Buttmanno. §. 4. δὲ ἐς Γυθ. cum Buttm. §. 5. ἀποτραπείς ἐς δεξ. e correct.
- XXII, 3. ταῖς πρὸ κεινται. §. 5. οὗτοι μαῖρα ᾗσαν c. Facio. ὅσον τε σταδ. e correct. [cf. II, 37, 5.]

- XXIII**, 1. τὴν ὑπὸ τὴν ἄκρ. cum Sylb. §. 3. καταδύναται e coniect.
XXIV, 6. παρασχομένος ποτ.
XXV, 2. ὁ ζαμενῆς — Σιληνὸς tenore prosaico. §. 4. malit πῶτα τὸν ἀνθρ. συντρ. §. 5. retinuit εἶπεν ἀκοήν [sed. v. ind. v. ἀκοή]. §. 6. Ταινάρου sine uncis.
XXVI, 2. λευκότερον ἢ ὡς ex emend.

M E S S E N I C A.

- Cap. I**, 5. in epigrammate Vulgatam sequitur.
II, 1. ἐπέλεξάμην ex emend. §. 2. Σκίω μόλρα e. Facio. Ib. ante λόγος ἐπέξισι addidit de suo articulum.
III, 3. δὲ post παρρεσκενασμένος sua auctoritate inseruit. Ib. μοῖραν αἰρεῖσθαι e. Buttmanno. Ib. πάλους γῆς e coniect. §. 5. καὶ Ἰσθμῖος ὁ Τημένου.
IV, 4. ἀναγκ. ἔχειν e. Buttmanno.
V, 1. περὶ τε Τηλέκλον malit. Ib. an φίλους βαρβάρῳ πρώτους? Ib. ὡς οὐδέν ἦν τοῖς c. Porsono. §. 2. an καὶ ὑπέρδεινα? in 1410 est δεινά..
VI, 1. διακρίναί τε καὶ ἡλικίας ἔργα ὅπερ ἠθέλησα [Lachmannus voluit τι καὶ ἡλικίας πέρι]. Ib. τοῦτον γὰρ τῶν. Ib. ὃ ἐκάτερος ἦρ. e coniect. §. 2. acrius fortasse προσέσθαι. Ib. ἐς τοῦτον ὁ malit.
VII, 3. τῆς δὲ ἵππου c. Buttm. §. 4. πολὺ τε εἶναι malit.
VIII, 1. ἐπιλείπουσαν malit quam ὑπολείπ. §. 2. ἴδια μεν. Ib. παραδοξότατα e coniect. §. 3. καὶ . . . ἀδύτμω; εἶχον desunt haec fere: θορυβώδεστερον ἐμάχοντο, οὐ μέντοι.
IX, 1. παρέσχεν ὡς ἡ λοιμ. [Lachmannus maluit παρῆσχ. ὡς εἶη λοιμ. Idem paulo post voluit φασὶ λέγειν]. §. 2. in oraculi versibus κόρην — ἣν δὲ σφαλῆτε. eodd. σφαγῆ τε. §. 3. ἐν ὅσῳ δέ. §. 4. ἐπιλαβοῦσα ἰλῶς. §. 5. ἔκαστός [τε] ἔσπ.
X, 1. μὲν προεῖρητο ἐκ τοῦ c. Porsono. §. 2. προεπέλειπ e coniect.
XI, 1. an συνήσοντας pro συνιδόντ.? §. 3. χρυπτὸν λόγον ἔξαναδ. §. 5. ἐρομένοις legendum aut χρησαμένοις. Ib. καὶ ἐνθεον ἔξαπατ.
XV, 1. ἐν Λυκεδαίμονι οἳ τινες c. Buttm.
XVI, 1. Ἐκας ἀπόγονος — Ἐκα τοῦ σὺν. §. 2. οὐτῶν καὶ τῶν συμμ. Buttm. voluit.
XVII, 2. malit τύχαις ταῖς ἐκ τοῦ. §. 5. ἔτι ἔχειν ἔλπ. c. Clav.
XVIII, 1. καὶ Ἀριστ. sine uncis. Ib. maluit οἶτον μὲν καὶ §. 4. an ἐπὶκαρον λαβόντα?

- XIX, 1. ταῦτα ἢ εἴτενα. §. 3. ἀγρὸν τὸν ἐν, sed malit. τῶν
 XX, 1. nonne συνεβύλετο? Ib. post δὲ ἔχειν et §. 2. post
 ἀφανισθῆν additum vult μέν. §. 2. αἰτούμενος vult pro
 ἡγούμενος.
 XXI, 1. malit ἐκλιπεῖν. §. 2. an ἄλλοι ἄλλοθεν? §. 3.
 ἐπέστελλε δὲ c. Sylb.
 XXIV, 2. ἐγκαταληφθέντας e conji. [cf. Lacon. c. 9, 1.]
 Ib. Ἀρχιμήδους.
 XXV, 1. ἡπειρον c. Sylb. §. 2. μεταβεβουλευτό τε δὴ
 malit. §. 3. περιέβαλον.
 XXVI, 3. τὸν Μάντικλον.
 XXVII, 1. σφίσιν αὐτοῦς ex emendat. §. 3. εἴ οἱ βου-
 λήσεται
 XXVIII, 1. δὲ ὁ αὐτὸς οὗτος codd. omittunt δ, §. 2. συμ-
 βίντος pro σύμπαντος vult.
 XXIX, 1. ἰδεῖτο γὰρ πάντως οἱ γεν. χρ. Ib. ὅσον ἦν τῶν
 τε ὅπλ. sed pro τε est τότε in codd.
 XXXI, 1. ἔστι Καρνείου c. Sylb.
 XXXII, 1. τὰ δὲ ἀγάλματα τὰ ἐν e coniect. [Ib. Αἰγυπτῶν
 vel Ἀιγυπτῶν pro Αἰγυπτ. vult Hirtius]
 XXXIII, 1. Pro ὁ δὴ Μισ. Butt. ἢ vel a. Goldhag. οὗ δ. M.
 §. 3. in altero versu σάμβάλ. §. 4. τὴν ἀπ' Ἀρχαδίας.
 XXXIV, 6. Ἐρμιόνη contra codd.
 XXXV, 3. Ἀθήνη. αὐξήσασαν vult.
 XXXVI, 3. ἐκάνη τοσαύταις malit.

ELIACA. I.

- I, 6. δίχην εἶλον. §. 7. Μηνίον. Ib. quidni ποιοῖ pro
 ποιοῖτο? Ib. an δὲ τά τε ἄλλα?
 II extr. οὐλομένῳ.
 III, 2. ἀπέδωκε malit. §. 7. Θηραιφόνης sed fortasse
 Θηραιφόνης legendum.
 IV, 5. ποῆνε ἔργων τῶν κατὰ?
 V extr. aptius est ἄπεισι.
 VI, 5. Πεισιρόδου. Ib. ταύτην μὲν ἀφ. malit.
 VII, 1. ἀξίων ἐπτά ἐς ex emend. Ib. ἐκ δὲ Μελαιν. c. Por-
 sono. §. 2. πηγαῖς εὐριπέης. §. 3. τῇ γῇ ποταμὸν τῇ
 Ἐβρ. partim e cod. Vind. partim ex emend. §. 4. πολὺν
 δὴ τι sine codd. Ib. [καὶ] ἐς Ἀῆλον, sed fortasse leg-
 dum: πρότερον ἔτι ἢ Ἀχαια ἀφίκοιτο ἐς Α. Ib. Αἶα
 δὲ malit.
 VIII, 3. p. 395 malit ἔθεσαν quam συνεθ.
 IX, 2. an ἀποβάται et ἀποβάταις? §. 3. ante ἀγωνισμάτων
 addi vellet τῶν δὲ λοιπῶν πρότερα.

- X**, 1. τὴς ἀν' Ἑλλήσι. §. 2. malit αὐτὸ τὸ ἐς τὸν. Ib. Ἑρ-
γός. Ib. p. 398. Λακεδαιμόνιοι — γ' ἀνέθεν Butt-
m. velit. Ib. p. 399. ἔμπροσθε μὲν Πελ. malit. Ib. μὲν
δὴ ἔμπροσθ' ἐν τ. ἀετ. e correct. §. 3. nonne πρόσθετος
- XI**, 1. Θεοῦ χειρὶ ἔνεστι cum Porsono. §. 2. ἐς αὐτὸν ὁρᾷ
malit.
- XII**, 1. ὁρᾷμεν ἐκ κρανίων cum Boeckhio. Ib. ἀκοὴν γράφω
[sed v. ind. v. ἀκοή].
- XIII**, 1. Πέλοπι ἀποτετμημένον e coniect. §. 2. αὐτῷ πρόσ-
κειται e correct. §. 3. legendum putat τηνικαῦτα πρὸς βίαν
παρῆν. §. 5. pro ἐκάστου, quod sine uncis, ἐσχάτου
vult Buttmannus.
- XIV**, 4. κάλλιστα αὖξοντ. malit. §. 5. ἰόντες ἐπὶ τὸν. [Post
ἐνός βωμοῦ Butt. haec fere excidisse putat coll. o. 24, 1:
Κρόνῳ θύουσι καὶ Πέλῃ, εἶτα Λαοίτῃ Διὶ καὶ Πρωσιδῶντι
Λαοίτῃ· ἐπὶ δὲ ἐνός βωμοῦ. Deinde Buttmannus vult
πέμπτα Ἡρα Λαοίτιδι θύουσι καὶ Λαοίτιδι Ἀθηνῶ]. Ib.
καὶ [τοῖς Ἡρακλέους] τοῖς ἀδ.
- XV**, 4. γλῶσσαν εἶη θέσμιος cum Butt. Ib. οὐχ οἶα τε ἔχῃ
cum Porsono et Corayo. §. 5. ἐπὶ τοῦ Ὀλυμπίου τὸν
βωμὸν e coniect.
- XVI**, 2. διακονούμεναι ταῖς ἑκατάδεκα [sed ταῖς ante ἐκ.
exprungit Schleiermach.]. §. 4. εἶλοντο, ἦσαν Ἡλεις.....
ἀπὸ τούτων. excidisse putantur nomina quindecim. §. 5.
οὐδὲν ἦσσαν Ἡλεῖοι καὶ τὰλλ' sine lacunae signo. Ib.
nonne ὁπόσα pro ὁποῖα?
- XVII**, 1. In ἀπλᾷ latere videtur nomen artificis. Ib. φοιτη-
σ. Περικλόντος — ὁ Περικλόντος. Ib. Φιλίππειον, χρονολο-
γ. Φιλίππου . . . [Buttmannus explet Εὐρυδίκη τε ἡ Ἀρι-
σταίου γυνὴ καὶ Ὀλυμπιάς ἡ Φιλίππου coll. c. 20. extr.].
§. 3. Non inepte legas ἐπειργασμένων ἐπιγράμματα. §. 4.
θυμοῦ ἐκείνης sine lacunae nota.
- XIX**, 1. p. 425. ἔπος τι ἔξ. malit. Ib. Ἰριδάμας, οὗτός τε
Κ. §. 2. δὲ οὐ τοὺς πάντας ἔπουν πόδας.
- XX**, 1. Πασιτέλῃ δὲ αὐτοδίδαχθῆναι cum Buttmanno. §. 3.
κείνων — σῦλος — ποτ' εἰδῆς. §. 4. an τό τε Μητροῶν?
- XXI**, 2. πέμπτῳ δὲ mavult. §. 3. ἐπιγράμματα τὰ ἐπὶ
τῷ malit. §. 5. Ρόδιος τε Ἀριστομ. Ib. καὶ ἄλλαι νῆσαι
καὶ Ὀλυμπ. §. 6. ὑπὲρ αὐτῆς μαχ. τῆς νίκης.
- XXII**, 2. Ἰον. Φ. ὦκ. ἀερος. §. 5. τοιαῦτα δὲ ἕτερα e correct.
§. 3. Ἀβαντίδα ὄνομα fort.
- XXIII**, 2. Τιρύνθιοι τῶν Μηδ. ὕστερ. e correct. Ib. Ποτι-
δαιάτας. §. 6. καὶ μετρεῖτ' Ἀρίστων ἢ δὲ Τ. αὐτ. καλὰ
Λύκωνες ἔθεν.

XXIV, 1. τε οἰοισδὴ ἀνθ. *malit*. Ib. οὐκ ἂν δ γε ἱερός e *correct*. Ib. δεύτερα [ὅτε] ἐς πολ. Ib. οἱ καταβάντι c. Boeckhio. Ib. ὡς εἰ τῆς Ἑφεισ. πόλεως οἱ ἔχοντες - ἀνάθημα ἰδία ἀναθεῖεν *partim cum Kuhn. et Porsono*.

XXV, 1. ναυαγίῳ. §. 2. καταστάντες ἐς πόλεμον c. *Clav*. Ib. antea ἐν Μοτίῃ e *correct*. §. 5. ἀριθμὸν ὄντων ὁκτὼ c. *Corayo*. Ib. in epigr. τὰγάματα, *sed codd. τὰ ἀγ. ib. ἔργον, ὃν Αἰγίνη γέλναιτο e correct*. §. 7. in epigr. μὲν με c. *Herrmanno*. Ib. ὄντα Αἰγιναίας

XXVI. ἐπεὶ Οἰνιαδῶν γε, ubi γε e *coni*. §. 3. παρέχονται σχῆμα.

XXVII, 1. φόρμις — Συρακύσιος uno versu. §. 3. τε δὴ πν- ρός c. *Corayo*. §. 6. καταλείπειν *vel* κατὰ χώραν ἔξν τὸ ἀνάθημα *malit cum Boeckhio*.

ELIACA II.

I, 1. ἀγωνιστῶν. *ib. malit αὐτοῖς τι*. §. 2. Ἔστιν ἐν δεξ. *ib. τῷ Τρωϊλῷ, τελεῖα τε ex emend. ib. ἔστιν ἡ εἰκὼν contra codd. ib. Πολυκλῆς δὲ ἐπικλ. sine codd.*

II, 1. πρῶτος, Ξενάρχης τε *ib. Φιλανδρίδου . . . Λακεδαιμονίων. οἱ δὲ ἄρα. ib. χωρὶς γὰρ ἢ ὅσους. §. 4. Μύκων. §. 5. Μεσσηνίους γὰρ ib. Ὀλυμπικόν. ib. πενταθλήσαντες cum Buttmanno*.

III, 1. πενταθλοῦντι e *correct*. §. 2. ἵππον — παῖδας — Δαμοκ. *vult. ib. [καὶ πατρός] §. 3. προσαναστῆσαι. ib. δ' ὦν. ib. Νεμείων. §. 4. ἐπεὶ Ὑσμῶνι γε ex emend. ib. (πλησίον — ἵστηκε). §. 6. Ἦρα Σαμίτων ex emend.*

IV, 2. διότι μὴδ' αὐτοί. *Ib. καὶ δις ὑπὸ Ἥλ. c. Buttm.* §. 4. Ὀλυμπικαὶ *sic semper. ib. Νεμείων. ib. συνέπεσε πολέμῳ. ib. Χίλων Χίλωνος Πατρὸς, ὃν c. Porsono. §. 5. δὲ ἐξ Ἀσσ. §. 7. στασιωτῶν ἐκ Κνώσσου. ib. ὅς καὶ πολλὰ ex emend.*

V, 2. κατέλαβεν ἐν σπονδ. *ex emend.* §. 3. Σόγδιον

VI, 1. ὑπελείπετο δὲ καὶ — φιλοτιμία — ἀναγράψαι. §. 3. (ἐξηλαύνετο — γῆς ὁ ἥρωος) ἀφ. τε (sine uncis) καταδ. ἐς θύλασσαν, καὶ §. 4. καὶ Λύκα πηγῇ, πρὸς δὲ Ἠρα. *ib. an Λύκαν τὰ?*

VII, 1. γέγονε. §. 2. παρέξ ἧ *ex emend. ib. Πεισιρόδος. ib. ἀντιστασιαστῶν. ib. ἐς ὁ τριήρων. §. 3. ἀθληταῖς σιτία.*

VIII, 3. τόξον ἐγένετο *ib. ἐποίησεν. τὰ*

IX, 1. τις ἐπικώριος c. *O. Müllero. ib. [δόλγῳ corr.] §. 2. πρὸς τὰς ἐβδ. ὀλυμπιάδας. ib. εἴη ἂν τις ex emend. §. 3. ἐξήκοντα ἀριθμὸν παίδων. ib. τιμᾶθ' ἄτε c. Porsono.*

X, 2. τοῦ μὲν ἄρματα c. *Facio. ib. Τέλλωνα Ὀρεσθάσιον ex emendatione.*

XI, 2. ἀπὸ τῶν διδασχ. ib. τῷ Θεαγένῃ ζῆμ. ib. [δόλιχον corr.] ib. πατρίδι τοῦ ὠκίστου c. Boeckhio. ib. διαμέτῃ. ib. p. 479. in hexam. Θεαγένην. ib. Θάσιοι δὲ ἀναθῆτες ex emend.

XII, 2. τῆς ἑκτης Ὀλυμπιάδος. ib. ξενία καὶ ἐπιγαμίας.

XIII, 1. νίκας ἔσχεν c. Sylb. §. 2. malit ὥς ἂν ἕκαστοι. §. 3. στήλης καὶ ὃς ἔστηκεν ὁ Δούριος Σαμ. cum animadversione in, καὶ ὃς latere nomen pugilis. ib. τοῦτο δὲ τὸ ἐπιγρ. ib. νικῆσαι Χίονιν ἥνικα. §. 4. Κύβαλος δέ, ἔ; [Post γενέσθαι Buttmannus putat deesse πρώτῳ cum eo victoriae genere, quod primus Asianorum reportaverit Agemachus: ἐν Ἀργεῖ autem vel corrupta esse vel utrinque manca]. §. 5. ἐφιῶσιν c. Corayo. §. 6. οὐ πρὸ ταύτης c. Musgravio ib. Λυσίου

XIV, 1. Νικασύλος. ib. παγκρατιάζοντι. ib. Νικασύλου pro "Υλλου. §. 2. ἰσχομίσειεν. §. 4. ἐπὶ στήλῃ. §. 5. μνῆματα ἀθλητῶν sed malit μνῆμα ταύτητῃ.

XV, 1. Ξένωνα. §. 3. πρὸς ταῖς — Ὀλυμπιάδι ἔφθ. ex emend. ib. ἰσκαλέσαιντο cum Corayo. ib. τοῦτον, Συρακόσιοι δέ. §. 4. ὕστατον πενταθλ. c. correct. §. 6. λόγος ἤδη μοι ex emend.

XVI, 5. Ἀρίσκου καὶ Ἀριστάρχου.

XVII, 1. (ἡ δὲ οἱ — παισὶ)

XVIII, 2. ὑπελίπετο ex emend. ib. φρονῆσαι λαβόντας ib. μέγιστα ἐργάσασθαι ib. χαρίσασθαι

XIX, 1. rectius fortasse ἐποίησαν τῷ Ἀπολλ. §. 3. ὅσοι; ἐς τοῦ πενταθλ. ex Amasaeo. ib. κεῖνται δὲ καὶ. [ib. in epigr. Buttm. voluit οὐκ pro ἐκ]. §. 5. Ἐπιδαμνίων . . . ἔχει ib. περιειλεγμένον. §. 6. ἐχόμενον τοῦ Βυζαντίων. ib. Λουπίαν

XX, 2. an forte λουτρὰ pro λύτρα? §. 7. καθότι οἱ ἔλλ. ib. τὸ post τοῦτο omiserit. ib. ταῦτα κλήρω τὰ. ib. in epigr. ἐπύφεισιν ἐν Ὀλυμπίᾳ c. Corayo. §. 8. ἡρίον ποιήσμε contra codd. Corayo. ib. οὗτος ὁ Αἰγύπτιος ex emend.

XXI, 2. περιφκοδομημένον c. correct. §. 4. ταύτην τὴν ἐπων. ib. τῆς δευράδος. §. 5. μὲν οὐ τὰ πάντα ἐστὶ σῶς, βρωμὸς δὲ καὶ ἐς ἐμὲ ἔστιν c. correctione. τῷ Οἰνομάῳ. §. 7. ἐκτ. ἐναγλίζειν αὐτοῖς ἀνὰ

XXII, 2. μάλ. ὑβρίσαντα. §. 3. ὑπὸ Ἡρακλ. §. 5. ἀγομένῃ c. correct.

XXIII, 2. ἐπὶ πάλῃ. §. 3. παλαίστραι τοῖς ἀθλ. §. 4. Μαλθῶ. Μαλθούς. ib. καὶ ἐν τῶν παλαιστρῶν μιᾷ c. correct. §. 5. ἀσιτίδες ἀνάκεινται malit.

XXIV, 1. rectius ἑλλανοδικεῶνα. ib. μὲν ἥλιον ἀνίσχεν συμ-

βαλοῦντες ultimum a Buttmanno. ib. βαρέα ἄθλα. §. 4.
 λείας λέγοντες; §. 5. σημαῖνοι δ' ἂν
 XXV, 3 et 4. γίνεται καὶ Ἑλλείους τὸ ἱερόν. ἐν στοῦ
 XXVI, 2. εἶναι μὲν δὴ ex emendat.

A C H A I C A.

- I, 1. Ἀχαιῶν δὲ ὄνομα ib. αὐτὴ τε Αἰγ. §. 2. malit ἐπαγα-
 γομένων. §. 3. ἐξεληλάσθαι sine codd. ib. τοὺς ἀνθρώ-
 πους τοὺς. §. 4. ἐξεδέξαντο
- II, 3. γενεὰς μὲν δύο ex emend. §. 4. ἰδρύθη. antea πολλῶ
 δὲ πρεσβ. c. Buttm. §. 6. Ὀλυμπιεῖον. §. 7. Post Ἴωνες
 addiderit οἱ. ib. ἐποικισάμενοι ib. Κυνάρητος. ib. οἱ κώ-
 νωπας
- III, 1. Ῥάκιον καὶ ὅσον εἶπετο ἄλλο τῷ Ῥακίῳ πληθος, ἔχον
 τὰ ἐπὶ — ναυσὶν ἰσχυρόν correctum. §. 2. extr. τὸν Κα-
 λάοντα. §. 5. ἐργάσασθαι ib. καὶ ἐκ Τέῳ Δεοίτην ultimum
 a Porsona.
- IV, 3. οἱ ὑπὸ Διῖφι. §. 4. ἀρχαῖον οὐχ ἦκιστον cum Amas.
 ib. ἐπὶ τῷ ἀγάλματι sine codd. §. 5. malit ἐπιφανέστατος
 et max ἀνθρώπους ὅς γε ἀπ. vel ἀποκτείνας μὲν γε ἂδ.
 §. 6. Ἀγελόν ib. ἐκείνῳ γε εἴρηκε
- V, 1. καὶ δύο Νεμέσεις ex emend. ib. ἐπεὶ Ἀθηναῖοι γε cum
 Porsona. §. 4. πρὶν ἐσελθεῖν c. Buttmanno. §. 5. ἡ μὲν
 γε Ἔφεσ. vult. ib. ἄντρον μητρός σφισι malit. [Καλού-
 μενον vult Buttm.].
- VI, 1. ὀπάσαι γε. §. 3. δῆλα γὰρ δὴ ib. ἐν Ὀλυμπίᾳ τῶν ib.
 δοκεῖν. ib. ἐς ante πατρίδας omisit contra codd. ib. τὰς
 αὐτῶν ib. εἶχον γνώμην. §. 4. ὁ Ἀδμυστος. ib. ἀπ' αὐ-
 τῶν οὐδέν.
- VII, 1. τυράννων τε γὰρ ib. ἐς πλέον. ib. εἰρων αἰεὶ τὸ.
 §. 3. προδ. κέρδεσι ib. ἐτετέλιστο. §. 4. ὁ λόγος δ' ἐν τῇ
 Ἀ. συγγρ. ib. ἐπεπομφ. μὲν malit. ib. ἐπὶ κατασκοπῇ c.
 Lobeckio. ib. Ὀτίλιον, Ὀτιλίῳ etc. [Οὐτίλιον voluit Klen-
 zins coll. Liv. 32, 6.]
- VIII, 3. [καὶ] ἐπὶ τε τῆς. §. 4. [τὸ χρειττον ἦνεγκ. Wolt-
 mannus voluit] §. 5. εὖρητο. ib. Ῥωμαῖοι τε δὴ ib. Μω-
 σίας στρατιᾶς [additur, sententiam poscere ἤγειτο]
- IX, 3. ὅσα δὲ ἄλλα. ib. καὶ aptius ante ὑπέχειν
- X, 1. Φίλαβρος. ib. προῦδόθη ib. malit μετὰ μὲν τὸ ἀτυχ.
 §. 2. Περσεὶ τῷ Φιλ. ib. λαμβέω ib. ἐπελάβετο sine codd.
- XI, 1. ἀμφισβητανμένης γενέσθαι. ib. ἀφειδῇ προαχθ. ib.
 ἐπὶ σφῶν αὐτ. sine codd. ib. ἀφείναι συλλ. ex emend. §. 3.
 κατέφρευγον [τε] ἐπὶ et post σφισιν omisissum ἰδέοντο.
- XII, 1. σπηραῖαν πράξειν. §. 2. ἡ μὲν — ἀπεκρίνατο

XIV, 1. *veretur ne post Ὁρέστης sit laeuna.*

XV, 1. ἀφικνοῖτο sine codd. ib. σπονδὴν εἰ ἐπιθεῖς — πολλέ-
μω φανῇ. ib. ἄλλας ὁπόσους εἴρητο ὑπὸ Ῥωμαίων. §. 3.
ἀπέκτεινάν τε πλ. πολλοὺς καὶ ἔλαβ. ib. περὶ Χαιρών. ἐπιφ.
sed pro ἐπιφαίνοντ. velit ἐπιφέρονται. §. 5. κατεργα-
σθῆναι δι' αὐτοῦ. τούτῳ μὲν

XVI, 1. δὴ τῶν τε ἔξ correctum. §. 2. extr. καταστάντος c.
Sylb. §. 3. ἢ sine uncis. ib. ὅτε Ἀθην. ib. τότε τῷ Καλ-
λιστ. ib. διεκπαῖσαι c. Porsono. ib. διαρπάζοντας δὲ ἐτι
εὐρών τὸ c. Clavier. §. 4. ἵνα δὴ μὴ. §. 5. μὴ τότε εἰ-
θὺς correctum. ib. πόλεων δὲ ὅσαι Ῥωμ. corr. §. 6. καθ-
ίστα δὲ ἀπὸ ib. ἔθνος τὰ ἐκάστων, Ἀχαιῶν corr.

XVII, 1. ἀφικομένην — πόλιν ex emend. ib. εὐθὺ τὰ πλείονα,
sed malit ἐφθικότος vel cum Buttmanno αὖτον. §. 3. ὅσον
τε τριάκοντα. ib. μετετέθη c. Porsono. ib. οὐ προαχθεῖν.
§. 5. malit τοσοῦτο ἦκοντα et cum Boeckhio παρ' αὐτοῖς.
ib. ἀφεῖναι et τὰ δὲ αὐτῶν γυναικὸς correctum. §. 6. post
Οἰβώτα putat excidisse τάφος ἐστὶ. τούτῳ τῷ Οἰβώτα
deinde δ' post νικησάντι omisit. et scripsit Ὀλύμπια omi-
so ἐν.

XVIII, 3. ἐπιβουλευθέντα ὅ. T. cum Buttmanno. §. 7. ἐν-
τὸς δὲ ἐπὶ τοῦ.

XIX, 2. ἐθελ. ἀγαγέσθαι

XX, 2. Τῷ ἐτέρῳ π. §. 4. Μεσάτιδι et Μεσάτιδος voluit
Buttmannus.

XXI, 1. καὶ ante ἄλλοι τε omisit. ib. p. 576. fort. αὐτῇ ἢ
φον. ib. καὶ ante Καλλιρόη omisit et malit deinde δὲ quam
τε. §. 2. πόλεως ἐρχομένοις ἐστὶν ἐκ τῆς corr. §. 3. πε-
λαγαῖος ib. μὲν γε ἐν. ib. μηδὲν ἐκῶν. §. 4. καὶ Ἀφροδί-
της mutilum censet esse hunc locum. §. 6. πρ. Λυκία ib.
Κυανεαῖς εἴσω ἐνιδόντα τινὰ ἐς correctum.

XXII, 1, τοσοῦτο sic semper. §. 2. Ἐρμῆς δὲ ἐν — ἀγορᾷ,
λιθ. §. 3. Δαναοῦ σφισιν ἢ ὁμ. §. 4. καὶ αὕτη πολ. ib.
αὐτῇ προσέστηκε. §. 5. τε ὥς ἠῦξεν τὴν. §. 6. οὐδὲν τε
ἄλλ.

XXIII, 2. ὕδωρ τοῦ Σελ. §. 3. pro ὕλητο vult ὥκετο aut
ῥκιστο. §. 6. καὶ τῷ ἀέρι. §. 7. ἄλλῳ γε δὴ οὐδ. ib. κα-
λοῦσιν ἔξ Ἀργούς

XXIV, 2. ἱερουμένου. §. 3. τὸ Ἀχαιῶν αὖθ. §. 6. [pro τρέ-
πουσαν commendatur ῥέπουσαν in Act. Monac. 3. p. 516.]
ib. ἐτι δὲ καὶ τῆς — ὑφήγησις. ib. προενδείκνυσθαι. ib.
τῶν σφαλαίων. ib. τότε δὲ ἰδ. μ. τ. §. 7. κατέλαβε καὶ
ἐτ. ib. ἢ ἰδέα. ib. κατεάγη τοῦ θρόνου,

XXV, 2. Ἐλικαίων [rectius ἔρτασε Ἐλικίων. v. Steph. B.

et Berkel.] §. 4. οὐ μεγάλοι et animadvertitur hic deesse nonnulla. §. 5. τὰς ἐνταῦθα. §. 7. αὐτῷ τε τ. περ. Κρῦθις καὶ ἐνθα — ὅρει· ἀπὸ sine uncis. ib. ποτὲ ὠκεῖτο. §. 8. δὲ τοῖς μάλιστα ὁμ. ex emend.

XXVI, 2. Ὑπερησιεῖς δὲ τῇ τε πόλει. §. 3. λίθου τε πεντ. §. 4. οὐδὲ ὡς αἰε. §. 6. ἤθροϊζε, τότε αὐτὸν ex emend.

XXVII, 1. ἄλλω δὲ οὐδενὶ ib. Λαμπτήρια c. Porc. §. 2. μάλιστα ἀνείται μελ. ib. εἰκόνα ποιησ. ib. ἐν τῷ γυμνασ. ib. νίκας καὶ sine lacunae nota [Boeckhiius addit Ἰσθμικάς.]

ARCADICA.

Cap. I, 1. Λυμαλῶν εἰσὶν ὄροι.

II, 1. Λυκοσούραν τε πόλιν. ib. οὐχ. ὅτι. ib. ὁμοίᾳ σφῶς. §. 2. ὥσαντ. ἢ ὄργῃ. ib. exlt. ἐνθ' ἐνδα. §. 3. συμβάντα, τὰ δὲ, ipse addidit τὰ. ib. ὕστερον αἰε τις sine codd. ib. ταῖς παρδαλ. ib. αὐτοὶ τι ἐπίτερο.

III, 1. Τρ. δὲ καὶ Λυσιάτας ex emend. ib. ὥσαύτως δὲ καλ. ib. δὲ καὶ ἀπὸ Κρ. ib. Λυκίως Λυκία καὶ Σουμ.

IV, 2. ἐκάλουν ναῖδας sine lacunae nota. malit autem ἐπιμηλίδας, τὰς δὲ αὐτῶν ἐκάλ. ib. προερχῇ ταύτης

V, 4. Αἰπύτου βασιλεύοντος ib. Πυνθανόμενός τε ἐς. §. 5. ante ἀντὶ excidisse putat καὶ σφῶς. §. 8. extr. παῖσθῆναι

VI, 1. ἀρχαιότατα ib. Βοιώτια ib. αὐτίκα ὑπ' αὐτῶν μετ-εστ. sine codd. ib. οὐχὶ ἐν. §. 2. κρήνη καλουμένη μελ. ib. Μελανίδος. ib. ἀνθρώπων μὴ

VII, 1. Ὑπερβαλόντα ex emend. ib. οὐδὲν ἂν τὸ πεδ. §. 2. ἐν θαλάσῃ δῆλον. §. 5. δῆλός ἐστιν ὁ Ἄλ. θάνατος ex emend.

VIII, 2. εὐθηρίας. §. 3. ἀπ' αὐτ. τῆς πηγῆς ταυτ. §. 5. ἡ δὲ πλίνθος ἐκ ib. Βοῆ

IX, 1. τέχνη Ἀλκαμ. omisso δὲ. §. 3. ἀγάλματα ἐλεπ. praestare putat ἀγάλματος. §. 4. νεώτατος ἐστιν — ναός. οὗτος ib. Βιδυνίων — Βιδυνιεῖς c correct. §. 5. Ποδάρου. ib. Ξενοφώντος, ἐπὶ δὲ τῷ Γρύλλῳ Κηφισ. c. Amas. et Sylburg. ib. Ποδάρη

X, 2. ἀκοὴν γρ. [v. index v. ἀκοή] §. 4. ἀπὸ συγκειμ. ib. τῆς τε ἄλλης.

XI, 2. pro Ἦν vult ei ib. σταδίους τε ἤξεις. ib. ante σφῶς τὰ putat deesse ὡς ib. ἀποφῆνοι νέον. ib. τὸν κριὸν ἐνέομε-
~~σαν~~ uncis inclusum. ib. αὐταῖς sine uncis sed mavult ἐν-
ταῦθα, et pro οἷα velit ὅσα. §. 3. ἀπατέρω τούτων.....
δὲ Φολξ. — ἐστὶ λίθου περιεχ. §. 4. ἐπὶ στήλης ὡς ἀνδρὸς
ἀρίστον. ib. καὶ post καὶ αὐτοὶ addidit de suo. §. 5. φρο-
νήματος τὸ ἴσον ἐχ. sed malit φρόνημα. §. 6. τὰ οὐκ ὄντα
μα. ib. τῇ Λιβύσῃ.

- XII**, 2. συγγενέσθαι Φαίλοι ex emend. ib. ἔλκεται ἀπὸ τῶν.
§. 3. ἐπ' Ὀδυσσ. §. 4. χωρίον τοῦτο ἐφ'. ib. τῆς Πτόλεως
c. Buttmanno ib. κόμης τε — Μαιρᾶς
- XIII**, 1. Μαντινεῦσι . . . καὶ ἱέρειαν. ib. καὶ οὐ πρόσω
'Ερεο. sed πρὸς est in codd. §. 2. πεσ. ἀνδράσιν· οἷς
τισὶ δὲ Πελ. et pro ἐγενήθησαν velit ἐπενήθησαν. §. 3. με-
ταξὺ τῆς τε πολ. §. 4. ἱερουμένην. §. 5. Καφναὶ et XIV,
1. Καφναῖς, Καφνῶν c. Sylb.
- XIV**, 1. Ὀρυξίς. §. 3. καταλειπὼν ἔλυτρ. §. 5. Φιλέον. ib.
ἢ ἐπὶ τοῦ λίθ. §. 6. Μολίνης
- XV**, 1. ἐπιχθονίους. ib. λόγος, καὶ πρὶν ἢ Ναὸν . . . ἀφι-
κέσθαι — πλανωμένην· ὅσοι δὲ Φεν. ib. τῷ Φενεατῶν λό-
γῳ ib. ναὸν θεσμίας ὑπὸ τῷ. ex emend. §. 3. μὲν post
Τέλαμων et ἂν post πῶς μὲν γὰρ addidit ipse. ib. ἀποκτεῖ-
ναι Ἀμφιτρώονα καὶ μαρτ. — Θήβαις; sine codd. ib.
τῆς οἰκίας ex emend. §. γῇ τῇ Βρεττ.
- XVI**, 1. ὀδεύοντι ὄρη Φεν. §. νειφομένον. ib. τοῦ χρυμοῦ.
§. 3. παντὶ οὔσαν c. cotti. διανοήεσθαι c. correct.
- XVII**, 2. μῖλαξ. §. 3. ὅ. Βοιωτῶν καλ. c. Buttmanno coll. 9,
2. ib. λευκάς ἃ δὴ sed malit ἦδη. ib. inter εἰσὶ et λευκοὶ
addidit οἱ. ib. ἐχομίσθησαν sine codd. §. 5. ἀρχαῖον ἢ
Νῶνακρῖς
- XVIII**, 1. ἐπηγάγετο. §. 2. αὐτὸ μετὰλλοις c. Buttm. ib.
καίτοι [γε] §. 3. τῶν Ἀροανίων cum Sylb. ib. Ἀγγησίλας.
- XX**, 2. τὴ μὲν Συρίοις malit.
- XXI**, 2. Λύκιος δὲ Ὠλὴν ἀρχαῖοι. cum Kuhnio. ib. ὅμν. καὶ
ἄλλους c. Sylb. §. 3. malit κορυφῇ.
- XXII**, 2. ἐτι οὔση παιδί. §. 3. [emendationem προλιμνᾶν
praeter ius et aequitatem peregrino homini tribuit] §. 4.
καὶ αἱ κατ' ἐμέ c. Schneidero ib. ποτὲ ἀπόμοιρα ib. ἄλλο
τι που partim ex emend. ib. καὶ ἐπὶ ἡμῶν. §. 6. φιλοτ.
πλέονι c. Kuhn.
- XXIII**, 1. Σκίεριαν. §. 2. χώματος παρέξουσιν ex emend.
ib. ἀνατεῖλαν ex emend. §. 5. ἐπέλεγεν. §. 6. αὐτόθεν
cum Sylb. ib. Ψωφίδος [sed v. adnotat. nostram]
- XXIV**, 1. τὴν Ψωφίδα, ἢ . . . ἐς τὸν — ἡξιόν, καταλείπει
exceiderunt haec fere συγγενόμενος Ἡρακλῆς ἀγαγέσθαι
μὲν αὐτήν. §. 4. ταύτην οἱ μόνην χώραν. ib. δὲ ἐτι πλέον.
ib. ἐπ' αὐτῶν βασιλ. ib. πόλει [Φηγία] §. 7. Λυδὸν ὄντι
ἡλικίαν
- XXV**, 2. Ὀρυγμὴ τὸν καὶ c. correct. §. 4. μηνίματος μὲν. ib.
τὸ ὄντι μὴ χρ. ex emendat. §. 5. Λαναῶν ἐὼ correct. ib. δ'
ἂν καὶ ἀναφ. ib. ῥύ ποτ' §. 6. [τροφού] auctore Buttmann.
no. §. 7. τοσοῦτος c. correct.

XXVI, 2. καλοδοσιν. αὐτῶν Παλ. §. 3. ἐνέκησεν ἀνδρ. πρ. ο. correct.

XXVII, 2. Ποσειδάωνος. §. 3. Σουμάτιον c. Sylb. §. 4. ὅσαι γε ε. eor. ib. μητροπολίτας τ' ὄντας correctum. §. 5. καὶ τότε. §. 7. malit γῆν τε ὁμορον, et scripsit τῇ Βοιωτ. §. 9. βαιοτάτω πν. §. 10. ἐγκαταληφθ. sine codd. §. 11. Θόρυακος· ταύτην καὶ ἐν τῇ

XXVIII, 1. αὐτός τε ο. correct. ib. ἡ αἰχμή. §. 2. νεφομ. ib. ἀνιαρὸν οὐκέτι. §. 3. ὅν. δὲ αὐτῷ Τεῦθις· οἱ ib. τὴν οἰκίαν. ex emend. §. 4. ἔξιον αὐτόθεν [cf. c. 23, 6.]

XXIX, 3. ἐξέστρεψεν ἐς

XXX, 2. ἐστὶν αὐτῷ, τῇν τε ἐπικλ. ex emend. §. 4. Ῥωμαῖοι Σικελίῳνι . . . ὃν τινα Καρχ.

XXXI, 1. τὰ τε ἀγάλματα . . . (addiderim Λαμοφῶν) καὶ — κόρας ἐποίησεν. ib. κέεται δὲ τράπεζα ἔμπρ. §. 2. καίτοι τοῖς γε. §. 5. γυναιξὶ μὲν

XXXII, 1. δὲ καὶ — μία ἔτι καὶ Ἀπ. ex emend.

XXXIII, 1. τὰ πολλά ἐστιν αὐτ. — ἡμῶν, θαῦμα. ib. ἀπόλυνται.

XXXIV, 3. Ἀλφειὸν ἐστὶν ὅσον. ib. Κρώμων εὐ πανταπ. c. correct. ib. νεπολήνται — Ἑρμῇ

XXXV, 1. ὁ Σκῆρος. ib. διαβήσῃ τε αὐτ. §. 4. malit μηδ' ἄν τοῦτο ib. λασσοῦμέν. §. 5. ἐς μὲν Μεθύριο c. Boeckhio. §. 7. καλουμένους Κροννοῦς. §. 8. ὑπὸ τ' ὕψους δὲ πεδίου. ib. ὄντες ἀπὸ τῆς c. Schleiermachers.

XXXVI, 1. στάδιοι τριῶν c. Buttm. ib. ῥικίε. ib. ἄνδρες ὀλυμπιον. cum Sylb. §. 2. ποταμὸν τὸν Μυλοῖταν cum Palmerio. ib. ἀνθρώπων γε οὐδ. §. 3. διὰ τούτων ὁδεύουσιν ἐς ex emend. §. 5. ἦν δὲ τὴν χειμάρροον. ib. Πανὸς νομίζουσιν ex emend. §. 6. ῥεῦμα, διαβάντων δὲ μετὰ μὲν ex emend.

XXXVII, 2. ἐσχεομίσθῃ. §. 9. ἔπη τῆς Ἑρσ. sine codd. ib. ὡσαύτως δὲ καὶ cf. c. 3, 1. ib. τε καὶ Ἀθηνᾶς

XXXVIII, 3. πηγῇ, ἥ κατὰ ex emend. ib. καθίησι δρυὲς. ib. ἐς αὐτὴν ἄλλα. §. 4. τῶν βύθρων ἐν.

XXXIX, 1. ἡ πλείους cum Buttmanno. §. 2. ἀξέχρεα ib. Φιγαλεῖς, ἥ καὶ οἱ. ib. ἡ τῆς Φιγαλίας. ib. καὶ γὰρ αὐτοῖς λόγον μαχ. ἀξίως ἐπегένετο. ib. τὴν πατρίδα. §. 4. ἐπαλήπται . . . κιννάβαρι.

XL, 3. ἐντὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. antea αἱ δὲ ἐκ βοείας c. Buttm.

XLI, 2. ἄρα οἱ ἀρχαῖοι αὐτὰ. §. 4. παρέχοιτο. §. 5. καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ὄροφ. §. 6. ἀκοὴν ἰδόντ. [v. ind. v. ἀκοή.]

XLII, 3. χιτῶνα δὲ ἐνεδ. καὶ ἐς ἄκρ. ex emend. §. 4. ναστο-

- φύγον. ib. γενηῖ μαλ. ὅστ. sine codd. ib. νίδς μὲν με τι
emend. §. 5. Φιγαλέων τῷ κοιν.
- XLIII, 3. δεηθεῖσι, καὶ ἔργων κατασκευὰς sine codd. ib.
ὑπελείπετο. c. correct. ib. ἐλείπετο ἢ καταναίμαι ex emend.
§. 4. ἀπέλιπε sine codd.
- XLIV, 7. καὶ οἱ οὐ πόρρω
- XLV, 1. Πρωταγίδας καὶ Οὐάτας Μανδυρεῖς τε καὶ Ἐχ. ex
emend. §. 2. παρὲξ τὰ Ἀρκάδ. ib. παρὲξ οὖν τ. κατω-
λεγμ. ex emend. §. 4. κατὰ δὲ τοῦ ὕδς
- XLVI, 2. χωρὶς ἢ ὅσα
- XLVII, 2. ἠφάνισεν αἰτῶν ἰός, ἅς γε ἔχ. correctum. §. 3.
ἐνταῦθα, Ἀλαῖα ὀνομαῖ.
- XLVIII, 1. πλινθίω. §. 3. ἐκονοραζομέν. ib. τε ἐπινία.
§. 4. ὁπόσων ἐθιάσατο.
- XLIX, 1. αὐταὶ δὲ οὐκ §. 2. Ἐλλῃσιν καὶ ὅσα §. 3. ἐκπα-
ρκεύετο μεταγεννώσκειν — τολμήματι καὶ πρὸς Μαρ-
ἐθέλειν ubi καὶ ipse addidit. §. 4. ἐξ ἀμφ. αὐτοῦ τῶν μερ.
ib. Ἀχαιῶν ἤρητο ἄρχ. καὶ τοῦ ib. Αἰτωλικὸν ἐκπα-
ροῦντας.
- L, 5. πρὸς αὐτοῦ καὶ οὐ
- LI, 1. αὐτοῖς τὰς πύλας ib. Ἀχαιῶν στρατηγήσαι. §. 2. πύ-
λαστας. §. 3. οἰκίαν ex emend. ib. ἐμελλέ[τε] ἄρα. ib.
καὶ οἱ Φίλοπ. αἰτ. θαν. παρ.
- LII, 2. καὶ τὸν πρῶτον τοῦ Μ. ex emend. ib. οὐκ ἀθρόαι.
ib. ἡγησασμένους c. Buttmanne. ib. ἀνεκτίσατο. ib. δεκα-
δαρχίας. ib. μισθοφ. τὸ ἐν Περσ. ex emend.
- LIII, 1. καὶ ὁ Λειμών. correct. §. 2. καὶ ὅσοι Τεγεάτων τ.
παιδῶν ἐλείποντο, μετοικῆσαι ex emendat. ibid. Ἀρχιδιον.
ib. Γόρτυνα καὶ Κατρέα. §. 3. φυλῆς ἐν ἐκάστης ἰδρυμέ-
νον. ib. Ἰπποθῶτις, Ἀπολλωνεῖτις, Ἀθανεῖτις. ib. ἐν
πρώτῃ c. Sylb. §. 4. ποτὲ ὑπὸ τ. καιρ. ex emend. ib. τι-
φειν. §. 5. ἐστὶ ναοῦ τὰ ἐρ. ex emend.
- LIV, 2. δὲ καὶ τοῦτον, πέλαγος μέγα — βλαῖον, §. 5. ἐπερ-
βαλόντι sine codd. ib. ὄρος καὶ Ἀργείων κατὰ Ὑσιῶς τὰς
ἐν τῇ Ἀργολ. ex emend.

AUCTARIUM ADNOTATIONUM

AD

PAUSANIAM.

Vol. I.

- PRAEF. pag. VI. **K**rusius in opere doctissimo, cui Helladis nomen inscripsit, T. I p. 45 dicit: „Siebelis macht ohne hinreichenden Grund Lydien zum Vaterlande des Pausanias.“ Sed qua de causa quas meae opinionis rationes attuli cur sibi parum probarentur non ostendit, ut, quod ipsi placet, Capadocem fuisse Pausaniam, nobis quoque aliisque magis probaretur?
- p. VII sq. Aetatem Pausaniae illud quoque prodit quod II, 7, I de terrae motu scripsit, quem Antonini Pii temporibus Sicyoniam et Asiae minoris partem afflixisse existimant.
- p. XIII. Vbi de iniuria Pausaniae ab illis illata dixi, qui quas ille aliorum narrationes affert, ipsi temere leviterque ut auctori tribuunt, illud debui ex Athenaeo V, 178 d. addere: οὐκ, εἴτι λέγεται παρ' Ὀμήρου, τοῦδ' Ὀμηρος λέγει. cf. ad VIII, 21, 2.
- p. XX. Ionica anastrophe, quae dicitur, Eustathius quoque usus est, ut in illis ad Odyss. p. 1654 τῶν τινες δὲ παλαιῶν.
- p. XXVI. Codicis Modquensis lectiones etiam in exemplum editionis Kuhnianae, quod Martini rector quondam scholae Lipsiensis ad S. Nicolai aedem meritissimus habuit, et eo mortuo in bibliothecam Lipsiensium senatoriam transiit, esse translatas per litteras me docuit Blümnerus Vir Celeberr. multisque mihi nominibus venerandus.
- p. XXVII. Clavier in sua editione videtur usus esse H. Valesii notis. Narrat enim in Supplementis p. 60 et 214 H. Valesii notas marginales in Pausaniam per Villoisonum, qui eas in bibliotheca Aurelianensi transcripserit, secum esse communicatas. Caeterum in Clavierii Supplementis saepe legitur: *j'ai mis dans le texte, j'ai corrigé*, quod inter-
- Vol. V.

A

dum tamen ibi non legitur. Cf. hoc auctarium ad IV, 7, 2. 11, 2. 12, 5. 14, 4. V, 2, 2.

- p. XXIX. Quas libri primi lectiones a codice Angelico Bröndstedius protulit in Boettigeri Amalthea v. III p. 65 hic suis locis afferentur.

De codicibus autem manuscriptis Pausaniae nunc iis, quae ad VI, 13, 6 et in Praef. voluminis tertii p. IV dicta sunt, ab Eberto Viro Celeberr. admonitus eorum in usum, qui post me Pausaniae illustrandæ operam dabunt, e Catalogo librorum Matth. Röveri p. 49 sq. hoc possum adiungere: „N. 216 Pausaniae descriptio Graeciae, Graece m. r. d. s. tr. [maroquin rouge doré sur tranché]. Superbe manuscrit, sur tres beau papier, contenant 375 feuillets, de la plus belle conservation. N. 217 Pausaniae Descriptio Graeciae, Graece. v. [veau]. Domitius Calderinus in fronte huius codicis sua ipse manu scripsit: *Hunc librum curavi mihi transscribendum Venetiis eo consilio, ut in latinum verterem* . . . MCCCLXXVII. Praecedens est chartaceus, hic pergamenus. Codex pergamenus mihi videbatur descriptus ex eodem illo exemplo, quo istam editionem desumpsit Aldus, qui ingenio suo multa mutavit ac supplevit, et sic Pausaniae quaedam loca legimus corrupta emendatoris vitio. Tres beau et précieux manuscrit sur velin fin contenant 307 feuillets de la plus parfaite conservation.“

- p. XXXIV. De Domit. Calderino adde, quae modo ex Catalogo librorum Röveri de eo sunt allata.

- p. XLVI sq. Quod Krusius in Hellade T. I p. 43 opinatur: „Von Griechenland müssen mehrere Bücher (des Pausanias) da gewesen seyn. — Wahrscheinlich waren Aetolien, Acarnanien und Thessalien als zu Hellas gehörig, auch einzelne Bücher gewidmet“ id quo confirmaretur ne levissimum quidem in historia vestigium reperi.

ATTICA s. I.

- I, 1. Sunii latitudo $37^{\circ} 39' 12'' 6'''$, longitudo autem $21^{\circ} 41' 19''$ esse dicitur in Krusii Hellade T. I p. 601. — Nostra verborum *Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Λάγου* interpretatio stabilitur ac defenditur illo Platonis loco in Gorgia §. 37 *ὁ ἐρῶν τοῦ Πυριλάμπος*, id vero est *αμαρ Πυριλάμπος* filium; Plato enim paulo post ipse ait *τὸν Πυριλάμπος νεανίαν* et Philostrati Iunior. in Imag. c. 15 *τοῦ Οἰνέως* i. e. *τοῦ παιδὸς Οἰνέως* ubi v. Iacobs. atque etiam Epiphani de ponderib. et mensur. p. 537 Basil. *οἱ Λαγίδαι οἱ ἀπὸ τοῦ Λάγου καταγόμενοι Πτολεμαῖοι* ubi Sturzio praestant-

tissimo de dial. Alex. p. 74 emendationem τοῦ τοῦ Ἀέγον non reücienti sed amplectenti non assentimur, §. 3. De *Lamias* positu etiam Strab. IX, 433. 434. (601. 603. 604.). §. 4. *Phalerum* ubi nunc *Porto Fanari* et portus *Munychia* nunc vocatur *Stratitotiki* teste Leakio p. 308. Ibid. Nondum me meae poenitet interpretationis verborum τὸ δὲ ἄγαλμα τὸ χῦν — λεωβημένος hoc quidem *Medus violare non potuisset seu non violasset*. Sane animo addendum est: si esset opus *Alcamenia*. Similiter VII, 6, 3 verbis δῖλα γὰρ — Ἀχαιοῖς γεγράφαι addes hoc supplementum: nisi abfuissent ab ista pugna.

II, 1. De *Antiope*, *Molpadia* et *Thesao* explicatur gemma in *Horneri Bhd.* d. gr. *Älterth.* VIII, 45 A. §. 2. Leakius quoque statuit, Pausaniam ex *Piraeo* et per portam *Piraeam* in urbem ivisse p. 85, quanquam p. 75 eundem per *Dipylum* introivisse sumserat. — §. 3. De hoc *Antagora* *Antigoni Gonatae* familiari *Meineckius* in *Com. Misc. Fasc. I* p. 54 praeter *Plutarchi Symp.* II, 4 p. 668, laudavit Anonymum in v. *Arati* apud *Blomf.* ad *Callim.* p. 330. — §. 4. Fabulam hanc de *Polydoto* inspersit etiam *Strabo* X, 489. Ibid. ὑπῆρχεν ὦν, ut *Demosth.* in *Mid.* p. 29 *Spald.* ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὦν. Ib. Πολυτίωνος κ. τ. λ. *Thucydides* VI, 28 narrat, a quibusdam inquilinis servisque factum esse indicium, τὰ μυστήρια ὡς ποιέται ἐν οἰκίαις τῶν ὕβρει. et c. 53 nonnullos περὶ τῶν μυστηρίων ἀσεβεῖν. Ib. συνεπελάβετο κ. τ. λ. sensus: oraculum suavit *Atheniensibus*, ut *Bacchum* reciperent, admonens eum *Icarii* temporibus iam in *Attica* fuisset.

III, 1. et XVII, 2. *Ceramicum interiorem* Leakius p. 75. 76 suspicatur longius porrectum ad dextram Pausaniae per *Dipylum* in urbem ingresso comprehendisse omnem regionem, in qua templum *Thesei* et gymnasium *Ptolemaeum* fuerit; ex quo efficit, ut statua *Chrysippi* a *Cicerone* et *Diogene Laërt.* in *Ceramico*, a Pausania autem c. 17 in *Ptolemaeo* gymnasio poni putnerit; namque eundem esse locum. Ibid. De his *Cononis* et *Evagorae* statuīs cf. *Isocrat.* *Evag.* p. 293. — §. 2. *Schol. Venet.* ad *Iliad.* α, 530 *Εὐφράνω* ὃ Ἀθηῆνοι τοὺς ἱεὺς θεοὺς χοσίων ἐν τῇ σιγῇ. — §. 5. *Eridanus* Pausaniae h. l. sine dubio est *Rhodanus*, ut *Aeschilo* in *Plin.* H. N. XXXVII, 11. Pausanias eum c. 19, 6 vocat *Celticum*.

IV, 1. Vulgatae ἐγγοντα male praetulit *Clavarii* lectionem seu *Corayi* emendationem ἐγγοντα. — §. 5. *Bosius* meus corrigebat *Τευθρανίαν καλονμένην τὴν γῆν, Γαλάτας*. Cl-

- vierius ἐς ταύτην in πάντη seu ἐς ἕκταν mutandum putabat. — §. 6. Neque Strabo I, 10 (26) hanc priorem expeditionem Graecorum contra Troianos in dubium vocavit.
- V, 1. Ἀνωτέρω — ἡρώων. „C'étoit sans doute dessus cet edifice (θόλος) et à la naissance de la coupole qu'étoient les statues des Eponymes.“ Clavier. Idem putabat antea, pro θύουσι legi posse ἐσθίουσι ex Hesychio et Harpocrat. De his *Eponymis* (§. 2.) cf. Etym. M. p. 369 (334) et ibi Sylb. In Schol. ad Demost. Lept. 75 narratur, has Eponymorum statuas factas esse iussu Apollinis et positas ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.
- VI, 2. De Ptolemaei matre Clav. citat Suid. Ἐκαρπον et Λάγος. — πρῶματα potentia, imperium. Cf. Wytttenb. ad Plut. Conv. II Sap. p. 150 C.
- VII, 1. ἐς οὐχ ὁσίην τρομαλὴν τὸ κέντρον ὧθεϊ de eodem Ptolemaeo apud Athen. XIV, 621 a. — §. 2. ὑπέμενεν cf. c. 6, 5 extr. — §. 3. Si legatur στρατιῇ et ληστὰς, totum ita erit interpretandum: διέπεμψεν ἐς ἑκείνους — ληστὰς μὲν ἐς τοὺς ἑσθηνεστέρους κατατρέχειν τὴν γῆν αὐτῶν, στρατιᾶν δὲ ἐς τοὺς δυνατωτέρους, ἢ αὐτοὺς καταῤῥοι hoc sensu, quem et Bornemannus meus, Afranei ornamentum, ex h. l. eruit: *misi qui imbecillioribus (oppidis, gentibus Antiochi) terram latrocinii infestarent, sed qui potentiores essent, hoc exercitum voccebat impediens, quominus Antiocho auxilia adducere possent. ut ne Antiocho nulla unquam potestas esset arma Aegypto inferendi: ἐς in his διέπεμψεν ἐς ἑκείνους accipienda ut in illo στρατεύουσ ἐς τὴν Καλυδωνίαν II, 25, 2 dimisit in illorum terram, ubi simul cogitatur: contra incolas.*
- VIII, 1. De Attalo Eponymis adscripto et de causa huius rei Liv. 31, 14 sq. Polyb. 16, 9, 25, quos citavit Clavier. — §. 2. Idem fatetur se hoc in loco corrigendo sequutum esse Strabonem. lib. XIII. — §. 4. De Antipatri saevitia post pugnam Lamiacam in Graecos et nominatim Athenienses Polyb. IX, 29. — §. 5. αἰρία — εἰρημῖνα. Locus classicus est Thucydidi VI, 53 sqq.
- IX, 4. Nostram lectionem Φιλιππῶν — χολαχλαί confirmat cod. Angelic. in Böttig. Am. — §. 10. Corayus corrigebat: Τὰ δὲ ἐντεῖθεν ἐμὸς ἐστὶν οὐ πιστὰ, ἃ ἔγραψε. Idem paulo post ut πρὸς Ἐπὶ ῥεῖαν scriberetur suasit.
- X, 3. Clav. οἱ δὴ seu οἱ δὲ volebat pro ἡδῆ. Huic ἡρημωμένῳ φιλῶν simile illud ἔρημος τῶν τοσοῦτων φίλων Strab. XVII, 507. Adde Platonicum illud αὐθάδεια ἐρημὴ ξένου-κος ap. Plut. de discip. adul. et am. p. 69 F.

XI, 4. διὰ ταῦτα — νομισθείσης cf. IX, 7, 2. — §. 5. γυναῖκα ἔδωκεν e Corayi coniectura. — §. 7. Pro ἐτι γενέσθαι Clav. volebat ἐπιγενέσθαι: imo non amplius inter eos pugnatum esse ut quondam ante Troiam. — Hunc Alexandrum Molossum Strabo VI, 256 (223) dicit ad Pandosiam in Bruttiorum agro periisse oraculi responso deceptum.

XIII, 1. Clav. coni. βί δε ἤξ. qv' il lui viendrait du secours. — §. 3. Quod plures oodd. commendant ἐπῆγε fortasse praeferre debui, quum Pausanias non raro Imperfectis pro Aoristis usus dicatur. v. ad X, 32, 10. — §. 4. pro συνεχώρησαν est συνεχώρει in 1410. et Bekkero iudice utique opus est imperfecto. — §. 8. Sic Herod. IX, 58 Ἀγαμέμνων θῶμα ἐποίησεν τὸ καταβρώδῃσαι Λακεδαιμονίους. Ib. emendationem ὧν Ἱερῶν. Bekkerus perperam Clavierio tribuit inventori.

XIV, 1. φρέατα — μὲν Ἰεᾶκλος p. 12 interpretatur de uno fonte aquam fundente, quae potui sit, Vitruvii loco VIII, 3 commotus. — De templo Triptolemi Horneri Bild. d. gr. Alterth. VI. N. 35. — §. 2. θυσιαῖρα Ἀμφικτ. Sylburgii esse lectionem, male credidit Bekkerus Facio. Ib. φασὶ pro ῥῆσαι coni. Corayus. Clavier. putavit aliquid deesse et Pausaniam dixisse: les Athéniens et ceux qui ont reçu d'eux (παρὰ τούτων) les mystères savent. Ib. Bosius meus volebat καὶ ὧν ἐξ ἐξήγησιν ἔχει. — §. 4. φρονῆσαι — ἐκλύω. Cf. ad X, 19, 4.

XV, 1. Poecilen opinatur Leakius p. 75 et 117 sq. fuisse in extremis prope finibus orientalibus Ceramicis inter porticum regiam et forum novum; tum Mercurius Forensis etiam ad forum novum fuerit. — §. 2. Amazonum pugnam a Miconē pictam esse ex Arist. Lys. 681 et Schol. adnotavit Clav. — §. 3. Hanc Polygnoti tabulam Synesium suo aeo non vidisse in Poecila e Synes. ep. 135 idem docuit. — §. 4. Ἐνομιεθῇ θεὸς πρώτοις et ἦρητο Angelic. in Bött. Am. Τελειταῖαι est Corayi correctio. Pugnam Marathoniam in Aelian. H. A. VII. 38 et a Sopatro in Rhet. gr. Ald. p. 340 Miconi (Niconi) vel Polygnoto tributam esse Clav. monuit. τὸ ἔσθαι τῆς μάχης Schornius in Kunstbl. 1822 N. 71 interpretatur: „weiterhin, einwärts, nämlich gegen die Mitte des ganzen Schlachtgemäldes und die Mitte der Wand, wie man der Länge nach an ihr vorübergehend.“

XVI, 1. Nostram lectionem ἐπιστρατεύσαντα cod. Angel. confirmat. — §. 2. λαθῶν est etiam in cod. Angel. A Ptolemaeo Cerauno Seleucum ex invidiis interfectum esse, Clav.

e Memnone in Phot. Bibl. p. 718 refert. τοῖς βασιλεῦσι
Bosius e sequente ἐβασίλευσε ortum existimans sumdet ut
abiciatur.

XVII, 1. Φήμης. adde Wessel. ad Herod. IX, 101. ὅτι
ὠφελίμῳ Clav. quoque malebat quam ὅτι ὠφελίμος. —
§. 2. Cf. ad cap. 3, 1. Quod Reinesio idem Valckenario in
mentem venit, qui ad Theocr. Adon. p. 374 in Harpocrat.
corrigit ἐν τῷ Θεοῖῳ. — §. 4. οὐτος ὡς ἀπόλλυσι cod.
Angel. unde legendum putamus οὐτος ἀπόλλυσι. Ib. Πειρίθῳ
(ut Kuhn) γὰρ τὸν γάμον Corayus volebat. — §. 6. δὲ
post δίκην delendum censebat Clav.

XVIII, 2. Τὰς δὲ δύο — μαίνεσθαι. cf. VII, 19, 2 de Eu-
rpylo. — §. 3. Leakius p. 20 cum h. l. conferens c. 26,
3 suspicatur in illis ἀνδριάσι ἄλλοις prope Prytaneum
fuisse etiam *Olympiodori* statuem, ut in altero loco ἐν
Πρυτανείῳ sit iuxta, prope Prytaneum. — Hic Autolytus
a XXX tyrannis interfectus est teste Diod. S. XIV, 5 quem
citatur Clav. — §. 6. Hoc Iovis Olympii simulacrum colossi-
cum fuisse, ex Iocō Pausaniae. II, 27, 2 collato apparere
contendit Leakius p. 21. — Iam Clavier in Supplem. su-
aserat, ut verba Ἀδριανὸς — ῥῶσιν parentheses signis
clauderentur; quo facto ἐνταῦθα εἰκόνες cum Ποῖν δὲ —
Ὀλυμπίου iungi posse. — §. 7. Leakius p. 22 volebat
τέμενος τῆς Γῆς ἐπικλήσιν Ὀλυμπίας. — §. 9. οἰκίμια
ἐνταῦθα Clav. secundis curis ita reddidit: „on y voit des
salles ornées d'albâtre et dont les plafonds sont dorés.
Elles sont outre cela décorées de statues et de tableaux.“

XIX, 1. χιτῶνα — ποδήρη. Iones ἐλκεχίτωνες noti ex Hom.
II. N. 685 ubi Schol. Bekkeri: μέγροι τῆς Περιχλόνος
στατηγίας ποδήρεις εἶχον τοὺς χιτῶνας. add. Strab. X,
467 (159). Ib. ἐς εὐπρεπὲς etiam cod. Angel. Ib. ἐγένετο
Coray conii. — §. 4. Τερμηλλαῖς Angelic. correctionem
Τερμιλλας Bekkerus perperam tribuit Camerario. — §. 6.
Teste Leakio p. 151 haud procul a Lyceo *Eridanus* con-
iungitur cum Ilisso. *Eridanum Atticae* hic a Pausania me-
moratum noverat etiam Appuleius de orthogr. ed. Mai. p.
135. Verba eius sunt: „Eridanus — fluvius Atticae nec
non Thessaliae. Est item Italiae, qui et Padus: item Hibe-
riae, auctoribus Aeschylo, Pausania, Euphorione minore.“
— §. 7. „Le stade en effet étoit formé par la montagne
elle-même, qui formoit un demi-cercle, et s'étendoit en
suite en deux branches paralleles, qui alloient rejoindre
l'Ilissus.“ Clavierius; Leakius autem p. 53 ita: „Its
length though probably the same between the metac as the

other stadia of Greece, is considerably greater in the part destined for the spectators, being 675 feet in the interior." Quod de sensu verborum τὸ δὲ ἀκούσασι dixi, confirmat his Athenaeus IV, 153 d: τὸ δειπνόν — ἀκούσαντι μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖται οἰκονομικῶς συντεταγμένον.

XX, 1. Leakius quoque p. 154 opinatur, Pausaniam scripsisse οὐ μεγάλοι. Inventor huius lectionis etiam Clavierio, qui legi vult γαοὶ θεῶν εἶσιν οὐ μεγ. (quam lectionem Bekkerus perperam Buttmanno vindicat auctori), probatae Stuartus fuit. — §. 3. σκητῆς et deinde πρόφωσις cod. Angel. Hoc odeum restitutum esse ab Ariobarzane II Philopatore, Cappadociae rege, inscriptione Athenis 1743 reperta, et in Hist. de l'Acad. d. Inscr. T. 23 p. 189 repetita declarari, Clavierius monuit. Ib. In Plut. de ser. num. vind. c. 13. est Ἀρίστων.

XXI, 2. ἐπὶ ποτημάτων etiam Angel. — §. 3. μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι etiam IX, 4, 1. Nec in Herod. IX, 27 omnes praepositionem habent. — §. 5. Leakius p. 57 in vetere Atheniensium numo aereo, quem in limine sui operis denuo excudendum curavit, Bacchi hoc theatrum ostendi dicit. Idem credit, in hoc numo σπήλαιον a Pausania hic memoratum supra medium theatrum et sub muro arcis notio expressum esse. — §. 6. Ἴόντα δὲ Ἀθήγησιν Angel. — §. 7. Τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ Angel. ἐπὶ τούτῳ τῷ φάνῳ idem. — §. 8. οἰσίντας — περιβάλλοντες ὁπόσοις καὶ τύχοιεν Angel. κραγεῖνα ἀκοντίσματα sunt ap. Strab. XII, 197.

XXII, 3. ἐπεὶ τε Ἀθηναίους Θεσεὺς ἐς μίαν Angel. — §. 4. *Plan der Akropolis und Ansicht von der Westseite nach Cockerell in Horn. Bild. d. gr. Alterth. IV N. 20. 21.* „The western end of the Acropolis was 168 feet in breadth. Of this fifty eight were left near the centre for the great artificial entrance. The Propylaea was a work of defence no less than of decoration“ Leakius p. 177 sqq. Idem p. 194 ἐν δεξιᾷ accipit de hominis dextra, et p. 195 contendit Pausaniam ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ intellectum semper voluisse de dextra et sinistra hominis vel in locum aliquem euentis vel ante eum stantis, non de loci petiti aut adspecti parte dextra ac sinistra. At enim VIII, 38, 2 ἐν ἀριστερᾷ τοῦ ἱεροῦ τὸ ὄρος ἔστί non potest de sinistra huius templi parte non intelligi. Neque alia interpretatio nostri loci est, cuius ratio grammatica ut ἐν δεξιᾷ cum τῶν προπυλαίων coniungatur postulat. His similia sunt quae §. 6 leguntur ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ τῶν προπυλαίων οἴκημα. Huic autem

ἀπὲρ Νίχη opposita est ἔχουσα πτερὰ V, 17, 1. p. 419.

— §. 6. Achilles pictus inter Lycomedis filias in Philostr. iun. Im. c. 1 et Philoctetes in Lemno ibid. c. 17. — §. 7. Cf. adnot. ad IV, 1, 4. lb. *Λυκομίδαις* Kuhnium correxisse (?) ait Bekker.

XXIII, 1. ἐς δ — θυμῷ confirmat Thuc. VI, 53. 59. —

§. 4. Clav. volebat ἐς οὗς Ὀμ. ἐπ. ὥς et Corayus corrigebat οὐδὲ πρότερον. — §. 7. εἶναι μὲν ἔλεγεν ἐρῶντες — τῶν ἐνοικούντων cod. Angel. — §. 8. *Λυκίου τοῦ Μίρωνος* χ. π. Angel. — §. 10. De hoc equo duratoo Sch. ad Arist. Av. 1188 et Hesych. v. *Λούριος*.

XXIV, 3. De *Hermis* Thuc. VI, 27 εἰσὶ κατὰ τὸ ἐκχωρῶν ἡ τετράγωνος ἐργασία. Pro ὁμοῦ Thierschius in Ep. art. ling. III not. p. 83 volebat ὁμοίως sine idonea causa. Vt hic ἐπὶ προσθεν τίθεσθαι sic in Eurip. Hec. 128 πρόσθεν τιθέναι. — §. 4. ὃς ἔδρασε Angel. lb. ἐς δίκην ὑπῆν etiam Herod. IX, 93 et ibi Wess. ac Valck. — §. 5. „The Parthenon stood upon the highest platform of the Acropolis, which was so far elevated above its western entrance, that the pavement of the peristyle of the Parthenon was upon the same level as the capitals of the columns of the eastern portico of the Propylaea“ Leakius p. 209. Stuarti delineatio Parthenonis repetita in Horner. Bild. d. gr. Alterth. V N. 29. Leakius quoque p. 245 sumit, Palladis nascentem ortum in occidentali, contentionem Minervae cum Neptune in orientali fuisse fastigio. Idem autem significat p. 232 sq., quas *Carrey* 1674 horum fastigiorum figuras delineaverit, eas tam male expressas esse, ut multae quid proprium habuerint, non possit cognosci. Krusius in Hellade II, 87 sqq. et 94 stat a nostris partibus. Caeterum audimus, spolia Attica hoc ipso templo refixa et Londinum deportata planum facere, quibus haec fastigia ornata fuerint artis opera non a fundo elevata areaeque illigata, sed περιφανῇ fuisse i. e. figuras e materia solida integras et seiunctas ab area, idemque in omnes effigies dici, quae graecorum templorum fastigijs additae sint. — Etiam hanc sphingem integram fuisse figuram sumit Leakius p. 36, sed gryphes cum aere iunctos. — §. 8. In Strab. XIII, 408 commemoratur Apollo *Πορρονίων* ab Aeolensibus cultus nec diversus a hoc, qui Atticis *Παρνόπιος* dictus est, quum Boeoti *πάρρονας* vocasse perhibeantur *πόρρονας*.

XXV, 5. *Λαχάρην* — τυραννίδα ἔπεισε βουλευσάι — μετὰ τὴν *Λαχάρους* φυγὴν Angelic. παρεδόθη τῷ πλήθει. cl IX, 7, 2. — *Demetrius Phanostrati* vulgo Phalereus dictus

— §. 6. Hic *Philopappus* Platarchi aetate vixit, qui ad eum scripsit librum de discr. adul. et am.

XXVI, 3. cf. ad cap. 18, 3. — §. 6. — XXVII, 1. Leakius p. 258 sqq. de *Erechtheo* loquitur ut Wilkinsius, cuius sententia a nobis allata est. Leakius enim existimat, Erechthei partem orienti obiectam Minervae Poliadis aedem, occidenti autem oppositum Pandrosium fuisse. Idem Pausaniam sic interpretatur: Ante Poliadis aedem porticus fuit columnis distincta, et rursus ante hanc porticum Iovis ara, sed intra porticum ipsam Neptuni Vulcanique arae, et in parietibus eiusdem huius porticus *γραφαι τοῦ γένους τοῦ Βουρῶδιον*. Per hanc porticum aditus patebat ad Poliadis aedem, in qua fuerant puteus salsus, Minervae simulacrum ligneum, Callimachi lucerna cum palma aenea, Mercurii signum ligneum, sella Daedali opus, et spolia Persica. Caeterum notus est de Erechtheo locus Homeri Od. VII, 80: — §. 7. Silligius contendit, unice veram lectionem esse *κατατηξίτεχνον* ex *κατατήκεν* et *τέχνη*, ut sit Silligio ipso interprete in Catal. artif. et in Iahnii Annal. phil. et paed. anni 1 vol. 2 fasc. 2 p. 12 sq.: *qui artem debilitat atque infirmam reddit* elegantiae nimio studio sed roboris cuiusdam servandi parum curioso, *der durch zu grosse Kunst diese verweichtlicht*! Callimachum vero sibi ipsum cognomen imposuisse vel usurpasse hominem significans, *qui artem debilitat atque infirmam reddit*, equidem mihi persuadere non possum. Quae difficultas ut removeatur, Silligius hanc ipsam ob causam *obiter notandum* dicit *Pausaniam*, qui quaecunque cognomen ignominiosum ab ipso artifice sibi tributum esse putaverit. Vides hanc difficultatem tolli non posse, nisi absurditatis reus agatur Pausanias; hoc autem recte fieri, accurate ostendendum fuit. Sed non minus reprehendendus erit Plinius; is enim quomodo Callimachi cognomen interpretari potuit *semper calumniator sui nec finem habens diligentiae?* quod in *κατατηξίτεχνος* (sic etiam Plinium scripsisse vult Silligius) esse non potest. Ergo ut stare possit ista emendatio, Pausaniam Pliniumque erravisse sumendum est. Neque rursus dicemus Plinium in voc. *καχιζότεχνος* interpretando lapsus esse, quod *qui artem vituperat* iudice Silligio reddendum fuerit; nam quod idem addit *hic neque de sua arte neque de artifice sua opera improbante cogitari posse*, id ut difficile erit ad probandum, ita alia videntur refutare vocabula, veluti *μισότεχνος*, *μισοσώματος*, *φιλόψυχος*, *μεμψίμοιρος*, *φιλοπάτωρ*, *φιλομήτωρ*, *φιλάδελφος*, ut taceam, voc. *τέχνη* saepe esse

artis opus. Neque vero κακώτερος magis videtur ignominiosum esse cognomen quam *calumniator sui*, quo Plinius graecum reddidit. An Quinctilianus Calvum oratorem, quem dixit „nimia contra se calumnia verum sanguinem perdidisse“ X p. 917 sq. Burm. ignominia voluit afficere? Cicero in Brut. 82, unde hoc submisit Fabius, magnis laudibus ornat hunc Calvum, addit tamen „nimium inquirens in se atque ipse sese observans, metuensque ne vitium colligeret, etiam verum sanguinem deperdebat. Itaque eius oratio nimia religione attenuata.“ Atque hic Calvus propter istam exilitatem, quam de industria consequbatur, Atticum se dici oratorem volebat. De hac oratorum et scriptorum contra se calumnia plures congegissit locos Ernestius in Lex. Technol. Latin. Rhet. p. 44. Denique ipsa voc. κατατήτης forma est suspecta; namque ἀκατατήκω non magis duci potest quam λεξιθήρας ἀ λέγω. at vero κατατήτης in Lexicis quidem non reperitur; quam ob rem certe κατατήκω-τεχνον corrigendum fuisset.

XXVII, 1. οὐδ' ἂν ὑπέδ. ἀρχ. cum Nibbyo ad Athenienses retulerim. — §. 4. αὐταμάτη est iam apud Hesiodum Opp. et DD. 118. adde Teleclidam apud Athen. XIV, 644 et Nonni libr. IV extr. — §. 9. pro ἀνέναι an legendum est ἀνέναι? v. ad VIII, 29, 3.

XXVIII, 2. Lemnii colonia Atheniensium. cf. Thuc. VII, 57. — §. 3. μετοικεῖν sine praepositione εἰς etiam apud Strab. X, 445 (11). — §. 4. Numum *hanc speluncam* ostendere creditum repetiverunt Stuartus II p. 37, Barthelemys in Voy. d. i. Anach. et Leakius in limine sui operis. Hoc teste p. 62 spelunca cum fonte adhuc reperitur *under the wall of the northern wing of the Propylaea*. — §. 8. Huius loci obscuritas, de qua etiam Schoemannus questus est, fortasse nunc est certe minuta. Adde Τηλεωνον — ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὕψος Phot. Lex. et Harp. ἀπὸ τοῦ σχήματος Bekker. Anecd. ut de hoc quidem dubitari non possit.

XXIX, 2. *Academiam* fuisse in exteriori Ceramico ante portam Dipylum monet Leakius p. 73 sq. lb. ἐς ὃν — ἡμέραις. Huc pertinere videtur locus Philostr. v. Soph. II, 1, 3 a Clav. citatus: ὁπότε ἦκοι Διονύσια καὶ κατὰ ἐς Ἀκαδημίῳ τὸ τοῦ Διονύσου ἔδος. — §. 3. λόγμοι Clav. adsciverat e Corayi notis ad Plut. T. II p. 3. — §. 6. στήλαι in sepulcris iam in Hom. II. XVI, 457. — §. 5. Nostram ipsi accusamus socordiam τῆς Ἑλευσινίας ferentem. Boeckhius in lection. indice 1822 p. 6 rectissime corrigit τ. Ἑλευσινίας. v. Strab. IX, 405. — §. 9. Thucydides VII, 86 narrat.

Nicias et Demosthenem invito Gylippo a Syracusanis interfectos esse. De hac re ab aliis aliter tradita v. ibi intrpp.

— §. 10. οἱ μαχ. π. τ. Θρ. Hoc fortasse potius ad res in Thracia gestas tempore Brasidae, de quibus explicat Thucydides, referendum. — §. 16. *Λυκούργος* κ. τ. λ. de his quaerere instituit Boeckhius in Staatshaushalt. I p. 469 sq. **XX, 4.** Meineckius voluit οὖν. *Ἐκεῖ βωμός.* *Colonus Hippus* ab urbe aberat decem stadia v. Thuc. VIII, 67. lb. Clav. legendum putat ἔχουσι δ' οὖν non bene.

XX, 1. De *curiis* Atticae etiam Krusii Hell. II, 211 — 300. lb. non unus Vind. *πάντα*, ut Bekk. ait. — §. 2. Schubartus de Hyperbor. pro *ἐς Σινώπην* vult *ἐς Λοδώνην*. lb. Schwenkii in Etym. Myth. Andeut. p. 236 opinatur, *Τιθρωνῇ* ortum esse ex *Τριτώνη*. — §. 3. *Ἀρτέμιδος Κολαινίδος* ἱερὸν est in inscriptione attica in Corp. Inscr. gr. Berolin. I, 1 p. 138.

XXXII, 2. ἐν τῇ Πάρνηθι κ. αλλ. βωμ. E Lex. Rhet. Ms. in: Auct. Emend. ad calcem Hesych. hoc affertur: *Ἀστραπή δι' ἄρματος. τύπος Ἀθήνησιν ἐν τῇ Πάρνηθι, ὅπου Διὸς ἀστραπαῖον ἐστὶ βωμός.* — §. 3. „Man hat in gerader Linie vom Athen nach dem Dorfe Marathon 18 engl. Meilen, (5 geogr. Meilen. Krusius in Hell. II, 263 sqq.) und auf dem kürzesten Wege über den südlichen Fuss des Pentelikon wenigstens 22 engl. Meilen.“ Dodwell II, 1, 259. Sickl. lb. καὶ ἑτερός — δούλοις. Plataeenses et servos eodem sepulchro conditos fuisse credibile non est, itaque hoc breviter enunciatum ita explicandum videtur καὶ ἑτερός — *Βοιωτῶν καὶ ἄλλος δούλοις.* — §. 6. Dodwellius II, 2, 263 dicit hanc Panis speluncam a pago Marathone distare unius horae quarta sui parte destitutae spatio, sed a Pausania ultra modum ornari. Sed nonne tempus edax locorum quoque faciem mutat?

XXXIII, 1. Clav. putat in τῇ μὲν latero σταδίους ἑκατόν. — §. 4. Strabo refert, quod oppidum barbari *Θήγα* vocarint, Artemidorus autem *Ἀθήγα*, Eratosthenem *Ἀἶξον* appellasse, eumque ab Artemidoro reprehendi, *διότι Ἀἶξον τινὰ φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρονείας τὰ ἐσπέρην ἀντὶ Λιγγός* XVII, 825. 829. Qui cum his nostram adnotationem comparaverit, vix probabit a Bernhardyo dicta in Eratosth. p. 108. — §. 7. Castellum Oenoë in finibus Boeotiae. v. Thuc. VIII, 98. lb. *Φειδίας* — ἐστὶν ἑτερός. His figuris videntur quattuor basis latera ornata fuisse.

XXXIV, 1. de *Amphiarai* templo etiam Dicenarch. Stat. Grace. 85 sqq.

XXXV, 2. Similiter τῶν Μακεδόνων θεμένων omisso voc. τούνομα Strab. XI, 518 (519). — §. 3. γράμματα — ὑακίνθοις cf. II, 35, 4. Theocr. X, 28. Ib. τοῦ νεκροῦ τὸ μέγεθος. Philostratus Sen. Imag. II, 29 illos septem ante Thebas dicit fuisse μεγάλους τε καὶ ὑπερβεβηκότας· ἀνδράπων, Capaneum autem Giganti similem.

XXXVI, 2. Ab illis CV atadiis, quibus scholiasta ad Aesch. Pers. I. c. dirimit Salaminem a Psytalea Stanleius centum aufert. — §. 3. Huius Plutarchi et auxiliis Atheniensibus in Euboeam missi mentio etiam in Demosth. de pace p. 58. — §. 4. πρῶτος δὲ Buttmannus, sed ὁ ἀποκτείνας eidem tribuere non debuit Bekk.

XXXVII, 4. Πυθονίχη habet Diod. S. XVII, 108 et habuit Plutarch. in Phoc. 22 init. ubi Reisk. et Hutten. scripserunt Πυθονίχην. At Πυθονίχη profertur nunc ex inscriptione in Dodw. itin. et in Krusii Hell. II, 176 sq. atque hic istam scripturam veram, illam corruptam pronunciat. Sed cavendum ne inscriptioni praesertim mutilatae multum tribuas. Nostram lectionem Athenaeus tuctur oratione soluta et ligata, imprimis autem nominis origo. Cf. Athen. XIII, 594 sq. de Pythionica eiusque sepulcro. Ib. de Cephale cf. Auct. Adnot. ad X, 29, 3.

XXXVIII, 2. Σκαμβωνίδαι etiam in Phot. Lex. — §. 6. „Wir brauchten 4 Stunden und 5 Minuten von Athen bis Eleusis“ Dodw. II, 1 p. 275.

XXXIX, 3. Clavierius putabat aliquid excidiase et scriptum ab auctore esse οὐ βουλομένους ἀνεῖλε. — §. 4. Rerum Megaricarum scriptoribus addendus *Praxion* ex Harpocr. v. σίλπον.

XI, 1. Ab iathmo ad urbem Megarorum via est novem horarum et Megaris Athenas octo referente Hobhousio in Fourn. trough. Alban. I, 238. Ib. τὰς δὲ Σιδνίδας κ. τ. λ. Hac omnino pertinet locus Etym. M. p. 228 (207) Γεράνεια — Εὐφορίων, καὶ ἀχθηρῆς Γερανείας· εἴρηται δὲ ὅτι Μεγαρεὺς ὁ Διὸς καὶ μιᾶς τῶν καλουμένων θεῶν (lege Σιδνίδων) νυμφῶν, τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου, πρὸς φωνὴν γεράων νηχόμενος προσέφυγε τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους· ἀπὸ δὲ τῶν γεράων Γεράνειαν ἐκάλεσαν τὸν τόπον. — §. 3. καὶ τ. ὥρας· sic et Horatius C. I, 12 de Iove: *marce so terras variisque mundum temperat horis*. — §. 5. Βοιωτοὶ κ. τ. λ. cf. Scym. Ch. 504. Ib. de Noctis oraculo cf. Plut. de ser. num. vind. p. 273 Hut. T. X.

XII, 4. Similia de hoo leone narrat Dieuchidas in Sch. Apol. I, 517. — §. 8. ἐπεφήμισαν· imprimis poetae, in quibus

fortasse Sophocles primus hanc fabulam in scena posuit. v. Schol. ad Arist. Av. 100. adde de hac fabulâ X; 4, 6.

XLII, 7. ἀπορρίψεντων etiam Vatic. Cf. ad X, 25, 4. Fortasse hic quoque Pausanias aoristum primum a poeta retinuit. Pro vulg. ξύλων dedi ξύλω ut II, 13, 8 est: παλαι τῶν δακτύλων ἐνὶ ἐς τὴν κεφαλὴν. — §. 8. Θρυγὸς est etiam in Hom. Od. VII, 87. Nomen *Leucothone* in Megarensium agro ortum significatur etiam in Etym. M. p. 561 (509).

XLIII, 3. πλειονες, οἱ τέτελευτηκότες Phavor. — §. 6. Alexis apud Ath. XIII, 562 postquam reprehendit omnes eos, qui facerent Amoris effigies, quod qualis eius esset natura nescirent, ea quo melius cognoscatur haec de Amore addit: συννενημένος πανταχόθεν ἐνὶ τύπῳ δὲ πολλ' εἶδη φέρων. Haec multa uni formae illigare quum Scopas non potuisset, fecit tres sed inter se cognatas. Hae vero an ita distinguendae sunt cum *Krusio* in Hell. I, 450 *Liebe, Verlangen des Mannes, Begehren des Weibes?* — §. 7. Τρίpodισσι pagus sub monte *Geraffia* ap. Thuc. IV, 70. add. Mülleri *Doriens.* II, 432.

XLIV, 1. Epigrammatis pentametrum a nobis emendatum eodem modo corrigit Clav. in Suppl. — §. 4. De hoc ἐπινεῶν Thuc. IV, 66. Ib. Ceres *Μυλοφόρος* dicta ob curam, qua Megarenses oves aluerint iudice *Krusio* in Hel. II, 342 qui citat Diog. LVI, 41. — §. 5. Aut leg. οὐ μεγάλη, *Μένωα καλουμένη. Ἰσταῖθα,* aut concedendum, *παρορμῆν* h. i. esse i. q. *παρορμῆειν.* — §. 8. Pro *Ἐρενεία* H. Valesius, Dodwellius in itin. II, 1 p. 282 et Müllerus in Dor. II, 432 volunt *Γερανεία*, quanquam Vulgatam Stephanus Byz. defendat. — §. 11. Cf. II, 1, 3. 2, 1. ubi ara *Melicertae* et iusiurandum in eius adyto. De cultu quo eum prosequuntur sunt divino cf. et Philostr. Sen. Im. II, 16. Ib. τὸν συμβάντα Ὀρχομενίοις — μητροῦν οἶσαν. „Le sens de ces phrases est clair, mais le texte grec seroit peut-être mieux redigé de cette manière: — θάνατον αἰσθόμενος, οὗ τὸ θεῖον αἴτιον οὐ γενέσθαι“ C. B. Hase in Journal des Savans 1827 Janvier p. 7. — §. 13. τοῦ ὄρους τῇ ἄκρ. Cuius montis? puto *Geraniae*, e quo Ilio se in mare praecipitem dedisse dicitur a Stephano Byz. γ. *Γεράνεια*. Extremo huius libri cod. 1410 addit: τέλος τοῦ ἅ τῶν ἀθηναϊκῶν καὶ μεγαρικῶν.

Ad Excursum Attica exoipientem.

Leakius p. 98 Pausaniae perustrationem Athenarum in

quinque partes distribuens sumit eam prima parte profectum a porticu regis descendisse ad Enneacrannon; secunda rediisse ad eandem porticum et inde perrexisse ad Pœcilen et alia in septentrionali urbis regione, usque ad Prytaneum; tertia hinc ad templum Iovis Olympii, ad vicinas regiones extra urbem, hortos, Lyceum, Cynosarges, Agras, stadium; quarta iterum a Prytaneo progressum venisse in viam Tripodum, ad templum et theatrum Bacchi et Propylaea; quinta in arcem, ad Areopagum, exteriorem Ceramicum et Academiam. Krusius in Hell. II, 102. 111. 120. 134. quattuor huius περιήγησις partes videtur distinguere. Caeterum Leakeus totas fere Athenas in *Plan of Athens* cœmeteriis clausit, locis orientem et euroaquilonem spectantibus exceptis. Longi illi muri ab occasu hiberno versus euroaquilonem adscendunt ad Museum et Melitides portas. In ejusdem *Plan of Antiquities of Athens* Coele et portae Melitides sunt infra Pnyceam et tangunt borealem partem Musei. Melite est partim inter Museum et arcem partim inter arcem et Areopagum; usque ad Melitem pertinet Ceramicus interior. Στα Βασιλείας ultra Areopagum posita oppositam habet portam Peiraicam. Anaceum est arci versus septentrionem, infra Anaceum est Aglaurium arci versus boream. Odeum Periclis theatro Bacchi est ab oriente additum (quod Krusius quoque in Hellada improbat). Horti late extenduntur ad dextram Ilissi et stadium petentibus transeundi fuerint. Templum Martia Propylaeis est oppositum, Pythium autem longe remotum ab Odeo Periclis Hortis vicinum et Olympieio versus euroaquilonem positum.

CORINTHIACA s. II.

ἡ γὰρ τοῦ β : κορινθιακῶν est in cod. 1410.

1. „Il parait par le mot *συγγραφὴ* que l'ouvrage sur l'histoire de Corinthe étoit en prose, et c'est pour cela qu'il dit qu'il avoit fait des vers“ Clavierius. — Weichertus de Apollon. vita et carm. p. 188 et 204 putat, totum Eumeli carmen solutum esse in prosaicam orationem. — §. 3. *Cromyon* Corinθο 120 stadiis distabat. v. Thuc. IV, 45. Π. „Peut-être falloit-il conserver quatre mots fournis par plusieurs manuscrits de la bibliothèque du Roi et lire ... *φαίαν κατὰ τὰ ἔπη ἦν, ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΠΙΤΥΟΚΑΜΙΤΗΝ*, καὶ Θεός ἐς αὐτὸν ἐστὶν ἔργον. La phrase qui suit immédiatement après *προιοῦσι ΓΑΡ Η ΠΙΤΥΣ* ἄχρι τε ἐμοῦ ἐπεφύκει παρὰ τὸν αἰγιαλὸν semble rendre cette insertion nécessaire.“ C. B. Hase in Journ. des Savans 1827 Janvier p. 7. — §. 5. „*Lechaecum* is abor-

35 minutes distant, *Cenchreæ* now *Kenchreæ* about 6½ miles from Corinth." W. Gell. Itin. of the Morea p. 205. 207. Ibid. *δοτις δὲ ἐπὶ* malebat Clav. „There are several pits, which have been sunk for the purpose of examining the rock previous to cutting through the isthmus. The ground however is so high, that the undertaking would be one of enormous expense" Gell. p. 208. Aliam causam, quæ perfodiendo isthmo obstiterit, commemorant Strabo I, 54 et Lucianus in Nerone §. 4. — §. 7. G. Gellius invenit hic *stadium* et in destructo *περιβόλῳ* ruinas Dorici atque Ionici templi. v. eum p. 208. — De *Neptuni pinetò* cf. Philostr. Sen. Im. II, 16. *τῷ δὲ ἄρματι* — *ἐπιστήκῃ*. non est *stant in curru*, sed *ad, iuxta currum*; nam paulo post commemoratur τοῦ Ποσειδῶνος τὸ βᾶδρον, quod docet hoc simulacrum in curru non stetisse. — §. 8. Hoc Neptuni simulacrum Clav. putat commemorari in Lucian. Iov. Trag. §. 9.

I, 1. Huius Melicertæ adyti Philostratus Sen. Im. II, 16, et iurisiurandi, quod ibi fiebat, Aristides in Isth. p. 27 (49) facit mentionem. Fortasse ibi iurari solebat in orgiis Palæmonia, de quibus v. Philostr. l. c. et Iacobs. Formula *οὐδεμὴ μὴχανὴ διαφύγειν τοῦ ὅρκου* inde videtur duota esse quod *Horcos* instar numinis fuit, eumque fixerunt exactorem iurisiurandi et praesidem. v. Wessel. ad Herod. VI, 86, 54, et quod in Her. loco Pythia canit. — §. 2. Clav. corregebat *Κυκλώπων καλούμενον, καὶ βωμόν*. Ib. Lobeckius de Orph. aet. I, 22 corrigit: *οὐκ ἂν οὐδὲ λητορὴ τις* qui *Gumelum* legerit haud scio, an - *sepulcri utriusque* *inveniendi spem* plane abiecturus sit, quorum alterum ne *Nestori* quidem monstratum, alterum vel suorum aequalium perpaucis notum esse dicit scil. Eumelus; sic postulatur etiam *γησὶ*, et αὐτοῦ refertur ad eundem. — §. 3. *Veneris templum* ad Lechaëum transfert Plutarchus in Conv. VII Sap. §. 2 p. 146 D. „Auf einer Münze von Antoninus Pius ist der Hafen abgebildet (s. Recueil de quelques Médailles gr. inéd. par Millingen). Diese Münze ist wie folgt: Antoninus Aug. Pius; Kopf des Kayzers; Rev. C. L. I. COR. ein halbrunder Hafen, auf dessen beyden Spitzen ein Tempel und im Meere, am Eingange in den Hafen, sich eine Statüe des Neptun befindet. Die gegenwärtige Ansicht des Hafens selbst erklärt die Stelle des Paus. eben so gut als die Münze des Antoninus. Demnach zeigt es sich, dass der Tempel der Venus auf der einen Landspitze (Kap) sich befand, und auf der andern die des Aesculapius und der Isis,

desgleichen die Statüe des Neptun auf der kleinen Felseninsel, die von der See umgeben ist.“ Dodwel. itin. II, 1. 304 sq. ubi locus noster ita redditur: „Zu Kenchreæ steht ein Tempel der Venus und eine Statüe von Marmor, weiter darüber hinaus am Meeresstromé ist ein Neptun von Bronze und am andern Ende des Hafens befinden sich die Tempel des Aesculapius und der Isis.“ Ib. *Helenaë lavacrum* militarii Britannici spatio remotum a Cenchreis versus occidentem efficitur illo ipso ἔδατι, quod ἐς θάλασσαν — *θερμαίνεσθαι* teste Dodwellio II, 1 p. 306. — §. 4. *Ἀνιοῦτι* x. τ. λ. Dodwellius ib. suspicatur, Pausaniam ab Helenaë lavacro alia Corinthum rediisse via, eamque sibi cum sepulcris ad eam factis videtur invenisse. Ib. *Hyccara* oppidum maritimum bello Peloponnesiaco ceperunt Athenienses et incolæ vendiderunt. v. Thuc. VI, 62. *Ἥιοκατα* in Itin. Anton. Aug. p. 20 *κυνά ἐπικλήσιν καλοῦσιν* Homericum: *κύν' Ὀρίωνος ἐπικλήσιν καλέουσιν*. — §. 6. *ὑβρίζοντα* x. τ. λ. possis de Bæcho in carcerem coniecto intelligere v. Eurip. Bæch. 482 sqq. (509).

III, 4. Mercurius *Ἐπιμήλιος* est IX, 34, 2. *τελετήν Μητρός*; Clav. quoque de Cereris accipit; idem de hac fabula citat Arnob. e. gent. p. 171.

IV, 3. *Ἀλήτην* Etym. M. interpretatur *πλυνήτην* quum patri Hippotæ exulanti efrantique natus esset. — §. 7. *καὶ αὐτὴ* ref. ad Deam.

V, 2. Quod isti factarunt de Matandro comparandum est cum fabula c. 7, 8. — §. 5. Sicyone Corinthum via trium horarum; sic Gellius et Hobhousius. De *Sicyonis situ* VIII, 1, 1. „Basilico (Basilika) a village situated on the angle of a little rocky ascent, along which ran the walls of Sicyon. This city was in shape triangular, and placed upon a high flat overlooking the plain about an hour from the sea“ Gell. p. 15 sq.

VI, 2. *Antiopæ* in Hom. Od. XI, 260 (add. Apollon. I, 735) est Asopi filia, ubi Eustathius monet recentiores eam Nyctei facere filiam, e quibus Clav. citat Apollod. III, 5. Propert. III, 13, 12. Ovid. M. VI, 110, simul refutans scholiasten Apollon. duas fingentem Antiopas. Ib. *καὶ Ἀμφίονα*. Adde hunc pentametrum inscriptionis atticæ in Corp. Inscr. gr. Ber. I, 1 p. 124 *φυλὴν Κεκερυπιδῶν ἔργω ἔδρασε ἀγαθὰ*. Ib. *Ὀμηρος — γένους* namque in Od. XI, 260 sqq. eorum genus ducit a solo Iove. Ib. *ἐλαιον ῥυήνας*. Non miraculum: similiter in Bactriana *ὀρύττοντας εὐρεῖν ἐλαιον πηγὴν λέγουσι* apud Strab. XI, 518 (520). — §. 3. Phæstus a

Stephano Byz. et apud Eustathium ad II. p. 237 dicitur *Rhopali* filius Herculis nepos. Ib. pro *Συλλίδος* Müller, in Dor. I, 80 vult *Ἰλλίδος*.

- II, 1. Hung. terrae motum ab Aristide in or. ad Rhod. memoratum accidisse Antonino Pio imperante adnotavit Clavierius. — §. 6. *Ἀνδροδάμας*. Huic nomini similia sunt *Πονυδάμας*, *Ἀσινυδάμας*. — §. 7. Pausanias hoc loco, quem in libello scholastico anni 1827 tractavi, non significat, deorum signa in aedem Suadelaë pueros vere deportare et deinde in templo Apollinis reponere, sed eos tantum hoc simulare et ita loqui quasi id faciant. Quare ita interpretatus sum: „Etwas dem ähnliches geschieht auch jetzt noch. Denn an dem Feste des Apollon gehen die Kinder an den Sythas und sagen, da sie denn die Götter in das Heiligthum der Peitho geführt hätten, so führten sie dieselben nun wieder in den Tempel des Apollon zurück.“ Nunc non puto istud *φασι* in verbis *ἀπάγειν ἐς τὸν ναὸν φασι* adhuc cuiquam obscurum fore. — §. 8. Fabulam de Marsyae tibis huc delatis interpretatur Böttigerus in attico Museo I, 2, 333.
- VIII, 3. *ἂ* post *ἄλλα*, quod etiam cod. 1410 habet, videtur Bosio ex praecedente *ἄλλα* ortum. Clavierii lectio *οἰκίας* — *διέλυσεν* est H. Valesii.

IX, 1 — 3. Nihil est in hoc Cleomene, quod non laudet ac paene admiretur Plutarchus in eius vita.

X, 4 ad adnot. p. 188 cf. Schaefer ad Demosth. Or. Olynth. I p. 191. *πόλος* in Veneris capite Böttigero in Amalth. III, 137 est modius, fertilitatis symbolum; nam *μήκωνα* et *μῆλον* (malum punicum) idem denotare.

XI, 3. Pagis Basilico (v. ad cap. 5, 5) et Alopeki spatium intercedit trium fere horarum; a posteriore horae dimidiatae via est versus meridiem ad ruinas, quae videntur esse Titanæ; sic G. Gellius in Itin. of the Morea p. 17. Idem in Narrative of a Journey in the Morea de Titana p. 388 ita: „a place situated upon a lofty summit about three miles north of Phlius. The real spot exists upon a peaked mountain above the villages of Paradisos and Alopeki.“ — §. 7. *ὑπομένων καὶ θαυ.* non fuerunt virgula separanda.

XII, 3. Inter paludem Stympthalidem et campum Agios Giorgios unius milliarii germanici et tertiae partis spatium est indice Gellio in Itin. of Mor. p. 169, qui deinde ita pergit: „Here (in parte huius campi) are the walls and ruins of the city of Phlius; the city of Phlius extended half across the plain.“ Unde progressus post unius horae sextaeque partis viam ad pagum venies Agios Giorgios dictum, et inter Ne-Tom. V.

B

meam ac Mycenae situm. A quo pago qui Argos proficiat, is primum descendit in Phliuntis campum, eodem Gellio narrante p. 170 sq.

XIII, 5. Meinekii in Com. Misc. F. I p. 22 *ἔ* hoc *Aristia* contra Valckenarii ep. ad Rōv. p. XX disputans apponit conjecturam certe non necessariam *δοκιμώτατοι*.

XIV, 2. *Δισούλης* i. e. *bis aratus* scribi vult Schwenkii in Et. M. And. p. 114. Quod etiamsi verum sit, tamen ideo non mutanda scriptura, non magis quam in *Ἀμφικτύονες*.

XV, 1. *Cleonae*, quae Plutarchi aetate *εἰς τὸ μηδὲν ἔχον* (de ser. num. vind. c. 7) et Luciani tempore plane deletae erant (v. Wytt. ad Plut. l. c.) a Corintho duarum horarum et dimidio spatio distabant indice Gellio p. 157, qui addit: „Near the ruins of Cleonae the road turns r. to Argos, and l. to Nemea.“ et opinatur inter *Tretum* et *Nemeam* esse unius horae spatium deficiente quarta parte p. 160. — §. 2. „*Nemea* near the village of Kutchukmati is 1 hour 15 minutes distant from Cleonae; or 3 hours 45 minutes from Corinth. At Nemea are the ruins of the temple of Jupiter (de quibus ruinis multa inspersa sunt). The village of Agios Giorgios is not far distant. Turn l. quitting the little plain of Nemea, and ascending in a gap between the hills. L many caves supposed those of the Nemeaan lion“ Gell. p. 158. 159. 160. — §. 4. Prope *Mycenarum* ruinas pagus *Krabata* teste Gellio p. 161. 162 „Nemea to Krabata 2 hours 24 minutes“ idem. — §. 5. *πέραν* *Battmannus* in Lexil. II, 29 interpretatur *e regione*. De *Lerna* Auct. ad 36, 6.

XVI, 1. *εἴτε ὡς Ἡ. ἔγο.* vid. Herod. I, 1. 2. 5. Schweighauser c. 2 scripsit *ὄντω μὲν Ἰοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι λέγουσι Πέρσαι, οὐκ ὡς Ἕλληνες*, quod nostro loco stabiliri non potest, ubi non Persarum et Graecorum seu Persarum et Phoenicum ut ibi, sed Herodoti et Graecorum narrationes inter se opponuntur. Graeci narrabant, Io ab Iove in vaccam mutatam denique in Aegyptum delatam esse. — §. 3. *ταύτην* — *Ἀρέστορος*. Sch. Vulg. et Ambr. ad Hom. O. II, 120 ita: *Μικρήν Ἰνάχου θυγάτηρ καὶ Μάλας τῆς Ὠκεανοῦ, ἧς καὶ Ἀρέστορος Ἄργος, ὡς ἐν τῷ Κόκλῳ φέρεται*. Ib. Potius *προσποιέσθαι* quam *προσποιεῖν* hoc sensu dicitur, ut in Platon. Apol. 54 *προσποιούμενοι μὴ εἰδέναι εἰδότες δὲ οὐδέν*. Cf. de Activo et Medio ad VI, 15. 1. III, 6, 4. Herod. IX, 37. — §. 4. 5. „Following the water-course of *Krahata* one of the first objects worthy of notice is the *Treasury of Atrous*, a subterraneous dome.

over which the modern aqueduct passes. — A door connects this with a smaller chamber. Observe the holes and brass nails all over the edifice. Following the water-course the citadel and gate of the Lions will be found." Gell. p. 162. De hoc thesauro cf. et Krusii Hell. I, 439 sq. et ib. Tab. I sect. 3 fig. 1. 4. — §. 7. *Cyclopii muri* in Krus. Hell. Tab. I sect. III fig. 5.

VII, 1. „The *Heraeum* was about 36 minutes from Mycenae" Gell. p. 164. add. de eo Mülleri Dor. II, 433. — §. 4. *κόκκῳ* Schwenkto interpretata in Et. M. And. p. 71 est avis verna et ideo Iuhoni matrimonii praesidi data (?) cf. Auct. ad cap. 36, 2.

VIII, 1. „The route from Krabata to Argos 1 hours 52 minutes, in dry weather with a good horse 30 minutes" Gell. p. 165 et X. — §. 2. *ὄτι* — *γυναικῶ* illustrat Schrad. Eur. Or. 800. — §. 5. Clavier non male opinatur, quum Agapenor Tegeae rex e bello Troiano domum non rediisset (VIII, 5, 2), Orestem, cuius mater Clytemnestra soror fuerit Timandrae, ex qua natus erat Agapenor (VIII, 5, 2), iure affinitatis potitum esse Tegea, et Tegeae postea inventum esse Orestis sepulcrum atque corpus (III, 3, 6); Hippothoum quoque post Agapenorem in Arcadia regnantem videri eam ob causam sedem sui regni non Tegeam sed Trapezuntem fecisse. VIII, 5, 3. Ibid. *ἐπ' ὠφέλεια*. Simillimum illud Thucydidi princ. *ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφέλεια* i. e. *βοηθεία*, *ἐπικουρία*. cf. Thuc. ib. c. 26. Ib. *Νικοστράτου* κ. λ. Nicostatus et Aetholas Helenae filii habiti sunt a Lacedaemoniis narrante Cinaethone in Sch. Hom. II, III, 175. — §. 7. De *Melantho* et *Thymoeta* Demò in Athen. III, p. 96.

IX, 2. Musgravius correxerat *ὡς μηδὲν Μήδωνι τῷ Κέλσου καὶ τοῖς ἀπογόνοις ἢ τὸ ὄνομα λ. τ. β. μ.* Sed in Tracts p. 324 corrigitur *ὡς Μήδωνι τ. Κ. κ. τοῖς ἀπογόνοις* (?) τὸ δρ. λ. Ib. *Λακίδεω*. In Plut. l. c. est *Λακίδην τῶν Ἀργείων βασιλεῖα κόμης τινὸς διάθεσις εἰς μαλακίαν διέβυλε* ubi Wyttenb. p. 625 monet, quae hic notetur mollietates et luxuries, eam convenire videri in *Leocedem* Phidonis Argivorum regis filium prociis accensitum Agaristae Clisthenis apud Herod. VI, 127, idemque censet in h. l. Pausaniae *Μήδωνος* nomen pro *Φειδωνος* ex errore librarii venisse. Pro *Λακίδης* Tzetzes ad Hesiod. *Λυκίδης* habet, v. Wyttenb. ibid. Quum vero certum non sit, hunc Pausaniae *Lacidem* et illum Herodoti *Leocedem* fuisse eundem, Müllero in Dor. II, 108 *Λακίδεω* corrigenti cunctatus sum assentiri. Apud Plut. de discr. adul. et am. p. 63 (241) est etiam *Λακίδης*

scriptum. *Λακίδης* videtur ferre patronymici formam a *Λάξο*; ducti, pro quo est *Λάχιος* I, 37, 1. De ioniamis in Pausania cf. index v. ionismi. — §. 3. De *Argorum* urbe, quae priscum locum occupavit nomenque retinet, add. Gellii Itin. of the Mor. p. 164 sqq. et p. X. — Signum *Attali* nomen inscriptum habens ap. Dodw. II, 2, 23.

XX, 1. *Κρεύγα τε εικόνα* Bekkerus e coniectura. — §. 3. De hac Bacchi contra Perseum expeditione c. 22, 1. 23, 8. Clav. citat etiam Nonni lib. 47. — §. 4. Numerum *septennarium* ducum adversus Thebas confirmat Pindarus O. VI, 24 (15). — 8. Verba oraculi *ἡ Θήλεια — νικήσασα* Aelianum H. A. V, 5 p. 247 ita in suum usum convertisse: *τὴν ἄρρενα ἡ Θήλεια νικήσασα ὄρνιν* Lobeck. ad Soph. Ai. 275 monuit.

XXII, 2 et 8. *πέραν* Buttmannus in Lexil. II, 30 interpretari non dubitat e regione, quod an probandum sit dubitem, quum scriptor per totum hunc locum clare indicet, se ulterius progressum esse eo ordine, quo se res, quas attingit, exceperint. Idem nobis de c. 23, 2 dicendum videtur; neque c. 27, 1. 2. 3. interpretationem quam Buttmannus offert videntur postulare, quum ibi quoque progressus ab altero ad alterum animadvertatur. — §. 8. Scribendum fuit *ἀδελφὸς Πρωκλείτου*. sic et Heynius in Opp. Ac. V, 377. — §. 9. *ἀλλὰ Πυθικὸν* videtur esse *μέλος δ' ἀλλήται ἐν Πυθίοις χωρὶς ὧδ' ἡς ἀπέδωκαν, δ' ἐκαλεῖτο νόμος Πυθικός* ut tradit Strabo IX, 421 (515), qui hoc *μέλος* diligentius persequitur.

XXIV, 1. *Ἀκρῶτα* cf. Phot. Lex. p. 61 Pors. Ibid. *δρυφὸς* collum i. e. montis summa pars, ergo de loco, ubi sita fuit haec aedes. — §. 5. Hoc Iovis signum tres oculos habens aliter interpretatur Schwenk. in Et. M. And. p. 44. — §. 6–9. „Argos to Tripolitza 9 hours 15 minutes. Quitting Argos the road runs in the plain under the mountains anciently called *Lycone* and *Chaon* to the fount of the *Erasinus* (Ke-phalaria cf. Mülleri Dor. II, 437). — Pass the villages Agios Giorgios and Araithyrea. The valley of *Hysiae* — Descend into the vale of Tripolitza, in which l. at Peali are the remains of Tegea.“ Gell. 173. De *Hysiae* cf. VIII, 54, 1. Nomen *Τύρβη* Schwenk. l. c. p. 49 trahit ad strepitum huius dii festi.

XXV, 1–3. „Mantinea to Argos 7 hours 20 minutes“ Gell. p. 174. Via Tripolitza Argos ducens per Mantinensium agrum est montana per montem *Artemisium* facta. Torrens *Charadrius* eis traiciendus est, qui a pago Agios Giorgios Argos proficiunt v. Gell. p. 172. — §. 3. *πηγαὶ γὰρ*

αὐτῷ Bosius mecum verissime animadvertit, pro αὐτῷ scribendum esse αὐτοῦ, hoc sensu: „denn die Quellen sind wirklich *daselbst*“ Pausanias enim refutat eos, qui Inachi fontes in alio loco quaerant, suamque sententiam repetit VIII, 6, 2. — §. 4. Pro Ἀύρχου Clav. volebat Ἀυρχλου scribi ex Hesychio non memor similiter Lycus, Icarus, Iasus, et Lycius, Icarius, Iasius scribi v. Hemst. ad Ar. Plut. p. 207, add. Auctar. ad c. 19, 2. — §. 7. Apud Stephanum Tiryns traditur dicta ἀπὸ Τίρυνθος τῆς Ἀλω θυγατρὸς, ἧτις Ἀμφιτρούωνος ἦν ἀδελφή. Pro Ἀλω Clav. vult Ἀναξῶ, imo Ἀναξοῦς. „Krabata (Mycenae) to Tirynthus (culus in solo vetus Anapli putatur esse. v. Müll. Dor. II, 435) 2 hours 30 minutes. The ruins of Tirynthus are about 40 minutes from Nauplia, de qua Auct. c. 38, 2. The walls of Tirynthus are nearly perfect and the best specimen of the military architecture of the heroic ages, being generally 25 feet thick. Near Tirynthus *Midea*;“ Gell. 180—182; quam idem p. 185 unius horae et dimidiatæ via remotam vult a Nauplia. — §. 8. Inter Naupliam et pagum Lykurio est Agios Adrianos; ibi Gellius p. 185 opinatur fuisse *Mideam*. Lykurio recta ab ortu oppositus est Naupliae in charta Gellii, via sex horarum, quibus quinta horae pars deest, ab ea disiunctus. — §. 9. Montem *Arachneum* Gell. p. 186 ponit inter Naupliam et Lykurio, eumque quattuor horarum spatio tertia horae parte deficiente a Nauplia removit. De hoc monte nihil fere nisi nomen apud veteres. σάπυς ἐλάττων in cod. 1410. „Lykurio is upon a hill once occupied by the town of *Lessa*“ Lessae campus transitur ab iis, qui Dara Epidaurum proficiscuntur. Gell. 187. 201.

XXVI, 6. Initio huius oraculi simile est illud in Euseb. Praep. Ev. III, 14 p. 123 Ὁ μέγα πᾶσι χάριμα βροτοῖσιν
Ἀπὸ σῶν ἱερῶν ματέρος ἁγνῆς
Ἱερουδοῶν τοκετῶν.

XXVII, 1. τὸ ἱερὸν ἄλλος τοῦ Ἀσκληπιοῦ n. vocatur *Iero* teste Gellio p. 187 et distat a pago Lykurio unius horae via quarta fere sui parte carentia. Stadii et Asclepiei vestigia superesse ait Gellius. — §. 5. De *theatro Epidauriorum* cf. Dodw. II, 2, 79 Sickl. „It is one of the most perfect in Greece, the proscenium only having disappeared“ Gell. 188 qui mensuras addit.

XXVIII, 2. Τὸ Κόρυφον Bekk. τὸ κόρυφον Vindob. τὸν κορυφὸν Mosq. τὴν κορυφήν 1410.

XXIX, 1. „Iero to Epidaurus (n. Pidavro, Epidavro, quae versus euroaquilonem est) 2 hours 14 minutes. The village

of Pidavro consisting of a few huts. Epidaurus to Corinth 11 hours 5 minutes" Gell. 191. 204. Hoc *Heraeum* Gellius p. 191 putat fuisse in promontorio Epidauri urbi ab occasu obiecto. — §. 3. Alia de h. l. proposuit Buttmannus *über die Minyae der ältesten Zeit* in Scr. Acad. Berolin. class. phil. a. 1820 et 1821 p. 185. Ὁρχομενίους Μινύας Paus. iterum dixit IX, 30, 1. — §. 4. Hic Ajax ἀνὴρ δημότις appellatur a Menelao in Soph. A. 1060. — §. 5. προσπλεῦσαι — ἀνεστηκ. Hoc confirmat Dodwell. in itin. cap. 16 p. 12 Sickl. — §. 8. *Dnos* portus habuit Aegina teste Scylace in geogr. min. T. I p. 20 Huds.

XXX, 8. Halicarnassenses esse Troezenios Herodotus quoque testatur VII, 99.

XXXI, 1. *Troezenis* ruinae ubi n. est *Damala*; sic Müller Dorien. II, 436. — §. 2. ὅποῖα εἶναι μοι δοκῶ est tentatum, sed δοκῶ est etiam νομίζω, atque hac potestate videntur aetiori tempore dixisse δοκῶ μοι pro simplici δοκῶ seu δοκεῖ μοι. Philostrati et Strabonis exempla protuli in indice. — §. 4 et 5. De hoc *Ardalo* et Musis cognominibus Plat. Conv. VII Sap. c. 4 p. 149 sq. et Wyttenb. — §. 10. Recte Schaefer. ad Porson. ed. Eur. Hec. p. 94 monuit, scribendum mihi fuisse καὶ αὐταὶ καὶ οἱ π. Idem vitium ego ipse alibi notavi, ut VIII, 23, 1. 5. 25, 5. Idem quod sequitur εἰσι δὲ — σώζειν accenset traiectionis exemplis.

XXXIII, 1. *Sphaeria* n. Poros. „Poros is a large town on an island of the same name, the ancient Sphaeria, and is remarkable for its rocks of granite. It is only separated from the Morea by a very narrow channel, with a ferry, which is 1 hour 30 min. from *Damala*“ Gell. 196. *Damala* Argolidis pagus Sphaeriae versus Libonotum disiungitur a *Kastri* quattuor horarum et dimidia intervallo. Ib. Ἀνατορία est Schwenkio p. 236 ἀπατωρία sed quid hoc? — §. 2. Templi quod Neptunus in *Calauria* habuit ruinas esse in summa ora 900 — 1000 pedes alta narrat Müller. in Dor. II, 436.

XXXIV, 1. *Methana* peninsula est inter Calauriam et Epidaurum e litore versus Euroaquilonem procurrens in Gellii charta, et distans a *Damala* unius horae sexta sui parte carentis spatio. „There are several volcanic productions in the peninsula: its modern capital is *Dara*, near which on the coast are ruins of the ancient city of *Methana* (add. Müller. Dor. II, 436). *Dara* to Epidaurus 7 hours 24 minutes“ Gell. p. 200 sq. — §. 5. *Kastri* the modern representative of *Hermione*. The ancient *Hermione* was on the promontory below *Kastri*. *Kastri* is a town recently inhabited“ Gell.

198 sq. — §. 6. *Ellis*. Gell. p. 197 commemorat hic „a village of *Ellis* about half a mile r“ in via, quae a Damala ducit ad Kastri; ad eandem viam est *Thermasi*, ubi templum fuit *Cereris Thermasiae*. Intervallum inter Thermesi et Damala est duarum horarum. Gell. l. c. — §. 7. *Σύλλαιον* etiam ap. Scylacem p. 20 T. I geogr. min. Huda. ubi dicitur esse Troezeniae et e regione Sunii.

XXV, 4. Clavierius inscriptione Doniana, quam ipse vitiiis depravatam dicit, probare vult, non Cererem sed eius filiam *Chthoniam* appellatam esse. Sed *Ceres* dicitur dea, cui haec sacra faciant Hermionenses, etiam in Anthol. Pat. II p. 749, ubi de eodem hoc sacrificio. — §. 5 et 7. Scriptor significat, regem inferorum apud Hermionenses duobus coli nominibus, Clymeni et Plutonis, atque etiam loca habere sacra eisdem nominibus distincta. *Κόραν Κλυμένοιο ἄλοχον* e Lasi Hermionensis hymno apud Athen. XIV T. 5 p. 263 Clavierius iam protulit.

XXVI, 2. Nomen *Θόρναξ* in Schwenk. Et. M. And. p. 350 ducitur a *θορνῶναι coitum exercere*; idem nomine *Κοκκύων* significari quum cuculus matrimonii avis fuerit. cf. Auct. ad c. 17, 4. — §. 4. „*Didymi* is now called Didymio, and is near a lofty mountain of the same name, three hours from Kastri in a northern direction“ Gell. 199. — §. 6 et 7. Agrum seu locum nomine *Lernae* apud Pausaniam significari, et hinc et ad c. 15 extr. dixeram. Addere debueram, Pausaniae Lernam fuisse illum locum, quem c. 36, 8 et 37, 1 dicit a monte Pontino pertinuisse usque ad mare; quosum conspirat hic ἡ κατὰ *Λέρναν θάλασσα* et ἡ *Λέρνα* ἐστὶ πρὸς *θαλάσσην*. Nam dubium esse non potest, quin verbis §. 8 Ἔστι δὲ ἄλσος denotetur ipse hic locus Lerna vocatus. Itaque cum Buttmanno, qui totum hunc locum usque ad c. 37 extr. in Diss. histor. et philol. Acad. Berol. anni 1820 et 1821 tractavit, non dixerim, Pausaniam non indicare, quid ipsi Lerna sit, quum tamen Buttmannus coactus fuerit p. 337 adiungere, satis certum sibi videri, verba Ἔστι δὲ ἄλσος coniungenda esse cum praecedentibus ἡ δὲ *Λέρνα* ἐστὶ πρὸς *θαλάσσην*, et Lernam apud Pausaniam nomen esse luci filius, de quo modo diximus. Quum autem huius luci fines perhibeantur fluvii Pontinus et Amymon c. 37, 1, hi quoque Lernae possunt accenseri, atque Pausanias ipse eos dicit τοὺς ἐν *Λέρνῃ* c. 15 extr. — §. 8. Dodwell. II, 2, 38 ait, Pontinum calcis partes et subterraneas speluncas habentem pluvias in se receptas per fontes emittere in lacum Lernaeum.

XXXVII, 4. Dodw. II, 2, 36 sumsit cum Albrico (de deor. imag.) hydram Lernaeam nihil aliud fuisse nisi lacum Lernaeum: huius fontes, in quibus claudendis Hercules seu alius quis laboraverit ne inundationes repeterentur, illius esse capita; fontem enim hic obstructum illis denuo pruripisse; quod ita expressum esse: loco amputati capitia alia esse nata. Buttmannus l. c. p. 346 eodem modo interpretans addit vapores pestiferos, quos aquae effusae et stagnantes exhalant. — §. 5. Hanc λίμνην Ἀλκυονίαν lacum esse ab aliis Lernaeum appellatum monuerunt Dodwellius II, 2, 34 et Buttmannus l. c. G. Gell. p. 175 ponit eam inter Tegeam et Naupliam prope Lernam et addit: „the Alcyonian lake still supposed unfathomable is now become a species of mill-dam, and turns certain mills, which give the name of Mylae to the spot“ quod nomen positum vides in Gellii charta eius Argolidi annexa. Quod de immensa eius profunditate narrat Pausanias, id Buttmannus contendit cum Grammatici in Bibl. vett. lit. et art. VII Ined. p. 19 de eadem verbis τῆς Λέρνης οὐσας ἀβύσσου. Idem cum verbis τὰ ἐς αὐτὴν δρώμενα contulit illud Hesychii Λέρνη κακὴν, παροιμία, διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους καθάρματα εἰς αὐτὴν βαλεῖν.

XXXVIII, 2. „Nauplia, the best built city of the Morea, is about 7 miles distant from Argos. It is situated on a rocky point, on which are many remains of the ancient wall. The Turks pronounce the name *Napli*, and *Anapli*, the Italians *Napoli*; the Greeks, pronouncing the *κ* as a *ν*, say *Navplia*“ Gell. p. 167. 181.

Vol. II.

LACONICA s. III.

Praef. p. II. Similia scripsit Boeckhii in Corp. Inscr. gr. I, 1 p. 90.

I, 5. de *Aristodemo* Clav. citat Xenoph. Ages. 8, 7. Vell. Pat. 1, 2. — §. 7. ἐνὶ πάντα bene, ut ἐπὶ πολὺ, πλέον, μᾶλλον.
II, 1. In Plut. Conv. VII Sap. p. 163 B, ubi de eadem hac colonia sermo est, legitur Ἐχέλαος. Vtra scriptura verior? — §. 4. *Lycurgi astas*. Strabo 10, 481 ex Ephoro refert Λυκοῦργον ἐμολογεῖσθαι παρὰ πάντων, ἔκτον ἀπὸ Προκλέους γεγονέναι. — §. 5. *Aegys* in Mülleri Dor. II, 450 ponitur in eo loco, ubi nunc Hagia Irene. — §. 7. Ephorus apud Strab. 8, 365 (190) tradit τοῦτον λεχθῆναι τὸν πρὸς τοὺς Εἰλωτας πόλεμον.

- III, 1. Vulgare esset ἀποικίας ἐς Ἰταλίαν Ἀακεδαιμόνιοι τὴν μὲν ἐς Κρότωνα ἵστυλαν τὴν δὲ ἐς Λοκρούς. At Croton colonia fuit Achaeorum, non Dorica. v. Her. 8, 47. Strab. 6, 262. Seym. Ch. 324. Recte, neque hoc negat Pausanias; sed constat Achaeorum partem mansisse in Laconica a Doriensibus occupata; ex his igitur Achaeis Laedaeomonii colonos in Italiam miserunt, fortasse non invitos v. Strab. l. c. — §. 6. Bosius malit ἀνέμους μὲν τοῦ ut animo addatur εἶναι. — §. 8. Idem πρεσβεία prebat sed veretur, ne ἐκ τῶν νόμων glossata sit.
- IV, 4. Pro εἴλετο Bekkerus recepit Valckenarii emendationem εἴχετο. Sed idem X, 25; 4 ἐλόμενος τοῦ μαστοῦ retinuit, quamquam ibi quoque Kuhnii maluit ἐχόμενος.
- V, 3. Sic βουλὴ ἔξε γερόντων Hom. II. 2, 53. — §. 5. Clav. volebat ὑπὸ τῶ τῶν Ἀλιαρ. quoniam Facii duo codd. haberent ὑπὸ τῶν Ἀλ. Idem δεῖγμα ἐποιήσ. quod est in cod. 1411 volebat scribi hoc sensu: *il se fit un exemple*. Ib. Nonne τὰ σφάλματα γύγνεται, quum Pausanias aliis in locis singulari utatur?
- VIII, 3. ἐνέβαλε — Δεκελεία. De his rebus Thuc. 7, 19.
- IX, 7. ἐν Κορωνεία — οὔτως. De his cf. omnino Xenoph. Hell. IV, 3, 9 — 14.
- X, 1. ἀγῶνα ἐθήκαν κ. τ. λ. Eandem hanc rem narrat Plut. Ages. 21. — §. 4 et 5. Quod Theopompus apud Ath. 12, 536 T. 4 p. 492 de hoc *Archidamo* narrat, conspirat cum nostro loco. — §. 6. Ἀγιν—μαχισ. v. Wytttenb. ad Plut. de disc. adul. et am. p. 64. — §. 7 sqq. De positu *Scolitae*, *Sellasiae* ac *Pellusae* Müller. Dor. II, 450 sq. qui citat Pol. 16, 16, 2. 2, 65, 7. Liv. 34, 28. *Caryas* „noch jetzt Karyes auf dem Wege von dem Grenzpasse gegen Tegea nach Prasto“ idem. — §. 10. Cum Schaefero ad Eur. Or. p. 127 *Πυθαῖ*, τούτῳ ἐς. In τὸν χρ. ἐν est attractio. v. ibid. Schaefer. et Porson.
- XI, 3. Clavierius monet, videri quidem has statuas fuisse *audessus des colonnes*, sed ex Vitruv. I, 1 p. 5 Berol. intelligi, *qu'elles ne faisoient ensemble qu'un seul corps*, probabile igitur esse, solam harum columnarum partem anticam Persarum prae se tulisse speciem, *que le devant seul representoit des Persans*. — §. 6. μετὰ τὸν σεισμόν τῶν ἐν Ἰθώμῃ Εἰλώτων ἀποσπώντων Thuc. 3, 54.
- XIII, 3. Apollinis cognomen *Carnoi* Clav. ducit a κάρνος, βόσκημα, πρόβατον apud Hesychium, unde *καρνοστάσιον* de stabule κάρνου, ut *custodem pecorum* significet. — §. 8.

πρὸς αὐτῷ δὲ — ἡγεμόνα Bosius auspicatur, herois nomen excidisse.

- XIV, 1. τεσσαράκοντα ἔτεσι Müller. in Dor. I, 395 mutandum censet in τέσσαρσι. — §. 2. Ἀγιάδαι, τόπος ἐν Λακκαϊμονίᾳ Etym. M. p. 10. — §. 8. γεφ. δὲ ἐφ' ἑκατέρᾳ Bosius et Buttmannus voluerunt sine iusta causa.
- XV, 2. Spartanus, filius Hippocoentis, Ἐναρσφόρος nominatur in Plut. Thes. 31 (30); an Ἐναρσφόρος? ἐναρσφόρος est epitheton Mastis in Hes. Sc. 192. ἐναρσφόρος habet Hesychius, quanquam pro litterarum serie exspectes ἐναρσφόρος. — §. 7. Contra haec μόνοις — θύνει Müller. in Dor. I, 395 ait monendum esse, idem Corinthi factum tradere Photium in Lex. p. 61. Zenob. Prov. 1, 27. Diog. Pr. 1, 52. Quod si olim factum fuerit, non efficitur, ut ad Pausaniae usque aetatem obtinuerit, et Pausanias erraverit, hic de suo tempore loquens. Et de proverbiorum origine plerumque obscura quam parum certa sunt quae traduntur!
- XVI, 5. Κλεωναίων etiam Müller. in Dor. I, 81 et II, 109 legendum putat citans Ael. N. A. 12, 31 (ubi pater dicitur *Thesander*, filius *Cleonymi*). Voluitne Clav. Ἠλωναίων? Ἠλώνην in Hqm. II, 2, 739 memoratam Hercules condiderat. — §. 6. Diana *Orthia* de loco Arcadiae, ubi templum habuerit, apud Hesychium et Phavor. Ib. διαμεμένηκεν — σῆλοι. Hunc locum tetigimus in Programme anni 1828 p. 18. Ib. Clavierius refert, auctore Agathio (Histor. p. 62) Anaïtin et Venerem esse eandem. Quod autem Pausanias de Lydorum parte Dianam Anaïtin colentium narrat, id a quo confirmetur nescio; namque Herodotus I, 94 et Strabo XI extr. loquuntur tantum de Lydorum consuetudine suas filias prostituendi.
- XVII, 8. Hoc de *Cleonica* narrat etiam Plutarchus Cimon. 6. de sera num. vind. c. 10 p. 239. Hutt. et c. 17 p. 256.
- XVIII, 1. Quæri fortasse possit an scribendum sit Ἀμβολιγίρας, ut ἀμβολιεργός in Hes. Opp. et DD. 413. Tryph. 381. Plut. de ser. num. vind. p. 216 Hut. quum sit ab ἀμβολίῃ. — §. 5. De h. l. multus est Thierschius de epoch. art. fing. II not. 31 p. 40 sqq. ὑπὸ — ἐσθήκει Müllerus in Böttig. Am. III, 30 aliter interpretatur. δακτύλην se ocerexisse ait Clavierius.
- XIX, 5. Fama fuit a Pindaro Pyth. XI, 31 sq. (47) servata, *Agamemnonem Amyolis interfectum esse*. — §. 9. Apud Stephan. Θεράπναι. — §. 11. De insula heroum *Leucos* Dion. Perieg. 542.
- XXI, 1. τὰ — γράμματα cf. ad VI, 8, 1. — §. 2. *Pollans* ad 10, 7. — §. 3. *Belemina* iudice Clavierio fuit un *canton*.

De *Eurotas fontibus* hic nihil. — §. 4. Transit ad meridionales partes; hinc ad Messeniae fines. — §. 6. *Leuctra* antea *χωρίον τῆς Μεγαλοπολιτικῆς* in Plut. Cim. 6.

XXII, 3. *Trinaxus* n. Triniso. *Halos* etiam medio aëvo suum nomen retinuit v. Müll. Dor. II, 453. — §. 4. Attamen in Clav. Supplem. inter δύο et πέντε aliquid exoidiasse sumitur. — §. 5. *Geronthrae* putantur n. dici *Ioraki* seu *Geraki*, a quo loco circiter quattuor horarum via est ad Euratae ostium. v. Gell. It. of the Mor. 233. — §. 9. In Athen. IX, 393 e, et in Anton. Lib. 5 scribitur *Βοῖος*, fortasse melius quam *Βοιδος*, quum et *Βοῖον* Doridis urbs scribatur ap. Stephan. et *βοιδόν* fuerit τὸ τίμιον. v. Et. M. 320, 41. lb. Vrbs *Side* etiam in Scylae Periplo p. 17 T. I geogr. min. Huds.

XXIII, 1. Clav. quoque τῶν ad *Βοιῶν* referendum putavit.

XXIV, 5. *Γαλακίω*. Adde Philostr. Sen. Im. I, 14 de terra: καὶ οἶνον ἀφύσσειν δώσει ἐκ πηγῶν, γάλα τε οἶον ἀπὸ μαζῶν ἔλκειν, τὸ μὲν ἐκ βῶλον τὸ δὲ ἐκ πέτρας. et c. 18 ubi ὑποινوي πέτραι καὶ ὡς γάλακτι τὴν βῶλον ἢ γῇ λαπαρυει. In Et. M. p. 60, 54 est γάλαξ. lb. *Kvaxiaw* est in Plut. Pelop. c. 17.

XXV, 5. ἐν Ποροσελήνῃ. cf. Aelian. N. A. II, 6. — §. 7. De *Oetyli* recentiore nomine Müll. II, 112 et 452. nunc dicitur Vitulo s. Bitylo.

XXVI, 1. Clavierius quoque pro *Pasiphaë* propugnat. — §. 3. ἐφ' ὅτῳ — *Λεῦκτρον*. Hoc ultimum nomen Bosio meo videtur glossema esse.

MESSENICA s. IV.

I, 4. pro *Κελαίνου* Porsonus in Tracts legendum censet *Κλει-
νου* ex Amas. interpretatione. — §. 5. Hic *Methapus* in Mülleri Proleg. ad Discipl. Mythol. p. 153 recentior liberata per Epaminondam Messenia fuisse dicitur assentiente censore in Ephem. Ienens. litter., quod quale sit ut exploretur optabile est. lb. Porsonus in Tracts scripsit ἡγνισα δ' Ἐρμείας δό-
μους Διῶς τε κλεινὰ Δάματρος — Φλυαδίω Κλεινοιο (v. ad §. 4) γόνῳ Καύκωνι δαΐσαν.

II, 1. σπουδῇ. cf. Iacobs. ad Phil. Im. p. 250. — §. 2. Hic *Melaneus* in Pherecydis fragm. *Melas* dicitur Arceisil filius. lb. de *Ooekalia* cf. ad c. 33, 5.

III, 2. Casaubono ad Strab. p. 552 opinanti post *χωρίον* nonnulla, quae, cur *Tricoae* hic mentio fieret, declararent, excidisse, quare nos assentiri non possimus, patebit ex iis quae ad Hellenica p. 89 dicta sunt. Ibid. Poppo in Chrestom. histor. I p. 377 scripsit οὐκ ἂν αὐτὸν [εἰ] μὴ ἐς κ. τ. λ. At

in μὴ ἐς γέγονα latet iam conditionis significatio, ut in illis Aeschyli Pers. 343 πλήθους ἔκατι l. e. εἰ πλήθους ἦν τὸ κρατεῖν, et Thucyd. quem Matthiae explicat §. 597. ἄνευ σεσμοῦ. Sensus: καὶ λέγουσιν ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸς προθυμίαν τοσὴνδε γε ἐπιδείξατο ἐς Μαχάονα, εἰ μὴ ἦν γέγωναι καὶ ἀνθρώπων βασιλεὺς ὁμοφύλων. — §. 3. ἀνο γενεαῖς. Thucydides octoginta ponit annos cf. not. ad h. l. Thuc. in Hellen. p. 326. διειρημένους Clav. unde habeat omisit indicare. lb. Hano Cresphontae fraudem tetigit iam Sophocles Ai. 1272 ubi Schol. habet ὑδρίαν τοῦ ὕδατος. — §. 4. In Steph. l. c. Clavierius quoque corr. οἰκῆσαι, sed vult etiam μὴ ante ἀνδράσιν deleri.

IV, 4, 2 sqq. Haec paulo aliter narravit Strabo VI, 227, apud quem Chalcidensium in Rhègio condendo socii dicuntur fuisse Messenii Poloponnesii ab ea civium parte expulsai, quae poenam Spartanis ob vim earum virginibus illatam a quibusdam Messeniis solvi noluerit. — §. 4. ἀνάγκην ἔχεν voluit etiam Poppo.

V, 2. πέρα δεινῶν cf. ind. πέρα.

VI, 1. Ex ὅπερ ἐθάρησα quod est in tribus codd. Clav. fecit πρότερον ἐθάρ. Ibid. δὴ inter τοῦτον et γὰρ cum Mosq. omittere debui. — §. 2. Quum in codd. sit ὅσον οὐ Μέσσο. Clav. putavit posse etiam legi ἄνδρα ὅσον οὐδένα Μέσσο. na homme tel qu'aucun Messenien. lb. Cum Myronis narratione ὡς ἀποκτείνει — Ἀριστομένης consentit quidem quod Messenii feruntur iactavisse apud Plutarchum in Agid. 21, sed Plutarchus ipse significat dubium esse.

VIII, 2. Ἰδία etiam Poppo voluit. — §. 3. Idem ὁ ante Εἰρηλέων uncis tacite circumdedit, quod, quum antea hic dux esset nominatus, et alibi etiam articulus alteri tantum nomini additus reperitur, ut VI, 6, 2, faciendum fuisse non videtur.

IX, 3. ἐν ante τούτῳ τὴν παιδα ὑποβαλέσθαι Bosius ut ex antecedente ἦν ortum delendum censet, ut τούτῳ referatur ad Lyciscum. — §. 5. Popponi videbatur post πείθει decem οὖν, vel antea καὶ ἦν δέ aut potius καὶ ἦν γὰρ scribendum, et post φίλος maioris interpunctionis signum removendum; sed abruptius dicendi genus haud infrequens est in Pansania. Idem scripsit ἕκαστός τις e coniectura.

X, 1. Poppo solam sequutus coniecturam scripsit τοὺς δὲ Μεσσηνίους καὶ ἄνευ non bene; enunciatio enim causalis non adversativa est et sensus hic: Arcades non aderant, quoniam Messenios fiducia in oraculi responso posita ad spe-

victoriae vel sine sociis consequendae exortaverat, neque eorum adventum expectare patiebatur.

XI, 1. Neque in Apparatu crit. et exeg. ad Dem. II, 144 Schaeferus admittit ellipsin voc. ἀρχῆς. — §. 2. πρὸς ante χρεΐτους Bosius vult vel expelli vel ante οὐχ ὁμοίως poni, Clavierius autem κτεινομένων τ. παραστ. pro κειμένων τ. π. legi.

XII, 3. Müllerus in Dor. I, 145 ita scribendum censuit ἢ γὰρ Ἄρης κείνων ὠήρεα τείχη καὶ τειχέων στ. — ἔξει. — §. 5. καὶ ἂν θεὸν ἔξαι. Clav. voluit hoc sensu: *lors même que tu tromperois le Dieu.* — §. 6. Poppo ita explendum seu explicandum putat ἄλλα τε λέγων καὶ στήσας. Mihi videtur καὶ exeidisse inter ἄλλα τε et ἂ ἐν τ. π. consolari conabatur dicens tum alia tum quae in praesentiarum conveniens erat dici. Qui autem simillimum huic locum c. 21, 3 consideraverit, facile suspicetur post ἄλλα τε — εἰκὸς ἦν totum enunціatum a καὶ incipiens librariorum negligentia periisse. Ib. Οἶβαλος — πήρα. Huic pertinet locus Suidae v. φασκώλιον· ὁ δὲ τριποδᾶς ᾧ ἐκπονήσας καὶ ἐμβαλὼν εἰς τι φασκώλιον.

XV, 2. ἀφικόμενος — θεῶ· paulo aliter narrat Polyaen. II, 31, 3.

XVI, 4. τῶν ἀνθρώπων est coniectura Lennepii ac Phalar. p. 73. — §. 5. μετὰ ante ἔσπεραν Poppo remotum vellet: equidem malletm τὸ μετὰ ἔσπεραν legi.

XVII, 2. De hoc Adimanto cf. Xenoph. Hell. II, 1 extr. Ib. De pugna ad magnam fossam etiam Plut. de ser. num. vind. c. 2. — §. 6. Cf. omn. Gell. It. of the Mör. p. 55 sq. et Man- nert VIII, 554.

XIX, 2. ἐκατομόρνια θύειν et δειπνεῖν est etiam apud Plutarchum. v. Wytt. ad Conv. VII Sap. p. 159 F. — §. 3. ἐκ Λύκτου· Lycii boni fuerunt sagittarii (v. Callim. in Ap. 33 et intrp.) et fortissimi Cretensium atque Lacedaemoniorum coloni. v. Polyb. IV, 54 et Aristotel. a Berkelio citatum ad Staph.

XX, 1. Lobeckius de dial. mystic. I p. 14 ἐπεδήλωσεν pro ἐπετέλεσεν scribendum censuit. — §. 3. Ἐμπέρομος doricum nomen peritum denotat. v. Callim. Lav. Pal. 25.

XXI, 3. Ἰώνων μοῖρα ὄντες ideoque fortitudine Messeniis utpote Doriensibus longe inferiores. Hanc mentem fuisse Aristomenis recte monet Poppo, qui locum addit Thuc. IV, 9. De Smyrna paulo aliter Herodotus I, 14. 16.

XXII, 2. καὶ ἄλλοι δὲ ἐπεφοιτοῦ. Poppo. cf. ad VII, 10, 2. — §. 3. ἐπιθεῖς τῷ τῶν οἴκετ. Clav. voluit. — §. 4. In Ern.

ed. Callim. I p. 296 est scholion in hunc Aristocratem cum hoc ipso epigr.

XXIII, 2. Plut. de ser. num. vind. c. 2 ὑπὲρ εἴκοσιν ἔτη de hoc bello.

XXVII, 1. *μειράκια*. Polyaeus II, 31, 4 hoc tribuit Aristomeni et uni ex eius amicis.

XXX, 1. De his Messeniae Laconicaeque finibus coniecturas proposuit Müller. in Dor. II, 455 sq. cui *Χοίριος νάπη* est *Thal Dolous bey Chytries in Maina*. Ἰρή sic Aristarchus in Hom. II. 9, 150.

XXXI, 5 et XXXIII, 1. Coelio Rhodigino Lect. A. 18, 39 huius *Clépsydrae* nomen inde ductum videbatur, quod quandoque exundaverit quandoque defecerit.

XXXIII, 3. Weichertus de Apollonii vita et carm. p. 190 suspicatur in altero versiculo post *κάθαρὰ* inserendum esse *πέλεται*. — §. 4. Facinus malebat *τὴν ἐπ' Ἀρκυδίας*, Clav. in Suppl. *τὴν ἀπ' Ἰθώμης*. Ib. et §. 7 *Thamyris* oculorum lumine privatum cogitavit Pausanias, ut patet a proximis *διεφθάρη* — *ὀφθαλμούς*; fortasse sequutus artis monumenta, qualia ipse commemorat IX, 30, 2. X, 30, 4. Recentiores autem Homericum *πηρὸν* de cantu interpretatos esse docent Sch. Veneta. — §. 5. De *Oechalia* Strabo VIII, 350 (111) et 360 (165). Müller. in Dor. II, 456 ponit eam, ubi Gellius Palaecastro *Kokla* commemoravit. — §. 6. *Poliohno* „ein Palaecastro auf dem Wege von da (Kleisura) nach Konstantino. In dieser Gegend muss nach Pausanias Andeutungen auch *Eira* liegen.“ Müller. Dor. ib. — §. 7. *Dorium* Müllero ib. videtur esse posse *Kleisura* ad angustias in Arcadiam patefactas posita et ad occidentalem aditum campi Stenyelatici.

XXXIV, 5. An haec *Κολωνίδας* Plutarchus in Philop. 18 *Κολωνίδα* dicit? — §. 7. Haec *Asine* dicitur Laconica. v. intrp. ad Thuc. 4, 13.

XXXV, 3. *Ἀθηναίους ἀνέψαυσαν* voluit Poppo.

XXXVI, 1 et 4. Hic *Pylus*, nunc *Navarino*, cum *Sphagia* denuo celebratus est pugna d. XX Octobris anni 1827 commissa. De *portu* hoc optimo Thuc. 4, 11 sqq. Diod. S. 12, 61 sq. et de hoc *Pylo* Mannert. Geogr. VIII, 538 sqq. qui eum Nestoris fuisse contendit. — §. 4. Haec *ἄκροπόλις* potest esse Athenarum, quum Pausanias IX, 4, 1 de eadem non minus simpliciter dixerit *ἐν ἄκροπόλει*.

ΗΛΙΑΚΩΝ A seu Lib. V.

1. Ὅσοι — φασιν. Potest ante oculos habuisse illud Thucydides I, 10 Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοῖρας νέμονται scil. Lacedaemonii. ἀνάγκη — Ἀρκάδες. Clav. hinc illustrat Philostr. v. Apol. 5, 8 ὅτι ἐν Ἀρκαδίῃ τις εἴη ἀγῶν εὐδόκιμος negans recte corrigi ἐν Ὀλυμπίᾳ. Adde quod Oenomaus passim vocatur Arcas, ut in Philost. Sen. Imag. 17 ubi v. Iacoba. — §. 5. Pelops Lydus etiam in Phil. Sen. Im. I, 30 et Phil. Iun. c. 9. — §. 6. Aetolum Endymionis in Aetoliam transiisse cum parte Epeorum, et eiectis Curetibus antiquissimas decem Aetoliae urbes condidisse, narrat Ephorus ap. Strab. X, 463, et addit Thermis esse Aetoli effigiem cum inscriptione. adde Scymn. Chium 472 sq. — §. 7. Φυλία ἐξέβαλ. cf. ad cap. 3, 4. Afferre debueram Hom. II. 2, 628 sq. et Strab. X, 459 (108). — §. 8. Hyrmines locum occupatum esse castello Tornese suspicatur Müller. in Dor. II, 457.
- I, 3. Βαδύ „du temps de Pausanias les Grecs prononçoient le β comme le v latin i. e. digamma aeolicum“ Clav. — §. 4. αὐθις ἐς Δουλ. est h. l. postea. cf. VI, 13, 1. In Plat. D. S. N. V. c. 22 p. 268. Hut. T. X est καὶ τῶν καὶ αὐθις. add. Thuc. 8, 14. Ib. Θηροφόνης vult etiam Schaefer. in Pors. ed. Hec. Eurip. p. XI. — §. 6. γενεαί — Ἐνδυμ. sunt Aetolus, Agenor, Porthaon, Oeneus, Gerge et Andraemon, Thoas. Si Thoanti addideris filium Haemonem et Oxyllum nepotem, rursus autem Aetolo praefixeris Endymionem patrem et Aëthlium avum, videbis Oxyllum apud Strabonem X, 464 τῆς γενεᾶς δεκατόσπορον dici potuisse.
- V, 4, de forma voc. ἐκεχειρία Matth. gr. gr. p. 94 ed. 2.
- , 3. Λέπρσον κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἡλείας. Thuc. 5, 34. add. Mülleri Dor. II, 460, qui 461 etiam de Scillunte dicit ad viam, quae a Samico ad Olympiam ferebat, sita. — §. 5 et 6. Anigrum esse Mavropotamo et σπήλαιον Ἀνιγρ. νυμφ. adhuc cerni ait Müll. ib. 460.
- I, 2. Quum Pausaniae nemo Arenes certas ruinas potuerit monstrare, vereor ne nos eorum locum frustra quaeramus. — §. 5. In Aeschin. epist. 4 tres huius mulieris fratres Ὀλυμπιονῆται laudantur.
- II, 1. Stanhopei Olympia or Topography illustrative of the actual state of the plain of Olympia and the ruins of the city of Elis Lond. 1824. Vnde excerpta cum adnotationibus O. Mülleri leguntur in Gottingensi Diario 1827, XVII. Olympia non urbs sed locus fuit continens lucum olivarum

aacrum situs ad Alpheum, et, ut Paus. cap. 1, 5 ait, Pisacae finitimus; quae apud eundem VI, 16, 6 Altis et Olympia synonyma sunt. Subinde autem auctus videtur esse aedificiis ad ludorum solemnitates necessariis, in quibus etiam gymnasium fuit. v. VI, 6, 1. De campo Olympiae Müll. Dor. II, 458. Clavierius opinabatur, Olympiae nomen tum ortum esse, quam Iovis Olympii cultus a Doricis antea ad montem Olympum habitantibus huc translatus esset. — §. 2. Clav. in Suppl. corrigebat ταῦτα μὲν λέγουσιν ἐς Ἀλαίαν καὶ ἐς τὴν Ὀρτυγίαν.

VIII, 3 estne legendum τὸ συνεχὲς ἐν ταῖς μνήμαις? Sic IX, 21, 4 τὸ ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς συνεχές.

X, 2 p. 217 Adnot. Contra Schornium est monendum, hunc esse κογχίτην λίθον a Paus. I, 44, 9 memoratum. Ib. Ἐποικήθη κ. τ. λ. Facius templum hoc post Ol. 81 coeptum esse exstrui credidit cum Heynio et Voelkelio putantibus ἡνίκα — καθεῖλον intelligendum esse de bello a Strabone VIII, 355 (137) commemorato, quod putatur Ol. 81, 1 finitum esse. Ib. Cum his ἔστιν ἔμπροσθ. — Παιωνίων cf. Welcker. ad Philost. Iun. Im. c. 9 p. 627. Ib. Quattuor equi in Oenomai curru etiam in Phil. Sen. Im. I, 17. Ib. E Thierschii opinione in Epoch. art. fing. III not. p. 80 Phidias nomen primum Φειδέας scriptum, quod ut verum sit verior memor eorum, quae leguntur in Et. M. p. 582 (527) et 606 (549 Lips.).

XI, 2 ista ἀγάλματα εἰργασμένα Clavierio sunt des figures détachées. Idem verba οὐ γὰρ πω — Φειδῶν ita intelligit: „que ces enfans étoient représentés combattant au pancrace, que les Eleens n'admirent pour les enfans qu'en la 145e olympiade.“ — §. 4. Μέτρα κ. τ. λ. In Th. Galei Op. myth. p. 85 est ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς πήχεων λς', et in Hygin. l. 228 Signum Iovis Olympii pedes 60. De quibus metiendi conatibus cf. Völkel p. 125 et Böttigeri Andent. p. 96.

XII, 1 ἐς τὸ ἐκτὸς ἐλ. Schaefer. τοῖς ante ἐλέφας inserendum censet in Pors. ed. Hec. Eurip. p. 59. Elephantum cornu dedit etiam Philostratus Sen. Im. I, 10.

XIII, 5 pro ἐκάστου Clav. suspicatur θυσιαστηρίου scribi posse.

XIV, 1. οἱ γὰρ ἱκτινες. cf. Apol. Dyse. 12. Arist. Mir. Ausc. c. 135. Plin. H. N. X, 10. Ael. H. A. II, 47 ab aliis iam citat. — §. 5 quam proposui emendationem τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς Ἡρακλ. ea ne opus quidem esse, docent quae ex Herodoto ac Thucydide Matthiae in Gram. §. 276 protulit exempla istius modi transpositionum, quae quanquam rara sint tamen nostrum locum sollicitandum negant. cf. ad IX, 29.

1. — §. 7 ὕμν. Καιροῦ· sic II, 13, 3 ἐν Ἡράς ὕμνῳ. Hymnus et ara Καιροῦ docent eum in diis habitum esse. cf. Winckelm. Opp. VIII, 140. — §. 8. De forma γ. Καταιβάτης Lobeck. ad Phryn. p. 698.
- CV, 4. Boeckhius in Corp. Ins. gr. I, 1 p. 28 cum Buttmanno legi vult Τὸν παρὰ Ἡ. Θέρμιον — Ἀτθ. γλῶσσαν εἶη Θέρμιος, et addit, apud Hesych. esse Θέρμα, ὕδεια καὶ ἐκεχειρία [adde πνρετός] dicens Θέρμα esse Θέρμα, quod equidem non intelligo.
- CVI, 2. Lobeckius ad Phryn. 413 videtur ἐγκαίδεα voluisse.
- CVII, 4. Emendatio ἐπύραμμα ἀπεισι similis est illis IX, 40, 5 ἐπύρ. δὲ ἀπεισιν. lb. Πέλοπα ἔχοντα Ἴπποδ. adde Phil. Sen. Imag. I, 17 et Iacoba.
- CVIII, 2 p. 423 pro Φυγύλειαν legendum esse Φειὰν ex Hom. II, 7; 135 Heynius iam ad I. I. Hom. adnotavit. Etiam VIII, 46, 2 Φυγυλίαν pro Γέλαν Mosq. offert. *Catacolo seu Pondice Castro* esse priscam Pheiam ad promontorium Ichthyn dicit Müll. in Dor. II, 458. lb. Musgravius in Dissert. duabus p. 194 corrigit Κενυέλω καὶ τοῖς προγόνοις ἦν γένος ἔξαρχῆς ἐκ Γονούσης τῆς ὑπὲρ hoc addens: „Cum ἐκ ante Γονούσης omissum esset, librarius A errorem corrigens notam huiusmodi / ante vocem Γονούσης posuit et aliam ei similem in margine cum ἐκ Γον. quibus hoc volebat“ ἐκ inserte ante γον. „Librarius autem B quum ἐκ γον. ἔκτον legisset, et notam textui appictam vel praetervidisset vel neglexisset, effecit quod hodie vulgatur.“ Porsono legendum videbatur Γονούσης, quum apud Homerum sit Γονόεσσα.
- IX, 1 p. 424 extr. Εἰσὶ δὲ ἐπὶ κ. τ. λ. Hoc se vidisse in ista arca testantem Dionem Chrysost. in orat. Troi. T. II p. 325 citavit Clav. lb. p. 425 Heynius ad Hom. II, 11, 258 corrigit in epigrammate Ἰφιδάμας οὐτός γε. — §. 2 extr. τὰ ἐπιγράμ. — Δῆλον. Naekius ad Choer. Fragm. et Hermannus de Mus. fluv. putant, haec epigrammata *Eumelo* a Pausania tribui propterea, quod dorica dialecto ut prosodium scripta fuerint.
- X, 1. De *Colota et Pasitele* Sillig in Amalthea III, 296 et Catal. Artif. 157. Etiam Boeckhius in Corp. Inscr. I, 1 p. 41 voluit Πασιτέλη δὲ αὐτοδίδαχθῆναι· sed αὐτὸν nemo facile sibi patietur surripi.
- XL, 5 de hoc *Nicostrato* Quinctil. I. O. II, 8: quem adolescentes senem vidimus, Nicostratus luctando pugnandoque (quorum utroque certamine iisdem diebus coronabatur) invictus. — §. 6. Σαραπάμμιον Clav. qui hoc ait inveniri Tom. V.

saepius in fragmentis per Schowium e codd. bibliothecae Borgianae editis.

XXII, 2. Boeckhius in Corp. I. gr. I, I p. 41 defendit Vulg. *Ἰον. Φ. ὅχις* fuisse enim scriptum *FOIKIS* atque hoc ipsam pertinere ad ἀρχαῖα γράμματα.

XXIII, 1. Causas eor. catalogi Pausaniae et Herodoti nonnihil inter se differant explicandi periculum fecit Bröndstedius in *Reis. u. Vnters. in Griechl. I*, 102 et coniecturam proposuit, Pausaniam pro Παλεῖς per errorem scripsisse Ἠλεῖοι (!), quum idem paulo ante negasset, sibi hanc facilem probari rationem, qua duorum scriptorum diversa de eadem re tradentium alteruter erravisse sumatur. Mihi quidem dubitandum videtur, an Pausaniae aetate adhuc integra et facili lectu fuerit haec inscriptio. — §. 3 de hoc *Crison* Clav. citat Plat. Legg. VIII p. 421. Protag. T. III p. 138. Clem. Al. Strom. T. I p. 534. adde Wyttenb. ad Plut. de disc. adul. et am. p. 58 ubi Κολισσων legitur. — §. 6. Καὶ τέχνη; τὰδε μέτρα seu πείρατ' Ἀρλοτων Wiedasch.

XXIV, 1. παρὰ τούτων τὸν βωμόν Clav. corrigebat. Ib. παρὰ τ. Σικωνίῳ. Heynius in Op. Acad. V p. 368 contendit, hunc Sicyonium esse debuisse Canachum, Thierschius autem in Ep. art. fing. II n. 58 p. 47 credit, recte ab Amasaeo suppleri Ageladae nomen, intelligendumque esse alterum Ageladam Sicyonium, qui inter Ol. 81 — 86 floruerit. Ascarus a Meyero in Hist. art. int. Graec. I p. 48 Anthoni et Ageladae suppar ponitur. Ib. Σικωνός et Μικωνός passim scribitur v. Plut. Reg. et Imper. Apoph. p. 704. Strab. VI, 215. Corp. Inscr. gr. Berol. I, I p. 118. 185. 187. 157. Ib. scribendum Χερρόννησ. duplici r, v. ad Greg. Cor. p. 60 sq. 680. cf. Ind. — §. 2. Duo Iovis imberbis simulacra in Winckelm. Monum. ined. pro.

XXV, 4 de hac sacra via ad VI, 22, 3. Mül. Dor. II, 458.

XXVI, 6 de Heraclea in Mariandynis et eius conditoribus Strab. 12, 542 et Tzsch.

XXVII, 8. Sanen Choiseul Gouffier in Voy. pitoy. de la Grèce putat esse serius conditam Vranopolin prope fossam, quam Xerxes duxerit, et citat Athen. III c. 20.

Vol. III.

ΗΛΙΑΚΩΝ B seu Lib. VI.

Cap. III, 2. In Anthol. Pal. II, 787 est Simonidis haec epigrama ab Hephæstione servatum in Aristodemum, ut videtur nostrum

Ἰσθμια δὲς, Νέμεια δὲς, Ὀλύμπια ἑσπεφανόθην

Οὐ πλάτει νικῶν σῶματος, ἀλλὰ τέχνη,

Ἀριστόδαμος Θρώσιδος, Ἀλεῖος, πάλα.

§. 3 προσαναστῆναι. sic υπεξανίστασθαι Plut. Ages. 4. Ib. Clav. quoque ἑκάτερον pro ἑκατέρου voluit. — §. 4. Thierschius in Ep. art. sing. III not. p. 82 et Silligius in Cat. Artif. p. 90 sq. seriem istorum septem artificum hanc esse volunt 1) Aristocles I Cydoniates 2) Cleoetas eius fil. 3) Aristocles II Sicyonius et Canachus Cleoetae filii 4) Sinoon Aeginetes 5) Ptolichus eius fil. 6) Sostratus Chius 7) Pantias eius fil.

IV, 6 pugna qua hic Archidamus in Italia periit cum Chaeroneensi cecidit in eundem diem eiusdem anni teste Diodoro Sic. XVI, 88.

V, 1. Huius Polydamantis ut παγκρατιαστοῦ etiam Plato de rep. I p. 338 mentionem fecit. — §. 2. In Plut. Pelop. 28 est Σκότουσα. ibidem haec eius calamitas narratur.

VI, 1. Hic Androstheneas Thuc. V, 49 dicitur belli Pelopon. anno duodecimo seu Ol. 90, 1 Ὀλυμπίους παγκράτιον τὸ πρῶτον νικῆσαι, ubi τὸ πρῶτον eur dixerit, e nostro loco intelligitur. Ib. ἀγενέων quid esset nesciens sollicitare conatus est Clavierius. — §. 2. De fluvio Haleos seu Caecina Clav. citat Canon. Nar. c. 5. Antig. Car. Mirab. c. 7. Thuc. III, 159. — §. 4. Apud Hesychium est Ἀλύβας — Ἀλμνη ἐν Ἰταλίᾳ et Ἀλίβας, νεκρός. Ἀλίβαντες οἱ νεκροί. quod scripturae Ἀλύβαντα favet; Clav. autem Ἀλίβαντα malebat. sed v. lectiones e Bekk. ed.

VII, 3 ὡς καὶ κρέας Clav. citat Diog. L. VII, 12. Plin. XXIII, 62.

VIII, 1. Εὐανδρίδα volebat Clav. suspiciens eundem esse, qui commemoretur in Lucian. Hermot. §. 30. T. I p. 782 qui etiam Hellanodica fuisse videatur. Ib. ἔγραψε κ. οὗτος. Etiam Agriopas quidam dicitur Olympionicas scripsisse ap. Plin. H. N. 8, 34. — §. 2. Demasneti nomen minime praeferendum esse docet etiam quod Pausanias apposuit epigramma.

X, 1 pro Ἀλκετος Clav. volebat Ἀλκαίνετος quum idem nomen fuerit c. 7, 3 (sed alius hominis) et hoc nomen dupliciter scriptum exstet in cod. 1410. — §. 3. In oraculi priore versu legitur apud Plut. in Rom. c. 28 Ἐρχατος, in altero autem ὡς οὐκέτι apud Eusebium.

1. Bosius meus malebat τὸ ἄνωθεν αὐτῷ γένος. — §. 2. Quod suaseram νίωνῳ recepit Bekker. In Adnot. p. 39 v. 24 est pentathli victorias et v. ultimo νίχαι — videantur legendum, nam dixerat, horum virorum quemque binas deportasse victorias Olympicas.

- XI, 2** *σύμπαντας* — *χιλλούς*. In oraculo mox afferendo *μυριάεθλος* vocatur. Plutarchus in Praec. Polit. T. XII p. 169 Hutt. a Clavierio citatus huius Theagenis coronas 1200 enumerat. Citatur etiam Dio Chrysost. P. I p. 617 Reisk. de inimico Theagenis hic commemorato. Apud eundem l. c. oraculum hic a Pausania allatum ita scriptum legitur *Θεαγένους δ' ἑλάθεσθε ἐνὶ ψαμύδοισι πεισόντος*.
Κεῖθ' ὑμῖν ὁ πρὶν μυριάεθλος ἀνὴρ
 ubi etiam *Θεαγένους* scribendum sic *Θειογένης* in Anth. Pal. II, 191. De *cultu divino* Theagenis inter Thasios citatur Lucian. T. III p. 534 et Athenag. pro Christ. p. 51.
- XII, 2.** Necesse non est, ut Pausaniae verba de his nuptiis filiae Pyrrhi patre adhuc vivo factis accipiamus.
- XIII, 1.** Scribendum fuit *Ἀστυλος*, vel ut apud Platon. de LL. VIII, 840 de eodem homine est, *Ἀστυλλος*. cf. ad c. 7, 2. De illius statua et opifice eius Plin. H. N. 34, 19, 4 „Pythagoras fecit stadiodromon Astylon, qui Olympiae ostenditur.“
- XIV, 1.** Etiam in codd. 1410. 1411 legitur *νίκας ὕλος* et in 1410 deinde *νίκας ὕλου*, unde Clav. iam voluit legi *Νικασύλλου*. — §. 2. „Milonem quum constitisset, nemo vestigio educebat, malum tenenti nemo digitum corrigebat“ Plin. VII, 19. — §. 5. Clav. volebat *Πυδοκρίτω Καλλινίω μνῆμα τῷ αὐλητῇ*, Bekkerus autem *μνῆμα ταύλητῇ*. Ib. Hic Gorgus aequalis fuit Arati Sicyonii teste Polybio V, 5.
- XVI, 2.** Clav. opinabatur corrigendum esse *ἐν τούτῳ δὲ τοῦ μὴ ἀγωνιστῆς*. — §. 4. De *Philonide* Alexandri M. currere Plin. 7, 20. Ib. Hunc *Eualoidam* Eleum eundem esse, qui ab Herodoto l. c. Eretrieusium dux vocatur, Broendstedtii est opinio parum firma in Reis. u. Vnters. in Griechl. I, 69.
- XVII, 2.** *Ἡράλα* voluit etiam Clav.
- XIX, 6.** *Λουπίας*. v. Heyn. Opp. Ac. II p. 143 sq. monens aut Copiam ponendam aut Lupiam aliquando Sybarin dictam fuisse. — §. 9. De hoc *Corinthiorum et Megarensium bello* Clav. citavit Plut. Quaest. gr. 17. Idem scribendum putat *ἔτεσι ἢ ὕστερον*.
- XX, 7** *ἐπάραισιν [ἐν] Ὀλυμπίᾳ* e Corayi correctione scripsit Boeckhius, et Bekkerus uncas etiam omisit. — §. 8. *ὥς ἐπύπταν* Clav. quum reddendum putasset *omnino*, *toujours*, sollicitavit, sed est, ut *ὥς τὸ ἐπύπταν* apud Herodotum, *ut plurimum*, *plerumque*.
- XXI, 7.** *Euryalus* in procis Hippodamiae etiam in Sch. Pind O. I, 126 et Burmannus in Catal. Argon. quaerit, an idem nomen lateat in *Ἐρυνάδης* apud Etym. M. auctorem.
- XXII, 2** de nomine *Pissae* cf. Etym. M. — §. 3. H. Valerius

legit ἐν' ἱσθ' οἰκισθεῖσα pro ἐπισυννοικισθεῖσα. Sed quoniam nunc haec urbs non primum σὺννοικίσθη, nam Pylo antea ὄικισε, sed denuo seu iterum condita est, recte usus est Pausanias hoc decan. posito, quod legitur etiam de Caesare post Scipionem novis colonis Camuna frequentante apud Strabonem V, 213 (105). — §. 5. *Letrinos* Müller. in Dor. II, 458 posuit ubi nunc *Hagia Ioannes*.

XXIII, 1. Urbis Elidis conditor *Oxylus* est in epigrammate ap. Strab. X, 463 sq. lb. Ἐν δὲ Ἑλιδι — καθίστηκε. Huc pertinet illud Philostr. Apoll. V, 15 (43) a Clav. citati Ἑλῆιοι τοὺς ἀθλητὰς, ἐπειδὴν ἔκη' Ὀλύμπια, γυμνάζουσιν ἡμερῶν τρώποντα ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλιδι.

XXIV, 7. Teste Ephoro ap. Strab. X, 463 sq. in Elidis foro *Oxyli* fuit statua cum inscriptione.

XXVI, 1. Strabo XII, 557 plura *Μηνός*, quas et *Σελήνης* fuerint, templa commemorans huius nullam fecit mentionem. lb. καὶ Ἄνδριοι παρὰ κ. τ. λ. Huc pertinet locus Philostr. Sen. lib. I c. 25: Τὸ τοῦ οἴνου ῥεύμα τὸ ἐν Ἀνδρίῳ καὶ οἱ μεθύοντες τοῦ ποταμοῦ Ἀνδρῶι λόγος εἰσι τῆς γραφῆς. — §. 2. Elidis arx nunc *Kalothropi* s. *Belvedere* vi. v. Gell. It. of the Mor. p. 32. — §. 3. Etiam Sch; Ven. ad l. c. Hom. *Cyllenium* dictum volunt ἀπὸ Κυλλήνης ἐπινεῖον Ἑλείων. H. l. ἀρχὸς est ἑπαρχος, nam dux princeps *Meges* fuit.

ACHAICA a. Lib. VII.

Cap. II, 1. *Νέλλεω πόλις* de *Mileto* est etiam in Theocr. XXVIII, 3, ubi non est cur haec scriptura dubia dicatur. — §. 7. de v. ροστῆν cf. Index gr.

III, 5 scr. *χρῆσθόννησον*. v. Auct. ad VI, 24, 1.

V, 1. P. Burmannus ad Valesii Emend. lib. II c. 17 adnotavit, *Deas Nemesea* dormienti Alexandro adstare in numo Smyrnaeorum apud Beyer. in Thes. Brand. T. I p. 671 et in Smyrnaea inscriptione in Marm. Oxon. p. 94 (36) legi *Βάσσης Νεμέσειων ἀγωνοθέτης*: unde intelligitur certamina his deabus apud Smyrnaeos instituta fuisse. — §. 4 *ἔνδον* post *ὀρῶντες* Heynius in Opp. Acad. V p. 343 mutandum in *Ἐνδολον*, et *ἔνδον* post *πρὶν ἐλθεῖν* inserendum esse censuit; quam posteriorem emendationem Thierschius, nisi fallor, ut felicem laudavit. Equidem iam anno huius saeculi quinto et vicesimo dixeram, pro *πρὶν ἐλθεῖν* haud dubie scribendum esse *πρὶν ἐσελθεῖν*. hanc emendationem duobus annis post in textum a se receptam uni se debere Buttmano scripsit Bekkerus.

VI, 5. Poppo in Chrestom. histor. II, 198 volebat διαβεβή-
κεσαν.

VII, 1. Ad Kuhnii notam de *Ioue Homorio* adde Schweigh. ad
Polyb. II, 39. — §. 2 καὶ μητέρι αὐτοῦ. Poppo articulum
additum vellet; sed in omnibus vocibus consanguinitatem
aut affinitatem significantibus articulum fere omitti Schaefer-
us iterum monuit in indice Eurip. Hecub. a Pors. editae v.
πατήρ.

VIII, 3 καὶ ante ἐπὶ τῇ Poppo uncia circumdedit, idem
tacite fecit Bekker.

IX, 3 extr. λαμβάνειν τε — κρίσεις ἴσως sumere res indican-
das et in concilio Achaico subire iudicium.

X, 2. Hic Poppo ipse ait videri nonnunquam a scriptoribus
particulas καὶ — τε coniunctas esse quum earum coniunctio-
nem IV, 22, 2 tolli voluisset. Ib. ἐπελεύβεται — τῇς προφ.
etiam Poppo. Ib. pro ὃ μή πω κατελήγει idem, expecta-
veria, inquit, οὐπω. sed scriptor ex sua hoc opinione negat,
hoc sensu: quod, quantum soiam, nondum acciderat.

XI, 1 pro ὑπὸ σφῶν αὐτ. Poppo suspicabatur ἐπὶ σφ. αὐτ.
scribendum esse, atque ita Bekk. sine codd. scripsit.

XIV, 2 ἐν Κορίνθῳ — ἐπιδημουντ. Poppo malebat. Idem
postea constructionem ὡς ἀπέλθοιεν ut insolentem notavit.

XVI, 3 forma διέπεσαν est in Plut. Quaest. gr. c. 56.

XVII, 2 eodem hoc Platonis loco usus est Plut. de S. N. V. ubi
v. Wytt. p. 39.

XXII, 7. Apud Thuc. VII, 34 legitur ὁρμίζονται κατὰ Ἐρινιὸν
τῆς Ἀχάδας ἐν τῇ Ῥυπικῇ.

XXIII, 4 cf. Mannert. Geogr. Gr. et R. VIII, 404.

XXIV, 3. *Conventus Amphictyonum Thermopylia et Delphi*
verno et autumuali tempore his duobus locis confirmatur:
Aeschin. c. Ctesiph. p. 109 (107 Wunderl.) τοὺς ἀεὶ πύλα-
γοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς
τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων. et Strab. IX, 420
(507) ἐκύστη (πόλις) ἔπειπε Πυλαγόραν, ὅς κατ' ἔτος
οὔσης τῆς συνόδου, εἰαρός τε καὶ μετοπώρον.

XXV, 7 ἐνθα — τῷ ὄρει Bosius quoque corrupta putans ita
restituenda censet: εἰσὶν αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ ὄρει.

XXVI, 1. In Stephani l. c. *Αἰγέροις* non dehui sollicitare,
quum etiam in Plut. Quaest. graec. extr. legatur κατεχλή-
σθησαν ἐν Αἰγέροις: ergo in nostro loco videtur Αἰγέροις
scribendum esse.

ARCADICA s. Lib. VIII.

- Cap. I, 2. Quod hic de *Pelasgo* traditur, id Krusius in *Hellade* I, 428 interpretatur de *Pelasgis* illarum gentium imperio potitis, quae ante ipsorum adventum in *Arcadia* sederint.
- III, 1. Bernhardy in *Eratosth.* p. 135 malit ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀχακησίου. Ib. Ὁρόσειον in *Maenalia* ap. *Thucyd.* I. c. ἀπὸ — Ἀγαμέμν. cf. *Eurip. Orest.* 1640. *Electr.* 1272.
- IV et V. In *Schol. Bekkeri* ad *Iliad.* 2, 603 hoc stemma est: Ἀρκάδος τοῦ Διὸς Ἀμφιδάμας, οὗ Ἀλεῦς (pro quo in alio scholio Λυκοῦργος) οὗ Ἀγχιῖος, οὗ Ἀγαπήνωρ.
- IV, 6. *Strabonis* loco de *Auge* addendus et alter fuit. XIII, 615 (418).
- V, 3 de *Hippothoa* regnum *Trapezuntem* transferente *Auctar.* ad II, 18, 5.
- VI, 2. Quod de *Venere* dictum est *Melaenide*, potest illustrari loco *Plutarchi Conv.* VII Sup. p. 158 F. ἀφροδισίων νύκτα καὶ πολὺ σκότος προβάλλονται.
- VII, 4 de hoc *Philippo* *Epaminondae* longe posthabendo *Plut. Pelop.* 26.
- VIII, 2 add. *Strab.* X, 474 (216) Πᾶς ὁ περὶ τῶν θεῶν λόγος ἀρχαίως ἐξετάζει δόξας καὶ μύθους, ἀντιτομένων τῶν παλαιῶν ὥς εἶχον ἐννοίας φρονικὰς περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ προστιθέντων αἰ τοῖς λόγοις τὸν μῦθον. — §. 5 de hac *Cimonis expeditione* *Plut. Cim.* 7. *Thuc.* I, 98 ubi v. intrp. de *Eisae.*
- X, 4. *Buttmannus* hic quoque πέραν interpretatur e regione.
- XI, 2. *Lobeck.* ἀποφανοῖ voluit, v. *Phrynich.* p. 763 ult.
- XII, 1. φηγὸς *Speiseeiche* dicitur in montibus tantum crescere et βαλάνους ferre ad palatum dulces. Ib. *Eratosthenes* teste *Eustathio* ad *Iliad.* p. 302 scripsit esse παρὰ Ἀρκάσι φελλὸν μέσον τι πρίνου καὶ δρυὸς, ᾧ ἐνίους θηλύπρινον καλεῖν.
- XVIII. *Heynius* ad *Hom.* II. 8, 369 notandum putavit *Pausaniam* res diversissimas hic confundentem; aliam esse *Stygem* *Arcadiae*, alium amnem mythicum *Orco* attributum, nomine ducto a re averſanda ἀπὸ τοῦ στυγεῖν.
- XXI, 2. *Perperam* *Scaliger* ad *Varron.* de L. L. IV p. 18 Bip. ait: „*Pausanias* *Castorem* et *Pollucem* putasse θεοὺς μεγάλους“, imo refert ita eos a *Clitoriensibus* vocatos esse. Exemplum iis addendum, quae in *Praef.* vol. I p. XIII monenda fuerunt et in *Auctar.*
- XXV, 2. *Λύδιονος* probata est haec flexio *Eratostheni* et *Grammaticis.* v. *Bekkeri Anecd.* p. 1393. — §. 4 et 5.

coll. cum 42, 2. Cognata fabula est de ortu equi o Neptuni semine a Terra excepto in Philostr. Sen. Imag. II, 14 ubi add. Iacobs. nota. — §. 7. Haec Porsoni emendatio ad Eurip. Hec. 782 p. 59 Lips. repetita legitur sed uberius hunc in modum exposita: *χοράκων ὠνόμασται νῦσος. ὅσοι δὲ ἤγγηται — οἰκουμένας, πεπιστευκότες μάταια ἴστωσαν* et additur: „Primus scilicet librarius cum οἱ exarasset, duabus literis, quae bis ponendae erant, semel tantum, ut sit, positis, errorem ipse suum in margine statim correxit, ascripto ὅσοι. Secundus autem librarius dupliciter erravit; nam et hanc vocem pro additamento, non pro correctione, habuit, et in sedem non suam forte temere intulit. Deinde alii duo librarii, alter in ᾧ οἱ, alter in ὧ οἱ depravarunt.“ Subiiciuntur exempla ex ipso Pausania in hoc ipso capite §. 4 *Ὅσοι δὲ — ὑπαιληφότες*. V, 12 init. *Ὅσοι — ἄλλας*. VI, 13 p. 482 *εὐθδείας — καὶ ὅσοι — δημόσιον*.

XXVII, 2. *Pammenes* Thebanus est etiam in Plut. Praec. Polit. c. 11. — §. 9 et 10. Hunc *Lydiaden* laudat etiam Plut. de de S. N. V. ubi v. Wytt. p. 39. Idem in Cleom. c. 6. commemorat Achaeorum et Spartanorum pugnam ad Leuctra, et in ea cecidisse *Lydiaden*, quod nomen ibi scribitur *Λυδιάδας*. Ibid. Plutarchus c. 24 loquitur de Megalopoli a Cleomene oppressa, et is quoque utitur verbo *ἐγκαταλειφθῆναι*, quod Reisk. et Hutt. mutarunt in *ἐγκαταληφθῆναι*.

XXIX, 3. Hunc *ἀνάπλου* εἰς *Ἀντιόχειαν* noverat etiam Strabo, v. XVI, 751 (309), eoque teste *ἔστιν αἰθήμερον*. Quum Strabo sub Augusto et Tiberio vixerit, horum duorum alter videtur Pausaniae esse *Ῥωμαίων βασιλεύς*.

XXX, 2 de *Mitylene* cf. Longi Pastor. init.

XXXI, 4. In Inscr. attic. in Corp. Inscr. Berol. I p. 250 v. 21 est *τῷ Ἐρμῇ τῷ ἡγεμονίῳ*.

XXXV, 8. Locus Boeotiae *Σχοῖνός* notus est ex Homero et Strabone IX, 408 (437). Dicitur autem nomen accepisse apud Eustathium p. 265 vel a Schoeneo Atalantae patre, vel ἀπὸ σχολίων φνομένων αὐτόθι καθὰ καὶ ἐν τῇ Ἀρχαδικῇ Σχοινοῦντι διὰ τὸ ἐλῶδες τοῦ τόπου.

XXXVII, 3. *Τὰ παθήματα τ. Διον.* Lobeckius de Orph. act. IV p. 10 interpretatur *Dionysi neosm* et ex h. L. colligit *Onomaorítum* primum fuisse, qui facinoris auctores ederet Titans, remoto Tiphone ut a Graecorum religionibus alieno, addens p. 23 haec illum ab Osiriaois translata temperasse cum graecis mythis. Antea *Τιτᾶνας — Ὀμηρος* Heynius ad Hom. II. XIV, 279 interpretatur: *Homerus est primus et antiquissimus, a quo Titanas commemoratos videmus; Ho-*

merum enim non primum Titanas commentum esse, et antiquioribus carminibus Titanum res expositas fuisse, ipsam commemorationem in Homero obiter et strictim factam, satis arguere.

XXXVIII, 1. Similiter Thuc. II, 102 ἥτις (χώρα) μήπω ὑπὸ ἡλίου ἔωράτο, sed ex oraculi responso. — §. 5. In Plut. lib. de def. orac. p. 184 Frob. dicuntur οἱ ἐν Συήνῃ γνῶμονες ἄσχοιοι μηκέτι φαίνεσθαι περὶ τροπᾶς θερνῆας.

XLI, 4. τὸ ξόαρον συνδ. — ἰχθύς· in hac, quae fuerat, lacuna explenda cum Parisin. conspirat Angelicus, nisi quod ille παρέχοιτο exhibet. v. Boett. Amalth. III, 67. — §. 5. Laudibus effertur der Apollotempel zu Bassae in Arkadien und die dasselbst ausgegrabenen Bildwerke. Dargestellt u. erläutert durch Bar. v. Stakelberg. Rom. 1826. βῆσσαι Zenodoto sunt τῶν ὁρῶν οἱ κάθυγροι τόποι. v. Sch. Ven. ad II, 2, 532. In Didymi schol. sunt σύνδενδροι τόποι καὶ μάλιστα τῶν ὁρῶν. adde Strab. IX, 426 (554).

XLII, 4 γενεαῖς μάλιστα ὕστερον Heynius in Op. Ac. V, 370 interpretatur: aetatibus integris serius (κατὰ) τῆς ἐπὶ κ. τ. λ. et fecit hoc opus tempore demum belli Medici. Thierschius autem de Epoch. art. fing. II not. 126 p. 60 primum sumit cum C. O. Müllerō, e verbis γενεαῖς μάλιστα ὕστερον excidisse numerale δυσὶν· deinde Pausaniam ob id ipsum, quod γενεαῖς μάλιστα δυσὶν ὕστερον scripserit, reum erroris agit, quum tamen hoc non scripserit, neque ullus codex id eum scripsisse testetur, sed Müllerus tantum suspicatus esset, ita scripsisse Pausaniam. Equidem duobus annis ante Bekkerum proposueram correctionem γενεῇ μάλιστα ὕστερον· Bekkerus nunc tacite scripsit γενεᾷ, quod non invenerat in codd.

XLIV, 2 ex l. c. Plutarchi Cleom. c. 4 adde de hoc Ἀθηναίω· ἐμβολή τῆς Λακωνικῆς τὸ χωρίον ἔστι et nonnunquam πρὸς τοὺς Μεγαλοπολίτας ἐπίδικον.

XLVII, 4. Τεγεάταις — Μεδοόσης. Res est haec: Cincippum Medusae, quem Minerva Cepheo dederat ἐς φυλακὴν τῆς πόλεως, Tegeatae in Poliadis aede asservabant tanta cura, ut ipsi sacerdoti non plus semel anno eo ingredi fas esset. Sic Lob. de Orph. aet. I p. 19. Ib. pro ὑπὸ δαίματος idem ibid. scribendum censet ὑπὸ λήματος.

KLIX, 2 στεφαν. ἀγῶνας· Plut. Philop. 3 ἄθλησιν.

LI, 1. Hoc τοῖς ἑφήβοις — ἀσκησθαι Plutarchus λακωνίζον vocat τὸ περὶ τὴν πολιτείαν ἔργον ὠμότατον καὶ παρὰ νομώτατον in Philop. 16. — §. 3. Plut. ibid. c. 18 has res

accidisse dicit περί τὸν Εὐάνδρου λόφον, ubi Dacerius legi voluit *Ἐΰαν*.

LIII, 1. *Σκέρρον* Boeckhius putat idem esse quod *Σικεργο* in inser. Fourmont. in Corp. Inscr. gr. Berol. I, 1 p. 73.

Vol. IV.

BOEOTICA a. Lib. IX.

- Cap. I, 1. In Schol. Bekkeri ad II, II, 494 haec sunt: *Boeotus parentes habuit Arnam Aeoli filiam et Neptunum. Huius Boeotini nepotes fuerunt Areilycus, Aleotryon, Hippalcemus; Areilyci autem filius Arcesilaus* (v. cap. 39, 2), *Aleotryonis Leitus* (cap. 4, 2), *Hippalcemi Penelopeos* (cap. 5, 8); quae nomina ibidem explicantur. — §. 2. *Πλάταια ἀπὸ Πλάτης τῆς Ὀρχήστου θυγατρὸς* Schol. Bekk. ad II, II, 504.
- II, 5 a Tanagra ad Plataeas *στάδια σ'*, a Plataeia ad Thebas *π'* in Dicaearch. Stat. Gr. p. 14.
- IV, 3. Krusius quoque in Hell. II, 491 sqq. sumit Asopum et Qëroën duos fuisse diversos fluvios. Ib. *Scolus* ad Cithaeronis partem deolivem et septentrioni obiectam situs putatur fuisse prope Asopum in via, quae a Plataeis ad Tanagram ferebat. v. Krusii Hell. II, 598 sq.
- XIII, 2. *Leuctra* sita fuerunt ad viam a Plataeis ad Thespias ducentem auctore Strab. IX, 414 (474). Recentiorum coniecturas vides in Krusii Hell. II, 608.
- XVIII, 2. Lectio *καλύπτει* commemoratur etiam in Sch. Ven.
- XIX, 3. Hunc *Thermodontem* Sibyllinum quoque oraculum commemorat in Plutarch. l. c.
- XX, 2. *Graea* Medeonia filia et Leucippi uxor in Schol. Bekkeri ad II, 2, 493.
- XXI, 4. *τούτοις* — *ἴσον*. Sed *Μῆδοι τέγριν ἐκάλουν τὸ τόξευμα* teste Strabone XI, 529 (585).
- XXII, 3. Illis Stephani in *Aeolensibus Boeoti* addi potuit Thuc. III, 1. VII, 57 cum schol. cf. ad c. 1. — §. 5. *Anthedon* n. Luchisi referente Krusio in Hell. II, 632 sq.
- XXIII, 3. *Ptoüs* mons triceps esse et a campo Tenerico usque ad Larymnam atque Tegyram porrigi dicitur in Krus. Hell. II, 433. cf. ad c. 38, 5. — §. 4. De *Lacrymna* addi potest Krus. II, 457. 634.
- XXIV, 5 de *Halis* addit Gellius „here are saltworks“, ut de iis dictus videatur locus. Ib. Scripturam *Χοροία* errorem putat esse Stephani Vossius ad Huds. Geogr. min. T. I p. 22.
- XXV, 5 et 6. Deos *Pelagicos* in Cabireo hoc cultos esse putant, quum Pelasgos in Boeotia habitasse credibile sit, neque

haec *Πελασγή* alia esse videatur quam *Πελασγή*. Cf. Krus. Hell. I, 423. 454.

KXVI, 2 de hoc monte Phicio quae reperiuntur apud scriptores tam veteres quam recentiores congestit Krusii industria in Hell. II, 434 sqq. — §. 4. In Schol. Bekkeri ad l. c. Iliad. est *Thespius* Cephei f. ibid. *Θέσπια* profertur e Corinna media correpta.

KXIX, 3. Krusius in Hell. II, 480 sqq. distingui putat *Permessum* a *Termesso*, hunc esse Pausaniae, fluere circum Heliconem et exire in sinum Livadostro, illum autem a Strabone memoratum IX, 407 se exonerare in Copaidem. Sed idem p. 495 videtur concedere, legendum quoque apud Pausaniam esse *Περμησός*.

KXXI, 4 *παραινεις* — *Ἀγιλλέως* cf. Matthiae Misc. Phil. vol. 2 pars I p. 89. — §. 6. *Narcissos* multos ad Heliconem nasci narrat Krusius in Hell. II, 428 ex Whelero.

KXXII, 2. „The part of *Thisbe* is about an hour distant from Kakosia to the south“ Gellii It. of Gr. 116. Hunc et Dodwellium sequutus Krusius II, 616 sq. non dubitat quin Cacos s. Cacosii vetus sit *Thisbe*.

KXXIII, 1. *Tilphusium* montem (Zagora) partem esse septentrionalem Heliconis, sed ab eo disiunctam, ita ut inter *Tilphusium* et Heliconem difficilis via relinquatur *Thespiis* *Lebadeam* euntibus, Krusius in Hell. II, 425. 640 dicit. Sub monte *Tilphusio* fuit fons *Tilphossus* cum *Tiresiae* monumento teste Strabone IX, 411. 413. Eundem hunc fontem Krusius ib. 476 appellat, nescio quo iure, fontem *Tiresiae*. — §. 3. „Diese Mythe scheint sich auf die Eigenthümlichkeit der Quelle des Lophis zu beziehen, indem sie *wahrscheinlich* (?) aus einer Menge von kleinen nahe an einander befindlichen Quellen (?) besteht“ Krus. II, 478 qui hoc putat confirmari iis, quae narrat Gellius in It. of Gr. 154. cf. et Gellii loc. ad c. 32, 4 de Lophis fonte citat. — §. 4. Horae quarta fere sui parte carentis spatio *Alalcomenas* a *Coronea* remotas vult Krusius II, 640 cum Gellio p. 151.

KXXIV, 3 et 4. Numeros *τεσσαράκοντα* et *εἴκοσι* Krusius II, 642 transpositos putat. — §. 3. *Libethrius* quoque pars putatur esse Heliconis sed disiuncta ab eo, v. Krus. II, 426 et Gell. cit. ad c. 32, 4. — §. 4. *Phalarus* n. Probatia ex opinione Krusii II, 470. Ib. *Laphystius* mons inter *Lebadeam* et *Orchomenum* *Phalaro* fluvio ab *Ithoniae* *Minervae* templo et *Coroneae* agro diremtus putatur esse pars declivis *Parnassi*. v. Krus. II, 430. 470. — §. 5. Krusius contendit in Hell. II, 585 sq. contra Mannertum, *Orchomenum*

in septentrionali Cephissi latere ad Acontium montem fuisse. Ib. de *Corono et Haliarto* add. Sch. Bekkeri ad Il. 2, 503. Ib. et 36, 3. 4. In Sch. Bekkeri ad Iliad. 2, 511 hoc legitur: Ὀλμος, Ἠορφυρίων, Ἀδάμας οἱ Σισύφου παῖδες πρὸς τὸν Ἑλικῶνα πόλιν ᾤκησαν· ἦν ἀνόμασαν Ὀλμον. Ὀλμου δὲ υἱὸς Μινυὸς (sic), ὃς ἀφ' ἑαυτοῦ Μινύας αὐτοῖς ἐκάλεσεν. Τούτῳ παῖς ἦν Ὀρχομενός. Extremo capite possis etiam corrigere χρόνῳ δὲ ἐξενίκησεν ὕστερον εἶναι τὴν κώμην Ὀλμῶνας. Sic Il, 25, 2 ἀπὸ τούτου Οἰνότη χῶριον ἐστὶν Ἀργείοις. cf. ad X, 32, 6.

XXXV, 2. Hunc Pythagoram, pictorem, Parium Silligius in Cat. Artif. p. 402 facere vult et Samium et statuarium.

XXXVIII, 3. Cum his Ἀσκη — πολυλήϊος sane pugnat, quod Hesiodus ipse Opp. 640 occinit Ἀσκη χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλή. Ad falsam hanc istius elogii laudem revellendam videtur scriptum esse illud in schol. Venet. ad Il. 2, 507 de *Asera*, ὥστε οὐδὲ πολὺκαρπος λέγοιτο ἄν. Aliter Krusius in Hell. II, 611. — §. 5. ἐπὶ τὸ ὄρος dicitur esse Ptoum. cf. Krus. II, 450. 458. Hoc enim Copaïdem dirimi a mari Euboeico.

XXXIX, 1. *Midea* seu *Lebadia* agrum in occiduis radicibus Heliconis septentrionem spectantibus fuisse suspicatur Krusius in Hell. II, 643. — §. 2. „A rough moorish valley between Helicon and Mt. Granitsa. The river *Hercyna* or the torrent, which runs into it, rises originally in this morass.“ Gellii It. of Gr. p. 178, unde Krusius II, 647.

PHOCICA s. Lib. X.

Cap. I, 1 et 2. Ὀρνυτος ὁ Σισύφου εἰς Ὑάμπειν ἐλθὼν, ἐπικουρῆσαι τοῖς αὐτόθι τοῖς Λοκροῖς πολεμοῦσι, καὶ νικήσας ἤρξε τῆς χώρας αὐτός· οὗ υἱὸς Φῶκος, οὗ Ὀρνυτίων, οὗ Ναύβολος, οὗ Ἰφιτος, οὗ Σχεδῖος. Schol. Bekkeri ad Il. 2, 517.

II, 2 κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν etiam Gemist. Pletho II, 2 e Diodoro. — §. 4 νόσος φθισικὴ ap. eundem Gem. Pleth. II, 6.

IV, 4. Schol. ad l. l. Hom. πλέθρον, ἔχτον μέρος σταδίου — ὥστε Τιτύου τὸ σῶμα κατέχειν τόπον ἐνὸς ἡμίσεος σταδίου i. e. *unius stadii et dimidiati*.

VI, 1. Παρνησσία νάπη in Sch. Bekk. ad Il. 2, 519 urbs Delphorum appellata dicitur.

XXI, 2. Similiter Strabo XI, 519 (525) αἶετι τοῦ μήκους ὑφαίρει καὶ τοῦ πλάτους ἢ θάλασσα. magis etiam simile nostro est illud Thucydidis I, 42 τῆς ὑπαρχούσης πρότερον ὑποψίας ἀσφρον ὑφειλὲν μᾶλλον.

XV, 1 λέσσαι Apollini sacratae teste Cleanthe ap. Harpocrationem.

XVI, 2. Φόρφυρα — ἀσπίδα. Contra Heynius ad H. II. 17, 312 monuit, Homerum non dicere, eum sine clypeo fuisse, sed eum se clypeo non tutatum esse, corpus enim Hippothoi caesi clypeo esse tutatum (?).

XVIII sqq. laudantur *Peintures de Polygnote à Delphes dessinées et gravées d'après la description de Pausanias par F et I Riepenhausen* Romae editae 1826, atque etiam sinistri parietis tabulam reddentes. v. de iis O. Müllerus in Gotting. literar. diar. 1827 CXXXII p. 1306 sqq.

XIX, 3 addendum fuit, *Cephalum* facta Procridis caede Athenis fugisse Thebas, et inde cum Amphitryone profectum esse ad Teleboas subigendos. Cum Pausania hoc narrante I, 37, 4 conspirant schol. Veneta ad II. 2, 631, quae Cephalum filium Cilleum produnt Laertis avum.

XXIV, 1 de *Elateas* nomine Eustath. ad II. p. 267.

XXVI, 2 ἐπιχωρίον — μέλας. Krusius in Hell. II, 418. 429 e Clarkio et Dodwellio refert, Parnassi marmor vel lapidem calcarium esse nigrum. — §. 3. Κυπάρισσος ἡ γυνὴ Ἀπολλωνιάς. Sch. Bekk. ad II. 2, 519 et appellata dicitur vel a Cyparisse f. Minyae et Orchomeni fratre, vel a cupressis ibi nascentibus. Ib. καὶ Ὅμηρον ἐν κ. τ. λ. De Homero prisea locorum nomina recentioribus praefereute addendum est quod Schol. Bekk. ad illud ἀφνειὴν τε Κόρινθον II. 2, 570 adnotarunt, sic appellare poetam hanc urbem, quum ex sua persona loquatur, sed eandem eum vocare Ephyrum, ubi heroicae personae orationem referat.

I. INDEX

HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.

Numeri sunt ii, qui ad margines sunt positi.

A.

<i>Abae</i> , oppidum Phocidis: eius-
que situs, conditor, memo-
rabilia 887	<i>Acastus</i> 41. patri funebres lu-
dos instituit 256. 505. Iphi-
tum coronat 421
<i>Abae</i> , Phociae cladis immunes
804. Phocensium asylum 888	<i>Accipiter</i> accipitre velocior 552
<i>Abantes</i> , populi Euboeae 435	<i>Acer</i> locus Arcadiae 669
ex Euboea coloniam ducunt
in Chium 532	<i>Acesidae</i> ara 412
<i>Abantides</i> Sicyonistyrannus 129	<i>acesis</i> 137
<i>Abantis</i> regio 435	<i>Acestis</i> felicitas 89
<i>Abas</i> Lyncei filius 145. 887	<i>Aceti</i> vis 636
<i>Abas</i> , Melampodis filius 104	<i>Achaeus</i> Xuthi filius 521. redit
in Thessaliam 521
<i>Abantis</i> vatis statua 819	<i>Achaei</i> , ab Achaei posteris,
dicuntur Argivi et Lacedae-
monii 523. Argis et Lacedae-
daemone eieci 522. Ionas
in Peloponneso sedes occu-
pant 523. 375. Ionum sedes
sortito partiuntur 536. Ro-
manorum socii 542. desci-
unt a Romanis 111. Messe-
nios oppugnant 352. Pantari
statuam cur posuerint 498
<i>Abaris</i> Hyperboreus 238	<i>Achaeorum</i> et Eleorum fides
564. armatura 700. bella et
ceterae res gestae 536. de-
naria 444. 840. ad Romanos
delatio 544. pervicacia in
bello adversus Romanos 554.
560. fuga 561. cum Lacedae-
daemoniis bellum 553
<i>Abartus</i> Codrides 530	<i>Achaeorum</i> portus Coronae 366
<i>Abasa</i> , insula Aethiopiae 520	<i>Achaeorum</i> syndrium 111
<i>Abia</i> Hylli nutrix 353	<i>Achaeis</i> infensi Lacedaemonum
539. Achaeis Olympicas vi-
ctorias quid ademerit 576
<i>Abia</i> , oppidum Messeniae 353	<i>Achaeos</i> sibi adsociat Ptole-
maeus 130
<i>Abiectis</i> sua etiam virtus 636	
<i>Abortus</i> epidemici causa 643	
<i>Abros</i> oppidum 547	
<i>Acacallis</i> nympa 835	
<i>Acacallis</i> Minois filia 707	
<i>Acacesion</i> oppidum Arcadiae 602	
Acacesii situs, conditor, me-
morabilia 674. 675	
<i>Acacesius</i> collis 674	
<i>Acacus</i> Lycaonis filius 602. 674	
<i>Academia</i> 71	
<i>Acamas</i> Thesei f. 13. pictus 862	
<i>Acamantis</i> Thesidae statua 821	
<i>Acanthi</i> victoria 394	
<i>Acarnan</i> Alcmaeonis filius 646	
<i>Acarnanes</i> 60. olim Curetes
646. oppugnant Messenios
in Oeneadis 340. Acarnanus
reprimat Agesilaus 329	

<i>Achaeorum</i> Paracyparissiorum urbis 268	<i>Achivi</i> Spartam olim tenere 239. Caetera vide in Aethaci.
<i>Achaeorum</i> veterum primarii duces 536.	<i>Achiladasi</i> caedes 325
<i>Achaia</i> Hyperborea 392	<i>ἀχρεῖς</i> Dioscuris sacra 318
<i>Achaia</i> fons 363	<i>Achichorius</i> Galatarum dux 843.
<i>Achaiae</i> situs, nomen vetus, ratio 521. 598. praetor 563.	844. fauces Oetaeas obsidet 852
urbes XII. 536. urbs pri- maria 538	<i>Acidas</i> fluvius 386
<i>Achaici</i> belli exitus 563	<i>Acies</i> Laconica 305. <i>acies</i> Mes- senica 305
<i>Achaicum</i> concilium 538. nu- mero crescit 130. distingi- tur 550	<i>ἀκμή στρον</i> 352
<i>Achaici</i> synedrii procures 351. socii 539. lex 544. privile- gium 553. locus 585. tempus 557. abolitio 562	<i>ἀκρωτια</i> et <i>λόγος</i> 306
<i>Αχιλλεύς</i> σύλλογος 662	<i>Acontion</i> , oppidum Arcadiae 654
<i>Achaicarum</i> urbium una Dyme Macedoni servit 564	<i>Acra</i> , promontorium 192
<i>Acharnae</i> , demus Atticae 78	<i>Acra</i> Mesate 534
<i>Acheloi</i> fluvii tres 680	<i>Acraea</i> Asterionis fluvii filia monti nomen suum indit 147
<i>Achelous</i> , Aetoliae fluvius 576	<i>Acraephni</i> Boeotici situs, et memorabilia 755
<i>Acheloi</i> et Herculis lucta 256. 500	<i>Acrati</i> genii simulacrum 7
<i>Acheloi</i> alluvio 646. ara 84. 98	<i>Acrias</i> Hippodamiae proci 508
<i>Acheloum</i> subeunt marini piscis 363	<i>Acriae</i> oppidum 265. 266.
<i>Achelous</i> fluvius Arcadiae 680	<i>Acriatae</i> 206
<i>ἀχρεῖς</i> cur dicta populus alba 411	<i>Acriphius</i> Clitorius 654
<i>Acheron</i> fluvius Thesprotiae 40. 411	<i>Acrisius</i> Abantis filius rex Ar- givaee reipublicae 145. Acri- sius et Proetus pacem ineunt in utero matris 168. sedi- tione colliduntur 169. Acri- sius filiae aeneum thalamum fabricatur 164. a Perseo disci iactu interimitur 146
<i>Acherontis</i> inferi pictura 866	<i>Acrisii</i> uxor 239
<i>Acherusia</i> palus 40. 196	<i>Acritas</i> promontorium 367
<i>Achilles</i> Chironi educandus et docendus traditur 255. an Helenam a Tyndareo petie- rit 273. ad Troiam cur pro- fectus 273. Achilles redivi- vus ubi degat 260	<i>ἀχροχρεῖς</i> 460
<i>Achillis</i> et Memnonis mono- machia 250. 424. 435	<i>Acrocerinthus</i> 121. Soli sacra 112. 121
<i>Achillis</i> ara, cenotaphium, plantus 511. 512. clypeus 760. hasta aenea 211. in- teritus 33. templum, et fe- stum 262. 272. templum et statua 259. equestris statua 829	<i>Acropolis</i> Atheniensis, quon- dam πόλις dicta 63
<i>Achillis</i> insula 259	<i>ἀκροπόλις</i> lignea 742
<i>Achilleus</i> portus 275	<i>Acrotatus</i> Arei filius 218
	<i>Acrotatus</i> Cleomenis filius 32. 217. interit 656
	<i>Actaea</i> regio 7
	<i>Actaeus</i> , primus Atheniensium rex 7. 36
	<i>Actaeon</i> Cadmi filius 107
	<i>Actaeonis</i> parentes, vita, in- teritus 872. petra, meta- morphosis, laceratio 714
	<i>Actaeon</i> pictus 872
	<i>Acte</i> , v. ind. graecus.
	<i>Actiacum</i> proelium 615
	<i>Actor</i> Axi filius 786
	<i>Actor</i> Phorbantis filius 377

- Actoris filii*, Molionidae 629.
 regni Elei participes 377.
 ab Hercule occiduntur 144.
 256. 378. Actoridarum uxores 380
Aculeis armata bellua 751
Acusilai Diagoridae victoria et statua 468
Adamas ut dometur 636
Adamatus Tarentinus 487
Adimantus pecuniis corruptus a Spartanis 321. 820
Admetus 421. Admeti currus 256
Admeti Troiani cadaver 864
Adolescentiae studia 735
Adonidis mater 742. fanum 796.
 Adonia deflent Argivae 156
Adramyttium oppidum 346
Adquærens fons 144
Adrasteae simulacrum 894. 895
Adrastus Talai filius 650
Adrastus evadit 729. inhumatorum Oedipodarum misceretur 94. Polybe in Sicyonis regno succedit 125
Adrasti domus 163. equus Arion 650. 651. gener 722. obitus et monumentum 103. heroum 76. statua 821
Adrastus Phoronides 565
Adrastus Polynicis filius 156
Adrasti Lydi res gestae et statua 537
Adrianus Imperator Scironen viam munit 107. balneum Corinthi struit 117. e Stymphalo Corinthum aquas ducit 118. 640. equestrem cursum Nemeaticis ludis restituit 491. Mantineae pristinum nomen restituit 615. Neptuni Hippii templum renovat Mantineae 618. Epaminondae stelam et epigramma ponit 622. Abaeo Apollini templum aedificat 888. porticum Hyampoli erigit 888
Adriani gymnasium Athenis 43
Adriani opera Athenis exstructa 42. opus Lupiae structum 499. studia in Antinoë 617
Adriani pavo 148
Adriani laus et statua 8. 14. statuæ 42. 58. 406
Adrias, pontus 709
Adriaticum mare 442
Adriatae inventa 604
Adulationis impudentia 601
Adulter deprehensus impune occiditur 784. adulterum quis primus interfecerit 784. adulterio perit Messenia, ut olim Troia 328
Adyton 113
Adyta sine periculo a profanis non intrantur 881
Adytum Minervae 594. Sospolidis 501. Trophonii 319
Acacides, Arybhae filius 26. 27
Acacus Iovis filius, Aeginae primus rex 177. iudex 95. Graeciae pluvias impetrat 108. 179
Acaci uxores 179. monumentum 179. Aeaco filiorum nullus in regno succedit 177
Acacidarum fatum 33. genealogia 177
Acasior 179
Acantides Milesius 820
Acchmæas Parapotamius 883
Acchmægoras, Hercules filius 624
Acchmis Briacae filius, Arcadiae rex 609
Αἰδώς ἄγλαα 262
Aetes, Solis filius 119
Aegae, oppidum Macedoniae 15
Aegae, oppidum Achaiae eiusque situs et memorabilia 550.
 Aegae, urbs olim Achaica, nunc vicus 632
Aegaeae oppidum 432
Aegæus, Pandionis minoris filius, Athenarum rex 13. 95. 283.
 Uraniae Veneris cultum cur Athenis introduxerit 36
Aegei interitus 52. statua 13. 821
Aegæus, Oeolyci filius 245. 296
Aegiae oppidum Laconiae 264
Aegiale oppidum 125
Aegialea ab Aegialeo condita 123. peste affligitur 128. vastatur 126
Aegialeus, Adrasti filius 103.
 107. 156. rex Sicyonis 123. 521

- Aegialei* Adrastidae interitus 722. monumentum 747. statua 822. nepotes 123
Aegialeum heroum 107
Aegialus, Peloponnesi regio, post Achaia dicta 375. 521. 522
Aegiali rex primus 521
Aegialenses, populi Peloponnesi 521
αιγιάλος et *αἰγὴ* differunt 193
Aegienses Achaiae populi 236. Cetera vide in Aegion.
Aegila, Laconiae locus 320
Aegimius Pamphyli pater 176
Aegina Atopi filia insulae a se nomen dedit 122. 177. raptus 121. statua 436. 830
Aegina insula saxis munita 178. ab Atheniensibus attrita pristinam potentiam recuperare nequit 178. Doricis moribus et sermone imbuitur 178
Aeginaesitus 177. incolae primi 177. theatrum 180
αἰγινῶτα *πλοῦσι* 102. 180. 839
Aeginaea simulacra 533. Aeginaei operis statua 708. 890. 891
Aeginetas Persis studentes com-
 primit Cleomenes 212. Aeginetarum et Arcadum commercium 608
Aeginetes Deritae filius 568
Aeginetes Pompei filius, Arcadiae rex 608
Aegira, oppidum et navale Achaiae, eiusque situs et memorabilia 591. 592
Aegirae nomen vetus, et recentis etymon 591
Aegis aurea 405
Aegisthi in Agamemnonis liberos et asseclos furor 147. Aegisthi et Agamemnonis simultas unde orta 149. Aegisthi sepulcrum 147
Aegion, Achaicorum comitiorum locus 238. 585. Aegii situs, et memorabilia 582
Aegles e sole filiae 781
Aegospotamica elades 223. 232. Aegospotamicae cladis causa 820
Aegospotamicum proelium 775. Aegospotamicae pugnae socii 819. Aegospotamicae manubiae in quem usum versae 255
Aegosthena 107
Aegyptis (vel potius Aepyptis) Arcadiae pars 670. 654
Aegyptus fluvius 794
Aegyptus Eleus 480
Aegyptus Nilei filius 526
Aegypti Beli filii exilium, luctus, monumentum 578. Aegypti filiorum caedes nefaria et monumentum 165
Aegyptii viri sententia de Taraxippo, Amphione, Orpheo 505
Aegyptii cum Phrygibus de antiquitate certant 34. navalibus magis quam terrestribus proeliis apti 218. Linum ligent 766. Aegyptiis opitulatur Agesilaus 229
Aegyptiacorum regum statuae Athenis 20. 22. Aegyptii reges Macedonum nomine gaudent 815
Aegyptiorum corporum proceritas 86
Aegyptium marmor 42
Aegyptium simulacrum 534. Aegyptiorum simulacra pleraque lignea 152
Aegyus Thelxionis filius 123
Aegys a Spartanis deletur 208
Aegylae 654
Aeneas Palladium transfert in Italiam 164. in Laconia urbes, in Arcadia patrem condit 268. 626
Aeneae et Diomedis monomachia 435. uxor 862. sociorum pars in Sardiniam deferretur 837. statua aenea 158
Aeneas Eleus, Thrasybuli vatis pater 619
Aenesidemus Leontinus 436
Aeneti quinquertonis statua, victoria, obitus 254
Aeneum simulacrum prisci operis 251. Vide *Aes*.
Aenianes Brenno per Octam praeeunt 852. Aenianes in Thessalicam gentem referuntur 816

- Aenianius* per Octam Arames 852
Aenus oppidum Thraciae 432. 450
Aeolus cognomento Iupiter 393
Aeolus cognomento Neptunus 283
Aeoli insulae 824
Aeolii in Troade 462. Ilii incolae 80. 625
Aeolenses Magnetes, ab Aeolo denominati 508. Aeolenses olim Boeoti dicti 816
Aeolensium urbes XII 532
Aeolis, regio 207
Aeolius Hippodamiae procus 508
Aepea, oppidum Messeniae 365
Aepytus Cresphontis filiorum minimus natu 286. patri succedit in regno 206. 608. Aepyti iustitia, prudentia, claritas 286
Aepytus Elati filius 605. Aepyti Elatidae interitus et sepulcrum 605. 632
Aepytus Hippothoi filius, Arcadium rex, eiusque temeritas et interitus 607. 618
Aepytidae 286
Aepyti, Arcadiae pars 679
Aepylorum oppida 654
Aer foetidus e mari 442
Aerope Cephei filia, eiusque in partu mors, et miraculum 692
Aeropus Cephei filius 606
Aeropus Martis filius 692
Aes Tartesium 497
aeris fusores primi 629. 796. 896
aerea heroum arma 211. aereae portae 400. aerea statua solida 734. aereum templum, thalamus, tectum seu lacunar 810. aerea opera veterum qualia 628. aerea simulacra veteribus ignota 628
Aeschinus Elei victoriae 488
Aesculapius, vide *Asclepius*.
Aesepus fluvius Phrygiae 875
Aesinides 9
Aesimides Aeschyli filius 292
Aetymnetae sacra, et templum 573. 576
Aetymnus 103
Aesymnich Megarense 103
Aerypus Timonis filius 455
Aetha, equa Agamemnonis 393
Aethidae duae 359
Aethiopes, Oceani accolae 81. 82. finitimi Mauris 81. de mensa Solis 518
Aethiopiae aspides, ut homines, nigrae 752. Aethiopici lauri 750. Aethiopicus campus 81
Aethlius Aeoli filius 393
Aethlius, Elidis rex 375
Aethra Pitthei filia 185. a Neptuno compressa Minervae Apaturiae templum et sacra instituit 189. a Dioscuris capta 424. 425. e captivitate liberatur 861
Aethusa Neptuni filia 748
Aetius Anthae filius 182. Iovi templum condit 186
Aetnae crateres fatidici 270. rivi ardentis 867
Aetnaeus Cabiraeus 759
devot vaōv 126. 398. 399. *devot* in Parthenone 57
Aetolus Endymionis filius 375. Epeo succedit 376. caedis causa solum vertit 376
Aetolus Oxyli filius 382
Aetoli populi ab Aetolo dicti 376. Acarnanibus inimici 340. iuvantur ab Agesilao 229. in Elidis consortium veniunt 382. Cydoni monumentum erigunt 457
Aetolorum strenuitas in propulsandis Galatis 11. 851. 853. 856. in Galatico bello auxilia 846. Aetolorum et Eleorum congressus 423. Aetolorum donaria 833. 834. 835. 843. trophaeum 841. in Actiacam Nicopolim translatio 898
Aetoliae simulacrum 841
Aetolicus aper 103
Africi venti noxas ut avertant Methanenses 191
Agamedis scrobs, et columna 780. Agamedis invocatio 794. v. *Trophonius* in ind. artib.
Agamedes Stympali filius 606. 607
Agamemnon Thyesti succedit

795. Sicyonis regnum occupat 125. an Aegistho prae- buerit inimicitiarum ansam	clt 225. domum redire cogi- tur 228. 321. Agesilai mors et sepultura
149. Agamemnon pictus 872	<i>Agesilaus</i> Doryssi filius 207
<i>Agamemnonis</i> iuramentum 441.	<i>Agesilai</i> Lusensis victoriae 636
laus 584. monumentum 147.	<i>Agesipolis</i> Cleombroti filius 32.
258. statua 258. 444	rex Spartaee 217
<i>Agamemnonicae</i> et <i>Agesilaicae</i> expeditionis collatio 226	<i>Agesipolis</i> Pausaniae filius, rex Spartae 216. Mantineam capit 614
<i>Agamenes</i> 820	<i>Agetoris</i> Arcadis mulcta 430
<i>Agametos</i> Mantinensis 475	<i>Agger</i> , locus Arcadiae 690. 691
<i>Aganippe</i> fons 766. Termessi filia 766	<i>aggeribus</i> avertuntur eluviones 773
<i>Agapenor</i> Ancaei filius, eiusque res gestae 607	<i>Agiadas</i> Eleus 477
<i>Agapti</i> porticus 415	<i>Agiae</i> vatis statua 232
<i>Agasicles</i> Archidami filius, rex Spartae 220	<i>Agidae</i> seu <i>Agiadae</i> , Euristhe- nis posterius 206. Agidarum catalogus 288. Agidarum sepulcra 240. 241. Agiada- rum ultimus Cleomenes, Leo- nidae filius 219
<i>Agasichis</i> mater 134	<i>Agimenes</i> Sicyonius 820
<i>Agasisthenis</i> consilium et laus 553	<i>Agis</i> Amphiptolemi filius, poeta 124
<i>Agasthenes</i> Augiae filius, Eleo- rum rex 380	<i>Agis</i> Archidami filius, rex Spartae 222. 230
<i>Agathini</i> Elei statua 484	<i>Agis</i> Endamidae filius, rex Spartae 230. Agis in Eleos ducit 384. 454. Megalopolin oppugnat 657. Pellenen capit 130. ad Mantineam vincitur 615. 619. occumbit 620. 660. Agidis res in Achaia gestae 539
<i>Agathocles</i> Lysimachi filius 23. novercae insidiis extinguitur 25.	<i>Agis</i> Erythentis filius 206
<i>Agathocles</i> Siciliae tyrannus 479	<i>Aglaia</i> , Charis 781
<i>Agathocles</i> , Archon Atheniensis 802	<i>Aglaophon</i> Thasus 866
ἀγαθοῦ θεοῦ ναός 673	<i>Aglauros</i> , Cecropis filius 7.
<i>Agdistis</i> mons 12	Aglauri delubrum 41
<i>Agdistis</i> Androgynus 566. Atti a se laeso medetur 567	<i>Aglai</i> Psophidii beatitas 647
<i>Agelaus</i> Stymphali filius 672	<i>Agnampti</i> porticus 503
<i>Agelai</i> Tegeatae victoria Py- thica 814	<i>Agnitae</i> templum et statua 242
<i>Ageles</i> Chius 489	ἄγνος frutex 242
<i>Agelochus</i> Tisameni vatis filius 232	ἀγνώστων θεῶν βωμός 412
<i>Agelus</i> 326	ἀγνώσθηται 396
<i>Agemachus</i> Cyzicenus 483	ἀγῶνος effigies 427. 446
ἰγένοις s. ναῖδες 485	<i>Agorius</i> Damosii filius 382
<i>Agenor</i> Argivus 34. Triopae filius 145	ἄγος ἀνέκνιστος 252
<i>Agenor</i> Pleuronis filius 239	<i>Agrae</i> , locus Atticus 45
<i>Agenoris</i> Thebani pugilis victo- ria et statua 465	<i>Agraeus</i> Temeni filius 176
<i>Agenoris</i> Troiani caedes 865	ἄγρια εἰδέναι κλοντος δίκην 259
<i>Agesarhus</i> 481	<i>Agrigentinorum</i> donarium 443
<i>Agesilaus</i> Archidami filius, Spartae regnum Leontychidae praeripit 224. altero pede claudus 225. in Asiam trai-	

- Agrii filii Oeneum Aetolia pel-*
lunt 167
Agrolas 67
Ἀγροτέρας Ἀγροτέρας fanum 45
ἄγρια Eleis idem quod Atticis
στενωπός 414
Agyieus Hyperboreus 809
Aiacis Oilei imago, et simultas
cum Ulysse 862. 874
Aiax Telamonius Alcathoi suc-
cessor 102. Aiacis et Hectoris
monomachia 424. Aiacis po-
steritas fere obscura 178.
Aiacis statura 86. Aiacis tem-
plum, statua, honores 85. 13.
sepulcrum 86
Aiacis flos 86
Aiax uterque redivivus 260
Aedoneus fluvius Idae 826
Alabastrum marmor 43
Alaea, festum Minervae Aleae
695
Alagonia 265. 278
Alalcomenae oppidum Boeotiae,
eiusque situs, conditor, me-
morabilia 777
Alalcomenes, seu Alalcomeneus,
Minervae nutricius 777
Alalcomenia Ogygi filia 777
Alalcomenias fons 625
ἄλᾶστωρ genius 646. ἄλᾶστωρ
Graeciae 549. ἄλᾶστωρ super-
bi fastidii 75
ἄλᾶστωρ πᾶνα 471
Alcaenetus Lepreata 470
Alcaeus Amphitryonis pater,
Herculis avus 627
Alcamenes Telecli filius, rex
Spartae 208. Alcamene Tele-
cli filio regnante Messeni-
cum bellum exardescit 288.
292
Alcamenes Achaeorum dux 559
Alcander Lycurgo excutit ocu-
lum 253
Alcathoi genus, et res gestae
98. 99. orbitas 102. heroum
104. alius 505
Alce, Celtica fera 404. Alces
forma, patria, captura 750.
751
Alcenor Perilai pater 156
Alcestis Peliae filia 421
Alcetas Arybbae filius 27
Alcetas Tharypi filius 26. 27
Alcetae filii dividunt imperium 27
Alcetus Alcenoii filius 473
Alcibiades Arcadas et Eleos a
Lacedaemoniis abstrahit 74.
Alcibiadis victoria equestris
52. Alcibiadi statuam ponunt
Samii 460
Alcibiadis Spartani in Achaeos
ingratitude 544
Alcidamea 119
Alcidamidas Messenius 396
Alcidocus Scopii filius 381
Alcimachus Eretriensis 546
Alcimedon, campi nomen 624
Alcimedontis herois specus,
filia, nepos 624
Alcini heroum 244
Alcinoo nympha 695
Alcinous Eleus 453
Alcippe Martis filia 49
Alcis Tisidis pater 301
Alcis Antipoeni filia 743
Alcmaeon Amphiarai filius 156.
420. Alcmaeon divinis hono-
ribus exornatus 83. 84
Alcmaeonis sepulcrum, matri-
cidium, exilia, uxores, liberi,
interitus 646. 494. *statua* 822
Alcmaeon Silli filius 151
Alcmenae parentes 420. Alcme-
na decipitur a Iove 422. Alc-
mene in saxum versa 743.
Alcmenae partum inhibet Iuno
732. Alcmenae thalamus 733.
monumentum 98. *ara* 44
Alconis heroum 242
Alcyone Atlantis filia 182. ra-
pitur a Neptuno 255
Alcyonia palus immensa pro-
funditate 200
Aleae Arcadicae situs, conditor,
memorabilia 642
Aleam in alienis subire 218
Alector Anaxagorae filius 150
Ales fluvius Colophon. 535.
Alentis fluvii frigus 659
Alesiae, locus Laconiae 260
Alesium solum 735
Alesius mons 618
Aletes Hippotae filius Corintho
potitur 120. *admittit Melana*
424

- Alexadas* oppugnantur a Leocychide 221. Thessaliam Xerxi produnt 546
Aleus Aphidantia filius 605. 642.
 Alei domus 708. filii et filiae 606. portia 605. regia, et res gestae 606
Alexander Aegypti rex 21. in-toreempta matre profugit 21
Alexander, Alexandri magni filius 15. 725
Alexander Amyntae filius, rex Macedoniae 589
Alexander Cassandri filius occiditur a Demetrio 24. 725
Alexander Lysimachi filius 25. 26
Alexander magnus Epirota fuit, et Aeacides 24. in Mimante perfodiendo frustra laborat 112. trophaea nulla statuit 795. thoracem et haatam Aesculapio suspendit 658
Alexandri magni pater Ammon 314. ingenium 496. felicitas 546. periculum in Oxydracis 15. in Mallis 15. somnium de Smyrna condenda 533. interitus 636. aepulcrum 15. statua 22. statua Iovis ornata 442. statua equestri 477. filii et uxores 725. posteritas exstinguitur 725
Alexander Neoptolemi filius 27. 28.
Alexandri Pheraei perfidum scelus 463
Alexander Pyrrhi filius 368
Alexandri Thessalorum tyranni perfidia in Pelopidam 740
Alexandra, Cassandra Priami 259. 277
Alexandriae Aegyptiae situs, conditor, nomen priscum 432. felicitas 668
Alexandria Troadis oppidum 827
Alexanor Machaonis filius Asclepio templum statuit 136. Alexanoris natales, et honores divini 163. statua 137
Alexiades, locus Boeotiae 759
Alexibius Arcas 493
Aleximachi Phocensis virtus, mors, statua 854
Alexinicus Eleus 494
Alexis Sicyonius 457
Alimusius, demus Attilius 76
Aliphirus Lycaonis filius, Aliphirae conditor 603. 652
Aliphirae situs, conditor, memorabilia 652. Aliphira titulum civitatis retinet 655
Alithersis statua 822. Legitur et Halitherses.
Alluvionum causa 647
Almus Sisyphi filius 120. Vide *Olmus* et *Holmus*.
Aloeus Solis filius 110. 119
Aloei liberum res gestae 765. Aloei filiorum interitus et monumentum 754
Alope Cercyonis filia 13. Alopes partus, interitus, monumentum 94
Alope Choerili fabula 34
Alopeceus Irbi filius 249
Alpheaea dea 511
Alphoroboea Phagei filia 646
Alphei Lacedaemonii fortitudo et sacellum 237
Alpheus Pisae fluvius 507. quos fluvius Elidis in se rapiat 389. 506. 507. cur Iovi amicus 410. Dianae amore incensus, potiundi spe fallitur 510
Alphei fontes 390. fontes gemini 691. fons primus 709. natura singularis 709. magnitudo eius, situs, per mare cursus 389. 390. ostium 390. Alphei transitu statis diebus interdictum foeminis 389. Alphei amor 390. effigies 399
Alphee et Dianae ara communis 412
Alphius 860
ἀλφοῦ sanatio 387
Alpian, vicus Laconiae 253
Alsus fluvius 596
Althaea Thēstii filia 693. Althaeae in Meleagrum filium imprecationes 874
Althepus Neptuni filius 181
Althepia regio ab Althepo dicta 181
Althippus Cereri templum statuit 188
ἄλκις pro ἄλως 397

- Altis* aras intra se quas habeat
 414. *Altis* paludosa 403. *Altis*
platani 450
Alxion Oenomai pater 376
Alybas v. *Lybas*.
Alycaea, oppidum Arcadiae 654
Alyssos fons 637
Ama, mous 272
Amaltheae cornu 355. 592. *Amal-*
theae cornu ex ebore 498
Amantes non semper redaman-
 tur 573. *amantes* ubi vota
 fecerint 585. *amantium* pre-
 ces audiuntur 575
Amarynceus Pyttii filius 377. 380
Amarynthus oppidum 78
Amasiae imago solatur amantis
 desiderium 773
Amanthus oppidum Cypri 796
Amazonum expeditio adversus
Athenienses 100. *invicta ala-*
critas 37
Amazonicae clades, et refugia
 523
Amazones Dianam Ephesiam
 dedicarunt 357
Ambitionis praemia 20
Ambracia oppidum Epiri 437
Ambrociotae transferuntur Ni-
 copolin 437. *Ambrociotarum*
 donarium, et victoria de
Molossis 840
Ambryssus, heros 890
Ambrysus oppidum Phocidis 804.
Ambrysi Phocicae situs et
 memorabilia 889. *muri* 356.
 357. 890
Amertes Eleus 471
Amilichus fluvius 575
Amilus, vicus Arcadiae, olim
 urbs 627
Aminius fluvius Arcadiae 661
Ammon pastor Libycus 337
Amman Alexandri Magni pater
 814. *Ammonis* templum 253.
Ammonis templum, statua,
 hymni auctore Pindaro 741.
Ammonis in templo arae
 Graecanicae 416. *Ammonis*
 statua 666. *statua in curru*
 829. *oraculum* 253
Ammonii Libyae populi 254
Amnisus 42
Amor Gratiarum comes 515
Amor alatus iuxta Fortunam
 positus et cur 592. *Amor*
lyram tenens 173. *Amor*,
Scopae opus 105
Amoris mater quae 761. *Amoris*
 ara 75. *Amoris* simulacra et
 cultus praecipuus 121. 761.
 762. *Amoris* festum et ludi 771
Amor multorum hominibus ma-
 lorum causa 24. 25. *amor*
consilii pollet 761. *amor*
frustratus in crudelitatem
 vertitur 831
Amoris machinae variae 665.
amoris audacia 571. 572. *amo-*
ris oblivionem inducens aqua
 581
Amoris infausti exempla 575.
 571
Amoris non ficti exemplum 576
Amor sui 742
ἀμείλιος τομή 201
Amphēa oppidum Messeniae,
 capitur a Lacedaemoniis 292
Amphialus 860
Amphianax Antimachi filius 276
Amphiaras Phoronides 565
Amphiaras Oiclis filius 494.
 unde vaticinandi artem hau-
 serit 141. ubi ab hiatu terrae
 absorptus 727. 747
Amphiarai et Lycurgi pugna
 dirimitur 256. *Amphiarai* in
 uxorem ira 420. filii 156. fa-
 milia 420. demersio 163. 83.
 emersio 84. deificatio 84.
 monumentum heroicum 236.
 templum et ara 83. 163. sta-
 tua 83. 19. *curule simulacrum*
 821. 822. *sacra* 84
Amphiarai fons 84. 200
Amphiclea, seu *Amphicaea*,
 oppidum Phocidis 804. *Am-*
phicleae Phocicae situs, no-
 men, memorabilia 883
Amphicles Agidis filius 249
Amphiclus Euboeensis 532
Amphictiones olim, qui post
Amphictyones 815
Amphictyon Atheniensium rex
 7. 107
Amphictyon Deucalionis filius
 815
Amphictyones unde dicti 815

- Amphictyones* Delphicum templum restitunt 811. Pythicos ludos instituunt 487. 813. praemia victoribus tribuunt 461. Scyllidi et filiae eius statum ponunt 842
Amphictyonum donarium de mulcta Phocensium 833. 834. Amphictyonum iudicium 636. numerus 816. duplex conventus 585. et Auctar.
Amphictyonici concilii sedes 585. Amphictyonici concilii civitates et populi 815
ἀμφικτυονία, Amphictyonum consessus 290. 816
Amphidamas Alei filius 606
Amphilochus Amphiarai filius 150. 156. 420
Amphilochi ara 84. oraculum 84. heroum 245
Amphilochi liberorum ara 83
Amphilochi populi ab Amphilochi dicti 150
Amphilytus Bacchiades 110
Amphimachus Cteati e Theronice filius 380
Amphimachus Polyxeni filius 380
Amphimarus Neptuni filius 766
Amphimari filius Linus 766. 767
Amphion Hilasii filius 784
Amphion et Zethus, Antiopes filii, Cadmia occupata, Thebas condunt 720. 125
Amphion affinis Tantalo 720. magiae peritus 505. saxa cantu ducit 745
Amphionis musica 720. Amphionis domus excisa 721. Amphionis apud inferos poena 721
Amphionis et Zethi monumentum commune 744. sacra 744
Amphionis liberorum interitus 160. rogos 743. monumenta 743
Amphiptolemus Asii pater 530
Amphissa Macaris filia 896
Amphissae monumentum 896
Amphissae (Locrorum urbis priariae) situs, nomen, memorabilia 895. 896
Amphissenses lacesunt Phocenses 227. ab Arato invaduntur 130
Amphisthenes Amphiclis filius 249
Amphisthemis Thebanus 227
Amphitrites statua 112. 113
Amphitryo Alcaei filius 627
Amphitryonis mater 627. domus 731. exilium 731. sepulcrum 98. tripus 730
Amphitus fluvius 362
Amphoterus Alcmaeonis filius 646
Amphrysus, vide *Ambrysus*.
Ampyx Peliae filius 568
Ampyx Mopsi pater 421
Amycla Niobes filia 160
Amyclas Lacedaemonis filius 204. 563
Amyclae ab Amycla conditae 204. a Spartanis expugnatae 208. in pagum versae 258. ab Aristomene capiuntur 324
Amyclis memorabilia quae 321
Amyclaeenses victi 237. ab Iphicrate caeduntur 228. 229
Amyclaei dei thronus eximius 255. statua 257. veneratio 258. Amyclaeo dicantur tripodes de Messen. manubiis 313
Amygdalus nata ex Attis genitalibus amputatis 566. Amygdali fructus gravidam facit puellam 566
Anymone Danaï filia 198. 201
Anymone fluvius 198. 199
Anyntas Ephesius 461
Anyntae Maced. statua 429
Amythaon Cretei filius, Olympicos ludos instituit 393
Amythaon Melampodis pater 150
ἀναβάθμω in scalis 835
ἀναβάται 896. anabatarum et calpes differentia 396
Anacharsis sapientis nomen non impetrat 53
Anaclethra 103
Anaea oppidum 530
ἀνὰ κερ, Dioscuri 161. 162
Anacton puerorum sacra 896
Anactoria, Miletus 524
Anactoris Corinthiorum coloni transferuntur Nicopolin 437
Anactoron Phliasiorum 143
Anagyrasii demus Atticus 77
ἀνὰ γυν ara 121

- Anaplystus Troezenis filius,*
 Attici demi conditor 182. 183
ἀνάπυστος 317
ἀναρχίας fructus 367
ἀναρχία 429
Anatome puellae 302. 303
Ananchidas Eleus 450. *Anan-*
chidae Klei statua 487. 491
Anax Terrae filius 87. *Anax*
Anactoriae conditor et rex 524
Anaxagoras Argivorum rex 150
Anaxagoridae 183. *Anaxagori-*
darum successio 150
Anaxander Eurycratis filius,
Spartae rex 209. dux in po-
 steriori bello Messeniaco 315/
 317. Messeniam populatur 241.
 a Messeniis funditur 318
Anaxandri Olympica victoria
 et statua 453. epistolion 334
Anaxandrae sepulcrum 248
Anaxandrides Leonitis filius,
rex Spartae 210. 211. *Anaxan-*
dridae filii 211
Anaxias et Mnasinous Diosco-
ridae, equites 256. 161
Anaxibia Agamemnonis soror
 178
Anaxicrates Atheniensium Ar-
chon 857
Anaxidamus Zeuxidami filius,
Spartae rex 220. dux in po-
 steriori bello Messeniaco 315
Anaxilas Rhegii tyrannus con-
terraneos suos accersit 336.
Anaxilae Rhegii tyranni quae-
stor 447
Anaxippus Mendaeus 444
Anaxirhoe Coronae filia 376
Anaxis et Mnasinous Dioscu-
rorum filii 161. 256
ἀνάξινος ἀνάρχος 511
Ancaeus Lycurgi filius 606. *An-*
caei fortitudo in oppugnatio-
ne apri Calydonii 693
Ancaeus Neptuni filius 530
Anchesmus mons 78
Anchialus 863
Anchionis victoriae 241. Vide
Chionis
Anchisae monumentum 625
Anchisia mons Arcadiae 625
Anchisiae, vicus Arcadiae 625
Ancillarum munia 860
Ancora Midae inventum 12
ἀγκύρα 486
Ancyra oppidum Phrygiae 12
Andania, foemina 362
Andania Messeniorum regia 230.
 282. 286. praestantis iuven-
 tutis forax 314. deseritur 323
Andaniae Magnarum dearum
sacra celebrantur 287. *Anda-*
niae infelicitas 343. *rudera* 362
Andracknos arbor 752. *ἀνδράκνος*
 fructus 764
Andraemon Codri filius 528
Andraemon Thoantis pater 331
Andraemonis monumentum et
uxor 896
Andreas Penei filius 779. *And-*
reus Andri conditor 829.
Andrei uxor 779
Andreis regio et urbs 779. 782
Andriscus Persei filius 554
Androcles Phintae filius, Mes-
seniorum rex 288. occumbit
 322. *Androclis et Antiochi*
disSENSio 291. *Androclis cae-*
des 291. *Androclis posteritas*
 313. *Androclis posteri bellum*
adversus Lacedaemonios red-
integrandum suadent 317. 318
Androcles Androclis nepos 318
Androclia Antipoeni filia 743
Androclides Thebanus 227
Androclus Codri filius, Ephe-
sium cum Ionibus occupat 525.
Samum capit 530. occumbit
 526. ubi sepultus 526
Androdamas Phiantis filius 127.
 140
Androgei pater, mors, ara 3.
 4. 67
Androgynus Attis 566
Andromache Pyrrhi uxor 26.
 Heleno nubit 26. 164. Per-
 gamum filium sequitur 26.
 27. *Andromache picta, cum*
filio 861. 862
Andromachus Abderita 483
ἀνδρομάχος bellua 751
Andropompus Bori filius 151
Androstenis Lochaei filii statua
 463
Andri Bacchanalia 518. *An-*
driorum donarium 829

- Anelontis* (vel potius Alentis)
 fluvii frigus 659
Anemosa, vicus Arcadiae 672
Anemotis Diana 369
Angelus Neptuni filius 532
Anguillae Copaides 756
Anigraea 201
Anigrus fluvius, olim Minyeius
 388. Anigri fluvii ostium 386.
 fons et odor 386
Anima hominis an immortalis
 360. animarum ductor 667
Animalia quibusdam regionibus
 peculiaria 175. animalia alba,
 insolita 634. animalium spe-
 cies perpetuantur 641. ani-
 malium species variant pro
 coeli et terrae diversitate
 752. animalium variorum
 imolatio 570
Animata diis offerre nolu-
 it Cecrops 600
Animus in adversis non abii-
 ciendus 331. animi morbos
 soli mutatio aegre levat 646
Anio fluvius Romanus 370
Anibal ex oraculo in terra
 Libyssa inhumatur 623
Annulus gemmatus 872
Anochus Tarentinus 487
ἀνολυμπιάδης 509
Anonus fons 262
Anser, puellae ludicrum 789
Antagoras Cois 214
Antalcidas Spartanus pacem
 Graecis cum Persa facit 712.
 Antaloidae pax 735
Antander Messenici exercitus
 dux 295. 296. occumbit 304
Antasus seu Antassus, Melanis
 pater 120. 424
Antenor Menelaum et Ulyssem
 hospitio excipit 864. Anteno-
 ris uxor et liberi 865. Ante-
 noreae domus insigne 865
Anterotis ara, et contentio cum
 Erate 75. 511. 512
Anthea sive Anthan, Neptuni
 filius 182. 753
Anthea oppidum Achaiae 569
Anthea oppidum Messeniae 355
Anthea Troezeniae oppidum 182
Antheas Euneli filius 568
Anthedon nympha 753
Anthedon oppidum Boeotiae 475.
 anthedonis Boeoticae situs et
 memorabilia 753
Anthemocriti monumentum 88
Anthinus puteus 94
Anthracia nympha 695. Anthra-
 ciae nymphae effigies 664
ἀντίεup 486
Anticlea Dioclis filia 353
Anticlea Ulyssis mater 870
Anticyrae Phocicae situs, no-
 mina, memorabilia 891. Anti-
 cyrae montes 891. 892. exci-
 dium 541
Anticyreus 891
Antigone Oedipi filia defunctos
 fratres cremat 758
Antigonea, quae ante Mantinea
 615
Antigoni in Ptolemaeum Laai
 expeditio 16. filius 16. mors
 17. statua 477. 491. 821
Antigonus Demetrii filius 24.
 Macedonia recuperat 33. 39.
 Pyrrhum in Peloponneso
 adoritur 33. Atticam invadit
 2. 18. Neptuni lucum et tem-
 plum incendit 76. Athenas
 oppugnat 218. Antigoni statua
 490
Antigonus Philippi tutor et vi-
 tricus 491. 539. Graeciae for-
 midabilis 129. amicitiam cum
 Aratro colit 132. Achaeis opem
 fert 131. Eiusdem in Achaeos
 studia 615
Antigoni in Galatico bello
 auxilia 847
Antigoni mors 38
Antiochus pictus 872. Antilo-
 chus redivivus 260
Antiochi filius Paeon 151
Antimachus Thrasyanoris filius
 152
Antimenes Deliphontis filius 176
Antinoe Peliae filia 621
Antinoe seu Autonoe, Cephei
 filia 613. 616
Antinoea oppidum Aegypti 617
Antinoi Bithyniensis templum
 et honores divini 617
Antiochus Alcibiadis gubernator
 a Lysandro vincitur 251.
 774

- Antiochus Herculis filius* 13.
 120. 821
Antiochi Lepreatae statua 458
Antiochus Messeniorum rex 288.
 moritur 291
Antiochus Phocensium dux 846
Antiochus Seleuci filius 18. 38.
 Antiochi Seleucidae clades 708
Antiochus Atheniensibus remittit statuas 20. a Pyrrho vincitur 31. Antiochi donaria 405
Antiope Amazon 5. 100
Antiope Thebanae parentes, raptus, partus 124. spelunca, fons et partus geminus 93. filii 125. simulacrum 134. Antiope iniurias ulciscuntur filii 758
Antiope cur furore correpta 744. Phoco nubit 744. 879
Antiope et Phoci monumentum commune 744. 745. 879
Antiophemus Musaei pater 809
Antipater Macedoniae imperator 59. Antipatrum in Graecos concitant proditores 547
Antipater Antipatri filius matricidii poenas luit 725
Antipater Milesius 455
Antiphanes statuarius 419
Antiphanis Tegeati statua 696
Antiphemus Gelae conditor 694
Antiphi exitium et mors 772
Antipoeni timiditas 743. Antipoeni filiarum magnanimitas et sepulcrum 743
Antitheus Archon Atheniensis 567
ἀντίθεος, ἄνθρωπος 210
Antonii cum Caesare bellum 355. Antonii et Augusti factio 615
Antoninus Pii cognomen unde meruerit 690. bella coactus gerit 689
Antonini apud Epidaurios opera praeclara 174. in Pallantium merita 688. in Graecos et Barbaros merita 689
Antonini secundi, sive Philosophi, res gestae 690
Antra memorabilia 877
Anus aereo thalamo clausa 343
Anus Chthoniae victimas caedunt 195
Anysi Titanis simulacrum 676
Aoede Musa 765
Aones, Boeotiae incolae 719.
 Aonum sedes priscae 719
Aoris vel potius Chloris, Nelei uxor 734
Aoris, Arantis filius 139
Aarnon locus Thesprotiae 768. 759
Apame Antiochi Seleucidae filia 18
ἀντήρης δρόμος 395. 396
Aper Calydonius, Erymanthius, Cromayonius 66. apri Arcadici venatio 400
apri albi 634. apri cicures praeliantes 243. aprorum immolatio 570
apri caput ferreum 841. apri et leonis ad currum iunctio 257
Apri monumentum, locus 317
Aperopia insula 192
Apes ad Pindari iuvenis labra favos affingunt 754. apes mansuetae ubi 78. apum examen praemonstrat oraculum Trophonii 793
Apesas mona 144
ἀπαυσίματος πόρτας 185
Aphaea dea 180
Aphareus Perieris filius, Messeniae rex 205. 283. Aeneas condit 283
Aphareii regia 286. filii 283. monumentum 234. picta imago 358
Apharei domus mascula prole orbata 284
Apharei filii an sepulti Spartae 242
ἀφαιρός ἄνθρωπος 414. 503
Aphetas 235
Aphetaci simulacrum 239
Aphetas via 235. 236. 237
Aphidanteia sors 604
Aphidantes, demus Tegeaticus 692
Aphidas Arcadis filius 604
Aphidas, Archon Atheniensis 583

- Aphidna* capitur a Tyndaridis 40. 162. *Aphidna* sine proelio capta 254
Aphnei deli etymon et templum 692
Aphrodisias oppidum Laconiae 268
Aphrodisium Arcadiae 691.
Aphrodision, sylvae Arcadiae 648
Aphrodisienses Cares 62
Aphytis obsidio 253
Aphytaei Ammonem colunt 254
Apia regio 123
Apis Iasonis filius 376
Apis Telchinis filius 123
Apidis fanum et oraculum apud Aegyptios 579
Apobathmi 201
ἀπόγονος τέτατος 315. *ἀπόγονος πέμπτος* 296. *ἀπόγονος ἑβδομος* 316
Apoecus Melanthi pronepos 528
Apollo et Diana interempto Pythone lustrationem quaerunt 128. *Apollo* Alcaethoum instruendis muris adiuvat 101. barbara consulenti barbara lingua respondet 756. boves pascit 574. bobus gaudet 574. Leucippi aemulus in amore Daphnes 638. Mercurium cursu, Martem pugilatu vincit 392. Musarum choro praecinit 423. tibicinibus reconciliatus 162
Apollinis inventum cithara 413. *Apollinis* lucus in Ida 239. spelunca ad Magnesiam 878. templum apud Samios vetustissimum 185. simulacrum mirificum 878. aerea statua XII. pedum 662 *Apollo* aereus Milesiis e Media remissus 39
Apollinis et Mercurii contentio de lyra 767. *Apollini* et Mercurio ara cur communis 413. *Apollinis* et Neptuni permutatio 189. 809
Apollo bovis cranio insistens 574. *Apollo* cervam prensans 829. *Apollinis* citharizantis effigies 664. 271. *Apollinis* taeniati statua 20
Apollinis Acesii etymum, templum, simulacrum 514. *Acritae* ara 237. *Actii* promontorium 615. *Aegyptii* templum 174
Apollo Agraeus 98. 99. *Agyieus* 78. 154. *Apollini* Agyieo curfana Tegeae dicata 706. 707. *Alexiaci* etymon et statua 9. 684. 685. *Amazonius* 274. *Amyclaei* tunica 247. *Archegetes* 102. *Argoi* statua 365. *Boedromii* statua 743. *Carnei* aedes 106
Apollo Carneus 238. 239. 273. *Apollinis* Carnei lucus 355. cella 134. templum 135. simulacrum 362
Apollinis Carniae simulacrum 265. *Cereatae* fanum 670. *Clarii* statua 116. *Corythi* fanum 865. *Cyparissii* templum 373. *Decatephori* statua 102. *Delphici* septum 818. *Delphini* templum 44. *Dionysodoti* ara 77. *Diradiotae* etymon et templum 165. *Epibaterii* templum 186
Apollinis Epicurii etymon, et templum insigne 684. *Epicurii* sacra 679. *Grynei* templum 51. *Horii* etymon, et templum 194. *Ismenius* 134. *Ismenii* collis, fanum, simulacrum, sacra, area 730. 731. 845. oraculum 360. *Latoi* fanum 109. *Lycaci* etymon, et templum 133. 44. *Lycii* etymon et templum *Argis* 152. *Maleatae* templum 175. 237. *μοισαίετον* simulacrum 858. *Oncaei* lucus 650. *Oncaeatae* fanum 651. *Paeonia* ara 83. *Parnopii* cognomen, et statua 58. et not. *Parrhasii* lucus 678. templum 679. *Patroi* simulacrum 9. *Platanistii* templum 192. *πολιῶν* festum et sacra 733. *Proopsii* ara 78. *Prostaterii* sacellum 106. *Ptoi* fanum, etymon, oraculum 755. 360. *Pythaei* templum 194. 197. statua 231. 233. *Pythii* templum Athenis

44. apud Pheneatas 631. ara
 414. simularum aureum 858.
 Situlcae statua XXXV cu-
 bitorum 833. Sminthei aedi-
 tua 827. Spondii ara 733.
 Thearii ara 185. Theoxenii
 templum, simulacrum, ludi
 595. Thermii ara 415
Apollinis Thyrexi oraculum 578
Apollodori Atheniensis monu-
 mentum 73
Apollodorus Cassandriae tyran-
 nus 291
Apollodorus rex Spartaë, vide
Polydorus.
Apollodorus Troezenius 820
Apolloneatis tribus Tegeatica
 707
Apollonia in Ionio mari 435.
 Corcyraeorum colonia 435.
 Apolloniatarum donaria 435
Apollonius Rhantia 433
Apollophanes Arcaë 171
Ἀπόλλωνος Iupiter 410
Apophthegma Vespasiani de
 Graecorum seditionibus 564
Ἀπορρόπαιος *Ποιός* 135
Appius in Graeciam mittitur 544
Apteraei in Creta a quo deno-
 minati 810
Apterenes sagittarii 329
ἄρτοι *ῥήνοδες* 359
Aquas subire quae foeminae
 possint 842. aquae certa men-
 sura distributae 840. aqua ex
 rupe lanceae cuspidè provo-
 cata 271. aquam thyrso elicit
 Bacchus 373
Aqua alba 370. glauca seu cae-
 rulea 369. nigra 370. rubea
 370. sanguinei coloris 370
Aqua calida, lacte suavior 370.
 aquae calidae post ignis
 eruptiones subitas 190. aqua-
 fervens in Maeandro 611.
 Puteolis 611. aqua fervoris
 acuti 371. aqua frigida pri-
 mum, mox fervida tactu 370.
 aqua frigida quae 659
Aqua amara 371. aqua dulcis
 e mari 611. aqua Anigri
 grave olens 387. aqua picci
 odoris 369. aqua salsa et
 linguam astringens 370. aquae
 marinae scaturigines in con-
 tinenti 619
Aqua amoris oblivionem indu-
 cens 582. aqua fatidica 270.
 578. aqua fatidicas efficiens
 mulieres 859. aqua lavanti-
 bus salutaris 510. aqua na-
 tantes obsorbens 200. aqua
 pisces non ferens 386. 391.
 aqua vapore nocens 387.
 aqua, viva corpora sustinens,
 mortua mergens 391
Aquila praecipitem Aristome-
 nem subiectis alis derexit 24
aquilae cyniaë, albae 634
aquila aerea Olympias 503.
aquilae *κυνηγόροι* 251. aquila
 passis alis, insigne Aristo-
 menia in scuto 319
Ara annua 503. arae solubiles
 573. ara cinericia 409. 410.
 412. 415. 733. ara e sanguine
 victimarum 410
ara lignea quadrangula 717.
 ara oblonga 414. ara qua-
 drangula 412
ara basis et sepulcri vices
 sustinens 257. 179
ara tubicinum et praecorum
 certaminibus dicata 434
arae ostium aeneum 257
Arabiae deserta 640
Arachnaeus mons 169
Aracus Lacedaemon 319
Araethyrea, Arantis filia, re-
 gioni nomen suum reliquit
 139. Araethyrea Phliantis
 mater 139
Arainum 273
Araneae sub arboribus nentes
 519. araneorum telae albae
 et nigrae quid portendant 724
Aras primus Arantiae seu
 Phliantis conditor 138. Aran-
 tis liberi 139. vetustas 143.
 monumentum 139
Aranteum sepulorum 143
Arantia, urbs et regio 138
Arantinus collis 138. 139
Aratæum heroum 138
Arati Sicyonii pater Aescula-
 pius est habitus 134. 314. res
 gestae 129. adversus Agidem

- stratagemata 619. interitus 131.
statua 127. 480
Ἀράξου νήπιος 499
Araxus promontorium 520
Arba, vel potius *Aros*, oppi-
dum Achaiae 569
Arbori divini honores tributi
116. arborum evulsio et ba-
iulatio 878. arborum vetu-
stissimarum catalogus 643
Arca magni artificii 420. *arca*
cum *Bacchi* simulacro 572
Arcana non inquirenda curiosius
679
Arcas *Callistonis* filius, *Arca-*
diae gentis conditor et rex
604. 616. inventa 604. uxor
Erato 604. filii 604. nepotes
ex *Erymantho* 644. sepulcrum
616. ossa unde *Mantineam*
translata 674. *Arcadis*, et
posterum statuæ *aeneae* 819.
Arcadis fanum et sacra 616
Arcades, olim *Pelasgi* 604.
Arcades *Azanes* 686. *Arcades*
indigenae 374. *Arcades* glan-
divori 686
Arcades alienis navibus ad
Troiam vehuntur 598. *Lace-*
daemoniis infensi 610. *Mes-*
seniorum contra *Lacedaemo-*
nios socii 305. 317. *Arcades*
desertae *Graeciae* poenas
dant 559
Arcadum fabula de *Pelaso* 598.
Arcadum *Focus* communis 708.
res gestae 609. 610. ad *Tro-*
iam dux 607. cum *Messeniiis*
societas 609. erga *Messenios*
eiectos benignitas 333
Arcadum quidam in *Argolicum*
censum transeunt 481. *Arca-*
dum montanorum arma 306.
Arcadum ab *Eleis* caesorum
monumentum 502
Ἀρκάδων ἱερὰ κορυφή 678
Arcadia ab *Arcade*, quae olim
Pelasia a *Pelaso* dicta 604.
sita in *Peloponnesi* medietate
598
Arcadiae regum catalogus 599.
et deinceps civitates prima-
riae 654. oppidula *Megalo-*
polin translata 654. *Arcadiae*
μυλων curia 666. *Arcadiae*
mons altissimus 633. *Arca-*
diae vertex altissimus 679.
Arcadiae sacer vertex 678
Arcadiae *Olympiae* reiciuntur
509
Arcadicorum athletarum ima-
gines 472
Arces editoribus locis aitae 250
Arcesilaus *Lycosurensis* 620
Arcesilaus *Pitanaeus* 699
Arcesilai *Spartani* statua 454
Arcesilai monumentum 789
Archander *Achaei* filius 125. 522
Archelaus *Agasilai* filius, rex
Spartae 208
Archelaus *Mithridatis* dux 47
Archemori ludi 697
Archias *Aristaechmi* filius 171
Archiae *Corinthii* colonia 390
Archiae *Thurii* scelus 20
Archidamia 320
Archidamus *Agasilai* filius, rex
Spartae 229. moritur 230.
Archidamo cur statuam *Olyn-*
piae posuerint *Spartani* 462.
490
Archidamus *Anaxidami* filius 220
Archidamus *Eleus* 494
Archidamus *Theopompi* filius
229. 315
Archidamus *Xeniae* filius 452
Archidamus *Zeuxidami* filius,
rex *Spartae* 221
Archidius *Tegeatae* filius 707
Archilochus poeta, nepos *Tel-*
lidis 866. *Archilochi* *Sapaei*
547. *Tantalus* 876
Archimedes *Archon* *Atheniensis*
338
Archippus *Mitylenaeus* 488
Archirhoe nymphæ effigies 664
Architecti 345
Architeles *Achaei* filius 125. 522
Archomenides *Philisti* pater 438
Ἀρκυριος *Spartani* 281
Arcus intentione vires exer-
centur 471
Ardalus *Vulcani* filius 184
Ardys *Gygis* filius 338
Area intrantes intra annum
perimens 669. *area* umbris
carens 669

- Arcilthoi* Corynetæ monum-
tum 621
Arene, Oebani filia, Apharei
soror et coniux 283
Arene Apharei regia 286. *Are-*
nes conditor Aphareus 283.
rudera 387
Arene fons 886
Areopagus, seu ἀρεος πάγος 68.
290
Arethanas caprarius 170
Arestotis uxor 146
ἀρετῇ ποδῶν 482
Arelthi seu *Arelthoi* interfector
606
Arethusae Alpheum aversantis
fuga 390. *Arethusae* mittun-
tur liba 584
Areus Acrotati filius, rex Spart-
tae 32. 217. 218. *Arei* Spart.
regis statua 480. 490
Areus Ampycis filius 568
Arei Spartani in Achaeos in-
gratus animus 544
Argaeus Ptolemaei filius occi-
ditur a fratre 17
Argalus Amyclae filius 204
Argadae reges Macedoniae 43
Argathæ, populi Arcadiae 644
Ἀργῆος θεοί 588
Argæus Deiphontis filius 176
Argæus Megapenthis filius 150
Argia Autesionis filia, Aristo-
demi uxor 285
Argiope nympa 862
Argius cursu certat 421
Argo reversa ubi appulerit 774
Argos olim potens 563. *Argis*
regnum triplex 150. *Argis*
viae variae in diversa Pelo-
ponnesi loca 166. *Argivæ*
civitatis memorabilia 152
Argivi Messeniis et Lacedae-
moniiis cognati 290. Olim ea-
dem cum Atheniensibus ute-
bantur dialecto 199. regiam
potestatem in ordinem co-
gunt 152. mille delectos mi-
lites alunt 155. in urbem
recipiunt Orneatas 168. et
Tirynthios 169. qua re a
Mycenæis alienati 146. a
Lacedaemoniis quando pri-
mum oppugnati 207. 219.
Lacedaemoniorum hostes 73.
ut vires suas contra Lacedae-
monios firmariat 653.
Thebas denuo impugnant 722
Argivorum ad Troiam duces
183. in Troiana expeditione
iuramentum 160. 161. e Tro-
iano bello reversorum nau-
fragium 163. *Argivorum* et
Atheniensium contentio de
antiquitate 34. *Argivorum*
cum Atheniensibus societas
72. *Argivorum* et Lacedae-
moniorum acris et perpetua
simultas 154
Argivorum theatrum 156. tute-
lares dii 345. donaria 821.
Argivorum foris in bello
mortuorum monumentum seu
πολυάνδριον 156. 167. *Argivo-*
rum de Epimenide fabula
refutatur 237
Argivorum heroum statuæ 822
Argivorum regum catalogus
144. 145. 150
Argivorum mulierum furor 150
Argivæ tibiae 345
Argolicæ regionis antiquitates
primæ 144
Argolicorum oppidorum exci-
dium, et in urbem translatio
653
Argolicum litus 130
Argolicus sinus 598
ἀργος λιθός 265. ἀργὸν πεδίον 611.
ἀργὰ ἔργα 859. ἀργὰ πτήματα
323
ἀργὸς pro λευκός 44
Argus, Iovis et Niobæ filius,
Phoronei nepos, *Argivæ* ci-
vitati nomen imposuit 145.
191. *Argi* filii 169. monumen-
tum 161. lucus 157. lucus a
Cleomene incenditur 211
Argyra nympa 581
Argyra fons 581
Argyra oppidum 569. *Argyrae*
urbis rudera 581
Aria regio 118
Ariadne a Theseo rapta 52. a
Baccho rapta 46. coronam
tenet 424. *Ariadnae* chorus
793. *Ariadnes* sepulcrum 164.
Ariadnae a Daedalo dona-

tum simulacrum 793. Ariad- nae picta effigies et raptus 869	<i>Aristio</i> Epidaurius 483
<i>Aricinorum</i> de Hippolyto nar- ratio 173	<i>Aristii</i> monumentum 141
<i>Aridaeus</i> Philippi filius 15.	<i>Aristo</i> Agasielis filius, rex Spartae 220. 212
Macedoniae rex 59. Aridaei mater 612. caedes 60. 612	<i>Aristocles</i> Carystius 820
<i>Aries</i> Thyestae sepulcro quarè insculptus 149. arietis circum moenia gestatione sedatur pestis 752. arietes cornibus arae sponte illis moriuntur 311	<i>Aristocrates</i> Aechmidis filius, Arcadiae rex, sceleris poenas luit 609. Aristocratis monu- mentum 627
<i>Aries</i> aureo vellere 778. aries niger 407. arietes nigri in sacrificio 868. arietes sylve- stres 839	<i>Aristocrates</i> Hicetae filius, Ar- cadiae rex, proditionis sce- lus luit 609. 627. Aristocratis proditio 821. 822. proditio iterata 833. 334
<i>Arietes</i> , loci nomen 150	<i>Aristodama</i> Arati mater 134.
<i>Arius</i> 20	<i>Aristodamae</i> conceptio mira- culosa 314
<i>Arignotus</i> Parius 172	<i>Aristodemus</i> Aristomachi filius 151. Aristodemi mors 201.
<i>Aris</i> populi 118	205. Aristodemi filiorum ma- ter et tutor 285. Aristodemi filiorum uxores 248. Aristo- demi filii gemini, geminum Spartae regnum propagant 208
<i>Arimaspi</i> populi 58	<i>Aristodemus</i> Eleus polestrita 457
<i>Arimnesti</i> imago 718	<i>Aristodemus</i> Macedo 847
<i>Arimni</i> Tyrrheni thronus 406.	<i>Aristodemi</i> Megalopolitani ty- rauni genus, cognomen, vir- tutes, res gestae 656. Ari- stodemi Megalopolitani ty- rauni sepulcrum et cognomen 673
406	<i>Aristodemus</i> Messeniorum rex 304. filiam pro republica devovet, mox iratus inter- ficit 302. Aristodemi pruden- tia 308. 310. somnium 311.
<i>Arionis</i> Methymnaei statua 767.	<i>Aristodemus</i> regni anno sexto se ipse interimit 311
768. 275	<i>Aristodemus</i> Spartanus Pausa- niae liberorum tutor 216
<i>Arionis</i> equi parentes, et elo- gium 650	<i>Aristogitonis</i> sepulcrum 75.
<i>Ariphronis</i> filius Xanthippus 221	statua 20
<i>Aris</i> fluvius 855	<i>Aristolaus</i> Macedo 493
<i>Arisbantis</i> filius Molyrus 783	<i>Aristomache</i> Priami filia 862
<i>Aristaechnus</i> Archiae pater 171	<i>Aristomachus</i> Hippodamiae pro- cus 508
<i>Aristaeus</i> Megalopolitanus 703	<i>Aristomachus</i> Cleodemi (vel potius Cleodaei) filius 127.
<i>Aristaeus</i> Apollinis filius 836.	Aristomachi filii Oxylo su- specti 381
837. Aristaei uxor 837. in- venta 604. profectio in Sar- diniam 836	<i>Aristomachus</i> Argivae civitatis tyrannidem deponit 130
<i>Aristander</i> Megalopolitanus 663	
<i>Aristarchi</i> Elei statua 492	
<i>Aristarchi</i> Olympiorum inter- pretis narratio 428	
<i>Aristas</i> Parthaonis filius 644	
<i>Ἀρίστης καὶ καλλότης</i> simula- crum 71	
<i>Aristaeae</i> Stratonicensis victoria 432	
<i>Aristerae</i> insula 192	
<i>Aristeus</i> Argivus 473	
<i>Aristides</i> Eleus 491	
<i>Aristides</i> Lysimachi filius 705	
<i>Aristio</i> Mithridatis legatus et dux 47. occiditur 48	

- Aristomelidae* facinus, et supplicium 696
Aristomenes Messeniorum imperator 316. captus liberatur 320. 325. 327. ter hecatomphonia peragit 326. qua aetate vixerit 294
Aristomenis parentes 314. maiores 316. soror 330. filiae et generi 337. stipatores 318. studium 316. iustitia 320. in perditis rebus prudentia et fortitudo 332. in Lacedaemoniis oppugnandis constans animus 335. strenua virtus 293. 317. 318. ovatio 319. donaria 316. 319. depositum 328. 344. clypeus 319. clypeus Trophonio dicatus 360. 792. mors 338. ossa Messenen reportata 359. monumentum 338. 359. honores heroici 314. 338. sacra 359. statua aenea 360. spectrum in pugna Leuctrica 359. elogium 338
Aristomenis Rhodii victoria 432
Aristomenidas Spartanus 225
Ariston, vide *Aristo*.
Aristonautae Pelleneorum navale 138. 594
Aristonymus Pyrrhonis filius 129
Aristophactus Corinthius 820
Aristophon pancratiastes 484
Aristotimus Elidis tyrannus 384. 487
Aristus Hellesponticae Phrygiae satrapa 73
Arithoi intersector 606
Arius poeta epicus 239
Arius Teuthraniae dynasta 26
Arma aurea 843. arma heroum fuerunt aenea 211. armis alienis falluntur Troiani 349
armatorum militum cursus 395
armatura levis 306. armaturam Achaicam mutat Philopoemen 700
Arne Aeoli filia 793
Arne Boeotica 793
Arne Thessalica 793
Arne fons unde dictus 613
Arnicus Eleus 492
Aroa, oppidum Achaiae 568. dilatatur 568
Aroania, montes 636
Aroanius fluvius Arcadiae 628. 639. 645
Arrhachionis statua, et victoria funesta 682
Arrhiphon Trichoniensis 199
Arrhon Clymeni filius 784
Arrhon Erymanthi filius 644
Arsaces Parthus 406
Arsen fluvius Arcadiae 643
Arsinoe fons 357
Arsinoe Leucippi filia 171. Asclepii mater 277. Arsinoes Leucippidis fanum 237. Arsinoes Leucippidis, et Aesculapii filii, pictae imagines 353
Arsinoe Lysandrae soror, Lysimachi uxor 25. nefaria molitur 25
Arsinoe Lysimachi filia 18
Arsinoe Ptolemaei filia, Ptolemaei fratris soror et coniux 17. 18. Arsinoes Ptolemaeo nuptae monumentum et simulacrum 770. 21
Arsinoites *ρομῶς* 19. 433
Artaphernis equorum praeseptia 80
Artaxerxes Xerxis filius 19. oppugnatur a Spartanis 225
Artaycles 213
Artemidori Tralliani victoriae 485
Artemisiae origo, virtus, statua 232
Artemisium mons 167. 611
Artontes Mardonii filius 714
Artylas Phigalensis 656
Aruspex 790
Arybbas 26. 27
Asaea seu Asea oppidum Arcadiae 603. 709
Asaeatas, seu Aseatas Lycaonis filius 603
Asamonis statua 492
Ascalaphus Martis filius 786
Ascalon Palestinae oppidum 36
Ascetadae proditio 85
Asclepius ubi expositus, et divinis honoribus affectus 651. Asclepii natales 170. 171. Asclepi pater Apollo, mater mortalis nulla 583. Asclepii mater Arsinoe Leucippis 277.

284. 358. patria 171. uxor
177. filii 358. divinitas 172.
dracones 137. lavacrum 174.
lucus 172. 177. stola 173.
fanum 49. 648. templum in-
signe Messenae 358. templum
et statua 141. 163. fanum,
simulacrum, miracula sana-
tionis 596. simulacrum Epi-
dauri qua statura et habitu
172. sacrificia 172. Asclepii
apud Pergamum ritus 278.
Asclepii veneratio ex Epi-
dauro ad alios translata 171.
Asclepius Epidauro advectus
Sicyonem 134. Asclepio sacra
Epidaurus 170
Asclepius Apollinis filius, Hy-
giae pater, allegorice 583
Asclepius allegorice, aer 583
Asclepieae et Hygiae simula-
crum idem 583
Asclepii Archagetæ templum,
simulacrum, sacra 879. Ascle-
pii Aulonii templum 375.
Asclepius Cœus 270. Asclepii
κωυλλίος templum 258. As-
clepii Demæneti fanum 507.
Asclepius Gortynius 137. As-
clepii Hagnitæ templum et
statua 242. Asclepii *Ἰεργού*
templum 172. Asclepii Philo-
lai templum 267. Asclepii
pueri fanum et simulacrum
651. 667
Asclepiadae Messenici regni
partem tenent 284
Asclepii et *Asclepiadarum* ae-
des 49
Ἀσκληπιδίων 134. 136. 268. 353
Ascræ e Neptuno filius 765
Ascræ Boeoticae situs 765.
conditores 765. reliquiae 765.
Ascræ ferax frumenti 787
Ascae, Arcadiae oppidi situs
et rudera 691. 709
Asia, mons 272
Asiam invadunt Lacedaemonii
225
Asina, mulier ignava 868
Asinarus fluvius Siciliae 561
Asine Argolica 366. Asinae ru-
dera 197. eversionis causa
Tom. V.
197. 220. Asinaei Argolidia
incolae 175
Asine Messeniae oppidum 367.
Asinaei Lacedaemoniorum
socii 220. 298. Asinaeorum
veteres sedes 363. Asinaeis
maritimus Messeniae ager
assignatur 313. Asinaeis re-
linguntur suae sedes 346
Asinus cista puero, et aliis
impedimentis oneratus 865.
866. asinus aeneus 840. asini
effigies in saxo, ob vitium
putationem praemonstratam
201
Asopia, oppidum 110. Asopiam
Sol Alao filio donat 119
Asopichi filius Phormio 825
Asopus, Neptuni filius, Asopi
fluminis inventor 138. 139.
Asopus rex fluvio nomen
suum imponit 712. Sisyphe
fontem in Acrocorintho ex-
citatur 121. 122. Asopi et filia-
rum eius statuae 436
Asopi fluvii initium et progres-
sus 122. Asopi fluvii filiae
122. 124. Asopi iuncus 411
Asopus oppidum 265. 267
Asphodeli gravis odor 895
Asphodici sepulcrum 746
Ἀσπίδες, *Ἀργολικαί* 168. 700.
Ἀσπίδες captae 560. *Ἀσπίδων*
ὁμοῦ τρέχειν 395. *Ἀσπίδων* usus
primus 169
Aspides Aetiopicae nigrae 752
Aspledon Neptuni filius 788
Aspledon urbs Boeotiae 788
Assus, oppidum Troadis 462
Assyria textura 405
Asiacus Bithyniae oppidum 406
Asteria 87
Asterion Cometae filius 421
Asterion Minois filius 183
Asterion herba 147
Asterionis fluvii descensus 147.
filiae 147
Asterius Anactis filius 524.
Asterii parentes, insula, se-
pulcrum 87
Asterodia Endymionis uxor 375
Asteropea, Peliae filia 621
Astius Archon, Aethiopiensis 589.
713

- Astrabacus* Irbi filius 249. *Astrabaci* heroum 248
Asyages Cyaxaris filius 398
Asyanactis Arcadis statua 678
Astycles Locrus 466
Astycrateae sepulcrum 104
Astycratis statua 819
Astylus Crotoniates 481
Astinoi caedes 863
Astyoche Actoris filia 786
Astypalaea Phoenicis filia 530
Astyra, thermæ 370
Asylum Phliasiarum 141. *asylum* religiosissimum 216
Atalanta, Locridis insula 846
Atalante Schoenei filia 672. aquam e saxo elicit cuspide 271. hinnulum tenet 424. *Atalantæ* curricula 672. *Atalantæ* fortitudo in oppugnatione apri Calydonii 693
Atarneus Chiis donatur 570. *Atarnitarum* calamitas 527
Athamantius campus 756
Athamas Oenopionis filius 532
Athamas Sisyphei frater 779. *Phrixum* et *Hellen* mactare parat 778. fratris filios adoptat 779
Athamantis sedes 756. in uxorem et liberos saevitia 108. 779. *Athamanti* *Andreidis* partem tribuit *Andreas* 779
Athamas *Athamantis* nepos 528
ἀθῶναι, cohors regis apud Persas 464. 844
Athaneatis tribus *Tegeatica* 707
Ἀθῆναι τῆρος 581
Athens oppidum *Boeotiae* 756
Athens *Atticae* oppugnantur ab *Antigono* *Demetrii* filio 218. a *Macedonibus* atteruntur 563. *Athens* radicitus excidere cogitat *Agis* 224
Athenis fons unicus 34
Athenienses religiosissimi 89. 56. in bellis iuvantur a *Diis* 620. relictis *Spartanis* societatem cum *Argivis* ineunt 73. 889. *Asiaticae* *Spartanorum* expeditioni sese subtrahunt 225. a *Lacedaemoniis* ad *Tanagran* victi 73. *Messensis* auxilia promittunt 347. Romanis auxilia mittunt 74. in bello Persico uxores et liberos *Troezeniorum* fidei committunt 185. *Siciliae* nomen male interpretantur 623. a *Siciliensi* expeditione multis prodigiis deterrentur 834. *Macedonico* iugo implicantur 59. liberantur 61. oracula iubentur *Eleis* mulctam deprendere 431. mulctae gravitatem a Romanis deprecantur 530
Atheniensium prima de exteriori victoria 402. extra *Graeciam* expeditiones 72. *Atheniensium* et *Lacedaemoniorum* foedus 437. *Atheniensium* in *Marathonico* proelio numerus 846. in *Siculo* bello scopus 28. in *Galatico* bello fortitudo 10. in *Macedonico* bello socii 59. e *Macedonicis* bellis egestas 550. *Atheniensium* in longinquis bellis occisorum monumenta 71. *dicasteria* 68. 69 et deinceps. *donaria* 833. 843. magistratus annui 815. magistratus sorte ducti 82. pietas 867. porticus apud *Delphos* 825. portus et navalia 2. 3. 4. reges primi 7. thesaurus *Delphis* dicatus 824. tribus unde nominatae 821
Atheniensis arcis scaturigo *Marina* 619
Atheniensium democratiam quid provexerit 368
Atheniensium heroum statuac 821. matronarum et puerorum statuac apud *Troezenios* 15
Atheniense odeum 57
Atheniensis populus *Aristophonti* statuam ponit 424
Atheniensem consiliarium ascendere sibi iubentur *Spartani* 315
Athenaea, festum 600
Athenaeus, heros 247
Athenaei *Ephesi* statua 451
Atheneon, locus *Arcadiae* 621
Atheras *Cereris* hospes 14

- Atherionis simulacrum* 574
Athletarum cibus 470
ἀθλοθέται 897
Athmonensis demus 36. 77
Attilius cum exercitu in Graeciam mittitur 540. 891. *Attilii saevitia* 541
Atlantes, iidem qui Nasamones 81
Atlantis columnae 749. *specula* 749. *curiositas* 749. *onus et mala* 423. *Atlantis onus* subire conatur Hercules 400. 402
Atlans mons Libyae 81. 82. 689
Atreus Pelopi succedit 795.
Atrei de fratre ultio 149. *sepulcrum* 147. *cellae subterraneae* 147
Attaginus patriam prodit 546
Attali, ut eponymi herois, *statua* 14. 19. *donaria* 59. *thalamus* 782
Attalus Attali filius 19. *Galatas pellit* 19. *Taurigena et Tauricornis* 838. *Romanorum socius* 543
Attes Dindymenae honorum participes 573. *Attis natales, conditio, interitus, templum* 566
Atthis Cranai filia 7
Attica unde dicta 7
Atticae demi minores 76. 79. *fluvii* 45. *insula* 85. *montes* 78. *reges prisce* 78. *Atticorum regum successiones* 7
Atticae literae veteres 6. 498. *Attica officina statuaria* 445. *Attici operis simulacra* 894
Atys (vel potius Attis) sepulcrum 12
Avaritia res etiam divinas quaestui postponit 269. *avaritiae vis* 289. *mala praemia* 561. 823. 824
Lucupii astutum inventum 641
Audacia insana 557. *audaciae praemium* 465
Averrunci dii 135
aves rostris firmissimis 641. *aves in Amphiarai absorpti columnas non involant* 727. *avium abactio* 640. *immolatio* 137. 858. *avium crura habentes virgines* 641
Auge Alei filia 606. *ubi ab Hercule compressa* 696. *Auge picta* 868
Auges exilium et partus 868. 698. *monimentum* 606
Augae (vel potius Hygiae) simulacrum 658
Augae, oppidum Laconiae 264
Augaeus Elei filius, Eleorum rex 377. *ab Hercule ob negatam mercedem oppugnatur* 377. *moritur* 380. *Augae greges* 377. *honores heroici* 382
Augures 84. *auguralis divinationis inventor* 811
Augustus Graecis *σεβαστός* 232
Augustus Imperator Antonii sectatores in Graecia mulctat 355. *Laconibus libertatem donat* 264. *agri partem Messeniis ademptam tribuit* Lacedaemoniis 277. 280. *Nicopolin condit* 569. *Patras instaurat* 569. 565. 578. 580. *Tegeatas donariis et simulacris privat* 694
Augusti elogium et templum 232. *statua* 148. *statua ex electro* 406
Aviditatis poena. 466. *Vide Avaritia.*
αὐλῆνα Ἰλίουπόλιν 162. 392
Aulis Ogygi filia 747
Aulidis situs et memorabilia 747.
Aulide detinentur Graeci 659.
Aulidensi Dianae sacrificat Agesilaus 226
Aulisci donaria 185
αὐλωδία quid sit 814. *αὐλωδίας certamen* 813. *aulodia curabolita* 814
Aulon Messeniae locus 373
Aulonius Arcadis heroum 237
Aura, equa Phidolae 484
Auriga coelestis 184
Aurora rapit Cephalum 8. 256. *pro filio intercedit* 435
Auri integritas 636. *Styge vitatur* 636. *auri sacra fames* 796. *aureum seculum* 392. *aurea statua eburnea facie* 694

Auspices 84
Autetion Tisamēni filius 245.
 migrare cogitur 723. *Autetionis* filius, filia, maiores 285
αὐτόθους Athenienses. 143
Autolaus Arcadis filius nothus 604. *Asclepium* puerum consecrat 651
Autolyci pater, uxor, sedes 605.
Autolyci filiorum venatio 817
Autolyci pancratiastae et Eteonici controversia 775
Autolyci pancratiastae statua 41. 775
Automate Danaī filia 522
Autonoe Cadmi filia 107. *Aristaei* uxor 837
Autonoe, seu *Antinoe*, *Cephei* filia 613. 616. *Autonoe*s monumentum 616
Autonomus Eretrionensis 820
Autonomi opus 499
αὐτοσχέδιοι τοῦρα 409
Autosthenes, archon Atheniensis 336
Auxesia 181. 186
Auxo, *Charis* 780
Axeus, seu *Azeus*, *Clymenī* filius 784. 786
Axion, *Phegei* filius 646. 647
Axion, *Priami* filius 865
Axonius *Achaeus* 820
Axius, fluvius 376
αἰνυλὰ, *εἰγος*, *λυμὸς* animamilitis frangunt 332
Azan *Philippus* 472
Azan Arcadis filius 604. *Azanis* ludi funebres 876. 605
Azania, pars Arcadiae 604
Azeus, vide *Axeus*.

B.

β praeponunt Elei vocibus a vocali incipientibus, velut in *βαδύ*. 380
Babylonis muri 356. reliquiae 668
Baccae animalculum concipientes 890
Bacchae, sacrae feminae 127.
Baccharum cum *Baccho* adversus *Argos* expeditio 155.

160. in *Pentheae* furor 116.
 sepulcrum 160. simulacra 127
Bacchanales ludi 194. *Bacchannalia* *Cynaethaeusium* 637
Βαχχῆος 127
Bacchi *Dionysi* simulacrum 116. 127
Bacchis *Prumnidis* filius *Corintho* potitur 120
Bacchiadas *Corinthis* imperium tenent 120. *Cypselum* interimere quaerunt 449
Bacchus infans ex aquis servatus 272. *Bacchus* puer a *Mercurio* in coelum portatur 255
Bacchus a *Titanibus* infestatur 676. a *Perseo* vincitur 155. 160. cum *Perseo* et *Argivis* redit in gratiam 165. *Ariadnen* eripit *Theseo* 869. Semelen qua reduxerit ex inferis 183. aquam *thyrsos* elicit e terra 373. a quo *Athenis* introductus 7
Bacchus, vates et medicus apud *Amphicaeenses* 824
Bacchi incunabula et pericula a *Panibus* 568. *nutrix* 272. expeditio *Indica* 869. descensus ad inferos 200. habitus 664. 665. miracula et cultus apud *Eleos* 517. antrum in *Euboea* 163. hortus 272. fanum *Athenis* 7. oraculum in *Thracia* 769. festum ineunte vere 266. festum oruentum apud *Aleatas* 642. sacra ubi solae feminae tractant 261. sacra nocturna 200. simulacrum furorem aspectu infert *Eurypylo* 572. simulacrum ex *Euboea* delatum 163. simulacrum eburneum 504. pictura 426. *Baccho* arbores quae gratiae 426. *Baccho* honores quis primus decreverit 415
Bacchi *Acratophori* aedes et simulacrum 681
Bacchi *Aegoboli* fanum et sacra 726
Bacchus *Aesymnetes* 573
Bacchus *Antheus* 576

<i>Bacchi</i> Ἀρόλου ara	77	<i>Barbaris</i> societate iunguntur	
<i>Bacchus</i> Aroeus	576	primi Lacedaemonii	290
<i>Bacchi</i> Axitae fanum	652	<i>Βαρία ἀγνώστου</i>	513
<i>Bacchi</i> Cadmei simulacrum	734	<i>Barine</i> , Alexandri magni uxor	
<i>Bacchi</i> Calydonii templum et simulacrum	575		725
<i>Bacchi</i> Cephallenis simulacrum et cultus	842	<i>Basilas</i> sacrifici	501
<i>Bacchus</i> κλονός.	78	<i>Βασίλλος σποι</i>	36
<i>Bacchi</i> Colonatae templum	239	<i>Basilis</i> , locus Arcadiae	661
<i>Bacchi</i> Cresii etymon et templum	164	<i>Basis</i> arae forma 257. <i>basis</i> arae hemicycli forma	435
<i>Bacchus</i> Dasyllus	104	<i>βασανον το σπιδος</i> 227. <i>βασανον το δαιμόνιον</i> 189. <i>βασανος δαλμων</i>	505
<i>Bacchi</i> Eleuthereus 46. <i>Bacchi</i> Eleutherenais templum et simulacrum	93. 71	<i>Bassae</i> , locus Arcadiae 662. 684	
<i>Bacchi</i> Lampteris aedes et festum	595	<i>βαθία ιονία</i> 324. <i>βαθία καί πυρή φάλαγξ</i> 305. <i>βαθιότα φάλαγξ</i>	298
<i>Bacchi</i> Leucyanitae fanum	507	<i>Bathos</i> , locus Arcadiae 660. 661	
<i>Bacchi</i> Lyaii fanum et etymon	742. simulacrum 116. 127	<i>βαθρον, βουού στήμα παρέρων</i>	257
<i>Bacchi</i> Melanaegidia templum	154	<i>Bathyllus</i> fons	666
<i>Bacchus</i> μελαινός	7. 78	<i>Baton</i> Amphiarai auriga	420.
<i>Bacchus</i> Mesateus	576	822. <i>Batonia</i> natales et templum.	163
<i>Bacchi</i> Mystae fanum	710	<i>Βατορία palustria</i>	750
<i>Bacchi</i> Nyctolii templum	97	<i>Βατοριού διχαστήριον</i>	69
<i>Bacchus</i> Patrous	104	<i>Batti</i> , Therzei colonia in Libyam deducta 241. <i>Batti</i> curulis statua 834. <i>Batto</i> vox ut restituta	834
<i>Bacchi</i> Politae fanum	652	<i>Beatitas</i> absoluta nulli	647
<i>Bacchi</i> Psilae veneratio	258	<i>Belemius</i> Laconiae oppidum	
<i>Bacchi</i> Saotae ara 184. simulacrum	198	264. 265. an olim Arcadium fuerit	671
<i>Bacchicum</i> ἐλφθόγγιον	356	<i>Belgus</i> , vide <i>Bolgus</i> .	
<i>Bacis</i> Troezenius	471	<i>Belistiche</i> victoria	395
<i>Bacis</i> Boeotius vates 828. <i>Bacidis</i> oracula 344. 832. oraculum Tithorensibus et Thebanis datum 744. vaticinium de Sparta et Messene 344.		<i>Bellerophon</i> tes exul ante nuptias 185. <i>Bellerophon</i> tis pater, casus 119. <i>Bellerophon</i> tis equus fontem ungula aperit 771. <i>Bellerophon</i> tis locus 115	
<i>Bacidis</i> Tithorenses 744. 878		<i>Bellum</i> animos quales requirat 259. belli tacita expeditio 292. bellorum denominationes 293. bella memorabilia	213
<i>αδν</i> , Eliace pro <i>αδν</i> sive <i>ιδν</i> , loci et fluvii nomen	380	<i>Bellum</i> Persicum communi consilio suscipitur	236
<i>aetis</i> olim Tartessus	497	<i>Bellum</i> sacrum 347. 655. 666. belli sacri tempus 724. exitus	803
<i>alanagrae</i> Cyrenes oppidum	172	<i>Bellum</i> Troianum communi consilio suscipitur 236. Cetera suo loco.	
<i>λαρτράγοι ἄνδρες</i>	599	<i>Belus</i> Libyae filius 337. <i>Beli</i> templum	39. 668
<i>aluri</i> , gens Sardiniae, unde dicti	838		
<i>alsani</i> arboris patria, forma, liquor	764		
<i>alyra</i> fluvii situs et etymon	361		
<i>aphyras</i> (vel potius Balyras)	709		
<i>Aluvius</i>	709		

- Berenice Ptolemaei Lagidae** 18
 uxor
Berenice Ptolemaei Philometo-
 ris filia 22. **Berenices aenea**
 statua 22
Berosi filia fatidica 828
Bestiae olim terribiliores 66
Blas ara 121
Bias Amythaonis filius 364.
 Melampodis fratris auxilio
 regni Argivi partem obtinet
 150. Biantem in sponsa im-
 petranda iuvat Melampus 372.
 Bias Talai pater 125
Bias Prienensis 857
Bias fluvius 364
Biblias, seu **Biblis**, fons Mileti
 585, 535
Bidialis ἀγξίων 231. 235
Bidaeorum archivum 235. Bi-
 diaeorum numerus et munus
 231
Bipennes Delphis dicatae 831
Biridis (seu **Ciridis**) statua 257
Bisontis aeneum caput 828.
 Bisontes ut venentur Paeo-
 nes 828
Bithynium Bithynias oppidum
 617. Bithynienses ex Arca-
 diae Mantinea oriundi 617
Bitonis statua taurum humeris
 portans 153
βλήθης ἑμίτα 466
Blenina, oppidum Arcadiae 654
Boagrius fluvius 435
Boeae oppidum Laconiae 65.
 265-268. Boeatarum fines 269.
 Boeatarum forum 268. Boea-
 ticus sinus 268
Boes (seu **Boges**) Persa 614
Bocotarchas septem 736. 737
Bocotarchiae lex 739
Boeotus Itoni filius 711
Boeoti unde denominati 711.
 Boeoti Macedonum partes
 sequuntur 60. Thessaliae olim
 partem tenuere, Aegleenses
 dicti 816
Boeotorum extremi 757. Boeo-
 torum rei nauticae qui peri-
 tiores 774. Boeotorum con-
 cilium 778. Boeotici concilii
 abolitio 562
Boeotia Atticae finitima 711.
- Boeotiae in Phocidem aditus**
 806
Boeoticae tibiae 345
Boeus Herculis filius 268
Boges, vide **Boes**.
Bolei 197
Bolghis, sive **Belgius**, Galata-
 rum dux 843
Boline, seu **Boline**, oppidum
 569
Bolina puella 562
Bolina oppidum 562
Bolinaeus fluvius 582
Bonis ubique intermiscet mala
 Deus 647. 893
Βοώρητα 235
Bootes, sidus coeleste 603
Boreas Orithyiam rapit 424
Boreas Graecis bis opem
 tulit 45. 657. **Boreae** ara
 et sacra 673. **Boreae** filii
 harpyias abigunt 422
Boreus mons Arcadiae 691
Borus Penthili filius 151
Borysthenis fluvii frigus 653
Bos Cadmum in Boeotiam du-
 cit 747. **Boves** veteribus cari
 372. **Boves** falce iugulantur
 195. **Boves** insigniores, Thes-
 salici, Hispanici 371. 372.
Bos maculis albis lunae ple-
 nae speciem praeferebantibus
 788. **Bovis** operarii immolatio
 733. **Bovum** fructus 289
Boves aenei 449. a **Carystiis**
 et **Plataeensibus** cur dicati
 835. **Bos** aeneus caedis cri-
 mine expiatur 449. 450
Botrus vere maturus 256
Brabisci regio 71
Branchidae 391. **Mileti** oppidum
 533. **Branchides** Apollo 694
Branchyllides **Boeotarcha** 737
Brasias 265. 271. **Brasias** unde
 dictae 272. **Brasiatae** 272
Brasidae cenotaphium 280
Brauron, demus Atticus 85
Brauronem **Dianae** simulacrum
 spoliatur **Xerxes** 64
Βρεσσιανόν oppidum Italiae 4
Brenthaeates fluvius Arcadiae
 391. 60
Brenthes oppidi Arcadici rudera
 600

Brennus Gallos denuo sollicitat
adversum Graecos 844. Oe-
tam transcendit 852. Delphos
contendit 853. vulneratur 855.
Brenni stratagemata 847. mors
856
Briacas Aeginetae filius 609
Briareus arbiter in Neptuni et
Solia super Corintho contro-
versia 112. 121
Brigantes ab Antonino in ordi-
nem coguntur 689
Brimia Eleus 492
Briseis intacta 441. *Briseia*
picta 860
Britannia 81. *Britannia* in or-
dinem cogitur ab Antonino
Pio 689
Britomartis Cretica 240. 609.
Iovis et Carmes filia 180.
181. eadem quae Aphaea et
Dictynna *Britomartis* simul-
lacrum 793
Brontes Tantali pater 161
Broteas Tantali filius 266
Brundenium, seu *Brentesium*
499
Bryantis Argivi libido punita
155
Brysiac oppidum Laconiae 261
Bubile in spelunca 371
Bubulci fraus 289. *Bubulci*
adulterio capitur *Messenia*
328
Bucephala, promontorium 192
Bucolion Laiac filius 608
Bulidis oppidi situs, etymon,
memorabilia 892
Bulan, *Bulidis* conditor 892
Bunus Mercurii filius 119. 121
Buphagi herois *Pheneatis* pa-
rentes et interitus 658. in
Iphicium humanitas 629
Buphagi fluvii denominatio 658.
fontes et ostium 653
Buphagium, locus *Arcadiae* 653
βουφορος 57. 70
Buporthmus 192
Bura Iovis filia 590
Burae Achaicae situs et me-
morabilia 590
Buracua fluvius 590
βουφοργηδόν 420
Butae herois ara 62

Butae *Milonii* statua 493
Buzeum simulacrum 499
Bycellus Sicyonius 483
βυσσος νεοδαγρος 829. 895
Byssus Elea 384. 385. 519.
Byssus Hebraica 385. *Bys-*
sina tela 578
Byzantium donarium 490.
Byzantium de *Pausania*
narratio 252. *Byzantini* muri
356. 357

C.

Caanthi pater, mors, sepu-
crum 730. 781
Cabiraei ab Argivis pulsati 759.
Cabiraeorum reditus 759.
Cabiraeia ignitorum ritus
donat *Ceres* 759
Cabiri, anactes 896. 897. *Cabiri*
violati numinis sui acres ul-
tores 759. *Cabirorum* sedes
ubi olim 12. *Cabirorum* aedes
et lucus 753. templum 758.
initia seu arcanæ sacra 281.
758
Cabirium, aedes *Cabirorum* 761
Cachales fluvius 879
κακὸς ὄρετρος 63
Cadaver XI cubitorum 661.
Cadaver incorruptum 428.
450
Cadmus Aegyptiusne an Phoe-
nix in Thebaidem venerit
734. e Phoenice in Graeciam
cum exercitu invadit 719.
draconis dentes ubi semina-
rit 729. *Cadmo* bos urbis con-
dendae locum praemonstrat
733
Cadmi nuptiae 719. filiae 719.
domus 734. naves 742. in
Semelen et nepotem facinus
272. in Illyrium migratio 719.
Cadmi Agenoridae heroum
245
Cadmea victoria, proverbium
729
Cadmia, seu *Cadmea*, arx
Thebanorum 122. 250. *Cad-*
meae conditor *Cadmus* 719
Caduceatores mutilati 758. Ca-

- duceatorum violatorum poena 236
- Caecinae* fluvii miraculum 466
- Caecus* visum recipit 534. *Caecus* visum recuperat 310. *Caecus* derepente amittit 311
- Caedi*, etiam invitae, poena exilium 376. 381. *Caedis* expiatio 450
- Caeh* castratio 582
- Caenepolis* 264. 276
- Caeneus* 371. *Caeneus* Perithoo socius 400
- Καίκοῦ* ara et genus 413
- Caerus*, Adrastii equus 650
- Caesar* Corinthum et Carthaginem restituit 111. *Caesaris* templum 282
- Cagaco*, vel potius *Cnaeo*, fons 273
- Caicus* fluvius 407. *Caici* campus 440. 606
- Caii* Imperatoris sacrilegium et interitus 762
- Calaber* fluvius 468
- Caladis* statua 20
- Calais* et *Zetes* Harpyias fugant 256
- Calamae* vicus Messeniae 356
- Calaon* fluvius Colophonis 528
- Calathi* florum pleni 664
- Calathion*, mons 278
- Calaus* Phryx 566
- Calauria* seu *Calaurea* insula 19. 189. *Calaucean* Neptuno donat Apollo 809. *Calaureae* templum Neptuni 189
- Calchas* Megaris habitavit 103. *Calohantis* errores 529
- Calchinia* Leucippi filia 123
- Calculos* obducit fluvii limus 302. *Calculi* singulares 271
- Caletor* Clytiae filius 831
- Callia* oppidum Arcadiae 655. at *Callion* Aetoliae 851
- Callias* Atheniensis victoriae 396. *Calliae* Atheniensis equus aeneus 840. statua 19. 465
- Callianax* Rhodius 465. 469
- Callibrotus* 459
- καλλιχορος* Panopeus 805
- Callichorus* puteus 93
- Callicrates* Achaeus patriam prodit 547. 548. a *Menalcida* eluditur 552. moritur 553
- Callicrates* Magnesius 493
- καλλιεῖς* ante conflictum 736
- Callignoti* statua 665
- Callimachus* Atheniensis polemarcha 37
- Callinus*, vide *Calaeus*.
- Callion*, oppidum Aetoliae 851. *Calliensea*, Aetoliae civitas 841. 842
- Calliensium* horrenda clades 851
- Callipatirae* pater, maritus, filii, virile facinus 469. *Callipatira* absolvitur 389
- Calliphaea* nympha 510
- Callipolidis* Alcathoi filii monumentum 102
- Callippus*, Moeroclis filius, Atheniensium dux 846. *Callippi* Atheniensium ducis fortitudo 9. 10. *Callippi* Atheniensis mulcta 431
- Callirhoe* Acheloi filia 646. *Callirhoe* inconsideratae cupiditates ibid.
- Callirhoe* puellae durities et tragicus interitus 575
- Callirhoe* fons 576
- Calliste* insula, quae post Thera 205. 245. 524
- Καλλιόττις* sanum 672. simulacrum 71
- καλλιόττερος ἰδύλα* 414
- Callisto*, Lycopis filia 59. 603. *Callistonis* transformatio 603. sepulcrum 604. 671. statua 819. *Callisto* picta 876
- Callistrati* Atheniensis fides erga suos et magnanimitas 561
- Calliteles* Laoon 492
- Calliteles* Lepreates 483
- Calo* interitus et sepulcrum 62. 49
- καλκίης ὄρεος* 895. 396
- καλύβας* 805. 810
- Calyca* fons 463
- Calydon*, oppidum Aetoliae 229. *Calydonia* invaditur a *Diomedea* 167
- Calydonii* Nicopolin transferuntur 569. *Calydoniorum* patria *Diana* 357

- Calydonii* apri venatio 256. 693.
Calydonii apri exuviae 695.
 dentes 694
Cambales Galatarum dux 843
Cambysis acinaces 70
Camelorum Indicorum color 750
Camiro, Pandari filia 872
Campani Romanorum in Pyrrhi bello socii 459. Campania 405
Campus Albus 370
Campus iners seu otiosus 611
Canathus fons 201
καρχαροί 64
Canis lignum parit 895. *Canis* in saxum versus 746. *Canis* Aesculapii ad pedes iacens 172. 173. *Canis* erga Aesculapium infantem studium 170. *Canis* eadem consequitur homicidium 244
Canis dissecti hepar 455. *Canis* catulos mactare quibus solenne 243. Canem nigram *Enodiae* mactant *Colophonii* 243
canum ululatus nocturni et dicessus ominosi 311. *canum* insolitae vociferationes ominosae 330
canis rabiosi morsus sanans aqua 637
Canes marini 191. *Canes* marini ascendunt in fluvios 364
Canis Orci 275
Cannabis Eliaca 519
Καρυπιδε Hercules 830
Canopicum Nili ostium 432
Cantrices aureae, Sirenes 810
Canus in somnis 770
Cappadoces sibi tribuunt *Tauricae* deae signum 249
Capaneus, Hipponoi filius, fulmine tactus 728. *Capanei* statua 821
Caper aeneus 825. *Capri* sylvestres *Sardiniae* 839
Capetus Hippodamiae proci 508
Caphareus Euboeae promontorium 872. *Capharicum* naufragium 163
Caphyensis oppidi situs, conditor, memorabilia 642. 643
Caphgam iter ex *Orchomeno* 626. *Caphyatium* fines 627.
Caphyensium agger 642. *Caphyensium* prima origo 642.
Caphytica petra 627
Capitalium causarum cognitionem sibi servant *Romani* 545. 552
Capitis dolore vehementiori caecus visum recuperat 310.
Capite velato sacra facit magus 449
Capitones pisces amant aquas turbidas 363. 364
Capra infantes lactans 835. *capra* lactat *Aesculapium* 170. *caprae* ovini gregis duces 736. *caprae* hostes fugant 591. *caprarum* imolatio 246. 358
capra aenea 835. *capra* aenea inaurata 141
caprae coelestis ortus vites laedit 141
caprae sylvestres speluncas quaerunt hyeme 163
Καρχου οἶμα 317
Caprus Eleus 432. 489. *Capri* (Pythagorae filii) victoriae et statua 489. 490
Captivorum lex 740. *captivorum* servitus 695
Capua, Campaniae metropolis 405
Car, Phoronei f. 95. 97. *Caris* Phoronei f. monumentum 107
Caralis oppidum *Sardiniae* 838
Carani Macedonum regis-victoria, et consilium de trophaeis erigendis mutatum 794
Cardamyle 277
Cardia vicus 26. *Cardia* a *Lysimacho* deleta 24. *Cardiae* campus 370
Cardis, Clymeni pater 393.
Cares Minois amici 529
Cares ab Iouibus exciduntur 525. *Caribus* terrae motu afflictis subvenit *Antoninus Pius* 689
Caria Thracica 482
Caria, arx 97
Carmanor Apollinis hospes 128. 835
Carmanor Apollinem caepiaculo purgat 180. *Carmanoris* filius, et neptis 180

- Cermentides* Leontinus 494
Cerna Eubuli filia, Carmano-
 ris neptis 180
Carmen in Alexandrum Magnum
 496. 497. carminum primus
 conditor 810
Carnalis (sive *Caralis*) oppidum
 Sardiniae 838
Carnasium Messeniae 670.
Carnasion, olim *Oechalia* 283
Καρνίου ὄρος 363
Carnasius lucus 362
Cerneus Oecetas 238. 239
Carnion fluvius Arcadiae 670
Carnion, lucus Apollinis 355
Carnus Acarnan 238
Carpasii lini virtus 63
Carpia, olim Tartessus 498
Carpo, Horae nomen 780
Carpophorae deae 707
Carteia, olim Tartessus 498
Carthaginiem restituit Caesar 111
Carthaginenses, a Tyrii orti,
 rei nauticae peritiss. 30.
 Graecas Siciliae urbes op-
 pugnant 80. Sardiniam occu-
 pant 838. Carthaginensium
 in Siciliam colonia 443. the-
 saurus in Olympia 499
Caryae 230. Caryatides virgines
 capiuntur 320
Caryae, vicus Arcadiae 628
Caryatae, domus Tegeaticus 692
Carystiorum donarium 835
Cassander Antipatri filius 15.
 tyrannus imponit Atticae 60.
 Atticam invadit 62. Olympia-
 dem punit 27. Pyrrhum op-
 pugnat 28. crudelitatis poe-
 nas luit, etiam in posteris 725
Cassandri ingratitudo 17. in
 Alexandri posteritatem odia
 et crudelitas 725. *Cassandri*
 genus exciditur 612
Cassandra Priami filia 258.
Cassandrae sponsus 865. *Cas-*
sandrae filii 147. *Cassandrae*
 machina ad ulciscendos Grae-
 cos 572. *Cassandrae* Priamidia
 templum, statua, nomen mu-
 tatum 277. monumentum 147
Cassandra ab Aiaee violata 37.
Cassandrae violatae pictura
 425. 863
Cassandra, olim Potidaea 437.
Cassandrensium clades 291
κασιγνήτων ἐλάματα 343
Cassotis fons et sympha 859
Casta puella, Proserpina 362
Castalia, fons Delphi 817.
Acheloi filia 817. Cephissi
 donum 817
Castalius Delphus 569. *Castalii*
 filia 811. 812
Castitas sacerdotum 591. casti-
 tatis exploratio 591
Castoris monumentum et tem-
 plum 238
Castores, vide *Dioscuri*.
Castorides portae 265
Casus (vel potius Cissus) Te-
 meni filius 139
κατάλογος τῶν ἐς Τίον ἀφικόμενων
 280. et alibi saepe.
Catanensium fratrum pietas 867.
 honor 867
Καθαγιοποι 135. 137
Καθαγίου 252. *καθαγίου τινος*
 683. *καθαγίου* defodiuntur
 185. *καθαγίως* infectum fu-
 men 387
Καθαγίως ποταμός 185
Καθίδου θρόνου 257
Κατωίδες αἰγῶς 736
Catreus, sive *Castreus* 707
Catulus caninus mactatur
 Enyaliō 243. Vide *Canis*.
Catyllus Crotoniates 499
Caucon, Celaeni filius, orgio-
 rum Messeniis autor 281.
 282. Caucon antistea 344.
Cauconis sepulcrum 386
Cantonis Achaeorum colonia
 in Italia 459. eversa 459
Caus, vicus Arcadiae 648
Causam e navi dicere 70. 180
καὶ δαὲς barathrum Spartaē 324
Cebarenses 86
Cecrops, secundus Athenien-
 sium rex 7. *Cecropis* et Ly-
 caonis collatio 600
Cecropes duo 13
Cecrops Erechthei filius, rex
 Athenarum 521
Cecropis Pandionidae heroum 776
Cedrus magna 626. cedrina si-
 mulacra 500. 633
Ceglusa 138

<i>Cei</i>	437	<i>Cephus</i> palus 785. <i>Cephisidis</i>	
<i>Celadus</i> fluvius Arcadiae	680	paludis situs, etymon, me-	
<i>Celaenae</i> , oppidum Phrygiae		morabilia	756
	122. 139. 873	<i>Cephisus</i> fluv. 92. <i>Cephisii</i>	
<i>Celaeno</i> Hyami filia	811	fontes et mugitus 882. 883.	
<i>Celaenus</i> Phlyi filius	281	absorptio 156. ostium 756.	
<i>Cebidas</i> Cumanus	580	templum 156. ara 84. <i>Ce-</i>	
<i>Celeas</i> oppidum 142. unde dictae		phissus iniecta sibi liba per	
	143	Castaliae scaturiginem egerit	
<i>Celenderis</i>	188	817. <i>Cephisus</i> an ab Hercule	
<i>Celeus</i> 34. <i>Celeus</i> Cereris my-		in Orohomeniorum fines im-	
stos 148. <i>Celei</i> statua 821.		missus	787
<i>Celei</i> filiarum sacerdotium 92		<i>Cephisocles</i> Chius	820.
<i>κέλης</i> ἑπὶ 394. <i>κέλης</i> ἑπὶ		<i>Cephisodori</i> Atheniensis monu-	
statuae	479	mentum et res gestae	88
<i>Celtae</i> , Oceani accolae 81.		<i>Cephisodori</i> Marathenii virtus	618
<i>Celtae</i> extremi 86. <i>Celtae</i> ,		<i>Cephisodorus</i> Boeotarcha	846
qui post Galatae 10. <i>Celtae</i>		<i>κέλης</i> . Atheniens.	44
divinationum et sacrorum		<i>κέλης</i> ut picta	426
ignari 848. <i>Celtarum</i> proce-		<i>Ceramicus</i> unde dictus 8. <i>Cera-</i>	
ritas	847	mici picturae	617
<i>Celtica</i> populosissima 22. a Ro-		<i>Ceramus</i> heros	8
manis subacta 22. <i>Celticae</i>		<i>Ceramus</i> oppidum	482
copiae a Phocensibus fortiter		<i>Cerastes</i> serpens	605
propulsantur 805. Plura in		<i>Ceraunia</i> , montes Epiri 31. 435	
Galatae.		<i>Ceraunius</i> , mons Arcadiae 683	
<i>Cenchreae</i> Corinthiorum nava-		<i>Cerberi</i> signum 275. <i>Cerbe-</i>	
le 112. <i>Cenchraearum</i> templa		rus qua protractus ab inferis	
	114		183. 196. 275
<i>Cenchreae</i> in agro Argivo, a		<i>Ceremon</i> Agamedis filius 607. 693	
<i>Cenchreae</i> Pirenes filio 166.		<i>Ceremon</i> Neptuni f. 13. 84.	
	167	<i>Ceremonis</i> palaestra 94. im-	
<i>Cenchreus</i> , seu <i>Cenchrias</i> , Ne-		manitas	94
ptuni et Pirenes nymphae		<i>Cerdus</i> Phononei uxoris monu-	
filius	114. 117. 167	mentum	168
<i>Cenchrius</i> fluvius	535	<i>Cerealia</i> munera	680
<i>Centauri</i> effigies 426. <i>Centau-</i>		<i>Ceres</i> Argis hospitio excepta	
<i>Centauri</i> pugna	400	84. 194. <i>Plennaeo</i> educat	
<i>Cephalensis</i> demus	77	<i>Orthopolin</i> 123. a <i>Celei</i> filia-	
<i>Cephalen</i> Lampi filius	813	bis hospitio excipitur 94.	
<i>Cephalenia</i> unde dicta 91. <i>Ce-</i>		hospitii praemia reddit 89.	
<i>phallenius</i> mercator	329	mysteria quibusnam primis	
<i>κεφαλαίος</i> pisces	364	communicavit 143. <i>Ceres</i> equi	
<i>Cephalus</i> Atheniensis	227	concubina	686
<i>Cephalus</i> Deionei filius	91	<i>Cereris</i> errores, hospitium,	
<i>Cephalus</i> pater, uxores, filius 870		munera, templum et caere-	
<i>Cephalus</i> ab Aurora raptus 8.		moniae apud <i>Pheneatas</i> 630.	
	256	631. depositum arcanum 759.	
<i>Cepheus</i> Alei filius 606. Ca-		in equam versio 649. cum	
phyarum conditor 642. <i>Cepheo</i>		Neptuno congressus et par-	
quid donarit <i>Minerva</i>	696	tus 685. latebrat et mala	
<i>Cephei</i> filia ceto exposita	370	inde nata 685. <i>Cereris</i> , ira	
<i>Cephiades</i> Eteocles	779	placatur	686
<i>Cephiades</i> tribus	780		

- Cereris* a Neptuno partus duplex, isque monstrosus 650. filiae tres 676. 677. Megaron 97. 95. Cereri templa quando primum aedificata 95. *Cereris* simulacrum singulare 686
- Cereris* Anesidora^{ae} ara 77. *Cabiriae* lucus 758. *Chamynae* templum, etymon, simulacrum 505. 506. sacerdos 502. *Chloes* templum 51. *Chthoniae* templum et sacra 194. 195. 241. *Cidariae* facies 630. *Corythensis* fanum 710. *Eleusinae* templum 261. templum et simulacra *Thelpusae* 648. templum et sacra apud *Phe-neatas* 630. *Cereris Eleusinia* sacra quid differant a *Celeensibus* 142
- Cereris Eryanidis* etymon, fanum, simulacrum 649. *Euro-pae* fanum, sacra, meritum 789. 790. *Heleae* fanum et lucus 674. *Logiferae* templum 102. *Lusiae* etymon, fanum, simulacrum 649. *μαλοφόρου* aedes 106. *Melaenae* antrum, etymon, simulacrum, sacra 685. 688. Vide et *Ceres nigra*. *Mycalensiae* fanum, eiusque miraculum 747. *Mysiae* fanum et festum 150. 596. *Nigrae* antrum 685. *Nigrae* simulacrum exuritur 608. Vide et *Ceres Melaena*. *Panachaeae* templum 584. *Pelasgidis* fanum 160. *Prostasiae* templum 136. *Prosymnae* simulacrum 198. *Stiricidis* templum, simulacrum, sacra 889. *Thermesiae* templum 192. 193. *Thesmiae* templum et sacra 631. *Θεμοφόρου* templum et simulacrum 76. 188. 742.
- Ceressus*, castellum *Thespiensium* 738
- Cerethrius* Galatarum dux 843
- Cerva* puero ubera praebet 698. *cerva* venatorem secum in voraginem pertrahit 641. 642. *cerva* torquata 620. *cervae* albae 634
- Cerous* Saronem in mare pertrahens submergit 182. *cervi* longaevitas 620. *cervi* curum trahentes 570
- Cerycius* mons 749
- Ceryneae* mons *Arcadiae* 589. *Ceryneae* oppidi situs et memorabilia 589
- Cerynes* Temeni filius 176. occiditur 176
- Cerynites* fluvius 589
- Cerycis* parentes 92
- Cestrinus* Heleni filius 26
- Cestrine* regio a *Cestrino* Heleni filio denominata 164
- Ceti* marini os ingens 134
- κητοφίλος* Herophiles pater 826
- Ceux* rex *Trachinis* 79
- Chabrias* ab *Epaminonda* vincitur 740. *Chabriae* sepulcrum 71
- Chaereas* Sicyonius 456
- Chaereas* Thebani interitus 736
- Chaeremon* Sicyonius 456
- Chaeresilaus* Iasii filius 748
- Chaeron* Apollinis filius 793
- Chaeroneae* situs, nomen vetus, conditor, memorabilia 793. *Chaeronea* quae viae in *Phoide* ducant 889. *Chaeroneensis* clades 547. *Chaeroneensis* clades totam *Graeciam* percussit 59. 724. *Chaeroneensium* trophaea 794. *Chaeroneensium* unguenta 797
- χαλκίος δομος* 859
- Chalcinus* 91
- χαλκίονος* Minerva 810
- Chalcis* ad *Euripum* 437. *Chalcidensium* ad *Euripum* colonia 483
- Chalcidicae* urbes oppugnantur ab *Agasipolide* 217
- Chalcitis* regio et tribus apud *Erythraeos* 535
- Chalcodon* *Hippodamiae* prociis 508
- Chalcoodontis* monumentum et mors 747
- Chalcoodontes* duo 631
- Χαλκοί ποδαῖοι* 772
- χαλκοῦς*, nummus 579
- Chaldaeorum* sententia de animis corpore solutis 360
- Chamynus* Pisaeus 506

<i>Chaea mons</i>	166	<i>Chlōnis Patrensis victoriae,</i>	
<i>Chaea primum natum</i>	762	statuae, epigramma	461
<i>Chaea comae</i>	263	<i>Chilon Spartanus</i> 857. <i>Chilonis</i>	
<i>Charadra, oppidum Phocidis</i>		sapientis heroum	247
804. <i>Charadrae Phocicae situs,</i>		<i>Chimarrus fluvius</i>	198
nomen, memorabilia	883	<i>Chimerium promontorium</i>	511
<i>Charadrus fluvius</i>	362. 581	<i>Chimonis Argivi victoriae et</i>	
<i>Charadrus fluvius Phocidis</i>	883	statua	473
<i>Charadrus torrens</i>	167	<i>Chione, Boreae filia</i>	52
<i>Charilaus Archilaum iuvat</i>	208	<i>Chionis Laco</i>	336. 337
<i>Charillus Polydectae f. rex</i>		<i>Chionis Lacedaemonii victoriae</i>	
<i>Spartae</i>	197. 219	et columna	482. <i>Chionidis</i>
<i>Charilli Spartani regis in</i>		<i>Laconis tertia victoria</i>	681
<i>Tegeatas expeditie, captivitas,</i>		<i>Chiron Achillis. educator et</i>	
<i>promissi violatie</i>	697. 609	magister	255. <i>Chiron in</i>
<i>Charinus Eleus</i>	489	deorum numerum receptus	
<i>Charis Vulcani uxor</i>	781	<i>Achillis dolori medetar</i>	426.
<i>Charisius Lycaonis filius</i>	603	<i>Chironis Paraenesis poema</i>	
<i>Charisiae opp. conditor</i>	603.		772
<i>Charisiorum rudera</i>	671	<i>χειρονομίαι</i>	475
<i>Charites tres</i> 402. <i>Charites in</i>		<i>Chiton, locus</i>	247
<i>corona lunonis</i>	148. <i>Charitum</i>	<i>Chius Neptuni filius</i>	532
<i>parentes</i>	781. <i>Charitum</i>	<i>Chius insula et civitas Ionica</i>	
<i>duo genera</i>	781. <i>Charitum</i>	e regione <i>Mimantis</i>	530.
<i>numerus varius et nomina</i>		<i>Chii conditores, incolae,</i>	
<i>780. 254. Charitum aedes,</i>		etymon	532
<i>statuae, insignia</i>	242. 254.	<i>Chloris Amphionis et Niobae</i>	
<i>514. lucus</i>	198. <i>simulacra</i>	<i>filia unde dicta</i>	160. <i>Chloris</i>
	148	<i>Olympicam palmam cursu</i>	
<i>Charitum et Eumenidum con-</i>		<i>aufert</i>	417. <i>Chloris Nelei</i>
<i>iuncta sacrificia</i>	669. <i>Charitibus</i>	<i>uxor</i>	784
<i>quis primus sacrificavit</i>		<i>Chloridis et Thyiae affinitas,</i>	
	780	patria, maritus	870
<i>Charmidas Euthyis filius</i>	208	<i>χοῶν</i>	257
<i>Charmides Eleus</i>	468	<i>Chaspeus fluvius</i>	875
<i>Charmus Atheniensis</i>	75	<i>Choerilus Eleus</i>	494
<i>Charon pictus</i>	866	<i>Χολκός ῥαῖνα</i>	280. 353
<i>χαυλιόδοντες</i>	405	<i>Choerius saltus</i>	280. 353
<i>χειρονομίαι</i>	475	<i>Choerus Smicythi pater</i>	447
<i>χελώνη, materia lyrae</i>	634	<i>Choma, locus Arcadiae</i>	690. 691
<i>χελώνας θαλάσσιας</i>	103	<i>Chordam fronti circumligatam</i>	
<i>χελώνη λίθου</i>	663	rumpit <i>Milo</i>	480. <i>chordae</i>
<i>Chelones promontorium</i>	6	veteris musicae	720. 721.
<i>Chelidorea, mons Arcadiae</i>	634	<i>chordis septem utebantur</i>	
<i>Chenae, vicus Oetae montis</i>	857	veteres <i>citharoedi</i>	237
<i>Chera (id est Vidua) cognomen</i>		<i>Choriae Maenadis sepulcrum</i>	155
	695. 697	<i>χορὸς ἀνδρῶν</i>	237
<i>χεῖρόννηος Clazomenae fiunt</i>	529	<i>Chori a Vulcano et Daedale</i>	
<i>Cherronnesus Cnidia</i>	440. <i>Cher-</i>	fabricati	683
<i>ronnesi Cnidiae donarium</i>	440	<i>Chorus luci nomen</i>	283
<i>Cherronnesus Cretica</i>	491	<i>χηρμολόγοι</i>	84
<i>Chilon palaestrita Achaicus</i>	587	<i>χηρμολόγων catalogus</i>	823
<i>Chilon Eleus</i>	384	<i>χηρημοφορον μέθης</i>	801
		<i>χηρημου cognomen</i>	656. 673

- Chromia* Itoni filia 374
Chronius Diae templum condit 696
Chrysanthis 84
Chrysaoris urbs et regio 432
Chryse Halmi filia 782
Chryse insula submersa 668
Chryseidis (vel potius *Chrysidis*)
 somnolentia et fuga 148. 149.
 216. *Chryseidis* statua 149
χρυσήνιος ἄδης 755
Chryses, *Chrysogeniae* et Ne-
 ptuni filius 783
Chrysippus Pelopis filius 502
Chrysippi Solensis sepulcrum
 74. statua 39
Chrysis, vide *Chryseis*.
Chrysogenia Halmi filia 782.
Chrysogeniae e Neptuno filius
 783
Chrysorhoas fluvius 186
Chrysorthes Orthopolidis filia 123
Chrysothemidis Cretensis pater
 et victoriae 813
χρυσόων γένος 391
Chthonia Colontae filia Cereri
 templum aedificat 194
Chthonia Phoronei filia 194
Chthoniae deae templum, pompa,
 sacra 195
Chthonia, festum 195
Chthonius, Spartanus 719
Chthonophyle 125. *Chthonophyle*
 Phliantis uxor 139
χίτροι πυρραίοι 870
χιβωτοί Cereales 866
Cicadae Locrenses vocales,
Rheginae mutae 466
Cichyrus insula 40
Cillas Pelopis auriga 399
Cimmerius Ephesius 820
Cimon Miltiadis filius, Sparta-
 nis auxilium mittitur 73. a
 Spartanis dimittitur 339.
Scyrum vastat 41. *Cimonis*
 sollertia investigantur ossa
 Thesei 210. 211. *Cimonis* ad
 Eurymedontem virtus 74.
Cimonis in Graeciam merita
 705. *Miltiadis* in legatos de-
 lictum punitur 236
Cinadi monumentum 268
Cinctus, pro armatura 743
Cinis peculiari colore praeditus
 449. cineris pluvia quid por-
 tendat 724. cinericia ara
 733. cinericius focus 415.
 cinericii gradus 409. cineri-
 cium tectorium 410
Cinnabaris metalla 681. cinna-
 bari pictum simulacrum 593.
 cinnabari oblitae statua 593.
 681
κίρκος Messeniis *οὐτίπαρος* 278
Circes antrum, ancillae, pictura
 426
Cirrha nympa 803
Cirrha Delphidis navale 817.
Cirrhae Phociae situs, no-
 men vetus, memorabilia 893.
Cirrhaeus ager Apollini con-
 secratur 894. *Cirrhaci* campi
 893. *Cirrhaeum* bellum 894
Cissa fons unde dictus 691
Cisseus a Carano victus 791
κισσοτόμοι, festum 141
κίστη Διονυσίας 675. 676. *κίστη*
 fert Ceres 649
Cisus Temeni filius 152. negli-
 gitur ab Argivis 170. Cisi et
 fratrum odium in Deiphon-
 tem 175. Idem supra *Casus*.
Cithaeron Iovem consilio iuvat
 715. 616. *Cithaeron* rex monti
 nomen suum imponit 712
Cithaeron mons in confinio
 Boeoticae et Atticae 93. *Ci-
 thaeronis* montis Boeotici
 situs et memorabilia 714. 715
Cithaeronius leo 98
Cithara inventum Apollinis 413.
 citharae cordae 237. *citharae*
 pulsus ante praelium 251
κίθαριον Pythici 814
κίθαριον quid 766. 813
Civium improborum scelera tota
 luit respublica 842
Civitatum fortuna in Iovis ar-
 bitrio posita 126
Cladeus, seu *Cladaeus*, fluvius
 Elidis 390. 506. *Cladaei* fluvii
 ara 415. *Cladaei* fluvii effigies
 et honores 399
Clacae fanum 278
Clareotis tribus Tegeatica 707
κλάριος derivatur a *κλήρος* 708
Clarus Colophoniae regionis
 oppidum 527. 52. 533

- Claris* Apollinis vetustas 527. 533
Claudius Caesar Thespiensibus
 Amorem restituit 762
Claudum regnum 224
Clazomenii oppidi conditores
 529. *Clazomenii* Herodoto
 statnam ponant 493
Clazomeniae thermae 535
Cleander Mantinensis 698
Clearestus Eleus 493
 κληδόνων aedes 733
Cleestonaci 248
Clementiae exemplum 469. cle-
 mentiae et iustitiae exem-
 plum 559
Cleo Thetidis sacerdos 241
Cleobis et Biton 155
Cleoboea picta 866
Cleobulus Lindius 857
Cleodaei (Hylli filii) heroum 246
Cleodemus (vel potius Cleo-
 daeus) Aristomachi pater 127
Cleodice Troas 862
Cleodora nympa 811
Cleogenes Sileni filius 452
Cleolae Phliasi donarium 435
Cleolaus Clitorius 654
Cleombrotus Pausaniae filius 32.
 216. rex Spartaee 219
Cleomedis Astypalaeensis victo-
 ria, furor, disparitio, dei-
 ficatio 474
Cleomedes Samius 820
Cleomenes Aegypti praefectus
 occiditur 15
Cleomenes, Anaxandridae filius,
 rex Spartaee 211. Argivos
 asperrime premit 157. Argi-
 vos in Argi luco exurit 212.
 Athenis tyrannum imponere
 conatur 212. Aeginetas Persis
 studentes comprimit 212. ipse
 se foede interficit 213
Cleomenes Cleombroti filius rex
 Spartaee 32. 217
Cleomenes Leonidae filius, rex
 Spartaee 219. res novas Spar-
 tae molitur 131. fugit in
 Aegyptum 132. occidit se-
 ipsum 132. *Cleomenis* Leo-
 nidae filii audacia, perfidia,
 poena 539. 658. *Cleumenem*
 saeritiae in Megalopolitas
 poenitet 609
Cleomenis Thebani adversus
 Alexandrum Thessaliae ex-
 peditio 740
Cleon Atheniensium dux Am-
 phipolin oppugnat 74
Cleonis Sicyoniorum tyranni
 dumus 129
Cleonis Magnesii peregrinatio-
 nes et historiae 806
Cleonae, oppidum ubi situm
 et unde dictum 148. Cleo-
 naeorum monumentum Athen.
 72. *Cleonaeorum* donarium
 824. 825
Cleone Asopi filia 143
Cleones Pelopis filius 143
Cleonicae interitus 252
Cleonnis et Damis cum Aristor-
 demo contendunt de imperio
 304
Cleonnis Messenici exercitus
 imperator 295. 296. 300
Cleonymus Cleomenis filius 32.
 cum Areo de regno conten-
 dit 217. Pyrrhum contra
 Spartanos sollicitat 31. 82.
 vastat Zaraca 271
Cleopatra Amyntae filia 107
Cleopatra Attali neptis male
 mulctatur ab Olympiade 612
Cleopatrae in Ptolemaeum filium
 animus exacerbatus 21.
 astus 21. interitus 21
Cleopatra Idae filia 284
Cleopompus Parnassi pater 811
Cleopus Codri filius 529
Cleosthenis currus 476
Cleostrati amator et interitus 761
Clepsydra fons 357. 361
Cleso, Clesonis filia 102
Cleson, Lelegis filius 95. 102.
 Clesonis filius Pylus 371
Cleta et Phaenna, Charites
 254. 780
Clidicus Aesimidae filius 9
Clinax, loci nomen 619
Clinias, Arati pater, Sicyonio-
 rum princeps 129. *Cliniae*
 gymnasium 131
Clinomachus, Eleus 48
Clinopater Milesius 45
 κληνὸν Αὐκὸδερμίδων 281. 28
Cliathenes, Aristonymi filius
 Sicyonis tyrannus 129. Am-

- phictyonum in Cirrhaeo bello
 dux 133. 894
Clisthenis Sicyonii currus 814.
 monumentum 72
Κλισθένης oroi 133
Clitomachus Thebanus 489
Clitor Azanis filius 605. Clito-
 ris regia 605
Clitor oppidum Arcadiae a Cli-
 tore rege conditum et deno-
 minatum 605. 639. Clitonis
 oppidi situs 639
Clitor fluvius Arcadiae 639
Clitorii, Arcadiae populus 390
Clitoriorum Lac donarium 438
Clymene, Homerimater 857. 858
Clymene Minyae filia 870
Clymene Troiana 862
Clymenes ara 149
Clymenus Cardis filius, Elidis
 rex 893
Clymenus Phoronei filius 194.
 Clymeni area 196. templum
 et sacra 195
Clymenus Presbonis filius, rex
 Orchomeni 784. Clymeni li-
 beri et interitus 784
Clymenus, unus de Herculis
 Idaei posteris, Minervae
 Cydoniae templum struit 507.
 Clymeni donarium 413
Clypei aenei 742. clypeus au-
 reus Croesi donum 817.
 clypeus draconifer 868
*Clyti*darum familia 494
Clytie, Pandari filia 872
Clytius, Alcmaeonis filius 494
Clytius Athen. 125
Clytius Caltoris pater 831
Clytaemnestrae sponsus primus
 149. 161. Clytaemnestrae cae-
 dem persequitur Perilaus
 669. Clytaemnestrae sepul-
 crum 147. statua 258
Cnacadium, mons 272. 273
Cnacalus, mons Arcadiae 643
Cnacias equus 476
Cnaco, fons 278
Cnageus Cnagiae Dianae con-
 ditor 254
Cnauson, oppidum Arcadiae 654
Αρναίδης 700
Cnidus Caricae Cherronnesi 4.
 Cnidi situs 440. conditor 823.
 Cnidus Euripo pervia 662
Cnidii religiosiss. Veneris cul-
 tores 4. Cnidiorum colonia
 864. Cnidiorum donaria 823.
 824. 859
Cnidii isthmi perfossio vetita
 oraculo 112
Cnosus oppidum 209
Cocalus rex Siciliae 531
*Cocco*s planta tincturis apta 890
Coccygius mons 196
κόκκοι βαρυαί 264
Cocytus fluvius 40
Coddini petra 266
Codrus Melanthis filius ubi in-
 terfectus 45. 588. Codri Me-
 lanthidae statua 821
Codridarum origo 534
Codridarum de regno contestatio
 523
Codridae coloniam deducunt in
 Asiam 524
Coeranus Abantis filius 104
Coerani duo ib.
Coeus Latonae pater 363
Coeus fluvius 363
Cognomina Alexandrinis usitata
 433
Colaemidis simulacrum et ety-
 mon 77. 78
Colaenus, rex Atticae 78. Co-
 laenus Colonidum conditor
 365
Colchi Asiam Minervam colunt
 272
Colias promontorium 5
κόλλησις σιδήρου 834
Collum victimae lignatori da-
 tum 407
Collusionis poena 433
Colona 239
Coloniae oppidum Troadis 831
Colonia Graecorum prima 603
coloniae e Graecia tres sub
 extero duce 524
Coloniarum privilegia 564. co-
 loniarum Atticarum imagines
 43
Colonides oppidum Messeniae
 365
Κολωνός ἑλληνικός 76
Coloniae poena 194

<i>Colophonis incolae veteres</i>	526.	<i>dentia nimia plerumque fal-</i>	
<i>excidium</i>	528.	<i>litur</i>	462. 769. 774
<i>Ephesum translatus</i>	23.	<i>κωλαίς διὰ πτόρας</i>	410
<i>Colophoniorum sacrificia</i>	243.	<i>κωλαίς equorum</i>	862
<i>Colophonii soli memorabilia</i>	535	<i>Coniugalis amoris et fidei ex-</i>	
<i>Color inusitatus</i>	634	<i>emplum</i>	176. 284. 823
<i>Colossus</i> 27 pedum	440.	<i>Conon Megarensis</i>	820
<i>colossus Herculis et Minervae</i>	733.	<i>Conon Thimothei filius, Athe-</i>	
<i>colossus Aegyptius mirus</i>	101	<i>niensis, pro victoria templum</i>	
<i>Columna lignea ferreis circum-</i>		<i>Veneri struit 4. muros ex-</i>	
<i>data vinculis</i>	428.	<i>struit 5. 6. Rhodios a-Lace-</i>	
<i>columnae quernae</i>	515.	<i>daemoniis abstrahit</i>	470.
<i>columnae foederis</i>	407.	<i>Cononis ad Cnidum victoria</i>	460.
<i>columnae VII, planetarum simulacra</i>	262	<i>in Graeciam merita</i>	705.
<i>κολύμβου ἄμικλα</i>	194	<i>sepulcrum</i>	74. statna 8. 460
<i>κολυμβήθρα</i>	369	<i>Consciencia bona libere loqui-</i>	
<i>Comae nutritio</i>	638.	<i>tur</i>	548. conscientiae pavor
<i>comae de-</i>			252
<i>tonsio in sacris</i>	186.	<i>Consilia mala consultori pessi-</i>	
<i>comae ad amici sepulcrum detonsio</i>	566.	<i>ma 132. consilarii felicitis</i>	
<i>comae detondentur flu-</i>		<i>exemplum</i>	663
<i>viis antiquo ritu</i>	90. 683.	<i>Consultatio regis et procerum</i>	684
<i>comae muliebres Hygiae</i>		<i>Continentiae exemplum</i>	214
<i>dicatae</i>	137	<i>Contumeliae illatae poena</i>	466
<i>Comaethus et Melanippi amor</i>		<i>Coon pro Iphid. pugnat</i>	425
<i>infelix</i>	571	<i>Copae, oppidum Boeotiae,</i>	
<i>Combutis Galatarum dux</i>	850	<i>eiusque situs et memora-</i>	
<i>Cometas Asterionis pater</i>	421	<i>bilia</i>	756
<i>Cometes Thestii filius</i>	693	<i>Cepais paladis situs et me-</i>	
<i>Cometes Tisameni filius</i>	536	<i>morabilia</i>	756
<i>Comicorum poetarum statuæ</i>	48	<i>Coptus, urbs Aegypti</i>	881
<i>Commentarii Isthmicorum et</i>		<i>Cor ex orichalco cum mystica</i>	
<i>Nemeorum ludorum</i>	484.	<i>inscriptione</i>	199
<i>de-</i>		<i>Corax Coroni filius</i>	123
<i>teris suo loco.</i>		<i>Corax equus</i>	476
<i>Commercium veterum permuta-</i>		<i>Coracon nasos</i>	651
<i>tionibus constabant</i>	235	<i>Corcyra Asopi filia insulae a</i>	
<i>Comen Messeniorum dux</i>	342	<i>se nomen dedit</i>	122.
<i>κομοσύνδατος flos</i>	195	<i>Corcyrae Asopi f. statua</i>	436
<i>Compedes captivorum in templo</i>		<i>Corcyra occupatur a Pyrrho</i>	28.
<i>suspenduntur</i>	695	<i>Corcyraeorum taurus aeneus</i>	
<i>Conceptio mira</i>	566		818. 449
<i>Concharum inflatio</i>	601	<i>Corcyraica porticus, e Corcy-</i>	
<i>Conchites lapis</i>	107	<i>raeorum manubiis</i>	514
<i>Conchylia tingendis lanis</i>	264	<i>κώδαξ saltationis species</i>	508
<i>Concilia Graeciae tolluntur</i>	562.	<i>Κόρη, cognomen Proserpinae</i>	
<i>restituuntur</i>	563		677
<i>Concordiae ara</i>	413	<i>Κόρης θήρα</i>	789
<i>Concupiscentiae illicitae poena</i>	744	<i>Κόρης πῦρτοδότης ara</i>	77
<i>Condyleae, vicus Arcadiae</i>	643	<i>Corei amor infaustus</i>	575
<i>Confabulationes de seriis et</i>		<i>Coreum, Ephesi pars</i>	441
<i>iocis</i>	859	<i>Corinthus Iovis filius</i>	110
<i>Confidentia stolidi</i>	465.	<i>Corinthus Marathonis filius</i>	110.
			119

- Corinthus* unde dicta 110
Corinthus olim Ephyræa 110.
Corinthus Macedonico iugo liberatur ab Arato 130. Macedonico iugo liberatur a Flaminio 541. una ex Achaici synedrii civitatibus 111. a Mummio eversa, ibid. a C. Caesare instaurata 111. 116
Corinthus situs 598. reges et principes 119. balnea 117. fontes 116. 118. forum, forique ornamenta 115. 116. gymnasium vetus 121. odeum 118. propylaea 116. isthmus 112. navalia 114. eversio 562. *Corinthus* restitutæ annus 375
Corinthii Asiatico bello abstinent inviti 225. ab Aristomene caeduntur 325. *Corinthiorum* thesaurus apud Delphos 829. *Corinthiaci* populi donarium 439
Corinthiaca regio, Argivæ pars 110. *Corinthii* et Megarensis agri fines 109. *Corinthiacæ* regionis tutelares dii 112
Corinthiacum bellum 321. *Corinthiaci* belli initium 228
Corinthiaca gaze diripitur 562
Corinthium æs 117
Corinthiacæ historiae auctor 110
Cornix Hesiodi sepulcrum ostendit 787. *cornix* aerea 365
Cornu igni mollescit 404. *cornua* animalibus aliis alia parte nascuntur 404. *cornua* renascuntur ib. *cornua* naribus prominentia 750. *cornua* retorta 839
Cornu copiae 517
Coroebi Phrygis caedes, pater, nuptiae 864. 865
Coroebi Elei victoria et monumentum 394. 652
Coroebi Argivi res gestae, migratio, sepulcrum 105. 106
Corona e pennis 778. *coronæ* aureae 148. 406. *corona* aurea oleaginam referens 400
Coronaria certamina 487
κορώνη ἢ τὰ γέροντος ἱεροπόλις 785
Corone, opp. Messen. 364
Coronea, opp. Boeotiae et Messeniae 315
Coroneae Boeoticae memorabilia 778. conditor 779
Coronis Phlegyæ filia 170. 171. cur interfecta sit a Diana 171. *Coronidis* simulacrum et cultus 137. 138
Coronus Apollinis filius 123
Coronæus Thersandri filius 779
Coroni filia 316
Corruptelæ impiae 43
Corsea, oppidum Boeotiae 757
Cori, inquilini Sardiniae 838
Corsica, Graecis Cyrenos, vicina Sardiniae insula 838. *Corsicae* et Sardiniae distantia 839. *Corsica* lingua 138
Corticea vestis 641
Corvi in Atheniensium donarium saeviunt 834. *corvi* extis avidissime inhiant 716
Corybantes 272-676. *Corybantes*, anactes 897
Corybas Satrapes 517
Corycia nymphe 811. 877
Corycium antrum 811. 877.
Corycii antri descriptio 878
Corycus mons 827
κόρυδος coloniae dux 365
Corymbes 621
κορυμῖος Capitolinus 121
Coryphasium promont. 371
Corythenses, demus Tegr. 710. 692
Cos Meropis 487
Cos terræ motu quassata 689
κοσμητήριον Sicyoniorum 127
κόσσυπος dudum generum 634.
κόσσυποι gallinacei 753
Costae continuo oase constant 87
Costoboci, sive Tolistobogi. Galatici, praedones 866
κότινος 188. *κότινος* Alphei 411.
κοτύλου στέφανος 392
Cotyis porticus 174
κοτύλη et *κοτύλις* Aesculapius 258
Cotylus mons Arcadiae 684. 685
Cotylon locus Arcadiae 685
Cragasus v. *Tragasus*. 565
Cranaë insula 565
Cranaus 3. Athen. rex 7. *Cranaus* monumentum 77

<i>απολλινια</i> Apollini sacrae	239	<i>Creticae</i> leges	207
<i>απειρον</i>	115	<i>Cretheus</i> Aeoli filius	283
<i>Cranii</i> Stemmatis delubrum	262	<i>Cretheus</i> Amythaonis pater	393
<i>Cranonia</i> pugna	804	<i>Cretheus</i> Talai pater	650
<i>Crataemenes</i> Samius	336	<i>Crethon</i> Dioclis filius	353
<i>Crater</i> aeneus 795. craterae		<i>Creugas</i>	154
basis ferrea	834	<i>Creugantis</i> Epidamnii cruenta	
<i>Crathis</i> mons et fluvius	590	victoria et statua	682
<i>Crathidis</i> montis situs et me-		<i>Creusa</i> Erechthei filia	68
morabilia	632	<i>Creusa</i> Troiana 862. <i>Creusa</i> ,	
<i>Crathis</i> , fluvius Brutiorum, ab		Aeneae uxor, captivitatis	
Arcadico denominatus	632	iugo liberata	862
<i>Crathidis</i> Arcadici fontes et		<i>Creusis</i> Thespiensium navale	
cursus	632		773
<i>Cratini</i> Aegiraei forma et pa-		<i>Crianus</i> Eleus	493
laestrica sullertia	457	<i>Crino</i> , Antenor's filia	865
<i>Cratisthenes</i> Cyrenaeus	495	<i>Κριος</i> , loci nomen	150
<i>Craugis</i> Megalopolitani	698.	<i>Crison</i> Himeraeus	437
	706	<i>Crissa</i> Homero, quae vulgo	
<i>Crauxidas</i> Cranonius	394	Cirrha 893. <i>Crissaeum</i> pela-	
<i>Crenaea</i> porta Theb.	727	gus	831
<i>Creon</i> , Menoecei filius, Lao-		<i>Crisis</i> Phoci filius	178
damantis tutor 722. <i>Creontis</i>		<i>κρηνη</i> Argis	156
in mortuos Oedipodas inhu-		<i>Critiae</i> statuarii opera	20.
manitas 94. <i>Creontis</i> filiae 730		<i>Critiae</i> Epicharmus	55
<i>κρηνη</i> <i>λεδον</i>	791	<i>Critobulus</i> Phocensium dux	846
<i>Crepidarus</i> gestatio	791	<i>Critodamus</i> Clitorius	472
<i>Crepitaculus</i> abiguntur aves	640	<i>Critolaus</i> , Achaeorum praetor	
<i>Cres</i> et <i>Cretis</i> posteritas	707	et dux 111. 556. interit	558
<i>Κρηνη</i> <i>αρχα</i>	812	<i>Critolaus</i> Hicetaonis filius	862
<i>Cresius</i> mons Arcadiae	692	<i>Crius</i> Euboeae princeps	812
<i>Cresphontes</i> Aristomachi filius		<i>Crius</i> , Theoclis filius, vates	
151. 608. Oxyllum sibi asciscit			238. 239
380. Cypseli Arcadis filiam		<i>Crius</i> , unus de Titanibus	596
uxorem ducit 608. Messe-		<i>Crius</i> fluvius	596
niam ambit 285. Messeniam		<i>Croceae</i> , vicus Laconiae	264.
obtinet 285. <i>Cresphontis</i> uxor		<i>Croceae</i> lapidina Spartana	
286. <i>Cresphontis</i> regia	286.	117. <i>Croceates</i> lapis	264
<i>Cresphontis</i> fraus vindicatur		<i>Crocodili</i> terrestres	175
	290	<i>Crocodili</i> bicubitales	82. 175
<i>Cresphontis</i> et filiorum interi-		<i>Crocon</i> Eretriensis	485
tus 286. <i>Cresphontis</i> picta		<i>Croconis</i> regia	91
imago	358	<i>Croesus</i> Lacedaemonios mune-	
<i>Cresus</i> et Ephesus Ephesinum		ribus sibi associat	290.
templum condunt	525	<i>Croesi</i> beatitas 647. <i>Croesi</i>	
<i>Creta</i> Iovis nutrix ambigua	678	domum, clypeus aureus	817
<i>Crete</i> regio in Arcadiae Ly-		<i>Croesi</i> Tegeatae statua	696
caeo	678	<i>Cromus</i> Neptuni filius	111
<i>Cretensium</i> coloniae in Asiam		<i>Cromus</i> Lycaonis filius	603
524. 525. <i>Cretensibus</i> consi-		<i>Cromi</i> , populi Arcadiae	603.
liarium mittunt Spartani	208	654. <i>Cromorum</i> rudera	670
<i>Cretenses</i> sagittarii	326. 298.	<i>Cromitis</i> , regio Arcadiae	670
<i>Cretensium</i> sagittariorum mo-		<i>Cromyon</i> , sive <i>Cromyon</i>	111
numentum Athenis	72	<i>Cronus</i> Hippodamiae proci	508

<i>Cronius</i> mons Elidjs 430. 497.	<i>Curiositatis</i> poena 41
501	<i>Curricula</i> amoena 652. curri-
<i>Crotalus</i> Hippodamiae protus	culum sacrum 511. curriculum
508	correctio 482
κροτάλους abiguntur aves 640	<i>Currus</i> aeneus 479. 480
<i>Crotani</i> 240	<i>Currus</i> cervorum 570
<i>Croton</i> luporum ferax 487.	<i>Currum</i> trahentes filii 155
Crotoniatarum et Locrorum	<i>Currum</i> in praecipiti cursu re-
bellum 259. Crotoniatarum	tinet Polydamas 464
carcer 481. Crotoniatarum	<i>Currus</i> coelestis 603
fabula de Helena 259	<i>Cursores</i> nudi expeditiores 106.
<i>Crotopus</i> Agenoris filius 145	cursoris armati habitus 475
<i>Crotopus</i> rex Arg. 105	<i>Cursus</i> certamen 235. 239. 376.
<i>Crotopi</i> monumentum 164	392. cursu obtinetur conu-
χρότος χειρῶν 875	bium 235. cursus varia cer-
<i>Crudelitatis</i> insignis exemplum	tamina 395. cursus equester
612	491. cursus cum scuto 241. 395
κρούματα ἄφωνα 814	<i>Cyamitae</i> templum 90
<i>Cruni</i> , fons Arcadiae 671	<i>Cyanae</i> statua et urinandi
κρυπητή ἱσθός 502	peritia 842
<i>Cteatus</i> , Actoris filius 380. 504.	<i>Cyaneae</i> Lyciae finitimae, cum
Cteati monumentum 144	oraculo 578
<i>Ctesippus</i> Herculis filius 152.	<i>Cyanippus</i> Aegialei filius 150.
Ctesippi Heraclidae poste-	183
ritas 248	<i>Cyaretus</i> Codri filius 526
<i>Ctimeni</i> exilium et mors 772	<i>Cyathi</i> interitus et monimen-
<i>Cuculus</i> Iunonis sceptro cur	tum 142
insideat 148	<i>Cyaxares</i> , rex Mediae 38
<i>Culices</i> eiciunt Myusios 527	<i>Cyclopes</i> 147
<i>Cultri</i> victimarii 320	κύκλωες αἰετοί 634
<i>Cumae</i> in Opica 580. 827. Cu-	<i>Cycni</i> Ligurum regis in cogno-
mani in Opicis 645	minem avem transformatio 76
<i>Cupiditatum</i> fructus 646	<i>Cycni</i> (Neptuni filii) uxores et
<i>Cupressus</i> ficu firmior 497. cu-	inconsiderata in liberos cru-
pressi altissimi 646. cupressi	delitas 831
virgines 646. cupressorum	<i>Cycni</i> statua et caedes 66
lucus 115. 136. 144. 362. 684.	<i>Cydiae</i> Atheniensis virtus, mors,
cupressorum silva 166. cu-	scutum cum epigrammate 849
pressina simulacra 497. 633	<i>Cydni</i> fluvii frigus 659
<i>Curetes</i> , Idaei Dactyli 391.	<i>Cydonis</i> Arcadis pater 707
Curetes, Anactes 897. Cure-	<i>Cydonis</i> , sive Cylonis, Elci
tes dii 274	statua 457
<i>Curetes</i> Iovem infantem Satur-	<i>Cydonia</i> , Cretae oppidum 507.
no surripiunt 361. Curetum	Cydoniae Creticae conditor
fanum 353. Curetum certa-	707
men in cursu 600	<i>Cyllarabes</i> Stheneli filius 150.
<i>Curetes</i> , post Acarnanes dicti	Cyllarabi gymnasium 162
646. Curetibus contra Aetolos	<i>Cyllen</i> Elati filius 605. Cyllenae
opem fert Apollo 874	monti et Cyllenio Mer-
<i>Curiae</i> amplissimae exemplum	curio nomen dedit 633
808	<i>Cyllene</i> , mons a Cyllene Elati
<i>Curiositas</i> in sacris periculosa	filio 636
881. curiositas humana perdit	<i>Cylenes</i> montis situs et memo-
operam 112	rabilia 633

Cyllena, Eleorum navale 335.
518
Cylon Atheniensis 96. *Cylonis*
Athen. coniuratio 588. statua
67
Cylon Argivus 227
Cylon Eleus 384. *Cylonis* statua
487
Cyme Opica 580. *Κυμαίος* τῶ
Ὀνιχοῖς 645
Cynaethaensium situs et memo-
rabilis 637. *Cynaethaensium*
donarium 434
Cyneas Eretriensis 546
Cynisca Archidami filia, virilis
animi foemina 222. *Cyniscæ*
equi aerei 406. *Olympica*
monumenta 453. heroum 243.
Cf. *Plut.* *Ages.* 20.
Cynisci Mantineaensis statua 462.
463
Cynortas rex Laconiae 204.
Cynortæ Amyclæ filii so-
pulerum 238
Cynortion, mona 174. 175
Cynosarges 44
Cynoscephalum proellum 543
Cynosurenses 249
Cynurus Perseæ filius 207
Cynurenses excinduntur 207. 219
Cynurensium oppida 654. 655
Cynus, Opuntiorum navale 798
Cyni filia Larymna 756
Cyparissiae, oppidum Messe-
niae 373. 598
Cyparissus Phocica 891
Cyphanton rudera 271
Cyprii Homeri ortum sibi vin-
dicant 858. *Cyprii* suis exta
rimati 455
κυπρίη Corinthiis idem quasi
λάραξ 419. 420
Cypselus, Eetionis filius, tyran-
nus Siccon. 120. in cista ser-
vatus 419. unde dictus 420.
Cypseli maiores 424. *Cypseli*
donarium Olympiae 378
Cypselidae 419
Cypselus, Aegyp tius, Arca-
diae rex 286. 608
Cypselidis Arcadum imperium
adimitur 609
Cyrene colonia 241. *Cyrenaei*
equorum studiosi 431. *Cyre-*

naeorum defectio 16. *Cyre-*
naeorum donarium 829. 834.
Cyrenaeorum thesaurus 499
Cyrnus, sive Corsica, vicina
Sardiniae insula, eiusque
descriptio 838
Cyros Aesculapii fanum 596
Cyrtone oppidum Boeotiae 757
Cyrtorum situs et memorabilia
757
Cyri maioris elogium 690
Cyrus minor Spartanis favet,
Atheniensibus adversatur 388.
Cyrus Lacedaemonios pecu-
niis iuvat 225
Cythera, insula 269. *Cythera*
urbs 269. *Cytherii* 65
Cytherus fluvius 510
Cythnii 437
Cyziceni Proconnesios in civi-
tatem suam cogunt 694

D.

Dactyli Idaei, Curetes 891
Δακτύλου μνημα 669
Daedala magna et *Daedala*
parva, festum Plataeensium
716. *Daedalei* festi consortes
717
Daedala, simulacra lignea 716
Daedalus Autolycei pater 605
Daemon expugnatur 467
Daemonis habitus 468
Daemonis elusio mira 249. 250
Daemones, scelerum vindices 467
δαίμόνων βῶσκαρον 189
δαίμωνος ἀγυθὸς cella 789
Daetus 91
Daemenes Tisamene filius 536
Daephantes (seu *Daephantus*)
Hyampolites 800
Daira Oceani filia 93
δαλὸς fatalis 874
Damagetus Rhodius ex oraculo
Aristomenis filiam ducit ux-
rem 337. 338
Damageti Diagoridae victoriae
et statua 468
Damageti duo 338
Damarchus Parrhasius 471
Damaretus Etymonis filius 334
Damaretus (seu *Demaratus*)
Heraeensis 475

- Damaretus* Messenius 487
Damaretus Phigaliensis 465
Damarmenus Eretriensis piscator 408
Damasias Penthili filius 536
Damasichthon Codri filius 528
Damasichthon Opheltae filius, Thebarum rex 723
Damasistratus Plataeensium rex Laium sepelit 808
Damasistratus Theopompi historici pater 229
Damasus Codri filius 528
Damatrius Eleus 492
Dameon Philiantis filius 504.
Dameonia monumentum 504
Damia 181. 186
Damia cum Aristodemo contendit de imperio 304
Damis Messeniorum imperator 312
Damisci Messenii statua 456
Damithales Pheneates 631
Damnare innominatum hominem, iniquum videtur 548
Damoclidus Boeotarcha 338
Damocratidas rex Argivus 367
Damocritus Achaeorum praetor 554. aufugit 555
Damon Atheniensis 524. 529
Damon Corinthiacus stadio vincit 312
Damonis Thurii victoria 346. 589. 656
Damonis Thurii secunda victoria 463
Damonici Elei mulcta 433
Damophilus Boeotarcha 736
Damophon Elei Pantaleonis filius 509
Damophon Thoantis filius 120
Damosius Penthili filius 382
Damothoidas Lepreata 337
Damoxeni Syracusani exilium 682
Damoxenidas Maenalius 465
Danaus Argivorum regno potitur 145. 153. Apollini Lycio templum et simulacrum erigit 152. filias patricidio pollutas quo invento elocarit 235
Danai exscensus 201. in generos et filiam perfidum facinus 153. donaria 154. thronus 153. monumentum 156. statua 822
Danai, Argivi, a Danao 523
Danaidum facinus 145. 165.
Danaidum donaria 153
Daphne nympha Telluris oraculorum interpres 869
Daphne Eleae castitas et studia 633
δαφνοφόρος Theb. 730
Dardania, Samothrace 530
Dardano Phrygi Iupiter donat Bacchi simulacrum 572
Dardanus Psophidius 645
Darius Artaxerxis filius nothus fratrem regno exuit, Polydamantem ad se vocat 464
Dascyli vicus 370. 371
Dasea oppidum Arcadiae 602.
654, Daseae Arcadiae rudera 674
Datis Persae pietas 867
δαῦλος, hispida 807
Dauis nympha 807
Daulidis Phocicae situs, etymon, memorabilia 100. 807
Deae frugiferae 707
Dearum magnarum initia et antistites 362. 663
Dearum magnarum septem, templum, simulacra 664
δεκαδάκτυλος auctor 775. *δεκαδάκτυλος* seu *δεκαδάκτυλος* abolentur 705. 706. 724
Decelen 223
Decimae spoliolum 399. decimas sibi poscit Apollo Delphicus 823. decimatio captivorum 48
Defensio causae e navi 70
Degmenus a Pyraechme vincitur 382
Deianitae natales, coniux, monumentum 164
Deidamia Pyrrhi filia sine liberis decessit 367. 368
Deidamia maiores 368
δεῖματος εἰς 118
Deinome Troas 862
Deion (vel potius *Deioneus*) Cephalis pater 870
Deioneus Cephalis pater 91
Deiops 84

- Deiphobi* et *Alacis* monomachia 835
Deiphontes Antimachi filius, Temeni gener, consiliarius et dux 152. Deiphontes uxorem affinibus eripere conatur 176. extinctam, sepelit 176. Epidauriam occupat 170. Deiphontis liberi 176
Δειφός 165. *Δειφάδος* portae 167
Delicta insignia a quibus proficiscantur 564
Delis Tanagraei situs et memorabilia 748. Deliacum proelium 724
Delphus Apollinis filius 811. 812
Delphi et Pytho eadem urbs 812. Delphicae urbis situs, conditor, memorabilia 811. 818. Delphi Phocensium nomen respuunt 366. a Phocensibus capti 229. obsistunt Galatis 11. Delphis adversus Gallos qui opem tulerint 853. Delphis conveniunt Amphictyones 585. Delphici consensus auctor 815
Delphorum donarium, lupus aereus 832
Delphicum gymnasium 817. Delphicus hippodromus 895. Delphicus Tarraxippus 893. Delphicum stadium 877. Delphicum navale 893. Delphica templa 816. Delphici Apollinis septum 818. Delphici templi architectus 785. Delphici templi prima structura 810. Delphici templi aurea donaria a Phocensibus rapta 830. 834. Delphicum templum saepius attentatum 813. Delphico de oraculo variae fabulae 808. 809. Delphicam vatem Cleomenes pecuniis corrumpit 212. Delphicorum donariorum catalogus 818. Delphicus thesaurus 497
Delphin Melicertae cadaver in litus effert 108. 111. delphinus Phalantum in Italiam transvehit 831. delphini erga puerum gratitudo et studium 275. delphinus aeneus in hippodromo Olympiaco 503. delphin aquam eructans 116
Delphinium, dicasterium Atheniensium 70
Delta, loci nomen 158
Delta Aegypti insula 519
Delus Graeciae emporium religiosissimum diripitur et vastatur a Menophane 269. Delum mittuntur sacrificia et chori 287. Deli calamitas 668. Deliorum exilium 346. Deliarum virginum sacra 104
Delia navis 70
Demades proditor 547
Demaratus Aristonis filius 221. criminatur Cleomenem 212. a Cleomene regno privatur 213. regno privatus in Persidem abit 221
Demarati Heraeensis victoriae et statua 395. 475. 652. 814
Demetrius Antigoni filius 16. Macedoniae rex 89. cum Ptolemaeo bellum gerit 16. tyrannos Athenis exigit 60. Athenis praesidia imponit 61. inexplibilis 24. in Alexandrum crudelis 24. in Seleuci potestatem venit 24. Demetrii Antigonidae statua 490. 821. Demetrium coronat Elis 491
Demetrius, Philippi filius, Messenen invadit 349. a fratre necatur 132
Demetrius, Phanostrati filius, tyrannus Atheniensis 60
Demo, Sibylla Cumana 827. 828
Democratia priscae Graeciae ignota 712. democratiae stabiles ratae 368. democratiae Atheniensis auctor 8. democratiae pictura 9
Democles, Archon Atheniensis 857
Democritus Tenedius 493
Demodocus poeta Alcinoi familiaris 6. Demodocus cantans 255
Demonassa Amphiarai filia 420. 723
Demophanti interitus 700

- Demophon* Thesei filius 861.
Demophon homicidii reus 69
Demophon Pisae tyrannus 417
Demos Marathonius 67
Ἰῆμος minores Atticae 76. 79
Demosthenes rhetor in senectute exultat et violenta morte perit 189. 190. an Harpall pecuniarum factus particeps 190. Demosthenis exilium, interitus, statua 19. Demosthenis monumentum 189
Demosthenes dux 32. 74
Demylus Carystius 475
Dens mirae magnitudinis 694. 695. dentes non renascuntur, nec igni cedunt 604. dentes non esse, sed cornua, exertas ex elephantis ore sannas 404. dentium ordines tres 751
Δηὸς ἱερολεχὴς 686
Deomea Arcadis 617
Depositum curam diis committit Aristomenes 328
Derae, locus Messeniae 316
Derites Harpalli filius 568
Derrhion 262
Desperata audacia 298. desperatae audaciae exemplum 799. 800. Desperatis animis non claudendus transitus 333
Δεσποῖνα, dea 620. *Δεσποῖνης* nomen proprium arcanum 677. *Δεσποῖνης* parentes 677. 685. nutricius 676. reverentia 655. Iucus 677. fanum et simulacrum 670. 675. ara 675. sacrificia 676. thronus et simulacrum insigne 675
Δεσποινῶν ara 414. 416. *Δεσποινῶν* libationes 416
Deucalionis sepulcrum 43. Deucalionem diluvium 96. 393. Deucalionem diluvii reliquiae 811. Deucalionem diluvii vestigia 43
Deus aequiorem pugnantium partem tuetur 294. Deus sub tuetur 853. Deus mire servat suos 324. Deus rerum immovator 667. Deum alienis suffimentis colere, proverbium 767
Dei aeternitas 828. providentia 408. proprietates 677. adversus impios humines ira 213. ira gravis 744. Dei contempti poena 637. Dei operibus vim afferre nefas 112. Dei et hominis pugna 799
Dei Boni aedes 673
Di hominum partes in bellis iuvant 620. Deos ulcisci velle stultum 246. Deorum conviviae olim erant homines pii 600. Deorum cognomina a templorum dedicantibus 337. Deum simulacra victis adimi solent 694. Deorum fortuna 137
Deum matris templum et leones 691
Di Argivi 583. magni 639. maximi 580. primarii 664. puri 691. Deorum ignotorum ara 412. inferorum 183. subterraneorum adytum, sacerdos 880. Diis exteris quoque sacra fiunt Olympiae 416. Deorum omnium commune templum 43. 116. 168. 267. communis ara 412. 416. 677
Deificati homines 83
Dexamenus Oleni rex 380. 573
Dicaeus Megalopolitanus Achaeorum praetor 552. 555. 559. se ipse interimit 561
Diagon fluvius 506
Diagoras Damageti filius 338
Diagoras Rhodius 820
Diagoras Rhodii victoriae, felicitas, statua 468. 469. Diagorae origo 469
Diagoridae 338. Diagoridarum familia 465. victoriae et statuae 468
Dialectes Mantinensis 465
Dialectus multum ad poematis gratiam confert 753
Diallus Pollidis filius 483
Diana Cereris non Latoniae filia 676. Proserpinae comes 664. Diana habitandi locum monstrat 268
Diana Buphagum transfigit 658. parturientibus formidolosa 854. Diana humeris alatis 425. Dianae nuncupata pecora,

- saniora et pingulora ceteris
888. 889
- Dianae* habitus 676. ara quadrangula 412. septum et statuæ in Academia 71. templum Megaris 103. simulacrum quo habitu Anticyrae 892. Aeginaeae templum 240. Aetoliae templum et signum 898. *dyopatus* ara 414.
- Diana dyopata* 98. 99. eius fanum 45. 591. 593. ara 415. Alpheaeae templum et ara 510
- Diana Amarysia* 77. 78. Anaitidis fanum 249. *ἀναγχομένη* 644. Aricinae ludi 173. Astrateae fanum 274. Aulidensis templum, simulacra, sacra 748. Brauroniae templum, statuæ, etymon 55. 80. Caryatidis simulacrum et sacra 230. Cedreatidis simulacrum et etymon 626. Cnaclesiae fanum, festum, etymon 643. Cnagetidis fanum 708
- Diana Cnagia* 254. Coccoeae ara 415. Condyleatidis lucus, fanum, simulacrum, transnominatio e suspendio 643. Cordacae fanum 508. Coryphaeae templum 175. Daphnaeae templum 273. Derrhiatidis simulacrum 262. Dictynnaeae fanum et simulacrum 890. Dictynnae templum et festum 273
- Diana Elaphiaea* 511. Ephesiae antiquitas 525. fanum 115. sacerdotes casti 626. simulacrum, templum, cognomen 857. Eucleae fanum et simulacrum 743. Hegemachae templum 242. Hegemones fanum et simulacrum 675. etymon et templum 696. Hemeresiae nomen unde 637. Heurippae fanum 628. Hiereae fanum 690. 691. Hymniae templum, sacerdotes, festum 609. 625. Iphigeniae templum 194. Issoriae fanum 240. 274. Laphriae nomen, statuæ, pompa, sacra 569. simulacrum 357. Leucophrynae statuæ 255. aenea statuæ 62. Limnaeae templum 128. Limnadis seu Limnatidis fanum 271. 287. 356. fanum et simulacrum 708. area, templum, festum 575. Luciferae statuæ 358. Lyceae etymon et templum 184. arae 184. Lycoatidis fanum et simulacrum 674
- Diana Lygodesma* 250. Munchiae templum *
- Dianae Mysiae* fanum 262. Orthiae templum 166. festum 642. sacra 249. eius simulacrum id esse quod e Tauris fuit asportatum 249. Patronae statuæ 132. Persicae fanum 537. *παιδοτρόφον* templum 365. Pheraeae fanum 135. simulacrum 163. Philomiracis templum et etymon 513. *φωσφόρον* statuæ 358. Propylaeae templum 93. Prothroniae signum 896. Pulcherroniae fanum, Pyroniae fanum 632. Saroniae templum 189. Sciatiidis fanum 671. *σελασφόρον* ara 77. Sospitricis lucus et sacerdotes 594. Sotira 268. Sotirae statuæ et etymon 96. etymon, templum, ara 183. simulacrum 664. statuæ aenea 107. Stympthaliae templum, simulacrum, festum 641. Tauricae signum 55. Tauricae simulacrum controversum 249. Triclariae fanum et sacra 570. 573. 581
- Dianae venatricis* simulacrum 584. 593. 596
- Diasiae*, Dii oppidi cives 769. Diatarum donarium 829
- Diauh* cursus 420. *διανλος* quando institutus 394. *διανλος ουρ ἀσπίδι* 886
- Dicaearchia* (seu Puteoli) opp. Tyrrh. 871. Dicaearchiensis thermæ 611
- Dicaeria* Graeciae nobiliora 290. Dicaesium Spartanum 215

- Dicendi ars* a Pittheo conscripta 184
Dicon Callibroti filius 459
Dictyis ars 149
Dictynna unde dicta Britomartis 181. *Dictynnae templum* 237
Didas Aegyptius 433
Didyma Mileti locus 134. 410
Didymae, insulae, 824
Didymi, locus 197
Didymi, Apollinis oraculum in Mileto insula 525
Digiti monumentum 669
Digitorum refractio in palaeatricis certaminibus 460. 461
Digitis infracti dolor mortem infert 682
Diitrephes aerea statua 53
Διτρεφης αερας 118
Dindymenae matris templum 566. 573. fanum et simulacrum 758
Dine, lacus Argol. 611
Dinicha Archidami uxor 229
Dinocratis Messenii fortitudo 552. *Dinocrates* Messenius homicidium sua manu luit 704
Dinalochi statua et victoria 453
Dinomenes duo 479
Dinomenes Hieronis filius 687
Dinomenes Hieronis percussor occiditur 480
Dinosthenes Laco 492
Dinottas Parrhasius 471
Diocles Orsilochi (seu Ortilochi) filius 281. 353. *Dioclis posteritas* 553
Diocles Cereris mystes 143
Diodorus Sicyonius 563
Diogenes Boeotarcha 846
Diogenes Cynici monumentum 115
Diogenia Celei filia 92
Diogneti Crotoniatas victoria Olymp. 811
Diomede picta 860
Diomedes rex Thraciae 256
Diomedes Argivorum ad Troiam dux 183. post Ilii excidium non oppugnavit Aeneam 28. erratiam reditu 69. Troiam reversus Apollini templum statuit 186. Minervae templum dicat 165. Hippolyto templum et sacra facit 186. Oeneum avum suum tuetur 167. Thebanae oppugnationis socius 156. Pythiorum ludorum auctor 186. Diomedis furtum 52. Diomedis statua 822
Dion Epidaurius 820
Dion, urbs Macedoniae 769. Vide et *Diatas.*
Dionysias fons 373
Dionysiades 239
Dionysion 104. 127. 128
Dionysius Siciliae rex Olympico Iovi sacrificium mittit 455
Dionysophanes Ephesius 714
Διονυσίου κηπος 272
Diophanes Diaei filius, eiusque statua et res gestae 662. cum T. Quinctio Spartam invadit 703
Diophantus Archon Athen. 693
Diores Amaryncei filius 380
Dioscuri, anactes 896. *Dioscuri, magni dii* 77. *Dioscuri Messenienses an Lacedaemoniis affiniore* 358. Colchicae expeditionis socii 272. Martis signum e Colchis asportant 258. cum patruelibus suis Ida et Lynceo pugnant 284. Messeniam insensu 344. hospitum habitum petunt hospitium a Phormione 247. *Dioscurorum habitum simulato falluntur Lacedaemonii* 344
Dioscurorum natale solum 276. uxores et socer 237. uxores, liberi, equi 161. effigies 424. lucus 579. templum 41. 242. 260. simulacra 161. 358. statuae aereae pedales 276. 277
Dioscurorum Ambuliorum ara 239. *Διοσκουρων ἀνάρτων αεδες* 193. *Dioscuri Apheterii* 242
Διοσημεια observabantur a Graecis 215
Diotimus Crotoniatas 486
Dirarum fuga 722
Dirce Lyci uxor, ab Antiope filiis occiditur 756

- Dirce*, fluvius Boeotiae 758
Dipaenses 233
δίπρος pro Ἰδρα 730. *δίπρος*
οκλαδίας 68
Dipoenae, oppidum Arcadiae 655
Διός 165. 167
Disci inventor Perseus 145.
146. disco detrudi Milo non
potest 486. disco patrat
homicidium 331. disci tres
498
Divinatio ex aquis 578. e talis
590. e victimae alligatae
geatu 359. ex dissectorum
animalium extis 455. Quaere
Præcægia s.
Divini numinis visio periculosa
881
Divitiæ priscorum quæ 372
Dius Oxylo resistit (!!) 382
Docimus 19
Dodone et *Dodonæi* Iovis fa-
num 40. *Dodonææ* quercus
antiquitas 643. *Dodonæi*
oraculi auctoritas 575. 576.
Dodonææ *πέλει* seu vates
828
Δολιχός 263
Dolium pictum 876
Dolopum gens extincta 816
Dolus dolo vindicatur 308. 310.
321. 326
Domina, dea 620. plura vide
in *Δεσποίνα*
Dona exitialia non dantur
amicis 573. donis conciliatur
amor 329
Donacon (seu *Hedonacon*) locus
Boeotiae 772
Donoessa, vel potius *Gonoessa*,
Sicyon. oppidum 593
Donussa, vel potius *Gonussa*
593
Dorcea, fons 244
Dorcei heroum 243
Doreus (seu *Dorieus*) *Damageti*
filius 338
Doridas *Propodæ* filius 120
Dorieus ab *Achæis* vincitur 353
Dorieus *Anaxandridæ* filius 211.
in coloniam mittitur 211. co-
loniam in Siciliam deducit
247. occiditur 248
Dorieus *Diagorides* *Rhodum*
revertitur 469. ab *Athenien-*
sibus dimittitur 469. a *Spar-*
tanis occiditur 470. *Doriei*
victoriæ et statua 468. 469
Dorienses quando in *Pelopon-*
nesum redire conati 607. ex
Oeta in *Peloponnesum* ve-
niunt 375. classe in *Pelo-*
ponnesum intrant 608. in
Peloponnesiacas civitates re-
cipiuntur 140. *Corinthum*
oppugnant 120. *Messeniam*
occupant 285. *Iovi Tropæo*
templum aedificant 237
Doriensium exploratores 238.
Doriensium in *Peloponnesum*
dux *trioclus* 380. *Doriensium*
reges 286. *Dorica* colonia in
Asiam 529
Doricum nomen et lingua non
usque adeo antiqua 199.
Doricum idioma *Messeniiis*
puriss. et accuratiss. 346.
Dorico sermone comprehen-
sa mysteria 199. *Dorica* ae-
dificatio 397. 417. 513. 514.
Δωριον αὐλήμα 734
Dores *Asiatici* 857
Δωρίς ἀγχαλὺ 892
Dorium oppidum 863
Dorius mons 460
δῶρον nominatur sceptrum 795.
δοράτιον μυχρά 700
Δορυκλειος 97
Doryssus *Labotæ* filius 207
Dotadas *Isthmii* filius, *Messe-*
niorum rex 287
δράκων, *δρῖς* 613. 614
Draco e puero 501. draco viae
dux 614. draco urbis con-
dendæ locum monstrat 270.
draco fontis custos 730.
draco hesperiorum malorum
custos 499. draco puerum
contra lupum tuetur 884.
draco expugnatus 761. dra-
conis formam sumit *Genius*
314. draconum aquamæ 50.
draconis e dentibus satis
nascuntur viri 729. 730
Dracones *Aesculapij* et *Tro-*
phonio sacri 789. dracones
Asclepii 137. draco *Minervæ*

- adstans 58. dracones Triptolemi currum trahunt 568.
 draco in clypeo Manelai 863.
 dracones sceptro circumvoluti 789. dracones Epidauri singulares, Aesculapio sacri 175
Dracontei pedea 660
Draconis Athen. leges 478.
 Draconis leges de libera poenarum sumtione 784
Drepanon promont. 582
Dromeus Mantinensis 478
Dromeus Stymphalius 470
Dromichaetes 22
δρόμος οὐν τῇ ἀντίδῳ 241
Δρόμος Spartaë 241
Dropton rex Paeonum 828
Dryas rex 871
Dryades nymphae 604
Drymaea, opp. Phocid. 804.
 Drymaeae Phocicae situs et memorabilia 884. *Drymaeorum* conditor 885
Dryon Pelleneus 472. 595
Dryops Apollinis filius 367.
 Dryopis templum, statua, sacra 366. 367
Dryopes 366. *Dryopum* nomen, sedes, migrationes 366.
 Dryopes e Parnasso in Peloponnesum veniunt 366. 375.
 Dryopes Lacedaemoniorum socii 298. *Dryopum* nomine gaudent Asinaei 367
δρύος species tres 623
Dulichii, Cephallenii 490
Duodecim deorum aedes 648.
 duodecim deorum statuæ 96. *duodecim* deorum picturae 8
Duos parietes de una fidelia dealbare 460
Durateus equus unde fabricatus 239
δούριος ἄρκος 55. 178. *durii* equi caput 872. *durii* equi effigies aenea 55
Durix Samius pugit 483
Dux bonus 611. *ducis* fidi et magnanimi exemplum 564.
 ducis solliciti exemplum 622.
 ducis studia 699. *duces* in magnis cladibus plurumque priores cadunt 217
Dymas, Aegimii filius 565
Dymae Achaicae situs, nomen vetus, memorabilia 564. 555. 566
Dyrrhachium olim Epidamnus 477
Dysaules 34. *Dysaules* an Celso sanguine iunctus fuerit 143.
 Dysaules Cereris sacra Celeis instituit 142. 143. *Dysaulae* monumentum 199. 143
Dyscinetus Archon Athen. 346
Dysponteus Oenomai filius 509
Dyspantii ab Eleis ad Pisaeos deficiunt 509

E.

- Easion*, pro Aegion 536
Ebeni lignum 102. *Ebeninae* simulacra 633
Ebrietatis fructus 320. 467.
 Ebrietatis pictura 173. *Ebrietas* Sileno vinum ministrat 515
Ebur unde importetur 405.
 ebur humore gaudet 594.
 ebur statuarum oleo vel aqua rigatur 403. *eboris* usus antiquus 29. 30. *ebur* nea statua 694
Ecbatana Medica 338
ἐκβεβηκός et *ἐκβεβηκός* 272
Ecdelus 699
Ecechiria 400. *Iphitum* coronat 446
Echeclus Agenoris filius 825
Echecratidae Larissaei donarium 836
Echedamia, opp. Phoc. 804
Echelatus Penthili f. 206
Echembroti Arcadis victoria Pythica 813. 814. *Echembroti* donarium et epigramma 814
Echemus Acropi f. 98. *Echemi* Arcadum regis maiores et res gestae 607. *Echemi* et Hylli monomachia 109. 693
 Echemi monumentum 708
Ecchephron Herculis f. 644.
 Ecchephronis heroum 646
Ecchepolis Alcatthoi f. 102. 103

- Echestratus* Agidis f. 207
Echitimi uxor 134
Echellus seu *Echetlaeus* heros 37. 79
Echevethenses, demus *Tegea-*
ticus 692
Echidnae parentes 635
Echinades insulae 598. cur non
iunctae continenti 647
Echion Cadmi gener 719
Echo rupis mira 96. *Echo*
septies vocem referens 434.
Echonis porticus 196. 434.
ἠχὸς σπον 196
Echeoar 860
Edoni Athenienses caedunt 71
Eetion Cypseli pater 120
Egestani Dorieum occidunt cum
exercitu 248
Eion opp. ad *Strymonem* 614.
615
Eiones *Magnetes* 508
Eioneus interemptus 864
Elaea, opp. *Mysae* 722. *Elai-*
tarum donarium 440
ἑλαος 188
Elaeus, locus 281
Elaphiaea dea 511
Elaius mons *Arcad.* 684. 685
Elaphion, foemina *Elea* 511
Ἠλαφίος mensis 409. *Elaphius*
mensis, *Martius* 501
Elaphus fl. *Arcad.* 674
Elassi caedes 863
Elatea oppid. *Phocidis* 47. 559.
Elateae *Phocicae* situs, con-
ditor, memorabilia 885. 605.
Elatensium donarium 841
Elatius *Arcadis* f. 604. *Elati*
portio in *Arcad.* 604. *Elati*
in *Phocidem* migratio et res
gestae 885. 604. *Elati* filii
605. *Elati* filius *Ischys* 171.
Elati statua. 698. 886
Ἠλα χῶρα 223. Plura vide in
Elei et *Elis*.
Eleatas *Lycaonis* f. 602
Electrae *Agamemnonidis* mari-
tus, liberi, monumentum 147
Electra *Atlantis* f. 363
Electra Cadmi soror 727.
Electrae porta *Theb.* 727.
728. 731
Electra *Helenae* famula 860
Electra *Oceani* f. 854
Electra opp. et fl. 863
Electri genera duo 406. electro
consertum monile 796. electro
facta statua 405
Electridae ante portas quae
memorabilia *Thebis* 728
Electryon *Alcmenae* pater 169.
Licymnii pater 162
Ἠλεκτὶον 379. Ἠλεγεῖα 317
Elei, olim *Epei*, ab *Eleo* 376.
Elei et *Pisatae* ut litem
diremerint 417. *Elei* oppu-
gnantur a *Spartanis* 222.
Messenii auxilia mittunt
317. *Isthmicis* ludis arcentur
458. 491. *Isthmicis* ludis cur
abstineant 378
Eleorum origo 375. res gestae
383. in *Sicyonios* expeditio
457. de *Lacedaemoniis* tro-
phaeum 450. de *Arcadibus*
trophaeum 506. de *Arcadibus*
victoria 501. 502. pietas 430.
in *Ammonis* templo arae 416.
donaria 440. cantica 416.
rigida severitas 431. *Elea*
respubl. optimis legibus usa
348
Eleorum reges qui 375. *Eleo-*
rum heroes 416. arx 518.
forum 513. curia 512. *Pry-*
taneum 415. tribus 397. ta-
bulae seu commentarii de
Olympicis victoribus 263.
432. 454
Elei agri bonitas 881. 519.
Elei agri miracula 384. Ce-
tera in *Elis*.
Ἠλεὸς ὁ χῶρος 248
Elephanti quando primum in
Europa visi 29. *Homero*
ignoti 30. elephantorum ex-
ertos dentes cornua esse
404. 405. elephantum cranium
405. elephantis peculiaria 405
Elephenor 40. *Elephenor* *Chal-*
codontis filius 631
Eleus *Protesilao* sacra 83. 213
Eleus, *Amphimachi* f., rex *Eli-*
dis 380
Eleus *Erytydae* f. 376
Eleusin heros 93
Eleusinia civitas unde dicta 931.

- Eleusinii quibus conditionibus cum Atheniensibus pacti sint 92. 142. Eleusiniorum narrationes de heroum familiis fabulosae 93. Eleusinii agri fines 91. Eleusinium templum Athen. 35. Eleusiniorum sacrorum religio 876. Eleusiniorum ritus apud Pheneatas 630.
Ἐλευσίνιον 262
Eleusis, opp. Boeotiae 756
Eleuther Apollinis filius 748.
 Eleutheris Pythica victoria 813
Eleutherensis oppidi rudera 93.
 Eleutherenses olim confines, post in Atticae regionis limites recepti 93
Eleutheria, *Ἄστ. Plat.* 715
Ἐλευθέριον ἱδωρ 147
Eleutherolaconum conditio, sedes, oppida 264
Elis ampliatur 382. Elis capitur a Messeniis 348. Elidis et Arcadiae fines 373. 388. Elidis simulacrum 491. Elis coele 418
Eliacae regionis situs 598.
 Eliaca dialectus 380. Eliacorum mulierum votum 379
Elisson fl. 138. Quaere *Helisson*.
Eleboro capta Cirrha 894. elebori Anticyraei species duae 891
Ellychnium perpetuum 63
Eloquentiae studium restituit Gorgias 494. 495
Elpenor pictus 870
Elymi pellant Cnidios 824
Elyrus, opp. Cretae 835. Elyriorum donarium 835
Ἐλυτρον κρήνη 595
Emaution Arcas 493
Ἐμπολον hippodromi 503
Ἐμπολος Olymp. 414
Empedus Athen. 561
Emperamus Spartanus 328. 330
Ἐπαγίς πέτρα 108
Ἐπαγίς θεῶν 588
Enaracphori heroum 243
Enceladum impugnat Minerva 695
Encheleas, pop. Illyrii 719
Ἐν χορῷ, συστάδας, vetularum, praesertim afflict. 861. 874
Endeis, Scironis filia, Aeaci uxor 179. 140
Endymion Elidis rex 375. 33.
 Endymionis uxores et liberi 375. Endymionis adytum 376.
 simulacrum 500. monumentum 376. 508
Engonasi Lucina 648
Enispe Homeri 651
Enneacrurnos fons 34
Ennus poeta 82
Enodiae sacra apud Colophonios 243
Enope, opp. 278
Enodus Ancaei filius 530
Enyalios 423. Enyalio mactatur catulus caninus 243.
 Enyalii compedibus illigati simulacrum 245
Enyo dea bellica 354. *Ἐνυός* statua 20
Epaminondas Polymnidis filius 353. Epaminondas duarum in Peloponneso urbium conditor 739. Megalopolis Arcadiae conditor 654. Messenios restituit 343. Bellum Thebanum in Laconiam transfert 738. in iudicio sine iudicum calculo dimittitur 739. ubi et a quo interfectus 741
Epaminondae pater 705. parentes, pueritiae et adolescentiae studia, res gestae 735 et deinceps. Epaminondae fortitudo 9. lenitas 699. in Graeciam merita 705. 706. praemia 343. speculatio, mors, sepulcrum, epigramma, scutum dracone insignitum 622.
 Epaminondae percussor 621. statua 358. 359. statua et epigramma 738. elogium 622
Epaminondae pelagus 622
Ἐναυλίῳ τῷ περὶ Ὀδῶ 47
Ἐπῆ, versus hexametri 721
Epebolus Messeniorum vates 302. 303. Epebolus Aristodemum prohibet imperio 304
Eperastus Eleus 44
Ἐπεστέλης ἑρμῆα 466

- Epeus* Endymionis filius 375.
 patri succedit 376
Epei pop. ab Epeo 376. *Epei*
 et Aetoli sedes et fundos
 coniungunt 382
Ἐφεβίων 242. 243. *Ephebeum*
Spartae 260
Epheborum Spartanorum pa-
 gnae 242. 243. *epheborum*
Spartanorum sacra 243. 260.
 262. *epheborum* exercitatio-
 nes diligenter exiguntur 595
Ephesus Caystri filius 525
Ephesus urbs ab Epheso Cay-
 stri filio denominata 525. a
 Lysimacho ancta 23. 528.
Ephesi veteres incolae 525
Ephesi pro fortunae flatu nunc
Spartanis, nunc Atheniensii-
 bus ducibus statuas ponunt
 460
Ephesini agri, fluvii et fontes
 535
Ephesini templi conditores 525.
Ephesini templi elogium 535.
Ephesia dea 460
Ephialtes Trachinius Persis
 per fauces semitam monstrat
 11
Ephialtis oratoris monumen-
 tum 75
Ephialtae et Oti res gestae 765
Ἐφορία 234
Ephori Spartani 215. *ephoru-*
rum numerus et munus 231.
 232. *ephororum* archiva 231
Ephyra Oceani filia 110
Ephyraea olim quae nunc Cor-
 rinthus 110. *Ephyraean* Sol
 Aetiae filio donat 119
Ephyraei 119
Ephyri Homeri 783
Epicaste Oedipi mater et con-
 iux 721. *Epicastae* liberi 760
Ἐπιχάρμιος 523
Epicharmi effigies 55
Epicidas Cleomenis f. Spartae
 imperio potitur 131. in prae-
 lio perit 132
Epicradus Mantinensis 477
Epicrates Athen. 227
Epicydes Glauci pater 149
Epicydes Herbessensis 480
Epicyridas Lacedaemonius 820
Epidamnus, Dyrrhachium 477.
Epidamniorum thesaurus 499
Epidaurus heros 170
Epidaurus Limera, Laconiae
 oppidum 265. 270
Ἐπίδωρος ἡ ἐν τῇ Ἀργολίδι 820.
Epidaurus Asclepio sacra 170.
Epidauri situs 598. memora-
 bilia 174. 177. dracones pe-
 culiarea 175
Epidaurii in Achaeorum syne-
 drium cooptantur 130. *Epi-*
dauriorum principes 170.
Epidauriorum theatrum 174.
Epidauriorum colonia 530
Epidauria Argolidi contermina
 170
Epidauria, festum Athenien-
 sium 171
Epidelium 269
Ἐπιδόρης 134. *Ἐπιδόρης δαίμων* 254.
Epidotae fanum et etymon
 616. *Epidotarum* deorum
 aedes 174
Epigonorum adversus Thebas
 expeditio 729. 759. *Epigono-*
rum statuae 822
Epigramma priore parte ἀσπερον
 848. *epigramma* in Agamem-
 honii scuti πόσων 425. in Alc-
 menae thalamum 731. in
 Apollinem et Musarum cho-
 rum 423. in Atlantem coeli-
 gerum 423. in auream phia-
 lam ab Atheniensibus et so-
 ciis dicatam 898. in Cassan-
 drae violationem 425. in
 cervam torquatam 620. in
 Chilonem Patrensem, palae-
 striam et militem 461. in
 Cleoetae statuam 504. in
 Cornu copiae a Miltiade de-
 dicatum 498. in Cydiae Athe-
 niensis clypeum 849. in Da-
 marchum pugilem ex Arcadia
 471. in dearum iudicium 425.
 in Evergi donaria 398. de
 Galatarum spoliis 31. in
 Helenae et Aetrae abductio-
 nem 425. in Hesiodum de-
 functum 787. in Hieronis
 dona Olympiae posita 687.
 in Iphidamantem et Coontem
 425. in Laodices peplum 607.

- in Lyci victorias 484. in
Lysandri statuum a Samiis
dicatam 459. de spoliis Ma-
cedonum 31. in Marpessae
repetitionem 422. in Medae
nuptias 422. 423. in Men-
daeorum donum 450. in Oe-
botam stadiodromum 565. in
Olympicorum ludorum cor-
ruptores 430. in Onatae opera
638. in Phidiae opera 397.
in Philopoemenem 706
ἱπποκρίτορ noctis 97
Epimedes, Cures 892
Epimedis ara 412
Epimeliades nymphae 604
Epimelides Coronae conditor 365.
Epimelidis monumentum 365
Epimelius Mercurius 604
Epione Aesculapii uxor 177.
Epiones simulacrum 174. 177.
Ἐπίολα 323
Ἐπιουγίδα 180
Epirus Asiana 483
Epiri reges a Peleo trahunt
originem 178
Epirotici imperii diviso 27
ἑπιρωτικὸς ἀδελφεὸς 580
Ἐπιστοδίων 612
Epistolion Laconicum 334
Ἐπιστολιος ἀδελφὸς 69
Epitcles, Aeschinis filius, Argi-
vorum dux 343
Epitherses Metrodori filius 489
Epochos 83
Epochus Lycurgi filius 606
ἑπὶ ὧν ποιοῦσι ἀρχοῦντες 232. epony-
morum heroum etymon et
statuae 12. 13. 14. 821
Epopeus Aloeï filius 110. 119
Epopeus Sicyonis imperium
occupat 124. Minervae tem-
plum condit 135. moritur 124
Epopei monumentum 135
Ἐποψ, upupa 807
Ἐπὸντας 397. 618
Equae facinus ingeniosum 484.
Equae ex asinis concipiunt
384. equarum usus in Olym-
piciis ludis 393. 396
Equos alere Libycum est 481.
equorum in Olympia carce-
res 414. equorum alienorum
usus in ludis Olympicis 393.
equorum iustae aetatis cur-
sus 394. equorum terriculum
504. equorum nomina 476
Equi mactantur Soli 261. equi
Neptuno in Dinen demittun-
tur 611. equi super extis
iuratur 262
Equus e terra natus 650. equus
aeneus Croconis 485. equus
aeneus equi forma Durii 821.
equus cum auriga ex aere
448. equus aereus magico
veneficio equos in se concit-
tat 448. equi alati 420. 436.
equi fluviales noxii 364.
equorum fluvialium dentes
405. equorum fluvialium den-
tes pro ebore 694. equus
marinus 113. equestris rei
inventor et praeses 577.
equestris rei imperitiores
Peloponnesii 300. equitum
Galaticorum mos 844. equi
monumentum 252
Erasinus fluvius e Stympphalo
166. 640
Erastni ostium 197
Erastus Triphyli filius, eiusque
statua 819
Erato nympha, Panos olim
interpres 677
Erato, Arcadis uxor 604
Eratus rex Spartae 197
Erechthei posteritas 168. Erech-
thei statua 13
Erechtheum 62
Erechthidarum contentio de
regno 521
Erechthidae poetis dicuntur
Athenienses 565
Erenea, vicus Megarensis 107
Eresi cadaver 865
Eretria Persis proditur 546.
Eretria diripitur 541. Ere-
triensium donum 449
Erganae ara et sacra 412.
Quaere et Minerva.
Ergatae dii 667
Ergoteles Philanoris filius 463
Erginus, Clymeni filius, Or-
chomeniorum rex 743. 784
Eriantes Boeotius 819
Eridanus fluvius 10
Eridani alnus 411

<i>Eridani-insulae</i>	651	<i>Erythrae</i> , oppidum Boeotiae	
<i>Erichthonius</i>	8	denominatum ab Erythro 508.	
<i>Erichthonius</i> in cista clausus	41	<i>Erythrarum</i> Boeoticarum	
<i>Frigone</i> Aegisthi filia	151	rudera	714
<i>Erineos</i>	92	<i>Erythrarum</i> Ionicarum condi-	
<i>Erineos</i> , portus	581	tor, incolae 528. 529. Ery-	
<i>Ἐρινεὸς</i> aliis nominibus ὄλυνθος		thraei Epithersi statuum	
et τρύγος dicitur	327	ponunt 489. Erythraei Hero-	
<i>Ἐρινύειν</i> Arcadibus quid	649	philae Sibyllae ortum sibi	
<i>Ἐρινύς</i> cur dicta Ceres	649	vindicant 827. Erythraeorum	
<i>Erinny</i> Thelpusia	649	templa	533. 534
<i>Erinnyum</i> aedes	68	<i>Erythrus</i> Leuconis filius	508
<i>Erinnyum</i> habitu instructae		<i>Erythrus</i> Rhadamanthi filius	
foeminae Helenam interi-			528. 529
munt	259	<i>Eryx</i> lucta victus ab Hercule	
<i>Ἐρινύες</i> Clytaemnestrae	669	regno et vita exiit 247.	
<i>Erinnyes</i> Laii	723	248. Erycis Sicani peregrina-	
<i>Eriopis</i> , Medae filia	119	natio in Arcadia 644. Erycis	
<i>Eripha</i> , Marmacis equa	507	et Herculis monomachia 372.	
<i>Eriphyle</i>	83	Erycinam regionem Hera-	
<i>Eriphyle</i> munera capit	420.	clidis vindicant Spartani 247	
gladio invaditur a marito	420	<i>Ἐρύκαι</i> ἀντοσχέδιοι	409
<i>Eriphyles</i> monile 646. 796. pe-		<i>Ἐρμολέων</i>	771. 793
plus 113. monumetum	163	<i>Essenes</i> Dianae Ephesiae	620
<i>Eriphyles</i> alastor	646	<i>Eteoclea</i> tribus	780
<i>Eriphyle</i> picta	870	<i>Eteocles</i> Atheniensis	493
<i>Eris</i> 422. Erochos, oppidum		<i>Eteocles</i> Andrei filius vel Ce-	
Phocid.	804	phissi 779. Eteocles Cephis-	
<i>Eros</i> , Scopae opus	105	siades	779
<i>Erse</i> , Cecropis filia 7. Ercae		<i>Eteocles</i> Oedipodae cum fratre	
et Aglauri curiositas punita	41	pugna et interitus 425. 426.	
<i>Erxichides</i> Archon Atheniensis			722
	811	<i>Eteocki</i> Iphis filii statua	821
<i>Erymanthe</i> Sibyllae mater	828	<i>Eteonicus</i> Laco iniuriarum	
<i>Erymanthus</i> Arcadis filius	644	damnatur 775. Eteonici sta-	
<i>Erymanthus</i> Aristae filius	644	tua	460. 820
<i>Erymanthus</i> oppidum Arcadiae,		<i>Etias</i> Aeneae filia	268
post Phegia	644	<i>Etis</i> , oppidum	268
<i>Erymanthus</i> mons et fluvius		<i>Etylus</i> Theoclis pater 499. Pro-	
Arcadiae	390. 645	eodem <i>Hegylus</i>	419
<i>Erymanthus</i> fluvius	506	<i>Etymoclis</i> imago et victoriae	240
<i>Erymanthi</i> fluvii fontes	645.	<i>Etymon</i> Damareti pater	384
<i>Erymanthi</i> fluvii cursus	645.	<i>Eva</i> pagus	202
<i>Erymanthi</i> fluvii templum et		<i>Evaechme</i> , Hylli Heraclidae	
statua	647	filia	282
<i>Erymanthius</i> aper 645. Ery-		<i>Evaechme</i> Megarei filia	104
manthii apri dentes	645	<i>Evaemon</i> Eurypyli pater 572. 573	
<i>Erysichthon</i> 42. Erysichthon		<i>Evaephnus</i> Spartanus 289. scel-	
Cecropis filius 7. Erysich-		elus scelere cumulat	289
thonis monumentum	77	<i>Evagorae</i> Cyprii genus, bene-	
<i>Erythea</i> Geryonis filia	837	ficia in reipublicam Athe-	
<i>Erythea</i> insula	372. 400	niensem, statua	8
<i>Ἐρυθρὰ Θάλασσα</i>	81	<i>Evagorae</i> Klei victoriae.	395
		<i>Evagorae</i> Laconis currus	476

Tom. V.

G

- Evagoras* Zanellius 445
Evaleidis Klei statua 492
Evamerion, divinis honoribus afficitur 137
Evans mons Messenicus 356
Evandri Areadis parentes, virtutes, colonia 688. statua 691
Εὐαννέλιος 326
Evanorides Kleus 471
Evanthes Oenopionis filius 532
Evanthis Cyzeni statua et victoriae 462
Evantidas Ambraciotes 820
Euboea mons, ab Euboea Asterionis filia dictus 147
Euboea iterum ab Athēniensibus occupatur 437. Euboeenses strigili a Tanagra depellit Mercurius 752. Eubocenses antiquarii 630
Eubotas Cyrenaeus 471
Eubuleus 34
Eubulus Carmanoris filius 180
Eubulus Spinthaeri filius 73
Eucampidas Maenalius 654
Euchenor Coerani filius 105
Eucles Rhodii statua 465. 469
Eucletus Messenius 487
Εὐκλείης templum 35. 743
Euchides Aegineta 531
Euchus Cyprius vates v. Index Scriptorum.
Eucosmi Lycurgi filii sepulcrum 248
Eucrates Proclis Carthaginensis pater 159
Euctemon Atheniensis 524
Eudamidas Archidami filius, rex Spartae 230
Eudeli mulcta 432
Evenus fluvius 256. 895
Εὐεργετίδα virtus 330. *Evergetidae* obitus 335
Evergus Naxius 398
Evesperitae Libyae populi 842
Eiippe Leuconis filia 779
Eiippus Megarei filius 98
Εὐλά ex hydropse 725
Eumantis vates 317
Eumedis monumentum et parentes 241
Eumelus a Triptolemo agriculturam et architecturam discit 568
Eumenides et Maniae 669. *Eumenides* atrae et candidae 669. *Eumenidum* aedes, simulacra, sacerdotes 589. 669. *Εὐμενίδων* aedes et sacra 135
Eumenidum ara 588. *Eumenidum* et Charitum coniuncta sacrificia 669. *Eumenidum* aedes non cuivis patet 589
Eumolpus Deicratis nepos 424
Eumolpus Cereris mystes 143
Eumolpi genus, interitus, monumentum 92. *Eumolpi* sacerdotium 92. 142. 143
Eunomus, Prytanidis filius, rex Spartae 197. 219
Εὐνοί 356
Evooras, saltus 261
Euphaes, Antiochi filius, Messeniorum rex 292. *Euphaes* ardor 299. 304. *Euphaes* moritur regni anno XIII 304
Euphemes statua 766
Euphemus Car 54
Euphemi genus et victoria 421
Euphorbus Alcimachi filius 546
Euphorbi scutum 148
Euphratis belluae 364. *Euphratis* pons 869
Euphron Hippasi filius 140
Euphron Lepreates 457
Euphrosyne, Charis 781
Eupolemi Elei victoriae 633. statua 457
Eupoli Thessali mulcta 430
Euripus 242. *Euripis* perviae urbes 602
Euripus Chalcidicus 54. *Euboeam* a Boeotia dividit 747. *Euripi* ad dexteram quae memorabilia 747. 748. ad sinistram 753
Europa, Phoenicis filia 530
Europae a Iove raptae labulum 746
Europas, Hyraei filius 245
Europensis 755
Europa, Aegialei filius 133
Europe, Phoronei filius nothos 194
Eurotas rex Laconiae 24
Eurotas fluvius 204. 263. 264
Eurotae fluvii fontes gemini

- Exadius** 871
Excaecatio mentis 855
Excescidis Phocensis victoria
Pythica 814
Exectio masculorum 851
Ἐξηγῆται τῶν ἐπιχωρίων 438.
Ἐξηγῆται τῶν ἐπιχωρίων 98. 716.
Ἐξηγῆται Ἀργείων 164. Ἐξηγῆται
Eleorum 388. 431. 432. Ἐξη-
γῆται Μεσσηνίων 362. Ἐξηγῆτης
τῶν ὀλυμπίων 399. 416. 428.
Ἐξηγῆτης τῶν Περσέων ἐπιχω-
ρίων 537. Ἐξηγῆται Sicyonio-
rum 183. Ἐξηγῆται Troezenio-
rum 184
Exequiae Laconicorum regum
313. Exequiae. optimum
apud Messenios 311
Exilium patriae titulum mutat
463. Exilium voluntarium
pro salute reipublicae 553.
Exilium XVII annorum 549.
Exilia quarundam Graeciae
civitatum 346
Exules excipiendi benigne 333.
Exulum revocatio 478
Ἐξουσίαν 262
Expiatio caedis 185
Exploratores 799. Exploratorum
silentium 513. Exploratoria
stratagemata 349
Extā inspiciebantur ante con-
flictus 736. super iuramen-
tum 262. 317
Extispices 84. 790. Extispicina
vetus 455. Extemporalis di-
ctionis inventor 496
- F.**
- Fabae**, impura legumina 630.
fabarum inventio non ascrip-
ta Cereri 90
Fabulae portentosae 601. fabu-
lae aenigmaticae 613. fabulae
de diis 148. fabularum licen-
tia et effecta 601
Faces fallaces 591
Faciem oblinere luto 510
Fagus sacra 40. faginae glan-
des olim in cibo erant 599
Falce iugulantur boves 195
Falsarius Anaximenes 496
Famae ara 39
Fames e Cereris latebris 635.
Fames Messenica 312. famis
rabies 637. fame domatur
feritas 329
Fanum rotundum 429
Fascia purpurea 659
Fatum humanae mentis prom-
ptitudinem obruit 302. fatum
humanis consiliis evitari ne-
quit 146. fato resisti nequit
332
Fatidicorum virorum catalogus
828. fatidicarum mulierum
catalogus 825
Felicitas perpetua nulli 647
Felle serpentino tincta spicula
199
Femora in sacrificiis excidere
Graecis mos est. 56. 679
Ferae noxiae dei ira immittun-
tur hominibus 746. ferarum
immolatio 570
Feritas animalium mitescit in
sacris 570. feritas ut dome-
tur 829. feritas ad bella re-
quiritur 259
Ferrum, perniciēs hominum
210. ferreae statuæ 841
Fermentationis inventor 834
Festum 344. festum verberum
642
Ficus a quo primum inventa
89. ficulnea statua 497
Filias flagitio pollutas ut elo-
carit Danaus 235
Filiorum erga patrem laudabile
officium 469
Filiatis obsequii et pietatis
exemplum. 155. 867
Fistulae modulos invenit Pan
680
Flagellatio corporum insana 250
Flaminius in Graeciam mittitur
541. Annibalem capere nititur
623
Fluminum influxus impediunt
venti 386. fluminum quorum-
dam occulti meatus 122
Fluvius homicidii labem refugit
769. fluvii plerique plantas
nutriunt sibi peculiares 411
Fluvii Graeciae non ferunt
monstra noxia 364. fluvii
derivatio 614. fluvii insectio

894. fluviorum simulacra 647.
 fluvilis detondentur comae 683
Fluvius ex effuso cruore natus
 777. fluvius miris ambagibus
 labens 683. fluvius injecta
 sibi liba per subterraneos
 meatus rursum egerens 817.
 fluvii maria et stagna per-
 labentes 390. 391. fluvii fri-
 gidi duorum generum 658.
 fluvii limosi 364. 647. fluvius
 mares gignens 581. flumen
 medicum 387. fluviorum rex
 Homero 680
Focus cinericius 415. focus
 communis 616
Foedus icere 262. 317. foedus
 annorum c. 407. foederis si-
 mulatione Scotussa capitur
 463. foederum violatio gra-
 viter punitur in Philippo et
 posteris 612
Foeminae Olympiacis ludis vi-
 ctrices 222. foeminis inter-
 dictum ludis Olympicis 389.
 foeminis aretiores in sacris
 praescripti limites 409
Foemineum genus in pecudum
 genere acceptius 581
Foetor freti Siculi 442
Folles, venti 210
Fons amarus 371. fons equi
 ungula exscalptus 185. fons
 e platano manans 364. fons
 stilans 127. fons altero quo-
 que anno exarescens 660.
 fons pluvias ciens 678. fons
 portus et naves repraesentans
 275. fons mammae si-
 milis, lacti similes aquas
 manans 778. fons folia inna-
 tantia non egerens 277. fons
 fatidicus 578. fontes mira-
 culosi 370
Fontes, locus Arcadiae 709
Forma sacerdotium donat 584.
 forma deperdita negliguntur
 anasii 581
Formicae albicantes 277
Fortes virus Graecia ferre de-
 sinunt 705
Fortitudo 297
Fortuna, Parcarum una 592.
 Fortunae templum et simu-
 lacrum 516. 517. templum et
 simulacrum antiquum 354.
 simulacrum, cum cornu co-
 piae et Cupidine alato 592.
 simulacrum quo habitu fictum
 a Bupalo 355. Fortunae ara
 415. Fortunae Aeraeae tem-
 plum 127. Fortunae Bonae
 cella 789. Fortuna Plutum
 gestans 741
Fortunae vis 668. in bonos ini-
 quitas 189. favor inconstans
 130. fortuna virtuti praeval-
 let 73
Forum Romae magnificum 810.
 forum laterculi figura 696.
 fora prisca 579
Fossa magna, locus 321
Frena effodiuntur 429
Frigoris molestia 855
Fronti circumligatam chordam
 rumpit Milo 486
Fructus ut recentes permaneant
 747. fructus arborum in sa-
 crificio 570
Frugum annuarum dimidium
 exigitur a Messeniis 313
Fugae poena gravis 549. fuga
 simulata 619
Fugientes persequi non sole-
 bant Lacones 300
Fulguris terror 331. fulgure
 coruscans Aesculapius infans
 171. fulguribus sacra fiunt 660
Fumus bifidius 745. fumus
 sponte ascendens e sepulchro
 745
Fungus evulsus scaturiginem
 praebet 146
Funebres ludi primi 605
Funis e capillis 534
Fur laqueo captus 785
Furiae nigrae et candidae 669.
 Furiarum templum 669. Fu-
 riarum aedes et sacra 136
Furor e primo simulacri aspe-
 ctu 41. 572. furorem inferens
 puteus 727
Fusor ferri primus quis 237.
 fusores aeris primi 629. fu-
 soriae artis inventores 895

G.

Gabala 113
Γαίον, Telluris fanum 413. 591
Galatarum sedes 10. 19. 890.
Galatarum expeditiones tres 845
Galatarum in Graeciam irruptio 10. 537. in Asiam transfer-
 ratio 538. 857. *Galatarum*
 traectio in Africam oraculo
 praedicitur 833. *Galatae* ad
 Delphos divinitus et huma-
 nitus impugnantur 620. 854.
Galatarum ad Thermopylas
 clades 849. *Galatarum* dirus
 in Callienses furor 855. *Ga-*
latarum strages quo anno
 facta 856. 857
Galatarum interemptorum nu-
 merus 856. *Galatarum* de-
 letio 856. *Galatici* exercitus
 numerus 844. *Galaticae* per-
 fidiae ultio 18
Galatae impetu magis caeco
 quam arte praeliantur 848.
 suorum sepulturam negligunt
 850. porcina abstinent 566.
 Graecis auxilia negant 348.
Galatarum arma 848. *Gala-*
tarum scuta in templo affixa
 31
Galatici equitatus mos 844
Galeati viri statua 57
Γαλήνης simulacrum 137
γαλιώτης in Thrasybuli statua
 455
Galerita coloniam deducit 365
Gallus a Romanis in Graeciam
 mittitur 549. *Galli* insolentia
 549
Gallus gallinaceus in Minervae
 galea 518. cur soli sacer 444
Gallinaceorum apud Tanagraeos
 duo genera 753
Gallus albus 191
Galli, vide *Galatae* et *Celtae*.
Ganyctoris filii 772
Ganymeda dea 140
Ganymedis pater, raptus, mu-
 nus, statua 440
Garapammon Aegyptius 433
Garates, (seu *Gareates*) fl.
 Arcadiae 709

Gareatae, demus Tegeaticus 692
Gargaphius fons Plat. 713
Gargettus Ionis pater 510
γαργαριον 237
Gathea, oppidum Arcadiae 670
Gatheatas fluvius Arcadiae 670
Gelae Siculae conditor 694.
Gelororum thesaurus et dona
 500
Gelanor Sthenelae filius 145.
 a Danao privatur regno Arg.
 152
Gelon Dinomenis f. *Gelous* 473.
Gelonis currus 438. 473
Gelon quo tempore regnavit
 in Sicilia 687. *Syracusus*
 quando occupavit 473. *Gelo-*
nis donaria 499
Gelon Hieronis minoris filius 479
Gelones plures 473. 474
Gelon Phocensium dux cum
 copiis suis deletur 799
Geminorum similitudo 772
Geminorum discordes animi 205
Genealogiarum auctores 119.
 282. 812. *genealogiarum* au-
 ctor reprehensus 99. *genea-*
logica scripta valde discre-
 pant 707
Genesion, locus 201
Genethlion loc. Argol. 188. 611
Genetyllides deae 5
Genii boni cella 789
Gennaides deae 5
Gennunii, Rom. socii 689
Gerania mons 105. unde dicta 96
Geranthrae a Spartanis excisae
 208. Infra *Geronthrae*.
γηρας άχυρι 515
Gereatis Hybla 438
Gerania 255. 278. *Gerania* in
 confinio Messeniae et Laco-
 niae 280
Geres Boeotus 523
Germanorum elogium et clades
 690
γέγων Gytheatis quis 265
γέγοντες Spartani XXVIII 215
Gerontium, mons Arcadiae
 632. 640
Geronthrae oppidum Laconiae
 265. 267
γέρφα Πελοών 700. 845

<i>γεγονοτα</i> Spartae	231	<i>γλονται</i>	682. 684
<i>γεγονοτας</i> βουλευτηριον	231	<i>γλυκῆαι</i> , fontes	595
<i>Geryon</i> tricornis. 424. <i>Geryon</i>		<i>Glyppia</i> pagus	267
nis boves 248. 372. <i>Geryonis</i>		<i>Gnathon</i> Dipaeensis	470
sepulcrum	87	<i>Gnidus</i> , vide <i>Cnidus</i> .	
<i>Geryones</i> Iupiter, <i>Stesichori</i>		<i>Gnothis</i> Thessalus	440
poema	602	<i>Gobryas</i> Persa	232
<i>Ἰης εὐφρατειον</i> fanum 591. <i>Ἰης</i>		<i>Golgi</i> , locus Cypri	607
<i>χοροτοπον</i> aedes	51	<i>Gonippi</i> et <i>Panormi</i> audax fa-	
<i>Getae</i> pop. 406. <i>Lysimachum</i>		cinus	344
<i>vincunt</i>	22. 23	<i>Gonussa</i> Sicyonis oppidum	120.
<i>Gigantum</i> genus 660. <i>gigantum</i>			424. 593
<i>sedes</i> et bellum 59. <i>gigan-</i>		<i>Gorgasus</i> Machaonis filius	353
<i>tum</i> mentiq apud <i>Homerum</i>		<i>Gorgasi</i> templum	287
660. <i>gigantum</i> pedes 660.		<i>Gorge</i> , <i>Oenei</i> filia	896
<i>gigantei</i> corporis statura 661.		<i>Gorgiae</i> <i>Leontini</i> statua, pater,	
<i>gigantes</i> <i>Rheae</i> opem ferunt		soror, eloquentia, longaevi-	
	667. 673	tas 494. statua <i>Delphis</i> inau-	
<i>Gigantomachia</i> 695, <i>gigantu-</i>		rata	842
<i>machiae</i> locus	660	<i>Gorgones</i> alatae	423
<i>Gladii</i> capulum aureum	418	<i>Gorgophone</i> <i>Persei</i> filia	204.
<i>Glanides</i> pisces	364	283. <i>Gorgophone</i> <i>Perieris</i> et	
<i>Glandibus</i> faginis victitabant		<i>Oebali</i> uxor 283. <i>Gorgopho-</i>	
veteres	599	nes monumentum	159
<i>Glauce</i> nympa	695	<i>Gorgus</i> <i>Eleus</i>	490
<i>Glaucae</i> fons	118	<i>Gorgus</i> <i>Eucleti</i> f. <i>Messen</i> , 487	
<i>Glaucia</i> <i>Cromoniatae</i> victoriae		<i>Gorgus</i> et <i>Manticlus</i> , <i>Messe-</i>	
	813	nicae coloniae duces 335. 336.	
<i>Glaucia</i> <i>Rhegini</i> donum	449	<i>Gorgi</i> alacritas 330. <i>Gorgo</i>	
<i>Glaucanis</i> <i>Atheniensis</i> currus 493		uxorem dat <i>Aristomenes</i> 327	
<i>γλαυκῶνας</i> Ἀθήνη cur	36	<i>Gortyna</i> <i>Creticae</i> conditor 707	
<i>Glaucus</i> , <i>Aegypti</i> filius, <i>Mes-</i>		<i>Gortyna</i> seu <i>Gortyn</i> , oppidum	
seniorum rex	286	<i>Arcad.</i> 390. <i>Gortynis</i> , vici	
<i>Glaucus</i> <i>Antenor</i> filius	865	<i>Arcadici</i> , olim urbis, situs	
<i>Glauci</i> <i>Anthedonii</i> barba	807	et memorabilia 658. <i>Gortynis</i>	
<i>Glauci</i> <i>Carystii</i> genus, victo-		conditor <i>Gortys</i>	606
riae, statua	475	<i>Gortynius</i> fl. 390. 606 <i>Gortynii</i>	
<i>Glauci</i> <i>Epicydidae</i> periurium		fl. nomen duplex, gratum	
punitum in posteris	149	frigus, fontes, ostium 658.	
<i>Glaucus</i> <i>Sisyphi</i> filius	120.		659
<i>Glauci</i> <i>Sisyphidae</i> interitus		<i>Gortys</i> <i>Stymphali</i> filius	606
et manes	505	<i>Gortynis</i> <i>Tegeatae</i> pater	707
<i>Glauci</i> <i>Spartani</i> periurium	149.	<i>Graea</i> , cognomen <i>Tanagrae</i>	
	612	foeminae et urbis	748
<i>Glaucus</i> deus marinus	475.	<i>Graeciae</i> memorabilia 397. mi-	
<i>Glauci</i> in marinos deos re-		racula 783. 786. claves 540.	
ceptio et divinatio	754	colonia prima 603. urbs re-	
<i>Glauci</i> insula	475	centissima 653. urbium pri-	
<i>Glauci</i> saltus, loc. <i>Boeot.</i>	754	mariarum fatales casus 563.	
<i>Glaucus</i> fluvius	568	gloria in barbaris etiam na-	
<i>Glissanis</i> situs, rudera, me-		tionibus 641. status sub Ro-	
morabilia 746. 747. <i>Glissan-</i>		manis 562. 563. 564. fatum	
teum proelium	107. 722. 728.	acceleratur 704. subiugatio	
	729	563. <i>Graeciae</i> fortium viro-	

- rum catalogus 706. Graeciae patres et conservatores 705
Graeciae parricidae et demer-
 sores 706. graecae effigies 402. 491
Graeci creduli 763. in exteris rebus praedicandis diligentiores quam in suis 783. a Macedonibus attriti 16. libertatem dedidicere 564. Graecorum ab Illo redeuntium dispersio 607. Graecorum, qui adversus Persas auxilia miserunt, catalogus 845. Graecorum qui adversus Galatas auxilia miserunt catalogus 846. Graecorum ditissimi qui 22. Graecorum res attritae 538. Graecorum commune donarium post pugnam Plataicam 436. 537. 830. Graecorum commune donum post victos navali proelio Persas 831. 832. Graecis iudicia sua non ademerunt Macedones, at Romani 518. Graecis tributa imposuit primus Aristides 705. Graecorum in sacris ambitiosa magnificentia 405. Graecorum inter se dissensio in rerum gest. narrat. 707. 743. Graecanica historia controversa 283
Gras, Echelati filius 206
Graminea corona 873
Grando sacrificiis et incantamenti abigitur 191
Granius Sicyonius 137
Granum tinctorium 890
Gratiae an nuda 781. Gratiarum sanum, simulacra insignia 514. Gratiarum orgia 780
 γραῦς ἐν χαλκῷ θαλάμῳ καθειμένη 343
 γραῖς βουφόνος 195
Gryllus Xenophontis filius Epaminondam interfecit 621. 741.
 Grylli Xenophontis filii strenuitas 9. 618. virtus, funus, statua 622. equestris statua 616
Gryphes 57. gryphum stigmata 601
Graneus, dux ad Troiam 635
 γυάλα thoracum 863
 γυαλουργαί 863- 865
Gygis Dascyli filius a Smyrnaeis eiicitur 331
Gygis pugna cum Smyrnaeis 766
Gymnasium 415. gymnasium Ptolemaei 39. gymnasiolorum dii 339
Gymnastae nudato corpore in certamen descendunt 389. γυμναστοῦ παρακλήσεις 485
 γυμνοπαῖδιαι (seu gymalci ludii) Spart. 233
Gynaecothoenas Mars 697
 γυναικῶν κατάλογος Hesiodi 273- 771
Gypsea effigies picturis exornata 773. gypsea simulacra 641. gypsatis armis victi hostes 301
Gythium seu Gythium 65- 264- 265
Gythi conditores 265
Gytheatae 265
- ## H.
- ἥδης χρυσήνιος 755. ἥδης clausus 427. ἥδου κύων 273
 ἥδου septum et templum 516
Haemon, Lycaonis filius 69
Haemon, Thoantis filius 341
Haemon, Iphiti pater 381
Haemoniae vicus, olim urbs Arcadiae 60
Haemostatus Tritaecensis 421
 αἰμυλλὰ 294
Hagnagora Aristomenis soror 830. Hagnagoram sororem elocat Aristomenes 337
 ἁγή κόρη, Proserpina 362
Hagnitae templum et statua 24
Hagno nympa 695. Hagnus nymphae effigies 64
Hagno nympa et fons Arcadiae 678. Hagnus fontis miracula 678
 ἄγνος seu ἄγρος frutex 292
Halae oppidum Boeotiae 73
Hales fl. Colophon. 535. Halensis fl. frigus 629
Halia, opp. Arcad. 629

<i>ἄλκις γυναικίς</i>	160	<i>Harpagus</i> Medus	185
<i>Haliartus</i> Thersandri filius	779	<i>Harpalus</i> Amyclae filius	568
<i>Haliarti</i> Boeoticae situs, conditor, memorabilia	774. 776. 779.	<i>Harpali</i> Macedonis fuga et interitus	190.
<i>Haliartus</i> oppugnatur a Spartanis	215	<i>Harpali</i> monumentum, accusatio, uxor	90
<i>Haliartis</i> regio	776.	<i>Ἀσπεδώνη, κλώμα</i>	519
<i>Haliartiae</i> templa semiusta	887	<i>Harpinnae</i> , Asopi filii, statua et filius	436. 507
<i>Halicarnassus</i> Cariae, colonia Troezenis	182. 188	<i>Harpinnae</i> urbis rudera	507
<i>Halice</i> oppidum	196	<i>Harpinnates</i> fluvius	507
<i>ἄλιος γίγαν</i>	265	<i>Harpleia</i>	262
<i>Haliiphthorus</i> , vel potius Aliphirus, Lycaonis filius	609	<i>Harpyniae</i> profligantur	256. 422
<i>Haliirrhothii</i> caedes	49. 68	<i>Hastae</i> vibratio	333.
<i>Halitaea</i> fons	535	<i>Hastarum</i> duo genera	751
<i>Haliitheres</i> Ancaei filius	530.	<i>Hebe</i> 44. Hebes templum	133.
Idem <i>Alitheres</i> .		Hebes veneratio apud Phliasios maxima	140.
<i>Haliussa</i> insula	192	Hebes mentio ex Homero	140
<i>Halizonum</i> apes	78	<i>Hebraei</i> supra Syros habitantes	14.
<i>Halmones</i> vicus Boeot.	780	<i>Hebraei</i> supra Palaestinam	828.
<i>Halmas</i> , Sisyphi filius	780.	<i>Hebraeorum</i> regio Sileni sepulcrum habet	515.
<i>Halmi</i> posteritas	782.	<i>Hebraica</i> byssus	382
Idem <i>Olmus</i> .		<i>Hecae</i> Hyperborea	392.
<i>Halotia</i> , fest. Tegeat.	695. 696	<i>Hecae</i> ergae sacra	104
<i>ἁλότης</i>	446. ἁλότης ἀρχαῖος	<i>Hecate</i> 103. Hecates templum et statua	162.
	450. 459	Hecates aliae uno corpore, aliae trino	180.
<i>Halus</i> , locus Arcadiae	648	Hecates sacra	180.
<i>Halyattes</i> rex Lydiae	398.	Hecates <i>ἐπιπυγιδίως</i> simulacrum	180
<i>Halyattis</i> crater aureus cum ferrea basi	834	<i>Hecatomphe</i>	325
<i>Hama</i> , fons Mercurii	579	<i>Hecatus</i> vates	317.
<i>Hamadocus</i> (vel Laodocus) heros Hyperbor.	11	Hecati alacritas	381.
<i>ἡμάδα</i> coelestis	603	Hecati consilium	333
<i>ἡπλώσαι φάλαγγα</i>	306	<i>Hectenes</i> , prisci Thebaidos incolae	719
<i>Harna</i> 83. Harmatos Boeotici sinus, etymon, memorabilia	747	<i>Hector</i> Amphicli pronepos	532
<i>Harmodii</i> Athen. sepulcrum	74.	<i>Hector</i> Troianos Graecos provocat	444.
statua	20	Hectoris Priamidae sepulcrum apud Thebanos	746.
<i>Harmodius</i> Eleus	480	Hectori mittuntur inferiae	257.
<i>Harmonia</i> Cadmi uxor triplicis Veneris simulacra statuit	742.	<i>Hector</i> pictus	875
<i>Harmoniae</i> nuptiae	256.	<i>Hecuba</i> in Lyciam transportata	865
<i>Harmoniae</i> nuptias Musae suo cantu cohonestant	734.	<i>Hedera</i> ubi primum exorta	78.
<i>Harmoniae</i> thalamus	734.	<i>Hedera</i> templum labefacit	777
<i>Harmoniae</i> datum monile	796	<i>ἔδρα</i> , dona sponsalia	235. 371.
<i>Harmoniae</i> musicae tria genera	734		372
<i>Harmostas</i> Laconicos constituit		<i>Hedonaeon</i> , seu Donaeon, locus Boeotiae	773
<i>Lysander</i> 775. ἡγουσὶν εἰσι- ciuntur	705. 724	<i>Hegelas</i> Tyrrheni filius	153
		<i>Hegopolis</i> Cous.	493
		<i>Hegesarchus</i> , v. <i>Agasarchus</i> .	

- Hegtorides* Cous. 214
Hegylus Lacedaemonius 419
Helena ad Asiae et Europae perniciem nata 826. rapitur a Theseo et Pirithoo 188. 256. e Theseo gravis, Spartam a fratribus reducta, nubit Menelao 161. 162. invaditur a Menelao 422. Helena rediviva, Aobillis uxor, Stesichoro caecitatis causam indicat 260. Helena in Polygnoti pictura 860. Helenae parentes qui 82. famulae 860. lavacrum 114. Helenae procos quo iuramentum adstrinxerit Tyndareus 262. Helenae exitium 259. suspendium 259. sepulcrum 259. templum 244
Helena Dendritidis fanum 259
Helena Hebraeae sepulcrum artificiosum et magnificum 633
Helene insula 85
Helenus vates Pyrrhi comes, successor, liberorum tutor 26. 164. Heleni natales et monumentum 164. Heleni laus 435. Helenus pictus 860
Helica, dicast. Athen. 69
Helicaon, Antemoris filius 864
Helice Selinuntis filia, Ionia uxor 521. 522
Helice opp. Aegiali 522. ab Achaeis expugnatur 523. Helicae situs et memorabilia 585. Helices interitus 533. 585. 587. 538. Helices rudera 587. Helicensem agrum tenent Argienses 589
Helicon Boeotiae mons Musis sacer 765. Heliconis memorabilia 764. Heliconis lucus 766. 771. septum et ara 535. tripodes 771. statuæ 766. 770. plantae 763. serpentes 764
Heliconis fluvii cursus 769
Heliadori Aliensis sepulcrum 89
Helisson Lycaonis filius 602
Helisson vicus Arcad. 661
Helisson, oppidum et fluvius Arcadiae 602
Helisson, fl. Arcad. 389. Helissonis fl. Arcadici fontes, cursus, ostium 661
Helius Persei filius 261
Hellanicus Alcaeneti filius 470
Hellanicus Eleus 384
Hellanicus Ephesus 461
Ἑλλανόδικος 397. hellanodicarum sedes 457. 503. diurna sedes 513. gymnasium 511. porticus 513. 514. severitas 454. 466. hellanodicae accusati 458. hellanodicis interdicitur equestri certamine 453
Hellanodicae 513. 514
Hellas, Thessaliae olim pars, post tota Graecia 262
Helles et Phryxi effugium 778
Hellen, Thessaliae rex 521
Ἑλληνιστῆς, graece loqui 756
Hellenium Spartae 236
Helos, locus Arcadiae, eiusque portae et fanum Cereris 673. 674
Helos opp. Achaiae excinditur a Spartanis 209
Helos opp. Laconiae 261. Helos rudera 266
Hemaneros (vel potius Maneros) Aegyptiis Linus 766
Ἥμερα, Aurora 8. 256. 435
ἡμεροδρόμος 491
Hemilke Cycni filia 831
Heniocles Creontidis simulacrum 730
ἡνίοχος coelestis 186
ἡνὶ τῷ Θηβῶν 156
Ἥρα Παις, *Τελετα*, *Χίρα* 640
Hera Mesate vel potius Acra Mesate 534
Hera Dea, vide *Ἀνχαιρα*.
Hera oppidum 468
Heraclea, fest. Herculis 773
Heraclea, urbs Mileto limitima 376
Heracleae Ponticae conditores, bellum, dona 447. Heracleotarum ad Euxinum donarium 833
Heraclea sub Oeta monte 164
Heracleon obsident Achaei 553. 559. Heracleon capiunt et tuentur Aetoli 448
Heraclea, pagus Eleus 510
Heracidae ortum ducunt a Perseo 151. Heracidae Aetolicorum regum cunsangu-

nei 381. quando reditum in Peloponnesum tentarint 601. Argivum imperium repetunt 151. Heraclidarum expeditio 98. in Peloponnesum reditus 140. 151. 205. 284

Heracidis Alexandrini victoria

433

Heracides praetor Delphi. 802

Ἡρακλῆϊον 244

Ἡράκλειος 353

Ἡράκλεια, posterior e diebus

Herculi festis 134. 773

Ἡράκλειος κρῶνη 187

Heracius, fluvius 893

Ἡραῖα, festum Iunonis 165. Ἡραῖα

Olympiae 417

Heraea, Arcadiae oppidum 224.

Heraeae Arcadicae situs,

memorabilia, conditor 652.

Heraeae terrae fluvius 390

Heraeus, Lycaonis filius, He-

raeae conditor 603. 652

Heraeon 147

Herba, aestas 323. Herbae

arenosis locis non crescunt

372. herbae animalibus in-

tactae 727. herbis et radici-

bis promiscue victitabant

veteres 599

Herbessus, opp. Siciliae 480

Hercules, Alexandri M. filius

725

Hercules duo 413

Hercules Aegyptius 830

Hercules Idaeus Olympio Iovi

aram struit 409. Hercules

Idaeus Olympicorum ludorum

primus auctor 392. Hercules

Idaeus Mycalessiae Cereris

aedituus 747. 763. Herculis

Idaei fratres 412. templa

763. ara 393. 511. statua 664.

Herculis parastatae ara 393.

412. 511

Hercules Amphitryonides Idaeus

Hercule recentior 763. Pe-

lopi pronepos 407. Actoris

filios occidit 256. pro Ama-

zonis baltheo pugnat 445.

Augeam oppugnat 377. Cen-

tauros iaculis confodit 424.

Cyathum digito interimit 142.

Diomedem Thraciae regem

ulciscitur 256. Dryopes vincit

366. Elin capit 379. Elide

capta Olympicos ludos cele-

brat 393. Geryonis boves

abigit 256. leonem offocat

256. Lepreum vincit 385.

Olympicos ludos instituit 696.

393. populum albam primus

in Graeciam intulit 411. Pro-

metheum liberat a vinculis

402. Saurum latronem inter-

ficat 506. tripode Delphico

rapto vatem ad responsa

edenda cogit 830. Tirynthe

profugit 77. in vulneris cura

delitet apud Aesculap. 261.

ab Aesculapo sanatur e vul-

nere 258, furens sophroni-

stere lapide sopitur a Mi-

nerve 731. Minervae ope

servatus in periculis 635. a

Minerva in deorum consorti-

um introducit 255. Her-

cules Arione utitur 650. Me-

garan dimittit 870

Herculis maiores 627. exerci-

tationes quotidianae 511. la-

bores 400. labores aere ex-

pressi 447. miracula 757. res

gestae duum generum 250.

opera in agro Pheneatico

Arcadiae 627. facinus in

aprum Erymanthium 645.

in Stympthalidas volucres

facinus 640. Herculis et

Acheloi fluvii lucta 256. Her-

culis monomachia cum Cyeno

255. monomachia cum Ore

Centauro 256. monomachia

cum Thurio gigante 255.

Herculis et Hippocoontida-

rum simultas 244. Herculis

et Apollinis contentio de

tripode 265. 830. Herculis

victoriae Olymp. 393. descen-

sus ad inferos 635. ex inferis

ascensus 779. cum Nelidis

foedus 317. adversus Amazo-

nas comitatus 401. comites

in oppugnanda Elide 631. in

expeditione adversus Pylum

socii et adversarii 516. Her-

culis socia Minerva 500.

Herculi Minerva in hydrae

- expugnatione adstat 421.
Herculis inventum contra muscas 410. **Herculis** exilium 628. **Herculi** a Marathoniiis primis divini honores tributi 37. 39. **Herculi** sacrificant Sphaerei Spartani 441. **Herculis** sacra apud Sicyonios 133. **Herculis** fanum Cynosarges 44. **Herculis** templum et sacerdos virgo apud Thespienses 763
Herculis simulacrum armatum 244. simulacrum forma quadrata 135. simulacrum e ligno nudum 121. colossus aeneus 445. statua antiqua 241. angues suffocans simulacrum 56. simulacrum femore vulnerato 708. ara 44. **Herculis** clava repullulat 185. 186. **Herculis** sagittae ad Troiae excidium advocantur 408. **Herculei** alvei 637. **Herculeum** gymnasium et stadium apud Theb. 733. **Herculis** spectrum cum Theagenis matre concreditur 477. **Herculis** e quinquaginta Theatii Gliabus filii 763. **Herculis** e Megara liberum monumentum 731. **Herculis** filius Ctesippus 152
Herculis Buraici specus et oraculum 530. Charopis fanum 779. Daphnephoros 730. Erythraei simulacrum 533. Hippodetae fanum et etymon 760. Manticlus a Iove ad hospitium vocatur 342. Manticli fanum 337. Promachi fanum et simulacrum 732. Rhinocolustae statua et etymon 758. **Hercules** Sardus 836
Hercules Tyrius 445
Herculeus fons 187
Hercyna nympa 789. **Hercynae** templum 789. simulacrum 789
Hercyna fl. Boeot. 789. 790. **Hercynae** fontes 790
Hermæ ἄκωλος 56. **Hermæ** Attici operis quadrangula figura 361. 366. **Hermæ** lapidei 39. 202. **Hermarum** habitus 681. 827
Hermæ in Trophonii sacris 790
Hermæum Arcad. 670. 671
Hermæa; festum Mercurii 629
Hermaphroditus Atres. 566
Hermion Europis filius 191
Hermione, Helenae ex Menelao filia, uxor Pyrrhi et post Orestis 26. 83. 151. **Hermiones** nuptiae 274. 278. **Hermiones** imago 835
Hermionae (seu **Hermionis**) oppidi situs, conditor, memorabilia 191. **Hermiones** primae situs 193. recentioris situs 193. **Hermionensium** Chthonia sacra 195. *Ἐρμιονίων* 192
Hermocrates Thebanus 489
Hermogenes Xanthius cognomento Hippos 482
Hermolyci effigies 56
Hermonis gubernatoris statua 819
Hermion Pyrrhi filius 499
Hermophantus Chius 820
Herodis Atheniensis sive Attici donaria in templo Isthmico 112. 113. donaria in Olympia 506. odeum magnificum Athenis 574. **Herodes** Atticus Delphicum stadium exornat 877. stadium marmoreum Athenis exstruit 45
Herodotus Clazomenius 493
Heroea et heroici seculi homines proceri 463. **heroes** invocantur 345. **heroum** adversus impios homines irae 213. **heroum** ultimus 474. **heroum** eponymon statuae 12. **heroes** Marathonii 79. **heros** archegetes 807. **herois** archegetae monumentum et sacra 807. **herois** ara 4
Heroi cultus ex oraculo instituitur 467. adimitur 467
Heroina quid 826
Herophile Sibylla, Apollinis aeditua 827. super saxo recitat oracula 826. **Herophilae** Sibyllae aetas 825. parentes 827. peregrinationes 827. de se praedicatio 825. hymnus

826. mors, monumentum, epitaphium 827
Erophiles ortum sibi vindicant 827
Erythraei 827
Hesiodi Charites 781. monitum de malis consiliis 132. fabula de Pandora 58. testimonium de Sicyone 125. *Hesiodi* Styx 634
Hesiodi divinationes 772. repulsa in Pythicis ludis 813. tripus 771. mors 772. sepulcrum 786. ossa transferuntur Orchomēnum 786. *Hesiodi* epitaphium 787. elogium 787. statua 446. statua aenea 763. *Hesiodi* statua an recte cum cithara posita 768. *Hesiodus* cur non fuerit regibus familiaris 6
Hesperia malus 499. *Hesperidum* mala 402. 423
Hesperidum quinque statuæ 419
Hesperii visi 548
Ἡσπερία 616. 703
Hestiaeae (sive *Histiaceae*) *Euboeae* opp. 532. exciditur 541. *Hestiaeae* *Euboeae*, post *Oreus* dicta 592
Hestiacei (sive *Histiacei*) vagae cupiditates perdunt *Milesios* 882
Hestiatore *Dianae* *Ephesiae* 626
Ἡστιάδης 416
Ietoemockis imago 240
Ieurippa *Diana* 628
Iexameter versus cum additamento 425. hexametri carminis inventor 809
Iicarus *Hyperesiensis* 315
Iicesius *Chius* 820
Iicesis numinis vindicta 48. 253. 588
Iicelaon *Troianus* 862
Iicetas *Aristocratis* pater 321
Iicetas *Aristocratis* filius 609
Ἰκταίος 303
Ἰκταίος 444
Iiera insula 189. 824. *Hiera* insula e mari existit 669
Ἰέρων 345
Iierocaesares opp. *Lydiae* 448
Iieron *Prienensis* 526
Iieronēs duo in *Siciliae* regno

489. *Hieronis* *Dinomenis* filii *Syracusani* regis donaria 479. 480
Hieron *Hieroclis* filius, *Syracusarum* tyrannus 479
Hieronis donaria 687. statuæ tres 489
Hieronymus *Andrius* 232. 488
Hieronymus *Maenalius* 654
Ἡεροφάντης *Celeensis* 142
Ἡερὸς δρόμος 511
Ἡεροθύται 359
Hierothytae 688
Hilaira et *Phoebe*, *Dioscuro-*rum uxores 161. *Hilairae* fanum 246. *Hilairae* picta imago 358
Hilarius *Amphionis* pater 784
Hilistus fluvius 45
Hilisiades *Musae* 45
Ἡλῶτις 261. a *Spartanis* vincuntur 209. inito foedere dimittuntur 233. *Ἡλῶτων* defectio 72. 339. *Hilotum* genera duo 233
Ἡλωτινόν 335
Ἡλῶς δῖος in pugilatu 682. *Ἡλῶτες πυκτινοί* 433
Himerensium fabula de *Helena* 259
Himeros *Scopae* 205
Hinnitus nocturni 79
Hippagoras *Leontinus* 436
Hippaphesis *Olympiaca* 503
Hipparchi *Pisistratidae* caedes 20. 53. 75
Hippasus *Phllunte* *Samum* profugit 140. *Hippasi* nepotes 140
Hippeus 83
Hippiæ virtutes 53. crudelitas 53. *Hippiæ* *Sapientis* elegi 443
Ἡπνίος δρόμος 491
Hippo *Scedas* filia 736
Hippocoon elicit *Tyndarum* 204.
Hippocoontis filii 244. *Hippocoontis* filius *Alcon* 242.
Hippocoontis filius *Eumedes* 241. *Hippocoontem* cum filiis cur oderit et oppugnarit *Hercules* 244. *Hippocoon* cum filiis occiditur 151. 230
Hippocrates *Ariphronis* filius *Athen.* dux occumbit 217. 724

- Hippocrates** Epicydis frater
Syracusanos sollicitat 480
- Hippodamia** Oenomai filia 402.
Hippodamiae procorum catalogus, interitus, monumentum 507. 508. Hippodamiae procorum certamina 412.
Hippodamia Iunoni ludos facit 417. Hippodamiae ludicrum 427. exilium 502. statua aenea 505
- Hippodamion** 435. 502
- Ἡπιδέτης** Hercules 760
- Ἡπιδρομῖα** 605
- Hippodromus** Eleorum 513.
Olympicus 503
- Hippola** urbs 276
- Hippolytae** monumentum, res gestae, interitus 100
- Hippolytus** Rhopali filius 125
- Hippolyti** Thesidae domus 187.
stadium 187. mors 186. mors et sepulcrum 51. monumentum 187. Hippolytus in coelum receptus 186. Hippolyti heroum 237. lucus, templum, simulacrum 186. sacerdos 186. sacra 186. statua 187. Hippolyti redivivi donaria et in Italiam profectio 173
- Hippomachus** Eleus 480
- Hippomanes** aereo equo infusum 448
- Hippomedontis** domus 198. statua 821
- Hippomenes** Athen. 312
- Hippon** Eleus 457
- Hipponous** Capanei pater 821
- Hippopotamorum** dentes 694.
Vide *Equus Fluvialitis*.
- Hippos** cognomen Hermogenis Xanthii 482
- Hipposthenis** Lacedaemonii victoriae 240. 394. 395. templum et victoriae 245
- Hippostratus** amasius Laidis 115
- Hippotes** Phylantis f. 120. 238
- Hippothoon** heros eponymus 13.
Hippothoontis parentes 94. heroum 92
- Hippothous** Cercyonis f. Arcadiae rex 607. 693
- Hippothoitis** tribus Tegeat 707
- Hippotion** Tarentinus 444
- Ἡπιδρομῶν** primus quis statuum posuerit Olympiae 475
- Hippucrene** Troezenae 143
- Hippucrenes** Heliconiae situs et etynion 771
- Ἡπιδου μῆμα** 252
- Ἡπιδων τελεῶν δρόμος** 374
- Hira** opp. Messen. 353
- Hircini** sanguinis vis 636
- Hirundines** Daulidem fugiunt 807
- Hispani**, vide *Iberi*.
- Histiaceus**, seu Hestaeus, Milesius 852
- Ἰστοβοεὺς γῆρον** 715
- Historis**, Tiresiae filia 732
- Ἰδός ἱερὰ** 88
- Holaeas** (vel Laias) Cypseli filius 608
- Holmone** vicus Boeotiae 756
- Holmus** (vel Almus) Sisyphei filius 756
- Homagyrius** Iupiter 594
- Homocidii** iudicia Athen. 290.
Homocidiorum leges 478. homicidii poena 70. vindicta prima 49. piaculum lustrabatur 185
- Homocidio** eluendo aquas negat
- Helicon** fluvius 769
- Homocidium** non punitum sequuntur dirae 373
- Homines** primi e terra octi 661. e luto ficti 806. hominum species variae pro coeli et terrae varietate 752. homines in deorum numerum recepti 600. homines in deorum consilium cooptari desiti 601. homo utrique sorti expositus 643. 857. homines fugiendi ei qui beate velit vivere 75
- Homini** in lupum transformatio 601
- Homines** silvestres 139
- Homini** marini portentosa longitudo 806. 807
- Homole**, mons Thessal. 723
- Homoloides** portae Thebanae et unde dictae 728
- ὄπλα** scuta 700
- ὀπλισμός** κρήνη 306
- ὀπλιτῆς δρόμος** 493. ὀπλιτῶν δρόμος 395. ὀπλιτοδρόμου habitus 475

<i>ὄπλου πλκ</i>	489	<i>ὑδρα χαλκῇ</i>	403
<i>Hoplodamus</i> gigantes in Rheae		<i>ὑδρῶ non adiciatur</i>	epitheton
auxilium cogit	667. 673	<i>ὄφικ ab Homero</i>	6 4
<i>Hopoleas</i> (vel <i>Hopleas</i>) Man-		<i>Hydrus</i> opp. Italiae	4 9
tinensis.	654	<i>ἑταῖς ὑπὸ αὐτοῦ</i>	8 2
<i>Horae</i> tres 302. duae 664. Iovis		<i>ἕταρος Iupiter</i>	789
filiae, coeli ianitrices 402.		<i>Hyettus</i> Argivus 756. Argis pro-	
Themidis filiae 418. 419. Iu-		sugus in Boeotia considet	783
lunonis nutrices 140. in corona		<i>Hyettus</i> vicus Boeot. 756. 757. 783	
Iunonis 148. cur Iovis capiti		<i>Hygia</i> Asclepio adstans	163
impositae 97. Horarum no-		<i>Hygiae</i> templum	54
mina et sacra 780. aedes 155		<i>Hygiae</i> simulacrum 121. 137.	
<i>ὄρατων ἀνθίμων ἐπιβολή</i>	319	ara	4
<i>ὄρκος ἐπὶ ταμῶν, κἀνθου</i>	317	<i>Hylae</i> , locus Magnae.	878
<i>Hormes</i> ara	89	<i>Hylli</i> parentes, sepulcrum	87
<i>ὄρητις</i>	336	<i>Hylli</i> Heraclidae nutrix 353.	
<i>ὄρων</i> genera duo	796	filia 282. Hylli et Echemi	
<i>Hostiae</i> vivae adolentur	570	monomachia 109. Hylli He-	
<i>Hostiarum</i> mactatio sing.	676	raclidae interitus 607. 693.	
<i>Humana</i> fluxa 669. humani		monumentum	99
casus loca saepe nobilitant		<i>Hylli</i> Rhodii victoriae	485
372. humanis carnibus vesci		<i>Hyllus</i> fluvius	87
	851	<i>Hylycus</i> fluvius	183
<i>Humanitatis</i> et clementiae laus		<i>ὑμῖνος</i>	567
opum splendore potior	690	<i>Hymettus</i> mons	78
<i>Hyacinthus</i> Amyclae filius 204.		<i>Hymnorum</i> antiquiss. auctor	762
Hyacinthi mors et transfor-		<i>Hymnis</i> in Deum proposita olim	
matio 258. Hyacinthus in		praemia	813
coelum effertur 257. Hya-		<i>Hypaepa</i> , opp. Lydiae	448
cinthi statua et forma 257.		<i>Hypanis</i> fluvius	371
sepulcrum et sacra	257	<i>Hypanis</i> fl. frigus	658
<i>Hyacinthus</i> flos	86. 195	<i>ὑναρ</i>	826. 898
<i>Hyacinthia</i> , festum 228. 257. 326		<i>Hypatus</i> , mons Boeot.	747
<i>Hyamea</i>	813	<i>Hypeni</i> Pisatae victoria	394
<i>Hyampolis</i> Phocicae situs, ety-		<i>Hyperbius</i>	67
mon, memorabilia	888	<i>Hyperborei</i> 392. Hyperboreorum	
<i>Hyamus</i> Lycori filius	811	primitiae 77. Hyperborei vates	
<i>Hyantes</i> a Cadmo victi e Boeo-			809
tia profugiant 719. 888. Hy-		<i>Hyperea</i> Troezeniae opp.	182
anthidas Propodae filius 120		<i>Hyperenor</i> Spartus	719
<i>Hybla</i> duae, Gereatis et Maior		<i>Hyperes</i> Neptuni filius	182
438. Hyblaea dea 438. Hy-		<i>Hyperesia</i> post. Aegyra	591
blaeorum virtutes 438. Hy-		<i>Hyperides</i> Athen. legatus ad	
blaeorum donarium	438	Eleos	431
<i>Hybridides</i> Archon Athen.	473	<i>Hyperion</i> Agamemnonis filius	
<i>Hyccara</i> , Siciliae opp.	115		103
<i>Hydarnes</i> Xerxis dux 214. 485		<i>Hyperippe</i> Arcadis filia	375
<i>ἵδρας</i> , morbus	725	<i>Hypermenidis</i> caedes	325
<i>Hydrae</i> Lernaee natale solum,		<i>Hypermnestae</i> Amphiarai ma-	
magnitudo, venenum, forma		tris monumentum	158
199. Hydram conicit Hercu-		<i>Hypermnestae</i> Danaidis. erga	
les 421. Hydrae veneno in-		Lynceum sponsum fides 153.	
fectus fluvius	387	<i>Hypermnestra</i> in iudicium a	
<i>Hydrea</i> insula	192	patre vocata 153. 156. 158.	

- Hypermnestrae et Lyncei**
 effugium 167. **Hypermnestra**
 Minervae *πιδοί* templum
 statuit 158. Veneri **Nicephoræ**
 statuum ponit 153. **Hyper-**
mnestrae monumentum 158.
 statua 822
Hyperochus Hyperboreus 11.
Hyperochus heros Delphis
 adversus **Galatas** opitulatur
 854
ὑπερῶς στοῦλ 400
ὑπερῶς templis rara 243
Hyperphas Oedipi socer 722
Hyperteleton 268
ὑπευδύρος ἀρχή 292
Hypocnemidii (seu **Epicnemidii**)
 Locri 798
ὑποδήματα πτερωτά 251
ὑπόγειος ἀρχή 198
ὑποστάτης lapideus 864
Hypsistæ porta Theb. 727. 728
Hypsoz, locus 273
Hypsus, **Lycaonis** filius 602. 672
Hysauntis Arcadici opp. condi-
 tor 602. situs et rudera 671
Hypsus mons Arcadiae 671
Hyræus Aegei filius 245
Hyriei thesaurus et callidi
 laquei 285
Hyrnina Epei filia 376. 377
Hyrnina opp. Elidia 377
Hyrnethium 175. 176
Hyrnetho Temeni filia 152
Hyrnethonis ad fratres dignum
 responsum 176. interitus 176.
 sepulcrum 176. 163. heroum
 176
Hysge seu coccus 889. 890
Hysiae opp. Argolicum 167. 610
Hysiarum Boeoticarum rudera
 714
Hysmo cur ad quinquertium se
 applicuerit 458. **Hysmonis**
 Elei statua 458
ὑσοληγῆς 503
- I.
- Iacchi** simulacrum 90. **Iacchus**
 facem tenens 6
Ialmenus Martis filius 786
ιαμβίων 582
Iami parentes et divinatio 455
Iamidæ, **Iami** nepotes 455.
Iamidarum patria et monu-
 mentum 237
Ianius Clytii nepos 125
Ianthe, Oceani filia 354
Iardanus fluvius 386. 507. **Iar-**
danus fl. Arcad. (!) 423
Iasaea opp. Arcad. 654
Iaseus Phoco annulum donat
 et in defuncti manu requirit
 872
Iasis nympa 510
Iasius Arcas 383
Iasius Cures 392. **Iasi** (seu **Iasii**)
 ara 412
Iasius Eleutheris filius 748
Iasii Tegeatae victoria et
 statua 696
Iasus ara 84
Iason a **Medea** Corinthi domi-
 nium accipit 119. **Iasonis** ex
Medea liberi 118. **Iasonis** et
Pelei lucta 421
Iasonis Thessaliae tyranni de
Gorgia et **Polycrate** iudi-
 cium 495
Iasi (seu **Iasii**) **Curetis** ara 412
Iasus **Triopæ** filius 145
Iasus opp. **Achaiae** 555
ιατροί chirurgi 700
Iberi, Oceani accolae 81. **Ibe-**
rûm in **Sardiniam** colonia 337
Iberici boves 372
Ibericum oleum 881
Ibides aves 641
Icarius 7
Icarius **Hippocoontem** iurat 204.
 filiae suae prociis certamina
 proponit 235. **Ulyssem** gent-
 rum apud se retinere cona-
 tur 263. **Icarii** liberi 670
Icarii donarium, statua **pe-**
doris 263
Icarus **Hyperesiensis** 315
Icarus **Daedalides** gubernandi
 minus peritus cum navi sub-
 mergitur. **Icari** sepulcrum 732
Icaria insula 732
Icarium mare 732
Icarius **Lycini** filius 493
Iccus **Epidaurius** 474
Iccus **Nicolaidæ** f. **Tarentinus**
 476

<i>Ichnusæ olim, quæ nunc Sardinia</i>	836	<i>Ilithyiae simulacrum solis custodibus videre licet</i>	196
<i>Ichthyophagi</i>	81	<i>Ilithyiae Engonasi fanum et etymon</i>	698.
<i>Ichthyophagus sinus</i>	ibid.	<i>Ilithyia Eulinos</i>	639.
<i>Ἰκτίνες Olympica sacrificia non tangunt</i>	410	<i>Ilithyia taedifera</i>	582
<i>Ida, mons Cretæ</i>	892	<i>Ikum tenent Aeolenses</i>	625.
<i>Ἰδοί, ἡοῖα δαῖτα</i>	827	<i>Iliacæ cladis causa</i>	882
<i>Idæa nympha</i>	ibid.	<i>Ikum, mons</i>	272. 273
<i>Idæi Dactyli, Curetes</i>	391	<i>Ilus Phryx</i>	161
<i>Idæus Cyrenæus</i>	479	<i>Illyriorum sedes et excursiones</i>	368
<i>Idas Aphareï filius</i>	283.	<i>Imbræus, fl. Sami</i>	530
<i>Idæa Cleopatras</i>	284.	<i>Imbrus, Mentoris filius</i>	861
<i>Idæa Marpessæ</i>	284.	<i>Immaradus Eumolpi filius</i>	13.
<i>Idæa Marpessam repetit</i>	422.	<i>Immaradi mors</i>	65
<i>Idæa interitus</i>	284	<i>Immolationis quorumvis animalium</i>	358
<i>Idæa et Lyncei sepulcrum</i>	238	<i>Imperator bonus</i>	611
<i>Idæa, Cures</i>	392.	<i>Imperatorum Romanorum delubrum</i>	129.
<i>Idæa Curetis ara</i>	412	<i>Imagines</i>	96
<i>Idæa, nympha</i>	695	<i>Impietatis poena</i>	618. 619. 759.
<i>Idæa urbis absorptio</i>	587	<i>Impietatis et avaritiæ poena</i>	270
<i>Idæi caedes</i>	825	<i>Imprecationum vis</i>	567.
<i>Ἰδορυῖς Herophile</i>	826	<i>Imprecationes exaudiuntur</i>	874
<i>Idololatria</i>	791	<i>Improbiorum poenæ etiam post mortem</i>	601
<i>Idomenei genus, scutum, statua</i>	444	<i>Imprudens futilitatis poena</i>	221. 224
<i>Ἰδοί, ἡ incolæ</i>	857	<i>Inachus rex et fluvius</i>	144
<i>Ignis inventor</i>	153.	<i>Inachus fluvius</i>	150.
<i>Ignis igne urentior</i>	551.	<i>Argivus fluvius cur dictus Aeschylo</i>	611.
<i>Ignis perpetuus in foco Olympico</i>	415.	<i>cur non perennes aquas volvat</i>	145.
<i>Ignis perpetuus in Cereris et Proserpinae templo</i>	616.	<i>Inachii fl. fons et cursus</i>	155. 611
<i>Ignis arte magica excitatus</i>	449	<i>Inanima homicidii rea</i>	478.
<i>Ignis prope fontem erumpens</i>	660.	<i>Inanimis rebus sæpe utitur Deus ad puniendos sceleros</i>	70
<i>Ignis e terra exaestuans mox in calidas aquas vertitur</i>	190	<i>Incantamentorum vis</i>	191. 505
<i>Ignivomæ insulae</i>	824	<i>Incantationes lingua peregrina</i>	449
<i>Ἰλίου, seu Ἰλλεῖ, vicus</i>	192	<i>Inconstantia hominum in factionibus</i>	460
<i>Illices et oleæ ex eadem radice nascentes</i>	677	<i>Incredulitatis causæ</i>	806
<i>Illicienses, Sardiniae incolæ</i>	838	<i>Indaginis exemplum</i>	751
<i>Ilissus, vide Hilissus.</i>		<i>Indignatio</i>	306
<i>Ilithyia Amoris mater</i>	762.	<i>Indi fluvii monstra</i>	364
<i>Ilithyia eadem cum fato</i>	639.	<i>Indorum fabula de Martiora seu Mantichora</i>	751
<i>Ilithyiae ortus</i>	42.	<i>Indiæ temperies et variae animantium species</i>	661
<i>antiquitas</i>	639.	<i>Indica commercia</i>	235
<i>munus</i>	667.		
<i>fanum</i>	42.		
<i>et cultus</i>	250.		
<i>templum et sacra quotidiana</i>	196.		
<i>signa</i>	42.		
<i>fanum et statua singulari ornata</i>	582.		
<i>fanum ab Helena dicatum</i>	61.		
<i>Ilithyiae et Sosipolidis fanum coniunctum</i>	501. 502.		

- Indicorum* magorum sententia de animis corpore solutis 360
Infantium immolatio 600
Inferias 744
Initionum ritus tabulae inscripti 673
Injustitiae pictura 422
Innocentiae tutor Deus 831
Ino, Bacchi nutrix 272. ubi se in mare praecipitarit 108. dea marina 719
Inus aqua 270. Inus heroum 102. templum et oraculum 276. 364. statua 277. festum 270
Inopi fl. ortus e Nilo 122
Insania ex nimio moerore 474
Insania ebrietati assimilis 575
Inscriptiones priscis litteris, perplexis ductibus, ordine litterarum retrogrado 420
Inscriptio retrograda 444
Inscriptio circularis 427
Insomnes vigiliae, frigus, fames animum militis frangunt 332
Insomnia fatidica 276
Insula submersa et altera vicissim e mari edita 668. 669. Insula manu facta 611. Insula pluviae expers 191. Insulis tributa imponuntur 706
Inundatio Helices 587. Inundationis magnae vestigia 627
Inycus Siciliae oppidum 531
Io Iasi filia in Aegyptum abiit 145
Io, Inachi filia 59. Io in vaccam transformata 256
Iocasta Laii et postea filii sui Oedipodis uxor 721
Iocles (seu Oicles) Mantii filius 494
Iodama in saxum versa 778.
Iodamae ara 778
Iolaus Herculis comes et socius in plerisque laboribus 629. 693. Iolaus, Herculis auriga, vincit Olympia 393. occidit Eurystheum 109. coloniam in Sardiniam deducit 524. 837. Iolai victoria 421. gymnasium et stadium 754. mors 754. ara 44. apud Sardos honor 837
Iolaia loca Sardiniae 837
Iolous Pelasgica 871
Ion Gargetti filius 510
Ion Xuthi filius 521. Athen. imperator 142. Aegiali regno potitus populo a se sones indit 521. Ionis in Attica interitus et monumentum 77. 522
Ionex, ab Ione Xuthi filio denominati 522. Ionex ab Achaeis eiiciuntur 375. 522. 523. recipiuntur ab Atheniensibus 523. in Asiam traiciunt 524. Ionex prodicio perdit 546. Ionum primus in Olympia statuam meritis Antipater 455. Ionum parcratiastes primus 483. Ionum levitas 470
Ioniae praestantia 533. 535
Ioniae templa nobilissima 533
Ionium mare 534. Ionium proverbium 899
Ionides nymphae 510
Iophon Cnosius 74
Ioppe urbs Hebr. 570
Iopis heroum 236
Iordan cursus miraculum 391
Ios insula 857. Vide *Tigra*.
Iphiclis monumentum 623. Iphiclis honores annui 529
Iphiclus Cephalii filius 870
Iphiclus Protesilai pater 571.
Iphiclus cursu vincit 421. Iphicli boves 371
Iphicrates, Timothei filius, Athen. dux 739. Amyclaeus caedit 228. 229. ab Epaminonda fugatur 739. Iphicratis statua 53
Iphidamas Antenoris filius 372. occumbit 425
Iphigenia Helenae, non Clytemnestrae, filia 162. Iphigeniae mactandae loco cervam subicit Diana 748. Iphigeniae fuga e Tauris 80. Iphigenia et Orestes Tauricae deae simulacrum rapiunt 243
Iphigeniae heroum 103. simulacrum et fanum 522
Iphimedeae filii 754. honores 863
Iphinoe, Alcathoi filia 104

<i>Iphinoe</i> , Nisi filia	96	non intermissi ob Corinthi	
<i>Iphis</i> , Alectoris filius	150.	excidium 114. Isthmica coro-	
Eteocli pater 821. <i>Iphis</i> picta	860	na pinea	697
<i>Iphiti</i> duo	883	<i>Isthmus</i> Peloponnesi	191
<i>Iphitus</i> rex Elidis	393.	<i>Isthmus</i> Troezeniae regionis	190
<i>Iphiti</i> pater 383. uxor	400.	<i>Istiaea</i> (sen Hestiaeae) Euboeae	
coronatio ibid. discus cum		opp.	532
induciarum inscriptione	427.	<i>Istri</i> aquae semper pares	678.
status	446	<i>Istri</i> ostia 259. belluae	364.
<i>Iphiti</i> Phocensium regis filii		frigus 658 insulae	651
ubi sepulti	892	<i>Istriae</i> oleum	881
<i>Iphiti</i> arcus	280	<i>Italiae</i> felicitas	29
<i>Iphiti</i> mors	244	<i>Ithaemenes</i>	860
<i>Ira</i> , oppidum Messeniae	353.	<i>Ithome</i> , Iovis nutrix	361
<i>Ira</i> quando capta 327. 335. 336		<i>Ithome</i> , mons et opp.	301.
<i>Ira</i> mons Messeniae	323	<i>Ithome</i> mons unde dictus	
<i>Irbus</i> Amphisthenis filius	249	361. <i>Ithome</i> praerupta	350
<i>Ἰσχυρὸς</i> statua	19	<i>Ithome</i> ad defectionem sollici-	
<i>Iridis</i> herbae descriptio	797.	tatur 233 deseritur a Mea-	
Irinum unguentum	797	seniis 312. iterum a Sparta-	
<i>Isagoras</i> Athen. tyrannus	472.	nis expugnata 339. <i>Ithomae</i>	
Isagoram Athenis tyrannum		excidium	313
imponere nititur Cleomenes	212	<i>Ithomaea</i> , festum	361
<i>Ischys</i> Elati filius	171. 605.	<i>Itonis</i> Minerva	31
<i>Ischyis</i> interitus	605	<i>Ilonus</i> Amphictyonis f.	875.
<i>Ἰσχυρία</i>	152		711. 778
<i>Isidis</i> luctus et lacrymae Nilum		<i>Iuba</i> caerulea	650
augentes 881. <i>Isidis</i> templum		<i>Iubae</i> Afri statua	39
98. fanum, adytum, sacra re-		<i>Iudicium</i> super rebus inanimis	
ligiosissima 880. 881. <i>Isidis</i>		70. <i>Iudicia</i> Atheniensium	69.
simulacrum solis sacerdoti-		<i>Iudiciis</i> illudit Gallus	549.
bus videre licet 142. <i>Isidis</i>		Vide <i>Dicasteria</i> .	
Pelagiae et Aegyptiae de-		<i>Iuncus</i> Asopi	411
lubra	121	<i>Iuno</i> virginitatem fontanis aquis	
<i>Ismenias</i> Thebanus	227	quotannis reparat 201. Iovis	
<i>Ismenus</i> Apollinis filius	731	dolo decepta Herculi infanti	
<i>Ismenus</i> fl. Boeotiae 730. olim		praebet ubera 753. Herculi	
Ladon 731. <i>Ismenum</i> ad		infensa 246. <i>Iuno</i> Sirenes	
amnem pugna 729. <i>Ismenius</i>		manibus praefereus	778
collis 730. <i>Ismenius</i> lucus	731	<i>Iunonis</i> nutrices et liberi	140.
<i>Isocratis</i> virtutes et statua	43	peplus 417. 418. templum	
<i>Isogaeus</i> Artaxerxis filius	464	<i>Argis</i> 147. templum sine fo-	
<i>Isedones</i> pop.	58	ribus et tecto 5. simulacrum	
<i>Isthmiades</i> Pelargae maritus	759	vetustiss. 148. simulacrum	
<i>Isthmius</i> Glauci f. rex Messe-		<i>Argis</i> quo ornatu 148. <i>Iuno-</i>	
niae	287	nis simulacrum soli sacer-	
<i>Isthmus</i> Corinthiacus 112. Ne-		doti videre licet 583. <i>Iunonis</i>	
ptuno sacer 112. <i>Isthmi</i> Co-		ara argentea 148. festum 165.	
rinthiaci theatrum, templa		ludi Olympiae 417. <i>Iunonis</i>	
ibid. sepulcra 114. fauces 537		sacerdotum statuae	148
<i>Isthmi</i> ludi in honorem Meli-		<i>Iunonis</i> Acraeae templum 165.	
certis 108. 111. <i>Isthmici</i> ludi		Adultae (seu <i>Telaeae</i>) fanum	
		et etymon 640. <i>αἰγοφάγου</i>	
		templum et sacra 246. Am-	

- moniae ara 416. Anthaeae templum 160. Argirae templum 239. Bunaee templum 121. Equestris ara 414. Heniochae sacra 790. Hyperchiriae templum 239. Lacedaemonia 481. *νυμφομένης* simulacrum et etymon 715. Olympiae templum 416. ara 412. Prodromiae templum 136. Puellae fanum et etymon 640. Samiae natales, templum, templi conditores 530. Teleae templum et simulacrum Plataeae 715. Viduae templum et etymon 640.
- Iunonis* cognomina et templa tria apud Stymphalios 640
- Iupiter* maximus deorum 893. deorum summus 673. Coelli rector 166
- Iovis* incunabula 613. 678. controversa 361. Iovis patria controversa ibid. infantis custodes 391. minister 667. Iovis et Saturni lucta 392. Iovis in cuculum transformatio 148. 196. Iovis dormientis e semine nascitur Attes 566. Iovis dolia duo 648. trinum imperium 166. imberbe simulacrum 440. Iovi tres oculi quare tributi 166
- Iovis ἀγῶγας* ara 414. altissimi templum 728. ara 414. Ambulii ara 239. Ammonis fanum 337. Anchesmii ara 78. 79. Apemii ara 78. 79. Ape-santius 144. Aphiesii etymon et templum 108. ἀπομίμιον ara 410. Ἀγέλου ara 412. Beli fanum 337
- Iupiter* bonus 673. Bulaei delubrum 10. Capitolini templum Corinthi 121
- Iupiter* Cappotas 265. Cataebatae ara 413. Catharsii ara 412. Ceraunii ara 412. Charmonis templum 623. Chthonii ara 412. simulacrum 116. Clarii area et etymon 708. κορίλου templum 97. Cosmetae templum 251. Croceatae sta-
- tua 264. Ctesii ara 77. Eleutherii ara, simulacrum, festum 715. porticus 849. statua 8. Epidotae fanum et etymon 616. Evanemi templum 239. Forensis fanum 234. Herceus 821. Iovis Hercei ara 412. Homagyrii templum et etymon 584. Horcii statua terroris plena 441. Hospitalis simulacrum 234. Hyetii ara 154. Hymettii statua 78. Hypatus 600. Hypati aedes et simulacrum 747. ara 62. simulacrum 629. Hypaisti templum 728. simulacrum 116. Inferus 165. Ithomatae delubrum 287. templum, statua, sacra 361. statua 277. Itonii simulacrum 778. Laetiae ara 439. Laphystii ara 778. Larissaei templum 165. Lecheatae ara et etymon 652. 653
- Iovis* Leucaei templum 386. Lycaeus a Lycaone dictus 600. Lycaeii area 334. Lycacaei area umbris carens 679. Lycaeii fanum 662. ara 679. sacra arcana 679. sacerdos 678. Marinus 166. Martii ara 412. Mechaneii templum 161. Messapei delubrum 261. Milichii ara 90. statua 132. Iovi Milichio quare simulacrum erectum Argis 154. *μοισαγέτα* ara 414. simulacrum 675. 858. Nemei templum et simulacrum 155. loci 165. Olympii fanum 573. templum et statua 42. 237. 241. ara 408. 412. simulacrum Olympiae 400. simulacrum Athenis qua statura 42. 172. statua e manubiis 397. statuae variae 97. 434. statura 403. colossus 483. colossus 27 pedum 440. sacrificia 409. Ombrii ara 78. Panellenius 108. Panellenii templum 43. Parnethii statua 78. Patrons 165. Philii templum, simulacrum, ornatus 664. Phyxii asyllum 252. ara 158. Plataici

- statua 476. *πλοιοτόν* templum
218. Pluvii ara 154. simula-
crum 789. Poliei ara 70. sacra
57. 70. Regis templum et
sacra 789. 790. *εὐαίρον* statua
et etymon 761. Scotitae ne-
mus 230. Semalei ara 78
Iovis Soteris aedes 156. 18.
271. 616. Soteris statua 357.
Soteris eximia statua et fa-
num Megalopoli 664. Sthenil
ara 188. 192. Supremus 600.
Vide paulo ante *Iupiter Hy-*
patus. Telei (sive Adulti) ara
et statua 698. Trioculi simu-
lacrum 165
Iovis Tropaei templum 237
Iuramentum super, extis 262.
317. Iuramenti violatio gra-
viter punitur in Philippo 612.
Iuramento irati Alexandri ut
occurrerit Anaximenes 496
Iurandi formula 635
Institias effliges 423
- L.
- Labax* Lepreata 457
Labdacus Polydori filius 124.
720
Labotas Echestrati filius 207
Labyrinthus Cnossi 67
Lac puero praebet mater mor-
tua 692
Lacedaemon Iovis f. rex La-
coniae 204. Charitibus no-
mina et templum condit 254.
Lacedaemonis filia 239. ne-
potes 568. heroum 260
Lacedaemon regio 204. regio
et urbs 231. *Lacedaemon*
terrae motu et servili bello
concussa 72. caput submittit
642. atteritur 563. capta
moeniis et institutis privatur
703
Lacedaemonis fatum 342
Lacedaemonii Oresti regnum
permittunt 151. equestribus
ludis quando studuerint ar-
dentius 454. oraculo cuinam
plus tribuerint 253. ad pu-
gnam exituri lunam obser-
vant 67. proelium ineunt ad
tibiae et citharae cantum
251. pecuniis primi corrupe-
runt hostes 321. Argivis
quando primum bellum mo-
verint 207. Asiam invadunt
225
Lacedaemonii Messenici belli
ansas captant 288. fundantur
a Messeniis 307. usque ad
Leutricam pugnam invicti
32. quatuor cladibus qua-
tiuntur 32. a Catone victi 4.
fugiant 318. ab hostibus cir-
cumclusi semper cladem
aliquam acceperunt 216. cla-
dis dissimulatores egregii 737
Lacedaemonii ab Amphictyon-
bus mulcantur 816
Lacedaemoniorum et Argivorum
acris et perpetua simultas 154
Lacedaemoniorum et Athenien-
sium foedus 437
Lacedaemoniorum in Messenias
expeditio secunda 296. socii
in secundo bello Messeniaeo
317. ad Hysias clades 167
Lacedaemoniorum arx 250. co-
lonia Crotonem missa 209.
colonia Locros missa ad
Zephyr. 209. servi primi Hi-
lotes 261. donaria 439. 833.
donaria de Atheniensium
manubiis 819
Lacedaemoniis et Argivis fines
limitat Philippus 549. Quaere
et *Laconia* et *Sparta*.
Lacestates Hippolyti filius 126
Lacharis furta 75
Lacharis improba tyrannis 60.
interitus 61. 73
Auxidas, demus Atticus 89
Lacides Medonis filius 152
Lacii herois lucus 89
Laconia olim Lelegia 280. La-
coniae situs 598. fines 202.
203
Laconum acerba insectatio 556.
Laconicorum regum catalo-
gus 203. *Laconicorum* regum
familia altera 219. *Laconica*
brevitas 296. *Laconica* dia-
lectus *λακωνικός* 244. *Laco-*
nica *τάξις* 305
Lacrate Aetolorum dux 846

- Lada insula* 87
Ladas cursor eximius 153.
Ladae stadium 624. *Ladae*
Achaei seu Aegiensis victo-
riae 263. 857. *Ladae monu-*
mentum, *victoriae*, *obitus* 263
Ladocae, *locus* Arcad. 690
Ladocus, *Kchemi filius* 690
Ladon, *fl.* Arcad. 390. 510.
Ladon an fapiat insulas 651.
Ladon fl. non magnus at
omnium pulcherr. 651
Ladonia fontes et aqua pul-
cherrima 638. 639. 648. *La-*
donis filia Daphne 815
Ladon fl Bosot. 731
Laodamia Anaxandri uxor 241
Laeas seu Laias 245
Laestrygones gigantibus similes
 660
Lactrinae (vel Letrinae) Pau-
saniae historia 412
Laias Cypseli filius 608
Laias Oryli filius 382, 383
Laidae Thebani victoria Py-
thica 814
Laidis patria, forma, monu-
mentum 115
Lais obitus, sepulcrum, statua
 273
Laius Labdaci filius 720. *Laii*
uxor, filius, mors fatalis 721.
Laii filii et filiae 760
Laii caedes et monumentum
 808
Laiodmion, curia 512
Lamedon Coroni filius 123, *rex*
Sicyonis 124
Lamedontis uxor 125, *gener* 125
Lamia Neptuni filia 825
Lamia, opp. Thessaliae 4. 462.
Lamiacum bellum 537. *La-*
miaca clades 19, 546. 547
Lamiaci (vel potius Maliaci)
sinus limositas 11
Lampadum certamen 76. *lam-*
padum ardentium in fossam
immissio 161
Lampea, mons Arcad. 645
Lampene venator 645
Lampi Eleus 384. 490, 492.
Lampidis victoria 394
Lampon Aegineta 214
Lamprensis demus 77
Lampsacorum numen 771.
Lampsacenus ut serrarit
Anaximenes 496
Λαμπριq 331
Lampteria, festum 595
Lampus Arnisci f. Eleus 492
Lampus Prolai filius 378
Lampi statua 462
Lampus fluvius Heliconis 772
Lana nondum tractata sacris
adhibetur 859. *lanae succidae*
688, laneo filo excluduntur
e Neptuni fano homines 618
Lanifecti inventor 604
Lancea fons 263
Laodamas Kteoclis filius 94
rex Thebarum 722. *in lly-*
ricum profugit 722. 728
Laodamia, Amyclae filia 819
Laodice Agapenoridis filia 607.
Laodices Agapenoridis de-
naria 707. 607
Laodice Troas picta 864. *Heli-*
caonis uxor 864
Laodiceenses Dianae simulacrum
Braurone avectum impetrat
a Seleuco 249
Laodocus (seu Amadocus vel
Hamadocus) heros Delphi
adversus Gallos opitulatur 354
Laomedontis boves pascit Apollo
574, Laomedontis cadaver 865
Laonome Guneii filia 627
λαος Homero quid 660
Laphaes Argivus 159
Laphria dea 357. *Laphriae*
deae nomen, statua, pompa
sacra 569
Laphrius Castalii filius 569
Laphystius deus 56
Laphystii montis situs et me-
morabilia 773
Lapidatio proditoris 334. *lapi-*
datio praeceps 643. *lapidatio.*
festum 187
Lapis a Saturno devoratus et
vomitum redditus 859
Lapis in muro exemptilis 785
lapis in tegulas fissus 338
Lapis niger 403. *lapis sacer*
Troezenae 184. *lapide uno*
factum solium et simulacrum
675. lapides argentei in iu-
dicio Areopagitico 68. *lapides*

rudes olim pro simulacris
colebantur 579. lapides qua-
drati deorum nominibus et
cultu insignes 579. lapidum
acervi, sepulturae, monumen-
tum 626. lapidum acervo in-
tecta sepulcra 808
Lapicidina continuo saxo per-
petuata 264
Lapithaeum 263
Lapithas 262
Lapithas, Arcad. mons 386
Lapsa resurgunt 586
Largitionum vis 551. 552
Larissa, Pelasgi filia, arci Ar-
givorum et duabus Thessa-
liae urbibus nomen suum
indit 165
Larissa Argivorum arx 250
Larissa oppidum 81. 145
Larius fluvius 520. 564. Lari-
sum ad amnem pugna 700
Lapra *αεδύλη* magni artificii 420
Larymna Cyni filia 7. 6
Larymnae Boeoticae situs et
memorabilia 756
Larysium, mons 266
Las, oppidum 264. 272
Lais obitus, sepulcrum, statua
273
Lasius Hippod. procus 508
Lastratidas, Eleus 465
Lateres crudi alluvium pati
nequeunt 614
Lathrae sepulcrum 248
Latus mons 376
Latonae templum et simula-
crum 160
Latonae contemptus graviter
punitur 706
Lavacris calidis interdicitur in
expiatione 790
Laurium 2
Laurus e defosso piaculo nata
185. laurus Syriae antiquis-
sima 643. laurus Tempeae 810.
laurea certa sacerdot. 730.
laurea cur Delphici athletae
coronati 815
Laena prioribus pedibus arie-
tem tenens 115
Laenae Atticae meretricis con-
stantia 53. statua aenea 58
Laagri monumentum 71

Learchus Athamantis filius 108.
Learchus a patre Athamante
interimitur 779
Lebadea Trophonio sacra 83.
Lebadeae Boeoticae situs,
conditor, memorabilia 788
Lebatus Atheniensis 788
Lebedi, Ionicae veteres incolae,
fertilitas, excidium 528. Le-
bedii Ephesum translati a
Lysimacho 23. Lebediorum
balneae 535
Lebene, Cretae oppidum 172
Lebes inauratus 398
Lechaenum 112. Lechaei tem-
plum 114
Lectulus eburneus 427
Leches Neptuni filius 114
Leda, Helenae nutrix 82. Le-
dae progenitores 239
Ledon, oppidum Phocicum 802.
804. Ledontis Phocicae situs,
etymon, memorabilia 881
Legis praescriptum saepe non
fert tempus 739. legisla-
torum pericula 253
Legumina Pheneatis donat Ce-
res 630
Leis Ori filia 181
Leitus Arcesilai omnia secum ab
Ilio reportat 789
Leiti monumentum 718
Leleges populi 95. 203
Leleges Megaridis incolae tra-
ducuntur in Messeniam 371.
Leleges Caricae gentis pars
525
Lelegia regio 280
Lelax, primus Laconiae rex
203. Lelegis religio et filii
280. Lelegis in Graeciam ad-
ventus 95. 106. Lelegis ho-
roum 236
Lenitas in bellis ableganda 259
Leo evertit trophaeum 794.
Leonea Xerxis camelos in-
vadunt 464. leonem vicit
Lysimachus 21. leonem in-
terficit Polydamas 464. leonis
exuvio terrentur pueri 66.
leo Nemeaeus et Parnasius
66. leonis Argivi caedes 400.
leo a lupis vinctus 326. leo-
nis visio in somno 432. leo

- sepulchri insignae 795. leo aeneus 841. leonis caput ferreum 841
- Leoninus** animus requiritur in bello 259
- Leobotes** Herodoto qui Spartanis Labotas 207
- Leocriti** Athen. virtus 61
- Leocritus** Polydamantis filius 864
- Leocydes** Megalopolitanus 619.
- Leogorus** Proclis filius 530
- Leon** Ambraciota 458
- Leon** Eurycratidis secundi filius rex Spartae 210
- Leon** heros eponymos Athen. 13
- Leonidas** Anaxandridae filius 211. Cleomeni fratri succedit in regno Spartae 213. Leonidae virtus 213. in Graeciam merita 705. clades 32. monumentum et laudes annuae 240
- Leonidas** Cleonymi f. rex Spartae 131. 218. restituitur 219
- Leonidas** Naxius 492
- Leonidas** Rhodius 483
- Leonidacum** 414
- Leonnatus** Macedo 537
- Leontichi** monumentum 535
- Leontini** restituti 495. Leontinorum donarium 436
- Leontisci** palaestrica 461. Leontisci Messenii victoria 456. Leontisci Siculi statua 460
- Leontomenes** Tisameni filius 536
- Leonymus** Crotoniates 259
- Leosthenis** virtus 60. in Graeciam merita 706. res gestae et pictura 3
- Leotyckides** Agidis filius 224. regno Spartae privatur 225.
- Leotyckides** Demaratum ut eiecerit 212. Demarato succedit 221. in asyllum Tegeaticum profugit 221
- Lepra** Lepreatis nomen parit 386
- Leprea** Pyrgel filia 385
- Lepreos**, opp. Triphyliae Eliae 385. 488. unde dicta 385
- Lepreatae**, pop. Triphyliae 437.
- Lepreatae** Eleis infesti 317.
- Lepreatis** libertas redditur 223. Lepreatarum templa et monumenta 386
- Lepreus** Pyrgel f. duplex cum Hercule certamen init 385
- Lepus** urbis condendae locum monstrat 268. lepores albi 634
- Lerna** 165
- Lerna**, fons Corinth. 121
- Lerna**, palus 198. Lernae perennes aquae 145
- Lernaea**, festum 198. Lernaia sacris ignem unde petierint Argivi 632
- Lesbus** Aeolica 857
- Λέσχη ποικίλη** 245. **Λέσχη Κροτωνίων** 240. **Λέσχη** Delphica et **Λέσχη** per totam fere Graeciam 859
- Lessa** vicus 169
- Lethaeus** Magnesia fl. 86. 432
- Lethes** aqua 790
- Letreus** Pelopis filius 510
- Letrini** (vel Laetrinaei) civitas 510
- Leucasia** fluvius 362
- Leucasion**, vicus Arcad. 648
- Leuce**, insula 260
- λευκής** sanatio 387
- Leucippe**, Oceani filia 354
- Leucippus**, Thurimachi filia 123
- Leucippus**, Oenomai f., astu suo capitur 638
- Leucippus**, Perieris filius 277. 288. Apharei frater 358. Leucippi filiae tres 41. 358. Leucippi filiarum raptus 251. 253
- Leucippides**, seu Leucippi filiae 239
- Leucippidum** aedes 237
- Leucippides**, Leucippidum sacerdotes 246
- Λευκὸν πῆδλον** 370
- Leucon** Athamantis filius 508. 779
- Leucone** Aphidantis filia 692
- Leuconius**, fons Arcad. 692
- Leucophrys** insula, postmodum Tenedus dicta 831
- Leucothea** 102. Leucothea, Ino 108. 864. Leucotheae simulacrum 113
- Leuctra** 264. 277. Leuctra sibi vindicant Messenii 277

- Leuctra* umbrosa 738. *Leuctrica*
 pugna 724. 737. *Leuctrica*
 clades 78. 217. *Leuctricae*
 cladis annus 655. 656
Leuctron, opp. Arcad. 654
Leucyanias, fl. 507
Levis armaturae milites pedi-
 tatui adiungebantur 800
ληϊς θρω 166
Liba mittuntur *Arethusae* 584.
 liborum oblatio 600
Libationes vino fiunt, interdum
 alio liquore 415. 416
Liber e stanneis laminis 343
Libertas cara 814
Libethra, opp. Macedoniae,
 eiusque situs et eversio 769
Libethrias fons 778
Libethrius mons 778
Libido nefaria 851. libidinis
 effrenis praemia 820. libidi-
 num repressio 742
Libye Epaphi filia 106
Libyas deserta monstrosorum
 animalium feracissima 159
Libyes sui iuris 869. *Libyum*
 in Sardiniam colonia 836.
 838. colonia in Siciliam 443
Libyca oracula 416
Libys cognomen Mnaseae 495
Libyus, vicus Nicomed. 623
Lichae, Spartani sollertia 210.
Lichae temeritas punitur 454.
Lichae Spartani victoria
 Olymp. et statua 454
Licynnius Electryonis filius
 162. 244
Ligna sine igni magicis artibus
 incensa 449. lignae statuae
 497
Lignator Iovis Olympii 407
Lilaea, nympha 882
Lilaea, opp. Phoeidis 756. 808.
Lilaeae Phocicae, situs et
 memorabilia 882. *Lilaeen-*
sium sacra ad Cephasum
 annum 817
Liliaceum unguentum 797
Limen aeneum 748
Linnae, castellum in Lace-
 daemon. et Messen. finibus
 208. 356
Linnaeae deae fanum 240
Limnaeum Dianae sacrum 248
Limnadio (seu *Limnathida*) Mi-
 nervae templum 220. Quere
Minerva.
Limnatae Spartanorum pars 249
Λιμνών, loci nomen 194
Limon Tegeatae f. fratricidii
 poenas luit 706
Linea tunica 791. lineae lori-
 cae 50
Liparaci Cnidiorum colonia 824.
Liparaeorum victoria et do-
 naria 824. donaria de victoria
 miraculosa 835
Lipephile, lolai filia 794
Λιψ ἄντρος 191
Λίθος ἀναιτίας 68
Λίθος ὑβρεως ibid.
Λιθοβολία, festum 187
Λιθοτοπίου 264
Litterae antiquae 420. litterae
 Atticae veteres 498. litterae
 vetustate obscuratae 490.
 litterarum difficiles gyri 420.
 Quere *Inscriptio*.
Lochaeus Maenalius 465
Locri Epizephyrii 466. *Alacem*
 Oilei f. sibi in pugnae socie-
 tatem advocant 260. *Locro-*
rum Epizephyriorum donum
 499. *Locridis* et *Rheginae*
 terrae limes 466
Locri Hypocnemidii seu *Epi-*
cnemidii 815. inter Phocenses
 et Thessalos interiecti 829.
Locrorum Hypocnemidiorum
 in Persico bello numerus 846
Locri Opuntii 54
Locri Ozolae 339. Patrensium
 ditioni subiecti 897. *Locro-*
rum Ozolarum situs, etymum,
 memorabilia 896. urbs maxi-
 ma 895
Locri Thebanos sibi adsciscunt
 contra Phocenses 227. cum
 Abantibus Thronium condunt
 435
Λοκρίς ἤπειρος 498
Locridis et Euboeae limes 757
Locorum imperitia periculosa
 331
Locustae pinnatae 752
λόγων μέλην instaurat Gorgias
 494. 495
Longaevis Gorgiae 496

- Lophis* Parthenomenis filius 777
Lophis fl. Haliartidis 776
Lotius simulacra 633
Locus Thesprotiae fl. 864
Loxias 81
Lucina, vide *Lithyia*.
Lucrum fidei anteponere 289
Luctas institutio 394. luctas praemia 372
Luctus coactus 813
Lucus ilignus 136. lucus platanis consitus 198 Cetera quaere suis quaeque locis, in arborum, deorum, heroumve nominibus.
Ludi Bacchanales 194. ludorum scopus 395
Luna Endymionem adamat 375. Lunae vehiculum 408. Lunae simulacrum 514. lunam observant in pugnam exituri Lacedaemonii 67. lunaris aciei forma 619
Lunae fons 276
Lupercalia Arcad. 678
Lupia, olim Sybaris 499
Lupus lupo saevior 552
Lupus furtum detegit 832. lupi et tauri monomachia 153. 154. lupi corpus an induerit Damarchus 471. lupus ex homine 601. lupi a leone discerpuntur 326. lupi corticis esu peremti 133. lupi in Sardinia nulli 839. luporum immolatio 570
Lupi aerea statua 832
Lupina pellis pro veste 468
Luscinia cur excesserit e Dauhide 807. lusciniae ad Orphei sepulcrum vocaliores 769
Lusi, vicus Arcadiae, olim urbs 636
Lovola, cur dicta Ceres 649
Lusius, fl. Arcad. 658
Lustrales coenae 185
Lustrationes 683. lustratio et expiatio caedis 185. lustratio ante munia 418
λουτροφόρος Veneria 134
Lybas daemon 468
Lycaea, seu Lupercalia, festum Arcad. 600. 678
Lycaonia regio Arcad. 651.
Lycaearum defectio 655
Lycaeus mons 327. Lycæi montis Arcadici situs, nomina plura, partes et cetera memorabilia 678
Lycaon Pelasgi filius 600. Lycaonis inventa, sacrificia cruenta, metamorphosis 600. 601. Lycaonis filii 601
Lycastidas Andrius 488
Lyceatorum conditor 603. Sane etiam Lycaontae et Lycaetae.
Lyceum 44
Lycus Lycaonis filius 603
Lychaus Minervae per totum annum ardens 63. lychai aenei plumbo agglutinati 579
Lycii unde dicti 45. Lycii Cretonsibus cognati 529. Lycis terrae motu afflictis succurrit Antoninus Pius 689
Lycinus Kleus 470
Lycinus Heraeensis 477
Lycini Spartani statua 454
Lycion mystes 199
Lycisci Messenii et filiae fuga 302. Lyciscus captus, dicta fugae causa, liberatur 303. Lycisci filia moritur 309
Lycoae Arcad. urbis situs et rudera 674. Lycoatae, pop. Arcad. 656
Lycodrymidas 281. 282
Lycomedes Apollinis f. 530
Lycomedes Creontis f. 560
Lycomedes Mantinensis 654
Lycomedes Scyrius Theseum interimit 41
Lycomedis (vel *Lycodrymidarum*) orgia 768
Lycone, mons 166
Lycoraeas Phociae conditores, etymen, situs 811
Lycorilae, Phocidis pop. 365
Lycormas Larissaei victoria Pythica 814. 815
Lycortas, Achaeorum dux, repellitur 352. re infecta et Messenia redit 704
Lycortas Philopoemenis necem ulciscitur 704. Lycortas Megalopolitani libertas 544

<i>Lycortas</i> Phlegiensis	644	tyranni virtutes, res gestae,	
<i>Lycortas</i> Syracusani donum	449	gloria 656. gloriosa mors	657
<i>Lycorus</i> Apollinis f.	811	<i>Lygdamis</i>	232
<i>Lycosura</i> , opp. 600. regia Arcad.		<i>Lygdamis</i> Syracusanus	394
605. Lycosurae Arcadiae situs		<i>Lygodesma</i>	250
et antiquitas 673. Lycosuren-		<i>Lymura</i> , piamina	683
sium defectioni venia datur		<i>Lymax</i> , fl. Arcad. 683. Lyma-	
	655	cis fontes 685. ostium	684
<i>Lyctus</i> , opp. Cretae	826	<i>Lyncea</i> , a Lynceo servato de-	
<i>Lycutes</i> (vel Lycoatas) pop.		nominata	168
Arcad.	644	<i>Lynceus</i> Danae successor	145.
<i>Lycurgus</i> Alei f. 606. Lycurgi		Hypermnestrae beneficio pe-	
Alei sepulcrum	886	riculum evadit 153. 167. 168.	
<i>Lycurgus</i> Hippodamiae proci		Lyncei sepulcrum 158. atatus	
	608		822
<i>Lycurgus</i> Lacedaemonius, La-		<i>Lynceus</i> Aphaerei f. perspicacia-	
botae regis tutor 207. oculo		simis oraculis 283. 284. Lyn-	
altero servato Minervae		cei interitus 284. Lyncei et	
Ophthalmitidi templum eri-		Idae sepulcrum	238
git 253. Lycurgi leges 242.		<i>Lyra</i> inventum Mercurii 413.	
Lycurgus unde leges suas		lyra e testudine 154. 634. e	
acceperit	207	testudinis tecto 710. e testa-	
<i>Lycurgi</i> templum	248	dine Indica 644. lyram tenens	
<i>Lycurgi</i> Lycophronis filii mo-		vir 826. lyriaca primus 721	
numentum et res gestae 75.		<i>Lyrcia</i> , vicus	167
statua aenea	19	<i>Lyrcus</i> Abantis filius	168
<i>Lycurgi</i> Opheltae patris monu-		<i>Lysander</i> Aristocriti f. 218. 223.	
mentum	144	225. 459. Aphytaeam obsidio-	
<i>Lycurgus</i> Pronactis f.	256	nem solvit 253. Atheniensium	
<i>Lycurgi</i> Thracii effigies	46	duces muneribus corrumpit	
<i>Lycuria</i> , vicus Arcad.	637	820. Lysandro praedicatur	
<i>Lyci</i> Messenii monumentum 126		victoria 232. Lysander ad	
<i>Lycus</i> Pandionis f. 44. vates		Haliartum occumbit	215
828. initia magnarum dea-		<i>Lysandri</i> donaria et victoriae	
rum promovet 281. 282. 283.		251. Lysandri monumentum,	
Lyci Pandionidae oracula 828		mors, virtutes, vitia 774.	
<i>Λύκου δρυμὸς</i>	231	statua 459. statua Ephesi	
<i>Lycus</i> , Phidolae filiorum equus		460. statua et corona ob	
	484	victoriam de Athen. 819.	
<i>Lycus</i> Nyctei frater, Theba-		elogium 459. Lysandri prin-	
rum interrex 124. Nycteo		cipatus plusne emolumenti	
fratri succedit in tutela		an detrimenti attulerit La-	
Labdaci 720. Lyci Theb.		cedaemoniis	776
regis domus	742	<i>Lysandri</i> hospites, proditores	
<i>Lycus</i> Phrax	66		546
<i>Lydi</i> Persici	448	<i>Lysander</i> Boeotarcha	846
<i>Lydorum</i> antiquarii	87	<i>Lysander</i> Lysandri Lacedae-	
<i>Lydorum</i> donaria aurea Del-		monii nepos	218
phis rapta 834. Lydia har-		<i>Lysandra</i> Ptolemaei Lagidae	
monia	720	filia 23. cum suis ad Seleu-	
<i>Λύδιον αὐλήμα</i>	734	cum profugit	25
<i>Lydiades</i> Megalopolitanus 619.		<i>Lysianassa</i> Polybi filia	125
620. Lydiadis Megalopolitani		<i>Lysianax</i> Eleus	461
		<i>Lysidice</i> Pelopis filia	647

<i>Lysimachae</i> ministra	65
<i>Lysimachia</i> opp.	24. 38
<i>Lysimachides</i> Athen.	840
<i>Lysimachi</i> ortus, fortitudo, regia, bella 24. 15. <i>Lysimachi</i> et <i>Pyrrhi</i> societas 24. dissidium 24. mors, sepultura 26	
<i>Lysimachi</i> statua	23
<i>λυσιος</i>	127
<i>Lysippe</i> Elea	378
<i>Lysippi</i> Elei statua	492
<i>Lysis</i> Pythagoreus	735
<i>Lysistrati</i> Argivi interitus 197. sepulcrum	197
<i>Lysistrati</i> Corinthii caedes	325
<i>Lysistratus</i> Spartiates	223
<i>λυσσα</i> , morbus canum	714
<i>λυγρε</i> peccatorum	501

M.

<i>M. Acilius</i> Antiocho victo Achaia tentat	703
<i>Macar</i> (seu <i>Macareus</i>) Aeoli filius	896
<i>Macareae</i> Arcad. rudera	674.
Eadem <i>Macaria</i> .	
<i>Macareus</i> Lycaonis filius	602
<i>Macaria</i> Herculis filia	80
<i>Macaria</i> seu <i>Macarea</i> opp. Arcad.	602. 654
<i>Macaria</i> fons	79
<i>Macartati</i> monumentum	72
<i>Macedones</i> bello acres et felices 35. in Amphictyonum synedrium cooptantur 804. 816. a <i>Leosthene</i> victi 4. fulmine et fulgure ex Cabi- rorum fano exterminantur 759. 760. Macedonum poten- tiam quid auxerit 656. Ma- cedonum strages 272. Mace- donum clypei Dodonaeo lovi consecrati	31
<i>Macedoniae</i> urbium recentissi- ma Philippi 462. Macedoniae reges trophaea cur non erexerint	794
<i>Macedonici</i> imperii inclinatio 543. Macedonicae ruinae causa	612
<i>Maceris</i> Afer	836
<i>μαρτυραι</i> victimariae	320
<i>Machaerion</i> an <i>Epaminondam</i> occiderit	621. 622
<i>Machanidas</i> seu <i>Mechanidas</i> Spartae tyrannus 351. Ma- chanidae interitus	701
<i>μαχαίρις</i> Minerva	673
<i>Machaon</i> Asclepii filius 136. 172	
<i>Machaonem</i> , Messeniae regem, in vulnere solatur Nestor 284. Machaonis mors 273. ossa 278. monumentum 284. monumentum et templum 278. statua 278. Machaonis filii 163. 202. Machaonis li- berum fanum	284
<i>Machina</i> muralis vento dissi- pata 657. machinamentum sepulcrum	653
<i>Macisti</i> deficient ab Eleis	509
<i>Mecria</i> , promontorium	535
<i>Maecandri</i> fl. ortus et progres- sus 122. cursus flexuosus 633. alluviones 647. aqua fervens 611. Maeandri myricae 411. Maeander stagnum efficit 526. Maecandrum subeunt marini pisces	363
<i>Maenadum</i> Baccho duce adver- sus Argos expeditio 155. 160	
<i>Maenalus</i> Lycaonis filius	603
<i>Maenali</i> Arcadiae conditor 603	
<i>Maenali</i> rudera	674
<i>Μαυαλῆς</i> Arcadiae	470
<i>Maenalia</i> pars Arcadiae 233. Maenalia frigida 616. Mae- nalia oppida	654
<i>Maenalius</i> , mons et campus Arcadiae; eiusque situs et memorabilia	674
<i>Maera</i> Atlantis filia, Tegeatae uxor 698. Maerae Atlantidis sepulcrum	625
<i>Maeræ</i> choros	613
<i>Maera</i> , Proeti filia	872
<i>Maerae</i> (Arcad. vici) rudera	625
<i>Maesis</i>	245
<i>Magas</i> Philippi et Berenices f. 17. Cyrenen recuperat 17. a Ptolemaeo fratre deficit 18	
<i>Magiae</i> vis	448. 449. 505
<i>Magistratus</i> sacerdotes sequitur in sacra pompa 195. magi- stratus dolosi exemplum 542. 554. 557	

- Magnas* matris fanum 237.
magnae Deum matris ara
 975. *Quaere Mater.*
Magnarum dearum initia 281.
 283. 287. *magnarum* dearum
 ludii 282
Magnesia sub Pelio 540
Magnetes Borealem Sipyli par-
 tem incolunt 266. *Magnetes*
 ad Lethaeum 878. *Magnetes*
 cum Thessalis censerī vult
 Augustus 816. *Magnetum*
 choras 258
Mala dissimulanda 331. *malis*
 antidota monstrat natura 637
Malaea, opp. Arcad. 654
Malco (seu Maltho) Olympiaci
 gymnasii pars 512
Malea promont. 269
Malgis Boeotarcha 736
Maliacus sinus 847
Malienses 54. *Malienses* cum
 Thessalis censerī vult Augu-
 stus 816. *Maliensium* in Ga-
 latis delendis ardor 856
Mallus, Ciliciae opp. 84
Mallus, fl. Arcad. 670
Maloetas, fl. Arcad. 672
Mancipiorum munia 695
Maneros, Aegyptiis Linus 766
Maniae, locus Arcadiae 669
Maniarum dearum aedes 669.
 Eaedem *Erinyes*, Latinis
Furiae.
Manilius, vel potius M. Acilius
 703
Mansuefaciendi modus 829
Martiorum genera 84. *μαρτιῶν ἔτη*
 772. *μαρτιῶς οἶκος* apud
 Phliasios 141. *μαρτιῶν ἐκ τῶν*
διατεμνητῶν 455
Manthytenses, demus Teg. 692
Manthyrici campi 691. 692
Mantichora seu Martiora 748
Manticius Theocli f. alacer pa-
 triae propugnator 330. Man-
 tielus et Gorgus Messenicae
 coloniae duces 335. 336.
 Manticius Herculi templum
 condit 337
Mantineus Lycaonis f. Manti-
 neae conditor 602. 603. 613
Mantineae Arcadicae situs et
 memorabilia 613. *Mantineae*
 conditor 603. 613. *Mantineae*
 priscas rudera 625. *Manti-*
 nea restituitur 615. *Anti-*
 gonea transnominatur 615.
 pristinum nomen recuperat
 615. *Mantineae* pelluntur Ma-
 cedones 130
Mantineusium et Tegeatarum
 termini 620
Mantineusium res gestae 614.
 de Spartanis trophaeum 619.
 620. hippodromus et stadium
 618. templa 616. donaria 447.
 830
Mantineusis praelii descriptio
 619. pictura 9. 617. 622. 741
Mantius Melampodis filius 494
Manto Tiresiae filia 730. Man-
 tus captivitas, trajectio in
 Ioniam, nuptiae 527. 776.
 Mantus sedile 730. sepulcrum
 104
Manus pro malleo 475
Maratha, loc. Arcad. 658
Marathon, Epopei fil. 110
Marathon heros et locus ab
 eodem denominatus 37. 79
Marathon, demus Atticus 79.
 Marathonius lacus 80. Mara-
 thonia pugna 79. Maratho-
 niae pugnae pictura 37. Ma-
 rathonica victoria 340. Ma-
 rathonicae victoriae decima
 821. Marathonica sepulcra 79
Marca, vide *Marra.*
Mardonius Gobryae filius 5. 589.
 Mardonii milites in Boeotia
 furore corripuntur 759. Mar-
 donii acinaces 64. Mardonii
 strages 214
Mardonii monumentum, sepul-
 tura, filius 714. statua 232
Maris simulacrum 113. mare
 aeneum 112. maris mortui
 miracula 391. mare rubrum
 81. marinae scaturigines Man-
 tineae, Athenis Mylasis 619
Margaritarum resolutio 636
Mariandyni 447
Marionis victoria 432
Marios, opp. Lacon. 265. 267
Maritalis amoris et fidei exem-
 plum 211

- Marmach** interitus, etiamque et
equarum monumentum 507.
Marmachis equarum nomina
507
Marmoridae 18
Maronis fanum 237
Marpessa Idae et Meleagri
uxor 284. **Marpessae** raptus
422
Marpessae Tegaeatidis cogno-
men, virtus, clypeus 695. 697
Marpessus opp. Idaeum 826.
Marpessum solum quale 826
Marra Galatis equus 845
Mars in iudicium vocatus 49.
68. **Martis** aedes Athenis 20.
Martis templum, lucus, festum
apud Geronthratae 267. **Marti**
sacer fons 730
Martis Aphnei templum et ety-
mon 692. **Martis** Equestris
ara 414. **Martis** Gynaecotho-
nae simulacrum et etymon
697. **Martis** Theritae simula-
crum 258
Marsyas a Minerva caeditur 56.
Marsyae inventa et merita
in Celaenenses 873
Marsyas fistula Apollini conse-
crata 128. **Marsyas** tibia ca-
neus 616. **Marsyas** tibicen
pictus 873
Marsyas fl. 873
Martiora (seu Mantichora) bel-
lua Indica 751
Masculus foetus gignens fluvius
581
Mases olim oppidum, nunc
Hermionensium navale 197
Masiotis thorax 64
Massiliensium origo et dona-
rium 816. 841
Matris mortuae congressus
quid portendat 342
Matris fanum et simulacrum
877. **matris** simulacrum 573.
matris deum aedes 9. 121.
matris deum aedes et simu-
lacrum 266. Quare et **Magna**
mater.
Matronae velatae 862. **Matro-**
nae monumentum insigne 580
Matroum 429
- Mauri** 81. **Mauri** sedibus pulsi
689
Mausoli monumentum 633
Mausolea, Romanis magnifica
sepulcra 633
Maximus, deus 893
Maza in aquas porrecta, de
futuris coniectura petitur 270.
Mazae mellitae 501. 791
Mechanides tyrannus Spartae
351. Idem Dorice Machanidas.
Mecistens 69
Mecistens Euryali pater 156
Mecistei percussor 745
Mecon paedotriba 456
μήκων χαλκή 429
Meda, seu **Midea**, Phylas-
tis f. 13
Medea nubit Iasoni 423. **Me-**
deae connubia, liberi, erro-
res et casus varii 118. 119.
incantationes 138. dolus in
Peliam 620. recocatio 621.
Medeae liberorum monu-
mentum 118. **Medeae** Liberis
parentatum Corinthi 118
Medeon, opp. Phocidis 804. **Me-**
deonis Phocicae rudera 891
Medericaste Priami f. 862
Medicae mulieris pictura 42
Medonis Argivi posteri 152
Medon Codri f. Athenis impe-
rium obtinet 524. Huius
posteri **Medontidae**.
Medon Pyladae filius 147
Medontidae, **Medontis** Codridae
posteri 292
Medontidarum decennale im-
perium 312
Medus, **Medeae** f. 118. 119
Medi, a **Medea** dicti 118
Medusae pater, forma, virtus
bellica, interitus, monumen-
tum 159. **Medusae** caput 49.
156
Medusae caput in scuto 398
Medusae capitis aspectus in
lapidem mutat 778
Medusae crinium vis 696
Medusa Priami filia 884
μεγαλάνθη serpentes 175
Megalophanes 699
Megalopolis Arcadiae 174. om-
nium urbium recentissima

553. cur, a quibus et unde condita 653. Epaminondae auspiciis condita 739. quo anno condita 655
egalopolis plurium oppidulorum caput 481. Helissonte fluvio intersecatur 662. a Cleomene capitur 851. vastatur 181. 667
egalopolitarum archiva 663. res gestae et casus varii 656
egantara 94
egantitas fl. 582
egapenthes Proeti f. 146
egapenthes Menelai nothus 151
egapenthes et Nicostratus Menelaidai, eodem equo vehuntur 256
egara Herculis uxor 98. Megara Thebana dimittitur ab Hercule 870
tyaga, Cereris aedes 95. 97
tyaga Cereris et Proserpinae 726
egara unde dicta 95. Romanis se dedit 560
Megarenses Persas caedunt 96. Corinthios vincunt 500. Thebanos astu repellunt 701. ab Atheniensibus attriti 97. Megarensium scelus in violando fetiale 88. piculum indelebile 218. fabula confutata 99. 100. Megarensium dialectus Dorica 95
Megarensium arces binae 100. 106. curba 101. 104
Megarensis fons 96. 100. Megarensium sepulcra 103. templa et deorum simulacra 96. thesaurus 500. donarium 438. donarium ob victoriam de Atheniensibus 833
Megarica regio 94
Megarensis et Corinthii agri fines 109. Megaris admittit Atheniensibus 95
Megaridis montana portio 106
Megareus Neptuni filius, Onchesti rex 95. 100
Megareus Megarensium rex 98. 99
Megareus Megarensium dux 846

μεγαρος Bacchi 610. *Μεγαροί* 858. *Μεγαροί* 676. *Μεγαροί* 276
Megaros, Iovis filius 96
Meges pictus 860
μεγυρτος *Οιολ* 580
Melle subactum triticum adoletur 415
Melaenaeae opp. Arcad. 602. Melaenearum situs, conditor, memorabilia 653
Melaenaeus, Arcad. pop. 390
Melaeneus Lycionis f. Melaenearum conditor 653
Melampus Iphicli boves ut consecutus 372. Proetidas curat 636. 637. furoris sanatione regnum sibi et fratri apud Argivos conciliat 150
Melampodis Amythaonis f. templum 107
Melampodis posterii 494
Melampus, poema 771. 772
Melampodidas, Melampodis posterii 494
Melaneus Apollinis f. 282
Melangea, loc. Arcad. 610
Melanion 237. cursu certat 421. Melanion cum Atalanta 424
Melanippe nymphe 711
Melanippus Theseli f. 861
Melanippus Martis f. 580
Melanippi Thebani fortitudo et sepulcrum 745
Melanippi et Comoethus infelix amor 571
Melanopi monumentum 72
Melantheus in Ulyssae convitia 859
Melantheus Andropompi filius 151. 523. Athenarum regno potitur 9. 152. 523
Melanthei f. Codrus 45. Melanthei posteritas in ordinem cogitur a pop. Athen. 292
Melas, Antasi seu Antassi f. 120. 424. admittitur ab Aleto 424
Melas Neptuni f. 582
Melas Oenopionis f. 532
Melas Opis filius 659
Melas fl. Boeotiae 787
Melas Pamphylii fluvius, eiusque frigus 695

- Meleager* Oenei f. 284
Meleagri uxor 284. filia 284.
interitus 874
Meleagri hasta Apollini conse-
crata 128
Meleager Oenei f. pictus 874
Meleagridae aves 880
Meles fl. 533. 535
Meletis et Timagorae historia 75
Melesander 72
Melete Musa 765
Meliae pater, raptus, liberi ex
Apolline 730. 731. *Meliae*
nymphae filius 760
Meliastae, Bacchi sacrifici, eo-
rumque fons 610
Meliboea Niobae filia 160
Melicerten Ino secum in mare
praecipitem agit 108. *Meli-*
certae honores 108. 111. *Me-*
licertae ara 111
Melii 437
Melissae pater, maritus, mo-
numentum 177
Melitides portae 56
Melobosis Oceani filia 354
Melpae locus Arcad. 680
Melias Lacidai filius 152
Membharus Cadmi dux 205
Memnonis regnum, victoriae,
profectio ad Troiam 875.
Memnonis et Achillis mono-
machia 435. *Memnonis* gla-
dius 211. *Memnonis* statua
101. *Memnon* pictus 875
Memnonis muri 356
Memnonides aves 875
Memoriae aqua 790. *memoriae*
solum 792
Menalces Eleus 491
Menalcidae Lacedaemonii ava-
ritia 551. interitus viâ di-
gnus 555
Menandri sepulcrum 6. statua 48
Mendacium avaritiae ancillatur
289
Mende, Thraciae opp. 399. 450
Mendaeorum origo 450. donum
450
Menelais fons et platanus 643
Menelaus Atrei f. rex Spartae
205
Menelai in Helenam impetus
422. a Troia reditus 859.
tentoria 860. clypeus 863.
domus 242. sepulcrum 259.
templum 259. *Menelaus* pictus
863
Menelaus Ptolemaei praefectus
in Cypro 16
Menephylus Aegiensis 459
Menepolemus Apolloniates 488
Menestheus 55. *Menestheus*
Petei filius 168. praefertur
Theseo 254. Atheniensi im-
perio restituitur 40. unde
Troiam versus solverit 3
Menestri pro amasio com-
mentum 761
Menion 517
Menippus Megarei f. 103
Menoccei Creontis filii mors et
monumentum 757
Menoccei *αὐτοκτύπος* 619
Menophanes Mithridatis dux
Delum vastat 269. occiditur
270
Mensa cum victorum coronis
427. mensa Solis apud Ae-
thiopes 82. n. mensa cibis
referta simulacris apponitur
795. mensarum pollutio prima
807
Mentae statua 665
Mentis alienatio ex repentino
divinorum aspectu 41. 249
Mercurius Apollini boves sur-
ripit 574. lyram e testudine
meditans 153. lyram e testa-
dine conficit 634. deas in
iudicium deducit 425
Mercurii incunabula 632. 749.
752. inventum, lyra 413.
munus 667. habitus 681.
gymnasium 7. simulacrum
et cultus singularis in Cyl-
lene 519. Mercurio sedenti
cur appositus aries 117
Mercurialium statuarum forma
827. *Mercuriales* statuæ At-
ticis forma quadrata 361.
(Quaere *Hermæ*.) *Mercurius*
ligneus 63. *Mercurii* fontes
sacri 632
Mercurius *ἀνάκτορα* 602. *Acacesii*
fanum 662. 663. simulacrum
et nutricius 674

Mercurii acoli 56
Mercurii Aegyptii fanum 696.
dyoqalov statua 36. 133.
 Quaere *Mercurius Forensis*.
Mercurii Agetoris statua 665.
 arietem gestantis simulacrum
 362. 752. arietem sub ala
 gestantis habitus 449. cadu-
 ceati statua 449. *ηριοςφωρον*
 aedes, simulacrum, festum,
 etymon 752. Cyllenii tem-
 plum 693. Dolichi simula-
 crum et habitus 594. Enago-
 nii. ara 413. Epimelii ara 778
Mercurii Forensis statua 234.
 simulacrum singulare et ora-
 culum 579. Parammon 416.
 Polygius 185. Promachi ae-
 des, simulacrum, etymon
 752. Pronai statua 730. Pro-
 pylaei statua 53
μερλων ετρομη 679
Merionis sagitta aenea 211
Mermerus Medaeae f. 118. Mer-
 meri interitus 118
Meroe, opp. Aethiop. 81. 391
Merope, Cypseli filia, Cres-
 phontis uxor 286
Meropis 487
Merulae albae 634. Quaere
μερουσφορ.
Mesatis seu *Messatis* oppidum
 568. 569
Mesoa 249. Mesoae Diana Lim-
 natis 575
Mesoboa, vicus Arcad. 648
Messa, oppidum 276
Messapii montis situs et me-
 morabilia 753
Messapii victi 822
Messatis seu *Mesatis* opp. 568
Messeis fons 260
Messene Triopae filia, Poly-
 caonis uxor 280. 282. Mes-
 senes reginae templum et
 statua 358. honores heroici
 287
Messene seu *Messane*, opp.
 Siciliae, occupatum a Mes-
 seniis 337. *Μεσσηνη η εν τω πο-
 θυ* 456. 461. Messenicorum
 puerorum calamitas et sta-
 tuae 442. 443. Messenici freti
 pericula 442

Tom. V.

Messene, Peloponnesiaca re-
 gionis olim, non urbis nomen
 280. Messene regio unde de-
 nominata 280. Messene, op-
 pidum Messeniae 346. Mes-
 senae urbis situs 356. situs
 et aedificatio 280. muri 356.
 357

Messenii Dorienses ultro ad-
 mittunt 235. Doricos ritus et
 linguam seruarunt incorrup-
 tam 346. expugnati 209. in
 Hilotum censum referuntur
 335. Ithome denuo eliciuntur
 339. Peloponneso excedunt
 220. Messenii exules Nau-
 pactum obtinent 339. Oenia-
 das expugnant 339. pulsi
 Naupactum redeunt 341.
 Naupacto eliciuntur 397.
 Naupacto eiecti disperguntur
 341. revocantur in patriam
 342. in Peloponnesum quan-
 do reversi 346. Messenii una
 cum patria palmas Olympi-
 cas et amittunt et recupe-
 rant 456

Messeniorum et Lacedaemonio-
 rum fines 280. Messeniorum
 arx 361. dii tutelares 345.
 regiae 236. heroes 345. ar-
 cana sacra 328. arcana sacra
 effodiuntur 343. fata 352

Messenicorum animorum vigor
 312. Messeniorum e Naupacto
 donarium 446

Messeniacum bellum 293. Mes-
 senici belli causae 287. 290.
 Messeniaci belli initia 209.
 Messenici belli annus XX et
 ultimus 309. Messenici belli
 finis 312. Messenicae cladis
 praesagia 311. Messenicae
 servitutis conditiones 313.
 Messeniacum bellum secun-
 dum 314. Messeniorum socii
 in secundo bello 317. Mes-
 senici belli secundi finis 335.
 336

Messenici exilii tempus 346.
 Messenicarum calamitatum
 causa 343. 344

Messenicae reliquiae tertium de-
 ficiunt a Lacedaemoniis 338

I

Messalicarum antiquitatum memoria exstincta 238
Messenia olim deserta 280.
 Messeniae situs 598. Messenicae regionis descriptio 353.
 Messeniae et Elidis fines 373. 388. Messeniae fines cur contraxerit Augustus 355.
 Messeniae regia 280. Messeniae rex primus 280. 281.
 Messenicorum regum pictae effigies 358
Messenica colonia 835
Metamorphosis hominis in lupum 471
Metanastes Archandri f. 522
Metapontii rudera 500. Metapontinorum thesaurus 500. donarium 436
Metellus Romanorum in Graecia legatus 542. Achaeos accusat 544. in Macedoniam adversus Andrisum mittitur 554. Achaicum bellum conficere studet 558. 560. in Macedoniam redit 560. Metelli benignitas 558. 560
Methana Troez. opp. 190
Methapi patria, statua, orgiorum et initiorum reformatio 281
Methone, seu Mothone, Mess. opp. 287. 598. Methonaei 323
Methydrium olim urbs, nunc opp. Arcadiae 624. Methydrii conditor 602. situs, etymon, conditor, memorabilia 672
Methymnaeorum donarium 842
Metioche (vel Metiche) Troas 862
Metion Erechthei f. 125
Metionidae 13. Athen. regn. 531
μητρόε, matris patria 857
Metrodorus Erythraeus 489
μητροῶν 429
μητροῶν ἀλλημια 873
μητρόπολις 187
Micon Aegineta. 445. 686. 688
Miconis Athen. oratoris interitus 182
Micon Syracus. fictor 480
Midea ancora et fons 12
Midea Phylantis f. 321. Eadem *Meda* 13

Midea ex Neptuno filias 788
Midea, Argolidis opp. 169. 502.
Midea excisa 653
Midea, opp. Boeotiae 788
Midias Locrorum dux 846
Migonion 266
Miletus Cretensis Milesiae regioni et urbi nomen sum imponit 584
Miletus, opp. Cretae 872
Mileniorum origo 524
Milesius Apollinis simulacrum adimit Xerxes, restituit Seleucus 694
Milesios perdit Hestiaeus 382
μύλας pugilum 682
Milichiorum deorum ara et sacrificia 897
Milichus fl. 573. 681
Militum scopus 843. militaris congressus pictura 423
Milonis Crotoniatae pater, victoriae, roboris insignia documenta, statua, interitus 486
Miltiades Archon Athen. 337. 681
Miltiades Cimonis f. Thraciae Cherronnesi princeps 498.
 Miltiades et Cimon Aiacis familiam obscuratam illustrant 178. Miltiadis consilium in bello Persico 559.
 Miltiadis Cimonis filii merita in Graeciam 705. Miltiadis donarium 498. monumentum 79. statua 42. 821
Milvi Olynthica sacra non tangunt 410
Mimas mons Ioniae 530. Mimatantis perfossio frustra tentata 112
Minerva dea bellica 354. galum in casside gestans 518. cur fingatur glaucis oculis 36.
 Herculis socia 500. Proserpinae comes 664. Vulcanum fugit 256. in femore vulvas accipit 663
Minervae parentes 36. nativitas 251. incunabula 652. 777. expositio cum Iove super Hercule 635. templum Argis 165. fanum in Piraeo et statua hastata 3. statua 28

36. 447. signum Troia deportatum 164. statua armata 419. statua in Parthenone quo habitu 57. 58. e Iovis cerebro emergentis simulacrum 56. cornicem tenentis simulacrum 365. olivam producentis statua 57. Minervae templum et statua fulmine tacta 135. 138. Minervae aeneae scutum excidit 311
- Minervae* Aethyiae scopulus 13. 99. Agoraeae fanum 234. Aeantidis templum 101. Alalcomeneidis nutricius et simulacrum 777. Alea 149. Aleae fanum et simulacrum 617. templum apud Aleatas ab Aleo conditum 606. 642. templum et simulacrum apud Tegeatas 693. 694. 695. asyllum apud Tegeatas 216. 221. simulacrum ligneum 258. sacerdos 695. Ambuliae ara 239. Anemotidis etymon et fanum 369. Apaturiae templum et sacra 189. Areae ara 68. Asiae templum 272. *Ἀσιονόλου* templum 244. Celeuthiae simulacrum et aedes 235. Chalcioeci templum 250. 810. Chalinitidis etymon et templum 119. 121. Cissaeae simulacrum 177. Craneae templum, simulacrum, sacerdos impuber 886. Coriae templum et statua 639. Coryphasiae templum 371. Cydoniae templum 507. Cyparissiae templum 268. 373. Equestris ara 414. Vide *Minerva Hippios*. Ergane 56. Erganae fanum 251. Erganae assecla Plutus 761. Erganae sacer gallus 518. Forensis fanum 234. Hippiae simulacrum et etymon 695. ara 76. 78. 414. Hippolaitidis fanum 276. Hospitalis simulacrum 234
- Minervae* Hygiae templum 54. arae 78. Itoniae templum 228. templum, etymon, simulacrum 778. Larissaeae tem-
- plum 564. Lemulae statua 67. Limnadis seu Limnatidis templum 208. 220. Quaere *Limnae*. Machanetricis fanum et etymon 673
- Minervae* matris fanum 378. Narcaeae fanum 418. Osgae seu Oncae ara et simulacrum 784. Ophthalmitidis templum 253. *Ὀφθαλμιτιδῶν* etymon et templum 165. Paeoniae ara 84. statua 7. Panachaeidis aedes 573. Pania 162
- Minervae* Pareae statua 262
- Minervae* *παιδοῦς* templum 158. Polias 182. Poliadis templum 63. 64. templum et statua singularis 634. Poliatidis aedes 696. Poliuchi templum 250. Promachormae templum 192. *προμάχων* statua 730. *προμάχων* templum 816
- Minervae* Saitidis aedes 198. Salpingis templum 158. Saronidis templum 182. Sciradi aedes 4. 83. Sthenias 182. Stheniadis aedes 187. Suniadis templum 2. Telchiniae fanum et etymon 746. Tithronae ara 77. Tritoniae templum 628. Victoriae templum 101. Virginis clypeus 887
- Minervae* Zosteriae simulacrum et etymon 743
- Minervae* mari 581
- Minoa*, promont. 271
- Minos*, Europae filius 525
- Minos* leges suas a quo accepit 207. Athenienses ad duras pacis conditiones adigit 67. Daedalum persequitur 581. interit 531. Minois et Thesei contentio 40. Minois statio in bello Megarensi 106
- Minotaurus* 56. 67. vivus a Theseo ducitur in vinculis 255
- Minyas*, Chrysae filius 783. Minyae opulentia 783. sepulcrum 786
- Minyae* duplices 178
- Minyae*, pop. Boeotiae 783. Minyae Orchomenii, Ionicae

- et Laconicae coloniae socii
524. 528. Minyarum Orchomen.
exilium 346. restitutio 346
- Minycius* fl. Elidis 877. 887.
idem cum Anigro 888
- Misericordiae* ara 39
- Mithridates* rex Ponti 47. impietatis et avaritiae poenas dat 269. 270
- Mithridaticum* bellum 725
- Mitylene* Euripo pervia 662
- Mitorqov oxhpa* 835
- Mnasaeus* Cyrenaeus seu Libys, cursor 483. 495
- Mnasinous* et *Anaxis* Dioscurorum filii 161
- Mnasinous* et *Anaxias* Dioscoridae, equites 256
- Mneme*, Musa 765
- Mνημοσύνης* aqua 790. *Mnemosynes* solium 792. statua 7. 695
- Mnesarchus* Euphronis f. 140
- Mnesibuli* fortitudo, victoriae, statua 886
- Mnesimaches* et filii simulacra 90
- Mnesithei* medici: sepulcrum, donaria 90
- Mnestheus*, vide *Menestheus*.
- Moderationis* exemplum 214. 228
- Μοιρεῖα* perit Messenia, ut olim Troia 328
- Μοισαῖνα βουίος* 414
- Moerocles* Atheniensis 846
- Molae* inventor 260
- Molone* Actoris uxor 578. filiorum caedem ulcisci quaerit ibid.
- Molionidas*, Actoris filii 629.
Molionidarum caedes 879
- Molossus* Pyrrhi f. 26
- Molossi* ducis sepulcrum 88
- Molossi* victi 840
- Molossus*, fl. Arcad. 673
- Molpadia* 5
- Molpia* Scedasi filia 736
- Molpionis* statua 462
- Moluris* petra 108
- Molycrion* 381. Molycri regio 772
- Molyras* Arisbantis f. occiditur 783
- Moral* in itineribus 875
- Moneta* priscis ignota 235
- Mobile* gemmis et auro cersertum 796
- Monomachias* veteribus usitatae 382. *Monomachia* cum tribus 464
- Monstrous* animalia in Libyae desertis 159
- Montis* vertex altissimus 634
- Mopsus* Ampycis f. 421
- Mopsus* Rhacii f. 527
- Mori* intra limites Aesculapii vetitum 172. 174. mori pro alio recusant pene omnes 576
- Morphus* aedes 246
- Μορφέα*, vasa murrhea 635
- Mors* semel aditur 516. mori e victoria 254. 263. mortis simulacrum 253. mortis nater et effigies 422. mortis frater 253. mortem sibi consciscere insani est 472. mortem evitavit Euthymus 468
- Mortalis* et immortalis confictus 79
- Moschion* Eleus 480. 49.
- Mothon* Naucydis pater 162
- Mothon*, scopulus 367
- Mothone*, Oeni f. 367
- Mothone*, seu Methone, opp. Messen. 287. 598. olim Pedasus 367. Naupliensibus datur 338
- Mothonaei* 323. *Mothonaei* liberi 367. *Mothonaeorum* raptus 369. *Mothonaeorum* emigratio 335
- Molyae* Siculae urbis situs, incolae, direptio 443
- Mulares* bigae 369
- Mulcta* duplex 466. *mulcta* moderanda 801
- Muli* Eleis exsecratum animal 396
- Mulier* ad Martis lucum non admittuntur 267. mulieres duplo viris plures in urbe Patrensi 578. mulierum virilis strenuitas 320. 331
- Mulierum* Aetolicarum fortitudo 851. 852. mulierum Arcadicarum fortitudo 609. mulierum Tegeaticarum fortitudo et

- sacra 697. mulierum sedecim arbitrio lis dirimitur 418
Muliebri habitus usurpatio fallax 641. muliebri astutiae exemplum 46. 829. muliebres cupiditates 646. muliebria disciplinae magistra Minerva 871
Mulier equino capite 686. mulier inferiori parte piscia 684
Mummius cum exercitu in Achaia mittitur 557. 560. Corinthum captam incendit 562. Corinthum evertit 111. 114. multam Graecis urbibus imponit 563. Mummi victoriae et donaria 399. 439. 440. 441
Mundi columnae 749
Mouvonlys equus 687
Munychiae portus et templum 4
Murus ligneus 41. muri ex immanibus saxis conditi a Cyclopibus 169. muri lateritii et lapidei quid differant 614
Murrina vasa 635
Muscae a sacris abigit Hercules exstructa Iovi ara 410. muscarum abactor daemon 653
Musae primum tres, postea novem: earumque nomina 765. Musae vetustiores Caeli, recentiores Iovis filiae 766. Musae quae donarint Perseo 251
Musarum nutrix 766. Musarum filii 766. Musarum choro praecipit Apollo 423. Musarum fanum 251. templum et simulacra 763. ara 76. 184. statuariae 695. 767. Musis sacrificia quis primus instituerit 765
Musae Ardalides 184. Hillissides 45. Musarum Libethridum simulacra 778
Museum Athen. 61
Museo Athen. praesidia imponit Antigonus 218
Museum Troezenis 184
Musae, festum Musarum 771
μουσική *αἶψα* 361. Musicae veteris chordae 720. 721. musicum certamen Baccho instituitur 194. musicorum nobilium in Helicone statuatae 767
Mycale mons Ioniae 891. 580
Mycalessi Boeoticae situs, etymon, memorabilia 747. Mycalessi excidium 54
Mycenae unde dictae 146. ab Argivis cur eversae 146. Mycenarum conditor 144. casus 668. desertio 589. ruinae 144. 146
Mycenaei 80. milites ad Thermopylas tuendas mittunt 146. ad Ceryneatas confugiunt 589
Mycenaeorum dispersio 589
Mycenaeorum moeniorum armitas 589
Mycene Inachi 146
Myceneus Spartonis 146
μυνης 146
Mygdonis monumentum 864
Mygdones Phryges a Mygdone denominati 865
Myiagri sacrificia 658
μύλος genium 86
Mylaen, fl. Arcadiae 672. 673. 680
Mylassa, Cariae opp. 619. Mylassensium navale 619
Myles Lelegis filius et successor 204. 280. Myletia inventum 260
Myndus colonia Troezenis 182
Μυονεις sive *Μυονεις* Phocidia civitas 498. Myonensium donarium 897. Myonia, Locridis opp. 897
Myridae Maeandri 408
Myronis Sicyoniorum tyranni victoriae et thesaurus 497. 129. 498
Myropolis porticus 663
Myrrhinus domus Atticus 77
Myrtili pater 629. aurigatio 629. caedes 376. interitus 629. caedes vindicata 149. effigies 399. monumentum 629. heroum 504
Myrtian mons 170
Myrto, puella 630
Myrtosae nymphae effigies 664

Myrtorum pelagus unde dictum
630. *Myrtol* pelagi spatium
630

Myrtus, Veneri sacra 514. 515.

Myrto veneratio tribuitur

268. *Myrtis* pertusis foliis
51. 187

Mys Europensis oraculum con-
sulit 755

Mytaeum, Cereris fanum 596

Myria, regiuncula in Argivo
solo 150

Myrius Argivus Cereris hospes
150. 194. 596

Myron Chenensis 857

μυστῶν καθομός, seu *Mysta*,
rum lustratio 281

Myteria non temere commu-
nicanda vulgo 768

Myrtis incolae et desertio 526

N.

Nabis Sparta tyrannus 351.

Nabidia adversus Philopoe-
menem res gestae 701. *Na-*

bidia tyrannia 542. caedes 702

νάβις pro thoracibus 306

Naia, fons 274

Naiades nymphae 604. *Naidia*
nymphae simulacrum 664

Naoclus Codri f. 528

Naphilus fl. Arcad. 680

Narcaeus Bacchi e Physcoa
filius 418

Narcissi patria 773

Narcissi soror et amasia 772.

Narcissi fons et fabula 772

Narcissus flos 773. *Narcissinum*.
unguentum 797

Narycidas Phigalensis 466

Nasamones 81

Nasi, locus Arcadiae 642. 643.
648

Natura malis antidota suggerit
637

Ναυβόλις, Phoc. pop. 884. 885

Navis maxima 70. *Navis* nulla
tempestatum secuta 647. *Na-*

vium ἀνακασμῆματα 825

Navales ludi 194

Naupactus Atheniensium in Pe-
loponnesiaco bello recepta-
culum 841. Locris Ozolia

erepta Messensis datur 339.

Naupacti Locricae situs, ety-
mon, memorabilia 897. *Nau-*

pactii ob profanata Cabiro-
rum initia puniuntur 759

Nauphia opp. 200. *Naupliensium*
origo et migratio 367. *Nau-*

pliensibus eiectis *Mothone*
datur incolenda 338. 346

Nauplius Neptuni f. 200. *Nau-*
plius Amymones f. *Naupliae*
conditor 367

Nauplio Auge submergenda
traditur 698

Nauphi filiorum interitus 52

Navis Eumolpi nepos, *Phenea-*
tarum antistes 630

Nausicaeae pictura 426

Nautica vestis 870

Naxus in Aegaeo 492

Naxus supra Parum 754

Naxi Siculae conditores 483

Ne quid nimis 838

Nedera Perei f. 605

Necessitatis ara 121

νεκρωτῆρια et *νεκρωτῆριον* 763.
866

Neda nympa 695. *Neda* nym-
pha et fluvius Arcad. 678.

Neda Iovis nutrix 361

Neda fons 581

Neda fl. Arcadiae et Messeniae
327. 373. 678. *Nedae* fl. fon-
tes 683. *Nedae* fl. cursus 683.

Neda Elidia et Messeniae
limes 327. 373. 388

Neis, Zethi filius 727

Neitae, sive *Neitides*, portae
Theb. 727. *Neitidem* ad por-
tam Thebis quae memora-
bilia 757. 738

Nelaidas (seu *Neolaidas*) Eleus
492

Neleus Neptuni f. 870. *Neleus*
Cretheti f. exulat in Messena
283. *Neleus* rex Pyli 371.

Olympia instituit 393. a filiae
prociis quae petierit dona
sponsalia 371. 372. 876. *Neli*
regia 283. uxor *Chloris* 784.

bubile 371. pascua 372. se-
pulcrum 114

Νηλεῖος ἀνὴρ 871

Nelidae ex Iolco ortundi 286

idae Messenia electi 285.
 onfugiunt Athenas 151
nea Asopi filia, Nemeae re-
 gioni suum nomen imposuit
 44. 436. Nemea opp. 144.
 Iemeam solenni ritu dedu-
 untur sacra Iovi destinata
 53. Nemei Iovis templum
 44. Nemeae leonia specus
 44. Nemei ludj 144. Nemea
 nstaurantur ab Epigonis 861.
 Nemea hyemalia 491, Ne-
 neaticorum victorum cata-
 logua 483. Nemeae victor
 pio coronatur 697
nesis pater 81. Nemesis aes
 les 575. Nemesis simulacrum
 et numen severum 81. Ne-
 nesis alata 82
neseon mater 533. Nemeseon
 iedes 533
ocles Boeotarcha Plataeam
 apit 713
olaidas Proxeni f. 452
ὦν κατόλος 614
 an, seu Newnae, opp. Phocid.
 104. 878. Neonense praelium
 802
optolemus Alcetae f. 26
optolemus Achillides, Pyrrhus
 ante nominatus 863. Neopto-
 lemi in Priamum et Priami
 posteros asperitas 861. 865.
 n Troiana immanitas 863.
 Neoptolemus ubi caesus 858.
 Neoptolemi sepulcrum et
 parentalia 858
οντολμυος τλοε 821
otheus cursu certat 421
ptunus Troiam munit 574.
 Graecis in Troiano bella
 socius 516. Mantinensibus
 opitulatur 620. inundat Ar-
 givam regionem ex repulsae
 indignatione 161. Cretensibus
 iratus cur 66
ptuni incunabula 613. Neptu-
 ni et Solis de Corinthiaca
 regione certamen 112. 121.
 Neptuni et lunonis certamen
 de Mycenaea regione 145.
 Neptuni et Minervae certa-
 men de Troezenis tutela 181

Neptuni cum Cerere congressus
 in forma equi 649
Neptuni lacus 264. Neptuni
 specus 269. Neptuni lucus et
 templum ab Antigono incen-
 sa 76. Neptuni et Telluris
 commune oraculum 809, Ne-
 ptuni ara 62. Neptuni ara
 in Delphico templo cur 858.
 Neptuni simulacra in Isthmo
 112. 113. Neptuni simulacrum
 singulari habitu 517. Neptuni
 statua quo habitu Anticyrae
 891. Neptuni statua equestris
 6. Neptuni undam producen-
 tis statua 57. Neptuni cogno-
 mina varia 576. 577. Neptu-
 no trophaeum dicatur 620.
 Neptuno equis in Dinen de-
 missis sacrum sit 611
Neptunus Asphaliaeus 577
Neptuni Asphalii templum 234
Neptuni Domatirae sanum 242
Neptuni ἐκκροτῶν templum 662
Neptuni Equestris ara 414.
 Quaere *Neptunus Hippius*.
Neptuni Gaeauchi templum 260.
 Neptuni Gaeauchi statua 265
Neptuni Ginesii templum 201
Neptuni Genethlii templum 246
Neptuni Heliconii templum 585
Neptunus Hippius et Taraxip-
 pus 505. Neptunus Hippius
 unde dictus 577. 650. Neptu-
 ni Hippia filia et lucus 677.
 simulacrum 628. ara 76. 414.
 Neptuni Hippia templum
 Mantineae nudi licet ingredi
 608. 618
Neptuni Hippocurii templum 240
Neptuni Inspectoria aedes 662
Neptuni Isthmii ara 132
Neptuni Laottae ara 439
Neptuni Onchestii lucus, tem-
 plum, simulacrum 761. Ne-
 ptuni Onchestii festum 784
Neptuni Patria templum 93.
 Neptunus Pelagaeus 577
Neptuni Phytalmii etymon et
 templum 188
Neptuni Prosclystii etymon et
 templum 161
Neptunus Rex 182
Neptuni Taceuarii delubrum 236

- Nereus* 265
Nereides bigis insident 426.
Nereidum lucus 278. *Nereidum* arae 113
Nereis Pyrrhi filia 479
Neris pagus 202
Nero Alcyoniae paludis profunditatem emetiri nequit 200. Olympicas statuas Romanam transfert 444. 446. Sardiniam Romanis dat pro Graecia 564. Neronis in Graeciam beneficia 564. donaria 460. donaria in Argivae Iunonis templo 148. sacrilegia 813. sacrilegia et alia scelera 762
Nervorum a defluvio imbecillitatem ut abegerit Hysmon 458
Nessus Herculli poenas dat 256.
Nessi interitus 895
Nestanes rudera 611
Nestii pop. 24
Nestor ubi educatus 278. *Nestor* Nelei f. Messenico regno potitur 284. sortes in galeam conciluit 444. *Nestoris* ad Agamemnonem et Achillem exhortatio 871. cum Telemacho colloquium 859. domus 871. bubile 371. filii 358. monumentum 371. picta effigia 371. 862. *Nestoris* successores 284. *Nestoris* et *Nestoridarum* regia 286. *Nestoridae* pelluntur Messenia 151
Nestus fl. 264
νεση chorda 727
Nicagora Sicyonia 134
Nicanor Charilli f., rex Spartae 197. 220
Nicanori Elei statua 492
Nicasipolis Philippi Amyntadae concubina 725
Nicasylus 485. et Corrig. 789
Nico Lebadi uxor 789
Nicias monumentum Athenis cur negatum 74
Nicias Scotusaeus 463
Nicippes Paeadae donarium 617
Nicochis Acratae monumentum 266
Nicochis Sicyonis tyrannus 129
Nicochis Farentini monumentum et elogium 89
Nicocrates Syracus. 490
Nicodami Maenalii opera 444. 447. 458
Nicolaidas Tarentinus 476
Nicomachus Machaoniae f. 353.
Nicomachi templum 287
Nicomedes Aristomenis pater 74. 353
Nicomedes Nicias pater 74. 358
Nicomedis Bithyniae regis statua eburnea 406
Nicomedia, Bithyniae opp. 406
Nicomedenes 211
Nicopolis, opp. ad Actium 437
Nicopolis condit Augustus 569
Nicopolitae Augusti opera in Amphictyonum concilium cooptantur 816
Nicostratus Argivus 161
Nicostrati Cilicis victoria 432
Nicostratus Menelai nothus 151
Nicostratus et Megapenthes Helenam abigunt 259
Nicostratus Xenoclidiae filius 459
Nicotelea Aristomenis mater 314
Nileus Codri filius 523. *Nileus* Asiaticae coloniae dux 524. Miletum occupat 524. Nilei sepulcrum 525
Nili origo 82. 122. incrementum unde 881. cursus mirus 391. belluae 364. *Nili* Persea 411. *Nili* fluvii simulacrum 647
Nini Assyriae eversio 668
Niobe Phoronei filia 161. *Niobe* lacrymae 601. transformatio 601. *Niobe* saxum 49.
Niobae liberorum interitus 160. *Niobe* liberi superstites qui 417
Nisa olim, quae post Megara dicta 95
Nisaea 45. 95. 106. *Nisaea* arx 106
Nisus. Pandionis filius, Megaridis rex 95. *Nisi* fatum et monumentum 45
Noctis imago et filii 422. *Noctis* simulacrum 896
Nocturna sacra 897
νοκυδες populi 689

<i>Nomia</i> nympha 680.	<i>Nomia</i>
nympha picta	876
<i>Nomii</i> montes in Arcad.	680
<i>Nomina</i> eadem saepe clavis et obscuris communia	631
<i>Nomina</i> vetusta poetis usitata	565. 891
<i>Nominum</i> Graecorum et Romanorum diversitas	540
ὀνομαστικῶν ἀρχαῖα	231
ὄμος citharoedus	701
<i>Nonacris</i> Lycaonis uxor	634
<i>Nonacris</i> opp. Arcad. 655.	No-
nacris Arcadiae collapsa	634
<i>Nora</i> , opp. Sardiniae	837
<i>Norax</i> Iber, Mercurii filius	837
Nosce te ipsum	857
ὅτιον τίχος	49
<i>Novercalis</i> astus 831. novercalis odii exemplum	612
<i>Nubes</i> e fonte	678
<i>Nudatio</i> corporis in certamine	389
<i>Numismata</i> olim ignota	235
<i>Nummi</i> Troezenii	182
<i>Nundinae</i> seu panegyres	880
<i>Nuptia</i> maritum quam patrem sequi mavult	263
<i>Nuptis</i> praemittuntur sacrificia	240
<i>Nus</i> , fl. Arcadiae	680
<i>Nycleus</i> 124. 720. moritur	124
<i>Nychinus</i> Lycaonis filius	605.
Nyctimi nepotes	644
<i>Nymphaeum</i> , stagnum	269
<i>Nymphae</i> longaevae quidem, at non immortales 876. Nympha clavigera 427. Nympha globum gestans 427. Nympharum chori 510. Nympharum aedes et lucus	757
<i>Nympharum</i> ἀμνηνῶν ara	415
<i>Nympharum</i> Anigrinum speculunca	387
<i>Nympharum</i> Arcadicarum effigies et nomina	664
<i>Nymphae</i> καλλιστέρων	414
<i>Nymphae</i> Caryatides	230
<i>Nympharum</i> Cithaeronidum antrum	718
<i>Nymphae</i> Coryciae	878
<i>Nympharum</i> amenidum ara	77
<i>Nymphae</i> Ionides	510

<i>Nympharum</i> Libethridum simulacra	778
<i>Nymphae</i> Sithnides	96
Νυμφαίδες πόλιν	106
<i>Nymphas</i> , Arcadiae locus	670
<i>Nymphasia</i> , fons Arcad.	673
νυμφαίτριά pronuba	717
νυμφόληπτος	844
νυμφῶν Cereris	136

O.

<i>Obeloi</i> pro hastis	820
<i>Obelisci</i> aenei	791
<i>Oblivionis</i> aqua	790
<i>Obsidio</i>	839
<i>Occultus</i> aditus	502
<i>Oceanus</i> 81. Oceani filiae cum Proserpina ludunt	354
ὄχανον ἀσπίδος	446
ὄκλυδιος δίφρος	63
ὄκνος, avis	869
ὄκνον τὴν θάμνην συνάγειν proverb. Ion.	869
<i>Ocnus</i> pictus, cum fune et asello: fabulaeque allegoria	868
<i>Octaviae</i> templum	116
<i>Oculorum</i> aenigmatica significatio	311
<i>Ocyrhoe</i> Oceani filia	354
ὀδαίον seu Odeum 20. 34. odeum Corinthi 118. Odea Graeciae nobilissima	574
ὀδοὶ χερσαὶ	810
<i>Odryas</i> oppugnat Lysimachus	22
<i>Oeanthae</i> Locricae nomen, memorabilia	897
<i>Oebalus</i> , Cynortae f., rex Spartae 204. Oebali uxor Gorgophone 283. filia Arene 283. filia Pirene 114. monumentum heroicum	246
<i>Oebali</i> Spartani astutia	310
<i>Oebotae</i> Dymaei victoria, statua, epigramma 565. statua 458. statua et honores 567. monumentum et imprecatio	567
οἰκίας genius	238. 239
<i>Oechalia</i> Melanei uxor	233
<i>Oechalia</i> Messen. opp. 287. 362.	
Oechalia urbs unde dicta	283.

- Oechalia* olim, quae post Carnapum 289. In Eurytion versa 289. *Oechaliae* infelicitas 343
- Oechalia* Eretriae pars 289
- Oedipus* ut Syringem exciderit 760. *Oedipi* parentes, patricidium, incestum coniugium 721. *Oedipi* casuum tota fere Graecia particeps 808. *Oedipi* monumentum et mora 69. heroum 76. liberi 721
- Oedipodae* fatum 425. *Oedipodae* ubi mutuis vulneribus ceciderint 757. *Oedipodae* sepulcrum, sacra, fumus 745
- Oedipodius* fons 745. 746
- Oetidis* (sive Etidis) Laconicae conditor Aeneas 268. 625
- Oeneus* Pandionis f. nothus 19
- Oeneus* Parthaonis f. 367. *Oeneus* Aetoliae rex, ad Diomedem nepotem confugiens, in Argolide moritur 167. *Oeneus* Herculiae socer 142
- Oeniadae* seu *Oeneadae* 27. expugnantur a Messeniis 339
- Oenias* Dymaeus 565
- Oenoa*, seu *Oenoe*, vicus Argolicus, ab *Oenei* sepulcro denominatus 167
- Oenoates* demus 83
- Oenoatica* victoria 822
- Oenobii* decretum 55
- Oenos* nymphe 83. 695
- Oenomaus* Pelopem cum Hippodamia persequitur 420. *Oenomai* parentes 436. pater et interitus 376. mater Harpinna 507. *Oenomai* in filiae praecos immanitas 507. 508. *Oenomai* equilia 506. *Oenomai* domus fulmine tacta conflagrat 428
- Oenomai* domus area 412. *Oenomai* columna 428. *Oenomai* sepulcrum 506
- Oenomai* manes 504. 505. *Oenomai* sacrificia 412. *Oenomai* cum Pelope congressuri effigies 899
- Oenone* olim, quae post Aegina 122
- Oenopion* Cretensium coloniam in Asiam deducit 532. *Oenopionis* sepulcrum 535
- Oenotriae* conditor 603
- Oenotrus* Lycaonis filius 603
- Oenussae* insulae 367
- Oeoclus* Neptuni filius 765
- Oeolycus* Therae filius 245
- Oeoni* caedes 244
- Oeoni* monumentum 244
- Olorononior* Tiresiae 741
- Olovnos* *eplos* 688
- Oëros* 718
- Oetae* fauces 845. tramites 214. 850. trames duplex 852. *Oetaei* maris coenosa palus 558
- Oetes* Codrides 530
- Oivólivos* 767
- Oetylus* heros 276
- Oetylus* opp. Lac. 264. 276
- Ogoa*, Cariae numen 619
- Ogrylle*, opp. Sardiniae 837
- Ogygus* 93. rex Thebaidis 719. *Ogygiae*. Thebae 719. *Ogygia*, porta Theb. 728
- Oicles* Mantii filius 494. *Oiclis* monumentum 673
- Olbia*, opp. Sardiniae 837
- Olbiades*, Callippi filius 10
- Olbins* fl. Pheneat. 628
- Oleae* planta secunda 76. *Olea* Mineruae renata 64. *olea* torta 175
- Oleae* duae antiquissimae 643. *oleae* et ilices ex eadem radice nascentes 677. *oleagina* facies 342. *oleaginis* frondibus ara vestitur 415
- Oleaster* unde in Graeciam importatus 392
- Oleaster* ex *oleagina* Herculis clava 186
- Oleastri* corona 392
- Oleni* veteris situs 567. rudera 578
- Olenia* petra 504
- Oleni* monumentum ibid.
- Olea* inunguntur in purificationibus 790. oleo perfunditur lapis 858. olei genera laudata 881
- Olfactu* pollet alce 751
- Olidas* Eleus 489
- Olus*, opp. Cretae 793

mpia dea 501. *Olympiae*
 anum 43
mpia, lucus Olympii Iovis
 in Eliaca regione 223. *Olym-*
ia Pisacae finitima 376.
Olympiae et *Lacedaemonis*
 instantia 492. *Olympiae* curia
 12. *Prytaneum* 415. *gymna-*
ium 466. 506. *gymnasium*
 etus 511
mpicum *gymnasium* triplex
 511. 512.
mpica curricula 511.
mpicum stadium 502. *olym-*
ici stadii carceres 503.
lympici *hippodromi* pars
 ltera 505. *olympicus* senatus
 458
mpici templi dimensio et
 rnatus 367. 393. *Olympii*
 ovis thronus 401. *Olympi-*
arum ararum catalogus 411.
 13. *olympica* sacraeclia 415.
lympicorum sacrorum ligna
 07. 410. *Olympiacis* sacra
 t ludis arcentur *Lacedae-*
noniis 222. *Olympici* thesauri
 97. *Olympicorum* donario-
 um catalogus 429
mpia (id est ludi *Olympici*)
 quo dicta 392. *Olympici*
 ludi omnium vetatissimi 600.
Olympia cur quinto quoque
 anno agitata 392. *Olympico-*
um ludorum origo 391. in-
 ermissorum instauratio 393.
 83. *Olympiacorum* ludorum
 observatio divinitus praeci-
 ditur 383. *Olympicorum* cer-
 aminum lex 433. *Olympi-*
orum ludorum ordo 396.
Olympica certamina anteme-
 idiana et pomeridiana 513.
Olympica certamina quaedam
 brogantur 395
mpicis ludis interdictum foe-
 ninis 389. *Olympicorum* lu-
 dorum praesides 396. *Olym-*
icorum iudicum iuramentum
 41. *Olympicorum* athleta-
 um iuramentum 441
mpicorum athletarum habi-
 acula 506
mpiorum victores oleostro

coronantur 414. *Olympico-*
rum victorum liber 432. 454.
 466. 471. *Olympici* victores
 non omnes adepti statuas
 452. *Olympicae* statuae non
 omnibus ex merito positae
 452. *Olympicae* victoriae a
 foeminis reportatae 222.
Olympicorum athletarum
 fraus graviter vindicata 430.
 432. *Olympica* mulcta duplex
 466

Olympias (id est *Olympica* pa-
 negyris seu *Olympicorum*
 ludorum celebratio) prima
 894. *olymph.* IV. 288. *olym-*
pias IX. 292. *olymph.* XIV.
 812. 994. *olympias* XXIII.
 315. *olympias* XXVIII. 336.
olympias XXIX. 837. 338.
olymph. XXX. 681. *olymph.*
 XLVIII. 813. *olympias* LVIII.
 811. *olymph.* LXXII. 473.
olymph. XCVI. 693. *olympias*
 Cl. 589. *olympias* CII. 946.
 463. 656. *olymph.* CIII. 897.
olymph. CV. 802. *olympias*
 CVIII. 803. *olympias* CLX.
 563. *olympias* CCXI. 892.
olymph. CCXXVI. 433. *olymph.*
 CCXXXV. 886. *olympiade*
 quaque quid institutum, ab-
 rogatum, mutatum 394 et
 deinceps. *Olympias* ommissa
 892. *olympiades* quaedam ab
 Eleis relectae 460. *olympia-*
des adulterinae 471. *olym-*
piades irritae quae 509
Olympiades, deae 794
Olympias, fons 660
Olympias Neoptolemi filia,
 Alexandri magni mater 26.
Olympiadi conceptio mira-
 culosa 314. in Epirum redi-
 tus 27. in Philippi liberos
 saevities 612. *Olympiadi*
 saevitia punitur 27. 60.
Olympias lapidatur 725
Olympicum 97. Idem *Olympium*.
Olympiodorus Elatensibus opem
 fert 885
Olympiodori statua et res ge-
 stae 59. 61. *Olympiodori*
 virtus 74

- Olympium* (seu *Olympium*)
Olympii Iovis sanum 526
Olympian Sicyoniorum 127
Olympionicarum liber 432. 454.
466. 484
Olympus mons 464. *Olympus*
Arcadicus 678
Olympus Marayae discipulus
873
Ὀλύμπιος, Ἰσίδος 827
Olynthus oppugnatur ab Age-
sipolide 217
Omphace opp. Sicaniae, seu
Siciliae. 694. 793
Omphalion Pisaeus 506. 509
ὀμφαλός Delphicus 835. *ὀμφαλός*
Ἰελονορρίσου 141
Onasiae (vel potius *Onatae*)
picturae 722
Onchestus Neptuni filius 761
Onchestus opp. Boeotiae 95.
Onchesti Boeoticae conditor
et rudera 761
Oncion locus Arcad. 649
Oncus Herculi Arionem equum
dat 650
Onetor, Phrontidis pater 859
Ona Minerva 734
Onomarchus Phocensium dux
802. occiditur 802
Ononastus Smyrnaeus 394
ὄνομαστα, Herculei festi dies
prior 134
Onugnathas promont. 268. 269
ὄρυγες ἀγροποι 57
Opheltas Penelai filius 723
Opheltas interitus et monu-
mentum 144
Ophioneus vates Aristodemum
arceat imperio 304. *Ophioneus*
ortu caecus 305. vaticinandi
rationem quam habuerit 305.
visum recuperat 310. visum
repente amittit 311
ὄρις pro *ὄρασιον* 613. 614
ὄρεως κεφαλὴ, locus 747
Ophis fl. Mantinea 613. 614
Ophirea, opp. Phocid. 884
Opica regio 580. *Opici*, pop. 645
Opinio semel concepta difficul-
ter eximitur 164
Opis Iapygum rex 830
Opis Hyperborea 832
Opidis sacra 104
Oppidum quid 805
Optimae simulacrum 71
Oracula non contemnenda 769.
oraculo eriguntur animi 304.
oracula quae mulier ediderit
prima 825. oracula hexame-
tris versibus a quo compre-
hensa 84. oraculum barbaro
barbara lingua respondet
755. 756. oraculum ridiculum
579. oraculorum fallacia in
synonymis 622. oraculo de-
cepti Spartani 229
Oraculum de Arcadis ossibus
transferendis 616. oraculum
Arcadibus de fame levanda
redditum 686. oraculum Ar-
chiai Corinthio datum 390.
oraculi Aristodemo dati ex-
positio 342. oraculum Athe-
niensibus datum de non vio-
landis supplicibus 538. ora-
culum de Cirrhac expugna-
tione 894. oraculum de Cleo-
mede Astypalaeensi 474. ora-
culum Delphis redditum 812.
oraculum Doriensibus de
duce datum 380. oraculum
Ergino redditum 785. ora-
culum Homero datum 648. 857.
oraculum de Leuctrica clade
et Cereasi expugnatione 738.
oraculum Lacedaemoniis red-
ditum de technis adversus
Messeniis 307. oraculum
Messeniis datum 308. 309.
827. oraculum Messeniis da-
tum de virgine immolanda
301. oraculi de Orestis ossi-
bus sollers examen 210
Oraculum Philippo Amyntadae
redditum 612. oraculum Pho-
censibus datum 799. ora-
culum de Smyrna colenda 533.
oraculum de Theagenis re-
stitutione 479. oraculum The-
banis datum de Hectoris
ossibus 746. oraculum The-
banis et Tithorensibus datum
de terrae fertilitate et steri-
litate 744. oraculum Themi-
stocli datum in oblatione
Persicorum spoliis 832.
oraculum Trophonii de scuto

Aristomenis 360. Quaere
 Pythia et Sibylla.
 aca regio, ab Oro 181
 atio Anaximenis ad Alexan-
 drum magnum 496
 atio Euphais ad Messenios
 294. 297. Theocli ad Aristo-
 nem 332. Theopompi ad
 Lacedaemonios milites 296.
 Kenonis Achaei 548
 ationum locus 512
 atoriam artem restituit Gor-
 gias 494. 495.
 chomenus Lycaonis filius 602.
 Methydrium condit 672
 chomenii polymeli 602. Or-
 chomeniorum conditor ibid.
 Orchomeniorum priscæ et
 novæ urbis situs ac memo-
 abilia 626. Orchomeniorum
 ines 625. Orchomenii campi
 26. Orchomeniorum in Ar-
 adia oppidula 655
 chomenus Minyæ filius 783
 chomenus Minyeius, opp.
 boeotiae 783. 784. Orchomeni
 boeoticae situs, prisca opu-
 entia et gloria, ceteraque
 memorabilia 779. Orchomeni
 empla, sepulcra 786
 chomeniorum divitiarum 22.
 Orchomeni Minyæ clades
 68. Orchomenii a Thebanis
 belluntur suis sedibus 740.
 Orchomeniis Minyis Apolli-
 nem adimit Sylla 767. Or-
 chomeniorum historia 765.
 Orchomenia pestis 108. Or-
 chomenius lacus 787
 chomenii Minyæ et Orcho-
 menii Arcadici 783
 cus $\chi\phi\omega\mu\eta\sigma$ 755. Orci clau-
 tra 427. Orci septum et
 emplum 516
 dines etiam in profectionibus
 et castris servandi 325. or-
 linum servandorum studio-
 issimi Lacones 297. 300
 eatae 272
 estes Agamemnonis f. Argos
 et Spartam obtinet 150.
 Orestes rex Lacedaemonia
 205. 249. Achæis imperat
 207. in Arcadiam demigrat

607. 608. matricidii reus 68.
 a quo et ubi de matricidio
 accusatus 669. in se ipsum
 furit 669. quando insanierit
 669. ubi liberatus insaniam
 265. Orestis resipiscentia 669.
 Orestis ad se reversi ton-
 sura 669. Orestes Troezenæ
 a matricidii culpa expiatur
 184. 185. Orestis tabernacu-
 lum 185. sepulcrum 234. mo-
 numentum 709. Orestis ossa
 surripiunt Spartam 709. Ores-
 tis ossa ut inventa 210.
 Orestis statua sub Augusti
 nomine 148
 Orestes Romanus a Romanis
 in Graeciam mittitur 556
 Orestes Mummii comes 560
 Oresteum, oppidum 601
 Oresthasii Arcadici conditor
 601. situs et rudera 690.
 Oresthasiorum forte facinus
 681. monumentum 688
 Orestheus Deucalionis filius 895
 Orestheus Lycaonis filius 601
 Oreus Centaurus 256
 Oreus Euboeæ, olim Hestiaeæ
 592. Oreos capta 825
 Oresis, mons Arcad. 627
 Ὀρεὺς ἤ 212
 Ὀρεὺς ὄρεα 317. orgiis peractis
 lustrabant se aquis puris 749.
 orgia magnarum dearum 281.
 288
 Oriatae, seu Oreatæ 272
 Orichalcinum cor 199
 Orionis monumentum 749
 Oristorius Galatarum dux 850.
 851
 Orithyiae raptus 45. 424
 Orneus Erechthei filius 168.
 Orneus Petei pater 889
 Orneæ opp. ab Orneo condi-
 tore denominatum 168. Or-
 neatæ Argos translata 168.
 Orneatarum donarium ob
 victoriam de Sicyoniis 841
 Ornytion Sisyphei filius 120. 744
 Ornytus Arcas 659
 Orontes, fl. Syriae 455. 638.
 Orontem navibus periculum
 efficit Imp. Rom. 660. 661
 Orontis Indi cadaver 661

- Oropus* opp. 83. *Oropus* ab Atheniensibus direpta confugit ad Rom. 550. *Oropii* denuo ab Athen. violati confugiunt ad Achaëos 551. *Oropius* ager 83
- Orphondae* Thebani victoria Pythica 814
- Orsilochus*, quaere *Ortilochus*.
- Orsippus* 106
- Orsobia* Deiphontis filia 176
- Orthia*, demus Elidis 418
- Orthopolis* Plemnaei filia 223
- Ortilochus* Alphei filius 353
- Ortilochus* Dioclis filius 353. *Ortilochi*, domus 280. *Ortilochi* filius 281
- Ortygia*, Syracus. ins. 390. 709
- Orus* primus rex Troezenis 181
- Ὠρυαὶ Λύκωρ* 811
- Oryx*, locus Arcad. 648
- Os* Pelopis grandius 408. ossa ingentis magnitudinis 267
- Osores* Arsacides, rex Parthiae 406
- Ostentorum* interpretatio 772
- Ostracina*, mons 624
- Othryades* Spartanus 156
- Otides* aves 885
- Otus* Cyllenius 518
- Oti* et Ephialtae res gestae 765
- Orium* gregem Spartani secum in expeditionibus ducebant 736
- Ovum* Ledaë 247
- Oxydracae* 15
- Oxylus* Haemonis f., Heraclidarum dux et socius 381. Elidem obtinet 382. Aetolia cur exularit 381. Oxyli exploratores 513. uxor et liberi 382. monumentum 515
- Oxyntes* Thymoetae pater 152
- Ozolarum* nomen refugiunt Amphissenses 895. Quaere *Locri*.
- P.**
- Pactye* 26
- Pactyes* Lydus 370
- Pachynum*, promont. Sicil. 443
- Padi* insulae 651. Quaere *Eridanus*.
- Pasasius* Damatrii f. Klenz 490. 492
- Paederos* herba 135
- παυδῆς* 133
- Paeon* Antilochi filius, Paeonidarum progenitor 151. 152
- Paeon* Endymionis f. 375. alias sedes quaerit 376
- Paeoneus*, Cures 392. *Paeonei* Curetis ara 412
- Paeonia* a *Paeone* dicta 376. *Paeonia* invaditur a Gallis 843. *Paeonii* tauri 750. *Paeonicorum* taurorum venatio 328
- Paeonidarum* progenitor 152
- Paeonis* sive *Pausonis* stat. opera 819
- Pegasus* Hyperboreus 869
- Pagondas* Thebanus 344
- Pagus* mons 533
- παλαὶ κώμη* 257
- Palaemon* 108. *Palaemonis* templum 113. simulacrum 113
- Palaestinae* palmae 743
- Palaestrae* olympicae 506. 512. *palaestrarum* dii 359. *palaestrices* inventor 94
- Palamedis* inventum et lassio cum Thersite 874. *Palamedes* tesseras a se inventas Fortunae dicat 155. *Palamedis* interitus 874. imago 874
- Palatium* Romae ab Arcadiae *Pallantio* denominatum 639
- Palea* olim, post Dyme 565
- Palenses* Cephallenii 490
- Pali*, campus Arcad. 672
- Paliscios*, regio Arcad. 674
- Palladium* 63. 164. *palladium* Argivis eripitur 69
- Palladium*, dicast. Athen. 69
- Pallas* a Theseo caesus 51. 79
- Pallas*, Titanum unus 393
- Pallas*, Lycaonis f., *Pallantii* conditor 601. 691. *Pallantis* uxor 634. statua 691
- Pallantium* urbs Arcad. 376. ins civitatis retinet 655. *Pallantii* conditor 601. situs et memorabilia 691. *Pallantii* Arcadici exaedificatio et privilegia 638
- Pallanticus* campus 691

Illeus Thracicae an adscribenda gigantomachia 660
Ilma victorum 697
Imarum Boeoticarum, Ionicarum et Palaestinicarum differentia 748. palma aenea cum ornamento argenteo ab Athen. dicata 833
Ioi, oi κληροι 285
Ius ex hiatu terrae 587.
Ialus immensa uno die exsiccat 642
mis fl. scaturigo 356. ostium, aquae, pisces 363. Pamiso fl. sacra instituuntur 287
Immenes Thebanus 654
Imerope Celei filia 92
Impylus Aegimii filius 176
Imphylis, Graecanici generis pop. 529
in Deus Arcadiae, eiusque fanum 652. Pan veneratur in montibus 685. fistulae modos invenit 680. fistulans in Maenalo auditur 674. Panis nutrices 662. *Ilavos alnolior* 30. Panis mons et specus 80. antrum 878. fanum, simulacrum, cultus, potentia 677. 578. sinum et ad Philippi-lem oratio 710. templum 68. studium erga Athenienses 68. sacra 166. simulacra 88. statua sedens 134. Pan fistulans 564. Panis Lyterii etymon et templum 187. Panis Nomii fanum 680. Panis Scolitae simulacrum 663. Panis Si-voentis statua 662. Panes nsidianur Baccho 568
inceae ara 84
nachaea Ceres 584
nactum 60
nathenaea quando instituta et unde dicta 600
ncratium sine vulnere quis primus obtinuerit 478. pan-eratii institutio 394. pancra-icae luctae specimen 682. pancratiastae ante pugiles ntrovocantur 489. pancra-astae habitus 682. pancra-astae insignia facipora 485

Pandari patria, delictum, poe-na 871. 872. Pandari filiarum nutrix, dotes divinitus ac-ceptae, raptus, nomina 871
Pandionis statua 13. 14
Pandiones duo 13
Pandionis iunioris sepulcrum 95. Pandionis heroum 99. filiae 13
Pandora 58
Pandrosos Cecropis filius 7.
Pandrosi templum 64
parhynus *Olympum* instauratur 883. *parhynus* Ethnicis eae-dem quae vulgo dedicationes templorum et nundinae 880
Panellenium mons et templum Iovis 180
Panicus terror 855
Panificii inventor 604
Panionium 529. 532
parvyls 510
Panopeus Phocis filius 178
Panopis Phocici situs et me-morabilia 805. Panopeus *sal-lyxos* 805
Panopensium cum Chaeronsi-bus de Agamemnonis scepro conventio 795
Panormus portus 391. 581
Panormi et Gonippi audax fa-cinus 344
Pantaleon Eleus 509
Pantaleon. Omphalionis f. Pisae tyrannus 506. Eleos oppugnat 509
Pantarcis Elei effigies et victo-riae 401. statua 476. 488
Panthalis, Helenae fam. 860
Panthaeon 43. Pantheon Athen. 14
Papaver aeneum 429
Paphi conditor 607
Paphiae seu Pasiphaae statua 276
Paraballon Eleus 465
παράβυτον διαστήριον 96
παρυσάδιον, loc. Arc. 680
Parammonis ara 416
παράντασση ἱεροῦ 405
Parapotamii Phae. pop. 803. 883
Parathemidas Laco 786
Parcae effigies 426. Parcae cur Iovis capiti impositae 97.

- Parcae** Ceteris iram, mitigant 686. Parcarum aedes 234. ara 186. ara oblonga 414. simulacra 858
Paridorum maculae 601
Paregoros 105
Parentes liberam nuptias non semper impedire debent 571. parentes filiorum noxas luunt 434. parentum delicta plectuntur in filiis et nepotibus 149. parentum honor veteribus summe commendatus 867
Parentidas 154
Pariani Hellespontii 761
Paris deabus iudex datur 425. cum Helena ubi primum congressus 266. Veneri Migonitidi aedem statuit 266. Paris pictus 875
Parus lapis 81
Parnassi parentes, inventa, res gestae 811
Parnassus mons a Parnasso heroe dictus 811. Parnassus nivalis 817. Parnassi frigus 883. Parnassi ad verticem via 877. 878
παρνασσα νίαν 811
Parnes mons 78
Parnethii Iovis aenea statua 78
Parnon mons 202
παρωνα 58
Parorea, opp. Arcad. 654. Paroreae Arcadicae situs, conditor, memorabilia 671
Paroreus Tricoloni filius 671
Parphorus Ionicae coloniae in Asia dux 529
Parrhasii Arcades 471. Parrhasiorum oppida 654
Parricidae poenae apud inferos 866
Parthaon Alcathoi filius 505. Oenei pater 367. Parthaonis interitus et monumentum 505. 508
Parthaon Periphetae filius 644
Parthenia, Mormacis equa 507
Parthenia fluvius 507
Parthenius Iaco 736
Parthenius mons 68. mons Arg. 610. Parthenii montis situs et memorabilia 710
Parthenomenis filius 777
Parthenon Athen. 57. Parthenonis Atheniensis fabricator 685
Parthenope Ancae filia 530
Parthenopaeus Melanionis filius 237
Parthenopaeus Talai filius 156. occiditur 746
παρθένος, Minerva 408
Partus VII mensium 221. parere intra limites Aesculapii vetitum 172. 174
Paschae umbra 897
Paschas Sicyonis tyrannus 129
Pisicrates Parrhasius 654
Pasiphae Solis filia 444. Pasiphaea statua 276
Pasithea, Charis 781
Pastor in somnis cantans 770
Pataecus Achaeus 236
Patara Lyciae 795
πατήρ συμαχίας 593
Pater hominum Cyrus 690. patris in filiam furens indignatio 302. patrum virtutem seperare gloriosum 296. 297
Patientiae et moderationis exemplum 219
Patrae oppidum a Patreo conditum 206. 536. 568
Patris mulieres duplo fere plus quam viri 578. Patrensis oppidi situs, nomen vetus, conditor, memorabilia 568. Patrensis bella et instauratio 568. 569. privilegia 897. de Galatis manubiae 574. Patrenses Aetolis fidelem operam navant 851. Patrensi fabula de Eurypyli cista 796. Patrense odeum 574
Patreus v. **Patrae**.
Patrei maiores 568. sepulcrum 574. simulacrum 574
Patriae nomine mors oppetenda 743. patriam prodere execrandum scelus 546. patriam abnegat Dicon 438. patriam abnegare recusat Antipater 455. patriae abnegatae poena 481
Patrocles Epidauri tyrannus 177

troclus unus ex Helenae pro-
 is 273. occidit Ian 273.
Patroclum amant mulieres
 364. *Patrocli* stratagema 349.
Patroclus pictus 872. *Patro-*
clus redivivus 260
troclus Ptolemaei dux 218.
Patrocli insula 285
tronis Lilaecensis fortitudo
 et statua 882
τρονόμοι 131
 Iunoni sacer 148. pavo
 ex auro et fulgentibus gem-
 nis 148
troris imago 118
uperum sacrificia 717
us, vicus Arcad. 644
usanius, Cleombroti filius,
Plistarchi tutor 214. praecla-
 rum in Coa muliere facinus
 edit 214
usanius, *Plistoanactis* filius,
 rex Spartae 32. 214. denuo
 accusatus in Tegeaticum
 asylum fugit 216
ausanius Macedo 190
usanius Spartanus, Graecia
 ad Plataeam dux 82. nomen
 patris publici amittit 705.
Pausaniae monumentum 240.
 statucae, proditio, homici-
 dium, poena 252
auson, quaere *Paeson* et *Pison*.
ax Plutum ferens 742. Pacis
 templum Romae 473. Pacis
 statua 19. 41
ecudes, Dianae nuncupatae,
 saniores et pinguiore cete-
 ris 883
eculatus crimen 803
ecuniae conciliant honores 359.
pecuniis oppugnatur Graecia
 227. *pecuniis* hostem primi
 qui corruerint 321. *pecuniis*
 corrumpuntur Elei 348. pe-
 cuniis corrumpitur vates Del-
 phica 212. *pecuniis* corrup-
 titur *Leotychides* 221. pecu-
 niae studium Spartam perdit
 775
Pedaecum, opp. 681
Pedatus, opp. Mess. 367
Pediculis scatet Sylla 777
 Tom. V.

Pedion, locus Arcad. 651
Illyat, opp. Megar. 107
Pegae, locus Arcad. 709
Pegaea nympa 510
Pegasus Eleutherensis 7
Pegasus a Minerva Bellerop-
 honti traditus 119. *Pegasus*
 ungula fontem exscalpit 118.
 185
Πεθὼ v. *Pitho*.
Ἰνλαῖος Ἰχθύς 364
Pelagon Hippodamiae proci
 508
Pelagontis bubulci 733
Pelagus, sylvae nomen in Ar-
 cadia 620. 621. 623
Πέλαιοι, liba Attic. 600
Pelarge Potnei filia 759. Cabi-
 rorum mysteria restituit 759.
 divinis honoribus ornatur ex
 oraculo 759
Pelasgus Arcas 143. *Pelasgus*
 primus Arcadiae homo et
 rex 598. *Pelasgi* virtutes et
 inventa 599
Pelasgus Triopae filius 160
Pelasgus Cererem hospitio ex-
 cipit 84
Pelasgus Lemnum occupat. 524
Pelasgorum sedes 67
Pelagria, regio 599
Πελένης Delphis dicati 831
Peleus Aeaci filius Phocum fra-
 trem occidit 179. 872. exulat
 177. Thetin prensat. 423
Pelei votum pro Achille 90.
Pelei posterum 178
Pelias Aeginetae filia 568
Pelias Iolci rex pellit Neleum
 283. *Pelias* Olympia instituit
 393
Pelias funebres ludi 421. *Pelias*
 recoctio 621. *Pelias* pictus
 873. *Pelias* filiae 421. *Pelias*
 filiarum a Medea decepta-
 rum facinus, exilium, sepul-
 cra, nomina 620
Πέλαια fatidicae 576. *πέλαια*
Dodonaeae 828
Πελαῖων Dodonaearum aetas
 et distichon 828
Pelid prostratus 864
Pellana 263
Pellani, fons 263
 K

- Pellen** Phorbagis filius 593
Pellene Achaica liberatur ab Arato 130. Pellenes situs et memorabilia 593. 594. Pellenes et Sicyonis confinia 597. Pellensium navale 138. Pellensium Achaeorum domum 484
Pelles pro vestimentis 895. Pelles pro thoracibus 306
Pelopidam imperii socium ascendere iubetur Oxylyus 382
Pelopidam Thebanum servat Epaminondas 735. 740
Πελοποννησος, s. πέλοπος 407
Peloponnesus mari tincta 264. Peloponnesum in insulamvertere conati quidam 112. Peloponnesi brevis descriptio 598. Peloponnesi dialectus Dorica 346. Peloponnesi μοιγῆς seu partes 710. 374. Peloponnesi specula 679. gentes 374. templa nobilissima 684. 693
Peloponnesus Heraclidarum reditu turbata 140. Peloponnesii urbes quae Atheniensium partes secutae contra Macedonas 59. 60
Peloponnesii parum boni equites 300. Peloponnesiorum ex Attica recessio 588
Peloponnesiacum bellum 293. Peloponnesiacum bellum Graeciae pestis 705. Peloponnesiaci belli fiabella 222. Peloponnesiorum spoliis aedificata porticus 825
Pelopis Agamemnonidae sepulcrum 247
Pelops Lydus Oenomao sublatore regnum occupat et Mercurium placat 376. sceptrum a Mercurio accipit 795. Minervae sacrificat ante certamen 507. Veneri simulacrum et sacra facit 408. Hippodamiae prociis monumentum grigit 508. et quotannis parentat 508. Olympia splendide celebrat 393. fugatur 161
Pelopis cum Oenomao congressuri effigies 399. Pelopis periturum et homicidium in Myrtilo 629. Pelopis delictum punitur in posteris 149. Pelopis auriga 399. currus 143. equi alati 420. gladius 418. thronus 408. ossa 508. os ad Troiae excidium accersitur 408. os amissum reperitur 408. Pelopis sacrificia 407. Pelops summo inter heroes loco 407
Pelopi consecratas carnes comedere non licebat 407. Pelopis liberi disperguntur 393. Pelopis successores et sceptrum 795
Pelopis insulae 191
Pelorus, Spartus 719
Πέλοπος ἐνταύτῃ 817. πέλοπος oblatio 600
Peucala fluvius 604. Idem infra **Peucella** 877
Peneleus seu Peneleus Thebanorum dux 723. 524
Penelopes pater et sponsalia 235. Penelopes proci cursu certant 235. 239. Penelope maritum quam patrem sequi mavult 263. Penelope muna dantur a prociis 795. Penelopes repudium, exilium, sepulcrum 124
Peneus fl. Peloponn. 510
Pentathli institutio 394. pentathleticae exercitationis utilitas 458
Pentathlus Cnidius Liparam deducit coloniam 824
Pentelicus mons 78. Pentelica latomia 46 πεντελίκος λίθος 582. 590. 592. et alibi.
Penthesilea picta 875. Penthesilea animam agens 402
Pentheus Echionis f. impius 719.
Penthe curiositas punita 116.
Penthe effigies 46
Penthilus Periclymeni filius 151
Penthilus Orestis nothus 151. 206. 207. Penthili Orestidae posteritas 382. Penthili filius Damasias 536
Pephanus ins. et opp. 276
Peplus Iunonis 515. peplus Iunoni quinto quoque anno

textitur 417. peplus purpureus	148	<i>Perinthum</i> contra Philippum	
Περικλῆς	639	tuetur Apollodorus	73
<i>Peræthes</i> Lycaonis filius	603	<i>Periphetes</i> latro	112
<i>Peræthenses</i> pop. 603. <i>Peræthensium</i> rudera	674	<i>Periphetes</i> Nyctimi filius	644
<i>Perantas</i>	120	ἡσυχία τοῦ ναὸς	397
<i>Peratius</i> Neptuni filius	123	<i>Periurii</i> terricula 442. <i>periurii</i> poena 114. <i>periuria</i> patescunt tandem 335. <i>periurium</i> in posteris etiam punitur	149
<i>Perdicæ</i> in Ptolemaeum expeditio 15. <i>interitus</i>	15	<i>Perizomatis</i> usus in stadio	106
<i>Peregrinum</i> sacrificium 572. <i>peregrinus</i> rex cum peregrino deo	572	<i>Permessus</i> seu Termessus, fl. Boeotiae	766
<i>Pereus</i> Aepyti filius	605	<i>Permutationibus</i> contrahebant veteres	235
<i>Perfidiae</i> poena gravis in Philippo et posteris 612. <i>perfidorum</i> nobile par	552	<i>Pero</i> , Nerei filia	876
<i>Pergamus</i> Pyrrhi Neoptolemi filius 26. 262. urbem a se denominat	206	<i>Peros</i> , Asopi filia	718
<i>Pergamus</i> oppidum 26. 407. <i>Pergamus</i> olim Teuthrania 11. 26. <i>Pergami</i> insula 732. <i>Pergamenus</i> ager 12. <i>Pergameni</i> Corinthiacorum spoliolum participes 562. <i>Pergamenorum</i> origo 12. res gestae 11. 12		<i>Peroe</i> , fl. Boeot.	ibid.
<i>Periander</i> Corinthius omittitur in VII sapientum catalogo 857. <i>Periandri</i> pater, uxor, tyrannis	177	<i>Persæ</i> Timothei Milesii	701.
<i>Periboea</i> 40. <i>Periboea</i> Alcathoi filia	101. 102	<i>Persarum</i> ingens exercitus ab Agesilao caeditur 226. <i>Persarum</i> victimae	261
<i>Periclis</i> sepulcrum 71. <i>statua</i> 59		<i>Persarum</i> statuæ	232
<i>Perichus</i> Codrides	530	<i>Persicum</i> bellum 293. <i>Persicorum</i> sagittariorum mira elusio	96
<i>Periclymenus</i> Penthili pater 151. <i>Periclymenus</i> Parthenium interimit	746	<i>Persæus</i> Antigoni dux opprimitur	130. 541
<i>Periclytus</i> Euthymachi filius 831		<i>Persea</i> arbor Nilo gaudet	411
<i>Periculo</i> se subducere Hercules non dubitat	244	<i>Persea</i> , fontē	147
<i>Perieres</i> 205. <i>Perieres</i> Aeoli filius 159. <i>Messeniorum</i> rex 282. <i>Perieris</i> liberi 283. <i>regia</i>	286	<i>Persephones</i> parentes	677
<i>Perieres</i> Chalcidensis	336	<i>Perseus</i> disci inventor 146. <i>Acrisium</i> avum disco interimit 146. <i>cetus</i> interficit 370. a Musis accipit galeam et talaria volucra 251. <i>volatu</i> evadit 423. <i>commutato</i> cum Megapenthe imperio Mycenas condit 144. 146. ubi primum Iovi sacrum fecerit 144. <i>Persei</i> de Baccho victoria 155. 160. <i>adversus</i> Medusam expeditio 159. <i>Persei</i> servatores 149. <i>lucus</i> ibid. <i>heroum</i> ibid. <i>effigies</i>	52
<i>Perilaus</i> Alcenoridis filius	156	<i>Perseus</i> Philippi f. fratrem veneno interimit 132. <i>Perseus</i> foedifragus a Rom. expugnatur 547. <i>exiit</i> regno Macedoniae	89
<i>Perilaus</i> Anacæi filius	530	ἡ ποταμὸς αὐτῆς	832
<i>Perilaus</i> tyran. Arg.	164	<i>Pesinus</i> a Galatis occupata 12. <i>Pesinunii</i> abstinent a porcina	566
<i>Perilai</i> Icaridae actio in Oresten	670	<i>Pestem</i> ut servavit Mercurius 752	
<i>Perimeda</i> Oenei filia	530		
<i>Perimedes</i> Ulyssis socius	868		

- Poteus Ornei filius* 168. 889
Petra rutila 505
Petra cuspidē percussa fundit aquam 721
Petra, Elidis locus 514
Petrachus, rupes Boeot. 797
Petroma, lapidum compages, ad asservanda sacra 630
Petrosaca, vicus Arcad. 624
Peucella, seu Phoucala, fl. Phrygiae 877
Peucetii victi 830
Phaeaces diis propinqui 660.
Phaeacum chorus 255
Phaedimus Aeolensis 395
Phaëdra Hippolyti amore capta 51. 187. Phaedrae suspensio 869. sepulcrum 187
Phaëdria seu Phaedrion locus Arcad. 670
Φαίδρυαλ 412
Phaenna et Clea, Charites 254. 780
Phaennis fatidica 828. Phaenidis aetas 828. oraculum de Galatarum irruptione 853
Phaestus Herculis filius 125.
Herculi (ut Deo) sacra instituit 133
Phaëthontis parentes et casus 810
Phagus (vel potius Buphagus) Arcad. fl. 390
Phalaeus Phocensium dux 803. in Creta perit 803
Phalaesia, opp. Arcad. 670
Phalangis explicatio 619
Phalanthus Agelai f. Arcas 672
Phalanthus Spartanus coloniam in Italiam deducit 822. a delphino in Italiam transvectus 831. Phalanthi Spartani uxor 823. statua 830
Phalanthus opp. Arcad. 672
Phalanthus mons Arcad. ibid.
Phalareus cursu certat 421
Phalarus fl. Boeot. 779
Phalces Temeni filius 140. Sicyonem occupat 126. Iunoni templum statuit 136. Phalcae nefarium facinus 176
Phalerus 4
Phalerum navale 3. 4. Phaleri et Athenarum distantia 619
Phalerica via 857
Phalysius visu recepto templum Aesculapio condit 893
Phalysii liberalitas 888
Phamenopis status 101
Phana, Aetoliae opp., capitur ab Achaeis 840
Phanas fortissimus vir 322. 323
Phanes Thebanus 127
Pharae Achaiae oppidum, eiusque situs et memorabilia 573
Pharae Laconiae oppidum, olim Pharis 319
Pharae, opp. Messen. 553. 355. attribuitur Spartanis 353
Pharaitae 354
Pharantades Persa 214
Pharacis statua 460
Phares, seu Pharis, Philodamiae filius 353. 530
Pharis olim, quae post Pharae 319. Pharis opp. Lacon 261.
Pharis a Spartanis excisa 208
Pharis, seu Phares, Mercurii et Philodamiae filius 353
Φαρμακίδης, Theb. 732
Pharsalus opp. Thessaliae 823
Pharsaliorum donarium 829.
Pharus insula Aegypti 512. 394
Φαρήγγων ἀνοτόμη 675
Phaselis 211
Phaselis fl. belluae 364
Phaylli Crotoniatæ Delphicae victoriae, res gestae, status 818
Phayllus Phocensium dux 83
Phégeus rex Phegiae 644. 645
Phegei filii 646. filia 496. 646
Phegia opp. Arcadiae, olim Erymanthus 644. 664. Phegiae reges 647
Φηγὸς δρυὸς species 599. 62
Phellia fluvius 28
Phellōe, opp. Ach. 55
Φελλός, seu Φελλόδρυς 64
Phemonoe, Delphica vates 809
Phemonoes responsum 812
Pheneus, Arcas 624
Pheneos, Arcadiae opp. 449. 452
Phenei situs, conditor, memorabilia 628. Phenei veteris situs 627. Pheneatarum fines 631. 634. Pheneatum Caphyatū et Orchomeni-

- rum confinia 627. Pheneatum
campi alvei 627. donum 449
Pherae, Messen. opp. 287.
Pherae, Orsilochoi domus 281
Pherae Thessaliae opp. 31. 164.
Pheraeorum donarium 833
Pherecydis Syri interitus 48
Pherenica absolvitur 389
Pherenicus Eleus 491.
Φερειόλης τρύχη 355
Pheres, Medae filius 118. 119
Pherias Aegineta 485
Phiala aurea in templo Iovis
Olymp. 398
Phialus Bucolionis filius 680.
602. 608
Phialia a *Phialo* denominatur,
quae olim *Phigalia* a *Phigalo*
602. 608
Phidippes Athen. 710
Φιδίππια Spartana 523
Phidolae equa, victoria, statua
484. *Phidolae* liberorum vi-
ctoria 484
Phidon tyrannus Argolidis 509
Phigalia nympha 680
Phigalia opp. Arcad. 252. 337.
Phigaliae conditor et trans-
nominatio 601. 608. conditor,
nominis mutatio, situs, varia
fortuna et cetera memora-
bilia 680. 681
Phigalus Lycaonis f. 601. 608. 680
Philaus Samius 396. Alius infra
Phylaeus.
Philagrus Cyneae filius 546
Philammon 198. 199. *Philam-*
monis f. *Thamyris* 362
Philammonis Argivi strenuus
obitus 782. *Philammonis* vi-
ctoriae 813
Philanor 463
Philanorion 197
Philanthus Prolai filius 378
Philetacus 19. 25
Philetas Sybarita 895
Philini Coi statua 493
Philippea porticus 662
Φιλιππίων 419. 429
Philippi, oppidum Macedoniae
recentissimum 462
Philippides (seu *Phidippides*)
Athen. nuncius 68. 710
Philippi duo, Macedonici im-
perii fundator alter, alter
eversor 543
Philippus Amyntades litis inter
Lacedaemonios et Argivos
iudex 549. 154. in Laconiam
irruit. 272. Phocenses cum
Thebanis vincit 802. Phoci-
cum bellum conficit 803.
Graeciam. collabefactat 222.
per proditores totam fere
Graeciam subigit 546. rebus
gestis clarus quidem, non
tamen bonus imperator 612
Philippi cum Athen. amicitia
simulata 59. *Philippi* poten-
tiam quid auxerit 656. *Phi-*
lippi castrorum ad Manti-
neam vestigia 611. *Philippi*
artes 539. virtutes et vitia
612. avaritia et astutiae 348.
statua 22. fanum et statua
429. statua equestria 477.
Philippi liberos e diversis
mulieribus male mulctat
Olympias 712
Philippus, Antigoni filius ira-
cundus, homicidiorum poe-
nas luit 182
Philippus Cassandri filius 27. 725
Philippus Demetrii filius 491.
Athenienses oppugnat 88. ob
veneficia et homicidia in-
visus 701. *Philippi* Demetria-
dae scelera 539. clades 543
Philles 473
Philo (seu *Phyllo*) Alcimedon-
tis filia 624
Philoclis Athen. imperatoria
interitus 775
φιλοκλεαρχία Spartam perdit 775
Philoctetes ubi morsus ab hydro
668
Philoctetes in Lemno 613. 614.
a Graecis accersitur 403
Philadania Danae filia 353. 580.
Philogenes Athen. 524. 529
Philolai templum 267
Philomela 14. *Philomelae* me-
tamorphosis 100
Philomela avis cur excesserit
Daulide 807
Philomelus Actolorum dux 853
Philomelus Ledontius Phocen-
ses ad bellum sacrum con-

- citat 801. 802. se praecipitat
 802. patriae exitium creavit
 882. Philomeli sacrilegium 817
Philopoleus Diana 513
Philon Coreyraeus 488. *Philo-*
nis Coreyraei statua 474
Philonides Zoti filius 491
Philonome Crangasi filia: eius-
 que dolus 881
Philopoemen Craugidis f. Me-
 galopoli cum civibus in Mes-
 seniam profugit 351. 657.
 Messeniis auxilia fert 352.
 a Messeniis capitur et inter-
 ficitur 352. *Philopoemen*
Graeciae pater 704
Philopoemenis natales, studia,
 forma, res gestae 698. con-
 tinentia 703. octava praetura
 704. senecta vegeta 704.
 elatia 704. interitus 704.
 statua 698. epigramma 706
Philopoemeni in Nemeis ap-
 plauditur 701
Philopoemen Attalicoorum auxi-
 liorum dux 560. 562
Philostrati Phodii mulota 432
Philotas Penblai nepos 524. 526
Philoxenus Macedo 190
Philyx Eleus 487
Phineus rex Thraciae 422
Phintas Androclides 318. oc-
 cumbit 322
Phintas Sybotae f. *Messenio-*
rum rex 287
Phlegya, opp. Boeotiae 782
Phlegyas Martis filius 782.
*Phlegya*e prudentia, fortitudo,
 filia 170. 171. res
 gestae 782
*Phlegya*e, Minyadia incolae,
 Thebanis auxilium ferunt
 729. ab Orchomeniis defi-
 cient 782. in Phocidem com-
 migrant 805. Phocenses op-
 pugnant 604. Delphos ado-
 riuntur 813. Phalegyarum
 pugnacitas 702. Phlegyarum
 delictio 783
Phleggyantis regia 782
Phlegyeis Coronis 171
Phlias non Casi, sed Bacchi
 filius 199. *Phliantis* mater,
 uxor, liberi 139
Phliasia Sicyoniae finitima 138
Phliasi nihil ad Arcades atti-
 nent 138. ex Argivis sunt
 Dorienses 138. *Phliasiorum*
 de Asopo fabulae 122. *Phlia-*
siorum arx 138. 140. donaria
 436. 830
Phlius Dameonis pater 504
Phlyensis demus 77
Phlygonion, opp. Phocid. 804
Phlyus, Terrae filius 281
Φόρος in scuto Agamemnonis
 425
Phobos, Martis filius 782
Phobos, loci nomen 123
Phocaea Ionica 817. *Phocaeae*
 conditor et incolae 529. *Pho-*
caee templum 533. *Pho-*
cacenses Minervae templum
 habent vetustiss. 185
Phocis regio a Phoco denomi-
 nata 120. 798. *Phocis* duplex,
 a duplici Phoco dicta 177.
Phocidis optima pars quae
 883. urbes maximae quae
 885. *Phocicarum* urbium ca-
 talogus 803. *Phocidi* finiti-
 mae regiones 892. 895. *Pho-*
cidis fines 793. *Phocidis* co-
 lonia 529
Phocenses et Thessalos dister-
 minant Locri Hypocnemidii
 829. *Phocenses* Spartanos
 contra Anphias. sollicitant
 227. *Phocenses* Spartanorum
 socii in oppugn. Thebanis
 215. *Phocenses* sacrilegii ma-
 cula deleta restituuntur 804.
 816. *Phocenses* Agenori cur
 statuum posuerint 455
Phocensium vetus regia 805.
Phocensium res communibus
 opibus et consiliis gestae
 798. *Phocenses* proceres in
 Delphicos thesauros involant
 813. *Phocensium* duces Del-
 phicis spoliis Spartanos sibi
 associant 296. *Phocensium*
 in Delphico bello socii 22.
 in Galatis delendis alacritas
 854. 856. donaria 829. dona-
 ria pro accepta victoria 801

<i>μυη ἀνόρου</i> , seu Phocica	159
desperatio : proverb.	800
<i>ιωκία</i> , opp. Phocidis	804
<i>ιωκίς</i> , seu Phocicum, opp.	
Phocidis 804. Phocicum, Pho-	
cici synedrii locus	808
<i>ιωκίς</i> bellum 347. Phocici	
belli tempus 724. exitus 803	
<i>ιωκίς</i> Neptuni filius	120
<i>locus</i> Ornytionis f. 120. 177.	
744. Phocus Ornytionis filius,	
Phocicae gentis conditur 798.	
Phocus Antiopen furore libe-	
rat et uxorem ducit	744
<i>horus</i> , Aeaci filius, priscæ	
Phocidis nomen latius exten-	
dit 798. Phoci Aeacidæ in	
Phocidem migratio 872. Phoci	
Aeacidæ caedes 177. 179.	
872. monumentum 179. Phoci	
Aeacidæ filii 178. Phocidem	
occupant 177. Phocus Aeaci	
f. pictus	872
<i>hoëbaea</i> palus	182
<i>hoëbaeum</i> , vel potius Ephe-	
beum	260
<i>hoëbe</i> et Hilaira, Dioscuro-	
rum uxores 161. Phœbes	
Leucippidis fauim 246. picta	
imago	358
<i>hoëbia</i> , opp. Sicyon.	740
<i>οὐρινίου δίαστῆρος</i>	69
<i>hoënicus</i> portus	867
<i>hoënix</i> equus	476
<i>hoënix</i> fl.	582
<i>hoënix</i> Pyrrho Achillidae no-	
men mutat	863
<i>hoënicis</i> nepotes	530
<i>hoënicis</i> rerum divinarum pe-	
ritiores quam Graeci 583.	
Phoenicum mare et conchy-	
lia 264. serpentes 764. in	
Siciliam colonia	443
<i>hoënicia</i> purpura	405
<i>hoëcorum</i> monumentum	621
<i>hoëla</i> serpentum	632
<i>hoëloe</i> mons Arcad.	507
<i>hoëlus</i>	255
<i>οὐρινίου δίαστῆρος</i> 290: <i>οὐρινίου</i>	
<i>οὐρινίου</i>	478
<i>hoëbas</i> Athen. rex	500
<i>hoëbas</i> Argi filius	145
<i>hoëbas</i> Lapithæ filius	877
<i>hoëbas</i> Triopæ filius	593
<i>Phorcus</i> Medusæ pater	159
<i>Phorcys</i> Phryx	863
<i>Phormidis</i> Maenalii res gestæ	
et dona 447. statua	449
<i>Phormio</i> Asopiohi filius	825.
Phormionis paupertas, virtus,	
effigies 56. sepulorum	71
<i>Phormio</i> piscator	534
<i>Phormionis</i> Halicarnassæ mul-	
cta	430
<i>Phormio</i> Spartanus inhospitali-	
tatis poenas dat Dioscuris 247	
<i>φορμός</i> pro veste	870
<i>Phoroneus</i> rex 95. 144. Phoro-	
neus primus incolæ regionis	
in civitatem coegit 145. Pho-	
ronei uxor Cerdo 158. sepul-	
crum 155. sacra 155. ignis 153	
<i>Phoronicum</i> oppidum	145
<i>Phoronidae</i> , Argivi	565
<i>Phraortes</i> rex Mediæ	838
<i>Phrasiclides</i> Athen. archon 486.	
	656
<i>Phreatys</i>	70
<i>Phrixæ</i> nympa	695
<i>Phrixæ</i> oppidi rudera	507
<i>Phriri</i> et Helles fuga 778.	
Phriri oasus 108. Phriri e	
Colchis relictus 779. statua 56	
<i>Phrixus</i> fl.	198. 200
<i>Phrontis</i> Menelai gubernator	
859. Phrontidis ætas	860
<i>Phrudarchidas</i> Laca	736
<i>φορρύς</i> Spartæ	237
<i>Phryges</i> in Siciliam migrant	
443. <i>Φρύγιος ἀγορῆς</i> 734.	
Phrygium marmor	43
<i>Phrynes</i> in Praxitelem astus	
46. 762. Phrynes imago 763.	
imago inaurata	833
<i>Phrynon</i> Leontinus	436
<i>φρυγὸς νόσος</i>	447
<i>φρυγὸς νόσος</i> 659. 725. 803	
<i>Phthiotas</i> cum Thessalia cense-	
ri vult Augustus	816
<i>φθιολαίς</i> Syllæ	777
<i>Phubia</i> vel potius Phœbia,	
opp. Sicyon.	740
<i>Phygalia</i> , quaere Phigalia.	
<i>Phylace</i> , locus Arcad. 709.	
Phylacenses, demus Tegeat.	
	632
<i>Phylacis</i> Apollinis filia	835
<i>Phylactris</i> , collis Arcad.	697

- Phylacus* heros Delphis opem fert contra Gallos 854. Phylaci area et heroicum monumentum 817
- Phylacus* Eurysacis filius 85
- Phylander* (seu *Phlinder*) Apollinis filius 835
- Phylas* Antiochi filius 120
- Phylas* Dryopum rex 866
- Phylantis* uxor et liberi 794.
- Phylantis* filia Meda 13. seu Medea 821
- Phyleus* Augeae filius a patre elicitur 377. Eleam ab Hercule dono accipit 379. rebus in Elide constitutis Dulichium abit 380
- Phyleus* Damidis collega 312
- Phylei* statua Delphis 821
- Phylides* 519
- φύλλας ῥάχος* 188
- φύους, ὄνιμος* 210
- Physcoae* chorus 413
- Phylati* hospitalitas, epitaphium 89
- Piaculares* sordes 683. piaculis infectum flumen 387
- Pica* vagitum infantis imitatur 624
- Pice* illita scuto 38
- Pielus* Pyrrhi filius 26. 27
- Piera* fons Elidis 418
- Pieria* Oxyli uxor 382
- Pieria* mons a Piero denominatus 765
- Pieri* Macedonis Musae et filiae ibid. Pieri nepotes 766
- Pierus* fl. idem qui Pirus 578
- Pietas* erga Deum veteribus summe commendata 867. pietatis in parentes studium priscis maximum ibid. pietas reges maxime decet 286. non posthabenda quaestui 802. pietatis praemia 39. 600
- Pii* cognomen 690
- Pileos* gestant Dioscuri 344.
- pileata* simulacra 272
- Pindarus* 172
- Pineae* nucis nucleus 829
- Pinnae* pro pedibus 750
- Pion*, mons Ephes. 535
- Pionae*, opp. Mysiae 745
- Pionis* Heraclides 745
- Pirae*, oppidum 568
- Piraeus* municipium 2. portus 3. quae habeat spectatu digna 3
- Pirantis* uxor et filia 635
- Pirasus* Argi filius 145. 148
- Pirene* Acheloi filia 114
- Pirene* Oebali filia 114
- Pirenes* in fontem transmutatio 117
- Pirenæ* fontis caput 121
- Pirithoi* et Thesei in Therpro-tiam irruptio 40. Pirithoo sponsa eripitur a Centauris 400. Pirithous solio affixus 871. Pirithoi genus 400. Pirithoi heroum 76
- Pirus* sylvestris Dioscuris sacra 318
- Pirus* fl. 567. idem qui Pierus 578
- Pisa* Iovi curae 379. capitur ab Eleis 397. Pisae et Arcadiae fines 506. Pisae deletae causa 509. Pisae deletae situs 509. Pisaea regio 376. Pisaeorum limites prisci 506
- Pisandri* securis aenea 211
- Pisander* Spartanæ classis imperator 226
- Pisces* marini ascendunt in aquas fluviales 363. pisces intacti ubi 264. pisces sacri 579. pisces vocales 639
- Pisidori* victoria et statua 389. 469
- Pisia*, Troas 862
- Pisistrati* ad Menelaum profectio 281
- Pisistratus* Homericorum versuum collector 594. tyrannide Athenienses oppressit 9. Pisistrati laus 53
- Pisistratus* Pisistrati filius 151
- Pistocrates* Eleus 514
- Pisus* Perieris filius 421
- Pitana* 243
- Pitanatae* 240
- Pitho*, Charis 781. Πυθοῖ: templum 51. templum apud Sicyonios qua occasione structum 123. statua 105
- Pitacus* Mitylenaeus 857
- Pitheus* Pelopis filius, res

Troezenis 51. 66. 182. Pitthei liber de arte dicendi 184.	Pleuroni in Aetolia se ab Achaico concilio disjungunt
Pitthei monumentum 184.	550
Pitthei et consiliariorum thrōni 184	Plathus , forum Teg. 696
ityocampes 111	Plistaei statua 491
ityreus Iōnis nepos 170. 530	Plistarchus , Leonidae f., rex
ityssa insula 192	Spartae 214. Plistarchi in- teritus 36
Ianetorum simulacra 262	Plistoanax , Pausaniae filius 32
Iantae fluviis quibusdam pe- culiaries 411	Plistoanax , Plistarchi f., rex
lāstus 488. πλάστus nobiles 461	Spartae 214
Iastenae matris fanum 403	Plistus , Cirhae seu Delphidis fluvius 894. 817
Plataea , Asopi filia 712. Pla- taeae heroicū monumen- tum 715	Plumbeis tabulis inscripta He- siodi Erga 771. plumbei tu- buli aquae fervore liquescunt
Plataea Boeotiae urbs unde denominata 712. 713. his eversa et restituta 712. Pla- taeidis regionis memorabilia 714. Plataeensis agri fines 124. Plataidis et Atticae fines 93. Plataidis et Thebaidis fines 718	371
Plataeensis origo, reges, varia fortuna 711. 712. exilium 346. restitutio 346. donarium 833	Plutarcho mittuntur auxilia 88
Plataici belli scriptor 437. Pla- taicae pugnae tempus 458. Plataicae pugnae socii eo- rumque donarium 436. Pla- taica pugna interemtorum monumentum 715. Plataicum trophaeum 715	Plutonis descensus ad inferos 92. 198. Plutonis area 196. clavis 427. statua 68
πλατάνισσα 231	πλοῦτος veterum qui 372. Plu- tus Minervae Erganae comes
Platanistas Spartae 242	761
Platanistonis fons 864	Plutum gestans Fortuna 741.
Platanistōn , fl. Arcad. 680	Plutum ferens Pax 742
Platanistus , promontorium 269	Plutus ex Iove filius Tantalus
Platanus , fl. Boeotiae 757	161
Platanus Aulidensis 748. platan- us vetustissima 643. platani cavernis suis et mensas et lectos recipientes 579. pla- tanis consitus lucus 198. 578. 579	Pluvia sub aethra 822. pluvias ciens fons 678. pluviae ex- pers insula 191
πλατάνφυλλος ὄρες 623. plausu manuum accersere 875	πῶς, ὅπως 823
Plemaeus Perati filius 123.	Podakirius ubi sedem fixerit 278
Cereri pro filii nutritione templum aedificat 135	Podaris heroum et virtus 617.
Plethron 511	618
Pleuronis heroum et posterī 239	Podares duo 617
	Podares Podaris nepos 619
	ποιμὴν λέχη 245. Poecile por- ticus 36. 434
	Poecilae , pisces 639
	Poecilus mons 91
	Poemandri maiores, uxor 748
	Poena claudio pede scelestum assequitur 335
	ποιναί, αἱ τιμωραί 245
	Ποινὴ Argivis immissa 105
	Poesis a Spartanis neglecta 222
	Poetae regibus familiares 6.
	Poetae prisca nomina recen- tibus historiis inserere gau- dent 565. poetae veteres ut carmina decantare soliti 768. poetae antiquissimi Olen et Pamphos 762. 767. poetarum

- nobillium in Helicone statuæ 767
Poleas (seu *Hopleas*) Mantiensis 654
Polemarchus Athenis primus qui fuerit 37
Polemarchi Lacedaemonii sceleratum facinus 209. monumentum 209
Polemocratis templum 202
Polemor Centaurus 387
Póleas notatio 805
Polichus Aegineta 472
Polioptila 839
Polites 860
Pólitæ Ceremanensis victoriae, industria, statua 482
Pókidis f. *Diallus* 483
Pollucis templum 260
Pollutæ vestis ablutione fontis miraculum exstinguitur 206
Pólos varia certamina 395
Pólos in Fortunæ capite 355.
 polum capite gestans Minerva 534 et Venus 134
Polosæ, Boeotiae locus 749
Poli statua 665
Πολυάρχεια Argivorum 162. 167
Polyanthæ Corinth. 227
Polyarchus Aetolorum dux 846
Polyboea Hyacinthi soror 257
Polybotes gigas 6
Polybus 125
Polycaon Butæ filius 282
Polycaon Telegis filius 204.
 primus Messenæ rex 280.
 281. Polycaonis regia 282.
 liberi 282
Polycharæ Messenius 288. a
 Spartanis elusus, ipse filii
 caedem ulciscitur 290
Polyclis Cyrenæi victoria 803
Polyclus Polychalcus 453
Polycrates Athen. rhetor 495
Polyeratis Samii smaragdinum
 signaculum 629
Polyctor Damonici f. 434. Po-
 lyctoris Elei mulcta 512
Polydamus Otum occidit 518
Polydamantis pancratiastæ pa-
 tria, pater, statua, statua,
 vires 463. 464. interitus 465.
 Quaere *Polydamas*.
Polydectes Eunomi f. 197
Polydectas, Prytanis f., rex Spar-
 tæ 219
Polydectes Seriphi princeps 52
Polydeucris, fons 260
Polydora Protesilai uxor 284.
 Meleagri f. 284
Polydorus, Alcmanes f., rex
 Spartæ 209. Polydorus et
 Theopompus exercitum in
 Messenios iterum educunt
 296. Polydori virtutes et
 mors indigna 209. effigies et
 honor 234. domus 235
Polydorus Cadmi f. 124. rex
 Thebarum 719
Polydorus Hippomedontis f. 156
Polydus Coerani f. 104
Polymestor, Aeginetæ f., Arca-
 diæ rex 608
Polymnis Epaminondæ pater
 858. 705
Polymnus 200
Polynicis Elei victoria 355
Polynices Milesius 493
Polynicis Oedipodæ exilium,
 uxor, simultas cum fratre,
 caedes 722. Polynicis coniu-
 rati 154. Polynicis audacia
 et interitus 299. Polynicis
 et sociorum statuæ 155. 821.
 Polynicis et sociorum dona-
 ria 167. Polynicis filii 156
Polypemon latro 92
Polyphemus 871
Polyphron Aetolorum dux 846
Polyphitis Laconis currus 492
Polypoetes Pirithoi f. 392
Polyesperchon Aetulus 387
Πολυτεχίδης, loc. Coloph. 528
Polytionis domus 7
Polyxenæ mactatio 52. pictura
 et interitus 802
Polyxenus Agasthenis f. 380
Polyxenus Iasonis et Medææ f.
 118
Polyxo Argiva Tlepolemi uxor
 254
Pompa magnifica 570. pompa
 Aesymnetæ 573. pompa
 Chthoniæ Cereris quo ritu
 celebrata fuerit 195. pompæ
 Atheniens. 6 pompis desti-
 nata nâvis 70. pompæ simu-
 lacrum æneum 841

Ἰωνική ὄδός 414
omphus Simi f. Arcadiae rex 608
ontinus, mons, lucus, fluvius 193
opuli Athen. statua 4. 10.
 pictura 9. populi Spartani
 statua 234. popularis aura
 fallax 20. populosiss. regio-
 nes quae 22
opulus alba ab Hercule gr̃-
 mum in Graeciam importata
 411. populus alba Acherontis
 411. populi albae folia 135.
 populi albae ligna 407. 410.
 411. populus nigra Padi 411.
orcus lustralis 418.
orinas 632
ὄριον ἀθροῦ κρητὶς 497
oroselenites delphin 275
orphyrio rex Athen. 36
ortentorum interpretes 438
orticus regia 8. 36. porticus
 Persica 232. porticus Echo-
 nis ter responsans 196. por-
 ticus separatae intercurrenti-
 bus viis 513. porticus qua-
 dratae 239. duplex 514
ortulacae arboris fructus 763.
 764
ortus occultus Aeginae 180
ori Cyrenaei victoria. 802
orus Indiae rex 29
ὄρεσθιον 193
osidion Achaiae 596
osidonias opp. 182
osidonion, Neptuni area sacra
 897
otachidae (Stephano Botachi-
 dae) demus Tegeat. 692
ὀταμοὶ χερσέων 658
otami, demus Atticus 77. Po-
 tumii 522
otentia sectatores conciliat 460
othos Scopae 105
otidaea restituitur 437. Poti-
 daeatarum thesaurus 825
otniarum Boeot. rudera 726
otniades deae 726
raeconum natio a quo orta 92.
 praeconum certamina 434.
 praeconum num violatio ne-
 faria 88
raedia otiosa 323
raesagia de futuris ex aqua

270. ex igni 207. praesagia
 et omnia futuri excidii.
 Quaero *Divinatio*.
Praesepia lapidea 80
Praesidia etiam in maximis
 tempestatibus non deserenda
 329. praesidii delicta sintne
 adscribenda reip. 551
Prasienses, demus Att. 77
Pratum, loci nomen 194
Prax, a posteris Pergami 262
Praxidamus Aegineta 497
Praxidicae deae statua 266.
 Praxidicarum dearum aedes
 et reverentia in iuramentis
 776
Praxonidas Iphiti pater 383
Presbon, Phrixi filius 779.
 Presboniades Clymenus 785
Preugenes Lacedaemonius 536.
 Agenoriae f. 568. Dianae Li-
 mnatidis simulacrum Spyr-
 tanis surripit 575. Preugenis
 monumentum et sacra an-
 nua 575. simulacrum 574.
 filius Patreus 206
Priami asylum 166. caedes 865.
 321. filiae nothae 861
Priapi parentes 771. statua,
 cultus, manus 771
Prias, Hippod. procus 508
Prienes incolae et bella 526.
 Prienen inter et Miletum
 mare in continentem versum
 647
Prinus, loci nomen 610
Prisci seculi domicilia, vestes,
 victus 599. priscorum homi-
 num pietas et cum diis fami-
 liaritas 600
Procellis sacra fiunt 660
Proclea Clytii filia 831
Procles Andrius 488
Procles Pityrei f. 530
Procles et Eurysthenes gemini
 fratres in regni administra-
 tione discordes 205. 206. Hic
 Procles appellatur a quibus-
 dam Patrocles: qua de re
 prolixius in notis.
Proclis posteritas 219
Proclidae, Proclis posteri 219
Procne simulacrum Athenis se-
 cum asportat 807. Procnes

- metamorphosis 100. *Prœcnes*
 Ityn occidere parantis simulacrum 57
Proconnessi Cyzicum tralati 694
Procris Erechthei filia carnem a Minerva dono accipit 746.
Procridis caedes 91. 870.
Procris picta 870
Procrustes latro 92
Proditia immane scelus 546.
 pestis 546
Proditionis praemia 192. 334.
 proditio catalogus 546
Proditor primus 321
Prodomeorum focus 106
Προδοῦλα 414
Proetus Abantis f. rex Tirynthiorum 145. Iunoni templum struit 138. pro filiarum salute templum Apollini aedificat 128. Proeti maiores 872. opera in munienda Tirynthe 147. Proeti et Acrisii bellum componitur 168. Proetidum (id est Proeti filiarum) thalami 169. antrum 636. statuæ 133. Proeti nepotum statuæ 821
Proetides portæ Theb. 727.
 Proetidas ante portas quæ memorabilia Thebis 742. 754
Profanorum hominum aenigmatica significatio 876
Profunditatis immensae palus 200
Prolas filii 378
Promachorma 192
Promachus Dryonis filius 472
Promachus Herculis f. 644.
 Promachi heroum 646
Promachus Parthenopaei filius - 156. ubi sepultus 747. Promachi statuæ 822
Promachi Pellenensis victoriae, statuæ, honores, nomen ob tyrannidem occupatam invisum 595
Promedon 873
Promethæus ab Hercule vinculis eximitur 402
Prometheo negatur ignis inventio 153. Promethei monumentum 154. aedes et officina 806. ara 75
Promethæus Cabiræus 759
Promethæus, Codri f. 528. Promethei sepulcrum 528
Promissi exactor rigidus promissum ipse non servat 551
Pronne, Buphagi uxor 629
Pron mons 193. 197
Πρόναος dii 730
Pronax Lycurgi pater 256
Pronomi tibicinis statuæ, inventa, elegantia 734. Pronomi carmina 345
Propodas Damophontis filius 120
Propylæa 51. 116
Prori (vel Pori) Cyrenæi victoria 802
Πρόδρομος 646. 647
Prosenes, opp. Arcad. 654
Proserpina floribus legenda occupata rapitur 773. Proserpinae parentes 677. sodales 354. lucus 873. sacra 161. per somnum visio 755. expostulatio cum Pindaro ibid.
Proserpinae Cabiriae lucus 758
Proserpinae Sotiræ fanum 238.
 fanum et simulacrum 664
Προσώδιος ἄστυ 287
Προσώδιος ἄστυ 735
Prospaltii, demus Att. 77
Prosymna Asteryonis fl. filia regiunculae nomen suum imponit 747
Prosymnae Cereris simulacrum 193
Protesilaus Iphicli f. 371. Protesilai uxor et audacia 254.
 picta imago 872. Protesilaus sacra Eleus 83. Protesilai numen Artaycten ulciscitur 213
Prothous Thestii f. 693
Προθύωλα 409
Πρόθυος 409
Protogenia Deucalionis f. 375
Πρωτόγονος κοῦρα 282
Protolaus Mantinensis 465
Protophanis Magnesii victoria 86. 432
Providentia Dei 183
Προξέναι 312
Proxenus Tegeates 654
Prumnis Bacchidis pater 120
Prusias rex 623
Prymnessus 432

rytaneum Athen. 41. *pyta-*
neum dicaat. Athen. 70
rytanis Eurypontis filius 197.
219
rytanidis Cyzicem mulcta 430
rytaneis Athen. ubi sacrificent
12. *Prytanis* Sicyoniorum 120
Dorice pro π 258
samathe Crotopi f. 105. 106.
Psamathes Crotopi filiae mo-
numentum 154
samathis portus 275
σλα effodiuntur 429
σφιδες insignes 271
σλα Doris τὰ πῆλα 258
σλοι τῷ ὀπλῆτι καὶ ἐπιτάσσοντα
300. *ψιλῶν* munus 307. arma
848
siphaeum mare 188
sittaci Indis peculiares 175
sophis Arrhonis filius 644
sophis Erycis Sicani filia ex
Hercule gravida 644. 645
sophis Xanthi filia 644
sophis arx Zacynthi 645
sophidis Arcadicae situs, con-
ditor, memorabilia 644. 645
sophidiorum et Argivorum si-
multates 647. Psophidiorum
Arcadum donum 439. 492
σφαγγοί Arcadum 253
stylacenses (vel potius Phyla-
censes) demus Tegeaticus 692
sylli venenis medentur 764
syttalea (seu Psyttalia) ins.
88. 873
στίς, herba 810
toleiderma, opp. Arcad. 654
tolemaei plures 20
tolemaeus Alexandri f. 368
tolemaeus Ceraunus 38
tolemaei Cerauni facinora et
interitus 848
tolemaeus Damasichthonis f.
rex Theb. 723
tolemaeus Lagides Macedonem
se scribit, quum Aegypti rex
esset 456. Ptolemaeus Ae-
gypti rex Macedo renuntiari
gaudet 815
tolemaei pater 14. res gestae
15. vesanus in mulieres amor
17. mors et successor 17.

Eiusdem, donum 456. statua
490. 493. 821
Ptolemaeus Philadelphus 21
Ptolemaeus Philometor 21. regno
restituitur 21. Ptolemaei Phi-
lometoris aenea statua 22
Ptolemaeus Soter 21
Ptolemaeus, Ptolemaei filius,
unus ex heroibus eponymis
14. 17. sororem ducit ux-
orem 17. fratres occidit 17.
Magae defectionem persequi-
tur 18. Atheniensibus auxilia
mittit 2. 18. Eiusdem uxor
secunda et liberi 18
Ptolemaei gymnasium Athen. 39.
Ptolemaei aenea statua 39.
Ptolemaei equestris statua
492. victoria Pythica 815
Ptoliporthe, Ulyssis f. 624
Ptolis, Mantinea vetus 625
Ptous Athamantis filius 755
Ptous mons Boeot. 755
Pudoris violati dedecus morte
pensatur 736. pudoris ara 89.
simulacrum 262
Puer in draconem versus 501.
puer albus et niger 422.
pueri paventes manum ocu-
lis obtinent 864. pueri quo-
que ad sacras pompas adhi-
bebantur 195. pueri Iovis
sacerdotes 585
Puerorum certamina Olympica
394. pueri robur 477. pueri
et virginis immolatio annua
571. 573. pueri mors notabi-
lis 449. puerorum miser in-
teritus 474. puerorum carnes
epulari 851. pueri diademati
statua 461
Puerilis aetatis finis 485. pue-
rilis stultitia an impietatis
luere poenas debeat 643. 644
Puerperarum lustrationes 683
Pugilum pacta, arma, certa-
men 682. lora 483. pugilatus
post ludos mitior 512
Pugnae praemittitur sacrificium
317. pugnam inituri vinum
potant 763
Pulcherrimae fanum 672. simu-
lacrum 70

- Pulchra* mulier e turpi virgine 220
Pullorum eq. varia certamina 395
Pulydamas Scotussaeus an victus fuerit a Promacho 595.
Pulydamantis epigramma 595.
 596. Quare *Polydamas*.
Panicum bellum 479
Panicum malum in Iunonis manu 148. *Punicum* malum aversatur Ceres et *Atanora* 676. *Punicum* malum ut tenuerit Milo 486. *punica* cruentis acinis 757
Paphagus (vel potius *Buphagus*) fl. Arcad. 390
Purificatio ante oraculi additionem 789. 790
Purpure nobiliss. 264. *purpurarum* piscatores 898
Puteolanae thermae 611. Quare *Dicaearchia*.
Puteus salsus et fluctibus resonans 62. *puteus* fatidicus 71. *puteus* furorem potu inferens equis 727
Puteorum munimina 892. *puteanae* aquae 889
Πυρρῆς institutio 394
Pylades citharoedus 701
Pylades Strophii f. 178. *Neoptolemo* exitum cur conciliavit 179. *Pyladae* ex *Electra* filii 147. *Pyladae* filii *Tisameno* factas iniurias ulciscuntur 205
Πύλας, pro *Thermopylae* 848
Pylas, *Clesonis* f. 95. rex *Megarensis*. 13. 94
Pyleus *Clymeni* f. 784
Pyli ab *Hercule* mulctati 379.
Pyliorum et *Arcadum* conflictus 423. *emigratio* 335.
Pyliorum regum pictae imagines 358
Πύλος seu *Pylos*, *Clesonis* f. 509. 371. Idem *Pylas*.
Pyli duae 510
Pylos opp. *Messen*. 371. *Pylus* arenosa 372. ab *Hercule* capta 151. 287. regia *Nelidarum* 283. *Nestoris* et *Nestoridarum* regia 286
Pylus, *Eleae* regionis opp. 371.
Pyli et *Elidis* distantia 509.
Pyli Eliacae rudera, conditor, instauratio 509
Pyra cremandis cadaveribus et supellectilibus 800. *πύρα* 743
Pyraea, lucus 130
Pyraechmes funda superat 382
πυράρα 425
Pyramides *Aegyptiae* 783
Pyrcon *Neptuni* interpretes 806
Pyrcei proles 385
Pyrias *Phocensis* 820
Pyriae *Tegeatae* statua 696
Pyrilampis *Ephesii* statua 459
Pyrrichus, *Cures* 274
Pyrrhichus oppidum 264. 274
Pyrrhae *Creontis* filiae simulacrum 730
Pyrrho *Clisthenis* avus 129
Pyrrhonis philosophi pater, professio, statua, monumentum 514
Pyrrhus *Achillis* f. 26. ad *Hermiones* nuptias proficiscitur 274. 278. *Pyrrhi* *Achillidae* in *Epirum* adventus, uxor. liberi 164. interitus 33. *Pyrrhus* *Delphis* contra *Gallos* opem fert 854. *Pyrrho* *Achillis* f. parentant *Delphi* fl. Quare *Neoptolemos*.
Pyrrhus *Acacidae* filius regno *Epirotico* restituitur 17. 23. oppugnatur a *Lysimacho* 23. *Macedoniam* tenet 24. 28. in *Epirum* repellitur 24. *Corcyram* occupat 28. contra *Romanos* tendit 28. *Syracusanis* opitulatur 30. *Antigono* bellum indicit 31. *Spartanis* bellum movet 32. occiditur 33.
Pyrrhi origo 26. virtutes 24. clypeus 159. monumentum 93. 158. statua 26. 487. *Pyrrhi* et *Alexandri* magni comparatio 368. *Pyrrhi* gener *Hiero* 479
Pyrrhus *Aristomenis* pater 314
Pyrrhus *Hellanodices* 453
Pyrrhus *Pantaleontis* f. *Eleus* 509
Pyrrhus pastor 535
Pyrrhus *Ptolemæi* f. 368

ῥοῶν ἱερῇ 168. *ῥοῶν* signa
dabantur 168

Pythaeus Apollinis f. 194. Apol-
lini templum statuit 165.

Quaere *Apollo Pythaeus*.

Pythagorae philosophi progeni-
tores 140

Pytharatus Messenici exercitus
dux 295. 296. occumbit 300

Pytharchus Mantinensis 463

Pythaeus Boeotarcha 757. occi-
ditur 560

Pythes Abderita 488

Pythes Lampsacenus 898

ῥοῶν pro *οἰκῶν* 812

Pythas oraculum de Aesculapio

171. Eiusdem oraculum de

Argivarum foeminarum for-
titudine 157. oraculum Glau-
co Spartano redditum 149.

responsum de claudio Sparta
regno 224

ῥοῶν, Panegyris Pythica,
seu Pythicorum ludorum ce-
lebratio 487. Pythias prima

813. Pythias LXVIII. 814.

Pythiadum praesides 636.

Pythiorum ludorum auctor

Diomedes 186. Pythiorum

locus 893. Pythiorum certa-
minum primum quod 813.

Pythiorum ludorum quae

species, quando institutae 813

Pythionices monumentum 90

Pythium Pergamenorum 782

Pytho et Delphi eadem urbs

812. Pytho unde dicta 812.

Pytho Apollini curae 879.

Quaere *Delphi*.

Pythocles 178

Pythocles Eleus 470

Pythocritus Sicyonius 487

Pythodotus Corinthius 820

Pythali Elei statua 492

Pythalus Thessalus 877

Q.

quadragulae statuae 665. 666.

667. Arcadibus familiares 698

Quercus species tres 623. quer-
nea simulacra 633

Quingentorum curia et princi-
patus 10

Quinquertii institutio 894. quin-
quertii utilitas 458. quinquer-
tiorum saltus et tibiae 421

R.

ῥ transponitur in multis voca-
bulis 239

Rabies canum 417

Raris non deroganda semper,
nec semper tribuenda fides

752

Rarus Tript. patet 84

Rarius camp. 93

Raris simulacrum vehens 534

Regis boni exemplar 209. regis

iusti et prudentis exemplum

286. regis pii exempl. 286.

regis auctoritate tumultuans

populus compescitur 303. re-
gis et procerum consultatio

584. regis cadaver in hostium

potestate sinere probrosum

Spartanis erat 737

Regionibus quibusdam peculia-
ria sunt animalia 175

Regnum homini peculiari ne-
gatur 304. regnum cursu

partum 376. regnum Athe-
niense annuum. 8. regnum

Argis triplex 150. regnorum

eversiones eperiuriis 612

Religio et cultus Dei in reglis

potius, vigere debet 282

Reprehensionis studium 768

Repudii causa 870

Reviviscere mortuos incredibile

325

ῥαῖος ἐν δαῖρῃ 768

ῥαῖος ὀργεῖος 188. *ῥαῖος* Troe-
zenis quid 188

Rhasius Cretenses in Asiam

colonos ducit 527. Eiusdem

uxor et liber. 527. 776

Rhaconitis opp. Aegypti 482

Rhadamanthi sedes et pater 707

Rhadines monumentum 535

Rhaeteae 659

Rhamnus, demus Atticus. 80.

Rhamnusia deae mater 533

Rhea Saturni uxor 391. *Rheae*

errores 618. *Rheae* Iovis gra-
vidae latibulum, auxilia,

astus 673. *Rheae* simulatio-

- nes in partu 613. Rheae ministrantes nymphae 695.
 Rheae post partum lustratio 683. Rhea ubi Saturnum oblato saxo deceperit 797.
 Rheae spelunca sacra 673. templum 43. simulacrum 715
Rheginæ terrae limes 466
Rhegnidas Phaelcae filius Philuntem occupat 140
Rhenea ins. 372
Rheni fl. frigus 658. belluae 364. Rhenum subeunt marini pisces 363
Rhetorum schola Athen. 495
Rheunus, loc. Arcad. 642
Rhexibius Opuntius 497
Rhinoceroles Aethiop. 404. 750
Rhion promont. 581
Rhipe Homeri 651
Rhipes vel Rhypes 536
Pēitōi 91. *Pēitōi* ex Euripo manant 166
Rhodos loc. 278
Rhodus ins. terrae motu quasata 126. 689. Rhodij Eleis mulctam solvunt 481. a Lacedaemoniis ad Athenienses deficiunt 470. Rhodiorum virtus in reprimendo Demetrio 16. Rhodiorum in Lindo donarium 840. Rhodiorum athletarum statuæ 468. Rhodii muri 357
Rhoecus Ambryssensis 800
Rhopalus Phaesti f. 125
ῥῶπος 239
Rhozane Oxyartae filia, Alexandri magni uxor 15. 725
Rhus, locus Megaridis 98
Rhypes Patras transferuntur 566. Rhypensis opp. rudera 582
Robur sacris Apollini hominibus mirificum 878. roboris insignia specimina 486. 700. Quære *Vires*.
Romae initia 688. Romae forum ab Augusto structum 694. Romani fori magnificentia 810. Romana civitate donatorum filii si inter Graecos censeri mallent, quid lex poposcerit 690. Romanorum nominum ratio 540
Romani Atheniensibus auxilia mittunt 89. Aetolis et Atheniensibus auxilia mittunt 540. Graecis suspecti 541. Achaeos iniquius tractant 546. foederis cum Achaeis initi pacta transgrediuntur 544. Graecas urbes armis et muris nudant 111. Romanorum primus Mummius dona misit Olympio Iovi 439
Romanorum *θαύματα* 750. Romanorum magistratum apud Eleos domicilium 414. Romanorum Imperatorum templum 267. imagines 429. 499. 816
Rosa, Veneri sacra 514. 515. rosaceum unguentum 797
Rostra validissima 641
Rubrica pictae simulacrorum facies 115
Rupes sponte in hostes delabentes 854

S.

- Sabba*, Sibylla 828
Sacadae Argivi carmina 345. modulamina et monumentum 162. victoriae 487. 814. statua 768
Sacaea ins. Aethiop. 520
Sacerdos Minervae Cranaeae impuber 887. sacerdotalis castimonia 626. sacerdotis occisi poena 726
Sacerdos puella 695. sacerdos virgo usque ad nuptias 189. 570. 592. sacerdotum castitas 591. sacerdos velata 501. sacerdotis violatae poena 609
Sacerdotii Messenici lex 309. sacerdotium formae pulchritudine obtinetur 784. 785
Sacra inturbantur 226. sacrorum violatorum poena 213. sacrorum ritus mystis praelegitur 630
Sacri homines non violandi 301
Sacrificia pugnae et aliis rebus arduis praemittuntur 317. 345. sacrificia divitum et tenuio-

rum 880. sacrificiorum ritus varii 676. 679. -sacrificium vertitur in epulum 584. sa- crificium sine victima et vino 62. sacrificia humana sanguine nefaria 600. sacri- ficia nocturna 243. sacri- ficio singulare 570. 571. sa- crificii simulacrum aeneum 841	<i>Sanctorum</i> posteri felices 612 <i>Sandion</i> 103 <i>Sangerius</i> fl. 617. <i>Sangarii</i> fl. filia 566 <i>Sanguis</i> agni gustato afflata divinitus Apollinis antistita vaticinatur 165. sanguinis in sepulcrum fusio 807 <i>Sanitatis</i> conservator 583. Sa- nitatis templum 54 <i>Saon</i> Acraephniensis 793 <i>σαῶν</i> Iupiter 761 <i>Sapai</i> vexantur a Perseo 547 <i>Sapientes</i> aenigmaticis fabulis multa involverunt 613. sa- pientes Graeciae 53. sapien- tum Graeciae catalogus et dicta Delphis scripta 857 <i>Sappyselaton</i> mons 169 <i>Sarapis</i> , quaere <i>Serapis</i> . <i>Sardeis</i> Lydiae regia 338. regia Pers. 226 <i>Sardinia</i> ins. 336. Sardiniae insulae magnitudo, bonitas, nomen vetus, incolarum ge- nera varia 836. Sardiniae urbs prima 837. aer 839. animalia et plantae 839. Sar- diniae et Corsicae distantia 839. Sardinia invaditur ab Athen. 72. in Roman. pote- statem venit 564 <i>Sardorum</i> donarium 836 <i>Sardonius</i> risus 839 <i>Sardus</i> Maceridis filius, cogno- mento Hercules 836. Sardi statua aenea 838 <i>Sarmatici</i> thoraces, arcus, sa- gittae, victimae 50. Quaere <i>Sauromatae</i> . <i>Saron</i> rex Troezenis nimio venationis ardore extinctus 182. Saronis palus 182 <i>Saronia</i> , festum 189 <i>Sarpedon</i> pictus 875. Sarpedo- nis fuga 529 <i>Satietas</i> nimia mortem conciliat 519 <i>Satrapes</i> , genius 517 <i>Saturnus</i> liberos devorat 613: a Rhea eluditur 673. Saturni et Iovis lucta 600. Saturni regnum et templum 391. Saturni et Rheae templum L
<i>Sacrilegi</i> poena apud inferos 867. sacrilegia graviter a Deo puniuntur 777. 792. 832 <i>Sacra</i> Cerei filia 91. 92 <i>Sagittae</i> felle serpentino tin- ctae 199. sagittarum usus, Graecorum solis Cretensibus 54. sagittarii armatis adde- bantur 300. sagittariorum mira elusio 96 <i>Sais</i> Aegypt. nomen 734 <i>Salagus</i> Oenopionis f. 532 <i>Salamis</i> Asopi filia 85 <i>Salamis</i> insula 85. Salamis ab Atheniensibus recuperata 97. Salamis vastata 85. Salami- nis templa 85. 87. Salaminis effigies 402 <i>Salinarum</i> odor 839 <i>Salmonis</i> filia 870 <i>Salae</i> aquae semina et plan- tas laedunt 188 <i>Salus</i> mirifici 878 <i>Salutis</i> templum et statua 576. Salutis fanum et sacra 584 <i>Salvia</i> Maeandri f. 530 <i>Salvia</i> , opp. Elidis 387 <i>Salvum</i> , opp. Elidis 385. 387. 388. Samici spelunca 387 <i>Salvathres</i> conditores, ety- mon, nomen priscum 530 <i>Salvuchum</i> herba 764 <i>Salvus</i> Aeneaei f. 530 <i>Salvus</i> equus 476 <i>Salvus</i> , Ioniae civitas supra Mycalen 530. Sami condito- res, incolae 530. Samii re- cuperant sua 526. 530. sta- tuam erigunt Alcibiadi 460. Lysandro 459. 460. rursum Atheniensibus 460 <i>Salvorum</i> levitas 460. proditio 546. elogium 456. Samii pu- gilis statua 456 Tom. V.	

43. Saturni sacra 501. falx 582
Satyrarum forma, sedea, libido 55.
Satyri Elei statua 461
Satyrides insulae 55
Saxum rude pro simulacro 757.
 761. saxa pro simulacris coluntur 786. saxum musicum 101.
 saxum iaculis confossum 107.
 saxa lutei coloris, humani corporis odore 806.
 saxa sponte in Galatas delabuntur 854. saxa cantu ducit Amphion 745
Saunion, fons 893
Sauri clivus, latrocinia, interitus, monumentum 506
Sauromatae ab Antonino. II. domiti 690. Quae *Sarmatae*.
σαυρωτήρ et *αλγμή* 700
Scaea Danaï f. 522
Scalae murales 830
Scalae, loci nomen 610
Scamander, fl. Troadis 443
Scambonidae, demus Atticus 92
Scandria, navale 269
Scarphea, seu *Scarphia* Locorum 178. 558
Scedasi et filiarum funestus interitus ac dirae 736. 738
Scelus alienum luere miserum 572. scelus scelere vincitur 552. scelera statim abolet Deus 721. scelere obstricti homines in Eumenidum fano corripuntur furorē 689
σκηναὶ αὐτοσχεδίου 880
Scenoma 251
Scephrus Tegeatae filius, eiusque caedes et luctus 706
Sceptrum auro praefertur 795. sceptrum Agamemnonis a Vulcano factum et a Iove ad Pelopis posteros delatum 795. sceptri Agamemnonii veneratio 795. sceptrum Iovis Olympii 400
σχεδία ἐὺλωρ 534
Schedius, Iphiti f., rex Phocensium 805. Phocensium ad Troiam dux 873. Schedii Phocensis mors et sepulcrum 892
Scheria olim, quae post Corcyra 122
σχιστή ὁδός 714. 808
Schoenepus Boeotus in Arcadium proficiscitur 672
Schoenus, seu iuncus 890
Schoenus, loc. Arcad. 672
σχιάνειον matronarum 580
σχιμαγλία 455
Scias Spartana 257
Scias, locus Arcadiae 671
Sciathis, mons Arcad. 687
Scieria, Bacchi festum 621
Scilluntis rudera 388. *Scilluntii* pop. Triphyliae 416. delatiunt ab Eleis 509
Scionaeorum scuta 88
Scios 283
Scipio Carthaginensis, seu Africanus 663
Sciron, Pylae f. 15
Sciro, polemarchus Megar. 107
Scironis latrocinia et interitus 8. 108
Scironia saxa 108
Scirone 107
Scironium (vel potius *Cirrhæum*) bellum 133
Scirtonion, opp. Arcad. 654
Scirum 68
Scirus vates 83
Scirus fl. 88
Scoli Boeot. rudera 715
σκολιά ἀνodos 470
Scolites collis Megalop. 663
σπονή Epaminondae 622
Scopius Alcidoci pater 381
Scorpius pinnatus 572
Scotane, locus Arcad. 642
Scotina, seu *Scotitas* 230
σκοτοδία ex ictu lapidis 324
Scotoessa 596. *Scotussae* calamitas 413
Sculptores gemmarum 629
Scuta aenea armati cursus 465.
 scutum aureum 398. scutum inaeeratum 498. scuta inaurata XXI a Mummio Rom. imp. dicata 398. scuta Argolica 15.
 scuta Gallica 843. scutorum amenta 446. scutorum insignia 319. scuti insigne galus 444. scutorum insignibus falluntur Elei 348. scuto ar-

- matum currere 395. scuto-
rum usus primus 169. Vide
Clypeus
- Scylla* Nisi filia proditi-
onis mercedem reportat 192
- Scyllaeum* promontorium ibid.
- Scillidis* Scionaei statua et uri-
nandi peritia 842
- Scyppion*, opp. Colophon. 529
- Scyras* fl. 274
- Scyrus* ins. 41. ab Athen. capta
211. vastatur 41. 52
- στυλή* lignea 764
- Scythae* nomades 689
- Scythae* Indis permisti 520
- σεβαστός*, Augustus 232
- Sebri* heroum 244
- Sebrium* vicus 244
- Securis* aenea 211. securis in
iudicium vocata 57. 70. secu-
res Delphis dicatae 831
- Sedecim* matronarum apud
Eleos cella et munus 515
- Selasia* seu Sellasia in servi-
tutem redigitur 131. Selasiae
rudera 230
- Seleadas* Iacadaemonius 492
- Selemus* adolesc. 581
- Selemus* fl. 581
- Seleucia* opp. 39. Seleucia pro-
speritas 668
- Seleucus* Antiochi f. 15
- Seleucus* Nicator 703
- Seleucus* Milesiis simulacrum
Apollinis reddit 694. Seleuci
statua et felicitas 38. pietas
et iustitia 39. interitus 38.
statua 491. statua equestris
477
- Selinus* rex Aegiali 521
- Selinus* fl. Achaiae 585
- Selinus* fl. Elidis 388
- Selinus* pagus Lacon. 267
- Selinuntiorum* in Sicilia exci-
dium et thesaurus Olympiae
dicatus 499. 500
- Sellasiae* clades 539. Sellasiana
pugna 699. Quaere *Selasia*.
- Semele* Iovis concubina 719.
Semeles connubium prae-
ripitur Actaeoni 714. Semeles
partus, interitus, sepultura
271. 272. Semele an mortua
183. ab inferis revocata 183.
200. Semeles monumentum
742. simulacrum 742. thala-
mus 734
- Σημελῶν ἄποις* 806
- Σεμναὶ θεαὶ* 68. *σεμνὰ θεῶν*
templum et sacra 136. ara
77. 588
- Senex* Gytheatis quis 265. senes
iniquiores plerumque iu-
venum desideriiis 571
- Seniores* Spartani XXVIII 215
- Senilis* prudentia 477
- Sepia*, mons, a serpentibus iis,
qui sepes nominantur, dictus
632
- Sepiades* petrae 657
- Seps* serpens qualis 605. sepes
in *Sepia* rari 632
- Sepulcra* vetera 633. sepulcra
duo magnificentissima 633.
sepulcrorum compilatores 86.
sepulcralium monumentorum
apud Athenienses catalogus
71. Caetera suo quaeque loco.
- Sepultura* debetur mortuis 79.
sepulturae iusta caesis tri-
buita, etiam a barbaris 775.
sepulturae ratio apud Sicyo-
nios 126
- Ser*, insectum nens 519. eius-
dem pabulum et opus 519
- Ser* fluvius 549
- Serapidis* templa 193. 241. 578.
sanum Athenis 42. duo in
Aegypto 42
- Serapidis* Canopitani delubrum
121
- Serapionis* Alexandri timiditas
434
- Serapionis* Alexandrini statua,
victoria, in Eleos merita 512
- Seres*, pop. Aethiopiae 520,
Serica fila et tela 519
- Seria* insula 519
- Serpens* viae dux 613. serpens
in hominem irruit 423. ser-
pentes XXX cubitorum 175.
serpentes in obliquum re-
pentes 605. serpentes alati
752. serpentes in Sardinia
nulli 839. serpentum caudae
pro pedibus 424. serpentibus
pastus venenum vel auget

- vel imminuit 764. serpenti-
 bus inimicum frigus 632
Serpentis caput, locus 747
Servi ad bellica munia vocan-
 tur 559. servi ad vallum mu-
 niendum educuntur in bellum
 295. servi monomachia Dia-
 nae sacerdotium impetrant
 173. 174. servi manumissi
 rursus sub hasta veneunt
 562. servis strenuis publicae
 sepulturae honos tributus
 72. 79
Servitus spontanea 534
Sesostris statua 101
Sibyllae cognominatae plures
 foeminae fatidicae 825
Sibyllae vaticinium de Rhodo
 terrae motu quassanda 126.
 oraculum de duobus Mace-
 doniae Philippis 543. ora-
 culum de Aegospotamica
 Athen. clade 820. epitaphium
 827
Sibylla Aegyptia 828. Babylo-
 nia 828. Cumana 827. Del-
 phica 825. Erythraea 827.
 Hebraea 828. Sibylla quae
 antiquissima 825
Sicani 443
Sicarii virginum habitu 288
Sicclitas premit totam Grae-
 ciam 108. 179
Σικελώτης συγγαγή Antiochi
 Syracusani 824
Sicilia, collis Atticae 623
Siciliam insulam gentes quae
 incolant 443
Siculi 443
Sicyonis parentes 125. Sicyon
 Marathonis filius 110. Lame-
 donti opem fert 125. Aegia-
 lem a se denominat 125
Sicyon urbs a Sicyone Mara-
 thonis filio denominata 110.
 125
Sicyonis situs 598
Sicyonii Dorico nomini acce-
 dunt 126. Messeniis auxilia
 mittunt 317. ab Aegiratis
 eluduntur 591. in Achaeorum
 synedrium cooptantur 129.
 130. litis inter Oropios et
 Athen. iudices 550
Sicyoniis Isthmicorum ludorum
 cura commissa 114. Sicyo-
 niorum reges 123. tyranni
 129. clades 126. gymnasium
 135. portus 138. sepultura 156.
 thesaurus 413. 497. 498. the-
 saurus Delphis 823
Sicyonia infestatur a Tolmide 65
Side Danai filia 268
Side oppidum 258
Side Pamphyliæ opp. 639
Siderum insolitae species 586
Sidonii cuiusdam de Aesculapio
 allegoria 583
Siga, seu Onga Minerva 734
Sileni patria, sedes, uxor 274.
 cum Apolline certamen 162.
 templum et simulacrum 515.
 Sileni, Satyri seniores 54.
 Silenorum sepulcra 513
Silentium, via Elidis 513
Sillus Thrasymedidis f. 151
Σίλπιος 247
Simangelus Boeotarcha 736
Simulacrum quandrangula basi
 793. simulacra XV pedum
 664. simulacra septempedalia
 648. nuda et vestita 180. si-
 mulacra deorum revellere
 capitale 477. simulacrorum
 veterum materies 633. simu-
 lacrorum cultus 791. simula-
 cris apponitur mensa cibis
 et ballariis referta 795. si-
 mulacro super contento 534
 Quaere *Statua*.
Simus Phiali f. rex Arcadiae 628
Simus Temeni f. 286
Simyli Messenii donarium 579
Sinis latro 90. Sinis pitocam-
 ptes 111
Sinoe nympa 662
Sinon, Ulyssis socius 865
Σιώνη, vicus Elidis 513
Siphe, quære *Typha*.
Siphniorum thesaurus Delphis
 dicatus 823. aurifodinae ibid.
Sipte, Thraciae cast. 451
Sipylus mons et urbs 47. 161
Sirae, locus Arcad. 644. Siraci,
 Sirôn incolae 645
Sirenes Acheloi filiae a Musis
 victae pennis orbantur 778
Sirenium insula ossibus plena 812

- Siren nova* 49. *Siren tropice*
quid 49
Sisyphus Corinthi regnum ac-
cipit a Medea 119
Sisyphi in Melicerten pietas
111. *Sisyphi* frater et posteri
779. filii 120. sepulcrum 114.
Sisyphus cur apud inferos
punitus 121. *Sisyphus* pictus
876
Sithnides nymphae 96
Sivodala 323
Smaragdinum signaculum 629
Smennus fl. 273
Smicythi pater, patria, condi-
tio, migratio 447. votum 447.
donaria 440. 446. dona ma-
iora et minora 447
Σιλλαξ καὶ μυροβρυξ 843. simila-
cina simulacra 683
Smyrna Ioniae civitas 94. *Smyr-
na* vetus 532. nova 533.
Smyrnae fluvius 535. *Smyr-
naei* Aesculapio templum
erigunt 172. *Smyrnaeorum*
pugna cum Gyge 766. 331.
Smyrnaeorum templa 535.
Smyrnenses ludi 485
Socrates (vel *Sostratus*) *Pelle-
nensis* 471
Socrates ὁ σοφὸς 53. eius som-
nium de Platone 76
Sodamas Argivus 227
Sodamae Assii statua 462
Sol curru vehitur 408. *Sol* Tau-
rum permeans 744. *Solis* arae
121. 150. *Solis* mensa 81. 518.
Solis simulacrum 514. *Solis*
occidentis simulacrum 842.
Soli avis quae sacra 444. *Soli*
mactantur equi 261. *Solis*
Eleutherii ara 184. *Solis*
Nervatoris statua 665. *solaris*
orbis affectiones 585
Solis arae locus Mantin. 616
Solyma Hebraeorum a Rom.
imp. diruta 683
Somnium de corporis extabe-
factione 803
Somni visio eventu compro-
bata 898. *somni* simulacrum
134. *somniorum* interpret 84.
438
Somnus Musis amicus 184.
Somni mater et effigies 422.
Somni frater 253. simulacrum
134. 253
Sophanes Deleceensis 71
Sophii Messenii statua 456
Sophocles Leonis f. 89
Σοφονορις Ἰθός 731
Soron, Arcadiae sylvae 644
Saror et coniux *Apharel* Arene
283. sororem in matrimonio
habere licitum Aegyptiis 17.
sororem amat *Narcissus* 773
Σοφοί νεκροί 164. 161
Sors in ludis Olymp. 511
Sortes in galeam coniciuntur
444. *sortes* ex argilla falla-
ces 285
Sosandri *Smyrnaei* mulcta 434.
512
Sosigenis statua 665
Sosipolidis (Eleorum dei) fa-
num, sacra, miracula 501.
502. aedes et imago 517
Σωτῆρα reddit *Aristomenes* 327
Sostrati *Pellenensis* victoria
567. 471
Sostrati *Pellenensis* monumen-
tum et sacra 565
Sostrati *Sicyonii* victoria, co-
gnomen, statua 460
Soladae *Cretensis* victoria, sta-
tua, exilium 497
Σωτηρία, vide *Salus*.
Sous *Proclis* f. 219
Sparta *Eurotae* filia, *Lacedae-
monis* uxor 204. *Spartae*
mulieris imago 146
Sparta urbs 204. 231. *Sparta*
terrae motu concussa 72. 338.
339. 588. oppugnatur a *Pyr-
rho* 32. capitur ab *Arato* 351.
131. regium imperium abdi-
cat 132. *Spartae* muri dei-
ciuntur 542. restituuntur 545.
Spartae effigies 255. magi-
stratus 231. tyranni 351. curia
231. forum 231. dicasterium
215. theatrum 240. gymnasia
241. praesidia 257. *Spartano-
rum* regum familiae duae
205. *Spartae* rex quomodo
vocetur in iudicium 215.
Spartani regibus suis statuas

- olim nullas posuere 462.
 Spartani magistratus quo sigillo usi 234. Spartanorum magistratum in causis cognoscendis negligetia 290.
 Spartani seniores 215. Spartanæ iuventutis exercitia 233. 241. 242. 243. Spartanæ militiæ mos 737. Spartani ovium gregem in expeditionibus habebant 736. Spartanæ disciplina in Achaiam transfertur 542
Spartiatæ Peloponnesiis suspecti 303. Spartanorum adversus Messenios iuramentum 292. Spartanorum in Megalopolitanos machinæ 656. Spartanorum aspera in Achaico concilio tractatio 556. Spartanorum avaritia 290. Spartam perdit pecuniae studium 775. Spartanorum qui Thermopylis occubuerunt monumentum 240. Spartanos remuneratur Augustus 355
Σπαρτιάται ἄνδρες 622. ubi enati sint 729. Spartanorum nomina et nominis ratio 719
Sparton Phoronei filius 146
Sparton Tisameni f. 536
Spasma sanatum ab Aesculapio 171. 172
Species animalium perpetuantur 641
Spectrum Taurosthenis 473. spectrum abigitur erecta et alligata statua 787. spectri cum muliere coitus 477. spectra nocturna pugnantium 79
Speculum insigne 676. speculum fatidicum 578
Spelaitæ, dii 878
Speluncæ ruinam fulcire conatur Polydamas 465. speluncas captat aestas 465. speluncarum memorabile catalogus 877. specus furni specie fabricata 791. Quaere *Antrum*.
Sperchio pro Achillis salute vocetur coma 90. Sperchii vadum stagnans 847
Sphacteria ins. 32. 372. 373.
Sphacteriaca clades 341
Σφακτῆς 241
Sphaeria ins. 139
Sphaerus Pelopis auriga 399.
Sphaeri aurigae monumentum 189
Σφῆρες 486
Sphertus Troezenis f. Attici demi conditor 182
Sphinx pueros rapit 401. *Sphigis* genus, sedes, latrocinia, aenigma 760
Spharagidium, antrum 713
Sphyrus Machaonis f. 163
Spiceae coronae 573
Spinarum eradicatio 511
Spintharus 73
Spiritus interior 586
Σπρίγγων inspectio 790
Σπονδαὶ ἀεικροί 415. *σπονδαὶ εἰσφαταὶ* 416
Σπονδοπόροι 416
Sponsa patris an sponsi in potestate sit 302. sponsae raptus violentus 155. sponsi pro sponsa vindicanda mirae technae 302
Σπονδαίων δαλμων 56
Stadium e terra aggesta 174. 502. 754. stadii certamen 288. stadii cursores perizomate olim usi 106
Σταδίοδρομον ἄφεςις 503
Stadia 180 hyberni diei iter 882
Stagira opp. Thraciae 482
Stanneae laminae 343
Statua homicidii rea 478. statuat suam portat Milo 484. statua XXX cubitum 257. statua XXXV cubitorum 833. statua aenea pedum XII 662. statua aenea 27 pedum 440. statua aenea prisci operis 251. statuae aeneae clypeus excidit 311. statua ad solis ortum resonans 101. statuae quadrangulae 665. 666. 667. statuae fictiles 7. 8. statuae ligneae, facie, manibus et pedibus eburneis 577. 582. 649. statuae ferreae 841. statuas e ferro fingere quis

excogitarit primus 237. Quae- re <i>Simulacrum</i> .		duplex 894. Tegeatarum 708.	
<i>Staturae</i> grandioris corpora 86.		Telliae Elei 801. Ulyssis 308.	
statura portentosa 806. 807.		stratagema virginis cufusdam	
statura XI cubitorum 661		326. 327. stratagema amato- rium infelix 638. stratagema	
Στάτουσα ἀνήρ 127		politicum Anaximenis 496.	
<i>Stemphalos</i> , vel potius Stym- phelus seu Stymphalus 118		stratagema nauticum Scylli- dis 842. stratagemata Ho- merica 349	
Στεφανός ἀγυῖα 414		Στρατηγὸς ἀνήρ 825	
<i>Stenyclerus</i> heros 362		<i>Stratia</i> , opp. Arcad. 651	
<i>Stenyclerus</i> , regia Messeniae		<i>Stratius</i> Clymeni f. 784	
286. <i>Stenyclericus</i> campus 362		<i>Stratonia</i> Aegienensis athletae, victoriae et porticus 582	
Στεφανίτης ἀγῶνες 487. 814		<i>Stratonia</i> Alexandrini victoria	
<i>Sterope</i> Atlantis f. 399		432	
<i>Sterrhis</i> seu <i>Stiris</i> , opp. Pho- cidia 804		<i>Stratonicea</i> olim <i>Chrysaoria</i> 432	
<i>Stethaeon</i> 271		<i>Stratus</i> 454	
<i>Steunos</i> antrum Phryg. 604. 877		Στρατήνη Ἰθάκη 175	
<i>Sthenclaidas</i> Peloponnesiaci belli auctor 222		Στρατήτης ἄγῶνες 188	
<i>Sthenelas</i> Crotopi f. 145. <i>Sthe- nelae</i> filius Gelanor 152		<i>Strigil</i> epheborum 752	
<i>Sthenelus</i> Capanei filius 150.		<i>Strongyle</i> insula 824	
Cyllasabae pater 150. 162.		<i>Scrophius</i> 860	
Thebanae oppugnationis soc- ius 156. Iovem trioculum		<i>Strophius</i> Orisi filius 178	
Argos deportat 165. Stheneli sors in divisione spoliolum		<i>Strophius</i> Pyladae f. 147	
Iliacorum 694. Stheneli no- bilitas 183. sepulcrum 162.		Στροφίδης τῶν ἀντήρων, seu struthocamelus 771	
statua 822		<i>Struthus</i> promontor. 197	
<i>Stiridis</i> Phocicae situs, nomen, memorabilia 889. <i>Stiritae</i> , <i>Stiridis</i> incolae 889		Στροφύρος, seu solanum 890	
<i>Stirienae</i> , demua Atticae ibid.		<i>Stupri</i> poena divina 696. atu- prorum repressio 742	
Στίριον Olymp. 413		<i>Stymphalus</i> Elati f. 605. Arca- dia nepos 640	
<i>Stomii</i> Elei victoriae 456		<i>Stymphalus</i> fons et urbs, a Stymphalo, Elati filio, de- nom. 605	
<i>Storea</i> pro veste 870		<i>Stymphali</i> urbis situs, conditio, memorabilia 640	
<i>Stratagema</i> Agesipolidis 614.		<i>Stymphalus</i> Arcadiae palus 166. 640	
Arati 619. Brenni 847. Cimo- nis Miltiadae f. 614. Cleom- broti 736. Demetrii Philippi f. 349. Diaei 555. Epaminon- dae 737. Hecati 332. Hype- resiensium seu Aegiratarum		<i>Stymphalus</i> fl. e Stymphalide palude 640. mutato nomine Erasinus dicitur ibid. Stym- phali palus obstructo meatu in immensum crescit 641	
591. Illyriorum 369. Laco- daemoniarum 308. Lysandri 774. Megarensium 701. Mes- seniorum 341. 348. Neoclis Thebani 713. Oxyli 381. Pa- normi et Gonippi sodalium		<i>Stymphalides</i> aves Arcadiae et Arabiae 640	
344. Philopoemenis 702. Pho- censium 799. 801. Ptolemaei 18. Pyrrhi 29. 30. Solonis		<i>Styrenses</i> , pop. Euboeae 437.	
		<i>Styrensi</i> um Euboicarum arigo 366	
		<i>Styx</i> Oceani f. 634. <i>Styx</i> cuius uxor 634	
		<i>Stygis</i> aqua ex altissimo vēr-	

tice destillat 634. 635. Sty-
 giae aquae venenum 635.
 Stygia vis ut dometur 636.
 Stygis mentio crebra apud
 Homerum 635
 Styx, fl. infernalis 635
 Suadae templum 51. templum
 apud Sicyonios 128. Quae-
 re Pitho.
 Suber, querna species 623
 Subligaculorum usus in stadio
 106
 Subterranea regna 275
 Sumatensis Lycæonis f. 603
 Sumatiae Arcad. opp. situs et
 rudera 674. conditor 603
 Sumation, opp. Arcad. 654
 Sumitia 674. perperam pro Su-
 matia vel Sumetia.
 Summanus, vide Oecus.
 Sunii promont. situs, portus,
 templum 2
 Suovetaurilia 137
 Superbi contemptus poena 81
 Superbiae poena 363
 Supplices sacrosancti 588. sup-
 plices non violandi 337. 338.
 339. supplicum violatio dira
 588. supplicum violatio gra-
 viter a Deo punitur 213. 585.
 588. supplicibus non parcitur
 292. supplices exusti 888.
 supplicum soli Pausaniae
 venia negata 252
 Sus Libethra evertit 770
 Sus exta rimantur Cyprii 455
 Susa regia Persidis 226
 Suspicio praeceps 706
 Sybaris adolescens 468
 Sybaris, post Lúpia dicta 499.
 Sybaritarum thesaurus ibid.
 Sybariades Lacedaem. 395
 Sybotas Dotadae f. Messenio-
 rum rex 287
 Syene 81. Syenes umbrae 679
 Sylla capit Athenas 47. Syllae
 trophaeum de Taxilo 794.
 donaria qualia 767. crudeli-
 tas et sacrilegia 725. crude-
 litas et sacrilegia tetro mor-
 bo vindicantur 48. 777. Syl-
 lanorum mil. rapinae 849
 Sylli, sive Sulchi, opp. Sardi-
 niae 838

Syllis-nympha 125
 Symbola, Confluens 709
 Symmachus Aeschylī f. 452
 Symmachi Messenii victoria 456
 συμπαθής πατήρ 583
 Synallaxis nympha 510
 Synedrion Achaicon 538
 Synonymis fallit oraculum 633
 συνωρίς 395. συνωρίς ἔκπαιρ 252.
 συνωρίς πωλινῇ 814. συνωρίς
 τελευτά 453
 σύνθημα λαμβάνειν 331
 Syracusae oppugnantur a Car-
 thag. 30. Syracusanorum the-
 saurus Delphis dicatus 825
 Syri Orontis accolae 455
 Syriae deae sanum 355. 592
 Syringes, Aegypti locus 101
 Syrma Antigones 758
 Syrnetus (vel potius Hyrne-
 thus) sepulcrum 163
 Syrus, Cariae opp. 278
 Syrus, fl. Arcad. 670
 Sys, fl. ad Olymp. 770
 Sythas fl. 128. 138

T.

Tabellarium lapideum 639
 Tabernaculum in saxo 80
 Tabula aenea 428. tabulae in-
 scripti ritus 675
 Tabutus Persa 526
 Taenarium, locus 236
 Taenarum opp. 276
 Taenarum promontorium 275.
 unde dictum 240. Taenari
 vertex 276
 Taenari monumentum 240
 Taenia, victoriae signum 505.
 753. taeniae palaestricae 512.
 taeniarum injectio 319. taeni-
 nis accingi 791. taeniata
 basis 665
 Talao Biantis f. 125. Talai
 Biantis filii monumentum 158
 Talas Crethēi f. 650
 τάλαιατος inventor 604
 Taleton, Taygeti vertex 261
 Tali, adolescentiae ludicrum
 515. tali fatidiciis inscripti
 notis 590
 Tationis poena 321
 Talus Cretis filius 707

- Talus* Oenopionis filius 532
Talparum fossiones 587
Talthybius aprum abiecit 442.
Talthybi monumentum et
ira 236. sepulcrum et sacra
584
Tanagra Aeoli filia 748
Tanagra Asopi filia 748
Tanagrae Boeoticae conditor,
fines, memorabilia 748. *Ta-*
nagra Lacedaemoniorum so-
cia 398. *Tanagraeorum* pru-
dencia in sacris. et profanis
aedibus disting. 753
Tantalus furtum et iuramentum
subdolum 872. sepulcrum 408.
pictura 876
Tantalus Thyestae f. interitus
149. 161. sepulcrum 161
Tantalus palus 634
Tantalus portus 408
Tantalus utriusque monumen-
tum 161
Tanus fl. 202
τάππος ἢ Μερύλη 293. 296
Taras, Neptuni f. 823. 829.
Tarantis statua 829
Taras fluv. Italiae 823
Taraxippus Delphicus 893.
Isthmicus 505. Nemeaticus
505. Olympicus 504. 505
Tarenti conditor 822. *Tarenti-*
nis auxilio venit Archidamus
229. *Tarentinorum* cum Ro-
manis bellum et legatio ad
Pyrrhum 28. victoria et
equestres statucae Delphis
dicatae 822. donaria eque-
stria et pedestria 830
Tarrha, opp. Cretae 835
Tartarus 676
Tartessus fl. et opp. Iberiae
497. *Tartessium* aes 497
Taurius fl. 188
Tauri mugitus mirificus 818.
tauri portatio 637. *taurum*
vi retinet Polydamas 464.
tauri alligati gestus 859.
tauri Aethiopici 404. 750.
tauri Paeonici 750. *tauro-*
rum Paeonicorum venatio
828. *taurus* Cnossius, seu
Cretensis 66. 400. *taurus*
coronatus 612. *taurus* aeneus
Corcyraeorum 818
Tauri simulacrum in Arcopago
56. *taurini* sanguinis potus
591
Taurigena et *Tauricornis* At-
talus 833
Tauri in Scythia naufragos
immolant Virgini 103. *Tau-*
ricae deae sanguinolentia
249. 250. *Tauricae* deae si-
mulacrum plures populi sibi
vindictant 249
Tauropolis Cleonidis filia 102
Taurostheneis victoriae, statua,
spectrum 473
Taxillis ludere, puellarum 672
Taxilus Mithridatis dux 47. 48.
885. 886. a Silla victus 794
Taygete Atlantis f. rapitur a
love 255. *Taygete* Lacedae-
monis mater 204. 260
Taygetus mons 204. 260. *Tay-*
geti arva 295. vertex 261.
terae 261
Teapis (seu *Teaspis*) Persa 214
Tectorensi 864
Tegea olim regio post urbs e
novem oppidulis conflata 692
Tegea Alei regia 606. *Te-*
geae Arcadicae situs, con-
ditor, res gestae, et cetera
memorabilia 692. 603. *Te-*
geae tribus quatuor 707
Tegeatae oppugnantur a Spar-
tanis 220. *Lacedaemonia*
victi 210
Tegeatarum de *Lacedaemonio-*
rum manubiis donaria 818.
Tegeatarum asylum 216. *Te-*
geatarum et *Lacedaemonio-*
rum fines 709
Tegeatas Lycapnis f. 602. 692.
Tegeatae filii et uxor Maera
706. monumentum 698
Tei ins. habitatores 528. *Teio-*
rum balneae 535
τελαμώνες ἱσθμῶτος Βυβυλωνίας 137
Telamones duo 631
Telamon Aeaci filius ob fratris
caedem exulat 177. non ad-
missa suae causae defensione,
redit in exilium 180.

- Alcathoi gener 102. posteri-
 tas Telamonis 178. saxum 85
Telchin, Europis f. 123
Telchines Cyprii 746
Telecles Samius 896. 629
Teleclus Archelai f. rex Spar-
 tae 208. 220. Telecli maiores
 288. caedes 288. heroum 246
Telecrates Leucadius 820
Teledami sepulcrum 147
Telegone Pharidis f. 853
Telemachi Elei statua 484
Telephanis monumentum 107
Telephus Herculis ex Auge
 filius 698. Telephi area et
 inounabula 710. traiectione in
 Asiam 12. fortitudo in reprim-
 endis Graecis 12. cum
 Graecis conflictus 722. Tele-
 phi et Achillis pugna 698.
 Telephi laudes 278. sacra
 407. Telephi et cervae nu-
 tricis effigies 771
Telesarchus Syrus 847. Tele-
 sarchi virtus et mora 850
τελεσφόρος 137
Telestes Aristodemi Bacchia-
 dae f. 120
Telestas Messenius 485
τέλεστα ζωα 404
Telliae Elei calliditas et aucto-
 ritas 800. 801. statua 801
Tellis pictus 866. Tellis Tisa-
 meni fil. 536
Tellon Thasius 477
Tellus, magna dea 77. Telluris
 aedes 233. 237. ara 413. 698.
 oraculum 413. 809. Telluris
 et Neptuni oraculum commu-
 ne 809. Telluris *χορηγόρεον*
 aedes 51. Telluris *εβουρόρεον*
 fanum 591. Telluris pluviam
 petentis statua 57. Telluris
 simulacrum sedens 577
Τέτα Oetaei maris 558. 849
Telondes Cabiraeus 759
Temathia mons Messen. 364
Temeni fores 87
Temopion castrum 200
Temenus Aristomachi f. 151.
 sorte fallit fratris Aristodemi
 filios 285. generis nimis stu-
 diosus a filiis e medio tol-
 litur 152. Temeno defuncto
 familiae sit discidium 170.
 Temeni monumentum 200.
 Temeni fil. et nepos 140.
 Temeni filii, Cisus, Cerynes,
 Phalces, Agraeus 175. 176.
 Temenidarum in affinem
 odium 175. patricidium et
 sororicidium 176
Temexus Pelasgi f. Iunonis
 educator et hospes 640
Temenus Phegei f. 646
Τίμειρος quid 457
Temesa (seu Tempsa) ab heroe
 diu vexata 467
Temnus opp. 408
Tempestatum vehementia hosti
 animum addit 331
Templum aereum 810. cereum
 810. filioeum 810. frondeum
 810. pennaceum 810. inac-
 cessum 618. 662. geminum
 167. 501. 616. templum forma
 insolita 515. forma speluncae
 275. sine tecto 97. templum
 vetus nova-circumclusum 618.
 templum pro thalamo 571.
 templa a profanis aedibus
 recte seiunguntur 753. tem-
 pla quaedam semel duntaxat
 aperiuntur quotannis 684.
 templa simulacris viduata
 negliguntur 777. templa a
 Persis incensa 533. templa
 semiusta cur reliquerint
 Graeci 887. templa vetustiss.
 quae 185. templorum fabri-
 catio prima 810. templi sub-
 versio omnino 225
τῆν ἀν' ἀπόρεον 475
Tenea opp. 122
Teneae, fons 627
Teneatica porta 122
Tenedus a Tenne sive Tene
 nomen accipit 831. Alexan-
 driae se adiungit 831. Te-
 nedia securi abscindere:
 proverb. 831
Tenerus vates, Apollinis filius
 731. 760
Teneri campus 760
Teni 457
Tennes (sive Tenes) Cycai
 filius, novercae insidiis et

maris periculo superatis,	<i>Thalia</i> , Charis	781
Tenedum condit	<i>Thaliades</i> , loc. Arcad.	648.
<i>Τηνέδου ἱεῖρησις</i> , poema	<i>Thallote</i> , Horae nomen	780
Terei scelus 13. 14. monumenum, regia, facinus, interitus 100. metamorphosis 807.	<i>Thalpius</i> Euryti f.	380
Tereum ubi ultae foeminae	<i>Thamyris</i> Odryses 362. Thamyris Trax ibid. Thamyridis parentes et calamitas	362. 363. victoriae 813. statua 767. Thamyris pictus 873
<i>Termessus</i> seu Permessus, fl./Boeot.	<i>Tharypus</i>	26
<i>Termisenses</i> , seu Termilae 44	<i>Tharyx</i> Phigalensis	837
<i>Terra</i> edidit primos homines 661. terra frugum parens 828. terram et aquam poscit a Graecis Darius	<i>Thasus</i> Agenoris f.	445
<i>Terrae</i> motus 126. terrae motus expeditionum progressus inhibet 216. 223. terrae motuum species plures 586. terrae motuum futurorum iudicia	<i>Thasiorum</i> origo et donaria 445. Thasiis sterilitatis quod datum remedium 478. Thasius lapis	42
	<i>Thaumasius</i> mons Arcad.	673
<i>Terroris</i> vis	<i>Theagenes</i> Megaridis tyrannus	67. 96. 98
<i>Tessera</i> bellica 801. tesseram a duce accipere	<i>Theagenis</i> Thasii pater, pueritia, victoria, statua; honores divini 477. 479. mulcta 465. Theageni Thasio secundus Clitomachus	489
<i>Tesserarum</i> lusoriarum inventor	<i>Theano</i> Antenoris uxor	865
<i>Testudines</i> lyris conficiendis aptae 710. testudines ingentes 644. testudines marinae 108. testudo lapidea	<i>Theantus</i> Lepreata	470
<i>Τετυγυόβιον γυμνάσιον</i>	<i>Theares</i> Hermionensis	820
<i>Tethra</i> fl.	<i>Thearidas</i> Boeotarcha	846
<i>Tethronium</i> seu Tithronium, opp. Phocidis	<i>Theatra</i> insignia	174
<i>Teucer</i> se patri purgat 70. Teucris posteritas Cypri regnum tenet	<i>Thebe</i> Asopi filia urbi a se nomen dedit 122. Thebes Asopi f. statua	436
<i>Teumessi</i> Boeoticae situs et memorabilia 746. Teumesiae vulpis nocumenta et metamorphosis	<i>Thebae</i> a quibus conditae, et unde nominatae 125. 720. Thebae septiportae 720. 727. Alexandri ira subversae 563. ab Alexandro eversae, restituntur a Cassandro 724. mulctantur 557. capiuntur a Metello 559. Thebarum post regium imperium status, res gestae, fortuna varia 723. clades 668. eversio et restitutio 346. Thebarum urbs et potentia attrita 726. Thebae civitatis statua 358. gymnasium, stadium, hippodromus	754
<i>Teuthrania</i>	<i>Thebani</i> Orchomeniis tributarii 784. Agesilaum sacrificantem turbant 226. attriti a Ptolem. 21. ad principatum evolvuntur ab Epaminonda 622. agros recipiunt 726. Theba-	
<i>Teuthras</i> 274. Teuthrantis uxor et sedes		
<i>Teuthrona</i>		
<i>Teuthis</i> , v. <i>Theutis</i> .		
<i>Texturae</i> inventor		
<i>Thalamae</i> , opp. Messen.		
<i>Thalamae</i> , opp. Lacon.		
<i>Thalamatae</i>		
<i>Thalamus</i> aeneus 164.		
thalami thesaurorum		
<i>Th. u. s.</i> Milesius		
<i>Thaletis</i> lustrationes		

norum et Phliasiorum contentio de Thebes patre 122.
 Thebanorum Victoria splendissima 737. lex de captivis 740. tutores dii 345. donarium 829. 830. thesaurus Delphis dicatus 824. Thebanorum regum catalogus 719.
 Thebani belli celebritas 728
Thebanæ oppugnationis socii 155. 156. Thebanæ et Plataeensis regionis fines 124
Thebarum Aegyptiarum clades 668
Θηβαίων, seu *Θηβαίων* 415
Θηβαίολογος 416
Theganussa ins. 367.
Thelpusa nympa, Ladonis filia 648
Thelpusa regio 645
Thelpusæ Arcadicae situs, denominatio, memorabilia 648
Thelxion Apidis f. 123
Themis Horarum mater 418.
 419. Themidis templum 51. ara 413. Themidum ara 184
Themiscyra 37. Amazonum regio 100. ut capta 5
Themisonium, opp. Phrygiae: eiusque antrum 875
Themisto, Homeri mater 858
Themistus maritus et filius 755
Themistoclis in Graeciam merita 705. Themistocli assurgitur in Olympico theatro 701. Themistoclis donum de Persicis manubiis reicit Apollo 832. Themistoclis navale 3. muri 5. sepulcrum 3. statua 42. pictura 3
Themistocles Polyarchi f. 89
Theocrestus Cyrenaeus 481
Theoclus vates 317. 318
Theocelus oraculum interpretatur 327
Theodamus Cnidius 820
Theodori Elei statua 492
Theodorus pastor 827
Theodori tragici histrionis monumentum et elogium 90
Θεὸς καὶ ἀπολ 691
Theognetus Aegineta 472
Theogoniae auctor 762. 771
Theogonus Eleus 494

Theomelidae vicus 240
Theophiles Epidaurius 483
Theophilus Archon Athen. 803
Theophrastus Themistoclis f. 89
Theopompus Damaereti f. 476
Theopompus Heraeensis 337
Theopompus Midensis 329
Theopompus Nicandri f. rex Sparta 220. Theopompo regnante Messenicum bellum exoritur 288. Theopompus Lacedaemoniorum in Messeniaco bello dux 203. Theopompus et Polydorus Lacedaemonios adversus Messenios educunt 296. Theopompus in Euphaem tendit 299. repellitur 300. Theopompum Polynici confert Euphaem 299. Theopompus an ab Aristomene occisus 294. Theopompi maiores 288. posteritas 315. monumentum 243
Theopompus Thebanus 465
Θεοπέλα Delia 77
Θεωπὸς Delphos mittitur ad consulendum oraculum 301.
Θεωπὸι ludorum 377
Theotimus Eleus 494
Theoxenia, ludi 595
Theoxenus Parrhasius 654
Theras lone ortus 205. Theras Autesionis f. Aristodemi filiorum. tutor, Cresphonti eorundem patruo resistit 285. coloniam deducit in Callisten insulam 524. Minervae templum aedificat 245. Therae maiores et nepotes 245.
 Therae parentant Thera 20.
Thera insula a Thera coloniae ductore nomen accipit 205. 245
Therae, locus 261
Therapne Lelegis filia 259
Therapne vicus Lacon. 243. 259
Theridas Achaeus 556
Thermae Astyrenses 370. Ioniae 535. Lebediae 528. Methanenses 190
Thermius Haemonis fil. 381
Thermodon, torrens Boeot. 747
Thermopylarum angustae fau-

- ces 558. transitus difficilis
 848. Thermopylis conveniunt
 Amphictyones 585
Thero Martis nutrix 258
Thero Phylantis f. 794. *Therūs*
 ex Apollione filius 794
Theronice Dexameni f. 380
Therophone Dexameni f. ibid.
Thersander Polynicis f. 156.
 527. *Thersander*, Polynicis
 filius, rex Thebarum, in My-
 sia occumbit 722
Thersander Agamedidae filius
 248
Thersandri monumentum 722.
 statua 822
Thersander Sisyphi f. 120. 779
Thersika curia 666
Thersilochus Corcyraeus 483
Thersites cum Palamede ludit
 tesseris 874
Thersius Thessalus 396
Thesaurus Minyae, miraculum
 Graeciae: eiusque structura
 786. thesaurum primus stru-
 xit Minyas 783. thesauri
 Delpyis dicati 823. thesauri
 Olympici et Delphici a variis
 dedicati 497
Theseus Aegides 871. *Theseus*
 Erechthides 565. Pitthei e filia
 nepos 183. an e Pelope pro-
 gnatus 99. Thesei natale
 solum 188. Thesei pueri ani-
 mus impavidus 66. Thesei
 iuvenis robur 44. *Theseus*
 patri depositum offert 66.
 unde in Cretam solverit 3.
 reportata ex Creta victoria
 Dianae Sospicatrici templum
 erigit 183. Ariadnes Venerem
 Apollini Delio dicat 793.
 Apollini Delio ludos instituit
 697. palaestricas inventor 94.
 Amazonas vincit 188. pro
 Oedipodarum sepultura bel-
 lum gerit 94. Scironem punit
 108. latrocinii purgat Grae-
 ciam 112. lustratur 90. ab-
 dicato imperio rerum sum-
 mam populo tradit 9. Thesei
 et Pirithoi conjunctio 870.
 871. *Theseus* et Pirithous
 Helenam rapiunt 256. The-
 seus Helenam rapit 274.
 Helenam in matrimonio ha-
 bet 188. 161. Pirithoum iuvat
 in connubio ineundo 99.
 Thesei et Pirithoi in The-
 sprotidem expeditio 162.
Theseus et Pirithous solio
 affixi 871. in Thesprotide
 captivi 254. *Theseus* lyram
 tenet 424
Thesei aedes 39. pugna cum
 Centauris 40. 400. libertas
 erga Minoem 40. captivitas
 40. mors 41. heroum 76.
 Thesei ossa sollerter investi-
 gantur 210. Theseo sacrifi-
 catur 825. Thesei mater a
 Dioscuris capitur 99. libera-
 tur 861
Thesei ad inferos descensus,
 poema 772
Thesei petra 188. 192
Thesidarum imperium 9. The-
 sidae imperium Athenis amit-
 tunt 152
Thesmaphoria, fest. 885
Thesmothetarum pictura 10
Thespia, Asopi filia 761
Thespieae Boeoticae situs et
 memorabilia 761. Thespien-
 ses a Thebano agmine se-
 cessionem faciunt 737. Ce-
 tessum confugiunt 788. ca-
 piuntur 739. Thespiensium
 praecipuum numen 761. fe-
 stum 771. in Sardiniam co-
 lonia 837
Thespius Erechthides 761
Thesprotis Epirus 435. The-
 sprotia Epirus regibus orba-
 tur 367. Thesprotiae memo-
 rabilia quae 40
Thessali equitatu et bellicis
 artibus clari 799. Ceresum
 frustra oppugnant 788. pro-
 dunt Athenienses 85. The-
 ssalorum et Kuboensium
 disceptatio de Oechalia 283.
 Thessalorum cum Phocensi-
 bus bellum 798
Thessalorum in Galatis delen-
 dis ardor 856. Thessalorum
 donarium 439. Thessalicus
 equitatus ab Agesilao fuga

- tur 228. Thessalorum equi-
 tum monumentum Athenis
 72. Theasales et Phocenses
 disternunt Locri Hypo-
 nemidii 892
Thessalici boves 371
Thessalonice Philippi f. 612.
 Thessalonices interitus 725
Thestius Agenoris filius, Ledaë
 pater 289
Thestii (seu Thespîi) filiaë 258.
 Thestii filias L cognoscit
 et implet Hercules 763
Thetis a Peleo prœnsatur 423.
 a Vulcano arma accipit 426.
 Thetis et Aurora pro filiis
 intercedunt 435. Thetidis
 templum 241. statua 266.
 simulacrum ligneum 241
Theutis Arcas cur tabe con-
 sumptus 659
Theutidis, vici Arcadici, olim
 urbis situs et memorab. 659
Thisa ad Lycaëum sita 655
Thisbe nympa Boeot. 773
Thisbes Boeoticae situs et me-
 morabilia 773. 892
Thisoa nympa 678. 679. 695
Thiopa urbe olim, nunc pagus
 678
Thisoa, regiuncula Arcad. 659
Thisoae regio Arcad. 679
Thius fl. Arcad. 670
Thocia (vel potius Thocnia)
 opp. 602
Thocus (vel potius Thocnus)
 Lycaonis f. 602
Thoas Ornytionis filius 120
Thoantis posteritas 381. paren-
 tes 381
Thocnus Lycaonis f. 661
Thocniae Arcadicae situs et
 conditor 661
Thocnenses, opp. Arcad. 654
Tholus Atheniensis 12. Θόλος
 Aesculapii 173
Thorax et hasta in Aesculapii
 suspensa 658. thorax hama-
 tus 761. thoraces cornei 50.
 linei 50. 499. thoracum vete-
 rum forma 863
Thornax lapeti Buphagum edit
 658
Thornax mons 196. 231
Thorsus fluvius Sardiniae 837
Thraces Macedonibus ingenio
 et pietate praestant 765.
 Bacchi ope caeduntur a The-
 banis 742
Thraci populosissima 22. Thra-
 cia montana 464. Thraciarum
 mulierum facinus in Orpheum
 768. Thrassarum apud Ery-
 thraeos privilegium 534
Trachis (vel potius Trachis)
 opp. Phocidis 804
Opaslor 402
Thrasis Eleus 457
Thrasyanor Ctesippi f. 152
Thrasylbulus Eleus 487. Manti-
 nensium vates et socius 619.
 Thrasybuli Elei genus, divi-
 natio, statua 454. 455. statua
 484
Thrasylbulus Lyci filius, Athe-
 nis tyrannide liberatis, Mi-
 nervae et Herculi colossos
 statuit 733. Thebanis succur-
 rit 215. Thrasybuli, Lyci filii,
 monumentum et virtus 71
Thrasylbulus Eleus 223
Thrasylli interitus 470
Thrasymedes Nestoris f. 151.
 Thrasymedis Nestoridæ mo-
 numentum 371. picta imago
 358
Θρωαλή 390
Thronium, opp. Abantidis 435
Thronium, opp. ad Boagrium fl.
 435
Thronus in saxo 87. thronus
 et simulacrum insignis arti-
 ficii 675. 676. throni eximii
 descriptio 255. throni cathe-
 drae 257. thronus Olympii
 Iovis 401. Θρόνος Ὀλύμπου
 195
Thurinachus Aegyri f. 123
Thurium vetus et recens 355
Thuria Spartanis datur ab Au-
 gusto 355
Thuriatae 355
Thurius gigas 255
Thyamis fl. 26
Thyestes Atreo succedit 795.
 Thyestæ in fratrem iniuria
 149. sepulcrum 149. filius
 Tantalus 161

<i>Thyia</i> , Castalii filia, Bacchi sacrifica 812. Thyia Neptu- ni concubina 870. Thyia picta 870	<i>Tibicines</i> Apollini reconciliati 162. tibicinia laudabilis ex- emplum 735. tibicinis effigies 487
<i>Thyia</i> , Bacchi festum 517	<i>Tixos</i> castell. Plat. 225
<i>Thyiades</i> , Baccho operantes foeminae 806. in Parnassi vertice sacra peragunt 878. a Thyia. dietae 812	<i>Tigres</i> fl. 39
<i>Thyina</i> simulacra 633	<i>Tigra</i> idem qui Martioras In- dorum 751
<i>Thymbris</i> fl. Romae, Latine Tiberis 688	<i>Tilphussa</i> , fons Boeot. 776
<i>Θυμιάσις</i> 416	<i>Tilphussius</i> , mons Boeot. 776
<i>Thymoetes</i> Oxyntae f. exiit regno Athen. 152	<i>Timaei</i> Phliasii victoria Del- phica 814
<i>Thynaorum</i> captura numerosa 818	<i>Timagenidas</i> patriam prodit 546
<i>Thyreae</i> (vel potius Tithorae) opp. Phocidis 120	<i>Timagorae</i> interitus 75
<i>Thyreae</i> (seu Thyraeae) Argo- licae conditor 602. Thyraea Argolidis opp. Aeginetis eiectis datur 178. Thyraea- tes sinus 602	<i>Timalcus</i> Megarei f. 98. 99.
<i>Thyreaetas</i> Lycaonis f. 602	Timalci sepulcrum 101
<i>Thyraeus</i> Lycaonis f. 671	<i>Timandra</i> Tyndarei f. 607
<i>Thyraei</i> Arcadici opp. situs, conditor, memorabilia 671. 602	<i>Timangelus</i> Boeotarcha 736
<i>Thyrea</i> Argolidis opp. 201.	<i>Timanthes</i> Cleonaeus 471
Thyreates sinus 202. Thy- reatis regio 709. Thyreati- cum bellum 220. Thyreaticus conflictus 821	<i>Timarchus</i> Rhodius 820
<i>Θυρεοὶ Κελτικὸί</i> 700. ratiuni vicem explent 847	<i>Timasitheus</i> Milonis congressum reformidat 486
<i>Thyrides</i> 276	<i>Timasithei</i> patria, victoriae, statua, interitus 472
<i>Thyrus</i> aquilifer 665. thyrsu aquam elicit Bacchus 373	<i>Timeas</i> Polynicis filius 156
<i>Tiara</i> sacerdotalis 449	<i>Timiditatis</i> mulcta 434
<i>Tiara</i> Eurotae filia 254	<i>Timocles</i> Sicyonis tyrannus 129
<i>Tiara</i> fl. 254	<i>Timocrates</i> Rhodius 227
<i>Tiberias</i> palus 391	<i>Timolaus</i> Corinth. 227. notatur 703
<i>Tiberis</i> fl. Romae 688	<i>Timonis</i> Athen. turris et elo- gium 76
<i>Tibiae</i> inventor 184. tibia prae- cinitur salientibus pentathlia 421. tibiae cantus in praeliis 251. tibiae abiici vult Mi- nerva 56. tibiaram olim tria genera pro triplici harmonia 734. tibiae cuius harmonia accommodatae 735. tibiae Graecae 421. Phrygiae ibid. Pythicae 392	<i>Timon</i> Eleus 480. Timonis Elei victoriae 379. 491. epigram- ma et statua 379. statua et victoria 455
	<i>Timon</i> Tegeates 654
	<i>Timoptolis</i> Eleus 490
	<i>Timosthenes</i> Eleus 455
	<i>Timosthenes</i> Thasius 477
	<i>Timothei</i> Cononis filii sepul- crum 74. statua 8. 57. 460
	<i>Tiphaz</i> Boeoticae situs et me- morabilia 774. <i>Tiphazis</i> , Ti- phae cives 774. Ptolemaeus Siphen. appellat.
	<i>Tiphys</i> Argus gubernator 774
	<i>Tiresiae</i> longaevitas, metamor- phosis, sapientia 776. capti- vitas, mors, sepulcrum 776. mors et sepulcrum 527. 745.
	<i>Tiresias</i> ex inferis evocatus 870

- Tiresias* auguraculum 741. *Tiresias* filia Manto 776
Tiryns heros 169
Tiryns urbs ab Argivis excisa 148. *Tirynthis* situs, conditores, rudera 169. *Tirynthis* muri, miraculum *Graeciae* 783. *Tirynthiorum* firmitas 589. *Tirynthii*, Argos translati 169. *Tirynthiorum* simulacra Argos translata 694. *Tirynthus* regnum 145
Tisamenus Eleus 488. *Tisameni* vatis origo et quinque victoriarum 232
Tisamenus Orestis f. 151. 205. a Temeno oppugnatur 200. Argis eiectus Achaïam petit 151. *Tisameni* Orestidae ad Iones legatio 523. interitus 523. sepulcrum 523. vindicta 205. filii 536
Tisamenus Thersandri filius 245. Thebarum rex 723
Tisander Cleocriti f. 483
Tisias Gorgiae collega 495
Tisicrates Crotoniata 473
Tisis Alcidis filius 301
Tissaphernes, Ioniae satrapa 226. capite mulctatur 227
Titanis sedes, sollertia, frater 136
Titanes dii tartarei 676
Tisanae templa 188
Titaresius fluvius 635
Tithorea nympa 879
Tithoreae (seu *Tithoraeae*) Phociae situs, nomen, memorabilia 878. *Tithoreenses* de Amphionis et Zethi monumento terram asportare cur studeant 744. *Tithorense* oleum 881
Tithraustes Artaxerxis dux 227
Tithronii (seu *Tethronii*) Phocici situs et memorabilia 884
Tithêum mons 170. 174
Titi Flaminii in Graeciam profectio 885. 886. Titus Spartam oppugnat 703
Tityus sagittis confoditur 256. 823. *Tityi* proceritas 806. monumentum 806. *Tityus* pictus 869
Tleopolemus Lycus 395
Tleopolemi fuga 259
Tleoptolemus Mercuris f. 162
Themas Athen. Archon. 315
Thesimenes 237
Thesmidas sepulcrum 74. statua et res gestae 65
Thoules τὰ ὄρα 262. 317
Tonitrus percellunt homines 217. tonitruis sacra fiunt 660
Torquium genera duo 796
Torris fatalis 874
Trachinis Phociae rudera 850.
Trachinius per Oetam trames 852
Trachys, mons 626
Tragasus 831
Τράγος, ἔρις 327. τράγος αἶμα Νίδης ὕδαρ 327
Tragus, fl. Arcad. 642
Tragicorum poetarum statuae 48
Traiani Imp. res gestae et opera magnifica 406. Traianus Mothonaeis libertatem reddit 367. Traiani forum, theatrum, balneae, statua 406
Transfugae simulati 308. transfugarum stratagemata 349
Trapezus Lycaonis f. 602
Trapezus opp. Arcad. 602. Hippothoi regia 607. Trapezuntis Arcadicae rudera 660.
Trapezuntis signa Megalopoli translata 665. Trapezuntii relicta Peloponneso sedes in Ponto signant 655
Tretus 144
Triangula columna 741
Triballos invadunt Galatae 843
Tribuum Athen. numerus auctus et nomina mutata 12. 13. De ceteris suo loco.
Tricca, opp. Messen. 284
Trichonion, Aetoliae opp. 199
Triclariae deae templ. 851
Tricolonus Lycaonis f. 508. 603.
Tricoloni posteritas 671
Tricolonus Hippodamiae proculus 508
Tricoloni, pop. Arcad. 603. 654.
Tricolonorum Arcad. situs et memorabilia 671. defectio 655

<i>Tricrena insula</i>	192	<i>Achaici opp. situs et memorabilia</i>	580
<i>Tricrena, trifontium</i>	632	<i>Tritonis apud Tanagraeos insolentia, et caedes</i>	749.
<i>Tridentis figura in saxo</i>	63	<i>Tritonum vox et cantus</i>	601.
<i>Triginta tyrannorum dominatus a Thrasybulo sublatus</i>	71	<i>Tritonum forma</i>	750.
<i>Τριγωνος δεξαστήριον</i>	69	<i>Tritones aerei</i>	112.
<i>Τριγωνος στήλη</i>	741	<i>Triton Africae fluvius</i>	113
<i>Trimarcisia (seu Trimarrisia) Galatica</i>	845	<i>Triton fl. Arcad.</i>	777
<i>Trinasus</i>	266	<i>Triton fl. Boeot.</i>	653
<i>Trioculus dux</i>	380	<i>Tritonis fons</i>	777
<i>Triodi Arcadiae</i>	674	<i>Tritonis palus</i>	653
<i>Triopas Pelasgi pater</i>	160	<i>Trivium Arcad.</i>	159. 777
<i>Triopas Phorbantis filius</i>	145.	<i>Trivium, quadrivium, quinquevium</i>	674
	280		616
<i>Triopae statua</i>	823	<i>Triumphus ante victoriam</i>	741
<i>Τριόφθαλμος ἡγεμὼν</i>	380	<i>Troades captivae</i>	861
<i>Triphyli parentes et statua</i>	819	<i>Trochilus</i>	34
<i>Triphylia regio</i>	385	<i>Trochos</i>	166
<i>Tripodisci, vicus</i>	105	<i>Troezen Pelopis f. 182. Troezenis filii migrant in Atticam</i>	182. 183
<i>Tripodis Arcadiae</i>	655	<i>Troezen Peloponnesi urbs a Troezen Pelopis filio denominata</i>	182.
<i>Triptolemus Cereris mystes</i>	143.	<i>Troezenis reges</i>	181. 182.
		<i>forum. 183. coloniae</i>	182
		<i>Triptolemi frugum sationem et panificium Arcadas docet</i>	604.
		<i>Triptolemi parentes, inventum, templum, statua</i>	34. inventa 568.
		<i>templum</i>	92.
		<i>area et ara</i>	93.
		<i>Triptolemi currus</i>	568
<i>Tripodes victoribus et fortibus viris dantur</i>	421. 532.	<i>Tripodes Apollini dedicant daphnephori</i>	730.
		<i>tripodes circum Ithomatae Iovis aram</i>	309.
		<i>tripus aureus super aeneo dracone</i>	830.
		<i>tripus inaeeratus</i>	406.
		<i>tripodes aerei Amyclis</i>	254.
		<i>tripodes aenei de Messeniorum spoliis</i>	313.
		<i>tripodes lignei</i>	310
<i>Tripodes fictiles</i>	310.	<i>τρίποδες ἄνυροι</i>	359
		<i>Tripodes, vicus Athen.</i>	46
<i>Tiremis rostrum aeneum de Atheniensium clade</i>	97.	<i>triremis terrestres</i>	91
<i>Tisaules Pheneates</i>	631	<i>Tritaea Achaeorum in Arcadum censum transit</i>	481.
<i>Tritaea Achaeorum in Arcadum censum transit</i>	481.	<i>Tritaeenses Arcades</i>	481.
		<i>Quaere Tritia.</i>	
<i>Tritaeus Megalopolit.</i>	656	<i>Tritia, Tritonis f.</i>	580
<i>Tritia, Tritonis f.</i>	580	<i>Tritiae (vel potius Tritaeae)</i>	
<i>Tritiae (vel potius Tritaeae)</i>			

Tubae inventor 158. tubicinum certamina 434
Tuguria quis primus excogitavit 599
Tunicae talares 664. tunicas expellibus suillis Pelasgus conficere docuit 599
Tuthos fl. Arcadiae 651
Tyche Oceani filia 354. Tyche ab Homero primum memorata 354
Τύχης ἀγαθῆς ara 415. **Τύχης ἀγαθῆς** cella 789
Tydei Athen. proditio 820
Tydeus Eleus 491
Tydei Oenidae percussor 745. sepulcrum 745. statua 821
Tyndareus, seu Tyndarus, Oebali f. 204. ab Hippocoonte pellitur 151. Pellanae exulat 263. restituitur 205. Helenae procos iuramento adstringit 262. Veneri pedicas cur addiderit 246. Tyndareus et Tyndaridae Minervae Chalcioeci templum aedificant 250. Tyndarei et Euryti monomachia 255. Tyndarei monumentum 251. filii et generi 205. filiae adulteriis pollutae 246
Tyndaridae maternum genus a Pleurone ducunt 239. quando in deorum numerum recepti 238. nautarum tutores 113. equis insidentes 256. Tyndaridarum victoriae Olymp. 893. stadium 193. domus 247. Quaere *Dioscuroi*.
Typaeus mons Elidis 389
Typhon Aegiensis 459
Typhos et Echidna 255
τύπος, σφύρα 210
τύποι lapidei simulacra deum sustinentes 675
Tyrannus frugi 656. 657. 673
Tyrannidem fovere turpe 214
τύρην, festum Bacchi 166
τύρως ἐκ καλῶν 470
Tyronidae Tegeatae statua 696
Tyrrhenus Herculis f. 158
Tyrrheni a Liparaeis victi 835
Tyrrhenum mare 442

V.

Vadimonis deserti gravis poena 550
Vafriciae exemplum 552
Vagitu primo exincti infantes 123
Vasorum varia materia 635. 636
Vatum munus in bello 318. ratum responsis eriguntur pugnantium animi 317. ratiocinae afflatus e gustato agni sanguine 165
Udaeus, Spartus 719
Velitum arma 306. 848. munus 307
Velum laneum 405. velorum nauticorum inventor Daedalus 732
Venarum robur 486
Venaticae indaginis exemplum 751. venatio cervi infelix 641. venationis studio ardentiori perit Saron 182. venatoris imago 872. 873. venatoris monumentum 580. venatoris habitu fallit Messenios Oebalus 310. venatorium stratagema 829
Venenum afflatu etiam perimit 764. veneni in serpentibus vis pro pabuli diversitate vel augetur vel imminuitur 764. venenorum propinatio 540
Veneficii vis 621
Venti Africi noxas ut avertant Methanenses 191. venti ut profligati a Diomede 369. ventorum ara et sacra 158. Ventis litatur 748
Venus matris filia 113. nuptiarum rerum procuratrix 354. a Marte armato abducitur 429. Veneri compedes cur addiderit Tyndareus 246. Veneri sacrificant sponsae Hermionenses 193. Veneri carnes suillae non offeruntur 135. Veneris statucae duae 20. simulacrum e myrto virente 408. simulacrum sedens 131. simulacrum armatum 121. 244. simulacrum figura quadrata

44. Venus insistens testadini
 515. hirco insidens 516. o
 mari emergens 118. Veneris
 aeditua 184
Veneris Acraeae aedes 4
Veneris *ἀμφολογίας* statua 253
Venus Anadyomene 403
Veneris Apostrophiae statua et
 etymon 742
Veneris Areae templum 251
Veneris Ascræae templum 187
Veneris *αἰακονίας* templum
 187
Veneris Caelestis templum 86.
 Quaere *Venus Urania*.
Veneris Cnidiae templum 4
Veneris Coliadis statua 5
Veneris Cotyliae fanum et si-
 mulacrum 685
Veneris Doritidis aedes 4
Veneris Epistrophiae templum
 97
Veneris Erycinae templum 645
Veneris Euploeae templum 4
Veneris lunonis simulacrum
 240
Veneris Limeniae templum 193
Veneris Mechanitidis etymon,
 simulacrum, templum 665
Veneris Melanidis templum 125.
 templum, et nominis ratio
 610. Veneris Melaenidis seu
 Melanidis fanum 768
Veneris Migonitidis fanum 266
Veneris Morphus fanum et si-
 mulacrum 246
Veneris Olympiae templum 237.
 238
Veneris *ναυόηρον* (seu Popula-
 ris) templum 51. simulacrum
 516. statua, et etymon 742
Veneris Paphiae templum 607.
 646
Veneris in Plintho simulacrum
 696
Veneris Pontiae templum 193
Venus Praxis 105
Veneris Sponsae templum 188
Veneris Symmachieae fanum et
 simulacrum 166
Venus Urania 44. Veneris Ura-
 niae templum 165. 502. tem-
 plum et simulacrum 515. tem-
 plum antiquiss. et simulacrum
 armatum 269. statua et ety-
 mon 742. Quaere *Urania*.
Veneriarum rerum tempus aliud
 hominibus, aliud bestiis 610
Veritas odium parit 152. verum
 dicere non ubique tutum 330
Vermibus eroditur *Cassander*
 725
Versu pro hasta 320
Vespasianus. Graecos iterum Ro-
 manis subicit 564
Vestae templum 194. ara et pri-
 matus in sacris Olympicis
 411. statua 41
Vestitus rudioreis seculi 895
Via sacra 88. 444
Vicinitudo rerum 667. 668. re-
 rum humanarum 351
Victimae, super quarum extis
 iuratum, abiciuntur 441. vi-
 ctimarum fasciae 880
Victis adimi donaria et deum
 simulacra solent 694
Victoria non pecuniis emenda,
 sed virtute quaerenda 430.
 431. victoriam laboriosam se-
 cuta mors subita 254. 263.
 victoria in morte 682. 683.
 victoria miraculosa 835. vi-
 ctoriae Theagenis MCCC
 478. victoria taeniata et coro-
 nata 400. inaurata 398. in
 curru sedens 495. victoriae
 saltantes 401. victoriae invo-
 lucris templum 52. victoriae
 involucris simulacrum 243.
 447
Victus moderatio antequam ad
 sacra eatur 592
Vidua, cognomen 695. 697. vi-
 duae olim non nubebant se-
 cundum 159. viduarum vota
 898
Vitis etiam rebus sua virtus
 indita divinitus 636
Vimineae cuspides 50
Vinculorum dedicatio 141
Vindictae memorabile exem-
 plum 478
Vinum e Bacchi templo fluens
 Bacchanalium tempore 518.
 vini crateres per urbem Bac-
 chanaliorum tempore 595.
 vino vacuos lebetes implet

- Bacchus** 517. vinum, amor, nox, nihil moderabile suadent 320. vino amatur audacia 768. vino capiuntur Cretenses sagittarii 326
Violentiae ara 121
Viperæ pastu diverso venenum vel amittunt vel recuperant 764-765
Virgine percutiuntur homines in sacris Eleusiniis 630
Virgo turpis in pulchram mulierem versa 220. virginem sibi omnium pulcherrimam deposcit daemon 467. virginum ornatus 862. virginum certamen curule 417. præmia 417. præsides 417. virginibus captivis custoditur pudicitia 320. virginis in festo violatae dedecus voluntaria morte reddunt 288. virginis caedes elui nequit 252. virgini *ᾠστρον* reddit Aristomenes 327. virginum habitu submissi sicarii 288. virginei ornatus usurpatio fallax. 638. virgines avium cruribus præditæ 641. virgines mulari vehiculo insidentes 426
Virgineus pudor 696
Virginitas sacerdotis Herculeæ perpetua 763
Virgo Taurica 103
Virgines arbores 646
Viris semel duntaxat in Proserpinae fanum quotannis intrare licet 665
Virium insignia specimina 464. viribus non nimis fidendum 465. virium fiducia perdit Milonem 486. 487. Quaere *Robur*.
Virtutis stimulus 466
Visci aucupium 641
Visio hominis coronati 453
Virus recuperatio mira 898. virus recuperatio et subita amissio 310. 311
Vitæ brevis ob scelera 612. Vitam sibi adimere insani est, non fortis hominis 472
Vitæ Iunoni sacra 531. vitæ antiquiss. in Iunoniæ 643
Vitiliginis sanatio 387
Vitis unde nata 895. vitem primam Thebani sibi arrogant 757. vitium novella germina ut contra Libis iniuriam tueantur Methanenses 191. vitium putatio ab asino præmonstrata 201
ὄβλας 93
Olympicus dux Rom. 564
Ulysses ab apro vulneratus 817. Penelope potitur 235. Minervæ Celeuthiæ templum et statuum erigit 235. 236. Spartæ apud socerum manere non vult 263. amittit navem 443. Illo reversus Minervæ Sospitæ templum condit 691. an æreum simulacrum Neptuno dedicavit 628. Ulyssis mater 870. Ulyssis et Heleni monomachia 435. Ulyssis inimici 874. naufragium 86. error per oram Italicam et Siculam 467. *ἑρπιδος* a Calypsone 603. furtum 52. descensus ad inferos 866. apud inferos pictura 870. Ulysses pictus 862. Ulyssis equorum et boum armenta 628
Umbilicus Delphicus 835. umbilicus Peloponnesi 141
Umbris carentia loca 679
Unguentum Cyzicenum 369. unguenta Chaeronensium odora et medica 797
Ungues argentei 57
Ungulae equinae vis 636
Vomerem manu restituit Glaucus 475
Voracitatis certamen 385
Vocis vitium fortuito casu emendatum 834. vocis præmia 813
Upupa avis 807. ubi primum visa 100
Urania Venus 44. Urania Venneris aedes 36
Uraniae fanum nulli patet viro 592
Urbs quid 805. urbs prima quæ 678. urbis designatio 345. urbes condere primus Triptole-

mus docuit 569. urbium vi-
ces 668. urbibus victis simu-
lacia deum adimuntur 694.
urbium sub aquis rudera
587
Urinans peritia mira 842
Urnæ fictiles defunctorum os-
sibus inhumandis factae 164
Ursorum immolatio 570. *Ursæ*
albae 634. *Ursina* pellis pro
pelle stragula 876
Ursæ maior, sidus 603
Vulcanus Tali filius 707
Vulcanus matrem vinculis libe-
rat 251. in coelum reducitur
46. Vulcani sollertia fabrilis
46. Vulcani operae quas su-
persunt 795. Vulcani effigies
426. templum Athenis 36
Fulgi pertinacia in opinione
semel concepta 164
Vulpes cadavera rodens Ari-
stomeni exitum monstrat 324.
Vulpes in saxum versa 746
Fulturina pellis 868
Uxor dignitatem conciliat ma-
rito 330. Uxor fugitiva ut re-
duci queat 716. Uxorem occi-
dere quam hostibus relinque-
re mavult *Diaeus* 561. Uxo-
rum erga maritos firma esse
debet benivolentia 246. Uxo-
res duas simul habuit *Anaxan-
drides*, rex *Spartæ* 211. Uxo-
ris et mariti monumentum in-
signe 580

X.

Xanthippus Aripbronis filius
Athen. dux 221. *Xanthippi*
in Graeciam merita 705. sta-
tua 59
Xanthippus Deiphontis f. 176
Xanthippus Phocensis 807
Xanthus Erymanthi f. 644
Xanthi Thebanorum regis ma-
iores et interitus 723
Xenargis Philandridæ statua
454
Xenias Eleus 223. *Xenias* pro-
digio 384
Xenargis Spartani statua 546

Xenocles Maenalius 473
Xenocles Sophoclis f. 89
Xenochia vates *Herouli* coacta
vaticinatur 830
Xenochides Heraeensis 459
Xenoerates Boeotarcha 736. Ari-
stomenis clypeum accersitum
mittitur 360
Xenodami Anticyrensis victo-
riae et statua 892
Xenodice Traiana 862
Xenodices monumentum 827
Xenodici statua et victor. 488
Xenoducus Messenius 292
Xenombrotus Eous 487
Xenonis Achæi apologia 548
Xenophon Cyri socius 741. Xe-
nophontis Gryllidæ in exilio
sedes et donaria 388. monu-
mentum et statua marmorea
389
Xenophon Corinth. 338
Xenophon Menephyli f. Aegien-
sis ex Achæia 459
Xerxes spoliat vacuas civib.
Athenas 20. simulacra Deum
e Graecia asportat 694. Xer-
xis potentia 213. Xerxeae ex-
peditionis tempus 687. Xer-
xeorum copiarum pars Del-
phos invadit 813. Xerxei ta-
bernaculi expressa imago
47
Ξόανα, *Ξόανα ἀγάλματα* 127. 137.
Ξόανων materia 633. *Ξόανα* ve-
teribus usitatiora 152
Xuthi pater, exilium, coniux,
liberi, migratio 521
Ξυλεύς 407
Xystus unde dictus 511

Z.

Zacynthus insula 336
Zacynthus Dardani f. *Zacynthi*
insulae conditor 645
Zancle opp. Siciliae 336. occu-
patur a Messeniis 327. mu-
tato nomine Messene dicitur
337
Ζῆνις, simulacra Iovis 430
Zarax, opp. Lacon. 9. 92. 265.
271

Zarecis heroum	92	Zeuxippe Lamedontis filia	125	
Zelotypiae stimuli	716	Zeuxippus Apollinis f.	500	
Zenon I. epreates	438	ζῶδια ζῆδρον	500	
Zephyri ara 89. Zephyrium	209.	Zoeteus Tricoloni f.	671	
	466	Zoetion, opp. Arcad. 654. Zoetiae (seu Zoetii Arcadicae situs, conditor, memorabilia	671	
Zetes et Calais Harpyias fugant	256			
Zethus et Amphion fratres	125.	Zona Amazonis 400. Zonas Apaturiae Minervae dedicant sponsae Troezeniae	189	
Zethus Antiopes filius, cum fratre, occupata Cadmia, Thebas condit	1. 5. 720	ζώνη πρό armatura 743. ζώνη ὑπὲρ τῶν χιτῶνων περιθώρου	839. ζῶραι οὐδῆρου 835. Zonae aeneae obelisc.	791
Zethi monumentum 744. filius	721	ζώσασθαι pro ὀλλίσασθαι	743	
Zeugma, urbs	869	Zoster, demus	76	
Ζεύματα fluviorum	847	Zotus Cherronesius	491	
Ζεύς Καννῶτις	265	Zypoetes Thrax	406	
Zeuxidamus Archidami filius				
220. Spartae rex	315			
Zeuxidamus Leotychidae f.	221			

II. INDEX

SCRIPTORUM A PAUSANIA COMMEMORATORUM.

- Aeschylus* 6. 35. f. 68. f. 611. in. Euphorionis filius 166. in. 676. m. *ἐς Γλαῦκον* 754. m. *ἐπὶ ἐνὶ Θήβαις* 156. in.
- Aeschylus Satyri* 141. m. statua 49. in.
- Alcaeus* *ἐν προοίμῳ τῷ ἐς Ἀπόλωνα* 817. f. *ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς Ἐρμῆν* 574. in.
- Alcman* 244. in. *ἐν ᾄσματι τινι* 276. f. *ἐς τοὺς Διοσκόρους ᾄσμα* 99. in. *ἐς Φαίωνα καὶ Κλήταν* 254. f.
- Alexander Pleuronius* 162. in.
- Amphionis musica* 720. f. vide etiam *Minyas*.
- Anacharsis* 53. in.
- Anacreon Polycrati familiaris* 6. *Τεῖος πρῶτος κατὰ Σαπφὴν τὴν Λεσβίαν τὰ πολλὰ ὧν ἔγραψεν ἱρωτικὰ ποιήσας* 59. in.
- Anaximenes* τὰ *ἔπη* τὰ *ἐς Ἀλέξανδρον οὐ μοι πιστὰ ἴσιν Ἀναξίμη τῶν ποιήσασα εἶναι* 497. in.
- Anaximenes Historicus* τὰ *ἐς Ἑλλήσιν ἀρχαῖα καὶ ὅσα Φωκίος καὶ Ἀλέξανδρος εἰργάσατο, συνέγραψεν ἅπαντα* 465. f. 496. in. γράφει βιβλίον *ἐς Ἀθηναίους καὶ ἐπὶ Λυκεδαίμονιους ἑμοῦ καὶ Θηβαίους ἀγγραφὴν λείδορον* 496. f.
- Androthion* *ἐν τῇ συγγραφῇ τῇ Αἰθιδί* 470. in. 815. m.
- Anonymi versus* 551. f. 612. f.
- Anonymus* *ἐν καταλόγῳ τῶν γυναικῶν* 273. f. (*Hesiodus*) ὁ τὰ *ἔπη* τὰ *ἐς Εὐρώπην ποιήσας* 721. in.
- Antagoras Rhodius* 6.
- Antimachus* 781. m. *ἐπιστρατεῶν Ἀγγέλων ποιήσας ἐς Θήβας* 649. in. 650. m. 651. in.
- Antiochus Syracusanus*, ὁ *Ξενοφώνος ἐν τῇ Σικελιώτιδι συγγραφῇ* 824. in.
- Antiquitatum et rerum in singulis locis memorabilium interpretes* 133. m. 431. f. 630. in. 669. f. in. 716. m.
- Aratus*, Solensis, familiaris Antigonos 6.
- Archilochus* 866. f. 876. f. *ἐν Ὑμνῳ* 547. f.
- Aristarchus* ὁ τῶν *ἐν Ὀλυμπίῳ* *ἐξηγητῆς* 428. in. m.
- Aristeas*, Proconnesius 58. in. *ἐν τοῖς ἑσπερίοις* 392. m.
- Aristias Σατύρου* compos. 141.
- Aristophanes*, com. 385. m.
- Aristotelis* *Stagiritae*, statua 462. m.
- Asius*, poeta 124. 125. m. 178. m. 282. f. *Amphiptolemi filius, Samius*, *ἐν τοῖς ἑσπερίοις* 530. in. m. *ἐν τοῖς ἑσπερίοις* 420. f. 599. in. 755. f. 239. f.
- Bacis*, Boeoticus vates 828. f.
- Bacidis*, poetae, *χρησμοί* 344. f. 345. in. 744. m. 832. m. 878. f. 879. m.
- Bias Prienensis* 857. m.
- Boeo* *ποιήσασα ὕμνον Αἰλφοῖς* 809. f. 810. in.
- Byzis Naxii inventum* 398. in.
- Calades*, legislator 20. m.
- Calaeus* 729. m.
- Calliphonis Samii* pictura 864. in.
- Callippus*, Coriuthius *ἐν τῇ ἐς*

- Ὀρχομενίου συγγράμῃ* 765. m.
758. m.
Carcinus, Naupactius, auctor
carminum Naupactiorum 898.
in.
Chaldaei philosophi 360. in.
Charon, Pythei filius 897. f.
898. in.
Chersias, Orchomeni, *ἔκ*
788. m.
Chilon, Spartanus 857. m.
Choerilus, Atheniensis, *δοῦμα*
ποιήσας, *Ἀλῶν* 34. f.
Chrysippus, Solensis 39, f. 74. f.
Cinaethon, Lacedaemonius, *ἑ-*
καλόγητος *ἑκατὶ* 119. in. 282.
f. 707. m.
Cleobulus Lindius 857. m.
Cleon Magnes. 806. f.
Clitodemus τὰ *Ἀθηναίων* *ἐπιχώ-*
ρια *ἔγραψεν* ὁ *ἀρχαιότατος* *ἐν*
τῷ *λόγῳ* *τῷ* *Ἀττικῷ* 834. in.
Commentarii rerum gestarum
29. m. Eleorum 263. f. 460.
f. Thebanorum 745. m.
Corinna fatidica 748. f. *ἡ μὲν*
ἐν *Τυριάῳ* *ᾄματα* *ἐποίησε*
753. in. infra in *Meseager*.
Creaphilus *ἐν* *Ἰφικλῆϊ* 283. in.
Crius vates 238.
Ctesias *ἐν* *τῷ* *λόγῳ* *τῷ* *ἐς* *Ἰνδοῦς*
751. m.
Cypria carmina 246. f. 284. in.
862. f. 863. m. 874. in.
Dares, Medus, *ἐν* *λόγῳ*, *οὗς*
ἔκ *πρὸς* *Ἀθηνοῦς* 867. f.
Demodocus 255.
Diogenes, Sinopensis, Cynicus
115. in.
Ennius poeta 862. m.
Eveae magnae, carmen (Hesio-
di) 114. f. 146. m. 170. m.
282. m. 508. in. 771. f. 783. f.
794. in. 874. m.
Eperastus, Eleus, vates, ver-
sus in eum 494. in.
Ephialtis, oratoris, monumen-
tum 75. in.
Epigramma in Agamemnonis
scutum 425. m. Aiacem 425.
m. Alcmenae thalamum 731.
m. Apollinem et Musarum
chorum 443. in. Aristocratem
lapidibus obrutum 355. in.
Atlantem coeligerum 423. m.
Auream phialam ab Athenien-
sibus et sociis dicatam 398. f.
Cassandrae violationem 425.
f. Cervam torquatam 620. m.
Chilonem, Patrensem 461. f.
Cleoetae statuum 504. in.
Cleosthenem 476. f. Cornu
copiae a Miltiade dicatum
499. in. Cydiae, Atheniensis,
clypeum 849. f. Damarchum,
pugilem 471. m. Dearum iu-
dicium 425. m. Equum 448.
in. Epaminondam 741. m.
Euergi donaria 398. m. Foe-
minam quandam 422. m. de
Galatarum spoliis 31. f. in
Helenae et Aethrae abdu-
ctionem 425. in. Herculem
445. f. Herophilem, Sybil-
lam 827. m. Hesiodum de-
functum 787. m. Hieronis do-
na, Olympiae posita 687. f.
Homeri statuam 857. f. Io-
vis statuam 397. f. 435. m.
438. f. 439. f. 444. f. Iphida-
mantem et Coontem 425. m.
Laodices peplum 607. f. Ly-
ci victorias 484. m. Lysan-
dri statuam a Samiis dica-
tam 459. f. de Macedonum
spoliis 31. f. Marpessae re-
petitionem 422. m. Medaeae
nuptias 422. l. 423. in. Men-
daeorum donum 450. m. Mer-
curium 425. m. Metaphum
282. in. Oebotam stadiodro-
mum 565. m. Oenomai do-
mus columnam 428. f. Olym-
picorum ludorum corruptores
430. m. Onatae opera 683. in.
Phidiae opera 397. f. Phido-
lam 484. m. Philonem 474. f.
Philopoemenem 706. m. Phy-
tali sepulcrum 89. f. Polyda-
mantem 596. in. Pythocritum
487. m. Theopompum 476. in.
Timonis statuam 379. in. Tri-
podem Herculis 814. in. in
Venerem 423. in. in Victo-
riae clypeum 398. f.
Epimenides, Cretensis 635. in.
Gnosius, *ἐν* *ἑκῶς* 35. in.

- Euanorides*, Eleus, ἔγραψε τὰ δνόματα ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Νεμέᾳ νίκη 471. in.
- Euchus*, Cyprius, vates 828. f. 832. m. 858. in.
- Eumantis*, vates 317. m.
- Eumelus* 114. in. 119. m. Amphilyti filius, ὃς καὶ τὰ ἐπη λέγεται ποιῆσαι, φησὶν ἐν τῇ Κορινθίᾳ συγγραφῇ (εἰ δὴ Ἐυμήλου γε ἡ συγγραφὴ) 110. m. Δίσμα προσόδιον ἐς τὸν Ἀπόλλωνα ἰδίδασκεν 237. m. ἐν τῷ προσοδίῳ τῷ ἐς Δῆλον 361. m. 427. in.
- Εὐμολπία ποιήσεις*, vide infra *Musaeus*.
- Euphemus*, Chalcidensis 162. in. τὰ ἐς τὴν Αὐοδίην ἐποίησεν 864. m.
- Eupolis*, comicus 127. in.
- Euripidis* sepulcrum honorarium Athenis 6. statua 48.
- Genealogiarum* auctores 99. m. 119. in. 282. m. 707. m.
- Gnias*, faber aerarius et poeta, ἐποίησεν ᾠδα τὰ Δαίρια καὶ ὕμνον ἐἰς τὴν Θεόν (Minervam) 250. f. 255. in.
- Gorgias* Leontinus 494. f. 495. in. m. 842. in.
- Hecataeus* Milesius 275. m. 283. m. 606. in. 696. in.
- Hegias*, Troezenius 5. m.
- Hellanicus*, historiographus 118. f. 147. m.
- Hermesianax* Colophonius 493. f. ὃ τὰ ἐλεγεῖα γράψας 23. m. 566. in. 567. f. 623. f. 781. m.
- Herodotus* Halicarnass. 12. f. 81. f. 103. in. 145. m. 457. f. 181. m. 371. in. 477. in. 845. f. 884. f. ἐν ἐπιστρατείᾳ τοῦ Μήδου 878. f. ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐς Κροίσον 207. m. ἐν τῇ Αὐδίων συγγραφῇ 275. f. ἐν τῇ συγγραφῇ 833. m. f.
- Herophanes*, Troezenius 191. f.
- Herophile*, Sibylla 825. 727. eius ὕμνοι ἐς Ἀπόλλωνα 826. in. 827.
- Hesiodi* statua 763. in. ἐπη μαντικά 772. in.
- Hesiodus* 6. 58. m. 125. m. 132. f. 171. f. 446. m. 768. m. 771. sq. ubi de genuinis eius scriptis 786. f. 813. m. ἐν ἔπειαι τοῖς ἐἰς τὰς γυναῖκας 8. ἐν Θεογονίᾳ 68. f. 634. f. 762. in. ἐν καταλόγῳ γυναικῶν 103. in.
- Hieronymus*, Cardianus 23. f. 24. in. 33. f. 44. in.
- Himeraei* ᾠδὴ 864. m.
- Hippias* 443. in.
- Hippocratis*, medici, donum 803. in.
- Homerus* 6. 80. in. 33. f. 52. m. 54. m. 69. in. 76. f. 90. in. 92. in. m. 119. f. 125. in. 126. m. 138. m. 139. in. 140. f. 143. m. 160. m. 162. m. 166. in. 168. m. 172. m. 183. in. 189. f. 197. in. 207. 207. f. 211. in. 259. m. 261. f. 264. m. 265. f. 266. in. 273. f. 275. m. 277. f. 278. in. 280. f. 284. f. 293. f. 301. m. 319. f. 349. in. 353. in. f. 355. m. 359. in. 363. m. 371. m. 372. f. 380. m. 393. m. 400. in. 411. in. 426. m. 440. m. 441. f. 446. m. 465. in. 510. in. 602. m. f. 603. f. 604. m. 613. f. 632. f. 635. in. m. 640. in. 645. m. 648. in. 651. m. 660. f. 667. m. 676. in. 677. in. 683. m. 697. m. 702. m. 707. m. 729. m. 743. f. 748. f. 749. in. 754. in. 756. m. 761. in. 766. f. 768. in. 770. f. 781. in. 788. in. 794. m. 803. f. 805. f. 806. in. 811. in. 812. in. m. 813. f. 824. in. 839. f. 852. in. 857. f. 858. in. 859. f. 861. f. 863. m. f. 871. f. 878. in. 874. m. 876. f. 881. m. 883. m. 891. in. ἐν Ἰλιάδῃ 117. m. 221. in. 253. m. 348. f. 354. f. 372. m. 387. f. 402. f. 516. m. 650. in. 667. m. 680. in. 684. in. 745. m. 748. in. 782. f. 793. m. 831. m. 860. m. 864. in. 871. m. 893. f. ἐν Ὀδυσσεύῃ 30. f. 146. m. 257. in. 280. f. 281. in. 660. m. 698. in. 720. f. 721. f. 776. m. 796. m. f.

806. m. 859. m. 860. m. 868. in. 871. in. *ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητρα* 354. m. *ἐς τὸν Ἀπόλλωνα* 893. f. *ἐν ποιήσει τῶν ἐν ἔθους* 40. f.
- Homerus prisca locorum nomina recentioribus praefert* X. 36, 3 et Auct.
- Hyperochus*, Cumanus 828. in. *ὑπομήματα ἔργων* 29.
- Ibycus*, poeta 125. m.
- Ilias parva* 862. f. vide *Ma-*
chaon.
- Indorum magi* 360. in.
- Ion*, Chius, *ὑμνον Καίρου πεποι-*
μένος 413. in. *ποίησας τραγω-*
δίας, ἐν τῇ συγγραφῇ 532. in. f.
- Iophon*, Gnossius, *τῶν ἐξηγητῶν*
χρησμοῦς ἐν ἑξαμέτρῳ παραέχεται
84. m.
- Isocrates* 43. m.
- Lamia Sibylla* 825. f.
- Lesbia*, poetria 636. in. (*Sap-*
pho.)
- Lescheus Pyrrhaeus* *ἐν Ἰλλου*
Ἰλλοῦδι 860. f. 861. in. m. f.
863. in. 864. in. f. 865. in.
m.
- Leuceas* poeta *δ τῶν ἐπιχωρίων*
ἐξηγητῶν ἐν ἑπείῳ εἰρηκεν 33.
m. v. *Lyceas*.
- Linus* *ποίησας τὰ ἔπη* 154. in.
634. f. 766. m. 767. m.
- Lyceas* 153. m. 161. in. 164. f.
- Lycurgus* 19. f. 207. m. f. 242.
f. 248. m. 249. f. 703. f. 252.
m. Alius *Lycurgus τοῦ πρώ-*
τατος 256.
- Lycius* v. *Olen*.
- Lycus*, Pandionis filius, vates
44. 281. f. 282. m. 283. f. 328.
m. 828. f.
- Lysis*, Tarentinus, Pythago-
reus 735. m.
- Machaon* *δ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν*
μικρὰν Ἰλιάδα 278. m.
- Melampus*, Amythaonis filius
150. m.
- Melampus*, in eum Hesiodi poe-
ma 771. f.
- Melanopus*, Cumanus *ἐς Ἰλιον*
καὶ Ἐκατόρην 392. m.
- Meleager* *τὰ ἔπη ποιήσας τὰ Κί-*
πρια 284. in.
- Mimnermus* *ἔλεγεια ἐς τὴν μάχην*
ποίησας τῆς Σμυρναίων πρὸς
Γύργην τε καὶ Αὐδῶν 766. in.
- Minyas*, poesis 866. m. 868. in.
874. m. infra in *Prodicus*.
ἔχει ἐς Ἀμφιλοῖαν κοινῶς καὶ ἐς
τὸν Θράκα Θάμυριν 721. m.
- Mulierum illustrium catalogus*
(Hesiodi) 273. f.
- Musaeus* 61. m. 813. m. 823. f.
- Musaei* *ἔπη, εἰ δὴ Μουσαίων καὶ*
ταῦτα 34. f. *ἔπη, δοκεῖν μοι πε-*
ποίηκεν Ὀνομάκριτος, καὶ ἔτι
οὐδὲν Μουσαίου βεβύλωτος, ὅτι μὴ
μόνον ἐς Δήμητρα ὕμνος Αὐτο-
μήδει 53. in. *ὕμνος Αὐκοριδάς*
ποίησας ἐς Δήμητρα 281. m.
χρησμοί 820. f.
- Μουσαῖον Ἀντιοφίμου προσποιῶν*
τὰ ἔπη Εὐμόλπει 809. in.
- Myro*, Byzantia, *ποίησασα ἔπη*
καὶ ἔλεγεια 721. in.
- Myron Priensis*, *τὸν πόλεμον*
τῶν Μισσηνῶν ἐν λόγῳ πέποι-
ήσας 293. m. f. 294. in.
- Myso* 86. in. *Chenensis* 857.
m.
- Ναυπάκτια* *ἔπη* 118. f. 282. m.
897. f. Vide supra in *Carci-*
nus.
- Nicias*, Nicomediensis 257. f.
- Nótos*, poesis 868. in. 870. in.
872. f.
- Oedipodia carmina* 722. in.
- Olen* *ἐν Ἡρώς ὕμνῳ* 140. f.
- Olen*, Lycius, *ἐν Εὐλειθίας ὕμ-*
νῳ 42. m. 762. in. *ἐν ὕμνῳ τῷ*
ἐς Ἀγαταν 392. m.
- Olenis vaticinia* 809. f.
- Onomacritus* 53. in. *Διονύσου*
συνέθκειν ὄργια 676. m. *ἐν τοῖς*
ἑπείῳ 664. f. 781. m.
- Oraculum* 189. f. 210. m. 224. f.
301. f. 307. f. 308. f. 327. m.
337. f. 342. f. 360. m. 379. m.
380. f. 390. f. 474. f. 533. m.
538. 599. f. 612. m. 616. m.
648. in. 738. f. 744. m. 746. in.

785. in. 799. m. 812. f. 840.
n. 857. f. 894. m. vide etiam
Pythia et Sibylla.

pheus 34. f. 180. m. 261. f.
146. f. 745. in. 505. m. 762.
n. 768. m. 769. 813. m. 873.
n.

phei ὕμνοι 90. m. 770. f.

mpheus 92. m. 94. in. 762. in.
πρῶτος ἦσεν ἐς χάριτας 780. f.
Ἀθηναίους τοὺς ἀρχαιοτάτους
ἡμῶν ἐποίησεν 577. m. 767. in.

ἢ τοῖς ἑπεὶ 672. in. 773. in.
nyasis, ὁ Πολυάρχου, πεποιτικῶς
ἑς Ἡρακλέα ἔπη 817. f. ἐν τοῖς
ἑπεὶ 731. f. 871. in.

usanius v. *Praef.* vol. I.

riander 53. m. 857. m.

raeus, Zenonis auditor 130.
n.

aennis fatidica 828. m. ἐν
τοῖς χρησμοῖς 838. m.

emonoe, Delphica vates 809.
f. 812. f. 828. m.

ilistus 34. in. Archomenidis
ilius 438. f.

iloxenus, poeta familiaris
Dionysio 6.

onix Ἰάμβων ποιητής 23. m.
rynichus ὁ πολυφράδμορος ἐν
ἑράμῃ Πλευρώνι 874. f. 875.
in.

idarus 99. m. 283. f. 355. in.
525. m. 741. m. 743. f. 753.

in. m. f. 755. m. 758. m. 768.
in. 810. f. 852. f. 858. f. ἄσ-

μα ποιήσας 20. m. ἐν ᾧσματι
274. m. 455. m. ἐν ᾧδῃ 412. m.

592. f. 835. in. ἐς Ἀμμωνα ὕμ-
νος 741. f. ἐς Ἄνδρα Ὀλυμπε-

νικην ᾧσμα 397. f. ἐς Ἀντιόπην
5. m. ἐς Ἀραφὰν θεῶν 180. f.

ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία 436. m.
ἐς Περσεφόνην ὕμνος 755. m.

sander, Camirensis 199. f.
640. f.

sistratus, Homericorum ver-
suum collector 594. in.

itacus, Mytilenaeus 857. m.

ataici belli scriptores 437. f.

ato 76. in. Aristonis filius
360. in. 564. in. 857. m.

Polybius Lycortae filius 616.
in. 663. m. 675. m. 691. m.

698. m. συνέγραψε ἔργα Πω-
μυλῶν, καὶ ἄς Καρχηδονίως

κατέστησαν ἐς πόλεμον 663. m.

Polycrates, Atheniensis rhetor
495. m.

Polymnestus Celophonius ἔπη
Δαυδάμωντος ἐς Θυλῆταν πο-

ήκης 35. m.

Pratinae Satyri 141. f.

Praxilla 239. in.

Proclus, Carthaginiensis 159.
m. 368. m.

Prodicus, Phocaeensis, εἰδὴ τοῦ-
του τὰ ἐς τὴν Μινυάδα ἔπη

363. m.

Pronomus, tibicen, ᾧσμα πεποη-
κεν τοῖς ἐν Εὐρώπῃ Χαλκιδεῦσι

735. in. eius cantica 345. f.

Pyrrhon, Pistocratis filius 514.
m.

Pythia 149. f. 171. m. 309. f.
479. in. 686. f. 832. in.

Rhianus, Benaeus, τὸν πόλεμον
τῶν Μεσσηνίων ἐν τοῖς ἑπεὶ

ἐποίησεν 293 m. f. 294. in. 315.
m. 323. m. Cretensis 281. f.

Rhodi poetae versus 139. f.

Sabba Sibylla 828. in.

Sacadas τὸ αὐλῆμα τὸ Πυθικὸν
πρῶτος ᾤλησεν ἐν Δελφοῖς 162.

m. 487. m. 814. in.

Sacadae carmina 345. f. statua
768. in.

Sappho, Lesbica 59. in. 767. in.

τὰ ἔπη τὰ Σάπφους 71. in. ἐς
Ἐρωτα 762. in.

Sibylla 126. m. 543. m. 820. f.
821. in. 825. f.

Simonides τῇ Κυρίσκατὸ ἐπύγραμ-
μα ἐποίησεν 222. f.

Simonidis elegi 715. in. 866.
in. Epigramma in Philonem

474. f.

Socrates 53. in. 76. m.

Solon 38. in. 41. f. 857. m. 894.
in. m.

Solonia ἐλεγεία 97. m.

Sophocles 69. in. 89. m. eius
statua 48.

Stesichorus Himeraeus 162. in.

188 INDEX SCRIPT. A PAUSAN. COMMEMORAT.

714. f. τῆς αὐτοῦ δὲ ἐκδοῦν
260. m. ἐν τῇ 602. in.
ἐν τοῖς ἐκδοῦν 731. f. ἐν τῇ 862. m. 865. m.
- Telestilla*, poetria 157. in. m.
194. m.
- Thales*, Milesius 35. m. 857. m.
- Thamyris* 767. f. vid. *Minyas*.
- Thebais*, poema 729. m. de
Adrasti fuga 650. in. de Par-
thenopaei percussore 746. m.
- Theodorus*, tragoedus celeberrimus
90. in.
- Theopompus*, Damastriati fili-
us 229 f. 496. f.
- Thesprotis*, poesis 624. m.
- Thucydides* 55. f. 498. m.
- Timothei*, Milesii, carmen, Per-
sae inscriptum 701. m.
- Tisias*, insignis orator 495. in.
- Tyrtaeus* 312. m. 313. f. Athe-
niensis ludi magister 316. f.
319. 323. f. eius ἀλεγεινὰ 294.
m. 315. m.
- Xenocles*, Sophoclis filius 89. m.
- Xenophon* 9. f.

III. I N D E X

ARTIFICUM A PAUSANIA COMMÉMORATORUM.

- Acestor* eiusque artis opus 498.
Agamedes Ergini fil. architectus 785. cum Trophonio fratre thalamum Amphitryoni aëruit 781. Neptuno templum erigit 618. in furto capitur 785. v. *Trophonius*.
Ageladæ Argivi ætas 362. 688. opera 472. 476. 487. 584. 812.
Agoracrii statuar. opera et magister 778.
Alcámenes statuar. quot ætatibus ante Praxitelem vixerit 616 Phidiae æqualis et secundus ab illo in arte 399. Opera 733. 46. 20. 5. 57. 44.
Altyi Sicyonii stat. opera 452. 472. 820.
Amphion Acestoris fil. Cnossius stat. 834. 457.
Amyclæi stat. opera 830.
Anaxagoras Aegineta eiusque opera 437.
Andreas Argivus plastes 492.
Androthenis stat. opera 843.
Angelionis et Tectæi Apollo 187. 780.
Antenor stat. opera 20.
Antiphon Argivi stat. op. 819. 821. fuit discipulus Pericleti s. Periclyti 419.
Antiphilus archit. 499.
Apelles stat. 453.
Apelles pictor 781. 782.
Arcefilæ pictor. opus Leosthenes 4.
Aristander archit. 663.
Aristandri stat. Parii op. 255.
Aristides machinarum faber 504.
Aristocles Cydoniates et Cleotæ pater idem (? ut Sillig. putat) 445. 440. Auct. ad VI. 3, 4.
Aristocles Cleotæ fil. Canachi frater Sicyonius 459. 472.
Aristogitonis stat. opera 822.
Aristomedis Thebani op. 758.
Aristomedontis Argivi stat. op. 801.
Aristonous Aegineta 436.
Ascaris Thebani op. 439.
Asterion Aeschylæ fil. statuar. 456.
Athenodori Arcadis stat. op. 819.
Attali Atheniens. stat. op. 152.
Autonomus (?) 499.
Bathychis Magnesii opera 255.
Boëthus Carthaginiens. caelator 419.
Bryaxidis statuar. op. 97.
Bupalus archit. et plastes et eius opp. 781. 365.
Byzis inventum et ætas 398.
Calamidis statuar. opp. 9. 134. 53. 447. 448. 479. 742. 751. 886.
Callichi Megarensis op. 468. 470. v. *Theocosmus*.
Callimachi stat. ars et cognomen 63. opp. ib. et 715.
Calliphontis Samii pictor. op. 424. 864.
Calhystonici Thebani opus 741.
Calliteles Onatae discipulus vel fil. 449.
Callonis Aeginetae magistri et op. 187. 255.
Callon Eleus 480. eius opera 443. 449.

- Calyntiki* stat. opera 830.
Canachus Sicyonius statuar.
 Aristoclis minoris frater 472.
 570. opera 134. 483. 730. 820.
Cantharus Sicyonius stat. 494.
 eius opus 457.
Cephisodoti Atheniensis statuar.
 opera 664. 741. 767.
Chartas Spartanus plastes 461.
Chionidis Corinthii statuar. ope-
 ra 830.
Chrisophi Cretensis op. 708.
Chrysothemis Argivus statuar.
 476.
Clearchus Rheginus plastes 461.
Cleoctas Aristoclis magister et
 pater 440. Aristoclis filius
 504. hippaphescos Olympicæ
 opifex 503. 504. eius opus 57.
Cleonis Sicyonii statuarii opp.
 453. 430. 419.
Colotæ genus, magister, ope-
 ra 427.
Cratinus Spartiata stat. 473.
Cretenses statuarii Daedalo ma-
 gistro clari 708.
Critius Atticus stat. 457. opera
 20. 55.
Daedalus Palamonis fil. Athe-
 niensis unde nomen accepit
 716. eius genus, industria,
 exilia, fama 531. exilium 49.
 an cum Aristæo profectus in
 Sardiniam 837. Herculi sta-
 tuam cur dedicavit 731. Cre-
 tenses statuarios nobilitavit
 708. eius officina 445. opera
 qualia 121. opera quot et quæ
 supersint 793. lecticaria sella
 compactilis 63. simulacrum
 Herculi dicatum 670. disci-
 puli 251. uxor et filii 143.
Daedali Sicyonii opera 456. 457.
 819. cf. *Patrocles*.
Daetondas Sicyonius 494.
Daïppus statuar. 480. 492.
Dameas Crotoniates statuar.
 496.
Dameas Arcas stat. et eius op.
 819.
Damocritus Sicyonius Pisonis
 statuarii discipulus 457.
Damophon Messenius statuar.
 582. eius op. 357. 358. 665. 673.
 filiae 664.
Democritus v. *Damocritus*.
Demophon v. *Damophon*.
Dionysicles Milesius statuar.
 493.
Dionysii Argivi statuar. ætas
 opp. 446. 447. 448.
Dipoenus et Scyllis Daedali dis-
 cipuli et filii 143. 144. eorum
 opp. 161. 143. eorum discipuli
 187. 251. 419.
Diylli statuarii op. 830.
Dontas Lacedaemonius stat.
 500.
Doryclidas Lacedaem. stat. 43.
Endoens Athen. Daedali disci-
 pulus eiusq. opera 62. 54.
 694.
Epeus Panopei fil. 178. Treia-
 nos muros deiecit 862. etia
 machina 55. Mercurius 133.
Eubii Thebani op. 732.
Eubulides Athen. stat. 629. etia
 Apollo 7.
Eucadmus stat. Androtheus
 magister 843.
Euchir Eubulidae fil. statu-
 rius 629.
Euchirus Corinth. plastes, ei-
 us magistri et discipuli 451.
Euchidis Athen. stat. op. 534.
 592.
Euphranoris picturae 9.
Eupolemus (sic?) archit. 147.
Euryclis Spartani balneum 14.
Eutelidas Argivus statuar. 43.
Eutychides Sicyonius Lysip-
 pi discipulus 455.
Gitiadas (v. *Index scripti*) 251.
 255.
Glaucia Aeginetae opp. et æ-
 tas 474. 475. 479.
Glauci Argivi op. 446. 447.
Glauci Chii opera et inventa
 834.
Hegiae Athen. ætas 688.
Hermogenis Cytherii Venus 14.
Hermonis Troezenii opp. 18.
Hermion architect. 499.
Hippiæ statuar. opus 483.
Hypatodori stat. op. 653. 82.

- Ictinus* archit. Periclis tempore 685.
- Lacrales* Pyrrhi fil. archit. 499.
- Laphaës* Phliasius stat. et op. 592. 133.
- Learchi* statuar. opus et praeceptores 251.
- Leocharis* statuarii opp. 4. 9. 429.
- Libon* Eleus archit. 398.
- Locri* Partii Minerva 20.
- Lycius* Myronis fil. eiusq. opp. 55. 485.
- Lysippi* Sicyonii statuar. opp. 762. 133. 155. 105. 453. 454. 463.
- Lysonis* stat. opus 10.
- Lysius* Macedo fctor 493.
- Medon* Doryclidæ frater et eius op. 419.
- Megacles* archit 499.
- Menaechmus* Naupactius stat. 570.
- Menodori* Athen stat. op. 762.
- Micon* Ath. pictor et statuar. eiusque opp. 465. 40. 41. 621.
- Micon* Syracusanus stat. 480.
- Musi* statuar. op. 439.
- Myron* Atheniens. stat. opp. 180. 55. 454. 471. 482. 767.
- Mys* caelator et eius op. 67.
- Naucydes* Mothonis fil. statuar. et opp. 162. 148. 473.
- Niceratus* 480.
- Nicias* Nicomedis f. pictor et eius opp. 74-358. 257. 580. 74.
- Nicodamus* Maenalius plastes et eius op. 465. 444. 447. 458.
- Olympiosthenis* stat. op. 767.
- Olympi* stat. op. 459.
- Omphalionis* picturae et magister 358.
- Onaethus* stat. 438. cf. *Thylacus*.
- Onasimedis* stat. op. 734.
- Onatae* statuar. et pictor. pater, patria et opp. 445. 687. 688. 449. 479. 830. 718. aetas 688.
- Paeonius* Menda Thraciae urbe oriundus statuar. et eius op. 399. 446.
- Panaeni* picturae 402.
- Pantias* Chius stat. et eius op. 459. 473. 488. cf. *Sostratus*.
- Parrhasius* Euenoris f. pictor 67.
- Pariteles* plastes 427.
- Patrocles* Crotoniates Catylli f. statuar. et efus op. 499. 810.
- Patrocles* Daedali Sicyonii pater et magister 457.
- Pausaniae* Apolloniatae statuar. op. 819.
- Pausias* pictor et eius opp. 173.
- Pericleus* (Pericytus?) stat. 162. 419.
- Phidiae* Atheniens. pater 397. officina 413. Opera 461. 58. 397. 9. 594. 67. 81. 36. 515. 718. 821. Eius opificium probat Iupiter 403. Nepotum manus 412.
- Philesi* Eretriensis op. 449.
- Philotimus* Aegineta statuar. et op. 488.
- Phradmon* Argivus stat. et op. 471.
- Pisiae* stat. Apollo 10.
- Piso* (Pisto Bekk. e codd. Mosq. et 1410) Calareus Amphionis discip. stat. 457. 819.
- Polycles* Atticus plastes 461. Eius filiorum opp. 481. 887. cf. *Stadias*.
- Polycleti* Argivi duo, alter qui Iunonem Argivam fecit, alter Naucydis discipulus 465. Ille statuarius et architectus. opp. 148. 174. 664. 154. 483. 166. Alterius opera Hecate 162. Venus apud Amyclaeum 255.
- Polygnoti* patria, pater 866. picturae 41. 52. 718. 859. 866. pictis a se imaginibus multis nomina fluxit et circumscripsit 860. 862.
- Pothaeus* archit. 499.
- Praxias* Athen. Calamidis discip. stat. et eius op. 842.
- Praxiteles* quot aetatibus post Alcamenem vixerit 616. Phrynes amator 46. eius opp. 702. 104. 6. 55. 96. 105. 160. 46.

763. 517. 616. 715. Eius filiorum opus 734. 20.
Prologenes Caunids pictor et eius op. 10.
Pteras archit. Delphus 810.
Ptolichus statuar. Aegineta 472. 477.
Ptolichus Corcyraeus Critiae stat. discipulus 457.
Pyrilampes Messenius plastes et eius op. 459. 488.
Pyrrhus archit. et eius op. 499.
Pythagoras Rheginus plastes 461. opp. 465. 467. 483. 495.
Pythagorae Parii pictor. op. 781.
Pythodori Theban. stat. op. 778.
Rhoeci Samii pater, inventa, opera 896. 629.
Samolus Arcas stat. et eius op. 819.
Scopae Parii Eros, Himeros, Pothos 105. Hecate 162. Hercules marmoreus 183. opera alia 516. 658. 693. 695.
Scyllis v. *Dipoenus*.
Serambus Aegin. stat. 477.
Silanon Athen. stat. et eius op. 461. 485. 487.
Simon Aegin. stat. et op. 448.
Smilis Aegin. statuar. Daedali aequalis 531. eius peregrinationes 532. opp. 418. 531. sq.
Socrates Sophronisci f. Charites Atheniensibus fecit et Mercurium in arcis aditu stantes 53. 782.
Socratis Thebani stat. op. 758.
Soidas stat. eius aetas et op. 570.
Somis plastes et eius op. 488.
Sostratus Chius Pontiae pater et magister 473.
Spintharus Corinth. archit. et eius op. 811.
Stadieus Athen. plastes Polyclis magister 461.
Sthenis Olynthius stat. et eius op. 492. 494.
Stomius plastes et eius op. 488.
Strato stat. et eius opp. 163.
Strongylion stat. boves et equos optime expressit 767. Eius opp. 96. 97. 767.
Syadras Spartan. plastes Euchi magister 461.
Synnoon stat. Ptolichi pater et magister 472.
Tectaeus v. *Angelion*.
Telecles v. *Theodorus*.
Theocles Lacedaem. stat. Hegyli f. et eius op. 419. 499.
Theocosmus Calliclis pater stat. et eius opp. 468. 97. 819.
Theodorus Samius Teleclis f. eius inventa et opera. 237. 629. 896.
Theomacetus Sardianus stat. et eius op. 489.
Theopropi Aeginetae opus 818.
Theronis Boeotii stat. op. 487.
Thrasymedes Arignoti f. Parius stat. et eius op. 172.
Thylacus Onaethi frater stat. et eius op. 438.
Thymis stat. opp. 46.
Timaenetus pictor et eius pictura 53.
Timarchidis Athen. stat. op. 886.
Timochis stat. op. 886.
Timothei stat. opp. 107.
Tisagorae inventa et donarium 841.
Tisandri stat. op. 820.
Trophonius Ergini vel Apollinis f. Anchasius 785. 731. clarus architectus 785. Neptuno templum erigit 618. Amphitryoni struit thalamum 731. Troph. et Agamedes Delphici templi opifices 811. Troph. fratri Agamedi capto praecidit caput 785. Troph. absorptus a terra 786. Trophonii nutrix 790. lucus, templum, simulacrum 789. 790. antrum et oraculum 319. 789. 791. 792. Trophonii et filiorum sacrificia 790.
Xenocriti Thebani stat. op. 732.
Xenophili stat. opp. 163.
Xenophon Athen. stat. et eius opp. 664. 741.

IV. INDEX GRAECUS. *

A vide Ω.

A natura breve per crasin produ-
citur v. 25, 5.

A nominum propriorum initio
saepe modo additum, modo
ademptum est VIII. 27, 3. X.
19, 4.

A et **O** in nominibus saepe
conf., ut X. 33, 5. 36, 3.

Αβυ pro **Αβαλιν** πόλις X. 3, 2.

Αβυ, non **Αβαι** IV. 32, 5.
Eius flectio X. 25, 1.

Αβας et **Αβας** X. 9, 4.

Αβλα et **Αβλα** IV. 30, 1.

Αβουλίω. Vide **ἀπολουθίω**.

Αγυγιῶν. Vide **ἄγω**, **ἀνάγω**.

Αγαθός. Constructio VI. 26,
4.

Αγύλλομαι ἐν τινι VIII. 14, 5.

Αγάλμα. Vide praefat. ad
Vol. I. pag. 41 — 44. III. 18,
5. VI. 4, 3. 11, 3. Cum du-
plici genitivo, et eius, cuius
in honorem, et eius, cuius
manu factum est I. 26, 5. 24,
4. De **heroidibus** I. 27, 5. Et
εικόν disting. VI. 4, 3. VII.
25, 4. τὰ **εἰρησμένα** V. 11, 2.
Pro **ἀγάλματα** II. 13, 5. Conf.
c. **ἀγάλματα** VII. 20, 2. VIII.
47, 2. Obl. X. 13, 3. Ceterum
vide **ἄλμα**, **ἄλσος**.

Αγαμέδνης III. 16, 5.

Αγαν. οὐκ **ἀγαν** I. 27, 8. Vide
ἄν.

Αγανός. Vide **ὄγραϊος**.

Αγασικλῆς et **Ἠγησικλῆς** III.
7, 6.

Ἀγγίον X. 33, 5.

Ἀγρίστος, non **Ἀγρίστος** VII.
17, 5 extr.

Ἀγρίω conf. c. **ἡπείρω** IV. 10,
1. c. **ἐγείρω** IX. 5, 3.

Ἀγρίαδος V. 24, in.

Ἀγρίη X. 15, 3.

Ἀγέτιος VI. 6, 1. **Ἀγετιλὸς καὶ**
μικρία iunxit Dionys. Hal.
de compos. init. Vide **παῖς**.

Ἀγίσταρχος cor. VI. 12, 3.

Ἀγησῆλαος III. 2, 4.

Ἀγησικλῆς et **Ἀγίς** conf. VIII.
8, 5.

Ἀγία et **Ἠγία** III. 11, 5.

Ἀγιάδας, **Ἀγικάδας** et **Ἀπύδας**
III. 14, 2. Et **Ἀγιάδας** disting.
V. 17, 2. III. 2, 1. 14, 6.

Ἀγιάδας V. 27, 8.

Ἀγίας. Vide **Ἀβας**.

Ἀγικαῖος. Vide **Ἀγαλός**.

Ἀγίδης. Vide **Ἀγιάδας**.

Ἀγίος. **Ἀγιάτωρ** II. 33, 3. VII.
24, 4.

Ἀγίς, non **Ἀγίς** VI. 2, 1. Et
Ἠγίς quomodo flectuntur? III.
2, 1. **Ἀγίς** εἶπεν ὁ cor. in **Ἀγη-**
σῆλαος VII. 7, 1.

Ἀγιστεῖν transit. et intransit.
VI. 20, 2. X. 6, 3. conf. c.
ἄγχιστεῖν VIII. 13, 1.

Ἀγλαυρός et **Ἀγρυνός** I. 2, 5.

Ἀγνάπτος cor. V. 15, 4. VI.
20, 7.

Ἀγρυνός transit. et intransit. X.
6, 3.

Ἀγρίκτις unde dictum? III. 14,
7.

* Nonnulla vocabula historico inditi sunt inserta.
Tom. V. N

- **Άγροια* X. 23, 5. Et *άγροια* disting. ibid.
 **Άγρωμοσύνη* cf. *προσέτεια*.
 **Άγρως* IX. 39, 5 sub fin.
 **Άγνώστων* *θεῶν* βωμός V. 14, 6.
 **Άγριάδες*. Vide *κατοιτιάδες*.
 **Άγορά* et *θεός* conf. VII. 22, 2. Vide *αἶθρα*, *ἀριστερά*.
 **Άγρα*. Vide *θήρα*.
 **Άγραῖος*, *Άγραῖος* et **Άγανός* conf. II. 28, 3.
 **Άγρια* I. 31, 3. conf. c. *ἀντα* V. 15, 2.
 **Άγριος* I. 31, 3.
 **Άγχιβυθής* IX. 23. extr. X, 32, 3. *θάλασσο* et *αιγιαλός* disting. X. 32, 3.
 **Άγροικία* I. 2, 3.
 **Άγρός*, *praedium rusticum* IV. 19, 3. conf. c. *ἀγελός* ibid.
 **Άγχίριος* et *Χλούς* idem III. 14, 3 et corrig. ad hunc loc. VI, 13, 1.
 **Άγχιστύνω*. Vide *ἀγιστύνω*.
 **Άγχαν* I. 9. *δήμιος* X. 28, 1 extr.
 **Άγω*. De aorist. 1. IX. 40, 4. *Άγισθαι*, non *ἀγίσθαι* IV. 27, 3. Pro *ἀπάγειν* III. 6, 1. Pro *εἶναι ἄγων* c. Dat. VIII. 17, 5. *Άγειν ἄγωνα* et similia VI. 14, 1. IX. 1, 4. *ἐς τινά ἄρχην* VI. 20, 8. *ἱερῶν* X. 4, 7. *ἀγυὶ ὁδός* VII. 26, 4. *Silva ἄγει ὁδόν* VIII. 23, 6. *σκοπιδὺς* III. 3, 5. *ἐς τέρμην* et *ἐν τιμῇ* disting. VIII. 36, 4. *ἐς φῶς ἀνθρώπους* de Lucina VI. 20, 3. **Άγισθῶν γυναικα* I. 9, 2. VI. 12, 2. VII. 19, 2. IX. 3, 1. *τὴν ἐπὶ θανάτῳ* I. 20, 4. *ἤκτο* VII. 21, 1. **Άγειν* oblit. VIII. 24, 1. conf. c. *ἀγαγεῖν* II. 33, 3. c. *εἰσάγειν* II. 35, 1. c. *ἔχειν* IV. 9, 5. 12, 8. c. *ἔχειν* X. 28, 1. **Άγισθαι* conf. c. *ἡγέσθαι* X. 29, 3. Ceterum vide *ἄδω*, *ἀνάγω*, *ἀπάγω*, *ἰστέμω*, *λέγω*, *προάγω*.
 **Άγώγιμος* III. 12, 3.
 **Άγών* *θεματικός*, *χηματικός*, opp. *σιεφαντικός* X. 7, 2. *ἱερδός* X. 21, 3. *μουναῖς* II. 35, 1. *πολέμων*, *proelium*, IX. 6, 1. *ἄγωνα ποιεῖν ἐπὶ τινι* II. 1, 3.
 **Άγωνία*. Vide *γωνία*.
 **Άγωνίσασθαι* *ἐπιτάφιον* I. 28, 7.
 **Άγωνισμα* subaud. X. 7, 3.
 **Άγωνιστικός* conf. c. *ἀγωνιστός* VI. 1; in *ἐκποι ἀγωνιστικαὶ et ἀγωνισταὶ* ibid.
 **Αδέσποτα* ἀπὸ VIII. 27, 1.
 **Αδεῖα* X. 20, 1. c. *ἰνφιν*, π *ιστεθεῖν* X. 32, 9.
 **Αδελφή*. Vide *θυγάτηρ*.
 **Αδελφός* latiori sensu II. 18, 4. Pro *ἀδελφιδούς* V. 11, 2. Vide *Δίλφοι*.
 **Αδην*. Vide *ἀνέτην*.
 **Αδρία* et **Αθριάς* *θάλασσα* VIII. 54, 2.
 **Αδυνος* X. 32, 9 extr. Oblit. X. 33, 5.
 **Αδω*. *ἐς τὸν γάμον* IX. 12, 3. *ὑμνον* X. 7, 2. *ἄδομενα* X. 24, in *ἄδισθαι* et *ἄσμα* de *veribus elegiacis* IV. 16, 4. *ἄδεται*, si alius narratio affertur. Vide praef. ad Vol. I. pag. 12. Conf. c. *ἄγειν* IX. 30, 3. c. *ἔχειν* V. 22, 5.
 **Αἰὲ* et *αἰεὶ* IV. 10, 4. Male insert. VIII. 54, 5.
 **Αἰνραός* *λίμνη* *νιδυς* *lacus* VI. 22, 5 extr. conf. c. *αἰνραός* VII. 25, 7.
 **Αετός* *fastigium templi* I. 24, 5. V. 10, 2.
 **Αἰνός*, non **Αἰνός* IX. 37, 1.
 **Αἶν* et similia X. 7, 3.
 **Αἰδών* unde deriv.† IX. 5, 5.
 **Αἶρη*, *halitus* VII. 27, 1. *αἶρας* et *ἀρῶας* conf. III. 17, 3.
 **Αἰνῶσθαι* conf. c. **Αἰνῶσθαι* et *Αἰνῶσθαι* V. 19, 1.
 **Αἰνῶν* *Attica* III. 5, 3.
 **Αἰνῶν* I. 14, 6. *Atticae incolae* IX. 9, 1. *Αἰνῶν*, non *Αἰνῶν* scripsit Paus. IV. 3, 4. conf. c. *Αἰνῶν* VII. 3, 3. c. *Αἰνῶν* X. 9, 5. c. *Θῶν* VII. 1, 2. IX. 16, 2. 33, 4. *Αἰνῶν* accentu retracto VI. 4, 1. 5, 2.
 **Αἰνῶν*, **Αἰνῶν*, **Ανθῶν* et **Ανθῶν* II. 38, 6.

Ἀθλῶ et *ἀθλῶ* πένταθλον II. 7, 2.
Ἀθληταί VI. 6, 1. et *ἰδιώται* opp. VI. 1, 1.
Ἀθλοθῆτης V. 9, 4.
Ἀθλον, *praemia pretiosa* X. 7, 2.
Ἀθροῖω. Vide *συναθροῖω*.
Ἀθρόος an duarum terminatio-
 num? VIII. 52, 2.
Ἀθρόως an pro adiectivo? VI. 13, 2.
Ἄθων. Accus. II. 30, 3.
Αἶα VIII. 43, 3.
Αἰάκειον et *Αἰακίον* II. 29, 6.
Αἰγαῖον doric pro *Ἀιγίον* IX. 11, 3.
Αἰγαῖος conf. c. *Ἄλος* V. 21, 5.
 cor. in *Ἀγλος* v. 23, 1.
Αἰγύς et *Αἰγυῖα* V. 21, 5.
Αἰγυρα VII. 26, 1. 27, 4.
Αἰγία conf. c. *αἰτῶ* III. 21, 5.
Αἰγυλός II. 34, 9. Vide *ἄγχισ-
 θής*, *ἄντη*.
Αἰγυαῖος cor. in *Αἰγυῖος* et *Αἰ-
 γυαῖος* III. 14, 2.
Αἰγυα et *Αἰγυα* II. 29, 2.
Αἰγυήτης VII. 18, 4.
Αἰγυήται et *Αἰγυήται* II. 29, 2.
 cor. in *Αἰγυήτης* VI. 18, 5.
Αἰγυον cor. VII. 6, 1.
Αἰγλή et *Φαῖνρα* IX. 35, 1 extr.
Αἰγυπτος, *Αἰγυπτίοι* et *Αἰγυπτις*
 cor. VII. 2, 7. VIII. 27, 3.
Αἰγυπτός X. 28, 4.
Αἰγυς et *Αἰγυῖς* III. 2, 5.
Αἰγύται et *Αἰγύται* disting. VIII. 27, 3.
Αἰδής cor. in *Ἄδης* VI. 25, 3.
Αἰδωρεῖ cor. X. 12, 2.
Αἰεῖ ionice X. 23, 7. adiective
 ibid. Vide *αἰεῖ*.
Αἰθίδα et *Θησά* conf. IV. 32, 2.
Αἰθρα pro *ὑπαιθρα* X. 33, 3.
 conf. c. *ἀγορά* ibid.
Αἰθυλα Minerva unde dicta? II. 34, 8.
Αἰμασία, non *Αἰμασία* VII. 21, 5.
Αἰμαίνω III. 16, 7.
Αἰμόστρατος cor. VI. 12, 3.
Αἰνιάνες, *Αἰνιάνες* et *Ἐνιήρες* X. 8, 2. 22, 5.
Αἰνιός cor. VIII. 25, 5 med.

Αἰνίου cor. in *αἰεῖ* *αἰνίου* VI. 2, 2.
Αἰνίσταμαι εἰς IV. 21, 1.
Αἰνός X. 31, 2.
Αἰπόλιον conf. c. *αἰπόλος* II. 26, 4.
Αἰπυτιδών et *Αἰπυτιδών* IV. 9, 5.
Αἰπυτον cor. in *Αἰγυπτον* VII. 2, 7.
Αἰπυτος *Ἐρμῆς*? VIII. 47, 3.
Αἰρέω. ἤρηντο an active? VII. 15.
 1. *αἰρεῖν* τινά V. 1, 6. *βασιλεία*
 et similia III. 9, 1. *αἰρεῖ* *θυ-
 μός*, *χόλος* τινά III. 6, 2 et ad-
 denda ad h. l. *εἰλε* αὐτὸν *δίκη*
 V. 1, 6. Similiter *εἰλε* τὸν
 ἄνδρα τοῦ ὀφλήματος Plut. De-
 mosth. 15.
αἰρεῖσθαι passiva vi VII. 15,
 1. de Hellanodicis V. 9, 5.
 VI. 24, 3. c. *Infim.* I. 6, 8.
 VIII. 49, 4.
αἰρεῖν conf. c. *αἰρεῖν* VIII. 45,
 2. c. *λαμβάνειν* VIII. 11, 6.
εἰλόν conf. c. *εἰλόμενος* X. 25,
 4. *εἰλον* conf. c. *εἰλον* VI. 6, 3.
εἰλον conf. c. *εἰδον* IX. 20 extr.
ἤρηντο conf. c. *ἤρξατο* I. 15, 4.
Αἰσμαι de *flamma* in *sudhme*
se tollente IX. 3, 4 fin. *ἤρα-
 το* *ἔργον* I. 8, 4. *ἄρασθαι* *πῶ-
 λῆμον* III. 2, 3. 9, 5. *ἤραως*
 corrigend. videtur in *ἤραως*
 II. 19, 6.
Αισθάνομαι. ἤσθετο et *ἰσθετο*
 conf. IV. 10, 3.
Αισμίδης III. 16, 5. cor. IV. 5, 4.
Αίσιος et *Ἄσιος* V. 17, 4.
Αισυνήτης unde dictum? II. 37,
 2. VII. 20, 1.
Αισχύρης conf. c. *αἰσχύνῃ* VI. 14
 fin.
Αισχυλῆρος conf. c. *Αισχύλης* X. 25, 3.
Αἰτλα oblit. X. 2, 5. *αἰτλας* οἷ-
 δέν μοι μέτεστιν ὅτι VIII. 27,
 10. ἐν *αἰτλα* ποιῆσθαι III. 5, 6.
 conf. c. *ἐναντία* ποιῆσθαι ib.
 et III. 16, 7. Similiter ἐν *αἰ-
 τῇ* ἔχειν Thuc. II. 59. ἐν *αἰ-
 τῇ* τοιαύτῃ IX. 40, 1.
Αἰτιός, ἔστιν c. *Dat.* et *Infim.* I. 26, 3. X. 12, 2. 34, 2.

- Ἀλωρομένος* ἐν σιμῷ *pendere a funiculo* X. 29, 2.
Ἀλύθειος II. 8, 2.
Ἀναγρῆντα cor. III. 13, 8.
Ἀναστος cor. V. 17, 4.
Ἀνίστασι c. Gen. VIII. 18, 3. Passive? III. 19, 7. IV. 16, 5. Vide *πρίτω*.
Ἀκίρως unde ortum? IX. 21, 2.
Ἀκιδίριος et *Κιχίριος* III. 14, 3. X. 19, 4.
Ἀκμή conf. c. ἀλή I. 13, 8 et add. ad h. l. c. δίκη X. 19, 6.
Ἀκμινος *vigens* V. 15, 4.
Ἀκμής. *ἐξηύστατο ἀκμῆτι σώματι* VI. 15, 3. cf. Lobeck. ad Soph. Ai. p. 270.
Ἀκοῇ γράφειν, εἰπεῖν et similia III. 25, 5. VIII. 10, 2. 41, 6. Auditione accipere dixit Cicero de N. D. II. 37, 95. Sic ἀκοῇ ὑπολαμβάνω Plut. Demosth. c. 2. Strabo II. 311. ἀκοῇ παραλαβόντες Thuc. VII. 87. ἀκοῇ ἴσμεν. Thuc. IV. 81. τῶν μὲν πέλα αἰσθομένων, τῶν δὲ ἀκοῇ νομισάντων. Paus. X. 22, 2 et Thuc. IV. 126 et VI. 53, 60. ἀκοῇ ἐπιστάμαι Thuc. VI. 17. ἀκοῇ αἰσθάνομαι. Ibid. 55. εἰδὼς ἀκοῇ. ἔξ ἀκοῆς γράφειν Paus. III. 25, 5 et Athen. XIII. 575, e, ἔξ ἀκοῆς. ἀκοῇ in his etiam apud Herodot., v. Porti et Schweigh. Lex. ἀκοῇν retinuit apud Pausaniam Bekkerus. ἀκοῇ cor. III. 25, 5. V. 12, 1. IX. 89, 5. Suspecti etiam loci sunt a Wessel. citati ad Diod. I. 37.
Ἀκολουθεῖν *persequor* II. 18, 2. conf. c. ἀβουλέω VIII. 6, 1.
Ἀκοντὶ VI. 11, 2. Horat. Epist. I. 1, 51. cor. in ἀκονεῖτι ib.
Ἀκόντιον et λόγῃ quomodo differunt? IV. 11, 1.
Ἀκούσι X. 2, 1.
Ἀκούομαι ἐς II. 37, 3. I. 17, 1.
Ἀκραγυτίναι cor. V. 25, 2.
Ἀκρα conf. c. Ἡρα et δέφα VII. 5, 3.
Ἀκραία, non *Ἀσκραία* II. 32, 6. 24, 1. Eustath. ad Od. 1403. ἐκ τοῦ ἀκρη.
Ἀρδίτας Apollo unde dictus? III. 12, 7.
Ἀκριβῆς κύκλωσις X. 22, 5.
Ἀκριβῶς, *accurate* *inquiro*, X. 35, 4.
Ἀκρίος Iupiter unde dictus? III. 12, 7.
Ἀκρόλιθοι. Vide praef. ad Vol. I. p. 43 med.
Ἀκρόπολις praecipua potestate VIII. 23, 4. conf. c. πόλις VI. 8, 4.
Ἀκρος. Vide *ραῖς*.
Ἀκροστόλιον IX. 16, 2.
Ἀκροχεροῖτες VI. 4, 1.
Ἀκροχίτης unde derivandum? IV. 34, 6.
Ἀκταῖος I. 2, 3. IX. 2, 3.
Ἀκταῖος IX. 2, 3.
Ἀκτὴ VIII. 1, 1. et αἰγυλις differunt II. 34, 9 et 10. Ἀκτὴ Peloponnesi tractus II. 8, 4. Vide *ἀγχεβαθής*.
Ἀκτωρ cor. in Ἐκτωρ VIII. 14, 6.
Ἀκωλοὶ I. 24, 3.
Ἀλαζονεία et *ἀλαζονία* IX. 32, 5.
Ἄλα unde derivandum? IX. 24, 5.
Ἄλα et Ἄλεια VIII. 47, 3.
Ἀλαλκομενός et Ἀλαλκομενός disting. IX. 33, 4.
Ἀλάτωρ VII. 11, 1. VIII. 24, 4.
Ἀλγέω c. Dat. rei I. 44, 8.
Ἀλεξάνδρεια circumscribitur V. 8, 3.
Ἀλεξάνδρης IX. 25, 6 med.
Ἄλεια Minerva unde dicta? VIII. 4, 5.
Ἀλεξάνδρος. Vide Ἀντίξανδρος.
Ἄλεις, non Ἄλεις VIII. 4, 3.
Ἀληθίας εἰ μέτεστιν τῷ λόγῳ. Vide praef. ad Vol. I. p. 13.
Ἀληθείω. ἀληθεύοντα εὐρίων VI. 12, 3. εἰ ἀληθεύει τὸ ἐπιγράμμα X. 36, 4. ἀληθείῳ αὐτῷ δὲ λόγος IV. 35 extr. X. 32, 10.
Ἀλημιμένοι VIII. 19, 1, ut ἐπαλημιμένοι I. 15 extr.
Ἀλησιος VI. 21, 7. Ἀλῆσιον οἶδας IX. 14, in.
Ἀλήτης et Ἀλάτης conf. V. 18, 2.

λόθηκος conf. e. Ἀλόθης et Ἀλθαπής II. 30, 6. c. Ἀλθωπος II. 32, 7.
 ἄλλα, Ἀλῆαι II. 86, 1.
 λιαρτὶς et Ἀλιαρτία IX. 93, 3.
 λειὶς et Ἀλικοὶ II. 36, 1.
 λειὺς nomen piscis III. 21, 5, ubi ἁλιαλετον Lachmannus maluit.
 λικαγασσός. De eius scriptura II. 30, 8. Ἀλικαγασσών, non Ἀλικαγασσών VIII. 16, 3.
 λίκη, Ἀλῆα, Ἀλῆα, Ἀλῆ et Ἀλῆκος II. 86, 1.
 λίσκω. ἄλωνα an simpliciter? Genit.? VI. 7, 2. ἄλοντας et ἄλοντας conf. VII. 10 extr.
 λῆταια et Ἀλῆται VII. 5, 5.
 λειφειροί et Ἀλφειροί VIII. 26, 4.
 λήρη et Ἀλῆρη VIII. 26, 4.
 λήρης cor. VIII. 3, 1 extr.
 κη et ἄκη dist. IX. 21, 3.
 κη V. 12, 1. Vide ἄκη.
 κισβιάδης et Ἀκισβιάδης VII. 1, 2.
 κισβίων VIII. 12, 2.
 κίροος cor. V. 19, 2.
 κίρους VI. 1, 2. Adde Duck. d Thuc. III. 70.
 κμαίων cor. in Ἀκμαίων X. 0, 2.
 κμαίωνδης II. 18, 7.
 κνονία et Ἀκνονία II. 37, 5.
 λὰ, utique, I. 41, 5. Ἀλλ' γε δὴ X. 18, 2. ἄλλ' οὐδὲ... γε V. 21, 6. ἄλλ' οὐτοι... γε IV. 1, 7. ἄλλὰ conf. e. ἄμα VIII. 1, c. ἀνὰ V. 14, 4.
 λῆλοι tentatur X. 23, 5. ἄλλοι et ἄλλήλοισιν conf. IV. 3. Vide Ἕλληνες.
 λοῖος conf. c. ἄλλοιως VII. 22, c. ἄλλος III. 15, 7. ἄλλοφου or. in ἄλλόνου et ἄλνουν IV. 9, 2. ἄλλοιον conf. c. ἄλλ' οἶον IV. 1, 3.
 λος male insertum VI. 6, 3. 18, 2. oblit. VII. 26, 6. III. 5, 8. ἄλλο γε οὐδὲν VII. 3, 7. ἄλλο μὲν οὐδὲν ... δὲ V. 4, 3. τόδε ἄλλο, τόδε ἄλλο, or praeterea V. 1, 5. idem

significat ἄλλα τοιαῦτα IX. 29, 3 et τοιαῦτα ἄλλα IX. 28, 2. τὰ ἄλλα et τ' ἄλλα conf. III. 25, 4. ἄλλο et ἄλλως conf. VIII. 22, 4. ἄλλος et ἄλογος conf. V. 2, 4. ἄλλ' δὲ δ' ἄν et ἄλλος ἄρ' conf. X. 13, 4. ἄλλο τοιοῦτο cor. in ἄλλότριον δὲ VIII. 43, 3. Ceterum vide ἄλλοιος, ἄλλως, ἄλσος, ἄρα, ἄλως.
 Ἄλλοτε, τοτε, ἄλλοτε se excipiunt X. 83, 1. ἄλλοτε ἄλλος II. 14, 1. VII. 10, 2. conf. c. ἄλλό τε VIII. 42, 2.
 Ἄλλοτριος. Vide σέβομαι.
 Ἄλλως alius in loca IX. 31, 1. alio tempore X. 38, 7. ἄλλως γε X. 25, 3. ἢ IX. 11, 1 extr. X. 26, 3. μὲν δὲ, ceterum quidem, II. 35, 8. ἄλλως τε καὶ I. 12, 4.
 Ἄλμα et ἄγαλμα conf. V. 17, 4.
 Ἀλῶν, Ἀλεῖων et Ἀλῆς V. 1, 5.
 Ἀλογία male tentatur VII. 17. 3 sub fin.
 Ἀλογος. Vide ἄλλος.
 Ἀλοφῇ ποσεισθαι II. 2, 5.
 Ἀλοχος. Vide Ἰλοχος.
 Ἄλσος conf. c. ἄγαλμα II. 29, 1. c. ἄλλος VII. 27, 4. IX. 8, 1. tent. in ἄλλος II. 29, 1.
 Ἀλτῆς V. 26, 3. VI. 3, 4.
 Ἀλτὶς V. 10, 1. 15, 3. 21, 1.
 Ἀλυνάτη et Ἀλυντή V. 10, 2.
 Ἀλυνάτης, non Ἀλυνάτης X. 16, 1.
 Ἀλυνκαία et Ἀλυνκαία VIII. 27, 3.
 Ἀλύνκω apud Tragicos rarius X. 31, 2.
 Ἀλφειά cor. VI. 22, 5.
 Ἀλφειός V. 13, 5.
 Ἀλφος V. 5, 6.
 Ἀλῶντα VIII. 47, 3.
 Ἄμα pariter VI. 23, 5. male intrud. IX. 19, 4. Vide ἄλλὰ.
 Ἀμαζήνη et Μαζήνη X. 19, 4.
 Ἀμαθία et συμμοχία conf. VIII. 50, 5.
 Ἀμαλθία cor. in Ἀμαλθία VI. 19, 3, in Ἀμαλθία VI. 25, 4.
 Ἀμαρτύνω c. Genit. personae VII. 21, 1. τοῦ ἀγῶνος V. 21,

5. Ὀλυμπίων VI. 14, 1. τοῦ
 χρησμοῦ II. 4, 4. 7, 6. X. 22, 4.
 Ἀμῖα occido VIII. 7, 5.
 Ἀμβολογία III. 13, 4.
 Ἀμβούλιος III. 13, 4.
 Ἀμβρούσιος cor. IV. 31, 5.
 Ἀμβρουσσός, non Ἀμβρωσσός X.
 36, in.
 Ἀμιγῆς θύλασσα ὕδατι ἄλλοιῳ de
 quonam lacu dicitur? VII.
 5, 4.
 Ἀμνοκῶν unde deriv.? X. 5, 3.
 Ἀμοιρός. Vide μοῖρα.
 Ἀμούλιος. Vide Μούλιος.
 Ἀμπυῆς et ἄμπυκος V. 17, 4.
 Ἀμπωτίτι πυρίχεσθαι I. 3, 5.
 VIII. 47, 3.
 Ἀμυγδαλή VII. 17, 5.
 Ἀμύκλα an Ἀμύκλαι? III. 2, 6.
 19, 5.
 Ἀμύκλιος II. 21, 11. III. 1, 3.
 Ἀμυμώνης et Δίονης πηγὴ II.
 37, 4.
 Ἀμύνω IX. 13, 1. c. Dat. IV. 8,
 1. τῇ οἰκίᾳ VII. 13, 2. Ἀμύνεσ-
 θαι propulsare I. 7, 2. adde I.
 4, 3. 6, 4, 6. II. 26, 5. I. 6, 2.
 X. 30, 5. 31, 2. 34, 2. conf. c.
 σιμνύνει IV. 8, 1. Ἀμύνεσθαι
 cor. in ἐναμύνεσθαι IX. 21, 4.
 Ἀμφι. ἄμφ' et ἄφ' conf. V.
 18, 1.
 Ἀμφίθεμις et Ἀμφίθεος III. 9, 4.
 Ἀμφικαία et Ἀμφικλαία X. 33, 5.
 Ἀμφικτιών et Ἀμφικτιών X. 8. 1.
 Ἀμφικτιόνες oblit. X. 33, 5.
 Ἀμφίπολος conf. c. Ἀμφίπολις
 X. 5, 3.
 Ἀμφισβητέω c. Accus. et Infin.
 IV. 31, 7. V. 6, 2. VIII. 38,
 2. c. Genit. II. 2, 4. 18, 6. X.
 34, 2. IX. 26, 2. c. μὴ et Infin.
 V. 6, 2. cum περὶ et πρὸς II.
 19, 3. cum εἰς I. 14, 2. cum
 Dat. ibid. ἀμφισβητοῖς ἂν cor.
 in ἀμφισβητοῖς ἦσαν V. 6, 2.
 Ἀμφισβήτησις. τινὶ περὶ τινὸς ἱσ-
 χεσθαι ἐς ἄμφ. II. 1, 6.
 Ἀμφισβήτητος cum μὴ et Infin. V.
 6, 2.
 Ἀμφοτέροι. An nomen cum hoc
 coniunctum semper secum ha-
 bet articulum? VIII. 49, 4.
 ἂν ἄμφοτέρων III. 4, 5. Ἀμφοτέρωθεν et ἑκατέρωθεν conf.
 X. 29, 2.
 Ἄν c. Indic. Praes. et Coniunct.
 Aor. VII. 23, 7. c. Indicat.
 Aor. II. 1, 4, ubi significatur,
 id factum esse, quoties occa-
 sio esset data. c. Infin. Aor.
 IV. 3, 2 et addenda ad h. l.
 c. Imperf. et Indic. Aor. in re
 iterata IV. 21, 3. 25, 3. c. ὅς
 et coniunct. IX. 17, 1. ἡσθιῶς
 ἂν V. 6, 2. 10, 1. VII. 5, 3.
 θαυμάσαι ἂν τις V. 5, 2. ἰδῶ-
 σαις ἂν II. 29, 1. ἰδῶς ἂν II.
 27, 3. 32, 6. II. 11, 6. cor.
 X. 10, 1. ἂν nonne addendum
 VII. 14, 4. VIII. 28, 3? male
 insert. II. 34, 5. VII. 14, 4.
 oblit. II. 35, 4. VII. 23, 7.
 VIII. 25, 5. ἂν καὶ oblit. VII.
 6, 3. ἂν conf. c. ἄγαν II. 28, 2.
 c. ἔαν VI. 26, 1. c. μὴ V. 17,
 4. ἂν εἶναι et ἀνεῖναι conf. VIII.
 29, 3. ἂν εἶπεν et ἀνείπεν conf.
 III. 3, 6. ἂν τὸν et ἀντὶν conf.
 X. 36, 4.
 Ἀνὰ νύκτα I. 32, 3. πᾶν ἔτος I. 2,
 4. πῶσαν ἡμέραν I. 42, 2. τὰ
 ἂν χρόνον συμβαίνοντα opp. τῶς
 πρότερον III. 4, 6. Vide εἰλέ.
 Ἀναβαθμὸς V. 21, 2. 13, 5.
 VII. 18, 7.
 Ἀναβύλων de iis, qui in naves
 conscendunt X. 9, 1. ἐστὶν
 VI. 4, 6. 12, 1 et 3. X. 15, 2.
 παρὰ IV. 22, 3. 24, 1. ἔκτος
 VI. 12, 3. X. 19, 6.
 Ἀναβυσσοὶ sedilia gradatim al-
 tius surgentia X. 5, 1.
 Ἀναβάταις quinam et quare a
 παραβάταις differunt? V. 9, 2.
 cor. in ἄβατης VI. 13, 5.
 Ἀναβιβάζω tent. in ἐνβιβάζω X.
 9, 1.
 Ἀναβολὴ III. 13, 4.
 Ἀναγιγνώσκω. Vide προσέφη.
 Ἀνάγκη et ἐντολὰ sibi opp. VII.
 4, 3. ἀνάγκη πᾶσα I. 13, 8.
 V. 27, 3. VIII. 33, 5.
 Ἀναγορεύομαι V. 8 extr. VI.
 2, 4.
 Ἀνάγχο c. Dat. X. 16, 4. in et-
 tum evēchi I. 32, 3. IX. 32, 5.
 Navis ipsa ἀνάγεται, altam

- petit*, I. 22, 4. *Captum adducere* VII. 15, 5, ut *ἀναπέμπεισθαι* et *ἀρόδος* de hominibus e Graecia Romam proficiscentibus VII. 15, 5. 16, 5. *Θυσίαν*, *ἐορτήν* IX. 3, 4. X. 33, 6. *πομπήν* III. 20, 6. *ἐπὶ τὸ σμυνότερον* II. 6, 2. V. 1, 7. *ἀρτημέρον* ἐς δὲ IX. 38, 2. *ἀνάγειν* conf. c. *ἀγειν* I. 14, 3. VI. 10, 1. VII. 19, 2. VII. 25, 7. *ἀνεγχεῖν* et *ἐγχεῖν* conf. VI. 11, 2. conf. c. *ἀγαγεῖν* VII. 15, 5. *ἀνάγεσθαι* conf. c. *ἀναδέχεσθαι* VI. 11, 2. Vide *ἀντι-ἀνάγω*, *ἐπάγω*.
- * *Ἀνάγων* II. 22, 6.
- * *Ἀναδάσασθαι* proprium in agris dividendis IV. 22, 1.
- * *Ἀναδέχομαι*. Vide *ἀνάγω*.
- * *Ἀναδίδωμι* oblit. VIII. 33, 2. conf. c. *ἐνδίδωμι* V. 3, 2.
- * *Ἀνῶ* de irascente II. 34, 2.
- * *Ἀνύσθημα* i. q. *ἄσθημα* VII. 22, 2.
- * *Ἀναλα*, non *Ἀναία*, *ἄνεια* VII. 4, 3.
- * *Ἀναλνομαι*. Vide *αὐαλνομαι*.
- * *Ἀναλφεις* et *ἀνείρεις* conf. VIII. 43, 2.
- * *Ἀναίρειν*. *Ἀναιρεσθαι* de Aesculapio infante VIII. 25, 6. *Ἀναρρεῖσθαι* *ἀγῶνας* III. 11, 6. VI. 15, 6. *ἀναρρεσθαι* *Ὀλυμπιαδα* et similia scil. *εἰλην* VI. 15, 6. *Ὀλύμπια*, *Ἰθῦα* ibid. *ἀναρρεῖν* oblit. X. 7, 3 extr. *ἀνελόμενος* oblit. IX. 13, 4. *ἀνείλον* conf. c. *καθεῖλον* II. 16, 4.
- * *Ἀνατίδος* cor. in *Ἀναϊτίδος* III. 16, 6. De hac scriptura vide corrig. ad h. l.
- * *Ἀνατίος*. καὶ *ἀνατίον* VII. 10 extr.
- * *Ἀνακαλέω* honoris causa appello I. 43, 2. VIII. 21, 2.
- * *Ἀνάκειμαι*, *dedicatum esse* VI. 19, 10. c. Dat. V. 21, 1. *ἀνίκεται* subaud. VI. 2, 5.
- * *Ἀνακες* et *Ἀνακτες* conf. X. 38, 3.
- * *Ἀνακινῶ* ἴς τι VII. 24, 6. Vide *ἀνακινῶν*.
- * *Ἀνάκλησις* quid? IV. 27, 4.
- * *Ἀνακινῶν* τίς τι et *ἀνακινῶμαι* τίς πρὸς τι VIII. 28, 2. conf. c. *ἀνακινεῖν* ibid. *ἀνακινουῖσθαι* V. 7, 2.
- * *Ἀνακοπήναι* IV. 25, 8. Sic et Thuc. IV. 12.
- * *Ἀνακτόρον* II. 14, 3.
- * *Ἀναλαμβάνω* proprie I. 4, 3. de iis, qui aliquem in navem recipiunt X. 9, 1. τὰ ὄπλα IV. 21, 1. Vide *λαμβάνω*.
- * *Ἀνάληπτα* βουλευματα X. 1, 3.
- * *Ἀναλίσκω*. *Ἀνήλωτο* X. 29, 2. *ἀναλωθῆν*, *ἀναχλωθῆν* et *ἀναχλωθῆν* conf. X. 23, 6.
- * *Ἀνάλογον* II. 29 extr.
- * *Ἀναμῆσθαι* κεφαλῇ X. 33, 1.
- * *Ἀναμῖνω* IV. 18, 4.
- * *Ἀναμῖν* de iis, qui e redus adversis emergunt VII. 17, 1.
- * *Ἀνανεῶσθαι* V. 8, 2. VIII. 26, 3, ubi vulgo *ἀνεώσωτο*.
- * *Ἀνάντης* cor. in *τάντης* X. 22, 1. *ἀνάντιστρα* X. 34, 4.
- * *Ἀναξανδρίδης* conf. ο. *Ἀνάξανδρος* III. 16, 4.
- * *Ἀνάξανδρος* et *Ἀλέξανδρος* conf. IV. 15, 1. 22, 3.
- * *Ἀναξηραίνω* VIII. 29, 3.
- * *Ἀναξίας* et *Ἀναξίς* II. 22, 6. III. 18, 7.
- * *Ἀνάξιος*. Vide *ἄξιος*.
- * *Ἀναξίως*... μὴ X. 14, 3.
- * *Ἀναπύλλω* *θεμέλια* VII. 24, 6.
- * *Ἀναπαύομαι* ἐν VII. 6, 5.
- * *Ἀναπέμπομαι*. Vide *ἀνάγω*.
- * *Ἀναπληρημι* κατὰ X. 28, 2.
- * *Ἀναπλέω*, *altum peto*, IX. 32, 2. *ἀναπλεῖσθαι* III. 12, 5 ubi corrigunt. Medium est in Homer. Iliad. XI. 22 ubi v. Sch. Ven. Hunc Homeri locum Pausanias expressit.
- * *Ἀνάπλεως* et *ἀνάπλεον* conf. VIII. 28, 2. X. 6, 3.
- * *Ἀνάπλους* VIII. 29, 3.
- * *Ἀνάπυστος* IX. 5, 5.
- * *Ἀναρπάξω* de *Ἥαρπας*, *ventis* X. 30, 1.
- * *Ἀναρρήπτω* III. 6, 3.
- * *Ἀνασκειῶμαι* et *ἀνοικίζομαι* conf. IX. 14, 1.
- * *Ἀνασκοπέω* et *ἀνασκοπιόμαι* X. 25, 2.

- Ἀνάστατον ποιῶν τινὰ I. 35, 2, alias ἀναστήσει, ut II. 15, 4. conf. c. ἄστατον IX. 1, 3.
 Ἀναστῆλλω conf. c. ἀποστῆλλω III. 4, 7.
 Ἀναστογάγος VIII. 42, 4.
 Ἀναστρέφω, *reverso*, VII. 19, 2. IX. 4, 2. conf. c. ἀντιστρέφω VI. 14, 3 extr. Vide ἀνατρέπω.
 Ἀναστέω τὴν χεῖρα VIII. 40, 3.
 Ἀνασχομαι de hominibus VIII. 27, 4. ἀνασώσασθαι ἄνθρω V. 4, 4. τὴν ἀρχὴν I. 6, 7. τὴν αὐτῶν IV. 27, 5. VIII. 27, 10. ἀνασώζω conf. c. ἀποσώζω III. 22, 2. c. σώζω II. 25, 3. V. 4, 4.
 Ἀνατέλλω II. 13, 4.
 Ἀνατίθημι de statu I. 9, 4. VIII. 25, 6. παιδὸν Ἀσκληπιδὸν Aesculapio pueri simulacrum ponere ut deo VIII. 25, 6. βωμόν, ναὸν I. 28, 5. II. 11, 1. 12, 1. male insert. VI. 15, 3. ἀναθεῖναι et Ἀθηναῖος conf. VI. 17, 5.
 Ἀνατρέπω *evertō* VII. 19, 2. conf. c. ἀνατρέβω IX. 40, 4. c. ἀναστρέφω VII. 19, 2.
 Ἀνατρέβω. Vide ἀνατρέπω.
 Ἀναυχίδας, non Ἀναυχίς V. 27, 8.
 Ἀναπαύω. Vide παύω.
 Ἀναφέρω, *se reficere* IV. 10, 3. conf. c. ἀναψύω VIII. 27, 8. c. φέρω VI. 11, 2.
 Ἀναψύω. Vide ἀναφέρω.
 Ἀναχώννυμι. Ἀναχωθεῖν, *obrutum terra*, X. 23, 6.
 Ἀναχωρεῖω ὑπὸ IX. 20, 4. et ἀναχωρήσεις de fuga I. 2, 2.
 Ἀνδανία et Ἀνδανία unde derivandum? IV. 1, 3.
 Ἀνδραμῶν X. 38, 3.
 Ἀνδραποδίζομαι de urbe Selasia II. 9, 5.
 Ἀνδρείκελον. Vide praef. ad Vol. I. p. 42.
 Ἀνδρεὺς IX. 34, 5.
 Ἀνδρία VI. 8, 3. conf. c. ἀνδρεία II. 31, 1. III. 6, 5.
 Ἀνδριάς. Vide praef. ad Vol. I. p. 44. ἀνδριάσει et ἀνδριάσει conf. VI. 1, in.
 Ἀνδρουλείδης et Ἀνδρουλείδης III. 9, 4.
 Ἀνδρόω. Vide ἀνέρω.
 Ἀνέδην et ἄδην conf. X. 37, 5.
 Ἀνεμὶ de aqua VIII. 29, 1 extr.
 Ἀνεμῶν de Pythia et *is qui oracula edunt* VII. 1 sub fin. VIII. 23. IX. 23, 2. V. 13, 3. conf. c. ἀνέμω ibid.
 Ἀνέλω et ἐνέλω conf. IV. 17, 5.
 Ἀνέκασθαι, τὸ II. 18, 6. 37, 3.
 Ἀνεμῶσα locus, *ventus agens* VIII. 35, 7.
 Ἀνεηροχτεῖν VII. 6, 3.
 Ἀνέρχομαι *ē ascendō* I. 21, 5. II. 15, 4.
 Ἄνευ, *prae*, II. 18, 5. IV. 3, 6.
 Ἀνέρωσις. Vide ἀναρώσις.
 Ἀνερώσω I. 4, 5. ἀνέρωσις et ἄνδρον conf. IV. 19, 4.
 Ἀνέω de pramontoriis III. 14, 2. VII. 23, 4. cum πρὸς et *ē* IV. 34, 7. VI. 21, 3. Sic Thuc. IV. 53. ἀνέω dicitur insula Cythera πᾶσι πρὸς τὸ Σμικρον πέλαγος. ἀνέω. φρουρὰν X. 33, 5. ὅροι ἀνέχωρτες VI. 21, 3. De die adveniente X. 21, 2. ἀνέχσθαι ὑπὸ τιος VI. 19, 5. ἀνέχει σπῆς τὰ πτερά IX. 31, 1. conf. c. ἐστέων III. 14, 2. c. ἔχειν VI. 9, 3. 21, 3. VII. 23, 4. X. 33, 5. Vide ἀνέχω, ἐτέω.
 Ἀνῆι αὐτῷ γένος *ē* III. 1, 7.
 Ἀνῆω de via VII. 26, 4. ἀνῆκοντα *ē* συγγραφῇ I. 39, 3.
 Ἀνήκας I. 3, 2. ἀνήκως ἔχειν *ē* X. 17, 7.
 Ἀνῆ subaud. I. 34, 3. ἀνῆς de navium praefectis VII. 10, 1. Opp. παῖδες X. 25, 2. Pro τῶν, et tum c. Genit. Plur. IV. 24, 2. VII. 11, 2. ἀνῆς Θεῶν IX. 37, 1. Αἰγυπτίων II. 9, 3. ἀνῆς βυβαλῆς I. 13, 8. ἀνῆς et ἄνῃ conf. III. 17, 6.
 Ἀνθία et Ἀνθίας II. 30, 7.
 Ἀνθῆ et Ἀνθῆς II. 30, 7.
 Ἀνθῆ c. Gen. IX. 33, 4. c. ἐπὶ et Genit. X. 38, 1. φθαρῆς,

- cum pediculis effervescentibus
conflictari IX. 83, 4.
- * *Ἀνθὺς* VII. 21, 2.
- * *Ἀνθὺν*. Vide *Ἀθὺν*.
- * *Ἀνθῶν*. ἡρθισμένον, distinctum,
VI. 19, 9.
- * *Ἀνθος*. ἄνθων, non ἄνθων IV.
16, 4. V. 11, 1. VIII. 31, 1.
ἄνθων pro ἄνθων IX. 41 extr.
ἄνθη μετὰ et ἀναθήματα conf.
VIII. 31, 1.
- * *Ἀνθομαία* unde derivandum?
VIII. 31, 1.
- * *Ἀνθρώπιος* et ἄνθρωπος conf.
IV. 36, 4.
- * *Ἀνθρώπιος* et ἄνθρωπος conf.
VIII. 2, 3.
- * *Ἀντα*. Vide *ἀντα*.
- * *Ἀνταραία* unde derivandum? II.
38, 4.
- * *Ἀνθμι* de igne, aqua, ex terra
manante VIII. 29, 1. c. Genit.
I. 20, 4. Sic etiam Thuc. V.
32. γῆν VIII. 29, 3. I. 24, 6. 27,
9. ἀνθμι ὑπὸς αὐτὸν I. 14, 3.
Sic Theocr. XI. 23. Conf. Lo-
beck ad Soph. Ai. 243. ἀνθμι
conf. c. ἀνθμι VI. 4, 1. c.
ἀνθμι VIII. 38, 3.
- * *Ἀντομή* de iis, qui supplices
ex templo et ab ara surgere
subent VII. 24, 5. In vi ar-
misque et in iussis persuasio-
neque usurpatur VII. 15, 4.
ἀνστατός ὑπὸ II. 2, 2. ἀνστα-
τος conf. c. ἐνστατός III. 19,
1. ἀνστατός conf. c. ἀποστατός
VII. 24, 5.
- * *Ἀνδοξ*. Vide *ἀνδοξ*.
- * *Ἀνοια* IX. 36, 2. X. 23, 5.
- * *Ἀνολγνύς* et ἀνολγνύς VI. 15, 1.
16, 3. 25, 3. 41, 4. IX. 16,
4. X. 35, 4. ἀνολγνύς cor. in
ἐνανολγνύς VIII. 16, 3.
- * *Ἀνολήσις*. Vide *ἐνολήσις*.
- * *Ἀνολήσις* IV. 9, 1. VIII. 22, 1.
ἐς ὄρος de haminiibus, domici-
lia in monte ponentibus VIII.
22, 1. ἐς πόλιν ibid. Vide ἀνα-
συνήσις.
- * *Ἀνοκλος* I. 40, 2.
- * *Ἀνταράγος* conf. c. ἀνταράγος X.
16, 4.
- * *Ἀνταποδίδωμι* δάνην IX. 7, 3.
- * *Ἀνταρῖθμι* X. 20, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι*, non Ἀνταρῖθμι V.
18, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι* IV. 32, 4.
- * *Ἀνταρῖθμι* IX. 14, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι* cor. in ἀνταρῖθμι-
λω IV. 22, 3.
- * *Ἀνταρῖθμι* c. Dat. III. 2, 6. IV. 11,
2. conf. c. ἀνταρῖθμι X. 18, 6.
- * *Ἀνταρῖθμι* i. q. ἔνεα II. 37, 4. VIII.
48, 3. X. 38, 5. ἀνταρῖθμι
propterea X. 38, 5. Idem ἀνταρῖθμι
VIII. 42, 3. ἀνταρῖθμι ὅτου
IV. 5, 1. X. 38, 5. ἀνταρῖθμι male
insertum III. 23, 1. tentatur
in ἀνταρῖθμι X. 38, 5. conf. c. οὐ τὸν
VIII. 34, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι* VI. 16, 3.
- * *Ἀνταρῖθμι* et ἀνταρῖθμι VII. 20, 4.
- * *Ἀνταρῖθμι* et ἀνταρῖθμι X. 1, 1.
36, 3 et Κυβερνήσις X. 3, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι* conf. c. ἀνταρῖθμι VIII.
8, 3 fin. c. ἀνταρῖθμι VIII. 9, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι*, de hac forma VIII.
9, 4.
- * *Ἀνταρῖθμι*. Vide *πολίς*.
- * *Ἀνταρῖθμι* X. 23, 3.
- * *Ἀνταρῖθμι* conf. c. ἀποσταρῖθμι
X. 37, 5. Vide ἀνταρῖθμι.
- * *Ἀνταρῖθμι* et ἀνταρῖθμι X.
5, 8.
- * *Ἀνταρῖθμι* II. 27, 7.
- * *Ἀνταρῖθμι* IX. 1, 3.
- * *Ἀνταρῖθμι* II. 38, 5. III. 22, 5, 6.
τὰ ἄνω τῆς γραφῆς X. 31 extr.
ἄνω οἰκῆν de iis, qui a mari
remotiores habitant V. 27, 8.
οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω opp. ἐγγυ-
εῖται θαλάσσης. V. 27 extr.
ἄνω πλείον IX. 82, 2.
- * *Ἀνταρῖθμι* cor. in ἄνω εἶον IX.
26, 5.
- * *Ἀνταρῖθμι*, supra X. 26, 1.
- * *Ἀνταρῖθμι* X. 17, 6.
- * *Ἀνταρῖθμι* c. Genit. X. 32, 1. τοῦ
ἄστεως, πόλεως, X. 8, 5. 32, 1.
- * *Ἀνταρῖθμι* c. Genit. X. 25, 3. c.
Dat. VIII. 21, 8. tentatur in
ἀνταρῖθμι VIII. 41, 4. conf. c.
ἄνωθεν X. 31, 1.
- * *Ἀνταρῖθμι* ἀφηγήσις et similia III.
11, 1. ἀνταρῖθμι male insertum X.
28, 1 extr. oblit. V. 24, 1. X.
9, 1. conf. c. ἀνταρῖθμι VII. 11, 2.

- Ἀξίονικος, active, poenam re-
 petens III. 15, 4, quae signi-
 ficatio deest in Lex.
 Ἀξίω VI. 20, 8.
 Ἀξιοχρεῖν ἐς πλῆνιν IX. 41, 1.
 ἀξιοχρεῖν et ἀξιοχρεῖα VIII.
 39, 2.
 Ἀορον cor. IX. 30, 3.
 Ἀπαγγέλλω conf. c. ἐπαγγέλλω
 III. 8, 4. IV. 19, 1. 22, 4. X.
 25, 3.
 Ἀπαγορεύω cedere adversario
 VI. 4, 1. *animum despondere*
 VIII. 40, 2. ἀπαγορεύω et
 ἀπειρηκώς τραύμασιν, vulneri-
 bus confectus VII. 16, 2.
 Ἀπάγω suspensum suffocare
 III. 19, 10.
 Ἀπάγω i. q. πόρρω ἄγω III. 5, 5.
 de morbo III. 6, 1. IX. 7, 3.
 et κατάγω in mortem abripi-
 re X. 22, 2. ἀπάγεσθαι I. 8, 5.
 ἀπάγειν conf. c. ἄγειν X. 33
 extr. c. ἐπάγειν IX. 14, 3. ἀπά-
 γεσθαι et ἐπάγεσθαι conf. I. 8,
 5. IV. 9, 3. VII. 4, 4.
 Ἀπάδα, Vide Ἀγιάδα.
 Ἀπαιτεῖ ὁ λόγος δηλώσαι I. 8, 1.
 VIII. 43, 1. ἀπ. δίκης τοῦ φόρου
 παρὰ V. 2, 2.
 Ἀπαλλαγὴ scil. πολέμου II. 20, 1.
 Ἀπαυτίω c. Dat. V. 18, 2. de deo-
 rum vindicta III. 23, 3. I. 33,
 2. accidere VII. 19, 2.
 Ἀπαντικρὺ II. 2, 3. X. 10, 2. 9,
 4 init. conf. c. ἀπ' ἄντικρὺ II.
 29, 2.
 Ἀπαξ. Vide πύξ.
 Ἀπαξίω sequente μὴ X. 14, 3.
 Ἀπας. εἰς ἅπαν θυμοῦ προάγεσθαι
 IX. 37, 1. εἰς ὑπέρτας τὰς πόας
 IX. 28, 1. Vide εἰς.
 Ἀπαριθμέω τινα I. 3, 2. περὶ τι-
 νος V. 5, 1. Sic Thuc. 1, 22
 ἐπιελθόντων περὶ et Diod. Sic.
 διελθεῖν περὶ τινός.
 Ἀπανστος. Vide ἀπιστος.
 Ἀπείδω et ἀπείνω conf. VIII.
 9, 4.
 Ἀπειμ. ἄπεισιν ἐπύγραμμα V. 17,
 4. IX. 40, 5. ἀπότης τοῦ μύθου
 II. 21, 6. ἀφῆμαι conf. c. ἀφεί-
 σθαι VII. 11, 1 extr.
- Ἀπεισασθαι *animum despon-
 dere* VIII. 40, 2. ἀπεισιν ὁ
 θεός II. 4, 4.
 Ἀπειστος. Vide ἀτέλεστος.
 Ἀπειλύνω. Ἀπειλῶσθαι et ἀπεί-
 λασθῆναι I. 11, 5. X. 7, 2. ἐπι-
 λᾶναι et ἐλγεῖν τοῦ ἄγῶνος V.
 21, 5. De eadem re ἐπιλᾶναι
 in Plut. Ages. 13. conf. c. ἐπι-
 λᾶναι VI. 14, 1.
 Ἀπειργάζομαι. Vide ἐπεργάζομαι.
 Ἀπειρεθείς. Vide παραθείς.
 Ἀπειρώ. ἀπειρηκώς τραύμασιν
 VII. 16, 2.
 Ἀπειροπία, non Ἀπειρία II.
 34, 9.
 Ἀπέρογοι. ἀπειθεῖν et ἐπειθεῖν
 conf. VII. 14, 2. Vide ἐξέρο-
 μαι, προέρογοι.
 Ἀπέχω ἀπὸ et sine ἀπὸ III. 23,
 4. conf. c. ἐπέχω VIII. 11, 4.
 Ἀπήμαρτον conf. c. ἐπήμαρτον
 et ἀπήμυτον X. 22, 5.
 Ἀπήμιος I. 32, 2.
 Ἀπήνη V. 9, 1.
 Ἀπίθανος II. 9, 4.
 Ἀπισ, non Ἀπισ I. 18, 4. V. 1, 6.
 Ἀπιστον, ἀπανστον et ἀπιστων
 conf. X. 14, 3.
 Ἀπληστία. Vide ληστία.
 Ἀπλῶς. Vide χαλεπῶς.
 Ἀπὸ τινός, ope alicuius IV. 35,
 3. denotat imitationem seu ad
 exemplum alicuius II. 26, 7.
 cf. Winkelm. Opp. Dresd IV.
 330. de causa, qua aliquid fit
 VII. 19, 2. III. 5 extr. in re-
 bus dedicatis I. 14, 4. cum τι-
 νῶν etc. II. 25, 7. ἀπὸ... ἀπο-
 τέως VII. 24, 4. VIII. 35, 5.
 ἀπ' ἀμφοτέρων IV. 8, 2. ἀπὸ
 τοῦ συγχειμήτου VIII. 10, 4.
 μέρος ἀπὸ τῆς σύριγγος VIII.
 38, 8. ἔκπνοος ἀπὸ ποτήσεως
 III. 8, 1. ἀπ' αὐτῶν ὁ μικρο-
 ταντος II. 25, 7. ἀπ' αὐτοῦ οὐ-
 δὲν μέγα γέγενα I. 7, 3. ἀ. ση-
 μείου — ἴδοξε III. 23, 4. ὅσα
 ἀπὸ τῶν ἢ σφενδονῶν X. 21,
 2. — Ἀπὸ male insertum III.
 11, 6. IV. 33, 4. oblit. VIII.
 27, 11. redundat VII. 27, 4.
 conf. c. ἐξ II. 23, 3. c. ἐπὶ II.
 32, 2. 20, 1. III. 23, 1. VI. 10,

1. VII. 19, 2. 21, 7. VIII. 18, 2. 27, 1. 33, 1. c. κατὰ X. 31, 2 extr. c. ὑπὸ II. 32, 2. IV. 13, 1. V. 10, 3. VI. 20, 8. ἀπ' αὐτοῦ et ἀπάντων conf. II. 28, 3. Vide ἀμφί.
 ἵπο VII. 1, 2 conf. c. ἀπὸ VIII. 5, 2 extr. Vide γνῶμη.
 ἱπόβρυθος II. 38, 4.
 ἱποβάθρα X. 25, 2.
 ἱποβάλλω conf. c. ἐπιβάλλω V. 9, 5.
 ἱποβατήριον II. 38, 4.
 Ἀπογνώσκω cum Infinit. et μὴ IV. 8, 2. Opponitur καταγνώσκω III. 5, 3.
 Ἀπόγονος pronepos. I. 41, 5. nepos II. 19, 2. δεύτερος, filius; τρίτος, nepos, I. 9, 1. 37, 1. IV. 23, 3. VIII. 22, 1. X. 28, 1. Vide praeft. ad Vol. IV. p. 8 med. ἀπόγονος subaud. V. 10, 2.
 Ἀποδεικνύω ἔργον VII. 21, 1. ἔργα πλέον IV. 15, 2. τόπον V. 16, 2. ἀποδεικνύσθαι c. Dat. II. 11, 6. VII. 21, 1. ἀποδείξασθαι III. 11, 3. 4, 6. I. 29, 14. 24, 7. 6, 2. 3, 1. ἀπειδείχθη cum Inf. II. 1, 2. III. 9, 1. conf. c. ἐπιδεικνύσθαι VII. 21, 1.
 Ἀποδέχομαι conf. c. ἀπὸ δὲ X. 16, 4. c. δέχασθαι VI. 12, 3. c. παραδέχομαι V. 18, 2.
 Ἀποδεῖν. Ἀποδεῖν et ἀποδεῖ IX. 4, 1. ἀπιδεῖ VIII. 49, 2. IX. 13, 1. ἀποδεῖν τινὸς τινί, ἐς τὴν et εἰνεκα τινὸς X. 1, 5 et addenda ad V. 12, 3. c. Inf. V. 5, 4. IX. 39, 5. i. q. ἐλλείπειν VIII. 49, 2. οὐκ ἀποδεῖ oblit. V. 16, 1. ἀποδεῖν οὐ πολὺ c. Inf. III. 10, 2. ἀποδεῖν οὐ πολὺ τι, ἢ IX. 34, 5. ἀποδεῖν et ἀποδεῖν conf. X. 35, 3. 36, 2.
 Ἀποδημῶ παρὰ VIII. 35, 8.
 Ἀποδιδάσκω conf. c. ἀποδιδράσκω VII. 16, 4.
 Ἀποδίδωμι c. Inf. Praes. 1. 6, 8. δίκην IX. 7, 3. conf. c. ἐπιδίδωμι X. 13, 4.
 Ἀποδράναι et ἀποδράναι conf. II. 31, 1. III. 18, 3. X. 17, 3.
 Ἀποθαφῆναι τι X. 19, 4.

- Ἀποθνήσκω et τελευτᾶν ὑπὸ τινος IV. 18, 1. ἀποθανεῖν oblit. IX. 5, 7.
 Ἀποικίζω πόλιν εἰς VI. 3, 5. II. 4, 3.
 Ἀποικος. Vide ἑοικος.
 Ἀποκίμαι. ἀποκίται ἑλπίς ἐς τινὰ X. 1, 4. Vide ἐπίκειμαι.
 Ἀποκίρομαι, tondere sibi comam II. 3, 6. VIII. 41, 2.
 Ἀποκλείω πύλας τινί et ἀποκλείεσθαι τῶν πυλῶν IX. 1, 3. ἀποκλείεσθαι, circumdari, c. Gen. VIII. 1, 1.
 Ἀποκρύπτω. Vide ἐπικρύπτω.
 Ἀποκτείνω ὑπὸ τινος IX. 7, 2.
 Ἀποκτινύνω III. 16, 4. VIII. 47, 4. ἀποκτινύναι IX. 11, 1. conf. c. ἀποκτείνειν VIII. 47, 4.
 Ἀπολαμβάνω conf. c. ἀπολείπω VIII. 16, 2. Vide ἐπιλαμβάνω.
 Ἀπολύνω κακῶν X. 33, 1.
 Ἀπολύω c. Genit. X. 20, 4. conf. c. ἀπολύσω VII. 15, 4.
 Ἀπυλίσθάνω et ἀποπυλίσθάνω conf. V. 27, 2. Vide ὀλισθαίνω.
 Ἀπόλλυμι. ἀπολούμενος VIII. 12, 2. V. 13, 3. ἀπύλλυσθαι et ἀπολογεῖσθαι conf. IV. 36, 4.
 Ἀπολλωνία νᾶπη X. 6, 1.
 Ἀπολύσασθαι τὴν αἰτίαν I. 28, 6.
 Ἀπομείρομαι. ἀπειμείτο et ἄμ' ἐμμείτο conf. VIII. 12, 2.
 Ἀπομνημονεύω τινί τι I. 35, 2. Sic et Xenoph. Them. I. 2, 31. et τὴν χάριν Strabo XIV. 751.
 Ἀπόμμος Iuppiter unde dictus? V. 14, 2.
 Ἀπόνοια desperatio. X. 1, 3 et corrig. ad IV. 8, 3. in vol. 2 post praeftat. Suidas sub ν. ἀνοια affert etiam ex Procopio ἀδικούμενοι εἰώθασιν εἰς ἀπόνοιαν τρέψασθαι. Plutarch. Apoph. Reg. et Imp. pag. 800 (201) ἀπονοιατῶν πολέμων Thuc. VII. 67 de Atheniensibus contra Syracusanos pugnantibus ἐς ἀπόνοιαν καθέστη κέλαι et cap. 81 ἀπονενοημένοι. Ergo a Thuc. potius quam ab Hegesia hoc acceperit.
 Ἀποπύκνω IV. 12, 1. conf. c. ἐκπύκνω ibid.

- Ἀργ. Vide κριός.
 Ἀργή unde dictum? V. 6, 1. cor. IV. 2, 4.
 Ἀργυρεός II. 27, 2.
 Ἀριθμὸν et τὸν ἀριθμὸν V. 26, 2. VIII. 42, 5.
 Ἀριεῖς, non Ἀριεῖς II. 27, 4.
 Ἀριστεύς cor. V. 7, 4.
 Ἀριστερός. ἰς ἀριστεράν X. 33, 6 med. ἐπ' ἀριστερὰ βῆται III. 4, 1. ἀριστερά conf. c. ἀριστερά et ἀριστεράν V. 6, 3. X. 24, 5. 33, 6. c. καθ' ἀριστερά X. 5, 1. c. ἀγορά III. 22, 9. ἀριστερός conf. c. ἀριστός III. 15, 7. ἐν ἀριστερᾷ et ἐν δεξιᾷ Auct. ad I. 22, 4. Vide ἐν.
 Ἀριστόδημος cor. in Ἀργόδημος VIII. 27, 8. in Ἀριστήδιος VIII. 27, 9.
 Ἀριστοκρατίας tentatur in ἀρομετης IV. 22, 2.
 Ἀριστοκράτου Genit. III. 6, 4. V. 6, 4. conf. c. Ἀριστοκράτος III. 6, 4. VI. 3, 6.
 Ἀριστός conf. c. ἀριστός III. 3, 7. c. οικιστής VI. 11, 2. Vide ἀροπερός.
 Ἀρίων nomen equi VIII. 25, 5.
 Ἀριέω, acquiesco in re III. 17, 7. c. Infinit. et μή X. 17, 5.
 Ἀρίων cor. VI. 21, 7.
 Ἀρμόζω. Vide ἔς.
 Ἀρρυθία, coagmentatio II. 25, 7. IX. 38, 2. Φρύγιος quid? X. 30, 5.
 Ἀροστὴς VIII. 52, 2.
 Ἀρῥάριον, Ἀρῥάριον, Ὀμᾶριον et Ὀμωριον VII. 7, 1.
 Ἀρῥέσθαι sequente μή II. 29, 7.
 Ἀροῦς VII. 21, 2.
 Ἀροτριώω cum Accus. X. 16, 3. Vide ἀρώ.
 Ἀρώ magis atticum quam ἀροτριώω VIII. 24, 5. γῆν X. 16, 3.
 Ἀρπαγή et ἀρπαγμός I. 20, 2.
 Ἀρπάζω. ἑρπαγμένος III. 18, 7.
 Ἀρπαλός III. 1, 3, non Ἀργαλός VII. 18, 4.
 Ἀρπύρα et Ἀρπύρα VI. 21, 6.
 Ἀρπύρις X. 30, 1.
 Ἀρρήν cor. in ἄρσην IV. 20, 1. V. 16, 3.
 Ἀρεταίων VIII. 6, 2.
 Ἀρχαίεως et Ἀρχηγέτης I. 42, 5. X. 4, 7. 32, 8.
 Ἀρχαῖον V. 22, 2. ἀρχαία de aris operibus I. 18, 7. VII. 22, 6. IX. 33, 4. X. 35, 3. opp. τὴν τέρη πεποιημένα I. 24, 3. ἀρχαῖα γράμματα I. 2, 4. ἀρχαῖα Ἀττικὰ γράμματα ibid. et VI. 19, 3. ἀρχαῖς et ἀρχαῖς III. 11, 8.
 Ἀρχεῖον ἐφόρων III. 11, 2. ἀρχεῖα praetoria magistratum X. 4, 1.
 Ἀρχέλαος cor. IV. 4, 2.
 Ἀρχή de extrema parte II. 84, 9. ἀρχή VIII. 42, 6. X. 37. III. 24. καὶ ἀρχή II. 16, 3. cui opp. οὐδ' ἀρχή X. 4, 6. ἐξ ἀρχῆς de integro, denuo V. 4, 4. VII. 12, 2. τὸ ἐξ ἀρχῆς VIII. 25, 2.
 Ἀρχίδαμος cor. VI. 1, 2.
 Ἀρχιόνη VIII. 31, 2.
 Ἀρχὴ II. 24, 8. 8, 5. c. Genit. VII. 13, 1. VIII. 50, 5. de copiarum duce VI. 3, 1. ἀρχεσθαι, beginnen X. 36, 3. ἔρχη et εἶχεν conf. VIII. 28, 3. ἀρχόμενος et ἐρχόμενος conf. IX. 8, 3 extr.
 Ἀσπιδόδοι X. 34, 4.
 Ἀσπιδός c. Gen. IV. 8, 1. IX. 5, 2. ἀσπιδὸς θιῶν IV. 8, 1. IX. 5, 2.
 Ἀσία et Ἀσια conf. VIII. 54, 2. conf. c. Ἀμα III. 24, 5. Vide Μύσια.
 Ἀσίνη et Ἀσῖνα II. 36, 5.
 Ἀσμος et Ἀριμος conf. III. 13, 5.
 Ἀσις conf. c. Ἄγις IV. 4, 2. Vide ἀσπὶς.
 Ἀσις, Ἀσία I. 13, 2.
 Ἀσκαλιβώτης VI. 2, 2.
 Ἀσκαρής cor. V. 24, 1.
 Ἀσπεσίδης V. 7, 4.
 Ἀσπενος VIII. 50, 2.
 Ἀσπείω intransitive et cum ἐπὶ VIII. 49, 2. Similiter τολμᾶν ἐπὶ τοῖς καλοῖς. ὡς πῶταθλον II. 7, 2.
 Ἀσπίτης. Vide Ἀντίτης.
 Ἀσκληπεία II. 26, 7.
 Ἀσκληπείον et Ἀσκληπιεῖον; non

- Ἀσκληπιδιον II. 11, 6. IV. 30, 6.
 Ἀσκληπιός II. 26, 6. 27, 7. 28, 1.
 Ἀσκραία. Vide Ἀκραία.
 Ἀσκή IX. 29, 1.
 Ἀσπώλια VIII. 26, 1.
 Ἀσμα et σάμα conf. IV. 33, 3. Vide ἄσω.
 Ἀσμενος etiam Partic. II. 9, 3.
 Ἀσπύλαξ et σπύλαξ conf. VII. 24, 6 extr.
 Ἀσπιστον. Vide ἄπιστον.
 Ἀσπὶς pro ἀσπίδοφορος VIII. 51, 2. ἐπιχαλκός scutum aere obductum VI. 19, 3. conf. cum Ἀσις III. 14, 3.
 Ἀστακός et ἀστακός disting. V. 12, 5.
 Ἀστατός. Vide ἀνάστατος.
 Ἀστυγίσιον στεφανοῦσθαι VII. 20, 1.
 Ἀστεροδία et Ἀστεροδείη V. 1, 2.
 Ἀστὸς, αὐτὸς et πολίτης conf. VI. 26, 1.
 Ἀστράβακος unde dictus? III. 16, 5.
 Ἀστυ II. 15, 5. ἄστειος VI. 24, 4. VII. 9, 4. X. 8 extr. ἄστειως et ἄστειος X. 8 extr.
 Ἀστύλος et Ἀστυλλός VI. 13, 1, addenda.
 Ἀστυπάλαια VI. 9, 3. VII. 4, 2, etiam Strabo X. 488.
 Ἀσφάλις Neptunus undedictus? III. 11, 8. cor. ibid. conf. c. Ἀσφαλιῆος VII. 21, 3.
 Ἀσφοδέλος hastula regia X. 38, 1.
 Ἀσώπιχος I. 23, 12. X. 11 extra.
 Ἀτε oblit. IX. 29, 3. Cum Particip. I. 12, 3. V. 7, 1. X. 21, 2. cum tempore fin. V. 7, 3.
 Ἀτέλειστος et ἀπέλαστος conf. VIII. 37, 6. ἐς τοὺς ἀτέλειστους οὐ λέγειν, οὐ γράφειν VIII. 37, 6.
 Ἀτιμάζω τῷ λόγῳ IX. 32, 5.
 Ἀτοπος II. 4, 5. V. 5, 5. X. 38, 1, de re, quae non grata ad aspectum, odorem. ἀτοπος τὴν ὄψιν Plut. de S. N. V. cap. 22. p. 269 Hutt. TX.
 Ἀττικά γράμματα I. 2, 4.
 Ἀττικῶ et Ἀχαιῶν conf. X. 15, 3.
 Ἀττης et Ἀττις conf. VII. 17, 5, unde deriv.? ibid.
 Αὐ oblit. X. 12, 1 extr.
 Αὐαίνομαι et ἀναίνομαι conf. VI. 14, 3.
 Αὐδῖς, quoque, deinde III. 4. 1. V. 3, 4. VI. 13, 1. 12, 3. X. 28, 3. Auct. ad. III. 3, 4. conf. c. αὐ X. 27, 3. c. αὐθ. III. 4, 1. c. αὐθὺς IX. 39, 5. male tentatur in αὐτὸς VI. 12, 2.
 Αὐγείας et Αὐγείας V. 1, 7.
 Αὐγὴ et αὐτὴ conf. VIII. 47, 3. X. 28, 4.
 Αὐλῆς ὑπὸ et ἐν αὐλοῖς IX. 12, 4. αὐλεῖσθαι, tibia accinnente moveri X. 15, 2. cor. et tentatur in αὐοῖν, αὐδοῖν, αὐγῆν, αὐλεῖσθαι X. 15, 2.
 Αὐλημα Πυθικὸν v. adden a ad II. 22, 9.
 Αὐλὼν, regio depressior, cae IV. 36, 5.
 Αὐξάνω et αὐω conf. VII. 22, 5. Vide ἐκ αυξάνω.
 Αὐξίτης, augens, conf. c. Ἀξίτης et ἀσπίτης VIII. 26, 2.
 Αὐξὶα IX. 35, 1.
 Αὐότατα et ἀνότατα conf. VII. 18, 7.
 Αὔρα, nomen equi VIII. 25, 5.
 Αὔρον pro χρύσω VI. 19, 1.
 Αὐτανόρον VII. 24, 6 extr.
 Αὐτάρ oblit. VI. 4, 4.
 Αὐτεσίανος cor. in ἀπὸ Ἰανος III. 1, 6.
 Αὐτίκα cor. in αὐτοί τε X. 23, 7. τὸν αὐτίκα et τὰ συντικὰ conf. IX. 20, 3.
 Αὐτοβοεῖ I. 13, 5.
 Αὐτόθι et αὐτόθεν conf. IX. 23, 3.
 Αὐτόθεν cum loci nomine coadjunctum IX. 41, 3.
 Αὐτόθι III. 4, 1. IV. 9, 1. an pro αὐτόθεν VIII. 23, 6? conf. c. αὐτόθεν IX. 32, 3.
 Αὐτολέων III. 19, 11.
 Αὐτόματα I. 28, 11. αὐτομάτῃ I. 27, 4 et ibi auctar.
 Αὐτομολέω παρὰ IV. 9, I.

τός, solus, I. 24, 3. sine cu-
usquam interventu VIII. 25,
5. in partitione pro ὁ μὲν IX.
10, 2. loco pronominis rela-
tivi seu adiectivi ὅσος repe-
tendi VII. 5, 3. VIII. 24, 4.
27, 4. 28, 2. 43, 3. X. 32, 9.
in repetitione obiecti et sub-
iecti X. 24, 4. 31, 3. prae-
mittitur-substantivo, ad quod
pertinet V. 25, 1. ὁ αὐτός, is,
qui nunc exstat II. 34, 11.
coniung. cum οὗτος V. 6, 5.
αὐτός ὁ VIII. 41, 5. II. 16, 3.
αὐτοὶ οἱ IX. 30, 2. αὐτῶ οἱ
I. 20, 1. αὐτῶ μοι V. 16, 3.
IX. 11, 2. ἔμοι — αὐτῶ IV. 21,
7. αὐτοῦ εἶναι IV. 15, 2. αὐτός
male insert. VI. 8, 3. oblit.
III. 25, 7. X. 27, 1. a Paus.
saepe omittitur, ut I. 3, 1.
VI. 20, 3. VII. 5, 5. VIII. 5,
5. 31, 3. 39, 2. poterat omitti
I. 20, 1. IX. 18, 2. redundat
II. 4 pag. 121. subaud. IV. 26,
3. tentatur VII. 17, 5. — αὐ-
τὸν et αὐτὸν conf. I. 25, 5.
II. 34, 9. III. 23, 1. V. 2, 4.
VIII. 23, 1. 25, 5. X. 4, 2.
33, 1. conf. c. articulo III.
17, 7. c. αὐλός IX. 12, 4. αὐ-
τῇ conf. c. ψῆν III. 8, 1. αὐτὸ
conf. c. αὐτῶ IX. 29, 3. c.
ἔκτο V. 20, 4. αὐτὰ et ταῦτα
conf. V. 14, 4. VIII. 23, 5.
αὐτῶν cor. VIII. 13, 5 in αὐ-
τὸν X. 28, 2. αὐτός ἕκαστος.
v. Viger. p. 152. Vide οὗτος
τοῦ conf. c. ἑαυτοῦ VI. 3, 3.
αὐτῇ τῶν cor. in αὐτῶν X.
25, 4.
τοῦ hic VIII. 24, 3. cum lo-
ci nomine coniungitur II. 28,
3. IX. 41, 3.
χενῶ quid? II. 35, 4.
ω. Vide αὐξάνω.
παγνῶ de lustrantibus X.
3, 3.
παρῆς cum Genit. IX. 40, 2.
ἐπαρῆσθαι c. Genit. rei V.
10, 2. sequente μὴ et Infin.
VIII. 52, 2. IX. 1, 3 extr.
ἐπηρημένος active c. Accus. I.

22, 5. ἀρεῖα et ἀρεῖατο conf.
VIII. 52, 2.
Ἀραγεῖς γραφαὶ I. 22, 6. τεχνί-
ται I. 22, 3. Opp. τοῖς ἐς δό-
ξαν ἵκονται et φατεροῖς I. 21
init.
Ἀραοῦ ἔχασθαι IX. 37, 3.
Ἀρεῖας et ἑλεφας conf. VIII.
23, 1.
Ἀρεῖας, ἀρεῖασι, ἀρεῖασι, ἀρεῖας
I. 15, 2. ἀρεῖασι τοῖς ἐς τὸ
θεῖον I. 25, 5. In φιλοδομίᾳ la-
tet notio abstinendi, ut in
Plut. Agide 16. Οὐδένος ἐφεί-
δετο ἀδικήματος ἀργύριον φερόν-
τος. ἀρεῖασι c. Genit. X.
10, 3.
Ἀρεῖας I. 8, 4. αὐτοῦ IV. 4, 4.
8, 1. I. 30, 1.
Ἀρεῖας. Vide ἐφείλας.
Ἀρεῖας, Iupiter I. 44, 13.
Ἀρεῖας et ὑσπληγῆ disting. VI.
20, 7. de prora VI. 20, 7.
Vide ἑμβολόν.
Ἀρεῖας et Ἀρεῖας; III. 12, 1.
Ἀρεῖας Apollo III. 13, 4.
Ἀρεῖας III. 14, 7.
Ἀρεῖας Dioscuri III. 14, 7.
Ἀρεῖας male tent. in ἄφθορον
VIII. 44, 6. Vide πολῦ.
Ἀρεῖας cor. III. 18, 3.
Ἀρεῖας. ἀρεῖας, liberare, I. 44,
13. ἀρεῖας I. 27, 9. ἀρεῖας
X. 25, 3. ἀρεῖας, abice-
re, VIII. 45, 4. cum Infin. I.
20, 4. ἐπὶ τινα X. 11, 1. ἐς
θάλασσαν et similia VII. 23,
3. χρήματων, deprensus pecu-
nias manumittere IX. 15, 2.
conf. c. ἐπείναι V. 3, 2. VI.
13, 5. VII. 9, 3. X. 11, 1.
Ἀρεῖας de reditu II. 12, 2.
ἐς ἑρωτά τινος I. 6, 8. ἐς μὴ-
μην VII. 4, 6. ἐς τὸ αὐτό X.
28, 4. — ἀρεῖας VII. 15,
1. ἀρεῖας παρὰ IV. 22, 3.
26 extr. conf. c. ἐπείναι VII.
4, 6. c. ἐπείναι VII. 16, 1.
Ἀρεῖας ἐς III. 11, 6. ἀρεῖας
κίνα sine ἀπὸ III. 23, 4. ἀπο-
σιῆσαι pellerē VII. 24, 5. ἀπο-
σιῆσαι et ἀποσιῆσθαι I. 40, 4.
ἀρεῖας conf. c. ἐπείναι

- III. 25, 6. IX. 39, 5. ἀποστῆς
1. 26, 3. Vide ἀρτοστημι.
Ἀργεῖος Mars VIII. 44, 6.
Ἀφορίω πρὸς III. 18, 7. Vide
τροπῶν et ὁράω.
Ἀφροδίτη Ἥρα III. 13, 6.
Ἀχαια cor. V. 7, 4.
Ἀχαιῖος II. 8, 5.
Ἀχαιῖος et ἀρχαῖος conf. III. 23,
5. VII. 21, 2. Vide Ἀττικῖος.
Ἀχαρ II. 13, 4. VI. 24, 5.
Ἀχειρῖς, non Χειρῖς V. 14, 3.
Ἀχλὺς τοικυῖα θυγῆλη VIII. 38, 3.
Ἀχρᾶς II. 17, 5.
Ἀχρῖ seq. vocali II. 30, 7. X.
12, 6. 32, 1. c. Indic. Aor. X.
32, 1. τῶν γλοντῶν VIII. 41,
4. IX. 30, 4. conf. c. ἄχρῖς II.
27, 4. 30, 7. IV. 25, 4. VI.
15, 3. c. ἄχρα VIII. 41, 4.
Ἀχρῖς ἔς VI. 23, 4. οὐ X. 32, 1.
sine οὐ c. Coniunct. ibid.

B litteram Dorienteses vocibus a
vocali incipientibus praeponere
solent. V. 3, 3.

Budῶ i. q. ἄδῶ V. 3, 3.

Βύθρον χυλῶν V. 22, 1. conf.
c. βύθρος II. 19, 6. V. 20, 4.
Vide βύραθρον.

Βυθὺς. ἐπὶ βυθύτατον IX. 21, 3.
Vide βραχὺς.

Βυλῶ ἐπὶ τινός et τινὶ X. 36, 4.
ἐν βεβηκώς III. 7, 10.

Βάκχιος II. 2, 5. 7, 6. Müllero
est μαινόμενος, der Betäubende.

Βαρχίδα et *Βαρχιδαι* II. 4, 4.
V. 17, 2.

Βαλαρηφύγοι de Arcadibus VIII.
1 extr.

Βαλαρίς V. 21, 5.

Βάλλομαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀν-
θεοῖς IV. 16, 4. χάρακα I. 1, 1.

Βίλουμα, non πάλουμα IX. 28, 2.
Βάπτομαι de aere II. 3, 3.

Βάραθρον et *βύθρον* conf. VIII.
22, 6. 24, 2.

Βαρβαρικῆς et *βαρβάρων* πάσης
conf. IX. 29, 3. Vide Καρικῖος.

Βαρβυρον αἶαν IX. 29, 3.

Βαυντόρας Buontici VI. 21, 7.

Βασιλεια, τὰ, regia, IV. 13, 4.

Βασιλεία, ἡ, idem VIII. 5, 8.
subaud. IV. 11, 1.

Βασιλειος generis communis III.
1, 5.

Βασιλεὺς et *βασιλεα* conf. IX. 5,
5. *dur*? I. 16.

Βασιλεὺς rex *ῥο* VIII. 5, 7. cum
Dat. I. 30, 3. III. 10, 6. VII.
25, 1. *βασιλεῦν* et *βασιλεῖν*
conf. VI. 4, 6. X. 10, 2.

Βασιλῖς V. 21, 5.

Βάσιλις et *βασιλῖς* disting. VIII.
29, 4.

Βάσους, non *Βάσους* VIII. 30, 2.
Βατραχίων I. 28, 8.

Βιδιάιοι. Vide *Βιδιάιοι*.

Βελμύρα, *Βλέμυρα*, *Βέλμυρα*,
Βέλμυρα et *Βέλμυρα* III. 21, 3.

Βιῶω ἔς VII. 18, 7. c. Infia.
VII. 14, 2.

Βιῶμαι V. 27, extr. II. 1, 4.
VII. 14, 2. passive I. 21, 3.
IV. 22, 1. 25, 3. *βιασάμενος*
et *βιασάμενος* V. 27 extr.

Βιβλῖς et *Βυβλῖς*, non *Βιβλῖς*;
VII. 24, 4.

Βιδιάδοι an *Βιδιάδοι*? III. 11, 2,
cor. in *Βιδιῖοι* III. 12, 4.

Βιθύμια et *Βιθύμιον*, disting.
VIII. 9, 4.

Βλάπτω et *βλαστῶ* conf. III.
8, 5.

Βλεμινάτις et *Βελμινάτις* III.
21, 3.

Βλέμυρα. Vide *Βελμύρα*.

Βοή πύρανλος de lugubri tibia-
rum sono X. 7, 3 méd.

Βόθρος i. q. βόθυνος V. 13, 1.

Βοιωτικὸς et *Βοιωτιακὸς* III.
22, 9.

Βοιός, an *Βοιός*? III. 22, 9. Ad-
denda.

Βοιωτήρχος et *Βοιωτήρχης* IX. 13,
3. Vide στρατηγός.

Βοιωτία et *Φωκίς* conf. X. 32, 6.

Βοιωτῶν et *Βοιωτῶν* conf. I. 34,
1. VIII. 13, 3.

Βολύρα et *Βολύρα* VII. 23, 3.

Βοσκίμματα armenta et pecudes
VII. 22, 8. Vide κόσμημα.

Βούλευμα σοφὸν i. q. οὐσίμω
IX. 16, 1.

Βουλεύω dupliciter construiri
VII. 3, 3. ἐπὶ τινὶ VII. 9, 4.

L. 44, 11. τινὶ θάνατον I. 17,

6. Sic etiam Soph. Al. 1044 (1056 seu 1028). Vide *ἐπιβουλεύω*.
Βουλῇ. *Οἱ ἐν βουλῇ* i. e. *Ἐφοροίον* III. 7, 7.
Βούλιδιοι et *Βούλιοι* X. 37, 2.
Βούλις et *Βούλιω* X. 37, 2.
Βούλομαι et *θέλω* elliptice VII. 2, 1.
Βούπαλος unde dictus IV. 80, 4.
Βουφάγος an *Βούφυγος*? V. 7, 1. VIII. 26, 5.
Βουφάνος I. 24, 4.
Βουωνήτοι et *Βουωτοί* conf. III. 15, 7.
Βραβευτής VI. 2, 1.
Βραδυντής tardum iter III. 5, 6.
Βρασιαί et *Πρασιαί* III. 24, 2.
Βραχὺς et *βραδὺς* conf. IX. 21, 3. *ἐπὶ βραχὺ* VI. 19, 3. IX. 30 extr.
Βρέττανοι et *Βρεττανία* I. 83, 4. VIII. 43, 3.
Βρεττακίς II. 30, 3.
Βρεττανία. Vide *Βρέττανοι*.
Βρυσαί et *Βρυσαιαί* III. 20, 4.
Βρύω πόσον IX. 33, 4.
Βυζάντιοι. Vide *Ἐπιδάμνιοι*.
Βύκελος et *Βυκέλλος* VI. 13, 4.
Βύσπος V. 5, 2.
Βωμός δ *μέγιστος* et δ *μέγας* V. 13, 5. 14, 5. VI. 17, 1. et *ἐσθλῶ*, promiscue X. 24, 4. conf. c. *ναός* V. 14, 6. II. 34, 6. cum *Κάδμος* IX. 12, 3.
Γᾶ. cor. in *ᾧ* K. 12, 5.
Γαῖα unde deriv.? VIII. 43, 3. *γαῖαν* et *λαῖαν* conf. IV. 12, 1. Vide *γάλα*.
Γαιαίονχος, *Γαῖονχος* et *Γαιήονχος* III. 21, 7. VII. 21, 3.
Γάλα. Cum hoc comparatur fons III. 24, 5. conf. c. *γαῖα* X. 16, 3.
Γαλεῶνται V. 23, 5.
Γαλεώτης, *stellio* VI. 2, 2.
Γάλλος VII. 11, in.
Γαμέω seu *λαμβάνω γυναῖκα* II. 6, 2.
Γάρ male insert. III. 23, 1. V. 27, 1. VIII. 23, 2. oblit. VII. 10, 2. VIII. 51, 3. IX. 5, 7. 40, 4. omittitur IV. 3, 3. IX. Tom. V.
 22, 5. subaud. II. 11, 1. X. 28, 3. *γάρ* δὲ IV. 22, 2. VIII. 2, 2, 3. conf. c. δὲ VIII. 48, 5. c. καὶ IV. 8, 3. Vide *γὰρ*.
Γαράτης an *Γαράκας* VIII. 54, 3.
Γάσπιον an *Γάσηπτον* III. 12, 7.
Γε notioni acuendae inseruit V. 10, 2. ei verbo postponitur, quod sono graviori distinguendum IX. 30, 6. an pro *γάρ*? IX. 1, 3. c. *ἄλλος* οὐδέ τις copulatum VII. 23, 7. 27, 1. Oblit. VI. 18, 4. *γε* καὶ V. 11, 2. *γε* δὲ καὶ II. 8, 3. *γε* conf. c. *γὰρ* III. 15, 7. c. καὶ IX. 27, 5 extr. c. *περὶ* X. 17, 7. c. *αὐ* VIII. 35, 1. Vide *δέ*, *δή*, *τε*.
Γενόμενοι parentes X. 30, 1.
Γέλα et *Φιγυλλία* conf. VIII. 46, 2.
Γελάνωρ VIII. 43, 3.
Γέλων cor. in *ἀγέλων* V. 27, 1.
Γεμίζω III. 13, 2.
Γενεῖ. *τετάρτη* VIII. 22, 1. I. 39, 5. IV. 3, 3. 15, 1. *γενεαὶ ἀνδρῶν* VII. 2, 3. VIII. 8, 6 extr. male insertum IX. 5, 5 sub fin.
Γενέθλιος et *Γενέσιος* Neptunus II. 32, 7. 38, 4.
Γένος I. 11, 1. VII. 2, 3. *γένη* I. 38, 7. VIII. 53, 2.
Γενουσία VIII. 43, 3.
Γέρα honores, *diis tributū* V. 4, 1. *certaminum praeemia* IX. 2, 4. conf. c. *δῶρα* ibid. c. γ' *ἄρα* VIII. 42, 4.
Γεράνθορι et *Γερώνθορι* III. 2, 6.
Γερανθόρεται III. 2, 6.
Γέρως καὶ *τιμῇ* VIII. 42, 4.
Γερήλια et *Γερουσία* conf. IV. 1, 1.
Γερωνθορι cor. III. 22, 5. Vide *Γερώνθορι*.
Γέρων cor. in *γερώ* X. 19, 3.
Γέρων παλαιός et similia VIII. 11, 2.
Γεώραι κακῶν, ἀρχῆς IX. 7, 4. IV. 35, 4. X. 19, 4. *γεύσθαι* τοῦ ἀδικεῖν *τε* καὶ ἀδικεῖσθαι Plato de Republ. II. pag. 358 (209 Bip.) Vide *ἀπολαύω*.
Γέφυρα male insert. IX. 19, 4.
Γεωργία IV. 7, 1. an *agri*? Cf. Schaeef appar. crit. et exeget. ad Demosth. II. 386, 5 (563).

Γῆ omissum X. 19, 4. oblit. VI.

21, 5. VII, 6, 1. 11, 1.

τυχεῖν X. 21, 4. γῆς μέρη λαμβάνειν VI. 20, 8.

Γῆραι et γῆρα I. 25, 6.

Γῆρυνή cor. V. 10, 2.

Γῆρυνος cor. VIII. 3, 1.

Γῆρυνος unde deriv.? IV. 36, 3. cor. III. 18, 7.

Γῆρας et γῆρῃ conf. VIII. 29, 2.

Γῆρμαι. De Aorist. ἐγνήθησαν

VIII. 13, 2. oriri, IV. 33, 1.

ὑπὸ et similia IX. 18, 1. III.

7, 7. τὸ γιγνόμενον VI. 6, 2.

ἐγγόνει c. Dat. et ex I. 7, 1.

γίγνεσθαι ἐξ ἀνθρώπων IV. 26,

5. III. 21, 5. παρσκευάσαι γε-

νέσθαι II. 1, 2. γένεσθαι et γέ-

νεσθαι conf. III. 22, 3. ἐγένον-

το conf. c. ἐγώτεο VI. 13, 6.

IX. 6, 2. c. ἐγένοντο IV. 4, 4.

21, 1. γίγνεσθαι conf. c. λαβέ-

σθαι VII. 4, 2. tent. in ἐγγίγνε-

σθαι X. 18, 2. Vide ἐπιγίγνε-

μαι, κύω.

Γῆρωσκῶ. ἔγνωσμένος ὑπὸ c. Inf.

VII. 12, 2.

Γλάνης et γλανίς IV. 34, 1.

Γλανκός I. 14, 5.

Γλισῆς et Γλίσας I. 44, 7.

Γνώθης cor. in Γῆθης et Γυνή-

θας V. 24, 1.

Γνώμη opp. τῇ ἀνάγκῃ I. 35, 2.

γνώμη Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος

I. 30, 3. 40, 2. 43, 1. Deo ita

volente, eius numine. γνώμης

αὐτοῦ ἔχειν ἐκ τινὰ VII. 6, 3. ἀπὸ

γνώμης φέρειν ψῆφον et ἀπὸ

γνώμης opp. VII. 1, 2.

Γνώριμον ἐξ I. 27, 4. γνωριμώτα-

τα I. 39, 3.

Γνωσιμαχέω IX. 7, 4.

Γονέσσα et Γονούσσα VII. 26, 6.

Γοργῇ X. 58, 3.

Γόρτυν VIII. 53, 2.

Γόρτυς et Γορτύνα V. 7, 1. cor.

VIII. 27, 5.

Γοῦν et ὁ, οὖν conf. in lectt.

Bekk. ad IX. 25, 6.

Γούρης et Γονεύς dist. VIII. 14, 2.

Γραῖς et γραῖα II. 55, 4. De eius

flexione III. 2, 1. Vide γρηῖς.

Γραφή de coloribus superindu-

ctis V. 11, 2. γραφή λείψων

seu ὁδῶν III. 25, 5. γραφή ἰστί-

τινὲ, *pictura, qua elicuius rei*

gestae memoriae produitur.

I. 26, 3. Vide μίμνησκει, οὐ-

γραφή.

Γραφική IX. 35, 2.

Γράω et λέγω ἐς τοὺς ἀτελείους;

VIII. 37, 6. τὰ μέτρα V. 11,

3. εἰκόνας I. 23, 5. pro ἐγγε-

φειν V. 23, 6. Vide ἐγγράφω.

Γρηῖς παλαιή et similia VIII.

11, 2.

Γρύλλος cor. VIII. 9, 2 extr.

Γυάλα X. 17, 4. 26, 2.

Γυαλοθύραξ X. 26, 2.

Γυγος cor. IV. 24, 1.

Γυθιον et Γυθειον III. 21, 5 et 6.

Γυναικοδόμος Ἄρης VIII. 48, 2.

Γυνή. Vide ἀνδρῶπος, γῆρας.

Γυπός cor. X. 28, 4.

Γωβρύς cor. X. 15, 1.

Γωνία et ἀγωνία conf. V. 14, 4.

Δαίδαλος, δαίδαλα ampliores se-

su IX. 3, 2.

Δαιμόνιον II. 33, 3.

Δαίμων de heroe, opp. θεός

VIII. 10, 4. τὰ ἀπὸ et ἐκ τοῦ

Δαιμονίου et δαίμονος IX. 37,

3 extr.

Δαίς et δέξω conf. V. 20, 3.

Δαΐδαρης, Δαΐφάντος et Δαΐφ-

της X. 1, 4.

Δακτύλιον depr. in δακτυλίδιον

X. 30, 2.

Δαμάρατος VI. 10, 2.

Δαμάρετος V. 5, 1. VI. 10, 2.

Δαμασίας cor. V. 4, 2.

Δαμασχεθῶν cor. VII. 3, 1. IX

5, 8.

Δαμάω δέδμηθ' VIII. 25, 5 extr.

Δάμια et Λάμια conf. II. 30, 5.

32, 2.

Δαμιάλης tent. in Δαμοθῆς

VIII. 15, 1.

Δάμιον cor. IV. 13, 5. VII. 25, 2.

Δάμις, Δάμις et Δῆμις IV. 10, 4.

Δαμίσκος VI. 2, 5.

Δαμόθοις cor. IV. 24, 1.

Δαμοκλίδας et Δαμοκλειδῆς IX

13, 3.

Δαμόκριτος VI. 3, 2. conf. c.

Κριτόδαμος VI. 8, 3.

Δαμοξένιδας V. 27, 8. •

μοφῶν cor. IV. 31, 8.
 ὡς tentatur VIII. 27, 3.
 ποιήτης et Ἐλεύτης conf. VIII.
 3, 1.
 ἴς cor. in Δάτης X. 28, 3.
 ὡλῆς X. 4, 5.
 ὡλῆς et Δαύλῆς X. 4, 7.
 ὡλῆς ὑπὲρ de barba X. 4, 5.
 ἴρη cor. in Δαφνῆς X. 5, 2.
 ἴρη cor. in δάμνα VII. 22, 3.
 ἴρηφóρος et Δαφροφóρος IX.
 10, 4.
 ἴω. γαίης δασσαμένον, si qui
 terrae partem abstulerint IX.
 17, 4 δάφναι de igne X. 31, 2.
 δάσσανθαί τινος IX. 17, 4.
 post tres voces II. 12, 5. pro
 ἄλλῃ V. 24, 1. in apodosi IX.
 5, 2. post genitivos absolutos
 in apod. III. 23, 5. X. 23, 9.
 post longiorem parenthesin
 III. 14, 1. post, ἐλ, ἐπειρ, ἐπειδῆ,
 ἴς etc. III. 23, 5. δὲ simplex,
 praecedente τοῦτο μὲν VIII.
 24, 3. cum eodem verbo re-
 petito iungitur IX. 12, 4. 31,
 5 extr. δὲ ἀρα I. 15, 2. 27, 9.
 V. 18, 4. IX. 11, 1 extr. cor.
 in ἀρα IV. 18, 4 et IV. 32, 5.
 δὲ — καὶ I. 23, 7. καὶ — δὲ I.
 24, 2. δὲ καὶ I. 1, 4. δ' οὐν X.
 33, 1. — δὲ male insertum III.
 24, 7. IV. 11, 1. V. 13, 1. VI.
 3, 6. oblit. II. 25, 6. III. 17,
 3. IV. 16, 2. V. 5, 5. VI. 2, 1.
 VII. 4, 3. omittitur IV. 3, 3.
 IX. 22, 5; omittitur, praee-
 lente μὲν VIII. 2, 2. tentatur
 in δὲ IX. 10, 1. male tentatur
 IV. 35, 4. transponendum II.
 27, 2. VIII. 53, 1. male trans-
 ponitur IV. 27, 5. VII. 3, 5.
 δὲ conf. c. γε II. 31, 2. VI. 2,
 5. VIII. 38, 5. cor. in δ' V.
 14, 4 et 5. 17, 3. conf. c. δὲ
 II. 25, 7. III. 12, 2 et 7. V.
 17, 4. IX. 31, 4. c. ἴς VII. 24,
 2. c. καὶ X. 25, 4. c. δ X. 2, 3.
 2. τοσούτῃ VI. 18, 2. — δὲ δὲ
 cor. in τε δὲ V. 3, 5. δὲ καὶ
 conf. c. δὲ καὶ VI. 10, 1. mu-
 tatur in τε καὶ in lectt. Bekk.
 ad IX. 34, 1. Vide γὰρ, δέκα,
 δὲ, δὲθι, μὲν, τε.

Δαγρονός, non Δέγρονος V. 4, 1.
 Δείγμα. Vide δῆγμα.
 Δείμα II. 3, 6. ἀπὸ τινός VIII.
 27, 1 extr. VI. 6, 3. IX. 28,
 2. X. 23, 4. terrifica species
 X. 4, 6. conf. c. δῆγμα VI. 6,
 3. c. χῶμα VI. 20, 8 in.
 Δειροκρυπτής IV. 27, 5.
 Δεινός εἰμὶ cum Particip. II. 11,
 5. in Bekk. editione Lach-
 mauno non probante. c. Inf.
 III. 9, 4.
 Δείσιμ ὑπὲρ II. 9, 2.
 Δέικν conf. c. δὲ IX. 8, 1. c. δὲ
 καὶ VI. 24, 3 c. δέκατος III.
 18, 5.
 Δεκαδραχμία et δεκαρχία IX. 6, 1
 extr.
 Δικαιετία IV. 13, 5.
 Δεκαρχία VIII. 52, 2 extr.
 Δικαιηφόρος I. 42, 5.
 Δέκατος. δικάταν I. 28, 2 bis. V.
 10, 2. 22, 2. 23, 6. VI. 24, 4.
 X. 9, 2. 10, 1. 18, 5. δικάταν
 I. 28, 2. δικάτη X. 9, 2. 10, 1.
 11, 2. δέκατος conf. c. ἔννατος
 X. 32, 6.
 Δικελεύς I. 29, 4. Etiam Herod.
 IX. 73. Confer Θμισωνεύς et
 Wasse ad Thuc. VIII. 69.
 Δίκνυς et δέκατος conf. IV.
 13, 5.
 Δελφίς X. 8, 5.
 Δελφοί X. 6, 3.
 Δελφοί et ἀδελφός conf. VI. 2,
 1. VII. 1, 3. 18, 6.
 Δεξιῶν v. ἀριστοτέρος.
 Δεξιόμοι, δεξιούνται ἢ τύχη σφῆς
 VIII. 33, 1. δεξιόσασθαι λόγους
 καὶ ἔργοις χρηστοῖς II. 16, 2.
 Δεξιότης i. q. δαξίωσις VII. 7, 3.
 Δείον. ἴς δείον I. 40, 3. δείον ἢ cor.
 X. 20, 1. Vide εἴς, ὡς.
 Δείοντος cor. X. 13, 1.
 Δέκας Ἡλλόν, navigium. Vide
 corrig. ad III. 16, 4. p. 46.
 Δέγμα. Vide κέγμα.
 Δέγγιον cor. III. 20, 7.
 Δεσμοὶ campedes III. 15, 8. δεσ-
 μόν ὑποφύγας de equo V.
 27, 2.
 Δέσπονα VIII. 37, 1 et 6. Ande
 loco VIII. 85, 21.
 Δεσπόωνος IV. 14, 3.

Δεύτερα *ἔτι*, *deinde iterum* V. 24, 1 med. I. 9, 2

Δεύτερος et *δὲ* conf. VII. 5, 1.

Δίχομαι καθάρου καὶ κτείας III. 17, 8. De ferma *δέξο* et eius confusione cum *δέξω* V. 24, 1. Vide *δαίω*, *δέω*, *διδάσκω*.

Δέω. *δέχται* et *δεῖ* IV. 29, 1. *δέω* ἢ πολὺ cum Infin. IV. 17, 4. ὀλλῶν *δεῖ*, *propemodum*, cor. in. ὀλλῶν *δεῖ* VI. 17, 5. *δεῖ* ὀλλῶν, non ὀλλῶν VII. 24, 6. *δεῖσαν* *ἐντὶ* *τινος* I. 24, 3. II. 6, 2 *δῶν* omitti potuit IX. 40, 1. *δέρι* cor. in *δὲ* *οἱ* VII. 5, 3.

Δέω *καὶ* et *ἀπὸ* II. 1, 4. *δέομαι* c. Genit. personae IV. 8, 3. *δέοντο* oblit. VII. 11, 3. *δέοντο* et *δέ* *ὄντα* conf. V. 1, 1. VIII. 40, 3

Δι, scilicet II. 31, 11. videlicet VII. 11, 1. *ja wohl* II. 2, 4. iam I. 31, 5. V. Hermann. ad Vig. 829. *δὴ* — *δὴ* VIII. 2, 3. *δὴ* *γὰρ* addenda ad IV. 6, 1. *δὴ* *γε* sane quidem III. 8, 1. iam quidem X. 17, 7. *δὴ* *καὶ* II. 11, 6. *καὶ* *δὴ* *καὶ* VII. 23, 6. *δὴ* male insertum IV. 85, 4. V. 10, 2. VI. 14, 1. VII. 6, 3. VIII. 44, 1. IX. 30, 3 oblit. III. 14, 8. IV. 13, 4. VI. 2, 1. VII. 4, 3. *δὴ* *τότε* oblit. X. 15, 2. *δὴ* tentatur in *δὲ* VII. 2, 4. in *ἤδη* VI. 15, 6. — *δὴ* conf. c. *δὲ* *δὴ* VIII. 11, 2. c. *δῆποτε* III. 8, 1. c. *ἤδη* II. 30, 5. VI. 15, 6. c. *καὶ* II. 30, 5. Vide *δέ*, *δι*.

Δηθεν conf. c. *δὲ* III. 18, 5.

Δήτορος et *Δηϊονέως* I. 37, 4, cor. X. 29, 3.

Δήλιος. Vide *Ἐπιδήλιος*.

Δήλιος ὡς c. brevitate A. 41, 5. VIII. 21, 2 extr. *ἐστὶ* c. Part. V. 27, 2. *δῆλα* I. 22, 1. 38, 6. *δῆλη* *ἐστὶ* *πόλις* *οἰκισθείσα* I. 38, extr. cf. I. 12, 4. *δῆλα* et *δῆλος* conf. V. 18, 1.

Δηλώω I. 29, 13. II. 32, 9. *ἐς* et *ἐπὶ* VI. 1, 2. *ἐπὶ* *τοσοῦτον* IV. 30, 4. c. Particip. VII. 1, 3. conf. c. *ποιῶν* X. 29, extr.

male tentatur in *ἀκριβοῦν* X. 35, 4.

Δημιράτος III. 7, 7.

Δημητρεῖν I. 37, 2. IX. 25, 6.

Δημήτριος VI. 16, 3.

Δημοσθένης. Vide *Τιμοσθένης*.

Δῆμος I. 1, 2 et ὀλλῶν sibi opp. IX. 6, 1. *δῆμοι* II. 34, extr.

Vide *Ἰθρος*, *Μῆδος*.

Δημοφῶν I. 28, 9.

Δημωνάσσει cor. IX. 5, 8.

Δηποτε. Vide *δὴ*.

Δηρείτης unde deriv. ? VII. 18, 4.

Δῆω VIII. 42, 4.

Διά Pausan. non omittit VII. 9, 4. propter IV. 22, 1. VIII.

7, 3. male insertum V. 7, 3.

VIII. 38, 2. oblit. VIII. 20,

1. male tentatur in *ἐν* VIII.

7, 3. *διὰ* *ἐν* IX. 8, 3 sub fin.

Similiter ante vocalem aspi-

ratam Herod. I. 62. *διὰ* *ἡ-*

κροῦ I. 23, 4. *δι* *ὀλλῶν* VIII.

16, 3 extr. *δι* *ὀλλῶν*, *τοῦ-*

του, III. 2, 3. IV. 16, 2. *δι*

ὀλλῶν *ἱεροδος* IX. 9, 1. *διὰ*

τῶν *στοιῶν* *οἰκήσεις* X. 34, 4.

διὰ conf. c. *δὴ* IX. 30, 5.

Διαβαίνω scil. ὁδόν VIII. 35, 6.

πίταμον II. 25, 2. IV. 33, 7.

διαβαίνειν *ἐν* VII. 4, 3. *πρός*

VIII. 36, 6. conf. c. *διαβαίνω*

VII. 15, 2. Vide *ἐξέρω*.

Διαβάλλω criminor III. 4, 3.

Διαβιβύζω X. 21, 1.

Διῶγων ? VI. 21, 4.

Διαδοχος *ἐκ* *ἐκ* *διαδόχης* c. Da-

tivo X. 22, 2.

Διαδραμέω. Vide *δραμέω*.

Διαδρομαὶ *τῶν* *ἀστρον* VII. 24, 6.

Διάθεσις *ἀγῶνος* V. 20, 1.

Δίαιος cor. in *Διαικάλως* VII.

15, 5.

Διαιτά, *ἔχειν* *παρὰ* *τινὶ* I. 27, 4.

X. 34, 4 med.

Διαιτῶμα, *commemor*, II. 13,

7. V. 19.

Διῶκεται, c. ὡς et Optat. X.

20, 1.

Διακρίνομαι *ἐγῶν* et similia IX.

9, 1. Vide *κρίνομαι*.

Διαλέλω *χρόνον* I. 2, 4. ut Plato

in Phaedone extr. ὀλλῶν *χρ-*

von διαλειπών. διαλειπών I. 2, 4. IV. 16, 5.

αἰών III. 18, 2.

αἰών VIII. 7, 5.

αἰών addito pronomine VII. 24, 4. II. 29, 4. 21, 10.

αὐθιγ c. Dat., aut c. Gen. et praepos. ὑπο vel ex VII. 26, 3. διηριθμισμένον, distinctum VI. 19, 9.

αὐτόμαι cum ὡς et particip. αὐτῶν IX. 13, 4.

αὐτῶν et αὐτῶν conf. VI. 18, 3. πολέμῳ, non διαπολεμῶν III. 3, 2.

αὐτόμαι VII. 17, 1.

αὐτοῦ conf. c. διαπορεύω et entatur in διαφορά et διαπορεύω VII. 17, 1. Vide πορεύω.

αὐτῶν IV. 3, 3.

αὐτοῦ. Vide καταβέβηκον.

αὐτῶν, non Διόσκει, Διόσκου X. 30, 4.

αὐτοῦ V. 18, 1.

αὐτοῦ cum Inf. IX. 13, 2.

αὐτῶν II. 6, 1.

αὐτῶν. Vide στάδιον.

αὐτῶν τὸν πόλεμον I. 39, 5. II. 10, 5. διασώμα II. 22, 4.

αὐτῶν τοῦ ὅρκου II. 2, 1.

αὐτῶν I. 43, 7.

αὐτῶν et διάφορα conf. III. 9, 11. IV. 5, 1.

αὐτῶν et Διαφορὰ conf. I. 25, 1. IV. 4, 1. 14, 5. VI. 18, 3.

αὐτῶν ἢ X. 25, 2 extr.

αὐτῶν I. 14, 1. 29, 9. 30 extr. II. 6, 4. V. 6, 3. Etiam cum Gen. V. 2, 4.

αὐτῶν dilacero IX. 2, 3.

αὐτῶν II. 34, 7.

αὐτῶν i. q. ἔχθρος III. 6, 4.

Genit. et Dat. I. 13, 8.

αὐτῶν cum Genit. II. 2, 1.

αὐτῶν cor. in διδασκαλῶν II. 17, 5. Vide διδασκῆριον.

αὐτῶν γραμμάτων IV. 16, 3.

αὐτῶν γράμματα IV. 15, 3. conf. δέχων IX. 26, 2. διδάσκει, ut διδάσκων X. 19, 1.

Vide δικάζω, ἐξουσιάζω.

3, 8. cum Dat. et simul cum Accus. et Infin. X. 34, 2. se-

quente Infinit. I. 6, 8, pati,

sequente Infin. V. 2, 4. pro δέχων III. 25, 2. dare velle VII. 1, 2. VIII. 51, 1. δίδ.

πρατῆσαι I. 32, 5. X. 34, 2. δίδ. γυναικα, ἀρχοντα VI. 6, 3.

III. 9, 3. δίδοναι αὐτῶν X. 20, 1. conf. c. δέχομαι III. 3, 2. δο-

θέντα cor. in δέχονται IX. 41, 2.

Δείναι cor. in δέχαι et δέχαι IV. 21, 8.

Δείγω recedo, IX. 39, 2.

Δεικνύω IV. 17, 4. 25, 4. et δεικνύω conf. VII. 16, 3, ubi an δεικνύω legendum? quod est in Plut. Pelop. 17. Age-

sik. 18.

Δείκω, oratione persequor X. 38, 5. δια III. 10, 6. IX. 27, 5.

cor. in δείκων IX. 14, 3. δεί-

ξει cor. in δείκων III. 10, 6, ut δείκων in δείκων apud Strab. X. 467 (160).

Δεικνύω IV. 17, 4. 27, 1.

Δεικνύω IX. 27, 5.

Δεικνύω τοῦ πεδίου VIII. 8, 1. conf. c. Ξεσός IV. 17, 4.

Δείω. δείκω est in Demosth. Leptin. 24.

Δείω κορτοῦς X. 25, 2.

Δειγνύω L. 25, 1.

Δείκω et διοικέω conf. V. 11, 2.

Δείκω I. 21, 8 de exposituro I. 39, 7.

Δείκω. Δείκω τὰ ἴδια I. 18, 7. διοικέω ἐς μάχην I. 27, 5. διοικέω τὰ βουλευμένα III. 1, 7. conf. c. διοικέω IV. 31, 5.

Δείκω I. 23, 2, 3. Sic etiam in Thuc. III. 75. VII. 29; sed VIII. 64 Vulg. διοικέω habet.

Δείκω I. 39, 5. II. 1, 6. 31, 3.

δεικνύω, pronuntiāsse, de eo, quod celeriter transiit IX. 27, 5. conf. c. δίδων VII. 8, 3.

Δεικνύω IV. 25, 6.

Δεικνύω et δεικνύω conf. VII. 9, 5.

Δεικνύω ἐπὶ VII. 9, 3. διοικέω et διδασκαλῶν conf. IV. 5, 1. cf. καὶ δεικνύω.

Δίκη VI. 16, 7. *Δίκη* et *ποιναὶ* disting. V. 18, 1. *Δίκη* cum Genit. I. 17, 6. *Δίκη* *διδόναι* IX. 5, 4. II. 5, 1. *εἰπεῖν* VI. 16, 7. *Δίκη* *ὑπὲρ* X. 22, 4. *Δίκη* *ὑπὲρ* V. 3, 2. I. 28, 5 et 9. δ. *ἀπαρτεῖν* *παρὰ* V. 2, 2. *ἔχειν* IX. 5, 2. *Δίκη* cor. in *αἵαν* καὶ VIII. 34, 2. Vide *αἵμη*, *ἀποδίδωμι*, *αἰρέω*, *δαίνομαι*.
Δίκοννα II. 30, 3. cor. III. 24, 6.
Δίκων et *Ἐλλων* conf. VI. 3, 5.
Δινδυμένη VII. 17, 5.
Διοικέω. Vide *διήκω*.
Διοικέω κατὰ νόμον VIII. 8, 5.
Διον, non *Διον* IX. 30, 3 extr.
Διονυσώδεις III. 13, 5.
Διόνυσος et *Διονύσιος* conf. V. 26, 3 et 6. tentatur in *Διόνυσος* IX. 35, 1.
Διοσμήτω III. 5, 8.
Δίπαις cor. VIII. 27, 8.
Διπλοῦς de *gemino templo* VI. 20, 2.
Δίποινα et *Δίποινας* VIII. 23, 5. 27, 3 extr.
Δίποινος cor. in *Δίποινος* II. 32, 4.
Δίς cor. in *αἵς* VI. 4, 2.
Διψῶντες. Vide *præf. ad Vol. IV. p. 16.*
Διώκω *expello*, *fuge* IV. 28, 3. *τινὶ δίκῃ θανάτου* VII. 12, 1.
Διόφης. Eius flexio III. 1, 2.
Δοκεῖ c. Nomin. Subiecti simulque c. Accus. et Infin. VIII. 28, 3. *ἴδω* c. Accus. et Infin. IV. 19, 4. 26, 3. *ἐμοὶ*, non *μοὶ* *δοκεῖν* Paus. et Herod. *ἐμοὶ* *δοκεῖν* ubinam dicatur, vide II. 14, 2. VII. 7, 4. conf. c. *ἐμοὶ* *δοκεῖ* II. 14, 2. III. 8, 5. 12, 2. 21, 1. *ὅποια εἶναι μοι δοκᾷ* II. 31, 2. ubi cf. *auctar*. Simile illud in Phil. Sen. I. 10. *δοκᾷ μοι τὸν Ἐκμήν δοῦναι τὰ δῶρα*. *δοκᾷ μοι* etiam Strabo X. 452 (61). *δοκᾷ μοι* *ἢ λέγεται* III. 19, 4 extr. *δοκῶντα θάνατον* I. 44, 11.
Δόκιμος de *hominis*, II. 36, 5. 37, 3. III. 2, 7. IV. 20, 3. V.

2, 14. VI. 11, 2. 26, 1. VII. 9, 2. 12, 2. VIII. 27, 9. IX. 10, 4. X. 4, 5. 25, 2, quos locos omnes Porson conges-
 sit.
Δολιχός non *Δολιχός* III. 21, 1.
Δόλη καὶ οὐ σὺν τῷ *δικαίῳ* VIII. 4, 7. IX. 5, 8.
Δόμοι. Vide *οἶκος*.
Δονακὴν IX. 31, 6.
Δονόσσα VII. 26, 6.
Δονόσσα an *Γονόσσα* VII. 26, 6.
Δόξα. *ἔχει*, *ἐπάγχει* *τινὶ* *ἐς* *δοῦναι* VI. 1, 1. *δόξα* *ἐς* V. 11, 4. *δόξαν λαμβάνειν* *τινός* IX. 31, 5. *δόξα* et *τόξα* conf. IV. 12, 3.
Δοξάζω I. 23, 2.
Δορυκτεῖτος et *δορυκτεῖτος* III. 3, 2.
Δόρυ, *tridens*, I. 2, 4. conf. c. *δορὶ* IV. 32, 5.
Δορυκτεῖτος cor. V. 17, 1.
Δοτήρ. Vide *δοτήρ*.
Δούλος. Vide *εὐκτεῖς*.
Δουλόσπονδος IV. 14, 3.
Δράκων, *feritatis cognomen* I. 6, 3. De forma *δράκωντος* VI. 11, 2. Vide *δράς*.
Δραμέω et *διαδραμέω* conf. V. 8, 1.
Δράω et *δράω* conf. IV. 8, 1.
Δραμὴς VII. 14, 3.
Δρομαῖος Apollo III. 13, 4.
Δρομεύς et *πένταθλος* disting. VI. 23, 1. *δρομεῖς* VI. 21, 2. etiam in Bekk. An. p. 1185.
Δρόμος. *δρόμος* *χρᾶσθαι* vel *ἵκναι* *ἐπὶ* *τινὶ* IV. 8, 1. 11, 2. *δρομῶν* et *δρομέων* conf. VI. 24, 1 extr.
Δρόν VIII. 17, 2. tentatur in *δοτρύνα* ibid.
Δρομαῖος, *Δρόμιος* et *Δρόμιος* I. 33, 6.
Δρύς de *ardore* *Dadeneas* VIII. 23, 4. *δρῶν* *οὐκ ἔχῃ* IV. 2, 4. IX. 3, 3. *δρῶς* cor. in *δρῶν* IV. 2, 4.
Δρύω VI. 8, 3.
Δύμα urbs unde dicta! VII. 17, 3 med.
Δύναμαι *τινὶ* IV. 29, 1 extr. non *subaudito μέγα* IV. 1, 2. VII. 1, 3.

Δύσας II. 11, 7.

Δύο oblit. VI. 4, 5. VII. 5, 1.

VIII. 42, 4. conf. c. δὴ VII.

2, 3. cum ἰς IX. 8, 3. c. θεὸς

VII. 5, 1. tentatur in δυοκα-

δεκα X. 32, 8. Vide δυνάμει.

Δυσάμλης, bis aratus, VIII. 15, 1,

Δικερατος ὑπὸ X. 17, 4.

Δυσεργής de lapidibus III. 21, 4.

Δύσις Ἰλλίου X. 19, 3.

Δυσκλήτος IV. 27, 5.

Δυσμή ἡλίου. Vide ἰσπέρα.

Δύσσοια. Vide αὔσοια.

Δυσπενθής IX. 14, 1. cor. in πο-

λυπενθής ibid.

Δυσπόντιος et Δυσπορτεῖς dist.

VI. 22, 2.

Δυνάμει cor. in δυνάμει VI. 4, 1.

conf. c. δύο VIN. 8, 3.

Δωματίτης Neptunus III. 14, 7.

Δῶρα. Vide γέρα.

Δωριεύς, non Δωριός IV. 24, 1.

Δωριστὴ II. 37, 3.

Δωρις I. 1, 8.

Δωτήρ et δοτήρ conf. VII. 21, 3.

Δωτὴ II. 1, 7.

Æ et O saepe inter se confun-

duntur IV. 3, 6.

Æ peregrinum in Paus. IV. 9, 5.

Ἐν et ἐν conf. X. 31, 4.

Ἐαυτοῦ. Vide αὐτός.

Ἐάν c. Accus. et Infin. I. 43, 7.

VI. 11, 2. IX. 13, 1.

Ἐβδομηκοστός. Vide εικοστός.

Ἐγγίγναμαι I. 7, 3. V. 13, 5. c.

Dat. et sine Dativo X. 18, 2.

cor. in γίγνισθαι ibid.

Ἐγγράφω et γράφω conf. IX.

31, 4.

Ἐγγυάλιζεν cor. in ἐν γυάλοις,

ἔγγυάλοις, ἐν γυάλοις et ἔγγυά-

λοις V. 3, 1.

Ἐγγονος, nepos, V. 25, 5.

Ἐγγύς IV. 9, 4.

Ἐγγύθεν et ἔγγυτι conf. IX.

21, 4.

Ἐγγύς et ἄνω sibi opp. V. 27, 8.

Vide ἄνω. Ἐγγύστα et ἔγγιστα

c. Dat. VI. 24, 4. X. 4, 8. cf.

Strabo. X. 468. ἔγγύς conf. c.

ἔγγυται X. 30, 4.

Ἐγείρω bellum excito IX. 13, 2.

Ἐγκαίω I. 42, 7.

Ἐγκαταλείπομαι ἐν et sine ἐν III.

3, 4. conf. c. ἐγκαταλαμβάνω

III. 9, 1. VI. 8, 4. X. 21, 1.

Ἐγκατατίθηναι et τίθηναι conf.

X. 14, 3.

Ἐγχειρμαι non absolute V. 2, 2.

ἔγκειται μίσος IV. 26, 1. Vide

ἐκχειρμαι.

Ἐγκλημα III. 7, 2.

Ἐγκοτον ἔχοντες IV. 22, 3.

Ἐγχειρίδιον X. 34, 4.

Ἐγχείρομαι, Vide ἐκχείρομαι.

Ἐγχεροῦν ἵσσι III. 24 extr.

Ἐγώ. μοῦ oblit. V. 11, 5. ἐμοῦ

et ἐμοῦ conf. VI. 15, 5. μοῖ

oblit. VI. 4, 4. IX. 11, 2. conf.

c. ἐμοί X. 21, 4. c. μὲν V. 14,

5. μὲ oblit. IV. 6, 1. conf. c.

μὲν V. 27, 7. ἡμῶν et ἡμῶν

conf. VI. 6, 4.

Ἐδεθλον i. q. ἔδρασμα VIII.

25, 3.

Ἐδρα, non ἔδρα IV. 36, 3.

Ἐδος. ἔδη θεῶν signa deorum II.

20, 7. IX. 5, 3. VIII. 40, 2,

quo ultimo loco confirmari

non videtur, quod Boeckhiius

in Corp. Inscr. gr. I. 1 pag.

248 de signo dei in sella se-

dentis dicit.

Ἐδρον. Vide ἐπέδρον.

Ἐε pro η VI. 10, 2.

Ἐθειρα coma curata VIII. 34, 2.

Ἐθειλονακίς I. 35, 2.

Ἐθελω de rebus, quae dicuntur

ἔθελω (quod non interprete-

cum Buttmani Lexil. I. 28

δύνασθαι). III. 26, 2. VIII.

54, 2. cf. Viger. pag. 84 et

Ammon. p. 31. Valck de re-

bus inanimatis etiam apud

Platon. v. Wyttenb. ad Phaed.

p. 272. ἔθελω, dicere, I. 33,

6. ἔθελῃς et θελήῃς X. 36,

3. ἔθελω oblit. X. 33, 5. Vi-

de θέλω, ἔχομαι.

Ἐθνος de animalibus etiam X.

15, 3, ut δῆμος, de quo cf.

Iacob. ad Phil. Imag. p. 497,

ut nos Volk Rebhühner.

Ἐθός ἐστί μοι. c. Nomina. Sub-

iecti X. 21, 4.

Εἰ et **ἔν** c. Optat. VIII. 11, 2.

Post **εἰ** c. Optat. sequitur Indic. Praes. X. 36, 1. **εἰ** — **ἢ** v. Viger. p. 506. **εἰ** γὰρ I. 41, 6. X. 26, 1. **εἰ** καὶ II. 34, 5. **εἰ** μὴ, praeter. V. 21, 5. **εἰ** τις seu **εἴτε** τις, cui interdum ἄλλος adiungitur. Vide ad IX. 34, 5. **εἰ** τι insertur X. 35 extr. — **Εἰ** videtur excidisse X. 11, 3. conf. c. **εἰς** X. 27, 1 extr. c. **εἰ** μὴ post πλὴν X. 3, 2 extr. c. **ἢ** IV. 12, 3. c. **ἢ** III. 24, 4. c. **ἢ** VIII. 9, 3. X. 37, 2. c. **οἱ** VI. 14, 2. **εἰ** κεν et **εἴκεν** conf. VIII. 25, 5. **εἰ** τις et **εἰ** τοῖς conf. IX. 34, 5. Vide **εἰς**, καὶ.

Εἶα. Nomina quædam in **εἶα** et **εἶα** exeuntia saepissime conf. VIII. 12, 4. IX. 32, 5.

Εἴς et **εἴτε** conf. X. 4, 1. **εἴς** δὲ, quandoquidem, X. 26, 1 med.

Εἴδη mutare voluerunt in **εἰ** δὲ I. 43, 6.

Εἶδος **εἰς** τι VIII. 18, 1. I. 18, 2. et oculorum et mentis est IX. 40, 1. **εἶδος** num solam videntis notionem habet? IV. 12, 1 et καθόρου et similia de sole VIII. 33, 1. 38, 1. **εἶδεν** conf. c. **εἰ** IX. 30, 5 med. c. **εἰ** δὲ IX. 40, 1. c. **ἴδεν** VIII. 16, 2. IX. 18, 3. **ἴδοις** ἄν, **ἴδοισαν** et ἦδη ἦσαν conf. X. 14, 1. Vide αἰσῶ, οἶδα.

Εἰκάζω de simulacro III. 49, 10. similem esse IX. 17, 2 extr. de eo, qui se alteri assimilavit, specie eius assumpta III. 19, 10. cum ἀνὸ V. 12, 5. constructionem mutat III. 3, 6. Vide οὐκ ἐκείνου.

Εἰκός et τὸ **εἰκός** VIII. 1, 2. τὸ **εἰκός** **εἴ**τι II. 28, 3. X. 26, 3. **εἰκός** πρόκειται, **ἐστὶν** μοι VIII. 14, 5. ὡς τὸ **εἰκός** II. 5, 4. **εἰκός** τὰ χρήματα VIII. 43, 3. **εἰκός** et **τοῖκός** conf. I. 43, 2. VIII. 17, 3.

Εἰκοσι etiam ante Vocalem V. 10, 2. VIII. 25, 1. 44, 2.

Εἰκοστός et **ἑβδομηκοστός** conf.

IV. 24, 2. VI. 10, 1. male tent. in **τριακοστός** IV. 23, 5. **Εἴκω** I. 42, 5. **τοῖκον** **εἴκω** VI. 1, 2 p. 453. **τοῖκός** cum Dat. X. 25, 2. **τοῖκός** τρόπος II. 7, 3. **τοῖκον** et **ἰδοῖν** conf. VIII. 37, 8. Vide **εἴκός**.

Εἴκων de tabula picta I. 8, 5. VII. 26, 3 extr. male insertum X. 18, 7. conf. c. **εἴκον** V. 6, 4. **εἴκονα** et **εἴκοντα** conf. VI. 2, 4. Vide ἀγαλμα.

Εἰλήθονα cor. in **Εἰλήθονα** et **Εἰλήθονα** III. 14, 6.

Εἰλήθω II. 34, 6.

Εἰλήθω de libro IV. 26, 6.

Εἰληπάδας et **Εἰληπάδας** disting. VII. 20, 2.

Εἰλισσός I. 19, 6.

Εἰμὶ ἡσθα erat et es III. 18, 5. **εἴμαι** cum Gemitiv., ubi pars significatur IX. 5, 4. cum duplici, Dativ. VII. 24, 4. cum duplici Accus. II. 25, 7. **ἐν** c. Infinit., licet, potest IX. 24, 1. **ἐν** c. Infinit. ut Latin. Gerund. X. 34, 2. **εἴμαι** **εἰς** et **πρός** τι, ut **πρός** τὴν ἐκκλησίαν VIII. 10, 4. IX. 1, 3. **εἴμαι** **πρός** τινος VIII. 50, 5. **εἴμαι** **πάντῃ** τι VI. 24, 1. **ἐστὶν** ἂν IV. 1, 5. **ἐστὶν** οἱ pro **τινός** VII. 24, 8. **εἴμαι** i. q. **ὀνομαζέσθαι** X. 32, 6. cf. auctar. ad IX. 84, 5 extr. **εἴμαι** cum **ὀνομαζέσθαι**, **ἐκωνυμῶν** **εἴμαι** VIII. 31, 4. 36, 5. II. 14, 1. cum **ἀποστασθαι** **ἡγεμόνα** X. 37, 4. **εἴμαι** **ἐν** παντὶ IX. 16, 2. **εἴμαι** **δι'** ὅχλου **τινὶ** IX. 3, 3. **εἴμαι** **ἐκόν** VIII. 11, 5. **μέλει** ὅν II. 1, 3. **ὅν** γένεσθαι I. 44, 11. **ἐστὶν** **μὲν** — **ἐστὶ** δὲ VIII. 37 extr. VIII. 17, 5. **ἐστὶ** μοι **ἴθος** τι X. 21, 4. **ἐστὶν** **εἰς** μέλητα II. 14, 1. **τὸν** ὅτι λόγον I. 35, 6. **εἰσὶ** παρόντους **ἐννεμήκοντα** σιδήρια et similia VII. 22, 7. **τῶν** λόγων **ἐστὶν** — ὡς I. 27, 8. **εἴμαι** male insertum VIII. 7, 3. oblit. II. 38, 2. VII. 23, 6. redondat VIII. 31, 4. 36, 5. subauditer I. 22, 7. II. 37, 2.

III. 8, 6. V. 26, 1. conf. c. αὐτῶν IV. 36, 3. conf. c. τῶν. Vide δ. *τοῖς* male insertum II. 38, 2. VII. 17, 6. oblit. IV. 3, 2. V. 22, 2. subaud. II. 37, 2. V. 1, 2. VI. 3, 4. *τοῖς ἐκταῖς* subaud. III. 17, 4. *τοῖς* conf. c. *τοῖς* VII. 24, 5. III. 20, 4 et 7. c. *ἐκτὸς* II. 35, 5. IV. 13, 4. 14, 3. VI. 2, 2. IX. 19 extr. X. 11, 4. c. *ἐκτὸς* VI. 13, 1. c. *ἐκτὴ* VII. 17, 4. c. *ἐκτὴ* IV. 33, 7. tentatur in *ἐκτὴ* X. 35 extr. *ἐν* geminatum X. 9, 2 med. *ἐν*, non mutand. in *ἐν* I. 14, 3. *ἐν* male insertum VIII. 17, 5. oblit. IV. 4, 4. 21, 2. V. 5, 4. conf. c. *ἐν* VIII. 50, 5. c. καὶ X. 19, 2. cum τὴν V. 20, 1. *οἷς*. *ἡσὺν* conf. c. *τοῖς* VIII. 11, 5. *τοῖς* conf. c. *τοῖς* IV. 6, 3. *ὄντες* male insertum IV. 25, 1. oblit. III. 25, 4. subaud. VI. 3, 2. 24, 4. X. 21, 3. *ὄντων* et *ὄντως* conf. III. 4, 5. *τοῦ* τοῦ πρόσθεν III. 9, 4. *τοῖς* et *ἐν* conf. VIII. 36, 2. *ἐκτὸς* conf. cum *ἐκτὸς* VIII. 86, 8. *ἐκτὸς* τῇ *ἐκτὴ* II. 7, 7. Vide *ἐκτὸς*. *ἐκτὸς* et *ἐκτὸς* I. 5, 4. 23, 6. VIII. 1, 2. *ἐκτὸς* et *ἐκτὸς* quod attinet ad VIII. 33, 1. X. 28, 3. a suo genitivo dissociata VI. 4, 6. si cum duobus genitivis. iunguntur; post primum collocata inveniuntur II. 30, 5. IV. 85, 3. *ἐκτὸς* male insertum X. 8, 2. conf. c. *ἐκτὸς* III. 26, 3. *τὴν* III. 4, 4. *περ* et *ὅπερ* conf. VI. 2, 5. *καὶ* i. q. *ἐκτὸς* IV. 17, 6. *ἐκτὸς* τοῦ ἀγῶνος VI. 2, 1. 21, 5. Sio Thuc. V. 49. τοῦ ἱεροῦ *ἐκτὸς*, ὥστε μὴ θῆναι μηδ' ἀγῶνος-θεῖναι et c. 50. *ἐκτὸς* τοῦ ἱεροῦ, θυσίας καὶ ἀγῶνων. Vide ἀπελῶνω. *ἐκτὸς* X. 19, 2. Vide *ἐκτὸς* ὁρῶν πρῶτον τι πρὸς τινὰ

1. 8, 3. *συρτίσθηα πρὸς τινά*
1. 9, 7. II. 9, 2.
*Εἰς Porsonus ubique fere in-
mutari voluit. εἰς, ἐς, cum
verbis quietem designantibus,
ubi pro εἰ accipitur I. 18, 9,
20, 1. VII. 4, 3. VIII. 10, 4.
IX. 5, 1. Sic εἰ γῆν pro ἐν γῇ
IX. 14, 1. de Haminitibus ad-
quas militatur IX. 13, 4. con-
tra quas militatur, addenda
ad I. 7; 3. 'εἰς, ἐν, adversus
II. 32, 3. VI. 18, 3. ad, de
consilio II. 30, 5. quod attinet
II. 30, 8. III. 8, 1. V. 11, 5.
quod spectat II. 2, 3. X. 14,
3. δόξα εἰς V. 11. τὰ εἰς cum et
sine verbo ἔχοντα I. 2, 4. VII.
7, 5. τὰ εἰς et — καὶ τὰ εἰς III.
9, 5, ubi etiam insertum ἐπὶ
τούτοις, ita τὰ ἐπὶ τούτοις εἰς et
— καὶ τὰ εἰς. Cf. ἔσθ' ὅρα. εἰς
ἄπαν, plane, VI. 17, 5. τὸ εἰς
ἄπαν, perpetuo, L. 33, 7. εἰς
ἄπαντας ἐπ' ὅλημας, ἐπ' ὅλην VII.
4, 5. εἰς ἄπαντας γιγνώσκον ἐπι-
λήψεις VII. 21, 3. — εἰς et εἰς
δέον et τὸ δέον I. 40, 3. VII. 9,
5. — εἰς ἐμὲ, ad meam usque
aetatem X. 88, 4 extr. et mea
aetate X. 85, 2. εἰς ἐπ' ἥκοον
VIII. 15, 1. X. 11, 2. εἰς ἐπ' ὀ-
δὲξιν I. 44, 3. II. 21, 6. 80
extr. VI. 14, 2. VII. 5, 5.
καὶ εἰς ἐμὲ I. 1, 2. εἰς ἡμῶς VII.
17, 3. εἰς ἡμέραν VIII. 22, 6.
εἰς Θέβας I. 39, 2. 44, 7. —
εἰς εἰ, quare, II. 29, 6. usque
dum I. 43, 7. IV. 1, 2, ut
Herod. VI. 140. Cf. addenda
ad I. 23 extr. — εἰς πᾶν et εἰς
τὸ πᾶν VIII. 39, 2. εἰς πᾶν νε-
δόνον ἀφικέσθαι I. 6, 6. εἰς
πλέον, plus, IX. 30, 6. μάγισ
IX. 31, 2. Similiter ἐπὶ πλέον
Strabo X. 466 et ibid. 460 ἐπὶ
πολύ et ἐπὶ πλείον Thuc. II. 65.
εἰς πλέον ἢ ὅτους τοὺς ἄλλους
νομίζουσιν αὐτὸν IX. 31, 2. εἰς
πλέον τιμῆς ἔχουσιν ἐκείνων IX.
30 extr. εἰς πλέον ἐπεξήλωσε IX.
6, 2. εἰς πλέον ἐπεξήλωσε μοι ἡ
συγγραφή X. 38, 5. εἰς πλέον
καίην, ἐπεξέταται, λυτεῖν VII.*

- 12, 1. Cf. *προῖον*, *προβύον*, *προτόχον*. — *ἐς τὴν ἐπισκοπὴν*, *ἐς τέτα* et similia IX. 8, 1. *ἐς τὸ ἀρχαῖον* VII. 23, 6. — *ἐς τὸ πρόσω* III. 9, 4. *ἐς τὸ σαρξ* I. 38, 7. *ἐς τοσοῦτο*, *subaudito* *ἐλθόντων* VI. 4, 4. *ἐς τοὺς* II. 35, 6. *ἐς male insertum* III. 24, 7. V. 16, 4. 18, 2. *oblit.* II. 30, 8. III. 8, 2. IV. 20, 2. V. 13, 5. VII. 5, 5. X. 19, 6. *subaud.* VIII. 27, 4. X. 5, 2. *transponend.* VI. 19, 3 *med.* *ἐς conf.* c. *εἰ* III. 14, 8. c. *ἐκ* II. 32, 7. 37, 5. IV. 4, 4. 5, 2. 6, 2. 27. 1. V. 4, 1. c. *ἐν* V. 9, 2. 14, 3. 13, 2. VII. 15, 1. X. 20, 4. a. *ἐν* II. 38, 1. V. 21, 6. VI. 2, 8. X. 23, 7. c. *ἐν* II. 28, 1. et 3. III. 5, 5. VII. 17, 3. 18, 6. X. 12, 4. *ἐς τὰ cor.* in *ἐν* *ὅτος* V. 24, 2. *ἐς τήν* et *ὅτι* *τὴν* *conf.* V. 27, 2. Vide *ἐκ*, *ἐν*, *καὶ*.
- ἑκαστος* male insertum V. 13, 5. *ἑκαστός τις* IX. 1, 3.
- ἑκάτερος* VIII. 49, 4. III. 1, 7. *uterque* III. 14, 9. VII. 5, 4. *duorum alter* III. 1, 4. *ἐφ'* *ἐκάτερα* III. 14, 8. Pluralis quoque in *duobus singulis* ponitur VII. 24, 2. *ἐκάτερος conf.* c. *ἑκαστός* X. 4, 3. c. *ἑκός* V. 4, 1. IX. 21, 4. *ἐκάτερα* et *αἱ κατέραι conf.* IX. 5, 6.
- ἑκατέρωθεν*. Vide *ἀμφοτέρωθεν*.
- ἑκὴν* unde dicta II. 30, 2. *ἑκπνευγία* ibid. *ἑκπνευγία* I. 38, 6. II. 30, 2.
- ἑκός* *conf.* c. *ἑκός* IV. 16, 1. c. *ἑκαταίων* X. 12, 3 *extr.*
- ἑκβολή* et *ἐμβολή* *conf.* III. 10, 3.
- ἑκβύον*, *ἐκβυγίσθαι* de *eis*, *quae mare exornant* III. 24, 3. Adde *Her.* VII. 188. 190.
- ἑκχρησθαι*, *contingere*, IX. 25, 3. *ἐκχρησσο* et *ἐκχρησσομαι*, *contigit*, cum *Dat.* *personae* et *Inf.* I. 28, 6. III. 4, 5. 15, 8. IX. 25, 3. X. 34, 2.
- ἐκδίδωμι* et *ἐκδίδωμι* *conf.* VIII. 5, 4.
- ἑκείνος* *βωμὸς* i. e. *ἐκείνων τόπον*, *der Altar dort*, II. 11, 1. Vide *οὗτος*, *ἐκείνο* et *ἐκεί* *conf.* V. 23, 5.
- ἑκῆς* II. 12 *extr.*
- ἑκισμῶς* et *ἑκισμῶς* *conf.* VII. 17, 5.
- 12, 1. Cf. *προῖον*, *προβύον*, *προτόχον*. — *ἐς τὴν ἐπισκοπὴν*, *ἐς τέτα* et similia IX. 8, 1. *ἐς τὸ ἀρχαῖον* VII. 23, 6. — *ἐς τὸ πρόσω* III. 9, 4. *ἐς τὸ σαρξ* I. 38, 7. *ἐς τοσοῦτο*, *subaudito* *ἐλθόντων* VI. 4, 4. *ἐς τοὺς* II. 35, 6. *ἐς male insertum* III. 24, 7. V. 16, 4. 18, 2. *oblit.* II. 30, 8. III. 8, 2. IV. 20, 2. V. 13, 5. VII. 5, 5. X. 19, 6. *subaud.* VIII. 27, 4. X. 5, 2. *transponend.* VI. 19, 3 *med.* *ἐς conf.* c. *εἰ* III. 14, 8. c. *ἐκ* II. 32, 7. 37, 5. IV. 4, 4. 5, 2. 6, 2. 27. 1. V. 4, 1. c. *ἐν* V. 9, 2. 14, 3. 13, 2. VII. 15, 1. X. 20, 4. a. *ἐν* II. 38, 1. V. 21, 6. VI. 2, 8. X. 23, 7. c. *ἐν* II. 28, 1. et 3. III. 5, 5. VII. 17, 3. 18, 6. X. 12, 4. *ἐς τὰ cor.* in *ἐν* *ὅτος* V. 24, 2. *ἐς τήν* et *ὅτι* *τὴν* *conf.* V. 27, 2. Vide *ἐκ*, *ἐν*, *καὶ*.
- ἑκ male in ellipsis opinatis* *adscitum* I. 34, 3. VII. 23, 2. VIII. 38, 4. *ἐκ ἑκαστός*, *unusquisque*, VIII. 27, 1. *μία*, *prima*, VII. 20, 1. *μία* male insertum X. 33, 5. *ἐκ τῶν* et *ὅτων* *conf.* VIII. 5, 4.
- ἑκείνους* et *ἐκείνους* I. 2, 4 p. 12. Vide *αἶμα*.
- ἑκείνους* et *ἐκείνους* *conf.* VIII. 31, 5.
- ἑκείνους* et *ἐκείνους* *conf.* III. 14, 9.
- ἑκείνους* Vide *κομίσω*.
- ἑκείνους* Vide *ἑκείνους*.
- ἑκείνους* *αἶμα*, *ἐκείνους* et *ἐκείνους* *conf.* II. 20, *extr.* Similiter *Plato Legg.* X. 888 *ἐκείνους*, *ἐκείνους* *αἶμα*, *ἐκείνους* male insertum VII. 24, 6. Post *οὐκ οἶδα* cum *Partic. Aor.* II. 6, 2. Vide *αἶμα*.
- ἑκ*, *ἐκ*, *imitatione* seu *ad exemplum rei* II. 26, 7. pro *ἐκτός* III. 14, 9. de *numero*, unde *quis sefigitur* V. 22, 2. 23, 6. Sic *αἶμα* *ἐκ* *αὐτῶν* X. 19, 4. *ὅπως* *ἐκ* *αὐτῶν* X. 20, 4. 21, 4. 28, 7 *extr.* cum *adverbiis loci* I. 31, 2. *ἐκ* *ἀρχῆς* *denovo*

- Ἐκρηρότω, *exicō*, VIII. 40, 3.
 Ἐκρίω VIII. 40, 2.
 Ἐκρομίζω *ex* II. 30, 7. *conf. c.*
κρομίζειν VIII. 11, 4.
 Ἐκρίτω. ἔξελεξάμην *oor.* I. 22, 7.
 Ἐκρίτω IX. 29, 1. VII. 10 *init.*
τὴν εἰδὴν IV. 38, 7. ἔξελελόπει-
 σαν X. 33, 1. ἐκλεπόντα *et* ἐκλε-
 ποῦτα VIII. 26, 3. IX. 25, 6.
 Ἐκρίπτε *et* Ἐλλιπτε IX. 13, 3.
 Ἐκρινόμαι. *Vide not. ad* I.
 11, 5.
 Ἐκρινῶ, *praetaleo*, VII. 1, 3.
 26, 2. ἔκρινάσας *impersonali-*
ter et singulariter VII. 26, 2.
 Ἐκρίτω I. 20, 3. 43, 7. *et* II.
 30, 7. *conf. c.* ἐμπρίτω X. 5,
 5 *extr.*
 Ἐκρίτω τῶν φρονῶν, *in* τοῦ νόου
 III. 4, 1.
 Ἐκπλήττω. ἐπλήξαι, *non* ἐπλή-
 ξασθαι X. 21, 4. *Vide* κατα-
 πλήσω.
 Ἐκπορδός V. 2, 1. ἐκπορδὸν εἶ-
 ναι V. 2, 2. *Vide* σπορδή.
 Ἐκρίτω VII. 23.
 Ἐκρίτω *et* ἐκρίτω *conf.* X.
 5, 4.
 Ἐκρίτω μῆρους II. 11, 7. I.
 24, 2.
 Ἐκρίτω *in gratia referenda et*
poena solvenda V. 21, 4. IX.
 11, 3. *conf. c.* ἐκρίτω V. 16,
 3. IX. 11, 3.
 Ἐκρίτω X. 2, 1.
 Ἐκτός, *ultra*, I. 1, 3. ἐκτός τῶν
 φρονῶν γίνεσθαι VIII. 34, 2.
 ἐκτός Πυλῶν IX. 15, 1. ἐκτός
conf. c. καὶ *ex* VII. 25, 4. *c.* ἐν-
 τός I. 27, 6. IV. 23, 5. VI.
 20, 2. VII. 20, 1. *male* tenta-
 tur IX. 15, 1.
 Ἐκτρέπω. *Pass. non Particip.*
Praes., sed Aor. 2. Pass. aut
Med. utitur III. 20, 3. ἐκτραπῆ-
 ναι *in* τῆς ὁδοῦ I. 44, 2.
 Ἐκτρέπω *de rebus* V. 14, 4. VI.
 26, 4, *ubi duplex constructio*
conf. c. ἐκτρέπω V. 14, 4.
 Ἐκτυπῶ, *effingo*, VI. 14, 4.
 ἐκτυπούσθαι I. 44, 8. VIII.
 48, 1.
 Ἐκτρέω IV. 12, 4.
 Ἐκτρέω *de vis* VII. 26, 4. *Vide*
ἐκτρέφω.
 Ἐκτρέω *c.* *Dat.* III. 23, 4.
 Ἐκτρέω *et* ἐκτρέω *conf.* V.
 11, 5.
 Ἐκτρέω *et* σπαρῇ *conf.* IV. 9, 2.
 Ἐκτρέω. *Vide* εἰκνῶ.
 Ἐκτρέω καλλιστόφανος V. 15, 3.
 Ἐκτρέω *quid?* II. 32, 9.
 Ἐκτρέω *an* Ἐκτρέω? V. 24, 1.
 Ἐκτρέω VIII. 43, 3.
 Ἐκτρέω ὁρθῶ *et* πλάγῳ *disting.*
 X. 16, 1.
 Ἐκτρέω *conf. c.* Ἐκτρέω *et* Ἐκ-
 τρέω X. 26, 1. p. 243.
 Ἐκτρέω VI. 9, 1.
 Ἐκτρέω λήμματος VII. 12, 1.
 Ἐκτρέω, Ἐκτρέω, *non* Ἐκ-
 τρέω *etc.* X. 34, 1.
 Ἐκτρέω *et* Ἐκτρέω *conf.* X. 9, 3.
 Ἐκτρέω στρατιᾷ X. 29, 2. VI. 15,
 4. *oblit.* VII. 15, 2. ἐκτρέω
 I. 11, 5. ἐκτρέω IV. 26,
 6. ἐκτρέω *et* ἐκτρέω h.
 11, 5.
 Ἐκτρέω. *Vide* Ἐκτρέω.
 Ἐκτρέω VII. 18, 1.
 Ἐκτρέω *et* Ἐκτρέω *conf.* VII. 21, 1.
 Ἐκτρέω *c.* *Genit.* III. 4, 4. X.
 25, 4.
 Ἐκτρέω *an* *advena* X. 7, 2.
 Ἐκτρέω *et* Ἐκτρέω VIII.
 14, 8.
 Ἐκτρέω II. 14, 1. *an* *sine* *in?*
 X. 31, 4, *cf.* IX. 31, 5. *ubi* *in*
ante Μολυβδῆ *deest* τὰ Ἐκ-
 τρέω *et* τὰ *in* Ἐκτρέω II.
 14, 1.
 Ἐκτρέω, *non* Ἐκτρέω III.
 16, 5.
 Ἐκτρέω. *Vide* συμβάλλω.
 Ἐκτρέω IV. 12, 1.
 Ἐκτρέω, *non* Ἐκτρέω VIII. 27,
 3. 3, 1 *med.* 36, 5.
 Ἐκτρέω, *non* Ἐκτρέω
 χῶν VIII. 42, 4.
 Ἐκτρέω II. 3, 7. *Adde* Lobeck
ad Phryn. p. 670.
 Ἐκτρέω VI. 24, 1.
 Ἐκτρέω V. 9, 4, 5 *et* Ἐκτρέω-
 χος *an* *idem?* VI. 2, 1. *Vide*
Praef. ad Vol. IV. p. 8.

- Ἑλλὰς ἢ ἐκτός et ἢ ἐντός *Πυλῶν* IX. 15, 1. Ἑλλάς ἢ φωνή X. 23, 5.
- Ἑλλέβορος μέλας et λευκός X. 36, 4.
- Ἑλλην pro Ἑλληνικός VIII. 33, 1.
- Ἑλλήνες et ἄλλοι conf. IV. 10, 4. V. 4, 5. X. 10, 2.
- Ἑλλήτες. Vide ἑλίπτες.
- Ἑλοχος et ἄλοχος conf. VIII. 43, 3.
- Ἐλπίω in re mala I. 10, 1. VIII. 50, 5. X. 33, 5. ἀλπίσθαι et ἐπισπῶσθαι conf. IX. 1, 3.
- Ἐλπίς καὶ φόβος X. 83, 5.
- Ἐλυτρον X. 13, 2. *canalis* VIII. 29, 3. ἰδιῶτων, λίμνης II. 27, 8. κρήνης ibid. et VII. 27, 1. VIII. 14, 3.
- Ἐμβάλλω ἐς, *bellum infero*, III. 8, 8. Vide ἐσβάλλω.
- Ἐμβιβάζω. Vide ἀναβιβάζω.
- Ἐμβολή. Vide ἐκβολή.
- Ἐμβολον et ἑμβολός I. 40, 4. V. 15, 4.
- Ἐμπυρος et ἑμπορος conf. III. 23, 2 et 3.
- Ἐμπύραμος IV. 20, 3.
- Ἐμπυρῆσαι conf. c. πύρῃς IV. 21, 4. ἐμπύρασθαι V. 25, 1. De ἐμπύραται vide addenda ad III. 16 extr.
- Ἐμπύτω VII. 8, 3. de ea, qui se in hostes immittit X. 1, 3. Vide ἐκπύτω, ἐκπύτω.
- Ἐμποδίων III. 4, 6.
- Ἐμποιέω, *interpono*, II. 26, 6. Vide ποιέω.
- Ἐμπορος. Vide ἑμπορος.
- Ἐμπρησθαι de combustione templi Delphici IX. 36, 2.
- Ἐμπροσθεν et ἑμπροσθε conf. X. 32, 9 extr. Vide ὀπισθε. ἑμπροσθ. Bekk. V. 10, 2.
- Ἐμφανής. Vide ἐκ.
- Ἐμφερόμενοι de iis, qui alios maxima strage afficiunt IX. 30, 3. X. 23, 8. ὕδατος, οἴνου X. 37, 5.
- Ἐμφύλιος μάχη IV. 3, 1.
- Ἐμφυζοί. Vide ἐμφυζος.
- Ἐν cum verbis motum designantibus pro εἰς III. 15, 3. VI. 20, 4. VII. 4, 3. 7, 4.
- VIII. 10, 4. *inter, prope*, H. 27, 4. III. 24, 4. VI. 19, 1. VII. 24, 1. IX. 2, 1. 4, 2. 8, 1. X. 28, 3. 34, 2. I. 2, 4, ut ἐν Θήβαις VIII. 15, 3. *propter*, ad, VI. 19, 1. VII. 24, 1. *secundum* VIII. 43, 2. ἐν et ἐν cum adverbii loci I. 31, 2. VI. 15, 3, ut ἐν Νεμέῳ VI. 1, 2, quod VI. 2, 5 cum ἐντος conf. ἐν Ὀλυμπίῳ VIII. 25, 1, ubi male ἐν oblit. ἐν Ποταμῷ I. 31, 2. ἐν Ἐλευσίῃ X. 31, 4. Vide Ἐλευσίην. Ad Πυθαί ἐν omittitur VI. 15, 3. cf. *Macce- θῶν*. ἐν ἀριστέῳ, ἐν δεξιᾷ ad- denda ad I. 22, 4 et IV. 31, 4. ἐν αὐλοῖς i. q. ὅτι αὐλοῖς IX. 12, 4. εἰπεῖς ἐν ἑξαμέτρῳ et si- milia IV. 32, 5. ἐν ποταμῷ IX. 17, 3. ἐν σκευαῖς, *durantibus* induciis IV. 29, 3. ἐν ὄσῳ, *dum*, IV. 7, 2. ἐν φ — ἐν τοῦ- τῳ etiam Her. 3, 19. ἐν ἡμέρῃ καὶ νυκτὶ I. 26, 7. ἐν ταῖς πε- ροῖς *hinc* IX. 39, 2. ἐν male in- sertum III. 8, 2. V. 25, 2. IX. 22, 2. oblit. II. 27, 3. III. 3, 6. 19, 6. IV. 21, 1. V. 10, 1. VI. 4, 4. 14, 1. VIII. 26, 2. X. 3, 3. ἐν non repetitur. Vide *ind. gram. Praepositiones*. ἐν non supplendum VII. 6, 2. ἐν omit- titur VII. 14, 2. IX. 31, 5. X. 2 extr. sed hic ἢ ἐν Φωκίῃ δυναστεία malit Bekk., quoniam ib. 7, 1 sit οἱ ἐν Φωκίᾳ δρ- νάσθαι. ἐν conf. c. εἰς III. 15, 3. IV. 12, 4. IX. 5, 1. c. ἐν V. 12, 6. VIII. 7, 2. c. ἐν II. 31, 14. 34, 11. V. 21, 5. VII. 6, 3. ἐν γούρ et ἰδοῦρ conf. IX. 35, 1. ἐν τε et ἐξ ὅν conf. VII. 5, 4. ἐν ᾧ δὲ et ὅς δὲ conf. IX. 15, 2. ἐν tentatur in ἐ- τὸς X. 29, 3 extr. ἐν male ten- tatur in ἐπὶ X. 31, 3. ἵν ἐν X. 28, 3. Vide εἰς, ὡς, ποῦ.
- Ἐνυγχεῖς II. 10, 1, ubi etiam ἐν- γίλειν κρέα ἤρως IX. 13, 3.
- Ἐνυμύραμαι cor. IX. 21, 4.
- Ἐνυρία c. Genit. et Dat. I. 20, 5. oblit. VII. 16, 5. Vide *alia*.

- ²Ἐξαποκλῶνται I. 21, 8.
²Ἐξαργῇ et ἐν ἀρχῇ conf. IV. 7, 4.
²Ἐνατός et ἑνατός conf. IV. 5, 4. 15, 1. V. 8, 3.
²Ἐναρμόζω II. 25, 7.
²Ἐνδίδινυμαι c. Dat. VII. 21, 1. τῆς θεᾶς II. 6, 2.
²Ἐνδέχομαι. Vide ἐνδέχομαι.
²Ἐνδέω. ἐνδεδιμέτη, *allogata*, conf. c. ἐνδεδιμέτη X. 30, 2.
²Ἐνδίδωμι. ἐνδιδόναι, *tradidisse*, I. 35, 2. Vide ἀναδίδωμι.
²Ἐνδον. Vide ἐντός.
²Ἐνδύω conf. c. ἐνδίδωμι VIII. 53, 4. ἐνδιδόντο ἐσθῆτα VIII. 42, 2, 3. Vide ἐνδέω.
²Ἐνέδρα de loco X. 18, 3. conf. c. ἴδρα et ἀνέδρα ibid.
²Ἐνεστι, *licet*, IV. 25, 2.
²Ἐνελέγω. Vide ἀνελέγω.
²Ἐνεκα. Vide εἵνεκα.
²Ἐνεργόν, opp. ἀργόν, de terra, VIII. 23, 2. X. 19, 6. ἐνεργῶ et ἐν ἔργῳ conf. ibid.
²Ἐνέχομαι, *implicatus sum*, II. 32, 9. conf. c. ἐνδέχεσθαι III. 24, 7.
²Ἐνθα *ubi et quo* II. 7, 7. oblit. VIII. 25, 6. ἐνθ' ἦτοι X. 28, 1. ἐνθα, ἦν et ἦ conf. X. 25, 2 extr.
²Ἐνιαύσιος et ἐνιαυσιαῖος I. 3, 1. VI. 19, 9. Sic etiam apud Strab. III. 173 (463) 174 (466), quamquam ἐνιαύσιος apud Strabonem communis generis est.
²Ἐνάντιος de orbe quodam annorum IX. 3, 4.
²Ἐνιαχοῦ X. 15, 3.
²Ἐνιδεῖν ἐς IX. 2, 3. VII. 21, 6. Vide ἐνοράω.
²Ἐνιος oblit. VIII. 2, 3.
²Ἐνίστημι. Vide ἀνίστημι, ἰσσημι.
²Ἐνατός. Vide ἑνατός, δένατος.
²Ἐνρία VII. 20, 1 conf. c. ἐν Νεμέα VI. 2, 5.
²Ἐνριύκρονος VII. 20, 1.
²Ἐννεήκορτα et ὀγδοήκορτα conf. IV. 27, 5.
²Ἐννομος. Vide ἔννομος.
²Ἐννυμι et αἶμι conf. IV. 32, 5.
²Ἐνολιταις et ἀνολιταις VII. 4, 3.
²Ἐνοικοδομέω. Vide οἰκοδομέω.
²Ἐνοπλος. Vide ὅπλον.
²Ἐνοράω ἐς III. 18, 7. IX. 39, 4. Vide ὁράω, ἐνιδεῖν.
²Ἐνούρις VIII. 43, 3.
²Ἐνηχλέω VIII. 53, 4.
²Ἐνσουλότης VI. 24, 5.
²Ἐνοτάζω. ἀνιστάσθαι IV. 32, 4. Adde Plut. Ages. 11. ἔρως ἐνισταγμένος.
²Ἐναχθεῖς I. 21, 8. II. 32, 9, ut Plut. Philop. 6. οὐσχεθεῖς saepe in Plut. lib. de flaviis. Vide περιοχεθῆναι.
²Ἐνταῦθα I. 31, 2. 44, 8. cum loci nomine coniungitur IX. 41, 3. X. 4, 6 Post ὡς II. 6, 2. V. 2, 2. subaud. X. 24, 4. conf. c. ἐν ταύτῃ VIII. 26, 4. c. ἐν ταῦταις VIII. 16, 1. III. 11, 7. c. ἐς ταῦτα II. 50, 5.
²Ἐντεῦθεν conf. c. ἴδω τε VIII. 2, 2 extr. c. ἐνταῦθα VII. 14, 2.
²Ἐντός, *citra*, I. 1, 3. ἐντός αὐτοῦ γήνεσθαι, εἶναι VIII. 34, 2. oblit. videtur X. 29, 3. Vide ἐντός.
²Ἐντυγχάνω, *incidere in eum, quem voluisti* IV. 21, 1. de diis et heroibus, hominum conspectui se praebentibus ibid. et III. 1, 5. conf. c. τυγχάνειν IV. 21, 1. c. παρῆναι I. 8, 24. IV. 21, 1. VIII. 54, 5.
²Ἐνυάιος Mars III. 14, 9.
²Ἐς. Vide ἐκ.
²Ἐξαγγραλίσσαι IV. 21, 8.
²Ἐξάγω, διαβαλὼν, *perire cum ὅς et partic. fut.* IX. 13, 4.
²Ἐξαιρέω excindere VIII. 49, 2. elicere, expellere IX. 6, 2 ut Plut. Pelop. 13. eximere II. 8, 5. conf. c. ἐξαίρειν VIII. 49, 2. ἐξελεῖν et ἐξελεῖν conf. IX. 6, 2.
²Ἐξελθῶ. ἐξήρθη, ἐξήρτο, ἐξήφθη πόλεμος et similia IV. 4, 3. IX. 13, 2.
²Ἐξαιτίω I. 32, 5. III. 5, 6. IV. 5, 2. VII. 4, 5. ἐξήτει et ἐξήτει conf. I. 32, 5.
²Ἐξαιμάω VIII. 7, 5.

- * *Ἐκκρίνον*, τὸ, *de oraculo hexametro enuntiato* X. 5, 4.
 * *Ἐκπύω* *de fulmine quod res et homines tetigit* X. 23, 3.
 * *Ἐκταυ* c. *Dativ. et Infin.* IV. 3, 6.
 * *Ἐκτιστήμι* c. *Gen. et Dat.* I. 6, 5. sic et Appian. *de rebus Macedon.* IX. init. pag. 282 Teuch.
 * *Ἐκλαύρω*, *eiicio arena* VIII. 40, 3.
 * *Ἐκπύηδες*. Vide *ἐκπύηδες*.
 * *Ἐκτορχομαι* III. 17, 3.
 * *Ἐκτορχομαι*. *ἐκλθεῖν* conf. c. *ἀπ-ελθεῖν* IX. 40, 4. cum *ἐκπύη-θεῖν* III. 5, 4. Vide *ἐκπύω*.
 * *Ἐκτάω*. *ἐκτάσθω* et *ἐκτασθω* III. 18, 3. V. 2, 4.
Ἐκτροσκω, *omisso pronomine* I. 21, 8. IV. 15, 3. 24, 2. et *μανθάνειν, διδάσκουσθαι* sibi opp. V. 14, 2.
 * *Ἐκτρήσασθαι* *ὄνελρα* I. 34, 3.
 * *Ἐκτρήσις* *proprie de re divina* VII. 25, 6.
 * *Ἐκτρώ* ὁ χρόνος VII. 14, 2. IX. 14, 4. VIII. 50, 6. IV. 20, 1.
 * *Ἐξ* *de sapore* IX. 28, 1. *tenta- tur in γεύσις* et *ἴσις* ibid.
 * *Ἐξου πολυτεύεσθαι* II. 8, 3.
 * *Ἐξοδος* *de expeditione militari* IX. 15, 1. Vide *διξοδος*, *ἐξ-οδος*.
 * *Ἐξορκίω* *τινὰ ἐπὶ τινὶ* et *similia* X. 26, 1 p. 247.
 * *Ἐξορκίω* *ἐκ τοῦ τοῦ* III. 4, 1.
 * *Ἐξοφάτω* VIII. 14, 5. IX. 6, extr.
 * *Ἐξω*, *ultra*, I. 1, 8.
 * *Ἐξωνησάμενοι* IV. 17, 2.
 * *Ἐοικώς*. Vide *εἰκω*.
 * *Ἐπαγέλω* et *ἐπιγέλω* conf. VIII. 27, 2.
 * *Ἐπαγγέλλω* *ἐκχειρίαν, σπονδάς* III. 9, 1. V. 2, 1. 20, 1. Vi- *de ἀπαγγέλλω*. — *οἶμαι* III. 3, 7. X. 22, 5.
 * *Ἐπάγω* I. 13, 3. *de necessitate et malis immissis* IV. 20, 3. *ἐγκλήματά τινι* III. 6, 4. Sic etiam *ἐπάγειν δίκην τινὶ* Plut. Ages. 12. — *ἐπάγισθαι* I. 6, 3.
 7, 2. II. 20, 1. III. 6, 2. 23, 4. IV. 9, 3. X. 4, 6. *de iis, qui auxilii causa aliquem ar- cessunt* VII. 1, 2. *ἐς ἐλπίδα* IX. 32, 5. *μάρτυρον* VI. 25, 3. — *ἐπα- γειν* et *ἐπαγαγέιν* conf. III. 2, 4. *ἐπαγαγέιν* et *ἀπαγαγέιν* conf. IX. 14, 3. *ἐπάγεσθαι* conf. c. *ἀνάγεσθαι* VII. 17, 3. Vide *ἀπάγω*, *ἐπάγω*.
 * *Ἐπαγωγόν* I. 19, 7. cum *ἐς* I. 34, 3. IX. 12, 4.
 * *Ἐπαυνῶ*. Vide *σημαίνω*.
 * *Ἐπαίρω*, *animum tollo*, VII. 16, 2. *ἐπαίρειν* et *ἐπαίρεισθαι* simpliciter cum *Infin.* I. 12 sub fin. IX. 32, 5 extr. III. 4, 4. X. 19, 5. Thuc. IV. 108 addit *εἰς*.
 * *Ἐπαίτιον*. Vide *ἐπέτιον*.
 * *Ἐπακολουθεῖ* τὸ τέλος *τινὶ* VI. 14, 3.
 * *Ἐπακούω*. Vide *ὑπακούω*.
 * *Ἐπακτός* et *ἐπακτός*, *peregrinus*, VII. 23, 7.
 * *Ἐπαλεῖω* *ὄνο τολχούς* VI. 3, 6.
 * *Ἐπαλήμι* VIII. 19, 1. Vide *ἀπα- μν*.
 * *Ἐπαμεινώνδας* et *Ἐπαμεινώνδας* IV. 26, 5.
 * *Ἐπαμύνω* *τινὶ* conf. c. *ἀμύνω* IX. 13, 1.
 * *Ἐπὰν* c. *Coni. Aor.* IX. 28, 2.
 * *Ἐπαυστήναι* III. 8, 2. *ἐς τμήτην* VIII. 50, 3.
 * *Ἐπαυέχομαι*, *reditum pareo*, III. 19, 11. Vide *προέχομαι*.
 * *Ἐπανέχω* *ῥάβδον χειροῖν* *manibus tenere baculum* X. 30, 1. *ἐπα- νέχων* conf. c. *ἐς πᾶν ἔχων* X. 30, 1.
 * *Ἐπαγνῶ* *de conatu* III. 9, 1.
 * *Ἐπανηγήμενος πόλεμον* VIII. 50, 5.
 * *Ἐπανθίζω*, *ἐκπρῆσμενος*, *distin- ctum* VI. 19, 9.
 * *Ἐπανορθόομαι* τὰ *ἐπταισμένα* IV. 7 extr. contra Ammonii prae- ceptum.
 * *Ἐπανόρθωμα* i. q. *ὀρθὸν βούλε- μα* III. 11, 1. *restitutio* VIII. 35, 4. *ἐπὶ λόγον* III. 11, 1.
 * *Ἐπάρατος* i. q. *κατάρατος* V. 9, 2 et addenda ad h. l.

ἀρχῶν et ὑπάρχων conf. VI. 19, 3.
 ἀνέλεσμαι IV. 28, 4.
 ἀνυλῖς, stabulum, X. 23, 5.
 αὐτῶν et αὐτῶν conf. VI.
 8, 3.
 ἀγέλω. Vide ἐπαγέλω.
 αἰ — γε, quamquam, sed, II.
 2, 2. addenda ad II. 34, 4.
 VII. 5, 1. IX. 18, 4 extr. 35, 1.
 cum Accus. et Infin. I. 32, 5.
 VII. 23, 6. X. 7, 2. ἐπὶ καὶ
 II. 24, 1. ἐπὶ et ἐπὶ καὶ conf.
 IX. 80, 5. ἐπὶ τοι et ἐπὶ τοις
 conf. VIII. 2, 2. Vide ἐπὶ τα,
 πεῖτε, ἐπὶ.
 ἐπὶ γομαι VIII. 14, 7.
 ἐπὶ δὲ c. Coni. V. 13, 5. IX.
 30, 5.
 ἐπὶ δὲ oblit. X. 82, 6. conf. c.
 ἐπὶ δὲ IV. 26, 5. VII. 28, 4.
 2. ἐπὶ δὲ V. 5, 4. X. 14, 4.
 ἐπὶ δὲ IV. 26, 6.
 ἐπὶ, perlustro X. 29, 2. c.
 Dat. aggredi III. 6, 3. IV. 8,
 I. VI. 13, 5. c. ἐπὶ et Accus.
 IV. 8, 1. e. eis II. 10, 4. τῇ
 ἐπιούσῃ sine ἡμέρα IV. 22, 3.
 ἐπὶ δὲ δλεθρος IX. 6, 2. πῶς
 X. 1, 2. conf. c. ἐπὶ εἶναι
 IX. 12, 1. Vide ἀπὸ, εἰς
 ἐπὶ, εἰς.
 ἐπὶ καὶ ἐπὶ τινι IX. 12, 1. 30, 5.
 II. 18, 2. ἐπὶ καὶ tentatur in
 ἀπὸ τινος V. 17, 4. cf. III. 22, 8.
 ἐπιστάγομαι et ἐπισφάγομαι ἐς
 πόλιν X. 30, 3.
 ἐπισφάλλω. Vide ἐπισφάλλω.
 ἐπιστάγομαι de uxore post prio-
 rem mortuam ducta et de su-
 perinducta IX. 14, 2. III. 3,
 7. Vide ἐπιστάγομαι.
 ἐπισφάγομαι. Vide ἐπιστάγομαι.
 πεῖτα conf. c. ἐπὶ δὲ V. 7, 4.
 πεῖτε et ἐπὶ τα I. 20, 2. 22,
 3. 2, 1.
 πέτρος. Vide ἐπὶ.
 πέτρινα X. 86, 2.
 πεπλήρω. ἐπεπληρώμην dubiae
 fidei II. 3 extr. IV. 2, 1.
 πεπληρω c. Accus. personae
 I. 20, 3.
 πεπληρω. Vide ἀπὸ τινος.
 πεπληρω. ἐπεπληρω IV. 26, 6.
 πεπληρω spem concipio IV. 26,

3. 2, 1. spero aliquid I. 13, 8.
 IV. 26, 3.
 ἐπεπληρω. Vide ἐπεπληρω.
 ἐπεπληρω, oratione persequor, c.
 Accus. I. 25, 5. 26, 5. III. 11,
 6. IV. 6, 2. X. 38, 5. indicio
 persequor VI. 11, 2. recenset,
 c. Dat. personae VI. 1, 1. c.
 Dat. et Accus., praepositione
 ἐπὶ non repetita VI. 1, 2. 11,
 2. IX. 9, 1. cum διὰ et cum
 simplici Accus. III. 7, 8. ἐπὶ
 εἰμι, εἰς οὗτος εἰς ἄλλος ἔχει,
 ἐπὶ τοι, I. 26, 7. ἐπὶ τοις δὲ
 λόγος III. 10, 6. conf. c. ἐπὶ
 εἰμι IX. 15, 1.
 ἐπεπληρωμαι proprie de iis, qui
 ad pugnam prodeunt VIII. 27,
 9. oratione persequor X. 38, 5.
 cum Dat. IX. 9, 1. cum ἐπὶ
 et Accus. VI. 6, 3. ἐπεπληρωμαι
 conf. c. ἐπὶ τοις X. 38, 5. c.
 ἐπεπληρωμαι VIII. 27, 9. cor. in
 ἀπὸ τινος III. 17, 7. Vide
 ἐπεπληρωμαι.
 ἐπεπληρωμαι ἐν, ἐς, ἐπὶ. I. 44,
 8. τοῦ θεοῦ τῇ χώρῃ X. 2, 1.
 conf. c. ἀπὸ τινος II. 25,
 6. III. 17, 3. VI. 23, 4. VIII.
 9, 1. 39, 1. ἐπεπληρωμαι modo
 cum Dat., modo cum ἐπὶ,
 adiuncto Gen. vel Dat. VIII.
 87, 3, ut ἐπὶ τῶν VIII.
 81, 1.
 ἐπεπληρωμαι c. Dativ. VII. 24, 2.
 χορημασιν X. 7, 1. de somnio
 IV. 26, 6. ἐπὶ τοις, in mentem
 venire, cum Dat. personae et
 Infin. fere Adr. III. 8, 4. V.
 4, 4. VII. 17, 3. IX. 6, 2.
 de nocte adventante VIII. 40,
 3. conf. c. ἐπὶ τοις X. 38, 5.
 ἐπεπληρω et ἐπὶ τοις conf. X.
 33, extr.
 ἐπὶ VIII. 52, 2. transitive
 VIII. 40, 3. ἐπὶ, πρὸς τινὰ
 VIII. 52, 2. de die et de nocte
 adventante VIII. 40, 3. IV. 7,
 2. 29, 1. X. 38, 4. ὡς ἡμέρα
 ἐπὶ τοις IV. 29, 1. ἐπὶ τὴν γῆν,
 occupare terram, etiam ubi
 de uno aliquo sermo est, X.
 4, 4 extr. 23, 3. ὅσον VII.
 7, 1. VIII. 88, 3. ἐπὶ τοις

- μαστών, γὰρ I. 33, 7. χρόνον III. 5, 4. ἐπύχειν male tentatur in ἐπύχειν et ἐπύχειν X. 5, 5. in ἐπερέχειν X. 38, 4.
- Ἐπύβολος et Ἐπίβολος disting. IV. 9, 3.
- Ἐπύκοον ἐς VIII. 15, 1. 40, 3.
- Ἐπύλος IV. 34, 1. Ἐπύλυ et Ἐπύλυδα IX. 29, 1. Ἐπύλυ ὕδωρ II. 5, 2. Similiter ἐπύλυδα ἰθὺς Herod. VIII, 73. Cf. Lobeck ad Soph. Ai. p. 271.
- Ἐπύρεια I. 9, 10. VI. 6, 2.
- Ἐπὶ c. Genit. et Dat. ad, iuxta, ut θαλάσση III. 20, 6. c. Gen. et Accus. versus, cum locorum nominibus coniunctum II. 3, 1. IX. 1, 3 med. cum Genit. oben auf VI. 19, 1. propter V. 26, 1. VIII. 49, 1. praeter II. 20, 4. VII. 19, 2. de tempore VIII. 48, 3. cum Genit. et Accus. loci IX. 1, 3. c. m. Dat. et Acc., contra, VIII. 36, 4. cum Dativ. adversus, in VII. 9, 4. X. 37, 4. extr. an etiam VIII. 36, 4. ἐπὶ et πρὸς cum Dat. idem V. 25, 1. cum numeralibus VIII. 5, 4. in. VI. 15, 3. gratia, propter, I. 5, 2. 14, 4. VII. 17, 3. VIII. 4, 2. extr. IX. 29, 3. X. 26, 1. pag. 247. 34, 2. ad, iuxta, prope V. 19, 1. VIII. 31, 1. X. 31, 4. oben auf, III. 22, 8. post II. 34, 2. 21, 8. hac conditione IV. 3, 3. praeter VIII. 45, 4. de tempore I. 23, 3. ἐπὶ cum Accus., adversus, VI. 18, 3. iuxta, prope VII. 15, 3. pro eis V. 40, 3. VII. 7, 4. in, adversus VI. 18, 3. VIII. 38, 4. IX. 28, 2. zu, für VIII. 48, 3. rebus temporis nota distinguendis inservit VIII. 48, 3. 5, 4. quod attinet, spectat VIII. 15, 4. IX. 2, 5, ut ἐπὶ τα ἔτερα, ἐκῆτερα IX. 32, 2. ἐπὶ ante litteram VI. 10, 2.
- Ἐπ' αὐαῶν? VIII. 43, 3. cf. Matth. Gr. Gr. I. p. 94 ed. 2.

- ἐπύρη ἡ ἐπὶ Ἀνταλίδου καλομένη IX. 13, 1. i. e. cuius peregrinae auctoritas ei data est. Vide Wolf. ad Demosth. Lept. 42. ἐπὶ Βουαίων τραπομέτρους I. 38, 8, ut ἐπ' αἰών ἀποχωρεῖν. Θύειν ἐπὶ τοῦ βασιλῆος II. 2, 2. ἐπ' ἐπ' τοῦ II. 7, 3. ἡ ἐπ' Ἑλλησπόντου, Ἑλλησπόντου et Ἑλλησπόντου I. 29, 7. ἐπὶ ἔκπυον, ἐπὶ ἡμῶν VI. 10, 2. VIII. 43, 3, ut etiam Thuc. II. 102 ἐπὶ ἡλίου. οἱ ἐπὶ στρατοπέδου II. 1, 2. X. 1, 3. ἐπὶ οὐλοῦν II. 1, 7. ἐπὶ τῶν πόντων, τῆς σιγῆς III. 11, 3.
- Ἐπ' ἀρετῇ τιμᾶσθαι et similia X. 26, 1. p. 247. ἐπ' ἀλθῆς II. 23, 6. ἐπὶ βασιλείᾳ κατεγινε I. 11, 5. IX. 5, 5. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ παῖδα ἀπέλειπε VIII. 43, 4. ἐπ' ἐκτορασμένῳ I. 33, 2. II. 6, 2. ἐπὶ καίσι νίκαις VI. 7, 1. ἐπὶ βύβδω ᾄδειν et similia IX. 30, 2. ἐπὶ τοῦτο propter X. 32, 3. ἐπὶ τινὶ καίσιν συντεθεῖν ἀγῶνα VIII. 42, 3. ἐπὶ τινὶ καλῆσθαι VIII. 38, 8.
- Ἐπ' ἀκριβῆς III. 17, 7. Sic etiam ἐφεκμηρεύειν ἐπ' ἀκριβῆς Philost. lun. Im. c. 12. ἐπὶ βαρύν IX. 86, 5. ἐπὶ βαρύντατος IX. 21, 3. 30, 5. im geringsten IX. 24, 3. οὐδὲ ἐπὶ βαρύντατος IX. 36, 3. ἐπὶ βαρύντατος et ἐς ἀκριβῆς οὐ πολεῖν πεποιημένοι ὄντοι IX. 30, 5. οὐδ' ἐπὶ βαρύντατος παρῆγοι οὐδὲν IX. 24, 3. ἐπὶ μέγα ἡθῶν ἰσχυρός IX. 30, 3, ut ἐπὶ τὸ πλέον ἐκτο Μένους τὰς βορρῆαυς Theocr. I. 20. ἐπὶ πλέον, πλέοντατος ἡθῶν, ἀκριβέσθαι cum Genit. I. 5, 5. X. 30, 2. ἐπὶ πάντα III. 1, 7. a Bekkeru sollicitatum, sed v. auct. ἐπὶ τ' αὐτὸ I. 34, 3. ἐπὶ τοσοῦτο, subaudito ἐπύρδω VI. 4, 4. ἐπὶ male insertum VI. 8, 3. X. 17, 2. oblit. III. 24, 5. V. 19, 1. 21, 6. VIII. 49, 2. IX. 30, 2. supplendum V. 7, 4. ἐπὶ c. Genit. et Dat. conf. IV. 20, 1.

2, 2. 27, 7. VIII. 27, 8. cum
Dat. et Accus. conf. II. 26, 5.
V. 6, 3. 19, 2. VI. 4, 4. ἐπὶ
conf. c. ἐπὶ VI. 13, 5. VII. 19,
I. IX. 13, 4. c. ἐπὶ IX. 36, 2.
κατὰ X. 1, in. c. ὑπὸ V. 24,
VII. 11, 2. VIII. 31, 1. IX.
3, 4. 31, 6. X. 29, 8. Vide
πρό, ἐν, ἐς, ἐν.
ἐ, adverb., praeterea, insu-
er, III. 8, 5. ἐπὶ δὲ idem,
ibid.
ἐβαλὼν V. 17, 4. X. 36.
ἐβάλλω ζημίαν X. 2, 1. III.
4. ἐπιβιβλημένον πῦρ VIII.
5. ἐπιβάλλειν conf. c. ἐπε-
βάλλειν X. 2, 1. c. ὑποβάλλειν
III. 7, 5.
ἐπατήριος Apollo II. 32, 2.
ἐπαλος. Vide Ἐπὶ ἐπαλος.
ἐπαινεῖν et ἐπιβουλεύομαι de
sidiis X. 7, 1. II. 19, 1. I.
2. conf. c. ὑποβουλεύεσθαι
id. c. βουλεύειν VII. 4, 3.
ἐπαίρει VI. 12, 2.
ἐπαίρει et ἐπαίρει conf.
32, 2.
ἐπαίρει et Βυζάντιος conf. VI.
5.
ἐπαρος urbs dicitur II. 25, 9.
1 et regio II. 26, 7. 29, 5.
ἐπαρσία et ἡ ἐπαρσία item
gio II. 26, 1.
ἐπαρσία et — μαι I. 25, 4.
II. 7, 4. 54, 2. IX. 25, 7. II.
2.
ἐπαρσία II. 7, 1. 30 extr.
ἐπαρσία et Ἀρσία disting. III.
2.
ἐπαρσία an sine ἐν VII. 14, 2?
peregrinis qui aliquamdiu
loco aliquo commorantur
23, 2.
ἐπαρσία, ἐξ VII. 25, 4.
ἐπαρσία, creditus, IX. 21,
r. ὅρκος IX. 33, 2.
ἐπαρσία II. 10, 2. 27, 7. θεῶν
δῶται ibid.
ἐπαρσία γῆν VI. 20, 8.
ἐπαρσία I. 2, 3. IX. 40, 5. παρ-
ἐς VIII. 15, 1.
ἐπαρσία clypei IV. 16, 4. IX.
5.
Tom. V.

ἐπαρσία VII. 16, 3. ἐπαρσία
τραύματα ibid. et IV. 8, 1.
ἐπαρσία, de invocandis numi-
nibus IV. 27, 4. Vide καλῶ.
ἐπαρσία et Ἰοκῶστη IX. 5, 5.
ἐπαρσία, invehor in, III. 9, 5.
ἐπαρσία c. Accus. I. 24, 3.
ἐπαρσία κρῆνος, κνέην ibid.
Similiter στεφάνους περιεπαι-
Plut. Pelop. 11. ἐπαρσία αἱ
ἐπαρσίες ἐς X. 1, 4. ἐπαρσία
conf. c. ἀποκρίσθαι IV. 14, 3.
X. 1, 4. ἐπαρσία tent. in ἐπα-
ρσία IV. 10, 4.
ἐπαρσία, fragilis, VII. 16, 3.
ἐπαρσία c. Dat. personae
X. 34, 2. VII. 15, 5. c. Accus.
rei vel c. ὑπὲρ et Genit. vel c.
Infip. VII. 1, 3. δι' ἀγγέλων
ibid. conf. c. ἀποκρινεσθαι
VIII. 49, 3.
ἐπαρσία sine articulo, ad I.
18, 7. cognomine, at non sem-
per, interdum nomine, dem
Namen nach, de eo, qui cre-
ditus est aliquis esse, ut II. 4,
3. ἐπαρσία, ὄνομα, ἐπαρσία
ἐπαρσία, ἔγω et similia, cum
Nomin. nominis proprii VI. 1,
2. VIII. 47, 1. X. 38, 6.
ἐπαρσία X. 1, 1.
ἐπαρσία οἰκῶν IX. 40, 2.
ἐπαρσία Apollo II. 32, 5.
ἐπαρσία IV. 6, 1.
ἐπαρσία et ἀποκρίνω conf.
IV. 21, 2. cf. I. 41, 5.
ἐπαρσία et ἐπαρσία
cum Genit. IX. 14, 2. ἐπαρ-
ρσία de eo, qui locum tenet
et in eo versatur, conf. Reisk.
ad Theocr. XIII. 65. de nocte
adventante II. 9, 4. I. 9, 3.
7, 3. IX. 7, 3. intransitive I.
40, 3. ἐπαρσία ἐμελλε X.
25, 3. ἐπαρσία δὲ κλῆρος IV.
9, 3. τὸ χρῆμα, μοῖρα I. 9, 3.
VII. 1, 2. πῶς II. 5, 4. I. 27,
7. πόλεμος I. 40, 3. ἐπαρσία αὐ-
τὸν μετάνοια ὅστερον III. 8, 4.
ἐπαρσία conf. c. ἀπολαμ-
βάνειν I. 7, 3. II. 9, 4. III. 16,
7. IV. 12, 4. IX. 33, 3. cum
ἐπαρσία VII. 10, 2. c. λαμβά-
P

- ουν II. 34, 5. Vide κατὰ —
 παρὰ — περὶ — ὑπολαμβάνειν.
 *Επιλέγω et ἐπιλογος IX. 8, 1.
 ἐπιλέγεσθαι med. I. 12, 3. II.
 23, 2. X. 12, 5. 22, 7. conf.
 Thom. Mag. p. 54. ἐπιλέγουσι
 σφίσι διδασκαλον οὐδέναι V. 26,
 3. cf. VII. 22, 3. conf. c. πλέ-
 κων X. 24, 3.
 *Επιλέγω c. Accus. VII. 17, 1.
 conf. c. ἀπολείπειν X. 21, 2.
 cf. VII. 10, 1.
 *Επιλογος IX. 8, 1.
 *Επιμανής I. 6, 8. Sic ἢ ἐπιμα-
 νῆναι Athen. 578.
 *Επίμοσος VII. 5, 3†
 *Επιμήδης unde deriv.? V. 7, 4.
 *Επιμηλίδες et *Επιμηλιάδες VIII.
 4, 2.
 *Επιμονώτατον I. 18, 8. conf. c.
 ἐπιπονώτατον ibid. in lectt.
 Bekk.
 *Επίπλεον, navale, I. 1, 2. VII.
 26, 1.
 *Επιπλέμεσθαι VIII. 46, 3.
 *Επιλοχος VIII. 4, 7.
 *Επίπαι cum ὥς VI. 20, 8 auct.
 adde Herodot. IV. 68.
 *Επίπαιδος. Vide σπονδ.
 *Επιπύκνω. Vide ἀποπύκνω.
 *Επιπέτομαι VIII. 22, 4, ubi
 Mosq. ἐπιπέταμαι.
 *Επιπύκνω c. Dat. IV. 7, 2, ut
 Thuc. VI. 91. conf. c. ἐμπύκναι
 VIII. 18, 2. X. 1, 3. c. ἐπι-
 πτεν et πύπτεν VII. 23, 5.
 *Επιπλέω I. 1, 1. Sic. et Thuc.
 II. 66. et ἐπιπλοῦς Thuc. II.
 56.
 *Επιπλέω ποδάς VI. 25, 5.
 *Επιπόλῃς, ubi aqua lītus egre-
 ditur II. 90, 7. VIII. 38, 3.
 *Επίπρος. Vide ἐπιμονώτατον.
 *Επιπροσθεῖν et ἐλπίροσθε X. 26,
 3 extr. ἐλπίροσθεν τίθεσθαι
 auct. ad I. 24, 3.
 *Επιπυργίδα II. 30, 2. Vide
 *Εκάνη.
 *Επιρρόε de hominibus IV. 25, 3.
 ὕδωρ ἐπιρρόει ἐκ τοῦ ὁρόρου II.
 7, 4. conf. c. περιρρόει ibid.
 *Επιρρίπτω. Vide ἀπορρίπτω.
 *Επίσημα I. 17, 1. III. 8, 3. cly-
 pei signum IX. 40, 5. an de
 sepulcro? ibid.
 *Επίσημος ἐς I. 17, 1.
 *Επίσημαίνω de ira καμίνω III.
 12, 6. intransitive VII. 24, 5
 extr. cf. V. 11, 4.
 *Επίσις ποσιῶσθαι cum laeta. X.
 21, 4.
 *Επισκοπέω I. 5, 5 extr. III.
 16, 1.
 *Επίσπαστοι VIII. 12, 3.
 *Επίσταμαι IV. 17, 1. IV. 35, 5.
 IX. 1, 3. Vide ἱστέω.
 *Επιστάτης de mīste IV. 8, 4.
 *Επιστάλλω et ἀποστάλλω conf.
 VII. 14, 5.
 *Επιστρατεύομαι c. Dat. VI. 1, 2.
 *Επιστήτης et ἐπὶ τῆς conf.
 VIII. 4, 4.
 *Επιστρατεῖα i. q. στρατία I. 15,
 2. 43, 3. VI. 2, 1. IX. 32, 4.
 cor. in ἐπιστρατία VI. 16, 2.
 X. 32, 6.
 *Επιστρέφω ἐν IX. 37, 2. oblit.
 X. 29, 3 tent. in ἐπιστρέφω IX.
 37, 2, quod vide.
 *Επιστύλιν X. 19, 3.
 *Επισυνουλέω VI. 22, 3 auctar.
 *Επίταξις et ἐπιτάσσασθαι de tri-
 buto VIII. 52, 2.
 *Επιτάσσειν τινὶ ὥς τινι IV. 23, 1.
 conf. c. ἀποτάσσειν IV. 14, 3.
 80, 2. ἐπιταχθῆναι c. Dat. IV.
 8, 4. ἐπιτάσσειν et ἐπιτάσσασθαι
 IV. 23, 1. VIII. 49, 4.
 *Επιτάξιον ἀγωνισέσθαι I. 28, 7.
 *Επιταχέω c. Dat. vel c. ἐπὶ τῇ
 c. κατὰ VII. 7, 3. West. a.
 Diod. XII. 44. conf. c. ταχέω
 ibid.
 *Επιτηδεια male tentatur in τῇ
 τῇ δευτῇ X. 11, 3.
 *Επιτηδεύω ἔχει τινὶ τὰ ἐν τῇ
 IX. 6, 1.
 *Επιτηδεύει et ἐπιτηδεύει, de vit-
 stria II. 29, 5. gerade be-
 passend I. 32, 4. VII. 2, 5
 extr.
 *Επιτίθημι, adiungo, VIII. 54.
 1. ἐπιτίθειν IV. 22, 3. τὰς ἐπι-
 ρας II. 35, 4 male tentatur
 περιτίθεσθαι VIII. 50, 1. Vide
 ἑστίθημι.
 *Επίτομα χοίρας X. 31, 2 extr.

Ἐπιτρέπω et ἑκτρέπω conf. IV. 11, 1. 14, 5. ἑκτρέπω τὴν ἀρχὴν et ἡ ἀρχὴ I. 15, 1. III. 6, 4. X. 32, 10.
Ἐπιτροπέω III. 1, 6. 2, 3. I. 7, 1. 39, 2. II. 30, 9. IV. 3, 3. V. 15, 2. IX. 10, 3. 5, 6.
Ἐπιτυχάνω I. 27, 9. 28, 4. IV. 21.
Ἐπιφάνεται ἡμέρα τινὶ I. 40, 2.
Ἐπιφανής IV. 31, 6. ἑπιφανέστατη νίκη IX. 13, 4. cum ἑ, I. 12, 3.
Ἐπιφάνεις et ἑπίφανεις conf. VI. 17, 5.
Ἐπιφάνω τι et αἰσταν τινὶ VIII. 51, 1. 46, 2. γῆν τινὶ IX. 32, 6. ἑπιφάνεσθαι πρὸς τινὰ IV. 16, 2. IX. 13, 4. cf. III. 15, 3.
Ἐπισημῶ V. 1, 5. VII. 23, 5. cor. in ἐπισημῶν I. 37, 3.
Ἐπισηθονορ εἶναι, γίνεσθαι πρὸς et παρὰ τινός IX. 17, 4.
Ἐπισητάω IV. 20, 3.
Ἐπισηφῶ γῆν, χοῦν, X. 1, 2.
Ἐπισηφός IX. 19, 5.
Ἐπίχαλος. Vide ἀσπίς.
Ἐπιχθόνιος. Vide ὑποχθόνιος.
Ἐπίχρυσον ὕαγμα X. 15, 3.
Ἐπιχόριος λίθος VII. 27, 1. ἐπιχόριος VIII. 15, 1.
Ἐπιφαῖν c. Dat. IV. 26, 1. Vide φαῖναι.
Ἐποιέω c. Accus. II. 34, 5, ut Strabo VIII. 333 (7). Vide ἐποιέομαι.
Ἐποιέω I. 25, 4. IV. 26, 6.
Ἐποιοδομέω et ἐπιδουλέω conf. VIII. 2, 3.
Ἐποιός et ἀποιός conf. III. 22, 5.
Ἐπομαι, conveniens sum, VIII. 10, 4. X. 26, 3. ἐπόμερον τινὶ, consentaneum, VII. 17, 5. Vide ἀφικέομαι.
Ἐπονομάζω ἔπος εἶναι IX. 29, 1. 35, 4. cf. VII. 23, 6. Vide ὀνομάζω.
Ἐπονομαίω ἔστιν Vide εἶμι et ἐπὶ λέγειν.
Ἐπος de uno versu II. 12, 5. 21, 10. ἑπὶ et ἐπὶ conf. IX. 9, 3. Vide ἔπος.
Ἐποχέομαι V. 7, 3.

Ἐποχός et ἑλποχός VIII. 4, 7.
Ἐπώνυμος c. Gen. et Dat. IX. 84, 5.
Ἐπωπείδης II. 6, 2.
Ἐρᾶν et ὀρᾶν conf. II. 32, 3.
Ἐραστὴν et ἑραστὴν conf. VIII. 9, 2.
Ἐρατός et ἑρατός disting. II. 36, 5.
Ἐργάζομαι c. duplici Accus. V. 16, 4. ταραχῆν X. 37, 4. med. αἰργασμῶν i. q. ἐκτελεσμένων VII. 27, 1. αἰργασμῶν VIII. 46, 2. Active et passive I. 23, 8. 20, 1. VI. 14, 5. II. 17, 3.
Ἐργάτην I. 24, 3. Media corrip. v. addenda ad h. I.
Ἐργασία X. 36, 3. 33, 2. 37, 6. v. Pollux. I. 11, 12, 15. ἑργασίας ἔργος VIII. 53, 5 est Lessingio Opp. X. 251 der eigene Styl eines Kunstwerkes. Aliud ἔργος συνταγὰς X. 32, 9.
Ἐργίτος, non ἑργίτιος IX. 37, 1.
Ἐργον de sculptura V. 11, 2. artis opus I. 8, 5. V. 25, 4. pugna I. 3, 3. certamen IX. 34, 2. pugna singularis V. 4, 1. ἀπο τούτου τοῦ ἔργου, post huius pugnae successum VII. 16, 2. ἔργον opp. ὀνόματι VI. 7, 3. an ἔργον pro ἔργου? VIII. 8, 6. ἔργα ἀλλὰ V. 17, 1. conf. c. ἔργον II. 32, 3. male tentatur in ἔργ IX. 34, 2. Vide γραφή, τέχνη.
Ἐρδ' et ἔρδ' conf. IV. 12, 5.
Ἐρδῶ. De forma ἑρδαιέμενος VI. 25, 5.
Ἐρδῶν et πλῆθος conf. V. 6, 2.
Ἐρεός. ἑρῶν, non ἑρῶν VI. 25, 5. conf. c. ἑρῶν ibid.
Ἐρετῶν et ἑρετῶν VII. 10, 1.
Ἐρημός de urbe relicta VIII. 26, 5. Vide ἔρημα.
Ἐρημός πλῆθων I. 10, 3 et auct. adn. 25, 4.
Ἐριβώτης. Vide ἑυρυβώτης.
Ἐρῶν et ἑρῶν conf. V. 5, 4. ἑρῶν et ἑρῶν conf. ibid.
Ἐρῶν, non ἑρῶν X. 31, 2. cor. in περὶν, περὶν ibid.

- Ἐορνύες cum Genit. VIII. 34, 2.
 IX. 5, 8.
 Ἐορνύς VIII. 25, 4.
 Ἐοῖνω unde derivandum? III.
 7, 10. conf. c. ἐοῖνω ibid. et
 IV. 25, 1.
 Ἐομαῖ unde dictum? II. 38, 7.
 de iis auct. ad I. 24, 3.
 Ἐομῆς pro *Mercurii simulacro*
 V. 23, 6.
 Ἐομῶν et Ἐομῶν II. 34, 5. X.
 3, 2. med. 9, 4 med.
 Ἐοῦθραι, Ἐοῦθραι et Ἐοῦθρα
 VI. 21, 7. VII. 3, 4. IX. 2, 1.
 Ἐοῦθρος, non Ἐρῦθρος VI.
 21, 7.
 Ἐοῦμα et Ἐοῦμα conf. V. 11, 5.
 Ἐοῦς et Ἐοῦς conf. VIII. 24, 1.
 Ἐοῦμαι X. 26, 1.
 Ἐρχομαι. ἐλῆλυθε III. 5, 4. Ἐρ-
 χεσθαι, ire, II. 15, 1. 18, 1.
 Ἐρχεσθαι ἐν III. 15, 3. VII. 4,
 8. ἐξ — ἐς II. 25, 6. πρὸς X.
 28, 4 extr. ὑπὸ IX. 20, 4. Ἐρ-
 χομαι διηγήσασθαι, nunc nar-
 raturus sum X. 19, 2. ὀλίγον et
 παρ' ὀλίγον ἦλθε I. 13, 5. 10,
 2. τῆς ἐς τὸ θεῖον τιμῆς ἐπὶ
 πλείον I. 5, 5. ἐς ἔρῳτα I. 10, 3.
 ἐς λόγους τινὲς I. 23, 6. ἔλθων,
 advena, IX. 40, 4. oblit. IX.
 27, 2. ἔρχομενον subaud. VII.
 27, 1. ἔλθειν, subaudito ἐς
 VIII. 27, 4. ἔλθειν et ἐθέλειν
 conf. IX. 18, 3 fin. Vide ἐς-
 ἔρχομαι.
 Ἐρῶ. ἐρησάμενος IV. 12, 5. Fut.
 ἐρήσομαι profert Fischer ad
 Wellerum III. 90 cum Phavor.
 ἡρόμην verbi ἔρομαι IV. 22, 2
 cf. Matth. Gr. Gr. § 234 ed.
 2. ἐιρήμην X. 19, 2. ἐιρημένον
 χρόνον VIII. 50, 5. IX. 8, 1.
 καιρὸν V. 21, 5. ἡμέρας X. 8,
 5. 31, 2. ἐιρημένα ὑλαζόντων ἀν-
 δρῶν, φηθεὶς λόγος et similia
 VI. 8, 2. ἐιρήσθω subaud. VI.
 4, 4. εἶρω et εἶρω conf. IX.
 41, 2. εἰρηκῶς et εἰκὸς conf.
 X. 29, extr. ἔρειν et εὔρειν
 conf. VII. 10, 2.
 Ἐρωδίδος X. 29, 2.
 Ἐρως c. Genit. et Infin. X. 33,
 1. δριμύς VII. 14, 3. oblit.
 VII. 17, 5.
 Ἐρωχον, non Ἐρωχόν X. 3, 2.
 Ἐς, Vide ἐς.
 Ἐσάγω et εἰσάγω conf. V. 3, 4.
 Vide ὑπάγω.
 Ἐσακτός. Vide ἑκακτός.
 Ἐσαραβύς I. 23, 3.
 Ἐσανολογομαι VIII. 16, 3?
 Ἐσβάλλω ἐς, *bellum infero*, III.
 8, 3. VIII. 8, 5. ἐς τὴν Ἀρι-
 κὴν VII. 11, 3 extr. alibi ἐσ-
 βάλλειν X. 22, 2. ἐσβάλλειν σπασ-
 τὴν et σπαστιὰ ἐς γῆν I. 1. 1.
 27, 6. Vide ad II. 36, 5 et III.
 8, 3. ἐσβάλλειν ἐς τὴν Μηγί-
 πολλέων στρατιὰ VIII. 27, 8.
 III. 14, 4. ἐς βαμὸν pro ἐσ-
 βάλλειν ἐπὶ VII. 18, 7.
 Ἐσβολαὶ θαλάσσης, σίαντες, III.
 14, 2.
 Ἐσσομαι τὰς θύρας V. 10, 3. conf.
 c. εἰσέλμι VIII. 31, 5. ἔσσω
 c. εἰσέρμαι V. 7, 2. 10, 3. c.
 ἐπύσαι III. 14, 9. c. ἔσσω VIII.
 36, 3. ἐσίσαι et ἐσῶσαι conf.
 VI. 24, 1.
 Ἐστέρχομαι ἐπὶ et ἐς τὸ παρῳ-
 τιον, πύργον V. 8, 3. VI. 15,
 3. ἐλθεῖν c. Dat. et Accus.
 et c. Infin. III. 8, 4. V. 4, 4.
 ingredi velle I. 2, in. conf. c.
 εἰσελθεῖν IV. 28, 3 et 4. 29,
 2. c. ἔλθειν VII. 5, 4.
 Ἐστέγω de sinu III. 4, 2 et Stra-
 bo XII. 563. Vide ἀνέγω. conf.
 c. ἐπέγω III. 22, 8.
 Ἐσς IX. 28, 1.
 Ἐσκαλέω et καλέω de *certaminum*
praesidiis V. 8, 3. VI. 15, 3.
 Ἐσκορῶ. Vide κομίζω.
 Ἐσμός, non ἔσμος IX. 31, 2.
 Ἐσόδος conf. c. εἰσόδος II. 29, 6.
 VIII. 37, 1. c. ἔσδος V. 13. 1.
 VIII. 31, 3. c. ἔσδος I. 8, 6.
 III. 14, 8. c. ὁδός VIII. 31, 1.
 Ἐσολογῶ VI. 25, 5.
 Ἐσοικίζομαι ἐς VII. 2, 7. cor. in
 ἐσοικεῖσθαι et ἐποικισθαι ibid.
 et X. 17, 4.
 Ἐσπέμω, *importo*, X. 32, 9
 extr. -
 Ἐσπέμω et ἡμέρας conf. IV. 22,

2. *ἐπὶ* et *ἀπὸ* *ἐκπύρας* καὶ ἡλλοῦ
δυσμῶν, et similia, VIII. 17, 5.
ἐπύκτω et *ἐμπύκτω* conf. IV.
 18, 4. X. 1, 3. *ἐς* *πολιτείαν*
 I. 8, 4. Vide *ἐπιπύκτω*.
ἐπύκτω X. 17, 1.
ἐσπύω IX. 27, 2. *ἐσπύκτος* ib.
 conf. c. *ποιεῖν* X. 38, 2.
ἐσπύρες VIII. 13, 1.
ἐστέλλω. Vide *ἐκτέλλω*.
ἐστέχω III. 18, 5.
ἐστία VIII. 9, 2. Vide *βωμός*.
ἐστιαία. Vide *Ἰστιαία*.
ἐστιατόριον V. 15, 8.
ἐσθίου et *ἐπιεσθίου* conf. III.
 16, 6.
ἐσθίω tent. in *φθίω* IX. 28, 2.
ἐσχάρα V. 13, 5.
ἐσχάτος *ἐννεαγέτης* *Ἑλλάδος*, *Ἑλ-*
λήνων VIII. 52, 2.
ἐταῖρος conf. c. *ἑταῖρος* VIII. 12,
 4. tent. in *ἑταῖρος* VII. 26, 6.
ἐταῖνικος IX. 32, 5. cor. in *ὀγε-*
νικος X. 9, 4 extr.
ἑταῖρος, *alteruter* II. 15, 1. III.
 14, 6. simpliciter, *altero non*
commemorato III. 14, 8. ὁ *ἑτα-*
ρος, *eorum*, *qui antea com-*
prehensi sunt, *uno tantum com-*
memorato I. 35, 5. *ἑταῖρος* — καὶ
 in breviter enuntiatio I. 32, 3,
 ubi vide addenda. τὸ *ἑταῖρον* δὲ
 post τοῦτο μὲν X. 4, 1. *ἑταῖρα*
 τοιαῦτα V. 22, 5. τὸν *ἑταῖρον*
 τῶν ποδῶν et τὸν *ἑταῖρον* ποδα
 III. 8, 5 IV. 15, 3. *ἑταῖρα*
χείρ de sinistra aequè ac dex-
 tra IV. 30, 4. τὴν *ἑταῖραν* τῶν
 χειρῶν II. 27, 2. V. 24, 1. IV.
 30, 4. *ἑταῖρος* oblit. II. 36, 2.
ἑταῖρον et *ὑστέρον* conf. III. 17,
 4. Vide *ἐκύτερος*, *ἑγρον*, *ἐταί-*
ρος, τοιοῦτος.
ἑτέρως, καὶ ὡς in oppositione
 IX. 6, 1.
ἐτι, *insuper*, V. 7, 1. VII. 5,
 1. VIII. 23, 5. post negatio-
 nem I. 26, 6. VI. 3, 4. Vide
οὐκέτι. cum *δεύτερα* et *πρώτερον*
 V. 24, 1. VI. 8, 3. *ἐτι γὰρ μὴν*
 IX. 15, 2. *ἐτι μᾶλλον* V. 5, 5.
ἐτι male insertum X. 21, 2.
 oblit. VI. 8, 3 bis. 25, 5. VII.
 25, 1. X. 1, 2. 31, 4. tenta-

tur VIII. 11, 2. *ἐτι* conf. c. *εἰ*
τι VI. 23, extr. c. *ἐτι* VI. 7,
 1. VII. 7, 4. VIII. 23, 5. 49,
 1. c. *ἐτι* VI. 18, 5. c. *ἤδη* IV.
 22, 2. VIII. 22, 2. c. *ὅτε* V.
 24, 1 med. *ἐτι ἦσαν* conf. c.
ἐπύεσαν IX. 5, 1. *ἐτι καὶ νῦν* et
καὶ ἑμπης conf. IX. 37, 2. Vi-
 de *εἰμι*, ὅτι, ὥσπερ.
ἑτοῖμος c. *Infinit.* VII. 27, 1. *ἑτοι-*
μον εἶναι X. 19, 6. *ἑτομώτερον*
 VII. 24, 6.
ἑτος et *ἑπος* conf. in lectt. Bekk.
 ad IX. 53, 1. *ἑτερον ὑστέρον* X.
 7, 1.
ἑτομοκλῆς an *ἑτομοκλῆς* III.
 13, 7.
Εὐ et *υ* conf. II. 19, 4.
Εὐ subaud. VII. 6, 3. *εὐ μὲν εἰ-*
δὸς et *ἑυμελίδους* conf. IX. 10,
 4. Vide *εἰς*.
Εὐάλκεις et *Εὐαλκίδης* VI. 16, 4.
Εὐάν, non *Εὐάν* IV. 31, 4.
Εὐάνθια X. 38, 5.
Εὐαριθμητοί, *pauci*, III. 4, 6.
Εὐβάτος et *Εὐβάτος* VI. 8, 1.
Εὐγείας, *εὐγαίος* IX. 8, 3. 28, 1.
Εὐεργεσία οἱ *ὑπῆρχε* πρὸς I. 25, 4.
Εὐεργέτης cognomen honorificum
 VIII. 52, 2.
Εὐεργός, non *εὐεργος* de *οπίσθε*
 V. 10, 2.
Εὐεσπερίται et *Εὐεσπερίδες* IV.
 26, 2.
Εὐζωνος V. 5, 5. VIII. 50, 2.
Εὐήθεια et *εὐηθία* VIII. 8, 2.
Εὐήρις *πρεσβύτες* I. 27, 5. καὶ τὸ
ἀπλῶς ἐπιεικὲς καὶ *πρῶτον ἢ* *ἕως*
δηλοῖ Eustath. ad Od. 1676.
Εὐθὺ et *εὐθύς* conf. V. 20, 1.
 VII. 16, 3. 24, 6. VIII. 12, 2.
Εὐθυμος VI. 6, 2.
Εὐθύς tent. in *αὐθίς* VII. 17, 1.
εὐθία X. 5, in. conf. c. *αὐθίαν*
 et *ἰθὺαν* ibid. καὶ *εὐθύς* VII.
 17, 1. *ἐς εὐθὺ* II. 1, 7. Vide
αὐθίς, *ἐκ*.
Εὐθύτονον. Vide *στάδιον*.
Εὐκαδμος X. 19, 3 extr.
Εὐκλεία I. 14, 4.
Εὐκλος, *Εὐκλους* et similia X.
 14, 3.
Εὐκοσμος Lycurgi filius unde
 dictus? III. 16, 5.

Εἰμωτός. τὸ ἐν τῶν θείων V. 25.
1. Similiter ἡ τὴν ἐν τοῖς θεοῖς
et ἡ πρὸς τὸ θεῖον ἀνέμια Thuc.
V. 104. 105.

Εἰμωλία X. 5, 3 conf. c. *Ὀλυμ-
πία* ibid.

Εἰσμία et *δέρσις* etc IV. 10, 2.
Vide *ἀνέμια*.

Εἰσμός et *ἐνσμός* conf. IV.
4, 3.

Εἰσός, *εἰσός* X. 14, 3.

Εὔλοος, *εὐλός* X. 14, 3.

Εὐτάλαμος IX. 3, 2.

Εὐτήματος. Vide *ἀντήματος*.

Εὐπορία χρημάτων I. 25, 5.

Εὐπορία. Vide *συμπορία*.

Εὐπρόσπονος IV. 4, 3.

Εὐρέτις VIII. 36, 3.

Εὐρημία VI. 14, 3.

Εὐρημία ad V. 7, 2. conf. c.
εὐρήμια ibid.

Εὐρύκλις III. 14, 8.

Εὐρύκλις. de forma *εὐρύκλις* I.
29, 5. VII. 11, 1. 16, 2. X.

80, 1. 8, 2. *εὐρύκλις* c. *ἰσῆς*.

VIII. 30, 4. *εὐρύκλις* VI. 20, 7.

εὐρύκλις VII. 13, 5. VIII. 42,

4. *εὐρύκλις*, *εὐρύκλις*, VI. 4,

7. *εὐρύκλις* med. VI. 20, 7.

εὐρύκλις conf. c. *ἀνεύκλις*

IX. 10, 5. *εὐρύκλις* et *εὐρύκλις*

conf. V. 14, 3. Vide *ἰσῆς*.

Εὐρύκλις. Vide *εὐρύκλις*.

Εὐρύκλις et *Εὐρύκλις* V. 17, 4.

Εὐρύκλις VIII. 41, 4.

Εὐρύκλις X. 28, 4.

Εὐρύκλις diverse flectitur III.
2, 5.

Εὐρύκλις III. 7, 1.

Εὐρύκλις IX. 89, 3.

Εὐρύκλις VIII. 27, 3.

Εὐρύκλις, quando, IV. 14, 3. conf.
c. *ἰσῆς* IV. 20, 1.

Εὐρύκλις. I. 12, 2. *εὐρύκλις*

et I. 13, 5. Vide *προκαλίς*.

Εὐρύκλις an *Εὐρύκλις*? VIII.

27, 3.

Εὐρύκλις. De forma *εὐρύκλις* VIII.

42, 4.

Εὐρύκλις, non *Εὐρύκλις* II. 21, 9.

IV. 5, 3.

Εὐρύκλις X. 29, 3.

Εὐρύκλις et *ἰσῆς* conf. X.
26, 3.

Εὐρύκλις et *ἰσῆς* conf. III.
16, 7.

Εὐρύκλις VIII. 14, 7. *εὐρύκλις* ab
Εὐρύκλις ibid. et VI. 4, 2.

Εὐρύκλις. De forma *εὐρύκλις* et
εὐρύκλις VIII. 42, 4. II. 6, 2.

Εὐρύκλις et *ἰσῆς* conf. IV.
5, 1.

Εὐρύκλις et *εὐρύκλις* conf. IV.
35, 6.

Εὐρύκλις VI. 1, 1.

Εὐρύκλις conf. c. *εὐρύκλις* IV. 13,
4. *εὐρύκλις* IX. 40, 2.

Εὐρύκλις et *ἰσῆς* IV. 6, 1. c.
Genit., c. Dativ., c. *μετὰ* et

simpliciter ponitur III. 7, 2.
VI. 7, 3. V. 24, 2. X. 30, 3.

εὐρύκλις X. 25, 3.

Εὐρύκλις. Vide *εὐρύκλις*.

Εὐρύκλις II. 18, 5. VIII. 51, 1.
43, 3. Vide *εὐρύκλις*.

Εὐρύκλις, *εὐρύκλις*, VI. 9, 3. cum
ἐν et omisso eo *praeficere* III.

6, 2. *εὐρύκλις* et *εὐρύκλις* de
eo, cuius officium est *victimam*

ingulare VII. 21, 1. *εὐρύκλις*

et I. 6, 4. *εὐρύκλις* et *εὐρύκλις*

utrum I. 21, 2, ubi addi pote-
rat Philostr. Sen. Im. II. 22.

ὁ *ἴσος* *εὐρύκλις* *αὐτῶν* et *ἰσῆς*.
Impositum esse II. 16, 4.

εὐρύκλις *κατὰ* VIII. 34,
2. de iis, quos quis videtur

sibi per quietem videre I. 21,
2. *εὐρύκλις* II. 3, 6. *εὐρύκλις*

εὐρύκλις I. 4, 4. 22, 6. Vide
εὐρύκλις.

Εὐρύκλις de *ὀλλύς* IX. 9, 1. X.
22, 5. Vide *ἰσῆς*, *εὐρύκλις*.

Εὐρύκλις III. 18, 7.

Εὐρύκλις. Vide *εὐρύκλις*.

Εὐρύκλις vulgata VIII. 30, 2.

Εὐρύκλις III. 2, 1.

Εὐρύκλις et *εὐρύκλις* II. 37, 3.
V. 4, 4.

Εὐρύκλις et *εὐρύκλις* conf. IV. 12, 3.
Εὐρύκλις X. 25, 2.

Εὐρύκλις, *εὐρύκλις*, dicebam habere, et
similia VIII. 9, 4. *Εὐρύκλις*, *εὐρύκλις*,

in se habere, I. 21, 2. se
habere, de terrae situ VII. 5,

2. c. Particip. alius verbi con-
iunctum, superfluum V. 13, 3.

l. 2, 1. *ἔχει* ἐς, *pertinere ad*, 2, 4. V. 8, 5. IX. 31, 6. *αὐτῷ ἐς* l. 2, 4. 18 init. *τά τε* III. 25. 1. *ἔχει* cum enit. II. 90, 7. ὡς *ἔχει*, *ἔχεται*, καὶ ὡς *ἔχει* *ἔχεται*, *ἔχεται* *ὅτι λέγουσιν*, *ἔχεται* ὡς *ἔχει*, his formulis vide praef. ad pl. I. p. 13 et VIII. 38, 5. ὡς *ἔχει* I. 26 in. οὐ δὲ *ἔχει*, *πο- τοιο αὐτὴν*, X. 2, 1. *ἔχει* λό- γος IX. 38, 6. λόγος, *φήμη* l. 2, IX. 31, 6. 36, 1. *ἔχει* ὁδός, *δίδωσιν* τὴν, *ἐμφορὸς* τινὰ l. 25, 1. *ἔχει* *δίδωσιν*, IX. 1, 1. V. p. 408. X p. 832. διὰ *πλατῆς* IX. 1, 3. — *ἔχει* *εἰσὶν* III. 1, 2. *ἐν γαστρὶ* l. 6, 2. V. 9, 5, ut Herod. III. 32, extr. *ἐν ταῖς χερσὶ* IX. 39, 2. *ἀντιμῆ* l. 4, 4. *ἐν ὅπλοις* IV. 1, 1. *ἐν φυλακῇ* IX. 1, 3. *ἐν* *ἔχνης*, *εἰδούς* VII. 25. 589. 22. 80. *τῶν ὁρῶν* VIII. 28, 2. — *ἔχει* *ἱερουσύνης* VII. 19, 1. *πρά- γος* VIII. 3, 1. — *ἔχει* *ὄνομα*, *πικρήσιν*, *ἱκονομῶν* VI. 1, 2. 3, 5. *ἔχθην* *τινός* l. 22, 5. *διά- οχον* l. 40, 4. *πολὺν πότον*, addito participio IV. 16, 2. VII. 5, 3. — *στάδιους πέντε* et *similia* VI. 22, 5. VIII. 11, 2. *ἔχει* *τιμὰς* *παρὰ* *τινός* et *τινὶ* V. 23, 5. *τόλμης* *τι* et *similia* VIII. 11, 5. *ἔχει* *φόβον* V. 26, 1. — *ὁπόσοις εἶχεν* *ἐς δόξαν* VI. 1, 1. — *ἔχει* conf. c. *λέγει* II. 35, 2. c. *οἰεῖ* IV. 1, 1. v. *χο- οῦν* IV. 33, 6. — *οἰεῖ* cum Dat. l. 14. 4. *τενικητότα* VI. 2, 1. *ἔχει*, *potens*, III. 8, 4. oblit. V. 17, 4. subaud. post *τὰ ἐς* l. 2, 4. VIII. 7, 5. 81, 1. *ἔχ.* *ἀπέλθως*, *διαφόρως* l. 23, 7. 44, 7. *ἔχεται*, *pertinere*, II. 30, 9. c. Genit. II. 30, 7. *ἔχουσι* *τινός* *τῇ δεξιᾷ* VIII. 37, 2. *ἔχεται* *δέλματι* l. 43, 7. *δίψη* IX. 33, 1. Vide *ἀπασι*. conf. c. *οἰεῖσθαι* IV. 36, 3. *ἔχουσι* c. Genit. II. 30, extr. Her. VII. 196, ubi non recte redditur *hū similia* *τὰ ἐσθῆ- τος ἔχουσι* VIII. 31, 1. Vide

ἔγω, *ἀνέγω*, *ἐπιστάδως*, *ἦγω*, *κατέγω*.
ἔσθαι an in *ἐσθίσαι* corrup- tum IX. 1, 31.
ἔως, *dum*, c. Indef. IV. 4, 4, ut Thuc. V. 75. *ἔως* *ἐν* Plut. Cleom. 3f. *ἔως ὑπέκειναι* de *αυ- ρορά* II. 8, 2. conf. c. *ἐν ᾧ* IX. 15, 2. c. *εἰς* IV. 18, 1.

Ζανκλαῖος, non *Ζάνκλιος* IV. 23, 3. V. 25, 6.
Ζανκλῆς IV. 23, 3.
Ζέρεθρα VIII. 14, 2 et 4.
Ζεύγμα de urbe et de ponte X. 29, 2.
Ζεῖς cor. III. 22, 1. V. 24, 1. VIII. 42, 4. *Ζεὺς* et *Κρόνου* conf. V. 14, 1.
Ζεφύρος cor. VI. 19, 3.
Ζήρην et *ἔρην* conf. VI. 15, 1.
Ζήρην oblit. VIII. 25, 4. Vide *ἔσθαι*.
Ζοῖστα, *Ζοῖστος* VIII. 27, 3.
Ζυγός ὁ et τὸ *ζυγόν* VI. 10, 2. ὁ *παρὰ* *τὸν ζυγόν*, *equus funa- lis*, VI. 10, 2.
Ζώδια, *signa a cedro facta*, X. 19, 9 de *imaginibus* V. 11, 1. III. 15, 8.
Ζῶναι IX. 39, 5.
Ζῶνυμι πόδα VIII. 40, 2. *ζῶσα- σθαι*, quid? IX. 17, 2.
Ζῶον conf. c. *ζῶδιον* VI. 19, 9. *ζῶα* *γράφει* l. 29, 15. Eustath. ad Hom. Od. p. 1608. Rom. monet, *ζῶα* *γράφασθαι* (ita il- le) *ιωικώτερον* esse quam *ζω- γραφῆσαι*.
Ζωοτερεῖ et *ζωοτήρια* IX. 17, 1.
Ζῶστης, *Ζῶστης* IX. 17, 2.
Ζῶστης IX. 17, 1.
Ζῶτες cor. in *οὗτος* VI. 16, 4.

H et *I* in nominibus semper confunduntur III. 16, 5. VI. 18, 1.
H in Arcadica dialecto in *A* transiit VIII. 18, 3.
H non disiungit, sed copulat l. 5, 3. *praeter*, nisi, post negationem X. 26, 3. ut alias *καὶ* post *ὅμοιος*, *ἄλλως* etc. IX. 11, 1 extr. X. 26, 3. c.

- Genit. post Comparat. VII. 24, 6. VIII. 24, 3. ἢ καὶ ἀλλως IX. 28, 1. ἢ post negationem negat I. 83, 4. ἢ κατὰ post Compar. VII. 2, 3. VIII. 50, 2. ἢ ὡς c. Indicativ. post Comparat. I. 20, 4. III. 26, 2. c. Accus. et Infin. I. 20, 4. IV. 18, 4. VIII. 32, 4. ἢ male insertum I. 33, 4. IV. 18, 1. VIII. 47, 2. med. IX. 26, 2. oblit. I. 33, 4. IV. 10, 1. VI. 4, 1 et 4. VII. 21, 1. 25, 3. IX. 6, 1. 21, 4. X. 25, 2. 32, 2. omittitur post οὐδὲν ὁμοίως IX. 11, 1. post πλεον X. 37, 3 et ante nomen numerale VIII. 21, 1. redundat X. 25, 3. tentatur VIII. 47, 2. ἢ conf. c. ἢ V. 13, 2 et 5. VIII. 3, 2 cum ἢ IV. 12, 5. cum ἢ et ἢ IV. 10, 2. cum καὶ VIII. 51, 1. cum τε IV. 35, 3. Vide εἰ.
- Ἡ cor. in ἢ III. 15, 8. ἢ μὴ — μὴ c. Infin. II. 33, 3.
- Ἡ, εἶδε, conf. c. καὶ IX. 36, 2.
- Ἡγεμόνη Artemis VIII. 47, 4. conf. cum Ἡγεμονία IX. 35, 1. cor. in Ἡγεμῶν III. 14, 6.
- Ἡγεμονία IX. 15, 1.
- Ἡγεμῶν πορείας, ὁδοῦ IV. 22, 1. IX. 13, 2. πῆς ἐξόδου IX. 15, 1.
- Ἡγέομαι cum Genit. et Dat. II. 1, 2. III. 3, 2. X. 1, 8. ἡγουμένος, persuasum habens, IV. 20, 2. conf. c. ἡμέτερος X. 29, 3. ἐν οὐδενὶ ἡγείσθαι VI. 2, 4. ἡγείσθαι et οἰεσθαι conf. X. 22, 1. Vide σιγατηγέω.
- Ἡγησικλής III. 7, 6.
- Ἡγίς. Vide Ἄγίς.
- Ἡγύλος, non Ἡγύλος V. 17, 1. VI. 19, 5.
- Ἡδε οὖν an sanum X. 20, 1. Vide καὶ.
- Ἡδὴ pro μέχρι νῦν non ponitur VII. 22, 4 extr. c. negatione ibid. male insertum IV. 9, 5. male transponitur IX. 10, 5. conf. c. δὲ IV. 19, 2. c. εἰδὴ IX. 30, 5 extr. cum ἦδε IX. 22, 3. c. ἢ δὴ IX. 11, 5. Vide δὴ, ἔτι.
- Ἡδονή. εὖ καθ' ἡδονὴν εἶναι et λυπεῖν sibi respondent VII. 9, 3.
- Ἡδὺ μοι ἔστι cum Infin. VIII. 38, 5. Vide ἡμῶτα.
- Ἡθάδα ἀναβαλεσθαι V. 27, 2.
- Ἡμῶτα conf. c. ἡδῶτα IX. 28, 1. οὐχ ἡμῶτα, ἀλλὰ καὶ μάλιστα VIII. 49 in. I. 25, 2.
- Ἡμε de Aoristo ἦσα II. 11, 5. cum vi praeteriti VII. 14, 3. praegresso Particip. Aor. 2. III. 21, 5. i. q. προέειπε VIII. 11, 2. ἦκειν παρὰ IV. 22, 3. 24, 1. ὡς δυνάμειος ἦκειν IV. 21, 7. τὰ ἦκοντα ἐς λόγον I. 23, 2. X. 32, 6. ὅσα ἦκεν ἐς πόμον I. 23 init. ἐς μεταβολὴν I. 26 init. ἦεις et ἔεις conf. VIII. 11, 2. ἦκειν et οἰκεῖν conf. VII. 8, 1. 11, 1. Vide ἄγω, ἄδα.
- Ἡλῖος Apollo VIII. 46, 2. oblit. VI. 15, 6. conf. c. Δίος V. 4, 1. cor. in Ἡλαία V. 3, 2.
- Ἡλεκτρον VIII. 18, 2.
- Ἡλαία I. 28, 8.
- Ἡλαία et ἡλεθιότης conf. IX. 31, 6.
- Ἡλιος εἶδε, καθορᾷ πόλιν τῇ πρώτῃ et similia VIII. 33, 1.
- Ἡλις et Ἡλεα V. 4, 1.
- Ἡμαθίος IV. 36, 3.
- Ἡματα et σήματα conf. X. 24, 3.
- Ἡμέρα I. 3, 1. III. 18, 7. V. 22, 2 de Aurora. ἡμέρας ὁδός X. 33, 2. ἐς ἡμέραν VIII. 22 extr. ἡμέρας οὐ πολλαῖς IV. 10, 3. male insert X. 22, 5. subaud. IV. 22, 2. conf. α. ἕτερα VIII. 27, 9.
- Ἡμεραίος. Vide Ἰμεραίος.
- Ἡμερήσιος cor. V. 3, 5.
- Ἡμερος et ἡμέτερος conf. VIII. 4, 1.
- Ἡμερόομαι, medium c. Acc. II. 12, 1. ἡμερόωσθαι IX. 32, 5.
- Ἡμετέρος I. 40, 8. IX. 2, 1.
- Ἡμιονος V. 22, 2.
- Ἡμῶν X. 9, 5.
- Ἡν an c. Optat.† VIII. 11, 2. Vide εἰ.
- Ἡνῆα I. 34, 3 sub fin.
- Ἡνωχέω i. q. διοικέω IX. 39, 4. τοὺς ἑπικούς II. 23, 3.

ἀρχὴ Iuno domina IX. 39, 4.
 αἶμα IX. 31, 4.
 αἶμα II. 38, 5, ubi de mediterraneis littori oppositis.
 ἀρχὴ II. 27, 6.
 αἶμα. Vide ἡμίτιον.
 αἶμα. Vide ἄκρα, ἡρόφιον.
 αἶμα, non Ἥρα VIII. 26, 5.
 conf. c. Ἥρα VI. 17, 2.
 αἶμα cor. X. 7, 3 sub fin.
 αἶμα, ἡρώς et Ἥρα conf. VIII. 23, 4.
 αἶμα cor. in Ἥρα VIII. VI. 22, 4.
 αἶμα oblit. VIII. 24, 1.
 αἶμα I. 10, 3. IX. 5, 5.
 αἶμα X. 32, 9.
 αἶμα male tentatur in αἶμα V. 22, 4.
 αἶμα et Ἥρα conf. VI. 6, 4 et ἡρώφιον conf. X. 8, 4.
 αἶμα de eius flexione VI. 6, 3. X. 10, 4. 4, 7. cf. Phavorini Eclog. p. 236 Dindorf. ἡρώφιον Accus. II. 30, 3. ἡρώφι cor. in ἡρώφι et ῥῶ III. 16, 4.
 αἶμα oblit. IV. 21, 2. conf. c. ἡρώφι V. 1, 3. cum ἡρώφι VII. 3, 4.
 αἶμα et Ἥρα VIII. 12, extr. Vide Οἰκῶς.
 αἶμα et Ἥρα disting. III. 22, 3. cor. in Οἰκῶς et Οἰκῶς VIII. 12, 5.
 αἶμα cor. IX. 35, 1.
 αἶμα IX. 20, 4.
 αἶμα, Diana, IX. 23, 2.
 αἶμα Doricensibus in Ζ mutatur V. 15, 4.
 αἶμα et Θεσσαλία conf. VII. 18, 1.
 αἶμα, Θαλῆς I. 14, 3.
 αἶμα cor. in Θαλία IX. 35, 1 extr.
 αἶμα, τεθλητός IX. 25, 1.
 αἶμα IX. 35, 1.
 αἶμα VIII. 24, 2.
 αἶμα, δ et ἡ, X. 36, 1.
 αἶμα dupliciter flectitur IV. 33, 4.
 αἶμα et τιθέναι conf. VIII. 1, 2.
 αἶμα et ψάλλω conf. IV. 8, 4.

αἶμα c. Accus. sine praepos. IX. 15, 1.
 αἶμα sine praepos. IX. 15, 1.
 αἶμα unde deriv. V. 25, 6.
 αἶμα miraculum et res cognita digna VII. 5, 6. VIII. 46, 2. οἱ ἐπὶ τοῖς θαύμασι VIII. 46, 2. θαύμα ἐς I. 23, 4. θαύματος τοῦ Τισαγόρου τὸ ἔργον X. 18, 5. ὅτι ἐλάττωτος θαύματος IX. 36. θαύμα ποιῶμαι c. Acc. et Inf. I. 13, 8.
 αἶμα. αἶμα αἶμα. Vide exempla ad X. 28, 1. αἶμα παρέχεσθαι τινὶ VII. 5, 6.
 αἶμα et αἶμα dor. II. 31, 9. αἶμα male tent. in αἶμα VI. 20, 7.
 αἶμα — παραχόθεν, ἀμφιθέτρον, V. 12, 4.
 αἶμα V. 15, 4.
 αἶμα, αἶμα et αἶμα V. 15, 6 et addenda ad h. l.
 αἶμα et αἶμα VI. 11, 2 extr.
 αἶμα, I. 44, 11.
 αἶμα cor. in αἶμα, αἶμα etc. VIII. 27, 3 et 5. 38, 3.
 αἶμα, αἶμα, αἶμα VIII. 24, 2. 25, in.
 αἶμα et αἶμα VIII. 25, in.
 αἶμα et αἶμα ita velle, ut, quod velimus, faciamus aut facere studeamus X. 36, 3. cf. Butt. Lexil. I. 26. αἶμα, λέγειν de epigrammate V. 21, 2. Vide βούλομαι et imprimis αἶμα.
 αἶμα. Vide αἶμα.
 αἶμα, fundamenta, VIII. 32, 1.
 αἶμα II. 31, 8. conf. c. αἶμα V. 17, 1.
 αἶμα I. 1, 2.
 αἶμα X. 32, 3. 38, 6. Vide αἶμα, Τιθωνεύς.
 αἶμα cor. IV. 20, 1.
 αἶμα. Vide αἶμα.
 αἶμα cor. III. 14, 2.
 αἶμα. τὸ αἶμα et οἱ αἶμα de Cerere et Proserpina I. 36, 3. αἶμα VI. 18, 2. αἶμα male insertum VII. 22, 6. oblit. VIII. 36, 3. 29, 2. ἡ et δ αἶμα, conf.

- III. 12, 6. V. 11, 8. conf. c.
 παρθένος VII. 27, 1. Vide
 ἡγορά, δαίμων.
 Θεραπεύω. Vide ποτῶ.
 Θερίοντες ἐλευθεροί, Ambacti,
 X. 19, 6. Vide οἰκίτης.
 Θερίοντις X. 30, 1 extr.
 Θερίδας et Θερίδας VII. 14, 2.
 Θερμιαστὰ II. 34, 6. cor. ibid.
 Ceres V. 15, 4.
 Θέρμιος Apollo V. 15, 4.
 Θερμός et Θεσμός conf. IX.
 39, 4.
 Θεσπίας cor. VIII. 15, 1.
 Θεονία et Θεονία IV. 36, 5. et
 Θεσπία IX. 26, 4. Θεσπιάς,
 non Θεσπίας IX. 27, 3.
 Θέσις, Θεσιπιάδες et Θέσιος
 IX. 27, 5.
 Θεσπερις VIII. 12, 4.
 Θεσσαλία. Vide Θάλαττα.
 Θεωγίης. Vide Θεωγίης.
 Θέω περί τιτος VI. 18, 2. conf.
 c. θυς V. 16, 2. Vide δέω.
 Θέωρημα I. 39, 3.
 Θευρός V. 2, 1.
 Θῆβαι IX. 5, 3.
 Θυβαῖοι. Vide Ἀθηναῖοι.
 Θυβάς conf. c. Θυβαίους IX.
 9, 3.
 Θηγαυόου et Θηγαυόου IV.
 34, 7.
 Θῆλος. De Genit. Θῆλος et Θῆ-
 λος X. 19, 1. Θῆλος et Θῆλος
 conf. VII. 22, 8. Θῆλος et τέ-
 λος conf. II. 35, 4 IX. 3, 4.
 Θήρα, piscatio, II. 30, 3. conf.
 c. ἄγρᾳ ibid. male tent. in Σω-
 τεῖρα IX. 39, 3.
 Θηρίδας III. 19, 9.
 Θηρίδα, piscor, II. 30, 3. III.
 21, 5. conf. c. Θηρίω II. 29, 1.
 Θηριφόνης, non Θηραφόνης, Θη-
 ροφόνης V. 3, 4.
 Θηρία de elephantibus VIII. 29,
 3. conf. c. Θυρία III. 18, 8.
 Θηρίον de leone I. 41, 4. VI. 5,
 5. de hypo II. 19, 3. de apro
 I. 42, 7. de elephanto VIII.
 29, 3.
 Θηρῶ et Θουρῶ IX. 40, 3.
 Θησαυρός unde derivandum?
 VI. 19, 1.
 Θηρία. Vide Ἀλδῶν.
 Θηγαυόου. Vide Θηγαυόου.
 Θῆλος I. 5, 1. II. 27, 3.
 Θός IX. 37, 2.
 Θόραξ et Θόραξ II. 36, 2.
 Θόραξ et Θόραξ X. 17, 4.
 Θουρῶ IX. 40, 3.
 Θράκεια cor. in τραχία VI. 13, 2.
 Θρακίς cor. X. 3, 2 med.
 Θρακίον, Θρακίδιον, Θράκας et
 Θρήνης V. 11, 2.
 Θράσος cor. VII. 5, 3 extr.
 Θραυστιός cor. III. 8, 2.
 Θράσυλλος et Θρασύλος VI. 7, 2.
 cf. addenda ad VI. 13, 1.
 Θρήνης. Vide Θρακίον.
 Θρήνης et Θρήνης conf. I. 42, 3.
 II. 35, 7. X. 38, 3. Bekker.
 scripsit Θρήνης. Θρήνης λίθος
 Paus. V. 21. Pouqueville T.
 4. p. 106 reddit: un parapet
 qui s'élevait à hauteur d'ap-
 pui. X. 38. balustrade. II. 25
 un parapet, Brustwehr, Brust-
 lehn, l'extrêmement du tom-
 beau d'Ophelte II-15. la mari-
 nerie de l'Herom. I. 42. extr.
 wo es Clav. balustrade und
 Nibby argine übersetzt. cor.
 in Θράκος VI. 20, 4.
 Θρόναξ. Vide Θόραξ.
 Θραυλλίς I. 26, 7.
 Θυγάτηρ oblit. VIII. 11, 2. conf.
 c. ἀδελφή II. 29, 7.
 Θυγατρίδους Plufal. II. 18, 5.
 Θυλῆ VIII. 9, 2.
 Θυιάδες cor. X. 19, 3. 6, 2.
 Θυλή et Θυλῆ X. 6, 2.
 Θυλὸν et Θυιάδες VI. 26, 1.
 Θύλακος cor. V. 23, 4.
 Θυμιάματα ἀλλοτρίους τὸ θῆον
 εἶσθαι IX. 30, 1.
 Θυμός I. 23, 1. III. 6, 2 et ὄργη
 X. 21, 2. conf. c. μῦθος VIII.
 28, 3. Θυμῶ et τῷ θυμῶ χεῖ-
 σθαι I. 23, 1.
 Θύον VIII. 17, 2.
 Θύος, citrus, VIII. 17, 2.
 Θυράτα cor. in Θυρία II. 29, 5.
 Θυρίος, non Θυρίος VIII. 3, 1
 med. 54, 3.
 Θυρίους et Θύραι conf. VIII.
 50, 1.
 Θυρίδες III. 25, 6.
 Θυρίδες VII. 21, 6.

πος. Vide Θόρος.
 πλαν ἄγειν I. 42, extr.
 II. 10, 1. de heroidibus etiam
 Ier. VII. 117. ἐς τὸν βόθρον
 I. 13, 1. ἐς πύργον VIII. 36,
 Vide Θεία.
 κρος, Θωνία VIII. 3, 1 med.
 ραῖς X. 26, 2.
 εἶδαι cor. VI. 2, 3.
 ραρος cor. in Ἰαφάνης V.
 4.
 αλα cor. VIII. 27, 3.
 αμα metaphorice VI. 11, 2
 extr. μήριμα, τραύμα VI. 20,
 Ιώμενος III. 20, 5.
 εὐς oblit. X. 30, 2.
 ρος cor. in Ἰάκος V. 7, 4. IX.
 16, 4.
 ρων duarum syllabarum V.
 18, 1.
 ρς et Ἰδαίος cognata V. 7, 4.
 et Ἀουαίος idem. ibid. cor.
 n εἶδας V. 18, 1.
 X. 12, 4.
 α, separativum, X. 17, 4. opp.
 τοῦ ποινῶ III. 8, 2.
 on et ολον conf. VIII. 87, 6.
 ὥτης rei alicuius imperitus,
 opposito eius rei perito, ut
 ἰθλήτης VI. 1, 1. μάντης II.
 13, 6. πόλις et τέλη IX. 3, 4
 ned.
 ρύα. ἰδρύνθην et ἰδρύνθην VII.
 2, 4. ἰδρύνθην reiectum VII.
 2, 4. ἰδρύνθαι de χειρὶ et
 ερῶ VII. 27, 3. ἰδρύναι et ἰδρύν-
 ασθαι ἱερὸν II. 11, 2. ἰδρύν-
 ασθαι Θεὸν ibid. ἰδρύναι et ἰδρύν-
 αίνος active III. 15, 4, 5.
 α, non Ἰερά X. 11, 3.
 αίωμα c. Gen. VII. 22, 5. IX.
 27, 5. c. Dat. VII. 22, 5. 24,
 2. III. 16, 1. ἱεραῖος ἱερωνύ-
 ρην VIII. 47, 2. Vide ἱερα-
 ααι.
 ρεῖον et ἱερὸν conf. V. 13, 6.
 X. 26, 1.
 ρεὺς VII. 21, 1. conf. c. ἱερὸς
 IV. 14, 1.
 ροθύσιον IV. 32, 1.
 ροθύτης VIII. 42, 5.
 ρὸν I. 18, 6. II. 27, 1. sacel-
 lum, vide praef. ad Vol. IV.

p. 8 med. Interdum eius loco
 numinis nomen ponitur VIII.
 32, 2. disting. a πῶς I. 18, 6.
 III. 17, 3. ἱερὸν ἄγιον II. 83,
 3. ἱερὸν oblit. VIII. 32, 2.
 ἱερὸς c. Genit. X. 32, 4. ἱεραὶ
 λόγοι II. 13, 3. VIII. 15, 1.
 Vide ἱερὺς.
 ἱερόν. ἱεροῦσθαι et ἱεραῖσθαι an
 promiscue? II. 32, 1. X. 34,
 4. conf. II. 32, 1. 33, 3. IV.
 12, 4. VII. 18, 7, 24, 2. IX.
 27, 5. 40, 6.
 ἱερωνύη VIII. 47, 2. cf. Valok.
 ad Her. 3, 142.
 ἱθαμίνης cor. X. 25, 2.
 ἱθνηδέμενος VII. 24, 3.
 ἱθύνω VII. 21, 3.
 ἱεσία VII. 2, 4. X. 26, 1 med.
 ἱετῆς Asculapii X. 32, 8. Ἀθη-
 νῆς III. 5, 6. ἱετῆς et οἰετῆς
 conf. II. 13, 3. 27, 2. III.
 4, 5.
 ἱκνος VI. 10, 2. cor. in Ὀγκος et
 Κίκκος VI. 9, 3.
 ἱκρίους mala insertum X. 25, 2.
 ἱκτὴν et ἱκτῆρος V. 14, 1.
 ἱλασθαι c. Dat. II. 11, 6.
 ἱλιος, ἡ X. 25, 2.
 ἱλαύνειος et ἱλίου πέρας X.
 25, 3.
 ἱλὺς VIII. 24, 5. conf. c. ἱλὺς
 VII. 2, 7.
 ἱμῆς δέξω VIII. 40, 3. ἱμῆτης
 βόδς ibid.
 ἱμεραίος et ἡμεραίος, conf. IX.
 2, 3.
 ἱνα cum Optat. et Coniunct.
 simul II. 37, 4. ἱνα μηδὲ cum
 Coniunct., ut ne — quidem X.
 20, 4. Vide ὥς μή. ἱνα et ei
 conf. IX. 40, 4.
 ἱναχος VIII. 6, 2.
 ἱνδός et ἱνδός disting. IV. 34, 1.
 ἱνδοί cor. in ἱνδοί VI. 26, 4.
 ἱνυκος cor. in ἑλνυκος VII. 4, 5.
 ἱβας I. 17, 2, ut βόλομαι pro
 βούλωμαι v. Butt. Lexil.
 I. 28.
 ἱοδάμη, non ἱοδάμια IX. 34, 1.
 ἱοκαῖς X. 17, 4.
 ἱόλαος et ἱόλαος X. 17, 4.
 ἱόλλειον X. 17, 4.

- Ἰππείος, Ἰππείος VII. 21, 3. VIII. 14, 4. I. 30, 4.**
Ἰππείοντες, equites, X. 19, 6.
Ἰππία VIII. 47, 1. Minerva IV. 36, 2.
Ἰππίος VI. 3, 2. Ἰππίος δρόμος VI. 16, 4 conf. c. Ἰππίος I. 30, 4. V. 15, 4. VII. 21, 3. VIII. 14, 4. 25, 5.
Ἰπποδαμεία conf. c. Ἰπποδαμείου V. 14, 5. cor. in Ἰπποδαμεία IX. 26, 1.
Ἰπποδότης cor. IX. 26, 1.
Ἰπποθοότις cor. VIII. 53, 3.
Ἰπποκούριος III. 14, 2.
Ἰππολεχῆς VIII. 42, 4.
Ἰππος, η, pro. οἱ ἵπποις VI. 20, 8 med. VIII. 51, 2. X. 20, 3. I. 3, 3. Ἰππων δρόμος, ἄγων X. 7, 3. Ἰππων et ἱππῶν conf. X. 7, 3 sub fin.
Ἰπποσθένης Neptunus III. 15, 5.
Ἰππότης IX. 40, 3.
Ἰππως, eius flexio, VI. 3, 2.
Ἰρά et Ἰρή IV. 17, 6.
Ἰρῆς, non Ἰρης IV. 30, 1.
Ἰρίς IX. 40, 3. cor. in ἱρῆς ibid.
Ἰσάσι I. 14, 2. Ἰσάσαν c. partic. VIII. 25, 4 et 7. Sic et Ἰσῶ I. 6, 8. Ἰσῶ τις X. 23, 9. 30, 1.
Ἰσθμός i. q. χειρόνησος II. 34, 1. conf. c. Ἰθάκη III. 11, 6.
Ἰοίς, non Ἰοίς X. 32, 9.
Ἰογάσις male tentatur VI. 5, 3.
Ἰσος, Ἰσα, non Ἰσα VII. 26, 3.
Ἰσος καὶ I. 22, 6. VIII. 38, 5. γυναιξὶν ἐν Ἰσῶ καὶ πῦρ εἰσιν αἱ ὠδίνες VII. 23, 5. τὴν Ἰσὴν μετρίῃ II. 18, 2. Ἰσα καὶ ὀδυρόμενος VII. 26, 3. adde 19, 2. Similiter Thuc. III. 14. Ἰσα καὶ ἱκταὶ ἐσμεν. Vide εἰμῆ, ἦσσαν.
Ἰσσωρία Diana III. 14, 2.
Ἰσσημί de via VII. 26, 4. ἀνάντης Ἰσσημῶς ibid. Ἰσσημέραι ὑπὲρ τινος X. 31 extr. conf. c. ἐν-στημί VI. 13, 1. Vide δισση-μί.
Ἰστιάια et Ἑστιάια conf. VII. 4, 6.
Ἰστιάτορες VIII. 13, 1.
Ἰσχυρόν εἶμαι τῶν X. 13, 2.
Ἰσχύς ἐς VIII. 27, 1. et ὅσον iunguntur II. 19, 4. auctoritas IX. 30, 8. Vide ἰλῆς.
Ἰσχύς, non subaudito μέγας IV. 1, 2. VI. 3, 6. IX. 5, 2.
Ἰταλλία. Vide Σικελία.
Ἰτέαι ὠλεστικῶν X. 30, 3.
Ἰωνίς, prima anceps, I. 13, 2.
Ἰώνος cor. IX. 34, 1.
Ἰφικλος, non Ἰφικλῆς V. 17, 4.
Ἰρίς, non Ἰρίς II. 18, 4. dupli- citer flectitur X. 10, 2.
Ἰχθυότα, non Ἰχθυόσσα X. 17, 2.
Ἰωνία et Ἰῶς V. 27, 8.
Καβείρια tentatur in Καβαίρις IX. 25, 5.
Καβείριον cor. in Καβαίρις IX. 26, 1. in μοραχίου IX. 26, 4.
Καδμεία εἰρη proverbium IX. 9, 1 extr.
Κάδμος IX. 5, 3.
Καθὰ δὴ καὶ IV. 13, 4. καὶ conf. c. κατὰ II. 27, 1.
Καθαγέω IX. 3, 4 med.
Καθαίρειν vox sacra III. 15, 3. forma καθαῖραι Paus. usitata ibid. ἐπὶ τῇ II. 31, 7. V. 7. 6. ἐπὶ φόρῳ II. 30, 3. Vide ἀναίρειν.
Καθαρείναι ἀπὸ VIII. 18, 2. X. 17, 7.
Καθάρα et χέρον II. 31, 11. 7, 7. V. 27, 6. καθαίρειν ἐν ὄντι I. 84 extr.
Καθέλομαι ἐπὶ τῷ ΜΔΨ IX. 10, 3. III. 22 in. X. 5, 1. 24, 4. IV. 16, 2.
Καθμύλλω X. 32, 9.
Καθίεω et καθίρω conf. II. 37, 5.
Καθίρω πρὸς X. 22, 4. Vide καθίεω.
Καθίω, intransitive, index v. deo III. 5, 3. addito διαστη- ριον idem ibid. et auctar. κα- θίσσθαι κατὰ γῆς, ὅσον VI. 20, 7. καθίειν ἐπὶ τοῦ ῥυαίου IX. 3, 4. ἐπὶ ἐκροῖο IX. 3, 4. male tentatur in καθίρω IX. 3, 4 med.
Καθίωμι et καθίστημι conf. IV.

3, 3. καθίσταται et καθήσται
conf. VIII. 40, 1.

καθίσταται cum Infin. I. 6, 8,
ἀπὸ τινός τι VII. 16, 6. ἐς τὸ
ἴσον IV. 8, 1. oblit. VI. 20, 5.

καθίσταται conf. c. καταδείναι
V. 9, 8. — καθίσταται oblit. V.

24, 2. καθίσταται ὁ χρόνος αἰ-
τίος cum Infin. IX. 40, 2. Ἡο-
λοκληρία καθίσταται Ἀθηναίους

I. 20, 3. ἢ καθίσταται I. 23, 7.

καθίσταται ἐς I. 24, 4. αἱ
καθίσταται I. 29, 5. II. 3, 6.

2, 1. V. 4, 1. καθίσταται
πινδὰς III. 6, 8. καθίσταται

ἐπὶ τῷ I. 26 extr. IX. 30,
καθίσταται ἐν usque rece-
litum VIII. 8, 5. De καθίσταται

X. 3, 3. καθίσταται seu καθί-
σταται αἰσθάναι I. 14, 6. 22,

IX. 27, 1. ὄνομα καθίσταται
ἢ αὐτῷ I. 26 extr. σαρτα-
νῆν I. 6, 8. καταστήσῃ et

καταστήσασθαι τέλει IV. 1,
τὰ τοῦ δήμου καθίσταται I.

6, 6. καταστήσῃτο πολιτεία
1, 2 add. II. 29, 5. κατα-

στήναι ἐς πόλεμον, ἐς ἔχθραν
ἢ τινὰ et τινὲ I. 9, 9. IX.

1, 4. ἐς ἀμφιβεβητήσιν περὶ τι-
ς I. 13, 3. καθίσταται, so-

vere esse, II. 35, 4. cor. in
καταστήσῃ IX. 27, 1. — κα-

ταστήσασθαι, passive IX. 25,
sub fin. καταστήσασθαι μα-

χην VI. 2, 2. VII. 22, 2. τὰ
καὶ et similia IX. 27, 1. —

καταστήσῃτο πολέμῳ V. 25, 2.
καταστήσῃ ἐς κρείων I. 32, 3. ἐς

ἐν ib. Vide καθίσταται et παρ-
στήσῃ.

et κάτω conf. I. 28, 5.
ἴσος et κάθολος conf. IV.

2.
ῥῶς. Vide εἶδω.

ῥιζομαι metaphorice VIII.
9.

τι tent. in καθ' ὅτι IX. 12,
c. 29, 2.

του VI. 20, 2.
ῥιζοι cum Dat. IV. 27, 1.

t quidem IV. 5, 2. 24, 1.
24, 1. atque etiam III. 14,

9. post ὁμοίως, ἴσος, κατὰ ταύ-
τα etc. I. 22, 6. IV. 34, 6.

VII. 16, 3. 23, 6. VIII. 37, 3.
Adde indic. in Vig. sub voca-

ἴσος. Matth. Gr. Gr. § 620 b.
ed. 2. — post negationem neg-

gat II. 25, 4. X. 37, 3. duo
verba iungit sensu latini par-

tim — partim X. 1, 2. post
participium cum verbo finito

coniungitur VII. 3, 1. vim
ἀκροατικῆν habet III. 5, 8

extr. omittitur ut γὰρ, δὲ, οὐδ'
in abrupta oratione V. 16, 1.

IV. 3, 3. disiungit I. 12, 4.
pro pronom. relativo I. 20, 1.

καὶ αὐτὸς, ipse quoque, IX. 5,
4 extr. καὶ ταῦτα cum Genit.

absol. III. 12, 3. καὶ — γὰρ
IV. 1, 2. 9, 3. VIII. 39, 2.

καὶ — γὰρ καὶ, etenim et, VIII.
15, 1. καὶ — δὲ IV. 35, 6. καὶ δὲ

II. 2, 2. delendum III. 14, 7.
καὶ — ἥδη X. 7, 3. καὶ — καὶ,

atque etiam, VIII. 8, 1. i. q.
μὴν — δὲ II. 20, 7. Sic et Plut.

v. Lycurg. c. 2 init. καὶ in eo-
dem membro ter positum I.

31, 2. — καὶ ὁ pro ὁ δὲ VIII.
15, 3. καὶ — τε VIII. 21, 2.

Boeckhius in Corp. inscript.
Gr. Berol. I. 1. p. 3 hoc pro

simplici καὶ accipiens id eo
agnosci vult Pausaniam anti-

qui sermonis affectatorem:
sed Hermanno iudice deno-

tant und auch, ut I. 35, 2. I.
24, 7. VII. 10, 2. (ubi v. auct.)

et 5. X. 13, 5. — καὶ — τε καὶ
et καὶ — καὶ — τε καὶ nomina

propria iungunt V. 14, 5. 26,
2 bis X. 23, 3. 25, 2. Vide

τε (καὶ), καὶ — τε ὅσον I. 24,
7. VIII. 51, 1 extr. καὶ τοὶ γε

VIII. 31, 2. καὶ τοὶ γε — γε
VIII. 18, 2. καὶ male insert.

II. 25, 9. IV. 13, 5. 31, 7. V. 4,
1. 5, 4. 13, 5: 18, 2 bis. 24, 1

bis. oblit. I. 38, 7. III. 19, 1.
IV. 6, 2. 20, 3. V. 8, 2. IX.

1, 3. oblit. post ἐπεὶ III. 24,
1. male repetitur VII. 19, 2.

tentatur VI. 13, 4. transpo-
nendum VI. 9, 2. V. 17, 1.

VII. 3, 1. 23; 3. male transponitur VII. 15, 3. καὶ conf. cum δὲ καὶ et τε καὶ IV. 1, 3. cum δὲ VII. 15, 5. cum ἢ καὶ VII. 16, 3. cum ἐν VI. 26, 1. cum ἐν in lectt. Bekk. ad II. 19, 6. cum ἐν VI. 20, 5. cum τε X. 48, 2. cum καὶ VIII. 47, 4. X. 37, 4. cum τε VII. 7, 3. 22, 5. X. 27, 1 extr. VIII. 25, 2. cum articulo III. 16, 6. IX. 14, 1. X. 3, 2 med. καὶ ἐν et μηδὲν conf. VIII. 2, 3. καὶ ἐν conf. c. καὶ III. 7, 3. καὶ οὐκ tent. in Καπλίου et Τυνίου X. 17, 3. Vide γε, δέ, δὴ, ἤ, καὶ.

Καῖδας, non Κεῖδας, Καῖδας IV. 18, 3.

Καῖατρα et Καῖατρα IV. 18, 3.

Καῖινης, Καῖινος et Καῖινος VI. 6, 2.

Καῖος, non Καῖος I. 10, 4. VIII. 4, 6. 45, 4.

Καῖνός cor. in Κενός V. 10, 2. Καῖός et καῖός conf. VIII. 10, 2.

Καῖρος de tristi tempore I. 25, 2. occasio V. 14, 7. Vide καῖρος.

Καῖρος equus unde dictus VIII. 25, 5. male tentatur in Κραῖρος ibid.

Καῖροι γε, sequente negatione, VIII. 31, 2.

Καῖω. de forma ἐκάνθησαν III. 4, 1. καέσθαι, incensum esse, X. 4, 4 extr. male tentatur in καῖσθαι ibid.

Καῖω τὶ IV. 8, 2.

Καῖωτεχρος I. 26, 7.

Καῖος τὶ et καῖοντὶ conf. in lectt. Bekk. ad I. 20, 1. καὶ tent. in καλὰ X. 24, 3.

Καῖομαι I. 4, 1. VIII. 52, 2.

Καῖινος an Καῖινος IX. 9, 3.

Καῖμαι IV. 31, 3.

Καῖμη de pluribus calamis I. 31, 2.

Καῖμις tent. in Σάλμις, Σμῖμις IX. 16, 1.

Καῖμοι Αἰγρόντος X. 28, 1.

Καῖνορα et Καῖνορεια X. 5, 3. II. 33, 2. VI. 3, 1.

Καῖω cum ἰσθῆ. X. 7, 3. ἐν

c. Dat. IV. 26, 3. VIII. 4, 2. καλῶς de alius sententia. Vide praefat. ad Vol. I. p. 1. καλῶν et καλῶν in locutionibus contractis I. 28, 9. 5. VIII. 2, 1. καλῶν, Part. Pass. non ad nomen, quod datum est, sed ad rem, cui nomen datum est, referat. VIII. 35, 7. Cum Partic. huius verbi et verbi ἀποκαταστασθαι nomen ipsum, quod haec verbis alicui tributum fuisse significatur, in eodem casu ponitur I. 16, 2. 20 pr. 18. 2. 17, 2. 39, 5. VIII. 24, 2. Pessime igitur in Strab. IV. 18. vertitur, quibus Brutus nomen est. Neque vero illud repugnat λυμένα ὅνα ποταμοὶ ἐπονομαζόμενοι Strabo IV. 13. καλῶν conf. c. ἐπικαλῶ II. 35, 6. c. τιθέναι X. 32, 6. καλῶν et καλός conf. VII. 5, 1. Vide ἐκαλῶ, καίμαι, λῶν.

Καλλὰ et Καλλὰ VIII. 27, 3. extr.

Καλλίπλο IX. 13, 2. καλλίπλοος ἐς τὸν πόταμον VIII. 38, 3.

Καλλίμβροτος VI. 3, 5.

Καλλίπειθης. Vide πολυπειθής.

Καλλίρῳ, non Καλλίρως VIII. 24, 4.

Καλλίρῳ V. 19, 1.

Κάλος. Vide καλῶ. καλλίστη oblit. VIII. 49, 2 extr. Vide καλίστα.

Κάλπαι. Vide Κάρκια.

Κάλπη quid? V. 8, 3.

Καλυκῶπις IV. 30, 3.

Καλύπτρα, velamen Venere III. 15, 8.

Καμαθῶ, non Καμαθῶ, VII. 19, 2.

Κάμης, de vulnerato, II. 6, 2.

Κάμπω X. 9, 5.

Κάν pro καὶ ἐν II. 27, 3.

Κάν pro καὶ ἀν II. 27, 3. καὶ et ἀν conf. ibid.

Κανωβένς X. 13, 4.

Κανών VI. 20, 7. κανόνες V. 11, 2.

Καούς cor. VIII. 25, 1.

Κακπαύλιος II. 2, 5. 4, 5.
Κακπαύτης Iupitor III. 22, 1.
 conf. cum **Κακπαύτης** ibid.
Κάρανον et **Καρωνόν** IX. 40, 4.
Κάρης, non **Κάρης** VII. 2, 3.
 cor. in **Καράνης** VII. 3, 1.
Καρίαι et **Καρδίαι** disting. et
 conf. IV. 35, 6.
Καρινός et **βαρβαρινός** conf. IX.
 23, 3 extr.
Καρμαντίδης et **Χαρμαντίδης** VI.
 17, 5.
Κάρυαι et **Κάρυαι** X. 17, 5.
Καρνίσιος, non **Καρμάσιος**, IV.
 2, 2.
Καρνίος, non **Καρνείος**, **Καρ-**
νείος III. 13, 2 unde derivan-
 dum? III. 13, 3. 20, 9. conf.
 cum **Κάρνιος** IV. 81, 1. Vide
Κράνιος.
Καρπία, **Κάρπειαι**, **Καρπητα** et
Κύλπαι VI. 19, 8.
Καρυαί III. 10, 8. **Καρυαί** an
Καρυαί VIII. 13, 5.
Κασάρδος, **Κασάρδα** et **Κασαρ-**
δρεία etiam cum duplici σ
 scribuntur V. 23, 2. Vide
Κλταρδος.
Κασσαρδρεία et **Κασσαρδρεία** IV.
 5, 1.
Κασσώτις, non **Κασσώτις**, **Κασ-**
σώτις X. 24, 5. 25, 1.
Κατὰ τινός, tempore alicuius,
 VIII. 24, 7. quod attinet ad II.
 35, 4. in, per, III. 3, 3. con-
 tra X. 34, 1. propter, oblit.
 VII. 9, 4. in locorum situ de-
 clarando X. 34, 1. In Strab.
 XIV. 739 coniungitur cum
 ἀντικείμεναι. pro τὰ κατὰ IX.
 5, 4 med. κατ' ἄλλα εἰσὶ τῆς
 ἡλεκπορνήσου ὁδοὶ εἰς Ἀργεῖν
 II. 24, 6 et addenda. καθ' ἑκα-
 στον cum Genit. V. 15, 1. cf.
 Demosth. Mid. c. 5. καθ' ἑκα-
 στήν II. 35, 4. κατὰ ἑκός II.
 32, 9. κατ' εὐθὺν VII. 35, 6.
 X. 5, in. κατ' εὐθὺν τῆς θάλασ-
 σος IX. 32, 1. Vide κατευθύν.
 καθ' ἥντινα αἰτίαι, V. 10, 2.
 11, 5. 21, 8. VI. 18, 2. VII.
 1, 3. 3, 1. 4, 5. 5, 3. 17, 6.

19, 1. VIII. 43, 1. κατὰ πρῶ-
 dos IX. 5, 4. κατὰ μήνην IV.
 34, 6. κατὰ σφύρον ἐκκινῶσθαι
 III. 5, 5. καθ' ὁπότε IX.
 28, 2 c. Genit. κατὰ τὰ αὐτὰ
 II. 30, 5. III. 26, 3. V. 25, 2.
 VI. 6, 2 bis. 10, 2. 16, 2. 19,
 3. IV. 34, 1. εἶναι τὰν VIII.
 22, 4. κατὰ τὰ αὐτὰ et ταῦτα
 μεθὰ δὲ καὶ I. 22, 6. κατὰ
 ταῦτα καὶ εἰ et δὲ καὶ εἰ III. 14,
 8. VI. 14, 2. 20, 9. IX. 3, 4.
 VI. 20, 9 male ei additur εἶναι
 et tribus posterioribus locis
 δὲ deest. In hac formula καὶ
 εἰ cor. in καὶ εἰς III. 14, 8, in
 καὶ ἢ IV. 9, 4 in ἢ εἰ IV. 19,
 1 et κατὰ ταῦτα conf. c. κατὰ
 ταῦτα IV. 10, 4. VI. 3, 4 c.
 κατὰ ταῦτα III. 26, 3. c. κατὰ
 τὰ αὐτὰ et κατὰ αὐτὰ IV. 34,
 1. V. 25, 2. — κατὰ τοῦτο,
 hac parte, X. 36, 4. ibi, IV.
 9, 1. respondet adverbio loci
 ἢ III. 19, 1. κείσθαι κατὰ X.
 36, 8. κατὰ conf. c. καὶ III.
 25, 1. IV. 3, 6. VIII. 9, 5. c.
 καὶ τὰ V. 15, 7. VII. 17, 3
 sub fin. c. μετὰ I. 25, 3. IV.
 20, 3. VI. 25, 5 fin. X. 21, 2.
 c. ὑπὲρ VIII. 6, 2. κατὰ ἰσχυρ
 tentatur in κατ' ἰσχυρ IX.
 21, 1.
Καταβάλλω et **καταλαμβάνω** VI.
 15, 6. conf. II. 36, 5. III. 17,
 8. IX. 30, 5 extr. Vide κατα-
 κλίνω.
Κατάγω II. 23, 7.
Καταγέλω τὰ ἱερὰ X. 32, 9.
Καταγινώσκω I. 35, 2.
Κατάγνυμι de fracta statua VII.
 24, 7. conf. c. καταδύγνυμι
 ibid.
Καταγνωσθεὶς c. Infin. II. 9, 3.
 V. 21, 5. VII. 12, 2.
Καταγράφω I. 28, 2.
Κατάγω, κατὰγω an verum VII.
 24, 7? in locum aliquem du-
 cere, IX. 13, 2. III. 16, 3.
 κατὰγω εὐ χρεῖν III. 6, 1. dif-
 frangere conf. c. κατέχειν VIII.
 46, 2. Vide ἀπάγω, καταδύχο-
 μαι, ἀνένδομαι.

Καταδέχομαι et **κατάγομαι** conf. VI. 11, 2.

Καταδίω VIII. 33, 1.

Καταδίδωμι. Vide **καταδύναμι**.

Καταδικάζω. Eius constructio VI. 3, 3.

Καταδύναμι et **καταδοῦναι** conf. VII. 15, 3.

Καταίρω pro **ἐρχομαι** III. 24, 7.

VII. 2, 3. *ἐς τὸ* X. 15, 3.

Κατακαύω. Vide **κατακλίζω**.

Κατακείμενος subaud. II. 32, 7.

Κατακλίζω. Vide **κλίζω**.

Κατακλίνω *ἐαυτὸν ἐς* IX. 39, 5. conf. c. **καταβάλλω** IV. 18, 4.

Κατακλύζω, **κατακλύω** et **κατακαύω** conf. III. 9, 1. VIII. 14, 1. **κατακλυσθήναι**, *absorptum esse* VIII. 14, 1.

Κατακορίζω male tent. in **καταπορίζω** X. 2, 3.

Καταλαμβάνω, subaud. Accusat. IV. 14, 4. X. 23, 7.

καταλαμβάνει τὸ *χρεὼν* et similia I. 7, 3. VI. 8, 5. *contingit*, c. Infinit.

I. 7, 3. II. 30, 7. VI. 3, 5.

IX. 1, 3. **καταλαμβάνειν** et

λαμβάνειν *ἐν σκοπῶν* VI. 5, 2.

conf. c. **καταλείπειν** IV. 29, 3.

Vide **καταβάλλω**, **κατελλέω**.

Καταλέγω, **κατελλοχε** X. 24, 1.

deligendi auctorem esse IV.

16, 3. tent. in *ἐγκαταλέγειν* X.

24, 1.

Καταλείπω c. Infinit. I. 6, 8. VIII.

8, 5. X. 23, 5. I. 16 extr. Vide

καταλαμβάνω.

Καταλύω I. 18, 8. III. 23, 3.

conf. c. **καταχέω** III. 23, 4.

Vide **κατακλίζω**.

Καταμένω. Vide **κατανέμω**.

Καταναίω et **κατανέω** X. 28, 2.

Κατανέμω et **καταμένω** conf. IV.

22, 4.

Καταπίνω X. 36, 3.

Καταπινέω X. 13, 3.

Καταπλάττω et **καταπαύω** conf.

VI. 5, 3. III. 11, 6.

Καταπανοθήναι et **καταπανοσθῆναι**

conf. VI. 2, 1.

Καταπλήσσω X. 21, 4. **καταπλήσ-**

σενθαι c. Accus. X. 22, 2. **κα-**

εμπλήσσω *ibid.* conf. c. **ἐκ-**

πλήσσειν IV. 6, 8. 15, 2.

Καταποτιστής metaphor. VII.

17, 1. VIII. 52, 2. conf. *can*

ποτιστής VIII. 52, 2.

Καταποτιών at **καταποτίσκειν** dist.

VIII. 48, 5.

Κατάρα *εἶναι γενέσθαι αἰών*, *ἐς*

κατάρας V. 5, 2.

Καταρσάσθαι X. 37, 4.

Καταρρέομαι VII. 26, 4.

Καταρρήννυμι et **διαρρήννυμι** conf.

VI. 5, 3. Vide **κατάγνυμι**.

Καταρρύνω, non **καταρύνω** II. 27, 7.

Καταρχάς et **κατ' ἀρχάς** conf.

IV. 5, 4. 9, 4.

Κατασκευάζω *λίθω* V. 11, 5. *κα-*

τασκευάζεσθαι, *οὐκ ἐστίν*, V. 11,

5. Vide **κατασκευάζω**.

Κατασκευάσμα V. 12, 5.

Κατασκευή *ἀγορᾶς ἀρχαίας* X. 35,

4. 37, 3. conf. c. *οὐκ ἐστίν* *ibid.*

Κατασκήψαι proprie II. 11, 1.

translate III. 12, 6. VII. 24,

5. X. 23, 2. *κεραυνὸν* V. 11, 4.

Κατασκευάζω et **κατασκευάζω** conf.

VIII. 24, 4.

Κατασκοπή VII. 7, 4.

Καταστρέφω, **κατέστρεψεν** *ἐς τὸ*

τὸ I. 33, 8 extr.: *hunc etiam*

habuit.

Κατάσχετος *ἐν* X. 12, 6. VIII.

19, 2.

Κατατίθημι et **προτίθημι** *habeo*

pono VI. 20, 2 et 3.

Καταφέρω oblit. VII. 19, 3.

Καταφρονησάντες *οφθαλμοὺς ἐμπόδιον*

εἶναι *ἐλὲν Ἀθήνας* I. 33, 2.

Καταχέω. Vide **καταλύω**.

Καταχέω, de forma **κατέχευ** II.

30, 5 sub fin.

Καταχράομαι X. 23, 3. Non cum

Accus. sed cum Dat. III. 10,

10 auct. cf. Suidas.

Κατελλέω, **κατεληγμένον**, *incolu-*

tum, III. 16, 2. VIII. 8, 2.

28, 3. IX. 2, 5. X. 35, 5. conf.

c. **κατεληγμένον** III. 16, 2 c.

κατεληγμένον X. 35, 5.

Κατέμι *τῆς ὁδοῦ* I. 44, 2. **κατέ-**

μαι *ἵππους*, *ἄρμα*, *ὄρμα* VI.

2, 1. *ἐς* in hac locutione *is*

Plut. Ages. 20 delendum.

Κατελθόντος *τοῦ λόγου μοι* *ἐς* I.

29, 5.

τελλω. κατατλῆσαι X. 32, 9.
 τεργάζομαι V. 8, 3. VI. 2, 4.
 conf. c. συνεκτεργάζομαι V.
 1, 3.
 τευθῦ, *e regione*, VII. 23, 7.
 26, 1. τῆς θαλάσσης περι-
 ῖσθαι IX. 32, 1. etiam καθ'
 ὅθι V. 11, 2.
 τέχω conf. c. ἔχειν VI. 5, 3.
 ent. in καταδάκνειν VIII. 19,
 . Vide μετέχω.
 τηγορέω X. 35, 4.
 ὄλλος, non Κατύλλος, VI. 19,
 extr.
 οἰάδες unde derivand.? IX.
 3, 2 conf. c. ἀγοιάδες ibid.
 οἰκέω et κατοικίζω conf. V.
 , 4.
 οκνέω et κατόμνυμι conf. VI.
 , 1.
 ορθόω et κατόρθωμι I. 26,
 et 2. X. 15, 3.
 ορχος ἐκ τοῦ θεοῦ X. 33, 5.
 ω. Vide κάθω. ἐς τα κάτω X.
 1, extr.
 ὠθεν. Vide πατρόθεν.
 παρεῖ II. 23, 1.
 παῖς, non Καφύας VIII. 23, 3.
 πάρις X. 23, 7.
 Vide καί.
 παῖς Diana II. 19, 1.
 παῖς VIII. 17, 2. κέδρον V.
 , 1.
 παῖς ἐπὶ V. 24, 1. πατά X. 34,
 36, 3. ὑπὸ X. 36, 2. καλῶς
 ὁ παραπλοῦ VII. 18, 5. ἐν
 ἡμῃ X. 20, 1. κείμενος, *inter-*
itus, IV. 11, 2 oblit. V. 24,
 κείσθαι et καλείσθαι conf. V.
 2. VIII. 9, 2 extr.
 , non Κῆος, Χίος V. 23, 1.
 ρμαι I. 37, 2. VIII. 34, 2.
 ράσθαι δόξαν IX. 15, 4.
 ρς, non Κεισός, Κισός II.
 , 3. cor. in Κάσος II. 12, 6.
 Σῆμος et Ἰσθμος IV. 3, 5. In
 tab. X. 481 (284) perperam
 huc Κίσσος scriptum.
 δοῦν ἐπὶ οἶνον πότον X.
 , 4 extr.
 ρός X. 6, 2.
 ρεις II. 32, 8.
 ω c. Dat. VII. 5, 1. IX. 34,
 oblit. VII. 15, 3.
 om. V.

Κέλης, *equus singularis*, V. 8, 1.
 Κερός et καὶ ναός conf. X. 8, 4.
 Κέντρον ἔχειν IX. 21, 4.
 Κεράμει, non κεράμει VIII. 29,
 3. non κεράμει VIII. 18, 2.
 Κεραμῆς γῆς IX. 19, extr.
 Κεραμεύς IX. 19, 5.
 Κεραμικός, I. 8, 1.
 Κεραμος *tectum* ibid.
 Κεραινοῦσθαι ὑπὸ IX. 30, 3.
 Κεραίας Apollo VIII. 34, 3.
 Κέρματα, *parva lucella*, *Pecuniae*
quoque ita dictae esse videntur,
quibus homines corrumpenda-
tur, ut Plut. Arist. 379. De-
 mosth. Mid. c. 31, *vel iura-*
bantur, ut Plut. de discr. adul.
 et am. p. 69 (240). conf. c. δέρ-
 μα VII. 7, 3.
 Κερύνεια, non Κερυνιά, Κερύρινα,
 Κερκύρινα VII. 6, 1. non Κε-
 ρυνία VII. 25, 3.
 Κεφαλή. Vide κορυφή.
 Κεφαλὴν, non Κεφαλὴν X. 7, 3.
 Κεφαλλήνοι VI. 15, 3 extr.
 Κεφαλοί, *capitones*, IV. 34, 1.
 Κηδεύω τι II. 6, 3.
 Κηληδόνες X. 5, 5.
 Κηληθμός et κήλησις disting. X.
 5, 5.
 Κήρ V. 19, 1 extr.
 Κηρός et κήριον μέλιτος IX.
 23, 2.
 Κηρός, *fanus*, IX. 23, 2.
 Κηρύκειον et Κηρύκειον V. 27, 5.
 IX. 20, 8.
 Κητοφάγος X. 12, 1 sub fin.
 Κηφισοίς cor. in Κηφισοίς IX. 13,
 2. in Κυφισοίς IX. 24, 1.
 Κηφισός, non Κηφισός X. 8, 4.
 33, 4.
 Κιδάρια Ceres VIII. 15, 1.
 Κίδαρις VIII. 15, 1.
 Κιθαρισται ἀπὸ τῶν προυμάτων
 ἀφώνων X. 7, 3 sub fin.
 Κισίων VIII. 24, 2.
 Κινυθίων II. 18, 5.
 Κινέω ἀπὸ et similia II. 25, 7.
 Vide κύω.
 Κίος. Vide Κῆος.
 Κήφα cor. in Κήρος X. 1, 1.
 Κεννάβαρι VII. 26, 4. VIII. 39
 extr.

Q

Κίσσα VIII. 12, 2. cf. Theocr. V. 186.

Κισσαία Minerva II. 19, 1.

Κίφος III. 26, 7. non habent Lexica.

Κιχώριος. Vide *Αιχιώριος*.

Κίων V. 11, 2. Vide praef. ad Vol. I. p. 43.

Κιάδεος, non *Κλαδέος* V. 7, 1., non *Κλαδαίος* V. 15, 4. cor. in *Ήλιάδεος* VI. 21, 3.

Κιάζω VI. 4, 1. conf. c. *κατακιάζω* ibid.

Κλαριώτης VIII. 53, 3. Antiquum marmor in Paleoepiscopi (ubi olim Tegea) repertum habet *Κραριώτης* πολιται, quod in Class. Journ. 1824 p. 140 vitiosae pronuntiationi deberi dicitur, qualis est ἦρθε pro ἦλθε, contraria truulismo olus *Θέωλος* τὴν περικλὴν πόλακος in Arist. Vesp. 42.

Κλάριος VIII. 53, 4.

Κλάρος VII. 3, 1. Vide *Νάξος*.

Κλῆσις ὥρων VII. 5, 2.

Κλεάνδρος et *Κάσανδρος* conf. VIII. 49, 1.

Κλεάρετος, non *Κλεάρεστος* VI. 16, 7.

Κλειστοναίων male tentatur. in *Κλεωναίων* et *Ἐλεωναίων* II. 16, 5.

Κλεινός cor. in *κείνος* V. 20, 3.

Κλεινίας, non *Κλεινίας* VI. 20, 7.

Κλεις. *κλείδα* et *κλείν* V. 7, 3. 20, 1.

Κλείσιον, *septum*, IV. 1, 5. Vide *κλήσιον*.

Κλείτωρ VIII. 21, 2.

Κλεοδαίος, non *Κλεοδέος* III. 15, 7.

Κλεόλας V. 22, 1.

Κλέοντις, non *Κλέοντις* IV. 7, 2.

Κλέοπος et *Κνώπος* VII. 3, 4.

Κλεοσθένης, *Κλεοσθένης* et *Κλεισθένης* VI. 10, 2.

Κλεψυδριον, αἱ ἀπὸ. Vide praef. ad Vol. IV. p. 16.

Κλέωβις et *Κλέοβις* X. 28, 1.

Κληροῦχοι, *κληρουχίαι* I. 27, 6.

Κλησιον, *κλεισιον* et *κλῆσιον* conf. IV. 1, 5.

Κλήτα et *κλήτὰ* dist. III. 18, 4.

Κλήβανος IX. 39, 5.

Κλήμας VII. 6, 2.

Κλήη de *lectisternio* X. 32, 8.

Κλίνω intransitive X. 9, 5.

Κλίσσιον. Vide *κλήσιον*.

Κλοπή X. 30, 1.

Κλύδων, *mare litus allucis* IV. 35, 1. VII. 5, 5.

Κλύμενος et *Περικλύμενος* II. 37, 1.

Κλυτίδης et *Κλυτιάδης* VI. 17, 4.

Κλύτιος et *Κλυτίος* VI. 17, 4.

Κλωμακίους et *κλωμακίους* IV. 9, 1.

Κνωγία Diana III. 18, 3.

Κνωκυλησία et *Ανακεία* Minerva VIII. 23, 3. 53, 5.

Κνωκεία, non *Κνωκεία*, *Κνωκεία*, *Καρνεία* VIII. 53, 5.

Κνωκίς, VI. 10, 2.

Κνώκος III. 24, 5.

Κνωῦσον male tent. in *Κνωῦ* VIII. 27, 3 med.

Κνώπος. Vide *Κλέοπος*.

Κνώσσιος, non *Κνώσσιος* X. 15, 4.

Κνώω X. 5, 3.

Κογχίτης λίθος I. 44, 9.

Κόδρος VII. 2, 7.

Κοῖλος, *humilis* I. 38, 1. X. 4, 1. *στέγει* *κοῖλαι* X. 9, 1.

Κοινός c. *πρός* et *Accus.* IV. 21, 6. *τὸ κοινόν* VI. 4, 4. etiam

de *sepulchro* IX. 2, 4. ἀπὸ τοῦ κοινού opp. *ἰδίᾳ* V. 22, 5. Vide

λόγος. ἐν κοινῷ I. 26, 7. II. 25, 6. IX. 17, 3. conf. c. *κοινός*

X. 34, 2. ἐς κοινόν II. 25, 3. *κοινός* conf. c. *οἶκος* VII. 19, 1.

Κόκκος X. 36, 1.

Κοκκύγιον et *Κόκκυς* II. 36, 2.

Κοκκώα V. 15, 4.

Κολαῖκος an *Κέλαρος* IV. 1, 4!

Κολακία I. 9, 4. IX. 36, 4. sed *καλακία* VII. 10, 2.

Κόλλησις *σιδήρον* X. 16, 1.

Κολοναί et *Κολώναι* X. 14, 1.

Κολοσσός I. 18, 6.

Κόλπος *subaud.* VI. 14, 5. Vide *πάντος*.

Κολύμβηθρα III. 21, 4. IV. 35, 6.

Κολῶναι. Vide *Κολοναί*.

Κολώτης, non *Κωλώτης* V. 10, 1. *stellionum* genus VI. 2, 2.

μῆλω, *traho*, V. 8, 1. *reduco*,
I. 25, 4. *reporto*, I. 27, 4. *ἐς*
VI. 14, 2. *ἐς Ὀλυμπίαν* et *ἐν*
Ὀλυμπίᾳ VI. 20, 4. *κομίσαι* I.
44, 13. *κομῆσθαι ὄπισθω* I. 31,
2. etiam simpliciter *κομῆσθαι*
redire I. 22, 5. 7, 11. 2, 2.
X. 22, 4. *κομῆσθαι, se con-*
ferre, VII. 21, 1. *conf. cum*
ἐςκομῆσθαι VI. 14, 2. c. *κοσμεῖν*
IX. 3, 4. *male tent. in ἀνακο-*
μῆσθαι X. 22, 4. Vide *ἐκκομῆω*,
δερμῆω.
κονδύλια et *Κονδύλια* VIII.
23, 5.
κονίω. κιονίαται τὰ ἐντός X.
36, 4. V. 13, 5.
ἐντός X. 25, 2.
κονίσαι c. *Accus. personae*
VI. 23, 2.
κονία Diana VI. 22, 1.
κονιακός VI. 22, 1.
κονίς VI. 22, 1.
κονία Iovis et Cereris filia VIII.
37, 6. *κονίος* III. 16, 1. IV.
9, 4. cf. Lob. ad Soph. Ai.
1179 p. 400.
κονίος et *Κόνισσος* V. 24, 1.
κονία Minerva VIII. 21, 3.
κονίτιοι et *Κυρηναῖοι* *conf.* X.
13, 4.
κονία, non *Κονία* II. 8, 7.
V. 22, 5. VI. 9, 3. *media*
onga, ultima brevi, v. Dion.
Perieg. 494. Scym. Chius 435.
139. 445. *de scriptura* I. 11,
5 et Tzsch. ad Pomp. M. II.
7, 10 et 13.
κονίατοι cor. in *Κορυμφῶ* V.
27, 6.
κονίος cor. V. 8, 8. VIII.
26, 3.
κονία et *Κορυμφῶ* IX. 24, 5 et
Κορυμφῶ II. 37, 8.
κονία et *Κορυμφῶ* X. 17, 5.
κονίος, non *Κόρυς* X. 17, 5.
κονίος et *Κόρυς* *conf.* IV.
34, 4.
κονίος melius quam *κονυδα-*
λός IV. 34, 5.
κονίος VIII. 54, 4.
κονίος VII. 21, 3.
κονίος et *κονίος* II. 23, 2 et

κονίος *conf.* in lectt. Bekk.
ad II. 28, 2.
Κορυμφῶ Minerva IV. 36, 2.
Κορυμφῶ et *κονίος* *conf.* VIII.
21, 3.
Κορυμφῶ et *Κορυμφῶ* IV. 34, 5.
Κορυμφῶ, non *Κυρυμφῶ*, *Χαι-*
ρυμφῶ, *Χαιρυμφῶ* IX. 6, 1.
Κορυμφῶ IX. 37, 2.
Κορυμφῶ et *Κορυμφῶ* *disting.* II.
5, 5. V. 1, 4.
Κορυμφῶ. Vide *κορυμφῶ*.
Κορυμφῶ et *βόσκῶ* *conf.* X.
11, 5.
Κορυμφῶ et *similia* III. 17, 4.
Κορυμφῶ *ποιεῖσθαι τινι* III. 4, 7.
κορυμφῶ, *ordine*, VI. 7, 1.
Κορυμφῶ et *Κορυμφῶ* *conf.* II.
35, 4.
Κορυμφῶ VIII. 17, 3. IX. 22, 4.
Κορυμφῶ et *Κορυμφῶ* X.
34, 2.
Κορυμφῶ II. 32, 9.
Κορυμφῶ, non *Κορυμφῶ*, *Κορυ-*
μφῶ VIII. 41, 6.
Κορυμφῶ II. 27, 7.
Κορυμφῶ et *κονίος* *conf.* IV. 9, 2.
Κορυμφῶ, *κονίος* V. 21, 5. *extr.*
ὀπίσθω VIII. 50, 2.
Κορυμφῶ, *ἡ*, III. 21, 6. *cantui in-*
serviens VIII. 2, 3.
Κορυμφῶ VIII. 17, 3.
Κορυμφῶ, non *Κορυμφῶ* VII. 25, 7.
Κορυμφῶ Minerva X. 34, 4.
Κορυμφῶ III. 15, 3.
Κορυμφῶ I. 21, 8.
Κορυμφῶ et *Κορυμφῶ* *conf.* III.
20, 9. 21, 7.
Κορυμφῶ *imitatus* quam *Κορυ-*
μφῶ V. 8, 3.
Κορυμφῶ *ἄλλος* VII. 5, 2.
Κορυμφῶ c. *Genit. personae* V.
7, 4. c. *Accus.* V. 8, 3. *τῆς*
συμβολῆς, τῶν ὀπλῶν X. 2, 3.
κρυμφοί VI. 1. Vide *κρυμ-*
φοί.
Κορυμφῶ et *τὸ πᾶν κρυμφοί* *ἔχον*
VIII. 3, 1.
Κορυμφῶ cor. IV. 29, 3. VIII. 27
10. 49, 1.
Κορυμφῶ, *ἐκπλῶς* IX. 14, 1. *ἀπά-*
ταισι IV. 12, 3.
Κορυμφῶ. *Accentus et flexio* IX.
32, 1.

- Κρηδεῖον VII. 21, 3.
 Κρηένος X. 23, 3.
 Κρήνη I. 14. 1. 40, 1. II. 2, 7.
 3, 3. conf. c. λίμνη III. 24, 5.
 c. στήλη II. 32, 3. Vide φρέα-
 τα, Κρήνη.
 Κρηπίς VI. 19, 1. 21, 2. De se-
 pimento sepulcri VIII. 16, 2.
 cf. Casaub. ad Sueton. Ner.
 33 die vorspringende Basis
 V. 13, 5.
 Κρήσιος X. 6, 3.
 Κρήνη et κρήνη conf. IX. 40, 2.
 Κριάνιος, non Κριάννιος VI.
 17, 1.
 Κρίνον de imaginibus V. 11, 1.
 Κρίνω. κρίνεσθαι IX. 9, 1, ut
 διακρίνεσθαι IX. 13, 3. in ius
 vocari II. 20, 5. κρίνεται πόλε-
 mos VII. 13, 1.
 Κρίως et Κριός VII. 27, 4. X.
 6, 3.
 Κριός opponitur ἀγρί VIII. 11,
 2. conf. c. τράγος X. 17, 6.
 Κριοφόρος Mercurius II. 3, 4.
 IV. 33, 5. V. 27, 5.
 Κρίσαι, non Κρίσσα X. 37, 4.
 Κρίσις belli VII. 13, 1. κρίσις
 λαμβάνειν καὶ ὑπέρχειν VII.
 9, 3.
 Κρίσις, non Κρίσιος II. 29, 4.
 Κριτόδαμος. Vide Λαμόκριτος.
 Κρόνος. Vide Ζεύς.
 Κρόταλον VIII. 22, 4.
 Κροτέω IX. 28, 2.
 Κρότος X. 31, 3.
 Κροτωνιάται, non Κροτωνιάται
 VI. 13, 1.
 Κροῦμα et κροῦσμα III. 17, 5. X.
 7, 3 sub fin.
 Κρουνοὶ VIII. 35, 7.
 Κρουπὶς de portu II. 29, 8.
 Κρώμιος, Κρώμιος et Κρώμων
 VIII. 3, 1 sub fin. 34, 3.
 Κτάσσομαι γῆν IV. 25, 2. κτήσα-
 σθαι πόλιν, non κτίσασθαι
 VII. 6, 2. X. 10, 3. Herod.
 II. 42. ὅσοι μὲν δὴ Λιδὸς Θη-
 βαίος ἰδρύνται ἱερὸν, οὗτοι μὲν
 νῦν πάντες ὄτων ἀπεχόμενοι αἰ-
 γας θύουσι· ὅσοι δὲ τοῦ Μέν-
 δητος ἐκτείνεται ἱερὸν, οὗτοι δὲ
 αἰγῶν ἀπεχόμενοι ὄς θύουσι.
 Add. Paus. IV. 23, 2. κειτῆ-
 σθαι et κρατῆσθαι conf. IV.
 25, 2.
 Κτηνὰ I. 13, 2.
 Κτεῖω ἴδος, de munitione IX. 5,
 3. Vide πείρομαι.
 Κυανέοι de insulis etc. VII.
 21, 6.
 Κύανος, blau, V. 11, 2. μῆλιν
 X. 28, 4. de accentu κτεῖω
 ibid.
 Κυανοῦν X. 28, 4.
 Κυάριτος et Κύδαριος VII. 2, 7.
 Κύδαριος, non Κεδδαριος VII.
 2, 7.
 Κυδρὸς, illustris, VII. 2, 7.
 Κύδων et Κύλων conf. VI. 14, 5.
 Κυζικηνός, possessive IV. 35, 6.
 Κύθρα VIII. 24, 2.
 Κύκλος τείχους IV. 31, 5. ἐπι-
 χρισθῇ ὁ κύκλος τοῦ αἵματος
 VII. 9, 4. Sic et Thuc. VI. 98
 ἐτείχισαν τὸν κύκλον et c. 99.
 ἐτείχεον τὸ τοῦ κύκλου τεῖχος.
 est muri orbis IV. 31, 5, ut
 κύκλος τοῦ τείχους Strabo XVI.
 1249. Sic Herod. I. 93 οἰκοδο-
 μάει τεῖχιν μέγαλα, ἔτιρον τε-
 ρη κύκλῳ ἐπιστάτω. Vide π-
 κρος.
 Κύκλων, non Κύλων III. 9, 4.
 Κύκνος X. 36, 1. conf. c. πελίκος
 VIII. 17, 3.
 Κυλάβαρις II. 22, 8.
 Κυλλήνος, non Κύλληνος, Κυλλί-
 νος VIII. 17, 1.
 Κύναιθα et Κυναίθεια VIII.
 19, 1.
 Κύνος, non Κύνος X. 1, 1 extr.
 conf. c. Κύνος ibid.
 Κυνουρεῖς et Κυνουραῖοι disting.
 VIII. 27, 3.
 Κυνουρεῖς, Κυνουρία, Κυνουρι-
 κός, Κυνουρικὸς, Κυνοῦριος,
 Κυνουρίς III. 2, 2.
 Κυπαρισσία et Κυπαρισσιαὶ IV.
 86, 5.
 Κυπαρισσός. Vide Ἀντικυρα.
 Κύρος unde deriv.? VII. 27, 4.
 cor. in Κῆρος IX. 32, 5. Vide
 Κύνος.
 Κύρρα et Κρίσσα X. 37, 4.
 Κυρὸς tent. in κύρος et ολίγος
 III. 26, 7. Vide ολίγος, ακ-
 ρος.

- Κυψέλη* quid? V. 17, 2.
Κῶ IV 9, 5. II. 26, 5. *κηθῆ-
 ναι* et *γίγνισθαι* disting. X.
 36, 1 extr. conf. c. *κηθῆναι*
ibid. *κυσσμένη* *Ζηνί* II. 6. p.
 125.
Κωλύω. X. 17, 4. *ἐκώλυε*, *ἐκώ-
 λυσε* passive et neutraliter
 IV. 25, 3. *κωλύειν* τοῦ πρόσω
τινὰ VII. 15, 4 oblit. *ibid.*
Κωμῆται, *incolae*, VIII. 17, 3.
Κωμῶδία II. 7, 4.
Κωμῶδός pro *κωμωδοποιήτης*
 VIII. 17, 3. *κωμῶδων* tentatur
 in *Βοιωτῶν* et *κωμῆτων* *ibid.*
 Cf. quod Valcken. Diatr. p.
 182 adnotavit, repetitum in
 Tracts. p. 407.
Κωρυκία et *Κωρυκία* X. 6, 2.
Λ apud Dorien. in *N* transiit.
Λάβραξ cor. in *Λάβραξ* VI. 3, 2.
Λάβραξ VI. 3, 2.
Λαβύρας III. 2, 3 conf. c. *Λεω-
 βοργς* *ibid.*
Λαγκία, *Λαγκία* et *Λάγγεια* III.
 21, 2.
Λαδοκία cor. in *Λαδογκία* et *δο-
 λοςμέτ* VIII. 44, 1.
Λάδων, eius flexio VIII. 20, 1.
Λάδωνι et *Αἰδωνι* conf. X.
 12, 2.
Λάδας VIII. 5, 5.
Λατδας X. 7, 3.
Λαῖος IX. 5, 5.
Λαίτρινα et *Λαίτρινα* V. 14, 5.
Λαίτρινα VI. 22, 5.
Λακεδαιμονία et *Λακινία* conf.
 VI. 13, 1.
Λακεδαιμόνιος et *Σπαρτιῶτας* di-
 sting. III. 1, 3. conf. c. *ἀλλή-
 λος* VII. 8, 3. c. *Μακεδόνοις*
 II. 8, 5. V. 4, 5. X. 9, 4
 extr.
Λακκόπλουτος X. 18, 1.
Λαμβάνω cum Genit. VI. 5, 3.
τὰ ὄπλα IV. 5, 2 disting. a
λαμβάνειν ὄπλα IV. 21, 1 et 4.
 5, 2. *λογισμὸν*, *rationem sub-
 ducere*, III. 1, 7. *ἐπέκλησιν*
 cum Nomin. X. 38, 6 extr.
κρίσιν VII. 9, 3. *ἔλαβε μετά-
 ρου αὐτὸν ὑστερον* III. 8, 4.
λαμβάνεσθαι V. 18, 1 et 2.
λαμβάνειν αἰτίαν ἀποκρίψασθαι
 I, 14, 1. *τὰ πρὸς δόξαν ἐλληγώς*
 I. 25, 5. *λαβόντι* male inser-
 tum VII. 17, 6. male tentatur
 in *λανθάνειν* IX. 26, 1. Vide
γαμέω, *γίγνομαι*, *λέγω*, *ἐπι-
 κατα* - *παραλαμβάνω*.
Λαμία, non *Λάμια*, VI. 4, 4.
 VII. 6, 4. X. 3, 3. cor. in *Λα-
 μὸς* VII. 6, 3.
Λαμιακός conf. c. *Μαλιακός* X.
 1, 1.
Λάμπης dor. nomen V. 8, 8.
Λαμψακηνά cor. IX. 30, 2.
Λανθάνω. *λέληθα*, *lateo*, X.
 34, 8.
Λῆξ ἐμπεδῶν III. 14 extr.
Λαοδικία X. 32, 3.
Λαοδίκη cor. in *Λαγοδίκη* VIII.
 5, 2.
Λαοδόκος, *Λαοδόκος* et *Λεωδόκος*
 X. 23, 3.
Λαοτίκας V. 24, 1.
Λαόνικη conf. c. *Νίκη* IX. 39, 1.
Λαός VIII. 29, 2. conf. c. *ἄλλος*
 IV. 12, 1.
Λαοτρόφος III. 2, 3.
Λάρισος VII. 17, 3.
Λάρισσα, non *Λάρισα* III. 16, 2.
Λαρισσαία VII. 17, 3.
Λαρισσαῖος, non *Λαρισαῖος* IX.
 30, 5 extr. X. 7, 3 extr.
Λάρναξ V. 17, 2.
Λῆς, *Λύ* et *Λάας* III. 24, 5.
Λάσιος et *Ἀλήσιος* VI. 21, 7.
Λαφάνης II. 21, 9.
Λαφάνους, non *Λαφαούς* VII.
 26, 3.
Λάφρια Diana VII. 18, 6.
Λαφύστιος IX. 34, 4.
Λαχός et *λέχος* conf. X. 18, 2.
Λεβυδέια, non *Λεβαδέια*, *Λεβα-
 δα* IV. 32, 5. IX. 37, 3 extr.
 39, 1.
Λεβυδεῦς cor. in *Λευαδεῦς* IX.
 40, 2.
Λέβης V. 10, 2 et addenda ad
 h. l.
Λέγω omninoque verba dicendi
 c. Genit. IX. 5, 4. narrare
 X. 17, 7. de vulgi errore II.
 28, 3. *λέγειν ἐπ' ἀληθεία* III.
 24, 7. — *λέγουσιν*, si alius sen-
 tentia offertur. Vide Praefat.

- ad Vol. 1. p. 12 et 18. λέγουσαν δ' οὖν I. 30, 4. λέγουσαι, λέγεται excidit VI. 20, 7. 24, 4. X. 2, 4. subaud. II. 10, 4. III. 12, 6. λέγειν oblit. VII. 25, 7 tent. in συλλέγειν X. 37, 2 conf. c. ἀγειν IX. 28, 1. λέγεται c. Accus. et Infin. VIII. 24, 3 extr. λέγεται ὁδὸς λόγος II. 13, 8. λεγόμενος λόγος I. 19, 2. 43, 1. λεγομένης et γενομένης conf. II. 36, 2. Vide γράφω, ἔχω.
- Λέδων cor. in Χέδων X. 2, 1.
- Λεῖα, pecudes, X. 1, 3. Vide γαῖα
- Λεῖβηθρον. Vide Αλβηθρον.
- Λεῖος cor. in Κελεός X. 10, 1.
- Λευτεφίλην, non Λευποφίλην, Δηφίλην IX. 40, 3.
- Λεῖπτα ἐκὰ εἶναι II. 28, 3 extr. Λέπεται reliquum est V. 21, 5. VII. 21, 1. οὐδὲν ἢ VII. 21, 1. VIII. 43, 3 ἐλίσποντο et ἐλεποντο conf. IX. 25, 6. λείπει et λαμβάνειν conf. IX. 25, 7. Vide λυπέω.
- Λέλεγες III. 1, 1.
- Λευριάται, non Λευριάται V. 5, 3. 23, 1.
- Λέπρεος V. 5, 3.
- Λευρεὺς et Λευράς V. 5, 4.
- Λευτὰ πλοῖα IX. 20, 4. τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων IX. 3, 4.
- Λέγνα, ager, non lacus, II. 36, 7.
- Λέγρη. Vide Ἀμυνώτης.
- Λέσχη X. 25, 1 et 3.
- Λεσχηνόριος Apollo X. 25, 1.
- Λέτρινοι et Λετριναῖοι V. 15, 5. VI. 22, 5.
- Λευκαῖος Iupiter V. 5, 4.
- Λευκίαι et Λευκίαι II. 19, 4.
- Λεύκη II. 10, 5. V. 13, 2.
- Λευκιπαῖδες III. 13, 5.
- Λεύκοφρον de accentu X. 14, 2.
- Λευκοφρόνη I. 26, 4. non Λευκοφρονή III. 18, 6.
- Λευκίτης Iupiter VIII. 26, 4. tent. in Λογίτης ibid.
- Λέχος. Vide λάχος.
- Λεωδόκος X. 23, 3.
- Λεώκριτος, non Λεόκριτος X. 27, 1.
- Λευκαῖος conf. c. Λευκός VI. 17, 1.
- Λευκός VI. 15, 4.
- Λήθην ποιῆσθαι III. 7, 7.
- Λήμμα τεταγμένον V. 13, 2.
- Λήξ II. 24, 5. VIII. 4, 3.
- Ληστεία conf. c. ἀπληστία X. 19, 4. c. ληστής II. 29, 5.
- Λιβηθρον et Λεῖβηθρον IX. 30, 5. 34, 3.
- Λιθοβολία vel potius Λιθοβολία II. 82, 2.
- Λίθος, porus, V. 10, 2. 21, 2. conf. c. λήθος V. 22, 2. c. πέτρος II. 29, 7.
- Λίλας, non Λιλάς X. 33, 2.
- Λίμνη. Vide λίμνη.
- Λίμνηρ unde dictum? III. 23, 4. Allatam interpretationem sequuntur Schol. ad Thuc. IV. 56, sed ad VII. 26 interpretantur κατάληρος, ἐνδεής, quum in priore loco monitum esset οὐκ ἐκ λιμοῦ οὕτως ἐνόμεσται. Sch. in Theocr. extr. interpr. πτωχόν.
- Λιμνῶω intransitive III. 1, 2.
- Λιμνῶς et Λιμνῶτις III. 7, 4. IV. 31, 3. VIII. 47, 4.
- Λίμνη et λίμνη conf. V. 13, 4. Vide κρήνη.
- Λιμνῆτις, Λιμνῆτις Diana II. 30, 7. III. 23, 5. IV. 4, 2.
- Λιμός. Vide λοιμός.
- Λιμώδης. Vide λοιμώδης.
- Λίπος, non λίπος VIII. 18, 1.
- Λιξίται I. 33, 4.
- Λίπα ἀλληλιμμένοι VIII. 19, 1. cor. in λιπὰς ibid.
- Λιπαεύς cor. in Λιπός VI. 7, 2.
- Λίχας III. 3, 5. VI. 2, 1. cor. in Λιχίς III. 3, 5.
- Λογός, selectus, X. 36, 4. λογίδες λίθοι II. 34, 10. VII. 22, 3. X. 5, 2. 36, 4.
- Λόγιον II. 33, 2. X. 10, 3.
- Λόγιος. Vide Λύγιος.
- Λόγιοι I. 29, 3 auct.
- Λογισμός λαμβάνειν III. 1, 7. Vide μετά.
- Λόγος modus rei narrandae II. 21, 7. nomen V. 21, 5. τινός pro περί τινός IX. 5, 4. X. 17,

7, 24, 3. Plat. Gorg. § 15. Plut. Ages. 14. *ἐν λόγῳ* cum Genit. V. 21, 1. *ἀπὸ κοινοῦ λόγου* V. 28, 3. *ἐν οὐδενὸς πείθεσθαι λόγῳ* X. 28, 2. 31, 3. *λόγον εἶναι* X. 9, 1. *λόγος ἐστὶν*, *alius sententia affertur*. Vide praefat. ad Vol. I. p. 12. *λόγος ἄλλος*? II. 36, 1. *Ἀσπίδος* X. 19, 2. *οἱ Σικωνῆσιοι λόγῳ* IV. 29, 1. *λόγῳ συνδέεται* X. 26, 1. *λόγον γράφειν* X. 24, 1. *τῷ Ἐμμησιανакτος λόγῳ* VII. 17, 5. *λόγον ἔχουσιν* VII. 23, 5. *ἐν λόγῳ εἶναι* I. 19, 2. *οὗ λόγον μοι κατελθόντος ἐς* I. 29, 5. *λόγος oblit* X. 32, 1 extr. Vide *λόγος, σύλλογος, γλῶσση*. Vide *ἀκρόστιον, ἱμῶς et λιμῶς* conf. II. 32, 5. *ἱμῶδης et λιμῶδης* conf. I. 3, 3. *ἑπὶν, posthac*, IX. 30, 5. *λοῦτον σοι εἶδέν* IX. 25, 1. *νιτήριον, pelvis*, X. 26, 3. *ὑπνον et λουτῶν* disting. VII. 1, 2. 5, 5. *ὕω ποταμῷ* VIII. 25, 4. *λόβενος et λουόμενος* II. 38, 2. 34, 2. VI. 22, 4. VII. 23, 2. VIII. 28, 2. conf. c. *καλεῖν* IX. 9, 4. *ρος, collis cum luco*, IX. 10, 1. i. q. *ἱμάς* IX. 37, 2. Vide *ρος, λόχος*. *ρω et διαλοχῶν* conf. IV. 6, 5. *ρωτης unde derivand.*? VIII. 7, 3. *ρος* IV. 28, 3. *manipulus* VH. 4. conf. c. *λόγος et λόφος* II. 8, 4. *δας an Ἀλύδας* VI. 6, 4? *ρδαμης* V. 8, 3. *ρος* Mercurius II. 31, 13. conf. c. *ῖος* ibid. *δοὶ tent. in Μηδοὶ et Χαλυβοὶ* II. 16, 6. *καλά*. Vide *Ἀλυνκατά*. *κατά*, non *Ἀνκατά* II. 31, 6. *ειος et Ἡλῖος* conf. VIII. 5, 2. *οἶται* cor. in *Ἀνκῶται* VIII. 27, 1. in *Ἀνκῆται* VIII. 3, 1 extr.

Ἀνκομίδας I. 22, 7. IX. 80, 6. conf. o. *Ἀνκοδρομίδαι* IV. 1, 5. *Ἀνκολεῖδης et Ἀνκομηδῆς* IV. 1, 4. IX. 27, 2. *Ἀνκοσούρα*, non *Ἀνκόσουρα* VIII. 38, 1. *Ἀνκοσούρῃς, Θωκνῆς* cor. VIII. 27, 8. *Ἀνκον δέσμα* VI. 6, 4. *Ἀνκοῦργος* III. 2, 4. *Ἀνκώριαι* X. 6, 2. *Ἀνκωρεῖτης* IV. 34, 6. *Ἀνκαῖσμαι* c. Dat. X. 28, 2. 33, 5. VI. 11, 2. sed et γῆν IX. 38, 4. cf. I. 29, 15. X. 35, 2. *Ἀντίω et λέττω* conf. IV. 21, 1. Vide *ἡδονή*. *Ἀύσιος* II. 2, 5. 7, 6. IX. 16, 4. nonnullis est *der den Taumel des Bakcheios aufhebt und zugleich die menschlichen Geister erlöset* (?). Equidem compararim aliud de *somno* in Soph. Ai 674 *ὁ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδῆσας, οὐδ' αἰεὶ λαβὼν ἔχει*. *Ἀύσση et μάνα de Deirphobo pugnam ciente* IV. 16, 2. *Ἀντήριος* II. 32, 5. *Ἀντρα* VI. 20, 2. conf. c. *λούτρα* ibid. *Ἀντὶ, λελύσθαι* IX. 31, 3, sed Wolfius in Dem. Lept. init. scripsit *λελύσθαι*. *Ἀώος, Ἀχιώος et Ἀώος* conf. IV. 34, 1. *Ἀῶτος, cellis australis*, VIII. 17, 2.

Μάξα VI. 20, 2. IX. 39, 5. *Μαξήνην*. Vide *Ἀμαξήνην*. *Μαινάλῳ* VIII. 27, 3. *Μαινάλιος* disting. a *Μαινάλων* VIII. 36, 5. conf. c. *μάλιστα* V. 25, 4. *Μαίνωμαι ἐκ et ἐπὶ θεοῦ* IV. 27, 2. *μαίνωμαι καὶ* II. 7, 6. X. 82, 5. *Μαῖρα* VIII. 8, 1. 12, 4. *Μακῆρ et Μακάρους* X. 38, 2. *Μακαρίαι et Μακαρίαι* VIII. 3, 1 med.

- Μακῆδονες*, non *Μακέδονες* VII. 8, 5. I. 13, 2.
Μακηδονία I. 13, 2.
Μακηδονίης in *Hermosian.* apud Athen. XIII. 598 Ruhnken. scripsit.
Μακηδόνιοι. Vide *Λακεδαιμόνιοι*.
Μακίστοι cor. VI. 22, 2.
Μαλακότης et *μαλθακότης* conf. VI. 23, 4.
Μάλγρδι tent. in *Μαλκίτᾳ* IX. 13, 3.
Μαλεάγονος cor. III. 25, 2.
Μαλευτής Apollo II. 27, 8.
Μάλεια, *Μάλεα* et *Μαλεαί* III. 23, 2.
Μαλθακότης. Vide *μαλακότης*.
Μαλιάδες. Vide *Μηλιάδες*.
Μαλιακός. Vide *Λαμιακός*.
Μαλιεῖς et *Μηλιεῖς* X. 8, 2.
Μάλιστα et τὰ *μάλιστα*? X. 19, 4. i. q. *μέγιστα* X. 19, 4. πολλῶ *μάλιστα* I. 42, 2. *μάλιστα* obliq. X. 19, 4. tentatur in *μέγιστα* VIII. 7, 4. conf. c. *κάλλιστα* III. 17, 3. VII. 25, 1. X. 19, 4.
Μαλῶ cor. VI. 23, 4.
Μᾶλλον. *μᾶλλον* τί VII. 8, 5 extr. μ. οὐδενὸς ἄλλου I. 27, 9. οὐδέν τι *μᾶλλον* — ἢ εἰ III. 25, 4. *μᾶλλον* non subaud. IX. 28, 1. tent. in *ἄθλον* X. 1, 2. conf. c. *ἄλλον* ibid.
Μαλλοῦς cor. in *Μάλους* et *καλοῦντα* VIII. 35, 1.
Μαλουτά an *Μολοντός* VIII. 36, 1 et 2.
Μανέρων cor. IX. 29, 3.
Μανθάνω παρὰ τινί I. 38, 4. audio, II. 33, 4. 35, 2. Vide *ἔξευράω*.
Μανία i. q. *θυμός* IV. 16, 2. Vide *λύσση*.
Μανίαξ III. 26, 7.
Μανιοὶ et *Μαντικεῖοι* conf. VIII. 34, 3.
Μάντευμα et *ἄρα* conf. IX. 8, 1. cf. III. 8, 5.
Μαντεύομαι IX. 2, 1. 37, 3. *va-ticinari* II. 24, 1. III. 11, 6. *futura praevidere* III. 26, 1. et *χρηστηριάζεσθαι*, *victimis* *mactatis oracula petere* VI. 2, 2. *ἐκ θεοῦ* X. 12, 1.
Μαντική II. 24, 1.
Μάντικλος, non *Μάντοκλος*; IV. 21, 1. 26, 3.
Μαντικός II. 13, 6.
Μαντινεῖς et *Μαντινείας* conf. VIII. 8, 4.
Μαντινικός et *Μαντινειακός* VIII. 8, 5.
Μαραθῶνι saepius sine *ἐν*, quam cum *ἐν* I. 21, 3 et addenda. *Μαραθῶνιος* et *Μαραθῶνας* conf. VIII. 9, 5.
Μάρπησσα, non *Μάρπησα*, V. 18, 1.
Μάρπησος cor. X. 12, 1 extr. et 12, 4.
Μάρῶν X. 19, 6.
Μαρτόρα IX. 21, 4.
Μάρτυρ ἔς V. 11, 4.
Μάρτυρα et similia IX. 29, 1.
Μαρτυρῶ I. 37, 2. *μαρτυρῶσθαι* VIII. 15, 3. *μαρτυρῶμαι* τῷ λόγῳ I. 37, 2.
Μαρτυρία IX. 18, 2.
Μαρώνιτης IV. 34, 6.
Μασῆς II. 36, 3.
Μάσσω. *μέλιτι μεμαγμένον* VI. 20, 2.
Μαστιγονόμος VI. 2, 1.
Μαστοί IX. 34, 3.
Μασχάλη. ὑπὸ *μασχάλῃ* φέρεται V. 27, 5.
Μάτης et *πάτης* conf. IV. 1, 5.
Μαῦροι I. 33, 4. VIII. 43, 3.
Μανσώλεια VIII. 16, 3.
Μαχαίριον VIII. 11, 4.
Μαχανίτις et *Μεχανίτις* VIII. 31, 3.
Μάχη omittitur I. 28, 2. conf. c. *πάλη* VI. 15, 3. c. *πύλη* VI. 9, 3. ἔς *μάχην* et *ἑμμάχην* conf. V. 18, 2. Vide *παλῶ*, *πληγῇ*, *τύχῃ*.
Μάχομαι. *μαχεσθῆναι* et *μαχθῆναι*? V. 4, 5. *μαχομένοι* et *σύμμαχοι* conf. VIII. 11, 4.
Μεγάλης cor. in *Ἀντίκλῃς* VI. 19, 4.
Μεγαλυνήτης I. 13, 2.
Μεγαλόπολις et *μεγάλη πόλις* VIII. 27, 1. conf. VIII. 27, 9.
Μεγαλοφάνης cor. in *Δημοφάνῃς* VIII. 49, 1.

Μεγάλος cor. in *μεγάλας* VII. 8, 1.
Μέγαρον I. 39, 4. VIII. 6, 2. *μέγαρον* IX. 8, 1.
Μεγάθος absol. X. 36, 2. *μεγάθει μέγας* II. 34, 11. VIII. 24, 4. I. 18, 6.
Μεθάνα et *Μεθώνη* II. 34, 4.
Μεθούσση. μετέστησε τὴν ἀρχὴν ἐς II. 9, 1.
Μεθύμιον VIII. 36, 1.
Μεθύμνη et *Μεθύμνη* X. 19, 2.
Μεθύω active I. 20, 2.
Μεθύση IV. 3, 6. Vide *Μεθύση*, *Μοθύση*.
Μεθω X. 38, 4.
Μετρίχη VIII. 40, 3.
Μετρίχοι, *δῖι manes*, II. 9, 6. I. 37, 3. X. 33, 4.
Μεταγγεία VIII. 6, 2.
Μελαινίας cor. VIII. 3, 1 med.
Μελαινίων, non *Μελαινίων* V. 7, 1.
Μελαινίς II. 2, 4. VIII. 6, 2. Accentus IX. 27, 4.
Μελάμποδα cor. V. 5, 5.
Μελαναιρίς II. 35, 1.
Μελανθώ X. 25, 1.
Μελανταπής IX. 1, 1.
Μελαντών et *Μελαντών* V. 19, 1. et *Μεναντών* III. 12, 7.
Μέλα ut dactylus X. 7, 3.
Μελεαγρός X. 32, 9.
Μελέαγρος oblit. X. 31, 2.
Μελετώ et *μελέτη* εἰς τι VIII. 12, 3. V. 8, 3. conf. c. τελευτῶν VI. 3, 4.
Μώης, non *Μήλης* VII. 5, 1.
Μέλλα cor. in *Μηλάτα* VII. 5, 5.
Μελισσκαί VIII. 6, 2.
Μελλησιμός IV. 21, 3.
Μέλλω. De *ἡμελλεν* IX. 5, 5. c. Infinit. Fut. I. 22, 2. IV. 34, 5. *μέλλεν* cum Aor. IV. 18, 4. 22. 1. VIII. 28, 3. c. Dat. personae VII. 24, 5. de opinione X. 9, 4. *ἡμελλεν ποιήσειν*, *εἰδὲ sumebat faciendum* X. 9, 4. etiam pro *δοιέναι*, *δῖλον εἶναι* quod *Ἰακὼν* esse videbatur Scholiastae ad Soph. Ai. 919 pro eo, quod ut credibile cogitandum est, ut VIII. 16, 2.

Ὀμήρω εἰκότως παρξεν *ἡμελλε θαύμα*.
Μέρφει I. 6, 3, ubi vide add. X. 25, 3.
Μέρφεις eius flexio X. 25, 3 et add. ad I. 6, 3.
Μερφίτης Aesculapius II. 27, 7.
Μέν pro *μὲν οὖν* IV. 17, 3. 24, 3. non sequente δὲ I. 41, 5. VIII. 15, 1. *μὲν* — ἀλλὰ γὰρ οὐ I. 20, 4. *μὲν γε* pro *μὲν γὰρ* V. 7, 1. VI. 3, 6. VII. 21, 3. IX. 32, 5. V. 25 extr. et VIII. 42, 4. in epigrammatibus Herrmann. mutandum censuit in *μὲν με*, nam posteriore loco *ποιήματα* tantum esse Onatae et intelligi currum e VI. 12, 1. sed VII. 21, 3. mutatum in *μὲν*. — *μὲν* — δὲ distinguunt V. 1, 1. cum eodem verbo repetito I. 43, 3. VI. 8, 1. 20, 8. tum plerumque *μὲν* oblit., ut I. 43, 2. VI. 8, 1. IX. 12, 4. Interdum post enunciati partem, in qua *μὲν* positum est, si ea duas res continet, illico sequitur harum rerum explicatio particulis *μὲν* et *δὲ* distincta, et hanc demum excipit altera enunciati pars cum particula *δὲ*, ut V. 1, 1. *μὲν δὴ καὶ* — *δὲ καὶ* I. 44, 11. *μὲν καὶ* — *δὲ καὶ* II. 31, 9. *μὲν δὴ*, igitur, VI. 10, 2. *μὲν καὶ* II. 31, 9. *μὲν οὖν*, atque, VI. 3, 4. oblit. ib. Vide *μέντοι*. *μὲν* — *τε* IX. 36, 1. X. 1, 3. *μὲν τοι καὶ* male insert. X. 36, 1. *μὲν* oblit. III. 13, 3. 25, 2. IV. 2, 2. VI. 2, 5. 8, 1. 11, 2. IX. 13, 4. cum suo nomine ab auctore omisum II. 2, 5. VIII. 37, 2. tentatur V. 16, 5. VII. 12, 1. X. 6, 2. *μὲν* conf. c. δὲ III. 19, 11 extr. VI. 2, 5. IX. 5, 1. cum *μὲν γε* VII. 21, 3. cum *μὲν οὖν* I. 41, 5. IV. 17, 3. cum *μὲν* IX. 5, 3 extr. *μὲν γε* conf. c. με VIII. 42, 4 extr. *μὲν δὴ* conf. c. γε δὴ VII. 8, 4. cum δὲ III. 26, 3. *μὲν τοι τοῦτο* et *μὲν*

- τούτο conf. IX. 22, 4. Vide
 ἔγω, μέντοι, μήν.
 Μενάλκης cor. in Μενάλκης VI.
 16, 4.
 Μενδαῖος, non Μινδαῖος V. 25, 4.
 non Μενδῖος V. 27, 8.
 Μενέλαος cor. III. 1, 4.
 Μέντοι post μὲν X. 17, 4. conf.
 c. μὲν διη X. 17, 4. c. μὲν οὖν
 VI. 26, 2. c. μὲν τι X. 19, 2.
 Μέτω κατὰ χώραν IV. 11, 2. i. q.
 προσκαρτερεῖν IV. 9, 2. conf.
 γέμω. VI. 5, 2. μένει conf. c.
 μὲν εἰ IX. 17, 1. α. μὲν ἔν
 VIII. 85, 6.
 Μενυλκτορ IV. 10, 2. VII. 5, 3.
 VIII. 25, 2. X. 5, 2.
 Μισοτεὺς VII. 21, 2.
 Μισόβοα, non Μισοβοά VIII.
 25, 2.
 Μισόγειον cor. VIII. 1 in. μεσό-
 γαία I. 26, 6.
 Μίσον substantive X. 17, 4.
 μέσση. Vide Praef. ad Vol. I.
 p. 21 sub fin.
 Μίσσανυλος X. 25, 1.
 Μισσαπτεὺς an Μισσαπτεὺς III.
 20, 3.
 Μισσαπιοί, non Μισάπιοι X.
 10, 3.
 Μισσαπιον cor. IX. 22, 5.
 Μισσηγή IV. 31, 4.
 Μισσηγίος et Μισσηγιαδὸς III. 3,
 2. IV. 6, 1. cor. VIII. 6, 2.
 Μετὰ cum ὑστερον iunctum V.
 23, 2. VIII. 9, 1. X. 3, 1. με-
 τὰ σταδίου δέξω VIII. 35, 5.
 Ita et Strabo XIII. 449. μετ'
 οὐ πολὺ IV. 9, 2. IX. 7, 3. με-
 τὰ male insert. IV. 29, 5. V.
 13, 4. 17, 2 in. 23, 2. μετὰ
 et μεταξὺ V. 18, 2. Vide κατὰ,
 ὅρου.
 Μετὰ δὲ absolute IV. 7, 2.
 9, 5.
 Μεταβιβῶ VIII. 27, 1.
 Μεταγινώσκω ἐπὶ τινι VIII.
 49, 3.
 Μεταγράφω εἰκόνα εἰς I. 2, 4.
 p. 10.
 Μεταδοῦναι ταφῆναι I. 29, 6. VI.
 21, 6.
 Μεταθωρήσσομαι IX. 36, 2.
- Μετακινῶν intransitive IX.
 28, extr.
 Μεταλαμβάνω in rebus tristibus
 VIII. 9, 5.
 Μεταμανθάνω IV. 34, 5.
 Μετανώσσης VII. 1, 3.
 Μεταξὺ c. Artic. VI. 24, 4. VII.
 11, 2. Vide μετὰ.
 Μεταπολὺ IX. 5, 2.
 Μετατίθημι et ὑπερτίθημι conf.
 III. 13, 3. de Aor. μετιθέμεν
 VII. 17, 3.
 Μετεῖναι et μὲν εἶναι conf. VII.
 3, 4.
 Μετόχομαι ληΐσαι, ἀπάγει VIII.
 50, 4.
 Μετέχω τινός VIII. 23, 1. an
 etiam cum οὖν? VIII. 15, 3.
 cum ἐπὶ et Dativ. VI. 16, 2.
 conf. c. κατέχω VIII. 10, 4.
 IX. 3, 4. c. παρέχω X. 10, 2.
 Μετοιχώ cum εἰς et sine εἰς I.
 28, 3 ibique addenda. Sine εἰς
 etiam Strabo X. 445. XII. 533.
 cum Infia. IX. 5, 6. cum εἰ
 IV. 12, 4. conf. c. μετοιχίζω
 VI. 22, 4. VII. 5, 1. VIII.
 11, 2.
 Μετοιχίζω ἑαυτὸν VIII. 11, 2.
 Μετρήσαι τὴν ἰσθμὸν II. 18, 2.
 Μέχρι II. 30, 7 et μέχρις sine c.
 Coniunct. X. 32, 1. μέχρι
 τούτου, hic tantum, III. 1, 7.
 Μῆ, ubi res non simpliciter ne-
 gatur, sed negandam videri
 indicatur IX. 1, 3 med. cum
 Infia. sine ὥς III. 4, 6. cum
 Infia. post vv. timendi VIII.
 11, 6. μὴ, si non, IV. 3, 2.
 abundat X. 14, 3. c. Inf. post
 αἰδέομαι abundat IX. 13, 2.
 oblit. IV. 11, 1. VIII. 11, 6.
 X. 14, 3. supprimitur post
 ἐπάρατον, σώζειν V. 9, 2. μὴ
 — ἄρ c. Infia. Aorist. X. 10,
 3. μὴ conf. καὶ V. 11, 1. μὴ
 μὲν conf. c. μηδὲν VII. 21, 3.
 Vide μηδέ.
 Μηδὲ refertur ad cogitationem
 IX. 1, 3. respondet praece-
 denti τε et μὴ VIII. 11, 6.
 conf. c. μὴ δὲ VIII. 1, 2. IX.
 31, 6. X. 21, 1.
 Μηδείας τὸ μηδὲν ὄντας I. 29, 8.

δὲ ὑπὸ ἀνάγκης X. 1, 6.
 dos et δήμος conf. IV. 17, 8.
 VIII. 52, 1. X. 17, 4.
 πέτι. Vide καὶ (ἐτι).
 κυνόμενος et κηκέτι conf. V.
 3, 3.
 κων, Μύκων et Μύκων VI. 2,
 — μήκων II. 10, 4.
 λίδες, Μηλιάδες et Μαλιάδες
 VIII. 4, 2.
 λιοι et Μιλήσιοι conf. V.
 3, 1.
 εν et μεν conf. VII. 19, 3.
 ρημα III. 4. p. 213. c. 12. p.
 236. c. 13. p. 238. c. 23. p. 270.
 V. 1, p. 376. VIII. 34, p. 669.
 ultio, poena X. 32, 7. ex et ex
 IX. 13, 3. c. ἐπὶ et Dativ. et
 simpliciter c. Genit. III. 17,
 extr. IV. 26, 5. 27, 1. τοῦ
 θεοῦ et ex τοῦ θεοῦ III. 10, 5.
 IX. 13, 3. Vide μνήμα.
 ριον VI. 26, 1.
 ριών II. 32, 9. conf. c. δηλοῦν
 ibid.
 ῥῶ an οὐῶ VII. 10, p. 548.
 v. auct
 ῥόα et μηρούς ἐκτέμνει I.
 24, 2.
 ῥτε c. Nomin. Particip. iun-
 gitur IX. 17, 5. conf. c. μηδὲ
 et μὴ δὲ VII. 9, 1. c. μήτοι VII.
 16, 5. tent. in μήτι IX. 17, 5.
 μήτε — μήτε VII. 9, 1.
 ῥτηρ. μητέρος, μητέρι IV. 14, 5.
 VII. 7, 2. 20, 2, ubi etiam
 μητρός, quod VIII. 30, 2. et
 X. 12, 1 cum μὴ πρὸς conf.
 ῥτισσιῶν cor. VII. 4, 5.
 ῥτρὶς X. 24, 2.
 ῥτρῶν αὐλήμα X. 30, 5.
 ῥχαρίομαι et σοφίζομαι X.
 1, 5.
 ῥασμα τοῦ Πίλοπος II. 18, 2.
 ῥγνωμι φιλόνητι τινὲ II. 26, 6.
 Vide μίμεται.
 ῥγωνίως III. 22, 2.
 ῥδέα et Μιδέα II. 16, 2. VIII.
 27, 1. Μιδέαν cor. in Μηδέαν
 V. 20, 4. cor. in Μηδέα IX.
 88, 6.
 ῥδεάτης et Μιδιάτος X. 9, 4
 med.

Μιδέας et Μήδας conf. I. 5, 2.
 Μίκυτος et Μικνυτός V. 24, 1.
 Μιλήσιον. Vide Μήλιοι.
 Μίλων cor. in Μηδών VI. 14,
 2. et in Μηδών VI. 14, 3.
 Μίμης cor. X. 9, 4.
 Μιμέτομαι. μεμιμημένος active V.
 11, 1. passive V. 12, 7. μεμι-
 μημένον ἐς ibid. γραφή V. 11,
 1 et 2. 12, 7. cf. X. 26, med.
 conf. c. μίγνυμι V. 11, 2.
 Μίμημα VIII. 31, 4. γραφῆς VIII.
 9, 4. Vide μνήμα.
 Μίμησις. Vide μνήμη.
 Μινύαι cor. in Μινάται VII. 3, 3.
 conf. c. ὀμύλλαι IV. 3, 3.
 Μινύειον et Μινυήϊον IX. 36, 4.
 Μινυήϊος cor. in Μήνιος V. 1, 7.
 in Μινυήϊος V. 6, 2.
 Μινυής pro Μινυήϊος seu Μι-
 νυήϊος VIII. 33, 1.
 Μινών Accus. II. 30, 3?
 Μισθοφορικὰ IX. 9, 1.
 Μισθοφόρος ἡγεμὼν VIII. 49, 4.
 Μίρως Accus. II. 30, 3. VII.
 4, 5.
 Μίρῳ — ταῦρος III. 18, 7.
 Μνάομαι VII. 19, 2.
 Μνασίονος, non Μνασινοῖς II.
 22, 6.
 Μνήμα, sepulchrum III. 19, 5.
 VIII. 9, 4. aedificium memo-
 riae causa ad unum τάφον vel
 plures ornandos exstructum I.
 29, 4 et 5. de donario VIII.
 42, 4 in versu. An de statua
 III. 19, 5? disting. a τάφος
 VII. 22, 4. 25, 7. oblit. VII.
 17, 6.
 Μνήμη oblit. IX. 27, 2. conf. c.
 μνήμης IV. 34, 6. c. μόνος VI.
 25, 3. ἐς τοσόνδε ἔστω μνήμη
 cum ἵνεκα II. 30, 5. ἐς μνήμην
 ἄγειν III. 8, 5. τὸ συνεχὲς ταῖς
 μνήμαις ἐπὶ? V. 8, 3.
 Μοθῶνῃ et Μεθῶνῃ IV. 3, 6.
 35, 1.
 Μοῖρα III. 14, 2. 10, 1. oblit.
 VIII. 4, 2. cor. in ἁμοῖρα VIII.
 22, 4. in λοῖρα V. 13, 2. add.
 X. 12, 3. III. 22, 5. I. 19.
 Μοιχεύω IV. 20, 3.
 Μοιχία et μοιχεία IX. 36, 4.

Μόλιβδος et μόλυβδος II. 37, 5.
IV. 35, 6.

Μολιόνη cor. V. 2, 2.

Μολπία et Μιλητία IX. 3, 3.

Μόλυβδος. Vide *Μόλιβδος*.

Μολυκρίς male tent. in *Μολυκρία* IX. 31, 5.

Μόμμιος cor. in *Μέμμιος* V. 10, 2.

Μόνος πρώτος X. 24, 3. *μόνος* conf. c. *μόνην* X. 12, 1. c. *μόνων* III. 27, 1. II. 20, 4. *μόνων* cor. in *μήνων* et tent. in *ορών* X. 31, 2 extr. *μόνος* conf. c. *ὅμως* VI. 15, 5 extr. Vide *μῶνος*.

Μονόφθαλμος I. 24, 6.

Μορβία. Vide ad VIII. 18, 2 adn

Μορφαῖω IX. 12, 4.

Μοῦλιος III. 13, 4.

Μουνωκλής, non *μουνωκλής* VIII. 42, 4.

Μουνωπάλης cor. VI. 4, 4.

Μούνος πρώτος et *πρώτος καὶ μόνος* X. 24, 3. Vide *μόνος*.

Μουσεία et μουσαῖα disting. IX. 31, 3.

Μοχθος et νοῦσος conf. III. 8, 5.

Μόπος cor. in *Μόμπος et μόνος* VII. 3, 1.

Μυθολόγημα et μυθολογῆν conf. VIII. 2, 3.

Μύθος, poetarum narratio, II. 21, 6. Vide *θύμος*.

Μυκαλησούς et Μυκαλησός IX. 19, 4.

Μύκης II. 16, 3.

Μύκων. Vide *Μήκων*.

Μυλάσσις cor. X. 28, extr.

Μυλάων et Μυλόεις VIII. 36, 1.

Μύλης, eius flexio III. 1, 2.

Μύονες et Μυονέες VI. 19, 2 et 3 et *Μυονίς* X. 33, 4.

Μυονία et Μυωνία VI. 19, 3. X. 38, 4.

Μυρίαι et μυρίαι conf. V. 14, 4.

Μύργιλος VI. 20, 8.

Μυρτιον, non *Μυρτίον* II. 26, 4.

Μυρτωέσσα et similia VIII. 31, 2.

Μύρων VI. 2, 1.

Μύσαιον VII. 27, 3.

Μύσια et Ἀσία conf. IX. 18, 3.

Μύσκελος et Μύσκελλος VI. 13, 4.

Μύσων oblit. X. 24, 1.

Μυωνία X. 38, 4.

Ν ἐφελευστικὸν abiiciendum II. 25, 4 extr. III. 9, 5. IV. 23, 1. V. 5, 4. retinendum II. 23, 9. III. 14, 3 et 4. 15, 3. 2. 4. IV. 14, 2. 35, 4. Vide praeef. ad Vol. I. p. 21 extr.

Ναῖα III. 25, 3.

Νάκη αἰγῶν et τάχος IV. 11, 1.

Νάξος et Κλάρος conf. VII. 3, 1.

Ναός I. 18, 6. II. 27, 1. *cella* V.

10, 2. disting. ab *ἱερὸν* I. 18, 6. 20, 2. III. 17, 3. a *περί-
λον* VII. 19, 1 et *ναός* pro-

miscue VI. 6, 3. male insert.

VIII. 36, 3. subaud. VIII. 32, 2. *τὰ ναοῦ et ταῖναοῦ* conf.

VIII. 25, 4.

Ναός, non *Ναός*, VIII. 14, 8.

Ναυκίδας cor. VI. 6, 1.

Νάσοι cor. in *Ναῖσοι*, VIII. 33, 6.

Ναυαγός et ναυηγός X. 31, 1.

conf. c. *ναυίγιον* V. 25, 1.

Ναύκλος et Ναυκλος VII. 3, 3.

Ναυπακία et Ναυπακτιὰ I. 38, 5. cor. IV. 12, 1.

Ναυπάκτος X. 38, 5.

Ναύπλια IV. 35, 2.

Ναῦς, αἱ VI. 3, 6. *πῶν*, *πῶν* VIII. 8, 3 extr. VIII. 15, 3.

πῆς ἀραι V. 11, 2. cf. Wes-

sel. ad Diod. S. 2, 17.

Ναῦται et ἄνδρες disting. X. 25, 2.

Νάω. νάσασθαι cum Accus. et cum *ἐν* VIII. 42, 4.

Νέδα cor. in *Ναῖς* VIII. 31, 2.

Νελκη, dissidia, cor. V. 2, 4.

Νελεύς VII. 2, 1.

Νεκυία et νεκρομαρτεία X. 28, 1.

Νεκυομαρτίον cor. IX. 30, 3.

Etiam Strabo V. 190.

Νελατδαί et Νεολατδαί disting. VI. 16, 7.

Νεμέα VI. 1, 2 et addenda ad II. 15, 2.

Νέμεια VI. 16.

Νεμέλος et Νεμέος IV. 27, 4.

VI. 3, 3 et 4.

ω γ. ἀδὲν ἐς VII. 25, 1. Vide
ἐρω.

ς, ut γυνή νέα X. 31, 4. νέα.
 Vide λαγ. νέω αἰνεῖν cor. VIII.

5, 5 med. νεώτερον i. q. κα-
by III. 3, 3. IV. 35, 2. VII.

, 3. cf. Thuc. III. 60. νεώτα-
τος σοφ. VIII. 42, 5.

ποία, non ποσία, IX. 30, 3.
 προς. Vide Νύκτερος.

ος cor. in Νέσος III. 18, 7.
 γὰρ: Νεσάνια et Νότια

III. 7, 4.

1. H_2SO_4 100. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842

blit. *ibid.*

— οἶκος I. 1, 2. 29, 16.
IX 95. 1. cor. ib. 8. 4.

IX. 25, 1. cōp. 1b. § 4.
 IX. 25, 1.
 IX. 8, 8.

αριθμός ἀπὸ II. 34, 9.
 παρ. 227 in ἀντίμαχ. V. 23. 5

ἡμεῖς ἐν ἡμεῖς VIII. 7, 5.

nos, *peninsula*, X. 32 extr.
nos, *infimus*, IX. 8, 3 med.
de *haurina* X. 22. 4. sed

ήξεσθαι II. 30, 7. IV. 34, 1

e bestiis; rursus IX. 20, 4.
 ἰξεσθαι de hominibus.

X. 40, 4. *vincendi auctorem*

see III. 11, 6. IV. 16, 3. ψή-
σιμα I. 23, 11. νικῶ et νίκη

οὐκ. VI. 9, 3.
αὐτὸς? VI. 14, 1 et addenda

tentat. in μηνῶν et νεμεσῶν
IX. 27, 5.

Νόμους γράφειν I. 8, 5.
Νοσήσαντι et νοσήματι conf. IV.

24, 1.
Nóσος oblit. IV. 9, 1. conf. cum

**νόστος VII. 19, 3. Vide νοῦ-
σος.**

Νοστέω. ἐννοστέῃς τὸ ὕδωρ καὶ οὐκ
ἐτι ἦν θαλάσση VII. 2. 7. Si-

militer Thuc. III. 89. τὸ μὲν
(θαλάσσης) κατέκλυσε (τὴν πό-

(ὁ ἀκούσας) κατεκρούσε (τὴν ψή-
λιν), τὸ δὲ ὑπενόστησε, καὶ θά-
λασσε γῆν ἔστι πρότερον οὐ-

Νόστιμα VIII. 7. 4.

Nóστωρ. Vide *ρόσος*.
Nóστωρ scriptores X. 26. 1

Νόσφις scriptores A. 26, 1.
 Νοσφίζομαι c. Acc. VIII. 42, 4.
 Νότος et νότος VL 19, 1. νότος

· cor. in οὐ τὰ IX. 38, 5.
Νουθεσία X. 29 extr.

Noûs et vobis conf. X. 23, 5.
Noûs. Vide vobis.

Nū κα et *νῦν* εἰ conf. X. 29,
extr.

extr.
Νύκτερος et ἡμέτερος conf. IV.

9, 3.
Νύκτιμος cor. VIII. 24, in.
Πύρρος III. 22, 4

Νυμφαίον III. 23, 1. .
Νυμφενομένη IX. 2, 5. Νυμφῶν,
Νυμφεύ II. 41, 2.

Nymphaeum II. 11, 3.
Nūn oblit. VI. 10, 2. IX. 33, 1.
mod. *Desideratum* X. 12, 2.

med. Desideratur X. 12, 2.
Vide *vv.*

Νῶρα, non Νωραπόλις X. 17, 4.
Νωρανοὶ X. 17, 4.

Νῶτος, ὃ Χ. 27, 1. κατὰ νότον
ἐπικεῖσθαι III. 5, 5. 6, 3. Vi-

22, 6. Similiter in indice Eustathii ἐξήρταται, τῶν προ-
σώπων ἐνικῶν, ὡς τὸ πέφραται.
De similibus formis singula-
ris numeri conf. et Schaefer
ad Apoll. Rhod. T. 2, p. 207
seq.

Ἰόανρον pro ἡγύλμα III. 16, 7. an
ἰόαντα II. 19, 6! Vide praef.
ad Vol. I, p. 42 et 43.

Ἰύλον subaud. VIII. 17, 2.

Ἰυστός VI, 23, 1.

O. Vide A, E.

O saepe nominibus propriis per-
peram praefixum est VIII. 7,
5. 17, 5. X. 7, 3.

O, ἡ, τὸ, de re iam nominata
III. 24, 5. V. 3, 4. VII. 22, 3.
de re nota IV. 15, 3. VII. 22,
2. iustum rei numerum indicat
III. 7, 7. pro pronomine de-
monstrativo I. 15, 2. II. 29,
3. 38, 7. VIII. 24, 4. vim pro-
nominis possessivi habet I.
27, 9. pro αὐτός III. 1, 7. V.
1, 3. substantivo, cum Adiec-
tivo coniuncto, praepositur
I. 10, 5. 25, 6. IV. 25, 4. X.
23, 5. Articulus nominis re-
gentis praefigitur genitivo,
qui nomini regenti postpositus
est, sive nomen regens
articulo instructum sit, ut
I. 3, 5. V. 14, 5. IX. 29, 1,
sive eo careat, ut I. 3, 5. IV.
31, 9. ponitur, si non ref para,
sed tota res intelligenda V.
17, 3. si solemne aliquid de-
signatur X. 5, 4. singularis
substantivi cum articulo etiam
de pluribus et de genere re-
rum, quae indicantur substan-
tivo X. 5, 5. V. 27, 2. conf.
Schaefer ad Longum p. 373 sq.
Artic. priori tantum nomini
additus VI. 6, 2. Addenda ad
IV. 8, 3. posteriori nomini
additus IV. 34, 1. VII. 7, 1.
X. 37, 4. omittitur, ut ἐν κα-
ταλόγῳ III. 20, 6. X. 7, 2. omit-
titur variandae orationis cau-
sa, si iam praecessit X. 32,

11. omitt. post τοῦ I. 26, 6 et
post οὗτος VI. 20, 8 extr. VII.
8, 4. 23, 6. VIII. 38, 5. IX.
3, 4. omittitur fere in vocc,
cognitionem aliquam desi-
gnantibus. Vide addenda ad
VII. 7, 2. Artic. ad Particip.
Aor. cum verbo substantivo
copulatum omitti non potest
VI. 2, 2. omisio eius dura
III. 3, 6. suspectus ante re-
mina propria VIII. 31, 1. X.
7, 3 extr. Plut. nomini p-
prio primum posito articulum
apposit, ut Pelop. 2. ὁ Ἀχιλ-
λέως, ὁ Τηρόδης τοῦ Χι-
ογτος. omisso art. I. 13, 2.
Lachmann. voluit Ἑλλας δα-
λοο. Eidem suspectus art. I. 17,
2. inter καὶ et Ἀχιλλεύς. Sa-
pius repetitur I. 27, 7. V. 27,
6. duplex, ut ἡ ἀρχὴ τῶν ἱερ-
ῶν et similia III. 5, 3. IV. 24,
2. τὰ Ἡγῆστρον τὰ ἐκ et simi-
lia V. 14, 5. IX. 29, 1. ὁ αὐτο-
μὸς ἡ ἑρμῆς et similia IX. 3,
4. artic. simplex, ut γῆ καὶ
θάλασσα et similia X. 37, 4.
elliptice, ut ὁ τοῦ, eius scilicet,
I. 1, in. et ibi auctar. adnot.
II. 29, 8. Nemaecio leoni ple-
rumque additur V. 25, 4. Pla-
ralis refertur ad Singul. Sub-
stantivi VIII. 37, 2. X. 4, 4.
οἱ παῖδες, γυναικες, liberi co-
rum etc. II. 31, 10. ὁ pro ὁ-
τις II. 11, 6. Articuli male
insert. VII. 5, 1. VIII. 38, 1.
43, 3. oblit. VI. 6, 4. 11, 2.
VII. 11, 2. IX. 5, 8. X. 9, 3.
suspectus VIII. 34, 3. tenta-
tur IV. 36, 3. III. 15, 6. ma-
le tentatur V. 3, 4. 18, 1.
transponendus IV. 15, 1. VIII.
35, 8. IX. 29, 1. X. 18, 5.
male transponitur VII. 5, 4.
τὸ ante Infin. omisum II. 35,
4. Articulus abest a Genitivo
Substantivi, qui a Neutro
Adiectivi cum articulo co-
iuncti pendet II. 28, 1. τὰ
attice pro τὰ IX. 14, 1. τῶν
elliptice pro ἐκ τῶν I. 34, 3.
τοῦ, ionice, X. 25, 2. Vide

praefat. ad Vol. I. p. 21 med.
 ὁ an ionice pro ὁ? X. 4, 4.
 ὁ ἀπὸ τούτου omne tempus
 hinc VII. 8, 2. οἱ αἱ X.
 3, 7. τὸν ἅ τ VIII. 25, 5. ὁ
 conf. cum ὅς III. 14, 8. VIII.
 3, 1. cum ὁ IV. 4, 3. VIII.
 1, 5. cum ὅς III. 20, 5. c.
 ὅς V. 22, 5. cum οὗτος
 VII. 17, 4. ἡ conf. cum ὁ
 VII. 24, 3. 53, 3. VII. 2, 2.
 cum ἡ III. 9, 4. τὸ conf. cum
 VII. 27, 2 extr. τῇ conf.
 cum πη IV. 8, 1. τὸν conf.
 cum τε IV. 8, 3. οἱ conf. cum
 IX. 21, 4. cum οὐ IX. 3,
 extr. αἱ conf. cum καὶ V. 23,
 τῶν conf. cum εἰς III. 6,
 12, 7. V. 4, 1. I. 31, 3.
 μὲν, non ὁ δέ, sed simplici
 sequeute I. 32, 6. II. 11, 2,
 mittitur, sequeute ὁ δέ IV.
 11, 5. VI. 16, 3. VII. 21, 4.
 K. 31, 4. duabus rationibus
 suppleri potest III. 11, 8 et
 4, 1. οἱ καταληφθέντες οἱ μὲν
 et similia IV. 29, 3. οἱ μὲν —
 ἄλλοι δέ V. 17, 3. τῇ μὲν —
 δέ IX. 10, 1. τῇ μὲν ad pro-
 prius VI. 4, 1. ὁ δέ in apo-
 losi. Vide οὗτος (δέ). Sic ὁ δέ
 ὡς in apod. IX. 14, 3. in
 additione V. 25, 1. sondern
 IX. 13, 2 extr. pro οὗτος
 X. 23, 9. repetitio subiecti
 post μὲν et negationem IX.
 13, 2. in partitione, non
 praecedente ὁ μὲν IX. 22, 1.
 sic οἱ δέ, sunt qui, omisso οἱ
 ἐν VIII. 25, 7. X. 17, 6. in
 continuata oratione de eodem
 subiecto IV. 7, 1. post ei, ἐκ-
 ται, ἐπειδὴ etc. III. 23, 5. ὁ δέ
 semel positum, postea ani-
 mo repetendum est, quum se-
 quitur pluralis verbi II. 7, 4.
 Post οἱ δέ sequitur nomen
 subiecti X. 23, 9. οἱ δέ pro
 οὗτοι δέ X. 23, 9. ὁ δέ conf.
 cum ὅς III. 17, 5. IV. 6, 1.
 V. 2, 2. VIII. 34, 2. IX. 10,
 1. cum οὗτος III. 18, 5. ἡ δέ
 conf. cum ἡ δέ X. 18, 2. οἱ τε
 conf. cum εἰτε VI. 3, 6. οἱ τ

ἅ? cor. in ὁ παρ' III. 20, 6.
 ὁ τε conf. c. ὅποι IV. 18, 1.
 Vide ὅσον, ἡ, καὶ, τότε.
 Ὅγνα et Ὅγνα Minerva IX. 2, 2.
 cor. in Σῖγα ibid.
 Ὅδοιμοντα. Vide ἐννεσίμοντα.
 Ὅγκιον et Ὅγκας disting. VIII.
 25, 3.
 Ὅγκος conf. cum Ὅγκιλος VIII.
 25, 4. cum οἶκος VIII. 25, 3.
 Ὅγκιστος et Ὅγκιστος IX. 26, 3.
 Ὅγνα an Ὅσων VIII. 10, 3.
 Ὅδε in apod. III. 6, 4. ὁδε ὁ
 III. 1, 5. 2, 4. IV. 6, 2. τότε
 ἄλλο. Vide ἄλλος. ὁδε conf. c.
 τοῖοςδε V. 21, 7. VI. 6, 4 in.
 τότε conf. c. τότε II. 35, 4.
 τότε tentat. in τῇδε et τότε V.
 21, 7. Vide ὁ.
 Ὅδος ἐπὶ expeditio bellica VII. 6,
 3. IX. 15, 3. ὁδὸς ἐπὶ ὡσα VII.
 26, 4. ἀνίμω X. 22, 1. ὅγνη
 VII. 26, 4. τῆς ὁδοῦ κατέβαινε
 I. 44, 2. male insert. VII. 6.
 3. subaud. X. 22, 4. conf. c.
 ὁδὸς VIII. 13, 5. cum Ῥόδος
 VII. 12, 2. Vide ἑσόδος, ὅρι-
 νος.
 Ὅδε, ubi, et ὅτε conf. VII.
 25, 1.
 Οἱ et u saepe conf. V. 1, 2.
 Οἱ, Dat. Vide οὗ.
 Οἱ, quo, tent. in οὗ, ubi, IV.
 27, 3.
 Οἷα X. 34, 3. I. 13, 6. 14, 3.
 22, 5. οἷα δέ I. 9, 7. οἷα δὲ I.
 9, 9. V. 24, 1. cf. οἷος.
 Οἰάνθεια, Οἰανθία, Οἰανθή et
 Εὐανθία X. 38, 5.
 Οἰβώνας VI. 3, 4.
 Οἶδα memini conf. Porson. ad
 Eur. Hecub. 109. cum Nomin.
 Partic. Aor. I. 23, 8. οὐκ οἶδα,
 εἰ ἀρχὴν ἴστω X. 37, 2. οἶδεν
 Ἀτλάντας I. 33, 4. insertum
 V. 14, 7. VIII. 15, 1. VI. 2, 2.
 οἶδε et οἶδε conf. IX. 10, 2. οἶ-
 δεν et οἱ δέ conf. X. 28, 2.
 Οἰδάνει πῆρα, πρᾶδῃ III. 6, 2.
 Οἰδεὶ θυμὸς III. 6, 2. VIII.
 28, 3.
 Οἰκᾶς et οἰκοθεν cum ipso loci
 nomine iunguntur IX. 41, 3.
 cor. in οἰκᾶθεν X. 22, 2.

Οἰκία ἐς, *convenientia cum* VI. 22, 2. Vide *οἰκία*.

Οἰκίτης Apollo III. 13, 2.

Οἰκίτης III. 13, 2. et δούλος. *Θεράπων*, *ἐλεύθερος* et *Ambacti* iidem X. 19, 6. Vide *ἐκίτης*.

Οἰκῶ ἐς habitatum venio in locum II. 38, 6. *οἰκῆται ἐν τοῦτω* τῷ τόπῳ πόλις ἀπὸ τινός VIII. 21, 2. 38, 3. VII. 23, 3. *ὦκεῖ* et *ἐκεῖ* conf. X. 31, 2 sub fin. *οἰκίσθαι* tent. in *κείσθαι* VIII. 21, 2. Vide *ἄνω*, *ἤνω*, *οἰκίζω*.

Οἰκημα X. 25, 1. Vide praefat. ad Vol. IV. p. 8 *aedes* I. 22, 6. 26, 6. VII. 26, 3. *officina* I. 20, 1. V. 15, 1. i. q. *οἶκος* II. 13, 6. *οἰκημα* et *οἰκοδόμημα* *περιγεγὼς* III. 12, 9. *οἰκημα διὰ τῶν οὐτῶν* X. 34, 4. tentatur in *οἰκοδόμημα* X. 5, 1.

Οἰκήσεις, domicilia, ubi supplex dormiunt, II. 27, 2.

Οἰκία, καὶ χοροὶ VIII. 8, 1. Vide *χορός*. conf. cum *οἰκία* III. 14, 6. VIII. 2, 3. 51, 1. VII. 8, 3. X. 28, 1, ut Strabo X. 486 (323). Vide *οἶκος*.

Οἰκίζω πόλιν ἀπὸ τινός IV. 2, 3. V. 1, 8. VII. 1, 2. VIII. 4, 3. conf. cum *οἰκῆν* III. 1, 3. 14, 3. 21, 7. IV. 2, 8. 26, 5. V. 1, 1. *οἰκίζεσθαι ἐς τόπον* de *hominibus habitandi causa aliquo migrantibus* VIII. 22, 1. de *hominibus et urbibus* ibid. ἐς *κώμας* VIII. 21, 1. IX. 3, 2 extr. X. 3, 2.

Οἰκιστής. Vide *ἄριστος*.

Οἰκλῆς cor. in *Ἰοκλῆς* VI. 17, 4. VIII. 36, 4.

Οἰκοδομέω et *οἰκοδομῶμαι* promiscue I. 1, 3. V. 6, 4. X. 19, 1. conf. IX. 37, 3. *οἰκοδομῶν* et *ἐνοικοδομῶν* conf. IV. 20, 3.

Οἰκοδομή ad τέμενος, ἱερὸν et τὰν refertur V. 6, 4. cf. ad I. 19, 7 extr.

Οἰκοδόμημα de sepulcro II. 25, 6. 21, 5. i. q. *ὀρόφωμα* IX. 39, 5. de *munimento* I. 13, 5. Vide *οἶκημα*.

Οἰκοδομία IX. 3, 4.

Οἰκοθεν. Vide *οἰκαδε*.

Οἶκος i. q. *κεῖσις* ἢ *σὺμπασα* VIII. 51, 1. 40, 3. et *οἰκία* disting. VIII. 51, 1. et *δομοί* cum explicatione *κράτη* IX. 34, 5 sub fin. *Οἶκοι* oppositi τοῖς *καταῖς* I. 40, 3. Similiter *κατ' οἶκον* et *κατ' οἶκον* opp. τοῖς *καταῖς* in Plut. Cleom. c. 2. Thuc. II. 60. *cellulae seu cubacula parva* I. 32, extr.

Οἰτιάδαι, non *Οἰνειάδαι* IV. 25, 1. *Οἰτιάδων*, non *Οἰνιάδων* IV. 25, 6. V. 26, 1.

Οἰρήν, *Οἰρήν* et *Οἶρη* II. 25, 2.

Οἰνωῖτις Diana II. 25, 3.

Οἶμαι et *περιόμαι* conf. in lectt. Bekk. ad I. 40, 2. Vide *ἡγέομαι*.

Οἶος V. 13, 2. *οἶα δὲ καὶ ὅτε* X. 18, 4. *οἶχ οἶα τε ἦν* V. 15, 4. *οἶος* et *ὁ* conf. II. 27, 6. IX. 30, 3. *οἶχ οἶα* et *οὐ χρεία* conf. V. 15, 4. Vide *οἶα*.

Οἶς, ὀάδα et *δῖν* V. 20, 1.

Οἰταῖος et *Ἥπειρος* X. 24, 1.

Οἰτόλινον, non *Οἰτολλῖνον* IX. 29, 3. Similia ibid.

Οἰωνὸν ποτηρὸν ποιῆσθαι III. 9, 1.

Ὀκλάζω ἐπὶ τοῖς ποσὶ et *πόδα* X. 29, 4.

Ὀκνέω c. Accus. IV. 5, 1.

Ὀκνος X. 29, 2.

Ὀκτώ tentatur in *ὀγδοήκοντα* X. 17, 6.

Ὀλβιος cor. VIII. 14, 3.

Ὀλίγον τι X. 32, 2. *ἐμπροσθεν* II. 7, 4. *ἀπωτέρω* I. 16 imp.

Ὀλίγω τινί V. 14, 5 pro vulg. *ὀλίγω* τι et VI. 15, 3. *ὀλίγοι* IX. 6, 1. *δὲ ὀλίγου* IV. 16, 2 et addenda ad h. I. *ὀλίγου ἡλικίας* παρ' *ὀλίγον ἡλικίας* seu *ἡλικίας* I. 10, 2. *ὀλίγου ἡλικίας* II. 7, 1.

Ὀλισθαίνω an *ὀλισθαίνω*? V. 27, 3. VI. 14, 3.

Ὀλμος, mortarium, V. 18, 1 med. i. q. *ἰγὴ* IX. 24, 3. ἐς *ὀλμους καθικνουμένας ἑπεροὺς* V. 18, 1.

Ὀλμος et *Ἄλμος* IX. 24, 3.

Ὀλολύξαι IX. 11, 2.

ον μοι *ἐστὶν* VIII. 50, 1. δὲ δλον
X. 12, 3. III. 17, 6. Vide
iūs.

ος et δλος conf. X. 15, 2.

μπιάς 1. q. ὀλυμπιακός ἄγων

VI. 12, 3 et adn. ad VI. 2, 1.

Ολυμπιάδι et Ολυμπιάσι conf.

V. 21, 6. VI. 7, 3. 15, 3.

Ολυμπιασι, *Olympiae*, II. 11,

1. V. 8, 3. etiam Buttm. ad

Demosth. Mid. c. 40. De

Ολυμπιάσι et Ολυμπίασι V. 8,

1 et 4. 20, 2. conf. V. 1, 1.

1 et 5.

μπιακός et Ολυμπικός conf.

II. 8, 1. V. 7, 4. 21, 2. VI.

1, 1 et 5 bis.

μπιον conf. c. Ολυμπικῶν

VII. 2, 6.

νθος de fructu IV. 20, 1.

αγύρως VII. 24, 2.

αλος VIII. 21, 2. 39, 3.

ηρος obliti VIII. 21, 2.

ίλια. Vide Μινύα.

μα et ὄνομα conf. IX. 21, 1.

νύω c. Dativ. VIII. 15, 1. c.

accus. VII. 27, 1.

νυμι et ὀννυμαι X. 26, 1.

οιος, cum ellipsi X. 17, 2.

μοιος καὶ I. 22, 6. 14 extr.

II. 16, 3. ὁμοιος ἢ καὶ ibid.

ἢ (καὶ). ὁμοια cor. in ὁμοια

κ. 17, 2.

ολως ἢ IX. 11, 1 fin. καὶ I. 22,

1. IX. 8, 3. πάντες et οἱ πάν-

τες et similia VII. 27, 3. VIII.

1, 5. cum articulo et μάλιστα

VII. 25, 8.

ολογίω τινὶ VIII. 12, 3.

ολοτῶδες IX. 8, 3 sub fin.

ορος et ὄρος conf. VIII. 1, 1.

cum Genit. I. 44, 6. II. 12, 3.

14, 5 ubi Bekkerus corrigen-

lum censet. Ut Substantivum

est cum Genitiv. in Xenoph.

Cyrop. IV. 2, 1. ὁμορος πόλε-

ως I. 29, 12.

οῦ I. 24, 3. τινὶ III. 8, 2.

μοῦ, μετὰ et σὺν de eadem

c. V. 8, 3. pro σὺν VI. 19, 5.

atque ita Boeckhius poni di-

cit VII. 6, 3. VIII. 4, 6, 7, 7,

1. 8, 6 bis. sed in his locis

partim est una cum, et signi-

Tom. V.

ficat, praedicatum pertinere

ad utrumque subiectum per

ὁμοῦ copulatum, partim τοπι-

κόν, significans eodem in loco,

ut VIII. 8, 6. Pro eo, quod

Paus. V. 8, 3 dixit δραμεῖν

ἀσπλιν ὁμοῦ est in Schol. ad

Arist. Av. 290. τρέχειν μετ'

ὁπλιν. Sed in Paus. III. 14, 3.

est ὁ σὺν τῇ ἀσπίδι δρόμος. De

ὁμοῦ Herm. de rat. gr. gr. em.

p. 467 et Sch. Apoll. I. 1079.

Wyttenb. ad Plut. de discr.

adul. et am. pag. 72 Bait. in

ὁμοῦ maior est vis coniunctio-

nis, est simul, pariter, eodem

loco et eodem tempore eadem-

que causa; σὺν, cum, societa-

tem modo habet actionis, pas-

sionis, loci, σὺν et ὁμοῦ pro-

miscue in Soph. Ai. 764 et

766, uti etiam Schol. monuit:

τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τῆς σὺν. Sollici-

tatum v. auct. ad I. 24, 3.

*Ὁμόχρους V. 5, 6.

*Ὁμώριον. Vide Ἀργάριον.

*Ὁμως conf. c. ὁμοίως VI. 15, 3.

VIII. 51, 2. X. 4, 1. ὅμως καὶ

et οὕτως τῆς conf. V. 25, 7.

Vide μόνος.

*Ὁρατῆς et Ὁραστῆς conf IX. 5, 5

extr. VIII. 42, 4. X. 13, 5.

*Ὁρημι. Ὁρασθαι III. 6, 4.

*Ὁρομα ὑπὸ τινός X. 19, 6: καὶ

δοῖα X. 3, 2. ὄρομα εἶναι X.

82, 6. λαβεῖν ἐπὶ τινὶ VIII. 4,

2. II. 6, 2. fama X. 3, 2. no-

men celebre II. 6, 2. male inser-

tum IX. 36, 5 extr. X. 4, 4. obl.

VII. 25, 7. IX. 24, 4. subaud. I.

85, 2. II. 29, 3. IV. 34, 3. IX.

24, 4. 34 extr. 36, 5 extr. X.

12, 4. Locus imprimis nota-

bilis et nostri I. 35, 2 similis

est Strabonis X. 446. ἐτίθη

τοῦτο τῇ πόλει, ubi τοῦνομα

per ellipsin omissum putant.

add. auct. ad I. 85, 2.

*Ὁρομάζω et — ορμαι V. 7, 3. I. 39,

5. cum εἶναι II. 19, 5. 14, 1.

*Ὁρομάκρτος cor. in ὄρομα Κρη-

τος VIII. 31, 1.

*Ὁρομάστος, non Ὁρομαστός V. 8, 3.

*Ὀρως. Vide εἶμ.

R

- *Οξύλος, non *Οξύλος V. 3, 5.
 *Οξύς. *ἐς δὲ ἀνηγμένον, ἀπικύμ-
 γον* IX. 38, 2. *οὗς ἱμάς* VIII.
 40, 3.
 *Οξύτῳως, ionice, VI. 21, 7.
Vide βαρυτῳως.
 *Ὅπερ oblit. VIII. 43, 2. *ἄπερ et*
ἔπερ conf. in lectt. Bekk. ad
 IX. 22, 2.
 *Ὅπῃ, στόμα et στόμιον IX. 39, 5.
*(ὅπη. Vide *Ὅποι.*
 *Ὅπισθεν et ὀπισθε I. 18, 6. VIII.
 22, 5. 31, 2. *de ὀπισθοδόμῳ*
I. 40, 3. VIII. 22, 5. conf. c.
πάντας V. 19, 2. τοῦ ναοῦ VIII.
22, 5. τὰ δὲ ὀπισθεν VIII. 45,
4 fin. Vide ἱμπροσθε. cf. Lob.
ad Phryn. 284.
 *Ὅπισθοδόμος V. 15, 3.
 *Ὀπλάδαμος tentatur in *Ὀπλοδά-
 μας VIII. 32, 4.
 *Ὀπλίτης δρόμος VI. 15, 2. *ὀπλί-
 ται et πέλων φύλαγξ* idem VIII.
 50, 2.
 *Ὀπλιτικόν, τὸ, VII. 16, 2.
 *Ὀπλον IV. 13, 1. VIII. 50, 1. 51,
 2. *scutum* I. 13, 2. VI. 15, 2,
unde ὀπλου, ὀπλιτῶν et ὀπλίτης
δρόμος VI. 15, 2. 17, 1. σὺν
ὀπλοῖς VIII. 43, 3. ὀπλα pro
ὀπλῖται VIII. 51, 2. ἐν ὀπλοῖς
εἶναι VIII. 53, 4. ἔχειν IV.
7, 1.
 *Ὅποι conf. c. *ὅπη* III. 1, 1.
 *Ὅποια — ταῦτα VIII. 37, 1.
ὁποῖον κεκράτημεν ὁ λόγος I.
 24, 2.
 *Ὀπολέας an *Ὀπλέας VIII. 27, 2.
 *Ὀπόσος X. 20, 3. cum Optat.
verbi τυχεῖν ponitur in eo ca-
su, quem illud regit, I. 21, 8.
ὁπόσα et ὁπόσα καὶ IX. 34, 5.
X. 13, 4. 7, 2. I. 23, 3. ὁπό-
σον ἔστι οἶος τε ὡς πλείστον VII.
11, 1 extr. ὁπόσος tentatur in
ὁ.ος VIII. 34, 3. καθ' ὁπόσους
tent. in καθ' ὁπόσον et καθ'
ὁ.οι IX. 28, 2.
 *Ὀπότε praecise IX. 21, 3. *quo-*
nam X. 18, 2. *ὁπότε γε* IX.
 27, 5 extr. 36, 3. conf. IX.
 26, 2.
 *Ὀπου c. Infia. IX. 33, 3. cum
 Indicat. III. 11, 1. *ὅπου γε καὶ*
 IV. 35 extr. IX. 27 extr.
 36, 3.
 *Ὀπίδς. *ὀπιτοῦ πηλοῦ πεποιμαῖα,*
ὀπιτῇ γῇ VII. 22, 6.
 *Ὀπτω et *ἐς τὸν σύλλογον ἐπι-*
θεῖν sibi respondent VII. 5,
 3. *ὅψει* II. 23, 2.
 *Ὀπως *ἀν c. Optat. VIII. 41, 4.*
Vide οὕκ.
 *Ὀράω et *ἐνοράω ἐς* III. 18, 7.
 VIII. 18, 1. Male insert. VII.
 21, 6. et *ἔρατ confusa* videat-
 tur IX. 8, 1. Vide *ἐράω, ἐρι.*
 *Ὀργή. Vide *θύμος.*
 *Ὀργυλή. Vide *Ἀργυλή.*
 *Ὀρεινὴ δόδος *ἐς — εἰς* VI. 22, 3.
 *Ὀρειον, non *Ὀρεῖον III. 18, 9.
 *Ὀρεῖχαιλος II. 37, 3.
 *Ὀρεῖς VIII. 14, 1.
 *Ὀρεισθάσιον, non *Ὀρεισθῆσιον
 VIII. 3, 2.
 *Ὀρεισθεῖς X. 38, in.
 *Ὀρθία et *Ὀρθοσία III. 16, 6.
 *Ὀρθός. Vide *πλάγιος. ἐπι-*
δάκτυλος, digiti porrecti VIII.
 40, 3.
 *Ὀρχος II. 2, 1. Vide *ἄρα, ἄ-*
μος.
 *Ὀρμῖω et *ὀρμῖω* conf. VIII.
 5, 1.
 *Ὀρθρον, περὶ IV. 29, 1.
 *Ὀρμη I. 17, 1. Vide *ὀρμη.*
 *Ὀρμητηρίω *χρησθῆαι* I. 6, 6.
 *Ὀρμῖω conf. c. *καρμῖω* IX. 33,
 3 extr. *ὀρμισθέντες et ὀρμη-*
θέντες conf. VII. 5, 1. Vide
ὀρμῖω.
 *Ὀρμος τιρὶ X. 32, 2. i. q. *πε-*
τραχήλιος κόσμος IX. 29, 3
 extr. conf. c. *Ἐρμης* X. 28, 1.
 cum *δερκος* X. 29, 3 extr.
 *Ὀροβος X. 36, 1.
 *Ὀρος conf. cum *ὄρος* II. 27, 1.
 VI. 26, 5. VIII. 54, 5. *ὁ.ος.*
termini II. 27, 1. Vide *ὀρ-*
ρος.
 *Ὀρος, ὄχθος, λόφος et *πέγος*
Κρόνον V. 21, 2. *Gebirge* II.
 38, 5.
 *Ὀροφος I. 19, 1. II. 14, 3. *χει-*
νοῖς X. 5, 5.
 *Ὀρτίλοχος et *Ὀρσίλοχος* IV. 1, 3.
 *Ὀρφάνδα, non *Ὀρφάνδα X. 7,
 3 sub fin.

ρχομένους et Ὀρχομένους VIII. 13, 3.

ρχομένους VIII. 13, 2.

ω. ὀρεῖται κῦδος etc. IX. 38, 3.

non praecedentis, sed sequentis nominis generi respondet II. 13, 4. ita ponitur, ut in orationis bimembris priore parte alius eius casus intelligendus sit, quam in posteriore posuit est X. 4, 1. ad proximum referendum V. 10, 2. VI. 14, 1. ad remotius referendum VI. 14, 1. in anacoluthia VII. 7, 3. 17, 1. VIII. 23, 3. pro pronom. demonstrat. VII. 7, 3. cum Infin. IX. 33, 3. an ἄ post οὐα ἄλλα II. 8, 3? Relativum omissum et pro enunciato relativo parenthetico I. 42, 2. ὅς male insert. IV. 7, 2. VIII. 2, 1. X. 32, 2. 33, 3. omittitur IV. 3, 3. tent. in οἷος X. 19, 2. ὅς ἂν, si quis, cum Coniunct. VII. 23, 7. ὅς conf. cum οἷος V. 13, 2. cum ὅσος VI. 19, 3. cum ὡς VII. 25, 3. ὅν τὰ et ὅντα conf. X. 19, extr. Vide εὐτός, ὅ.

ταπερ ἡμέρα ἐχρήτο νέκτι VIII. 14, 5.

non cum Dat. X. 32, 9.

ἡμὴ χρωτὸς ἀνθρώπου de vaporibus, quos cutis humanae perirexhalant X. 4, 3. conf. c. ὀσμὴ V. 25, 1.

ος cum brachyologia VII. 7, 3. ὅσον V. 12, 1. VI. 13, 1. VIII. 25, 4. c. Infin. I. 23, 6. VII. 21, 5. ὅσον vel ὅτι cum Genit. substantivi pluralis et verbo substantivo, ut ὅσον vel ὅτι ἦν ὀπλων VI. 14, 1. ὅσον ἦν τῶν ὀπλων τῇ σκέτῃ κοῦρον. Vide addenda ad IV. 29, 1. Sic etiam οὐα X. 22, 2. οὐα atice pro ὅσον ibid. πλὴν ὅσον X. 13, 3. ὅσον ἐς I. 20, 3. 18, 7. cf. Viger. p. 130. οὐα I. 15, 3. οὐα γε ἀπὸ τοῦ σχήματος X. 25, 2. πλείστα οὐα VII. 23, 7.

etiam inverso ordine cf. Herod.

I. 14. Lucian. Asin. c. 21. ὅσος ἄλλος I. 15 extr. II. 4, 2. 8, 3. V. 11, 3. ὅσον γε tentatur in ὅσον τε II. 37, 5. conf. c. eo I. 25, 2. ὅσος δὲ VII. 8, 4. X. 18, 4. οὐα ἔστι, quanta quantae est VII. 26, 4. οὐα ἔστι, quotannis, conf. c. ἔτι VIII. 24, 5. ὅσος et ὅσος τε c. Infin., finem designante, I. 23, 6. IV. 16, 5. VII. 21, 5. VIII. 23, 2. ὅσον τε I. 27, 5. III. 4, 1. II. 37, 5. οὐα IV. 34, 6. VIII. 25, 7. auctar. ὅσῳ — ἐν τοσούτῳ IV. 7, 2. ὅσον male insertum X. 31, 4. ὅσος conf. c. ὅσος V. 11, 3. cum ὅσος IV. 14, 3. ὅσον conf. c. ἐς ἢ VIII. 27, 1. cum ὡς VII. 44, 5. 53, 2. tentatur VIII. 44, 5. Vide αὐτός, ὅ, ὅς.

*Ὅστις I. 21, 6.

*Ὅστις pro ὅστις δὲ VIII. 11, 2. Etiam in Thuc. VIII. 87. ὅτι ἀριστον ἦν τῶν ἀνδρῶν. Vide addenda ad IV. 29, 1. ὅστις δὲ I. 13, 3. VIII. 3, 4.

*Ὅτε i. q. ὅτι VIII. 25, 5. conf. c. ὅτι VII. 16, 3. cum ὅτε IX. 80, 5. ὅτε δὲ cor. in ὅδη X. 1, 1. Vide ἔτι, ὅτι, ὡς.

*Ὅτι μὴ nisi I. 18, 6. nisi quod III. 8, 1. ὅτι γὰρ μὴ I. 18, 6. 21, 1. ὅτι δὲ post ἄλλο μὲν οὐδὲν V. 14, 3. VIII. 8, 6. ὅτι conf. cum ἔστι V. 7, 2. cum ἔτι VIII. 8, 6. cum ὅτε IV. 23, 4. VI. 13, 1. VII. 7, 1. 19, 3. X. 14, 1. cum ὅστις VIII. 27, 10. ὅτε δὲ male tent. in ὅτι μὴ, nisi, V. 14, 3.

*Ὅτου conf. c. ὅπου VI. 4, 3. ὅτω δὲ τρώπῃ I. 13, 4. ὅτω δὲ καὶ ἄλλῃ V. 1, 7. ὅτω an pro ὅτω δὲ VIII. 11, 2? pro ὅ V. 27, 2. ἐφ' ὅτω δὲ IX. 3, 1. ὅτων et ὅτω ἂν conf. IV. 26, 5.

Οὐ, οὐκ, οὐχ. οὐκ num ante η? X. 12, 1. οὐκ ante οὐδὲ ponendum huic postpositum est X. 33, 5. Οὐ γὰρ τε II. 23, 6. III. 1, 7. conf. c. οὐ γὰρ τοι ibid. — οὐ δὲ X. 2, 1 οὐ — δὲ

R 2

ibid. — οὐκ ἔστιν ὅπως cum Indicativ. Praes. IX. 21, 3. addito ἄν c. Optat. Praes. VIII. 41, 4. cum Indicativ. Aor., addito οὐ et ἄν IX. 6, 1. cum Indicativ. Fut. IX. 27, 5. cum Indicativ. Aorist. et ἄν I. 35, 6. οὐκ ἔστιν ὅπου c. Indicativ. Fut. III. 11, 1. — οὐκ ἔτι, *neutiquam* VIII. 28, 2. — οὐ μέντοι — γε IV. 21, 7. οὐ μέντοι καὶ — γε X. 37, 4. 38, 1. — οὐ μὴ V. 13, 5 cum add. cum Coniunct. ut hic putatur esse *negantis*. εὐ μὴν οὐδὲ VIII. 41, 6. VI. 19, 9. οὐ μὴν οὐδὲ — οὐδὲ II. 14, 2. οὐ μὴν — ἀλλὰ καὶ VIII. 41, 6. οὐ μὴν τῷ γε VI. 13, 6. οὐ μὴν — γε III. 7, 5. VI. 13, 6 extr. VII. 26, 2. οὐ μετὰ πολὺ VIII. 8, 5. X. 22, 2. μετὰ δὲ οὐ πολὺ X. 23, 5. οὐ — οὐδέ — μίλα IV. 22, 2. οὐ — οὐδὲν VII. 19, 2. οὐ male insert. VIII. 8, 5. X. 29, 2. οὐ oblit. II. 31, 5 et 12. III. 22, 3. IV. 13, 2. V. 26, 2 et 4. VII. 11, 2 extr. IX. 40, 4 extr. X. 27, 1, fortasse etiam II. 4, 6. οὐ conf. c. εὐ IX. 40, 1. cum οἱ IV. 27, 5. cum οὐδὲ VIII. 36, 3. cum ὅ VIII. 29, 2. male tentatur in οὐδὲν X. 29, 4. οὐ πολὺ oblit. IV. 32, 2. conf. cum οἱ πόλλοι IV. 17, 4. οὐ θεὸν, *ἐνθεον*, εἰ θεὸν et ἄν θεὸν conf. IV. 12, 5. οὐκ εἶτα et οὐκ εἶτα conf. IV. 16, 2. οὐκ ἔτι conf. cum οὐκ εἶτα IV. 20, 1. cum οὐκ ἔτι VIII. 2, 1. οὐκ conf. c. οὐκ V. 24, 1. cum οὐδὲ VI. 26, 4 extr. οὐκ ἀπλῶς et οὐ χαλεπῶς conf. VI. 24, 2. οὐκ ἥμισυ et οὐκ ἥμισυ conf. VII. 1, 3. 5, 4. Vide οὐν.

Οὐ, *ubi*, conf. cum φ et ὅ VI. 4, 7. VIII. 25, 1.

Οὐ, Pron., ᾧ, Dat., Pausaniae frequens, vide praefat. ad Vol. I. p. 21. in repetitione obiecti X. 26, 1 extr. pro αὐτῆς I. 37, 2. ὁ πατὴρ οἱ et similia VIII. 2, 1. oblit. VIII. 11, 6 subaud. III. 14, 3. IX. 25, 6

extr. οἱ — αὐτῶν, εἰ ἴποι, IX. 18, 1. οἱ redundat X. 26, 1, ut αἰσῶ II. 3, 6. αἰσῶς pro pronome relativo repetendo VII. 5, 3. VIII. 24, 4. X. 35, 9. Vide αὐτὸς. αἰσῶν, αἰσῶς pro αὐτῶν etc. Vide Praef. ad Vol. I. p. 21. αἰσῶν ad homines nominatos refertur IV. 35, 6. 36, 5. redundat X. 5, 2. 38, 5. male insert. X. 33, 5 extr. oblit. IV. 2, 4. X. 8, 4. conf. cum αἰσῶν IV. 31, 6. VI. 18, 2 extr. X. 6 extr. cum αἰσῶν VII. 11, 1. 13, 5. VII. 27, 4. fin. αἰσῶν non redundat post nomen seu pronomen eiusdem casus, pro τούτους VI. 13, 4. 14, 7. VIII. 28, 2. disting. ab αἰσῶν IV. 5, 2.

Οὐδαμῶθεν V. 5, 5.

Οὐδὲ, *ne* — *quidem* X. 29, 5. οὐδὲ — καὶ X. 37, 3. oblit. X. 20, 2. male tentatur in καὶ X. 32, 9. οὐδὲ — οὐτε — οὐτε I. 38, 4. Sic enim ibi c. Bekk. scribendum, οὐδὲ conf. c. οἱ δὲ IX. 31, 5, cum οὐδὲν VII. 22, 6. VIII. 33, 1. 37, 4. IX. 36, 2. οὐδὲ τότε et οὐδέποτε conf. IV. 13, 4. οὐδέ τῃ et οὐδ' ἑνὶ conf. IV. 33, 7. Vide οὐ, οὐτε.

Οὐδέεις. οὐδὲν absolute VIII. 27, 10. cum ἡ I. 33, 4. cum οἱ IV. 22, 2. οὐδὲν τι μᾶλλον ἢ καὶ VII. 23, 6. οὐδὲν τι IX. 11, 1. conf. cum οὐδὲν τοι ib. et cum οὐδέεις IV. 10, 2. οὐδὲν αἰσῶν ἐστὶ μοι I. 10, 3. οὐδὲν ἔτι αἰσῶν χροῖται I. 26, 6. οὐδέεις I. 28, 9. conf. c. οὐδὲν ἐς VIII. 3, 2. οὐδέεις tentatur in ὅδε et αὐθι, IX. 15, 2. οὐδὲν et οὐδέεις conf. VII. 19, 2. IX. 26, 2. οὐδέεις τῇ φωνῇ VI. 6, 2. οὐδὲν ὡς λεῖπον IV. 13, 2.

Οὐκ. Vide οὐ.

Οὐκ εἶτα, *nullo modo*, I. 23, 7. VIII. 28, 2. non iam illo tempore, respondet καὶ αἰσῶν VIII. 8, 2. Vide οὐ, οὐδέεις.

Οὐκ οὐν. V. addenda ad IV. 9, 3.

μενον — γι I. 20, 1.
male insert. II. 31, 9. V.
1, 2 VI. 20, 8. IX. 15, 1.
oblit. VI. 3, 4. 14, 2. IX. 17,
omiss. ab auct. IV. 3, 3. V.
6, 1. IX. 22, 5. conf. c. ἦν
VIII. 4, 2. cum οὐ X. 21, 2.
ὅν in explicatione III. 9, 4.
πω. Vide οὐτω.
ἐὰ cor. in ἄρα et πέρα IX.
1, 1.

ράνια opp. τὰ ἐπὶ γῆν IX.
20, 3.

τε — καὶ X. 21, 2. 37, 3. οὐτε
— τε IV. 11, 2. 22, 1. conf.
cum οὐδὲ IV. 15, 3. VI. 2, 5.
25, 3. X. 11, 1. 23, 5. cum
ὅδε X. 21, 2. Vide οὐτω.

τοι oblit. III. 12, 3. conf. c.
ὅτι V. 16, 2.

τος in epanalepsi I. 19, 4. 20,
1. 21, 6. VIII. 9, 4 extr. 43,
3. IX. 13, 3. pro adverbio
oci hic II. 17, 1. ἐν τούτῳ
post ἕως IV. 4, 4. De τούτο
et τούτων vide IX. 10, 1. quae
conf. III. 26, 8. οὗτος μὲν —
ἐν VIII. 24, 3. τούτο μὲν —
ἕτερον δὲ X. 4, 1 extr. αὐτῇ
ῥῆδς, *flamma, quae hic incen-*
ditur, IX. 3, 4. cf. I. 20, 1.
τούτο seu ταῦτά ἐστι omittitur
in quibusdam enunciationibus
quum Adiectivum praecedit
rem qualis sit denotans et sine
Substantivo positum quod de-
inde sequitur res exponenda.
I. 17, 4. 20, 1. οὗτος male in-
sertum VI. 6, 3. 13, 3. VII.
17, 6. oblit. V. 16, 2. οὗτοι
μὲν δὲ oblit. X. 10, 1. ταύτῃ
oblit. X. 4, 1. τούτο τὸ oblit.
V. 18, 2, quod VII. 16, 3 in
τότε τὸ cor. omittitur ab auct.
IX. 21, 1. τούτα subaud. VI.
4, 4. οὗτος conf. cum αὐτός
VIII. 23, 5. cum ὁ VIII. 24,
4. τούτο conf. c. τοσούτο VIII.
5, 3. IX. 3, 3. cum οὕτως
X. 5, 5. ταύτῃ conf. c. ταύτῃ
V. 7, 3. cum ταύτῃ IX. 8, 2.
ταῦτά conf. c. ταῦτα III. 16, 4.
18, 7. τούτων conf. cum τοῦ

τῶν III. 23, 3. ἐπὶ τοσούτοις cor.
in ἐπὶ τοὺς ρί, ἐπὶ τοῦ σός,
ἐπὶ τοῦ σοὶ et tentatur in ἐπὶ
σός X. 26, 1. p. 247. ἐς τούτο
tent. in ἐς τοσούτο VII. 15, 2.
Οὕτω et οὕτω δὲ τι, non sequen-
te ὥστε II. 33, 3. X. 13, 2. 28,
1. oblit. VIII. 24, 1. X. 4, 6.
conf. cum οὐ VIII. 24, 1. cum
οὕτω IV. 4, 1. cum οὕτε VIII.
8, 6 cum οὕτως V. 3, 5. 9, 5.
VI. 6, 3. 13, 2. X. 5, 5. cum
τούτῳ III. 4, 6. οὕτω in apo-
dosi I. 38, 8.

Ὀφελω VII. 22, 8. tentatur in
φιλεῖν ibid.

Ὀφελος. ὅτ' οὐδὲν ὄφελον et ὠφέ-
λιμον, frustra, IV. 13, 1. opp.
δ τι περ ὄφελος ibid.

Ὀφίς ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ VIII. 8, 3.
ὄφίς et δράκων promiscue VIII.
8, 3. X. 13, 5. Ὀφίς de ho-
mine I. 36, 1.

Ὀχθος. Vide ὄρος.

Ὀχλος. Vide εἶμα.

Παγασός et Πήγασος X. 5, 4.

Πάγη IX. 37, 3. πάγας ἐστίναι
ὑπὲρ τῶν ἀγγέλων, περὶ τὰ ἐγ-
γήϊα ibid.

Παγκράτιον et πάλῃ coniungun-
tur I. 35, 4. Vide πυκτική.

Πάγος. Vide ὄρος.

Πάγην tentatur in πᾶσι X. 15, 2.

Παγώνδας X. 7, 8 sub fin.

Παλδερως II. 10, 4. cf. Berkeri
ep. crit. Arcadio subiuncta p.
205 sqq.

Παιδεύω. Vide διδάσκω.

Παιδείῃ II. 10, 1.

Παιδών. Vide παῖς, πῆδον.

Παιδοτρόφος Diana IV. 34, 3.

Παιονικός ταῦρος i. q. βοὺς ἄγριος
X. 13, 1.

Παῖς, ὁ et ἡ conf. IX. 13, 3
med. παῖδες et ἀγένοι disting.
VI. 6, 1. 14, 1. conf. c. παι-
δών III. 7, 1. IV. 10, 2. cum
πᾶς VI. 7, 1. VIII. 7, 5. X.
7, 3. Vide ἄνθρωπος, ποῦς.

Παῖω τιτὶ ἐς I. 42, 7 et addenda.

Παιωνίος et Παιώνιος V. 7, 4,
non Παιοναῖος, Παιονίος V. 14,
5. 26, 1.

Πάλα tentatur in πολλά II. 25, 7.
Παλαιός, vetustate detritus VIII. 11, 2. Vide πολὺς et γέρον.
Παλαιῶν et πόλει Πάφω conf. VIII. 5, 2.
Παλαιστικός I. 39, 3.
Παλαιστρινός et παλαιστής conf. VI. 23, 4.
Παλαμίων IX. 3, 2.
Παλεῖς de scriptura VI. 15, 3.
Πάλη et μάχη conf. VI. 15, 3. Vide παγκράτιον, πάλος.
Πάλιν. Vide πόλις.
Πάλαμιος cor. VIII. 36, 4.
Παλλάνα et Παλλήνη conf. cum Πελλήνη VI. 8, 3.
Παλλήν X. 7, 3.
Πάλος, sors et κίλη conf. VI. 24, 2.
Παμείσος et Πάμισος IV. 3, 6. 34, 1.
Πάμφυλοι et Παμφύλιοι VII. 3, 3.
Παμφύλιον VIII. 28, 2.
Πάμφως cor. in πᾶν φῶς VIII. 37, 6.
Πᾶν Deus VIII. 38, 8.
Πανδύριος X. 30, 1 med.
Πάνδημος I. 22, 3.
Πανέλληνες II. 29, 6.
Πανέλληνιον, mons Iovis, II. 30, 4.
Πανέλληριος Iupiter II. 29, 6.
Πανηγόρια et πανηγορεῖν. Vide addenda ad I. 43, 6.
Πανήγυριν ἀγειν et πανηγυρῖζειν ἐς πόλιν X. 32, 9.
Πάντα II. 22, 10.
Πανοπεύς X. 3, 2. et Φανοπεύς X. 4, 1. *Πανοπίων* cor. in Πανόπων ibid.
Πανστρατιά circumscribitur X. 20, 2. cor. in πανστρατιά IV. 11, 1.
Παντάπασι conf. cum πάντα III. 15, 8.
Πάντως conf. cum πάντα I. 9, 8. cum πάντων IV. 3, 3.
Πανύσις, non Πανυσσις X. 8, 5. 29, 4.
Πᾶς et Πᾶτος VIII. 23, 6.
Παρά c. Genitiv.! IX. 17, 4. c. Accus. ad, iuxta, ubi alias

Dat. I. 38, 9. III. 17, 7. de imitatione ibid. i. q. τὸ ἑναι-
 τλον IX. 21 extr. τὰ παρ' αὐτοῦ
 seu τὰ πόρῳα IV. 12, 3. παρ'
 ἀποστρέφω IV. 8, 2. παρὰ ἑτοῦ
 IX. 32, 2. X. 4, 2. παρὰ νό-
 χην I. 32, 4. π. τὸν βίον VIII.
 5, 3. παρὰ πολὺ ἢ ἐνίκη γενεῶν
 I. 13, 2. III. 18, 3. υπερε-
 λίσθαι III. 1, 4. Sic etiam
 Thuc. II. 89 ἡσσηθέντες παρὰ
 πολὺ παρὰ male insert. VII.
 10 sub fin. oblit. IX. 9, 1. X.
 33, 4. subaud. VIII. 27, 3
 med. παρὰ c. Accus. et Genit.
 conf. V. 24, 1. c. Accus. et
 Dat. conf. II. 10, 4. IV. 12, 2.
 παρὰ et πρὸς conf. IV. 9, 1.
 22, 3. 23, 3. 24, 1 bis. 26, 2.
 VIII. 13, 1. ubi de praep. πα-
 ρὰ cum verbis eundi et mit-
 tendi. παρ' αὐτοῦ et παρὰ τοῦ
 conf. IV. 19, 1.
Παραβαίνω III. 11, 1.
Παραβάλλον tentatur in παρο-
 βόλας VI. 6, 1.
Παραβάται quinquaginta? V. 9, 2.
 Vide ἀναβάται.
Παραβυστον I. 28, 8.
Παραγγέλματα X. 24, in.
Παραγίγνομαι IV. 32, 4.
Παράγω, falsa persuades, VII.
 12, 2. demulceo III. 6, 2.
 γράμματα ἐπὶ βραχὺ VI. 19, 3.
 παρῳγεσθαι ἐκ τοῦ τοῦ X. 23,
 5. III. 4, 1. παρῳγεται ἐπὶ βρα-
 χὺ VI. 19, 3. conf. c. παρῳ-
 σιν X. 23, 5.
Παραδέχομαι. Vide ἀποδέχομαι.
Παραδίδωμι c. Infin. I. 8, 6.
Παραδύαμι c. Accus. VI. 1, 2.
Παραδύω I. 2, 4.
Παραθέω τίνα VI. 1, 2.
Παραβύσιον VIII. 28, 4.
Παριγίγνομαι II. 1, 2.
Παριγίγνομαι pronomine omisso
 IV. 15, 2. I. 10, 5.
Παραφύσισ X. 9, 5.
Παρακαθίζομαι. Vide περικαθί-
 ζομαι.
Παρακαλῶ V. 9, 1.
Παρακαταθήκη IX. 25, 6. II.
 18, 6.
Παρακατατίθημι IX. 25, 6.

πρακτάμενος et παράκειμαι
conf. X. 30, 3.

παραλαμβάνομαι cum Genit. *apprehendo*, VI. 4, 1. παραλαμβάνειν, ἐπιλαμβάνειν et λαμβάνειν conf. VI. 4, 1.

πᾶσι et παρ' ἄλλα conf. in lectt. Clav. ad IV. 12, 3.

πᾶσι λόγος κλέρον VI. 1, 1. πᾶσι λόγον X. 16, 4.

παραμένω conf. c. διαμένω II. 21, extr.

παραμένον et παρ' ἐκίστην ἡμέραν X. 4, 2.

παραπλέω I. 12, 2.

παραπλέω. Vide παραπλέω et VIII. 14, 8. an confusum cum πλεῖν I. 35, 1?

παραπλήξ VII. 21, 1.

παραπλόνες III. 2, extr., ut Strabo VIII. 368 (210), *litus, quod navigantes legere solent*.

παρασκευάζω ἄδιον X. 20, 1. παρασκευάζεσθαι τινί III. 19, 10. τινά IV. 3, 3. Sic et παρασκευάζειν Thuc. III. 36. παρασκευάζεσθαι cum ὥς et partic. Fut. III. 8, 2. IV. 13, 3. V. 15, 4. I. 12, 3. IX. 13, 3.

παρασκευή I. 13, 2.

παρασιώτης IV. 11, 2.

παρασηματιζόμενος σῆμα? X. 5, 5. tentat. in παρεχόμενος ibid. παρασηματιζόμενος et παρεσημαμένος conf. X. 5, 5.

παρασιώτης I. 13, 2.

παρασιώτης IV. 11, 2.

παρασηματιζόμενος σῆμα? X. 5, 5. tentat. in παρεχόμενος ibid. παρασηματιζόμενος et παρεσημαμένος conf. X. 5, 5.

παρατίθημι ὄνομα II. 14, 2.

παρατρέπομαι ἐκ τοῦ τοῦ III. 4, 1. IV. 4, 4.

παραντίκα cor. in παρ' ἀντίκα VIII. 12, 3 in παρὰ ἀντίκα X. 10, 3. 14, 1.

παραφθάνω. παρῆφθη V. 8, 3.

παραφυλάσσω, *observo*, IX. 1, 3.

παραχωρήσισθαι III. 1, 7.

παραδολίς, ὅ? VIII. 2, 3.

παραία et παραία III. 20, 8.

παραίθη. παρείται I. 29, 9. X. 36, 4.

παραίμι. παρίαισι X. 24, 4.

παραίμι-εις VII. 4, 3. VIII. 10, 4 extr. ἐν τῷ παρόντι X. 20, 1.

παρίαις et παρίαις conf. X. 30, 2. παρόντα et παρ' ἂν τα conf. II. 81, 6.

Παρίαι I. 22, 7. II. 20, 1.

Παριενθήκη I. 8, 1. Wittenb. ad Plut. Conv. Sapient. p. 151 E.

Παρεῖς, non παρεῖς VII. 21, 3. ita scripsi II. 30 extr. et VII. 21, 3. praeter, II. 30, 9. c. Genit. et Accus. VIII. 45, 2. c. Acc. VII. 18, 5. παρεῖς duplicatum VIII. 45, 2. παρεῖς δοῦν VI. 7, 2 conf. cum παρεῖς VI. 7, 2. παρεῖς cor. in παρείται II. 30, 9. παρεῖς εἶδ' et παρείται conf. VIII. 45, 2.

Παρεξέρχομαι c. Accus. X. 28, 2.

Παρεῖς, *deinceps*, VI. 7, 2. et παρεῖς ἡ conf. in lectt. Bekk. ad IX. 27, 3.

Παρεργον I. 9, 4. X. 27, 1 sub fin. II. 4, 2.

Παρέρχομαι τοὺς συνθέτους VI. 1, 2, 3 init.

Παρεννήματα II. 16, 2.

Παρεννήσω IX. 5, 1.

Παρέχω I. 25, 4. 27, 4. 35, 6. II. 9, 3. 5. III. 4, 6. 9, 4. 21, 8. παρέχεσθαι I. 26, 6. 5, 5. 12, 3. 28, 10. 34, 2. 23, 12. 25, 2. 38 init. et § 5. 35, 6. 22, 4. 21, 5. 9. II. 15, 5. 34, 2. III. 3, 2. 5, 8. 6, 1. 11, 2. 15, 2. V. 5, 4. 5. 25, 2. IX. 39, 5. VI. 7, 3. De Imperfecto Pausaniae usitato vide V. 26, 3. cum Infin. III. 25, 5. ἐς ἐπιδείξειν I. 44, 3. παρέχεσθαι VII. 21, 6 extr. τι ἐς μνήμην VIII. 32, 1. τὸν ὄροφον χαλκοῦν V. 12, 4. σῆμα X. 5, 5. 29, 2. παρέχετο et παρίεχετο conf. V. 26, 3. Vide μετέχω.

Παρήγορος I. 43, 6.

Παρήκω I. 44, 3 et 5. II. 34, 9: V. 13, 1. cum παρὰ et Accus. VI. 20 init. cum κατὰ et Gen. VI. 19 init.

Παρθένος et Παρθένου disting. VI. 21, 6.

Παρθένου, *intactae*, VIII. 24, 4. Vide Θεός, κόρη.

Παρθενονίους conf. c. παρθενον μὲν φ et tentatur in παρθενομένους, πορευομένους, παραγωμένους IX. 33, 3.

Παρήμι. παρήμι et παρήμι dist. X. 24, 4. παρήμι et παρήμι conf. IV. 25, 1. παρήμι — ἐστὶ I. 22, 7.

Πάριος cor. in *Πάριος* I. 33, 2. VIII. 47, 1.

Παρισσοῦσθαι VIII. 27, 9.

Παρίστημι IV. 19, 1. 21, 4. 22, 2. IX. 9 extr. τιμὴ, *incessere aliquem*, IV. 12, 1. *adstipere*, de rebus pictis VI. 22, 4. παραιοῦσθαι πολιορκούμενον, πολιορκηθέντα, πολιορκία et πολέμῳ X. 33, 2. VIII. 27, 1. IX. 9, 2. παρίστασθαι I. 33, 4. II. 19, 3. IV. 35, 3. 13, 2. 15, 2. 21, 6. 25, 2. 29, 1. V. 15, 4. 16, 3. X. 10, 3. 22, 2. παρίστατο cum Dat. et Infin. IV. 13. 1. IX. 11, 2. παρίστατό μοι γινώσκειν V. 16, 3. VI. 19, 3. παρίστατο λογισμός Βρέννῳ X. 22, 2. Sic. Soph. Oed. Tyr. 882 (911) δόξα μοι παριστάθη. παραιοῦσθαι τιμὴ IX. 14, 3. παραιοῦσθαι, παρίστασθαι I. 23, 4. παρίστασε τοῦτο Ἐπαμινώνδῃ ἀπαγαγεῖν IX. 14, 3. παριστάσθαι VIII. 9, 1. παρίστη μοι θαῦμα I. 23, 4. παριστάσθαι et καθιστάσθαι conf. X. 34, 2.

Παρηγοῖα νύπη X. 1, 1.

Πάρνοψ I. 24, 8.

Παροικίω ἐν VIII. 24, 1.

Παρορμύω an pro *παρορμύω* L. 44, 3? Vide add.

Παρρησία et *Παρρησία* VIII. 27, 3 med.

Πᾶς cum *ὁμοίως* coniung. I. 26, 5. II. 33, 4. VII. 30, 1. 27, 8. πάντες ὁμοίως II. 16, 1. In Orphei fragm. I. 2 est πᾶσιν ὁμοῦ. Cum et sine articulo I. 18, 9. IX. 28, 1. 30, 1. II. 6, 1. πᾶν VIII. 38, 8. πᾶς oblit. X. 36, 3. τὰ πάντα ποιῶ τίνα, πᾶν μοι ἐστὶ VIII. 50, 1. πᾶσα et τὰντα conf. III. 21, 6. πάντα et παρὰ conf. VII. 9, 1. πάντων conf. cum παντί τῳ IV. 18, 4. πᾶσιν δίδωται cor. in *πανδίδωται* X. 17, 4 extr. ἐς πᾶν κινδύ-

νον I. 6, 6. Vide ἀπας, παντάσῃς, πάντως.

Πάσχω conf. cum *πείθω* VI. 19, 3, cum *ποθέω* IX. 17, 4. con. c. ὑπὸ VII. 9, 5.

Πάτηρ. πατὴρ scil. ὢν, *quis alicuius filius dicitur*, VI. 3, 2. *filius et pater pro filio patris* VII. 2, 2. Vide *μάτηρ*.

Πατρὶς et *πρὸς* conf. VII. 20, 5.

Πατρὶς X. 24, 2.

Πατρογένιος Neptunus II. 32, 7.

Πατρόθεν conf. c. *κατὰθεν* VII. 7, 4. cum *προτεθέν* I. 14, 4. II. 7, 3.

Πατρονόμοι II. 9, 1.

Παῖς cum Particp. VII. 10, 1. cum Accus. Participii III. 4, 4. cum Infin. sine articulo et cum *μή* III. 25, 5. *πανθῆναι* et *πανοθῆναι* II. 22, 9. IX. 37, X. 7. I. 23. V. 1, 5. VI. 2, 1. conf. cum *παναθῆναι* VIII. 5, 8. *παύσθαι* τῆς ματίας III. 2, 1. *ἐπαυσε* tentatur in *ἐπαυσε* et *ἐπέπαυσε* VIII. 41, 5.

Πάφια Venus VIII. 5, 2.

Παφίης et *Πασιφάης* conf. III. 26, 1.

Πάφος et *τάφος* conf. VIII. 24, 3 extr.

Πέγκυλας et *Πευκέλλας* VIII. 4, 2 med.

Πεδῶν VI. 5, 3. conf. cum *ιστέναι* ibid.

Πεδίον et *παιδίον* conf. VIII. 7, 1. 12, 4. 44, 6.

Πέλος i. q. ὀπλίτης (quod vide) X. 21, 2.

Πείθω oblit. VII. 13, 5. *πείθεισθαι* τιμὴ, *credere*, VI. 3, 4. *πείθοιτο* ἂν τις VIII. 2, 2. 14, 2 extr. *πείθοιτο* conf. cum *πείθοιτο* II. 37, 4. VII. 25, 2. VIII. 2, 2. et cum *πείθοιτο* VIII. 14, 2. *πειθόμενος*, *πειρωμένος* et *ολομένος* conf. I. 40, 2. *πείθειν* tentatur in *πείθει* et *εἰπεῖν* III. 4, 4.

Πειρώμαι c. Partic., *aggredier*, VII. 16, 8. *ἐπειρώτο* conf. c. *πειρῶν*, *τε εἰρῶν* et *δὲ ἐτι εἰρῶν* VII. 16, 8. Vide *ολομας*.

ανδρος et Πισανδρος II. 7, 4.

πιδῶρος cor. V. 6, 5 et in ectt. Clav. ad VI. 7, 1.

ίγιος conf. cum Πιλαγίος II. 21, 3.

αρος de magno sian X. 13 xtr.

αρος VIII. 2, 1.

ας X. 12, 3 cum Dat.

λάνα et Πιλήνη III. 21, 2. or. in Κυλλήνη VIII. 15, 4. Vide Παλλάνα.

λην et Πέλλης VII. 26, 5.

ελληνίους, Πιλήνην et Πιλήνην VII. 26, 5.

λόπιον V. 13, 1.

λοπονησίος et Πιλοπονησιαῖος πόλεμος IV. 6, 1.

λητη pro πελταστής VIII. 51, 2. ηματα et πέλαιοι, placetulas rotundae, VIII. 2, 1.

μπω παρὰ I. 22, 2. IV. 22, 3.

τέμπει φέρουσιν iubet ferre X. 38, 7. πεμφθεῖσαν seu ἰχθυήσαν subaud. IV. 24, 1. Vide διυπέμνω.

νθλος II. 18, 5.

νταθλος et δρομεὺς disting. VI. 23, 1. πένταθλοι V. 8, 3. VI. 3, 1. I. 35, 3. πένταθλον ὁσκεῖν, ἀθλεῖν, μελετᾶν II. 7, 2. VI. 3, 4. πένταθλος εἴκη VI. 3, 1.

ντακτελευθος VIII. 9, 2 in carmine.

ντεκαλδενα tentatur in πεντήκοντα X. 33, 6.

έπειρον conf. cum ὥραλον IX. 25, 1.

έπλος πορφύρας II. 17, 6.

έπρωμένη IV. 9, 4. VIII. 21, 2.

έρα γε τῆς εἰκῆς VI. 8, 2. πέρα δινῶν IV. 5, 2 ubi Bek. sollicitat. IV. 29, 1. π. τοῦ δυνατοῦ. Similiter Eurip. Hecuba

707 θαυμάτων πέρα. Thuc. II. 64 πέρα ὧν προσδέχομεθα.

Strabo XIV. 513 πέρα τοῦ μετρίου. πέρα conf. cum περὶ et πρὸ VI. 13, 6. cum πέρα IX.

55, 1 p. 118.

Πέραν e regione I. 24, 1. X. 8, 3. 36, 4. auctar. ad II. 15, 5. 22, 2.

Περαιθεῖς, non Παραιθεῖς, Απριθεῖς etc. VIII. 3, 1 extr. 27, 3.

Περαιόμαι κατ' εὐθὺ τῆς θαλάσσης IX. 32, 1.

Περᾶν V. 15, 3.

Πέρας, latus, ora VIII. 1 in. ἴμας pars montis II. 36, 2. X. 13, 2. τοῦ λιμένος II. 2, 3. τῆς μάχης X. 20, 2. τῆς πόλεως, ὁδοῦ X. 84, 3 et 4. περάτι, in fine, conf. cum περὶ τῷ X. 13, 2. Vide πέτρα, τέρας.

Περγαμηνοὶ et Περγαμοὶ conf. VI. 24, 6.

Πέργαμον I. 11, 2.

Πέρθω de igni X. 31, 2. περθεσθαι. in προήθησθαι X. 31, 2.

Περὶ i. q. κατὰ, vide addenda ad I. 25, 2. περὶ Θράκην οἰκεῖν I. 25, 2. T. I. p. 88. adn. ubi vide addenda. περὶ τῇ ψυχῇ διουαστήρια. VII. 9, 3. περὶ πον et περὶ — κον, circiter, VII. 27, 5. πέδαι περὶ τοῖς ποσὶ III. 15, 8. cf. V. 20, 5. περὶ oblit. VIII. 7, 4 extr. Omittitur, vide λόγος. conf. c. ἐπὶ VIII. 42, 6. cum παρὰ III. 8, 2. tentatur in παρὰ, praeter, IX. 29, 3. in πρὸς, circum, X. 13, 2.

Περιωρῶ II. 1, 2.

Περιβάλλομαι, δύναμιν, πέρδεια VIII. 8, 5. λείαν IV. 16, 5. τεῖχος, χάρακα IV. 27, 4. oblit. VII. 8, 5. περιβάλλειν et περιλαμβάνειν conf. IV. 16, 5.

Περύβοι cor. X. 23, 1 med.

Περύβολος, ἱερὸν, ναὸς II. 27, 1. et τέμενος de eodem templo VIII. 30, 2. de aedificio VI. 21, 2. etiam ἀγάλματος II. 3, 3. τεύχους IV. 31, 5. cf. II. 10, 2.

Περιεῖναι conf. cum περιεῖναι III. 15, 3. cum παρῖναι IX. 22, 2. περιόντες ἀριθμῶ καὶ πολλῶ.

Περιελεγμένον et περιελεγμένον VI. 19, 5. IX. 39, 2.

Περύκω, tuesor, VII. 17, 5 sub fin.

- Περικυβίζομαι* το II. 20, 1.
Περικυβίζομαι τέχνη, σοφίῃ VI. 18, 2. conf. cum περιλαμβάνω ibid. περιήλαθε VI. 18, 2. περιελθὼν cum Dat. I. 10, 4.
Περικύβει IX. 22, 2.
Περικυβίζομαι, obsideo, III. 6, 3. conf. cum περικυβίζομαι ib.
Περικύβειμαι. Vide ἐπικύβειμαι.
Περικύβειος II. 22, 8.
Περικλύμενος. Vide Κλύμενος.
Περικλύπτω de avibus in rem irruentibus X. 15, 3.
Περικλαμβάνω conf. cum ἐπικλαμβάνω X. 22, 5. Vide περιβαλλω, περιόχομαι.
Περιμένω IV. 9, 2. περιμένοντα ἀμύνεσθαι ibid.
Περικυβίδες πόλεις VII. 13, 4.
Περιπλέω III. 23, 2. conf. cum περιπλέω ibid.
Περιποιέω, vinum servo, VIII. 51, 3.
Περύπολος X. 32, 5.
Περύρραγος I. 85, 6.
Περύρραγες I. 23, 8.
Περύρραγες cum δὴ et το III. 12, 7.
Περύστολος, στοαίς VI. 25, 1. cor. in περύστολος V. 10, 2.
Περύσσεσθαι IV. 25, 3. Confer de hoc Aor. Fischer ad Well. III. pag. 98 et 99 et v. ἐναγασθεῖς.
Περύτρεψεν tent. in περιτροφῆσαι IX. 2, 3. 17, 4.
Περύτρεψεν tent. in περιτρέφω. Vide praef. ad Vol. I. p. 43 in.
Περύτρεψεν cor. IX. 29, 3.
Περύτρεψεν IX. 4, 3.
Περύτρεψεν V. 14, 4.
Περύτρεψεν et Περύτρεψεν, quae de Persei rebus exponit X. 25, 3.
Πέρταμι et πέταμαι VIII. 22, 4.
Πέρταμι de arce I. 30, 1. πέτραν et πέτραν conf. IX. 2, 3. 38, 3. πέτρων et πετρών conf. X. 5, 5. Vide χηραμός.
Πέρταμι et Πέρταμι IX. 41, 3.
Πέρταμι de disco II. 29, 7.
Πέρταμι VIII. 12, 3.
Πέρταμι VIII. 15, 1.
Πέρταμι VIII. 22, 6.
Πήγασος et Παγασός I. 2, 4 II. 4. 1. X. 5, 4.
Πήγη I. 14, 1. ὕδατος I. 28, 4. male insert VII. 21, 6. conf. cum γῆ II. 31, 12. IV. 35, 6. VIII. 8, 3. 22, 3. 54, 1. πηγή et παγὰ conf. in lectt. Clar. ad I. 44, 6.
Πηλαῖος, limus amarus IV. 34, 1.
Πηλός, ἀγάλματα ἐκ πηλῶν I. 2, 4. VII. 22, 6. ἔργα πηλῶν illustrantur in Hemsterhus. anim. in Lucian. appendice p. 7.
Πηλός, non Μηλός, Μηλός etc. V. 1, 7.
Πηρὼ et Περὼ X. 31, 3.
Πηρὼ tentat. in πηρῶν VIII. 31, 1. πηρὼν I. 24, 7.
Πήλω de pestilente morbo II. 32, 5, ut Thuc. II. 54, 58. πηλῶσθαι πολέμῳ VII. 11, 2.
Πήρῳ V. 16, 5.
Πήρῳ et Περῶν IX. 29, 2.
Πήρῳ τινι VIII. 51, 1.
Πήρῳ VII. 5, 4.
Πήρῳ. Vide ἐπικλήρῳ.
Πήρῳ. πηρῶν et πηρῶν VIII. 50, 5.
Πήρῳ cor. in Πήρῳ II. 26, 7.
Πήρῳ ἐκ θεοῦ X. 37, 5. πῶν et πῶν conf. VII. 13, 5. 16, 4. πῶν et πῶν conf. IX. 20, 4.
Πήρῳ et Πήρῳ IX. 18, 2.
Πήρῳ, non Πήρῳ VII. 5, 5.
Πήρῳ. ἐπικλήρῳ II. 8, 3.
Πήρῳ. Vide ἐπικλήρῳ.
Πήρῳ et Πήρῳ V. 3, 1 eius pro-sodia V. 10, 2.
Πήρῳ, non Πήρῳ VI. 22, 2.
Πήρῳ δὲ, si auctor fidem rei recusat, vide Praef. ad Vol. I. p. 13. πῶν ἢ Ἡφαίστω κ τούτων I. 20, 2.
Πήρῳ, non Πήρῳ etc. X. 9, 4.
Πήρῳ κύρῳ II. 10, 3.
Πήρῳ et ὄρθα ἐπικλήρῳ X. 16, 1.
Πήρῳ V. 13, 4.
Πήρῳ et πῶν late patent IX. 30, 1.

λαοτήν mater deum unde dicta? V. 13, 4. cor. ibid.
 λάσις VI. 4, 2 et 3. IX. 30, 2. 35, 2. Vide πλάσσω.
 λα.ική, opp. γραφική IX. 35, 2.
 λάτεια et Πλαταιά IV. 36, 5. Πλατάς et Πλαταιᾶς disting. IX. 1, 2. Πλαταλαίων, non Πλαταιάσιν, Πλαταιάων V. 23, 1. VI. 10, 2. III. 4, 7.
 λατάνατος III. 11, 2. eius flexio, ibid et III. 25, 1. Apollo unde dictus? II. 94, 6.
 λαταριστῶν, πλαταρεῖται, IV. 34, 1. fluvius VIII. 39, 1.
 λᾶς absol. X. 36, 2.
 λατύφελλος ὄρες VIII. 12, 1.
 λειστός, non Πλειστός, nomen fluminis X. 8, 5.
 λειστόν, ἐπὶ πλειστόν a. Genit. I. 5, 5. πλειστον cor. in πλείων X. 33, 5.
 πλείων, πλίων, φιλοτιμία VIII. 22, 6. πλείονα c. Dat. I. 29, 6. τὰ πλείω et πλείονα plerumque, IX. 38, 5. πλείονες de mortuis I. 43, 3. Sic et Anthol. Pal. T. I. p. 530. ἀπλείους τῶν ἀνθρώπων V. 9, 6. πλείους male insert. VII. 5, 1. πλίων pro μᾶλλον VIII. 22 extr.† 24, 4. extra constructionem positum VIII. 21, 1. 29, 3. πλίων ἢ VIII. 29, 3. omisso ἢ X. 37, 3. ἐς πλίων VII. 12, 1. ἐς τὸ πλίων προεῖναι, vidē ἐς. πλείονος ἔστιν VIII. 7, 3. πλίων εἶναι τι καὶ οὐδὲν IV. 9, 5. πλίων ἔχειν I. 29, 7. πλίων et πλείων conf. IV. 2, 2. V. 2, 6. VII. 19, 2. πλίων et πλείονος conf. VIII. 7, 3. πλείονος conf. cum πλίων ἔστι VII. 25, 8 extr.
 πλέω ἐν τινί X. 29, 2 extr. πλέκεσθαι ἐσθῆτα φορεῖν VIII. 22, 4. Vide ἐπιλέγω.
 πλεῖρα X. 16, 1 extr.
 πλέω ἄνω IX. 32, 2.
 πλεγή, πηγῇ, φυγῇ et μάχῃ conf. IV. 20, 1.
 πλεθύνω cum Dativ. VI. 25, 5. conf. c. πληθύνειν ibid.

πλεθύνω cum Dativ. IX. 7, 2. De forma ἐπλήσθην ibid.
 πλὴν IV. 3, 3. Post πλὴν sequitur Nomina. II. 25, 8. Accus. II. 29, 2. πλὴν εἰ, πρὶς εἰ, in negante enuntiatione X. 3, 2. πλὴν εἰ μὴ post negationem πρὶς et πρὶς quod II. 24, 8. post οὐδαίς in enuntiatione affirmante II. 35, 8. cum Optat. II. 11, 6. πλὴν ὅσον II. 29, 4. VIII. 2, 2. X. 13, 3. πλὴν οὐ I. 34, 2. III. 21, 1. πλὴν conf. cum πρὶν X. 7, 3. c. τὴν VIII. 12, 4.
 πληροῦν αὐτὸς X. 25, 2.
 πλήσιος. Vide ἱερίσιον, πλούσιος.
 πλησιόχωρος I. 39, 4.
 πληττω. πεπληγώς X. 22, 2. cum Dat. et ἐς IV. 36, 5.
 πλοῖα, τὰ tentatur in τὰς πλείους in lectt. Bekk. ad IX. 32, 5.
 πλούσιος et πλῆσιος conf. III. 19, 7.
 πλούτος et πλούτων conf. I. 8, 3.
 πλοῖμοι τριήρεις X. 20, 3.
 ποδῆρης χιτῶν I. 19, 1 et auct.
 ποδιῶσι III. 24, 4.
 ποθεῖν. Vide πύχω.
 ποῖ IV. 23, 2. p. 336 in interrogatione indirecta pro ὅποι.
 ποιᾶ, aestates, IV. 17 extr.
 ποιεῖ et ποίεμαι νόμους V. 6, 5. An ποιεῖσθαι δίκαια V. 1, 7? ποιεῖν et ποιεῖσθαι c. Infin. cogere VI. 20, 7. ποιῆν πόλεμον I. 32, 5. ποιῆν an poetæ et alii scriptores I. 23, 4. III. 25, 4. IV. 6, 2. πεποηται active X. 26 extr., passive X. 29, 4. πεποηται πηδῶν VI. 20, 7. ποιῆσθαι ἐν δέλματι X. 1, 2. ἐν οὐδενὶ λόγῳ I. 4, 4. X. 18, 2. ἐν οὐδενὸς μερίδι X. 28, 2. ἐν ὀργῇ VIII. 50, 5. ἐν ἀδείᾳ v. Viger. 282. διὰ πολλῆς φροντίδος et similia IX. 30, 5. ἐπιπροσθέν τι τις X. 2, 1. ποιῆσθαι πρὸς τι VI. 24, 2. πρὸς ἀμείνωντος ἐλπίδος VII. 15, 2. ποιῆσθαι τὰ πάντα VIII. 50, 1. τὸ ἱερὸν VI. 25, 3. πόσμον τινί III. 4 extr. ποιήσθαι ὑπὸ et similia IX. 18, 1.

- ὑπὸ δειγματος τὴν χεῖρα ἐπὶ τρε-
 αθε τῶν ὀφθαλμῶν X. 26 extr.
 πποιούμενος παῖδα IX. 34, 5
 med. ὁ ποιήσας male insert.
 X. 26, 1. πεποιημένος subaud.
 IV. 31, 5. ποιῆσθαι conf. c.
 ἐμποιῆσθαι X. 18, 2. Vide
 γίγνομαι, δηλῶ, εἰσποιέω, π-
 νω, πονέω.
- Ποίημα* I. 8, 5. de aedificio III. 12,
 8. VIII. 42, 4. ποιήματα, artis
 opera, X. 26, 2. imagines a
 fundo elevatae I. 23, 10. III.
 23, 5. V. 11, 3. IX. 10, 2.
 χαλκῷ X. 26, 2.
- Ποιητής ἢ λόγων συνθέτης* X.
 26, 1:
- Ποικίλαι* VIII. 21, 1.
- Ποιμανθῆς* IX. 29, 2.
- Ποιμή.* I. 43, 7. III. 15, 4.
- Ποινά* V. 18, 3.
- Ποῖος* I. 24, 8. VIII. 42, 4.
- Πολεμῶ* c. Accus. VIII. 46, 1.
 c. Dativ. I. 10, 2. — σθαι I.
 10, 1.
- Πόλεμος.* ἀγὼν πολέμου IX. 6, 1.
 πόλεμον τινὸς διαφυγεῖν, ἐκφυ-
 γεῖν I. 26, 8 X. 34, 2. V. 6,
 4. πόλεμος oblit. VII. 6, 3.
 conf. c. πόλις V. 26, 1.
- Πολέμωρ*, non *Πολήμωρ* V. 5, 5.
- Πολίαις*, *Πολιάτις* et *Πολιῆτις*
 VIII. 47, 4.
- Πολιορκέω* conf. c. *πολιορκίζω* X.
 33, 2. *πολιορκησόμενος* IX.
 13, 3.
- Πολιορκίζω* non *graecum* X.
 33, 2.
- Πόλις* IX. 36, 1. de arce *Athe-
 narum* I. 26, 2. cf. IV. 20, 3.
 conf. cum πόλις X. 17, 5 cum
 πόλισμα III. 20, 6. — cum πο-
 λὺς X. 2, 2, cum πτόλις VIII.
 8, 3. Vide ἀκρόπολις, πόλεμος,
 πόλος.
- Πολιτεία* VII. 27, 3.
- Πολίτης.* Vide ἄστος.
- Πολίτην* IV. 33, 6.
- Πόλος* II. 10, 4. *globus in For-
 tunae capite* II. 10, 4. IV. 30,
 4. V. 18, 1. conf. cum πόλις
 VII. 5, 4. 7, 2. tentatur in
 πόλις VII. 30, 4. tentatur in
 πῖλος VII. 5, 4.
- Πολυαῖς* IX. 20, 3.
- Πολύγιος* an *Πολύγνος*? II. 31, 13.
- Πολύδαμας* et *Πονύδαμας* VI. 5,
 1 et 3. X. 27, 1.
- Πολυδάρος* et *Ἀπολλοδάρος* conf.
 IV. 15, 1.
- Πολυκίων* et *Πολύκιων* III. 1, 1.
- Πολύκλειτος* cor. in *Πολύκλειτος*
 X. 24, 3. in *Περικλείτος* II.
 22, 8.
- Πολυλῆτος* cor. in *πολυλαῖος* IX.
 38, 3.
- Πόλυμις* et *Κλέομις* conf. IV.
 31, 8.
- Πόλυμος.* Vide *Πρόσυμος*.
- Πολυνέκης* cor. X. 10, 2.
- Πολυνεθῆς* conf. c. *πολυνεθῆς*
 et *Καλλινεθῆς* VI. 16, 5.
- Πολυνότης* cor. in *Πολυνουῆτις*
 X. 26, 1.
- Πολυνπραγμονέω* VIII. 38, 5.
- Πολὺς*, ὁ et ἡ πολλή, absolute
 III. 8, 2. τὸ πολὺ, sequente
 plurali verbi IV. 29, 1 extr.
 τὸ πολὺ νιφομένον III. 28, 2
 πολὺ καὶ ἀφθόονον VIII. 37, 5
 44, 6. ἀφθονα καὶ πολλὰ Pla-
 ton. Phaedo p. 200 Bip. ἀφθ-
 όκη τὸν τε καὶ παραλόγον Thuc.
 II. 91. πολὺς εἰμὶ sequente par-
 ticip. X. 19, 5. πολλῶ μάλιστα
 I. 42, 2. idem apud Thuc. IV.
 92 et defendit hoc nostro loco
 Duckerus. οὐ μετὰ πολὺν et πο-
 λὺν χρόνον VIII. 8, 5. ubi et
 μετὰ δὲ οὐ πολὺ. ὁδὸς πεδῶς ἢ
 πολλή X. 34, 1. τὰ πολλὰ et ἐς
 συγγαγῆν ἀνίχοντα ὀρρονun-
 tur inter se I. 39, 3. πολὺς
 oblit. VII. 18, 2. VIII. 2, 3.
 male tentatur IV. 16, 2. πολ-
 οῖ et παλαιοὶ conf. III. 24, 3.
 Vide πόλις, πύλη.
- Πομπὰς πέμπειν* s. στέλλειν II. 33,
 4. X. 18, 4. I. 2, 4. Sic et
 Thuc. VI. 56.
- Πομπεία* I. 29, 16.
- Πομπεύω* intransitive X. 32, 9.
- Πορεύω* opp. *θραπέυω* et *ἀκίονα*
 X. 35, 2. conf. cum ποιεῖν V.
 20, 3. *ἔργα πορησάμενος* VIII.
 52 extr.
- Πόρον* πολὺν ἔχειν IV. 16, 2. VII.
 5, 3.

νέλλω et cognata perdere VIII. 12, 2.

νέτος VI. 10, 2.

νέστις. Vide καταπονηστής. νέτος et πόλις conf. III. 21, 3. Vide πότις.

παρα VIII. 2, 1.

παράνορος, non Παράνορος IV. 15, 1. VI. 20, 8. 21, 7.

παρέω cum Dat. instrumenti VII. 24, 2. conf. cum διαπορεύειν X. 15, 2.

παύω passive I. 29, 16.

παύω et παύω conf. V. 14, 1.

πε cum ήδη VII. 14, 3. conf.

πεπότε VI. 12, 3 male tenatur in πε VII. 6, 5. Vide πεπε.

πειδαιται, non Ποιιδαιται, Ποιδαιται V. 23, 1.

πεινάδες θεοί, furiae, IX. 8, 1. Ποιναδάς et ποινιάς τας conf. bid.

πειναι et πορναι IX. 8, 1.

πειναι et πόρτοις conf. IV. 27, 1. u post ούτοι V. 16, 2. cor. in πε VIII. 40, 3.

πειναι conf. c. δι V. 22, 5., cum πε IV. 2, 2.

πειναι et παίς conf. VII. 23, 5. VIII. 49, 4.

πειναι. Vide ad I. 6, 4. auct. adn. et χρημα.

πειναι et προηής X. 13, 2.

πειναι III. 22, 2. προηήδαιας IX. 33, 2.

πειναι I. 43, 6. et τάζες conf. III. 18, 7.

πειναι. Vide Βρασιαι.

πειναι. Ιπραζε τυραννον γενέσθαι I. 25, 5. τότε εις τοσούτον

πράχθη VII. 9, 5. πρηνήθης συμμυχίαν I. 29, 7.

πρηναι III. 3, 8. 1, 4. VIII. 7, 4.

πρηναι III. 3, 8.

πρηναι III. 3, 8.

πρηναι, non Πρηναι X. 26, 3. conf. cum πρηναι VI. 20, 2.

πρηναι cor. VII. 18, 3. 20, 3 et 5.

πρηναι et cognata perdere VIII. 12, 2.

πρηναι VI. 10, 2.

πρηναι. Vide καταπονηστής. πρηναι et πόλις conf. III. 21, 3. Vide πότις.

πρηναι VIII. 2, 1.

πρηναι, non Παράνορος IV. 15, 1. VI. 20, 8. 21, 7.

πρηναι cum Dat. instrumenti VII. 24, 2. conf. cum διαπορεύειν X. 15, 2.

πρηναι passive I. 29, 16.

πρηναι et παύω conf. V. 14, 1.

πρηναι conf. cum παύω X. 13, 2. cum πρηναι ibid.

πρηναι sine αν cum Coni. VIII. 47, 4. X. 37, 4. πρηναι αν c. Coni.

X. 37, 4. πρηναι ή cum Optat. II. 5, 1. cf. Viger. p. 442. cum

Coniunct. V. 14, 5. πρηναι και et πρηναι ή — και X. 25, 3. πρηναι et

πρηναι copulantur I. 1, 2. IV. 1, 3. Vide πρό, πρηναι.

πρηναι tentat. in πλην IX. 26, 2. Vide πλην, πρηναι.

πρηναι VIII. 6, 2. X. 36, 1. ilex, tentatur in πλην VIII. 37, 7.

πρηναι copulatur cum πρηναι et πρηναι IV. 1, 3. πρό του, τα πρό

του et προτου, ante hac, II. 6, 1. VIII. 24, 4. IX. 13, 4. πρό

της τούτου VIII. 31 init. πρό et πρός conf. I. 14, 4. II. 33, 1.

III. 25, 4. IV. 21, 5. V. 4, 4. VIII. 1, 1. IX. 1, 2. X. 1, 1.

Vide πρηναι. πρό τε δή, πρός τελη, πρό γε δή et πρό τε ήδη

conf. IV. 14, 4.

πρηναι cum Accus. et Infin. III. 18, 2. de Perfecto προηήδαι

III. 11, 8. προηήδαι an active? IV. 36, 4. προηήδαι εις II. 20,

1. προηήδαι c. Inf. IV. 17, 1. 10, 1. προηήδαι de tubulis, per

quos aquae ducuntur VII. 24, 6. ad ignem translaturum X. 31,

2. εις III. 11, 8. X. 20, 1. Dorwil. ad Char. p. 494. prae-

positio non repetita II. 13, 3. X. 5, 2. III. 16, 6. VII. 11, 1.

εις πλέον X. 31, 2. et άγειν εις φώς ανθρώπων VII. 23, 5 extr.

conf. c. προηήδαι II. 19, 2.

πρηναικοινύομαι VIII. 35, 1.

πρηναικοινη, antea morior, III. 17, 3. το πέρας της μάχης X. 20,

2. cum Particip. II. 1, 5. ubi non est antea mori, sed per-

fodiendi negotium priusquam absolvas deponere.

πρηναι. προηήδαι εις πλέον IV. 3, quam dictionem exem-

plis illustrat Wessel. ad Diod. Sic. XI. 8.

πρηναι. προηήδαι in mare procurrens II. 34, 8.

Πρόβασαι et *πρόβασαι* conf. V. 13, 5.

Πρόγονος, *συν*, III. 2, 1.

Προγύμματα X. 24, in.

Προδίδνυμι cor. in *προενδίδνυμι* VII. 24, 6.

Προδύλων I. 33, 7. II. 19, 7.

Προδηγέομαι cum *πρότερον* VII. 19, 3. Similiter *πρότερον* προτιμολογήσασθαι Thuc. VI. 57. conf. c. *προηγέσθαι* VII. 19, 1.

Προδομείς? I. 42, 1.

Προδομία, melius *Προδρομία*, epith. Iunonis II. 11, 2.

Προείδω. *Προείδμενος* I. 28, 9. II. 9, 4. IV. 11, 1.

Προεκλαμβάνω, *προεκλέγω* et *πριν* *ἐκλέγω* conf. X. 13, 2.

Προεκλείπω X. 13, 2. deest etiam in Passov. Lex.

Προέμενος II. 20, 1.

Πρόειμι. *Προείναι* τοῦ *πρόσω* III. 9, 4. Vide *εἶμι*, *πρόειμι*.

Προεπιστέλλομαι dubiae fidei VII. 11, 1. Vide *προεπιστρίλλομαι*.

Προέρχομαι c. Genit. VIII. 11, 3. *ἐς ὥραν* II. 33, 3. I. 37, 4. III. 3, 2. *ὡς ἐπὶ* X. 19, 4. *ἐπανελεύστων ἐνταῦθεν* *προελθεῖν* et similia II. 11, 25. *ὁ πόλεμος ἐς πλεον ἂν προῆλθε* III. 9, 6. *προελθόντι* *ὁδόν* III. 11, 3.

προέρχασθαι conf. cum *προερχέσθαι* II. 93, 3. VIII. 8, 2. 15, 2. *προελθεῖν* conf. c. *ἀπελθεῖν* III. 24, 6. cum *ἐπανελεύστων* IX. 24, 4 extr.

Προέρω, *denuntio*, VII. 13, 1. Sic et *προεῖπεν* Plut. Ages. 9. conf. cum *προερέω* et *προεαίρειν* VII. 13, 1. IX. 30, 3.

Προέχω I. 2, 5. *ἐς* III. 24, 4.

Προηγέομαι. Vide *προδηγέομαι*, *προηγούμενον* et *προηγμένου* conf. II. 20, 1.

Προήκω *ἐς γῆρας* IX. 23, 2. *ἐς ὥραν* IX. 13, 3. conf. c. *προκινῆσθαι* VIII. 15, 4. *προήξει* et *προΐξει* conf. ibid.

Πρόθεις. Vide *πρόθυσις*.

Προθεσμία cor. in *προσθεσμία* IV. 5, 4. cf. V. 21, 5.

Προθύνομαι et *προθύνομαι* conf. IV. 33, 2.

Πρόθυμος c. Inf. I. 22, 6.

Πρόθυσις i. q. *πρόβασις* V. 13, 5. conf. c. *πρόθεσις* et *προθύσις* ibid.

Προτίσθαι et *προτίσθαι* conf. IV. 10, 2.

Προτίττω, *προσπτεῖσθαι* II. 8, 2. Vide *παρίττω*.

Προκαθαίρων VII. 26, 3.

Προκαθέομαι. Vide *προκαθίζομαι*.

Προκύθημαι. Vide *προκαθίζομαι*.

Προκαλέω conf. cum *προκαίω* V. 5, 4. Vide *προκρίνω*.

Προκαταγινώσκω VII. 10, 2.

Προκαταγινώσκω in *pancratio* et *pygila* V. 8, 3. *τῇ μάχῃ* *πρὸς* *τινα* et *ὑπὸ* *τινός* VI. 6, 2.

Πρόκειμαι, *situm esse ante*, cum et sine Genit. II. 34, 4. III. 26, 2. Vide *πρόκειμαι*.

Προκλέους et *Πατροκλέους* conf. II. 28, 4.

Πρόκριδι, non *Προκρίδι*, cor. in *Πρόκριδι* IX. 19, 1.

Προκρίνω et *προκαίω* conf. V. 4, 1. *προκρίνομαι* cum Nom. et Inf. IX. 32, 3.

Προλαβεῖν *τῆς ὁδοῦ* II. 23, 3.

Πρόλυος V. 2, 4.

Προλυμνύω, conf. cum *προελυμνύω* VIII. 22, 3.

Προλυβύομαι X. 35, 2 extr.

Πρόμαντις Pythia III. 4, 4 et 5.

Προμάχομαι. Vide *προμαχόμεναι*.

Προμαχώμα Minerva II. 34, 8.

Πρόναος II. 17, 3. cor. in *πρόναος* VIII. 32, 1.

Πρόνοιαν *λαμβάνειν* *πρὸς* *τινός* VIII. 8, 2. *ποιέσθαι* ibid. et X. 34, 4. *κατὰ* *τινα* *θεῶν* *πρόνοιαν*, *πρόνοιαν* *θεῶν*, *θεῶν* V. 13, 3.

Προοίμιον X. 8, 5. Wyttenbach ad Platon. Phaedon. pag. 1. 4 sq. notat: *τὸ ἐκ τὸν Ἀπόλλιν προοίμιον* ab aliis *παιῶνα* vocari.

Πρόξενος III. 8, 2.

Προπέτω. Vide *προτρέχω*.

Προπέττω III. 8, 4 pro qua c. 7, 7 est *ἀγρυμνοσύνη*.

οπλῶν φάρμακα VII. 7, 8. cf. le h. v. lex. gr.
 οπλοῦν. Vide προσποιέω.
 ὀπυλα I. 38, 6.
 ὀπυλαία I. 38, 6. Vide Ἐκότη.
 ορέω c. Accus. VII. 26, 4.
 οὐρήσεως, ἐκ IV. 11, 1.
 ὅς cum Genit. II. 24, 6. VII. 6, 5. de comodo Plat. Gorg. 14. VIII. 50, 5. ex parte, de ocis II. 24, 6. VII. 21, 5. 27, sub fin. X. 1, 1. versus IX. 9, 2. — cum Dativo de vicinitate V. 1, 4. VI. 19, 9. VII. 1, 6. VIII. 38, 5. ad, ὅς VII. 6, 3 extr. ad, adversus urbem IV. 3, 3. VIII. 33. 45, 2. X. 1. πρὸς τῇ γῇ ἰστανται VII. 22, 2. cum Accus. convenientiam aliquam denotat VI. 24, 2. quod attinet ad III. 17, 4. ut τὰ πρὸς τινα VIII. 54, 5. τὰ πρὸς δόξαν I. 25, 5. πρὸς ποσὶν I. 29, 7. πρὸς ἀμεινονος ἐλπίδος VII. 17, 2. πρὸς αὐτοῦ εἶναι τὰ ισχυρὰ τῶν χωρίων VIII. 50, 5. Sic et Thuc. I. 86 πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ἀλγῷ ναυμαχίαν. III. 38. ὁ ἵσται πρὸς τῶν ἡδικηκότων μύλλον. V. 10. τὰ πλεῖον δρῶ πρὸς ἡμῶν ἵστα. inprimis VII. 49 ἡ στενοχωρία πρὸς τῶν πολεμίων μύλλον ἵσται. — πρὸς cum Accusat. et Dat. conf. I. 2, 2. III. 13, 5. V. 19, 1. VII. 6, 3, ut in Thuc. III. 72. πρὸς male inserum V. 7, 4. conf. cum ἐπὶ et περί X. 29, 2. cf. III. 17, 4. IV. 21, 5. Vide ἐπὶ, παρὰ, πρόσάγω male insert. X. 26, 2. De Aor. προσῆζαν IX. 40, 4. προσήγαγον et προήγαγον conf. II. 19, 2. προσάδω et προσδίδωμι conf. III. 26, 7.
 προσαιρέω. Vide προεἶρω.
 προσαντίστημι VI. 3, 3 et addenda.
 προσάντης ὁδός VIII. 35, 2. προσαντιστάρας conf. c. προσάντους ἑτερας ibid.
 προσβάλλω proprie VIII. 24, 5. πόλεω VI. 18, 3.

Πρόβασις. Vide πρόσβασις.
 Προβοηθεῖω cor. in προβοηθεῖω IV. 18, 3.
 Προγνωμῆτης γνώμης, ψήφου IX. 13, 3. προσγ. ἢ ἑήσος I. 6, 6.
 Προσδίδωμι. Vide προσάδω.
 Πρόσθμι cum ἐν et ἐπὶ VIII. 23, 5. 24, 3. πρόσσειτο φήμη II. 6, 2. VIII. 32, 3. προσέταται μοι τῇ συγγραφῇ seu τῷ λόγῳ ἐκ VI. 3, 4.
 Πρόσειμι προσεῖναι et προεῖναι conf. X. 29, 4.
 Προσηκπεῖν, cum duplici Accus. I. 22 extr.
 Προσηκμεῖται? IX. 30, 3.
 Προσέμενος II. 13, 1. VII. 1, 3.
 Προσηκπέλλομαι cor. in προσηκπέλλομαι VII. 11, 1.
 Προσηκτέω. Vide προεἶρω.
 Προσέχω πρὸς VII. 22, 2. προσέχεται ἀλλήλοις ibid.
 Προσῆκω τινα X. 28, 1. male tentatur in προσέκειναι ibid. προσήκοντες IX. 39, 5.
 Προσημαίνω I. 30, 3. IV. 20, 1. VII. 24, 6. IX. 6, 2. conf. c. σημαίνω IV. 20, 1.
 Προσθήκη τοῦ λόγου VIII. 38, 2.
 Προσθήμι. τοῦτο οὐδὲ ἀρχὴ προσέκειμαι III. 15, 8. conf. c. προστεμῖν et προσμῖναι VII. 1, 3.
 Προσλήπτω IV. 20. VII. 8, 1. 15, 2. VIII. 39, 2. conf. c. παριστάται VI. 22, 4.
 Προσκαθίζομαι et προσκάθημαι de obsidentibus VIII. 39, 2. conf. c. προκαθίζομαι ibid.
 Προσκάθημαι et προκαθήμαι conf. IV. 7, 2.
 Προσκαλέω et εὐτρέφω V. 5, 4. Vide προκαλέω.
 Προσκάμνω c. ὑπὸ V. 13, 3.
 Προσκαιτερέω III. 7, 10.
 Πρόσκειμαι τινα I. 34, 3. X. 21, 4. δίκη IV. 33, 7. εἰσαβίβω θεῶν X. 28, 3. conf. cum πρόσκειμαι II. 27, 4. IV. 33 extr. V. 13, 2. προσκείμενον αὐτῷ οὐδὲν ἴστων ἐς μνήμην II. 3, 7.
 Προσλαβούσα καλεῖσθαι III. 11, 1.
 Προσλημνίζω γ. προλημνίζω quocum conf.

Προσμάχομαι et proudχομαι conf. IV. 21, 8.

Προσμένω. Vide *προσέμμι*.

Προσπίσσεται cor. in *πρόσκειναι* IX. 38, 5.

Προσόδιον et προσόδιον IV. 4, 1. V. 19, 2. IX. 12, 4.

Προσποιέω et προσήμι conf. X. 8, 1.

Προσολήσεις VI. 25, 5.

Πρόσοικοι II. 38, 6.

Προσορξομαι II. 36, 5.

Προσπεριβύλλομαι I. 10, 1.

Προσποιέω VI. 15, 1. conf. cum *προποιέω* ibid. *προσποιέσθαι* τινα, *sibi associare aliquem* II. 18, 5. III. 6, 4 et addenda ad II. 16, 3.

Προσσυνοικίζω et προσσυνοικίω conf. VII. 18, 5.

Προστάσω et προτάσω conf. V. 4, 1.

Προστίθμι τι, *assentior alicui*, IX. 13, 3. *προσθίηναι* τὰς θύρας in *sacrificiis* II. 35, 4. *τινὰ* III. 7, 5.

Προστράπαιος II. 18, 2.

Προσϋμνη Ceres II. 37, 2.

Πρόσϋμνος dux II. 37, 5. conf. e. *Πόλυμνος et Πολυμνος* ibid.

Προσφέρω et ἀναγιγνώσκω χρήσιμον III. 8, 5. *προσφέρεισθαι* τι IX. 13, 4. conf. cum *προφέρεισθαι* ibid.

Προσφυέω ex et ἀπό X. 29 sub fin.

Προσχίω et πρόσχωις de *terra, a flumine congesta*, VIII. 24, 4. *male tentatur in προχίω* X. 10, 3.

Προσχωρέω ἐς II. 8, 4.

Προσχωρῖοι II. 18, 1.

Πρόσχωσις. Vide *προσχέω*.

Πρόσω non confundendum cum *πόρρω* VIII. 10, 2. τὸ πρόσω an absolute eundi verbis additum? III. 9, 4. *πρόσω* τοῦ λόγου ἀφίκεσθαι I. 26, 5. οὐ πρόσω σταδίου VIII. 10, 2. *πρόσω* τῆς τελευτῆς IV. 6, 1. adde Viger. p. 240. Vide *πρόσωπον*.

Προσώδιον. Vide *προσόδιον*.

Πρόσωπον II. 30, 6. *πρόσωπα*

conf. e. *πρόσω* VIII. 25, 4. cum *πρῶτα* X. 19, 3.

Προτάσω. Vide *προτάσσω*.

Προτίνω τὴν δεξιάν V. 25, 2.

Πρότερον I. 4, 5. δ X. 6, 2. 20, 3. cum *πρὶν* copulatur IV. 1, 3. *πρότερον* *πρὶν* ἢ X. 6, 2. *πρότερον* — *πρὶν* ἢ I. 1, 2. V. 24, 1. Vide *πρό. πρότερον* ἐν V. 24, 1. VII. 6, 11. Vide *δευτέρα. πρότερον* ἔλλογον *τούτων* I. 42, 3. *πρ* κατὰ X. 32, 9. *πρότερον* conf. cum *πρότερον* X. 1, 5! cum *περὶ* IV, 6, 1. cum *τεταρον* V. 24, 1. cum *υστερον* IV. 20, 3.

Προτίθμι. Vide *κατατίθμι*.

Προτρέπω et προτρέπω conf. IV. 7, 4.

Προυνάγω et ὑπάγω conf. II. 18, 2. 29, 3. *προυνηγμένον* ἐστὶ μοι ἐς τινα VII. 9, 5.

Πρόφαισις VII. 10, 2 extr.

Προφέρω IV. 5, 1. Vide *προφέρω*.

Προχωρέω I. 8, 4.

Πρυτανεύω X. 2, 2.

Πρύτανις III. 7, 2.

Πρωθύστερον, reiectum, X. 1, 2. *Πρῶτος, non Πρῶτος* II. 34, 10. 35, 3.

Πρῶτος cor. X. 2, 2.

Πρῶτον adv. *respondente αὐτῷ, δεύτερα* IX. 27, 3.

Πρῶτος pro adv. *πρῶτον* VI. 4, 2. I. 22, 2. *πρῶτα et τὰ πρῶτα* II. 9, 3. *πρῶτα τιμῆς* ibid. *πρῶτα et πρῶτον* conf. III. 1, 3. Vide *μόνος*.

Πρῶτως, πρώτῳ et πρώτοις conf. IV. 12, 5.

Πταίω, ἐκταισμένα IV. 7 extr.

Πταίσμα VIII. 5, 8.

Πτερά II. 34, 3. *pennas*. Sic Sylb. et Schaef. ad Apollon. T. 2. pag. 203 add. Paus. IX. 4, 6.

Πτόλις. Vide *πόλις*.

Πτόλιχος, non Πόλιχος VI. 9, 1.

Πτώσις IX. 23, 3.

Πυγμή. Vide *μάχη*.

Πυθῶ ionice pro *Πύθων* X. 38, 6.

Πυθῶ cor. in *Πυθῶ* X. 37, 4.

θού non cum ἐν iungitur a
Paus. VI. 15, 3.

θων X. 6, 3.

κτικῇ et παγκράτιον coniun-
guntur IV. 8, 3.

λας, Πύλος, Πύλων, idem
VI. 22, 3. IV. 36, 1.

λη et πολὺς conf. IX. 25, 1.
λος. Vide πῶλος.

νθάνομαι. De πύθεσθαι X. 6,
3 in. πεπνυμένον εἶναι V. 7, 4.

τυνθάνεσθαι παρὰ τινός III. 1,
5. Vide πείθω.

ξ V. 1, 9 extr. pro πυγμῇ
VI. 7, 1. conf. cum ἀπαξ VI.

3, 6.
ρά et ἀρχή conf. X. 32, 9.

ργός i. q. φυλακῇ II. 30, 2,
ρκων X. 5, 3.

ροός II. 25, 4.
ρώτια VIII. 15, 4.

post οὐδέ τις II. 1, 1. cor. in
ῶπω X. 38, 1. Vide πού.

ίλος oblit. X. 7, 8. conf. cum
τύλος V. 24, 2.

ίλος, non Πάλος VIII. 35, 8.
ίρινος et Πάριος conf. V. 10, 2.

ίρος V. 10, 2.

βδον ἐκάρχειν X. 30, 1. ῥύβ-
ρω παλιν V. 18, 1.

βδοῦχος, μαστιγονόμος et βρα-
κευτής VI. 2, 1. Vide Ἑλλη-
νοδίκης.

διον male insertum X. 12, 5.
ετίας et Ποντίας VIII. 28, 2.

κιος VII. 3, 1.

μνος III. 14, 7. X. 36, 1.

ριος I. 38, 6.

ρος I. 14, 2. Cf. Ael. Herod.
περὶ μόν. λξ. p. 35. Dindorf.

Passov. in lex. gr. Pāros scri-
bendum esse putavit. cf. Mat-
thiae Gr. gr. § 8 p. 38 ed. 2.

ρος II. 32, 9.

στώνη V. 25, 1. VII. 24, 6.
IX. 25, 2. X. 28, 2. Vide Pho-
tii Lex., namque est in De-
nosth. Leptin. 24.

ων X. 32, 2. ὀδύνου 22, 5.
μαρμῖν I. 44, 1.

τοι I. 38, 1.

ῥμα, cor. II. 2, 3. — I. 33,
I. 38 init.

Tom. V.

ῥμα et προῖα c. Accus. VII. 26,
4, lect. scyn VIII. 50, 5.

ῥγίον et ἤγινον conf. III. 17, 6.
ῥγιος et ἄγχιος conf. V. 26, 4.

ῥγεια IV. 36, 4.
ῥγίς X. 27, 1.

ῥγωρ de demagogo II. 9, 4.
ῥνάκιρος unde deriv. † IX. 21, 2.

Sic et Τυρόκιρος X. 15, 2.
ῥονολούστης IX. 25, 4.

ῥον VII. 22, 7. cor. in ῥείον
VIII. 5, 4.

ῥίτω. Aor. 2. Passiv. Tragic
ignorant X. 25, 4. cf. addenda
ad I. 42, 7. ἐκρηφθῆναι et ἐκρη-

φθῆναι etiam in Diog. Laert.
VIII. 30 et 47. ἰβήπτας II.

20, 7.

ῥοαι et ῥοιαι II. 17, 4. V. 19, 1.
v. ad Greg. Corinth. 221.

ῥοός VIII. 38, 7.

ῥοός X. 28, 2. Etiam in Platon.
Phaed. p. 111. de flumine ar-
dentis materiae ex Aetna prod-
eunte. v. ibi Wytt.

ῥόπες et Ἀρόπες VII. 6, 1.

ῥομη. Vide λοχός.

ῥώκος, ὁ, cor. in ὄρωκος et ὄρω-
πο III. 13, 1.

Σαγγάριος cor. VII. 17, 5 sub
ἀν.

Σαγγηνεύς X. 19, 2.

Σαγγηνεύς IV. 21, 1.

Σαδρός opp. ὕλης III. 7 extr.

Σαίρω cor. in ῥαίρω et tentat. in
σάλλω X. 31, 2.

Σαῖς et Σαῖτις Minerva II. 36, 8.

Σακula et Σαφαλα VI. 26, 4.

Σαλεύω proprie X. 1, 4. σωτηρία
ἐν βεβαίω σαλεύει ibid.

Σάμα. Vide ὄσμα.

Σάμιος tentatur in Κυμαῖος IV.
23, 3.

Σαμόλας cor. X. 9, 3.

Σάμος VI. 10, 2.

Σάμπυρος et Σάμπυρος IX.
28, 2.

Σάου IV. 22 extr.

Σάπαι, Σαπαιοι, non Σαπίοι
VII. 10, 2.

Σαπυελάων II. 25, 9.
Σάρατις Vide Σάρατις.
Σαρπενίων cor. VI. 23, 4.

S

Σαρδάνιον, non Σαρδάνιον X. 17, 7.

Σαρδῶ X. 17, 1 et 4.

Σαρπηδῶν dupliciter flectitur X. 31, 2.

Σαρωρίς et Σαρωρία Diana II. 30, 7.

Σαρράτης VI. 25, 5.

Σαρρωτήρ III. 3, 6.

Σαρπς. ἐς τὸ I. 33, 7.

Σαυτής II. 31, 8.

Σέβω et σέβομαι I. 14, 6. 26, 7. cum Dat. IV. 31, 6. ἀλλοτρίους θυμιάμασιν et similia IX. 30, 1.

Σείρα et γήρα conf. X. 29, 2.

Σείραι et Σειραί VIII. 23 extr.

Σειραίοι cor. VIII. 24, 2.

Σειρήν metaph. I. 21, 2.

Σείω de Neptuno III. 5, 8.

Σειυδιάνος VI. 5, 3.

Σελασία et Σελλασία II. 9, 2.

Σελινοῦς cor. III. 22, 6. V. 6, 4. VII. 24, 3.

Σελλασία cor. in Σελασία III. 10, 9. in Σικελία VIII. 49, 4.

Σεμναί II. 11, 4.

Σεμνολογέω II. 1, 6.

Σεμνῶν τὰ περὶ τινὰ V. 1, 7.

Σεμνύω. Vide ἄμυνω.

Σεπτόν III. 12, 7.

Σέραπης et Σάραπης II. 34, 10.

Σερμοί i. q. θερμοί V. 15, 4.

Σηκός I. 17 extr.

Σῆμα i. q. τύφος VII. 25, 7.

Σημαίνω c. infin. X. 21, 2. exponere, narrare I. 22, 6. σημαίνωμαι active VI. 24, 5. de forma σεσημασμένον X. 38, 7.

Vide προσημαίνω. conf. c. ἐπαίνω IV. 8, 1.

Σημάλεος I. 32, 2.

Σηπία VIII. 16, 2.

Σηραγγος μυχός VIII. 42, 4. σήραγγος τε καὶ μυχός dixit Phil. Sen. Im. II. 17.

Σήραμφος VI. 10, 2.

Σήρ VIII. 4, 4.

Σίβυλλα, non Σιβύλλα X. 12, 1. tent. in Αἰθουσα ibid.

Σιγῇ et ἐν σιγῇ ἵκναι, de his, qui in pugnam eunt, X. 21, 2.

Σικελία et Ἰταλία conf. VIII. 12, 5. Vide Σελλασία.

Σινδῶνος cor. in Σινδῶνος X. 7, 3 sub fin.

Σιλήρη et Σιμέλη conf. X. 1, 5.

Σιληρός II. 7, 8. cor. VI. 1, 2.

Σίλφιον III. 16, 3.

Σινέμωρος ἐς II. 32, 3.

Σίσις, non Σίσις I. 37, 3.

Σίριδος, non Σινιδος, Σίριδος X. 25, 3.

Σιρόης tentatur in Οἰρώς; VII. 30, 2.

Σίπολος, ὁ et ἡ, illo mens, hoc urbs denotatur I. 20, 3. II. 22, 4. De urbe cf. Steph. Byz.

Σικυλήνη V. 13, 4.

Σίπτης cor. V. 27, 8.

Σιτάλικας X. 15, 1.

Σίφριοι X. 11, 2.

Σιωπῇ ἄγειν IX. 25, 5.

Σκαῖα et σκαῖα conf. VII. 1, 3.

Σκάλλω X. 31, 2.

Σκάρδεα et Σκαρδία III. 23, 1.

Σκάρφει cor. II. 29, 3.

Σκενασία. Vide ἰγνασία.

Σκενὴ et σκενὴ conf. I. 20, 3. Vide κατασκευή.

Σκεῖος et σκενάζεσθαι de apparatu scenico III. 19, 4. cuncta εἰκάζειν ibid.

Σκήπτρα III. 17, 6.

Σκιά cor. VIII. 35, 5. Vide σκιά.

Σκυῖδιον VII. 22, 4.

Σκυῖθις VIII. 14, 1.

Σκυαρμυχτομαι VI. 10, 1.

Σκυρία et Σκυρά VIII. 23, 1.

Σκύριους V. 21, 5.

Σκύφος III. 26, 7.

Σκολείτις cor. VIII. 30, 2.

Σκόπια cor. VIII. 28, 1.

Σκοτεινὴ Europa IX. 39, 3.

Σκοτάτης Iupiter III. 10, 7.

Σκότουσσα VI. 5, 2.

Σκύλλαιον et Σκυλλαιόν II. 34, 7.

Σκύλλης X. 19, 1.

Σκύτος. Vide τεύχος.

Σκύφος et κύφος conf. III. 16, 4.

Σμικρῶν et Σμικρότης V. 24, 1.

Σμικρῶ X. 1, 2.

Σμικυθός V. 24, 1 med.

Σμίλας, non σμίλας IV. 26, 7. VII. 17, 2.

Σμίλις cor. V. 17, 1. VII. 4, 2.

Σογδιανός VI. 5, 3.

ος III. 7, 1.
 φων cor. VIII. 23, 6.
 υλπίκιος conf. c. Ολυμπικός et
 Λούκιος VII. 17, 8.
 υματία cor. VIII. 27, 8.
 υμητία cor. VIII. 36, 5.
 φίλ VIII. 8, 2. de belli duce
 IX. 32, 5. male tentat. in νό-
 ρισμα X. 1, 5.
 φίζομαι X. 1, 5.
 φισμα ἐπὶ τῷ δρυὶ X. 30, 1.
 φλόγης et σοφός conf. VIII. 49,
 2. cf. VI. 18, 3.
 φοὶ τὰ θαλάσσια IX. 32, 3.
 τολεμικά I. 23 init.
 ανλῶ et σπανίζομαι VIII. 1. p.
 399. IX. 7, 4. IV. 29 p. 349.
 σπανίζεται V. 12 pag. 406, ra-
 rum est.
 ἀργη de urbe et agro VIII.
 51, 1.
 ἀρτίζεται, non Σπαρτιάται
 II. 3, 6. Σπαρτιάτων et πα-
 ραστατών conf. in lectt. Clav.
 id IV. 11, 2. Vide Λυκεδαί-
 ονιοι.
 εἰρώω et σπιράω conf. X.
 13, 5.
 ἐνδομαι et κατάγομαι conf.
 VIII. 49, 3.
 ἔρμα de frumenti granis in
 tram coniectis I. 24, 4.
 εὐδω τὸν γάμον I. 17, 4. Vide
 νουπύδα.
 ονδαί IV. 8, 2. ἐν σπονδαῖς εἰ-
 αι V. 2, 2.
 ὀνδιος cor. IX. 11, 5 et in
 ectt. Bakk. ad IX. 12, 1.
 ουδαίων I. 24, 3.
 ουδῇ πάνυ et μάλα IV. 2, 1.
 bid. σπ. ἔχειν I. 4. απουδῇ ἐς
 24, 3. conf. cum που δῇ IV.
 2, 1.
 ολλίς cor. in Σῦλος V. 20, 3.
 αθμάομαι VII. 21, 5.
 ασιώτης et στρατιώτης conf. I.
 11, 2. IV. 28, 3. ut Herod.
 V. 72.
 ἀτῆρ χρυσοῦ X. 38, 7. στατήρες
 νοχάλιοι ibid.
 ἔγη V. 20, 2.
 αἰριεύς, non Στεφρεύς X. 35, 5.
 αἰρίς, Στεφρίς et Σῆρις X.
 15, 5.

Στέγω et στέγω conf. VIII.
 9, 2.
 Στέλεχη δρυῶν IX. 3, 3.
 Στέλλω πομπήν X. 18, 4. στέλλε-
 σθαι, proficisci, I. 2, 3. 17,
 6. παρὰ IV. 22, 3. 26, 2. στέλ-
 λεισθαι θανόντων ἐς ὑπαικίαν III.
 2, 1.
 Στεμμάτιος Apollo III. 20, 9.
 Στενά Vide τέλη.
 Στενώτερον, στενώτατον VIII.
 6, 2.
 Στεφρίς et Στέρς X. 3, 2 sub
 fin.
 Στεφανίτης. Vide ἀγών.
 Στέφανος cor. in τέφασιν VI.
 15, 6.
 Στεφανόομαι IX. 15, 4. Medium
 VI. 15, 3.
 Στήθαιον et Γήθαιον conf. III.
 24, 2.
 Στήλη II. 25, 4. I. 29, 4. Vide
 κρηνη.
 Στιγμή tent. in σιγαμήν et ἔτε γε
 μήν IX. 15, 2. ἐς στιγμήν χρό-
 νου ibid. Vide τιμή.
 Στίρις. Vide Στεφρίς.
 Στίχος et στίχος conf. V. 14, 8.
 Στόαι ὑπερῶαι et ἐπιπείδοι V.
 10, 3.
 Στόχος male tent. in στίχος VI.
 14, 2 extr. Vide στίχος.
 Στόλος I. 17, 3. ante στρατιά
 II. 36, 5.
 Στόμα. Vide ὀπή.
 Στομόλον V. 14, 8.
 Στρατιά oblīt. IX. 15, 1. ἐπὶ τα-
 ρα VIII. 36, 4. conf. c. στρα-
 τία II. 25, 5. III. 5, 9. 16, 4.
 IV. 7, 2. V. 3, 1. VI. 3, 2.
 Στρατιῦμα. Vide τραῦμα.
 Στρατηγέω c. Gen. et Dat. VII.
 13, 1. VIII. 51, 1. IX. 6, 1.
 c. Dat. IX. 1, 2. 15, 1. adde
 Lob. ad Soph. Aiae. 1089
 (1073). Etiam de copiarum
 ducibus cum Gen. I. 36, 3. ut
 Demosth. Lept. 67. conf. c.
 στρατηγός IV. 26, 6. VIII. 51,
 1. cor. in ἡγεῖσθαι X. 34, 2
 sub fin.
 Στρατηγοὶ et βοιοτάγχοι disting.
 IX. 15, 1.

Στρατιώτης. Vide στρατιώτης.

Στρατόπεδα exercitus VIII. 48, 3.

Στρατοπεδία et στρατοπεδία IV. 19, 1.

Στρατός et στρατός conf. VI. 2, 1.

Στρατός VII. 2, 3. Cf. not. ad Hellen. p. 119 seq. opponitur ναυοὶ I. 40, 3. de multitudine II. 26, 2.

Στρούθος ἐπὶ στρουθῶν ἔχεισθαι IX. 31, 1.

Στρόφιος cor. in Τρόφιος X. 25, 2.

Στρώχος X. 36, 1. Etiam τρώχη. Vide Interpp. ad Theocr. X. 37.

Συμφαλλῶν VIII. 22, 4.

Συμφαλος et Συμφηλος VIII. 4, 3. 22, 1.

Συδῆ VIII. 8, 1.

Συ. Dual. σφῶν et σφῶν X. 5, 3.

Σιγγραμμα subaud. X. 36, 3.

Συγγραφή cum Genit. VI. 1, 1. ἐς X. 19, 4. ἐς συγγραφῆν ἡδοντα s. ἀήκοντα I. 23, 2. subaud. X. 36, 3. conf. cum γραφή III. 10, 6. VII. 4, 6. IX. 5, 2.

Συγκατακαύθη II. 7, 8.

Συγκατεργάζομαι. Vide πατεργάζομαι.

Συγκείμενον cum Infin. VIII. 10, 4. ἀπὸ τοῦ συγκειμένου ibid.

Συγχέει τὴν κήρυγν, πήγην. De forma συνέχει IV. 16, 2. IX. 4, 2.

Συλάω X. 2, 2.

Σύλλα, Σύλλου IX. 33, 3.

Συλλυμβάνω et συμβάλλω conf. III. 18, 7.

Συλλέγω tent. in λέγω X. 37, 2. συνελλεγτο et συνέλεγτο ibid.

Σύλλογος et λόγος conf. VII. 8, 3. Vide ὅπω.

Συλλοὺς cor. in Συλχοῦς X. 17, 5.

Συμβαλεῖν τὴν τελευταίην ὑπὸ IX. 25, 3. συμβαλεῖν absolute I. 32, 3. Vide ὅς. συμβάπτει ἐς βασιλέα II. 4, 4.

Συμβάλλω. συμβάλλω fut. ion. X. 1, 2. committere certantes VI. 23, 2. ῥέυμα, ὕδατα, ῥοαὶς IV. 33, 4. συμβάλλεσθαι γνώμην VIII. 8, 3. ἐλιγμοὶ συμβάλλεσθαι χίλιποι V. 17, 3. V. 5, 5. IV. 2, 3. X. 37, 3. συμβάλ-

λεσθαι et συμβαλλέσθαι conf. IV. 12, 3. συμβάλλω conf. c. βάλλω V. 17, 3, cum συνεβάλλω V. 4, 6. Vide συλλυμβάνω.

Συμβουλος cor. in ἱμβουλος VII. 16, 5.

Συμμάχια et σύμμαχος conf. VII. 6, 3. Vide ἀμυθία, et I. 29, 7.

Σύμμαχοι et ἑταῖροι disting. IV. 6, 1. Vide μίξιον.

Συμλογω X. 33, 6.

Συμπύλω. Vide συμπάτω.

Συμπερισσότης V. 14 extr.

Συμπερίτολος X. 32, 5.

Συμπάτω et συμπάτω conf. V. 1, 6. ut in Eurip. Hec. 115.

Συμπονίω I. 29, 3.

Συμφορά VIII. 27, 1. opp. ἐπιφορά VIII. 33, 2.

Συμφρονέω v. Viger. 251.

Συμφυῖς I. 32, 1.

Σὺν male insert. VII. 8, 1. 24, 1. I. 59, 5. II. 8, 2. oblit. V. 20, 4. IX. 38, 6. omittitur VIII. 50, 5. redundat X. 5, 2. non subaud. VII. 24, 2. in ὅποις VIII. 43, 3. τὰ σὺν τῇχη I. 24, 3. IX. 24, 3. σὺν τῇ δικαίᾳ VIII. 4, 7. ἐν τῇ δικαίᾳ μέγα φρονέει etiam Soph. Ai. 1114. Adde I. 5, 4. 6, 6. IX. 13, 2. II. 3, 6.

Συνάγω male tent. in συνίτω X. 29, 2.

Συναθροῦν et ἀθροῦν conf. IV. 9, 2.

Συναθροῦν τινὶ ἐς τι I. 6, 6. VII. 9, 4.

Συνάλλεσθαι cor. VI. 22, 4.

Συνάπτω μάχην I. 39, 2, non ἡ μάχην IV. 13, 3. quamquam hoc ap. Strab. XVI. 781 (430) inveniatur et Friedem. ad III. 160 (430) contra Corayum defendat. eis in hac formula Herod. certe omisit VI. 10, 22. 1, 18.

Συναρμόμας VII. 7, 4. τινὶ ἐς τι III. 1, 6.

Συναρμόσσω IX. 37, 2.

Συνειδέσθαι I. 41, 5. IV. 12, 1.

Συνειδώς c. Dat. III. 17, 3. συνειδὼς ἀγαθόν VII. 10, 2.

νῆπις γυνή IX. 40, 4. tent.
 νούλας X. 2, 2. Vide συνέχο-
 ιον.
 νῆπις, συνέπας II. 20, 5.
 νεισθήθε. et συνέσεται conf. IX.
 0, 1.
 νείλειν et συνέλειθαι conf. I.
 17, 4.
 νεπιλαμβάνομαι cum Genit. rei
 & Dat. personae III. 2, 1. cf.
 Thuc. VI. 70. add. I. 29, 5.
 νέχομαι. συνέλθον ἐς τὸ αὐτὸ
 ἵγνῶμαι αὐτοῖς III. 1, 7. ἐς τὸ
 αὐτὸ συνέλθουσιν ἡλικίας ib.
 νεσβῆλλω. Vide συμβῆλλω.
 νεσις, οὐκία IV. 35, 3.
 νεσιπῶ conf. c. συνεπιπῶ
 VIII. 38, 4.
 νετὸν εἶναι IX. 33, 1.
 νεχὲς δῆκονουα III. 21, 4. συ-
 χέις substant. V. 8, 3. add.
 it IV. 15, 1.
 νθεῖται λόγων opp. poetis X.
 26, 1.
 νθοῖνος VIII. 48, 2.
 νήμι cum Genit. et Accus. III.
 1, 7. συνίσις III. 20, 10. conf.
 2. σύν αἰς ibid. cum συνοικίῃ
 X. 30, 2. cf. II. 20, 5. VII.
 14, 3.
 νίσταμαι et συνήμι conf. VII.
 1, 1. συνίστημι et συνίστημι
 conf. X. 34, 2.
 ννών VI. 9, 1.
 νοικίω et συνοικίω conf. VIII.
 1, 6. cf. II. 22, 4.
 νοικίω πόλιν VIII. 33, 1.
 νοικον et νοοίκους δέχεσθαι II.
 1, 4. V. 18, 2.
 ντάσσω VIII. 30, 2. cor. in
 συντήκω ibid.
 ντέλεια VIII. 30, 2. IX. 3, 4.
 ντελέω oblit. X. 8, 2 extr.
 ντελῶμι conf. cum οὐκ-τέλῶμι
 X. 26, 1. συντίθεσθαι I. 29, 3.
 εἰρήνην I. 9, 7.
 ντομος et οὐτῶνος conf. VII.
 13, 2.
 ντροφος II. 19, 4.
 ντυχία VIII. 27, 1.
 νωρίς, biga V. 8, 3. c. Genit.
 ἑππων, πάλων etc. X. 7, 3
 sub fin.
 νραπόσιος cor. V. 27, 1.

Σῆς et δε promiscue I. 27, 7 et
 9. οὐς ἀγχιος I. 32, 1. οὐτ δὲ
 cor. in οὐδὲ et οὐ δὲ IX. 30, 5.
 Σοσπεύδω II. 19, 7. IV. 15, 4.
 conf. c. σπεύδω in lectt. Clav.
 ad II. 19, 7.
 Σοσχεθῆς. Vide ἐσοσχεθῆς.
 Σοσγή. Vide ἐσοσγή, σοσγή.
 Σοσγία et Σοσσηγία IV. 36, 4.
 Σοσσηγίς III. 14, 6.
 Σοσσηγομαχία III. 14, 6.
 Σοσῆας. Vide ἀσπῆας.
 Σοσῆρος V. 1, 1. aus etiam de
 uno IX. 23, 3.
 Σοσῆτος, non Σοσῆος II. 30, 8.
 Σοσῆς. Vide οὐ.
 Σοσῆς σμαράγδην VIII. 14, 5.
 Σοσῆρα, non σοσῆρα III. 3, 6. Add.
 Herod. παρὶ μόν. λέγων pag. 17
 Dind.
 Σοσῆς X. 30, 4.
 Σοσῆος et σοσῆιος X. 30, 4.
 Σοσῆς. Vide ἔχω.
 Σοσῆμα ἀσπραγῶν VII. 25, 7.
 ἀνδριάντος I. 25, 1. γραμμῶ-
 των V. 17, 3. τῶν προσηπῶν,
 vultus, X. 27, 2. σῆματα ἀστέ-
 ρων, cometae, VII. 24, 6.
 Σοσῆος et σοσῆος conf. X. 34, 2.
 Σοσῶ et οὐκίω conf. IV. 22, 3.
 Vide ἀνασῶ.
 Σοσῆος et Σοσῆος conf. VI.
 8, 1.
 Σοσῆος λέων VIII. 13, 2.
 Σοσῆος II. 27, 7.
 Σοσῆος VII. 21, 2.
 T pro Σ Aeolenses et Dori-
 es IX. 32, 3.
 Τὰ δὲ, aliquoties, VII. 24, 6.
 Τυβούτης cor. VII. 2, 7.
 Τυβῆρος II. 33, 2.
 Ταινία I. 8, 5. capitis ornamen-
 tum VI. 1, 2. VII. 11, 1. νερί-
 λυμ-ρῆς VII. 21, 3. conf.
 cum ἱνιοῖς VI. 23, 4. ταινίαι,
 lapides candidi, VIII. 31, 5.
 Τάλαρος VI. 7, 3.
 Τάλας VIII. 4, 1.
 Ταμῆνται τὴν ἀπόνοιαν, δρῆν
 III. 6, 3.
 Ταπῶς de procero ligno VIII.
 25, 4.
 Τάπυλος X. 31, 4 extr.

Τίξας, tentatur III. 18, 7 in πρά-
ξις, quod vide.

Ταράσσω. Vide παράγω.

Ταρτήσσιος, non Ταρτήσιος VI.
19, 2.

Τάσσω i. q. ἐγγράφω VIII. 27,
4. et τάσσεισθαι φόρους τινὲ
VIII. 52, 2. τάσσεισθαι decer-
nere VII. 8, 2. τάξιν X. 5, 5.
δ τεταγμένος δρόμῳ VI. 20, 7.
ἐτάσσοντο τὰ ἐναντία III. 5, 5.
ἐναντία ἐτάξαντο VII. 8, 2. τάσ-
σιν tentatur in τιμῶν VIII.
27, 4.

Ταυγέτης cor. in ταύτης III.
1, 2.

Ταυτά. κατὰ ταυτά καὶ αὐτὰ VI.
20, 9. Vide κατὰ.

Ταύτη, hoc in loco, cor. in αὐταῖς
VIII. 11, 2 extr.

Τάχος oblit. VII. 17, 6. subaud.
III. 14, 2. Vide Μάφος.

Τάχα i. q. πού V. 18, 1. oblit.
X. 15, 2. τάχ' ἴσως et τάχα πού
idem IV. 8, 2. V. 18, 1. 19,
2 p. 427.

Τάχους IV. 20, 3. VII. 11, 3.
13, 2. X. 22, 3.

Τε i. 2, 1. VIII. 10, 2. simpli-
citer positum copulat I. 25, 4.
II. 21, 7, 5. Participio ad-
iunctum VII. 19, 3. cum No-
minat. Particip. verbo iungit-
ur IX. 6, 5. post μὲν IX. 56,
1. τε — δὲ se excipiunt II. 4,
2. V. 14, 5. X. 20, 3. 28, 3.
τε — δὲ καὶ se excipiunt V. 14,
5. X. 28, 3. τε δὴ, et sane,
III. 6, 4. 5, 8. IV. 7, 4. VI.
14, 5. τε καὶ interpositae nu-
meralibus III. 13 extr. IV. 17,
6. VII. 10, 1. 16, 1. VIII.
29, 3. X. 20, 2. τε — καὶ quo-
modo cum praepositione ian-
gantur II. 10, 4. τε καὶ — καὶ
— καὶ et τε καὶ — τε καὶ — καὶ
nomina propria iungunt V.
14, 5. VI. 12, 3. X. 26 in. τε
cum μηδὲ VIII. 11, 6. τε male
insert. III. 18, 5. 22, 7. IV.
9, 3 et 5. 18, 1. V. 15, 4.
19, 1. X. 34, 2. VIII. 36, 2.
oblit. II. 35, 4. III. 20, 4. 23,
4. IV. 21, 1. 32, 3. V. 6, 4.

VI. 2, 4. 15, 5. VIII. 36, 2.
tentatur VIII. 10, 3 extr. IV.
22, 2 auct. 35, 7. transpo-
nendum V. 16, 2. 26, 2. VIII.
23, 4 med. male transponitur
V. 38 in. τε conf. cum γε II.
34, 5. IV. 5, 1. 9, 2. VI. 3,
6. VII. 4, 5 extr. IX. 27, 5.
VIII. 24, 2. cum δὲ III. 7, 9.
IV. 5, 1. 35, 6. V. 24, 2. VIII.
31, 4. cum Artic. VIII. 5, 4.
IX. 27, 3. cum τ' ἐς IV. 16, 4.
cum τοῖς II. 33, 2. τε δὲ et δὲ
δὴ conf. V. 27, 5. VII. 6, 2.
τε ἢ et τινὲ conf. VIII. 30, 6.
τε καὶ et γε καὶ conf. V. 27, 4.
τε τὰ et με τὰ conf. X. 1, 3. τε
ὡς et τῶς conf. X. 25, 3.

Τέαςπις, non Τέυπις III. 4, 7.

Τεγία, non Τίγεια II. 24, 6. III.
3, 5. VIII. 4, 2 med.

Τεγεῖται, non Τεγεάται, Τεῖται.
V. 23, 1.

Τεγεάτης et Τεγεατῆρος conf.
III. 7, 3.

Τεθάφθαι I. 43, 2. III. 19, 3.

Τέλως ἐς VI. 14, 2 extr.

Τεργέταις cor. IX. 11, 2.

Τελῆη et τύχη conf. IX. 1, 3. π-
χῶν et στενῶν conf. X. 21, 1.

Τεγέλλω I. 13, 5. pro eo etiam
ἀποτειγέλλω quod vide. Vide
ἐπιτεγέλλω, κύκλος.

Τέλος V. 27 extr. conf. c. σ-
τος VIII. 30, 2. cum τέλος X.
18, 2. c. τύχη IX. 1, 3. Vide
στερά, τοῖχος.

Τεκμαίρομαι I. 19, 7. 35, 3. 35,
2. c. Dat. et cum ἐπὶ et Dat.
IX. 22, 3 extr.

Τεκνοδότης cor. VIII. 42, 4.

Τεκταίνω. ἐπέων τεκτῆνατο ἀεὶ,
X. 5, 4.

Τεκταῖος cor. IX. 35, 1.

Τεκτορήνων tent. X. 27, 1.

Τελαμῶνες II. 11, 6. X. 32, 9.

Τέλλει X. 33, 1. Haec forma re-
peritur etiam in Platone, ve-
luti Republ. I. pag. 341 (177
Bip.) 348 (190), unde τελε-
τάτη ibid. 344 (181).

Τέλειος. Vide θῆλος.

Τελέταις cor. in Τελέταις V.
23, 6.

λεωτόριος. IV. 1, 5.
 λεωτόριος II. 11, 7.
 λεωτή II. 38, 2. IX. 30, 3. Vi-
 le τελευτή.
 λευτῶν ὑπὸ IV. 13, 1. extre-
 num esse, X. 9, 4 extr. Vide
 ποθησκῶ, μελετώ.
 λευτή et τελευτή conf. IX. 18,
 extr. 30, 3. τελευτή συνέβη
 καὶ IX. 25, 3.
 λῶ ἐς, accenseor alicui, IX.
 7, 1. λῶ in hac locutione
 mittitur IX. 27, 5. τελεῖσθαι,
 uservire VI. 12 sub fin. VII.
 7, 2.
 λῆ IX. 3, 4.
 λιάδαι, non Τελεάδαι X. 1, 4.
 λίας oblit. X. 1, 4.
 λιος cor. in Τέλλης VII. 6, 2,
 et in Thuc. V. 19.
 λμα et τόλμη conf. VII. 15, 3.
 λος oblit. IV. 13, 5. ἄγειν ἐς
 et ἐπὶ τέλος VIII. 37, 8. κατὰ
 ἑλὴν τάσσειν IV. 28, 3. τέλει
 et λόχος disting. IV. 28, 3. τέ-
 ης, magistratus IX. 3, 4. τέ-
 ης et τῶς conf. VIII. 4, 6.
 Vide τέχης.
 λφουσα. Vide Θελπυσα.
 λφουσιος, Τελφούσιος VIII.
 5, in.
 λῆνες IX. 19, 1.
 λινία Minerva IX. 19, 1.
 λενος. Vide περιβολος.
 λῶ c. Genit., populus, III.
 2, 2. τῆς γῆς X. 8, 3.
 λένδιοι, non Τεννένδιοι X. 14, 2.
 λος et πῆρας conf. IX. 31, 4.
 λέρατος cor. in τέρως et τέρους
 I. 26, 1 med.
 λαρτα et τέτταρα conf. V. 19,
 Vide τρίτος.
 λρακόσιος et τριακόσιος conf.
 VII. 17, 3.
 λράδος VIII. 9, 2 in carmine.
 λθις et Τυνθις disting. VIII.
 17, 3.
 λμησαλα, non Τυμησαλα IX.
 19, 1.
 λμησαός IX. 19, in.
 λνη et λργον de officiis opere
 sine articulo I. 8, 5; 43, 6.
 23, 9. 22, 2 II. 9, 6. 17, 5.

V. 25, 4. VIII. 32, 1. σὺν τέ-
 χνῃ I. 36, 2. Vide τύχη.
 Ταχύνεις I. 22, 3.
 Τῶς. Vide ἔως, τέλος.
 Τηλεκλέους X. 38, 3.
 Τηλεκράτης cor. X. 9, 4 extr.
 Τηλικαῦται cor. IX. 36, 3.
 Τημήνιον II. 36, 6.
 Τημνος V. 13, 4.
 Τήμερος IX. 26, 1.
 Τηρικαῖτα post ἐπὶ c. Genit. in
 tempore definiendo V. 3, 5.
 Τίλας, Τίλας et Τίλασσα III.
 18, 4.
 Τιβέτιος cor. in Τίβερις V. 7, 3.
 Τίγρις, ἡ et ἡ, IX. 21, 4.
 Τίθημι. De Aor. ἐθέμην VII. 12,
 3. τίθεναι ἀγῶνα ἐπὶ c. Dativ.
 VIII. 4, 2 sub fin. ἀθλα VIII.
 4, 3. τίθεσθαι, adoptare VIII.
 25, 6. i. q. ἡγίσσασθαι X. 31, 3.
 τί ἐπὶ τινὶ et τινὰ V. 2, 3. τί-
 θεσθαι et παρατίθεσθαι ὄνομα
 X. 26, 1. VIII. 22, 2. II. 14,
 2, 15, 1. κακίστοις X. 26, 3.
 extr. κατὰ τὴν ἐπὶ τινὶ V. 2, 3.
 τίθεναι et τίθεσθαι ὄνομα III.
 2, 3 et 4. τίθεσθαι ἐν οὐδενὸς
 λόγῳ X. 31 p. 875.
 Τιθοραῖος X. 32, 9. Τιθοραῖον
 et Τιθορεῖον IX. 17, 3.
 Τιθορέα et Τιθορεα X. 32, 6.
 Τιθοραῖστη cor. III. 9, 4.
 Τιθωνεύς X. 33, 6 cf. Θεμ-
 σώνης.
 Τιθωνίων et Τιθωνίων X. 3,
 2 med.
 Τιθυρέα X. 32, 6.
 Τίλφουσιον et Τίλφουσαῖον IX.
 33, 1.
 Τιμοσίθεος cor. VI. 14, 2.
 Τιμή i. q. ἀρχή III. 6, 3 et 4.
 Sic et Herod. VII. 104. ἐπὶ τι-
 μῇ cum Genit. VIII. 11, 4. ἐς
 τιμὴν cum Genit. VI. 22, 5.
 23, 2. τιμῇ τῇ ἐς et τιμῇ ἐς I.
 5, 5. VI. 21, 7. τιμαὶ de sta-
 tuis in honorem alicuius positae
 I. 26, 3. τιμαὶς τιμῶν I. 21, 2.
 τιμῇ conf. cum ἀρχῇ III. 6, 4.
 cum σιγῇ IX. 15, 2.
 Τιμήμη. κατιστάσθαι ἀπὸ τιμημά-
 των. τὰς ἀρχὰς de Oligarchia
 VII. 16, 6.

- Τίμιος** c. *Evangelia* V. 12, 6.
Τιμόπτολις cor. VI. 15, 3 extr.
Τιμοσθένης conf. c. *Δημοσθένης* VI. 2, 4. cum *Τιμόζενος* VI. 11, 2.
Τιμωρώ τιμὶ IX. 13, 3. *τιμωρήσασθαι* τιμῇ II. 6, 2.
Τιμωρία cum *Dativ.* IX. 13, 3 p. 736.
Τίς, male insert. I. 10, 3. IV. 15, 3. 24, 2. VII. 18, 1. 27, 4. VIII. 2, 3. *τις*, *τι*, *εἰς*, *γε*, *εἰως*, omittitur IV. 24, 2. *τις*, *τι* subaud. V. 19, 1. VI. 1, 1. 19, 9 extr. IX. 8, 3. med. IX. 25, 6. *τις* *ἐν*, non *ἐν* *τις*, praecedente *Optat.* VI. 24, 5 et 6. X. 26, 3. *τις* *Θεῶν*, *δαιμόνων* VII. 14, 4. *τι* post *οὐ γὰρ* III. 1, 7. cf. IV. 18, 4. *τις* et *Artic.* conf. IV. 19, 3. *τι* conf. cum *τε* V. 15, 4. cum *τοῖ* IX. 11, 1 extr. X. 26, 1 extr. *τινὲς* et *τηνικαὶτα* conf. IV. 15, 1.
Τίτανος. Vide *τεττατος*.
Τιτυρήσιος cor. VIII. 18, 1.
Τίτιμιον II. 26, 4 cor. in *Τηθιον* II. 27, 8.
Τιτιμὲν cor. in *Τιτιμὲν* IX. 32, 3.
Τίπος, non *Τίπος* IX. 32, 3.
Τολ. Vide *τε*, *τίς*.
Τόπος. Vide *ὅδε*.
Τοιόςδε declarandi vim habet V. 21, 3. cum eadem vi in clausula VI. 14, 3. cum articulo? ibid. *τοιούδε* ἄλλα IX. 28, 2. male insert. IX. 21, 1. 26, 5. subaud. ibid. conf. cum *ὅτι* V. 21, 3.
Τοιοῦτο ἄλλο V. 22, 5. *ἔργον* V. 22, 5. VII. 24, 7, etiam *Plat. Gorg.* § 37. *τοιούτο* — *τὸ εἶδος* IX. 22, 4. *ἐν τοιοῦτῳ χρόνῳ* II. 20, 2. *τοιούτος* male insert. X. 30, 1 sub fin. conf. cum *τοιοῦτος* X. 19 extr. *τοιούτο* cor. in *τοι τοῦτο* IX. 22, 4.
Τοῖχος et *τείχος* conf. VI. 21, 3. VIII. 9, 1.
Τόλμη. Vide *τόλμα*.
Τόλμημα in bonam partem II. 3, 3. in malam II. 16, 1.
Τόξα cor. V. 13, 3. Vide *ὅδε*.
Τόπος subaud. III. 11, 2. Vide *τόπος*.
Τορεῖν I. 28, 2. V. 17, 1. cf. *Heynii Antiq. Auf.* II. p. 129 sq. *Winckelm. Opp. Dred.* VIII. 264.
Τόσος male tent. in *τοσόςδε* IX. 32, 6. 30, 2.
Τοσόςδε et *τόσος* *δὲ* conf. IV. 9, 3. VII. 21, 3. VIII. 2, 1.
Τοσοῦτος I. 23, 4. *ἐς* et *ἐπὶ* *τοσοῦτο* et *τοσοῦτος*, non sequente *ὡς* I. 29, 8, quod sequitur I. 30, 1. itemque *τοσαῦτα* elliptica VI. 4, 4. VII. 9, 5 extr. 15, 2 cor. in *ἐπὶ τοσοῦτον* IV. 30 extr. VI. 4, 4. 8, 2. *ἐν τοσοῦτῳ* pro *ἐν ὅσῳ* — *ἐν τοσοῦτῳ* II. 20, 1. IV. 23, 3. *οὐ τοσοῦτον* *ὡς* I. 9, 4. *ἐς τοσοῦτον* VII. 4, 2. *τοσοῦτο* et *τοσοῦτον* conf. III. 11, 8. IV. 5, 2. *ὁ* *οὗτος*, *τοιοῦτο*.
Τότε, *prius*, *quondam*, I. 34, 2. VIII. 53, 1 et 4. *Soph. Al.* 649. *τότε* *δὲ* in apodosi IV. 16, 1. *ἐν τῷ τότε* VII. 13, 5. *τοῦ* male insert. X. 1, 4. oblit. IV. 5, 4. an recte tentatum VI. 3, 3. I. 34, 2. II. 15, 4. VIII. 53, 1? transponend. IV. 29, 1. X. 1, 4. conf. c. *ποτα* I. 34, 2. III. 20, 4. VI. 3, 3. VII. 14, 3. VIII. 25, 5. 27, 5. cum *τὸ τε* III. 4, 1. VII. 17, 4. X. 1, 4. cum *Artic.* III. 2, 3. IX. 38, 3. X. 12, 1 sub fin. cum *τοῦ* I. 32, 2. X. 33, 1.
Τραγῆσου cor. X. 14, 1.
Τράγος pro *αἶς* VII. 17, 5 sub fin. *τράγος* apud *Meissenios* idem quod *ἐρινός* IV. 20, 1. Oraculo ibidem proposito simile est illud in *Vatican.* Excerpt. *Diodori* 8. p. 12 *Dind.* *ὅπου τράγος ἀγλαὸν οἶδμα ἀμφαγαπῇ (τέγγει τε καὶ) ἀκρόπολιν γυνίκου.* ubi ex *Dionysio Hal.* idem oraculum ita profertur: *ἐνθα ἴσθαι τράγον τῇ θαλάσῃ τέγγοντα τὸ γένειον.* Quod *Parthenias* secuti quum

ιδίαισεν κατὰ τινός ἱριεῖος
 λησίων φῆς θαλάττης περὶ κέντρος
 μπελον κατακεχυμένην, ἐξ ἧς
 ὡν ἐπιτρέγων τις καθειμένος
 πτετο τῆς θαλάττης, τοῦτον
 πέλαιβον εἶναι τὸν τράγον, ὃν
 ἱροεῖπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὄρεσθαι
 ἰγγόντα τὸ γένειον τῇ θαλάττῃ.
 In iisdem Excerpt. p. 13 est
 ἱμπελος περιπαλεγμένη ἱριεῖ.
 Vide κριός.
 αγωδία II. 7, 4.
 αμπελῶν et Τραπεζοῦς VIII.
 3, 1.
 αμπελῶντος cor. VIII. 27, 3.
 αἶμα VIII. 53, 3. conf. cum
 στρατεύμα VII. 10, 2.
 αἶψα, non Τραχὺ VIII. 13, 3.
 αἶς τὸν ἀριθμὸν V. 25, 5. VI.
 19, 3. Vide τρεῖς.
 ἀέπομαι τὴν ὁδὸν I. 4, 1. II.
 5, 3.
 ἀέχω κατὰ τινός VI. 18, 2.
 ἀετὰ γράμματα VIII. 25, 1. VI.
 de τρεῖς.
 ἀετῶν VIII. 10, 4.
 ἀέω. Vide ἑρῶ.
 ἀετῶν cor. VII. 19, 1 et 2.
 22, 7.
 ἀετῶντος cor. VIII. 27, 3.
 ἀετῶν II. 34, 8.
 ἀετῶντος cor. II. 37, 3.
 ἀετῶντος tent. X. 19, 6.
 ἀετῶν cor. V. 7, 2.
 ἀετῶν VIII. 27, 3 sub fin.
 ἀετῶν conf. cum ἀετῶν II. 35, 6.
 VI. 4, 4. IX. 34, 1. c. τρεῖς
 V. 12, 7.
 ἀετῶντος conf. cum ἀετῶντος
 VIII. 15, 1.
 ἀετῶντος καὶ τέτταρις VII.
 5, 1.
 ἀετῶν, *tertia loco*, et τρεῖς conf.
 VIII. 25, 1.
 ἀετῶν, non Τρεῖς VII. 6, 1.
 22, 4.
 ἀετῶντος et τέτταρος conf. VIII.
 25, 5.
 ἀετῶν X. 4, 4. oblit. VIII. 37,
 1. τρεῖς et τέτταρος conf. IV.
 36, 4.
 Τροπαῖ IX. 30, 3.
 Τροπαῖον et τροπαῖον II. 34, 7.
 τροπαῖον στήσαι ἀπὸ I. 36, 1.

ἀναστήσαι ἐπὶ τινὶ II. 20, 2.
 21, 5. III. 2, 6. cum κατὰ et
 Gen. II. 21, 9.
 Τρόπος et τόπος conf. II. 9, 7.
 VII. 24, 2. IX. 41, 2. ὁ ἐς τὴν
 τελευτὴν τρόπος X. 30, 3.
 Τροφαῖ IV. 14, 3.
 Τροφῶν IX. 11, 1.
 Τροχός VI. 1, 2. Sed Τρόχος II.
 24, 8.
 Τρυγῶν, *garrula*, VIII. 25, 6.
 Τρυῶν V. 8, 3.
 Τρωῖλος, non Τρωῖλος VI. 1, 2.
 Sic et Hom. II. XXIV. 257.
 Perperam Τρωῖλος etiam in
 Plutarch. Conv. 7. Sap. c. 19
 Hutt
 Τρωῖς et Δαυλῆς conf. X. 4, 7.
 Τυγχάνω. Τυγῶν cum Infin. IV.
 20, 3. ὡς ἕκαστοι τύχουεν IV.
 18, 1. τυχεῖν τινός ὑπὸ τινός I.
 37, 3. τυχεῖν γεγονότας III. 1,
 7. ὅτε τύχουεν καὶ ἄλλοι χροῖμεθα
 X. 23, 7. ὁπότες τύχοι I. 21,
 8. IV. 15, 3. Vide ἐντυγχά-
 σω;
 Τυνδαρέω Accus. II. 18, 6.
 Τυνδαῖον, non Τυνδαῖον V. 6, 5.
 Τύπος. ἐν τύπῳ πεποιημένος II.
 19, 6. ἐπὶ τύπῳ ἐκτετυγμένον.
 VIII. 87, 1. ἐπὶ τυπῶν εἶναι
 ibid. et IX. 11, 2.
 Τυραννῶν I. 40, 1. cum Genit.
 X. 7, 3. 37, 4. et cum ἐν I.
 2, 3.
 Τυρῶντος et τυραννῶν X. 11, 3.
 Τυρῶντος cor. VIII. 7, 3.
 Τύχη, Dea, IV. 30, 2 sqq. τέχνη
 conf. cum μάχη IV. 18, 4. c.
 τέχνη III. 14, 9. cum ψυχῇ IX.
 14, 1. Vide τέχνη, τέχος.
 Τ. Vide οἱ.
 Τυλός cor. in ἄλλος et ἄλλος
 VIII. 18, 2.
 Τυμῶν et Τυμῶν IV. 14, 2.
 Τυμῶν X. 35, 4.
 Τυρῶντος ἐν I. 2, 6. 23, 7.
 Τυγῶν cor. in Ἀνγῶν VIII. 28, 1.
 Τυγῶν, non Τυγῶν, Τυγῶν I. 23,
 5. II. 27, 7. III. 22, 9. V. 20,
 1. 26, 2.
 Τυγῶν IX. 7, 2.
 Τυγῶν, non Τυγῶν II. 34, 9.

- **Ἰδρελά* et **Ἰδρελά* IV. 33, 5. i. q. *ιδρύα* V. 11, 4.
- **Ἰδρελά* rectius quam *ὑδρελά* IV. 33, 5.
- **Ἰδρος* i. q. *ὄρις* VIII. 8, 3 extr. conf. cum *ὑδωρ* ibid.
- **Ἰδωρ* subaud. X. 35, 4. *λευκόν* IV. 35, 6. *ὑδατι* III. 21, 4. Vide *ὑδρος*.
- **Ἰιοθεαία* VIII. 25, 6.
- **Ἰδς* cor. in *οὐς* VII. 6, 2.
- **Ἰλαι* X. 32, 4.
- **Ἰλλος* conf. cum *Ἰλνός* et *Ἰλνός* IV. 30, 1. cum *Νικασύλος* VI. 14, 1.
- **Ἰνός* τινός pro *ἐκ τινός* V. 17, 7, ut *Ἰλνός*, *Καιροῦ* II. 13, 8. V. 14, 7. *Ελλαιθνας* IX. 27, 2. *Ἀφροδίτης* Plut. de fluv. I. 4. p. 432. Hutt.
- **Ἰνς* et *Ἰν* conf. VI. 10, 1.
- **Ἰπᾶω*. De hoc et eius Aor. IX. 40, 4. *ἐς δίκην* I. 24, 4. *ὑπάγειν* sibi *conciliare*, VII. 13, 4. *ὑπάγειν* conf. cum *ἐπαγεῖν* VII. 13, 4. IX. 40, 4. cum *ἐπαίγειν* III. 5, 3. cum *ὀφείλειν* IX. 40, 4.
- **Ἰπαιθρος* II. 2, 7. 3, 3. *ἐν ὑπαίθρῳ*, in agro, opp. urbe IX. 33, 2. *ἐν ὑπαίθρῳ* τοῦ ἄλλους IX. 24, 5.
- **Ἰπακός* et *Ἰπακούω* conf. II. 29, 6.
- **Ἰπαιλάξαι* ἀντὶ IX. 8, 1.
- **Ἰπαρ* IV. 19, 4. *ἐστὶ αὐτίκα* X. 38, 7.
- **Ἰπαρχω*. *ὑπὴρξέ σφισι*, quod voluerunt, consecuti sunt I. 28, 1. 29, 7. III. 6, 5. VI. 6, 1. X. 34, 2. tentatur in *ὑπάγειν* et *παρτεῖν* X. 19, 6. *ὑπὴρχεν* ὧν I. 2, 4 et auct. adn. *ὑπὴρκετο οἰκοδομήματος* VII. 20, 3. Vide *ἐπαρχω*, *προυπάρχω*.
- **Ἰπαιος* Jupiter III. 17, 5.
- **Ἰπμι* τῆς λύπης VIII. 42, 2.
- **Ἰπιπών* II. 7, 3.
- **Ἰπεξάγω* et *ἐπεξάγω* conf. X. 19, 6.
- **Ἰπεξιμι*. Vide *ἐπεξιμι*.
- **Ἰπεξέλω* intransitive X. 25, 3.
- **Ἰπεξέχομαι*. Vide *ἐπεξέχομαι*.
- **Ἰπέγ*, *jenseis*, V. 18, 2. i. q. *περὶ* V. 6, 1., *ultra*, a *tergo* X. 31 extr. in *rebus indicandis deinceps positus* I. 14, 1. *ἐπεξ* αὐτῆς; *ἐκπέγειν* V. 6, 2. *ἐπεξ* θανάτου *δίκην* *φρίγην* IX. 14, 4. *ὑπὲρ αὐτῶν δίκην* X. 32, 4. *ἡ ὑπὲρ τῆς ἡπείρου γῆτος* III. 2, 1. *ὑπὲρ τὸν κατὸν* II. 32, 6. 7. cf. X. 26, 1. *ὑπὲρ μὲν* — *ὑπὲρ δὲ* X. 27, 1. *ὑπὲρ* oblit. V. 18, 2. *ὑπὲρ* conf. cum *ἐπεξ* IX. 22, 2. cum *περὶ* X. 37, 4. cum *ὑπὸ* VII. 1, 2. VIII. 27, 8. X. 12, 1. 27, 1. *ὑπὲρ* Σάμου cor. in *Ἰεργύριον* IX. 11, 3. Vide *κατά*.
- **Ἰπερβόλω* VIII. 32, 4. conf. cum *ὑπερβόλω* ibid. *ὑπερβόλω* VIII. 26, 2.
- **Ἰπερβόλω*. *ὑπερβόλος* et *ἐπερβόλος* conf. VIII. 8, 2.
- **Ἰπερβάλλω*, *abeo* VI. 20, 7. conf. cum *ὑποβάλλω* VI. 14, 1. *ἐποβάλλεσθαι τὴν ἔξοδον* I. 28, 2. cum Accus. personae et Dat. rei III. 1, 4.
- **Ἰπερβολή*. Vide *ὑπερβόλω*.
- **Ἰπερδεξίω*, *ἐξ* IV. 29, 5.
- **Ἰπερήκω* an probandum? VIII. 32, 4.
- **Ἰπερηόλα* et *ὑπερήκτω* VII. 26, 2.
- **Ἰπερησιδών* cor. VII. 26, 2.
- **Ἰπεριδών* cum Genit. et Accus. VII. 9, 1. I. 25, 3.
- **Ἰπεριπτόω* I. 23, 10.
- **Ἰπερον*, *pistillum* V. 18, 1 med.
- **Ἰπεροράω* X. 31, 3.
- **Ἰπερόριος* et *ὑπερορέω* conf. VIII. 11, 6 extr.
- **Ἰπεριτόημι*. Vide *μετατίθωμι*.
- **Ἰπερχειρία* III. 13, 6.
- **Ἰπερχομαι* cum Accusat. personae VII. 10, 2. 11, 2. *ἐπαθεῖν ὑπὸ τὸν θρόνον* III. 18, 9. V. 11, 2. conf. cum *ἐπαθεῖν* V. 11, 2.
- **Ἰπερώιος*. Vide *στοά*.
- **Ἰπερώιον* cor. X. 5, 5.
- **Ἰπέχω* *χρίσιν* VII. 9, 3 et 10. p. 548.
- **Ἰπύχοον* *εἶναι* cum Genit. et Dat. III. 3, 2. 3, 8, 2.
- **Ἰπύρμος* ἀκτὴ II. 34, 9.
- **Ἰπύρμους*, *sonitus*, conf. cum

αφυσίαις et ὑφῆγησις VII.
6.

III. 1, p. 523. X. 4, 1 extr.

ante vocales II. 13, 3. num
coniunctione indicanda X.

1, 1? ὑπὸ VII. 2, 7. 7, 3.

22, 5. VIII. 37, 3. V. 13,
cum Passivo II. 32, 2. cum

enitiv. sub VIII. 37, 3. in-
a VII. 2, 7 extr. ὁ. προθυ-

ας VIII. 50, 5. II. 3, 6. ὑπὸ
ἡμιαιτος Ἑλλήνων συμβῆναι οἱ

τελευτήν X. 25, 4. c. Dat. et
ccus. sub, de situ urbium

II. 7, 8 extr. cum Dat. sub
e. in basi alienius rei VIII.

1, 7. ὁ. πέτρῳ ἀναιρείσθαι II.
7, 7. cum Accusat. in rerum

emporumque nexu I. 25, 3.
4, 7. 18, 6. VIII. 48, 3. X.

5, 2. IV. 14, 2. IX. 5, 7.
Vide ἐπὶ. cum Accusat. ad,

αἷα, IV. 34, 1. X. 25, 2.
6, 2. ὑπὸ cum εἶναι VII. 13,

X. 19, 6. ὑπὸ cum Genit.
εὐκὸς ὑπὸ γύφου et similia

4, 1. 5. Sic quoque ποικίλος
πὸ cum Genitivo X. 1, 5.

ὑπὸ τοῦ χρόνου τεκμαίρεσθαι I.
4, 3 add. περὶ ὑπὸ σκηπῆς,

αἶρε e tentorio X. 12, 1. ὑπὸ
σχύος VI. 14, 2. ὑπὸ τῶν

πραγμάτων τελευτῶν IV. 9, 1.
ὑπὸ φαρμάκων ἀπέκτεινεν IX.

2, 2. ὑπὸ τῆς ὁσμῆς ἰσχυοῦναι
X. 20, 4. ὑπὸ c. Dat. οἱ ὑπὸ

τοῖς ἄρμασι IX. 26, 1. ὑπὸ μα-
χηαίῃ V. 27, 5 cf. Lob. ad

Phryn. 196. ὑπὸ διδασκαλίῃ
τινὸς VII. 10, 2 extr. cf. Vi-

ger. 671. αὐλεῖν ὑπὸ ἀδλοῖς IX.
12, 4? ὑπὸ πέναντι τε καὶ ἀστρα-

γάλοις et similia VII. 25, 6.
ὑπὸ cum Accusat. ὑπὸ αὐτὸν,

iuxta eum X. 25, 2. tentatur
in Ἰτατον in lectt. Bekk. ad

IX. 15, 1. ὑπὸ αὐτὸν ἐποιήσαν-
το τὴν στρατίαν IX. 15, 1. ὑπὸ

τύχῃ IX. 5, 7. τὰ ὑπὸ γῆν
opp. τὰ οὐράνια, ἐπουράνια etc.

IX. 20, 3. ὑπὸ ad Genit. et
Passiv. omissa VIII. 16, 2.

ὑπὸ male insert. V. 4, 7. VI.

8, 2. oblit. V. 5, 5. VI. 7, 2.
tent. in παρὰ X. 10, 1. male

tent. in ἐπὶ X. 1, 5. ὑπὸ conf.
cum ἐκ IV. 34, 1. cum παρὰ

III. 25, 4. ὑπὸ τε et πότε conf.
VI. 12, 3. Vide ἀπὸ, ἐπὶ, ὑπὲρ.

ὑπερβάλλω. Vide ὑπερβάλλω.

ὑποβουλεύομαι. Vide ἐπιβουλεύ-
ομαι.

ὑπόγειον cor. in ὑπόγειον II.
36, 7.

ὑπόγειος II. 2, 1.

ὑπογῆτος II. 16, 5.

ὑπόθημα de basi crateris X.
16, 1.

ὑποκαθίσθαι X. 23, 8.

ὑποκνημίδιοι X. 1, 1.

ὑποκνητηρίδιον X. 16, 1.

ὑπολαμβάνω τινὸς VII. 10, 2 sub
fin. sed v. auct. conf. cum

ἐπιλαμβάνω VII. 10, 2. IX. 7,
3. Vide ὑπολείπω.

ὑπολείπω cum Infin. I. 6, 8. 16
extr. ὑπολείπεσθαι, parcere,

II. 36, 5. 17, 7. reliquum ha-
bere, X. 2, 4. παῖδα IX. 37,

1. ἐπαλείπετο et ἐπαλείπετο conf.
II. 3, 8. 17, 7. VI. 5, 3. IX.

7, 4. 25, 6. ὑπολείπειν et ὑπο-
λαμβάνειν conf. VII. 6, 3.

ὑπομένω I. 7, 2. ubi Bekk. cor-
rigit. cf. 6, 5 extr.

ὑπονήχομαι I. 44, 12.

ὑποπλέω male pro ἐπιπλέω I.
1, 1.

ὑποπτεύομαι cum Infin. II. 19,
1. I. 25, 5.

ὑποπτον et ὑποπτα substant.
IV. 22, 3. IX. 18, 3.

ὑπορρέω II. 5, 1. sensim et
paulatim defluere. vid. Val-

cken. ad Theocr. VII. 121.
qui potuit etiam e Platon.

Rep. IV. p. 424 (336 Bip.) as-
ferre ἡρέμα ὑπορρεῖ.

ὑποστάτης X. 26, 3.

ὑποτέμνω et ἀποτέμνω conf. II.
35, 4.

ὑπουλος III. 7, 3.

ὑποφύγω et ἀποφύγω cf. VIII.
10, 4.

ὑποφύγω. Vide ἀποφύγω.

ὑποχθόνιοι et ἐπιχθόνιοι conf.
VIII. 15, 1.

- Ἰκονία cor. in ὑπεροφία IV. 3, 3.
 Ἰρμύνα et Ἰρμύνη V. 1, 8.
 Ἰς. *hous* X. 36, 1. Nomin. Plur. 1. 27, 9. *in* et *ex* conf. VII. 17, 5. VIII. 24, 2. *ubi* tent. in *olo* X. 32, 9. tent. in *ύογη* X. 36, 1.
 Ἰσάπολις X. 35, 4.
 Ἰσπληγῆς, ἡ VI. 20, 7. ὑσπληγῆς *fuit* ibid. de forma ὑσπληγῆς ibid. Vide ἄρσεις.
 Ἰστέλιον, Ἰστέλιον et Ἰστέριον II. 25, 9.
 Ἰστιάσκης, non Ἰστιάσσης III. 4, 3.
 Ἰστέρον opp. πρότερον VIII. 5, 1. pro ἰσχατον VI. 15, 4. VIII. 45, 3. an pro δεύτερον? VIII. 45, 3. ὑστέρον ἔκτισεν X. 7, 1. χρόνους X. 17, 3. τὰ ὑστέρον VI. 15, 4. VII. 6, 5. ὑστέρα V. 9, 3. ὑστέρος X. 16, 4. cum Gen. XI 2, 1. ἔτι τῷ ὑστέρῳ IV. 25, 2. init. VIII. 45, 3. ὑστέρον oblit. X. 3, 1. conf. cum ὑστέρα II. 29, 7. Vide ἔτερον, πρότερον, μετὰ.
 Ἰσάλως φάρμα de *Dryadibus* VIII. 4, 1 extr.
 Ἰταρίως X. 21, 2 et auctar.
 Ἰπρίναι τῆς λύπης VIII. 42, 2.
 Ἰρέλκω. Vide ὑπάρχω.
 Ἰρήγησις. Vide ὑπὸ ἡγήσεως.
 Ἰρακῆσθαι V. 18 extr.
 Ἰρηνεως IX. 21, 2.
 Ἰρμιτος iupiter III. 17, 5. X. 19, 3.
 Ἰρος absol. X. 86, 2.
 Ἰω c. Acc. et Dat. II. 29, 6. *υἱ*, subaudito ὁ θεός IV. 20, 3. *υἱ*ν πολλῶ, ὁλίγῳ ibid.
 Φ saepe in *B* transiit III. 23, 1 extr.
 Φέρρα IX. 35, 1. Vide Ἀίγλη.
 Φαίδκιον cor. in ἰδίων V. 10, 2.
 Φαίδροπται V. 14, 5.
 Φύλω. *parvus* de plantis, *floribus*, *prunum* *nativus* I. 31 extr. 80, 2. 35, 2. *φυλῶν* λύχνος I. 26, 7. *φυλίσσθαι* cum Particip. 1. 1, 2. IV. 15, 1. VIII. 43, 3. 46, 2. oblit. X. 4, 6. conf. cum *φάρυ* X. 23, 1. *φυλῶν* et *δω-*
φάρυ conf. IX. 7, 3. Vide *ἐντυγχάνω*, *φθάνω*.
 Φάλαγξ, ἡ IV. 11, 1.
 Φαληροί I. 1, 2.
 Φάληρον, non Φαληρόν I. 1, 2. VIII. 10, 3 extr.
 Φαρερά *ἵσται* γῇ ἐλλησθῆναι τὸ ὄνομα X. 1, 1.
 Φάως. *φάτεσσιν* IX. 40, 3 sub *ἐν*.
 Φαραί et Φεραί IV. 3, 6 et Φάρα VII. 22, 1.
 Φαρατίης, non Φαρατιάτης IV. 30, 2.
 Φάραξ cor. VI. 3, 6.
 Φαρεῖς, Φαρτίς et Φαραυτίς VII. 22, 3.
 Φάρης, Φάρις et Φήρης IV. 30, 2. VII. 22, 3. cor. in *φάρ* VII. 22, 3.
 Φάρις et Φάρις III. 2, 6.
 Φαρίται et Φαρεῖται conf. III. 2, 6.
 Φάρμακα colores VII. 26, 3. *sacra magici* V. 18, 1. *φάρμακος* et *μαλακός* conf. IV. 35, 6.
 Φαρμακῶν ἐς τὸν ποταμὸν VIII. 38, 3.
 Φάρονγξ VIII. 37, 5.
 Φῶσις, non φάσις IV. 34, 1.
 Φαῦλλος cor. X. 2, 4.
 Φειδόλα et Φειδέλα VI. 13, 5.
 Φελλόγ VII. 26, 4.
 Φελλόδοξ VIII. 12, 1.
 Φενεάται, non Φενεῖται VIII. 14, 2.
 Φενεατιάδης cor. VIII. 20, 1.
 Φέρεος cor. VI. 1, 2.
 Φέρω de via VII. 26, 4. ἐς τὴν I. 2, 4. IX. 40, 5, ut *φέρει* ἐς τὸ θεῖον X. 19, 2 *φέρειν* ἀδειαν X. 20, 1. *φέρεισθαι* τὰ πρῶτα VII. 10, 1. δεύτερα VIII. 41, 3. IX. 30 extr. Vide *ἀναφέρειν*, *χρῆσθαι*.
 Φεύγω de iis, qui tristitia etc., commoti locum relinquunt IX. 5, 6. *φυγεῖν* celeriter migrare V. 1, 3. *φεύγων* σύννομος *αἶμα* VI. 17, 4. Vide *φονεύω*.
 Φήκεια et Φηγία VIII. 24, 1.
 Φηγός *quercus esculus* VIII. 12, 1. de arbore *Dodonea* VIII. 23, 4. et *δρυς* VII. 21, 1.
 Φήμη *ἔχει*, *si aliorum narratio*

fertur. Vide præfat. ad
 col. I. pag. 12. προστίθεται ἐν
 III. 32, 3. conf. cum *μνήμη*
 I. 26, 7
α. φάμενος II. 2, 4. 11, 5. X.
 2. φάσιν si alius narratio
fertur. VIII. 33, 2. Vide
 præfat. ad Vol. I. p. 12. φάσιν
 e rebus VIII. 38, 4. paren-
 thetice III. 25, 5. X. 32, 3.
 φάσιν male insert. II. 36, 7.
 blit. VI. 20, 7. VIII. 34, 1.
 X. 17, 5. conf. cum φάσιν II.
 5, 5. 27, 4. III. 12, 5. V. 2, 4.
 26, 4. VI. 2, 1. conf. cum καὶ
 VI. 2, 1. cum δ VIII. 43, 2.
 φάσιν conf. cum ἐστὶ IX. 35
 extr. cum σφάσιν III. 12, 5.
 IX. 1, 2. X. 6, 8. φάσιν ἐν
 πρῶτῳ et φάσιν ὅλην conf.
 X. 8, 4.
μονή cor. X. 6, 8.
ραὶ IV. 3, 6.
δύω cum Accus. VIII. 39, 2,
 ut Plut. Cleom. 17. cum Par-
 ticip. VI. 15, 3. in Particip.
 cum Infin. VII. 13, 1. 14, 2.
 cum et sine πρὶν ἢ X. 22, 2
 et 5. φθῆσθαι IV. 12, 5.
θεροσφόρος et *Φθεροσφόρος*
 III. 8, 5. VI. 3, 5.
θῶς et *Φθῶς* disting. VI.
 11, 2.
θῶς. Vide *Φῶς*.
κύλη de clypeo V. 10, 2.
κύλη et *Φυγία* VIII. 3, 1.
κύλη et *Φυγία* VIII. 39, 1.
 cor. V. 18, 2.
κύλη cor. V. 5, 4.
κύλη VIII. 12, 2.
κύλη III. 17, 8. Vide *Γῆλα*,
Φυγία.
κύλη et *Φύω* IX. 26, 2.
κύλη cor. VII. 10, 1.
κύλη cor. VIII. 14, 5.
κύλη IX. 30, 2.
κύλη cor. II. 37, 3.
κύλη cor. V. 27, 6.
κύλη et *Φῶς* VI. 9, 2.
κύλη VIII. 12, 2.
κύλη, Aesculapius III. 22, 7.
κύλη X. 4, 6.
κύλη et *Φυλοπία* X. 14, 1.
κύλη cor. VII. 16, 5.

Φιλότης cum Genit. II. 26, 6.
Φιλοπία VII. 7, 3.
Φιλοπία διακρίσθαι πρὸς I. 25,
 5.
Φίτας IV. 4, 3.
Φῆ, *angina*, IX. 26, 2.
Φλαμίνος an *Φλαμίνος* VII.
 7, 4?
Φλεγίας, non *Φλέγας* VIII. 4,
 2 extr.
Φλεγίας IX. 36, 1.
Φλεγίας dupliciter flectitur IX.
 36, 1.
Φλεγίας X. 7, in.
Φλοῦς cor. VII. 8, 5. X. 7, 3
 sub fin.
Φλοῦς c. ἐπὶ et Dat. I. 10, 3.
Φλόος ἐπὶ τινος VIII. 49, 1. male
 insert. III. 16, 6. Vide *φόνος*.
Φοῖβος, *Φοῖβος* et *Φοῖβος*
 III. 14, 9. et *Ἐφηβίος* III.
 20, 1.
Φοῖβος cor. IX. 15, 2.
Φοῖβος VIII. 11, 3.
Φοῖβος VII. 22, 4.
Φοῖβος et *φοῖβος* VI. 10, 2. VII.
 23, 5. VIII. 48, 2. *palma*, cor.
 X. 15, 8.
Φοῖβος πρὸς seu παρὰ ἄνδρα II.
 10, 4. 8, 4. X. 28, 4. ὡς IX.
 13 init.
Φοῖβος, non *Φῶς* IX. 26, 5.
Φοῖβος IX. 21, 1.
Φῶς cor. III. 18, 7.
Φοῖβος et *φῶς* conf. X. 26,
 1 extr.
Φῶς conf. cum *φῶς* in add.
 ad III. 16, 6. cum *φῶς* IV.
 21, 7.
Φοῖβος, *copia fortunæ* VIII. 5,
 11. *φοῖβος* τῆς ἀπαρχῆς ἐκ-
 λείπει X. 11, 2.
Φοῖβος, *storea*, X. 29, 4.
Φοῖβος, *considerata caveo*, III.
 8, 5.
Φοῖβος cor. in *Ἀφροῖτης* IV.
 24, 1.
Φοῖβος cor. VI. 5, 2.
Φοῖβος et *κρήνη* nominatim di-
 stinguuntur I. 14, in. etiam a
 Thuc. II. 48.
Φοῖβος διὰ τι IV. 1, 2. ἐπὶ τι
 I. 12, 5. IV. 1, 2. VI. 5, 4.
 Adde Iac. ad Philost. Sen.

- Im. I. 30. ὑπό αὐγῆς X.
1, 6.
Φρόνημα παρέχεσθαι I. 23, 12.
25, 2.
Φυγάλεια III. 17, 8.
Φυγή conf. cum γῇ IV. 16, 2,
cum σφαγῇ I. 25, 5, cum φυ-
λακῇ X. 2, 2. Vide πληγή.
Φυλακίς cor. VIII. 45, 1.
Φυλακῇ. Vide ἔχω, φυγῇ.
Φυλακτοῖς VIII. 48, 3.
Φυλάκτορας cor. X. 16, 3.
Φυλάττω custodias dispono IV.
16, 5. observo IX. 1, 3. τὰς
κατάρας V. 2, 3.
Φύλλα II. 32, 9. cor. in Φύλλα
ibidem.
Φυλλίτης II. 31, 13.
Φύλλος et φύλος conf. IX. 10, 4.
Φύξις Iupiter III. 17, 8.
Φύσις de mala consuetudine in
naturam versa X. 2, 1.
Φυτάλμιος Neptunus II. 32, 7.
Φύω. πέφυκα X. 2, 1. II. 1, 3.
ὡς ἐπέφυκε 4, 5, i. q. εἰμι VIII.
23, 8. φῆναι et φυῆναι conf. X.
38, 1. φύουσι περὶ IX. 31, 1.
Φωκάτα cor. in Φωκέα VII. 5.
2 extr.
Φωκίος cor. in Φωκαῖοι V. 24, 1.
Φωκίς. Vide Βοιωτία.
Φωνέω μέγα καὶ ἰδὺ X. 7, 2,
Φωνῇ X. 33, 2.
Φωρᾶω cum Accus. obiecti IV.
27, 2. cum ἐπὶ et Dat. II. 37, 3.
X interdum in Ktransiit II. 37, 3.
Χαίρω. οὔτοι χαίροντες καρπώ-
σασθε IV. 21, 7. sic et Herod.
III. 36, 19. ubi v. Valck.
Χαίρων et Χαίρωνεια conf. VII.
27, 2.
Χαιρώνεια et Χαιρόνεα IX. 40,
3. conf. cum Κορώνεια IX. 6, 1.
Χαιρωνεῖς cor. IX. 3, 4.
Χαλεπόν cum Dat. I. 10, 4. c. Inf.
X. 13, 2. i. q. ἀμήχανον II. 1, 5.
Χαλεπῶς non magno negotio VI.
24, 2. conf. cum ἀπλῶς ibid.
φέρειν c. Dat. I. 10, 4. Vide οὐ.
Χαλκίον II. 22, 2.
Χάλκειος, χαλκοῦς I. 32, 2. ἀγυλ-
μα Dianae iam ab Argonautis
dicatum IV. 33, 4. apud Mes-
senios primo bello Messenico.
Ol. 9—14. Paus. IV. 13, ante
belli Messenici primi decimum
nono. Messenii tripodes ae-
neos eam tantum ob causam
non faciebant, quod attrive-
rant bello diuturno IV. 12, 5.
Post primum bellum Messe-
nicum Lacedaemonii tripodes
aeneos ex praeda Amyclaeo
Apollini dedicarunt IV. 14, 2.
Cf. Amalthea I. 26Q et Amalthea
II. in Hirtii Disp. Adde adn.
ad III. 17, 6. χαλκοῦν et χαλ-
κοῦ conf. II. 20, 3. X. 38, 3.
Χαλκίεις III. 3, 6.
Χαλκιδεῖς VII. 5, 5.
Χαλκίτις cor. VII. 5, 5.
Χαμῶν VI. 21, 1.
Χανῖν VI. 21, 1.
Χῶν II. 24, 7.
Χαράδρα, non Χάραδρα VIII.
13, 3.
Χάραδρος nomen collect. IV. 33, 5.
Χάρας I. 1, 1. Interpp. ad Thuc.
III. 70.
Χάριεν V. 11, 1.
Χαρίζομαι χάριτας VI. 18, 2.
Χάριλλος et Χαρίλαος III. 2, 4.
Χάριν, ἐς, cum Genit. et Dat. I.
43, 7. VII. 4, 5. τὴν χάριν δι-
δόναι X. 25, 3.
Χαρίστια et Χαρίστια VIII. 27, 3.
Χάρμα βοροταῖσιν II. 26, 6.
Χαρμίδης cor. V. 10, 2. VI. 7, 1.
Χάρμων VIII. 12, 1.
Χάρον et Χάρον IX. 34, 4.
Χάρων X. 38, 6.
Χάσμα γῆς de antro IX. 39, 5.
Χέλλον VI. 4, 4. X. 24, 1.
Χείμαρρος ποταμός I. 35, 6. 36,
3. II. 36, 7. X. 37, 3. etiam
apud Strab. XIII. 410. Vide
χηρμός.
Χειμερίοι Νεμεῖοι VI. 16, 4.
Χειμών de imbris I. 35, 6.
Χεῖρ de brachio VI. 14, 2. χεῖρ
ἐτέρα IV. 30, 4. VI. 16, 3.
χεῖρα oblit. VIII. 37, 2. χεῖρες
ἀνδρῶν I. 12, 4. ἐν χεῖρσι μέγε-
σθαι III. 14 extr. Vide χεῖρ.
Χειρονομέω VI. 10, 1.
Χειροφόρεα VIII. 16, 4.
Χέρνιψ I. 84, 3. ἀγὺς μακρῶς

lustralis, Weihwasser für die Hände. De eo cf. Cas. ad Theoph. Char. c. 16. Adde Thucyd. IV. 97. πρὸς τὰ ἱερὰ χερσὶ βαλὼν χρῆσθαι cum Scholiis. Ex quo loco, ut ex nostro, ubi item legitur χερσὶ βαλὼν χρῆσθαι patet, non veram esse suspicionem, singularis numeri accusativum solum in usu fuisse. De accentu cf. Athen. IX. p. 409. a. b. c. Ergὸ καθάρσας nostri loci, ut distinguantur, erunt *purgationes totius corporis aqua lustrali.*

Χερσὶ δόρησος V. 24, 1. sed scr. Χερσὶ δόρησος v. auct. Alterum a poetis interdum omittitur ut ab Euripide in Hec. 8. 33.

Χηλή VI. 5, 3.

Χηραμός. Derivatio et significatio VII. 5, 5. cor. in Χερματός ibid. et IX. 38, 3.

Χηρῶνεια IX. 40, 3.

Χθές τε καὶ πρόην VIII. 33, 1.

Χθονία, Χθονίη Ceres X. 3, 4 et

5. Tellus X. 5, 3.

Χθόνιος II. 2, 7. χθόνιον μαρτύριον de oraculo Delphico X. 5, 3.

Χίλων VI. 4, 4. X. 24, 1.

Χίμαιρα cor. II. 27, 2.

Χίος. Vide Κίος.

Χίονος, non Χιώνος IV. 23, 2. VI. 13, 1. Nomen Laconic. etiam apud Thucyd. v. 19. Vide Ἀγχίονος.

Χιτών et χύτρα VIII. 24, 2.

Χλαμύς cor. IV. 27, 1.

Χλευασμός et χλευασία VII. 9, 3.

Χλόη I. 22, 3.

Χλώρις, non Χλωρίς V. 16, 3. male insert. X. 29, 3. cor. in Ἰσθμῷ IX. 86, 4.

Χοίρος de rupe II. 29, 5.

Χοῖρος νάπη IV. 30, 1.

Χόρος septum VIII. 8, 1 et χόρος cognata VIII. 8, 1. χόρον ἰσχύει III. 11, 7. conf. cum χόριος V. 25, 1. c. χρόνος VIII. 16, 2. cum χῶρος VIII. 8, 1.

Χορσία. Vide Κορσία.

Χρῶν τιτὶ oraculum alicui de X.

6, 3, ut χρῆναι I. 19, 5. χρᾶσθαι, de hac forma II. 28, 3. VI. 2, 2. χρᾶσθαι etiam de consultantibus oraculum VII. 19, 3. κύων VI. 2, 2. χρᾶται hac forma Eustath. etiam uti solet, ut ad II. p. 263. χρῆσθαι i. q. χρησμός IV. 20, 1. χρῆσθαι θυμῷ et τῷ θυμῷ, irae indulgere, I. 23, 1. VIII. 25, 4. ἐκ χειρὸς χρῆσθαι, minus pugnare, X. 21, 2 sub fin. τολμή I. 26, 2. ἐχρᾶτο IV. 23, 3.

Χρῆμα c. Inf. V. 15, 4.

Χρῆος suppletur II. 13 extr.

Χρῆων III. 6, 1. cum verbis ἀπαγεῖν, ἐπιλαμβάνειν, πατάγειν, ἐπύρχειν I. 9, 3. VII. 1, 2. X. 22, 2.

Χρή in oraculi responso I. 19, 5.

Χρήμα conf. cum πρᾶγμα III. 10, 4. χρήματα antiquissimorum temporum VII. 1, 2. οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, divites, III. 8, 2. IV. 3, 4. Vide ἔχων.

Χρηματίας. Vide ἄγων.

Χρηματολόγος I. 34, 3.

Χρηστοημάτομαι VI. 2, 2.

Χρηστός cognomen tyranni VIII. 27, 8.

Χρόνιος X. 2, 4.

Χρόνου subaud. IV. 16, 2. χρόνον de tempore praecedente VIII. 3, 1.

Χρυσάορις V. 21, 5.

Χρυσή, non Χρυσή, VIII. 32, 2. IX. 56, 1.

Χρυσήμιος IX. 23, 2.

Χρυσίς III. 5, 6.

Χρυσόθεμις X. 7, 2.

Χῶμα II. 2, 8. γῆς VIII. 23, 2. de sepulcro VII. 17, 4. Vide δῆμα.

Χώρα ἡ ἀνωτάτω V. 19, 2. χώρα male insert. VIII. 25, 1. subaud. IX. 19, 4. X. 32, 9.

Χωρῶ de fama I. 3, 2. 4, 6. ἐς τι I. 8, 4. VII. 9, 5. χωρεῖσθαι tent. in ἀναχωρεῖσθαι X. 36, 4. Vide ἔχω.

Χωρῶν subaud. IV. 86, 5. VIII. 25, 3.

ὥς cum Optat, subiungitur *καὶ*
cum Infinitiv. I. 1, 2. ὥς cum
Optat., ubi expectes Indi-
cativum VII. 14, 2. ὥς male
telendum censuerunt in qui-
busdam formulis, de quibus
vid. VIII. 12, 2. ὥς male in-
fert. IV. 4, 4. V. 3, 6. VI. 3,
5. VII. 19, 2. IX. 30, 3. oblit.
IV. 3, 5. 19, 4. V. 1, 2. VI.
13, 1. VIII. 24, 2. 53, 2. X.
25, 2. ὥς conf. cum ἐς IX. 12,
1. 23, 2. cum ὁ VI. 2, 2. IX.
14, 2. X. 9, 2. cum ὅς I. 31,
1. IX. 29, 3 med. cum ὅσος an
conf. VIII. 44, 5. 53, 21 cum
ἐς V. 21, 2. cum ὡς IX. 13,
1. ὥς ἄν et ὅς ἄν conf. X. 12,
1. ὥς οἱ et ὅσοι conf. II. 29, 3.
ὥς τὰ et ὅσος conf. X. 33, 2.
ὥς tent. IX. 12, 4. 17, A. in
τὸς X. 18, 2. in ὡς et ὅσος IX.

36, 1. Vide *καὶ*, ὅσος, *ἐπι-
παι*.
Ὡς II. 20, 8 cf. Herm. de emend.
rat. gr. gr. p. 112 seq. *καὶ* ὥς
II. 20, 8.
Ὡσούτως c. Dat. VI. 3, 6 extr.
a. δὲ καὶ III. 5, 8.
Ὡσούτως. Vide *Ὀψία*.
Ὡσούτως et ἐς conf. VII. 5, 1.
Ὡσούτως oblit. III. 18, 3. IV. 35, 2.
omittitur post part. *ὅσος*, cum
Adv. vel Adiect. coniunctam
X. 13, 2. subaud. ad Infin.
VIII. 39, 4. antecedente *ὅσος*,
ὅσος IV. 35, 6. ὥσος *μή-
ποτε* c. Infin. Aor. I. 7, 3. add.
male tentatur in ὥς IV. 35, 6.
Ὡσούτως, *aves tardae*, X. 34, 1.
Ὡσούτως II. 18, 5. et *Ὡσούτως* VII.
12, 1. Vide *ἀντίτως*.
Ὡσούτως ἐς V. 11, 5.
Ὡσούτως IV. 13, 1.

- Digitized by Google

ndetas IX. 41, 2. IV. 9, 5.

III. 15, 1.

uctio III. 10, 10. 13, 5. VIII. 5, 7 in. X. 21, 1.

umentum neglectum II. 30, 5.

υποϋντας nomina, quae accusativum *ἰσοσυλλάβως*, er-
o in *υ* exeuntem habent
III. 35, 3.

otismi VIII. 11, 5. IX. 32, 3,
ict. ad I. 24, 8.

chylogiae IV. 23, 1. 24, 1.
17, 3. VIII. 52, 1. 37, 2.
21, 3. IV. 26, 5. Sic, ut
ut ex sequentibus, aut ex
raecedentibus aliquid sup-
plendum sit. I. 21, 1. V. 1, 3,
4, 8, 3. in nominibus, sup-
pleto *καὶ* — *ἔστιν* VII. 23, 6.

um mutatio VIII. 27, 4.

usulae: antispastus II. 16
atr. ibid. § 3. 20, 5, 6, 3.
1, 6. 12, 5, 4. dispondeus
I. 18, 3. duplex ditrochaeus
I. 12, 2. hexametri pars II.
3, 7.

uperatives pro Superlat. III.
1. cum *κατά* et Accusativo,
ico Genitivi VII. 2, 4. se-
quente *ἢ* et Genit. VII. 24, 6.
omparat. in *εἰς* et *εἰς*
xiens confund. IV. 35, 1.
III. 6, 2. conf. cum Positivo
III. 35, 1. 37, 6. cum Su-
erlativo III. 10, 6. V. 16, 2.
II. 6, 1.

unctionis de re futura II. 25,
conf. c. Optat. II. 35, 2.
II. 21, 6. 25, 4. IV. 15, 3.
ide *Optatives*.

structionis diasolutio X. 31, 4.
structionis varietatem Paus.
mat II. 7, 1. 29, 6. III. 13,
VII. 26, 3. X. 29, 2. Vide
raef. ad Vol. I. pag. 18 med.
um articulo X. 32, 11. ab
rat. recta ad obliquum trans-
V. 22, 3. VI. 20, 7. VII.
8, 6. constr. implicata X. 29,
verba disiecta I. 27, 5. v.
structura.

Dativus pro Genitivo I. 2, 4
18, 9. V. 10, 2. VII. 6, 3.
16, 2. IX. 5, 1. qui frustra
tentatur VI. 3, 2. IX. 15, 2.
commodi IV. 29, 2. causae
III. 7, 3 et 4. IV. 11, 2. prae-
positione *per* explicandus IV.
5, 1. in mensura intervalli
significanda VIII. 39, 1. Par-
ticipii absolute positus, ubi
Accusativum expectes VIII.
17, 5. ubi Nominat. expectes
VIII. 28, 1. 39, 2. duplex II. 2,
8. Dat. Participii durior II. 11,
5. Dativ. in *τοι* et *οις* exiens
X. 25, 2. confund. c. Genit.
II. 30, 1. IV. 21, 8. IX. 21, 8.
conf. cum Accus. 1) in nomini-
bus III. 6, 2. 2) in partici-
piis I. 9, 6. IV. 33, 5. V. 23,
1. 25, 4. Vide *Nominativus*.

Derisimos Paus. amat II. 32, 7.
VI. 21, 6. VIII. 4, 3. confund.
c. Ionismis IV. 22, 4.

Dualis. Vide ad IX. 14, 1 ad-
notata.

Ectasis poetica secundae sylla-
bae, ut *Μυγράσσοι* VIII.
31, 2.

Ellipses Numerallum V. 23, 3.
enunciationis conditionalis I.
1, 4. auct. adnot. ἀπὸ τοῦτο
VIII. 25, 7. nominum ex prae-
cedentibus subaudiendorum
VI. 13, 4 item ex sequentibus
VI. 13, 4. fictae VII. 21, 1.
IX. 28, 1. Vide *Brachyologiae*.

Enallage generis IX. 14, 1. II.
2 extr. X. 23, 3. (v. *Anoma-
lia*) numeri VII. 27, 2.

Epanalepsis I. 19, 4. II. 37, 5.
IV. 6, 1. VIII. 9, 4. X. 32, 1.

Foemininum. Vide *Neutrum*.

Futurum ionicum X. 1, 2. Futur.
et Praes. Activ. conf. III. 12,
5, V. 2, 3. Futur. et Aor. Me-
dii conf. IV. 4, 4. 21, 5.

Genitivi in *οις* exeuntes VIII. 9,
5 in. In *οις* exeuntes VIII. 9,
4. In *δο* exeuntes VIII. 25, 5
med. Genitivi absoluti III. 8.

5. Vide de Genit. absoluti variata constructione VI. 14, 2 extr. Eorum usus durior VI. 3, 6. VIII. 20, 1. 23, 2. 19, 2. III. 3, 2. IX. 1, 3. ὁ εἰς ἀρχιπόλεως I. 21, 4. Genitivus Obiecti X. 17, 7. loci VIII. 33, 1. partis IX. 30, 3 med. X. 8, 3. 21, 4. per ἐν explicandus VII. 20, 5. ubi Nominativum expectes VIII. 20, 1. Genit. singularis numeri post ὁ μὲν X. 36, 4. Genit. post Dativum Comparativi II. 9, 1. I. 44, 1. Genit. cum Positivo I. 19, 2. Sic et Plut. Cleom. 35 ἐκπαινευμένους τῶν πολιμαστῆρων Gen. pluralis numeri simpliciter cum nomine proprio I. 34, 3. Sic etiam Thuc. VI. 3. Ἀρχίας τῶν Ἡρακλειδῶν. Gen. pendet a Dativo II. 25, 2. conf. c. Dat. IX. 18, 1. cum Accusativo III. 12, 3. 23, 3. IV. 85, 6. VI. 3, 3 et 6. Vide *Nominativus*, *Dativus*.

Glossemata, quae videntur esse sed non sunt I. 41, 7. II. 28, 3. X. 22, 2 et 3.

Hiatus. V. *Ionismi*.

Imperfectum in conatu III. 4, 3. ubi Aoristum expectes X. 32, 10. Auct. adn. ad I. 13, 3; hinc saepe tentatum v. Bekk. ad IV. 20, 1. Imperf. pro Aor. etiam apud Plut. Agid. c. 13 extr., sed Aor. reponendus fuit in Paus. X. 38, 7-ἐκτελέσας. post Aoristum X. 32, 10. loco Praesentis VIII. 38, 3† interdum corrigendum, ut VIII. 36, 1. Imperf. cum Aor. primo II. 29, 6. IV. 3, 1. 27, 4. cum Aor. secundo IV. 7, 1. 24, 2. 25, 2. I. 16, 3. II. 3, 8. VI. 5, 3. 12, 2. VII. 10, 1. *Inconstantia* in formis Vocabulorum I. 25, 6.

Indicativus cum ὅτι, ὁποῖόν τε etc. V. 3, 5. conf. cum Infinitivo II. 25, 5. IV. 14, 1. V. 17, 1. cum Optativo II. 30, 5.

IV. 5, 1. 19, 1. 23, 1. 29, 1. V. 4, 11. 3, 5. VI. 7, 2.

Infinitivus pro verbo finito IX. 18, 4. pro Imperativo IV. 21, 6. IX. 18, 4. Infinit. cum Accusativo pro Nominativo cum verbo recto II. 26, 4. Infinit. simplex pro Latinorum Gerundio cum ad coniuncto II. 6, 8. VII. 21, 1. VIII. 3, 1. X. 7, 3. Infinit. Praesentis coniungitur cum verbis in constituendis regibus, satrapis, decibus et tutoribus usitatis I. 6, 8. VIII. 51, 1. Infinitivi in ἰσθαι et αἰσθαι exeuntes inter se conf. III. 1, 7. 19, 11. IV. 7, 4. 18, 1. in εἶναι et εἶναι exeuntes inter se conf. III. 12, 5. V. 5, 4. IX. 17, 1. Inf. et Particip. conf. IV. 29, 5. 31, 5. Vide *Indicativus*.

Ionica tenuatio VIII. 25, 3.

Ionismi X. 24, 2, ut αἰεὶ X. 23, 7. ἐν ἡμῶν, ἐν ἐκείνῳ VI. 14, 2, ut Thuc. VI. 20 ἐν ἐκείνῳ VIII. 13, 1. μετὰ, μετὰ I. 9, 4. IX. 36, 4. Ἀνδρῶν II. 19, 2. μετὰ ἐκείνῳ IV. 16, 5. Sic μετὰ ὅμων Thuc. IV. 85. Νηϊδῶν IX. 25, 1. ὅμων, οὐνοὶ VIII. 8, 3. 15, 3. οὐν Ἡρακλῆν X. 21, 1. Ἡρακλῆος X. 38, 3. Ἰνδῶν X. 53, 6. σμινδῶ X. 1, 2. τελέα VII. 16, 2. X. 33, 1. τοῖς IX. 3, 4. τοῖς et μέσῳ X. 25, 2. Vide *Dorismas*.

Lacunae VI. 12, 2. 13, 2 et 3. 4, 6. 3, 5. 18, 5. IX. 26, 5 extr. 27, 2. X. 33, 5, 6. IV. 12, 6. I. 32, 5. Lacunae fictae I. 34, 3. 41, 5. V. 8, 3. VIII. 27, 10. 32, 3. 37, 2. IX. 2, 4. 8, 3. X. 12, 2. 13, 2. 17, 4. 26, 3. 27, 1. 29, 4. 36, 3. III. 22, 4 et auct. cf. Praef. Vol. I. p. XXV.

Masculinum de foemininis in duali IX. 14, 1. Masculinum Participii post Foeminium

et Neutrum IX. 3, 4. X. 25
pag. 860.
et Futurum passive IX. 13;
h. 25, 6. Vide *Actionum*, *Passivum*.

gatio perperam illata I. 9, 3.
excidit I. 28, 7. VI. 12, 3.
utrum c. Foeminino coniun-
gitur X. 29, 1 sub fin.
mina propria in *ov*, *eros* a
verbis in *o* et *e* formata sunt
VI. 9, 1. Nominum proprio-
rum duplex forma VI. 20, 8.
triplex forma VI. 21, 3. No-
mina propria duo interdum de
eodem III. 1, 3. 2, 1. X. 6, 2.
Nomina propria corrumpuntur
in appellativa VII. 18. 1. VI.
2 in. VIII. 8, 1. 18, 1. Ubi
duo nomina propria vel posita
vel ponenda repetenda sunt,
interdum loco alterius ponitur
aliud, alterum subicitur cum
aliis. vid. II. 6, 3. IX. 22, 6
extr. V. 3, 4. Etiam inversa
ratione X. 1, 4. I. 21, 1. No-
men urbis pro ipso populo
VIII. 27, 4. Nomen dei pro
ipsius templo VIII. 24, 3. 32,
2. 37, 1. X. 82, 9. Nomen
gentis *αἰγιον* pro gentis no-
mine I. 13, 2. X. 35, 2. No-
mina gentilia in *αἰγ* exeuntia
VIII. 25, 6. Nominibus vetu-
stis poetae magis utuntur,
quam novis VII. 17, 3. X. 36,
8. Vide *Singularis*.
nominativi absoluti I. 24, 3. II.
25, 7. VI. 24, 4. VII. 21, 1.
X. 22, 2. Nominat., ubi Ac-
cusativum expectes IV. 31, 6.
explicandus per *καὶ τοῦ* VII.
23, 5. Nomin. cor. in Accus.
IV. 31, 6. VI. 25, 5. Nomin.
conf. cum Genitiv. II. 27, 8.
32, 3. III. 12, 4. V. 15, 1. c.
Dativ. III. 15, 6. IV. 1, 2. V.
9, 2. 16, 2.
numeralia inter se saepe con-
funduntur, ut VI. 10, 1. VII.
17, 8. VIII. 8, 8. Numeralia
et cum articulo et eo omissa
VII. 23, 5.

Obiecti repetitio X. 24, 4.
Optationis de re cogitata X. 86,
1 extr. Opt. frequens de re-
bus praeteritis post *ὥς* (v.
Phavor. v. *ὡς*.) I. 1, 2. 41,
5. 19, 1. X. 12, 1. Optat. et
Indicat. coniunguntur X. 31,
2. Optat. et Coniunct. coniun-
guntur II. 37, 4. Optat. Aor.
in oratione obliqua cum *ὥς*
IV. 12, 4. 21, 3, sed etiam
in oratione recta VII. 14, 2.
Optat. conf. cum Indicat. III.
24, 7. cum Infinitivo III. 23,
5. IV. 4, 2.
Orationis concisa forma IX. 8, 3.
34, 5. X. 37, 1. Oratio con-
tracta IV. 23, 1. obliqua et
recta. Vide *Constructionis*.
Ordo verborum perversus V. 17,
4. 14, 5. VII. 2, 2.

Parrallelismus, quo idem per af-
firmationem et negationem
exprimitur II. 5, 2. VIII. 88,
1. 49, 1. 51, 3. IX. 13, 3.

Παροξύτων nomina propria in
vo exeuntia X. 28, 4. no-
mina propria in *ov* exeuntia
VI. 9, 8 extr. 13, 4. nomina
urblum in *sa* et *sai* exeuntia
VIII. 23, 5.

Participium pro tempore finito
II. 8, 3. 10, 1. V. 18, 2. VII. 19, 1.
X. 19, 6. 32, 5. pro Inf. post vv.
dicendi IX. 10, 1. subaudito
αἰ VII. 2, 2. pro Substan-
tivo VI. 8, 2. Participia in
nomina propria conversa VI.
6, 1. Particip. et verbum fini-
tum coniunguntur I. 30, 1. X.
9, 1 extr. Particip. Praesen-
tis, ubi Futuri volebant IV.
12, 1 et 4. Particip. Aor. cum
verbo substantivo copulatum
coniungitur cum articulo I. 7,
1. VI. 2, 2. X. 22, 2. VII. 17,
4. VI. 2, 2. Participia in eo-
dem casu sine copula IV. 24,
3. X. 20, 2. Participii Geni-
tivus et Dativus Pluralis cum
verbo finito illis non respon-
dente VIII. 20, 1 Participia
duo, et quidem Genitivi et

- Dativi casus**, de euntibus ita posita, ut hic illum regat II. 25, 2. Vide *Infinitivus*, *Tempus*.
- Particulas copulantes** Pausanias saepe omittit IV. 3, 3.
- Passivi Perfect.** pro Activi VIII. 18, 1. Passiv. conf. cum Activo IV. 26, 3. 29, 1. V. 9, 5. VI. 14, 2 med. cum Medio IV. 27, 3.
- Patronymica.** Vide *Primitiva*.
- Periphrasis** V. 15, 7. VIII. 12, 1.
- Pluralis** pro Singulari II. 29, 5. Pluralis Adiectivorum et Participiorum neutrius generis pro Singulari I. 8, 5. X. 22, 2. Plur. nominis cum verbo singular. numeri X. 26, 1. Plural. verbi cum nominibus collectivis singular. numeri VII. 15, 2. Plural. verbi cum Plur. neutr., ubi de animalibus sermo est IV. 8, 4. 33, 1. VIII. 33, 1. sed perperam IV. 13, 4. ubi adn. VIII. 31, 2. 41, 6. IX. 5, 2. Nomina urbium pluralis numeri cum verbo singularis numeri II. 24, 8. Plural. et Singul. coniunguntur X. 6, 1. Pluralis Relativi subiungitur nomini singularis numeri, ut cum οἶος et ὄς VIII. 37, 2 extr. cum ὄνολος X. 28, 1 med. Pluralis tentatur VI. 10, 2 bla. Vide *Singularis*.
- Poetice** loquitur Paus. VIII. 7, 5 med.
- Positivus.** Vide *Comparativus* et *Superlativus*.
- Praedicatum** duobus Subiectis commune VI. 20, 8 sub fin.
- Praepositio** cum copula saepe non repetitur X. 5, 2. 20, 2. sed II. 13, 3 Bekkerus vult corrigi.
- Præsens** pro Praeterito III. 16, 6. IV. 4, 4. pro Plusquamperfect. I. 20, 3. ubi Imperfectum expectes IX. 6, 1. Praes. et Futur. coniuncta et distinguenda IV. 12, 4. Praesens cum Praeterito coniunctum II. 5, 5 cum Aoristo I. 17, 4. X. 22, 5. IV. 4, 4.
- Praeteritum perfectum** ubi nos plusquamperfectum ponemus VII. 6, 5.
- Primitiva** et Patronymica nomina promiscue ponuntur IV. 1, 5.
- Prolepsis** I. 1, 4. Sic Herod. I. 26 ἴσσι — σκιάδιον. adde Anth. Pal. T. I. p. 213. N. 84.
- Pronomen relativum.** Vide ὁ. Pron. demonstrativum. Vide οὗτος.
- Ἰσχυροειδῶς** nomina propria cum εὐ incipientia et in ε; exeuntia X. 14, 3 in α; exeuntia VI. 9, 3. 12, 3 extr. VII. 4, 2. 6, 1. in α; exeuntia VI. 10, 2. 11, 1. in α; exeuntia VI. 13, 1. in α; exeuntia, praecedente syllaba longa VI. 20, 4. nomina foemina in α; exeuntia, a masculinis in η; exeuntibus ducta IX. 7, 1.
- Singularis** pro Plurali II. 13, 1. Singularis Substantivi pro Plurali videtur posita. c. ὄψαλμα. sed si nomen semel positum est, animo repetendum ad alterum Genitivum. Singularis verbi cum duobus nominibus, et quidem altero etiam pluralis numeri II. 9, 2. V. 22, 2. VII. 3, 1. Etiam Strabo XIV. 541. Singularis verbi in formis post Pluralem generis II. 29, 1. Singular. verbi cum Plural. nominis III. 19, 5. V. 22, 2. VII. 3, 1. Hic Singular. saepe in Pluralem corrumpitur IV. 13, 4. V. 11, 2. 21, 1. VIII. 31, 2. IX. 6, 2. Singularis collectivus, sequente Plurali II. 25, 7. Singul. sine Article in rerum generibus declarandis II. 7, 4. VII. 4, 6. Sic et Strabo XIV. 708. Singular. nominis cum Plurali verbi, sequente Numerali VI. 16, 4 in. Singul. et Plural. in urbium nominibus

us saepe simul in usu VII. 23, 5. 27, 3 extr. Singular. et Plural. conf. in nominibus II. 31, 1. V. 1, 3 et 2. 25, 6. in verbis V. 8, 3. 13, 3. 14, 5. 20, 4. VIII. 5, 1.

structurae rariores. Vide praefat. ad Vol. I. p. 19 med. add. III. 11, 5.

biectum, quod in genitt. absolutis est, in apodosi in Obiectum transit III. 3, 2. VI. 8, 6. Subiecti repetitio X. 23, 9.

superlativus circumscribitur nomine addito II. 34, 11. Superlat. in *ωρατος* et *ορατος* conf. III. 8, 1. VII. 17, 2. conf. cum Comparativo VI. 19, 3. cum Positivo IV. 19, 2. VI. 13, 2. IX. 12, 4. Vid. *Comparativus*. *yncope* in *Σιγὴς*, *Ἄρθος* etc., X. 32, 3.

Tempus finitum pro Participio X. 32, 5. Vide *Participium*.

Trasjectio II. 31, 10. et add. IV. 34, 4. VIII. 48, 3. X. 7, 3.

Verbum absolute positum II. 31, 10. Idem verbum cum *μεν* et *καί* repetitum I. 43, 2. Verbum substantivum cum pronomine demonstrat. omittitur I. 20, 1. Verbum finitum loco Participii post Participium et *τι* — *καί* X. 9, 1. — Verba dicendi cum Genitivo IX. 5, 4. Verba motum designantia saepe cum *ἐν*, quietem designantia cum *ἐκ*; iunguntur VII. 4, 3. VIII. 10, 4. Verbis *προσποιητοῖς* adiunguntur casus recti Participiorum II. 20, 7.

ῥοτερον *πότερον* fictum X. 1, 2.

Zeugma III. 3, 6. V. 6, 4. Zeugmatis species IX. 36, 1.

INDEX

LOCORUM PAUSANIAE CUM HERODOTEIS COLLATORUM IN ADNOTATIONIBUS.

VOL. I.

ad Attica.

- I, 1. p. 2. §. 2. p. 3. §. 3. p. 5.
 II, 5. p. 13.
 IV, 3. p. 18. §. 5. p. 20.
 V, 4. p. 22.
 VII, 1. p. 27. §. 3. p. 28.
 VIII, 1. §. 4. p. 30. §. 5. p. 31 extr.
 IX, 3. §. 6. p. 34. §. 7. p. 35.
 X, 5. p. 37 extr.
 XI, 439.
 XII, 3.
 XIII, 3. §. 8. p. 43. Auctarium p. 5.
 XIV, 4. p. 47.
 XVI, 1. (απορροή cf. Lex. Herodot.)
 XVII, 4. p. 53.
 XVIII, 2. p. 57. §. 6. p. 59.
 XIX, 4. p. 63. §. 5.
 XX, 1. p. 66. §. 2. §. 4. p. 68.
 XXI, 2. p. 69. §. 3. Auctar. p. 7. §. 8. p. 72. 73.
 XXII, 3. p. 75. §. 6. p. 77.
 XXIII, 1. §. 4. §. 6. §. 8. §. 10.
 XXIV, 4. Auctar. p. 8. §. 8.
 XXV, 2. §. 4.
 XXVII, 5. (cf. Herodot. I, 51. παύσις. ibidem anctillae α-δαίον).
 XXIX, 4.
 XXX, 4.
 XXXIV, 3.
 XXXV, 5.
 XXXIX, 4.
 XL, 3.

XLI, 5.

- XLII, 1. (cf. ad XXII, 6) §. 4.
 (cf. Herod. IV, 34. τανυστήρ).
 XLIII, 2.

ad Corinthiaca.

- II, 1. Auctar. p. 15.
 VI, 2. p. 178.
 VII, 1. p. 180. §. 2. §. 3.
 X, 1. §. 4.
 XIII, 8.
 XIV, 2. §. 3.
 XVI, 1. Auctar. §. 3. ibid.
 XVIII, 6.
 XIX, 5. (de ὀροπέτῃ cf. ad Herod. IV, 33.)
 XXIV, 5. (ἀγέας cf. Lex. Herod. v. λαίης).
 XXVI, 6.
 XXVII, 8.
 XXIX, 6.
 XXX, 5. §. 7. §. 9.
 XXXII, 3.
 XXXIV, 11.
 XXXV, 4.
 XXXVI, 7.

VOL. II.

ad Laconica.

- III, 3. §. 7. §. 8.
 IV, 1. §. 4.
 VI, 2. §. 3. §. 4.
 VII, 7. §. 10.
 VIII, 2. §. 4.
 XI, 1. §. 6.
 XII, 6.
 XV, 2.

I, 4. §. 5.
III, 5.
V, 5.
VI, 2. §. 7.

ad Messenica.

3. (παλος. cf. Lex. Herod.)
3. §. 4.
4. VII, 2. (μετὰ δὲ cf. Lex. Herod.)
5. XV, 3.
VIII, 4.
9. 3.
II, 1. §. 7.
III, 3.
III, 4. (δῶνους δῶντας. cf. Herod. VI, 23.)
XIV, 2.
XV, 1.
XVI, 3.
XVII, 2. §. 3.
XVIII, 3.
XXII, 4.
XXV, 6. p. 174 med.

ad Eliaca I.

7.
4. p. 185.
7, 4. p. 190.
2.
1, 2.
IV, 5. Auctar. p. 32.
VI, 2.
XII, 2. §. 5.
XIII, 2.
XIV, 1. p. 272 sub fin. et p. 274.
XVII, 2. p. 283.

VOL. III.

ad Eliaca II.

2. p. 4.
I, 2. p. 7. §. 5. p. 8.
II, 4. p. 12. §. 6. p. 15.
IV, 4. p. 18 sq. §. 6. p. 19. §. 7. p. 20.
V, 3. p. 22.
IX, 2. p. 35.
X, 1. p. 39.
XII, 3. p. 44 sq.
XIV, 2. p. 53. §. 5. p. 55.
XV, 3. p. 57. §. 6. p. 59.

XVI, 2. §. 4.
XVII, 4.
XVIII, 2. §. 3.
XIX, 2. p. 75.
XX, 3. Auctar. p. 36.

ad Achaica.

II, 1. §. 2.
III, 4.
V, 2. §. 3. §. 6.
VI, 3. p. 125.
IX, 3. p. 132.
X, 1. §. 2. p. 134 extr.
XV, 4. p. 142.
XVI, 3. p. 144. §. 4.
XXI, 5. p. 171.
XXII, 5. p. 173. §. 7. p. 176.
XXIV, 6. p. 183 et iterum p. 184.

ad Arcadica.

II, 1.
III, 1.
VII, 5. p. 223.
VIII, 3. p. 225 sq.
X, 4. p. 232 et iterum p. 233.
XII, 2. p. 239.
XVII, 5. p. 253 et iterum p. 254.
XXII, 4.
XXIV, 4.
XXVII, 1. p. 283. §. 9. p. 288.
XXVIII, 3. p. 291.
XXXI, 4.
XXXIII, 1. p. 303.
XXXIV, 2.
XXXVI, 5. p. 313.
XXXVII, 5. (cf. XLIV, 6.)
XXXVIII, 3. p. 320. §. 5. p. 321.
XXXIX, 2.
XLIV, 3. p. 336 sq.
XLVIII, 3.
XLIX, 1. p. 345. §. 2. §. 4.
L, 4.
LI, 1. §. 3.
LII, 2. LIII, 4.
LIV, 5. p. 357.

VOL. IV.

ad Bosotica.

I, 3. p. 3. et p. 4.
III, 4. p. 11 et iterum p. 12.

IV, 2. §. 2.
 V, 1. §. 3. §. 4. p. 18 et iterum
 p. 19. §. 5. p. 20. §. 8. p. 22.
 VI, 2. p. 25.
 VII, 4.
 VIII, 1.
 XI, 1. p. 37. §. 5. p. 39.
 XIII, 2. p. 44 et iterum p. 45.
 §. 3. p. 46. et p. 47. §. 4.
 XV, 1.
 XVII, 4. p. 57.
 XXVII, 2. p. 88. §. 5. p. 89.
 XXIX, 1. p. 92. §. 3. p. 94.
 XXX, 2. p. 95.
 XXXIII, 4. p. 112.
 XXXVII, 8. p. 126.
 XXXVIII, 2.
 XL, 5. p. 143.

ad Phociae.

I, 2. med. p. 151 et iterum ibid.
 §. 4. §. 5. p. 154. 155.

III, 2. p. 160.
 IV, 4. p. 165.
 IX, 1. p. 184.
 XII, 5.
 XVII, 7. p. 211.
 XVIII, 2. p. 211 et iterum 212.
 XIX, 2. §. 5.
 XX, 4.
 XXII, 2. §. 4.
 XXIII, p. 228. 229. 231.
 XXIV, 2. p. 238.
 XXVI, 1. p. 248 extr. §. 2. p.
 249.
 XXVIII, 1. p. 255. §. 2. p. 257.
 §. 3. §. 4.
 XXXI, 2. p. 271 seq. §. 4. p.
 277.
 XXXII, 9. p. 290.
 XXXIII, 1. p. 292.
 XXXIV, 1.
 XXXVIII, 5. p. 327.

Quae corrigenda restant

in Vol. I.

p. 5. vers. 3 a fine leg. *χερόρρηον*. p. 16. v. 14. *ὡς ἑγ. Θ. ἔλτρον*.
 o. p. 26. v. ult. *γῆν καὶ sublata distinctione*. p. 27. v. 4 a fin.
 ὁ πολὺ, καὶ. p. 37. v. 17. *ψῆχος*. p. 38. v. 5 in lat. leg. *initum*.
 p. 39. v. 3 a f. *ἐκρίψαι*. p. 81. v. 10. *ῥίψαι*. p. 98. v. 3 a f. *διαι-*
αν, ἐς δ. p. 108. v. 4 a f. *φύσιν*. p. 147. v. penult. *οὐδὲ σπρίον ἔστιν*
ὡς — οὐτε. p. 149. v. 4. *οὐτε* et v. 4 a f. *πεποθῆκε μὲν Ἑλλήν.*
 p. 176. v. 5 a f. in lat. *Theocosmum*. p. 195. v. 7 a f. *ὑπὸ τ. χρ.*
 p. 205. v. 5. *ἀργ.* p. 244. v. 3 a f. *ἀνίσταται*. p. 252. v. 6 a f. *θυο-*
τέων καθ' αὐτ. p. 256. v. 19. *ἐφ' αὐτ.* p. 267. v. 8. *σπρίον ἔστιν*. p. 275.
 penult. *Ἐρίφω, καὶ*. p. 294. v. 2. *τότα*. p. 298. v. 7. — *Τύρταλον*.
 p. 300. v. 8. — *ἀδελφὸς Πολυλάστρου*. p. 306. v. 5 a f. *ἀγὸς κατὰ*. p.
 322. v. 5. *κλέους*. p. 325. v. 8. *Λύβη*. p. 329. v. 9. *Ἡλοδὸς γε*.
 p. 344. v. 5 a f. *αὐταὶ καὶ οἱ*. p. 373. v. 8. *γράφαι*. p. 375. v. 3.
 — *ταῖς παισίν*. *ibid.* v. 5. *ἄλλως*.
not. p. 18. v. 2 et 3. *Muelleri*. p. 28. v. 19. *ἀγαγε*. p. 72. v. 12.
 p. 8. p. 101. v. 5. *visa*. p. 115. v. 10. *e pro et*. p. 180. v. 9 a f.
 4, 3. p. 197. v. 13 a f. *ἐκ*. p. 230. v. 19. *verba: Hoc autem —*
ἐχρήσθη θεοὶ dele.

in Vol. II.

p. 29. v. 18. *ἀναρρίψαι*. p. 51. v. penult. *Προθαεῖ, τούτῳ ἐς*. p. 61.
 v. 1. *ἀρπυγῆς*. p. 66. v. 10. *ἔρδειν ὡς*. p. 108. *δολύχρ* et *δολύχρον*.
 p. 150. v. 8 a f. *δ τα δὲ*. p. 163. v. ult. *τοῦτον γὰρ τῶν Μῆσας*. p. 199.
 XIV in. *Μεσσηνίων*. p. 217. v. 1. *μάχης*. p. 220. v. penult. *ῥίψαι*.
 p. 230. v. 6. *ἡ δὲ*. p. 259. v. 2. *σπρίον αὐτοῦ*. p. 291. v. 9. *γλάφυ-*
ρον. p. 323. v. 8. *Ἡλείου*. p. 351. v. 6. *πρὸ τοῦ*. p. 352. v. 5. *ἀν-*
θρῶν. p. 363. v. 5. *πρόκειται et τεταγμένον*. p. 370. v. 3 a f. *ἀδ-*
ρός. p. 381. v. 5. *ἐκ τῆς*. p. 394. v. 7. *χρυσούν*. p. 399. v. *κρίτων*.
 b. v. 8. *ποήσιν*. p. 420. v. 1. et 5. *χερόρρηον*. p. 421. v. ult. *ῥίψ*.
not. Qui in tabula ad p. 5. Proclidis adjecti sunt Agesipolis
 et Cleombrotus cum posteris usque ad extremam marginem re-
 ferantur ad Eurysthenidas, et Pausaniae alteri subiiciantur.
 p. 15 med. *ἀναρρίψαι*. p. 38. §. 7. *καὶ αὐτῷ καὶ*. p. 75. v. 2. pro-
 prium. p. 140. c. 23. v. 8. *lacunarum*. p. 155 med. v. 18. *ἰσθ.*
 p. 199. v. 3. *Corayus*.

in Vol. III.

aef. p. V. v. 10. *erunt*. p. 83. v. 7. *καὶ Αἰναι*. p. 47. v. 8. *ὡς αὐτῷ*.
 p. 58. v. 1. *Λατύλος*. p. 63. v. 7. *Νικασύλος pro νίκης ἴλλος*. p. 64.
 v. 8 a f. *Νικασύλου*. p. 143. v. penult. *χερόρρηον*. p. 177. v. 2.
πελάβετο — προφάσεις. p. 179. v. ult. *ἐπὶ αὐτῷ*. p. 246. v. 4. *ἐν αὐτῷ*.
 p. 328. c. XV. v. 3 et 4. post *ἔτος* et *ορομέτρους* distinct. *dele.*
 p. 335. v. 4. *οὐλάξ*. p. 413. v. 5. *Τιτῆρας*.
not. p. 36. v. 9 et 8 a f. *πνεύματος*. p. 89. v. 24. *victorias, et v.*
ult. εἰς — videantur. p. 238. *numerus parag. 3) del.* p. 315.
 v. 9. *quod*. p. 328. v. 6 a f. *χερόρρ.*

in Vol. IV.

197. v. 2. *Θεοκύλλαν vult Bekkerus*.
not. p. 125. v. 13 a f. leg. 227 pro 315.

in Vol. V.

Pag. 6. v. 23 leg. *savent*. p. 9. v. 18. *salvus*. p. 10. v. 5 a h
scylla. p. 11. v. 20. *ἀστροπαλὺν*. p. 14. v. 2. *Enneocranoa*. p.
v. 17. *Eumelum*. p. 19. v. 15. *Schol. Eurip.* p. 21. v. 20. *G*
lius ib. v. 12 a fin. *Προδορὸν*. p. 23. v. 11. *Palat*. p. 27. v.
Scylac. p. 29 med. ad *Phalar*. p. 36. v. 9 post *scribendum*
interpungendum. p. 37. v. 4. *decomposito*. v. 5. *Comum*. v.
Letrinos. v. 20. *vocatur*. v. 12 a fin. *Beger*. p. 183. τὰ ἐν τῷ
495. ib. *Byzis et Calliphonis* del. p. 185. *Ὀλυμπία νεκροτόμος*.
ad *Himeraei* add. *Stesichori*. p. 186. *Mackson* del. ib. *Mela*
del. ib. *πῆλ*. ib. *Nicias* del. 187. *Πλευργίαι*. ib. ad *Stesichor*.
Himeraeus. 192. *Pantiae*. 198. *flexio*. 194. *non Ἀθηναῖος*. 197.
φῶς. 198. *οὐκ*. ib. *ἀμυγδαλίτης*. 199. *Ἀνάτορον*. p. 200. *ἰσ*
αἰσώμα V, 9, 2. *Leg. Ἀθηναῖος* s. v. *ἀντιτόμος* et *τῶς* s. v. *Ἀ*
p. 201. *Ἀντιον*. *Ἀντιόνη*. *Ἀντονή*. 203. *ἀπόκειται*. *ἀπολιεσθῶν*.
μιμῆτο. *ἱμῆτο*. *ἐπὶ τῶν*. *καθιστῆναι*. p. 204. *ἀποτέμνεται*.
206. *ἀσπιδοφόρος*. *ἀτελείτους*. *χρυσά* addenda s. v. *αἶλμα*. p. 207.
αὐτῶ. *Ἀφουλά*. 208. *Boeotiae Erythrae* s. v. *βαρυτόνως*. ib. *μῦθος*.
209. *Ἐφορίη*. *Βουρήταις* et *Βουτοῖς*. *Γερανθράται*. p. 210. *γῆρας*.
Γύγης. 211. *Δάμης* ante *Δῶν*. ib. *γῆς* *δασσαμένων*. p. 212. *διὰ*
μὲν v. *δραμῶν*. 213. *Διόφορος*. ib. *Διφῶ* del. *δήγημα*. add. *Phrygia*.
Lab. p. 465. p. 214. *δῆλν* *ὑπὲρ*. ib. *διόσημῆας*. *δρυμῶν* et *διαδρυμῶν*.
215. *Δωρῆς* *αὐτοῦ* s. v. *ἐαυτοῦ*. 216. *γῆρας*. 218. *ἐλθῆσθαι*. p. 219.
Ελλάς. 220. *Ἐλκῆς*. 223. *χρήμασιν*. 224. *ἀμαρῶν*. 227. *ἐλκῶν*
σῶν. 229. *ἐτέρα* et *ἐτέρων*. 230. *ἐρεστημέναι*. ib. *Ἐρώτη*. *Ἐχέλας*.
231. *δαῶν*. *σταδίων*. ib. *Ζαγυλ*. ib. *ζυγόν*. *Ἑγγραφήσαι*. 232. *ἡγεμ*
νος. 233. *ἡρώα*. ib. *ὅτι* *περὶ* del. p. 234. *Θεραπορτίς*. 235. *male* *ut*
s. v. *Ἱερλός*. 236. *Χερδάρης*. 237. *κατέστητος*. *κατεστήσαντο*. 238.
καλός. ib. *Καμαθός* del. p. 239. *diffrangere* del. 240. *καθῆναι*. 241.
συνπτερεῖ. ib. *κείσασθαι*. 242. *κῆσις*, quod ad 243 pertinet *pro*
αἰσῆς. ib. *κῆρος*. 243. *κῆσισθαι*. *κῆσις*. *κῆσισον*. 244. *Κυνοργία*.
245. ad *A*—transiit add. IV, 4, 3. 247. *Λοχῆτις* del. *Λοκομήτης*.
Λυκομήτης. 248. *Hermesian*. *Μαλιῆτις*. *Μαρονῆτις*. *Μεγαλῆς*. 249.
Μεσσηνία. 252. *Νῆσος*. *Νίμειος*. 253. *Νέμεα*. 255. *τολός*. 256. *αἰ*
αῖα. 261. *οὐ μὲν οὖν* *scr. Bekk*. ib. *Barkeri*. 262. *Πάριος*. *Παρι*
εύς. *παράδραμῖν*. 264. *Παπῶ*. 265. *πρόθεσθαι*. ib. add. *περιαιεῖται*.
I, 25 sub fin. 266. *περίστυλος*. *περιτυχῶν*. *περιφερέη*. *πέφεται*. *πῆλ*.
267. *Πιλιόνη*. 269. *Πραξιμένη*. 270. *Προελέω*. *προειπῶν*. *προρου*
Προσέμπος. 273. *bei Páßden*. *hinzusetzen* *bei Páßden* *ἐδαν*. *Sin*
Bekk. IX, 30, 2. ib. *Πῆλ* *ἐξ* *IX*, 21, 1. ib. *Πινάριος*—*Ταυρόκε*
ως. 274. *Συννέλιος*. ib. *Συνλος*. 275. *Σοφιστής*. ib. *Στοῦ* *ἐπερῶν*
et ἐκπῶν. 276. *Συνελευρον*. ib. *Συνχέω*—*πῆλ*. ib. *Στυμφαλίδης*.
277. *Στοργίς*. 279. *Τίλημα*. 281. *Τομαρῆσις*. *Τύλια*. 283. *Τρεμ*
pro *Τρύμ* et add. VII, 1, 3. p. 284. *Φαίδωνται*. 286. post *γαλέν*
del. *non*. ib. *attritis* *erant* *pro attricerant*. ib. *plurium* *flus*. *pro col*
lect. *Χαμπερὸς* *Νίμειος*. 287. *χέρνι* *χρ*. ad *χρησμολόγος* add. X, 12
6. ib. *temp. precedente*. 288. *κῆσις*.

Pag. IV. v. 3 a fine *quarum*. p. VII. c. XVII, 2. *Ἡρώων*. §. 7. τοῦ
καὶ *τοῦ* *αἰσῶν*. p. X. C. XXV, 2. *Boeckh*. in *Pind*. ita distin
guat:

‘Ὁ *καμπερὸς* δ’, ὁ *Χοροστῆπος*
ὁν *Μαλ*. — — *ἀνοκῶς*.

Συληρός. et ὁ *καμ*. ὁ *χοροστ*. ei est *Hacckaz*.

p. XIV. c. XX. §. 8. *cum* *Corayo*.

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

Digitized by Google